

ತುಳು ಭಾಷೆಡ್
ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ

ಎನ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯ

ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ

ಕನ್ನಡಗದ್ಯ ಮೂಲ : ಪ್ರೊ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ

ತುಳು ಭಾವಾನುವಾದೊ
ಎಸ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಮಂಗಳೂರು-೫೭೫ ೧೦೩

Tulu Bhasedu Kumaravyasa Bharato : The Kannada epic Kumaravyasabharatha in Tulu.

Original work in Kannada by : **Prof. A. R. Mitra**

Translated into Tulu by : **S. Devendra Pejathaya**, `Devatha', Volakadu, Udupi-576 101.
Phone: 0820-2522570; Mob : 9449615308

Published by : **Karnataka Tulu Sahitya Academy**,
Municipal Corporation Building, Lalbaugh, Mangalore-575 003

Year of Publication : 2014

© All Rights Reserved

Pages : xx + 520

Price : **Rs. 600.00**

Cover Design : Raviraj Kidiyoor, Print Palace, Udupi

DTP & Inner Page Design : Dr. K. Padmanabha Kekunnaya, Udupi.

Printed at : Bharath Press, Kalsanka, Udupi.

ಅಧ್ಯಕ್ಷಿಣಿ ಮದಿಪು

ತೆನ್ನಾಯಿ ಭಾರತೊದ ಐನ್ ದ್ರಾವಿಡ ಬಾಸೆಲೆಡ್ ತುಳು ಬಾಸೆಲಾ ಒಂಜಿ. ಉಂದು ರಡ್ಡ್ ಸಾರ ವರ್ಸೊದಾತ್ ಪಿರಾಕ್ದ ಬಾಸೆಂದ್, ಬಾಸೆಲೆನ ಗೇನ ಇತ್ತಿನಕುಲು ಪಣ್ಣೆರ್. ತುಳು ಬಾಸೆಗ್ ಅಯಿತನೇ ಆಯಿನ 'ತಿಗಳಾರಿ' ಪಣ್ಣಿನ ಲಿಪಿಲಾ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಅವು ಕಾಲೊದ ನಡೆಟ್ ಬರವುಡು ಬಯ್ಯಿ ಕಡಮೆನೆ. ತುಳುನಾಡ್ನ್ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೊಗು ಸೇರಾಯಿನೆಚಾದ್, ರಾಜ್ಯೊದ ಬಾಸೆ ಕನ್ನಡೊನೇ ಆದಿತ್ತಾದ್, ಸಾಲೆಡ್ ಕಲ್ಪುನ ಬಾಸೆ ಕನ್ನಡೊನೇ ಆದ್ ತುಳು ಬಾಸೆಡ್ ಬರೆಪಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರವುಡು ಬೇಲೆ ಪಿರ ಒರಿಂಡ್. ತುಳು ಸಾಹಿತಿಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡೊಡೇ ಬರೆ ಬರೆದ್ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಸಿರಿತುಪ್ಪೆನೇ ದಿಂಜಾಯೆರ್. ಅಂಚ ಕನ್ನಡೊದ ಮೇಲಾಟೊಡು ತುಳು ಬಾಸೆ, ಸಾಹಿತ್ಯೊಲು ಪಿರ ಒರಿಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ದಿನನಿಚ್ಚೊದ ವ್ಯವಹಾರೊಗು ಬೋಡಾಯಿನ ಬಾಯಿದ ಬಾಸೆ ಆದ್, ಕನ್ನಡ, ಕೊಂಕಣಿ, ಬ್ಯಾರಿ, ಕೊರಗ, ಮಲೆಯಾಳ, ಬಾಸೆದೊಟ್ಟುಗು ಮಾತೆರಾ ಪಾತೆರುನ ಒಂಜಿ ಮುಕ್ಯ ಬಾಸೆ ಆದ್ ಜನೊಕ್ಲೆನ ನಡುಟು, ತುಳು ಒರಿಯೊಂದೇ ಬಯ್ಯೆಂಡ್. ಕಡಲ ಕರೆನಾಡ್ಡ್ ತುಳುನ್ ಮಾತ ಜಾತಿಮತೊತಕುಲ್ಲಾ ಪಾತೆರುವೆರ್. ಮಾತೆರಾ ಅನ್ಯಮನ್ಯೊಡು ಬದ್ಕುನೆಕ್ ತುಳು ಬಾಸೆಲಾ ಸಾಯೊ ಮಲ್ತೊಂದುಂಡು ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜೊನೆ.

ತುಳು ಬಾಸೆಡ್ ಬರವುಡು ಸಾಹಿತ್ಯೊಲು ಕಮ್ಮಿ ಇತ್ತೆಂಡಲಾ ಬಾಯಾನ ಬಾಯಿ ಒರಿಯೊಂದು ಬಯ್ಯಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ದಿಂಜನೇ! ಪಾಡ್ಡನ, ಕತೆ, ಕಬಿತೆ, ಗಾದೆ, ಎದರ್‌ಕತೆ, ನುಡಿಕ್ಟೆ, ಉರಾಲ್, ಓ ಬೇಲೆ, ಸುಗಿಪು, ಮದಿಪು.. -ಇಂಚ ದಿಂಜ ಬಗೆತ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಮಲ್ಲ ಪೆರ್ಗನೇ ತುಳುನಾಡ್ಡ್ ಉಂಡು. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ತಿರ್ಲ ತೆರಿಯೆರೆ ಬೇತೆ ದೇಸೊಲೆಡ್ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ ಬತ್ತದೆರ್. ಇತ್ತೆಲಾ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ತುಳುನಾಡ್‌ಗ್ ಬಯ್ಯಿನ 'ಬಾಸೆಲ್ ಮಿಶನ್'ದಂಚಿನ ಕ್ರೈಸ್ತ ಮಿಶನರಿಡಕುಲು ಅಪಗನೇ ತಂಕ್ಲೆನ ಮತಗ್ರಂಥೊಲೆನ್, ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಟ್ ತುಳುಕು ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ತದೆರ್. ಮುಲ್ಪದ ಹಳ್ಳಿದಕ್ಲೆನ ಬಾಯಿಡ್ಲಾ ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಒರಿದಿನ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯೊಲು ಪಣ್ಣಿನ ಪಾಡ್ಡನೊಲೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್, ಬರೆದ್ ದೀವೊಂಡೆರ್. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಚೇ ದಿಂಜ ತುಳು ಬೂಕುಲೆನ್ ಪ್ರಕಟೊಲಾ ಮಲ್ತೆರ್.

ಒಡಿಪುಡು ಪಣಿಯಾಡಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಉಪಾಧ್ಯೈರ್ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ನಡತಿನ ತುಳು ಚಳುವಳಿ(೧೯೨೮-೧೯೩೬) ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್‌ಗ್ ಅನ್ಕೂಲ ಮಲ್ತೆಂಡ್. ಅಯಿಡ್ಲಾ ಬೊಕ್ಕ ೧೯೬೯ಡು ಉಂಡಾಯಿನ 'ಕುಡಲದ ತುಳುಕೂಟ' ಪೊಸ ತುಳು ಚಳುವಳಿನ್ ನಡಪಾದ್ ತುಳುತ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್ ಎಚ್ಚಾವೊಂದು ಬರಿಲೆಕ ಬೆಂದೆಂಡ್. ೧೯೯೪ನೇ ಇಸವಿಡ್ ಉಂಡಾಯಿನ 'ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ' ತುಳು ಬಾಸೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿನ್ ಒರಿಪಾವುನ, ಬುಳೆಪ್ಪಾವುನ, ತುಳುತಪೊರ್ಪುತಿರ್ಲೆನ್ ನೆಗತ್ತೆ ತೋಜಿಪಾವುನ ನಿಲೆಟ್ ದಿಂಜ ಬೇಲೆ ಬೆನೊಂದುಂಡು..

ಈ ನಡುಟು ಒಡಿಪುಡು ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರೊಡು ತುಳುತ ಬೇಲೆ ನಡತ್ದ್, ತುಳು ನಿಘಂಟ್ ಆಜಿ ಸಂಪುಟೊಲು ಪ್ರಕಟಆಂಡ್. ಇಂಚಿಡ್ಲಾ ಕುಡಲಡ್ ಮಂದಾರ ಕೇಶವ ಭಟ್, 'ಮಂದಾರರಾಮಾಯಣ' ಪಣ್ಣಿನ ತುಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯೊನೇ ಬರೆದ್ ತುಳು ಬಾಸೆದ ಸಗ್ಗಿನ್, ತುಳುವೆರ್ನ

ಸಂಸ್ಕೃತಿನ ದೆರ್ತ ತೋಜಾಯೆರ್. ಉಂದುವೇ ಪೊರುಡು, ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಡ್ ಮನದೀದ್ ಬೆಂದಿನ ಪಂಡಿತ ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳು ಲಿಪಿಟ್ಟೇ ಬರೆತಿನ ಪಿರಾಕ್ದ ಕಾವ್ಯೊಲೆನ್ ನಾಡ್ಕೊರಿಯೆರ್. 'ಶ್ರೀಭಾಗವತೊ', 'ಕಾವೇರಿ' 'ದೇವಿಮಹಾತ್ಮೆ' 'ಮಹಾಭಾರತೊ', ಪುದರ್ದ ಈ ನಾಲ್ ಪಳಂತುಳು ಕಾವ್ಯೊಲು ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಸಿರಿತುಪ್ಪೆದ ಐಸುರೊಲಾದುಲ್ಲ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪಿರಾಕ್ದ ಕಾವ್ಯೊಲು ನಾಡ್ಂಡ ನನೊಲ ದಿಂಜ ತಿಕ್ಕೇರೆಯಾವು.....

ಈ ಇಡೆಟ್ ಕೆದಂಬಾಡಿ ಜತ್ತಪ್ಪ ರೈ ಕವಿ ಮುದ್ದಣನ 'ಶ್ರೀರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ' ಕಾವ್ಯೊನು ತುಳುಕು ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ತೊಕೊರಿಯೆರ್. ಇಂಚನೇ ಕನ್ನಡ ಮಹಾಕಾವ್ಯೊಲೆನ ತರ್ಜುಮೆದ ಸಾದಿಡ್ ದುಂಬರಿಯೆರೆ ಬಯಕಿನಾರ್ ಹೆರಿಯೆರಾಯಿನ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್. ಮಾಮಲ್ಲ ಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ 'ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತಕಥಾ ಮಂಜರಿ'. ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇರ್ ಬರೆತಿನ ಉಂದೆತ ಕನ್ನಡಗದ್ಯಾನುವಾದ ಓದಿನ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಅವ್ವೆನ್ ತುಳುಕು ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ಪುನ ಸಂಕಲ್ಪೊನೇ ಮಲ್ತೊಂಡಿನಾರ್. ಮೂಜಿ ವರ್ಸೊಡು ತರ್ಜುಮೆದ ಬೇಲೆಡ್ ಮನದೀದ್ ಬೆಂದಿನಾರ್. ಮೂಲೊಡು ಇತ್ತಿನೆನ್ ಇತ್ತಿಲೆಕನೇ ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ಪಂದೆ, ತುಳು ಬಾಸೆದ ತನಿಬನಿಕ್ ಒಗ್ಗಲೆಕ, ಬಗ್ಗಲೆಕ, ಕಾವ್ಯೊದ ಕತೆ, ಕಾವ್ಯೊದ ಸಾರ, ಕಾವ್ಯದ ರೂಪಕಾಲಂಕಾರ ಸಂಪೊತ್ತು ಮಾತಲಾ ಒರಿಯುಲೆಕ ಕಾವ್ಯೊನು ಭಾವಾನುವಾದ ಮಲ್ತೆದರ್. ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊದ ಪತ್ತ್ ಪರ್ವೊಲೆನ ಬರವುದ ನಡೆ ಎಂಚ ಉಂಡು ಪಂಡ, ಈ ತುಳು ಮಹಾಭಾರತ ಓದಿಯೆರೆ ಯೇರ್ ಮನ ಮಲ್ಪುವೆರಾ, ಅಕುಲು ಇಡೀ ಕಾವ್ಯೊನು ಓದುದು, ಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಪಂಡಿಲೆಕದ ಓದಿನೆತ ಪುಣ್ಯ ಫಲೊನು ಅನ್ವೇಸುವೆರ್. ತುಳು ಬಾಸೆದ ಶಬ್ದ ಸಂಪೊತ್ತುಡು ಲೋಕೊದ ಮಾತ ಇಚಾರೊಲೆನ್ನಾ ಪಣ್ಯೆರೆಗಾಪುಂಡು ಪಣ್ಯೆನೆನ್ ತೆರಿಯೊನುವೆರ್.

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೇಲೆ ಬೆಂದೆದ್ ತುಳು ಅಪ್ಪೆಗ್ ಸೇವೆ ಸಂದಾಯಿನ, ತನ ಈ ತರ್ಜುಮೆದ ಮಾಮಲ್ಲ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಟೈಪಿಂಗ್‌ಪ್ರತಿನ್ ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿಗ್ ಕೊರ್ಪು, ಪ್ರಕಟಣೆಗ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊರಿನ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆಗ್ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಪುದರ್ಡ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊಗು ಆಶೀರ್ವಾದದ ನುಡಿ, ಸುರುನುಡಿ, ತುಲಿಪು ನುಡಿ, ಎಡ್ಡೆಪುದ ಮದಿಪುಲೆನ್ ಕೊರಿನ, ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಪೇಜಾವರ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಪುತ್ತಿಗೆಮರೊತ ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸುಗುಣೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ಧರ್ಮಸ್ಥಳೊತ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ, ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ, ಡಾ. ಯು. ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ, ಡಾ. ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್, ಡಾ. ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ, ಡಾ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರ್ - ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ.

ಈ ಕೃತಿತ ಮುಖಪುಟವಿನ್ಯಾಸ ಮಲ್ತಿನ ಪ್ರಿಂಟ್ ಪ್ಯಾಲೇಸ್‌ದಕುಲೆಗ್ಲ, ಪುಟವಿನ್ಯಾಸ ಮಲ್ತ್ ಕೊರಿನ ಡಾ| ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯೆರೆಗ್ಲ, ಪೊರ್ಲಕಂಟ್‌ಡ್ ಅಚ್ಚಿಮಲ್ತ್ ಕೊರಿನ ಉಡುಪಿದ ಮೆ| ಭಾರತ್ ಪ್ರೆಸ್‌ದ ಗಣೇಶ ಪೈ ಬೊಕ್ಕ ಸಿಬಂದಿವರ್ಗೊದಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಅಕಾಡೆಮಿದ ಪರವಾದ್ ಸೊಲೈಲು.

ತುಳು ಅಪ್ಪೆನ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರ್ದಾ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆನ ಈ ಕೃತಿನ ಮನದೀದ್ ಓದುದು, ಎಡ್ಡೆ ಫಲೊನು ಅನ್ವೇಸೊಡುಂದು ಬಯಕೊನುವೆ.

ಕುಡ್ಲ.

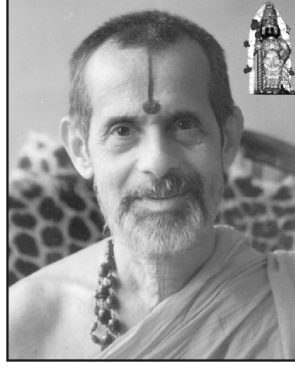
೨೪-೦೫-೨೦೧೪

ಎಮ್. ಚಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ

ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ.

ಶ್ರೀಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥಸ್ವಾಮೀಜಿ
 ಶ್ರೀ ಪೇಜಾವರ ಅಧೋಕ್ಷಜ ಮಠ,
 ರಥಬೀದಿ, ಉಡುಪಿ-576101
 ದೂರವಾಣಿ : 0820-2524198; 2526598

ಅನುಗ್ರಹಸಂದೇಶ

ಮಹಾಭಾರತವು ಬರೇ ಪಾಂಡವ, ಕೌರವರ ಹೋರಾಟದ ಇತಿಹಾಸವಾಗಿರದೆ, ನಮಗ್ರ ಮಾನವಕುಲದ ಇತಿಹಾಸವೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಮಾನವ ಮನಸ್ಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಡುವ ವಿವಿಧ ಭಾವನೆಗಳ, ಪ್ರೇಮ, ಧೈರ್ಯ, ಸೂಯೆಗಳ ತಿಕ್ಕುಟದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಾವು ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾತ್ವಿಕ ಹಾಗೂ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳ ಸಂಘರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಾತ್ವಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ವಿಜಯವೇ ವ್ಯಾಸರ ಮಹಾಭಾರತದ ಸಂದೇಶವಾಗಿದೆ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸರು ಕನ್ನಡದ ವಿದ್ಯುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ರಸವತ್ತಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿ ಮಹಾಭಾರತದ ಪಾತ್ರಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿಮಾನಪಾತ್ರರೂ, ವಿವಿಧ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಅದ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಣ್ಣುಯರು ಕರಾವಳಿಯ ಅಡುಭಾಷೆಯಾದ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಗದ್ಯಮವಾದವನ್ನು ಮಾಡಿ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸೇವೆಯ ಜೊತೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೆಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾಭಾರತದ ಅಧಿದೇವತೆಯಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನಿಪ್ರೇಮ ನಾರಾಯಣವೈರಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ.

(ಶ್ರೀಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥಸ್ವಾಮೀಜಿ)

ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸುಗುಣೇಂದ್ರತೀರ್ಥಸ್ವಾಮೀಜಿ

ಶ್ರೀಪುತ್ತಿಗೆಮಠ, ಉಡುಪಿ-೫೭೬೧೦೧

ಎಡ್ಡೆಮದಿಪು

ಅರೆ, ವಾ ಪೋರ್ಲಯೆ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ನ್ ಈ ಮಹಾಭಾರತದ ಕತೆಕುಲ್ನ ಅನುವಾದೊ ತುಳುಟ್! ಮಾಭಾರತೊನೇ ಭಾರೀ ಪೋರ್ಲಯೆ. ದಾಯೆಗ್ ಪಂಡ ಮಾಭಾರತೊದಲೆಕ ಇತ್ತಿನ ಕತೆಕುಲ್ನ ಸುರುಳಿಲು ಬೇತೆ ಒಲ್ಪಲಾ ತೂಯೆರೆ ತಿಕ್ಕಂದಾಯೆ. ದಾಯೆಗ್ ಪಂಡ ಮಹಾಭಾರತೊಡು ಬರ್ಪುನ ಮಾತಾ ಕತೆಕುಲುಲಾ ನಮ್ಮ ಮಾತೆರ್ನ್ ಕತೆಕುಲೇ. ನಮ್ಮನಮ್ಮ ಕತೆಕುಲೇ ಅಯಿಟ್ ಉಪ್ಪುನಿಯೇ.

ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಆಕ್ಲಾಕ್ಕೆ ಕತೆಕುಲೇ ಮಲ್ಲೆ ಆಪುನೆಡಾಸ್ತ ಬೊಕ್ಕ ಆಕುಲ್ನಾಕುಲ್ನ ಕತೆಕುಲೇ ಆಕ್ಲಾಕ್ಕೆಗ್ ಪಸಂದ್ ಆಪುನೆಡಾಸ್ತ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಕತೆಕುಲು ಮಾತೆರ್ನ್ ಕತೆಕುಲೇ. ಆಯಿನೆಡಾಸ್ತ ಮಹಾಭಾರತ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇಷ್ಟ ಆಪುನಿಯೇ.

ಒವ್ವಾ ಓಬಿರಾಯನ ಕಾಲದ ಕತೆ ಪತೊಂದು ನಂಕ್ ದಾದ ಆವೊಡಿತ್ತೆ? ನಂಕ್ ನಮ್ಮ ಕಥೆ ವ್ಯಥೆ ಪೂರಾ ಇತ್ತಂಡಾ ಅವು ಪೋರ್ಲಯೆ. ಅವು ಇಪ್ಪುನಿ ಮಾಭಾರತೊಡುಯೇ. ಮಾಭಾರತೊಡು ಮಾತ್ರಯೇ.

ಇಸೆ ದಾದ ಆಪುಂಡು, ಇನಿ ದಾದ ಆವೊಡು, ದಾದ ಆವೆರೆಗಾವಂದ್, ಅವು ಮಾತಾ ಇಪ್ಪುನಿ ಮಾಭಾರತೊಡಾಯಿನೆಡಾಸ್ತ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಮಾಭಾರತ ತಿಗತ ನೆಯಿತಲೆಕ ಆತ್ಂಡಾಯೆ.

ಅಂಚ ತಿಗೊನು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಟ್ವೆಡ್ಡೆ ಗೆತ್ತೆದ್ ಹರಿವಾಣೊಗು ಪಾಡ್ಡೆ ದೀತೆರ್ಡೆ ನಮ್ಮ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಆ ಪಾಡ್ಡೆನೊನು ಕಳೆದ್ ನಮ್ಮ ತುಳುತ ಬಟ್ಟಲ್ಡ್ ಪಾಡ್ಡೆ ಕೊರ್ಡು ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಕುಶಿ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆರ್ಯೆ. ಅಯಿಕ್ ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಆರೆಗ್ ಮೋಕೆದ ಸೊಲೆಲೆನ್ ಸಲ್ಲಾವೊಡುಯೆ.

ಉಂದು ಎಂಚಾಂಡ್ ಪಂಡ ಇಂದ್ರೆ ಬತ್ತೆದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಅಮ್ಮತ ಕೊರಿಲೆಕ್ಕಾಂಡಾಯೆ. ಅವುಲಾ ನಮ ಮಾನಾದಿಗದ ಪೊಸ ಪೊಣ್ಣು ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿದ ಅಕ್ಕನ ಮುಖಾಂತರೊ!

ಇತ್ತೆ ತೂನಗ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ನ್ ಪುದರ್ದಾ ದೇವೇಂದ್ರರತ್ತಯೇ! ವಾ! ವಾ! ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆ-

'ಲೇಲೇಲೇ ಲೇಲೇಲೇ ಲೇಲೇ ಲೇಲೇಗಾ |

ಲೇಲೇಲೇ ಲೇಲೇಲೇ ಲೇಲೇ ಪನ್ನೆಗಾ |

ಗದ್ಯೊಡ್ಡತ್ತಿನ ಭಾರತೊನು ತುಳುಟು ಕೊರ್ನಿ ಏರ್ಗಾ

ಒಂತೆ ಉಂತ್ಲೆ ಅವು ನಮ್ಮ ದೇವೇಂದ್ರರತ್ತಗಾ!

ಡಾ| ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ

ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ

ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ.

ಶುಭ ಹಾರೈಕೆ

ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿ ಪ್ರೊ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇರ್ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಡ್ ಬರೆತಿನ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ' ಗ್ರಂಥೊನು ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳು ಭಾಷೆಗ್ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಲ್ತದ್ ತುಳುಭಾಷೆಗ್ ಮಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ತೆರ್.

'ಸುಧಾ' ವಾರಪತ್ರಿಕೆಡ್ ಪ್ರೊ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇರ್ ಬರೆತಿನ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ'ದ ಕತೆನ್ ಯಾನ್ ಭಾರೀ ಆಸಕ್ತಿಡ್ ಓದೊಂತಿತ್ತೆ. ಅವೆತ ಒಟ್ಟುಗು ಚಂದ್ರನಾಥ ಆಚಾರ್ಯ ಬೇತೆಬೇತೆ ಪಾತ್ರೊಲೆನ ಚಿತ್ರ ಬರೆತಿನ ತೂದು ಸಂತೋಷ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇರ್ನ 'ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೆತೊಂದು ಧರ್ಮಸ್ಥಳೊದ ಆಶ್ರಯೊಡು ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ' ಮುದ್ರಣ ಮಲ್ಪಾಯಿ. ಮಸ್ತ್ ಜನ ನೆತ್ತ ಬಗ್ಗೆ ಖುಷಿ ತೆರಿಪಾದೆರ್.

ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳುಭಾಷೆಗ್ ಭಾವಾನುವಾದೊ ಮಲ್ತದ್ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಕೊರ್ಪುನ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ತುಳುವೆರೆಗ್ ಮಾತಾ ಸಂತೋಷ ಆವಡ್.

ತುಳುಟು ಮಂದಾರ ಕೇಶವ ಭಟ್, ಕೆದಂಬಾಡಿ ಜತ್ತಪ್ಪ ರೈ ಮೊಕುಲೆನ ಸಾದಿಡ್ ತುಳು ಕವಿ ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಸೇರೊಂದುಲ್ಲೆರ್.

'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ಹಾಡಿದನೆಂದರೆ ಕಲಿಯುಗ ದ್ವಾಪರವಾಗುವುದು, ಭಾರತ ಕಣ್ಣಲಿ ಕುಣಿಯುವುದು' ಪಂಡಿಲೆಕ ಯುಗಪರಿವರ್ತನೆದ ಪೊರ್ಲು ತಿರ್ಲ್ ಅವೆಟ್ ಉಂಡು. ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿದ ಬಗ್ಗೆ ಮಸ್ತ್ ಕೆಲಸ ಮಲ್ತಿನಾರ್. ತುಳು ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ಗ್ ಆರೆನ ಈ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥೊ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆಯಾದ್ ತುಳುವೆರೆನ ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾಸೊಗು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಆವಡ್ ಪಂಡ್ ಶುಭ ಹಾರೈಸಾವೆ.

ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಧರ್ಮಸ್ಥಳ

೧೯-೦೫-೨೦೧೪

ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆ

ಡಾ| ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ

'ಈಶಾವಾಸ್ಯಮ್'

ಅಂಬಲಪಾಡಿ-೫೭೬೧೦೩

ಉಡುಪಿ

ಒಂದು ಹರಕೆ

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಅರ್ಧಶತಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಳೆಯದು. ಅವರು ಮಠದ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ, ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ತುಂಬ ಚಟುವಟಿಕೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದವರು. ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳಿದವರು.

ಇದೆಲ್ಲ ಅವರ ಜೀವನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದ ಕತೆ. ಅಚ್ಚರಿಯೆಂಬಂತೆ ಜೀವನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಾವ್ಯಜೀವಿಯಾದರು. ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತುಳು ಸಾಹಿತಿಯಾದರು.

ಅವರ ಮನೆತನದ ಹೆಸರೇ ಅಪ್ಪಟ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿದೆ. ಪೆಜತ್ತಾಯ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ 'ಪೆಜ' ಎಂದರೆ ಹೆಬ್ಬಲಸಿನ ಮಠ. ಪೆಜತ್ತಾಯ ಎಂದರೆ ಹೆಬ್ಬಲಸಿನ ತೋಟದವನು. ಅವರ ವಂಶದ ಮೂಲಪುರುಷರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಲಸಿನ ಮರವಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂದೇ ಆ ವಂಶದವರು ಪೆಜತ್ತಾಯರು. ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಲಿಕುಚಾನ್ವಯರು'.

ಈ ಹೆಸರಿಗೆ ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವವೂ ಇದೆ. ಇದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ ಪಂಡಿತರು ೧೩ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ತುಳುನಾಡಿನ ಕಾಸರಗೋಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ರಾಜಾ ಜಯಸಿಂಹನ ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯಾಗಿದ್ದವರು. ತುಳುನಾಡಿನ ಮೊದಲ ಮಹಾಕವಿ. ಆಚಾರ್ಯ ಮಧ್ವರ ಬಳಿ ಏಳೆಂಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ವಾದ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಮಹಾಪುರುಷ ಆಚಾರ್ಯಮಧ್ವರ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಟಿಯಿಲ್ಲದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಟೀಕೆ ಬರೆದವರು.

ಅವರ ಮಗ ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತರು ಶ್ರೀಮಧ್ವವಿಜಯ ಬರೆದ ಮಹಾಕವಿ. ಮೊಮ್ಮಗ ವಾಮನಪಂಡಿತರು. ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನನ್ಯವಾದ ಟೀಕೆ ರಚಿಸಿದ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರು. ಆ ಪರಂಪರೆಯ ನೆತ್ತರಿನ ಗುಣ ಇವರಲ್ಲೂ ಹರಿದಿದೆ.

ಅವರು ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ವಾದಿರಾಜರ 'ಶೋಭಾನೆ' ಹಾಡನ್ನು ತುಳುವಿಗೆ ತಂದರು. ನನ್ನ 'ಕನಕೋಪನಿಷತ್ತ'ನ್ನು ಕೂಡ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕೃತಿಗಳು.

ಅವರ ೮೦ರ ಹರೆಯದಲ್ಲೂ 'ತುಳುವಪ್ಪೆನೊ ಸೇವೆ' ನಿರಂತರ ನಡೆದಿದೆ. ಅವರು ನೂರು ಕಾಲ ಬದುಕಿ ತುಳುವಿನ ಕಂಪನ್ನು ನಿರಂತರ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಬ್ಬಿಸಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಡಾ| ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯ

ಡಾ| ಯು. ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು

ರಾಷ್ಟ್ರಕವಿ ಗೋವಿಂದ ಪೈ ಸಂಶೋಧನ ಕೇಂದ್ರ

ಉಡುಪಿ.

ಶುಭಹಾರೈಕೆ

ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗದಿಂದ ಹಾಗೂ ಮಠದ ದಿವಾನ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತುಳುವಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತುಳುನಾಡಿನ ಕೋಟಚಿನ್ನಯ ದೈವಗಳ ಸುಪ್ರಭಾತ ಗೀತೆ ರಚನೆಮಾಡಿ, ಧ್ವನಿಸುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ತುಳುವರ ಮೆಚ್ಚುಗೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವನ್ನು ಹಿರಿಯ ಲೇಖಕಿ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದನ್ನು ಇವರು ತುಳುಭಾಷೆಗೆ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನುವಾದಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಇಂತಹ ಮಹತ್ವದ ತುಳು ಕೃತಿಯು, ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರಿಗೆ ನನ್ನ ತುಂಬುಹೃದಯದ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಡಾ| ಯು. ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯ

ಡಾ|| ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ
ವಿಶ್ರಾಂತ ಕುಲಪತಿಗಳು
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಹಂಪಿ.

ಪರಕ್ಕದ ಸೇಸೆ

ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಸಂಸ್ಕೃತೊ, ಕನ್ನಡೊ ಬೊಕ್ಕ ತುಳುಟು ದಿಂಜ ಸಕ್ತಿಸಾಮರ್ತ್ಯೊ ಇತ್ತಿನಾರ್. ಈ ಮೂಜಿ ಭಾಷೆಲೆನ ಬರವುದ ಪೊರ್ಲುದ ಪೊಲಬು ಇತ್ತಿನಾರ್. ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ 'ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಕನಕೋಪನಿಷತ್ತ್' ಪನ್ನಿನ ಪುದರ್‌ಡ್ ಡಾ|| ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರ್ ಕನ್ನಡೊಡು ಬರೆಯಿನ ಗ್ರಂಥೊನು ಪೊರ್ಲಕಂಟ್‌ಡ್ ತುಳುಕ್ಕು ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ತದರ್. ಬನ್ನಂಜೆದಾರ್ ಸಂಪಲ್ಲಿನ 'ಆಚಾರ್ಯಮಧ್ವ' ಕೃತಿನ್ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳುತ್ತ್ ಒರುಟ್ಟು 'ಆಚಾರ್ಯಮಧ್ವರೆ ಮಾನಾದಿಗೆ, ತತ್ವಸಿದ್ಧಾಂತೊದ ಸಾನಾದಿಗೆ' ಪನ್ನಿ ಪುದರ್‌ಡ್ ಬೆಳಗಾದರ್. ವಾದಿರಾಜೆರ್ ಕನ್ನಡೊಡ್ ಬರೆಯಿನ 'ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶೋಭಾನೆನ್' ಪೊರ್ಲುದ ಶೋಭಾನೆದ ದಾಟಿಡ್ ತುಳುಕ್ಕು ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ತದ್ ತಾರಿದ ಒಲಿತ್ತ ಲೆಕ್ಕೊನೆ ಬರೆಪ್ಪಾದ್ ಪಿರಾಕ್‌ದ ಬರವುದ ಸಂಪ್ರದಾಯೊನ್ ನೆಗಪ್ಪಾದ್ ತೋಜಿಪ್ಪಾದರ್.

ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆನ ಮಾಮಲ್ಲ ತುಳುತ್ತ್ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ 'ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ' ಕನ್ನಡ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಭಾರತೊನ್ ಪೊರ್ಲ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ತೆರ್ 'ಕರ್ಣಾಟಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ'ಯ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಗದ್ಯಕಥಾನಕೆ' ಪನ್ನಿ ಪುದರ್‌ಡ್ ಗದ್ಯೊಡ್ ಕನತ್ತೆರ್. ಅಯಿನ್ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ತುಳುಟ್ಟು ರಸಾಯನೊ ಮಲ್ತದ್ ಓದುನಕಲೆನ ನಾಲಾಯಿಗಲ ಕೇನುನಕುಲೆನ ಕೆಬಿಕ್ಕಲ ಇಂಪು ಸೊಂಪು ಮಲ್ತದರ್. ಇಂದೆನ್ ಓದೊಂದು ಪೋಯಿಲೆಕ್ಕೊನೆ ಇಂದು ಸುರೂಕ್ಕು ತುಳುಟ್ಟಿ ಬರೆಯಿನ ಸಾಹಿತ್ಯೊ ಪನ್ನಿನ ಅನುಭವೊ ಬರ್ಪುಂಡು. ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆನ ತುಳುಭಾಷೆದ ಪೊರ್ಲು-ತಿರ್ಲ್, ದುನ್ನೊ-ಬನ್ನೊ, ಪರಿಪ್ಪು-ಪೊರಪ್ಪು, ಅಂದಾಯೊ-ಸಂದಾಯೊ ಮಾತಲ ಸುದೆತ್ತ ನೀರ್ ಪರಿತ್ತೊಂದು ಲಾಗೊಂದು ಕಡಲ್‌ಗ್ ಸೇರಿಲೆಕೊ ವರ್ಣನೆ ಆವಡ್, ಪಾತೆರಕತೆ ಆವಡ್ - ಓಳು ಬಿರೆಲ್ ಪಾಡ್‌ನಲ, ಓಳು ನಕ್ಕನಲ ಅವು ಮಾತಾ ಕಡೆಕೊಡಿಲ ಸೀಪೆನೆ- ಬೆಲ್ಲೊಡು ಕಡೆಕೊಡಿ ಇದ್ದಿಂದ್ ಪನ್ನಿಲೆಕೊ.

ಪಾತೆರಕತೆಲೆಡ್ ತುಳುತ್ತ್ ಒಳಮರ್ಗಿಲ್‌ದ ದನಿ ಸೊರ ಲೆಪ್ಪುಂಡು. ಉದಾರ್ನೆಗ್: "ಏಯ್ ಸೂತನ ಮಗಾ, ಕರ್ಣಾ. ಉಂದು ನೀರ್ ದಿಂಜಿದಿನ ಕಿರೆ ಅತ್ತ್. ಮುಲ್ಲ ಮೀನ್ ಪತ್ತುನ ಕುರುವೆ, ಗಾಳ, ಬಲೆ ಒಪ್ಪುಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಚ್ಚಿ ಮುಲ್ಲ ಸೋಯಿ ತೊದು ತಂತ್ರ ಒಡ್ಡುನ ಜಂಬರ ನಡಪುಚಿ. ದಯೆದಾಕಿಣ ದಾಂತೆ ಬೀರಬಿದೊಲಿ ಪೋಪಿನವೆ ಪೊರ್ಲು."

ಈ ಗ್ರಂಥೋದ ಅಕೇರಿಗ್ ಈ ಕತೆನ್ ಕೇನಿನಕುಲೆಗ್ ದಾದ ಮಾತಾ ಫಲೊ ತಿಕ್ಕುಂಡು ಪನ್ನಿ ವಿವರಣೆ ಉಂಡು. ಬೇತೆಬೇತೆ ಪುಣ್ಯಫಲೊತ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿಕ್ಕುನ ಮಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಫಲ ಪಂಡಂಡ- ತುಳುನ್ ಅಯಿತ್ತ ಮಾತಾ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ಕೇನುನ ಅನುಭವಿಸಯಿನ ಫಲ. ತುಳುತ್ತ ಬುಲೆಚ್ಚಿಲ್ಡ್ ಮಲ್ಲ ಬಾಕಿಮಾರ್ ಕಂಡೊಡ್ ಪೂಕರೆ ಪಾಡ್ಡ್ ಕೊರಿನ ಫಲ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ತುಳುಟ್ಟು ಮಂದಾರ ಕೇಶವ ಭಟ್, ಕೆದಂಬಾಡಿ ಜತ್ತಪ್ಪ ರೈಕುಲು, ಕೆಲಿಂಜ ಸೀತಾರಾಮ ಆಳ್ವೆರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕವಿಕ್ಕುಲೆನ ಪಂತೆದ ಸೇರಿಗೆಗ್ ಸೇರುನ ತುಳು ಕವಿ ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್.

ಆರೆನ 'ತುಳು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಭಾರತೊ'ದ ಮಲ್ಲ ಹರಿವಾಣೊಗ್ ಪರಕ್ಕೆದ ರಡ್ಡ್ ಅರಿ ಪಾಡುನವು ಎನ್ನ ಪಾಲ್ಡ್ ಭಾಗ್ಯೊಂದ್ ಎನ್ನಬೆ. ಪೆಜತ್ತ ದೇಕಿ, ದುನ್ನ, ದಿಟ್ಟಿ ಪೂರಾ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆನ ತುಳು ಬರವು- ಸರವುಡು ಊರೊರ್ಮೆ ಬೆಳಗಡ್ ಪಂಡ್ಡ್ ಬಯಕ್ ಬೆ.

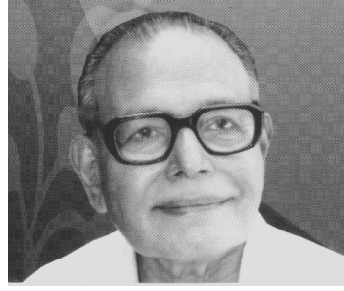
ಡಾ| ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ ರೈ

ಡಾ| ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ

'ಒಲುಮೆ',

ಅಂಚೆ : ಕೋಟಿಕಾರ್-575005.

ಮಂಗಳೂರು ತಾಲೂಕು, ದ.ಕ.

ಎಡ್ಡೆಪ್ಪುದ ರಡ್ಡ್ ಪಾತೆರೊ

ಒಡಿಪುದ ಹಿರಿಯ ಇಷ್ಟರಾಯಿನ ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಉದ್ಯೋಗೊಡ್ಡು ನಿವೃತ್ತರಾಯಿಬೊಕ್ಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆದ ಕಾಯಕೊಗು ಕೈಪಾಡಿನಾರ್. ಈ ಪಕ್ಷ ವಯಸ್ಸೆಡ್ ಆರ್ ಮುಖ್ಯವಾದ್ ತುಳು ಭಾಷೆಡೇ ಬರೆಯೆರೆ ತೊಡಗಿನವು ತುಳುವೆರೆಗೆ ಸಂತೋಸುದ ವಿಚಾರ. ಅಯಿಟ್ಲಾ ಆರ್ ತನ್ನ ಅಪ್ಪೆಬಾಸೆಯಾಯಿನ “ಶಿವಳ್ಳಿ ತುಳು”ಟು ಬರೆಯಂದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ತುಳುಟೇ ಬರೆತಿನವು ವಿಶೇಷಂದೇ ಪನೊಡು.

ಪ್ರಾಯ ದಂಗೊಂದು ಪೋನಾಗ ನರಮಾನಿಗ್ ನಾನಾ ತರತ ಚಿಂತೆಲು ಒದಗುನವು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಆಂಡ ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಇತರ ಚಿಂತೆಳೆಗ್ ಮನಸ್ಸು ಕೊರಂದೆ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯೊಗು ಮನಸ್ಸು ಕೊರಿನವು ಮೆಚ್ಚೊಡಾಯಿನ ವಿಷಯೊ.

ಇಂಚೊಗು ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಕೆಲವು ಕೃತಿಕುಲೆನ್ ತುಳುಟು ಬರೆತೆರ್. ಇತ್ತೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊದ ಕಥನೊನು ತುಳು ಗದ್ಯೊಡು ಬರೆಪಿನ ಸಾಹಸ ಮಲ್ತೆದರ್. ಉಂದೆಕ್ ಆರೆಗ್ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊರ್ಪು, ಆಕರವಾದ್ ಒದಗಿನವು ಪೊ|| ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರ ಇಂಬೆರೆನ “ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿಯ ಸೃಜನಾತ್ಮಕ ಗದ್ಯ ಕಥಾನಕ” ಪನ್ನಿ ಕೃತಿ.

ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಪೊರ್ಲು ಪೊಳಿಕೆದ ತುಳು ಬಾಸೆಡ್ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಗ್ರಂಥೊನು ಬರೆತೆರ್. ತುಳು ಬಾಸೆಗ್ ಇಂದೊಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆ ಪನ್ನಿನೆಕ್ ಅಲ್ಮಾನ ಇಜ್ಜಿ. ಶ್ರೀಯುತರೆನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆದ ಈ ಕೃತಿ ತುಳು ಬಾಂಧವೆರೆಗೆ ಇಷ್ಟಾವಡ್‌ಂದ್‌ಲಾ, ಈ ಕೃತಿಕ್ ಯುಕ್ತವಾಯಿನ ಮಾನಾದಿಗೆ ತಿಕ್ಕಡ್‌ಂದ್‌ಲಾ ಬಯಕುವೆ. ಶ್ರೀಯುತ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆಗ್ ಉಡಲ್‌ದಿಂಜಿ ಅಭಿನಂದನೆಲು.

೦೬-೦೫-೨೦೧೪

ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಡಾ| ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್

'ಧಾತ್ರಿ', ಅಂಚೆ : ಆತ್ಮಾಡಿ-೫೧೭೬೧೦೭

ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳು

“ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ” ಎಂಬುದು ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿರುವ ತುಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ದಂಥ. ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕವಾದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನೊಳಗೆ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರು ತುಳುನಾಡಿನ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಆಶುಕವಿಯೆಂದೂ, ಯುಗಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಕವಿಯೆಂದೂ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟವನು. ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವ್ಯಾಸ ಭಾರವನ್ನನುಸರಿಸಿಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ರಚಿಸಿದವನು. ಮೂಲ ಮಹಾಭಾರತ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳವರೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ನಿರೂಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಹಾಭಾರತಗಳೂ ಮೂಲಕ್ಕಿಂತ ಕೆಲಕೆಲವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಮತ್ತು ಮೂಲಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ತಿರುವನ್ನೋ, ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನೋ ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಖ್ಯಾತ ಚಿಂತಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ತೋಳ್ವಾಡಿಯವರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ 'ವ್ಯಾಸಭಾರತವು ಚಿತ್ರಿಸುವ ಜೀವನದ ವೈಶಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ವಾಸ್ತವ ಬೇರಲ್ಲೂ ಕಾಣದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಲಾರೆವು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅದು ಓದುಗನಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣಗಳನ್ನೂ, ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನೂ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಆ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆಯು ಹೊರಟವರು ಅದೇ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆಯಲಾರರು. ಒಂದಿಷ್ಟಾದರೂ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿಯೇ ಬರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನು ವ್ಯಾಸ ಭಾರತನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದವನೆಂದರೂ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಸ ಭಾರತಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬರೆಯುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಬಂದಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಹೀಗೆ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಬರೆಯುವುದೇ ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಎಂಬ ಮುಖ್ಯಾಭಿಪ್ರಾಯವೊಂದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ(೨೫-೧೨-೨೦೧೩, ಉಡುಪಿ). ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಮಹಾಭಾರತ.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವು ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಮಹಾಭಾರತವಾದುದರಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡದೊಳಗಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ತುಳುನಾಡಿನ ಮಹಾಭಾರತವು ಹೌದು. ತುಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಮಹಾಭಾರತ ಕಥನ ಪರಂಪರೆಗೆ ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರವಾಗಿರುವ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ, ತಾಳಮದ್ದಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರಗೊಂಡ ಮಹಾಭಾರತ ಕಥನಗಳೇ ಆಧಾರವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿರಲಾರದು. ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತದ ರಚನೆ ಶತಮಾನಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ನಡೆದಿತ್ತಾದರೂ ಆ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿ (ಅರುಣಾಬ್ಜನ 'ಮಹಾಭಾರತೊ') ನಮ್ಮ ತುಳು ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅದರ ರಚನೆಯ ವಿಷಯ ತುಳುನಾಡಿನ ನೆನಪಿನ ಕೋಶದಿಂದ

ಅಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದುದೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅದು ಡಾ. ವೆಂಕಟರಾಜ ಪುಣೆಂಚಿತ್ತಾಯ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸಂಪಾದಿತವಾಗಿ ನಮಗೆ ದೊರಕಿದೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ತೋಳ್ವಾಡಿಯವರು ಹೇಳಿದ ಆ ವಿಭಿನ್ನತೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲೂ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

“ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ತುಳು ಮಹಾಭಾರತ ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥವು ಪೂರ್ಣ ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥವಲ್ಲ. ಇರಲಿ.” ನಮ್ಮ ತುಳು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ರಚನಾಕಾರರು ಮೂಲ ವ್ಯಾಸಭಾರತವನ್ನು ನೋಡಿದವರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆಕರವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂದುದು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ‘ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ’ ಆದುದರಿಂದ ತುಳುನಾಡಿನ ಜನತೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಭಾರತವು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಮಹಾಭಾರತವೇ ಆಗಿದೆ.

“ವಿಭಿನ್ನತೆ” ಅಥವಾ ಮೂಲದಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಹಾಗೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗೆಗೂ ಇದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಚಿಂತನಾಶೀಲನಾದ ಓದುಗನಿಗೆ ಮೂಲವೂ ಬೇಕು, ತದ್ಭಿನ್ನವಾಗಿಯೂ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಬರೆದ ಕೃತಿಯೂ ಬೇಕು. ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿದ್ದರೂ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೂಲವಾದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ನಮಗೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೂ ಬೇಕು. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಾದ ವ್ಯಾಸಭಾರತ ನಮಗೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮೂಲವನ್ನು ನೋಡುವ, ಹುಡುಕುವ, ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಮತ್ತು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ರಿಯೆ ಅಧ್ಯಯನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾದುದು.

ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಭಾವಾನುವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವುದು ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರ “ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ”. ಮೊತ್ತ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಳುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದೀಗ ಅವತಾರವೆತ್ತಿದೆ. ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ ಪದ್ಯರೂಪದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವು ಖ್ಯಾತ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಪ್ರೊ. ಅ.ರಾ.ಮಿತ್ರರಿಂದ ಕನ್ನಡ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು. ಪದ್ಯರೂಪದ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯಗ್ರಹಣ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವೆನ್ನುವವರಿಗೆ ಈ ರೂಪಾಂತರ ಸ್ವರೂಪವು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿ ಒದಗಿಬಂತು. ಇದನ್ನು ಓದಿದ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರಿಗೆ ಸರಳ, ಸಹಜ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಈ ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಭಾಷೆಯಾದ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿಬರಬೇಕೆಂಬ ಅಂತಃಪ್ರೇರಣೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಅದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ತುಳು ಆಡುನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಈ ಕೃತಿಯ ಮೂಲಕ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಕತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗೆ ತುಳು ಕಲಿಸಿ, ಪೆಜತ್ತಾಯರು ಅವನನ್ನು ತುಳುವನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ, ತುಳುನಾಡಿಗರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಅವನು ‘ತಮ್ಮವ’ನಾದರೂ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮೀಪ ಕರೆತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರು ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿನೂತನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪೂರ್ವಕ ಮಹಾಭಾರತ ಕಥನವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಅವರನ್ನು ತುಳುನಾಡು ಬಹುಕಾಲ ಗುರುತಿಸಿ, ನೆನಪಿಸಲಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಕಥನದೊಳಗೆ ಕಥಾವ್ಯಕ್ತಿಗಳೊಳಗಿನ ಸಂಭಾಷಣವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಪದ್ಯ ರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಗದ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಜತೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ವಿಧಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರೊ|| ಅ.ರಾ. ಮಿತ್ರರವರು ತಮ್ಮ ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಕಥನಕ್ರಮ ಯಾವುದೋ ಬೇರೊಂದು ಗ್ರಂಥದ ರೂಪಾಂತರವೆಂಬುದು ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಮುಂದೆಸಾಗಿದೆ. ಅದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯನ್ನು ತುಳು ಭಾವಾನುವಾದವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾಯಶಃ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಗಾತ್ರದ ಗ್ರಂಥ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಮೂಲಕ ತುಳುವಿನ ತೂಕ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಜೀವನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಲೇಖನಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರ ಉತ್ಸಾಹ, ಉಲ್ಲಾಸ ಮತ್ತು ಶ್ರಮವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬರವಣಿಗೆಯ ಹೊಸ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರಬಹುದಾದರೂ ಮಾನಸಿಕ ಸಿದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಭೌದ್ಧಿಕ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ, ಈ ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥನಕ್ರಿಯೆ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರಮವೆನ್ನಿಸದೇ ಹಗುರವಾದುದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ. ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೂಕದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ತುಳುಭಾಷೆಯ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ತೂಕವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಆತ್ಮಡಿ

ದಿನಾಂಕ : 01-06-2014

ಡಾ| ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣುಭಟ್ಟಿ

ನಲ್ವಡಿ

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕೃತಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತವು ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡದ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀರಿರುವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು ನಾನು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದೇ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನನ್ನು ಆಧರಿಸಿ, ನಾನು ಬರೆದ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತಕಥಾಮಿತ್ರ' ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಶ್ರೀ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯರಂತಹ ಹಿರಿಯರು ತುಳುಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿರುವುದು ನನ್ನ ಸಂತೋಷದ ಕಿರೀಟಕ್ಕೆ ಗರಿಮೂಡಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಎಂಭತ್ತು ದಾಟಿರುವ ಈ ಮಹಾನೀಯರು ಏಳುನೂರು ಪುಟಗಳಷ್ಟಿರುವ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಅವರ ವಯೋಧರ್ಮವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿನಂತ ಮನೋಧರ್ಮವು ಇನ್ನೂ ಹದಿನಾರರ ಪ್ರಾಯದ್ದು ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುವಂತಿದೆ. ಅವರಿಗೂ, ಅವರ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ತುಳುನಾಡ ಕನ್ನಡ ಸಹೃದಯರಿಗೂ ನನ್ನ ಕನ್ನಡ 'ಭಾರತಕಥಾಮಿತ್ರ'ವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿ ಪೂಜ್ಯ ಡಾ. ಡಿ. ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರಿಗೂ ಮನಜೋಡಿಸಿ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯರಿಗೆ ನಮನವು

ಕಂಪಬೀರುವ ತುಳುಗೆ ನಮನವು

ಉಪ್ಪಿನಾರತಿಯೆತ್ತಬಯಸುವೆ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನಿಗೆ

ಈ ಕಾಲೊಡು ಈತ್ ಮಲ್ಲ ಬೇಲೆ ಮಲ್ದಿನ ಈರೆಗ್ ಸೊಲೈಲು. ಈರೆಲಕ್ಕನೆ ಕಾಯಕರಗಿನ ಈರೆನ ದೋಸ್ತಿ.

ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರ

ಎನ್ನ ರಡ್ಡ್ ಪಾತೆರೊ

ಮಹಾಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ 'ಕರ್ಣಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ' ಮಹಾಕಾವ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇ 'ಭಾರತ ಕಥಾಮಿತ್ರ' ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ಡ್ ಕನ್ನಡೊಡು ಗದ್ಯಾನುವಾದ ಮಲ್ತೆದರ್. ಈ ಗ್ರಂಥೊನು ೨೦೧೦ನೇ ಇಸವಿಡ್ ರಾಜರ್ಷಿ ಡಾ|| ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆರ್ ಬೆಂಗಳೂರುಡು ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ಪತ್ರಿಕೆಡ್ ಓದಿನ ಯಾನ್ ಅವ್ವೇ ದಿನ ಮಾನ್ಯ ಅಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರರೆಡ ಪೋನುಡು ಪಾತೆರೈ. ಆರ್ ಪಂಡೆರ್ "ಆದಿಪರ್ವೊಡ್ ಗದಾಪರ್ವೊ ಮುಟ್ಟ ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಮಹಾಭಾರತ ಬರೆತಿನವು ಎನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಡ್ ಇಜ್ಜಿ. ಪ್ರೊ|| ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇ ಕನ್ನಡೊಡು ಗದ್ಯೊಡು ಬರೆತಿನವು ಎಡ್ಡೆ ವಿಚಾರೊ. ಅಂಚಾದ್ ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊನು ಸಾಮಾನ್ಯ ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಭಾವಾನುವಾದ ಮಲ್ತೆಂಡ ತುಳುಅಪ್ಪೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತಿಲೆಕೊ ಆಪುಂಡು....."

ಅಮೃತೇರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೆ ಈ ಮಲ್ಲ ಕಜ್ಜೊನು ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ಯಾನ್ ಸಂಕಲ್ಪೊ ಮಲ್ತೆದ್ ಮಾನ್ಯರಾಯಿನ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರೇರ ಪಾತೆರಕತೆ ನಡಪಾಯೆ. ಆರ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸೊಡು ಒಡಿಪುಗು ಬತ್ತೆದ್, ತನ ಮಾಮಲ್ಲ ಗ್ರಂಥೊನು ಎಂಕ್ ಕೊರ್ಪು ಎಡ್ಡೆಪುದ ನುಡಿ ಪಂಡೆರ್. ಈ ಸಂದರ್ಭೊಡು ಎನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬೈದಿನ ಇಂದ್ರಾಳಿ ಜಯಕರ ಶೆಟ್ಟಲಾ ಉಂದೆಕ್ ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊರಿಯೆರ್. ಎಡ್ಡೆ ಮೂರ್ತೊಡು ಬರೆವರೆ ಸುರು ಮಲ್ತಿನ ಯಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬೊಕ್ಕ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣ ದೇವರೆನ ಅನುಗ್ರಹೊಡು ನಾಲ್ ವರ್ಷೊಡು ಭಾವಾನುವಾದೊದ ಬೇಲೆನ್ ಮುಗಿತ್ತೆ.

ಎನ ಅಪ್ಪೆ ಕುಮುದಾದೇವಿ ಪೆಜತ್ತಾಯ, ಕಾರ್ಕಳ ತಾಲೂಕುದ ಮಿಜಾರ್ ಗ್ರಾಮೊದ ಪೂಮಾವರ ಪೆಜತ್ತಾಯ ಮನೆತನೊದ ಇಲ್ಲಡ್ ಇತ್ತೊಂದು, ದಿನೋಲ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊನು ರಾಗೊಡು ಓದೊಂದು ತುಳುಟ್ಟು ಅರ್ಥ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಊರ್ದ ಪೊಂಚೊವುಲು ಬತ್ತೆದ್ ಚಾವಡಿಡ್ ಕುಲ್ಪೊಂದು ಅವ್ವೆನ್ ಮನದೀಡ್ ಕೇನೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಪಗ ಎಲ್ಯ ಪಿರಯೊದ ಆಣ್ ಯಾನ್‌ಲ ಅಪ್ಪೆನ ಕೈತಲ್ ಕುಲ್ಪೊಂದು ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆ. ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಈ ಪುಣ್ಯಕತೆನ್ ಎಲ್ಲಿಡ್ ಕೇಣ್ಣಿನೆತ ಸಂಸ್ಕಾರ ಎನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಒರಿದಿತ್ತಿನೆಡ್ಡಾವರನೇ ಎಣ್ಣಿ ವರ್ಸೊದ ಈ ಪಿರಯೊಡು ತುಳುಭಾಷೆಡ್ ಸರಾಗ ಬರೆಪಿನ ಶಕ್ತಿ ಎಂಕ್ ಬೈದೊಂಡೆಂದ್ ಎನ್ನ ಗ್ರಯಿಕೆ.

ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊಗು ರೂಪು ಕೊರ್ಪು ಪ್ರಕಟನೆ ಮಲ್ಪುನೆತ ಪಿರಾವುಡು ಎಂಕ್ ಬೇತೆಬೇತೆ ನಿಲೆಟ್ ಸಾಯೊ ಮಲ್ತೆದಿನಕುಲು ದಿಂಜ ಜನ. ಈ ಗ್ರಂಥೊ ಬರೆಪಿನ ಕಜ್ಜೊಗು ಒತ್ತಾಸೆ, ಉಮೇದ್, ಬೆರಿಸಾಯ ಕೊರೊಂದಿತ್ತಿನ ಎನ್ನ ಪಿರಿತಿದ ಬಂಧುಲು, ಮಿತ್ರೇರ್, ಹಿತ್ತೈಷಿಲು, ಉಡುಪಿ ತುಳುಕೂಟ, ತುಳುಸಿರಿ ಚಾವಡಿ ಸಂಸ್ಥೆಲು -ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಉಡಲ್‌ದಿಂಜಿನ ಸೊಲ್ಪೆಲು. ಅಂಚನೆ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡಪ್ಪುನು ಬಯಕುವೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿದ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಹಾಸ ರೈಕುಲೆಡ ಎನ ಈ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟನೆದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಯಾನ್‌ಲ ಶ್ರೀ ಎನ್. ಪಿ. ಶೆಟ್ಟಲ ಪಾತೆರ್ದ ಬತ್ತಿನ ಒಂತೆ ದಿನೊಟೆ ಸರಕಾರ ತುಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಗ್ ಪೊಸ ಆಡಳ್ತಿ ಕೂಟೊನು ನೇಮಕ ಮಲ್ತೆಂಡ್. ಈ ಕೂಟೊದ ಸರ್ವಸದಸ್ಯೆರ್ನು ಸಭೆಟ್ ಅಕಾಡೆಮಿಯೇ ಈ ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೊನು ಪ್ರಕಟ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ನಿಚ್ಚಯ ಆದ್ ಬೇಗೊಡೆ ಪ್ರಕಟನೆದ ಕಜ್ಜೊಡುಲ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಉಂದುಲ ಒಂಜಿ ಯೋಗಾಯೋಗ ಪಣ್ಡ್ ಎನ್ನ ಗ್ರಯಿಕೆ. ಈ ನಿಲೆಟ್ ತುಳು ಅಕಾಡೆಮಿದ ಇತ್ತೆದ ಅಧ್ಯಕ್ಷೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ಎಮ್. ಜಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಚಂದ್ರಹಾಸ ರೈ ಬೊಕ್ಕ

ಅಕಾಡೆಮಿದ ಮಾತ ಸದಸ್ಯರೆಗ್ ಸೊಲ್ತೆ ಸಂದಾವೆ.

ಉಂದೆತ್ತ ಅಕ್ಷರಜೋಡಣೆಡ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತಿನ ಕು ಸರೋಜಿನಿ, ಸ್ವಾತಿ ಭಾಗವತ್ ಅಂಚನೆ ಗ್ರಂಥೊಗು ಪೋರ್ಲು ರೂಪೊನು ಕೊರ್ತಿನ ಶ್ರೀಮತಿ ಸ್ವರ್ಣಲತಾ ಬೊಕ್ಕ ಡಾ| ಪದ್ಮನಾಭ ಕೇಕುಣ್ಣಾಯೆರೆಗ್, ಬೂಕುದ ಮೋನೆಗ್ ಪೋರ್ಲು ಒರು ಕೊರ್ತಿನ ರವಿರಾಜ ಕಿದಿಯೂರು ಬೊಕ್ಕ ಬೇಗೊಡು ಮುದ್ರಣ ಮಲ್ತ್ ಕೊರಿನ ಭಾರತ್ ಪ್ರೆಸ್‌ದ ಗಣೇಶ ಪೈ ಮೊಕುಲೆಗ್ ಮಾತ ಎನ್ನ ಸೊಲ್ತೆಲ್.

ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊಗು ಎಡ್ಡೆಪುದ ನುಡಿ ಬರೆತಿನ-

ಶ್ರೀಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೇಶತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಲೆಗ್,

ಶ್ರೀಶ್ರೀ ಸುಗುಣೇಂದ್ರತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಲೆಗ್,

ಡಾ| ವೀರೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಗಡೆರೆಗ್,

ಡಾ| ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರೆಗ್,

ಪ್ರೊ| ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರರೆಗ್,

ಡಾ| ಯು. ಪಿ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯೆರೆಗ್,

ಡಾ| ಬಿ. ಎ. ವಿವೇಕ ರೈಕುಲೆಗ್,

ಡಾ| ಅಮೃತ ಸೋಮಶರರೆಗ್,

ಡಾ| ಪಾದೇಕಲ್ಲು ವಿಷ್ಣು ಭಟ್ಟಿಗ್ ಮೊಕುಲೆಗ್ ಎನ್ನ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದಿನ ಸೊಲ್ತೆಲ್.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊದ ತನ ವಿಮರ್ಶೆನ್ ತುಳುಕ್ ತರ್ಜುಮೆ ಮಲ್ತ್‌ದ ಉಂದೆಟ್ ಸೇರಾವೊನೆರೆಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊರ್ತಿನ ಪ್ರೊ| ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು ಮರೆಗ್‌ಲ ಗೌರವೊದ ಸೊಲ್ತೆಲ್.

ಈ ಮಲ್ಲ ಕಚ್ಚೊಗು ಎನ ಬುಡೆದಿ ರತ್ನ ಪೆಜತ್ತಾಯನ ಸಾಯ ದಿಂಜನೆ. ಎನ ನಾಲ್ ಜೋಕುಲು ಡಾ| ವೀಣಾ ಶರತ್‌ಚಂದ್ರ, ಬೆಂಗಳೂರು; ಶ್ರೀಮತಿ ವಿದ್ಯಾ ಸುರೇಶ ರಾವ್, ಹೈದರಾಬಾದ್; ಶ್ರೀಮತಿ ವಿವೇಕಾ ರಾಮಗೋಪಾಲ್, ಸಿಡ್ಡಿ, ಆಸ್ತೇಲಿಯಾ; ಶ್ರೀ ವಾದಿರಾಜ ಪೆಜತ್ತಾಯ ಬೊಕ್ಕ ಸಹನಾ ವಾದಿರಾಜ ಪೆಜತ್ತಾಯ, ಬೆಂಗಳೂರು -ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಬರೆಪಿನ ಪೂರ್ತುಡು ಎಂಕ್ ದಿಂಜ ಒತ್ತಾಸೆ ಪುಟ್ಟಾವೊಂದಿತ್ತಿನೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಅಂಚನೆ ಎಣ್ಣಂದಿ ರೀತಿಡ್ ಬೆರಿಸಾಯ, ಉಮೇದ್ ಕೊರಿನ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ರಾವ್, ಪಲಿಮಾರ್ ಮೆರೆಗ್ಲಾ ಎನ್ನ ಉಡಲ್‌ದಿಂಜಿನ ಸೊಲ್ತೆಲು.

ಎನ್ನ ಸಂಕಲ್ಪೊದಂಚನೆ ಎನ್ನ ಈ ಬರವು ಬೊಳ್ಳುಗು ಬತ್ತೆದ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣೆರೆನ ಸಿರಿಪಾದೊಗು ಅರ್ಪಣೆ ಆದ್, ತುಳು ಅಪ್ಪೆನ ಸಾಹಿತ್ಯಸಿರಿತುಪ್ಪೆನ್ ಸೇರೊಂದುಂಡು. ಉಡುಪಿಡ್ ನಡಪ್ಪುನ 'ತುಳು ಮಿನದನ' ಲೇಸ್‌ಡ್ (೬-೨-೨೦೧೪) ಲೋಕಾರ್ಪಣೆ ಆವೊಂದುಂಡು. ತುಳುಅಪ್ಪೆ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರೆಲ ಈ ಗದ್ಯಕಾವ್ಯೊನು ತರ್ಕೊಂದು, ಓದುದು, ಪುಣ್ಯ ಪಡೆವೊನುಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅಂಚ. ಈ ಸಂತೋಸೊದ ಪೂರ್ತುಡು ಎನ್ನ ಮಾತ ತುಳುಬಂಧುಲೆಗ್ ಮೋಕೆದ ಸೊಲ್ತೆ ಸಂದಾವೆ.

ಮಾತೆರೆಗ್‌ಲ ಎಡ್ಡೆ ಆವಡ್.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹೊ ಉಪ್ಪಡ್.

ಇಂಚ ಬಯಕುನ,

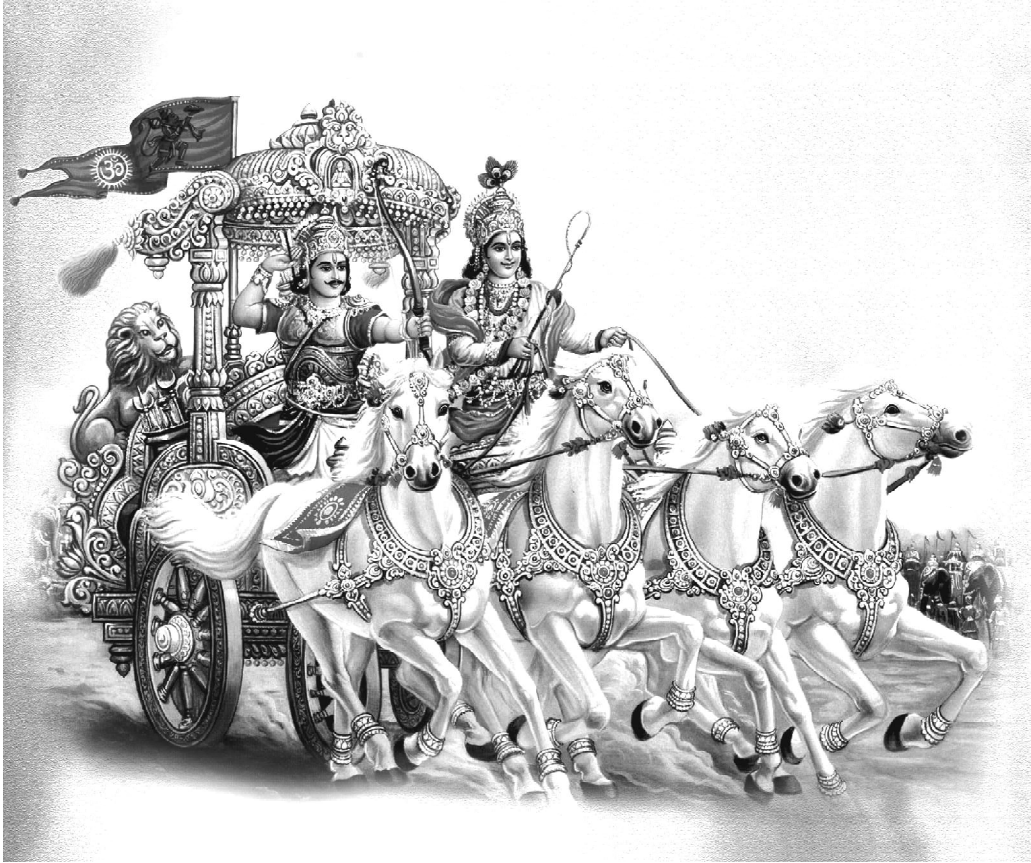
'ದೇವತಾ', ಒಳಕಾಡು, ಉಡುಪಿ

ಎಸ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯ

ಉಳಮೆಯಿಟ್

೧. ಆದಿಪರ್ವ	1-70
ಹಿನ್ನೆಲೆ	4
ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜೆ	7
ವಂಶೋದ ಬುಳೆಪು	16
ಅರಣ್ಯ ಇಲ್ಲ	41
ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ವಯಂವರೊ	46
ಸುಭದ್ರೆನ ಮದಿಮೆ	64
ಖಾಂಡವವನ ಪ್ರಸಂಗೊ	67
೨. ಸಭಾಪರ್ವ	71-150
ರಾಜಸೂಯಯಾಗೊ	73
ಜರಾಸಂಧನ ವಧೆ	82
ಶಿಶುಪಾಲನ ಸಂಹಾರೊ	92
ದ್ರೂತ ಪ್ರಸಂಗೊ	116
ಅಕ್ಷಯ ವಸ್ತ್ರ ಪ್ರದಾನೊ	139
೩. ಅರಣ್ಯಪರ್ವ	151-204
ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕರಣೊ	153
ಊರ್ವಶೀ ಪ್ರಸಂಗೊ	164
ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪ್ರಕರಣೊ	170
ನಹುಷ ವೃತ್ತಾಂತೊ	175
ದೂರ್ವಾಸಾತಿಥ್ಯೊ	181
ಘೋಷಯಾತ್ರೆ	185
ಸೈಂಧವನ ಸೋಲು	196
ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ	200
೪. ವಿರಾಟಪರ್ವ	205-256
ವಿರಾಟನಗರೊಡು	207
ಕಾಮುಕ ಕೀಚಕೆ	211
ಗೋಗ್ರಹಣೊ	223
ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಮುಗಿತಲೊ	246
ಅಭಿಮನ್ಯು ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರನ ಮದ್ದೆ	253
೫. ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ	257-300
ಕೌರವರ್, ಅರ್ಜುನರ್ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ	259
ಸಂಜಯ ರಾಯಬಾರಿ	263

ವಿದುರ ನೀತಿ	265
ಸನತ್ತುಜಾತ ನೀತಿ	269
ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಭಾರೊ	278
ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನೊ	285
೬. ಭೀಷ್ಮಪರ್ವೊ	301-336
ಸೇನಾನಿ ಭೀಷ್ಮೆ	303
ಅರ್ಜುನನ ವಿಷಾದಯೋಗೊ	312
ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊ	318
ಭೀಷ್ಮನ ಕಡೆಕಾಲೊ	322
೭. ದ್ರೋಣಪರ್ವೊ	337-398
ಸೇನಾನಿ ದ್ರೋಣೆರ್	339
ಭಗದತ್ತ ವಧೆ	346
ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ-ಅಭಿಮನ್ಯು ಪ್ರತಾಪೊ	350
ಘಟೋತ್ಕಚನ ಪರಾಕ್ರಮೊ	377
ದ್ರೋಣೆರೆನ ಮರಣೊ	386
೮. ಕರ್ಣಪರ್ವೊ	399-458
ಕರ್ಣ ಸೇನಾಧಿಪತಿ	401
ಶಲ್ಯೆ ಸಾರಥಿ	404
ದುಶ್ಯಾಸನ ವಧೆ	429
ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಸಂಗೊ	443
ಕರ್ಣನ ಮರಣೊ	448
೯. ಶಲ್ಯಪರ್ವೊ	459-472
ಶಲ್ಯೆ-ಧರ್ಮರಾಯೆರ್ನ ಯುದ್ಧೊ	461
೧೦. ಗದಾಪರ್ವೊ	473-514
ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರೊಟ್ಟು	475
ಗದಾಯುದ್ಧೊ	488
ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬೀರಬಿರ್ದೊಲಿ	496
ಮುಗಿತಲೊ	504
ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೊ - ಒಂಜಿ ಉಳನೋಟಿ	515

ಆದಿಸರ್ವೋ

|| ಶ್ರೀಃ ||

ತುಳುಭಾಷೆಡ್
ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊ
(‘ಕುಮಾರವ್ಯಾಸಭಾರತ’ದ ತುಳು ಭಾವಾನುವಾದೊ)

ಸುಗಿಪುದ ಪದೊ

ಆನೆಮೋನೆದ ತುಂಡುದಾಡೆದ
ತಡ್ಡೆಕೆಬಿತಾ ಆದಿದೇವೆರೇ
ಉಡಲ್ ಸಿರಿತಾ ಮರಿತ ಕಟ್ಟಾದ ಎಲಿತ ತೇರ್ದ ಮೈಮೆದಾರೇ
ಅಡ್ಡಣ್ಣರ ಕಳೆದ್ ಕಾಪುಲೆ
ಕಾವ್ಯ ಕಚ್ಚೊಡು ದುಂಬು ನಡಪಲೆ
ಪೊರ್ಲು ರೂಪೊನು ದೆರ್ತೊಜಲೆ ಸುದ್ದ ಮನಸ್ಡ್ ಸುಗಿಪುವೆ.

ಆದಿಪರ್ವ

ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಆಚಾರ್ಯ ಶೌನಕೇರಿಗೆ ಆನಿ ಬಾರಿ ಸಂತೋಸುಡ ದಿನ. ನೈಮಿಷಾರಾಣ್ಯೊಡು ಪದ್ಮಾಡ್ ವರ್ಸೊಡ್ಡಿಂಚಿ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿ ಸತ್ರಯಾಗೊಡ ಮುಗಿತಲೊತ “ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ” ಆಯಿನವು ಒಂಜಿ ಸಮಾದಾನೊಡ ಸಂಗತಿ ಆಂಡ ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಲೋಮಹರ್ಷಣೆರ್ನ ಮಗೆ ಉಗ್ರಶ್ರವ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಂಗಲ ಗಳಿಗಡ್ ತನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿ. ಸತ್ತೊಗು ಸೇರ್ದಿಂಚಿತ್ತಿ ಸಾರ ಸಾರ ಮುನಿಕುಲೆಗ್, ವಟುಕುಲೆಗ್ ಈ ಸಂತೋಸುಡ ಸುದ್ದಿನ್ ಉಲ್ಲಾಸೊಡು, ಪೆರ್ಮೆಡ್ ತೆರಿಪಾಯೆರ್. ಮುನಿಕುಲು ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಪುಲ್ಲರಿತೆರ್. ದಾಯೆಪಂಡ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಕತೆಗಾರೆರ್ ಅಂಚಿನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಶಿರೋಮಣಿ ಪಣ್ಡ್ ಪುದರ್ ಪಡೆತಿನಾರ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನರೆಡ ದಾದಾಂಡಲಾ ಪೊಸ ಕತೆನ್ ಕೇಣೊಲಿ ಪನ್ನಿನ ಆಸೆ ಅಕ್ಲೆನ. ಹಿಟ್ವನ್ ಜರಡಿಡ್ ಪಾಡ್ಡ್ ಅಜತ್ತಿಲೆಕ ಮನಸ್ಸಡ್ ಪಾತೆರೊನ್ ಅಜತ್ತ್ವ್ ಪೊರುತ್ತಿರ್ಲೆದ ಬಾಸೆನ್ ಸಂಪೊಲಿತ್ತಿನ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ ಬಾಸೆದ ಗುಟ್ಟುನು ತೆರಿದಿನಾರ್. ಅರೆನ ಪಾತೆರೊಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಿಲೆ ಆತೆರ್ ಪಣ್ಣಿನವು ಆ ಮುನಿಕ್ಲೆಗ್ ತೆರಿದೇ ಇತ್ತ್ಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಅಪಗನೇ ಮುನಿಕ್ಲೆನ ಕೂಟೊನೇ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ನ ಕೈತಲ್ ಬತ್ತ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್.

“ಪರಮ ಪೌರಾಣಿಕ ಶಿರೋಮಣಿ ಆಯಿನ ಮಹಾತ್ಮೆರೇ, ರಸದಿಂಚಿನ ಕಥಾಮೃತ ಸಾರ ಇರೆಡ ಉಂಡುಂದು ಕೇಣ್ಣ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಜನ್ಮಜನ್ಮೊಡ ಪುಣ್ಯೊಡ್ಡಾವರ ಈರ್ ಈ ತಲೊಕು ಬಯ್ದಾರ್. ಈರೆನ್ ತೂಪಿನನೇ ಎಂಕ್ಲೆನ ಪುಣ್ಯ.” ಇಂಚ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರೆಡ ಪಣೊಂದು, ತೇಜಪಾಲನೆ ಸಂದಾವೆರ್. ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್, “ಉಂದು ಮಾತ ದಾಯೆಗ್?” ಪಣೊಂದು ಶೌನಕ ಮುನಿನ್ ತೂಪೆರ್. ಶೌನಕೆರ್ ಮುಗುರು ತೆಲಿಪುವೆರ್. ರೋಚಕವಾದ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣಿನ ಪೂಜ್ಯೆರ್ ಈರ್ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬತ್ತೆದುಪ್ಪುನಗ ಈರೆಡ್ಡ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣಾವಂದೆ ಬುಡ್ಯೆರಾವೆ? ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಇಂಗಿತ ಆರೆನ ತೆಲಿಕೆಡ್ ಇತ್ತ್ಂಡ್. ಮಾತ ಮುನಿಕುಲುಲಾ ತಂಕ್ಲೆನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡುಣ್ಣಿಲೆಕ ತರೆ ಪಂದಾವೆರ್. ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ ಬೊಕ್ಕೊರ ಮುನಿಕುಲೆನಂಚಿ ದಿಟ್ಟಿ ದೀದ್ ಮಾತೆರ್ದಲಾ ಮೋನೆಡ್ ಕತೆ ಕೇಣುನ ಅಂಗಲಾಪು ತೋಜಿ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್. ಅಕುಲು ಒರಿಯೊರಿಯೆ ಲಕ್ಕುದುಂತುದು ಕತೆ ಪಣೊಡುಂದು ಕೇಣೊನ್ನಗ ಸೂತ ಪುರಾಣಿಕೆರೆಗ್ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತೆಂಡ್. ಮನದೀದ್ ಕೇಣುನಕುಲಿಪ್ಪುನಗ ಕತೆ ಪಣ್ಣಿನ ಉಲ್ಲಾಸಲ ಉಂಡಾಂಡ್. ತಾನ್ ಇಂಚಿಪ ವೈಶಂಪಾಯನ ಮಹರ್ಷಿಲೆನ ಬಾಯಿಡ್ಡ್ ಕೇಣ್ಣಿನ, ತನ ಅಂತರಂಗೊಡು ನಲ್ಲೊಂದೇ ಇತ್ತಿನ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆನ್ ಮಲ್ಲ ದನಿಟ್ ಪಣಿಯೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್.

“ಮಾತೆರೆಗ್ ಸೊಲೈಲ್. ನಿಕುಲು ಬಯಕಿನಂಚ ಯಾನೊಂಜಿ ಕತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಉಂದು ಅಂಚಿಂಚಿನ ಕತೆ ಅತ್ತ್. ಅಚ್ಚಿರೊಡ, ಆನಂದೊಡ ರಸ ದಿಂಜಿದಿನ ಪೊರುತ್ತಿರ್ಲೆದ ಪೊಸತ್ ಕತೆ. ನಿಕುಲು ಯೇರಾ ಈತ್ಲೇಟ ಕೇಣಂದಿನ

ಕತೆ. ಚರಿತ್ರದ ಆದರೊಡುಪ್ಪುನ ಈ ಕತೆಟ್ ಮಹತ್ವೊದ ಸಂದೇಶೊಲು ಉಲ್ಲ. ಉಂದು ನೂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥೊಲೆನ್ ಮೀರ್ಡ್ ಉಂತುನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕತೆ.”

ಸಭೆಟ್ ಸಂಬುರೊದನೇ ದನಿಮನಿ!

“ಕತೆತ ಪುದರ್?”

“ಮಹಾಭಾರತ”

“ಈತ್ನೇಟ ಈ ಪುದರೇ ಕೇಣ್ಣಿಜಿ. ಪೂಜ್ಯರೇ, ಈ ಕತೆನ್ ಏರ್, ಏರೆಗ್, ಒಲ್ಲ ಪಂಡರ್?”

“ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಲೆನ ಪುದಾರ್ ಕೇಣ್ಣರತ್ತ?”

“ವ್ಯಾಸ” ಪಣ್ಣಿನ ಪುದಾರ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಸಭೆಸರ್ವರ್ ಸಂತೋಸುಡು ಕೈ ತಟ್ಟಿಯೆರ್.

“ನಮೋ ಭಗವತೇ ತಸ್ಮೈ ವ್ಯಾಸಾಯಾಮಿತ ತೇಜಸೇ” ಪಣೊಂದು ಬಗ್ಗಿಡ್ ಕೈ ಮುಗಿಯೆರ್. “ವ್ಯಾಸೆರ್ ವೇದಪುರಾಣೊಲೆನ್ ಸಂಪೂಲಿತ್ತಿದಿನ ಮೈಮದಾರ್ಂದ್ ತೆರಿದ. ಆಂಡ ಆರ್ ಕತೆ ಬರೆತೆರಿಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರಿದಿಜ.”

“ಅಂದ್ ಬರೆತೆರ್, ನಿಕುಲು ಈತ್ನೇಟ ಕೇಣಂದಿನ ಕತೆ. ನನ ದುಂಬುಗ್ಲಾ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕತೆನ್ ಯೇರ್ಲ ಬರೆವಯೆರ್. ಲೋಕೊದ ಸರ್ವ ವಿಚಾರೊಲು ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆಟ್ ಉಲ್ಲ. ಸರಸ್ವತಿ ದೇವಿನ ನುಡಿಬರ್ಸೊದಂಚಿತ್ತಿನ ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆನ್ ವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಲ್ ಒಂಜಿ ಲಕ್ಷ ಶ್ಲೋಕೊಲೆಡ್ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ತದೆರ್.. ಉಂದೊಂಜಿ ಇತಿಹಾಸೊದ ಗ್ರಂಥ. ‘ತೆರಿಯೊಡಾಯಿನ ವಿಷಯೊಲೆಡ್ ಆತ್ಮ ವಿಚಾರೊನೆ ಮುಕ್ಯ. ಆಪ್ತೆಡ್ ಬೊಡೆದಿಯೇ ಮುಕ್ಯ.’ ಅಂಚಿನೇ ಈ ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥ ಮಾತ ಗ್ರಂಥೊಲೆಡ್ ಮುಕ್ಯ.”

“ಪೂಜ್ಯರೇ, ಈ ಇತಿಹಾಸ ಗ್ರಂಥೊದ ಹಿನ್ನೆಲೆನ್ ಒಂತೆ ಪಣ್ಣರ?”

“ಮಹರ್ಷಿ ಶೌನಕರೇ, ತ್ರಿಕಾಲಜ್ಞಾನಿ ಆಯಿನ ಇರೆಗ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ದಾದ ಉಂಡು? ಆಂಡಲಾ ಮುಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ಶ್ರಾವಕೆರೆಗಾದ್ ಉಂದೆನ್ ಪಣ್ಣೆ”

ಸೂತಪುರಾಣಿಕೆರ್ ವಿವರಣೆನ್ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಕೃಷ್ಣದ್ವೈಪಾಯನ ಮಹರ್ಷಿಲ್, ಪಂಡ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್, ಈ ಭರತ ವಂಶೊದ ಇತಿಹಾಸ ಕತೆನ್ ತನ ಮಗೆ ಶುಕ ಮಹರ್ಷಿಗ್ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಪಗ ಮಗನ ಜತೆಟ್ ಅರೆನ ಶಿಷ್ಯರಾಯಿನ ಪೈಲ, ಸುಮಂತು, ಜೈಮಿನಿ, ವೈಶಂಪಾಯನ ಈ ನಾಲ್ವೆರ್ಲ ಇತ್ತೆರ್. ಮಾತೆರ್ಲ ಆ ಕತೆನ್ ಬರೆವೊಂಡೆರ್. ಅವ್ವೆನ್ ವೈಶಂಪಾಯನ ಮುನಿ ಸಂಪೂಲಿತ್ತದ್ ಸುರುತ ಸರ್ತಿ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್.”

“ಈ ಜನಮೇಜಯ ಯೇರ್ಂದ್ ತೆರ್ವಾರ?”

“ಆಯೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿದ ರಾಜೆ. ಪರೀಕ್ಷಿತ್ ರಾಜನ ಮಗೆ. ಈ ಪರೀಕ್ಷಿತ್ ರಾಜೆ ಏರ್ ಪಂಡ, ಯಾನ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಕತೆಟ್ ಬರ್ಪಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಣಿನಾಯಿನ ಪುಲ್ಲಿ. ಒರ ಪರೀಕ್ಷಿತ್ ರಾಜೆ ಬೋಂಟೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆಗೆ. ಅವುಲು ಶಮೀಕ ಪಣ್ಣಿ ಮುನಿ ಧ್ಯಾನೊ ಮಲ್ತೊಂದು ಕುಲ್ಲದಿತ್ತೆಗೆ. ಮಾರಾಜೆಯಾಯಿನ ತನ್ಕು ಮುನಿ ಗೌರವೊ ಕೊರುತ್ತೆ ಪನ್ನಿ ಕೋಪೋಡು ಪರೀಕ್ಷಿತ್ ರಾಜೆ ಅಲ್ಪನೇ ಸಯ್ ಬೂರೊಂದಿನ ಒಂಜಿ ಉಚ್ಚುನು ತನ ಬಿರುತ ಕೊಡಿಟ್ ದೆರ್ತದ್ ಶಮೀಕನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ಸುತ್ತುದು ಬುಡ್ಲೆ. ಅವು ಒಂಜಿಲಾ ಶಮೀಕಗ್

ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಒಂತೆ ಪೊರುಡ್ಡು ಬೊಕ್ಕ ಶಮೀಕನ ಮಗೆ ಶೃಂಗಿ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ತನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಕೆಕ್ಕಲ್ಡ್ ಉಚ್ಚುನು ತೂದು ಕೋಪೋಡು “ಸಯ್ಲಿನ ಉಚ್ಚುನು ತನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಮಿತ್ತ್ ಏರ್ ಪಾಡ್ಡೆನ, ಆಯೆ ನನ ಏಳ್ ದಿನೊಟು ಉಚ್ಚು ತುಚ್ಚೆದ್ ಸಯ್ತ್ ಪೋವಡ್” ಇಂಚಂದ್ ಶಾಪ ಕೊರ್ಪೆ. ಅಂಚನೆ ಆ ಶಾಪ ಪಲಿತ್‌ದ್ ಉಚ್ಚು ತುಚ್ಚೆದ್ ಪರೀಕ್ಷಿತೆ ಸಯ್ಲೆ. ಮಗೆ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲುವೆ. ಆಯೆನೇ ಈ ಜನಮೇಜಯ.

ಇಂಬೈ ಉಚ್ಚುಲೆನ ಕುಲೊತ ಮಿತ್ತೇ ಮಚ್ಚರ ದೀವೊಂದು ಒಂಜಿ ಸರ್ಪಯಚ್ಚೊನು ಮಲ್ಪುವೆ. ಸರ್ಪಕುಲ ನಾಶ ಆಪಿಲೆಕದ ಈ ಯಚ್ಚೊಡ್ಡಾವರ ಜನಮೇಜಯಿಗ್ ಚರ್ಮರೋಗ ಅಂಟ್‌ದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ವಾ ವೈದ್ಯರೆಡ್ಲಾಲಾ ಗುಣ ಆವಂದಿನ ಈ ರೋಗ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆನ್ ಕೇಣ್‌ಂಡ ಗುಣ ಆಪುಂಡುಂದು ಯೇರಾ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣೊಂದು ವ್ಯಾಸರೆಡ ವಿಚಾರ್ಪುವೆ. ‘ಮುನಿಮುಖದರ್ಪಣ’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆನ್ ವಿಸ್ತಾರವಾದ್ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ತನ ಶಿಷ್ಯ ವೈಶಂಪಾಯನಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್. ಶಿಷ್ಯರ್ ಪೂರಾ ಸೇರ್ದ್ ಬರೆದೀತಿನ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಹಸ್ತ ಪ್ರತಿನ್ ಅಲ್ಪನೇ ಬುಡ್ಡು ಪೋಯೆರ್. ಒಂಜಿ ಶುಭ ಮೂರೊಡು ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಈ ಪವಿತ್ರೋವಾಯಿನ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಕ್ ಸುಗಾಂಧಾಕ್ಷತೆ ದೀದ್ ಅರ್ಚನೆ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಅಷ್ಟಮೂರ್ತಿಲೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಇಂದ್ರಾದಿ ದೇವಗಣೊಕು, ಅಂಚನೇ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರೆಗ್ ಕೈ ಮುಗಿದ್ ವಿಮಲ ಜ್ಞಾನ ಮುದ್ರೆಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಜನಮೇಜಯೆಲಾ ಬಗ್ಗಿಬಾಪೊಡು ಎದುರುಡು ಕುಲ್ಲೊಂದು ಕತೆ ಪಣೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ.

“ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯೊದ ತಪೋನಿಧಿಯೆರೇ ಕೇಣ್ಣೆ. ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆ ಆಪ್ತ ಶಿಷ್ಯೆರ್. ಸುರುಡ್ಡು ಕಡೆಮುಟ್ಟೊದ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಕತೆನ್ ವ್ಯಾಸರೆನ ಬಾಯಿಡ್ಲೇ ಕೇಣ್ಣ್ ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಮಲ್ತೊಂದಿನಾರ್. ಇತ್ತೆ ಅಷ್ಟನ್ ವಿವರೊವಾದ್ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ಪುನಗ್ ಆರೆನ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಅವ್ಯಕ್ತೆ, ಸುವ್ಯಕ್ತೆ, ಅವ್ಯಯೆ, ಅನಘೆ, ಏಕಾಕ್ಷರಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪಣ್ಣಿಂಚಿತ್ತಿನ ವಿಷ್ಣುನ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಗುರು ಬಾದರಾಯಣೆರ್ನ್ ಪಾದೊಲೆಗ್ ಮನಸ್ಸಡೇ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೊಂದು ಕತೆ ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಕತೆ ಕೇಣುನ ಭಾಗ್ಯ ಜನಮೇಜಯಿಗ್ ಅಂಚನೇ ಅಯನ ಆಪ್ತ ಪರಿವಾರೊಗು ಒದಗ್‌ಂಡ್. ಅಕುಲು ಮಾತೆಲ್ಲ ಕೆಬಿ ಕೊಂಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಯಾನ್‌ಲಾ ಅವುಲು ಇತ್ತೆ.. ಕತೆನ್ ಇಡಿಯಾದ್ ಕೇಣ್ಣ್ ಕೃತಾರ್ಥಯಾಪಿನ ಪುಣ್ಯ ಯೆನ್ನವು.. ಎನ ತರೆಟ್ ನನೊಲಾ ವೈಶಂಪಾಯನೆರ ಪಾತೆರೊನೇ ನಲಿತೊಂದುಂಡು. ಗುರು ವೈಶಂಪಾಯನೆರೆಗ್ ಅಭಿವಂದನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಆ ಕತೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ.”

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಪುರಾಣಿಕೆರ್ ಉಂತಾನಗ ಮುನಿವರ್ಗೊಡು ಯೋಚನೆ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್. ಆಂಡ ಪಾತೆರುನ ದೈರ ಏರೆಗ್‌ಲಾ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡೇ ಸೂಚ್ಯವಾದ್ ದಾನೆ ಆಂಡ್‌ಂದ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ ಉಗ್ರಶ್ರವೆರ್ ಮುಗುರು ತೆಲಿಪುವೆರ್.

“ಅಂಚಿನ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ; ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣೊಂದುಲ್ಲೆಂದ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ದಯದೀದ್ ನಿಕುಲು ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಮದತ್‌ದ್ ಬುಡ್ಲೆ. ಮೂಲು ಪಣ್ಣಿನಾಯೆ ಯಾನ್ ಆಂಡಲಾ ನಿಕುಲು ವೈಶಂಪಾಯನೆರೇ ಜನಮೇಜಯಿಗ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆರ್ ಪಂಡ್ ಎಣ್ಣೊನೊಡು. ಅಪಗ ನಿಕುಲುಲ ಕತೆತ ಒಯಿಲ್‌ಡ್ ಸೇರೊನೆರೆಗಾಪುಂಡು. ದಾಯೆಪಂಡ ಮಹಾಭಾರತ ಪಂಡ ಪಾಕ ಜನ್ನೊದ ಪಾಪ ರಾಶಿನ್ ತೊಯ್ತ್ ದೆಕ್ಕುನ ಪುಣ್ಯ ಜಲ. ಉಂದು ಪಂಚಮೊದ ವೇದ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಮದಪರೆ ಬಲ್ಲಿ” ಇಂಚ ಪಂಡೆರ್.

ಮಾತೆರ್ದಲ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಕುಲಪತಿ ಶೌನಕೆರ್, “ಈರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಆವಡ್. ಪ್ರತಿದಿನೊಲಾ ಮೀದ್, ಆಹ್ನಿಕ ಜಪತಪ ಮಾತ ಮುಗಿಪಾದ್ ಮುನಿಕುಲು ಇರೆನ ಕತಾ ನಿರೂಪಣೆನ್ ಮದ್ದೆನ ಮುಟ್ಟಿ

ಕೇಣುವೆರ್. ಈರ್ ನಿದಾನೊಡು ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ. ಈರೇ ಈ ಕತೆನ್ ಪಣಿಯೆರೆ ಬತ್ತಿನವು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪುಣ್ಯ”

ಆಚಾರ್ಯ ಶೌನಕೇರೇ, ಈರ್ನ ಮಹಿಮೆ ಅಂಚಿತ್ತಿನನೆ! ಎಡ್ಲೆ ಒವ್ವಂಡಾ ಅವ್ವೆನ್ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಲ್ಪುನ ಹಿರಿಮೆ ಇರೆನವು. ಈರ್ ಮುಲ್ವ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊದ ಯಜ್ಞೊನು ಸುರು ಮಲ್ಪುನಗ, ಮುನಿ ವರ್ಗೊಗು , ಮಿಂಯೆರೆಗ್, ಆಹ್ನಿಕೊಗು ಅಡ್ಲಿ ಆವರೆ ಬಲ್ಲಿ ಪಣ್ಡ್ ಪವಿತ್ರ ತುದೆನೇ ತನ ಪರಪು ಸಾದಿನ್ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಈರ್ನ ಆಶ್ರಮೊದ ಬರಿಕ್ ಪರತೊಂದು ಬತ್ತ್‌ಜಾ? ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಆತ್ಮ ಶಕ್ತಿದೇ ಈರ್ ಎನನ್ನಾ ಇಡೆಗ್ ಬರ್ಪಾವೊಂದರ್. ಮುಲ್ಪದ ಪುಣ್ಯೋಜೀವಿಲೆನ ಎದುರುಡು ಕತೆ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ಪುನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಬತ್ತಿನೆಟ್ ಯೆನ್ನ ಜನ್ಮೊಲ ಸಾರ್ಥಕ ಆಂಡ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣವೆ.”

ಶಂತನು ಮಹಾರಾಜೆ

ಓ... ಜನಮೇಜಯ ರಾಜಾ. ಕೇಣ್ಣ, ಈ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಸುರುತ ವಾಚನ ನಡಪಾದಿನಿ ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಲೆ! ಅವು ನಡತ್‌ದಿನಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸಭೆಟ್. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣ್ಣಿನ ನಾರದೇರ್‌ಲ ಬೇತೆ ಮುನಿಕುಲುಲ “ಉಂದು ಮಹತ್ವೊದ ಭಾರತ, ‘ಭಾರವತ್ಸದ ಭಾರತ’ (ದುನ್ನಬಣ್ಣೊದ ಭಾರತ). ಉಂದೆನ್ ಕೇಂಡಿನಕ್ಲೆನ ಪಾಪೊದ ಕೋಟೆನೇ ಮಾಯವಾದ್ ಪೋಪುಂಡು..” ಪಣ್ಡ್ ಪುಗರ್ದೊ..

ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಕತೆ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಸುರುತ ಬಾಗೊನು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಗೊಬ್ಬುದ ಸೂತ್ರೊಡು ದಕ್ಷ, ಅಂಚನೇ ನವ ಪ್ರಜೇಶ್ವರೇನ ಅಬತಾರ ಆಪುಂಡು. ಆ ವಂಶೊದಾರೇ ಅತ್ರಿಮುನಿ. ಅರೆನ ಮಗೆ ಚಂದ್ರೆ. ಈ ಚಂದ್ರದ್ವಾರನೇ ಚಂದ್ರವಂಶ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಂಡ್. ಚಂದ್ರದೇವನ ಮಗೆ ಬುಧ. ಬುಧ ಬೊಕ್ಕ ಭೂದೇವಿಯೆರೆನ ದಾಂಪತ್ಯೊಡು ಪುರೂರವೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಪುರೂರವೆ ಊರ್ವಶಿನ ಮದ್ದೆ ಆಪೆ. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಆಯುಃ ಕುಮಾರೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಆಯುಃನ ವಂಶೊಡು ನಹುಷ. ನಹುಷನ ಮಗೆ ಯಯಾತಿ. ಕಾಲಾಂತರೊಡು ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಯದು-ಪುರು ಪಣ್ಣಿ ಜೋಕುಲೆಡ್ಲೆ ಯದುವಂಶ ಪುರುವಂಶ ಪಂಡ್‌ದ್ ರಡ್ಡ್ ಕವಲಾಂಡ್. ಯಾದವೇರ್ ಯದು ವಂಶದಕುಲು. ಯಯಾತಿನ ಜೋಕ್ಲೆಡ್ಲೆ ಪುರು ಪರಂಪರೆ ಬುಳೇಂಡ್. ಈ ವಂಶೊಡು ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆತಿನಾಯೆನೇ ಭರತೆ. ಈ ಭರತೆ ದುಷ್ಯಂತನ ಮಗೆ. ಆಯೆ ದುಂಬುದ ರಾಜೆರೆಡ್ಲೆಲಾ ದಿಂಜ ಕೀರ್ತಿದ ರಾಜೆ. ಭರತನ ಮಗೆ ಸುಹೋತ್ರ. ಆಯೆನ ಮಗೆ ಹಸ್ತಿ. ಈ ಹಸ್ತಿಡ್ಲೆವರನೇ ರಾಜಧಾನಿಗ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ ಪಣ್ಣಿ ಪುದಾರ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಈ ವಂಶೊಡು ಬೊಕ್ಕದಾಯೆ “ಸಂವರಣ” ಪಣ್ಣಿ ರಾಜೆ. ಆಯೆ ಸೂರ್ಯನ ಮಗಲ್ ತಪತಿನ ಮದ್ದೆ ಆದ್ ‘ಕುರು’ ಪಣ್ಣಿ ಮಗನ್ ಪಡೆತೊನುವೆ. ಮುಲ್ಪಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ‘ಕುರುವಂಶ’ ಪುದಾರೇ ಒರಿಂಡ್. ಈ ಪರಂಪರೆಡ್ ಪುಟ್ಟಿನಾಯೆನೇ ಪ್ರತೀಪ. ಪ್ರತೀಪನ ಮಗೆನೇ ಶಂತನು. ಈ ಶಂತನುಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕದೇನ್ ಒಂತೆ ವಿವರವಾದ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಾಪೊಡಾದ್ ಬೂಮಿಡ್ ಪುಟ್ಟುದಿನ ಗಂಗೆ ಶಂತನು ರಾಜನ್ ಮದ್ದೆ ಆಪಲ್. ವಸಿಷ್ಠೆರ್ನ ಶಾಪೊಡಾದ್ ಗಂಗೆಗ್ ಪುಟ್ಟುದಿನ ಎಣ್ಣ ವಸುಲೆಡ್ ಭೀಷ್ಮನ್ ಬುಡ್ಡು ಸುರುತ ಏಳ್ ವಸುಕುಲು ಪುಟ್ಟಿಸಾತ್‌ಗ್ ಶಾಪ ವಿಮುಕ್ತಿಯಾದ್ ದೇವ ಲೋಕೊನು ಸೇರಿಯೆರ್. ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಗಂಗೆಗ್ಲಾ ಶಾಪೊದ ಗಡು ತೀರ್‌ಂಡ್. ಗಂಗೆ ಮಾಯ ಆಪೊಲು. ಶಂತನುನ ಎಡ್ಲೆನಿದ ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮೆ ಶಂತನುನೊಟ್ಟುಗೇ ಇತ್ತ್‌ದ್ ಮಲ್ಲೆ ಆಪೆ. ಅಯನ ಕೀರ್ತಿ ಮಾತ ಕೋಡಿಡ್ ಪಸೆರುಂಡು..

ಯಮುನಾ ತುದೆತಲ್ಪದ ಅಂಬಿಗರೆನ ಗುರ್ಕಾರೆ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್ ತನ ಇಲ್ಲಡ್ ಏರೆಡಪ್ಪನಾ ಪಾತೆರೊಂದುಪ್ಪನಗ ಅಂಬಿಗರ್ ಕಜಿಪುಗಾದ್ ಮಲ್ಲ ಮೀನ್ ಕಣತ್ತ್ದ್ ಸಿಗಿಪುವೆರ್. ಆ ಮೀನ್‌ದ ಗರೊಡಿತ್ತಿನ ಆಣ್, ಪೋಣ್ಣ ರಡ್ಡ್ ಬಾಲೆಲ್ ಒರಾನೆ ಬುಲ್ಬುವ. ತಂಕ್ಲೆನ ಗುರ್ಕಾರ್ಗ್ ರಡ್ಡ್ ಬಾಲೆಲ್ ತಿಕ್ಕಿನವು ಅಂಬಿಗರೆಗ್ಗ ಕುಸಿಯೆ. ಬಾಲೆಲೆನ ಬುಲ್ಬುಟಿಗೆ ಕೇಂಡಿನ ಉಚ್ಚೈಶ್ರವಸ್‌ಗ್ ಅಚ್ಚಿರನೆ. ಆಯೆ ಬತ್ತಾದ್ ಬಾಲೆಲೆನ್ ತರೊಂದು ಸಂಬುರ್ಮ ಅನ್ವೇಸಿಯೆ. ಬೊಕ್ಕ ಆ ಬಾಲೆಲೆನ್ ತನ ಬೊಡೆದಿನ ಕಯಿಕ್ ಕೊರ್ದು ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರೆಗ್ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಲಾಯಿನ ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರ್ ಈ ಜೋಕುಲೆನ್ ತೂದು, ಸಂತೋಸುಡೇ ಪಂಡೆರ್.

“ದಾಶರಾಜ, ಈ ಬಾರೀ ಪುಣ್ಯವಂತೆ. ಈ ಜೋಕುಲು ಉಪರಿಚರ ವಸು ಪನ್ನಿನಯನ ಸತ್ಯೊಡು ಪುಟ್ಟುದಿನಕುಲು. ಅದ್ರಿಕೆ ಪನ್ನಿ ಅಪ್ಪರೆ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಾಪೊಡಾದ್ ಮೀನಾದ್ ಪುಟ್ಟಿಯಲ್. ಬಾನೊಡು ಸಂಚಾರ ಮಲ್ಪುನ ಉಪರಿಚರ ವಸುನ ರೇತಸ್ ಈ ಮೀನ್‌ದ ಗರ್ಬೊಡು ಸೇರ್‌ದ್, ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲಾದ್ ಬುಳಿದೆರ್.”

“ಉಪರಿಚರ ವಸು ಪಂಡ ಏರ್?”

“ಆಯೆ ದೇವತೆಲೆಡ್ ವಸು ಪಣ್ಣಿನ ಒಂಜಿ ವರ್ಗೊದಾಯೆ. ಚಂದ್ರ ವಂಶೊದ ಕೃತಿ ಪನ್ನಿನಾಯನ ಮಗ್. ಇಂದ್ರನ ಸಲಹೆದಂಚ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ ಮಲ್ತದೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಇಂದ್ರನೇ ಇಂಬ್ಯಗ್ ಒಂಜಿ ವಿಮಾನೊನು ಕೊರ್ದಿತ್ತೆ. ಅಯಿಟ್ ಕುಲ್ಲೊಂದು ಬಾನೊಡು ಸಂಚಾರ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಂಚಾದ್ ಇಂಬ್ಯಗ್ ‘ಉಪರಿಚರ ವಸು’ ಪನ್ನಿ ಪುದರ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ದಾಶರಾಜೆ ತೆಲ್ಪುವೆ. “ರಾಜ ಪುರೋಹಿತರೆ! ಅರಮನೆಟ್ ಪನ್ನಿಲೆಕ ಈರ್ ಪಣೊಂದು ಪೋಯರ್ದ ಮುಲ್ಪದಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ತ ಆವಂದ್. ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ತ ಆಪಿಲೆಕ ಈರ್ ದಯದೀದ್ ವಿವರವಾದ್ ತೆರಿಪಾವೊಡಾಪುಂಡು.”

“ಸರಿ. ಈ ವಸು ಚೇದಿ ದೇಸೊದ ದೊರೆ. ಆಯಗ್ ಇಂದ್ರನ ದಯೊಟು ಒಂಜಿ ವಿಮಾನ ತಿಕ್‌ದಂಡ್. ವೈಜಯಂತಿ ಪನ್ನಿ ದೇವಕಮಲದ ಮಾಲೆಲ ತಿಕ್‌ದಂಡ್. ಈ ಮಾಲೆ ವಜ್ರ ಕವಚೊದಲೆಕ್ಕ ಇಂಬ್ಯನ ಉಡಲ್‌ಗ್ ಒವ್ವೊಂಜಿ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲ್ಲಾ ನಾಟಂದಿಲೆಕ್ಕ ಕಾಪುಂಡು. ಆತೇ ಅತ್ತಾದೆ ಆಯೆ ಎಣ್ಣೆದಿನೆನ್ ಒದಗಾವುನ ‘ವೈರಣ’ ಪನ್ನಿನ ‘ದಂಡ’ಲಾ ಇತ್ತಂಡ್.

“ಒರ ಅಮೆರೆನ ತಿಥಿತ ದಿನ ಜಿಂಕೆದ ಮಾಸ ಬೋಡುಂದು ಬೋಂಟೆ ಮಲ್ಪರೆ ಪಿದಾಡ್ಯೆ. ತನ ಕಡೇತ ಬೊಡೆದಿ ‘ಗಿರಿಕೆ’ನ ನೆಂಪು ಬತ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಅಂಚಿನೆ ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಜಿತ್ತದಿಪ್ಪುವೆ. ಅಪಗಲ ಮೋಕೆದ ‘ಗಿರಿಕೆ’ನ ಕನ ಬೂರೊಂದೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಆ ಕನೊಟೇ ವೀರ್ಯ ದೊರಿಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ಒಂಜಿ ಇರೆಟ್ ಮಡಿತ್‌ದ್, ಒಂಜಿ ಗಿಡಿಟ ಕೊರ್ದು ಗಿರಿಕೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಸಾದಿಡ್ ಆ ಗಿಡಿ ಯಮುನಾ ತುದೆತ ಮಿತ್ತ ರಾವುನಗ ನನೊಂಜಿ ಗಿಡಿ ಬತ್ತಾದ್ ತಾಂಟ್‌ಂಡ್. ಅಪಗ ಆ ಇರೆತ ಕಟ್ಟ್ ತುದೆಕ್ ಬೂರ್ದು, ಯಾನ್ ಪಂಡಿನ ಆ ಮೀನ್‌ದ ಗರ್ಬೊನು ಸೇರ್‌ಂಡ್. ಆ ಮೀನೇ ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕು ಬೂರ್ದಿನ ಮೀನ್. ಇತ್ತೆ ವಿವರೊ ತೆರಿಂಡಾ.....?”

ತೆರಿಂಡ್‌ದ್ ಮಾತೆರ್ದಾ ತರೆ ಪಂದಾವೆರ್.

ದಾಶರಾಜೆ ತನ ಬೊಡೆದಿ ಮೋಕೆಡ್ ಗೊಬ್ಬಾವೊಂದುಪ್ಪುನ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲೆನ್ ತನ ಇಲ್ಲಡೇ ಪೊರ್ದುಡು ತಾಂಕುನ ಆಸೆಡ್ ರಾಜ ಪುರೋಹಿತೆರ್ದ ಕೇಣುವೆ.

“ಈ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ಮೋಕೆಡ್ ತಾಂಕೊಲಿಯಾ?”

ಪುರೋಹಿತರ ಅಕುಲಿರುವೆರೆನ್ನ ತೂವೊಂದು ಇಂಚ ಪನ್ನೆರ್, “ದಾಶರಾಜಾ, ರಾಣೀ, ನಿಕಲ್ ಸಂತೋಸು, ಜೊಕ್ಕನ ಮಿತ್ತದ ಮೋಕೆ ಮಾತ ಯೆಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ಈ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲೆನ್‌ಲ ನಿಕುಲು ಬಯಕುನು ಸರಿಯತ್ತ. ನಿಕಲ್‌ಚನೇ ಜೋಕುಲಿಜ್ಜಂದಿನಕ್ಕೆಗ್ ಒಂಜಿ ಬಾಲೆನ್ ಕೊರ್ಪಿನವು ಎಡ್ಡೆ. ರಡ್ಡ್ ಕುಟುಮೊಗಲಾ ಎಡ್ಡೆ ಆದ್, ಚಂದ್ರ ವಂಶ ಬೆಳಗುಂಡು.”

“ಇರೆನ ಪಾತೆರ ಪಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ವೇದವಾಕ್ಯೊನೆ. ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕುಲು ಪೋಣ್ಣ ಬಾಲೆನ್ ತಾಂಕುವ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕುಲ ಕಸುಬುನ್ ಈ ಪೋಣ್ಣ ಮಗಲೆಗೇ ಕಲ್ಪಾವ. ಎಡ್ಡೆಡ್ ತಾಂಕುವ. ಈ ಆಣ್ ಬಾಲೆನ್ ಈರೇ ಬೇತೆ ಯೋಗ್ಯೆರೆಗ್ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕ್ಕ ಆಜ್ಜೆ ಮಲ್ಪಲೆ.”

ಬೊಡೆದಿ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಗ ಉಚ್ಚೈಶ್ವರವಸೆಲ ಒತ್ತೊನುವೆ.

“ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಸೊದ ರಾಜೆ ಸಂತಾನ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಸಂಕಡೊಡುಲ್ಲೆ. ಆಯೆನೇ ಈ ಆಣ್ ಬಾಲೆನ್ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗಡ್.”

ರಾಜ ಪುರೋಹಿತೆರ್ ನುಡಿಕ್ ಯೇರ್ನಲಾ ಅಡ್ಡಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್..

ದಾಶರಾಜನ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೋಣ್ಣ ಬಾಲೆ ಸತ್ಯವತಿ ಬುಳೆಯೊಲು. ಅಪ್ಪೆನ ಸಂಗತೊಡು ಕುಲ ಕಸುಬು ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಓಡ ಒಚ್ಚುನು, ಮೀನ್‌ಪತ್ತುನು ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬೇಲೆಡ್ ಮನದೀದ್ ಬೆನ್ನಿನ ಸತ್ಯವತಿ, ತನ ಮುಟ್ಟಿಲ್‌ಡೇ ಮೀನ್ ಕಟ್ಟೊಂದು ಬನ್ನಗ ಮೀನ್‌ದ ಕಮ್ಮೆನ ಬರೊಂದಿತ್ತಿನೆಕ್ ಅಲೆನ್ ಮಾತೆರ್ಲ ‘ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ’ಂದೇ ಲೆತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ‘ಗಂಧನ’ ಪಂಡ್‌ದಲ್ ಲೆತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಲೆನ ಜವನಾದಿಗದ ಪೊರ್ನುನು, ದೈರೊದ ನಡಕೆನ್ ಜನೊಕುಲು ಪುಗೊಂದಿತ್ತೆರ್. ತುದೆ ಕಡಪುದ ಬೇಲೆನ್ನ ಉಸಾರ್‌ಡೇ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ದಾಶರಾಜೆ ಕಡಪುದ ಜಬುದಾರಿನ್ ಮಗಲೆಗೇ ಬುಡ್ಡು ಕೊರಿಯೆ.

ಒರ, ಪರಾಶರ ಮುನಿಕುಲು ಕಡಪುದ ಕೋಡಿಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಮೇರ್ ವಸಿಷ್ಠೆರೆನ ಪುಲ್ಲಿ. ಅಪ್ಪೆನ ಗರ್ಭೊಡಿಪ್ಪುನಗನೇ ವೇದ ಪಾಕೊಲೆನ್ ಕೇಣ್ಣಿನ ವೇದಪಟು. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯಿನ ತೇಜಸ್ವಿದಾರ್. ಯಮುನಾ ಸುದೇತ ದಂಡೆಡ್ ಕಡಪುದ ಓಡದಾಲ್, ಪೊರ್ನುಕಂಟ್‌ದ ‘ಗಂಧನ’ ಉಂತೊಂದಿತ್ತಲ್. ಆಲೆನ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಕಣ್ಣೆ ಬುಲಾದ್ ತೂಯಿನ ಪರಾಶರರ್ ಆಲೆನ ಜನನೊದ ಗುಪಿತೊನು ತನ ಜ್ಞಾನೊದ ದಿಟ್ಟಿಡೇ ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್. ಕ್ಷಾತ್ರಸತ್ತ ತೇಜಿದ ಈ ಪೋಣ್ಣಗ್ ತನ ಸಂಸರ್ಗೊಡು ಮಹಾ ಪುರುಷೆ ಆಪಿನ ಮಗೆ ಪುಟ್ಟುನ ಯೋಗ ಉಂಡುಂದು ಗ್ರಯಿಪುವೆರ್. ಇಂಬೈರೆನ ಧ್ಯಾನ ದಿಟ್ಟಿದ ಬಗೆನ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ಸತ್ಯವತಿ, ಅರೆನ ನಡಕೆನ್ ತೂದು ಕಂಗಾಲಾಯೊಲು..

“ಋಷಿಕುಲೆ, ಯಾನ್ ದಾಲ ತೆರಿಯಂದಿನ ಪೋಣ್ಣ ಮಗಲ್. ಎನ ಮೆಯಿಮಂಡೆಡ್ ಮೀನ್‌ದ ಕಮ್ಮೆನ ಪೊಯ್ತೊಂದುಂಡು..” ಪನ್ನೊಲು.

ಆಂಡ ಪರಾಶರರ್ ಕೇಣ್ಣೆರಾ?

“ಓ ಮದ್ದಾಲ್ ಪೊಣ್ಣೇ, ಈ ದಾಲ ಬಯ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ. ನಿನ ಕನ್ನೆದಿಗ್ ಕೇಡ್ ಆವಂದಿಲೆಕ್ಕ ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ. ಮೆಯಿಮಂಡೆಡ್ ಮೀನ್‌ದ ವಾಸನೆ ಉಂಡು ಪಣ್ಣತ್ತ? ಇಂದಾ. ಈ ನೀರ್‌ನ್ ತಲ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ತೂಲ.”

ಸತ್ಯವತಿಕ್ ತನ ಮೆಯಿಮಂಡೆಗ್ ಪೊಸ ಬಗೆತ ಕಮ್ಮೆನ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಸೇರಿಲೆಕ ಆದ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. 'ನನ ಯಾನ್ "ಮತ್ಯಗಂಧಿ" ಅತ್ತ್, ಪಣೊಂಬೊಲು. ಮನಸ್‌ಡ್ ದಾದನಾ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಉರ್ಕುರ್‌ದ್ ಪರಾಶರೇರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುವೊಲು. ಆರ್ ಅಲೆನ್ 'ಯೋಜನ ಗಂಧಿ' ಪಣ್ಣ್ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್. ಯಮುನಾ ಸುದೆ ನಡುತ ಕುದುರುಲೆಡ್ ಅಲೆಡಪ್ಪ ತಿರುಗುವೆರ್. ಅಲೆನ್ ಮೋಕೆಸೂಕೆಡ್ ತರೊನುವೆರ್. ಇಂಚ ನಡತಿನ ಕೂಡಾಟಿಕೆದ ಫಲ ಆದ್ ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ಬಣ್ಣೊದ, ಕನಕ ಪಿಂಗಳ ಜುಟ್ಟುದ ಮಗೆ ವೇದವ್ಯಾಸೆ ಎದುರು ತೋಜಿದ್ ಬರ್ಪೆ. ಅಪ್ಪೆನ ಗರ್ಭೊಡು ಒರುಂಬ ತಿಂಗೊಲು ಬಲಿರಂದೆ ಒಂಜೇ ದಿನೊಟು ಪುಟುದಿನ ಈ 'ಸದ್ಯೋಜಾತ' ಮಹಿಮಾ ಪುರುಷೆ ಮಗೆ ಅಪಗನೇ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಎತ್ತರೊಗು ಬುಳೇದ್ ಉಂತಿಯೆ.

"ಯೋಜನಗಂಧೀ, ನಿನಡ್ಡ್ ಈ ಮಹಾಪುರುಷನ್ ಪಡೆವೊಂಬಿನನೇ ಎನ್ನ ಉದ್ದೇಸ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಯಾನ್ ಗಿರಸ್ತೆ ಅತ್ತ್, ಕಾಮಿ ಅತ್ತ್, ವಿಧಿ ತನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಾರ್ಯೊಗು ಯೆನನ್ ಗಳಿಸೊಂದುಂಡು. ಇಂಚ್ಚೆ ಯಮುನಾ ಸುದೆತ ದ್ವೀಪೊಡು ಪುಟಿನೆಡ್ಡಾವರ 'ದ್ವೈಪಾಯನ' ಪಂಡ್‌ದ್ ಪುದರ್ ದೀತೆ. ನೀಲ ಮುಗಲ್‌ದಂಚ ಇತ್ತಿನೆಡ್ಡಾವರ 'ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನ' ಪಂಡ್‌ದಲಾ ಲೆಪ್ಪೊಲಿ. ದುಂಬುಗು ವೇದೊಲೆನ್, ಪುರಾಣೊಲೆನ್ ಕ್ರಮೊಟು ಸಂಪೊಲಿಪುನ ಈ ಮಹಾತ್ಮೆ 'ವ್ಯಾಸ', 'ವೇದವ್ಯಾಸ' ಪಣ್ಣಿ ಪುದಾರ್ಡ್ ಬಾರಿ ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆತೊನುವೆ."

ಸತ್ಯವತಿಗ್ ಆಯಿನ ಸಂತೋಸುನು ಪಣ್ಣ್ ಪುರೆಸಂದ್. ಪುಟಿನಪಗನೇ ಎತ್ತರೊಗು ಬುಳೇದುಂತಿನ ಮಗನ ಮೆಯಿ ಪೂಜೊಂದು ಆನಂದ ಅನ್ವೇಸಿಯೊಲು. ಆಂಡ ಅವು ದಿಂಜ ಪೊರು ಒರಿಯಿಜಿ. ಅಮ್ಮೆ, ಮಗೆ ಇರುವೆರ್ಲ ಅಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಪಿದಾಡುವೆರ್. ಆಲೆನ ದುಕ್ಕೊಗು ಪರಾಶರೇರೇ ಪರಿಯಾರ ಪಣ್ಣೆರ್.

"ಸತ್ಯವತೀ, ಮುಲ್ಪ ನಡತಿನೆನ್ ಮಾತ ಈ ಇತ್ತೆನೇ ಮದತ್ ಬುಡ್ಡೆ. ನಿನ್ ಕನ್ಯತ್ವೊನು ನಿಕ್ಕ್ ವರ ಆದ್ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅಂಚಾದ್ ಲೋಕೊದಕ್ಷೆನ ನಿದನೆಗ್ ಈ ಗುರಿ ಆಪುಜ. ಎಡ್ಡೆ ಗಿರಸ್ತೆದಿ ಆದ್ ಕೀರ್ತಿಡ್ ಬದ್ಕುವೆ.." ಇಂಚ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತಾದ್ ಪಿದಾಡ್ಕ ಸತ್ಯವತಿ ತನ ಮಗನ್ ತೂಯೊಲು. ಆಯೆ ಅರೆಡ್ಡ್ ದುಂಬೇ ಪಜ್ಜೆ ದೀಯೆ. ಆಂಡ ಒಂಜೇ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಂಡೆ. "ನಿನೆಪುಲ ಅನಪತ್ತ್‌ಡ್..." ಮಗನ ನುಡಿ ಅಪ್ಪೆಗ್ ದೈರ ಕೊರುಂಡು.

ಕಾಲಚಕ್ರ ದುಂಬರಿನಗ ಸತ್ಯವತಿ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಆದ್, ತನ ಕಡಪುದ ಕಸುಬುನೇ ದುಂಬರಿಪುವೊಲು.

* * *

ಶಂತನು ಸುಕೊಟು ಬದ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ. ಇಂಚ್ಚಿನ ಶಾಂತ ಸುಬಾವುನು ತೂದೇ ಪ್ರತೀಪೆ 'ಶಾಂತನು' ಪಣ್ಣ್ ಪುದಾರ್ ದೀತಿನಿ. ವಂಶ 'ಶಾಂತ' ಆಪಿನ ಕಾಲೊಡು ಪುಟ್ಟಿನೆಡ್ಡಾದ್ ಈ ಪುದರ್ ಅಯಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನನೆ ಆಂಡ್. ಗಂಗೆ ಬುಡ್ಡು ಪೋಯಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಆಯಗ್ ಕುಡ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನ ಉಮೇದ್‌ಲ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಅತ್ತಾದೆ ಮಗೆ ಸತ್ಯವ್ರತನ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣ ನಡಕೆ ತೂದು ಕುಡೊಂಜಿ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನಂಚಿನ ಅಲಚನೆನೇ ಬೈದಿಜಿ. ಮಂತ್ರಿಲ್, ಪುರೋಹಿತರ್, ಹಿತವಂದಿಗೇರ್ ಮಾತ ಮದ್ದೆದ ಸೊಲಕ ದೆತ್ತಂಡಲ ಆಯನವು ಮುಗುರು ತೆಲ್ಕಿದನೇ ಸಂದಾಯ. ಬೋಂಟೆ ದೇರುನೆಟ್, ಗಮ್ಮತ್‌ದ ಗೊಬ್ಬುಲೆಡ್, ರಾಜ್ಯೊದ ಆಡಳಿತೊಡು, ನ್ಯಾಯನಿರ್ಣಯೊಲೆಡ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಟೇ ಅಯನ ಕಾಲ ಕರಿಯೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಆಂಡ...!"

"ಆಂಡ, ದಾನೆ ಆಂಡ್? ದಾದ ಇಡ್ಡುರ ತೋಜಿಂಡ್?"

ಜನಮೇಜಯ ವೈಶಂಪಾಯನರೆಗೆ ಮೇಲ್ದಡ್ಡ ಮೇಲ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣುವೆ. ವೈಶಂಪಾಯನರ್ ಈ ಅಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಗೆ ಬೆಸರಂದೆ ಇತ್ತರ್. ಅರೆಗೆ ಅರಿಡ್ ಕತೆ ಕೇಣುನಕುಲು, ನಡುಟು ಇಚಾರೊನು ತುಲಿಪುನಕುಲೇ ಇಸ್ಸ. ಆರ್ ಉಮೇದ್ಡೇ ಕತೆನ್ ದುಂಬರಿತರ್. ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಕತೆ ಪಣೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಗ ತಾನ್ಲಾ ಇಂಚೆನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣ್ಣಿನ, ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಒರೊರ ಕೋಪೊದ ನಟನೆ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ತನ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಗೆ ಸರಿಯಾಯಿನ ಉತ್ತರ ಕೊರೊಂದಿತ್ತಿನ ನೆಂಪು ಅರೆಗಿತ್ತಂಡ್.

“ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ ಜನಮೇಜಯಾ, ಬದ್‌ಕದ ನಡೆ ಸರ್ಪೊದ ನಡೆತಂಚ ಓರೆಪೀರೆನೆ! ಆಂಡ ನರಮಾನಿ ಸರ್ಪ ಪೋಪುಂಡುಂದು ಗುರು ಪತ್ತೆರೆ ಪೋದು ಸೋಪುವೆ. ಶಂತನುನ ಬದ್‌ಕಡ್ ಆತಿನಿ ಆತೇ.

ಯಮುನಾ ಸುದೆತ ದಂಡೆಡ್ ಯೋಜನಗಂಧಿನ್ ತೂಪಿನೇಟ ಆಯಗ್ ತನ್ನ ಬದ್‌ಕಡ್ ನಡುಪಿರಯೊಡು ನನೊಂಜಿ ಕಾಮ ಜಾಲೆದ ಜವನಾದಿಗೆ ಉಂಡುಂದು ತೆರಿದಿತ್ತಿಜಿ. ಬೋಂಟೆಗ್‌ಂದ್ ಪೋಯಿನಾಯಗ್ ಕಾಮೊಡು ಮೆಯಿ ಕೊಕ್ಕೆರ್ಡ್ ನಡತಿನ ಕತೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣ್ಣ ಜನಮೇಜಯ.

.. ..ರಥ ಏರೊಂದು ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಪಿನ ಶಂತನುಗು ಸುದೆತ ಕೋಡಿಡ್ಡ್ ಅಪ್ಪೊಪೊದ ಕಮ್ಮೆನ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅವು ಕಸ್ತೂರಿ ಮುರ್ದದನೇ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ. ಆ ಕಮ್ಮೆನೊಡು ದಾದನಾ ಒಯ್ಪು. ಮೆಯಿ ಮನಸ್ ಕೊಕ್ಕೆರುಲೆಕ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಕಮ್ಮೆನ! ಅವ್ವೆತ ಮೂಲ ತೂವೊಡುಣ್ಣಿನ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಸಾರಥಿಡ ರಥೊನು ಉಂತಾವೆರೆ ಪಂಡೆ. ಉಂತಿಸಾತ್‌ಗ್ ತಾನೇ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಮೂಲ ನಾಡೊಂದು ರಪರಪ ಪೋಯೆ. ಸುದೆ ಬರಿಟೊಂಜಿ ಓಡ ತೋಜಿಂಡ್. ಆ ಓಡದ ಬರೀಟಿ ಮುಗುರು ತೆಲ್ತೊಂದು ಉಂತೊಂದಿನ ಪೊರ್ಣುಕಂಟ್ ಪೊಣ್ಣು! ಅಲೆನ್ ತೂಯಿನ ಶಂತನು ಅಡೇಗೆ ಉಂತೊಂಡೆ. ಪಾತೆರ ಮದತಿಲೆಕದ ಇರಸ್ತಿಗೆ. ಗಂಗೆನ್ ಮೀರುನ ರೂಪ ಪೊರ್ಲೆರ್ ಬೇತೆ ಇಜ್ಜೆರ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದಿನಯಗ್ ಇತ್ತೆ ನಂಬೆರೆಗಾವಂದಿಲೆಕದ ನೋಟ. ಪೊರ್ಣುದೊಟ್ಟುಡು ಮನಮೆಚ್ಚಾವುನ ಗಮಗಮ ಕಮ್ಮೆನ! ಅಯನ ಮನಸ್ ಮರ್ಲೆಂಡ್. ಉಡಲ್ ಕೊಕ್ಕೆರ್‌ಂದ್. ನಡುಪಿರಯದಾಯೆ ತನ್ನೇ ಇಂಚ ಆವೊಂದುಂಡತ್ತ ಪಣ್ಣಿನೇ ಅಚ್ಚಿರ! ಎಂಚಲಾ ತನನ್ ತಾನ ಸುದಾರೊಂದು, ಇಂಚ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಯಾನಿತ್ತೆ ಮದ್ದೆದ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೆಡ ಮಂತ್ರಿಲು, ಅಂದ್‌ಬಂದುಲು ದಾದ ಪಣುವೆರ್? ಜವನ ಜರಿಯೊಡು ದುಂಬೇ ಅಕುಲು ಮದ್ದೆದ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಯಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಒಪ್ಪಿದಿಜಿ. “ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕ ದಾದ ಆತ್‌ಂದ್?” ಇಂಚ ಅಕುಲು ಕೇಣುವೆರೆ. ಪರಬಗ್ ಮದ್ದೆದ ಮರ್ಲೆಂಡ್ ತೆಲ್ಪುವೆರೆ. ಇಂಚ ಮಾತ ಇಚಾರ ಮಲ್ತೊಂದು, ರಾಜಗ್ ಒವ್ವೇ ಆಸೆನ್ ತಡೆತೊಂಬಿನ ಸಗ್ಗಿ ಉಪ್ಪೊಡುಣ್ಣಿನ ಎಚ್ಚೆರೆ ಪುಟಾವೊಂದು ತನ ಮನಸ್‌ದ ತುಡಿಪುನು ತಡೆತೊಂದು ಮನಸ್‌ನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಸೀದಾ ಪೋದು ಆ ಪೊಣ್ಣಡ ಮೆಲ್ತೊಡು ಕೇಣುವೆ.

“ಪೊರ್ಲೆದಿ ಪೊಣ್ಣೇ, ಈ ಯೇರ್?”

ಯೋಜನಗಂಧಿಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸಂದರ್ಪುಲು ಪೊಸತತ್ತ್. ತನ ಪೊರ್ಲೆದ ಕಿರೆಟ್ ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಪರಾಶರ ಮುನಿಕುಲೇ ಮೀನಾದ್ ನೀಂದ್‌ದಿನ ನೆಂಪು ಉಂಡು. ಇತ್ತೆ ತನಡ ಪಾತೆರ್ಪುನಯನ ದುತ್ತೈತ ತೂದೇ ರಾಜಿ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಇಂಚ ಸಂದಾಯ ಕೊರಿಯೊಲು.

‘ಪ್ರಭುಕುಲೇ, ಯಾನ್ ಸತ್ಯವತಿ. ‘ಗಂಧನ’ ಪಣ್ಣಾಲ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್. ಯಾನ್ ದಾಶರಾಜನ ಮಗಲ್’.

ಶಂತನುಗ್ ಅಲೆನ ಪಾತೆರೊಡು ಸಮದನ ಆಂಡ್. ‘ದಾಶರಾಜಿ’ ಪಂಡ ಅಂಬಿಗ್‌ಗ್ ಗುರ್ಕಾರೆ. ಇಂಬ್ಯಗ್

ಈತ್ ಪೊರುದ ಮಗಲ್ ಇತ್ತಿನವು ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಾಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಪೊಣ್ಣನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ. ಬೊಕ್ಕ ದಾಶರಾಜನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಡ ಕಡಪುಡುಂಡ ಆಂಡ್. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಅಲೆನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಬಲ್ಲ ಪಣ್ಣೆ.

ಸತ್ಯವತಿಗ್ ಕುಸಿ ಆಪುಂಡು. ಆಯೆ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್ ಕೈ ಪತ್‌ದ್ ಪಾತೆರ್ನುಗ ಮನಸ್ ಅರ್ಲೆಂಡ್. ಅಯನ ರಾಜತೇಜಸ್ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. ರಾಜನೊಟ್ಟುಗು ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಪಿನ ಆಸೆ ಆಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಅಲೆನ ಮತಿಗುಣೊಕು ಸರಿಯಾಪಿನಂಚಿನ ಅಲಚನೆಲ ಬತ್ತದ್, ದುಂಬುದೆನ್ ಮಾತ ನಿನೆತೊಂದು, ಆಸೆನ್ ತಡೆತೊಂದು,

“ಮಾರಾಜೆರೇ, ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಉಲ್ಲೆರ್. ಆರ್ ಎಂಚ ಪಣ್ಣೆರ ಅಂಚ. ಅರೆನ ಪಾತೆರ ಯಾನ್ ಏಪೊಲ ಮೀರುಜಿ.” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂದು ರಾಜನ ಕಯಿಡ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂಬೊಲು.

ರಾಜಡನೇ ಪೊಣ್ಣು ಪೆದಂಬು ಪಾತೆರುನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಅಲೆನಂಚಿ ತೂನಗ ಅಲೆನ ಮೋನೆಡ್ ತೆಲ್ಲೆದ ಪೊರು! ಮನಸ್‌ದ ಇಸ್ಸ ಮೋನೆಡ್ ತೋಜುಂಡು. ಆಲ್ ಎಡ್ಡೆ ಕುಲಕುಟುಮೊದ ಪೊಣ್ಣು ಮಗಲೆಲೆಕ ನಯನಯನೆಡ್, ಜವಾಬ್ದಾರಿಡ್ ಪಾತೆರ್ದಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಅಲೆನ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ತಜೆ. ತನ ಆಸೆ ನಡಪಂದಿಣ್ಣಿನ ನಿಚ್ಚೆಯೊಡು, ದಿನೊದ ಮನಸ್‌ಡೇ ಪಿರಪೋಯೆ.

ಬೋಂಟೆಡ್ಲ ಮನ ಇಜ್ಜಂದೆ ಸೀದಾ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಯಿನ ಶಂತನು ಪಲ್ಲಂಕೊಡು ಜೆತೊಂಡೆ. ಮನಸ್‌ಡ್ ಸತ್ಯವತಿನ ರೂಪೊದ ಪೊರು, ಮೆಯಿತ ಕಮ್ಮೆನದನೇ ನೆಂಪುದ ದಿಗ್ಗಣ. ರಾಜನ ದುಗುಡ ದಿಂಜಿನ ಮೋನೆ ತೂದು ಕಂಚುಕಿನಂಚಿನ ಸಗ್ಗಾಲ್ ಪೊಣ್ಣುಲು ಪೋಡಿಡ್ ಪೋಯೆರ್.

ರಾಜಗ್ ಸತ್ಯವತಿನ ಕೈ ಪತ್ತನಗ ಆತಿನ ಮೆಯನಸ್‌ದ ಇರ್ಮನೆ ಅಂಚಿನೇ ಒರಿದ್‌ಂಡ್. ಆಲ್ ನಾಚಿಗೇಡ್ ನಿಲ ಕಿರೆಪುನೆನ್, ಅಲೆನ ನಯನಲೆದ ನುಡಿಕ್ಲೆನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ. ತನ ಅಮ್ಮೆರೆಡ್ ಕೇಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೊಲತ್ತ? ಆ ದಾಶರಾಜನ್ ಲೆಪುಡಾಂಡ ಎಂಚ? ಹೆಗ್ಗಡೆನಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡುಂಡ ಅಕುಲು ಮಾತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಬರುವೆರ್. ಎಲ್ಯಿಡ್ ತಾನ್ ಸೂತನೊಟ್ಟುಡು ಅಂಬಿಗೇರ್ನ ಕೇರಿಗ್ ಪೋತಿನಪಗ ದಾಶರಾಜನ್ ತೂತಿನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಆಂಡ ಅಯಗ್ ಈತ್ ಪೊರುದ ಮಗಲ್ ಉಲ್ಲೊಲು ಪಣ್ಡ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತೇ ಆಯಿಜತ್ತ? ಇಂಚ ಅಲಚನೆದ ಬಲ್ಲೆಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂದುಪ್ಪುನ ರಾಜನ ಮನಸ್ ಸತ್ಯವತಿನೇ ಬಯಕೊಂದುಂಡು. ಮರ್ಲ್ ಮನಸ್ ಕುಲ್ಲಿನಲ್ಲ ಕುಲ್ಲೆರೆ ಬುಡ್ಡುಜಿ. ಅಂಚಿಂಚಿ ಪೋನಗ ಅಲಚನೆಲ್ ಒಂಜೆಕೊಂಜಿ ತಾಂಟೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರ್ಕಾವ ಅತ್ತಾಂದೆ ಸಮದಾನೊದ ಸಿರೆಕ್ಲೆನ್ ಉರ್ಕಾವುಜ.

ಅಪಗನೇ ಒಂಜಿ ಕೋಡಿ ಮುಲ್ಲೆಡ್ ಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ತ್ ದೀತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿರು ಶಂತನುನ ದಿಟ್ಟಿಗ್ ಬೂರ್‌ಂಡ್. ಅವು ತನ ಮಗೆ ದೇವವ್ರತಗ್ ಆಚಾರ್ಯ ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಕಲ್ಪಾದಿನವು. ಆ ಬಿರು ತೂನಗ ಮಗನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಅಲಚನೆ ಪಿಜಿರ್‌ಂಡ್.

“ಅತ್ತ! ಎಂಕ್ ಇತ್ತೆ ನಾಚಿಗೆ ಆವೊಡು. ದೇವವ್ರತನಂಚಿನ ಜವನೆ ಮಗೆ ಉಲ್ಲೆ. ಆಯೆ ಬಾರೀ ತೇಜಸ್ಸದ ಜವನೆ! ಬಾರಿ ಬೀರೆ! ಅಂಚನೆ ತಗ್ಗಬಗ್ಗನ ನಡಕೆದಾಯೆ! ಅಯನ ರೂಪ, ಕಟ್ವಮಸ್ತದ ಕಾಯ ತೂನಗ ಬಾರಿ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಪುಂಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಗೆ ಉಪ್ಪುನಗ ಯಾನ್ ಈ ಪಿರಯೊಡು ಸತ್ಯವತಿನ ಸೆರಂಗ್ ಪತ್ತೊಂದು ಪಿದಾಡ್‌ಂಡ ಆಯೆ ದಾನೆಂದ್ ಪಣುವೆ? ಆಯನ್ ಒಪ್ಪಾವುನ ಪಾತೆರ ಒಂಜಿ ಬರೀಟ್ ಉಪ್ಪಡ್. ಅಮ್ಮೆರ್ ಯಾನ್ ಮಗನೆದುರುಡು ಯೆನ ಮದ್ದೆದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪಣ್ಣೊಂಬಿನವು ಸಮನ?”

ಈ ಅಲಚನೆದ ಸಿರೆಕುಲು ಮಗ್ಗುನಗ ಒಂಜಿ ಗಳಿಗೆ ಆಸೆ ತಗ್ಗುಂಡು. ಆಂಡ ಅಯ್ಯೊಟ್ಟುಗೇ ನೂದು ಅಲಚನೆಲ್ ಬರ್ಪ. “ಮಂತ್ರಿ ಮಾಗದೇರ್, ಅಧಿಕಾರಿಲು ದಾದ ಪಣುವೆರ್? ಅರಮನೆತ ಸಗ್ಗಾಲ್ ಪೊಣ್ಣುಲು ದಾದ ಪಾತೆರೊನುವೆರ್? ಮೊಕುಲು ಯಾನ್ ದಾದ ಮಲ್ತಂಡೆಲ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡು ದಾಲ ಪಣಯೆರ್. ಆಂಡ ಮನಸ್‌ಡ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ಯೆನ ಪ್ರಜೆಕುಲು ದಾದ ಪಣುವೆರ್? ಆಕ್ಸೆನ ದೊಂಡೆ ಕಟ್ಟೆರೆ ಆವಂದ್. ಬೀದಿಬೀದಿಲೆಡ್, ಇಲ್ಲೆಲ್ಲೆಡ್ ಯೆನ ನಡಕೆನ್ ಚರ್ಚಿ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಛೇ! ಛೇ! ಉಂದೆಕ್ ಮಾತ ಇಡೆಕೊರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ರಾಜೆ ಇಂಚ ಪೂರಾ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಉಪ್ಪರಿಗೆದ ಮುಟ್ಟು ಜಪ್ಪುವೆ.

“ತನ ನಡಕೆಡ್ ತನ ಮಗೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟ್ ತಿಕ್ಕೊನುವೆ. ಇಂದೆಕ್ ಅವಕಾಸೊನೇ ಕೊರಿಯರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಸತ್ಯವತಿನ ಒಂಜಿ ಹಾಳ್ ಕನ ಪಣ್ಣೇ ಎಣ್ಣೊಂದು ಮದತ್ ಬುಡೊಡು. ಅಲೆನ ಅಮ್ಮರೆಡ ಕೇಣುನ್ಲ ಬೊಡ್ಡಿ ಈಶ್ ವರ್ಸೊಲೆಡ್ ಉಡಲ್‌ಡಿಜ್ಜಾಂದಿನ ಈ ಕಾಮೊದ ತುಡಿಪು ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್ ಉಂಡಾಂಡ್? ಈತ್ನೇಟ ಇಜ್ಜಾಂದಿ ಉಡಲ್ ತೊಡು ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್ ಸೊರ್ಪುಂಡು?”

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೆದೇ ಆಯೆಸೊಡು ಜೆತೊನುವೆ. ಆಂಡ ಮನಸ್ ಜೆತ್ತದಿಜಿ.

ಯಮುನೆದ ದಂಡೆಡ್ ಓಡದ ಬರಿಟ್ ಒಯ್ಯಾಲೆಡ್ ಉಂತುದಿನ ಸತ್ಯವತಿನ ರೂಪ ಮೆಂಚಿಲೆಕಾಂಡ್. ಶಂತನುನ ಅಕಲ್ ಮಾಜಿಲೆಕಾಂಡ್. ಮೆಲ್ಲೊಡು ಅಕಲ್ ಎಚ್ಚಾವೊನ್ನಗ ಮಗನೇ ಎದುರು ಬತ್ತದ್ ಉಂತಿಲೆಕ ಆಂಡ್! ಪರಿವಾರೊದಕುಲು, ಪ್ರಜೆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಸಾಲ್‌ಡ್ ತೋಜಿಲೆಕಾಂಡ್! ನಿದ್ರೆ, ಕನ, ಎಚ್ಚೆರೆ, ಪೋಡಿಗ್...! ಜೆಪ್ಪುವೆ. ಪನೀತ್ ನಿದೆರುವೆ. ಅಪಗನೇ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಅಂಚಿ ಇಂಚಿ ಒಂಚಿ ಮಗ್ಗಂಡಲಾ ಮನಸ್ ತುಲ್ಲೊಂದೇ ಉಂಡು. ಇಂಚಿ ಆವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಸಂಕಲ್ಪಸಗ್ಗಿ ಮುಕ್ಯ ಮನಸ್‌ಡ್ ಸಂಕಲ್ಪೊನು ಬೆಳಗಾವೊಡುಂದು ಉಂತೆರೆ ತೂನಗ ಲಕ್ಕೆರೆಗೇ ಆವೊಂದಿತ್ತಿಜಿ. ಅಡೆಗೇ ಮಂಪರ್ ಕಬೀಂಡ್.

ದೇವವ್ರತೆ ಊರುಡಿತ್ತಿಜಿ. ರಥೋತ್ಸವೊಗು ಪೋತೆ. ನಾಲ್ ದಿನ ಕರಿದ್ ಬರುವೆ. ಈ ನಡುಟು ಊರುಡು ಶಂತನು ರಾಜಗ್ ಜರ ಬಯ್ಲಿನನೇ ಸುದ್ದಿ. ಯಮುನೆದಡೆಗ್ ಪೋದು ಬತ್ತಿನೆಡ್ಡಿಂಚಿ ರಾಜೆರ್ ಜರಜಾಪತ್ರ್ಡ್ ಜೆಯ್ತೆರ್. ಪೊರ್ಪುಡು ಆನಪಾನ ದೆತೊಂಬುಜೆರ್. ಸರಿಕಟ್ಟ್ ನಿದೆರುಜೆರ್. ನಿದ್ರೆಡ್ ಪಾತೆರುವೆರ್. ಮಂತ್ರಿಲ್ ಪಾತೆರ್ದಂಡ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪುಜೆರ್.

ಇಂಚದ ತುಂಡುಬಂಡ್ ಸುದ್ದಿಲೇ ಊರುಡು ಪಸೆರೊಂದುಂಡು. ಅರಮನೆತ ಗುಟ್ಟುಲು ಗುಟ್ಟಾದ್ ಒರಿಯಂದೆ ಗುಸುಗುಸು ಪಸೆರ್ನಗ, ಒರಿ ಬುದ್ಯಂತೆ ಸುದ್ದಿದ ಸೋಯಿ ತೂದು, ತಾನ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನೆನ್ ಕೆಲವೆರೆಡ ಪಣೊಂಡೆ. ಅಕುಲು ಅಯನ ಪಾತೆರೊದ ಬಜ್ಜೆಯಿಗ್ ರಂಗ್ ಬೆರೆಸ್‌ದ್ ಬಚ್ಚೆರೆದೊಟ್ಟುಗು ಅಗ್ಗಿಯೆರ್. ಅಯಿಟ್ ಒರಿ, ರಾಜಪುರೋಹಿತೆರೆಡನೇ ಇಂಚ ಪಂಡೆ. “ಮಾರಾಚೆರೆಗ್ ಇಂಚಿ ಜರ ಮೀರುನು ಪಂಡ ದಾದ? ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋನಗ ಸರಿ ಇತ್ತಿನಾರ್ ಪಿರ ಬನ್ನಗ ಇಂಚಿ ಆಯಿನೆಂಚಿ? ಆ ದಾಶರಾಜನ ಮಗಲೆನ್ ತೂದು ಬತ್ತಿನೆಡ್ಡಿಂಚಿ ಇಂಚಿ ಆವೊಡಾಂಡ ಉಂದು ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಕಾಮ ಜರ ಆದಿಪ್ಪು...”

ರಾಜ ಪುರೋಹಿತೆರೆಗ್ ಸುರುಟೇ ಇಂಚಿ ಅನ್ಯಾನ್ ಇತ್ತಂಡ್. ಆರ್ ಮಂತ್ರಿನಡೆಗ್ ಪೋದು ತನ ಅನ್ಯಾನೊನು ಪಣೊಂಡೆರ್. ಮಂತ್ರಿಲೆಲ ಸಾರಥಿಡ ಸುದತ ದಂಡೆಡ್ ನಡತಿನೆನ್ ಮಾತ ಇಚಾರ್ತೆರ್. ರಾಜಪುರೋಹಿತೆರ್ ನನಲಾತ್ ಸಂಗತಿ ಪಂಡೆರ್. “ರಾಜನವು ವಿರಹೊದ ಅವಸ್ಥೆನೆ. ಈ ಅವಸ್ಥೆ ಪಂಡ

ಕುಂಬಾರನ ಕುಲುಮೆದಂಚಿ. ಇಡೀಕ್ ತೂ ಪಸೆರುಂಡು. ಅಂಚಿ ವಿರಹೊದ ತೂ ರಾಜೆರೆನ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿ ಸುಡೊಂದುಂಡು. ಶಾಸ್ತ್ರೊಡು ಪನ್ನಿಲೆಕ್ ವಿರಹೊಡು ಪತ್ತ್ ಅವಸ್ಥೆಲ್ ಉಲ್ಲ. ಅಭಿಲಾಷೆ, ಚಿಂತೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಗುಣಕೀರ್ತನ, ಉದ್ವೇಗ, ವಿಲಾಪ, ಉನ್ನಾದ, ವ್ಯಾಧಿ, ಜಡತೆ, ಮರಣ.

ಜವ್ವನೆರ್ ಈ ಅವಸ್ಥೆಲೆನ್ ಒಂಜೊಂಜಾದ್ ದಾಂಟೊಂದು ಬರ್ಪೆರ್. ರಾಜವೈದ್ಯೆರ್ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಎಂಕ್ ತೆರ್ಪಾದೆರ್. ಆಂಡ.....”

“ಆಂಡ....ದಾದ? ಪಣ್ಣೆ ಪುರೋಹಿತೆರೇ.”

“ಆಂಡ ಮಾರಾಜೆರೆಗ್ ದಿಂಜ ಕಾಲೊಡ್ಡಿಂಚಿ ಪೊಣ್ಣ ಅಂಗಲಪ್ಪು ಇತ್ತ್‌ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಈ ಪಿರಯೊಡು ಈ ವ್ಯಾಧಿ ಉಂಡಾತ್‌ಂಡ್. ಏಳ್ ಅವಸ್ಥೆ ದಾಂಟ್‌ದಾತ್‌ಂಡ್. ಸಚಿವೆರಾಯಿನ ಈರ್ ದಾದಾಂಡಲಾ ಮಲ್ತ್‌ಜರ್‌ಡ ರಾಜೆರ್ನ್ ಈ ಜಡಸ್ಥಿತಿ ದುಂಬರಿವುನ ಗಂಡಾಂತ್ರ ಉಂಡು. ರಾಜ ವೈದ್ಯೆರ್ಲ ಅಂಚಿನೆ ಪಣ್ಣೆರ್.”

“ಈರ್ ಇಂಚಿ ಪಂಡಿನೆಟ್ ಯೆನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಗ್ ಕೊಂಬು ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಆಂಡ್. ಯುವರಾಜೆರೆಗ್ ಮಾತ ಸಂಗತಿನ್ಲ ಬರೆದ್ ಓಲೆ ಕಡಪುಡ್. ಆರ್ ಇತ್ತೆ ದಾಶರಾಜನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋತೆರ್ ಪನ್ನಿ ಸುದ್ದಿ ಬಯ್ಯಂಡ್.”

“ಮಂತ್ರಿಲೇ, ಮಹಾರಾಜೆರೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಲ್ತ್‌ದಂಡ ಎಡ್ಡೆ ಇತ್ತ್‌ಂಡತ್ತಾ? ಎಂಕ್ ಈರ್ ಆಚ್ಚೆ ಕೊರ್ಪುಂಡ ದಾಶರಾಜಡ ಪಾತೆರ್ಲ್, ಮದ್ದೆಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತ್‌ದುವೆ. ಉಂದು ದಾಶರಾಜಗ್ಲಾ ಸಂತೋಸುದ ಸಂಗತಿ ಅತ್ತೇ?”

“ಅವು ಅಂಚತ್ತ್ ಪುರೋಹಿತೆರೇ, ಸುಕದುಕ್ಕ ಪಾತೆರೊನೆರೆಗ್ ಆಪ್ತೆರ್ ಸಮಾನೆರ್, ಬೋಡಾಪುಂಡು. ಮಾರಾಜೆರ್ ಒಬ್ಬಂಟಿಗ್. ಗಂಗಾದೇವಿ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ಆರ್ ಆರೆನಾತೆಗೇ ಉಲ್ಲೆರ್... ಅತ್ತಾಂದೆ ಆರೆನ ಪ್ರೀತಿದ ಪ್ರಕರಣ ನಿಜನೇ ಆದಿತ್ತ್‌ಂಡ ಆರೆನ ಒಂಟಿ ಇರಸ್ತಿಗೆ ಕಟುರನೆ. ಪಿರಯೊಗು ಬತ್ತಿನ ಮಗ ಉಪ್ಪುನಗ ತನ ನಡಕೆ ಸರಿಯಾ, ತಪ್ಪಾ ಪಣ್ಣಿನ ಇಕ್ಕಟ್ತ್‌ದ ಪ್ರಶ್ನೆಲ ಅರೆಡ ಉಪ್ಯರೆ ಯಾವು, ಅತ್ತೇ?”

“ನಿಜ, ಅವು ಮಾತ ಎಂಕ್ಲೆನ ಬುದ್ಧಿಗ್ ಎಕ್ಕಾಂದಿನ ಸಂಗತಿ.”

ರಾಜಪುರೋಹಿತೆರ್ ಮಂತ್ರನ ಪಾತೆರೊನು ಒತ್ತೊಂಡೆರ್.

* * *

ಮಂತ್ರನ ಓಲೆ ಓದಿನ ದೇವವ್ರತಗ್ ತನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೆರಿಂಡ್. ದಾದನಾ ಮನಸ್‌ಡ್ ಮೆಂಚಿಲೆಕಾದ ರಥ ಎರೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಅಂಬಿಗರೆ ಕೇರಿಡ್ತಿನ್ ದಾಶರಾಜನ ಇಲ್ಲಗೇ ಪೋಯೆ.

ಮಾರಾಜೆರ್ ತನ ಕೈ ಪತ್‌ದ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಸತ್ಯವತಿ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ತೆರ್ಪಾದೊಲು. ಅಯಗವು ಸಲ್ಮಿತ ಆದ್ ಆಯೆ ಅರಮನೆತಕುಲು ಬರುವೆರ್‌ಂದ್ ಕಾತೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ಯುವರಾಜೆರ್ ತಾನೇ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಅಚ್ಚಿರ ಆಂಡಲಾ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಗೆ ದೀದ್ ಎದ್ದೊನುವೆ. ಅವ್ವೆನ್ ದೆತೊಂಡಿನ ದೇವವ್ರತೆ, “ದಾಶರಾಜ ಉಚ್ಚಿಶ್ರವಸಾ, ನಿನ ಮಗಲೆನ್ ಮಾರಾಜೆರೆಗ್ ಮದ್ದೆ ಮಲ್ತ್ ಕೊರೊಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ದಾಶರಾಜನ ಮೋನೆ ಮೆಂಚಿಂಡ್. “ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಾಗ್ಗದ ಸಂಗತಿ ಯುವರಾಜೆರೇ...! ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲೊತ ಕೊಡಿಯೇ ಆಯಿನ ಸತ್ಯವತಿ ರಾಜಮನೆತನ ಸೇರುನ ಯೋಗ ಬತ್ತಿನನೇ ಸಂತೋಸು. ಈ ಯೋಗ ಒದಗಾಯಿನೆಕ್ ಯಾನ್ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ಆಂಡ...”

“ಆಂಡ ದಾನ್ನೆ? ನಿನ್ ಮನ್‌ಡ್‌ತಿನ್ ಪಣ್ಣ ದಾಶರಾಜ. ಅನ್ಮಾನೊಗು ಪರಿಹಾರ ನಾಡೊಲಿ.”

“ಎನ್ ಮನ್‌ಡ್ ರಡ್ಡ್ ಪ್ರಶ್ನೆಲುಲ್ಲ ಯುವರಾಜೆರೇ. ಪಿರಯೊಗು ಬಯ್ಲಿನ ಮಗೆ ಈರ್ ಉಪ್ಪುನಗ ಮಾರಾಜೆರ್ ಸೊಂತ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನ ಮನ್ ಮಲ್ತದೆರ್.. ಮಾತ ಬಗೆತ ರತ್ನೊಲುಲಾ ರಾಜೆರೆಗೇ ಸೇರೊಡು ಪನ್ನಿನವೇ ಸರಿ. ಅಯಿಟ್ ರಡ್ಡ್ ಪಾತೆರ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಈರ್ ಕೋಪ ಮಲ್ಪುಜರ್ಡ ಯಾನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ.”

“ಕೋಪೊದ ಪ್ರಶ್ನೆನೇ ಇಜ್ಜಿ ದಾಶರಾಜಾ... ನಮ ರಾಜ್ಯೊದ ಪ್ರಜೆಕುಲು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಪಾತೆರುನ್ ಹಕ್ಕು ಉಂಡು. ಅತ್ತಂದೆ, ಪೊಣ್ಣನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಈರೆನ ಪಾತೆರೊಗ್ ಯಾನ್ ದಿಂಜ ಬಿಲೆ ಕೊರ್ಪೆ.”

“ಇತ್ತೆ, ಈರ್ ಯುವರಾಜೆರಾದ್ ಉಲ್ಲರ್. ಒಂಜತ್ತಡ ಒಂಜಿ ದಿನ ಈರ್ ಮಾರಾಜೆರ್ ಆಪೊಡುಣ್ಣಿನವು ಪ್ರಜೆಕ್ಲೆನ ಆಸೆ. ಈರ್ ಮಾರಾಜೆರ್ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಎನ್ ಮಗಲೆನ ಗತಿ ದಾನೆ? ಈರೆಗ್ಲಾ ಜೋಕುಲಾಪೆರ್, ಇರೆನ ಜೋಕುಲೆಗೇ ಪಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರ ತಿಕ್ಕುನವು ಸಾಜೊನೇ. ನ್ಯಾಯೊನೇ. ಅಪಗ ಎನ್ ಮಗಲೆನ ಬಂಜಿಡ್ ಪುಟ್ಟಿನ ಜೋಕುಲೆನ ಗತಿ ದಾದ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನ್ ಅಪಗಪಗ ಕುಡಪುಂಡು. ಈರ್ ಗರ್ವ ಮಲ್ಪುಜರ್ಡ ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ವಿಚಾರ ಪಣ್ಣೆ. ಯೆನ್ ಮಗಲ್ ರಾಣಿ ಆಂಡ, ಆಲೆನ ಜೋಕುಲೆಗೇ ರಾಜ್ಯ ಆಳುನ್ ಅಧಿಕಾರ ತಿಕ್ಕೊಡು. ಆಂಡ ಯೆನ್ ಈ ಪಾತೆರೊನು ನಡಪಾವೆರೆ ಬಂಗನೇ. ಅಯಿಡ್ಲಾವರ, ‘ಬಡವೆ ಮಲ್ಲಾದಿಗ ಬಯಕೆರೆ ಬಲ್ಲಿ’. ಯೆಂಕುಲು ಈ ಮದ್ದೆದ ಆಸೆನೇ ಬುಡ್ಪ. ಜೋಕುಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯ ತಿಕ್ಕಾಂದಿ ಬೊಕ್ಕ ರಾಣಿ ಆದ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ಈರೇ ಪಣ್ಣೆ.”

ದೇವವ್ರತಗ್ ದಾಶರಾಜನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡೆ ತೆಲಿಕೆ ಬರುಂಡು.

“ನಿನ್ ಅಲಚನೆ ನ್ಯಾಯವಾಯಿನನೆ. ಯಾನ್ ಎಂಚ ಗರ್ವ ಮಲ್ತೊಲಿ? ಇತ್ತೆ ಎನ್ ನುಡಿನ ಕೇಣ್ಣ. ಇನಿಡ್ಲಿಂಚ ಯೆಂಕ್ ಲೋಕೊದ ಮಾತ ಪೊಂಜೊಲುಲಾ ಯೆನ್ ಅಪ್ಪೆ ಭಾಗೀರತಿಗ್ ಸಮ. ಯಾನ್ ಮದ್ದೆನೇ ಆಪುಜಿಂತ್ ಬಾಸೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಅತ್ತಂದೆ ಈ ಬೂಮಿನ್ ಆಳುನ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಯಾನ್ ಏಪೊಲ ಒತ್ತೊನುಜಿ. ನಿನ್ ಮಗಲೆನ ಜೋಕುಲೆಗೇ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪೆ.”

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಒಂಜಿ ಚಣ ಮಣಿಪಂದೆ ಇತ್ತ್‌ದ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಣ್ಣೆ.

“ಮದ್ದೆ ಆಪುಜಿ. ರಾಜ್ಯೊದ ಆಡಳ್ಳೆ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಯೆನ್ ಈ ನುಡಿಕ್ ಆ ದೇವತೆಲ್, ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿ.”

ದೇವವ್ರತೆ ಇಂಚ ಸಂಕಲ್ಪ ನುಡಿ ಪಣೊನ್ನಗ ಅಕ್ಕಸೊಡು ದುಂದುಭಿ ಕೇಣ್‌ಂಡ್.

ದೇವವ್ರತೆ ತೆಲೊಂದು, “ದಾಶರಾಜಾ ಇತ್ತೆ ಆಂಡಲಾ ನಿನ್ನ ಮಗಲೆನ್ ಲೆಪ್ಪೊಲಿಯತ್ತಾ?” ಪಣ್ಣೆ.

ಲೋಕೊದ ರೂಡಿಡ್ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಮಗನ ಮದ್ದೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಮುಲ್ಪ ತನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಮದ್ದೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ದೇವವ್ರತನನೇ. ಆಯೆನೇ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್, ದಂಡಿಗನ್ ತರುಡಾದ್, ಸತ್ಯವತಿನ್ ಕುಲ್ಲಾದ್ ಜಯಜಯಾಣ್ಣಿನ ಗಟ್ಟಿಮದಿಪುದೊಟ್ಟುಗು ಅರಮನೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ಪೆ.

ತನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂದಿನ ಮಗನ್ ತೂದು ಶಂತನುನ್ ಬಾಯಿ ಕಟ್‌ಂಡ್. ಸಂಸಾರ ಸುಕ ಬೊಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದೈಬೋಗ ರಡ್ಡೆನ್ನಾ ತ್ಯಾಗ ಮಲ್ತದಿನ ಮಗನ ಕಡು ಕಟುರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದ ಬಗೆನ್, ತೆರಿಯೊಂದಿನ

ಶಂತನು ಮಗನ ಮೆಯಿ ಮಂಡೆ ಪೂಜೊಂದು, ಅಯನ ಮಾಮಲ್ಲ ತ್ಯಾಗೊದ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದ ನೆಂಪುಗಾದ್ “ಭೀಷ್ಮ” ಪಣಿ ಪೊಸ ಪುದರ್ ದೀದ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ.

‘ಬಾಲೇ, ನಿನ್ ತ್ಯಾಗೊಗು ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ದಾದ ಕೊರೈಡಲ ಕಮ್ಮಿಯೆ. ಎಚ್ಚಿಗೆ ದಾಲ ಪಣಂದೆ, ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಒಂಜಿ ವರ ಕೊರೈ. ಅವು ‘ಇಚ್ಛಾಮರಣ’ದ ವರ...”

* * *

ವಂಶೊದ ಬುಳೆಪು.

ಕಾಲಾಂತರೊಡು ಯೋಜನಗಂಧಿಗ್ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕುಲು ಪುಟ್ಟುವೆರ್. ಸತ್ವತೇಜದ ಈ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಬೊಕ್ಕ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಜೋಕುಲೆಡ್ ಅರಮನೆ ಸಂತೋಸುಡು ಬೆಳಗಂಡ್. ಶಂತನುನ ಮರಣೊಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮನೇ ದುಂಬು ಉಂತುದು ಚಿತ್ರಾಂಗದಗ್ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಯೆ. ಬೀರೊಗು ಪುದರಾಯಿನ ಈ ಚಿತ್ರಾಂಗದ ಒರ ತನ್ನನೇ ಪುದರ್ದ ಗಂಧರ್ವನೊಟ್ಟುಡು ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ಪುನಗ ತೀರ್ದ ಪೋಪೆ. ಅಂಚ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ್ ಭೀಷ್ಮನೇ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾದ್, ಸತ್ಯವತಿನ ಅಂಚಿನೇ ಲೋಕೊದ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಗೌರವೊನು ಪಡತೊನುವೆ.

ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ಪಿರಯೊಗು ಬನ್ನಗ ಮದ್ಮೆಗ್ ಪೊಣ್ಣು ನಾಡೊಡುಂದು ಸತ್ಯವತಿ ಪಂಡಿನೆನ್ ಭೀಷ್ಮ ಒತ್ತೊನುವೆ. ಕಾಶೀರಾಜನ ಮೂವೆರ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕುಲೆಗ್ ಸ್ವಯಂವರ ನಡಪುನ ಸುದ್ದಿ ಕೇಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮ ತನ ಮೆಗ್ಗಗಾತ್ರ ಪೊಣ್ಣಲೆನ್ ಗೆಂದೊಂದು ಬರೈರೆಗಂಡ್ ಸ್ವಯಂವರದಡೆಗ್ ಪೋಪೆ. ತನ ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಅಲ್ಪ ಬಯ್ದಿನ ಮಾತ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆಡ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದುವೆ. ಸ್ವಯಂವರೊದ ಮೂವೆರ್ ಪೊಣ್ಣಲೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬರೈ. ಮೂವೆರೆನ್ಲ ಮೆಗ್ಗಗ್ ಮದ್ಮೆ ಮಲ್ತರೆ ದುಂಬಾಪೆ.

ಕಾಶೀರಾಜನ ಈ ಜೋಕುಲು ಅಂಬೆ, ಅಂಬಿಕೆ, ಅಂಬಾಲಿಕೆ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ್ ಮದ್ಮೆ ಆದ್, ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಡಪ್ಪ ಸಂಸಾರ ಮಲ್ಪೊಡಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಸುರೂತ ಮಗಲ್ ಅಂಬೆಗ್ ಉಂದು ಸರಿ ತೋಜಿಜಿ. ಆಲ್ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡು ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಎಂಕ್ ಈ ಮದ್ಮೆಡ್ ಇಸ್ಪ ಇಜ್ಜಿ. ಸ್ವಯಂವರೊಡು ಎನನ್ ಗೆಂದ್ ಲೆತೊಂದು ಬಯ್ದಿನಿ ಭೀಷ್ಮ. ಅಂಚಾದ್ ಯಾನ್ ಭೀಷ್ಮನೇ ಕಂಡನಿಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದೆ. ಸ್ವಯಂವರೊಡು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ ಚೆಲ್ಲ್ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನೇ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪೊಗ್ ದಾಯೆ ಬೈದಿಜೆ? ಬೀರೊಡು ದಾಯೆಗ್ ಗೆಂದ್ ದಿಜೆ..? ಗೆಂದುನು ಒರಿ. ಮದ್ಮೆ ಆಪಿನಿ ನನೊರಿ! ಈ ಅಕ್ರಮೊನು ಯಾನ್ ಒಪ್ಪುಜಿ. ಭೀಷ್ಮ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೊದ ವ್ರತೊಟು ಉಪ್ಪುನಾಯೆ ಪಂಡ್ ದ ಕೇಣ್ಣೆ. ಅಂಚಿನಾಯೆ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪೊಗು ಬಯ್ದಿನನೇ ತಪ್ಪು. ಅಪಗನೇ ವ್ರತ ಬಂಗ ಆತ್ಂಡ್. ಅಂಚ ಯಾನ್ ಭೀಷ್ಮನೇ ಮದ್ಮೆ ಆಪೆ.”

ಭೀಷ್ಮಗ್ ಈ ನಿಲೆಟ್ ಗೋಚರನೇ ಇತ್ತೆಚಿ. ಉಂದು ಎಣ್ಣೊದಿನ ಪೆಟ್! ಎಂಚಲಾ ಸುದಾರೊಂದು ಇಂಚ ಪಂಡೆ. “ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಂಬೇ, ಯೆನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯೊದ ಸಂಗತಿ ಇಡೀ ಲೋಕೊಗೇ ತೆರಿದ್ಂಡ್. ಮೆಗ್ಗನ ಮದ್ಮೆಗ್ ಪರಯೆ ಪೊಣ್ಣನ್ ಆಯ್ಕೆ ಮಲ್ಪುನವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತನೆ. ಅತ್ತಾದೆ, ಅಂಬಿಕೆ, ಅಂಬಾಲಿಕೆನಕುಲು ಈ ಮದ್ಮೆಗ್ ಒಪ್ಪಿದೆರ್. ಈಲಾ ಒಪ್ಪಿಯಡ ಹಿತ ಆಪಂಡು. ಈ ಬಗೆಟ್ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಇತ್ತೆ ಮದ್ಮೆದ ಮೂರ್ತ ಮೀರೊಂದುಂಡು. ಸದ್ಯ ಅಕುಲಿರುವೆರ್ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ್ ಮದ್ಮೆ ಆವಡ್. ಮೂರ್ತ ಮೀರಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಅಂಬಿಕೆ, ಅಂಬಾಲಿಕೆನಕ್ಷೆನ್ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ವಿಧಿಬದ್ಧೋಡೇ ಮದ್ಮೆ ಆಪೆ. ಆಂಡ ಅಂಬೆನ ಚಿಂತನೆ ಸುರುತ್ತನೇ! ಭೀಷ್ಮ ಒಪ್ಯಂದಿನೆಟ್ ಆಲ್ ಗರ್ವೊದ ಸರ್ಪೊದಂಚ ಆಪೊಲು. ಭೀಷ್ಮ ಅಲೆನ ತರ್ಕೊಗು ಅವಕಾಸ ಕೊರಂದೆ ಕಾಶಿರಾಜನ ಅರಮನೆಕ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡುನ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ತನ ತಂಗಡಿನಕಲ್ ಮದ್ಮೆಗ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪಂದೆ ಮಣಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿನ ಅಂಬೆ ಪಿರ ಬರ್ಪಿನ ಸಾದಿಡ್ ಚಿಂತನೆಡೇ ಮುರ್ಚಿಯೊಲು.

ಊರು ಸೇರ್ಗ ನಿಚ್ಚಯ ಗಟ್ಟಿ ಆಂಡ್. . 'ಭೀಷ್ಮನೇ ಮದ್ಮೆ ಆವೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಯೆಂಕ್ ಒರಿದಿನಿ ಉಂದು ರಡ್ಡೇ ಸಾದಿಲ್.'

ಭೀಷ್ಮನೇ ಮದ್ಮೆ ಆಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಸುರುಟು ಭೀಷ್ಮನ ಬರವುದ ಗುರು ಪರಶುರಾಮನಡೆಗ್ ಪೋಯೊಲು. ತನ ಇಂಗಿತೊನು ಪಣೊಂಡೊಲು. ಆರ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪರೆ ಒಪ್ಪಿನೆಕ್, ಅಂಬೆ ಅರೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೊಲು.

ಗುರು ಪರಶುರಾಮರ್ ಬತ್ತಿನವು ಭೀಷ್ಮಗ್ ಸಂತೋಸುದ ಸಂಗತಿ. ಆರೆನ್ ಎದೊನರೆ ಬನ್ನಗ ಆರೆನೊಟ್ಟುಡು ಅಂಬೆಲ ಉಲ್ಲೊಲು! ಭೀಷ್ಮಗ್ ಗುರು ಬತ್ತಿನೆತ ಮರ್ಮ ತೆರಿಂಡ್.

ಶಿಷ್ಯ ತನ ಕಾರ್ ದೆಕ್ಕೆದ್ ಗೌರವ ಸಂದಾಯಿನೆನ್ ತೂದು ಪರಶುರಾಮರ್ ಸಲ್ಪಿತೊಡೆ ಇತ್ತೆರ್. ತಾನ್ ಇರುವತ್ತೊಂಜಿ ಸರ್ತಿ ಬೂಮಿಡ್ ಸುತ್ತಪಾಡ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲ ನಾಶ ಮಲ್ತದಿನೆನ್ ಮದತ್‌ದ್ ಕುಸ್ತಿತ್ ಮನಸ್ಥಿತಿಟೀ ಆರ್ ಭೀಷ್ಮಗ್ ಬಿರುಬರವು ಕಲ್ಪಾದಿತ್ತೆರ್..

'ಭೀಷ್ಮಾ, ಯಾನ್ ಮಾತ ಸಂಗತಿನ್ಲಾ ಇಚಾರ್ತದ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಅಂಬೆನ್ ಈ ಮದ್ಮೆ ಆಪಿನವೇ ಸರಿ ಪಂಡ್‌ದ್ ಪಣ್ಣೆರೆ ಬಯಕುವೆ'.

"ಪೂಜ್ಯರೇ, ಸ್ವಯಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದುಪ್ಪನ ಈರೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ ಯೆಂಕ್ ಅಚ್ಚಿರ ಆಪುಂಡು. ಇರೆಡ ಯಾನ್ ಸೊಸ್ಪ ಪಣೊಂಬೆ. ಯಾನ್ ಏಪೊಲಾ ಯೆನ ಬ್ರಹ್ಮ ಚರ್ಯೊನು ಬುಡ್ಡುಜಿ."

"ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರೊಗು ಈ ಬಗ್ಗಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ನಿನಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದ್, ನಿನನ್ ಸೋಪಾದ್, ಬೊಕ್ಕ ಮದ್ಮೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಪುಂಡು."

"ಯುದ್ಧೊಗು ಪೋಡಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಏಪೊಲ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾದೇ ಇಪ್ಪೊಡು. ಗೆಂದುನ ಸಂಕಲ್ಪೊಡೇ ಕಾದೊಡು. ಇಂಚ ಈರೇ ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಿರತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಈರೇ ಯೆನಡ ಕಾಳಗೊಗು ಬರ್ಪೆ ಬಲ್ಲೆ . ಕಾಳಗೊನೇ ನಡಪಡ್."

ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ಕಾಳಗ, ಯುದ್ಧಬೂಮಿಂದೇ ಪುದರಾತಿನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ನಡತ್‌ಂಡ್. ಒಂಜೇಲೆಕ ಇರ್ವತ್ತೊಂಜಿ ದಿನ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಪರಬೆ ಪರಶುರಾಮರ್ ಜವನಾದಿಗದ ಭೀಷ್ಮನ್ ಮಿಂಚೆಸೆರೆಗಾವಂದೆ ಸೋಲು ಒಪ್ಪೊಂಡೆರ್. ಭೀಷ್ಮನ ಪೌರುಷ, ಸಂಕಲ್ಪ ರಡ್ಡೆನ್ ಮೆಚ್ಚೊಂಡೆರ್. ಅಪಗನೇ ಕೃತಲ್ ಬತ್ತಿನ ಅಂಬೆಗ್ ಪಂಡೆರ್.

'ಬಾಲೆ ಅಂಬೇ, ನಿನ ಆಸೆದಂಚ ನಿಕ್ಕ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ ಪಣೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಭೀಷ್ಮನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗ್ ಕೇಡಾವಡ್‌ಂದ್ ಅಯಡ ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ತೆ. ಆಂಡ ಆಯೆ ಯೆನನ್ ಪಗರಿಡ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾಯೆ....

ಅಯನ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯ ವ್ರತ ಉಂತಾವುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ಪಂಡಿ ಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪುಜಿ.. ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನನ್ ಮದಪುಲ. ಈಯೆ ದಾದಾಂಡಲ ಬಗೆ ನಾಡೊನುಲ. ಯಾನ್ ಬರ್ಪೆ."

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಪಿದಾಡ್ಕುಗ ಅಂಬೆಗ್ ದುಕ್ಕೊನೆ ಬತ್ತಂಡ್. ಅರೆಗ್ ಬಂಗ ಕೊರಿಯೆ ಪಣ್ಣಿನ ಅಕ್ಲಾಸ ಆಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ಭೀಷ್ಮನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಗರ್ವೊ ಉರುಂಡು. ಅಯಗ್ ನೆರೊಂದೇ, ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾವೊಂದೇ ತಪಸ್ ದ ಮನಮಲ್ತೊಲು. ತಪಸ್ ಗಾಂದ್ ಪೋನಗ ಅಲೆನ ಮನಸ್ಡ್ ಇತ್ತಿನಿ, ನನೊಂಚಿ ಜನ್ನೊಡು ಶಿಖಂಡಿಯಾದ್ ಪುಟುದು ಭೀಷ್ಮನ ಕೇಡ್ ಗ್ ಕಾರಣ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನ ಹಟಮಾರಿ ಇರಾದೆನೇ!

* * *

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ, ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ರಾಜೆ ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯಲಾ ಬೇಗೊಡೆ ತೀರ್ದ್ ಪೋಯೆ. ಅಂಬಿಕೆ ಅಂಬಾಲಿಕೆನಕುಲು ಜೋಕುಲು ಭಾಗ್ಯ ಇಜ್ಜಂದೆನೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಯೋಜನಗಂಧಿಗ್, ಯೆತೆ ಸುರಾಂಡ್. “ನನ ಮಿತ್ತಾಗ್ ರಾಜ್ಯೊಗ್ ರಾಜೆ ಇಜ್ಜಂಡತ್ತ? ಎನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥೊಗಾದ್ ಭೀಷ್ಮನ ಬದ್ ಕ್ ನ್ಲ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತಿಕಾಂಡ್. ದುಂಬು ಮಲ್ತಿನ ಅನ್ನೆಯೊನು ಇತ್ತೆ ಸರಿ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಭೀಷ್ಮೆ ಇತ್ತೆ ಎನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣೆರೆಯಾವು.” ಇಂಚ ತನಡ್ ತಾನೆ ಪಣೊಂದು ಭೀಷ್ಮನ್ ಲೆಪುಡಾಯೊಲು. ಆಯಗ್ಲಾ ನನ ದುಂಬುಗು ರಾಜ್ಯೊಗು ರಾಜೆ ಏರಿಣ್ಣಿನ ಯೆತೆ ಇತ್ತಂಡ್.

“ಮಗಾ, ಭೀಷ್ಮಾ... ವಂಶೊದ ಬೊಳ್ಳು ಆದುಪ್ಪುನ ನಿಕ್ ಯಾನ್ ಮಾತೆನ್ಲ ಬುಡ್ವಾದ್ ಪಣೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ..” ಈತ್ ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿದ್ ಬುಲ್ಪುನ ಅಪ್ಪೆನ ಸಂಕಡ ಅಯಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಅಯಗ್ಲ ದುಕ್ಕ ಆಂಡ್. ಆಂಡಲ ತಡೆತೊಂದು ‘ಅಪ್ಪೆರೇ, ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪೊರ್ತುಡು ಎಂಕ್ ದಾದಲಾ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಈರ್ ಎಂಚ ಪಣ್ಣರ ಅಂಚ ನಡತೊನುವೆ.”

“ಆವೊಲಿ ಬಾಲೆ, ನನ ಈ ರಾಜ್ಯೊನು ಆಳುನ, ಅಂಚೆನೇ ಚಂದ್ರ ವಂಶೊನು ಬೆಳಗಾವುನ ರಾಜೆ ಈ ಆವೊಡು ಪನ್ನಿನವೇ ಎನ್ನ ಆಸೆ, ಅಂಚೆನೇ ಎನ್ನ ಆಜ್ಜೆ.”

“ಇರೆನ್ ಯಾನ್ ಅಪ್ಪೆ ಪಣ್ಣೇ ಬಾಮೊಂದೆ.”

“ಅಂದ್ ಬಾಲೆ, ಅವು ಯೆನ ಬಾಗ್ಗೆ..”

“ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನೇ ಎಂಕ್ ಇರೆನಂಚ ಅಪ್ಪೆಯಾದ್ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಅಂಚಾದ್, ಎನ ಮನಸ್ಸ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಬೋಗೊಡು ಮುರುಕ್ಕುನ ಕಡೆಕ್ ಪೋಪುಜಿ.”

“ಬಾಲೆ, ಅಪಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಡ್ ಈ ಯೆಂಕಾದ್, ಯೆನ ಜೋಕುಲೆಗಾದ್ ಪ್ರತಿಜ್ಜೆ ಮಲ್ತದ. ಇತ್ತೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾತ್ಂಡ್. ಅಪ್ಪೆಯಾದ್ ಯಾನೆ ಇತ್ತೆ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ದಯೆದೀದ್ ಈ ರಾಜ್ಯೊನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಲ್ತೊಡು.”

ಭೀಷ್ಮೆ ತಲಿಪುವೆ.

“ಅಪ್ಪೆರೇ, ಭೀಷ್ಮನ ಪಾತೆರೊಡು ಬೇತೆ ಮುಂಗೈ ಕೊಡ್ಯೆರೆ ಉಂಡೆ? ಎನ ಪಾತೆರ ಪಂಡ, ಗೆಂಡೊಡು ಸುಡ್ ಪೋತಿನ ಬಿತ್ತ. ಬೊಕ್ಕೊರ ಕೊಡ್ಯಂದ್. ಯಾನ್ ಅಪಗ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗ್ ಸರಿಯಾದ್ ಪ್ರತಿಜ್ಜೆ ಮಲ್ತದಿನಂದ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ನೆಮ್ಮದಿಡ್ ಉಲ್ಲೆ. ಎಂಕ್ ಸಂಸಾರ ಸುಕ, ರಾಜ್ಯ ಸುಕ ರಡ್ಡಲಾ ಬಜೀ ಅಲ್ಪವಾದೇ ತೋಜುಂಡು. ಒಪ್ಪೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬೊಡ್ಡಾತ್ಂಡ್. ನನೊರಗಾದ್ ಬೆನ್ನಿನೆಟೀ ಸಲ್ತೆ.. ನನ ಅಂಚಿತ್ತಿ ಬೊಡ್ಡಾವಂದಿನ ಸುಕೊಕು ಮನ ಮಲ್ತದ್ ಮೋಕ್ಷ ಕಳೆವೊನೊಡೆ? ಲತ್ತ ಕಾಯಿಗಾದ್ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷೊನು ಕಡ್ಪೊಡೆ? ಆವಂದ್. ಆಂಡ ದುಂಬುಗು ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಡುಂದು ಈರ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದ್ ಪನೊಡು. ಈರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ನಡತೊನುವೆ.”

ಭೀಷ್ಮನ್ ಒಪ್ಪಾವುನ ಸತ್ಯವತಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಂಡ್. ಈ ಎಲ್ಯ ಪಿರಯೊಡೇ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕಟುರ ಸನ್ನೇಸಿತನನ.....? ಆತಾನಗ, ಅಲೆಗ್ ಒರಾನೆ ಪರಾಶರರೆನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಅಯಿತೊಟ್ಟುಗೇ ಸದ್ಯೋಜಾತೆ ಕೃಷ್ಣ ದ್ವೈಪಾಯನನ ನುಡಿಲಾ ನೆಂಪಾದ್ ಪೊಯ್ಯಬೂಮಿಡ್ ನೀರ್ದ ಕಿರೆ ತೋಜಿನಾತ್ ಕುಸಿಯಾಂಡ್. “ಅನಪತ್ತ್ಡ್ ನಿನೆಪುಲೆ” ಪಣ್ಣಿನ ಮಗನ ಪಾತೆರೊಡು ಈ ಸಂದರ್ಪು ಸೂಚನೆ ಉಂಡುಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್. ತುಂಡಾದ್ ಬೂರು ಪೋಯಿನ ಭರತವಂತೊದ ಬೆಸುಗೆ ತೋಜಿಲಕ್ಕಾಂಡ್. ಉಂದು ತನ ಬಾಗ್ಗಿನೇ ಪಂಡ್‌ದಣ್ಣೊಂಡೊಲು. ತಡ ಮಲ್ತಚೊಲು. ಮಗನ್ ನಿನೆತೊಂದು, “ಬಲ್ಲ ಮಗಾ, ವೇದವ್ಯಾಸಾ.” ಪಣ್ಣ್ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರಿಯೊಲು.

ಕರ್ಲದ ಲೆಪ್ಪು, ಪೂವೊಲ್ಯ ಬಳ್ಳಿಗ್ ಮುಟ್ಟಂದೆ ಕುಲ್ಲಂಡ್? ತಚ್ಚಣನೇ ಆಯೆ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂಯಿನ ಸತ್ಯವತಿನ ಸಂತೋಸುಗು ಗಡಿಮಿತಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಎದುರುಗೇ ಬತ್ತಿನಯನ್ ತೂವೊಂದು ಕಣ್ಣ್ ದಿಂಜಾವೊಂಡೊಲು. ಮುಗಲ್‌ದ ರಂಗ್, ಕೆಂಪುಜಿಡೆ, ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆದ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ! ಅಲೆಗ್ ‘ಸಂಕಟಹರಣ ಕಂಜನಾಭ’ನ್ ತೂಯಿಲೆಕ ಬಗ್ಗಿ ಮೂಡುಂಡು. ‘ಜನ ದುರಿತದಶ ಮದ ಭಂಜಕೆ’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾದ್ ಗೌರವ ಉರುಕ್ಕುಂಡು. ಆ ಮಗಲಾ ಬಗ್ಗಿ ಗೌರವೊಡು ಅಪ್ಪೆಗ್ ಕೈ ಗೋಡಿದ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೊಂದು ಕೇಣುವೆ, “ಅಪ್ಪೇ, ಈರ್ ಯೆನನ್ ನಿನೆತರ?”

ಅಪ್ಪೆ ಸಂತೋಸುಡು ಅಂಚನೇ ಗಾಂಬಿರೊಡು ಮಗನ್ ತರೊಂದು ಪಣ್ಣೊಲು,

“ಮಗಾ, ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆತಿನ ಭರತವಂಶ ಪಣ್ಣಿ ಕಿರೆಟ್ ಒಸರ್ಲ ಉಜೆ ಆಜುನಂಚ ಆತ್‌ಂಡ್. ವಿಚಿತ್ರ ವೀರ್ಯಲಾ ತೀರ್ಲ ಪೋಯೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ವಂಶೊನು ಈಯೇ ಕಾತೊನೊಡು.

ಅಪ್ಪೆನ ಪಾತೆರೊದ ಇಂಗಿತೊನು ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ವೇದವ್ಯಾಸೆ, “ಅಪ್ಪೇ, ಇರೆನ ಮನಸ್‌ದ ಆಸೆ ನಡಪಾವೆ. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯನ ಬೊಡೆದಿಡ್ಲೇ ವಂಶ ಬುಳೆವುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ಉಪ್ಪುನ ಭವನೊಗು ಇರೆನ ಮರ್ಮಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ”

ಸತ್ಯವತಿಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಮಲ್ಲ ಮರ್ಮಲ್ ಅಂಬಿಕೆಡ ಈ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣ್, ಒಪ್ಪಾದ್, ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆನ ಭವನೊಗು ಕಡಪುಡ್ಲೊಲು. ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆನ ದಿವ್ಯ ರೂಪೊದ ತೇಜಸ್ ತೂನಗ ಅಂಬಿಕೆನ ಕಣ್ಣ್ಗ್ ತಡೆವೆರೆಗಾವಂದೆ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚುವಲ್. ಪಿರಬತ್ತಾದ್ ನಡತಿನೆನ್ ಮಾಮಿಡ ಪಂಡೊಲು. ಮಾಮಿ ಸತ್ಯವತಿ ಅಂಬಾಲಿಕೆನ್ ಒಪ್ಪಾದ್ ಕಡಪುಡುವೊಲು. ಆ ಪೊರುತ್ತಗು ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆನ ಧ್ಯಾನೊದ ರೀತಿ ಬದಲಾದಿತ್ತಂಡ್. ಆರೆನ ರೂಪೊನು ತೂನಗ ಅಂಬಿಕೆ ಪೆರ್ಚಿದ್ ಬೊಳ್ಳಿ ಕಟಿಯೊಲು. ಈ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಆಲ್ ಪಿರ ಬತ್ತಿಗಿನ ಸತ್ಯವತಿ ದಾಸಿಕನೈನ್ ಕಡಪುಡುವೊಲು. ಆಲ್ ದೈರೊಡೇ ಕುಸಿಟೇ ವ್ಯಾಸೆರೊಟ್ಟುಗಿತ್ತಾದ್ ಬತ್ತೊಲು.

ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅಪ್ಪೆ ಸತ್ಯವತಿಡ ಏಕಾಂತೊಡು ನಡತ್ತಿನೆತ ಪರ್ಮೊನು ಪಣೊಂಡರ್.

“ಅಪ್ಪೆರೇ, ಅಂಬಿಕೆಗ್ ಪುಟ್ಟುನು ಕಣ್ಣ್ ಕುರುಡುದ ಮಗೆ. ಅಂಬಾಲಿಕೆಗ್ ಪಾಂಡುರೋಗದ ಮಗೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಮೂಜೆನೆದ ದಾಸಿಕನೈಗ್ ಬುದ್ಧಿಪ್ರತಿಭೆದ ಮಗೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಇಡೆಗ್ ಯಾನ್ ಬತ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮುಗೀಂಡ್. ನನ ಯಾನ್ ಬರೊಲಿಯೆ?”

ಅಪ್ಪೆನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೆತೊಂದು ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಿರ ಪೋಯೆರ್. ಕಾಲ ಕರಿಂಡ್. ಅರಮನೆಡ್ ಮೂಜಿ ಬಾಲೆಲ್ ಪುಟಿಯೆರ್. ಭೀಷ್ಮನೇ ಜಾತಕರ್ಮೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪಾಯೆರ್. ಅಂಬಿಕೆನ ಬಾಲೆಗ್ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಂಬಾಲಿಕೆನ ಬಾಲೆಗ್ ಪಾಂಡು, ದಾಸಿಕನೈನೆಕ್ ವಿದುರ ಇಂಚ ಪುದರ್ ದೀದ್ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗಿಯೆರ್. ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ

ಚಂದ್ರನಂಚ ಬುಳೆಯಿನ ಜೋಕುಲು, ಬರವುಸರವು ಕಲ್ತೊಂದು ಜವಣೆರಾಯೆರ್. ಅಪಗ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಗಾಂಧಾರ ದೇಶೊದ ಸುಬಲ ರಾಜಕುಮಾರಿ 'ಗಾಂಧಾರಿ'ನ ಒಟ್ಟುಗ್ ಮದ್ಮೆ ಆಂಡ್. ಪಾಂಡುಗು 'ಕುಂತಿ', 'ಮಾದ್ರಿ'ಯೆರೊಟ್ಟುಗು ಮದ್ಮೆ ಆಂಡ್. ಹೆರಿಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪುಟ್ಟುಕುರುಡೆ ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ಅಯನಲ ವಿದುರನಲ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆತೊಂದು ಭೀಷ್ಮನೇ ಪಾಂಡುಗು ರಾಜ್ಯೊದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಲ್ಪಾವೆ. ಆಂಡ ರಾಜ್ಯೊಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನವು ಗೌರವೊದ ತಾನಮಾನನೇ. ಪಾಂಡುಗು ಧರಣಿ ಪಾಲನೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಅಕ್ಷೆನ್ ಕುಲನೀತಿ ಧರ್ಮೊಡು, ಒಪ್ಪತಪ್ಪ ಅನ್ಯಮನ್ಯೊಡು ದುಂಬರಿಪಾವುನ ಮಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಭೀಷ್ಮ್ !

* * *

ಯಾದವ ರಾಜಿ ಶೂರನ ಆಜಿ ಜೋಕುಲೆಡ್ ಸುರುತಾಲೇ 'ಪೃಥ್ವಿ'. ಜೋಕುಲಿಜ್ಜಂದಿನ ಕುಂತಿಭೋಜಿ (ಶೂರನ ಸೋದರೈದ ಮಾಮಿ ಮಗಿ) ಇಂಬ್ಯಲೆನ್ ದತ್ತೊಗು ದೆತೊಂದಿ ಬೊಕ್ಕ 'ಕುಂತಿ' ಪನ್ನಿ ಪುದರೇ ರೂಡಿಡ್ ಬತ್ತಂಡ್. ವಸುದೇವನ ತಂಗಡಿಯಾದ್, ಬುಳೆಯಿನ ಪೃಥ್ವಿ ಬಾರಿ ಚುರುದ ಪೊಣ್ಣು. ಅಂಚೆನೇ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇಸ್ಪ ಆಪಿನ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣ ನಡಕೆದ ಪೊಣ್ಣು.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಕುಂತಿ ಭೋಜನ ಅರಮನೆಕ್ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಬತ್ತೆರ್. ರಾಜ ಕಾರ್ಯೊಡ್ಲಿನ ರಾಜಗ್ ಆರ್ ಬತ್ತಿನನೇ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಆರ್ ಕಾತ್‌ಕಾತ್‌ದ್ ಗರ್ವೊಡು ಪಿರ ಪೋನಗ, "ಕುಂತಿ ಭೋಜನ ಒಡೆತನ ಉಂತುದು ಪೋವಡ್" ಇಂಚ ಶಾಪ ಕೊರೈಗಾನಗ ಅರೆನ್ ತೂಯಿನ ಕುಂತಿಗ್ ಅನರ್ಥೊದ ಅಂದಾಜಿ ಆಂಡ್. ಪಾರ್ ಪೋದು ಅರೆನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರೊಂಡೊಲು. ಗರ್ವೊಡು ಗಗ್ಗೆಲುನ ಅರೆನ್ ರಂದ್‌ದ್ ಕನ್ಯಾಪುರ ಭವನೊಗು ಲೆತೊಂದು ಪೋದು ಬಗೆಬಗೆಟ್ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ತೊಲು. ಎಲ್ಯ ಪೊಣ್ಣನ ಈ ಬಗೆತ ಉಪಚಾರೊಡು ಮುನಿನ ಮನಸ್ ಉಲ್ಲಾಸಾಂಡ್. ಗರ್ವ ಪಿರಚಾರ್‌ಂಡ್. ಶಾಪದ ನಿನೆಪು ಆಜಿದ್ ವರ ಕೊರ್ಪಿನ ಉಮೇದ್‌ಡ್ ಕುಂತಿನ ನೆತ್ತಿ ಪೂಜಿದ್, ದಾದ ವರ ಕೊರೊಲಿಂದ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೆರ್. "ಮಗಲೇ, ಮುಟ್ಟ ಬಲ್ಲ. ನಿಕ್ಕ್ ಐನ್ ಸಿದ್ಧ ಮಂತ್ರೊಲೆನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಈ ಮಂತ್ರೊದ ಬಲೊಟು ಈ ನಿನ ಇಸ್ಪೊದ ಒಪ್ಪೆ ದೇವತೆಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಬರ್ಪಾವೊಲಿ. ಆ ದೇವತೆಲೆಡ ನಿಕ್ಕ್ ಆಣ್ ಬಾಲೆಲ್ ಪುಟ್ಟುವೆರ್...."

ಕುಂತಿ ಮನಿಪಂದೆ ತರೆ ತಗ್ಗದ್ ಉಂತುವೊಲು. ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ಪಂಡಿನೆತ ಅರ್ತ ಆವೊಡಾಂಡ ಗುಪಿತ ಮಂತ್ರೊಲು ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರ್ದಾಂಡ್. ಆರ್ ಪಿರ ತಿರ್ಗದ್ ಪೋದಾಂಡ್. ಋಷಿ ಅಮೈರೆಗ್ ಶಾಪ ಕೊರಂದಿಲೆಕ ತಾನ್ ತಡೆತಿನನೇ ಕುಂತಿಗ್ ಕುಸಿ. ಆಂಡ ಋಷಿನ ಸಿದ್ಧಮಂತ್ರೊಲು ತರೆಟ್ ಗುಣಗುಣಿಸ್‌ಂಡ್. ಎಲ್ಯ ಪಿರಯದ ಕುಂತಿಗ್ ಜೋಕುಲೆನ್ ಗೊಬ್ಬಾವುನನೇ ಆಸೆ. ಆ ಆಸೆಡೇ ಒಂಜಿ ದಿನ ಒರಿಯೇ ಗಂಗಾ ಸುದೆತ ಬರಿಕ್ ಪೋದು ಮುರುದು ಮೀಯೊಲು. ಕೆಂಪು ಕುಂಟು ತುತ್ತಿಯೊಲು. ದಾದನಾ ಉಮೇದ್‌ಡ್ ಉದಿಪನದ ನಿಸರ್ ದೇವೆರೆನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚೊಂದು, ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಮಂತ್ರೊನು ಪಣೊಂಡೊಲು.

ಸೂರ್ಯ್‌ಗ್ ಉಂದು ಜೋಕ್ಲಾಟಿಕೆಂದ್ ತೆರಿಂಡಲಾ ದೂರ್ವಾಸೆರೆನ ಸಗ್ಗಿನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು, ತಡ ಮಲ್ತೊಂಡ ತನ ತೇಜಸ್‌ನೇ ಮಾಜಾವೆರಿಣ್ಣಿನ ಪೋಡಿಗ್‌ಡ್, ಧ್ಯಾನೊಡ್ಲಿನ ಕುಂತಿನ್ ತನ ಕಿರಣೊಡು ಎಚ್ಚರೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕಿರಣೊದ ತೇಜಸ್‌ನ್ ತಡೆವರಾವಂದೆ, ಕುಂತಿ ಕೈ ಗೋಡಿದ್, ಪಿರಪೋಲೆ ಪಣ್ಣ್ ನಟೊಂಡೊಲು.

"ಅಂಚ ಆಪುಜಿ. ಋಷಿ ಕೊರ್ದಿನ ಮಂತ್ರ ವ್ಯರ್ಥ ಆಪುಜಿ. ಈ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ ಯೆನಲೆಕಂತಿನನೇ ಮಗಿ ಪುಟ್ಟುವೆ. ನಿಕ್ಕ್ ಲೋಕನಿಂದೆ ಬರಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ನಿನ ಕನ್ನೆಗುಣ ಸೆಟ್ಟಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ."

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಸೂರ್ಯ್ ಪೋಪೆ.

ಕುಂತಿ ಕಣ್ಣ್ ಬುಡ್ಡ್ ತೂಪೋಲು. ಸೂರ್ಯ ತೇಜಸ್‌ದ ಸಾರೋನೇ ರೂಪು ಪಡೆತಲೆಕ ಮೆಂಚುನ ಒಂಜಿ ಎಲ್ಯ ಬಾಲೆ ತೋಜುಂಡು. ಕೆಂಪು ಲತ್ತ್ ಚಿಗರ್‌ದಲೆಕ ಪೊರ್ಲು ಪೊಲಿಕೆದ ಬಾಲೆನ್ ತೂನಗ ಬೇತೆ ದಾದಲಾ ತೋಜಂದೆ ಪೋಂಡು. ಬಾಲೆ ಬುಲ್ವುನಗ ಅಪ್ಪೆಗುಣ ಎಚ್ಚರಾಂಡ್. ಸುತ್ತ ತೂಂಡ ಯೇರಾ ಇಚ್ಚೆರ್. ಬಾಲೆನ್ ಅರಿಪಿರಿಡ್ ತರೊಂಡೋಲು. ಆಂಡ ಒರಾನೆ ನಾಚಿಗಲ ಪೋಡಿಗಲ ಎರ್ಕಾಂಡ್. ಶೂರಸೇನನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಅಯನ ಉಗ್ರ ದಿಸ್ಪಿ ಕಂತಿಲೆಕಾಂಡ್. ಸಾಂಕ್ ಸಲಗಿನ ಕುಂತಿಭೋಜನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಕುಲ ಗೌರವೊಗು ಕುಂದಾಂಡ ಪಣ್ಣೆನ ಅನ್ಯಾನ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಈ ಪೋಡಿಗ ಅನ್ಯಾನೋಲು ಬುಳೆಯಿಲೆಕ ಅಪ್ಪೆಗುಣ ಪಿರ ಜರಿಂಡ್. ಜನನಿಂದನೆದ ಪೋಡಿಗಡ್ ಆಲ್ ಬಾಲೆನ್ ದೆರೊಂದು ಗಂಗೆ ಜತ್ತೋಲು.

“ಓ ಅಪ್ಪೇ, ಬಾಲೆನ್ ನಿನ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಗ್ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ಬಾಲೆನ್ ಒರಿಪುನ ಅತ್ತಡ ಮುರ್ಕಾವುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನನೇ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬಾಲೆನ್ ಗಂಗೆದ ಪರಪುಡು ಪಾಡ್ ಪಿರ ತೂವಂದೆ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಪೋಲು.

ಗಂಗೆ ಏತಾಂಡಲ ಲೋಕ ಕಾಪುನ ಅಪ್ಪೆ ಅತ್ತ? ಬಾಲೆ ನೀರ್ದ ಸಿರೆತ ತಲಮಲಕೊಡು ತಿಕ್ಕಡ್ ಮುರ್ಕಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊಂದು, ದೂರೊದೊಂಜಿ ದಂಡೆದ ಕೋಡಿಗ್ ಎತ್ತಾವೊಲು. ಅಲ್ಪ ಬಾಲೆ ಬುಲ್ವುನೆನ್ ಕೇಂದಿನ ಅಧಿರಥೆ ಗಾಬ್ರಿಡ್ ಬರ್ಪೆ. ಪೊಯ್ಯೊಡು ಕೈಕಾರ್ ಪಂದಾವೊಂದು, ನಿಸರ್ ದೇವರೆನ್ ತೂವೊಂದು ಬುಲ್ವುನ ಬಾಲೆ ತೋಜಿಂಡ್. ಜೋಕುಲಿಜ್ಜಂದೆ, ದುಕ್ಕ ಸಂಕಡೊಡುಪ್ಪುನ ತನ ಬೊಡೆದಿನ ಬುಲ್ವುಟೊಗು ಈ ಬಾಲೆದ ಬುಲ್ವುಟ ಸದು ಸಂದಾಯ ಕೊರೊಂದುಂಡುಂದು ಗ್ರಯಿತೊಂದು, ಆ ತೇಜಿಡ್ ಪುಳೆವುನ ಬಾಲೆದಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. “ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಉಂದು ನಿಸರ್ ದೇವೆರ್ ಕಿನ್ನಿಯೆ! ಕೌಸ್ತುಭದ ತುಂಡೆ! ಉಂದು ಈ ಲೋಕೊದ ಬಾಲೆ ಅತ್ತ. ಮಾಯೊದ ಬಾಲೆ! ಉಂದೆನ್ ತೂಂಡನೇ ಮೋಕೆ ಉರುಂಟು. ಈ ಬಾಲೆನ್ ಮುಲ್ಪ ಬುಡ್ಡು ಪೋತಿನ ಅಪ್ಪೆ ಕಲ್ ಮನಸ್‌ದಾಲೇ! ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಬಾಲೆನ್ ದೆರ್ ಪತೊನುವೆ. “ಈ ಬಾಲೆಗ್ ಅಮ್ಮೆ ಆಪಿನ ಭಾಗ್ಯೊದ ಎದುರುಡು ಮೂಜಿ ಲೋಕೊದ ರಾಜಿ ಆಪಿನ ಬಾಗ್ಯೊಲಾ ಪಜಿರ್ ಪಂತಿಗ್ ಸಮ. ಈ ಬಾಲೆ ಯೆಂಕೇ ತಿಕ್ಕೊಂಡಾಂಡ ದಾದನಾ ಋಣ ಉಂಡೇ.” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಸಂಬುರೊಡೇ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಪೆ. “ಓ ರಾಧಾ. ಪರುಷದ ಗಣಿನೇ ಪತೊಂದು ಬಯ್ಯೆ. ದೆತೊನ್ನ.” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಲೆಗ್ ಅರ್ತ ಆಯಿಜಿ. ಕಂಡನಿ ಒಡ್ಡಿನ ಬಲೆಕ್ ಮಲ್ಲ, ಎಡ್ಡೆ ಮೀನ್ ಬೂರಿಪ್ಪೊಡು. ಇಂಚದ ಅಲಚನೆಡೇ ಅಡಿಲ್ಲಡ್ ಪಿದಯಿ ಬರ್ಪೊಲು.

“ದಾನೆ? ಮಣಿಪಂದೆ ಬರ್ಪೆರೆ ಆಪುಜ? ಎಂಚಿ ಮೀನ್ ಕಣದರ್. ಗೆಂಡೆಮೀನ? ಬಾಳೆಮೀನ? ಅತ್ತ ಕೊರವ, ಕುಚ್ಚು ಜಾತಿದನ?” ಕೇಂದಿನಾಲ್ ಕಂಡನಿನ ಕಯಿಟ್ ಪೊರ್ಲುದ ಪುರುಬಾಲೆನ್ ತೂದು ಮರಕಟ್ಟೆದುಂತಿಯೊಲು. ಅಧಿರಥೆ ಅಲೆನ್ ಉಳಯಿ ಲೆತ್ತಡ್, “ನಂಕ್ ಉಂದು ದೇವೆರ್ ವರ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊನುಗ. ಬಾಲೆನ್ ನಮನೇ ಸಾಂಕ್ ಸಲಗ್‌ಗ” ಪಣ್ಣೆ ಕೊರಿಯೆ.

ರಾಧೆಗೇ ಬಾಲೆ ಪುಟುಂದುಂಡು ಪಣ್ಣೆಲೆಕದ ಸಂತೋಸುಡು ಬಾಲೆದ ಪುದರ್‌ಡ್ ದಾನ ದರ್ಮ ಮಲ್ಲೆ. ಬಾಲೆಗ್ ವಸುಷೇಣ ಪಣ್ಣೆ ಪುದರ್ ದೀಯೆ. ಬಾಲೆ ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತಿನ ಪೊಲ್ಪು ಎಡ್ಡೆನೇ. ಅಧಿರಥನ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತು ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಪುಳೆವುನ ಗಟ್ಟಿ ಮೆಯಿ ಕಟ್ಟಿದ ಈ ಬಾಲೆ ಮಗಲಾ ಬೀದಿಡ್ ಗೊಬ್ಬೊಂದು, ಜನೊಕುಲೆನ್ ಕಯ್ಲೆ ಲೆತ್ತಡ್ ತನಡಿತ್ತಿನ ಎಡ್ಡೆ ಸೊತ್ತುಲೆನೇ ದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮಲ್ಲೆ ಆಯಿಲೆಕನೇ ದಾನ ಗುಣೊಲ

ಮಿಗಿಲಾಂಡ್. ಈ ಬಾಲೆ ಮಗನ ಗುಣನಡಕೆದ ಸುದ್ದಿ ಒರಿಯಡ್ಲೊರಿಯನ ಕೆಬಿಕ್ ಮುಟುದು ಅಕೇರಿಗ್ ಬಾಲೆ ಮಗಕ್ 'ಕರ್ಣೆ' ಪಣ್ಣಿನ ಪೊಸ ಪುದರೇ ಬತ್ತಂಡ್. ವಸುಷೇಣ ಪುದರ್ ಮದತ್ ಪೋಂಡು. ಕರ್ಣನ ಪುಗರ್ದೆನ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ ರಾಧೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಧಿರಥನ ಸಂತೋಸುಗು ಮಿತಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್.

* * *

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ತಾನ್ ರಾಜೆ ಆವಂದಿನೆಕ್ ಬೇಜರಿಜ್ಜಾಂಡ್. ಪಾಂಡು ಅಯಡ ಗೌರವೋಡೇ ನಡತೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ಜೋಕುಲಿಜ್ಜಂದಿನನೇ ಯೆತೆ. ತನ್ಯ ತಿಕ್ಕಂದಿನ ಪಟ್ಟ ತನ ಜೋಕ್ಷೆಗಾಂಡಲಾ ತಿಕ್ಕೊಡುಣ್ಣಿನ ಅಂಗಲಪ್ಪು. ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯ ತೀರಿನಪಗ ಕುಟುಮೊಗು ಸಂತತಿ ಇಜ್ಜಾಂದಿನ ಅರಕೆನ್ ದೂರಮಲ್ತದಿನ ವೇದವ್ಯಾಸೇರೇ ಇತ್ತೆ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪಿರಾ ಪಣ್ಣಿನ ಆಸೆ..

ಇಂಚ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುನಗ ಒಂಜಿ ದಿನ ವೇದವ್ಯಾಸೇರ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಬತ್ತೆರ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಗೌರವೊಡು ಎದೊಂಡೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆಲಾ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಗೌರವ ಸಂದಾಯೆ. ವೇದವ್ಯಾಸೇರ್ ಅಯನ್ ಒರಿಯನೆ ಒಂಜಿ ಕೋಡಿಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆರ್. ಅರಡ ತನ ಯೆತೆನ್ ಪಣೊಂಬಿನ ಆಸೆ. ಆಂಡ ಪಣ್ಯೆರೆ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋಂಡು. ವ್ಯಾಸೇರ್ ಪಂಡೆರ್, “ಮಗಾ, ಭರತವಂತೊಗು ಜೋಕುಲಿಜ್ಜಂದಿನ ಯೆತೆನೇ ನಿನ ಮನಸ್ ದ ಸುಕಬಳ್ಳಿನ್ ಗರ್ಗಸ್ ದಂಚ ಕತ್ತೆರೊಂದುಂಡು. ಈ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಇಂದಾ. ಈ ಮಂತ್ರ ಪಿಂಡಕೊನು ನಿನ ಕಯಿಟ್ ದೀಪೆ. ನಿನ ಬೊಡೆದಿ ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಸರಿಸಾಟಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ ನೂದು ಬಾಲೆಲ್ ಪುಟ್ಟುವೆರ್.” ಇಂಚ ದೈರ ಪಂಡ್ ಆರ್ ಪೋಯೆರ್.

ಆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಆಂಡ್. ಗಾಂಧಾರಿ ಬಂಜಿನಾಲ್ ಆಯೊಲು.

“ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಂಚಿ ಕೇಣ್ಣಿ, ನನೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ನಿಕಲ್ನಾಯೆನೇ ಆಯಿನ ಪಾಂಡುನ ಸಂಗತಿನ ದಾದಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ?”

“ಕ್ಷಮೆ ಕೊಲ್ಲೆ ಮುನಿಕುಲೇ. ಯೆಂಕಲ್ನಾಯೆನೇ ಪಣ್ಣಿ ದಾಯೆಗ್ ದೆರ್ತ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್?”

“ಜನಮೇಜಯಾ, ಯೇತಾಂಡಲಾ ನಿಕುಲು ರಾಜ ಕುಲೊತಕುಲು. ಪಾಂಡು ಏರ್? ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪರೀಕ್ಷಿತೆ. ಅಯನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಅಭಿಮನ್ಯು. ಅಯನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಅರ್ಜುನ. ಅರೆನ ಅಮ್ಮೆರೇ ಪಾಂಡು. ನರಮಾನಿಲೆನ್ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನ ನೃಪಾಲಕೆರ್ ಪಿಶಾಚಿಲೆಲೆಕಲಾ ನಡತೊಂಬೆರ್.”

“ಈರ್ ಯೆಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪಿಲೆಕ ಪಣೊಡು ಪೂಜ್ಯೆರೇ”

“ತೂಲ ಜನಮೇಜಯ. ಯೆಂಕ್ ರಾಜಕುಲೊತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಗೌರವ ಉಂಡು. ಆಂಡ ರಾಜಕುಲೊತ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ವ್ಯಸನೊಲು ದಿಂಜ. ಪರ್ದಿನ ವ್ಯಸನ, ಬೋಂಟೆದ ವ್ಯಸನ, ಅಂಚೆನೇ ರಾಜ್ಯ ಗೆಂದುನ ಅಂಗಲಪ್ಪು. ಇಂಚ ಒಂಜಿರಡ್ಡತ್ತೆ. ಪಾಂಡುಗು ಬೋಂಟೆದನೆ ವ್ಯಸನ. ಅಲ್ಲ ಅಯಗ್ ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಬತ್ತಿನಂಚಿನನೇ ಆಪತ್ತೆ ಬತ್ತಂಡ್.”

“ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಆಪತ್ತೆ ಪಂಡ?”

“ಅಂದ್ ಜನಮೇಜಯ. ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಯಿನಲ್ಲ ತಪ್ಪಿನ ಕಂಟೆಲ್ಗ್ ಸೈತಿನ ಸರ್ಪೊನು ಪಾಡ್ಲೆರತ್ತೆ? ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಯಿನಪಗನೇ ಇಂಚಿನ ಅನರ್ತೊಲಾಪಿನಿ. ಈ ಅನರ್ತೊನೇ

ಅಯನ ಪೆರಣ ದೆತ್ತಂಡ್. ಪಾಂಡುನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲಾ ಅಂಚಿನನೇ. ಪಾಂಡು ಧರ್ಮೊಡು ನಡತೊಂಬಿನಾಯೆ. ಸತ್ಯ ನುಡಿತಾಯೆ. ಬೀರೊಡು ಬಂಟೆ. ಗಟ್ಟಿಗೆ, ಕಲೆಟ್ ಅಭಿರುಚಿ ಇತ್ತಿನಾಯೆ. ಅಯನ ನಯನೀತಿದ ನಡಕೆ, ತಯಿರ್ ತಾಳೆ, ಸಜ್ಜಂದಿಕೆದ ಸುಬಾವು, ಮಾತಲಾ ಮಿತ್ತ ಮಟ್ಟದನೆ! ಅಯನ ಕೀರ್ತಿ ಆತೀತತ್ತ. ಅಯಡ್ತಾದೇ ರಾಜ್ಯೊದ ಗಡಿ ಬುಳೆಯಿನಿ. ಸಿರಿ ಸಂಪೊತ್ತು ದಿಂಜಿನಿ. ಆಂಡ ದಾನೆ ? ಬೋಂಟೆಗ್ ಲೆಪ್ಪು ಬತ್ತಿನೇ ರಪ್ಪ ಪಿದಡ್ಯೆ. ಮುರೊಲೆನ ಕಳೊಕೇ ಪೊಗ್ಗಿಯೆ..”

“ಪೂಜ್ಯೇ, ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಪಿನನೇ ತಪ್ಪುಂದ್ ಪಣ್ಣರ?”

“ಅಂಚತ್ತ ಜನಮೇಜಯ. ಬೋಂಟೆದ ಉಮೇದ್ಡ್ ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಸರಿತಪ್ಪುದ ವಿವೇಚನೆ ತತ್ತ ಪೋಪುಂಡು. ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡುನ ಕತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಅಯನ ದುರಂತೊದ ಕಾರಣ ಪಣ್ಣೆ.

ಸಾದಿಡ್ ಒಂಜಿ ಎಲ್ಯ ಪಡ್ಡು. ಅಲ್ಪ ಒರಿ ಮುನಿ ಬೊಕ್ಕ ಅಯನ ಬೊಡೆದಿ ಉರೆತ ರೂಪೊಡು ಸಂಗಸುಕೊನು ಅನ್ವೇಸೊಂದಿತ್ತೆರ್.”

“ಆ ಮುನಿನ ಪುದರೆಂಚಿನ?”

“ಅಂಚಿನಕಲ್ನ ಪುದರ್ ದಾಯೆಗ್ ಜನಮೇಜಯ? ‘ಕಿಂದಮ ಮುನಿ’ ಇಂದ್ ದೀವೊಣ್ಣ. ಬೊಕ್ಕ ದಾದಾಂಡ್ ಪಂಡ ಅವು ಇನೆಮುರೊಲ್ಂದೇ ಗ್ರಯಿತಿನ ಪಾಂಡು ಪಗರಿ ಬುಡ್ಯೆ.”

“ಪೂಜ್ಯೇ ಕಾಮಗೊಬ್ಬುಡುಪ್ಪುನ ಮುರೊಲೆನ್ ಕೆರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣೆರತ್ತೆ?”

“ನಿಜ ಜನಮೇಜಯ. ಆಂಡ ಗೊತ್ತಿನೆನ್ನ ಆ ಚಣೊಕು ಮದಪುವೆರ್. ವ್ಯಸನೊಡುಪ್ಪುನಗ ರಾಜೆರ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಬಸವನ ಪುರಿತಂಚನೆ.. ಪಾಂಡು ರಟ್ಟಾಯಿನ ಬಾಣ ಕೂಡೊಂದಿತ್ತಿನ ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ನಾಟ್ಂಡ್. ಇರುವೆರೊ ನರಮಾನಿಲಾದ್ ನರೆಲುವೆರ್. ಅಕ್ಲೆನ್ ಪಾಂಡು ತೂಯೆ. ಅಪಗದ ಅಯನ ಸ್ಥಿತಿನ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಣ್ಣಿನವು ಇತ್ತೆಲ ಯೆಂಕ್ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಕಟ್ಟಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡು.

‘ಪಾಂಡು ಆ ದೃಶ್ಯೊನ್ ತೂಪೆ. ಬಿಲ್ಲೆದ ಕೊಪ್ಪುನು ದೆತ್ತದ್, ಮುಂಡೊಗ್ ಒರಗಾದ್ ದೀಪೆ. ಕಿರೀಟ ಪಂದ್ಂಡ್. ಛೇ!ಛೇ!ಛೇ! ಪಂಡ್ ಬಿರೆಲ್ಡ್ ಚಿಟಿಕೆ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಡ್ ಪೋಂಡು. ಯೆತೆಟ್ ತರೆತಿರ್ತ ಪಾಡೊಂದು ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಪಣೊಂಬೆ. ಅಯ್ಯೊ ಯೆಂಕ್ ಮೊಕುಲು ಏರ್ಂದ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿಜಿ. ಮುಗೊಲುಂದೇ ಪಗರಿ ರಟ್ಟಾಯಿನವು ಇಂಚ ಆಂಡತ್ತಾ? ಮಾಣಿಕ್ಕಂದ್ ಪತ್ತೆರೆ ಪೋಯಿನವು ತೂತಗೊಂಡ ಆಂಡತ್ತಾ? ಬಲ್ಲೆಂದ್ ದೆತೊಂಡಿನವು ಉಚ್ಚು ಆದ್ ತೋಜಿಂಡತ್ತಾ? ಯೆನ ಒಸಯೊಡು ಬತ್ತದ್ ವಿಧಿಯೇ ಕೆರ್ಂಡತ್ತಾ?” ಇಂಚ ಪಾಂಡು ಮುರೆಡೊಂಡೆ.

ಉಂದು ವಿಧಿತನೇ ಗೊಬ್ಬು. ಜನಮೇಜಯಾ. ಪಾಂಡು ಆ ಮುನಿ ಜೋಡಿದಡೆಗ್ ಪೋದು ಉಡಲ್ಡ್ ಕಂತಾದಿನ ಪಗರಿನ್ ದೆತ್ತೆ. ನೀರ್ ಪರ್ಪಾಯೆ. ಒಂತೆ ಪೊರುಡು ಅಯಗ್ ಪಿಸ್ರ್ ಏರ್ಂಡ್. ಅಕುಲು ಮುರೊಲಾದ್ ಕಾಮಗೊಬ್ಬುಡಿತ್ತಿನೆಟೇ ತನಡ ತಪ್ಪಾಯಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು “ಪಾಪಿಲೇ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ತಪಸ್ಸು.” ಇಂಚ ನೆರೊಂಡೆ. ಜೂವೊದ ಮರೊಡ್ಡಿತ್ತಿನ ಮುನಿನ ಪಿತ್ತಲಾ ಕೆದರ್ಂಡ್.

“ಆಹ! ಯೆಂಕಲ್ನೇ ತಪ್ಪುಂದ್ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಪಾಪಿಲ್ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಕಾಮಗೊಬ್ಬುಡಿತ್ತಿನ ಮುರೊಲೆನ್ ಕೆರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣೆನೆತ ಜಾನಗೇನ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಈ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮೆನ?”

ಮುನಿ ಬೊಕ್ಕ ಬೊಡೆದಿ ಇರುವೆರೆಗ್ಲ ಪಾಂಡುನ ದರ್ಪ ಮೆಚ್ಚಿಜಿ. ಮುನಿ ಸಾಪ ಕೊರೈರ್.

“ಏ... ರಾಜಾ, ಯಾನ್ ಯೆನ ಬೊಡೆದಿನ ಸಂಗೊಡುಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕೆರೈತ್ತ? ನಿನೆಪು ದೀವೊನ್ನ. ನಿನ ಬೊಡೆದಿನ ಸಂಗ ಮಲ್ಪುನಗನೇ ನಿಕ್ಕ ಮರಣ ಬರಡ್.”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನೇ ಅಕುಲಿರುವೆರ್ದಾ ತೀರ್ದ ಪೋಯೆರ್.

ಪಾಂಡು ಪೆರ್ಚಿಕ್ಕಟ್ಟೆದ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬರ್ಪೆ. ನಡೆತಿನ ಗಟನೆಲೆನ್ ಭೀಷ್ಮಾದಿಲೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ ಮಲ್ತಂಡ ಈ ಪಾವೊಗು ಪರಿಹಾರ ಆಪುಂಡುಂದು ಪಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಪಾಂಡುನ ಪಿಸ್ ತಗ್ಗಿಜಿ. ಆಯೆ ದುರಹಂಕಾರೊಡು ಮಲೆವೊಂದು, “ಯಾನ್ ಬೊಕ್ಕಸೊದ ಬಂಡಾರೊನು ದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಡಳಿತೊನು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬುಡ್ಡು ಕೊರೈ ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಪೆ.....

“ಶತಶೃಂಗ” ಪರ್ವತೊಡು ಯೋಗಿಯಾದ್ ಬದ್ಡೊಂದುಪ್ಪುವೆ. ಯೋಗಿಗ್ ರುಸಿಸಾಪ ನಾಟುಜಿ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಪಿದಾಡೈನೆ! . ಆಯೆ ಪಿದಾಡ್ಕುಗ ಕುಂತಿ ಮಾದ್ರಿನಕುಲ್ಲಾ ಪಿದಾಡೈರ್.

ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತ ಪವಿತ್ರ ಜಾಗೆನೆ. ಜಾಬಾಲಿ, ಗಾರ್ಗಿ, ಅಂಗೀರಸ, ಗಾಲವ, ಗೌತಮ ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಇತ್ತಿನ ಈ ಪರ್ವತೊಡು ಭಗವಂತನ ಧ್ಯಾನೊ ಪನ್ನಿನ ಪೇರ್ದ ಅಭಿಷೇಕೊಡು ಶಾಪೊದ ನಂಜಿ ಕರವುಂಡುಣ್ಣಿನ ದೈರೊಡು, ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗೊಡಿತೊಂದು ಪಾತಕ ಕಳೆವೊಂಬಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಕುಂತಿ-ಮಾದ್ರಿಯೆರ್ದ ತಂಕ್ಲೆನ ಉಡಲ್ ಅಂಗ್ ಬೆಂಗೆಲೆನ್ ತಡೆತೊಂದು ಕಂಡನಿನ ಇಸ್ವಕಸ್ವೊಗಾವೊಂದು, ಬಗ್ಗಿದಂಚಿ ಮನದೀವೊಂದು ಬದ್ಡೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಜನಮೇಜಯೆ ಕೇಣುವೆ. “ಪಾಂಡು ಎಂಚಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆ. ರಾಜಬೋಗೊಡು ಅಂಚನೇ ಯೋಗತೇಜೊಡ್ಲಾ ಬೆಳಗುನ ಯೋಗಿತೆ ದಾಯೆ. ಆಂಡ ಕುಂತಿ-ಮಾದ್ರಿಯೆರ್..?”

ವೈಶಂಪಾಯಿನೆರ್ ತೆಲಿಪುವೆರ್.

“ಈ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸಂಕಡೊದ ಬಗೆ ಬೇತೆನೇ. ಮಾದ್ರಿಗ್ ಉಂದು ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಆಲ್ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೊಲು. “ಆ ಮುನಿ ಜೋಡಿದ ಕಾಮ ಗೊಬ್ಬುಡಾದ್ ನಮ ಕುಟುಂಬೊದ ಬೇರ್ ನಾಶ ಆಂಡತ್ತ?”

“ಅವ್ವೆಂಚಿ?”

“ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಂತಾನ ಇಜ್ಜಾಂಡತ್ತ ಪಣ್ಣಿನ ಅಕ್ಲಾಸ ಅಲೆನವು. ಆತಾನಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಬಂಜಿನಾಲಿಣ್ಣಿನ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಕುಂತಿಗ್ ಬಂಜಿಡ್ ಉರಿ ಲಕ್ಕಂಡ್.”

“ಉಂದೆನ್ ಮೈತಿದಿನಕ್ಲೆನ ಮಚ್ಚರಂದ್ ಪಣೊಲಿಯೆ?”

“ಅಂಚಿನೆ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನೊಲಿ. ಈ ಮಚ್ಚರ ಬದ್ಕಡ್ ಅಕೇರಿ ಮುಟ್ಟ ಒರಿಯುನವುಲ! ಕುಂತಿ ಮನಸ್ಡ್ ಕೊದೊಂದೇ ಕಂಡನಿ ಪಾಂಡುನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಗುಟ್ಟುಡು ತನ ಮನಸ್ಡ್ ಕೊದಿನ್ ಪಣೊಂಡೊಲು. ಪಾಂಡು ಮಣೆತಿಜೆ.

“ಗಾಂಧಾರಿ ಬಂಜಿನಾಲ್ಗೆ. ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅಲೆನ ಬಂಜಿಡ್ ನೂದು ಜೋಕುಲು ಪುಟ್ಟುಲೆಕದ ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ತದರ್ಗೆ.”

ಪಾಂಡು ಸಂತೋಸುಡು “ಕುರುವಂಶ ಬೆಳಗಾವುನಕುಲು ಪುಟ್ಟುವೆರತ್ತ?” ಪಂಡೆ.

ಆಂಡ ಕುಂತಿಗ್ ಕುಸಿ ಆಯಿಜಿ. “ಉಂದು ಇಡೆಗೇ ಉಂತುಜಿ. ನಮ ಸಂತಾನ ಹೀನೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ಗಾಂಧಾರಿನ ಜೋಕುಲೇ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಜೋಕುಲಾಪುಂಡು. ಅಕುಲು ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಜೋಕುಲಾಪುಂಡು. ಅಂಚನೇ ದುಂಬರಿಯುಂಡು.”

“ಅಂದ್, ಅಂಚನೆ ಆವಡ್. ಅಯಿಕ್ ದಾನೆ ಇತ್ತೆ?”

“ಈ ರಾಜ್ಯೊದ ಪರಂಪರೆ ಆ ಕಡೆಕೇ ಮಾಲೊಂದುಂಡು. ಈರ್ನ ಪಾಲ್‌ಗ್?”

“ಯೆನ್ನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ದಾನೆ?”

“ಈರ್ನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಬಯ್ಲಿನ ಬಾಗ್ಯೊ ಪಂಡ ತೋಟೊಡ್ತಿ ಸಮಿತ್ತಲೆನ್ ಪೆಜ್ಜೊಂದು ಬರ್ಪಿನಿ, ದರ್ಬೆಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಅಯಿತ ಮಿತ್ತ ಜೆಪ್ಪುನು - ಈತೆ ಅತ್ತಾ?”

ಕುಂತಿನ ದೂರೊದ ಅಲಚನೆ ಪಾಂಡುಗು ಅರ್ತ ಆಂಡ್.

“ನಂಕ್ ಸಂತಾನ ಬಾಗ್ಯೊನೇ ಇಜ್ಜತ್ತೆ? ಇಂಚಿನ ಆಲಚನೆಲ್ ದಾಯೆ ನಂಕ್. ನಮ ದಾದ ಮಲ್ತೊಲಿ? ಋಷಿಶಾಪೊದ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತೆ? ಈಯೆ ದಾದಾಂಡಲ ಸಾದಿ ತೋಜಾಲ..”

ಕುಂತಿ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಿಲ್ಲಾ ಆತೆಕಾದೇ. ಉಪಾಯೊಡೇ ತನ ಗುಟ್ಟು ಪರಿಹಾರೊನು ಪಣೊಂಬೊಲು.

“ರಾಜ ಕುಲೊತ ಪೊಣ್ಣುಲು ಛಲಕಟ್ಟುನೆಟ್ ಮಿಗಿಲ್‌ಂದ್ ಈರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಪ್ಪೊಡು. ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಜೋಕುಲಾವೊಂದುಲ್ಲತ್ತಾ ಪಣ್ಣಿ ಸಂಕಡೊಡ್ ಇಂಚ ಪಂಡೆ. ಎಂಕ್‌ಲಾ ಜೋಕುಲಾವೊಡುಣ್ಣಿನ ಆಸೆ ಉಂಡು. ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನ ಯಾನ್ ಕೆಡು ಬುದ್ಧಿದಾಲ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಡ್ಡಿ”

ತನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ದಿನ ಕುಂತಿನ್ ಮಿತ್ತ ದೆರ್ಪುವೆ. ಆಯಗ್ ಅಲೆನ ಇಂಗಿತ ತೆರಿಂಡ್. ಗಾಂಧಾರಿ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ನ ಅನುಗ್ರಹೊಟು ಅಪ್ಪೆ ಆಯಿನಿ. ಕುಂತಿಗ್ಲಾ ಅಂಚನೇ ಅಪ್ಪೆ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನ ಆಸೆ ಉಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂದು,

“ಪತಿವ್ರತೆ ಕುಂತೀ, ಲಕ್ಕಲ. ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನಡ. ಭೃಗು, ಜಾಬಾಲಿ, ಜಮದಗ್ನಿ ದುಂಬಾಯಿ ದಿವ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಲು ಈ ‘ಶತಶೃಂಗೊ’ಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಆಕ್ಲೆನ್ ಈ ನಟ್ಟೊನೊಡು. ಮಂತ್ರಸಗ್ಗಿಡೇ ನಿಕ್ಕ ಜೋಕುಲಾಪೆರ್... ಉಂದು ವೈದಿಕ ಸಿದ್ಧವಾಯಿನ ಪರಂಪರೆ. ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್‌ಡ್ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುಲ. ‘ಮುನಿಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಪನ್ನಿನವು ನಿರ್ದೋಷ’ ಪನ್ನಿ ಪಾತೆರನೇ ಉಂಡತ್ತಾ?”

ಪಾಂಡುನ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಕುಂತಿ ತನಡನೇ ಒರಿದಿನ ಗುಪಿತೊನು ಪಣೊಂಬೊಲು.

“ಯಾನ್ ಎಲ್ಯ ಉಪ್ಪುನಗ ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಕುಲು ಕರುಣೆ ಮಲ್ತದ್ ಕೊರ್ದಿನ ನಾಲ್ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ ವರೊಕುಲು ಯೆನಡ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಈರೆನ ಅಪ್ಪಣೆ ಇಜ್ಜಂದೆ, ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ಯಾನ್ ಆ ಮಂತ್ರೊಲೆನ್ ಉಪಯೋಗ ಮಲ್ಪುಯೆ.”

ಪಾಂಡುನ ಮೋನೆ ಅರ್ಲಂಡ್.

“ಕುಂತೀ, ಎಡ್ಲೆ ಸಂಗತಿನೇ ಪಂಡ. ಮುನಿಕುಲು ನಿಕ್ಕ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಲ್ತದೆರ್ಡೆ ನಂಕ್ ಅವು

ಮಾಮಲ್ಲ ಬಾಗ್ಗನೇ. ಪತಿವ್ರತೆ ಆಯಿನ ನಿಕ್ಕ ಯೆನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ಉಂಡು. ತೇಜಿಡ್, ಸೊಗಸ್ಡ್, ಬೀರೊಡು ಮಾತೆಟ್ಟಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಭರತವಂಶೊದ ಸಂತಾನೊನು ಈ ಪಡೆತೊನೊಡು.” ಪಣ್ಡ್ ತನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊರ್ಯೆ.

* * *

ಯಮನ ವರೊಡ್ಡಾವರ ಕುಂತಿನ ಗರ್ಭೊಡು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪುಟುದಿನ ಸಂಗತಿ ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಟು ಪಸೆರ್ಂಡ್.. ಧರ್ಮನೇ ಬೂಮಿಡ್ ನರಮಾನಿಯಾದ್ ಪುಟುಂಡು, ಲೋಕನಿರ್ಮಲ ಆಂಡ್, ಧರ್ಮೊದ ಕಾಲ ಬತ್ತಂಡ್ ಪಣ್ಡ್ ರುಸಿಕುಲು ಕುಸಿಟ್ ನಲಿತೆರ್. ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಜನಮಾನಿಲ್ ಸಂಬುರ್ಮ ಅನ್ವೇಷ್ಯೆರ್. ಆಂಡ ಗಾಂಧಾರಿನ ತಿಗಲೆಡ್ ಉರಿ ಎಚ್ಚಾಂಡ್. ತಾನ್ ಬಂಜಿನಾಲ್ ಆದ್ ರಡ್ಡ್ ವರ್ಸೊ ಆಂಡಲಾ ಬಾಲೆಲ್ ಪುಟುದಿಜ. ಇತ್ತೆ ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೋಪ ತಿರಿಗಿನಿ ಮಹರ್ಷಿ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ನ ಮಿತ್ತೇ! “ವ್ಯಾಸೆರ್ ಯೆಂಕ್ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಆರ್ ಮಲ್ಲ ಮೋಸಗಾರೆರ್”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಂಚಿಂಚಿ ಪೋಯೊಲು. ಕಡೆಕ್ ತನ ಗರ್ಭೊದ ಮಿತ್ತೇ ಅಲೆಗ್ ಗರ್ವ ಯೇರ್ಂಡ್. “ಸುಡೊಡು ಯೆನ ಗರ್ಭೊನು.” ಪಣೊಂದು ಕೋಪದ ರಬಸ್ಡ್ ತಾನೇ ತನ ಗರ್ಭೊನು ಗುದ್ದೊನುವೊಲು, ಒತ್ತುವೊಲು, ಪಿಜಂಕುವೊಲು. ಅಲೆನ ಈ ಉಗ್ರ ಅಬತಾರೊಡಾದ್ ಒರಾನೆ ದಿಂಜೆಲ್ ಗರ್ಭ ತಿರ್ತ್ ಜಾರ್ಡ್ ದೊರಿಂಡ್. ಪೊಡಿ ಆಯಿನ ಗರ್ಭೊದ ನೂತ್ತ ಒಂಜಿ ತುಂಡುಲೆನ್ ದಾಸಿ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ ಪೆಚ್ಚಾಯೊಲು. ದಕ್ಕಲೆ ಪಂಡೊಲು. ಅಕುಲು ದಕ್ಕೆರ್ಗಂದ್ ಪೋನಗ ವೇದ ವ್ಯಾಸೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ಕಣ್ಣ ನೋಟೊಡೇ ಮಾತ ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್. ಗಾಂಧಾರಿಡ “ದಾದ ಉಂದು?” ಕೇಂಡಿನೆಕ್,

“ಮಹರ್ಷಿಲೇ, ಈರ್ನ ಅನುಗ್ರಹಂದ್ ಮಂತ್ರಪಿಂಡೊನು ಸ್ವೀಕಾರ ಮಲ್ತೆ. ಭರತವಂಶೊಡು ಯಾನೆ ಸುರೂಟು ಸಂತಾನ ಪಡೆತೊನೊಡುಂದು ಬಯಕಿಯೆ. ಆಂಡ ವರ್ಸೊ ರಡ್ಡ್ ಆಂಡ್. ಇನಿಮುಟ್ಟ ಬಾಲೆಲೆನ ಜನ್ಮ ಆಯಿಜಿ. ಗರ್ಭೊದ ದುನ್ನೊನು ತುಂಬಿನನೇ ಆಂಡ್. ಆ ಕಡೆಟ್ ಯೆನ ಮೈತಿದಿ ಕುಂತಿ ಆಣ್ ಬಾಲೆನ್ ಪೆದ್ದೆರ್ ಸುರೂತ ಸಂತಾನ ಪಡೆತೊಂಡೊಲು.” ಈತ್ ಪಂಡ್ ಮೋನೆ ಪೀಂಟಾಯೊಲು.

ಆಲೆನ ಚರ್ಯೊಲೆನ್ ಮಾತಾ ಸೂಕ್ತುಮೊಡು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ವ್ಯಾಸೆರ್ ಗರ್ವೊಡು ಗಗ್ಗಲೊಂದೇ ಪಂಡೆರ್, “ಮರ್ಲ್ ಪೊಣ್ಣೇ, ಮಹಾತ್ಮೆರ್ನ ಪಾತೆರೊಲು ನಿಕ್ಕ ಎಂಚ ಅರ್ತ ಆವು? ಗರ್ಭೊಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ತಿನ ಪಾಪಿ ಈಯೆ”

ಗಾಂಧಾರಿನ ದಾಸಿನಕುಲ್ಲ ಅಂಚಿನೇ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ‘ಮಾಮಿನ ಮಿತ್ತೆದ ಕೋಪ ಕಣೊದ ಮಿತ್ತೆ’ ಪಣ್ಣಿನ ಗಾದೆದಂಚ ಕುಂತಿನ ಮಿತ್ತೆದ ಕೋಪ ತನ ಗರ್ಭೊದ ಮಿತ್ತೆ ತಿರಿಗಿನೆಕ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಯೆತೆ ಮಲ್ತೆರ್.

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಂಡೆರ್, “ಯಾನ್ ಏಪೊಲ ಸುಳ್ಳು ಪಣಿಯೆ. ಈ ನನಲಾತ್ ದಿನ ಕಾತುದಡ ಆತು. ಇತ್ತೆ ದೂರ ಪೋಲ. ನಿನ ಗರ್ಭೊನು ಒರೊನ್ನೆರೆ ದಾದಂಡಲಾ ಬಗೆ ಮಲ್ತುವೆ.”

ಗಾಂಧಾರಿನ ಒಸೆಯೊ ಪಿರಿಂಡ್. ದಾಸಿ ಪೊಣ್ಣಲು ಆಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಭೀಷ್ಮ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್.

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಭೀಷ್ಮಡ ಪಂಡೆರ್. “ಇತ್ತೆನೆ ನೆಯಿ ದಿಂಜಿದಿನ ನೂದು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ತರ್ಪುಡಾಲ..”

ಅಪಗನೇ ನೂದು ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಲೆಡ್ ನೆಯಿ ದಿಂಜಾಯೆರ್. ವ್ಯಾಸೆರ್ ತಿರ್ತ್ ಬೂರ್ದಿನ ಗರ್ಭೊದ ತುಂಡುಲೆನ್

ಒಂಜೊಂಜಿನೇ ದೆತ್ತದ್ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಲೆಡ್ ದೀವೊಂದ್ ಬತ್ತೆರ್. ಮಂತ್ರ ಮಲ್ತದ್ ನೀರ್ ತಲ್ತೆರ್. ಮುಚ್ಚಿಯೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡಿಯೆರ್.

“ಇತ್ತೆ ಇಂಚ ಆಯಿನೆಕ್ ಮನಸ್‌ಡ್ ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಒರೊನೊಡ್ಡಿ ನನ ದುಂಬುಗು ಮಚ್ಚೆರೊಡು ಹಾಳ್ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ. ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಲೆನ್ ನೂದು ದಿನ ಎಚ್ಚೆರೊಡು ಕಾತೊನೊಡು. ಬೊಕ್ಕ ನಿನ ಸಂತಾನೊದ ಸಾಮರ್ಥಿಗ್ ತೂಲೆ’.

ಇಂಚ ಬುದ್ಧಿದ ರಡ್ಡ್ ಪಾತೆರ ಪಂಡ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್.

ವಾಯುದೇವನ ಮಂತ್ರ ಫಲೊಟು ಕುಂತಿಗ್ ಭೀಮೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಆನಿದ ದಿನನೇ ದುರ್ಯೋಧನಲ ಪುಟುದಿನಿ. ಇರುವೆರ್ನ ಜನನಲ ಒಂಜೇ ದಿನ. ಅಂಗಾರೆ. ಸಿಂಹರಾಶಿ, ಮಖೆ ನಕ್ಷತ್ರೊಡು. ಗುರು-ಶುಕ್ರ ಲಗ್ನೊಡು. ಭೀಮೆ ನಡು ಪಗೆಲ್‌ಡ್ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಆನಿಯೇ ನಡು ಇರ್ಲ್‌ಡ್ ಕೌರವೆ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಅಪಗ ಬೂಮಿ ಅದರ್‌ಂಡ್. ಧೂಮಕೇತುಲು ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಲೆಡ್ ಬೂರ್‌ಂಡ್, ಕುದ್ವೆಲ್ ಕಲ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಗೆ ಪುಟಿನಪಗದ ಈ ಉತ್ಪಾತೊದ ಫಲ ಗತಿನ ತೆರಿಯೆರೆ ರಾಜಪುರೋಹಿತೆರೆನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಗೇನೊದ ಪುರೋಹಿತೆರ್ ಮಾತ ಮೋನೆ ಮೋನೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ರಾಜಪುರೋಹಿತೆರ್ ಪನ್ನೆರ್, “ಮಾರಾಜೆರೇ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಫಲ ದಿಂಜ ಹಾಳ್ ಉಂಡು.”

“ಪಣ್ಣೆ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಅಗತ್ಯ ಆನಗ ಅನ್ವೇಸೊಡತ್ತೆ?”

“ಈ ಆಣ್ ಮಗೆ ಭರತಕುಲೊನು ಅಂಚಿನೇ ಬೇತೆ ರಾಜಕುಲೊನ್ನ ನಾಶ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತರೆ ಬೆಚ್ಚಾಂಡ್. ವಿದುರನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಮಾತ ಪಣೊಂಬೆ. ದುಂಬು ಪಿರ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ವಿದುರೆ ಇಂಚ ಪನ್ನೆ.

“ಮಾರಾಜೆರೇ, ಯಾನ್ ಲೋಕನೀತಿನ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಗಾಂಧಾರಿಲಾ ಈಲಾ ಸರಿಟೆ ಕೇಣೊಡು. ಏರಾಂಡಲ ಕುಲ ಕಂಟಕೆರ್ ಆಂಡ ಅಂಚಿನೆಕ್ ದೀವೊನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಒವ್ವೇ ಕುಲ ಊರುಗೇ ಕಂಟಕ ಆಂಡ ಆ ಕುಲೊನೇ ನಾಶ ಮಲ್ಪೊಡು. ಒವ್ವೇ ಒಂಜಿ ಊರುಡ್ಲಾವರ ದೇಶೊನೇ ಹಾಳಾಪಿನಾಂಡ ಆ ಊರುನೇ ನಾಶ ಮಲ್ಪೊಡು. ಮೋಹ, ಲೋಭ, ಸ್ವಾರ್ಥದಂಚಿ ತೂಂಡ ಸರ್ವ ನಾಶೊಗೇ ಮೂಲ ಆವು. ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ಈ ಪುರು ಬಾಲೆನ್ ಮುಗಿಪುನನೇ ಎಡ್ಡೆ”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ-ಗಾಂಧಾರಿನೆಕ್ ಸುರುಟೀ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಕತ್ತಲೆ ಕಟ್‌ದಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಮೋಹೊದ ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿಂಡ್. ಗಾಂಧಾರಿ ವಿದುರೆ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪಿಜೊಲು. “ಏರೋ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯೆರ್ ಪಂಡೆರ್‌ಂದ್ ವಾ ಅಪ್ಪೆ ತನ ಕರ್ಲದ ಬಳ್ಳಿನ್ ಪುಜೆಂಕ್ ಪಾಡುವೊಲು? ಶಾಂತಿ-ಹೋಮ ಮಲ್ಪಾಂಡ ಮುಗೀಂಡ್” ಪನ್ನಲ್. ಕೌರವೆ ಬದ್ವುವೆ. ಅಂಚಿನೆ ದುಶ್ಕಾಸನ, ವಿಕರ್ಣ, ಸುಭಾಹು, ದುಸ್ಸಹ, ಕನಕವರ್ಷ, ಸುಷೇಣ, ದೀರ್ಘೋದರ, ಮಹೋದರ, ಜನವಿಜಯ, ಜಲಸಂಧ, ದೃಢವಾಹನ, ವಿವಿಂಶತಿ, ಕುಂಡಧಾರಕ, ಇಂಚ ಮಾತ ಪುದರ್ದ ಸೊಣ್ಣತ್ತೊರುಂಬ ಆಣ್‌ಜೋಕುಲು ಬೊಕ್ಕ ‘ದುಶ್ಯಲೆ’ ಪಣ್ಣಿ ಪೋಣ್ಣ ಮಗಲ್ ಪುಟ್ಟಿಯೆರ್.

ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆಗ್ ಒರಿ, ಪರಾಕ್ರಮೊಗ್ ನನೊರಿ ಇಂಚ ರಡ್ಡ್ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪಡೆತಿನ ಕುಂತಿ ಆನಂದೊಡ್ತೊಲು. ಭೀಮನ ಸಗ್ಗಿದ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕದ ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಗುರು ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಈ ಘಟನೆನ್ ಪಣ್ಣಿಗ ಯೆಂಕುಲು ಬಂಜಿ ಬಿರಿಯುಲೆಕ ತೆಲ್ತದ. ಅವ್ವನಿತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣ್ಣ.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಯೋಗಿನಕುಲು ತಪಸ್ ಮಲ್ಪುನಡೆಗ್ ಒಂಜಿ ಪಿಲಿ ಪೊಗ್ಗುಂಡು. ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಪಾಂಡು ಬಾಣ ಬುಡ್ಡು ಆ ಪಿಲಿನ್ ಕೆರೆ. ಆ ಪಿಲಿ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಅರೆದೊಂದು ಸೈತ್‌ಂಡ್. ರುಸಿಕುಲು ಪೋಡಿಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಪರ್ವತೊದ ಕೊಡಿಟ್ 'ಭೀಮ'ನ್ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಡ್ ದೀವೊಂದಿತ್ತಿ ಕುಂತಿಲಾ ನಡ್ಲಿಯೊಲು. ಅಪಗ ಆಲೆನ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಡಿತ್ತಿನ ಬಾಲೆ ಭೀಮೆ ಪುರೆಲ್ಡ್ ಕಣಿಕ್ ಬೂರಿಯೆ. ಅಲ್ಪನೇ ಮಲ್ಲ ಬಂಡೆ ಇತ್ತ್ಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯೆ ಉಸುರು ಕಟೊಂದು ಕೇಣುವೆ, “ದಾನೆ ಆಂಡ್?”

“ಆಪಿನ ಅನಾಹುತ ಆದೇ ಪೋಂಡು. ಭೀಮೆ ಪುರೆಲ್ಡ್ ಬೂರ್ದಿನ ದಿನೊಗ್ಗು ಆ ಮಲ್ಲ ಬಂಡೆ ಉಡೆದ್ ಪೊಡಿಪೊಡಿ ಆಂಡ್.”

ಆರ್ ತೆಲ್ತೊಂದು ಪಣ್ಣಗ ಜನಮೇಜಯೆಲಾ ತೆಲ್ಪುವೆ.

* * *

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕುಂತಿ ದೇವೇಂದ್ರನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಬೀರೊಡು ಮಾಮಲ್ಲ ಪುದರಾಯಿನ ಅರ್ಜುನನ್ ಪಡೆತೊನುವೊಲು. ಅರ್ಜುನೆ ಪುಟ್ಟುನ ಮೂಜಿ ತಿಂಗೊಲು ದುಂಬು ಯಾನ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಕತೆತ ನಾಯಕೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪುಟ್ಟುವೆ. ಆಯೆ ಪುಟ್ಟುದಿನಿ ದೇವಕಿನ ಗರ್ಭೊಡು, ಮಥುರೆದ ರಾಜಭವನೊದ ಸೆರೆಮನೆಟ್. ಶ್ರಾವಣ ಬಹುಳ ಅಷ್ಟಮಿದಾನಿ ನಡು ಇರ್ಲ್ಡ್, ರೋಹಿಣಿ ನಕ್ಷತ್ರೊಡು.

ಪಾಂಡುಗು ನನಲಾತ್ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪಡೆಪಿನ ಆಸೆ. ಆಂಡ ಕುಂತಿ 'ಮೂವೆರ್ ಜೋಕುಲು ಯಾವು. ನನ ಬೊಡ್ಡಿ' ಪಂಡೊಲು.

ಇಂಚಿಡ್ ಮಾದ್ರಿಗ್ ಚಿಂತೆ. ಕುಂತಿಗ್ ಸತ್ವ ತೇಜಿದ ಮೂಜಿ ಜೋಕುಲುಲ್ಲೆರ್. ತನ್ಕೆ ಆ ಭಾಗ್ಯೋನೇ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿನ ಮಾದ್ರಿನ ವೇದನೆ ಕುಂತಿಗ್ ತೆರಿಂಡ್. ಮನ ಮೆದು ಆಂಡ್. ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುನ ಮಾದ್ರಿಗ್ ಮಂತ್ರೊದ ಕ್ರಮೊನು ಕಲ್ಪಾದ್, “ನನ ನಿಕ್ಕ್ ಇಸ್ಪ ಆಯಿನ ದೇವತೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಬಾಲೆನ್ ಪಡೆತೊನುಲ” ಪಣೊಲು.

ಮಾದ್ರಿ ಅಶ್ವಿನೀ ದೇವತೆಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ನಕುಲ-ಸಹದೇವ ಪಣ್ಣಿ ಅಮರ್ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪಡೆತೊನುವೊಲು.

* * *

ಪಾಂಡುಗಿತ್ತೆ ಸುಕೊತ ಸಿರಿ! ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತದಂಚಿನ ಪೊರ್ನು ಜಾಗೆಡ್ ಅಕುಲು ಬದ್ಲೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಅಲ್ಪ ರುಸಿಕುಲ್ಕೊಟ್ಟುಡು ಕಲ್ಪುನ ಅವಕಾಶ ಉಂಡು. ರುಸಿಕ್ಲೆಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಆಂಡ ತನ ರಟ್ಟಿದ ಬಲೊಟು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಇಚ್ಚೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಬಿನ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು ಜತೆಟುಲ್ಲೆರ್. ಮುದ್ದುಮೋಕೆದ ಐವೆರ್ ಜೋಕುಲು. ಆಯೆ ಆತೆಟೇ ದಿಂಜ ಸಲ್ಕಿತೊಡಿತ್ತೆ.

ಆಂಡ ಅಲ್ಪದ ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಉಂದು ಅಚ್ಚಿರೊದ ಸಂಗತಿ ಆಂಡ್. ರಾಜೆ ಆದ್ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತಿನ ಪಾಂಡು ಇಂಚಿನ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಕಡ್ ಸಂತೋಸುಡುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂಯಿನ ಒರಿ ಅಯಡನೇ ಕೇಣುವೆ.

“ಮಾರಾಜಾ, ಅರಮನೆತ ಐಬೋಗೊದ ಬದ್ಕೆ ನೆಂಪಾಪುಜ?”

ಪಾಂಡು ತೆಲ್ತೊಂದು, “ರುಸಿ ಕುಮಾರಾ, ಯೆನನ್ ಮಾರಾಜಾ ಪಣೊಡ್ಡಿ. ಯಾನ್ ಆ ಸ್ಥಿತಿನ ಮದತ್‌ದ್ ಆರಾಮೊಡುಲ್ಲೆ.”

“ಅವು ಎಂಚ ಆಪುಂಡು? ಬೋಗೊದ ಬದ್ಕ ನಡಪಾದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಅವು ಮದಪುಂಡ?”

“ರುಸಿಕುಮಾರಾ, ಮುಲ್ವ ಯೆಂಕ್ ದಾದ ಕಮ್ಮಿ ಆತ್ಂಡ್. ಜೋಕುಲುಲ್ಲೆರ್. ಜೋಕ್ಲೆನ ಸಂಪೊತ್ತು ಅಮರಾವತಿತ ಸಂಪೊತ್ತುಡ್ ಮಿಶ್ತದವು. ಮಹರ್ಷಿಲೆಡ್ ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ ಕಲ್ತ್ದ ತಪಸ್ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ತಪಸ್ದ ಸಿರಿ ಮೋಕ್ಷೊಡ್ಲಲ ಮಿಶ್ತದವು. ರಾಜ ಪದವಿಡ್ಲಲ ಮುನಿಸೇವೆದ ಬಾಗ್ಗೆ ಮಿಗಿಲಾಯಿನವು.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪದಿನಾಜಿ ವರ್ಸೊ ದಿಂಜಿಂಡ್.

ಈತಾಂಡಲಾ ಮುನಿಶಾಪ ಪನ್ನಿನ ಪಿಲಿ ಮದೆಟ್ ಕಾತೊಂದೇ ಇತ್ತ್ಂಡ್!

“ಪೂಜ್ಕೆರೇ, ಅಪಗಾಂಡ ನಡು ಪಿರಯ ದಾಂಟಿನ ಪಾಂಡುಗಿತ್ತೆ ಕಾಮೊದ ಕಾಟ ಇಪ್ಪಂದ್.”

“ಅಂಚ ಪಣ್ಣೆರೆ ಆಪುಜಿ ಜನಮೇಜಯ. ಪ್ರಕೃತಿಯೇ ವಿಧಿತ ಕಯಿಟ್ ಕತ್ತಿ ಆಪುಂಡು. ಪ್ರಕೃತಿಡ್ ವಸಂತಕಾಲ ಮೈಮೆದ ಕಾಲನೇ! ಆ ಪೊರ್ದೇ ಪಾಂಡುನ ಮನಸ್ದ ಸಂಕಲ್ಪೊದ ನಿಲೆನ್ ತಪ್ಪಾಂಡ್. ಮನ್ನಥಗ್ ದುಂಬಿಲೇ ಗಾಯೆಕೆರ್. ಇನಿದನಿತ ಕೋಗಿಲೆಲೇ ಪಾಠಕೆರ್. ನುಡಿಪೊರ್ದುದ ಗಿಳಿಕುಲೇ ಪಂಡಿತೆರ್. ಕುಕ್ಕುದ ಮರೊತ ಚಿಗ್ಗೇ ಅಯನ ಆನೆ. ಅರುನ ತಾಮರೆ ಪೊಕುಲೇ ಅಯನ ಬೊಳ್ಳುಡೆ. ಪೂತ ಗೊಂಚಿಲೇ ಅಯನ ಎದ್ದೊನ್ನೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಸಂತೊದ ಕಾಲೊಡು ಮಾದ್ರಿ ಬಗೆತರೊತ ಪೂ ಸಿಂಗಾರೊಡು ನನಲಾತ್ ಪೊರ್ದಾಡ್ ಕಾಡ್ಡ್ ತಿರೊಂದು ಆನಂದೊಡು ಇತ್ತೊಲು. ಅವ್ವೇ ಪೊರುಡು ಪಾಂಡು ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನವುಲಾ ಅಲೆಗ್ ತೆರಿಯಂದ್. ಪಾಂಡು ಉಂತುದು ಮಾದ್ರಿನ ಪೊರುನೇ ತೂವೊಂದು ‘ಏತೊಂಜಿ ಪೊರು! ಶಿವಶಿವಾ’ ಪಣೊಂದು ಸೋಜಿಗ ಬುಡ್ಕೆ.

ಪ್ರಕೃತಿದ ಪೊರು, ಮನ್ನಥನ ಗೊಬ್ಬು, ಮುನಿ ಶಾಪ, ವಿಧಿತ ಜಂಬರ ಮಾತ ಒಂಜಾಂಡ್. ಪಾಂಡು ಕಾಮ ಬಾಣೊಗು ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ ತನ ಇರಸ್ಸಿಗನ್ ಮದತೆ. ಮುನಿ ಶಾಪೊದ ನೆಂಪುಲಾ ಆಯಿಜಿ. ತಪಸ್ದ ಗೋಚರ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ದುಂಬುಪಿರ ಎಣ್ಣೆಂದೆ ಮಾದ್ರಿನ ಅಂಗಅಂಗೊದ ಪೊರುನು ತೂವೊಂದು ಚಬಿತೆ. ಮಾದ್ರಿನ ಪಿರವುಡೇ ಬಲಿಬತ್ತೆ. ತನ್ನಾತೆಗೆ ತಾನ್ ಪದ ಪಣೊಂದು ಒವ್ವಾ ಸುಕಲೋಕೊಡ್ಲಿನ ಮಾದ್ರಿನ ಸೆರಂಗ್ ಪತಿಯೆ. ಅಲೆಗ್ ಒರಾನೆ ಕಂಡನಿನ ಇಂಗಿತ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ತನ ಸುಕೊಡ್ಲಲ ಪಾಂಡುನ ಬದ್ಕ ಮುಕ್ಯ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್. “ಬೊಡ್ಡಿ ಬೊಡ್ಡಿ” ಪಣೊಂದು ಅಯನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರೊಲು.

ಆಂಡ ಪಾಂಡುಗು ಮುನಿಶಾಪ ಉಂಡತ್ತೆ? ಅಯಗ್ ಅಲೆನ ನುಡಿ ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್. ಉಡಲ್ ಬೋಡಾಂಡ್. ಅಲೆನ ತರೆಸೂಡಿ ಪತ್ದ ದೆರೆ.

ಅಯನ ರೀತಿ ಬೇತೆನೇ. ಅಲೆಗ್ ತಾನ್ ಕುಂತಿನ್ ಬುಡ್ಡು ಒರಿಯೇ ಬತ್ತಾದ್ ಪೂತ ಅಲಂಕಾರ ಮಲ್ತೊಂದಿನೆತ ತಪ್ಪು ತೆರಿಂಡ್. ಪಾಂಡು ಅಲೆನ್ ಅಮರ್ತ ಪತ್ತಿಯೆ. ಮಾದ್ರಿ ಒಪ್ಪಿಜೊಲು. ಕಟುನುಡಿಟ್ ನೆರೊಲು. “ಆನಿದಿನ ಬೋಂಟಿದ ಒಸಯೊಡಾಯಿನ ಅನರ್ತೊಲು ಮದತ್ ಪೋಂಡೆ? ಮುನಿಶಾಪ ನೆಂಪುಡಿಜ್ಜೆ? ಶಾಪ ಸುಳ್ಳಾಪುಂಡೆ? ಅವಿವೇಕ ಬುಡ್ಡು ಮನಸ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಇನಿ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತಡ ಎಲ್ಲೆ ನಮ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?”

ಇಂಚ ಏತ್ ಪಂಡಲಾ ಪಾಂಡುಗವು ನಾಟ್ಜಿ. ಪಾಂಡು ಮನ್ನಥನ ಕಯಿತ ಗೊಂಬೆ ಆಯೆ. ಕಲ್ತದಿನ ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರೊಲು ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್. ಮಾದ್ರಿನ ನುಡಿಕ್ ಕೆಬಿ ಕೆಪ್ಪು ಮಲ್ತೊಂದು ಕಾಮೊದ ಉರುಡು ಅಲೆನ ಸಂಗ ಮಲ್ತೆ ಅಂಗಸಂಗ ಸುಕೊಟು ಒಂಜಿ ಗಳ್ಳೆ ನರಲೊಂದು ಇತ್ತಿಲೆಕನೇ ಮೋನೆ ವಿಕಾರ ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣೆದ ಬೊಳ್ಳು

ತೆಕ್ಂಡ್. ಕಯಿತ ಮುಸ್ತಿ ಸಡ್ಲಾಂಡ್. ಉಡಲ್ ದುನ್ನ ಆಂಡ್. ಉಸುಲು ಉದ್ದ ಆಂಡ್. ಮಾದ್ರಿನ ತಿಗಲೆಡ್ ತರೆ ದೀದ್ ಅಡೇಗೆ ಒರಿಯೆ.

ಮಾದ್ರಿ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ನಡ್ಲುವೊಲು. ಪಾಂಡುನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರು ಪುಡೆಂಕುವೊಲು. ತನ ಪೂತ ' ಅಯ್ತಿಸಿಂಗಾರೊಲೆನ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕುವೊಲು. ಮೆಯಿಮಂಡೆಗ್ ದೂಲು ಪಾಡೊಂಬೊಲು.

“ಅಯ್ಯೊ ಪಾಂಡುರಾಜ! ವಿಷಕನೈ ಯೆನನ್ ದಾಯೆಗ್ ಮುಟ್ಟಿಯರ್? ಬೊಡ್ಡಿ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಂಡಲಾ ಕೇಣ್ಣೆಜರತ್ತ? ಕುರುಕುಲೊತ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅನಾಥರಾಯೆರತ್ತ? ಆಕ್ಲೆಗ್ ಏರ್ ಗತಿ?”

ಮಾದ್ರಿನ ಬುಲ್ಬುಟಿಗೆ ಅಟಲ್ ಅಡ್ಡಿನ ಕುಂತಿಗ್ ಕೇಣ್ಂಡ್. ಒಂಜಿ ಚಣ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಜಿಜಿ.

“ದಾದ ಆಂಡ್? ಮಾದ್ರಿ ಬುಲ್ಬುನು ದಾಯೆಗ್? ಪಾಂಡುಗು ದಾನೆ ಆಂಡ್?” ಮನಸಗ್ ದಾದನ ಕೇಡಾಯಿನೆತ ಸೂಚನೆ ತಿಕ್ಂಡ್. ಅಮಂಗಳೊನೇ ಎಣ್ಣೊಂದು ಪಾರೊಂದು ಬತ್ತ್ ತೂನಗ ಪಾಂಡು ಬೂರೊಂದೆ! ಮಾದ್ರಿ ಬುಲ್ಬುವೊಲು! ಮನಸದ ಅನ್ಮಾನ ನಿಜ ಆಯಿಲೆಕ ಆದ್ ಅಲೆಗ್ಲಾ ಮತಿ ತತ್ತ್ ಪೋಂಡು. ಎಚ್ಚರ ಆನಗ ಬುಲ್ಬುನ ಮಾದ್ರಿನೊಟ್ಟುಗು ಜೋಕ್ಲಲ ಬತ್ತ್ದುಂತುದೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. “ಅಮ್ಮೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಓಡೆಗ್ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲರ್?” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದು ಬುಲ್ಬುವೆ.

ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಣ್ಣೆ ರುಸಿಕುಲು ಮಾತ ಬತ್ತೆರ್. ಮಾತೆರೆನ್ನ ಸಮದಾನ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೊಡಲ ಕುಂತಿನ ದುಕ್ಕೊಗು ಗಡಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಪುಣತಲ್ಪನೇ ಕುಲ್ಲೊಂದು ತಿಗಲೆ ದರೊಂದು ಬುಲ್ಬೊಂದೇ ಪಣ್ಣೊಲು.

“ರಾಜಾ, ಯೆನಡ ಪಣಂದೆನೇ ದೇವಲೋಕೊಗು ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್? ಯಾನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆ ಪಂಡ್ಲ ಎಣ್ಣೆಯೆರ? ಯಾನ್ ಸೈತ್ಯದ್ ಇತ್ತೆನೇ ದೇವಲೋಕೊಗು ಬರ್ರೆ. ಅಲ್ಪ ದೇವ ಪೋಣ್ಣುಲು ಇರೆನ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ಪಂದಿಲೆಕ ಇರೆನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಯಾನೇ ದೆತೊನುವೆ.”

ಇಂಚ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತಿನ ಕುಂತಿ ಮಾದ್ರಿಡ “ಓ ಮಾದ್ರಿ, ನಮ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಪೊರುಡು ತೂವೊನ್ನ. ಯಾನ್ ಬರ್ರೆ” ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಅಕ್ಕಾ, ನಿಕ್ಕ ದಾನೆ ಆತ್ಂಡ್? ರಾಜನ ಮರಣೊಗು ಕಾರಣ ಆತಿನಿ ಯಾನ್. ಎನ್ನ ಕೈಟೇ ರಾಜೆ ತೀರ್ದಪೋಯಿನಿ. ಯಾನೇ ಸಯ್ಯೊಡು. ಯಾನೇ ಅರೆನ ಜತೆಟ್ ಪೋವೊಡು. ನಮ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಈಯೆ ತೂವೊನೊಡು. ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕಲೆನ್ ನಿನ ಕಯಿಕೇ ಪಾಡುವೆ. ಸಹಗಮನೊದ ಬಾಗ್ಗೆ ಯೆಂಕ್ ಕೊರ್ರೆ”.. ಮಾದ್ರಿನ ನುಡಿ ಕಡಾಕಂಡಿತದನೆ!

*** **

ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತೊಡು ರುಸಿಕ್ಲೆನ ಸಭೆ.. ಪಾಂಡು ತೀರ್ದಪೋಯಿನ ದುಕ್ಕ ನನೋಲ ಮಾಜಿದಿಜಿ. ಅಯಿಟ್ ಒರಿ ಹೆರಿಯೆರ್ ಇಂಚ ಪಂಡೆರ್.. “ಪಾಂಡು ಕಾಲಗತಿಟ್ ತೀರ್ದಪೋಯೆ. ಮಾದ್ರಿ ಕಂಡನಿಡಪ್ಪ ‘ಸಹಗಮನ’ ಮಲ್ತೊಡು. ಕುಂತಿ ಎಲ್ಯ ಪಿರಯೊದಾಲ್. ಜೋಕುಲು ಭರತವಂತೊದಕುಲು. ಕಾಡ್ಡ್ ಏತ್ ದಿನ ಇಂಚಿನೇ ಉಪ್ಪೆರೆ ಆಪುಂಡು? ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋದು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಒಪ್ಪಾವುನವೇ ಎಡ್ಡೆ.”

ರುಸಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ಉಂದೆಕ್ ಒಪ್ಪಿಯೆರ್.

ಪಾಂಡುನ ಮರಣೊದಲಾ, ಮಾದ್ರಿನ ಸಹಗಮನೊದಲಾ ಸುದ್ದಿನ್ ಕೇಂಡಿನ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ ದುಕ್ಕೊಡು

ಮುರುಂಟು. ಕುಂತಿ ಪಾಂಡವರೊಟ್ಟುಗು ಅರಮನೆಗೆ ಬತ್ತಿನಪಗ ಮಾತೆರ ಅರಿದ್ ಎದ್ದೊಂಡೆರ್. ಆತಾನಗ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಸಮಾದಾನ ಪಂಡೆರ್ ಪಿರ ಪೋನಗ ತನ ಜತೆಟ್ ಸತ್ಯವತಿ ಬೊಕ್ಕ ಅಲೆನ ಮರ್ಮಲೆನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಪಿನ ನಿಚ್ಚೆಯ ಮಲೆರ್.

“ಅಪ್ಪೇ, ಇರೆನ ಕಾಲ ಉಂದತ್. ನನ ಬರ್ದಿನ ದಿನೊಕುಲು ಕೇಡ್ ಕೂಡೊಂದೇ ಬರ್ದ. ವರ್ಣಧರ್ಮಾಶ್ರಮೊಗು ನಿಲೆ ಉಪ್ಪುಜಿ. ನನ ದುಂಬುಗು ಈ ರಾಜಕುಮಾರೆನ್ ನಡುಟ್ ಯುದ್ದೊನೇ ಆಪುಂಡು. ಈರ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಮನಶಾಂತಿಡ್ ಬದ್ಕನನೇ ಎಡ್ಡೆ ಪಂಡ್ ತೋಜುಂಡು” ಪಣ್ಣಗ ಯೋಜನಗಂಧಿ ಎದುರು ಪಾತೆರಂದೆ ಮರ್ಮಲೆನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಮಗನೊಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡೊಲು.

* * *

ಪಾಂಡವರೆಗ್ಲಾ, ಕೌರವರೆಗ್ಲಾ ಮಾತೆಟ್ಟಾ ಪಂತನೇ! ಮಾತೆರಾ ಪ್ರಚಂಡೆರೇ. ಕೌರವೆರ್ ನೂದು ಜನ ಆಂಡಲ ಭೀಮೆ ಒರಿಯೆ ಅಕ್ಲೆನ್ ಪಂತೊಡು ಬೆಗರವ್ವೆ. ಗುತ್ತಿದ ಚಿಂಡು, ಅಸಗವರಿ, ಹರಿಹಲಗೆ, ನಿಡುಗವಣೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಜೋಕ್ಲೆ ಗೊಬ್ಬುಡು ಆಯೆನೇ ದುಂಬು. ಆಯೆ ಸೋತೆಡಲ ಕಸ್ಸ, ಗೆಂದಿಯೆಡಲ ಕಸ್ಸ, ಕೌರವೆರೆಗ್ ಇಂಬ್ಯುನ್ ತಡೆತೊಂಬಿನನೇ ಕಸ್ಸ! ಭೀಷ್ಮ, ವಿದುರೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆರೆಗ್ ದಿನೋಲ ಮೊಕ್ಲೆನ ಲಡಾಯಿದ ಕತೆ ಕೇಣ್ಡೆ ಬೊಡಿಂಡ್. ಭೀಮನ ಪೆಟ್‌ಡ್ ಕೂಲಿ ಕದೆಲುನು, ಕೈಕಾರ್ ಪೊಲ್ಯುನು. ಇಂಚಂದ್ ಕೌರವೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಡ ಚಾಡಿ ಪಣ್ಣೆರೆ ಪೋನಗ, ಭೀಮೆ ತಾನೇ ಮುಳ್ಳುಡು ಗೀರೊಂದು, ಮಣ್ಣಾಡ್ ಪುಡೆಂಕ್‌ದ್ ಬುಲೊಂದು ಬತ್ತ್‌ದ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಚಾಡಿ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಮರಕೋತಿ ಗೊಬ್ಬುದ ಪಂತ ನಡತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಕೌರವೆರ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕಿನ ಕೋಲುನು ಭೀಮೆ ಕಣವೆರೆ ಪೋನಗ ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಮರ ಮಿತ್ತೆರ್ಡ್ ಇಂಬ್ಯುಗ್ ಕೋಂಗಿ ಕಟ್ಟುವೆರ್. ಭೀಮಗ್ ಪಿಸ್‌ರ್ ಏರ್‌ಂಡ್. ಆಯೆ ಮರ ಬಡತ್ತುಜೆ. ದಾಯೆಗ್‌ಂದ್‌ಂಡ ಅಯನ ದುನ್ನೊಗು ಮರತ ಗೆಲ್ಲ ಪೊಲ್ಯುಂಡು. ಆಯೆ ಅಲಚನೆ ಮಲೆ. ಬಲಪಾಡ್ ಮರೊನೇ ಕುರುಕವೆ. ಆ ಕುರ್ಕಾಟೊಡು ಮರೊಟಿತ್ತಿನ ಭರತಕುಲಪಾಲಕೆರ್ ಮಾತೆರ ಬಡಬಡ ಬೂರೈರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಬೆರಿ ಪುಡಾಂಡ್, ಕೆಲವೆರ್ ಮಂಡೆಗ್ ಪೆಟ್ಟಾಂಡ್, ಬಾಕಿದಕಲ್ ಮೆಯಿ, ಕಯಿ, ಕಾರ್ ಮಾತೆಟ್ಟಾ ಗಾಯಗಡಿ ಆಂಡ್. ನೆತ್ತೆರ್ ಅರಿಂಡ್. ಮಾತೆರ ಬೇನೆಡ್ ಮುರೆಡೈರ್.

ಆನಿಡ್ಲಿಂಚ ಕೌರವೆರೆಗ್ ಭೀಮನ್ ಮುಗಿಪಾವುನನೇ ಅಲಚನೆ! ಆಂಡ ಭೀಮಡ ಪೊರುಂಬುದು ಮುಗಿಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚ ಅಡ್ಡ ಸಾದಿ ಪತಿಯೆರ್. ಭೀಮೆ ಜೆತೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಸರ್ಪೊನು ಬುಡಿಯೆರ್. ಅವು ತುಚ್ಚಿಂಡ್. ಆಂಡ ಭೀಮಗ್ ದಾಲ ಆಯಿಜಿ. ಕುಡ ಒರ ಅಯನ್ ಸರ್ಪೊಲಿತ್ತಿನ ಕೆದುಕೇ ದಕ್ಕುವೆರ್.

“ಪೂಜೈರೇ, ಅಲ್ಪ ಸರ್ಪೊಲು ತುಚ್ಚಿದ್ ಆಯ್‌ಗ್ ದಾಲ ಆತಿಜಿ ಅತ್ತಾ?”

“ಇಜ್ಜಿ ಜನಮೇಜಯ. ಆಯುಷ್ಯ ಗಟ್ಟಿ ಇತ್ತಂಡ ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮೆರ ದಾಲ ಮಲ್ತರೆ ಆಪುಜಿ. ಭೀಮಗ್ ಆಯುಷ್ಯ ಗಟ್ಟಿ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಭರತವಂತೊದ ದ್ರೋಹಿಲಾಯಿನ ಕೌರವೆರ್ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಾ. ಎಣ್ಣು ಬಗೆತ ಬಿರ್‌ದ ಇಸ ತರ್ಪುಡಾಯೆರ್.”

“ಇಸೊಟುಲ ಎಣ್ಣು ಬಗೆತವು ಉಂಡ?”

“ಅಂದ್. ಸರ್ಪಯಾಗ ಮಲ್ತಿನ ನಿಕ್ಕ ಅವು ತೆರಿದುಪ್ಪು ಪಣ್ಣ್ ಪಣ್ಣ್‌ಜಿ. ವಿಷೊಟು ಮುಕ್ಕವಾದ್, ಜಂಗಮ, ಸ್ಥಾವರ ಬೊಕ್ಕ ಕೃತ್ರಿಮ ವಿಷ ಇಂಚ ಮೂಜಿ ಬಗೆ.”

“ಅಂಚಿ ಪಂಡ?”

“ಜಂಗಮವಿಷ ಪಂಡ ಉಚ್ಚು, ಚೀರೊಲಿ, ಎಲಿ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆತ. ಸ್ಥಾವರ ಪಂಡ ಕೆಲ ಬಗೆತ ಪೂತ ಬೊಕ್ಕ ಕ್ರೌಂಚದ ವಿಷ. ಬೇತೆ ಪೂರ ಕೃತ್ರಿಮದನೆ.”

“ಎಣ್ಣಿ ವಿಷ ಪಂಡರತ್ತಾ..?”

“ಅಂದ್, ಕಾಲಕೂಟ, ಹಾಲಾಹಲ, ಕಾರ್ಕೋಟ, ದಾರದ, ವತ್ಸನಾಭಿ, ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಿಕ, ಶೌಕ್ತಿಕ, ಸುಪ್ರದೀಪಕ. ಉಂದು ಬಯಂಕರ ವಿಷೊಕುಲು. ಒಂಜೊಂಜಿಲಾ ಪ್ರಾಣ ದೆಪ್ಪುನನೆ! ಕೌರವೆರ್ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಕಲತ್ತಾದ್ ‘ವಲನ’ ಪಣ್ಣಿನ ಅಟಲಡ್ಡಿನಯಡ ಕೊರ್ದು ಗಜ್ಜೆಯಿ ಮಲ್ಪಾವೆರ್. ಈ ವಿಷೊನು ಕಣ್ಣೆಡ್ ತೂಂಡನೇ ಕಣ್ಣೆಡ ರೆಪ್ಪೆ ಪೊತ್ತುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಮುಟ್ಟುಂಡ ಬಿರೆಲ್ಡ್, ಅಂಗೈಟ್ ಪೊಕ್ಕೆ ಲಕ್ಕುಂಡು.”

ಕತೆ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಜನಮೇಜಯನ ಪರಿವಾರದಾಯೆ ಒರಿ, ನಡುಟು ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬಯಂಕರ ವಿಷೊನು ಬೆರಾದ್ ಗಜ್ಜೆಯಿ ಮಲ್ತಿನಯನ ಬಿರಾದಿಗೇನ್ ಮೆಚ್ಚೊಡಾಪುಂಡತ್ತೆ?”
ಮಾತೆರ್ಲ ತೆಲ್ತೆರ್.

“ಭೀಮೆ ಅಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ನಾ ತಿನೊಂದು ಬದ್ಡಿಯೆ. ಆಂಡ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪುದ ನಡುಟು ವೈರೊದ ಉರಿ ಗಮೆಲೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಉಂದು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ತೆರಿಂಡ್. ಆರ್ ಭರತವಂತೊದ ಈ ಜೋಕ್ಷೆಗ್ ಗುರು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆಡ ಬರವುಸರವುಗು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಪದಿನಾಲ್ ವಿದ್ಯೆ ತೆರಿದಿನ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್ ತರ್ಕ, ವ್ಯಾಕರಣ, ಧನುರ್ವೇದ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಲೌಕಿಕ-ವೈದಿಕ ವಿದ್ಯೆಲೆನ್ ಕಲ್ಪಾಯೆರ್. ಪ್ರಚಂಡರಾಯಿನ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆನ್ನ ಪೊರ್ದುಡು ಕಲ್ತೆರ್. ನನಲಾತ್ ಬರವು ಕಲ್ಪಾವುನೆಕಾದ್ ಗುರುನು ನಾಡೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಉಂದು ಎಂಚಾಂಡ್ ಪಂಡ ನಾಡೊಂದಿತ್ತಿನ ಬಳ್ಳಿ ಕಾರ್ಗ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡಿಲೆಕ!

ದ್ರೋಣೆರ್ ಬತ್ತಿನ ಪೊರುತ್ತಲಾ ವಿಶೇಷದನೆ! ಕೌರವೆರ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ಶಸ್ತ್ರಾಭ್ಯಾಸ ಮಲ್ತೊಂದಿಪ್ಪುನಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ವಜ್ರೊದುಂಗಿಲ ಉಗ್ಗೇಲ್ಗ್ ಬೂರ್ಂಡ್. ಅವೆನ್ ದೆಪ್ಪೆರಾವಂದೆ ಜೋಕುಲು ಮಣಿಪಂದೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಡೆಗೇ ಬತ್ತಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ತನ ಮಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಆ ಉಂಗಿಲೊನ್ ದೆಪ್ಪೆರೆ ಪಸ್ಸೆರ್. ಆಯೆ ಬೆರಿಬೆರಿಕೆ ಪಗರಿ ಬುಡ್ಡು ಪಗರಿದ ಸರಮಾಲೆಡೇ ಒಂಜೇ ಚಣೊಟು ಅವ್ವೆನ್ ದೆಪ್ಪುವೆ.

ಜೋಕುಲು ಈ ಸಂಗತಿನ ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ ಪಣ್ಣೆರ್. ಆರ್ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಬರಮಲ್ಪಾದ್ ಭರತವಂತೊದ ಜೋಕುಲೆಗ್ ಗುರು ಆಪಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪಾದ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡೇ ಅರೆಗ್ ಬೊಡೆತ್ತಿನ ಮಾತ ಅನ್ಯೂಲೊನು ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ದೆರ್. ತನ ಬೊಡೆದಿ ಕೃಪೆನ ಪರಯೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆನ್ ತೂವೆರೆಂದ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬೈದಿನ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಇಂಚಿನ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆ, ಬೊಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಗುರು ಪಣ್ಣಿನ ಪದವಿಲಾ ಒದಗ್ಂಡ್!

* * *

ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್‌ಡಾದ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಇತ್ತೆ ಮಾತ ಬಗೆತ ಸಂಪೊತ್ತುಲಾ ಉಂಡು. ಅರೆನ ಭವನೊಡಿತ್ತೆ ಧನಧಾನ್ಯೊದ ರಾಶಿ! ಬೇಲೆಗ್ ಬೇಲೆದಕುಲು! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಅಟಲ್‌ದಕುಲು ಚೊಂಬು ನಿಲೈ ಪೇರ್ ಕೊರ್ದುಗ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ತನ ಬಡಪತ್ತದ ನೆಂಪು ಮಗ್ಗುಂಡು..

ಬಾಲೆಮಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಪೇರ್ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲಡ್ ಪೇರ್‌ದ ಪನಿಲ ಇಜ್ಜಿ. ಕೃಪೆ ದ್ರೋಣೆರ್ನ್ ಮೋನೆ ತೂದು, ಉಲಾಯಿ ಪೋದು ಅರಿತಹಿಟ್ವೆರ್ಗ್ ನೀರ್ ಕೂಟುದು ಪೇರ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೊರ್ಪೊಲು. ಇಲ್ಲಡ್ ಮಣ್ಣಾದನೇ ಕರಕುಡಿಕೆ ಬಾಜನೊಲು! ಅವು ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ತಾನ್ ಮಣ್ಣಾದ ಕುದ್ದೆಡ್ ಪುಟ್ಟುದಿನೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತಿಕೆ ಆವೊಂದುಂಡು.

‘ಪಾಪಿ ಸಮುದ್ರೋಗು ಪೋಂಡಲಾ ಮೊರಂಗಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೀರ್’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ್ಕ ಪರಶುರಾಮೆರ್ನ್ ಕೈತಲ್ ಪೋಂಡಲಾ ಪ್ರೇಜನ ಆತಿಜಿ. ಪರಶುರಾಮೆರ್ ತನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಪೂರಾ ದಾನ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಸುದ್ದಿ ಕೇನ್ದ ಗತಿಸೆಟ್‌ದಿನಂಚ ಆರೆನಡೆಗ್ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋನಗನೇ ‘ಸರ್ವನಿವೇದಕ’ ಯಜ್ಞ ಮುಗಿದಿತ್ತಂಡ್.

ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಬೇಜರ್ದೇ ಪಂಡೆರ್, “ಭಾರದ್ವಾಜೆರೇ ಎಂಚಿತ್ತಿ ಪೊರ್ಪುಡು ಬತ್ತರ್? ಮಾತ ಸಂಪೊತ್ತುನು, ಬೂಮಿನ್, ಬ್ರಾಣೆರೆಗ್ ದಾನ ಮಲ್ತದಾಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಒಂಜೇ ಒಂಜಿ ಕಾಸ್‌ಲಾ ಎನಡ ಇಜ್ಜಿ. ಮಾಮಲ್ಲ ರುಪಿ ಇರೆಗ್ ಅತಿಥಿಪೂಜೆ ಮಲ್ಪಿರಾವಂದಿನೆಕ್ ಯೆಂಕ್ ಯೆತೆ ಆವೊಂದುಂಡು.”

ದ್ರೋಣೆರ್ ತನ ಬಡಪತ್ತನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಕಂಗಾಲಾಯೆರ್. ಆರೆನ ಮೋನೆದ ಒರು ತೂದು ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಇಂಚ ಪನ್ನೆರ್.

“ಯೆನಡ ದಾನೊಗಾಪಿನ ಸಂಪೊತ್ತು ಇಜ್ಜಾಂಡಲ ಒಂಜಿ ಧನುಸ್ಸುಲ, ದಿವ್ಯ ಬಾಣೊಲುಲ ಉಲ್ಲ. ಉಂದು ಮಾತ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿದ ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರೊಲು. ಉಂದೆನೇ ಇರೆಗ್ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ.”

“ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಮನದೀದ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಈ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲು ರಣಕಣೊಟು ಪಗೆನಯನ್ ಮುಗಿಪುನನೆ! ಆಂಡ ಸದ್ಯೋಗು ಬದ್ಧೆರೆಗೊಂಜಿ ಸಾದಿ ಬೋಡತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಆ ಪೊಸತ್ ಬಿರುಪಗರಿಲೆನ್ ತೂದು ಕುಸಿಟ್ ಪ್ರಯೋಗದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಒಂತೆ ಪೊರ್ಪುಡೇ ಪ್ರಯೋಗ ಕ್ರಮೊನು ಕಲ್ಪೊನುವೆಲ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಗಕ್ ಒಂಜಿ ಎಡ್ಡೆ ನಿಲೆನ್ ತೋಜಿಪಾಯಿಚೆಡ ತಾನ್ ಕಲ್ಪಾದಿನ, ಆಯೆ ಕಲ್ಪಾದಿನ ವಿದ್ಯೆ ದಂಡ ಆಪುಂಡತ್ತಾ ಪಂಡ್‌ದ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ತೋಜುಂಡು.

‘ಕಲ್ಪಾದಿನ’ ಪನ್ನಿ ವಿಚಾರದೊಟ್ಟುಗೇ ತನ ಎಲ್ಯಿದ ನೆಂಪು ಮಗ್ತಂಡ್. ತನ ಒಟ್ಟುಡೇ ಕಲ್ಪಾದಿನ ಮಿತ್ರ ಪಾಂಚಾಲ ರಾಜ್ಯೊದ ಪೃಷತ್ ರಾಜನ ಮಗೆ ದ್ರುಪದನ ನುಡಿ ನೆಂಪಾಂಡ್.

“ಈ ಎನ್ನ ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ, ಯಾನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆಂಡಲಾ ನಿನನ್ ಮದೆಪರೆ ಸಾದ್ಯೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನನ್ ಏಪೊಲ ನಿನೆತೊನುವೆ. ನಿಕ್ ಯಾನ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಸಂಪೊತ್ತುನ್ ಕೊರ್ಪೆ.”

ದ್ರುಪದನ ನೆಂಪುಡು ದ್ರೋಣೆರ್ನ್ ಮೆಯಿಮನಸ್‌ಡ್ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಉಕ್ಕುಂಡು. ದ್ರುಪದೆ ಏತೊಂಜಿ ಸಲಿಗೆಡ್ ಎನಡ ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತೆ. ಅರ್ಧರಾಜ್ಯೊನೇ ಕೊರ್ಪೆಂದ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆತ್ತೆ? ಬೊಕ್ಕಲ ಎಂಚೆಂಚಿನನಾ ಕೊರ್ಪೆ ಪಣ್ಣೆ. ಈತ್ ದಿನ ದ್ರುಪದನ್ ಮದತಿನೆಕ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ನಾಚಿಗೆಯಾಂಡ್.

ಅಪಗನೇ ಪಾಂಚಾಲರಾಜೆ ದ್ರುಪದನಡೆಗ್ ಮಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಲೆತೊಂದು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಅಲ್ಪ ಬಾಕಿಲ್ ಕಾಪುನಕುಲು ತಡೆತೆರ್. ಅಕ್ಲೆಡ “ರಾಜನ ಆಪ್ತಮಿತ್ರ ದ್ರೋಣೆ ಬಯ್ಲೆ ಪಣ್ಣೆ. ರಾಜೆ ತಾನೆ ಬತ್ತೆಡ್ ಯೆನನ್ ತರೊನುವೆ” ಪಂಡೆರ್. ಅಕುಲು ಉಳಯಿ ಪೋಯೆರ್. ಮೇರ್ ದ್ರುಪದಗಾದ್ ಕಾತೆರ್. ಆಂಡ ಆಯೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಬರಂದಿನೆಕ್ ಅಯನ ಹಾಂಕರನೇ ಕಾರಣ. ದೊಡ್ಡದ ಮದ, ಅಧಿಕಾರೊದ ಮದ, ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಮದ ಏರ್‌ದ್ ಮನಸ್‌ದ ಎಡ್ಡೆಗುಣ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡೊಡೊ?

“ಭಿಕ್ಷೆದ ಬ್ರಾಣ್ ರಾಜೆ ಯಾನ್ ಮಿತ್ರೆ ಆಪಿನೆಂಚೆ?” ದ್ರುಪದೆ ಇಂಚ ಕೇಂಡೆಗೆ.

“ಅಯ್ಗ್ ಮದತ್ ಪೋದುಪ್ಪು. ಯಾನೇ ಪೋದು ಪಂಡೆಡ ನೆಂಪು ಆವು. ಯೆನನ್ ಉಳಯಿ ಪೋವೆರೆ ಬುಡ್ಲೆ” ಪಣೊಂದು ಪೋನಗ ಬಾಕಿಲ್ ಕಾಪುನಕುಲು ಬುಡ್ಲೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಹಾಕ್‌ದ್ ಉಳಯಿ ಪೊಗ್ಗಿಯೆರ್. “ದಾನೆಯಾ ಪಾಂಚಾಲ, ನಮ ಇರ್ಲೆರ್ ಜತೆಟ್ ಭರದ್ವಾಜರೆಡ ಬರವು ಕಲ್ಪಿನೆನ್ ಮದತ್ ಬುಡಿಯೆನಾ? ಇತ್ತೆ ಇಂಚ ತಿರಸ್ಕಾರೊಡು ಪಾತೆರುವತ್ತ? ಯಾನ್ ನಿನ ಮಿತ್ರೆ, ಅವು ಉಪ್ಪಡ್. ಯೇರೇ ಬರಡ್, ಈ ಇಂಚ ನಡತೊಂಬಿನವು ಸಮನ? ಗೌರವೊದ, ಪ್ರೀತಿದ ಪಾತೆರ ನಿನಡ ಒಂಜಿಲಾ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಇಂದಾ ತೂಲ, ಎಂಕ್ ನಿನ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ.. ಸ್ನೇಹಸಲಿಗೆದ ಬಾಮೋಡೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ... ಇತ್ತೆ ಆಂಡಲ ದುಂಬುದೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನ.”

“ಅಯ್ಯಾ! ಈ ಏರ್ ದ್ರೋಣೆನಾ? ಎಂಕ್ ನೆಂಪೇ ಆಪುಜಿ. ಈ ಬ್ರಾಣೆನಾ? ನಮ ಒಟ್ಟುಗೇ ಕಲ್ಪದನ? ಅವುಲ ನೆಂಪಾಪುಜಿ. ನನ ಈ ಯೆನ ಮಿತ್ರೆನ? ಮಿತ್ರೆ ಆವೊಡಾಂಡ ಸರಿಸಮ ಮಟ್ಟ ಬೋಡತ್ತ? ವಿದ್ವಾಂಸೆರೆಗ್ ಮೂರ್ಖರೆಡ ಮಿತ್ರತ್ತ ಬುಳೆವುಂಡ? ಗಂಭೀರೆರ್ ಭಂಡೆರೆಗ್ ಮಿತ್ರೆರಾಪೆರ? ವೇದ ಆಚಾರದಕುಲು ಅನಾಚಾರಿಲೆಡ, ದುಷ್ಟರೆಡ ಸ್ನೇಹ ಮಲ್ಪುವೆರ? ಬೀರೊದ ಬಿರೆರ್ ಪೋಡಿಗ್ ಪುಕ್ಕಲೆರೆಡ ಸ್ನೇಹೊಡಿಪ್ಪುವೆರ? ಈ ಒರಿ ಬಜೀ ಬಡವೆ, ಬ್ರಾಣೆ. ನಿಕ್ಕಲ ರಾಜಕುಮಾರಗ್ಲ ಸ್ನೇಹ ಬುಳೆಪಿನೆಂಚಯ? ಉಂದೆನ್ ಪಂಡ ಯೇರಾಂಡಲ ತೆಲ್ಪುಜೆರ?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ಉಂದೆನೇ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಅತ್ತ, ಗುರ್ದ ಪರ್ದಯನೇ ಇಜ್ಜಾಂದಿಲೆಕದ ಇಂಬ್ಯನ ಹಾಂಕರೊಗು ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಾವೊಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂದು,

“ಅಯ್ಯಾ, ದ್ರುಪದ ರಾಜಾ, ಈ ದಾನೆಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದ? ನಿನ ಈ ಆಸ್ಥಾನೊನು, ನಗರೊನು ಮಾತ ಇತ್ತೆನೇ ಪೊತ್ತಾದ್ ಪಾಡ್ಯೆರೆಗ್, ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕೆರ್ಡ್ ಬೂತಗಣೊಕುಲೆಗ್ ಬಲಿ ಕೊರೈರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ ಆಪುಂಡು. ಈ ಯೆಂಕ್ ಏತ್ ಮಾತೊಗ್ಲ ಸರಿಸಮ ಅತ್ತ. ಕ್ಷುದ್ರಜೀವಿ ನಿನನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಎಂಕ್ ದಾದ ಆವೆರೆಗುಂಡು? ಯೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊನ್ನ ದ್ರುಪದಾ. ನಿನ ಹಾಂಕರ ಜಪ್ಪನ ದಿನೊಕುಲು ಮುಟ್ಟ ಬರೊಂದುಂಡು. ಯೆನ ಶಿಷ್ಯೆರೆಗ್ ಬರವು ಕಲ್ಪಾದ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ನಿನ್ನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಆಕುಲು ನಿನನ್ ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಕಳ್ಳೆದ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬರ್ದೆರತ್ತಾ, ಅಪಗ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ದತ್ತ ಕಾರ್ಡ್ ದೊಂಕುವೆ. ಉಂದೆನ್ ನೆಂಪು ದೀವೊನ್ನ.”

* * *

ದ್ರೋಣೆರ್ ರಾಜಸಭೆಕ್ ಬತ್ತದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಭೀಷ್ಮ, ವಿದುರನಕ್ಲೆಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆರ್. ಆರೆನ್ ಸನ್ಮಾನ ಮಲ್ತದ್, ಪೀಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾದ್, ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಆಚಾರ್ಯೆರ್ ಒಂಜಿ ಎಡ್ಲೆ ಸುದ್ದಿ ಪಣ್ಣೆರೆ ಬಯ್ದೆಂದ್ ಇರೆನ ಮೋನೆಡೇ ಗೊತ್ತಾಪುಂಡು. ಎಂಚಿನ ಸುದ್ದಿ?”

“ಜೋಕುಲು ಎಡ್ಲೆಡೇ ಕಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಧನುರ್ವೇದದ ಪ್ರಯೋಗ, ಸಂಹಾರ, ಕಲ್ಪ, ರಹಸ್ಯ ಪನ್ನಿನ ನಾಲ್ ಬಗೆಟ್ ತೆರಿಯೊಂದೆರ್.. ಕತ್ತಿ, ದೊಣ್ಣೆ, ಕಠಾರಿ, ಲಾಳವಿಂಡಿಗೆ, ಅಡಾಯುಧ, ಪರಿಘ, ಚಕ್ರ, ಮುಸುಂಡಿ, ತೋಮರ, ಪರಶು, ಕಕ್ಕಡೆ, ಹಲ, ಮುದ್ದರ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಶಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೊಡು ಮಾತೆರಾ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆತೆರ್.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡೆ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. “ಇರೆನ ಗರೊಡಿಡ್ ಕಲ್ತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೇಣೊಡ?”

“ಮಾತಾ ನಿಕಲ್ ದಯೆ. ವಿದ್ಯೆದ ಮಾತ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ಬಗೆನ್ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿನಾತ್ ಮಟ್ವೆಗ್ ಕಲ್ವದೆ. ಆನೆಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ರಥಶಿಕ್ಷೆ, ಪರ್ವತ ಭೇದನ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸೂಕ್ತಮೊಲು ಮಾತೆನ್ ಕಲ್ವಾದ್ ಕೊರ್ತೆ. ಅತ್ತಾವಂದೆ...”

“ದ್ರೋಣೆರೇ, ಈರ್ ಕಲ್ವಾವುನ ಬಗೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ಈರ್ ಶಿಷ್ಯೆರೆಡ್ಲೆ ತೆರಿದ. ಪದಿನಾಲ್ ವಿದ್ಯೆನ್ಲಾ ಈರ್ ಕಲ್ವಾದರ್. ಗಣಿತ, ಗಾರುಡ, ಕಲೆ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ಲ ಈರ್ ತೆರಿದರ್ಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡು..”

“ಅಂಚಿತ್ ಹೆರಿಯೆರೇ, ಒಂಜಿ ದಿನ ನಿಕುಲು ಬತ್ತ್ದ ಜೋಕ್ಷೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಚಾತುರ್ದೆದ ಪೊರ್ನು ತೂವೊಡು. ಬರವುಸರವುದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಲ್ಪುನ ಕೃಪೆ ಮಲ್ತೊಡು.”

ಭೀಷ್ಮರ್ ತೆಲಿಪುವೆರ್. “ಆವು. ಇರೆನ ಪರಿಶ್ರಮೊದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಲ್ಪುಗ. ಅವೆಡ್ಲ ದುಂಬು ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ. ಈರ್ ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ವಾದಿನೆಡ್ಲ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಸಂಗತಿ ಒಂಜಿ ಉಂಡು!”

ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಭೀಷ್ಮೆರೇ ಕೈಯಿ ತಟ್ವೆದ್ ತೆಲ್ದ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಪಾಠ ಕಲ್ವಾವುನವು ಸೊಲಬ. ಆಂಡ ಈತ್ ದಿನ ನೂದುಜನ ಕೌರವೆರೆನ್, ಐನ್ ಜನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್, ಮಂಗ ಚೇಷ್ಟೆದ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಒಟ್ಟುಡು ಮಲ್ತೊಂಬಿನ ಬಂಗ ಅನ್ವೇಷ್‌ದರತ್ತ? ಅವುಲ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆನೆ!”

ಇಡೀ ಸಭೆ ತೆಲಿಕೆಡ್ ಮುರುಡು ಪೋಂಡು. ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಪಂಡೆರ್,

“ಶಿವೆ ಬೊಕ್ಕ ಪರಶುರಾಮೆರೆನ್ ಬುಡುಂಡ ಈರೇ ಮಲ್ಲ ಸಾಮರ್ತಿಗದಾರ್. ಈರ್ ಬತ್ತಿನವು ಜೋಕ್ಷೆನ ಪುಣ್ಯೋನೆ! ಈರ್ ಪ್ರದರ್ಶನೊಗು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಯೆಂಕುಲು ಕಂಡಿತ ಬರ್ಲೆ.”

* * *

ಊರ್ದ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಪದ್ರಾಡ್ ಯೋಜನದಾತ್ ಮಲ್ಲ ಬಯ್ಲೆಡ್ ವಾಸ್ತುಗು ಸರಿಯಾದ್ ಭವನೊಲು ಲಕ್ಕಾದುಂತಿಯೆ. ತೂವೆರೆ ಬರಿನ ಸಾರಸಾರ ಜನೊಕ್ಷೆಗ್ ಕುಲ್ಲುನ ಬೊಕ್ಕ ವಣಿಸ್‌ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಂಡ್. ಭೂತ ತುಷ್ಟಿ ಕಜೊಲ್ಲಾ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಪೊರ್ನುಪೊರ್ನು ದುತ್ತೈತೊಲೆಡ್ ರಾಜಕುಮಾರೆರ್ ರಂಗೊಗು ಜಪುವೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸುರೂಕ್ ಬತ್ತೆ. ತನ ಶಸ್ತ್ರ ‘ಶ್ರಮೋ’ನು ತೋಜ್ಪಾವೆ. ಅಯಿಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದಕುಲು ಒರಿಒರಿಯಾದ್, ಗುಂಪು ಗುಂಪಾದ್, ಶಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆನ್ ಮೆರೆಪಾಯೆರ್.

ಬಗೆತರೊತ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಕೌರವೆ ಬತ್ತಿನ ಪೊರ್ನುನು, ಅಯನ ಕಯಿತ ಚಾತುರ್ದೆನ್ ವಿದುರೆ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಚಿನೇ ಅಲ್ಪ ಸೇರ್ದಿನ ಜನೊಕುಲು ತೂದು ಕುಸಿಟೆತ್ತೆರ್.

“ಧೀರ. ಜಗಜಟ್ಟಿ, ರಾಜಕುಮಾರ ಚೌಪಟಮಲ್ಲ. ‘ಕುರುಕುಲ ಕೈರವಾಮೃತ ಕಿರಣ’. ‘ಧಿರು ಧಿರು ಭಲ ಭಲಾ’ ಪಂಡ್‌ದ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಲಕ್ಕಾಯೆರ್. ಕೈತಟ್ಟುನೆತ ಗೌಜಿಯೇ ಗೌಜಿ! ಕೆಲವೆರ್ ಕುಸಿಟ್ ನಲ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಮಗನ ಮೇಲೆದ ವಿವರ ಕೇಣ್ಡೆ ಆಯಿನ ಸಂತೋಸು ಆತೀತತ್ತ್. ಅಯಿತೊಟ್ಟುಡೇ ಮಗಕ್ ಜನೊಕ್ಷೆನ ದಿಸ್ಸಿ ಕಂತುಂಡಾ ಪಣ್ಣೆನ ಪೋಡಿಗ್! ದಿಸ್ಸಿ ದೆಪ್ಪುನ ಬಗ್ಗೆಡೇ ಅಲಚನೆ!

ಪಂತೊಂಡು ಒರಿಯಡ್ಲೊರಿ ಮಿಗಿಲೆ! ಭೀಮಲ ದುರ್ಯೋಧನನಂಚಿ ಚಾತುರ್ಮೆ ಮೆರೆಯೆ! ಆತೆಗೇ ಮಣಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜೆ. ಕೌರವನ್ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಗು ಲೆಪ್ಪವೆ. ಆಯೆ ಬುಡ್ಡೆನ? ಇರ್ವೆರ್ಲ ಎದುರೆದುರಾಪೆರ್. ಪಂತ ಪೋದು ನಿಜ ಕಾಳಗೊನೇ ಸುರುವಾಂಡ್. ಜನೊಕುಲು 'ಹೋ' ಪಂಡರ್. ಪಕ್ಷ ಪತೊಂದು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊರೈರ್! ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕೆರೆಗ್ ಕಂಟಾಳ ಆಂಡ್. "ಭೀಮನ್ ಪತ್ತಾಲೆ. ಕೌರವನ್ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಾಲೆ" ಪಣ್ಣಿಂಚಿನ ಬೊಬ್ಬೆ, ರಂಪಾಟ ಜೋರಾಂಡ್. ಆತ್ಮೇಟ ಸಂತೋಸುಡಿತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮರ್, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್ ಮಾತೆರಾ ಮೋನೆ ಮೋನೆ ತೂವೊಂಡರ್. ಭೀಷ್ಮರ್ ಲಕ್ಕ್ದ ಉಂತುದು.

"ಅಯ್ಯೋ! ದ್ರೋಣೇರೇ, ಪಂತೊದ ಕಳ ಲಡಾಯಿದ ಕಳ ಆಂಡತ್ತ? ಸೊಗಸ್ದ ಬುಳೆಸಲೆಕ್ ತೂತಕೊಳ್ಳಿ ನುರ್ರಿಲೆಕ ಆಂಡತ್ತ? ಮಾತೆರಾ ಸೇರ್ದ್ ಲಡಾಯಿ ಉಂತಾಲೆ" ಪಣ್ಣಿ ಗಟ್ಟಿ ದನಿಟ್ ಪಣ್ಣರ್. ತೂಪಿನ ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಮನಿಪಂದೆ ಇಪ್ಪುಲೆಂದ್ ಆಜ್ಜೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ವಿದುರನ್ ಲೆತ್ತದ್, "ಉಂದು ದಾದನ ವಿಪರೀತೊಗು ಪೋವೊಂದುಂಡತ್ತ?" ಕೇಣುವೆರ್. ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲ ಅಂಚಿನೇ ಗ್ರಯಿತರ್. ಅಯಿಟ್ ಒರಿ ಪಣ್ಣೆ, 'ತೂಲೆ, ದುಂಬೇ ಕೌರವೆರ ಪಾಂಡವೆರ ರಡ್ಡ್ ದ್ರೂವೊಕುಲಾದ್ ಉಲ್ಲೆರ್. ಅಕುಲು ನನ ದುಂಬುಗ್ಲಾ ಪಗೆಪತ್ತುನೆತ ಲಕ್ಷಣ ಉಂದು."

ಆತಾನಗ ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರದರ್ಶನ ಸುರು ಆದ್ ಮಾತೆರಾ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ರಂಗೊದ ನಡುಟು ಬತ್ತದ್ ಉಂತಿಯೆ. ಮಾತ ಗುರು ಹೆರಿಯೆರೆಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ಉಂದೆಡ್ಲ ದುಂಬೇ ಗುರು ದ್ರೋಣೇರ್ ಏಕಲವ್ಯನ ಕೊಂಬ ಬಿರೆಲ್ನ್ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾದ್ ದೆತೊಂದು ಅರ್ಜುನಗ್ ಸರಿಸಾಟಿಲಿಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತೊಂದೆರ್. ಅಯಿಡ್ಲಾವರ ಗುರುದ್ರೋಣೇರ್ ಕಡೆಕ್ ತೂನಗ ಅರ್ಜುನಗ್ ಗೌರವೊದ ಬಾಮ ಉರೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಅರ್ಜುನನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಪಂಡ ಅಕ್ಕಸೊಡು ಕೋಲ್ಮಿಂಚಿದ ನಲ್ಲಾಟನೆ! ಅಯನ ಗತ್ತ, ಗೈಮೆ, ಚಾತುರ್ಮೆ, ಚುರು, ಮಾತಲಾ ಮಿತ್ತ ಮುಟ್ಪಂದೆ! ಆನೆಡ್, ಕುದುರೆಡ್ ಬರ್ಪಿನ ಪೊರ್ದು ತೂವೊಡು! ಗುರಿ ಸಾಧನೆದ ಕ್ರಮ ತೂವೊಡು! ಕತ್ತಿವರಸೆದ ಗತ್ತ ತೂವೊಡು! ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರೊಡು ಕಪ್ಪು ಪುಗೆ ರಟ್ಟಾದ್ ಪಂತೊದ ಕಳ ನಿಲಿಕ್ಕೆ ಪಸೆರ್ಪಾವುನ ಬಗೆ ತೂವೊಡು! ಒರಾನೆ ಬರ್ಪ ಬರ್ಪಾವೆ! ಅಪಗನೇ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಡು ದೂರ ರಟ್ಟಾವೆ. ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರೊಡು ಸೂರ್ಯಗಿರಣದ ಬೆರ್ಮೆ ಪುಟ್ಟಾವೆ! ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಡು ಕಬಿದಿನ ಕತ್ತಲೆನ್ ಒರಾನೆ ಗಿಡತ್ತದ್ ಬೊಳ್ಳು ಪರಪ್ಪಾವೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸಾದಗೊನು ತೂದು, ಪಾಂಡವರ್, ಕುಂತಿ, ಭೀಷ್ಮೆ, ವಿದುರೆ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್ ಮೊಕ್ಲೆನ ಮೋನೆ ಅರ್ಲಂಡ್. ಆಂಡ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ, ಶಕುನಿ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಮೊಕ್ಲೆನ ಮೋನೆ ಕಂಗಂಡ್. ಜನೊಕುಲು ಕೈತಟ್ಟುನ, ಬೀರ ಲೆಪ್ಪುನ ಗೌಜಿ ಕೇಣೊಂದು ಅರ್ಜುನೆ ಗೇಲ್ದ ಹಮ್ಮುಡಿಪ್ಪುನಗ ಕೌರವನ ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಲೆ ಪೋಂಡು.

ಪಂತ ತೂವೆರೆ ಬಯ್ಯಿನ ಕರ್ಣಗ್ ಕೌರವನ್ ತೂದು ಬೇಜರಾಂಡ್. ಏತಾಂಡಲ ಕೌರವೆ ತನ ಮಿತ್ತೆ. ಪರಶುರಾಮೆರಡ ಬರವು ಕಲ್ತದ್, ಸಾಪದೊಟ್ಟುಗು ಪಿರಬತ್ತಿನೆಡ್ಲಿಂಚಿ ಕೌರವನೇ ಕರ್ಣಗ್ ಆತ್ಮಿಯೆ. ದ್ರೋಣೇರ್ ತನ ಗುರು ಆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತದಿಲ್ಲ ಆಯೆನೆ. ಇತ್ತೆ ಕೌರವೆ ಮೋನೆ ಕಂತಪಾಡ್ಲೆ ತಿರ್ತ್ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಕರ್ಣಗ್ ಸಯಿಸೆರಾಯಿಜಿ.

"ಮಾತೆರಾ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಲೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆ ಮೆರೆತೆ ಪಣ್ಣಿ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡುವರತ್ತ? ಯೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ತೂದು ಬೊಕ್ಕ ಸಾಧನೆಡ್ ಬಿರೆರೆರ್ಂದ್ ನಿಚ್ಚಿಯ ಮಲ್ತೊಣ್ಣೆ"

ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂಡಿನ ಕರ್ಣ ಕಳೊಕು ಬರ್ಪೆ. ಶಂಖನಾದ ಮಲ್ತದ್ ಉಂತುವೆ. ಕೌರವೆ ಸಂತೋಸುಡು

ಕರ್ಣನ ಬೆರಿಬೊಟ್ಟುವೆ. ಕರ್ಣ ಗುರು ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಸೊಲೈಲೆನ್ ಸಂದಾದ್, ಬಾನೊಡು ಬೆಳಗುನ ಸೂರ್ಯದೇವೆರೆನ್ ತರೆದೆರ್ತ ತೂಪೆ. ತರೆ ಬಗ್ಗದ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಬಿಲ್ಲ್ಡೆ ಠೇಂಕಾರ ಮಲ್ತದ್ ಉಂತಿನ ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ಮಾತೆರ್ಲ ಸೋಜಿಗೊಡು ಮುರ್ಝಿಯೆರ್.

ಅರ್ಜುನೆ ಮೆರೆಯಿನ ಮಾತಾ ಶಸ್ತ್ರ ಚಮತ್ಕಾರೊಲೆನ್ ಅವ್ಲೆ ಮಟ್ಟೊಡು ಕರ್ಣಲ ಮೆರೆಪಾಯೆ. ಕಣ್ಣ್ ಬುಳಾದ್ ತೂಯಿನ ಜನೊಕುಲು ಕರ್ಣನ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್. ಕುಸಿತ ಸೊರ ಲಕ್ಕಾಯೆರ್! ಅರ್ಜುನಲೆಕನೇ ಇಂಬೈಲ ವಿಹಾರ, ವಿಬಂಧ, ವಿಧಾನ ಉಂದೆನ್ ಪೂರಾ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಲ್ತೆತ್ತ? ಯೇರುಂಬೆ? ಪಣೊಂದು ಪುಗರ್ಯೆರ್.

ಭೀಮ ಕೌರವನ್ ಕಳೊಕು ಲೆತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕರ್ಣ ಅರ್ಜುನನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ..

“ಅರ್ಜುನಾ, ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬುನ ಇಚ್ಚೆ ಉಂಡುಡ ದುಂಬು ಬಲ್ಲ!”

ಅರ್ಜುನನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಕೋಪೊದ ಕಿಡಿ ರಟ್ಟೆಂಡ್. ರಪ್ಪ ಎದುರುಗೇ ಬರ್ಲೆ. ಇರುವೆರ್ಲ ಪಗರಿ ಪಾರಾವುನೆಕ್ ಸುರು ಕೊರ್ಕುಗನೇ ಭೀಷ್ಮೆರ್, ಗುರುವರ್ಯೆರ್ ಬತ್ತದ್ ತಡೆಪುವೆರ್. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಕರ್ಣಡ ಕೇಣ್ಣೆರ್. “ಕರ್ಣಾ, ನಿಕುಲು ಕದನೊಗು ದುಂಬಾವೊಡಾಂಡ ಇವೆರ್ಲ ಪರ್ವಯ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಈ ರಾಜೆನ? ಅತ್ತ ನಾಯಕೆನ? ಯೇರ್ಂದ್ ಪಣೊಡು.”

ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರದರ್ಶನ ತೂದು ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಕುಂತಿ ಕರ್ಣನ ಪ್ರದರ್ಶನೊಲ್ಲ ತೂಪೊಲು. ಮನಸ್ಗ್ ಕುಸಿಯೇ ಆಪುಂಡು. ಇಂಬೈ ಯೇರ್? ಕಣ್ಣೆಗ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ಸಮ್ಮಂದ ಕರ್ಲೆಗ್ ತೆರಿಲೆಕ ಆಪೊಂದುಂಡು. ಇಂಬೈ ತನ ಮಗನೇ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್. ಒರಾನೆ ದುಂಬು ಆತಿನ ಪೋತಿನ ಪೂರ ನೆಂಪಾದ್, ತರೆತಿರ್ಲದ್ ಬೂರೊಲು. ಅಲೆನ್ ದಂಡಿಗಡ್ ಅರಮನೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆರ್.

ಜಾತಿ ಪರ್ವಯದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬನ್ನಗ ಕರ್ಣನ ಮೋನೆ ಕಂಗ್ಂಡ್. ಆಯೆ ಒರಾನೆ ತರೆ ತಗ್ಗಯೆ. ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವ ತಡ ಮಲ್ತಜೆ. ರಪ್ಪ ಬತ್ತದ್ ಕರ್ಣನ್ ಅರಂಟ್ ಪತ್ತುವೆ. ಬೆರಿಬೊಟ್ಟುವೆ. ಅಲ್ಲಡ್ಲೆ ಬೇಲೆದಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಕೇಂಡಿಲೆಕ ಕರ್ಣ ಯೇರ್ಂದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ತೆರಿಯೊಡು. ಇತ್ತೆನೇ ಸಿಂಹಾಸನ ಬೊಕ್ಕ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೊಗು ಬೋಡಾಯಿನ ಸೊತ್ತು ಸರಕು ಕಣವೊಡು” ಪಣ್ಣೆ. ಕರ್ಣಡಲ ಪಣ್ಣೆ, “ಇತ್ತೆನೇ, ಮುಲ್ಪನೇ, ನಿಕ್ಕ ‘ಅಂಗ’ರಾಚೊದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೊದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನೊಲು ಮುಗಿಬೊಕ್ಕ ಕೌರವ ಸಭೆಕ್ ಕೇಣಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ.

“ಜಾತಿಕುಲೊತ ವಿಚಾರೊನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ದೆರ್ತ ಪಾತೆರ್ಲೆರ್. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಭೀಮ ವಾ ಕುಲೊತಾಯೆ? ಆಯನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡುವ? ಅತ್ತ ಪವಮಾನೆನ?.ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರೇ, ಲಾಳದ ಕಡ್ಡಿಡ್ ಪುಟುದಿನ ಈರ್ ವಾ ಕುಲೊತಾರ್? ಮಣ್ಣೆದ ಕುದ್ಡೆಡ್ ಪುಟುದಿನ ಭಾರದ್ವಾಜೆರ್ ವಾ ಕುಲೊತಾರ್? ಆರೆನ ಅಪ್ಪೆ ಯೇರ್ಂದ್ ಪಣೊಲಿಯೆ?”

ಯೇರಾ ಪಾತೆರ್ಲೆರ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಾತೆರ್ಲ ಜತ್ತದ್ ಪೋಯೆರ್. ಸೇರ್ದಿನ ಜನಸಾಗರ ಗುಂಪುಗುಂಪುಡು ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಅಗತ್ ಪೋಯೆರ್.

* * *

ಮೂಜಿ ಲೋಕೊದ ಮೋಹನಮಂತ್ರ ದೇವತೆಲೆಕ ಏಸುರೊದ ಮೋನೆದ ಬಾಲೆ ದ್ರೌಪದಿನ್, ಅಂಚಿನೇ ಹೋಮಕುಂಡೊದ ನಡುಟು ಬಿಲ್ಬಾಣ ಕವಚದೊಟ್ಟುಗು ಮೂಡ್ತು ಬಯ್ಯಿನ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನ್ ದ್ರುಪದ ಪೆರ್ಮೆಡ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುವೆ. ಇರ್ವೆರ್ಲಾ ಅಗ್ನಿಡ್ ಪುಟುದಿನಕುಲು. ತಾನ್ ಮಲ್ತದಿನ ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗೊದ ಫಲ. ದ್ರುಪದನ ನೆಂಪು ಪಿರ ಪಾರ್ಂಡ್.

ಅತ್ತ, ಯೆನಡ ಭಲ ಕಟ್‌ದಿನ ದ್ರೋಣೆ ತನ ಶಿಷ್ಯ ಅರ್ಜುನಡನೇ ಯೆನನ್ ಅಯನ ಮಂಚದ ಕಾರ್ಗ್ ಕಟ್ಟಾದ್, ತನ ದತ್ತ ಕಾರ್ ದೊಂಕುದೆತ್ತ? ಅಯನ ಕುಚ್ಚನದ ಪಾತೆರೊಲು ವಾ ಬಿಗುತವು?

“ಏ... ದ್ರುಪದಾ, ನಿಕ್ ನಮ ಎಲ್ಯಿದ ನೆಂಪು ಇತ್ತೆ ಬತ್ತಂಡಾ? ನಿನ ರಾಜ್ಯ, ನಿನ ಜೂವ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಕೈಟೇ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ನಿಕ್ಕೇ ಪಿರ ಕೊರ್ಪ್. ನಿಕ್ ನಿನ ಜೂವೊನು ದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯೆನನ್ ಅತ್ತ, ಯೆನ ಶಿಷ್ಯನ ನಿಕ್ ಗೆಂದೆರೆಗಾವಂದ್. ಅಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ನಿಕ್ ಗರ್ವ, ಅಂಸಾಣಿಲ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಈ ಪಾತೆರೊದ ಮುನೆ ಕಂತಿನೆಚಾದೇ ಯಾನ್ ಊರುಗ್ಲ ಪೋವಂದೆ ಗಂಗೆದ ದಂಡೆಡೇ ಇತ್ತೊಂದು ಪುತ್ರಕಾಮೇಷ್ಟಿ ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಯಕಿನಿ. ಆಂಡ ದ್ರೋಣೆರ್ ಬಯಬೀತಿಡಾದ್ ವೇದವಿದರ್, ಋತ್ವಿಜೆರ್ ತಿಕ್ಕಂದೆ, ಕಡೇಕ್ ಯೆನ ಪುಣ್ಯೊಡು ಯಾಜ, ಉಪಯಾಜ ಪಣ್ಣಿ ತಪಸ್ವಿಲೇ ಒದಗಿಯೆರ್. ಮನದೀದ್ ಯಾಗ ನಡಪುಡಿಯೆರ್. ಆ ನೀಚೆ ದ್ರೋಣನ್ ಕೆರಿನ ಮಗೆ ಬೋಡುಂದು ಬಯಕಿನಂಚನೇ ಈ ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮೆ ಪುಟುದೆ. ಯೆಂಕ್ ಆಯಿನ ಅಪಮಾನೊದ ಇಡೆಟ್ಟಿ, ಯೆನನ್ ಗೆಂದಿನ ಅರ್ಜುನನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಮೆಚ್ಚಿನ ಯಾನ್ ಅಯನ್ ಮದ್ದೆ ಆಪಿಂಚಿನ ಮಗಲ್ ಬೋಡುಂದು ಬಯಕಿನಂಚನೇ ಈ ದ್ರೌಪದಿ ಪುಟುದೊಲು. ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚರ ಇಪ್ಪುಜಿ. ಅರ್ಜುನಲೆಕಂತಿನ ಮರ್ಮಯೆ ತಿಕ್ಕುನನೇ ಯೆನ ಭಾಗ್ಯೊದ ಸಂಗತಿ.

ಕಾಲ ಕರಿನಗನೇ ದ್ರುಪದಗೊಂಜಿ ಚೋದ್ಯ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮೆ ತನ್ಯ ಮೃತ್ಯುಂದ್ ತೆರಿದ್ ದ್ರೋಣೆ ಅಯನ್ ತನ ಶಿಷ್ಯ ಆವೊಡುಂದು ಲೆತ್ತಿನೆಟ್ ದ್ರುಪದಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರ್‌ಂಚಿನ ಗುರು ತನ ಮಗಕ್ ಬೇತೆ ಯೇರ್ಲ ತಿಕ್ಕಯೆರ್. ಅಂಚ ಮಗನ್ ದ್ರೋಣನಡೆಗೇ ಕಡಪುಡ್ಯೆ.

* * *

ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರ್ ಪಗೆ ಮಚ್ಚರ ಊರೊರ್ಪಡಿ ತೆರಿಂಡ್. ಅರಮನೆಟ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ರಾಜ್ಯೊಗು ಇರುವೆರ್ ರಾಜೆರಾಪೆರ್‌ಂದ್ ಜನೊಕುಲು ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್. ಒಂಜಾ ನೂದು ಜನ ಕೌರವೆರ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಟ್ ಉಪ್ಪೊಡು, ಇಜ್ಜಾಂಡ ಐವ್ವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರುಪ್ಪೊಡು. ನೂತ್ತೈನ್ ಜನ ಒಟ್ಟುಡುಪ್ಪುನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇ ಇಜ್ಜಿ.... ಮಾತೆರ್ ಅಬಿಮತಲಾ ಇಂಚಿನೇ!..

ಕೌರವನ ಭವನೊಡು ಶಕುನಿ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನಿಲ ಉಂದನೇ!

“ದ್ರುಪದನ ರಾಜ್ಯೊಗು ದಂಡ್ ಕೂಡೊಂದು ಪೋನಗ ನಂಕ್ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು, ಅರ್ಜುನನ ಗೇಲ್‌ನ್ ತೂತರ್. ಅತ್ತಂದೆ ಭೀಮ ನಂಕ್ ದುಸ್ಪ ಕನೊತಂಚ ಉಲ್ಲೆ. ಪಾಂಡವೆರ್‌ಂಚು ಉಪ್ಪುನನೇ ಕಸ್ಸ. ಬೀರಬಿರೊಲಿದ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ತ ಮಿಂಚಿಸೆರೆ ನಂಕ್ ತೀರಂದ್. ಅತ್ತಂದೆ ನಮ ದೈವಗತಿಲಾ ದುರ್ಬಲನೆ! ಆ ದರಿದ್ರ ಭೀಮನ್ ಕಲ್ಕೆಟ್‌ದ್ ಸುದೆಕ್ ದಕ್ಕಂಡಲ ಮುರುಚಿ. ಇಸೊತ ಗಜ್ಜೆಯಿ ತಿಂದ್‌ಂಡಲ ಸೈಪುಜೆ. ಅಯಗ್ ಇಸೊಲ ಜೀರ್ಣಸಗ್ಗಿದ ಚೂರ್ಣ ಆಪುಂಡು. ಅಯಡಾದ್ ಯೆನ ಮನಸ್‌ದ ನೆಮ್ಮದಿ ಹಾಳಾತ್‌ಂಡ್. ದಾದ ಮಲ್ಪುನುಂದ್ ತೆರಿಯುಜಿ.” ದುರ್ಯೋಧನ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುವೆ.

ಕರ್ಣೆ ಆಯನ್ ಸಮದನ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ದುರ್ಯೋಧನಾ, ವಿದುರ, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ ಯೆರೆನ್ನ ನಂಬೊಡ್ಡಿ. ಮೊಕುಲು ನಿನ ಇಲ್ಲಡ್ ಉಣೊಂದು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಯಕುನಕುಲು. ನಿನ ವಿಶ್ವಾಸೊಗು ಯೋಗ್ಯೆರತ್ತ್. ನಮನ್ ದೂರುನನೇ ಅಕ್ಲೆನ ಅಬ್ಬೆಸ.”

ಕೌರವೆ ಅಂದಿಣ್ಣಿಲೆಕ ತರೆ ಗದ್ದಾವೆ. ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ಲ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಂಡ ಆಪುಜಿ.

“ಅಂಚಾಂಡ ಯೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣ ಕೌರವ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪ್ಪುಲ. ಯಾನ್ ನಿನ ದಂಡ್ಡಿತ್ತಾದ್ ಅಂಕೊದ ಕಳೊಟು ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪೊರುಂಬುದು ಅಕ್ಲೆನ್ ಯಮಲೋಕೊಗು ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊಗು ಒರಿಯೆ ಸೂರ್ಯೆ ಇತ್ತಿಲೆಕ ಸಮಸ್ತ ರಾಜ್ಯೊಗು ಈ ಒರಿಯೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ್ ಮೆರೆವೊಡು.”

ಕೌರವೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆರೆಗ್ ಆನಂದ ಆಂಡ್. ಕರ್ಣನಂಚಿನ ಬೀರೊಡು ಬೀರೆ ಸಾಯೊಗುಪ್ಪುನಗ ಪಿರತೂಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೆನೇ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನೆ ತನ ತಮ್ಮಲೆ ಶಕುನಿನ್ ತೂಪೆ. ಶಕುನಿಲ ಕಮ್ಮಿದಾಯೆ ಅತ್ತ್. ಕಳಿಂಗನೀತಿಗ್ ಪುದರ್‌ಪೋತಿನ ಶಕುನಿ ಕುಯಿಂತ್ರಿ ತೆಲೆಕೆ ತೆಲೆ.

“ಕೌರವಾ, ಯಾನ್ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುನು ಬೇತೆನೇ ಬಗೆಟ್. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಂಡರ್ಡ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತ ಕೋಪ ಬರು. ಅಂಚ ಪಣೊಡಾ, ಬೊಡ್ಡಾ... ಅವ್ವೆ ಅಲಚನೆಡುಲ್ಲೆ.”

ಕರ್ಣೆ ಲಕ್ವದ್ ಪೋದು ಶಕುನಿಡ ಪಣ್ಣೆ. “ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಕೌರವನ ಎಡ್ಡೆಪುದ ಒವ್ವೆ ಯೋಜನೆಗ್ ಯಾನ್ ಅಡ್ಡ ಬರಯೆ. ಈರ್ ಇರೆನ ಅಲಚನೆನ್ ಪಣೊಡು.”

“ಅಂಚಾಂಡ ಮಾತೆರಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಯಾನ್ ದಿಂಜ ಕಂತೊಗು ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದೆ. ನಮ ಸಾಮರ್ಥಿಗೇನ್ ಅಂದಾಜಿ ಪಾಡ್ಲೆ. ದ್ರುಪದಡ ನಮ ಸೋತುದಿನೆನ್ ನೆಂಪು ದೀವೊಂದೆ. ನಮ ರಾಜ್ಯೊದ ಜನೊಕುಲೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆ ಮಿತ್ತ್ ಎಚ್ಚಿಗಿ ಗೌರವ ಉಂಡುಂದ್‌ಲ ಯಾನ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಅಂಚಾದ್ ನಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋಚಿತ ಯುದ್ಧೊದ ಸಾದಿಡ್ಡ್ ಕುಹಕೋಪಾಯೊದ ಸಾದಿಡೆ ಗೇಲ್ ಆಪಿನಿ. ಉಂದು ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಅಪಿನಿಂದಾಂಡ ಸಾದಿ ಯಾನ್ ತೋಜಾವೆ”

ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಕೆಬಿ ಕೊಂಡೆ ಆಂಡ್. ಶಕುನಿ ಒಂತೆ ಪೊರು ಜಾನಿದ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆ.

“ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಪಣ್ಣೆ ಸಮಾದಾನೊಡ್ ಕೇಣ್ಣೆ. ಭೀಮ ಪಂಡ ಥೇಟ್ ಭೈರವೆನೆ! ಅಂಚೆನೇ ಅರ್ಜುನಲ ಬಾರಿ ಬಿಗುತಾಯೆ. ಲೋಕೊಡು ಸಾಮರ್ಥಿಗಡ್ ಪರಶುರಾಮೆ, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆರೇ ಮಿಗಿಲ್. ಅಕ್ಲೆಡ ಒಂಜಿ ಗುಣ ಇತ್ತಂಡ ಅರ್ಜುನಗ್ ಮೂಜಿ ಗುಣ. ಅರ್ಜುನನ್ ನಿನೆತ್‌ಂಡ ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಕಾರ್ ನಡ್ಕುಂಡು. ಭೀಷ್ಮೆರ ತರೆ ನಡ್ಕುಂಡು. ದ್ರೋಣೆರ್ ತಿಗಲೆನೇ ನಡ್ಕುಂಡು.”

“ಅಂಚತ್ತ್..”

“ಕರ್ಣಾ, ಮನಿಪಂದೆ, ಯೆನ ಪಾತೆರ ಪೂರ ಕೇಣೊನ್ನ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ನಿಕಲ್ ಇಸ್ಸ.”

ಬೊಕ್ಕ ಯೇರಾ ಮಣಿತಿಚೆರ್. ಶಕುನಿ ತನ ಕುಟಲೋಪಾಯೊನು ಪಣೊಂದು ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆ.

“... ಕೌರವಾ, ಬೇಜಾರ್ ಮಲ್ತೊನಡ. ಶತ್ರುಲೆನ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತಾದ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಎಡ್ಡೆಡ್ ಆಡಳಿತ ಮಲ್ಪುನ ಸಾಹಸ, ಸತ್ವಗುಣ ನಿನಡ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಪೊಕ್ಕಡೆದಕುಲತ್ತ್, ಪ್ರಚಂಡೆರ್.”

ಜನಮೇಜಯ ಕೇಣ್ಣ, ಶಕುನಿನ ಮದಿಪು ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. ಆಂಡ ಉಂದು ಲೋಕ ಕಂಟಕೊದ ಮದಿಪು.

“ಮಾಮೆರೇ ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಹಿತಚಿಂತಕೆರ್. ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬೆರಿಸಾಯ ಕೊರೊಡು. ಯೆಂಕ್ಲೆನ

ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಗೆ ರಡ್ಡೆಲಾ ಈರ್ ಕೈಯಿಟ್ ಉಂಡು. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಪೊತ್ತಾವುನ ಬೇಲೆ ಸುಸೂತ್ರೊಡಾವೊಡು.”.. ಕಳಿಂಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯೆ ಕೇಣ್ಣೆ.

“ಪೂಜ್ಯೆರೆ, ಒಂಜಿ ಅನ್ನಾನ. ಈರ್ ಕಳಿಂಗ್ ಪಂಡರ್. ಅವು ಶಕುನಿನ ಪುದರ? ‘ಕಳಿಂಗನೀತಿ’ಂದ್ ಪಂಡರ್. ಅವು ದಾದವು?”

“ಕಳಿಂಗ ಪಂಡ ಕಟಕ್ದ ಕಯ್ಲೊ ಒಂಜಿ ರಾಜ್ಯ. ಅಲ್ಪದಕ್ಷಿಣ್ ಕಳಿಂಗ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ದುಸ್ವಯುಗ್ತಿದಕ್ಷಿಣ್ ಕಳಿಂಗ ಪಣ್ಣೆರ್. ಶಕುನಿ ಈ ಅರ್ತೊಡು ಕಳಿಂಗ್. ಕಳಿಂಗನ ದುಸ್ವ ಬೋದನೇನೇ ಕಳಿಂಗ ನೀತಿ. ದುಸ್ವೆರೆಗ್ ಉಂದು ಎಡ್ಡೆ ಮದಿಪುದಂಚ ತೋಜುಂಡು. ಉಂದೆಟ್ ಅರ್ತ ದಿಂಜನೆ. ಆಂಡ ಕೇಡ್‌ಗಾಪಿನನೆ!

ಈ ಕಳಿಂಗ್ ಶಕುನಿನ ಕೆಲ ಬೋದನೆಲ್ ಇಂಚ ಉಲ್ಲ. ನನೊರೈಡ ಆಯಿನಾತ್ ದೆತೊನೊಡು. ನನೊರೈಗ್ ಚಿಕ್ಕಾಸ್ಲ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕೊರೈಜಿ ಪಣಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಇತ್ತೆ, ಬೊಕ್ಕ, ಇಂಚ ಪಣೊಡು. ಸೀಕ್‌ಸಂಕಡೊನು, ಅಲ್ಲುನ ಕೂಲಿನ್, ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬೂರ್ದಿನ ಕಸೊನು, ಇಲ್ಲೊ ಪೊಗ್ಗಿನ ಉಚ್ಚುನು ಅಪಗನೇ ನಿವಾರಣೆ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಈ ಪಾಂಡವ ಪಗನಕ್ಷೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪೊಡು. ಇಂಚ ನನಲಾತ್ ಪಣೊಲಿ. ಇತ್ತೆಗ್ ಈತ್ ಯಾವು. ಈಲ ಒರಿ ರಾಜಿನೇ. ಉಂದು ಮಾತ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಆಂಡ್.”

“ಆಂಡ. ದಾನೆ ಪೂಜ್ಯೆರೆ?”

ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ತೆಲ್ಲುವೆರ್.

“ಆಂಡ, ರಾಜೆ ಈ ಕಳಿಂಗನೀತಿನ್ ತರೊನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಧರ್ಮೋಡೇ ನಡಪೊಡು”

ಜನಮೇಜಯೆಲ ತೆಲ್ಲುವೆ.

“ಕೌರವೆ ನಡು ಇರೊಡೇ ಅಮ್ಮೆರೈಡೆಗ್ ಪೋದು ಬೋಗಾರ್ ದುಕ್ಕೊದ ದನಿಟ್ ಪಾತೆರೈ.”

“ಅಮ್ಮೆರೆ, ಪಾಂಡವೆರೈ ಏಳಿಗೆ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಕಂಟೆಲ್ಗ ಉರು ಆವೊಂದುಂಡು. ಆಂಡಲ ಈರ್ ದಾದ ಸಾಯಸಕಾಯ ಮಲ್ಪಂದೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲರತ್ತೆ?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪೆರೈಡ್ ಮಗೆ ಕೌರವನ ತರೆಪೂಜುವೆ.

“ಪೋಡೊಡ್ಡಿ ಮಗ, ಅಕುಲು ಐನ್ ಜನ. ನಿಕುಲು ನೂದು ಜೋಕುಲು ಉಲ್ಲರತ್ತೆ?”

ಕೌರವ್ ಗರ್ವ ಏರ್ಂಡ್.

“ಅಮ್ಮೆರೆ, ನೂದು ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪಡೆತೊಂದು ಈರ್ ಮಲ್ತಿನ ಉಪಕಾರ ಪಂಡ ಅಪ್ಪೆನ ಜವನಾದಿಗಿನ್ ಹಾಳಮಲ್ತಿನಿ. ಆತೇ.”

“ಭೇ! ಭೇ! ಅಂಚ ಪಣೊಡ್ಡಿ. ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಯಾನ್ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕ ಕೇಣುವೆರ್. ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಆವೊಡುಂದು ಪಣ್.”

“ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆನ ಸಂಗತಿ ಬೊಕ್ಕ. ಇತ್ತೆ ಒಂಜಿ ಕೆಲಸ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡೇ ಉಪ್ಪಡ್. ಆಕ್ಷೆನೊಟ್ಟುಗು ಉಪ್ಪೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಷೆಗಾಪುಜಿ... ಆಯಿಡ್ವಾವರ ಯೆಂಕ್ಷೆನ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಈರ್, ಇರೆನ ಮೆಗ್ಯನ ಜೋಕುಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊನ್ ಕೊರೈ. ರಾಜ್ಯೊದ ಸಂಪೊತ್ತು ಆಕ್ಷೆನ ಸಂತತಿಗೇ ಪೋವಡ್. ಅಪ್ಪೆನ್ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಇರ್ವೆರೆಗ್ಲಾ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆತೊಂದು, ಯೆಂಕುಲು ದೇಸಾಂತ್ರೊಗು ಪೋಪ. ಯೆಂಕ್ಷೆಡ್ಲಾ ಪೌರುಷ ಉಂಡು. ಕೈಯಿಟ್ ಆಯುಧೊಲಾ ಉಂಡು. ಎಂಚಲಾ ಬದುಕೊನುವೆ.”

“ಮಗಾ, ಕುರುಕುಲತಿಲಕಾ, ಈ ದೇಸಾಂತ್ರ ಪೋಂಡ ಯೆನ ಆಜೆ ಉಂಡು.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದುಕ್ಕಿದ್, “ಆವಡ್, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದುಲ್ಲರ್? ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ್ಣ.”

ಕೌರವನ ಮೋನೆಡ್ ತೆಲಿಕೆ ಮೆಣ್ಣಾಂಡ್..

“ಅಮ್ಮರೇ, ಈರ್ ಈತ್ ಪಂಡರ್ಡ್ ಯಾವು. ಎಲ್ಲೆ ಈರ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಟ್ಪೆದ್ ಕೊರ್ಪಿನಂಚ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ‘ವಾರಾಣಾವತೊ’ಡು ಬದ್ಕೊಂದುಪ್ಪುಲೆ ಪಣ್ಣ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಯಾನ್ ಅವುಲು ‘ಲಾಕ್ಷಾಭವನ’ ಕಟ್ಟಾವೆ. ಆ ಭವನ ಪಣ್ಣಿ ದಿಕ್ಕೆಲ್ಡೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸುಡ್ಡು ಸಯ್ವಿಲೆಕ ಮಲ್ಪೊಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತ ಸುಸೂತ್ರೊಡು ಮಲ್ಪುನ ಜಬುದಾರಿನ್ ಯೆಂಕೇ ಕೊರ್ತೆ.”

ಇಂಚ ಪಗೆನ ಪುಗಿತ ಪೊರ್ಲು ತೂಪಿನ ಬೆರೆ ದೀವೊಂದು ಕೌರವೆ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಪೆ ಪುರೋಚನೆ ಪಣ್ಣಿ ಮಂತ್ರಿನ್ ಮಾತ ಸರಕ್ ಸಾದನದೊಟ್ಟುಗು ವಾರಾಣಾವತೊಗು ಕಡಪುಡುವೆ.

* * *

ಅರಕ್ದ ಇಲ್ಲ

ವಾರಾಣಾವತೊಡು ಅರಮನೆ ನಿರ್ಮಿದೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪಾತೆರೊಗು ಬಿಲೆ ಕೊರ್ಪು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಪಿದಡ್ಡೆ. ಮಾತೆರ್ಲ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಪುಡಾಡ್ಯೆರ್. ಊರ್ಲ ಜನೊಕ್ಲೆನ್ ಸಮದಾನ ಮಲ್ತೆರ್. ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಇತ್ತೆ ಪಿದಡ್ಡೆಗ ದುಕ್ಕುಲ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಕಡಪುಡ್ಯೆರೆ ಬತ್ತಿನ ವಿದುರೆ ಸಂಕೇತ ಬಾಸೆಡ್ ಅರಮನೆತ ಗುಟ್ಟುನು ಪಂಡಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್ ಕಲಂಕ್ಂಡ್. “ಕಾಡ್ದ ನಡುಟ್ ಮಯಿಂದ್, ಮರೊಕುಲೆನ್ ಸುಡ್ಪುನ ಅಗ್ನಿ, ಗುಡೆಟತ್ತಿನ ಜೀವಿಲೆನ್ ಕೆಡ್ಪುಜಿ. ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರಿನಾಯೆ ಒರಿವೆ..” ವಿದುರನ ಈ ಗುಟ್ಟುನ ಸಂದೇಶ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಟ್ತಿನ ಅರಮನೆ ಅರಕ್ದನೆ ಪಣ್ಣ ತೆರಿನಗ, ಅರಕ್ದ ಅರಮನೆಟ್ ತಂಕ್ಲೆನ್ ಪೊತ್ತಾವುನನೇ ದುರ್ಯೋಧನನ ಉಪಾಯೊ ಪಣ್ಣಲ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕೆಟ್ಟ ಕಜ್ಜೊಗು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒಪ್ಪಿನೆತ ಬಗ್ಗೆಡೇ ಅಲಚನೆಡಿತ್ತಿನ ಪರಯನ್ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ತೆರಿನೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಸೋಜಿಗ ಆಪುಂಡು. ಗರ್ವ ಏರುಂಡು. ಆಂಡ ಪರಯೆ ಪಂಡಿನೆಕಾದ್ ತಡೆತೊಂಡೆರ್.

“ಈ ಅರಕ್ದ ಅರಮನೆಕ್ ಆ ದುಸ್ಸೆ ದುರ್ಯೋಧನೆ ತೂ ಕೊರ್ಪಾದ್ ನಮನ್, ನಮ ಅಪ್ಪೆನ್ ಕೆರ್ಪೆ. ನಮ ಅಯಿಡ್ ದುಂಬು ಮುಲ್ಪಡ್ ಪಿದಡೊಡು. ಅಯನ ತಂತ್ರೊಗು ನಮ ಪ್ರತಿತಂತ್ರ ಮಲ್ಪೊಡು.”

ಅಂಚೆನೇ ಪ್ರತಿತಂತ್ರ ಆದ್, ವಿದುರೆ ಕಡಪುಡ್ಪಿನ ಖನಕನ ಸಾಯೊಡು ಗುಪಿತ ಬಾಕಿಲ್ ಮಲ್ಪಾಯೆರ್.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಅರಮನೆಕ್ ಒರ್ತಿ ಪೊಂಜೊವು ತನ ಏನ್ ಜೋಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಬತ್ತಿತ್ತೊಲು. ಆನಿದಿನ ಅರಮನೆಟೇ ಅಕುಲು ಜೆತ್ತಿತ್ತೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆತ ಪುರೋಚನೆಲಾ ಇತ್ತೆ. ಆಯೆ ಅರಮನೆಕ್ ತೂ ಕೊರಿಯೆರೆ ದಿನ ಲೆಕ್ಕ ಪಾಡೊಂದಿತ್ತೆ. ಆನಿಯೇ ದಿನ ಭೀಮ ತಾನೇ ಅರಮನೆಕ್ ತೂ ಕೊರೊಂದು, ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತಿನ ಅಪ್ಪೆನ್, ಒಪ್ಪುಪುಟಿನಕ್ಲೆನ್ ದೆರ್ತ ಪತೊಂದು, ಸುರಂಗೊಡ್ಡು ಕಾಡ್ ಸೇರೊಂಡೆ. ಆನಿ ಕೃಷ್ಣಪಕ್ಷದ ಚತುರ್ದಶಿ.

ಮನದಾನಿ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ವಾರಣಾವತೊದ ಅರಮನೆಚಾಯಿನ ದುರಂತೊದ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಮಾತೆರ್ದ ದುಕ್ಕಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವ ಕೂಟ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಆನಂದೊಡತ್ತೆರ್! ಅಂಚೆನೇ ಒಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆಲಾ ಅಕ್ಲೆನ್ ಕುಡತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. “ಕುಂತಿ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಡು ಅರಕ್ದ ಅರಮನೆ ಪೊತ್ತಾಯಿನ ಪುರೋಚನೆಲ ಪೊತ್ತುದು ಪೋಯಿನೆಂಚೆ?”

* * *

ಭೀಮ ಪೋದು ಎತ್ತಿನಿ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಕಾಡ್‌ಗೆ! ಅಲ್ವ ಒಂಜಿ ಗೋಳಿಮರೊತ ಮುದೆಲ್ಡೆ ಅಕ್ಲೆನ್ ಜಪುಡ್ತು ನೀರ್ ಕಣತ್ ಪರ್ವಾಯೆ. ನಿದೆರೊಂದೇ ಇತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಇರೆತ ರಾಸಿಡ್ ಜೆಪುಡಾಯೆ. ಅಕುಲು ಚೆತ್ತೆರ್. ಭೀಮ ಒರಿಯೆ ಜಾಗರ್ದೆಡ್ ಕುಲ್ಲೊಂದು ಮಾತ ಗಟನೆಲೆನ್ನ ತುಲಿತೊಂದಿತ್ತೆ.

ಏತೊಂಜಿ ಕಟುರ ಮನಸ್! ಅರಮನೆ ಕಟ್ಟುನೆಟ್ ಏತೊಂಜಿ ವಂಚನೆ! ಇಡಿ ಅರಮನೆನೇ ಭಗ್ಗ ಪೊತ್ತೊಡು. ಉಳಯಿಡ್ ಚೆತ್ತಿನಕುಲು ಪಿದಾಯಿ ಪಾರೊಡಾಂಡ ಸುಡ್ತು ಪೋವೊಡು.... ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೆರಿಯಮ್ಮೇ ಇಂಚ ವಂಚನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದೆರತ್ತೆ? ಅರೆನ ಪಾತೆರೊದ ಪೊರ್ತು ಎಂಚಿನ? “ಮಗಾ, ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯೆಂಕ್ ನಿಕಲ್ನೇ ಯೆತೆ. ಅಮ್ಮರಿಜ್ಜಂದಿನ ನಿಕೆಗ್ ಹಿತವಂದಿಗೆರ್ ಕಮ್ಮಿಯೆ. ಯೆನ ಜೋಕುಲು ದುಸ್ತೆರ್. ನಿಕೆಗ್ ಮಾರ್ಲ ಮಲ್ಲೆರೆಗ್ಗ ಪಿರದುಂಬು ತೂಪಿನಕುಲತ್ತೆ. ಅಕುಲು ಕೇಡ್ ಮಲ್ಲೆರ್ದ ಯೆನ ಪುದರ್‌ಗೇ ಕರಂಕ್. ಅಯಿಕಾದೇ ಯಾನ್ ನಿಕೆಗ್ ದೂರ ಕಡಪುಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿಕುಲು ವಾರಣಾವತೊಡು ಸುಕೊಟುಪ್ಪುಲೆ.” ಪಣ್ಣಿಗ ನಂಬಂದಿನಕುಲು ನಂಬೊಡೆ. ಯೆಂಕುಲು ನಂಬಿಯೆ.

ಭೀಮ ನಿದೆಡ್ ಗೊರಕೆಡಿಪ್ಪುನ ಅರ್ಜುನನ್ ತೂಯೆ. ನಡತ್ ನಡತ್ ಅಯನ ಪಾದ ಉಡೆದಂಡ್. ಮಾತೆರ್ದ ಕಾರ್ ತೂನಗಲ ಅಂಚೆನೆ ಉಡೆದ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರಿದಂಡ್. ಭೀಮಗ್ ಬೇಜರ್ ಆಂಡ್.

ಇರ್ದಿಡೀ ಯೇತ್ ನಡತೆರ್. ಗಂಗೆನ್ ಕಡತ್ ಕುಡ ನಡಪುನಗ ಯೆರೆಗ್ಗ ನಡಪೆರಾವಂದೆ, ಒಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಕುಲ್ಲುದೇ ಬುಡಿಯೆರ್. ಕೌರವೆ ಕೆರಂಡ ಕೆರಡ್. ಆಂಡ ಈ ನಡಪುನ ಹಿಂಸೆ ಬೊಡ್ಡಿಂದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂಡೆ. ಕುಂತಿಗ್ ಭೀಮಡನೇ ಗರ್ವ. ಅರಕ್ದ ಅರಮನೆಟ್ ಸುಕೊಟು ಸಯ್ಯೆರೆ ಬುಡಂದೆ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ನಡತ್‌ದೇ ಪ್ರಾಣ ಪೋವೊಂದುಂಡು. ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರ್ ಪಂಡಿನಿಲ ಪೆದಮುಡೇ! ಕಾಡ್‌ಡ್ ರಕ್ಕಸೆರ್ ಪತ್ ತಿಂದಂಡಲ ಮಲ್ಲೆತ್ತೆ. ಈ ನಡಪುನ ಬಂಗ ಬೊಡ್ಡಿ.... ಮಾತೆರ್ದ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡೆ ಭೀಮಗ್ ಪಿಸ್‌ರೆಕ್ಕಾದ್, “ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲೆ. ಯಾನಿಜ್ಜೆನ?” ಕೇಂಡೆ. ಕುಂತಿನ್ಲ ಧರ್ಮರಾಯನ್ಲ ದೆರ್ತ ಪುಗ್ಗೆಲ್ಡೆ ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು, ಅರ್ಜುನನ್ ಒಂಜಿ ಕಿಡ್ಕಿಲ್ಡೆ, ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರೆನ್ ನನೊಂಜಿ ಕಿಡ್ಕಿಲ್ಡೆ ತರೊಂದು ದುಂಬಿಯೆ.

ಮುಲ್ವ ಅಕುಲು ಜೆತೊಂದೆರ್. ಭೀಮ ಕಾತ್ ಕುಲ್ಲದೆ. ದುಸ್ಸ ಮುರೊಲು, ರಕ್ಕಸೆರ್ ಇಪ್ಪುನ ಈ ಕಾಡ್‌ಡ್ ತಾನ್ಲಾ ಚೆತ್ತಂಡ ಕೇಡ್ ಕಂಡಿತ ಪಣ್ಣಿನೆಕಾದ್ ಎಚ್ಚರೊಡುಪ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ನಿದೆನ್ ನೂಕೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅವು ‘ಹಿಡಿಂಬ’ ಪಣ್ಣಿನ ಬಯಂಕರ ರಕ್ಕಸನ ಬನ. ಆಯೆ ಇರ್ಲಡ್ ಬೋಂಟೆಗೆ ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಅಯಗ್ ಗಾಳಿ ಬೀಜುನಗ ಪೊಸ ಮೂರಿ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್. ಅವು ನರಮಾನಿನೇ ಮೂರಿಂದ್ ಗ್ರಯಿತೆ. ತನ ತಂಗಡಿ ಹಿಡಿಂಬೆನ್ ಲೆತ್ತಾದ್, “ಹಿಡಿಂಬೇ, ಇಡೆ ಬಲಾ! ಗಾಳಿಡ್ ನರಮಾನಿನ ಮೂರಿ ಬರೊಂದುಂಡು! ಆಹ! ನಂಕ್ ಇನಿ ಎಡ್ಲೆ ವಣಸ್ ಒದಗಿಲೆಕನೆ! ಬೇಗ ಪೋದು, ನೋತುದು ಕೆರ್ಡ್ ಕಣಲ. ಗಡ್ಡಡ್ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುಗ.”

ತಗೆ ಪಂಡಿಲಕ ತಂಗಡಿ. ತನ ಉಗ್ರ ರೂಪೊಡು ರಪ್ಪ ಪೋಯೊಲು. ದೂರೊಡ್ಲೇ ತೂಪೊಲು. ಭೀಮನ ಗುಂಗುರು ತರೆಕುಜಲ್, ಕಪ್ಪು ಮೀಸೆ, ಕಣ್ಣಾದ ಪುಳೆಪು, ಕೂಲಿದ ಪೊರ್ನು ತೂವೊಂದೇ ಮೆಲ್ಲ ಕೈತಲ್ ಬತ್ತೊಲು. ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಗ ಆಯನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಇರಾದೆ ಇಚ್ಚಾಂಡ್. ಮಲ್ಲ ಜೂವೊದ ಬಲ ಭೀಮಡ ಕೂಡಾಟೆಗೆದ ಮನಸಾಂಡ್. ಇಂಬ್ಯನೊಟ್ಟುಗು ತಾನ್ ಬಲ್ತ್ ಪೋವೊಡು. ಪರಯೆ ಹಿಡಿಂಬ ತನನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್ ಮುಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ನನ ಐವರೆನ್ ಪತ್ತ್ ಕೆರ್ದ್ ತಿನಡ್. ಇಂಚ ಅಲಚನೆಡ್ ರಡ್ಡ್ ಪಚ್ಚೆ ದುಂಬು ದೀಯೊಲು. ಕುಡ ಅಲಚನೆ ಬತ್ತಂಡ್. ತನ ಉಗ್ರ ರೂಪೊಡು ಕಯ್ಲ್ ಪೋಂಡ ಇಂಬ್ಯೆ ಪೋಡಿದ್ ಕಂಡಿತ ಒಪ್ಪುಚೆ. ಅಂಚ ಆಲ್ ಅಪಗನೇ ಪೊರ್ನುದ ಜವಣೆದಿ ರೂಪು ಪಡೆತೊಂಡೊಲು.

ಭೀಮನಡೆಗ್ ಪೋಯೊಲು. ಆಂಡ ಆಯೆ ಅಲೆನಂಚಿ ಮುಕುಡ್ತು ತೂಯಿಚೆ. ತೂಂಡಲಾ ಪಾತೆರಾಚೆ. ಆಲೇ ಪಾತೆರಾಚಿನ ಯೇರ್ಂದ್ ಕೇಂಡೆ. “ಯಾನ್ ಈ ಕಾಡ್ ಹಿಡಿಂಬನ ತಂಗಡಿ ಹಿಡಿಂಬೆ. ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಮಿತ್ತಾ ಮನಸಾತ್ಂಡ್. ಈಯೆ ಯೆನ ಕಂಡನಿ ಆವೊಡು. ನಮ ಇತ್ತನೇ ಹಿಮಾಲಯೊಗು ಪೋಯಿ. ಯೆನ ಪರಯೆ ಬಾರಿ ಗರ್ವೊದಾಯೆ. ಆಯೆ ಯೆನನ್ ನಾಡೊಂದು ಬರ್ಪೆ. ಬರಡ್. ಮುಲ್ಲ ಉಲ್ಲೆರತ್ತ, ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ದ್ ತಿನಡ್..”

ಭೀಮಗ್ ಅಲೆಡ ಮನಸಾಯಿಚಿ. ಅವು ಕಾಮಗೊಬ್ಬುದ ಪೊರ್ನು ಅತ್ತಂದ್ಲ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಅಲೆಡ ಪಂಡೆ, “ನಿನ ಪರಯನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಯೆನ ಬಲಾಡಿಗನ್ ಅಯಡ ತೋಜಿಪಾವೆ.”

ಹಿಡಿಂಬೆಗ್ ಭೀಮನ್ ಕೂಡೊಂಬಿನ ಗಡಿಬಿಡಿ. ಅಯನ್ ರಂದುವೊಲು. ಅಪಗನೇ ಹಿಡಿಂಬ ರಕ್ಕಸೆನೇ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಭೀಮಗ್ ಆಯೆನೇ ಅಲೆನ ಪರಯೆ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಂಡ್. ಆಯೆ ಅರೆದೊಂದು ಬನ್ನಗ ಇಂಬ್ಯೆ ತಡೆತೆ. ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ಪಡ ಜೆಬ್ಬಿನಕ್ಲೆಗ್ ನಿದೆಗ್ ಅಡ್ಡಿಯಾಪುಂಡು ಪಣೊಂದು, ಮುಸ್ತಿ ಕಾಳಗೊಗು ಸುರುಕೊರ್ಪೆ. ರಕ್ಕಸೆಲ ಬಾರಿ ಪೊರುಂಬಿಯೆ. ಆಂಡ ಬಲಭೀಮಡ ಸೋತು ಸಯ್ಯನಗದ ಅರಬಾಯಿದ ಕರಕರಿಡ್ ಜೆಯ್ಬಿನಕುಲು ಲಕ್ಡ್ ತೂನಗ ಎದುರುಡು ಬಯಂಕರ ನೋಟೊಲೆ! ಸದ್ಯ ರಕ್ಕಸೆ ಸಯ್ಬಿನನೇ ಸಮದಾನ!

ಭೀಮನ ಪೊರ್ನುನು, ಬಲಾಡಿಗನ್ ಮೆಚ್ಚಿನ ಹಿಡಿಂಬೆಗ್ ಅಯನ್ ಪಡೆತೊಂಬಿನ ತೊಡು. ಆಂಡ ಆಯೆ ಒಪ್ಪುಚೆ. ಆಲ್ ಕುಂತಿನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರ್ನು ಭೀಮಗ್ ಪಣ್ಣಾವೊಲು. ಅಂಚೆನೇ ಅರ್ಜನ, ಧರ್ಮರಾಯಡ್ಲ ಪಣ್ಣಾವೊಲು. ಆಂಡ ಭೀಮೆ ಆಪುಜಿಂದೆ ಪಣ್ಣೆ. ಅಯನ ಹಟ ಹೆಚ್ಚಿನಗ ವೇದವ್ಯಾಸೆರೇ ಬತ್ತದ್ ಭೀಮಗ್ ಸದು ಪಂಡೆರ್. ಅಲೆನ್ ಮದ್ಮೆ ಆದ್ ಅಲೆಗ್ ಆಣ್ ಬಾಲೆ ಪುಟ್ಟುನೇಟಿ ಅಲೆಡಪ್ಪ ಇಪ್ಪುಲ ಪಣ್ಣೆ, ಅಲೆಡಪ್ಪ ಕಡಪುಡುವೆರ್.

ಭೀಮನಲ ಹಿಡಿಂಬೆನಲ ಮೋಕೆದ ಗೊಬ್ಬು ದುಂಬರಿಯುಂಡು. ಕಾಡ್, ಬೊಟ್ಟು, ಗುಡ್ಡೆ, ಲಚ್ಚಿಲ್, ಕಿರೆದಂಡೆ... ಇಂಚ ಓಲಾಂಡ ಅವುಲು ತಿರೊಂದು, ಜತೆಜತೆಟ್ ಕುಸಿಟುಪ್ಪುನಗ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಆಣ್ ಬಾಲೆ ಪುಟ್ಟುಂಡು. ಬಾಲೆಗ್ ಘಟೋತ್ಕಚ ಪಣ್ಣೆ ಪುದರಾಂಡ್. ಹಿಡಿಂಬೆನ ರಾಜ್ಯೊದ ಗುರ್ಕಾರ್ಕೆಲ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಣ್ಣೆನ ಕಾಲಲ ಕರಿಂಡ್. ಭೀಮೆ ಹಿಡಿಂಬೆನ್ ಒಪ್ಪಾದ್, ತನ್ನಾಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ್ರ ಲೆತೊಂದು ಆ ಕಾಡ್ ಬುಡ್ಡು ದುಂಬು ಪೋಪೆ.

ಸಾದಿಡ್ ಅಶ್ವಶಾಸ್ತ್ರೊಡು ದಿಂಜ ತೆರಿದಿನ ‘ಶಾಲಿಹೋತ್ರ’ ರುಸಿನ ಆಶ್ರಮೊಡು ಆಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಉಂತುವೆರ್. ಅಯಿಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಪಡ್ಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕಿಗ್ ಪೋಯಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ಗ್ ಅಲ್ಲ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ತಿಕ್ಕುವೆರ್.

“ಸದ್ಯೊಗು ನಿಕುಲು ಏಕಚಕ್ರಪುರೊಕು ಪೋದು, ಅವುಲು ಬೆರೆಣೆರ್ನ್ ಯೇಸೊಡು, ಬೆರೆಣೆರ್ನ್‌ಚನೇ ಆಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಉಪ್ಪೊಡು. ಅಯಿಡ್‌ಬೊಕ್ಕ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಕಾಲ ಬರ್ಪುಂಡು.”

ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಯೇಸ ಬದಲ್ ಮಲ್ತೊನ್ನಗ ಭೀಮಗ್ ಬಾರಿ ಬಂಗ ಆಂಡ್. ಅಯನ ಕಚ್ಚೆ ಪಂಚೆ, ಗಡ್ಡ, ನಿಸಲ್ಡ ನಾಮ ತೂದು ಬಾಕಿದಕುಲು ತೆಲ್ಲೆರ್! ಬದ್ಕಡ್ ನಾಟಕೊಲ ಅಗತ್ಯ ಆಪುಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್! ಈ ಯೇಸೊಡ್‌ದೇ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಏಕಚಕ್ರಪುರೊಟು ಒರಿ ಬೆರೆಣನ ಇಲ್ಲಡ್ ಬುಡಾರ ತಿಕ್‌ಂಡ್.

“ಬದ್ಕೆರೆಗ್ ಬೆನೊಡು. ಬೆನ್ನಿನ ಬಗೆ ದಾದ?” ಭೀಮ ಕೇಂಡೆ.

“ಭಿಕ್ಷೆದ ಬೇಲೆನೇ ಮಲ್ತೊಡು. ಭಿಕ್ಷೆಡ್ ಕಣತಿನೆನ್ ಪಟ್‌ದ್ ತಿನೊಡು.”

“ಪಟೊಂಬಿನ ಬಗೆ ಎಂಚ?”

“ಭೀಮಾ, ಈ ಊರುಡು ನುಪ್ಪುಗು ಬರ ಇಜ್ಜಿ. ಬೇತೆಬೇತೆ ಬೀದಿಲೆಗ್ ಪೋಲೆ. ಭಿಕ್ಷೆ ತಿಕ್ಕಿನೆನ್ ಕಣತದ ಒಟ್ಟು ಮಲ್ಪುಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಸರಿ ರಡ್ಡ ಪಾಲ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಒಂಜಿ ಪಾಲ್ ನಿಕ್ಕ್. ನನೊಂಜಿ ಪಾಲ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಐವೆರೆಗ್. ಆವತ್ತ?” ಕುಂತಿ ಪಣ್ಣಗ ಭೀಮಗ್ ಕುಸಿತ ತೆಲ್ಲೆ.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೆರೆಣೆರ್ನ್‌ಚನೇ ಆದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಬ್ರಾಹ್ಮೀ ಮೂರ್ತೊಡು ಲಕ್ಹಡ್, ಅಪ್ಪೆಗ್ ಪುಡಾಡ್ಡೆರ್. ಮೀದ್, ಸಂದ್ಯಾವಂದನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಜಪತಪ, ನಿಯಮ, ಪುರಾಣಶ್ರವಣ, ಮಾತೆನ್ನ ನಡಪಾವೆರ್. . ಮದ್ದೆನೊಡು ಭಿಕ್ಷೆಗ್ ಪೋಪೆರ್. ಬಯ್ಯದನಗ ಊರ್ಡ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಸುಕದುಕ್ ಕೇಣುವೆರ್. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜೋಕುಲು ಇಂಚ ಬೆರೆಣೆರ್ನ್‌ಲೆಕ ಬದುಕುನ್ ತೂನಗ ಕುಂತಿಗ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ದುಕ್ ಆಪುಂಡು.

ಒಂಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಕರಿಂಡ್. ಬಯ್ಯದ ಪೊರ್ತು. ಇಲ್ಲಡ್ ಭೀಮನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಬೇತೆ ಎರಾ ಇತ್ತಿಚೆರ್. ಕುಂತಿನ ನಿರೆಕರೆಟ್ ದುಕ್ಕೊದ ಬುಲಿಪು ಕೇಣುಂಡು. ದುಕ್ಕೊಡಿತ್ತಿನೆನ್ ಸಮದನ ಮಲ್ಪುನ ಗುಣ ಕುಂತಿನವು. ಆಲ್ ಅಡೆಗ್ ಪೋದು ತೂನಗ ಇಲ್ಲಡ್ ಗುರ್ಕಾರೆ, ಅಂಚೆನೇ ಮಾತೆರಾ ಬುಲೊಂದುಲ್ಲೆರ್.

“ಸ್ವಾಮಿ, ನಿಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಕಾರಣ ದಾದವು? ಮದ್ದೆನೊಡು ಇಜ್ಜಂದಿನ ದುಕ್ ಇತ್ತೆ ಎಂಚೊಡ್ಡು ಬತ್ತಂಡ್?” ಕೇಂಡೊಲು.

“ಅಪ್ಪೇ, ಇರೆಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಕಾರಣೊನು ಪಂಡ್‌ದ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ?”

“ಸ್ವಾಮೀ, ಅಂಚ ಪಣೊಡ್ಡಿ. ನಮ ಕಸ್ಪೊನು ನನೊರ್ಯಡ ಪಣೊನೊಡು. ‘ನ ದುಃಖಂ ಪಂಚಭಿಸ್ಸಹ’ ಪಣಿ ಪಾತೆರ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತೆ?”

“ಅವು ಅಂದ್ ಅಪ್ಪೆ, ಅಂಚಾಂಡ ಕೇಣ್ಣೆ! ಏಕಚಕ್ರನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿ ಮೆಯಿಟುಪುನ ಮಲ್ಲ ಗುಡ್ಡೆದ ಮಿತ್ತ್ ಒರಿ ರಕ್ತಸೆ ಉಲ್ಲೆ. ಅಯಗ್ ದಿನ ನಿಚ್ಚೊದ ವಣಸ್‌ಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನೆನ್ ಈ ಊರ್ಡ ಒಂಚೊಂಜೇ ಇಲ್ಲದಕುಲು ಕಡಪುಡೊಡು. ವಣಸ್ ಪಂಡ, ಒರಿ ನರಮಾನಿ, ರಡ್ಡ್ ಎರ್ಮೆಲ್, ಪದ್ರಾಡ್ ಮುಡಿ ಅರಿತ ನುಪ್ಪು, ಅಯಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಕಜಿಪು, ಈತ್ ಮಾತೆನ್ ಸರಿ ಪೊರ್ತುಡು ಕಡಪುಡೊಡು. ತತ್ತಂಡ ಆಯೆ ಊರುಗೇ ಬರೆ. ತಿಕ್ಕಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ತಿನೆ.”

“ಛೇ! ದುಸ್ಸ ಪದ್ಧತಿ. ಉಂದು ಏಪೊಡ್ಡಿಂಚ ಸುರುವಾತ್‌ಂಡ್?”

“ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ ಅಪ್ಪೆ ದಿಂಜ ವರ್ಸೊಡ್ಡಿಂಚ ಉಂಡು. ಎಲ್ಲೆ ಎನ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೋವೊಡು.. ಯೆಂಕುಲುಪ್ಪುನು ಮೂವೆರ್. ಯಾನ್, ಯೆನ ಬೊಡೆದಿ ಬೊಕ್ಕ ಒರಿಯೇ ಮಗೆ. ಮಗನ್ ಬಲಿಯಾದ್ ಕಡಪುಡ್ಂಡ ಯಾನ್ ಸೈತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕೊದ ಕ್ರಿಯೆಲು ಇಜ್ಜಾಂದೆ ಪೋಪುಂಡು. ಅತ್ತಾಂದೆ ಸಂತತಿ ಇಜ್ಜಾಂದಿನ ಪಾತಕೊಲ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ತಟ್ಟುಂಡು. ಆಯಿಡ್ಡಾವರ ಯಾನೇ ಆ ರಕ್ಕಸಗ್ ಬಲಿ ಆಪಿನ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತದೆ.”

“ಆತೇ ಅತ್ತ? ಈರ್ ದಾಲ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ ಕಡಪುಡೊಡಾಯಿನ ಎರ್ಮೆ, ನುಪ್ಪು ಕಜಿಪು, ಭಕ್ತ್ಯ ಮಾತ ಒಟ್ಟು ಮಲ್ಪುಲೆ. ರಕ್ಕಸಗ್ ಕೊರೊಡಾಯಿನ ನರಬಲಿತ ಬಗೆ ಯಾನ್ ಮಲ್ಪುವೆ.”

“ಹಾಂ! ಈರ್ ಎಂಚಿನ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಎಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ.”

“ಅಂದ್, ಯಾನ್ ಯೆನ ಜೋಕ್ಲೆಡ್ ಒರಿಯನ್ ಕಡಪುಡ್ಡಿ ಯೆನ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ತಿರ್ಗ್ ತಿನ್ನಿನೆ ಗ್ರಹಗತಿ. ಭಿಕ್ಲೆಡ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ಸಾಂಕುನವು ಬಂಗನೆ! ಅಯಿಟ್ಟಾ ಒರಿ ಮಲ್ಲ ಜೂವೊದಾಯೆ. ಅಯಗ್ ಬುದ್ಧಿಲ ಮಂದನೆ! ಬಂಜಿಗ್ ಯೇತ್ ಪಾಡ್ಂಡಲಾ ದಿಂಜುಜಿ. ಅಯನ್ ತಾಂಕೈರೆ ಎನಡ್ ಆಪುಜಿ. ಅಂಚಾದ್ ಎಲ್ಲೆ ಅಯನೇ ಆ ರಕ್ಕಸನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ನಿಕುಲು ಏರಾ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ ಆಯೆ ಒರಿ ಅಂಚಿ ಪೋಂಡಲಾ ಯೆಂಕ್ ಬೇತೆ ನಾಲ್ ಜೋಕುಲುಲ್ಲೆರತ್ತ?”

ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಆ ಬೆರೆಣೆ ಬೆಗತ್ತಾದ್ ಪೋಪೆ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಯೆನ ಪಾತೆರೊನೊಂತೆ ಅರ್ತ ಮಲ್ಪೊನ್ನೆ. ದಿಂಜ ವಿವರ ಕೇಣೊಡ್ಡಿ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣುಜಿ. ದಯದೀಡ್ ಯಾನ್ ಪಂಡಿನಾತ್ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಒಂಜಿ ಗಾಡಿಡ್ ಕಡಪುಡೊಡಾಯಿನೆನ್ ದಿಂಜಾಲೆ. ನೆಯಿ, ಪೇರ್, ಕೊಜಪು ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ನ ಗಾಡಿಡ್ ದೀಲೆ.”

ಬೆರೆಣೆ ಬೆಕ್ಕಸೊಡೇ ತೂಪೆ. “ಅಪ್ಪೇ, ಯಾನ್ ಅಂಚ ಮಲ್ತಂಡ ತಪ್ಪಾಪುಂಡು. ತೂಲೆ, ನಮ ಕೆಲವೆನ್ ಸಾಲ ದೆತೊನೊಲಿ, ದಾನ ದೆತೊನೊಲಿ. ಅಂಚಿನೇ ಸಾಲ ಕೊರೊಲಿ, ದಾನ ಮಲ್ಪೊಲಿ. ಆಂಡ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಯಮನ ಬಾಯಿಗ್ಂದ್ ಕೊರ್ನಗ, ದೆತೊನ್ನಗ ದಿಂಜ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡೆ. ಅಂಚ ಸಾಲ ಕೊರ್ಪಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಯಾನ್ ಈತ್ನೇಟ ತೂತುಜಿ, ಕೇಣ್ಡಿಜಿ. ನಿರೆಕರೆತಕುಲು ಕೇಂಡ ಯೆಂಕ್ ಕೋಂಗಿ ಕಟ್ಟೆರ್. ಅತ್ತಾಂದೆ ಇಂಚ ದೆತೊಂಬಿನವು ಪಾಪೊದ ಕಜ್ಜೊನೇ! ಇರೆನ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ಗ್ ಸೊಲ್ತೆಲ್. ಇರೆನವು ದೇವತಾಗುಣೊನೆ!”

“ಭೇ! ಭೇ! ಎನ್ನ ಮಗನ್ ಕಡಪುಡುನು ಪಂಡ ಸಾಲ ಕೊರ್ಪಿನಿ, ದೆತೊನುನು ಅತ್ತ. ಯಾನ್ ಕಡಪುಡುನು ಊರುದ ಗಂಡಾಂತೊನು ಕಡೆಮಲ್ಪುನ ಇಚ್ಚೆಡಾದ್. ದುಂಬುಲಾ ಇಂಚ ಊರೆಡ್ಡಿಗಾದ್ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತಿನಕುಲುಲ್ಲೆರ್. ಲೋಕೊಗು ವಿಪತ್ ಬನ್ನಗ ದಧೀಚಿ ಮಹಾರಾಜೆ ತನ ಎಲುನೇ ದೇವೇಂದ್ರಗ್ ಕೊರ್ಪು ‘ವೃತ್ರಾಸುರ’ನ ನಾಶೊಗು ಕಾರಣ ಆತ್ಮಜೆನಾ? ಭೋಜಪುರೊತ ಶಿಬಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ತನ ಉಡಲ್ನೇ ಪಾರಿವಾಳೊಗು ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತದಿಚೆನ? ಸರ್ಪಕುಲೊತ ವಿನಾಶೊನು ತಡೆಪೆರೆಗಾದ್ ಜೀಮೂತವಾಹನೆ ತನ ಉಡಲ್ನ್ ಗರುಡಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತದಿಚೆನ? ನನೊರ್ಯಗಾದ್ ಜೂವ ಕೊರ್ಪಿನವು ತಪ್ಪತ್ತ. ಅಯಿಟ್ ಪುಣ್ಯೋನೇ!”

ಇಂಚ ಪಂಡ್ ದ್ ಎಂಚಲಾ ಬೆರೆಣೆ ಒಪ್ಪಾಯೊಲು. ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಭೀಮನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಮಾತ ಪಂಡಿಗಿನ ಅಯನ ಸಂತೋಸುಗು ನಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಬಾಕಿದಕುಲು ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ವಿಷಯ ತೆರ್ಪಾಯೆ. “ಎನ್ನ ಅಪ್ಪೆ ಯೆಂಕ್ ಬಂಜರ ವಣಸ್ಗ್ ಬಗೆ ಮಲ್ತದೆರ್. ಎಲ್ಲೆ ಗಾಡಿಡ್ ಕುಲ್ಲೊಂದು ಅಪ್ಪೆನ್

ಎಣ್ಣೊಂದೇ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುವೆ.” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ನಾಲಾಯಿಡ್ ಜೊಲ್ಲೆ ಅರ್ಪಾವೊಂಬೆ. ಇರ್ಲಡ್ ನಿರೆಕರೆತ ಬೆರಣನ ಇಲ್ಲಡ್ ಎಣ್ಣೆಡ್ ತಿನಸ್ ಕಾಯ್ಪನೆತ ಪರ್ಮಳ ಬನ್ನಗ ಅಯಗ್ ಸರಿಟ್ ನಿದ್ರೆಲಾ ಬತ್ತಜಿ.

ಮನದಾನಿ ಪುಲ್ಕಕಾಂಡನೇ ಗಾಡಿ ದಿಂಜಿದಿತ್ತಂಡ್. ಭೀಮೆ ತನ ಬಿರೆಲ್ಡ್ ಇತ್ತಿನ ದರ್ಭೆನ್ ದೆತ್ತದ್ ದಕ್ಕುವೆ. ಮಲ್ಲ ದೋತ್ತೊನು ತುತ್ತೊಂದು ಗಾಡಿದ ಪಲಾಯಿನ್ ಏರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ರಬಸೊಡೇ ಗಾಡಿ ದೇರುವೆ.

ಅಂಚಿಡ್ ದೂರೊದ ಗಟ್ಟೊಡು ಬಂಡೆಕಲ್ದ ಮಿತ್ತ ಉಂತೊಂದಿನ ಬಕಾಸುರೆ ವಣಸ್‌ದ ಗಾಡಿನೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆ. ಗಾಡಿ ಕಯ್ತಲಾನಗ ನುಪ್ಪು, ಕಜಿಪು, ಭಕ್ಷ್ಯ ಕಾಲಿಯಾದ್ ಬಾಜನೊಲೆನ್ ಕಂಕಣೆ ಪಾಡ್ಡಿನವು ತೋಜಿಂಡ್. ಅಯಿಟಿತ್ತಿನ ನರಮಾನಿ ಗಟಗಟಂದ್ ನೀರ್ ಪರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಬಕಾಸುರೆ ಬಯಂಕರ ದನಿಟ್ ಅರೆದುನೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ, ಭೀಮೆ ತರೆದೆರ್ತದ್ ತೂಪೆ.

“ಏ. ನಾಯಿಗ್ ಪುಟುದಿನಾಯಾ.... ಒಂತೆ ಒರಿದ್‌ಂಡ್. ಬಲ್ಲ ತಿನ್ನ.” ಇಂಚ ಲೆಪ್ಪುವೆ.

ಈ ಬಾಸೆನೇ ಬಕಾಸುರಗ್ ಪೊಸತ್. ಆಯೆ ಭೀಮನ ಗಡ್‌ನ್ ತೂದೇ ಬೆಕ್ಕಸೊಡುಲ್ಲೆ.

“ಪಾಪ! ಇಂಬೈ ಬಂಜರ ಉಣಡ್. ಬೊಕ್ಕ ಯಾನ್ ಇಂಬೈನೇ ತಿಣ್ಣೆ. ಆಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಊರುಗು ಜತ್ತದ್ ಜನೊಕ್ಕೆನ್ ಇಚಾರ್ಪುವೆ.” ಪಣೊಂದು ಕೂಲಿ ಕಡೆಂಚುವೆ. ಭೀಮೆ ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ಒರಿದಿನೆನ್ನ ತಿಂದ್‌ದ್ ಒತ್ತರೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಬಕಾಸುರಗ್ ಬಡವುಡು ಮತಿ ತಿರೊಂದುಂಡು. ಬೊಬ್ಬೆ ದೀವೊಂದೇ ಬರ್ಪೆ ಭೀಮನ ಬೆರಿಕ್ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಗುದ್ದುವೆ. ಭೀಮಗ್ ಡರ್ರ ಆರ್ಗೆ ಬತ್ತಂಡ್ ಆತೆ! ಬಕಾಸುರೆ ಮಲ್ಲ ಮರೊತ ಗೆಲ್ಲನೇ ಪೊಲ್ತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ದರೆಡ್ಲ ಭೀಮಗ್ ದಾಲ ಆಯಿಜಿ.

“ಓಯ್, ಬಕಾಸುರಾ. ಯಾನ್ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುನಗ ಇರೆನ ದಾದ ರಗಳೆಯೇ. ಯೆಂಕ್ ಗುದ್ದುದು ಬೇನೆ ಮಲ್ತೊಂಡರತ್ತ? ನಿಜ ಪಣೊಡ? ದೇವೆರ್ಪಾಚೆ, ಯಾನ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪಂದೆ ದಿಂಜ ಕಾಲ ಆಂಡ್. ಓಹ್! ಈರ್ ಯಾನ್ ಉಂಡಿನೆಕಾದ್, ಯೆನನ್, ಊರ್ದಕ್ಕೆನ್ ಕೆರ್ರರ?”

ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಇರುವೆರ್ರ ಗುದ್ದೊಂಡೆರ್. ಮಲ್ಲ ಗೆಲ್ಲಲೆಡ್ ನೋತೊಂಡೆರ್. ಒಂತೆ ಪೊರ್ಪು ಸರಿಸಮ ನಡತಿನ ಪೊರುಂಬಾಟ ಅಕೇರಿಗ್ ಭೀಮೆ ಬಕಾಸುರನ ಎಲು ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪುನ ರಬಸೊಗು ಆಯೆ ಸಯ್ತದ್, ಕಡೆ ಆಂಡ್. ಭೀಮೆ ತಡ ಮಲ್ತಜಿ. ಬಕಾಸುರನ ಪುಣೊನು ಗಾಡಿಡ್ ಪಾಡೊಂದು ಊರುಗು ಪಿದಡೈ. ಸುದ್ದಿ ತೆರಿದ್ ಊರ್ದಕುಲು ಊರ್ದ ಪಿದಯಿಡೇ ಅಯನ್ ಎದೊಂಡೆರ್. ಮಾಮಲ್ಲ ಆಪೊತ್ತುನು ದೂರ ಮಲ್ತಿನ ಇಂಬೈ ದೇವೇಂದ್ರಗ್ ಸರಿಸಾಟಿಂದ್ ಪುಗರೊಂಡಿನ ಬೆರಣೆರ್ ಮಂತ್ರೋಕ್ತಿಡ್ ಉಡಲ್‌ದಿಂಜಿದ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ವಯಂವರೊ

ಪಾಂಡವೆರ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿನ ಬುಡ್ಡು ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊನೇ ಆಂಡ್. ಏಕಚಕ್ರಪುರೊಟು ಇತ್ತದ್ ಆಜಿ ತಿಂಗೊಲಾಂಡ್. ನನ ದುಂಬುಗು ದಾದ ಮಲ್ಪುನುಂದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಎಣ್ಣೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಒರಿ ಊರೂರು ತಿರುಗು ಬೆರಣೆ ಅಕಲ್ ಇಲ್ಲಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಬಕಾಸುರನ್ ಕೆರ್ದೆಡ್ಲಿಂಚ ಮೊಕ್ಕೆಗ್ ವಣಸ್ ತಿನಸ್‌ಗ್ ಬಂಗ ಇಜ್ಜಾಯಿನೆಟಾದ್ ಆ ಬೆರಣೆನ್ ಬಿನ್ನಲೆಕ ತೂಯೆರ್.. ಆರ್ ಬತ್ತಿನನೇ ತಂಕ್ಷೆನ ಬಾಗ್ಗೆ ಪಣಿಲೆಕದ ಉಪಚಾರ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಬೆರಣೆಲಾ ಮೊಕುಲು ಈ ಊರುದಕುಲತ್ತಂದೇ ಗ್ರಯಿತೆ. ಒಲ್ಲಡ್ಲ ಬತ್ತೆರ್‌ಂದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ

ಕೇಂದಿನೆಕ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಬತ್ತೆ ಪಂಡೆ. ನಿಕುಲು ಒಲ್ಪದಕುಲುಂದು ಆಯೆಲ ಕೇಂಡೆ. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸುದ್ದಿ ಕೇಣನ ಆಸೆ. “ಯೆಂಕುಲು ಇರೆನಂಚನೇ ತೀರ್ಥ ಯಾತ್ರದ ಇಚ್ಚೆದಕುಲು. ಪಡಿ ನಟ್ವೆದ್ ಬದ್ಕುನಕುಲು. ಅವು ಬುಡ್ಡ- ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಡು ಇತ್ತೆ ರಾಜೆ ಯೇರ್? ಧರ್ಮರಾಯನ? ದುರ್ಯೋಧನನ? ಪಾಂಡವೆರ್, ಕೌರವೆರ್ ಸಮ್ಮಂದ ಎಂಚ ಉಂಡು?”

ಬೆರಣೆಲ ಬುದ್ಧಂತೆನೆ! ಆಯೆ ತೆಲ್ಪುವೆ. “ಪಾಂಡವೆರ್ ಅರಕ್ಕದ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೊತುದು ಬೋಣ್ಯ ಆತೆರ್ಂದ್ ಬೂಲೋಕೋಗೇ ತೆರಿಂದ್. ಇರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ? ಇತ್ತೆ ಕೌರವನೇ ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊತ ರಾಜೆ! ಆಯೆನ ಏಸಿರಿ, ಆಯೆನ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ, ಗತ್ತ ಗೌರವೊಲೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ...”

“ಅಯ್ಯೋ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೈತೆರ್? ಛೇ! ಆ ಪುಣ್ಯ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಂಗತಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ದಾಯೆಗ್? ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದ್ರೋಣೆರ್, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಮಾತ ಯೆಂಚ ಉಲ್ಲೆರ್? ಅಕಲ್ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.”

“ಅಕುಲು ಎಡ್ಡೆಡುಲ್ಲೆರ್. ಇತ್ತೆ ಪಾಂಚಾಲ ನಗರಿದ್ ದ್ರುಪದ ರಾಜನ ಮಗಲ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರ ಆವೆರೆಗುಂಡು. ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರಾಜ್ಯೊದ ರಾಜೆರ್ಯಾಕುಲು ಬತ್ತೆದ್ ಸೇರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ದಕ್ಷಿಣೆಗ್, ಅಂಚೆನೇ ಬಂಜರ ವಣಸ್‌ಗ್ ಅವಕಾಸ ಉಂಡು.”

“ಅಂದಾ? ಎಡ್ಡೆ ಸುದ್ದಿ ಪಂಡರ್. ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಂಡ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ವಣಸ್, ದಕ್ಷಿಣೆ ತಿಕ್ಕುವೆ?”

“ಕಂಡಿತ. ಈ ಸ್ವಯಂವರ ಬಾರಿ ಗಡ್ಡದನೆ! ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನ ಆಣ್ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡ್ಲ ಇಜ್ಜೆಗೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಒರಿ ಇತ್ತೆಗೆ. ಆಂಡ ಆಯೆಲ ಅರಕ್‌ದರಮನೆಟ್ ಅಂತಾರ ಆಯಿನನೇ ದ್ರುಪದಗ್ ದುಕ್ಕೊಗೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ಗೆ ಸೈಪಿನ ಪಿರಯನ? ಅಕುಲು ಸಯ್‌ಜೆರ್, ಬದ್ಕಾದೆರೇ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ಮಾನ ದ್ರುಪದಗ್ ಉಂಡುಗೆ. ಜ್ಯೋಯಿಸೆರ್ಯಾಕುಲಾ ಅಂಚನೇ ಪಣ್ಣೆರ್ಗೆ. ಅಂಚ ಸ್ವಯಂವರ ಮಲ್ತಂಡ ದೈವ ಅರ್ಜುನನಾ ಸ್ವಯಂವರೊಕು ಬರಾವು ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆಡುಲ್ಲೆಗೆ! ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಬಾರಿ ಅಟ್ಟಣೆ ಆತ್‌ಂಡೆಗೆ! ಊರ್ಧ್ವ ಪಿದಯಿಡ್ ಮೂಜಿ ಯೋಜನೆಡ್ ರಾಜೆರ್ಯಾಕಲೆಗ್ ಬುಡಾರ ಸಜ್ಜಾವೊಂದುಂಡುಗೆ!”

“ಜನೊಕುಲು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್?”

“ಅಂದಪ್ಪಾ! ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಲ ಉಲ್ಲೆರೆ. “ನೂದು ಯಾಗ ಮಲ್ತಂಡ ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ತಿಕ್ಕುಂಡುಗೆ! ಸಚೀದೇವಿ ತಿಕ್ಕುವೊಲುಗೆ! ಆಂಡ ಸಾರ ಯಾಗ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ದ್ರೌಪದಿ ಯೆರೆಗ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಯೊಲುಗೆ! ನಮಲಾ ಪೋಯಿ. ಒಂಜೇಳ್ಕ ನಮಡ ನೂದು ಜನೊದ ಪುಣ್ಯ ಫಲ ಮಿನಿ ಇತ್ತಂಡ ದ್ರೌಪದಿ ನಂಕ್ ತಿಕ್ಕೆರೆಗ್ಲ ಯಾವು..”

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಿಸಿಕಿಸಿ ತೆಲ್ಲೆರ್.

“ಅಪಗಾಂಡ ಯೆಂಕುಲು ಬರ್ಪ”

“ಬಲ್ಲೆ.ಬಲ್ಲೆ. ನಿಕುಲು ವಣಸ್‌ಗಾದ್ ಬರ್ಪಿನಿಯೆ? ಅತ್ತ ದ್ರೌಪದಿನ ಕೈ ಪತ್ತೆರೆಗೆ?”

“ಈರ್ ಅಂಚ ಮಾತ ಪಣ್ಣೆರೆಗಾವಂದ್. ಯೆಂಕುಲು ಭಿಕ್ಷೆಡ್ ಬದ್ಕುನಕುಲು. ಕನ್ನೆನ್ ಕೈಪತ್ತುನ ರಾಜೆರೆಗ್ ಸಮನ? ಯೆಂಕುಲು ಇರೆನೊಟ್ಟುಗೇ ಬರ್ಪ. ಪಿದಡುನ ಗಳ್ಳೆ ಪಣ್ಣೆ.”

ಬೆರೆಣೆರ್ನ ಗುಂಪುಡೇ ಪಾಂಡವೆರ್ಲ ಪಿದಡಿಯೆರ್. ಸಾದಿಡ್ ಪಂಚತಿಗೆ ಮಲ್ಪೊಂದು ಪೋನಗ ಆಯೆಸ

ತೆರಿಜಿ. ಅತ್ತಾಂದೆ ಸಾದಿಡ್ ಎಡ್ಲೆ ಶಕುನೊಲು ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಕಳಶ ಕನ್ನಡಿದ ಪೊಂಜೊವು ಎದುರು ಬತ್ತೊಲು. ನವಿಲ್ದ ನಲೈ ತುವೆರೆ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ಜಿಂಕೆಲ್ ಎದುರುಡೇ ಪಾರಿಯ. ಕಮ್ಮೆನದ ತಂಪು ಗಾಳಿ ಬೀಜಿಂಡ್. ಒರಿ ಜೋಯಿಸೆ ಪಣ್ಣೇ ಬುಡ್ಲೆ. “ಬೆರಣೆರ್ ನಮ ಮದ್ಮೆಗ್ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ. ಆಂಡ ನಮ ಗುಂಪುಡೇ ಒರಿಯಗ್ ದ್ರೌಪದಿ ತಿಕ್ಕುವೊಲು!”

ಸಾದಿಡೇ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ತಿಕ್ಕಿಯೆರ್. ಗಂಧರ್ವ ರಾಜೆ ಅಂಗಾರವರ್ಮನ್ ಮೊಕುಲು ಸೋಪಾಯೆರ್. ಆಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಧೌಮ್ಯ ಮಹರ್ಷಿನಡೆಗ್ ಪೋದು ಪುರೋಹಿತೊಗಾದ್ ಪಿದಾಡ್ಲಿನ ಆರೊಟ್ಟುಗೇ ಪಾಂಚಾಲ ನಗರೊನು ಸೇರೊಂಡೆರ್.

* * *

ಉಲ್ಲಾಸೊಡು ಸ್ವಯಂವರೊಕು ಪಿದಾಡ್ಲಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಾದಿಡ್ ಭಿಕ್ಷೆಡೇ ಬಂಜಿ ದಿಂಜಾವೊಂಡೆರ್. ಪಾಂಚಾಲ ನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಸೇರ್ದಿನ ರಾಜೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ಸೈನಿಕೆರ್ನು ಸಭೆನ್ ತೂದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆಗ್ಗನಕಲೆಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ದ್ರೌಪದಿ ಮಾತೆರೆನ್ ಬರಾವೊಂದೆ. ಒಂಜೇಳ್ಕು ಈ ರಾಜೆರ್ನುಕುಲು ತಿರ್ಗುದುಂತಿಯೆರ್ಲ ದ್ರೌಪದನ ಗತಿ ದಾದ ಆವು?”

ಭೀಮ ಕೇಣವೆ, “ಅವು ಬುಡ್ಲೆ.... ಇತ್ತೆ ನಮ ಓಲು ಉಂತೊಡು?”

“ಅತ್ತೆ ಭೀಮ, ನಮ್ಮವು ಭಿಕ್ಷೆದ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ರಾಜೆರ್ನುಂಚ ಬುಡಾರ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ನಮ ಕುಂಬಾರಕೇರಿಗ್ ಪೋದು ಬಾಜನ ದೆತೊಂದು ಭಿಕ್ಷೆಗ್ ಪೋದು ಬರ್ಕೆ..”.

ಮನದಾನಿ ಮಾತೆರಾ ರಡ್ಡೆ ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರೊದ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪೊದ ಪೊರ್ಲ ತೂಯೆರ್. ಜನೊಕುಲು ಗಡಿಬಿಡಿ, ಗಮ್ಮತ್, ಕರಕರಿ, ವಾದ್ಯೊದ ಅಬ್ಬರ, ಪದೊತ ಸೊರ, ಪೊಂಜೊಲೆನ ಪದ್ದೆಯಿದ ಸಬ್ಬ, ರಾಜ ಪರಿವಾರದಕಲ್ ಗೌಜಿ, ನಾಟಕ, ನಲೈ, ನರ್ತನ, ಕುಸ್ತಿ, ಚಿತ್ರಕಾರೆರ್, ವರ್ತಕೆರ್, ಮೂಕೆರ್, ಕಿವುಡೆರ್, ಕುರುಡೆರ್... ಓಲು ತೊಂಡಲಾ ಗದ್ದಲ!

ಅರ್ಜುನೆ ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಆ ಬರಿಟ್ ತೂಲೆ! ಕವಿಕುಲು, ಗಮಕಿಲು, ವಾಗ್ಗಿಲು, ಯಾಜ್ಞಿಕೆರ್, ಮಾಂತ್ರಿಕೆರ್! ಈ ಬರಿಟಿತ್ತಿನ ನಮ ಬೆರಣೆರ ವರ್ಗೊಡು ಶ್ರೋತ್ರಿಯೆರ್, ವೈದಿಕೆರ್, ರುಸಿಕುಲು.”

ಬೆರಣೆ ಒರಿ ಇಂಚ ಪಂಡೆ. “ಬೂಮಿದ ಮಿತ್ತಾ ಈ ನಮೊನೆದ ಜನಸಾಗರ! ಮಿತ್ತಾ ಅಕ್ಕಸೊಡು ತೂಲೆ. ವಿದ್ಯಾಧರೇರ್, ಯಕ್ಷೆರ್, ಕಿನ್ನರೆರ್, ದೇವತೆಲ್, ದಿಕ್ಪಾಲಕೆರ್.... ಏತೊಂಜಿ ಸಂಕೆಡ್ ನಿರೆವೊಂದೆರ್!”

ಮಾತೆರ್ಲ ಮಿತ್ತಾ ತೂಯೆರ್.

ದ್ರೌಪದಗ್ ಪುರೋತೇ ಇಜ್ಜಿ. ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಅಕಲಕಲ್ಲ ಯೋಗಿತೆಗಾಪಿನ ಆಸನೊಲೆಡ್ ಕುಲ್ಲಾವುನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಮನಸ್ಡ್ ಬೇಜರ್ಲ ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಮಗಲೆನ್ ಪಡೆತೊಂದಿನೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ಮದ್ಮೆ ಮಲ್ತ್ ಕೊರೈರೆಗ್. ಇತ್ತೆ ಆಯೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ರತ್ನೊದ ಮಣಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಬಂಗಾರ್ಲ ಕುಂದಣನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡತ್ತೆ?

ಮನದಾನಿಯೇ ಸ್ವಯಂವರ.. ಬಯ್ಯಿನ ರಾಜೆರ್ ಆಕುಲಕುಲು ನಂಬೊಂದಿನ ದೈವೊಲೆಗ್ ಪರಕೆ ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಮೆದ ನಡುಕು ಬತ್ತಿನ ದ್ವಪದೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ.

“ಲಗ್ನೊದ ಮೂರ್ತ ಕಯ್ತಲಾಂಡ್. ಧನುಸ್ಸು ಬೊಕ್ಕ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ ಕಣತ್ ದೀವೊಡು. ದ್ರೌಪದಿನ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಮುಗಿದ್ಂಡ ಅಲೆನ್ ಪಲ್ಲಕಿಡ್ ಲೆತೊಂದು ಬರೊಡು. ಮಾತ ರಾಜೆರ್ಕಲೆಗ್ ತೋಜಾವೊಡು.”

* * *

ಜನಮೇಜಯಾ, ದ್ರೌಪದಿನ ರೂಪೊದ ಪೊರ್ಲನು ಪಂಡ್ ಪುರೆಸುನವತ್ತ್ ಅಲೆನ ಪೊರ್ಲಗು ಸರಿಯಾದ್ ಅಲಂಕಾರ ಮಲ್ತದೆರ್. ಅಲೆನ ರೂಪೊದ ಪೊರ್ಲನು ತೂಪಿನ ಕಣ್ಣಲ್ ಬೊಡತ್ತಿನಾತ್ ತೂವೊಂಡ. ಕಣ್ಣದ ಕಾಂತಿ ಆತೀತತ್ತ್. ತೂಂಡ ನಮ ರೆಪ್ಪೆ ಮುಚ್ಚಂದ್. ಸಪೂರ ಸೊಂಟ, ಪೊರ್ಲದ ಪೂವೊಲು, ದಿಂಡ್ ತುಡೆಕುಲು, ನಯ್ನೆ ಪಾದ, ತಾಮರೆ ಇಸಲ್‌ದಂಚಿನ ಕಣ್ಣಲ್, ಅರ್ಜುನ ಪೂತಂಚಿನ ಮೋನೆ. ಈ ರೂಪ ಪೊರ್ಲೆದಿ ಪಲ್ಲಕಿಡ್ ಜಪ್ಪುನಗ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ಅಲ್ಪನೆ ಉಂತೊಂದಿತ್ತೆ. ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಬಯ್ಯಿನ ರಾಜೆರ್ಲ ಅಲಂಕಾರೊಡು, ಗತ್ತ್‌ಡ್ ಕುಲ್ಲದೆರ್. ಅಕ್ಲೆನ್ ತೂದು ಅಜಪ್ಪುನಾಲ್ ದ್ರೌಪದಿಯೇ ಅತ್ತೆ?

ಆಯೆ ಅಲೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ “ಯಾನಿತ್ತೆ ರಾಜವರ್ಗೊದಕ್ಲೆನ್ ತೊಜಿಪಾವೆ. ಅಕಲ್ ಸತ್ತೆಲೆಜಿನ್ ಈಯೆ ಗಮನಿಪೊಡು.”

ಆಲ್ ಪರಯನೊಟ್ಟುಡು ದುಂಬರಿಯೊಲು. ಅಲೆನ ರೂಪೊನೇ ದಿವ್ಯವಾಯಿನವು. ಅಲೆನ ನಡಕೆಡ್ ದಾದನಾ ಒಂಜಿ ಪೊರ್ಲ! ಅಲೆನ್ ತೂದು ಸಬೆ ಸರ್ವ್ ಮರ್ಲ್ ಕಟಿಯೆರ್. ಅಲೆನ ಮಿತ್ತೇ ದಿಸ್ತಿ ಕಂತಾಯೆರ್.

ಒರಿ ಕವಿ ತನ ರಾಜಡ ಪಣೊಂಡೆ. “ದ್ರೌಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ ಅತ್ತೆ. ಮನ್ಮಥ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿ! ಪರ್ಮಲೊದ ಪರಮಾಣುಲೆಗ್, ಮುತ್ತುದ, ಕೆಂಪು ತಾಮರೆದ, ತುಂಬಿದ ಕಿನ್ನಿಲೆನ ಬಣ್ಣೊನು ಬೆರಕೆ ಮಲ್ತದೆ. ಕಂಟಿಲ್‌ಡ್ ಸರಸ ವೀಣೆದ ದನಿ ದಿಂಜಾದೆ. ಅಲೆನ ಕಾರ ನಡಕೆಡ್ ಹಂಸ ನಡಕೆದ ಗತ್ತ್ ಸೇರಾದೆ.”

ನನೊರಿ ಕವಿ ತನ ರಾಜಡ, “ಪ್ರಭುಕುಲೇ ದ್ರೌಪದಿನ ಮೋನೆಡ್ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ತಂಚಿನ ಗೆಲವು ಉಂಡು. ನಿಸಲ್ದರುತ ಆ ಸುರುಳಿ ಕುಜಲ್ ಕುಬೇರನ ಅಲಕಾವತಿನ ಮೀರುನಾತ್ ಪೊರ್ಲೊಡು.”

ಬೊಕ್ಕೊರಿ ಪಂಡಿತೆ ಕವಿನ ನುಡಿ ಇಂಚ ಉಂಡು. “ಪ್ರಭೂ, ಕೋಲ್ಮಯಿ ಪಾಡ್ ಪೊರ್ಲಾತಿನ ಅಲೆನ ಕಣ್ಣ ತೂಂಡನೇ ಎಂಚಿತ್ತಿನ ಸಂಯಮಿಲಾ ಸರ್ತ್ ಆಪೆ. ಜಾನಗೇನ ಮಾತ ಆ ಕಣ್ಣಲೆಗ್ ಸೋಪುವ. ತೂಪಿನಕಲ್ ಒವ್ವೇ ಬೇಜರ್‌ನ್ ಮಾಜಾವುನ ಸಗ್ತಿ ಆ ಪೊರ್ಲಕ್ಕಂಟ್ ಕಣ್ಣಲೆಡುಂಡು!”

ಅಲೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಒರಿ ರಾಜೆನೇ ಪಣೊಂಡೆ. “ಆಹ! ಇಂಬ್ಯಲೆನ ಪೊರ್ಲ ಪಂಡ ಸಂಸಾರ ಸುಕೊತ ಪಡಿರೂಪು! ತೂಪಿನಕಲ್ ಕಣ್ಣ ದಿಸ್ತಿನ ಪತ್‌ದೀಪಿನ ಸಗ್ತಿಬಿಂದು! ಸನ್ನೇಸಿಲೆನ ಮನಸ್ ಮರ್ರಾವುನ ಸಿರಿಪೆರ್ಗೆ!”

ಅಯನ ಬಣ್ಣನೆನ್ ಬಾಕಿದ ರಾಜೆರ್ಲ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಆತಾನಗ ಒರಿ ರಾಜಗೇ ಕಬಿತೆದ ಉಮೇದ್ ಉರುಂಡು. “ದ್ರೌಪದಿ ಪೊರ್ಲ ಪೊಂಜೊಲೆಡ್ ಕಳಶ! ಅಯ್ತುಸಿಂಗರೊದ ವಿಲಾಸ! ಮನ್ಮಥನ ವೈಭವ ಕೋಶ! ಜಗತ್ತದ ಮಣಿ! ಮುನಿ ಮನಸ್‌ಗ್ ಅಂಕುಶ!” ಇಂಚ ಬಾಯಿಬತ್ತಿಲೆಕ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಒಟ್ಟು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ದ್ರೌಪದಿನ ದಿವ್ಯವಾಯಿನ ಪೊರ್ದು ಮಾತೆರ್ನ ಮನಸ್ಸೆನ್ ಅರ್ಲಾಂಡ್! ಈ ನಡುಟು ಪೊಣ್ಣುಲು ಅಲೆಗ್ ಆರತಿ ಮಲ್ತೆರ್. ಮುತ್ತೇಸಿಲ್ ಮುತ್ತುದ ಸೇಸೆ ಪಾಡ್ಯೆರ್. ಆಲ್ ಕನ್ನಡಿ ತೂವೊಂದು ಲಿಂಬೆ ಪರ್ಂದ್ ದೆತೊಂಡೊಲು. ಆಲ್ ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡ್ಯೆಗ್ ಅಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಸಿಂಗರಿತೊಂದಿನ ಪೊಣ್ಣುಲೆನ ಕೂಟೊಲ ದುಂಬರಿಂಡ್. ತೂಪಿನಕ್ಕೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಪೊರ್ದುದನೇ ಪರ್ಲೆ!

ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನೆ ಒರಿಯೊರಿಯನನೇ ಪರ್ಲಯ ಪಣೊಂದು ಪೋಯೆ.

“ದುರ್ಯೋಧನೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ.. ..”

ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಣೊಂದು, ಮೋನೆದ ಚರ್ಯೆಡೇ ತಾನ್ ಮೆಚ್ಚಂದಿನೆನ್ ತೆರ್ಪಾವೊಂದು ದುಂಬು ದುಂಬು ಪೋಯೊಲು. ಆಂಡ ಆಯೆ ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಪರ್ಲಯ ಮಲ್ತೊಡತ್ತೆ?

“..ವಿರಾಟ ರಾಜೆ, ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ, ಕೀಚಕೆ, ಶ್ರುತಾಯುಧ, ನೀಲ, ಚಿತ್ರಾಯುಧ, ಚೋಳ, ಚೇರ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಚಂದ್ರಸೇನ, ಸಮುದ್ರಸೇನ, ಕಳಿಂಗದೊರೆ, ಚೇಕಿತಾನ, ಪೌಂಡ್ರಕ, ಭಗದತ್ತ, ಹಂಸ, ಡಿಬಿಕ, ಮದ್ರರಾಜ, ಜರಾಸಂಧ, ಬೃಹದ್ರಥ....”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿಪ್ಪುನಗ ದ್ರೌಪದಿ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕಣ್ಣೆ ಆಡಾವೊಂದು ದುಂಬೊತ್ತುವೊಲು..

“ಭೂರಿಶ್ರವ, ಬಾಹ್ಲಿಕ, ಜಯದ್ರಥ, ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರ, ಸೃಂಜಯ, ರುಕ್ಮಾಂಗದ, ದಮಘೋಷನ ಮಗೆ ಶಿಶುಪಾಲ, ಮಹಾಬಲ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕರ್ಣ...”

ಕರ್ಣನ ಪುದಾರ್ ಕೇಣ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿ ಒರಾನೆ ಬಾಮೊದ ಒಸಯೊಡು ಕರ್ಣನಂಚಿ ತೂಪೊಲು. ಆಂಡ ಅಪಗನೇ ದಿಸ್ಪಿ ತಿರ್ಲಾಯೊಲು.

ರಾಜೆರಿಗ್ ಆಲ್ ಕಯ್ತಲ್ ಬನ್ನಗ ಮನಸ್ ಕೊಕ್ಕೆರುಂಡು. ಇರ್ಮೆಡ್ ಮೆಯಿ ಕೊಲ್ಚುಂಡು. ಆಂಡ ಆಲ್ ದಾಂಟ್ ದುಂಬು ಪೋನಗ ಮೆಯಿಮನ ಕುಸ್ಕುಂಡು.

ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನೆ ತಂಗಡಿಡ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ. “ಯದು ಭೂಪೋತ್ತಮ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಲ. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸರಿಸಮ ಯೇರ್ಲಾ ಇಚ್ಚೆರ್. ರೂಪೊಡು ಪೊರ್ಲೆ. ಕೀರ್ತಿಡ್ ಮಲ್ಲೆ! ಮನಸ್ಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ ಯಾದವ ಕುಲಕುಟುಮೊದ ಕುರ್ವತ್ ಆದುಪ್ಪುನ ಇಂಬ್ಯನೇ ಮದ್ಮೆ ಆವೊಲಿ...”

ದ್ರೌಪದಿ ಪರಯನ ಕೆಬಿಟ್ ಮೆಲ್ತೊಡು ಪಂಡೊಲು, “ಅಣ್ಣಾ! ಯೆಂಕ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಗುರು ಪಣ್ಣಿನ ಬಾಮೋನೇ ಉಂಡಾಪುಂಡು. ಬಗ್ಗಿ ಉದಿತೊಂದುಂಡು.”

“ಅಪಗಾಂಡ ಇಂಚಿ ತೂಲ, ಉಂದು ಬಲರಾಮೆ, ಕೃಷ್ಣನ ಪರಯೆ. ಮುಲ್ಪ ಕುಲ್ಪುದಿನಿ ಮನ್ನಥೆ. ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡು ಪುದರಾತಿನಾಯೆ! ಉಂದು ಸಾರಣ, ಸಾಂಬ...”

ಆ ಸಭೆಟ್ ಯೇರ್ಲಾ ದ್ರೌಪದಿನ ಮನಸ್ಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಚೆರ್. ಲೋಕೊದ ಐಬೋಗೊದ ನಡುಟು ಆತ್ಮಜ್ಞಾನೊನು ನಾಡುಲೆಕ ದ್ರೌಪದಿ ಇತ್ತಿನಕಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಬೇತೆ ಯೆರೆನೋ ನಾಡೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಆಂಡಲಾ ರಾಜೆರ್ನಕುಲು ಬೆರೆಡ್ ಕುಲ್ತೊಂದೆರ್. ಒರಿ ಮಂತ್ರಿಡ ಪಣ್ಣೆ “ತೂಯನ, ಆಲ್ ಯೆನನ್ ಎಂಚ ತೂಯೊಲತ್ತೆ? ಯೆನನೇ ಮೆಚ್ಚುನು ಕಂಡಿತ.”

ಇಂಚನೇ ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲಾ ಮನಸ್‌ಡೇ ಮಂಡಿಗೆ ತಿನೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಕಣ್ಣ್ ಬುಳಾವೊಂದು, ಬಾಯಿ ಬುಡೊಂದು ಅಲೆನ್ ತೂಯಿನೇ ತೂಯಿನಿ! ಇಂಚ ತೂಪಿನಕ್ಕೆ ಅಂಚಿಂಚಿದ ಗೋಚರಲಾ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ದ್ರೌಪದಿ ಪಿರ ಪೋತಿನವುಲ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ.

ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನಿ ಬಂಗ ಆಂಡ್..

“ಜೋಯಿಸೆರ್ಕ್ಕುಲು ಅರ್ಜುನೆ ಬರ್ದನೇ ಪಣ್ಣ್ ಅಮ್ಮೆರೆನ ತರೆಕ್ ಪೊಗ್ಗಾದೆರ್. ಆಂಡ ಆಯೆ ಅರಕ್‌ದ ಅರಮನೆಟ್ ಪೊತ್ತುದೇ ಪೋದಿಪ್ಪೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಬಯ್ಯೊಡತ್ತೆ? ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಬತ್ತಿನಕುಲ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿದಕುಲತ್ತೆ. ಒರಿಯಡ್ಕೊರಿ ಮಿಗಿಲ್. ಆಂಡ ದ್ರೌಪದಿ ಯೆರೆನ್ನ ಮೆಚ್ಚಂದೆ ಅಂಚಿನೆ ಪಿರ ಮುಕುಡ್ಕೊಲು! ರಾಜೆರ್ ಯೆನಡ ಕೇಂಡಿನವುಲ ಸರಿಯೆ. “ಯುವರಾಜೆರೇ, ಇರೆನ ತಂಗಡಿ ಒಂಜಿ ಸುತ್ತು ಪಾಡ್ ಪಿರ ಪೋಯೊಲತ್ತೆ? ಅಲೆಗ್ ಯೇರ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಆತ್‌ಜೆರ?”

ರಾಜೆರ್ಗ್ ನಿರಾಸೆದ ಸಂಕಡ. ಅಕುಲು ರಂಪ ಮಲ್ಪಂದಿಲೆಕ ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನಿ ಇಂಚ ಪಂಡೆ.

“ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ ರಾಜೆರೇ? ದ್ರೌಪದಿನ್ ನಿಕಲ್ ರೂಪೊಡು, ತಾನಮಾನೊಡು ಮೆಚ್ಚಾವೆರೆಗ್ ಆಯಿಜಿಡ ದಾನೆ? ರಟ್ಟಿದ ಬಲೊನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಲ್ತ್ ಗೆಂದುನ ಅವಕಾಸ ಉಂಡತ್ತೆ? ಆ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಇತ್ತೆ ಡಂಗುರ ಕೇಣುಂಡು. ಅಪಗ ನಿಕುಲು ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆನ್ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಲ್ತ್ ಅಲೆನ್ ಗೆಂದೊಲಿ.”

ಅಪಗನೇ ಮಾತ ಕೋಡಿಡ್ ಡಂಗುರದಕುಲು ಲೆತ್ತ ಪಂಡೆರ್.

“ಸಬೆಸರ್ವೆರಾ ಕೇಣೊಡು. ಮಾರಾಜೆರ್ನ ಮಾಮಲ್ಲ ಅಂಗಣೊಡು ಮಾಮಲ್ಲ ಧನುಸ್ಸು ಅಂಚಿನೇ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ನೊ ದೀತ್‌ಂಡ್. ಅಲ್ಪನೇ ಐನ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ದೀತ್‌ಂಡ್. ಈ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಮಿತ್ತ್ ಎತ್ತರೊಡು ತಿರೊಂದು ಮೆಂಚೊಂದುಪ್ಪುನ ಮೀನ್‌ದ ಬಿಂಬೊನು ಎಣ್ಣೆದ ಬಾಜನೊಡು ತೂದು ಅಯಿತ ಕಣ್ಣ್‌ಗ್ ಗುರಿದೀವೊಡು. ಗುರಿಸಾದನೆದ ಬೀರೆರ್ ದುಂಬು ಬರೊಡು. ಗುರಿಸಾದನೆಡ್ ಮಿಂಚಿಸಿನಕುಲು ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆವೊಲಿ.”

ರಾಜೆರ್ಕ್ಕುಲು ಮಾತ ಅಂಗಣದಂಚಿ ತೂಪೆರ್. ಒಂಜಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿರು! ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರ! ಪರ್ದೆದ ಐನ್ ಪಗರಿಲ್! ಎಣ್ಣೆದ ಬಾಜನ! ಮಾತೆಕ್ಲ ವೈದಿಕರೀತಿಡ್ ಪೂಜೆ ಮಂಗಲಾರತಿ ಮಲ್ತೆರ್. ವಾದ್ಯೊದ ಅಬ್ಬರೊಡು ರಾಜೆರೆನ್ ಪಂತೊಗು ಲೆತ್ತೆರ್. ಒರಿಯೊರಿಯೆ ಬರ್ದೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಡೆತೊನೊಡು ಪಣ್ಣಿ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಅಂಚಿನೇ ಹಟೊಟು ಪಂತೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆಪೆರ್. ಆಂಡ ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪಿರ ಪೋಪೆರ್. ಒರಿಯಗ್ಲಾ ಧನುಸ್ಸನಾವಡ್, ಬಾಣೊಲೆನಾವಡ್ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ಯೆರೆಗ್ಲ ಆಪುಜಿ.

ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನಿ ಸೇನಾಪತಿನ ತೂದು ತೆಲ್ಪುವೆ. ಧನುಸ್ಸು ದೆರೆರೆ ಪೊರುಂಬುನಗ ಬೀರ ಬಿಂಕೊದ ರಾಜೆರ್ನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಾಲೆದ ಮುತ್ತು ರತ್ನೊಲು ಬೂರ್ಡ್ ಪೋಯಿನೆನ್, ಕಾರ್ಡ್ ಕಡಗೊಲು ಇಪ್ಪೆ ಆತಿನೆನ್ ಅರಮನೆತ ಪೊಂಚೊಲು ತೂದು ತೆಲ್ಪೊಂದಿತ್ತೆರ್. ದಿಂಜ ಸಂಕೆದ ರಾಜೆರ್ನಕಲೆನ ಪಾಡ್ ಪಿರತಿರುನನೇ ಆಂಡ್.

“ಈ ಧನುಸ್ಸು ಯೇರೆಡ್ಲ ಪನಿ ಪಂದುಜಿ. ಉಂದೆನ್ ದೆರ್ತ್ ಗುರಿಸಾದನೆ ಮಲ್ಪುನ ಬೀರೆ ಯೇರ?”

ಇಂಚ ಮಾತೆರ್ಲ ಪಾತೆರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಮಗಧ ರಾಜೆ ಜರಾಸಂಧೆ ದುಂಬು ಬತ್ತೆ.

“ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಡೆವುನ ಬಾಗ್ಗೆ ಯೆಂಕೇ ಬೈದ್‌ಂಡ್.” ಪಣೊಂದು ಬೀರ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಲ್ಪೊನುವೆ. ಅಯನ

ಜತೆತಕುಲು 'ಜಯ ಆವಡ್, ಜಯ ಆವಡ್' ಪಣ್ಣೆರ್! ಜರಾಸಂಧೆ ಕಂಸನ ತಮ್ಮಲೆ. ಸಾರಗಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದಿನ ಬೀರೆ. ಇತ್ತೆ ಅವ್ವೇ ಬೀರೊದ ಬಿಂಕೊಡು ಬಿರು ದೆರ್ಪನೆಕ್ ದುಂಬಾನಗ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಆಯೆ ಗೆಂದುವೆ ಪಣ್ಣೇ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ ಸೇವಕಿನಕುಲು ಗಾಬ್ರಿ ಆಯೆರ್.

ಸಭೆಕ್ ಸಭೆನೇ ಕಣ್ಣೆ ಬುಳಾದ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಜರಾಸಂಧೆ ಬಗ್ಗದ್ ಆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿರುನು ದೆರ್ಪೆರೆ ತೂಯೆ. ಆಂಡ ಅವು ಲಕ್ಕೊಡತ್ತೆ? ಪರು ತುಚ್ಚಿದ್ ರಬಸೊಡು ದೆರ್ಪಂಡಲ ಪನಿ ಪಂದುಜಿ. ಜರಾಸಂಧನ ತಿಗಲೆನೇ ನಡ್ಗದ್ ದಾತ್ ತತ್ತದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಬೆಗರ್ ಸೀಂಟೊಂದು, ಗರ್ವೊಡು ಕುಡ ಬಿರುನು ಲಕ್ಕಾವೆರೆ ಪೊರುಂಬುವೆ. ಅಪಗ ಅವು ಪನೀತ್ ಪಂದಂಡ್. ಆತೆ! ಜರಾಸಂಧೆ ಕೈಯಿತ ಕಡಗೊನ್ ತಿರ್ತ್ ಮಲ್ತದ್ ಮಾತೆರ್ಪುಂಚನೇ ತರೆ ಕಂತ ಪಾಡೊಂದು ಪಿರ ಪೋಯೆ.

ದಮಘೋಷನ ಮಗೆ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಈ ನೋಟೊನು ತೂಯೆರೆಗಾಯಿಜಿ.

“ಅತ್ತ್, ಬಯಂಕರ ಚಕ್ರಾಯುಧ ಇತ್ತಿನ ಮಗಧರಾಜೆನೇ ಸೋತುದು ಪಿರಬರ್ಪಿಲೆಕ ಆಂಡತ್ತೆ? ಈ ಅಪಮಾನೊದ ಮುಯ್ಯಿ ಯಾನ್ ತೀರಾವೊಡೆ. ಈ ದುಸ್ಪ ಬಿರುನು ದೆರ್ಪೊಡೆ. ಕಿಸಿಕಿಸಿ ತೆಲ್ತೊಂದಿಪ್ಪುನ ದ್ರೌಪದಿನ ತರೆಸೂಡಿನ್ ಕತ್ತೆರೊಡೆ!” ಪಣೊಂದು ದುಂಬು ಬರ್ಪೆ.

ಅಪಗ ಬೆರಣೆರ ಗುಂಪುದ ಒರಿ ಹಿರಿಯೆ ಈ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪಿರಾವುದ ಯುಗೊಟು ರಾವಣೆ ಆದಿತ್ತೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರ್ಪಗಿನ, ಇಂಬೈ ಈ ಬಿರು ದೆರ್ಪದ್ ಗುರಿ ಗೆಂದಿಯೆಡ ದ್ರೌಪದಿನ ಗತಿದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನವೇ ಮಾತೆರ್ಪಲಾ ಚಿಂತೆ ಆಂಡ್.

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪೋದು ಬಿರುನು ಮುಟ್ಟದ್ ತೂಪೆ. ಬಾರೀ ಗಟ್ಟಿದ ಬಿರು ಪಂಡ್ ಮೆಚ್ಚುವೆ. ಉಸುಲು ಕಟ್ಟೊಂದು ಬಲಪಾಡ್ ದೆರ್ಪೆರೆ ತೂಪೆ. ಆಂಡ ಮಾಗಧನ ಗತಿಯೇ ಆಂಡ್. ಅಯನ ಗರ್ವೊನು ಬಿರು ಪಿರ್ಪಾಂಡ್. ಪೊಂಜೊಲು ತೆಲ್ತೆರ್. ರಾಜೆರ್ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಯಿಟಾದ್ ಇರುವೆರ್ ಬೊಳ್ಳಲೆಕ ರಪ್ಪ ಲಕ್ಕೊಂದು ಪಿರ ಪೋಪೆರ್. ಸಾದಿಡ್ ಜರಾಸಂಧೆ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಸಮದನ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಆ ಬಿರುವೆ ಒಂಜಿ ಇಚಿತ್ತೆ ಹಟಮಾರಿಲೆಕ! ನಮ ಅಯಿತ ತಂಟೆಗೇ ಪೋವೆರೆ ಬಲ್ಲಿತ್ತಂಡ್. ಪೋದು ಅಪಮಾನ ಆಪಿಲೆಕಾಂಡ್. ಆಂಡ ಬೇಜರ್ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಡಿ, ಅಲ್ಪ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ರಾಜೆರ್ಪುಕುಲು ನಾಚಿಕೆ ಇಜ್ಜಂದಿನಕುಲು. ಆ ದ್ರುಪದನ ಚಾಕ್ರಿದ ಯೋಗಿತೆದಕುಲು!”

ಜನಮೇಜಯಾ, ಆ ಬಲಾಡಿಗರಾಯಿನ ಜರಾಸಂಧೆ, ಶಿಶುಪಾಲೆರೇ ಸೋತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಗೆಂದುನ ರಾಜೆರ್ ಬೇತೆ ಯೇರ್ಲ ಇಜ್ಜಾಂಡ್.

ರಾಜೆರ್ ಸೋಲುನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶಲ್ಯರಾಜೆ ತನ ಮಂತ್ರಿಡ ಇಂಚ ಪಂಡೆ. “ಈ ದ್ರುಪದೆ ಮಲ್ಲ ಬೋಂಟೆಗೇ ಪಿರಾಡ್ಲೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಪಣ್ಣಿನ ಬಲೆಟ್ ರಾಜೆರೀಣಿನ ಮುರೊಲೆನ್ ಪತ್ತುನ ಗಮ್ಮತ್‌ಡುಲ್ಲೆ. ಇಂಬ್ಯಗ್ ಕಲ್ಪಾವೊಡು, ಯಾನಿತ್ತೆ ಈ ಬಿರುನು ದೆರ್ಪುವೆ ತೂಲ.”

ಈತ್ ಪಂಡಿನಾಯೆ ಸೀದಾ ಆ ಬಿರುತಡೆಗೇ ಬರ್ಪೆ. ಅಲ್ಪಡ್ಲೇ ಪೊಂಜೊಲೆನಂಚಿ ತೂನಗ ಅಕುಲು ತೆಲ್ಪೆರೆ ಸಜ್ಜಾಯಿಲೆಕ ತೋಜಿಯೆರ್. ಮನಸ್‌ಡೇ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಧಿಕ್ಕಾರ ಪಣೊಂಡೆ. ವಾಸುಕಿ ಮಂದರ ಪರ್ವತೊನು ಬಿಗ್ತದ್ ಪತೊಂದಿಲೆಕ ಧನುಸ್ಸನ್ ಕೈಯಿಟ್ ಆರಂಟ್ ಪತ್ತದ್ ದೆರ್ಪೆರೆ ತೂಪೆ. ಆಂಡ ಆಯೆನೇ ಬಿರುತೊಟ್ಟುಗೇ ಮರಂಕಣೆ ಬೂರ್ಲೆ. ಅಯಗ್ ಬೂರ್ಲಿನ ಬೇನೆಡ್ಲೆ ಪೊಂಜೊವುಲು ಕೈ ತಟ್ಟದ್ ತೆಲ್ತಿನನೇ ಮನಸ್‌ಗ್ ತುಚ್ಚಿಂಡ್. “ಈ ಬಯಂಕರ ಬಿರು ಸುಡು ಪೋವಡ್” ಪಣೊಂದು ಪಿರತಿರುಂಪೆ.

ಕರ್ಣ ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪವೆ. “ಉಂದು ವಾ ನಮೂನೆದ ಧನುಸ್ಸು? ಮಾತೆರಾ ತರೆತಗ್ಗಾವೊಂದು ಪೋಪಿನಂಚ ಮಲ್ತಂಡತ್ತಾ? ಈ ದುಸ್ಸು ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರ್ತದ್, ಗುರಿ ಗೆಂದ್ ದ ಯೆನ ಮಿತ್ತೆ ಕೌರವನೇ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ದುಂಬು ಬರ್ಚೆ.

ಪೊಂಜೊಲು ಮಾತ ಕರ್ಣನ ಮೆಯಿಕ್ಕಟ್ವೆನ್, ನಡಕೆದ ಗತ್ವನ್ ತೂದು ಬೆಕ್ಕಸ ಬುಡಿಯೆರ್. ಒರಿ “ಇಂಬೈನೇ ಅರ್ಜುನೆನ?” ಕೇಣುವೊಲು. ನನೊರಿ, “ಅದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು. ಇಂಬೈ ಪಂತೊಡು ಗೆಂದಿಯೆಡ ನಮ ರಾಜಕುಮಾರಿನ ಪುಣ್ಯೋನೇ. ಆಲೆಗ್ ಇಂಬೈನೇ ಸರಿ ಜೋಡಿ.” ಪಂಡೊಲು.

ಕರ್ಣ ಗಾಂಬಿರೊಡೇ ಬತ್ತದ್ ಬಿರು ದೆರ್ತದ್ ತನ ಸತ್ತಬಲೊಟು ಅಯಿಕ್ ಬಲ್ಲ ತಿಕ್ಕಾವೆರೆ ತೂಯೆ. ಆಂಡ ಆಯಿಜಿ. ಆಯೆಲ ಮನಿಪಂದೆ ಪಿರ ತಿರಿಯೆ.

ಜರಾಸಂಧೆ, ಶಿಶುಪಾಲೆ, ಶಲ್ಯ, ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣ. ಮೊಕುಲು ನಾಲ್ವೆರ್ ಸೋತು ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಯೋಧನನಂಚಿನ ರಾಜೆರೆಗ್ಗೆ ದೈರ ತತ್ತ ಪೋಂಡು. ದ್ರೌಪದಿಗ್ಗೆ ತಂಕ್ಲೆಗ್ಗೆ ನಡುಟು ಬಿರು ಉಪ್ಪುನೆತ ಬೇಜಾರ್ ಪಂಡ್ ದೇ ತೀರಂದ್. ಅಪಗ ಒರಿ ಕವಿ ರಾಜಡ ಪಂಡೆ. “ದ್ರೌಪದಿ ಒಂಜಿ ಶ್ರೀಗಂಧೋದ ಮರ. ಈ ಬಿರು ಮರೊನು ಸುತ್ತುಪಾಡೊಂದಿನ ಸರ್ಪ. ಮರೊತ ಮುಟ್ಟ ಪೋಪಿನಕ್ಕೆಗ್ ತಡೆಪು!”

ಇತ್ತೆ ಬಲರಾಮೆ ಲಕ್ಕಾದುಂತುವೆ. ಆಯೆ ಸ್ವಯಂವರೊದ ಪಂತ ಗೆಂದುನ ಉಮೇದ್ ಬಯ್ಯಿನತ್ತ. ಆಂಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ತೇಜೋವಧೆ ಆವೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ತೂವೆರೆಗಾವಂದೆ ಬಿರು ದೆರ್ಪನ ಪಂತೊಗು ದುಂಬಾಪೆ. “ದ್ರೌಪದನ ಈ ಕೃತಕ ಬಿರುನು ದೆರ್ತದ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಒಯ್ಯೊಂದು ಬರ್ಚೆರೆ ಯಾನೇ ಪೋವೊಡಾಪುಂಡು” ಪಣೊಂದು ಪೀತೊಡ್ಡು ಜತ್ತೆ. ಬರಿಟತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಚ್ಚಿರ ಆಂಡ್. ಅಕುಲಿರುವೆರ್ ಸ್ವಯಂವರ ತೂವೆರೆಗಾದೇ ಬಯ್ಯಿನಕುಲು. ಪಂತೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆವೆರೆಗತ್ತ. ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು ಬಲರಾಮೆ, “ಬೊಕ್ಕ ದಾಯೆಗ್ಗೆ ಅತ್ತ. ಯಂತ್ರ ದೆತ್ತ ದಕ್ದ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಒಯ್ಯೊಂದು ಬರ್ಚೆ” ಪಣೆ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಕುಲ್ಲುಲ”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ನಿಕ್ಕ ಕುಂತಿ ದಾನೆ ಆವೊಡು?”

“ಅಯಿಕ್ಕ ಉಂದೆಕ್ಕ ದಾದ ಸಮ್ಮಂದ? ಕುಂತಿ ನಮ ಮಾಮಿ.”

“ಮಾಮಿನ ಜೋಕುಲು ನಿಕ್ಕ ದಾದ ಆವೊಡು?”

“ಮೈತ್ತಿನನಕುಲು”

“ಅಕಲ್ ಬೊಡೆದ್ಯಾಡ್?”

“ಮೆಗ್ಗಿನಕುಲು. ಇಂಚ ದಾಯೆಗ್ ಕೇಣುವೆ?”

“ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲೇ ಕಂಡನಿಯಾಪಿನಿ. ಇಂಚ ಇಪ್ಪುನಗ ಈ ಬಿರು ದೆರ್ಚೆರೆ ಪೋಪಿನವು ಸರಿಯತ್ತ.”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಅರಕ್ದ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೊತುಪೋಯಿನೆನ್ ತೆರಿದ್ಲ ಇಂಚ ಪಣ್ಣತ್ತ?”

“ಅಣ್ಣಾ, ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಯ್ವಿಚೆರ್.”

“ದಾದ ಪಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣ? ಒಂತೆ ಬುಡ್ಡದ್ ಪಣಿಯನ?”

“ಪಾಂಡವೆರ್ ಬದ್ಕದೆರ್. ಅಕುಲೇ ಈ ಯಂತ್ರೊನು ಪೊಲಿಪುವೆರ್! ದ್ರೌಪದಿನ್ ಗೆಂದುವೆರ್”

“ಹಾಂ!”

“ಅಂದ್, ಆತೇ ಅತ್ತ್. ಆ ಕುಂತಿ ಜೋಕುಲೆನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ ತೋಜಾವೆ.”

“ದಾನೆ ಪಂಡ? ಕಂಡಿತನ?”

“ಕಂಡಿತ. ನಮ ಅಮ್ಮೆರ್ ವಸುದೇವನ ಆಜೆ”

ಬಲರಾಮೆ ಬೆಕ್ಕಸೊಡು ಅಲ್ಪನೇ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಅಯಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಏಪೊಲ ಒಂಜಿ ಒಗಟ್‌ದಂಚೆನಿ!

“ಕೃಷ್ಣಾ ಉಂದು ಬಾರೀ ಇಚಿತ್ತ! ಆಂಡ ಸಂತೋಸುದ ಸುದ್ದಿ. ಪಾಂಡವೆರೇ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಡೆತೊನಡ್. ರಾಜೆರಾದ್ ಮೆರೆವಡ್. ಅಕಲು ಎಡ್ಡೆ ಆಂಡ ನಮ ಎಡ್ಡೆ ಆಯಿಲೆಕ. ನಿಕ್ಕ ಈ ಸಂಗತಿ ಎಂಚ ತೆರಿದಿನಿ?.. ಕೃಷ್ಣ ಮನಿಪಂದೆ ತೆಲಿಪುವೆ.

ಸ್ವಯಂವರೊದ ರಡ್ಡೆನೇ ಸುತ್ತುಡ್ಲ ದಾದಲ ನಿರ್ಣಯ ಆವಂದೆ ದ್ರುಪದಗ್ ಸಂಕಡೊನೇ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಅಲಚನೆಲು ಆಯನ ಮನಸ್ಸಡ್ ತಿರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. “ಅತ್ತ್, ಈತೊಂಜಿ ಸಂಕೆಡ್ ರಾಜೆರೊಕುಲಿತ್ತಂಡಲಾ, ಯೆರೆಗ್ಲ ಈ ಧನುಸ್ಸದ ಗುಟ್ಟು ಪತ್ತೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ನನ ಯೆನ ಮಗಲೆನ ಸ್ವಯಂವರೊದ ಬಗೆ ದಾದ? ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬದ್ಕದೆರ್ ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಬರುವೆರ್‌ಂದ್ ಜೋಯಿಸೆರ್ನ ಪಾತೆರೊಡು ನಂಬಿಕೆ ದೀವೊಂಡೆ. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪತ್ತೆನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡತ್ತ?”

ಅಂಚಿಡ್ಲ ದ್ರೌಪದಿನ ಕೂಟದಕುಲ್ಲಾ ಯೆತೆಟ್ ಮುರುಡೆರ್.

ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮೆಲ ಚಿಂತೆಡೇ ದುಂಬುದ ಕ್ರಮೊನು ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ಬರಮಲ್ಪಾದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಮಂತ್ರಿಲೇ, ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರೊ ಸೋತು ಪೋಯೆರ್. ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರ್ತದ್ ಮತ್ಸ್ಯ ಭೇದನ ಮಲ್ತೆರಾವಂದೆ ಕುಲ್ಲದೆರ್. ನಮ ನನೊಂಜಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುಗ. ಬೆರಣೆರ್ನ ಆ ಮಲ್ಲ ಗುಂಪುಡು ಪರಾಕ್ರಮ ಇತ್ತಿನಕುಲು ಇತ್ತಂಡ ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರ್ತದ್ ಆ ಯಂತ್ರೊನ್ ಜಯಿಪೊಲಿ! ದಾನೆ ಪಣ್ಣರ್?”

ಮಂತ್ರಿಲು ಒಪ್ಪಿವೆರ್. ಡಂಗುರದಕ್ಕೆಗ್ ಒಕ್ಕಣೆ ಬರೆದ್ ಕೊರ್ಯೆರ್. ಆಕುಲು ಬೆರಣೆರ್ನ ಗುಂಪುಡೆ ಪೋದು ಡಂಗುರ ಪಾಡ್ಲ ಪಂಡೆರ್.

ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನಂಚ ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರ್ತದ್ ಮತ್ಸ್ಯ ಯಂತ್ರೊನು ಭೇದನ ಮಲ್ಪುನ ಪಂತೊಡು ಬೆರಣೆರ್ನ ಪಾಲ್ ಪಡೆತೊನೊಲಿ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡೆ ಬೆರಣೆರ್ ಬೆಕ್ಕಸ ಆಯೆರ್. ಆಂಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕನ್ಯೆನ್ ಬೆರಣೆ ಮದ್ಮೆ ಆಪಿನೆಕ್ ಶಾಸ್ತ್ರೊದ ಸಮ್ತಿ ಉಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ಘೋಷಣೆಡ್ಲಾ ಪಂಡೆರ್. ಅಲ್ಪ ಸೇರ್ದಿನ ದೇಶ ಕೊಡಿಕಡೆತ ಬೆರಣೆರ್‌ಡ್ ಜವಣೆರ್ಲ ದಿಂಜ ಇತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಧನುಸ್ಸದ ಕೋಡಿಗ್ ಪೋಪಿನಕುಲು ಕಮ್ಮಿಯೆ. ಬಂಜರ ಉಣಸ್, ಕೈ ನಿಲಿಕ್ಕಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗಾದ್ ಬಯ್ದಿನಕ್ಕೆಗ್ ಪಂತೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆಪಿನ ಬಂಗ ದಾಯೆಗಿನ್ನಿನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ.

ಒರಿ ಆಂಧ್ರದ ಪಂಡಿತೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ರಾಜೆರ್ ಭುಜ ಬಲೊಟು ಮಿಗಿಲ್. ನಮ ಪಾತೆರುನೆಟ್ ಮಿಗಿಲ್. ಭುಜಬಲೊತಕುಲು ಪಿರ ಜಾರ್ಯೆರ್. ನಮ ದಾಯೆಗ್ ದುಂಬು ಪೋವೊಡು?”

“ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಈ ಬಗೆಟ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುನನೇ ಸರಿಯತ್. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಸಾಹಸೊದ ಕ್ಷೇತ್ರೊನೇ ಬೇತೆ.... ಪಂಡಿತರೆನ ಎದುರುಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಜಾನಗೇನೊದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಲ್ಪುವ. ಬೋಡಾಂಡ ವೇದ ಪಠನ, ಪುರಾಣ, ಮೀಮಾಂಸೆ, ಸ್ತುತಿ ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರೊಲೆಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡಪಡ್. ವಾತ್ಸ್ಯಾಯನ ಶಾಸ್ತ್ರೊಡ್ಲಾ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆವಡ್. ಅಂಚಿನೇ ಉಪಾಂಗವಿದ್ಯೆಡ್ಲಾ ನಡಪಡ್.”

“ನಿಜ. ನಿಜ. ಭರತನಾಟ್ಯ, ವೈದ್ಯ, ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ, ಗಜಲಕ್ಷಣ, ತುರಗ ಲಕ್ಷಣ, ಸಮಾಹಿತ ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಸರಸ, ಕವಿತೆರಚನೆ, ಉಪನ್ಯಾಸ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಟ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆವಡ್...”

ಇಂಚ ಒರಿಯೊರಿ ಒಂಚೊಂಜಿ ಬಗೆನ್ ದೆರ್ ಪಾತೆರ್ನಗ ಒರಿ ಬೆರಣೆ ಕೋಪೊಡು,

“ನಮ ಒಯಿಟ್ ದಿಂಜ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆತೊಂದನ ಅಷ್ಟನೇ ಸುರೂಟು ಪಣೊಡು.” ಪಣ್ಣೆ.

“ಎಂಚಿನೆಟ್ ಪಣ್ಣೆ.”

“ಹೋಳಿಗೆ, ಪಾಯಸ, ಬಗೆಬಗೆತ ತಿನಸ್‌ಲೆನ್ ತಿಂದ್ ಮುಗಿಪುನೆಟ್”

ಬೆರಣೆರ್ನ ಗುಂಪುಡು ಗದ್ದಲೊನೇ ಲಕ್ಂಡ್. ಅಲ್ಪ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಪೊರ್ನು ಬತ್ತಂಡ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನ್ ತೂಪೆ. ಈ ಸಂಕೇತ ಬಾಸೆ ಅರ್ಥ ಮಲ್ತೊಂಡಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಪರಯಗ್, ಅಪ್ಪೆ ಕುಂತಿಗ್ ಸಾಷ್ಟಾಂಗೊಡು ಪುಡಾಡೊನುವೆ. ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ತನ ತುತ್ತೈತ ಧೋತ್ರೊನು ಸರಿಮಲ್ತೊಂದು ಲಕ್ಕ್ಕದುಂತುವೆ. ದರ್ಬದ ಕಟ್ಟ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕುವೆ.

ಬಿರುತಂಚಿ ಪೋಪಿನ ಜವಣನ್ ಬೆರಣೆರ್ ತೂಯೆರ್. ಕುಡ ಗದ್ದಲ ಲಕ್ಕ್ಕಾಯೆರ್.

“ಓ! ಒಯಿಟ್ ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆತರ್? ಅತ್ತ್, ದ್ರೌಪದಿಡ ಮನಸಾಂಡ? ಓಡೆಗ್ ಪೋಪರ್?” ಇಂಚ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಡ್ ಕುಡತೆರ್. ಒರಿ ಬಿರುತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪೋಡಿಗಿ ಪುಟ್ಟಾಯೆ. “ಆ ಬಿರು ಬಾರಿ ಬಿರೊಲಿದವು! ಗರುಡಲೆಕಂತಿನ, ರಾಜರ್ನ ಕೂಟೊಗೇ ಪೋಡಿಗಿ ಪುಟ್ಟಾದಿನ ಕಾಳಿಂಗ! ಗೊತ್ತಿತ್ತೆದ್‌ಲಾ ಕೈತಲ್ ಪೋವೆರೆ ಪಿದಾಡ್ಲರತ್ತ? ದಾದ ಪಣೊಡು? ಸ್ವಾಮೀ, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮಣಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಲೆ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಕೆಬಿ ಕೇಣಂದಿಲೆಕ ಆ ಗುಂಪುನು ದಾಂಟೊಂದು ದುಂಬು ಪೋನಗ ನನೊಂಜಿ ಗುಂಪು,

“ಅಯ್ಯಾ ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಬತ್ತಿನ ಮಹಾಪುರುಷಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಪೋಣ್ಣ ಬೋಡಾಂಡ ನಮ ಬೆರಣೆರೆಗಾಪಿನ ಪರೀಕ್ಷೆ ಯಾನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಅಯಿಟ್ ಗೆಂದಿಯಡ ಯೆನ ಮಗಲೆನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಮದೈ ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಬೆರಣೆರ್ ಬೆರಣೆರ ಪೋಣ್ಣನೇ ಮದೈ ಆಂಡ ಸಂಸಾರ ಸುಕ ಅನ್ವೇಸುವೆರ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಪಿದಾಡ್ಲಿನಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾಹಸೊಗು.”

ಅರ್ಜುನೆ ಅಂಚಿ ಕೆಬಿ ಕೊರಂದೆ ತನ ಗತ್ತದ ನಡೆಚೇ ದುಂಬು ಪೋಯೆ. ಒರ ಉಂತುದು ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಕೇಣಲೆಕ ಪಂಡೆ, “ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯೆನಡ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಡುಡ ಯೆಂಕ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪಲೆ. ಯಾನ್ ಗೆಂದ್‌ದೇ, ‘ವಿಜಯ’ ಆದೇ ಬರ್ಪೆ. ನಿಕಲ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಇತ್ತಂಡ ಈ ಬಿರು, ಪಗರಿ, ಯಂತ್ರೊಲು ಮಾತ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಅತ್ತ್.”

ಮುಲ್ಲ ಅರ್ಜುನೆ ಬೋಡುಂದೇ ‘ವಿಜಯ’ ಪಣ್ಣಿನ ಸಬ್ಬ ಪಣ್ಣೆ. ಅಯಗ್ ವಿಜಯ ಪಣ್ಣಿನ ಪುದರ್ ಉಂಡು. ಇತ್ತೆ ತಾನ್ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಣೆ ಪಣಂದೆಲ ತಾನ್ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಪಣೊಂಡೆ. ಆಯೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡೆ ಕೆಲವೆರ್ ‘ಹೋ’ ಪಣ್ಣೆರ್. ಸಬೆಟ್ ಗೊಂದಲನೇ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಆಯೆ ಪೋದು ಸೋತುದು ಬರ್ಪಿನಿ ಕಂಡಿತ. ಅಪಗ ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಮಾನ ಆಪಿನಿ ಕಂಡಿತ. ಅಂಚಾದ್ ಅಯನ್ ತಡೆಪುನ ಪ್ರಯತ್ನನೇ ನಡಪುಂಡು.

ಅರ್ಜುನನ ಮೋನೆದ ತೇಜಿ ತೂದು ಒರಿ ಜೋಯಿಸೆರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ತೂಲೆ, ಆಯೆನ ಮೋನೆಡ್ ಎಂಚಿತ್ತಿ ತೇಜಸ್! ಅಯನ ಮೆಯಿಕ್ಕಿಟ್ಟೆದ ಪೊರು ತೂಲೆ. ತಿಗಲೆ ದೆರೊಂದು ನಡಪುನ ಗತ್ ತೂಲೆ. ಇಂಚೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಬಲಾಡಿಗನೆ! ಆ ಧನುಸ್ ಇಂಬ್ಯುಗ್ ಪೋಡ್ತುಂಡು. ಇಂಚೆ ಕಂಡಿತ ಗೆಂದ್ ದೇ ಬರ್ಚೆ!”

ಅರ್ಜುನೆ ದುಂಬು ದುಂಬೆ ಪಜ್ಜೆ ದೀಪೆ. ಅಯನ ತುತ್ತೈತೊಗ್ಗ, ಆಯೆ ಪಿದಾಡ್ತಿನ ಜಂಬರೊಗ್ಗ ತಾಳಮೇಳ ಸರಿಯಿಜ್ಜಿ. ಪೊಸತ್ ಜನಿವಾರ, ನಿಸಲ್ದ ವಿಭೂತಿ ಪಟ್ಟಿ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಮಾತ ತೂದು ಬೆರಣೆರ ಸಬೆ ತೆಲ್ಲೊಂದಿತ್ತಂಡಲ, ಅರ್ಜುನೆ ದುಂಬರಿಯೊಂದು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಸಾಲ್ದಂಚಿ ಪೋಯೆ. ಡಂಗುರ ಘೋಷಣೆ ಕೇಣ್ಣೆನೆಡ್ಚಿ ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ತೂನಗ ಒರಿ ಬೆರಣೆ ಲಕ್ಕಡ್ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಅಲ್ಲಲಾ ಗದ್ದಲ ಜೋರಾಂಡ್. “ಇಂಚೆ ಯೇರಾ ಒರಿ ಅರೆಮರ್ಚೆ” “ಇಂಚೆ ಮಂಡೆಡ್ ಬೊಂಡು ಇಜ್ಜಂದಿ ಜಡಮುರ್ಚೆ” ಇಂಚಿ ಬಾಯಿ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಣೊಂಡೆರ್.

“ಮಂತ್ರಿಲೇ ಅಂಚಿ ತೂಲೆ! ಇಂಚೆ ಯೇರ್? ಬೆರಣ ಯೇಸೊಡುಪ್ಪುನ ದೇವೇಂದ್ರೆನ?”

“ದೇವೆಂದ್ರೆಲಾ ಅತ್ತೆ! ಮನ್ಮಥೆಲಾ ಅತ್ತೆ! ಮನ್ಮಥ ಗೊಬ್ಬುಡು ಮಂಡೆ ಹಾಳಾತಿನ ಬಿಂಗಿರಿ!”

ಜನೊಕುಲೆನ ಕುಸೆಲ್ ಕೇಣೊಂದೆ ಅರ್ಜುನೆ ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆ.

“ಆಹಾ! ಆ ಬೆರಣನ ಬೆರಣೆನೇ! ಬಿರು ದೆರ್ದುನೆನ್ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ದೆರಿನಾತ್ ಸಲೀಸೆಂದ್ ಗ್ರಯಿತೆನೊಡೊ?”

“ಇಜ್ಜಿ! ಇಜ್ಜಿ! ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ಶಿಲೆ ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊಂದುಪ್ಪೊಡು.”

“ಉಪ್ಪು ತೊಳಸಿ, ಕುಶ, ದರ್ಭೆ, ಸಮಿಧೆ, ಎಣ್ಣೆ ಪಂಡೆಡ್ ತೆರಿಯೊಂದೆನ ದಾನ್ನೆ?”

“ಭೇ!ಭೇ! ಅಂಚಿತ್ತ ಯಾಗೊದ ಅಗ್ನಿನ್ ಉರ್ದುನ ಓಟೆ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೆದನಾ ದಾನ್ನೆ?”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಉಂದು ಒವುಲಾ ನಾಟ್ ಜಿ. ಆಯೆ ಇತ್ತೆ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸಭೆನ್ ದಾಂಟೊಂದುಲ್ಲೆ.

ಆ ಗುಂಪು ಅಯನ್ ತೂದು ಗುಸುಗುಸು ಪಣೊಂದು, ದ್ರೌಪದಿನ ಕಯಿತ್ತಲ್ ಬಲ್ದ್ ಕುಸೆಲ್ ಮಲ್ತಂಡ್.

“ಇಂಚಿ ತೂಲ ದ್ರೌಪದಿ, ಒರಿ ಗಡ್ಡೊದ ಉಪಾಧ್ಯೆರ್ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಇಂಚೆರ್ ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರೆರೆಗಾದ್ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರೆ! ನಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಬಂಜರ ರಂಜನೆನೆ!”

ದ್ರೌಪದಿ ತರೆ ತಗ್ಗಾವೊಂದೇ ಕುಲ್ಲುಡೊಲು. ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಕುಸೆಲ್ ಉಂತುಜಿ.

“ಅಕ್ಕಾ, ಇಂಚಿ ತೂಲ! ವಿಪ್ರೋತ್ತಮೆ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಕಾ ಅನುರೂಪವಾಯಿನ ಮದ್ಮಾಯೆ. ತರೆ ದೆರ್ದೆಡ್ ತೂಲ.”

ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸಭೆನ್ ಕಡತೊಂದು ನನೊಂಜಿ ರಾಜೆರ್ನ ಸಭೆತಡೆಗ್ ಬನ್ನಗ ಅಲ್ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ದೂರೊಡೇ ಬಲರಾಮಗ್ ಇಂಬ್ಯುನ್ ತೋಜಾವೊಂದು, ಇಂಚಿ ಪಣ್ಣೆ.

“ತೂಲ ಹಲಾಯುಧ! ಇಂಚೆನೇ ಬೆರಣ ಯೇಸೊದ ಪಾರ್ಥೆ! ಮುಗಲ್ ಬಗ್ಗೊಂದು ಬರ್ಚಿನ ಕುದುರೆದಂಚಿ

ತೋಚೋಂದಲ್ಲೆ. ವಸುದೇವನ ಆಜ ಪಾಡ್ ಪಣ್ಣೆತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನನೇ ತೋಚಾವೊಂದಲ್ಲೆ. ಓ ಅಲ್ಪ ಸಭಿತ ನಡುಟು ಬರೊಂದುಪ್ಪುನಾಯನೇ ಅರ್ಜುನ! ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ-ಸಹದೇವೆರ್ ಅಂಚಿಡ್ ಬೆರಣೆರ್ ನಡುಟು ಉಲ್ಲೆರ್.”

ಬಲರಾಮೆ ಕಣ್ಣೆ ಬುಳಾದ್ ತೂಪೆ! ಅಯ್ಯಾ ಈ ಒರಿ ಮಲ್ಲ ಮಾಯಗಾರೆ. ಶಿವ! ಶಿವಾ! ನಿನ ಮೈಮನೇ ಎಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಜೆ. ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯೆರ್ ಪಂಡ್ ನಿಕ್ಕ ಎಂಚ ಗೊತ್ತಾಂಡ್? ಯೇಪ ಗೊತ್ತಾಂಡ್? ಆಕುಲು ಅರಕ್ಕದ ಇಲ್ಲೆಡ್ ಒರಿಯೊಂಡಿನೆಂಚ?”

ಬಲರಾಮನ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆನ್ ಕೇಣ್ ಕೃಷ್ಣ ತೆಲ್ಪುವೆ ಆತೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಒವು ವಿಸಯೊಲಾ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜೆ. ಕೋಂಗಿದ ಪಾತೆರೊಲೆನ್ ಒವ್ವೆನ್ನಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಗಾಂಬಿರೊಡೆ ದುಂಬರಿಡ್ ಬತ್ತೆ. ಸಭೆಸರ್ವೆರಾ ಅಯನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಯನ ತೂಪರಿಕೆಡೆ ಆಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣೆ ಗ್ರಯಿತೆರ್. ಅರ್ಜುನೇ ಪೀತೊಡು ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತಿ ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದ್ರೋಣೆರ್, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾತ ಹೆರಿಗುರುಕುಲೆಗ್ ಮನಸ್‌ಡೆ ಪುಡಾಡೊಂಡೆ. ಕೃಷ್ಣಗ್, ದೇವೇಂದ್ರಗ್, ದಿಕ್ಪಾಲಕೆರ್, ರುದ್ರೆ, ಆದಿತ್ಯೆ, ಮಾತೆರೆಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್, ಬಿರುತ ಬರಿಕ್ ಬರ್ರೆ.

ಧನುಸ್ಸಗ್ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರನ್ ಆಹ್ವಾನ ಮಲ್ತಾದ್ ದೆರ್ರೆ ತೂಪೆ. ಬೀರತೇಚೊದ ಅರ್ಜುನಡ ಸಂಕಲ್ಪ ಸಗ್ತಿ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಕಲಾ ದಿಸ್ಪಿಡೆ ಧನುಸ್ಸುನು ತೂಪೆ. “ಓ! ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮದಕ್ಲೆಡಲ ಪನಿಪಂದಂದಿನ ಬಿರು ಉಂದುವೆನ?” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಅವ್ವೆನ್ ದೆರ್ರಾದ್, ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರೊಗು ನೋಟ ದೀಪೆ. ಅವು ಅಹಂಕಾರೊದ ನೋಟ ಅತ್. ವಿನಯೊದ ನೋಟನೆ!

“ಆಹಾ! ಉಂದು ಎಡ್ಡೆ ಹದವಾಯಿನ ಬಿರು. ಮಾಗಧೆ, ಶಲ್ಯೆ, ಕರ್ಣೆ, ಶಿಶುಪಾಲೆರ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೋಡಿದ್ ಪಿರ ಪೋಯೆರ್. ಯೆಂಕ್ ಪುದಾರ್ ಬರೊಡುಂದು ಬುಡ್ಡು ಪೋತೆರ ದಾನ್ನೆ?” ಪಂಡ್‌ದೆಣ್ಣೊಂದು ಐನ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರೊಗು ಗುರಿ ದೀಯೆ. ಅರ್ಜುನನ ಬಿರು ಚಮತ್ಕಾರ ಯೇರೆಗ್ ತೆರಿಯು? ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಅರ್ಜುನೇ ಸ್ವಯಂವರ ಪಂತೊನು ಗೆಂದ್‌ದಾಂಡ್!

ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಉಂದು ಪರಮ ಅಚ್ಚಿರೊದ ಅಂಚಿನೇ ಆನಂದೊದ ಸಂಗತಿ. ಆಂಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಸಭೆಟ್ ಮೌನನೆ! ಮಾತೆರಾ ಬೆಕ್ಕಸೊಡು ಒರುತಲೆಕ ಉಂತೊಂದೆರ್! ಪೊಂಚೊಲೆಗಿತ್ತೆ ಕುಸಿಯೇ ಕುಸಿ! ಘೋಷಣೆದಕ್ಲೆನ ಅಬ್ಬರೊನೇ ಅಬ್ಬರ! ಕೊಂಬು, ಕಹಳೆ ವಾದ್ಯೊದ ಗೌಜಿ! ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಕತ್ತಿ, ಕೈದು ಪತೊಂದಿನ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ್ ಅರ್ಜುನನ ಬೆರಿ ಕಾತೊಂದು ಉಂತಿಯೆರ್. ಅಂಚಿನೆ ರಕ್ಷಣೆದಕ್ಲೆನ ನಡುಟು, ದ್ರೌಪದಿ ತನ ರೂಪ ಗಾಂಬಿರೊಡು ಮೆರೆವೊಂದು ಆನೆದಂಚ ನಿದಾನೊಡು ನಡತೊಂದು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ರೊಲು. ತನ ಕೈಟಿತ್ತಿನ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಪೂಮಾಲೆನ್ ಅರ್ಜುನನ ಕಂಟೆಲ್‌ಗ್ ಪಾಡುವೊಲು.

ಈ ಗೌಜಿದ ನಡುಟ್ಟ ದ್ರೌಪದಿನ ಒಟ್ಟುಡಿತ್ತಿನ ಪೊಂಚೊಲು ಕುಸೆಲ್ ಮಲ್ತೆರ್.

“ಆಹಾ! ಕಿಕ್ಕಿಲ್‌ಡ್ ಪೂತದಂಡೆ! ಕೈಯಿಟ್ ಮಲ್ಲ ಧನುಸ್ಸ! ಕಯ್ತಲ್‌ಡ್ ಅಯ್ತ ಸಿಂಗಾರೊದ ಮದ್ದಾಲ್! ಆಹಾ! ಈ ಬೆರಣನ ಬಗೆನೇ ಪೊಸತಾಂಡ್. ಮನ್ಮಥನೇ ಬೆರಣ ರೂಪೊಡು ಮಿನಿ ಬಯ್ಲಿನಿಯೆ? ನಮ ಅರಸಿ ಇತ್ತೆ ಬೆರಣೆದಿ!”

ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ಮನಸ್ ಮುಕ್ತೆ ಕಟ್ಟಾವೊಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತೆರ್. ಕೌರವೆ ಒರಿ ಲಕ್ಮದ್ ಉಂತೊಂದು ತನ ಅನ್ಮಾನೊನು ಇಂಚ ಪಣೊಂಡೆ. “ಉಂದು ಪಾಂಚಾಲ ರಾಜೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ ಮಾನಭಂಗ ಮಲ್ತೆರೆ ಮಲ್ತಿನ ಸ್ವಯಂವರ” ಕೆಲವು ರಾಜೆರ್ದುಕುಲು “ಅಂಚ ದಾಲ ಅತ್ತ” ಪಣ್ಣೆರ್. ಕೌರವಗ್ ಪಿಸ್‌ರ್ ನೆತ್ತಿಗೇರ್‌ಂಡ್.

“ನಿಕುಲು ಹೇಡಿಲಾ? ರಾಜೆರ್ ರಾಜೆರ್ದಲೆಕನೇ ಉಪ್ಪೊಡು. ಬೆರಣೆ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನೆನ್ ತೂವೊಂದು ಮಣಿಪಂದೆ ಉಲ್ಲರತ್ತಾ! ಅತ್ತ, ಆಲ್, ಜಗಜಟ್ಟಲೆಕದ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಈ ಭಿಕ್ಷೆದ ಬೆರಣನ ಕೈ ಪತ್‌ದೊಲತ್ತ? ನಿಕ್ಷೆಡ ಪೌರುಷನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ?”

ಕೌರವನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಣೆ ಕೆಲವು ರಾಜೆರೆಗ್ ಗರ್ವೊ ಏರ್‌ಂಡ್. ದ್ರುಪದಡ ಕದನೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನೆ, ಭೀಮೆ ಇರ್ವೆರ್ದಾ ಸೇರ್ದ ಕೌರವನೊಟ್ಟುಗಾವೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಕದನದಕ್ಲೆನ್ ಸೋಪಾದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಸೋತಿನ ಆ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ “ಭೇ! ಭೇ! ವಿಪ್ರೆಡ ಎಂಚಿನೆತ ಕಾಳಗ? ಅಯಿಕ್ವಾದ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ಅಂಚಿನೆ ಬುಡ್ಡೆಬುಡ್ಡೆ.. ಆತೆ” ಪಣ್ಣೆ ಕೊಚ್ಚೊಂದು ಪಿರ ರಟ್ಟಿಯೆರ್. ಕರ್ಣ ಕೌರವಡ ಪಣ್ಣೆ,

“ಕೌರವಾ ನಮ ಇತ್ತೆ ಪೋಯಿ. ಈ ಬ್ರಾಣೆರೆಡ ನಂಕ್ ದಾದ ಆಯೆರೆ ಉಂಡು! ನಮ, ಮಾತ ರಾಜೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ದ್ರುಪದನ ಹಣೆತ ಬರವುನು ಪೊಸತಾದ್ ಬರೆಪಾಗ.”

ಪೆಟ್ಟ್ ತಿನಿನ ರಾಜೆರೆಗ್ ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರೆನೇ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್. ಬ್ರಾಣೆರ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಬಾರೀ ಕೊಂಡಾಡ್ಲೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆತೊಂದು ತನ್ನಲು ಬುಡಾರ ಬುಡ್ಡಿನ ಕುಂಬಾರನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಲೆ. ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಿದಾಯಿ ಉಂತಾದ್ ಉಲಾಯಿ ಬತ್ತಾದ್ ತನ ಅಪ್ಪೆನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ..

“ಇನಿ ರಾಯೆರ್ದ ಕೂಟೊನು ಗೆಂದ್‌ದ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಒಂಜಿ ರತ್ನೊನು ಪತೊಂದು ಬಯ್ಯೆ.”

ಕುಂತಿ ತನ ಬೇಲೆಡೇ ಮನ ದೀವೊಂದಿತ್ತಿನಾಲ್ ತಟ್ಟ ಪಣ್ಣೊಲು “ಬಾರಿ ಎಡ್ಡೆ ಆಂಡ್. ಕಣತಿನೆನ್ ಐವೆರ್ದಾ ಅನ್ನೋಗಿಸ್‌ಲೆ”

ಅರ್ಜುನೆ ಇತ್ತೆ ಕುಂತಿಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ತೋಜಾವೆ. “ಉಂದುವೇ ಆ ರತ್ನ” ಪಣ್ಣೆ.

ಕುಂತಿ, “ಅಯ್ಯಯ್ಯೊ! ಯೆಂಕ್ ಇಂಚಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಐವೆರ್ದ ಪಾಲ್‌ಮಲ್ತೊನ್ನೆ ಪಂಡೆತ್ತ?”

“ಅಪ್ಪೆರೇ, ಇರೆನ ಪಾತೆರ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ವೇದವಾಕ್ಯ. ಯೆಂಕುಲು ಇರೆನ ಪಾತೆರ ಮೀರುಜ. ದ್ರೌಪದಿ ಐವೆರ್ದೆಗ್ ಬೊಡೆದಿ ಆದುಪ್ಪುವೊಲು.”

ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರ್ ಉಂದೆಕ್ ಒಪ್ಪಿಚೆರ್. ಅರ್ಜುನೆನೇ ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಮಾತಾ ಧರ್ಮೊಲುಲ ಅಪ್ಪೆಡ್ ಮಿತ್ತ ಬೇತೆ ಗುರು ಇಜ್ಜಿ ಪಣ್ಣತ್ತ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಡುಟ್ ಬಾಯಿಪಾಡ್ ಪಾತೆರುವೆ, “ಅಂಚತ್ತ, ಜನೊಕುಲು ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣೆರ್?”

ಅರ್ಜುನಡ ಅಯಿಕ್ಲಾ ವಾದ ಇತ್ತೆಂಡ್.

“ಅಪ್ಪೆನ ಪಾತೆರ ವೇದವಾಕ್ಯ. ಅಪ್ಪೆನ್ ಯೇರ್ದಾ ಮೀರೈರೆ ಆವಂದ್. ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆರ್ ಜನೊಕ್ಲೆನ ನಂದನೆಗ್ ಪೋಡ್ಬೊಚೆರ್. ಧರ್ಮೊಗು ಸರಿಯಾದ್ ನಡತೊನೊಡು. ಅಣ್ಣಾ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಅಣ್ಣಾ ಭೀಮಾ, ನಿಕುಲು ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಅನ್ಮಾನ ಮಲ್ಪಡೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಿಂಜ ಚಿಂತನೆ ದಾಯೆಗ್? ಒಂಜಿ ಪಕ್ಕಿಗ್ ದಿಂಜ ಗೂಡುಲು ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿಯಾ? ಈ ಪಕ್ಕಿ ಸೋದರೆರ್ದ ಗೂಡುಲೆಡ್‌ಲ ಉಪ್ಪೊಲಿ.”

ದ್ರೌಪದಿನ ಎದುರುಡೇ ಈ ಚರ್ಚೆ ನಡತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಮಾತೆರ್ಲಾ ರೂಪ ಪೊರ್ಲೆರೆ! ಪಾತೆರ ಪೊರ್ಲೆರೆ! ಪರಹಿತೊನ್ ಬಯಕುನಕುಲೆ! “ಅರ್ಜುನೆ ಗೆಂದಾದಿನ ಪೋಣ್ಣ ಆಯಗೇ ಉಪ್ಪಡ್. ಅಪ್ಪ ನಿಜ ತೆರಿಯೊನಂದೆ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರೊಗ್ ಎಚ್ಚ ಬಿಲೆ ಕೊರೊಡುಂದೇ ಇಚ್ಚಿ.” ಇಂಚಿತ್ತಿನ ತರ್ಕೊಡು ಅಲೆಗ್ ಅಕ್ಲೆನ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ಸದ ಪರ್ವಯ ಆಂಡ್.

ಅಂಚೆನೇ ಬಿಂಕಬೀರೊದ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಪ್ಪೆದ ಏತೊಂಜಿ ಗೌರವ! ಒಪ್ಪ ಪುಟಿನಕಲ್ದ ಏತೊಂಜಿ ಮೋಕೆ! ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ದ್ರೌಪದಿ ಮನಿಪಂದೆ ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ನಿಚ್ಚೆಯೊಗು ಒಪ್ಪಿಯೊಲು. ಪೋಣ್ಣನ ಮನಸ್ಸನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಕುಂತಿ ದ್ರೌಪದಿನ್ ತನ್ನ ಜಕ್ಕೆಲ್ದ ಕುಲ್ಲಾದ್, ಅರ್ತಿ ಪಿರ್ದಿಡೇ ಅಲೆಗ್ ಮಾತ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಲು.

“ತೂಲ ದ್ರೌಪದೀ ಯೆನ ಆಣ್ ಜೋಕುಲು ಬೆರಣೆರ್ ಕ್ರಮತಂಚ ಇಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪೋದು ಭಿಕ್ಷೆ ನಟೊಂದು ಬರ್ಪೆರ್. ಅಂಚ ಕಣತಿನೆಟ್ ಸರಿ ಅರ್ಧ ಪಾಲ್ ಯೆನ ಬಂಜಲೆ ಮಗ ವ್ರಕೋದರಗ್ ದೆತ್ತ ದೀವೊಡು.”

ನಕುಲೆ ಕುಸೆಲ್ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಅಯನ ಗುರೈ ಬಂಜಿ ತೂಂಡನೇ ಆಯೆ ತೋಳದಲೆಕ ಮಲ್ಲ ಬಂಜಿದಾಯೆ ಪಣ್ಣ ತೆರಿಯುಂಡು, ಪಣೊಡುಂದಿಚ್ಚಿ.”

ಮಾತೆರ್ಲ ತೆಲ್ಪುನಗ ದ್ರೌಪದಿಲ ತೆಲಿನೆಟ್ ಅಲ್ಲ ಅನಂದ ಪಸೆರ್ಂಡ್.

ಬಯ್ಯ ಆನಗ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮುಗಿತಾದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಪ್ಪಿನ ಕಾರ್ಗ್ ಪುಡ್ಯಪಾಡೈರ್. ಮಾತೆರ್ ಇಲ್ಲಡ್ ತುಡರ್ ಬೆಳಗ್ಂಡ್. ಆಂಡ ಎಣ್ಣೆದ ಅರಕೆಡಾದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇಲ್ಲಡ್ ಕತ್ತಲೆನೇ. ಅಕ್ಲೆಗವು ಅಬ್ಬೇಸ ಆತ್ಂಡ್. ಇನಿಲಾ ತುಡರ್ ಇಚ್ಚಿ. ಆಂಡ ದ್ರೌಪದಿನ ಪದ್ದೆಯಿದ ಮಣಿರತೊಲೇ ಕಣ್ಣದ ಕಾಂತಿಯೇ ಕತ್ತಲೆದ ಇಲ್ಲನ್ ಬೆಳಗ್ಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಲೆಗೊಂಜಿ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ಕೊರ್ಪು, ಕುಂತಿನ ಕಾರ ಮುದೆಲ್ಡ್ ಜೆತ್ತೆರ್. ಅಕಲ್ ಕಾರ ಮುದೆಲ್ಡ್ ದ್ರೌಪದಿ ಜೆತ್ತೊಲು. ಪೊಂಜೊಲಿರುವೆರ್ ನಿದೆರೈರ್. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪುಲ್ಕಮುಟ್ಟಲಾ ಪಂಚಿತಿಗೆಡೇ ಪೊರ್ತು ಕರಿತೆರ್. ಅಕಲ್ ಪಂಚಿತಿಗೆನ್ ಪಿದಯಿಡ್ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಲ, ಕಾಶ್ಯಪ ಮುನಿಲ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನವು ಅಕ್ಲೆಗ್ ಗೋಚರ ಆತ್ಜಿ.

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪಿರ ಪೋದು ದುಪದಡ ಪಣ್ಣೆ, “ಅಮ್ಮರೇ ಅಕುಲು ಕಂಡಿತೊಗ್ಗ ಬೆರಣೆರತ್ತೆ. ಅಕಲ್ ಪುಟ್ಟಾಂಗೊಡು ವಣಸ್ತಿನೆಟ್ ಅತ್ತಡ ವೇದವೇದಾಂಗ ತರ್ಕೊದ ಸಂಗತಿಲೇ ಇತ್ತೆಜ. ಅಕುಲು ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತಿನಿ, ಮಹಾಸ್ತ್ರ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಆನೆ ತಾಂಕಣೆ, ಕತ್ತಿ ಕಯ್ಯು, ದಿವ್ಯಾಯುಧ ಮಂತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ, ಇಂಚಿತ್ತಿನನೇ!

ಕಾಶ್ಯಪೆರ್ಲ ಪಂಡೆರ್. “ಪಾತೆರಕತೆಟೇ ಜಾತಿನ ತೆರಿಯೊನೊಲಿ. ಬೆನ್ನಿದಕಲೆಗ್, ಬರ್ಗಾಳಿ ಬೆನ್ನಿದ ವಿಸಯೊಲು ಮುಕ್ಯ. ವೈಶ್ಯೆರೆಡ ಬೇರಸಾರ, ದೊಡ್ಡು ಸಂಪಾದ್ತೆದ ಸಂಗತಿಲೇ!ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಮೊಕುಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆ!”

ದುಪದಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್.

“ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಮೊಕುಲು ಪಾಂಡವೆರೆ!”

ನಿಸರ್ ಉದಿಪುನನೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ದುಪದೆ ತಾನೇ ಕುಂಬಾರ ಕೇರಿಗ್ ಪೋದು ಮಗಲೆನ್ನಾ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ನಾ ಅರಮನೆಗೆ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ. ‘ಮಂಗಳಸ್ನಾನ’ ಮಲ್ಪಾಯೆ. ರಾಜ ತುತ್ತೈತೊಡು ಸಿಂಗಾರ ಆಯಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮದ್ದೆದ ಮಂಟಮೆಡ್ ಬತ್ತಾದ್ ರತ್ನಕಂಬೊಳಿದ ಮಿಶ್ತ್ ಕುಲ್ಲವೆರ್. ಇಂಚಿಡ್ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಂತಿನ ಕಯ್ಯಲೇ

ಕುಲ್ಲದೊಲು. ಬಾಸಿಂಗ ಕಟೊಂದು ಕುಲ್ಲದಿನ ಈ ಐವೆರ್ ತೇಜಸ್ವಿಲೆಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಯೇರ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆ, ದ್ರುಪದೆ ಕಯಿಕ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಪಾಡೊಂದು, “ಮತ್ಸ್ಯ ಯಂತ್ರೊದ ಗುರಿ ಗೆಂದಿ ಬೀರೆ ಇಡೆಗ್ ಬರೊಡು” ಪಣೊಂದು ತನ ಬುದ್ಧಂತಿಕೆಗ್ ಉಳತ್ತಳಯಿಡ್ ತೆಲ್ತೊನುವೆ..

ಅಪಗನೇ ಒರಿಯನ ಪಿರವುಡು ನನೊರಿ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೊದು ತೆಲೈ ಪಿರಿಂಡ್, ಬೆಗರರಿಂಡ್. ಈ ಜವಣೆರ್ನ್ ಕುಸೆಲ್ ಮಿತಿಮೀರ್‌ಂದ್‌ಂದ್ ಎಣೊಂದು, ಅಕಲ್ನ ಮೋನೆನೇ ತೊವೊಂದು, “ನಿಕುಲು ನರಮಾನಿಲ್ನಂಚ ತೋಜುಜರ್. ನಿಕುಲು ರಾಜೆರ? ರಕ್ಕಸೆರ? ದೇವತೆಲ? ನಾಗಕುಲತಕುಲ? ಯೇರ್?” ಇಂಚ ಕೇಣುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆ!

“ಇಂಬೈ ಬೀರೊದ ಭೀಮೆ, ಇಂಬೈ ಅರ್ಜುನೆ, ಮೊಕುಲು ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರ್, ಯಾನ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಪರಯೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ. ಇಂಬೈರ್ ಎಂಕ್ಲೆನ ಅಪ್ಪೆ ಕುಂತೀದೇವಿ, ದ್ರೌಪದಿ ಯೆಂಕುಲು ಐವೆರೆಗ್ಲ ಮದ್ಮಾಲ್!”

ದ್ರುಪದರಾಜನವು ಇಕ್ಕಟ್ಟೆದ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಂದ್ ಪಣೆನ ಆನಂದ. ಆಂಡ ಮಗಲ್ ಐವೆರೆಗ್ ಮದ್ಮಾಲ್ ಪಣೆನ ದುಕ್ಕ. ಕುಸೆಲ್‌ಗ್ಲಾ ಒಂಜಿ ಮಿತಿ ಬೋಡತ್ತ? ಪಣೆನ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಶಿವ ಶಿವಾ! ಯೇರಾ ಈತ್ನೇಟ ಕೇಣಂದಿನ ಸುದ್ದಿ! ಯೇರಾ ಈತ್ನೇಟ ತೊವಂದಿನ ಸಂದರ್ಪು..! ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಭಂಡತನ ಸರಿಯತ್ತ.”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ಒರಿ ಐವೆರೆಗ್ ಬೋಡೆದಿ ಆಪಿನೆನ್ ಲೋಕ ಒಪ್ಪುಜಿ. ಶಾಸ್ತ್ರೊಲು ಒಪ್ಪುಜಿ. ಪಾಂಡು ರಾಜನ ಜೋಕುಲು ನಿಕುಲು ಧರ್ಮ ಸೂಕ್ತ ತೆರಿದಿನಕುಲು. ನಿಕುಲೇ ಇಂಚ ಪಣೆನವು ಸಮನ?”

“ದ್ರುಪದ ರಾಜಾ, ಯೆಂಕುಲು ಅಪ್ಪೆನ ಪಾತೆರದಂಚ ನಡತೊಂಬಿನತ್ತಂದೆ ಪೊಣ್ಣ ಮರ್ದೆರತ್ತ... ಯೆರೆಗ್ಲ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಪುನ ಇರಾದೆಲಾ ಯೆಂಕ್ಲೆಗಿಜ್ಜಿ.”

ಆಂಡಲಾ ದ್ರುಪದಗ್ ಈ ಕ್ರಮ ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ. ಈ ಚರ್ಚೆ ನಡತೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ಮಾತ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿನಲ ಪಾಂಡವೆರ್ನಲ ಪಿರಾಕ್‌ದ ಜನ್ನೊದ ವೃತ್ತಾಂತ ಪಂಡ್‌ದ್ ದ್ರುಪದನ್ ಸದು ಪಾತೆರೊಡು ಸಮದನ ಮಲ್ತ್ ಒಪ್ಪಾಯೆರ್.

ಮದಿಮೆ ಗಡ್ಡೆಡ್ ನಡತ್ತಂಡ್. ಐವೆರಾ ಒರಿಯೊರಿಯೆ ದ್ರೌಪದಿನೊಟ್ಟುಡು ‘ಸಪ್ತಪದಿ’ ಪಾಡಿಯೆರ್ ‘ಬೆಲ್ಲ, ಜೀರಿಗೆ’ ರಿವಾಜಿಡ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆಯೆರ್. ದ್ರುಪದೆ ಸಲ್ಮಂತೊಡೇ ದಾರೆ ಮಯ್ಪುವೆ. ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯೊಲು ಕೇಣೊಂಡ್. ಚತುರ್ಥಿದ ಮನದಾನಿ ಓಕುಳಿ ಉಚ್ಚಯೊಲಾ ನಡತ್ತಂಡ್. ವ್ಯಾಸೆರ್ ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿಲೆಕಂತಿನ ಮರ್ಮಾಲ್ ತಿಕ್ಕಿನನೇ ಕುಂತಿಗ್ ಕುಸಿ. ಆ ಪೊರುಡೇ ತನ ಪರಯೆ ವಸುದೇವನ ಮಗೆ ಕೃಷ್ಣ ಯಾದವೆರೆಡಪ್ಪ ಬತ್ತೆದ್ ಪಾತೆರ್ಪಾಯಿನೆಟ್ ನನಲಾತ್ ಸಂತೋಸು. ಆ ಉಲ್ಲಾಸೆಡೇ, ಇಂಚ ಪಣೊಲ್..

“ಬಾಲೆಲೇ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಎನ ಪರಯನ ಮಗೆ. ಇಡೀ ಯಾದವ ಕುಲ ನಂಕ್ ಬಂದುಲು.”

ಜೋಕುಲು ಐವರೆನ್ನಾ ಒಟ್ಟುಡು ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ಕುಂತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಡ ತನ ಸಂಸಾರೊದ ಕತೆನ್ ಯೆತೆನ್ ಪಣೊಂಬೊಲು. ಪಾಂಡವರೆನ ಪಾಡ್, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆಯಿನ ಸಂದರ್ಪು, ಮಾತೆನ್ನ ಪಂಡ್‌ದ್ ಇತ್ತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದರ್ಶನ ಆಯಿನೆತ ಕುಸಿಟ್ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾಯೊಲು.

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಮಾಮಿ ಕುಂತಿ, ಪಾಂಡವೆರ್, ಅಂಚೆನೇ ದ್ರೌಪದಿ ಮಾತೆರ್ಲ ಅರಿಪಿರ್ತಿದಕುಲೇ. ಪಾಂಡವೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಕಸ್ತೊದ ಪರಿಪಾಡ್‌ನ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಸಾಮರ್ಥಿಗಡೇ ಗೆಂದ್‌ದರಿಣ್ಣಿನ ಮೆಚ್ಚಿಗಲ ಉಂಡು.

“ಮಾಮೀ, ಈರೆಗೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ಯೆಂಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮನಕುಲು ಬಾವೆರ್ನಕುಲು. ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆರ್ ಮೈತಿನನಕುಲು. ಯಾನ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಏಪೊಲ ಆಪೊತ್ತುಗಾಪಿನ ಬಂದುವಾದ್ ಕಾತೊನುವೆ.”

ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿ ಕುಂತಿಗ್, ದ್ರುಪದಗ್ ಸಲ್ಮಿತ ಆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸೊಡೆ ಬಶ್ತಾದ್ ಕೃಷ್ಣನ ಸುತ್ತ ಉಂತೊಂಡೆರ್. ಈ ಪೊರುಡು ದೇವತೆಲ್‌ಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆದ ಗೊಬ್ಬುನು ಪುಗರೊಂದಿತ್ತೆರ್.

* * *

ಪಾಂಡವೆರ್ ಬದ್ಕದೇರಿಣ್ಣಿನ ಸುದ್ದಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಗಾಬರಿ ಪುಟ್ಟಾವುಂಡು. ಬೆರಣ ಯೇಸೊಡು ಅರ್ಜುನೆ ದ್ರುಪದನ ಅರೆಮನೆಟ್ ಮತ್ಸ್ಯಯಂತೊದ ಸ್ವಯಂವರ ಪಂತೊನು ಗೆಂದ್‌ದಿನಿ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ ರಾಜೆರೆನ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಸೋಪಾದ್ ಗಿಡತ್ತಿನಿ, ಉಂದು ಮಾತಲ ಅಯಗ್ ಕಯ್ಪೆ ಸುದ್ದಿಲೆ!

“ಗಟ್ಟೊದ ಮಿತ್ತ ಕಬಿದಿನ ಮಯಿಂದ್ ನಿಸರ್‌ನೇ ಮಸ್ಕ ಮಲ್ತಲೆಕ, ಪೆತ್ತೊಲು ಪಿಲಿಟನೇ ಪೊರುಂಬುದು ಗಿಡತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡತ್ತಾ?” ಪಂಡ್ ದುಕ್ಕ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಪಾಂಡುನ ಜೋಕ್ಲೆನ ತಿಗಲೆ ಪುಡಾಪುನ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಸೀಂತ್ರಿ ಗೊಬ್ಬುವೆ. ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್, ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರೆನ್, ದುರ್ಯೋಧನೆ, ಶಲ್ಯೆ, ಸೈಂದವೆ, ಕರ್ಣೆ, ವಿಧುರೆ, ಶಕುನಿ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಲೆಪುಡಾವೆ! ಸುದ್ದಿ ಆಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನೆಡ್ಲಾವರ ಅಯಿಡ್ಲ ದುಂಬುದ ಸುದ್ದಿಲೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ತೂಲೆ, ಮದಿಮೆ ಆಯಿನೆಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಯಾದವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಪಾಂಚಾಲನಗರೊಗ್ ಬಯ್ಲೆರೆ! ಜನಾರ್ದನೇನೇ ಪಾಂಡವೆರೆ ಎಡ್ಡೆ-ಪಡ್ಡೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಯಿಸೊಂದೆಗೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಸುರುಟೇ ಕಡ್ಡು ಕಡಮ್ತಿದಕುಲು! ನನ ಕೃಷ್ಣನ ಬೆರಿಸಾಯ ತಿಕ್ಕಂಡ ಕೇಣೊಡ? ಅರ್ಜುನ ತೂಕು ಗಾಳಿದ ಸಾಯ ತಿಕ್ಕಲೆಕ ಆದ್ ತೆಕ್ಕಾವುನವು ಬಂಗನೆ!”

ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪುಗರುನೆನ್ ಜಯದ್ರಥ, ಸೌಬಲರೆಗ್ ಕೇಣೈರಾಯಿಜಿ.

“ಮಾಮೆರೇ, ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೆಡಪ್ಪ ಪೋಂಡ ನಮ ಪೋಡ್ಯೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಆಕುಲು ದೇವತೆಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ನಮಡ ಯುದ್ಲೊಗು ಬಶ್ತಂಡಲ ಯೆಂಕುಲು ತೂವೊನುವೆ!”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ತೆಲೊಂದು, “ಆಹಾ! ಮೊರಾನಿದ ಯುದ್ಲೊಡು ನಿಕಲ್ನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪರ್ವಯ ಆಂಡತ್ತೆ? ಅರ್ಜುನಡ ತಿನ್ನಿನ ಪೆಟ್ಟಾದ ಬೇನೆ ಮಾಜೊಡಾಂಡನೇ ಕುಡ ದುನಿತೊಂದುಲ್ಲರ್! ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಇಂಚಿತ್ತಿ ಬಿಂಕೊಲು ಪೊಕ್ಕಡೆಗೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಬೆರಿಸಾಯ ಪಡತೊಂದಿನ ಬೀರಬಿಂಕೊದ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪಗೆ ಕಟೊಂಬಿನೆಟ್ ಕುಲಕಂಟಕೊದ ಕೇಡ್ ಕಂಡಿತ.” ಪಣ್ಣಿಗ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೆಪ್ಪಾದ್ ಕೇಣುವೆ, “ಅಂಚಾಂಡ ನಮ ದಾದ ಮಲ್ತೊಡು?”

“ಮಲ್ಟೊಡಾಯಿನಿ ಈತೆ. ವಿದುರನ್ ಕಡಪುಡ್ ಪಾಂಡು ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಲೆಪುಡಾವೊಡು. ರಾಜ್ಯೊನು ಪಾಲ್ ಮಲ್ತ್ ವಾರಣಾವತೊನು ಅಕ್ಲೆಗೇ ಕೊರೊಡು. ದುಂಬುದೆನ್ ಮಾತ ಮದಪುಲೆಕ ಯಾನ್ ಅಕ್ಲೆಡ ಪಾತೆರ್ಲೆ. ಮಾತೆರ್ಲ ಶಾಂತಿಡ್, ಒಕ್ಕಟ್ಲೆಡ್ ಬದ್ಕರೆ ಕಲ್ಪೊಡು.”

ಕೌರವನಕುಲು ಗರ್ವೊಡು ಸುಯಿಂಪುನ ಸೊರ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಕೇಣ್ಂಡಲ, ದೈರೊಡು ಭೀಷ್ಮರೆಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಂದ್, ಆಕ್ಲೆನ್ ಬರಿಮಲ್ಪಾದ್ ಯೆನ ಜೋಕ್ಲೆಡಾಯಿನ ಕೆಟ್ಟ ಕಜೊಲೆನ್ ಕೆಟ್ಟ ಕನ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಮದಪೆರೆ ಕೇಣೊನುವೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ಲ ಯೆನ ಜೋಕುಲೇ ಅತ್ತೆ? ವಿದುರಾ, ಭೀಷ್ಮರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ನಡತೊನೊಡು. ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ.”

ವಿದುರಗ್ ಉಂದು ಇಸ್ಪದ ಬೇಲೆನೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ಲ ಕೊರೊಡಾಯಿನ ಉಡ್ಗಿರೆ ಮಾತ ಪತೊಂದು ಪಾಂಚಾಲ ನಗರೊಗು ಪಿದಾಡುವೆ. ಅಲ್ಪ ಅವ್ವೆನ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಪಟ್ ಕೊರ್ಪು, ಮಾತ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಅನುಮತಿ ದೆತೊಂದು ವಿದುರನೊಟ್ಟುಗು ಪಾಂಡವೆರ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬರ್ಪೆರ್.

ಜನಮೇಜಯ ಕೇಣ್ಣ. ಇಂಚ ಬತ್ತಿನ ಪಾಂಡವೆರ್, ಕೌರವೆರೊಟ್ಟುಡು ಐನ್ ವರ್ಸೊಡು ಆನಂದೊಡೆ ಇತ್ತೆರ್. ಪಿರಾವುಡು ನಡತ್ತಿನ ಪಗೆ ಗಟನೆಲ್ ಮದತ್ ಪೋಂಡು. ಬೋಂಟೆಡ್, ಗೊಬ್ಬುಡು, ಪಂತೊಡು ನೂತ್ತೈನ್ ರಾಜ ಕುಮಾರೆರ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೇ ಅನ್ಯಮನ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಮುಪ್ಪತ್ತಾಜಿ ವರ್ಸೊ.

ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗನೇ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಾಲ್ ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪಿನವು ಎಡ್ಡೆಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಅರೆಡ ತನ ಇಂಗಿತೊನು ಪಂಡೊನುವೆ.

“ಆವು ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ. ಉಂದೆಟ್ ತಪ್ಪು ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ಮೊಕುಲು ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಇತ್ತೆಂಡನೇ ಮಚ್ಚರೊಗು ಅವಕಾಸ ಕಮ್ಮಿ ಆದ್ ದಾಯಾದಿ ಸಮ್ಮಂದೊಲು ಗಟ್ಟಿ ಒರಿಯನು.”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಒಪ್ಪಿನೆಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತಡ ಮಲ್ತೆಜೆ. ಕೃಷ್ಣನ್, ದ್ರುಪದನ್, ಮಾತ ಪಂಚತಿಗೆಗ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ರಾಜ್ಯೊನ್ ಮಾತೆರ್ಗ್ಲಾ ಸಲ್ಪಿತ ಆಪಿನಂಚ ಪಾಲ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಪುರ, ನಗರ, ಪರ್ವತ, ಖೇಡ, ಗ್ರಾಮೊಲು, ಸರಿಸಮ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ವಿಂಗಡ ಆಂಡ್. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜಧಾನಿ ಪಂಡ್ಲೆ ನಿಚ್ಚೆಯೊಲ ಆಂಡ್. ಕೌರವಗ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಸೇನೆ, ಮತ್ತು ರತ್ನ, ಪದ್ಧೆಯಿ ಬಂಗಾರ್, ಇಂಚದ ಮಾತ ಬಗೆತ ಸಂಪೊತ್ತುನ್ ಪಟೊಂಡೆರ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥಗು ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ಪುನಗ ಜತೆಟ್ ದ್ರುಪದೆ, ಕೃಷ್ಣೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಇತ್ತೆರ್. ಈ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪೊರ್ಲದ ನಗರ. ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿದಿನವು!

ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಗು ಒಂತೆ ದಿನ ಇತ್ತೆದ್ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಲಗ ಕುಂತಿನ್, ದ್ರೌಪದಿನ್, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆತ್ತೆದ್, “ಇಡೆಗ್ ಪೂರಾ ಮುಗೀಂಡ್ ಪಂಡ್ಲೆ ತೆರಿಯೊನೊಡ್ಲಿ. ನಿಕುಲು ಜಾಗ್ ರೆಡುಪ್ಪಲೆ. ದಾಯಾದಿಲು ಕೇಡ್ ಬಗೆವುಜೆರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣೆರಾಪುಜಿ. ಅಕುಲು ಕಬಟ ಬೆನುವೆರ್. ನಿಕುಲು ಅವ್ವೆಕ್ ಬಲಿ ಆವೊಡ್ಲಿ. ಏಪೊಲ ಸಮಚಿತ್ತೊಡೇ ಉಪ್ಪೊಡು” ಇಂಚ ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರ ಪಂಡಿನೆನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಒತ್ತೊಂಡೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯನವು ಎಡ್ಲೆ ರೀತಿದ ಅರಸ್ತನ! ಅಂಚಾದ್ ರಾಜ್ಯೊಡು ಧರ್ಮ ಬೆಳಗಂಡ್. ಅನ್ನೆಯ, ಅತ್ರವಾಣೊಲು ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಜನಮಾನಿಲ್ ಸುಕಸುಮನೊಡು ಬದ್ಕೊಂದಿತ್ತೆರ್.

* * *

ಒಂಜಿ ದಿನ ರಾಜಸಭೆ ನಡತೊಂದುಪ್ಪನಗ, ಬಾನೊಡ್ಡು ನಿಸರ್‌ದೇವೆರ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ರುಸಿ ನಾರದೆರ್ ಜತ್ತ್ ಬತ್ತೆರ್. ಅರೆನ್ ಆನಂದೊಡು ಎದ್ದೊಂದು, ಪಾದಪೂಜೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಆರ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ “ಯೆಂಕ್ ದಿಂಜ ಪಾತೆರೊಡು” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅರೆನ್ ಏಕಾಂತ ಭವನೊಗು ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಒಟ್ಟುಡು ಕುಲ್ಲಾವೊಂಡಿನ ನಾರದೆರ್ ಕುಟುಮೊಡು ತೊಂಡುತೊಳಸ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬದ್ಲೊಡಾಯಿನ ಬಗೆನ್ ತೆರ್ಪಾಯೆರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಒರಿ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣನಡಕೆದ, ಜಾನಗೇನೊದ ರಾಜೆ... ಧರ್ಮೊಗು ಸರಿಯಾದ್ ನಡತೊನುನ ನಿಕ್ ಪಣೊಡಾಯಿನವು ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್! ದ್ರೌಪದಿ ದೇವತಾ ಪೊಣ್ಣುಲೆಡ್ಲಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನಾಲ್. ಅತ್ತಾಂದೆ ನಿಕಲ್ನ ಸಾಯೊಗುಪ್ಪುನು ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ...”

“ನಿಜ ನಾರದೆರೆ. ಯೆಂಕ್ ಮಾತ ಅನ್ನೊಲೊಲುಲ್ಲ. ಉಂದು ಮಾತ ಎನ ಪುಣೊನೇ!

“ಆಂಡ, ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಸುಂದೋಪಸುಂದರ ಕತೆನ್ ಈ ಕೇಣ್ಣಿಪೊಡತ್ತೆ?”

“ಕೇಣ್ಣೆ ನಾರದೆರೇ, ಅವು, ತಿಲೋತ್ತಮೆನ್ ತೂಯಿಸಾತ್‌ಗ್ ತಗನಕುಲಾಯಿನ ಸುಂದ-ಉಪಸುಂದ ಮೊಕುಲು ಉರೊಂದು ಮರಣ ಪಡೆತಿನ ಕತೆ ಅತ್ತೇ?”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಆಂಜೊಲೆನ ದುರಂತೊಗು ಕಾರಣೊಲು ಪಂಡ ರಾಜ್ಯ, ಪೊಂಜೊಲು, ದೊಡ್ಡು, ಸಂಪೊತ್ತು ಉಂದುವೇ ಮಾತ! ದ್ರೌಪದಿ ನಿಕುಲು ಐವರೆಗ್ಲ ಬೊಡೆದಿ. ಅಲೆನ ಕಾರಣೊದ ಅಂಗ್‌ಬೆಂಗ್‌ಡ್ ನಿಕುಲು ಕಾಳಗೊಗು ಮನ ಮಲ್ತ್‌ಜರ್‌ಂದಾಂಡ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಏಪೊಲಾ ಮೇಲೆ ಕಂಡಿತ.”

ದ್ರೌಪದಿನ ನಿಮನೊಡು ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಬೆಂಗ್‌ಬೇದ ಬರ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿನ್ನಿನವೇ ನಾರದೆರೆನ ಪಾತೆರೊದ ಇಂಗಿತ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೇಣೊನುವೆ...

“ಎಂಕುಲು ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಡು? ದಯದೀದ್ ತೆರಿಪಾಲೆ.”

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣೆ. ನಿಕುಲು ಐವರೆಡ್ ಒರಿಯೊರಿಯನೊಟ್ಟುಗು ದ್ರೌಪದಿ ಒಂಜೊಂಜಿ ವರ್ಸೊ ಉಪ್ಪೊಲಿ. ಐನ್ ವರ್ಸೊಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಕುಡ ಅವ್ವೇ ಕ್ರಮ... ಒರಿಯನೊಟ್ಟುಗು ಆಲ್ ಉಪ್ಪನಗ ಬೇತೆ ಒರಿ ಆಲೆನ್ ಬಯಕೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಆತೇ ಅತ್ತ ಆಲ್ ಕಂಡನಿಡಪ್ಪ ಪಲ್ಲಂಗೊಡು ಉಪ್ಪನಗ ಬೇತೆ ಏರೊ ತೂವೆರೆಗಾವಂದ್. ಪರಮೋಸೊಡು ಮಿನಿ ತೂಂಡ ಅಯಿಕ್ ಒಂಜಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವಿಧಿ ಉಂಡು.”

“ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವಿಧಿಯು?”

“ಏರ್ ಇಂಚ ತೂಪೆರ, ಆಯೆ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪೋದು ಬರೊಡು. ಅವ್ವೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ!”

ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಉಂದು ಒಪ್ಪಿಗೆದ ಸಲಹೆ ಆಂಡ್. ನಾರದೆರೆನ್ ಕೊಂಡಾಡಿಯೆರ್. ಆರ್ ತನ ಹಂಸವಾಹನ ಏರೊಂದು ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮೋನೆಮೋನೆ ತೂವೊಂದು ತೆಲಿಪುವೆರ್.

ಸುಭದ್ರೆನ ಮದಿಮೆ

ಜನಮೇಜಯಾ..! ಅರ್ಜುನಗ್ ಬತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ಬಂಗೊನು ಕೇಣ್ಣ.

ಆ ವರ್ಸೊಡು ದ್ರೌಪದಿ ಧರ್ಮರಾಯನೊಟ್ಟುಗು ಇತ್ತೊಲು. ಒಂಜಿ ದಿನ ಇರ್ಲೆದ ಪೊರು ಬೆರಣೆರ್ನು ಗುಂಪು ಹಾಹಾಕಾರೊಡು ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತಂಡ್.. ಅರ್ಜುನ ತೂಪೆ. ಅಕುಲು ಕಯಿಟ್ ಧರ್ಬೆ-ಸಮಿದೆಲೆನ್ ಪತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಮೆಯಿಟ್ ಗಾಯಗಡಿ! ಬೇನೆದ ಬುಲ್ಬುಟ! ಬಾಯಿಡ್ ನೆರಬುಟ!

“ಕಳುವೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಹಾಕ್ಯೆರ್. ಕಯಿಕಂಜಿಲೆನ್ ದೇರೊಂದು ಪೋಯೆರ್.” ಪಣೊಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಯೆರ್. ಅರ್ಜುನ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಪರಿಹಾರೊದ ಪಾತೆರ ಕೊರು ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕೋಶಾಗಾರೊಡು ಆಯುಧ ದೆತೊನೆರೆ ಪೋನಗ ದ್ರೌಪದಿ ಧರ್ಮರಾಯನೊಟ್ಟುಗು ಏಕಾಂತೊಡು ಉಪ್ಪುನ ಸಂಗತಿ ತೆರಿಂಡ್. ಮನಸ್ಸೆಡ್ ದ್ವಂದ್ಲೆ ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್, ನಾರದೆರ್ನು ನುಡಿಂತಂಚ ಏಕಾಂತೊಡುಪ್ಪುನಕ್ಲೆನ್ ತೊಂಡ ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆದ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತೊದ ವಿಚಾರ. ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಪಾತೆರ ಕೊರು ತಪ್ಪೆರಾವಂದಿನ ಎಚ್ಚರ! ಈ ರಡ್ಲೆಡ್ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಕೊರಿನ ಪಾತೆರ ಒರಾವೊಂಬಿನೆನ್ ಅಜತೊಂದು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲಿತ್ತಿನ ಕೋಣೆಡ್ ತನ ಬಿರು ಪಗರಿಲೆನ್ ದೆತೊನೆರೆ ಕೋಶಾಗಾರೊಗು ಪೊಗ್ಗಿಯೆ. ಬನ್ನಗ ಪರಯಡ ಪಣೊಂಡೆ.

“ನಿಕುಲು ಏಕಾಂತೊಡುಪ್ಪುನಗನೇ ಕೋಶಾಗಾರ ಪೊಗ್ಗುನ ಅನಪತ್ತ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕರ್ತವ್ಯೊಗು ದುಂಬಾಯಿನ ಯಾನ್ ನಾರದೆರ್ನು ಸಲಹೆದಂಚ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪೋಪೆ.”

ಅರ್ಜುನ ಪಂಡಿಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪಂದೆ ಕಳುವೆರೆನ ಕೇರಿಡ್ಲೆ ಬೆರಣೆರ್ನು ಪೆತ್ತೊಲೆನ್ ಪೂರ ಪಿರ ದೇರೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಬೊಕ್ಕ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ.

ಅಯನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಒಂಜಿ ಬಗೆಟ್ ಶೃಂಗಾರ ಯಾತ್ರೆಯೇ ಆಂಡ್. ಭಾಗೀರಥಿ ಸುದೇಟ್ ಮೀಯೊಂದು ಬತ್ತೆದ್ ಉಂತೊಂದಿನ ಅರ್ಜುನನ್ ತೂದು ಉರಗರಾಜನ ಮಗಲ್ ಉಲೂಪಿ ಮೆಚ್ಚಿಯೊಲು. ಆಲೆನ್ ಆಯೆ ಮದಿಮೆ ಆಯೆ. ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಮೂಡಾಯಿಬಡಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕದ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರೊಲೆಡ್ ತಿರ್ಗ್ಲೆ, ಗೋದಾವರಿ-ತುಂಗಭದ್ರೆಲೆನ್ ದಾಂಟ್ಲೆ, ತೆನ್ಕಾಯಿದ ಕಾಂಚಿ ನಗರೊಗ್ ಪೋಪೆ. ಧನುಷ್ಯೋಡಿಡ್ ಈಶ್ವರನ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡ್ಲೆ, ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಮಗಲ್ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆನ್ ಮದಿಮೆ ಆಯೆ. ಚಾತುರ್ಮಾಸೊದ ಕಾಲೊಡು ಕೇರಳ, ತೌಳವ, ಕೊಂಕಣ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕ್ಷೇತ್ರೊಲೆನ್ ಕಡತ್ಲೆ, ಕಡಲ್ದ ದಂಡೆಡಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರಕಾವತಿಕ್ ಪೋಪೆ. ಊರು ಬುಡ್ಡು ಎಡ್ಲೆ ತಿಂಗೊಲಾತ್ಂಡ್. ನನ ನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲು ಮುಲ್ಪನೇ ಉಪ್ಪುನ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೆ. ರೈವತಕ ಪರ್ವತೊಡು ಒಂಜಿ ಮರೊತ ಇಡೆಟ್ ಸನ್ನೆಸಿಲೆಕ ಧ್ಯಾನೊಡು ಕುಲ್ಲುವೆ.

ದ್ವಾರಕೆಡ್ ಸತ್ಯಭಾಮನೊಟ್ಟುಡಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಒರಾನೆ ಅರ್ಜುನನ ಇರಸ್ತಿಗೆ ತೋಜಿಲೆಕಾದ್ ತೆಲ್ಪುವೆ.

ಸತ್ಯಭಾಮೆ ಆ ತೆಲೆಕೆದ ಬಗೆಟ್ ಇಂಚ ಪಣೊಲು. “ತೆರಿಂಡ್. ಯೇರಾ ಒರಿ ಸೇಲೆಸೇಬಿದಾಲ್ ಇರೆನ ನೆಂಪುಗು ಬತ್ತೊಲೊಡೊ?”

“ಅಂಚ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಲೆ ಅರ್ಜುನ ಗೊತ್ತತ್ತೆ? ಆಯೆ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಬತ್ತದೆ. ಒವ್ವಾ ಒಂಜಿ ಮರೊತ ಇಡೆಟ್ ಕುದ್ಲೆದಲೆಕ ಕುಲ್ಲೊಂದೆ. ಯಾನಿತ್ತೆ ಅಡೆಗ್ ಪೋವೊಡು. ಅಯನ್ ಉಪಾಯೊಡು ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆದ್ ಯೆನ ತಂಗಡಿ ಸುಭದ್ರೆನ್ ಅಯಗ್ ಮದ್ಯೆ ಮಲ್ಪೊಡು.”

“ಅವ್ವೆಂಚ ಆಪುಂಡು? ಇರೆನ ಅಣ್ಣ್ ತಂಗಡಿನ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಮದ್ದೆ ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಇರಾದೆ ಉಂಡತ್ತ?”

“ಈ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ, ಅಣ್ಣನ ಆಸೆಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ತೊಡೆ.” ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆ. ಬಲರಾಮನೆದುರುಡು ಗೊಬ್ಬೊಡಾಯಿನ ನಾಟಕೊನು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಬಯ್ಲೆ! ಅರ್ಜುನನ ಸನ್ನೇಸಿ ಯೇಸ ಅಯಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನನೆ! ಆಯೆ ಅರ್ಜುನಡ ಪಣ್ಣೆ, ಅಣ್ಣೆ ಬಲರಾಮೆ ಗೌರವೊಡು ನಿನನ ಅರಮನೆಗ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣಿಗ ಈ ಬರೊಡು. ಅಪಗ ನಿನ ಇಸ್ತೊಂದಂಚ ಆಪುಂಡು”

ಕೃಷ್ಣ ಪಿರ ಪೋಯೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ಸುಭದ್ರಾ ಪರಿಣಯದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರದ ಅಕೇರಿಗ್ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಬಯ್ಲಿನಿಲಾ ಆತೆಕಾದೇ. ಅಯಗ್ ಸುಭದ್ರೆನ ರೂಪ ಪೊರ್ಪು ಬಗ್ಗೆಡ್ ಕೃಷ್ಣನ ಮೆಗ್ಗಿ ಗದಾ ಕುಮಾರೆ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆ. ಸುಭದ್ರೆಗ್ ಅರ್ಜುನನಡೆನೇ ಮೋಕೆಸೂಕೆ ಬುಳೆವುಲೆಕ ಕೃಷ್ಣ ಮಲ್ತದೆ. ತನ ಇಚ್ಚೆಗ್ ಸನ್ನೇಸಿ ಯೇಸ ಮುಕ್ಯ ಆವುಂದುದೇ ಆಯೆ ಆ ಯೇಸೋಡೇ ಬಲರಾಮಗಾದ್ ಕಾತ್ ಕುಲ್ಪಿಯೆ.

ಊರುಗು ಸನ್ನೇಸಿ ಬಯ್ಲಿನ ಸುದ್ದಿ ಬೇಗ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್. ಬಲರಾಮನ ಕೆಬಿಕ್ಕ ಬೂರುಂಡು. ಸನ್ನೇಸಿ ಧೇಟ್ ಪರಮ ಹಂಸೆನೆ! ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣುವೆ! ಬಲರಾಮೆ ಸನ್ನೇಸಿನಡೆಗ್ ಪೋಯೆನೇ. ಬಗ್ಗಿಡ್ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರೊಡುಂದು ರಂದಿಯೆನೆ! ಬಲರಾಮಗ್ ಸಾಧುಸಂತೆರ್, ಮುನಿಜನೊಕುಲು ಪಂಡ ದಿಂಜ ಗೌರವ. ಎಂಚಲಾ ಒಪ್ಪಾದ್ ಲೆತೊಂದು ಬನ್ನಗ ಸನ್ನೇಸಿನ ಬಗ್ಗಿದ ಗೌರವ ಆತೀತತ್ತ! ಸನ್ನೇಸಿನ ವಿರಕ್ತಿ, ಪರಿಸರ ಪ್ರೀತಿ, ಜೀವನ ವಿಮರ್ಶೆ, ಶಾಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆದ ಜಾನಗೇನ, ಪಾತೆರದ ಪೊರ್ಪು ಮಾತೆನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಬಲರಾಮೆ “ಪೂಜ್ಯರೇ, ಇರೆನ ಚಾತುರ್ಮಾಸದ ಜಪತಪೊಕು ಅರಮನೆಟೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪುವೆ” ಪಂಡ್‌ದ್ ಲೆತೊಂದೇ ಬತ್ತೆ. ಅಂತಃಪುರೊತ ಕನ್ಯಾಭವನೊಡು ಉಂತಾಯೆ. “ಈ ಮಹಾತ್ಮೆರೆನ ಸೇವೆನ್ ಈಯೆ ಮಲ್ತೊಡು. ನಿಕ್ಕ್ ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಂಡು” ಪಂಡ್‌ದ್ ಸುಭದ್ರೆನೇ ಅರೆನ ಸೇವೆಗ್ ಒಪ್ಪಾವೆ. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸನ್ನೇಸಿನ ಮಹಾತ್ಮೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ನಾಟಕಗೊಬ್ಬುಡು ಕೃಷ್ಣನ್ ಮೀರುನಕುಲೇರ್?

“ಅಣ್ಣಾ, ಈ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಸುರೂತ ತಪ್ಪು ಪಂಡ ಆ ತಿರುಪೆದ ತಿರುಕನ್ ಇಲ್ಲಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬಯ್ಲಿನವು. ಅಯಿಟ್ಟಾ ಅಂತಃಪುರೊಕು! ಕನ್ಯಾ ಭವನೊಗು!! ಆ ಸನ್ನೇಸಿನ ಪಾತೆರೊದ ಪೊರ್ಪುಗು ಈ ಮರ್ಲ್ ಆದಿಪೊಡು! ಪೋವಡ್, ಸುಭದ್ರೆನ್ ಆಯನ ಸೇವೆಗ್ ಉಂತಾದಿನ ನಿನ ಮಂಕು ಬುದ್ಧಿಗ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಎಂಕ್ ಉಂದು ಸುತರಾಂ ಇಸ್ಪ ಇಜ್ಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಕೃಷ್ಣನವು ವಕ್ರಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೇ ಬಲರಾಮೆ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತದೆ. ಇತ್ತೆ ಎಡ್ಡೆ ಬಂಗಾರ್‌ನ್ ಬಿಟ್ಟಿ ಬಂಗಾರ್‌ಂದೇ ಪಣ್ಣಿಗ ತಡೆಯಿಜಿ. “ಅಯ್ಯೋ ಮರ್ಲಾ, ಈ ಸನ್ನೇಸಿನ ಮೈಮೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಬಿನ ಯೋಗಿತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಇಜ್ಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಕೃಷ್ಣ ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಓಹೋ ಗೊತ್ತಾಂಡ್! ವಂಚಕೆರ್! ಬಂಜಲೆರ್! ನಟ್ಟಲೆರ್.”

“ಉಂತಲ. ಇಂಬೆರ್ ಅಂಚಿನಾರ್ ಅತ್ತ. ಯತಿಕುಲು. ಸರ್ವಜ್ಞೆರ್..”

“ಅತ್ತತ್ತ, ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತದ್ ಗಂಡಾಂತ್ರ ಮಲ್ಪುನಕುಲು!”

ಬಲರಾಮಗ್ ಕೋಪ ಬರ್ಪುಂಡು. “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಪುಣ್ಯೋಗಾಪಿನ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಉಂದೆತ್ತ ಕೇಡ್‌ಗ್ ಅತ್ತಡ ಎಡ್ಡೆಗ್ ರಡ್ಡೆಕ್ ಯಾನೇ ಹೊಣೆ ಆಪೆ, ಆವತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣನವು ಇತ್ತೆಲ ವಕ್ರ ತೆಲಿಕೆನೆ!

“ಅಂದಾ? ಅಂಚಾಂಡ ನಿನ ಇಸ್ಸ, ನಿನ ಮೆಗ್ಗಿ ಸುಭದ್ರೆ ಈ ಮಹಾನುಭಾವರೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪಡ್. ಅಣ್ಣಾ, ಯಾನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ, ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಹಟ ದಾಯೆಗ್? ಆ ಸನ್ನೇಸಿನ ಸುಬಾವು ಎಂಚನ? ಅಯಡಾದ್ ದಾದ ಮಾತ ಅನ್ನೇಸೊಡಾವ? ಯಾನ್ ಪಿಣಯೆ. ಪೂರ ನಿನ್ನನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಯಾನ್ ಪಿದಡುವೆ.”

“ಪೋಲಯ ಕೃಷ್ಣ, ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ.” ಇಂಚ ಗೊಲ್ಲೆರ್ನ್ ಬಾಸೆಡೇ ಬಲರಾಮೆ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ.....

* * *

ಸುಭದ್ರೆ ಬಾರೀ ಎಡ್ಡೆಡ್ ಯತಿರಾಯೆರ ಸೇವೆಮಲ್ಪರೆ ಸುರುಮಲ್ತೊಲು. ಕೃಷ್ಣ ಎಣ್ಣೆಲೆಕನೇ ಆಂಡ್. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶೊನ್ ಈಯೆ ಊಹನೆ ಮಲ್ತೊನೊಲಿ ಜನಮೇಜಯ! ಯಾನ್ ಉಂದೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲು ಕರಿಯೊಡಾಂಡನೇ ಅಲೆಗ್ ಸನ್ನೇಸಿ ಮಿತ್ತ್ ಮನಸ್ಸಾಂಡ್! ಸನ್ನೇಸಿಗ್ ಸುರುಟೇ ಮನಸಾದಿತ್ತಂಡತ್ತ? ಜಪ ತಪೊತ ಬದಲ್‌ಗ್ ಮೋಕೆಸೂಕೆ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ರಾಣಿವಾಸೊದಾಕುಲು ಅಂಚಿಂಚಿ ತಿರೊಂದೇ ಇತ್ತೆರತ್ತ? ಆಕ್ಲೆನ ಎದರ್‌ಡ್ ಜಪತಪೊತ ನಟನೆ! ಬಾಯಿಡ್ ಮುಣುಮುಣು ಮಂತ್ರ! ಕೈಯಿಟ್ ಜಪಮಾಲೆ! ದಿಸ್ಪಿ ಸುಭದ್ರೆನ ಮಿತ್ತೇ! ಪೂಜೆದ ಪೊರುಡ್ಲ ಮನಸ್ ಪೊಣ್ಣನ ಸುತ್ತೊಡೆ! ಇಂಚ ನಾಟಕ ಗೊಬ್ಬುಡು ಅರ್ಜುನಲ ಚುರುಕ್ ಆಯೆ! ನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲ್ದ ಗಡು ಮುಗಿಯೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್. ಬರ್ಸೊಕಾಲ ಕರೀಡ್ ಬಾನೊಡು ಬೊಲ್ಡು ಮುಗಲ್.... ಶರದ್ವತು ಬತ್ತಂಡ್.

ಬಲರಾಮಗ್ ಗುಟ್ಟು ತಿಕ್ಕಂದಿಲೆಕ್ ಕೃಷ್ಣ ಕಾತೊಂದೇ ಉಪ್ಪುವೆ. ಉಗ್ರಸೇನ ಮಹಾರಾಜಗ್, ವಸುದೇವ-ದೇವಕಿನಕ್ಲೆಗ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಂಡ್‌ದ್, ಮದ್ಮೆಗ್ ಮುಹೂರ್ತ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮದ್ಮೆದ ಅಟ್ಟಣೆನ್ ಗುಟ್ಟುಡೇ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಮದ್ಮಾಲ್ ಮದ್ಮಯನ್ ತಾನೇ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ಮದ್ಮೆಲ ಮಲ್ಪುವೆ. ಪೊಸ ಚೋಡಿನ ರಥೊಟ್ ಕುಲ್ಲಾದ್, ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಪಿನಡೆಮುಟ್ಟದ ಬೇಲೆಲ್ ಗುಟ್ಟುಡೇ ನಡತ್‌ಂಡ್!

ಚೆತೊಂದಿತ್ತಿನ ಬಲರಾಮಗ್ ನಡುಇರ್ಲೆಡ್ ಬತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿ ನಂಬೈರಾವಂದಿನನೆ! ಏಪೊಲಾ ಸನ್ನೇಸಿನ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿನ್ ಪುಗರೊಂದಿತ್ತೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನಕುಲೇ ಇತ್ತೆ ಸನ್ನೇಸಿ ಮಲ್ಲ ಕಣ್ಣಮಂಗಲೆಂದ್ ಪಣ್ಣಗ ನಿದ್ದೆ ಪಾರ್ಲೆಪೊಂಡ್.

“ದಾನೆ? ಸುಭದ್ರೆನ್ ಕಬಟಮುನಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದು ಪೋಯೆನ? ಉಂದು ನಿಜನ? ಛೆ! ಕೃಷ್ಣ ಅಪಗನೇ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಆಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೆ ಆಂಡತ್ತ?”

ಬಲರಾಮಗ್ ರೌಸು ಯೇರ್‌ಂಡ್. ಅಪಗನೇ ದಂಡ್‌ದಳೊನು ಬೆರಿಪತ್ತೆರೆ ಕಡಪುಡ್ಲೆ ಆಂಡ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಂಡ್. ಅವು ಸೋತುದು ಪಿರ ಬತ್ತಂಡ್. ಬಲರಾಮೆ ತನ ನುಗ ಆಯುಧ ಪತೊಂದು ತಾನೇ ಬೆರಿಪತ್ತುನ ಅಂದಾಜಿ ಪಾಡ್ಲಗ ಕೃಷ್ಣ ಬತ್ತೆ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಸುರುಟೇ ಪಣ್ಣೆಚೆನಾ? ಇತ್ತೆ ಸೇನೆ ಕಡಪುಡ್ಲೆ ದಾದ ಆಂಡ್? ಇತ್ತೆ ಈ ಪೋಂಡಲ ಪ್ರೇಜನ ದಾದ? ನಮ ಯದುವಂತೊದ ಗೌರವೊಗೇ ಕೇಡ್.”

“ಯೆನಡನೇ ಕಬಟ ಗೊಬ್ಬೆತ್ತ? ಭಾಷಣ, ಪ್ರವಚನೊದ ನಾಟಕ ಮಲ್ತೆತ್ತ? ಅಯನ್ ಬುಡ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಕೃಷ್ಣ ತೆಲಿಪುವೆ. “ಅಣ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಪಣೈರೆ ಉಂಡು. ಪೊಸ ದಂಪತಿಡ ಈ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ. ಒಂಜೇಳ್ಯ ಕೋಪ ಮಲ್ಪುನಾಂಡ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಮದೈ ಮಲ್ತ್ ಕೊರಿನ ವಸುದೇವ-ದೇವಕಿಯೆರೆಡ ಮಲ್ತೊಡಾಪುಂಡು.”

ಬಲರಾಮ್ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ್, “ದಾನೆ! ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೇ ಮದೈ ಮಲ್ತೆರ?”

“ಅಂದ್, ಉಗ್ರಸೇನ ಮಾರಾಚೆರ್ಲಾ ಇತ್ತೆರ್. ಅಂಚಾದಿಪ್ಪುನಗ ಇತ್ತೆ ಈ ಕೋಪ ಮಲ್ತಂಡ ಪ್ರೇಜನ ಇಚ್ಚೆ. ಅತ್ತಂದೆ ಇತ್ತೆ ಎಂಕ್ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಆ ಸನ್ನೇಸಿ ಯೇಸದಾಯೆ ಅರ್ಜುನೆಗೆ! ಎಡ್ಡೆನೇ ಆಂಡತ್ತ? ಸಮದನ ಮಲ್ತೊನ್ನ”

ಬಲರಾಮ್ ಬಾರಿ ಬೇಜಾರಾಂಡ್. ಶಿಷ್ಯ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಮೆಗ್ಗಿ ಸುಭದ್ರೆನ್ ಕೊರ್ಪು ಮದೈ ಮಲ್ತೊಡುಣ್ಣಿನ ತನ ಇಚ್ಚೆನ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ಇಂಚ ಆಂಡತ್ತ? ಅವ್ವೇ ಬೇಜರ್. ಆಯೆ ಒಂಚೊಂಜೇ ಗಟನೆಲೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನಗ, ಉಂದೆಟ್, ಕೃಷ್ಣನ ತಂತ್ರ ಬೊಕ್ಕ ಅರಮನೆದಕಲ್ನ ಸಾಯ ಉಂಡುಂದು ಅಂದಾಜಿ ಆಂಡ್. ತನ ಆಸೆಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು ಅಕಲೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಜರೆಯೆ.

ಬಾರಿ ಪೌರುಷೋಡೇ, ಅರ್ಜುನೆ ಸುಭದ್ರೆನ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ಪೋಯಿನಾಯೆ ಊರ್ಧ್ವ ಪಿದಯಿಡೊಂಜಿ ಪೂತ ತೋಟೊಡು ಉಂತುವೆ. ಅಪಗ ದ್ರೌಪದಿನ ಉರಿದಿಸ್ತಿ ತಟ್ಟಿಲೆಕಾದ್, ನನೊಂಜಿ ಉಪಾಯ ನಾಡೊಂದು, “ಸುಭದ್ರಾ, ಈ ಗೊಲ್ಲೆರೆ ಪೊಣ್ಣನ ಯೇಸೊಡು ಸುರುಟು ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಲ. ಅಲ್ಪ ದ್ರೌಪದಿ ಈ ಯೇರ್ಂದ್ ಕೇಣ್ಣಗ ಗೊಲ್ಲೆರೆ ಪೊಣ್ಣಂದು ಪಣೊನ್ನ. ಅಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣಡ ದಿಂಜ ಗೌರವ ಇತ್ತಿನೆಟಾದ್, ನಿನನ್ನ ಗೌರವೋಡೇ ತೂವೊಂಬೊಲು. ಈ ಅಲೆಡಪ್ಪನೇ ಉಪ್ಪುಲ. ಬೊಕ್ಕ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಯೆನ್ನಡೆಗ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ.”

ಅರ್ಜುನನ ಉಪಾಯ ಗೆಂದ್ ಅಕಲ್ನ ದಾಂಪತ್ಯೊಡು ಅಭಿಮನ್ಯು ಕುಮಾರನ ಜನನ ಆಂಡ್.

ಖಾಂಡವನ ಪ್ರಸಂಗೊ

ಪೋಡಿಗೇ ಪಂಡ ದಾದಂದ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದಿನ ಬಾಲೆ ಅಭಿಮನ್ಯು. ಆಯನ ಜತೆಟ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಜೋಕುಲು ಶ್ರುತಸೋಮಕ, ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯ, ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ, ಶ್ರುತಸೇನ, ಶತಾನೀಕ. ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಬುಳಿವೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸಂಸಾರೊದ ಪೊರ್ಲನು ತೂಯೆರೆಗಾದ್ ಕೃಷ್ಣ, ಬಲರಾಮನ್, ವಸುದೇವನ್, ಕೆಲ ಯಾದವೆರೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ಬರೆ. ಮಾಮಲ್ಲ ಮೈಮೆದ ಕೃಷ್ಣ ಮುಲ್ವ ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಿನವು ಬಾರಿ ಅಚ್ಚಿರನೆ! ಕೆಲವು ದಿನ ಕರಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದಕುಲು ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೋಡೇ ಇತ್ತದ್ ಅರ್ಜುನನ ಜತೆಟ್ ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಮುರ್ಗ ಬೋಂಟೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಟೇ ಮನದೀದ್ ಸಂತೋಸುಡಿತ್ತೆ.

ಅಂಚಿನನೇ ಒಂಜಿ ದಿನ ಮುರ್ಗ ಬೋಂಟೆದ ಆಯೆಸೊಡು, ಕಿರೆತ ನೀರ್ ಪರೊಂದು, ಮರೊತ ನಿರೆಲ್ದ ಜೆತೊನುವೆರ್. ಲಕ್ಕನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ ಮೀಯೆರೆಗಂದ್ ಕಿರೆಕ್ ಜಪ್ಪುವೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಒರಿಯೆ ಉಪ್ಪುನಗ ಒರಿ ಬೆರಣೆ ಅಡೆಗ್ ಬರೆ. ಆಯನ ಕಣ್ಣಡ್ ಕಿಡಿ ಪಾರುಲೆಕದ ದಿಸ್ಪಿ, ಗಡ್ಡ, ಮೀಸೆ, ಕಪ್ಪು ತರೆಕುಜಲ್, ದೋಲ್‌ಕಚ್ಚೆ, ಕುರೆಯಾತಿನ ಕುಂಟುಡಿತ್ತಿನ ಆಯೆ ಸೀದಾ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ತಾನಾದೇ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

“ಈರ್ ಯೆನಡ ದಾದ ಬಯಕುವರ್? ಪಣ್ಣೆ, ಕೊರ್ರೆ.”

“ಪಾರ್ಥಾ, ಯಾನ್ ಭಿಕ್ಷೆಗ್ಂದ್ ಬಯ್ಲಿನಿ. ಯೆನ ಇಸ್ಪೊನು ನಡಪಾದ್ ಕೊರ್ರಡ ಆತೇ ಯಾವು. ನಿಕ್ಕ್ ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಂಡು.”

ಬೆರಣನ ಕಬಟಿ ತೆರಿಯಂದೆ ಅರ್ಜುನೆ ಅಯನ ಇಸ್ಪೊನು ನಡಪಾವೆ ಪಣ್ಣಾ ಪಾತೆರ ಕೊರ್ರೆ ಆತಾನಗ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರೊಂದೇ ಬರ್ರೆ. ಅಯಗ್ ಅಗ್ಗಿದೇವೆನೇ ಬೆರಣಲೆಕ ಬಯ್ಲಿನಿಂದ್ ತೂನಗನೇ ತೆರಿಂಡ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಇಸ್ಪ ನಡಪಾವುನ ಪಾತೆರ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಇಂಬೈರ್ ಯೇರ್ ತೆರಿದನ?”

“ಯೇರ್? ಪಣ್ಣೆ.”

“ಮುಟುಂಡ ಮುನಿಯುನ ಜಾತಿ. ಅಗ್ಗಿದೇವತೆ. ಆರ್ ಕೇಂಡಿನೆನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಕೊರ್ರೆರೆ ತೀರಂದ್. ಅರೆಗ್ ಖಾಂಡವವನ ಸುಡೊಡುಣ್ಣಿನ ಆಸೆ. ಅವು ಆತ್ ಸಲೀಸತ್ತ್.”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ದಾಯೆ ಪಂಡ ಅವು ದೇವೆಂದ್ರಗ್ ಸೇರ್ದಿನವು. ಈ ಉಂದೆಟ್ ದುಂಬು ಪೋಯಡ ಇಂದ್ರನೊಟ್ಟುಗು ಪುಣೆವೊಡಾಪುಂಡು. ಅಯಿಟ್ ನಿಕ್ಕ್ ಬೊಕ್ಕೊಗು ಬಾರಿ ಬಂಗ ಉಂತುಂಡು.”

“ಬಂಗ ದಾಯೆಗ್ ಕೃಷ್ಣ? ಇಂದ್ರನೊಟ್ಟೆಗ್ ಪುಣೆದ್ ಅಗ್ಗಿಗ್ ಖಾಂಡವವನೊನು ಸುಡೈರೆ ಅನುಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ರೆನೆ! ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆನ ಸಾಮರ್ತಿಗದ ಮೇಲ್ಮೆನ್ ಈ ಮನಿಪಂದೆ ತೂಲ. ಯಾನ್ ಒರಿಯೇ ಮಿಂಚಿಸುವೆ. ನಿನ ಕೃಪೆ ಉಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕ್ ಬಂಗ ಆಪಿನೆಂಚ?”

ಕೃಷ್ಣ ಮಣಿತಿಚೆ. ಅಗ್ಗಿದೇವಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಶ್ವೇತಕಿ ಪಣ್ಣಿ ರಾಜೆ ಒರ ದೂರ್ವಾಸೆರ್ನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಲ್ಪ ಒಂಚೇ ಸಮ ನೆಯಿ ತಿಂದ್ಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಅಜೀರ್ಣ ಆತ್ಂಡ್. ನಾಲಾಯಿದ ರುಚಿ ಸೆಟ್ಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ಸರಿಮಲ್ತೊನುನು ಎಂಚ ಪಂಡ್ ಬ್ರಹ್ಮದೇವೆರೆಡ ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಖಾಂಡವವನ ಸುಡ್ಪು, ಅಯಿಟಿತ್ತಿನ ಪೂರ ಮರಗಿಡಬಳ್ಳಲೆನ್, ಮುರ್ರಜಂತುಲೆನ್ ತಿಂದ್ಂಡ ಸರಿ ಆಪುಂಡು ಪಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಯೆನ ಮಿತ್ತೆ ವಾಯುದೇವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಖಾಂಡವವನ ಸುಡೈರೆ ಸುರು ಕೊರ್ರಗನೇ ಇಂದ್ರೆ ಬರ್ರ ಬರ್ಪಾದ್ ತಡೆಪುವೆ. ಆಯಿಡ್ಪಾವರ ನಿನ ಸಾಯ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ.”

ಈತ್ ಪಂಡಿನ ಅಗ್ಗಿ, ಅರ್ಜುನನ್ ಪುಗಾರ್ಡ್, ತನ ಉರಿಕೆಡಿ ರಣ್ಣಾದ್, ರಥೊನು, ಬೊಳ್ಳು ಕುದುರೆಲೆನ್, ದಿವ್ಯ ಬಿರು ಪಗರಿಲೆನ್, ಅಕ್ಷಯ ಬತ್ತಳಿಕೆನ್, ಕೌಮೋದಕಿ ಪಣ್ಣಿನ ಗದೆನ್, ಕವಚೊನು ಉಂಡು ಮಲ್ತ್ದ್, ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೊರಿಯೆ! ಅರ್ಜುನನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರೊಂಡಿನ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಶಂಖ ಉರ್ರೆ. ಅರ್ಜುನನ ಅಬ್ಬರ ಬಾನೊಗ್ಲಾ ಕೇಣ್ಂಡ್! ರಡ್ಡ್ ಮೆಯಿಟ್ ಇರುವೆರ್ ಕಾತೊಂದು ಉಂತ್ಯೆರ್. ಅಗ್ಗಿ ಅರ್ಜುನಡ “ಈ ಬನೊಡ್ಪು ಒಪ್ಪೇ ಒಂಜಿ ಜೂವ ಜಂತುಲಾ ತಪ್ಪಾವೊಂದು ಪೋವೆರೆಗಾವಂದ್. ಅಂಚ ಕಾತೊನೊಡು” ಪಂಡೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಒಪ್ಪಿಯೆ.

ಖಾಂಡವವನ ಸುಡೈರೆ ಸುರಾಂಡ್. ತೂತ ನಾಲಾಯಿ ರಣ್ಣೆಂಡ್. ಧಗಧಗ ಪೊತ್ತುನಗ ಛಟಛಟಛಟ ಸಬ್ಬಾಂಡ್. ಸಿಮಿಸಿಮಿಚುಯಿಂ ಪಣೊಂದು ಪಜಿ ಮರ ಪುದೆಲ್ ಪೊತ್ತುಂಡು. ಮುರ್ರ ಪಕ್ಕಿಲೆನ ಪುಂಡು

ನರೆಲೊಂದು ಬುಲ್ತ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂವೆರಾವಂದೆ ದೇವತೆಲ್ ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ಬತ್ತದ್ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನೇರ್ ತಡೆತ್ದ, ಅವಮಾನೊಡು ಪಿರ ಪೋಯೆರ್! ಅಕ್ಕಸೋಗೇ ರಟ್ಟುನ ಪುಗೆ, ಹಾಹಾಕಾರ! ಉಂದೆನ್ ತೂದು, ಕೇಂಡಿನ ದೇವೇಂದ್ರೆ ದಾದನಾ ಗಂಡಾಂತ್ರ ಆವೊಂದುಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊನ್ನಗನೇ ದೇವತೆಲ್ ಬತ್ತದ್ ಖಾಂಡವವನ ಪರಂಗೊನು, ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನೇರ್ ಕಡೆನ್ ಪಂಡರ್. ದೇವೇಂದ್ರೆ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ಂಡ್! ನರಮಾನಿಲೆನ ಅಜಕೆ ಪಿರಾವೆ ಪಣೊಂದು ಕಲ್ಪ ಮೇಘಾಲೆಡ್ ತಡಿಲ್ ಮೆಂಚಿ, ಬರ್ಸೊದಾರೆ ದೊರ್ಪಾವೆ. ಅಗ್ನಿ ತೂಯೆ. ತನಡ ಆಯಿನಾತ್ ಸುಡ್ಡು ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನೇರ್ ರಕ್ಷಣೆ ನಟ್ಟುವೆ. “ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಯೆಂಕ್ ಕೊರ್ತಿನ ಪಾತೆರ ಮದಪಡ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೇ ಅವ್ವೇ ಗಮನೊಡುಲ್ಲೆ. ಸುರುಟು ಬರ್ಸೊಗು ಕಡೆಕಟ್ಟುಲೆಕ ಪಗರಿಪಂಜರ ಕಟ್ಟುವೆ. ಮುಗಲ್ಪ ರಾಸಿನ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಡು ದೂರ ರಟ್ಟಾವೆ. ಪುಷ್ಕಲ, ಆವರ್ತ ಪಣ್ಣಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಮುಗಲ್ಲೆಗ್ ಪವಮಾನ ಪಣ್ಣಿ ಪಗರಿನ್ ಕಂತಾವೆ! ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರತಾಪೊಡು ಬರ್ಸ ಉಂತುಂಡು. ಅಗ್ನಿ ಗಮೆಲುಂಡು.

ದಿಕ್ಕ ಪಾಲಿಸುನ ದೇವತೆಲ್ ಸೋತು ಪೋಯಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್, ದೇವೇಂದ್ರೆ ತಾನೆ ಐರಾವತೊನು ಯೇರೊಂದು ಬರ್ಲೆ. ಅಮರಾವತಿತ ವಿದ್ಯಾಧರ, ಯಕ್ಷ, ಗರುಡ, ಗಂಧರ್ವ ಇಂಚಿನ ಕೂಟೊದಕುಲು ಮಾತ ಅಯಡಪ್ಪನೇ ಬತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನಡ ಪುಣೆದ್ ಪುರೆಸೆರೆಗಾವಂದೆ ಪಿರ ತಿರುಗುಂ. “ಸುಕಜೀವಿ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಸಗ್ಗಿ ಯಾರಂದ್” ಇಂಚ ಅಕಲೆನ್ ದೂರೊಂದು, ಇಂದ್ರೆ ಐರಾವತೊಡು ದುಂಬು ಬನ್ನಗ ಸ್ವಸ್ತಿ ವಾಚನ ನಡತ್ಂಡ್.

ಅರ್ಜುನ ತೆಲ್ಪುವೆ. “ಈರ್, ಇರೆನ ಕಡತಕಲ್ಲಂಚ ಪಿರ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಪಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ.” ಪಣ್ಣೆ.

ದೇವೇಂದ್ರೆ ಯುದ್ಧೋಗೇ ಸುರುಕೊರ್ಲೆ. ಯುದ್ಧ ಬಿಗು ಆಂಡ್ ಪಣ್ಣಿಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ್ ಬತ್ತದ್ ಇಂದ್ರಡ, “ನಿಕ್ಕ ಮರ್ಲೆ? ಈ ನರ-ನಾರಾಯಣೆರೆನ್ ಸಸಾರದಕುಲುಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದನ? ನಿನ ಎಡ್ಡೆಗೇ ಪಣ್ಣೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಪಿರ ಪೋಪಿನವೇ ಎಡ್ಡೆ.”

ಇಂದ್ರೆ ಪಿರಪೋಪೆ. ಅಗ್ನಿದ ರೌಸು ಎಚ್ಚುಂಡು. ಜಂಬು, ಕುಕ್ಕು, ಪಲಾಶ, ಚಂಪಕ, ನಿಂಬ, ಬಕುಳ, ಕಪಿತ್ಥ, ಕುಟಜ, ಅಶೋಕ, ಪುನ್ನಾಗ, ತುಂಬುರು, ಅರಳಿ, ಲವಂಗ, ಕಂಗ್, ಕದಂಬ, ಗುಗ್ಗುಲ, ಸಾಲ, ತಿಲಕ, ಔದುಂಬರ ಇಂಚ ಎಂಚೆಂಚಿನೆತ ಮರೊಕುಲು ಸುಡ್ಡು ಬೊನ್ನೆ ಆಯೆ! ಕಾಡ್‌ಗ್ ಕಾಡೇ ಪೊತ್ತುನ ನೋಟ ಬಯಂಕರ.

ಅಯಿಟೊಂಚಿ ಬಗೆತ ಪೊರ್ಪುಲ ಉಂಡು.

ಆಂಡ, ಮುರ್ಗ ಪಕ್ಕಿ ಜೂವ ಜಂತುಲು., ಶರಭ, ಸಿಂಹ, ಆನೆ, ಶಾರ್ದೂಲ, ಕರಡಿ, ಕುದ್ಡೆ, ಉರೆ, ಉರಗೊಲು., ಕಕ್ಕೆ, ಕಾಡ್‌ಕೋರಿ, ಕೋಗಿಲೆ, ಗಿಳಿ, ಗೀಜಗ, ಪುದ ಪುಂಡೊಲು., ಪೊತ್ತುನಗದ ನರೆಲ್ ಪುರೆಲ್ ನೋಟ ಪಂಡ ಕರ್ಲೆ ಕಿಣ್ಣುನನೆ! ಬನೊಟಿತ್ತಿನ ಕಿರೆ ಕೆದುತ ಜಂತುಲುಲ ಸುಡ್ಡು ಪೋಯೆ.

ಇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆವೊಂದು ತಕ್ಕಕೆ ಪಣ್ಣಿ ಸರ್ಪ ತನ ಮಗನ್ ಖಾಂಡವ ಬನೊಟು ಬದ್ದೆರೆ ಬುಡ್ಡೆ. ಅಯನ ಸಂತತಿದ ಅಶ್ವಸೇನೆ ಪಣ್ಣಿನಾಯೆಲ ಅಲ್ಪನೇ ಬದ್ಡೊಂದಿತ್ತೆ. ಪುಂಚೊಗು ತೂತ ಉರಿ ಕಂತುನಗ ಅಶ್ವಸೇನೆ ದುತ್ತ ಲಾಗಿದ್ ಪೋಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂದು ಅಗ್ನಿ, “ಹಾ! ಹಾ! ಧನಂಜಯ, ಒಂಚಿ ಉಚ್ಚು ಲಾಗಿದ್ ಪೋವೊಂದುಂಡು. ಯೆಂಕ್ ಒಂಚಿ ತುತ್ತು ತತ್ತ ಪೋಂಡತ್ತಾ!” ಇಂಚ ಅರೆದ್ದ ಪಣ್ಣೆ....

ಆರ್ಜುನೆ ಅಪಗನೇ ಅಶ್ವಸೇನಗ್ ಗುರಿ ದೀದ್ ಅಯನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕತ್ತೆರ್ಲೆ.. ತಿರ್ದ ಬಾಗ ತೂಕು ಬೂರುಂಡು. ತರೆತ ಬಾಗೊಡು ಜೂವ ಒರಿದಿನ ಅಶ್ವಸೇನೆ ಕೋಪೊಡು, “ಗಾಂಡೀವೀ, ಮದಪಡ! ಯಾನ್ ಪಗೆ ಪತ್ತುವೆ. ನಿನ ಮರಣೊಗು ಕಾರಣ ಆಪೆ” ಪಣೊಂದು ಲಾಗಿದ್ ಕಣ್ಣಗ್ ಮದೆ ಆಂಡ್... ಕಾಲಾಂತರೊಡು ಅಶ್ವಸೇನೆ ಕರ್ಣನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಆದ್ ಸೇರೊನುವೆ..

ಇಂಚ, ಒಂಜಿ ಉಚ್ಚು ಬದ್ಕಾಂಡ್. ಮಂದಪಾಲ ಪಣ್ಣಿನ ಪಕ್ಕಿದ ನಾಲ್ ಕಿನ್ನಿಲ್ ಅಗ್ನಿನ್ ನಚ್ಚೊಂದು ಬದ್ಕಿಯ. ಅಂಚಿನೇ ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಮಯ ಪಣ್ಣಿನ ಶಿಲ್ಪಿ ಅರ್ಜುನನೇ ಎಣ್ಣೊಂದು ಪುಗರೊಂದು, ಆಯನ ದಯೊಟು ಬದ್ಕುವೆ. ತನ ಮಗೆ ಅರ್ಜುನನ ಬೀರ ಬಿರ್ಸ್ನ್ ಮೆಚ್ಚೊಂಡಿನ ದೇವೇಂದ್ರೆ ಅಯಗೊಂಜಿ ಸೊಗಸ್ದ ಕಿರೀಟೊನೇ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರ್ಲೆ.

* * *

ಸಭಾಸಭೆ

ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೋ

ಖಾಂಡವವನ ಸುಡ್ಡು ಮುಗಿತನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣನೊಟ್ಟುಗು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೋಗು ಪಿರಬರ್ತೆ.

ದೂತೆರ್ನ ಬಾಯಿಡ್ಡ್ ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ರಾಜಧಾನಿಡ್ ಬಾರೀ ಸಂಬುರ್ತೆ. ಓಲು ತೂಂಡಲ ತೋರಣ. ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯೋಡೇ ಅಕ್ಷೆನ್ ಎದ್ದೊಂಡೆರ್. ಆರತಿ ಮಲ್ಲೆರ್.

ಒಂತೆ ದಿನೊಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಊರುಗು ಪಿದಾಡಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ ಎಡ್ಡೆ ಮೂರ್ತೊಡ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಪೆರ್. ಒಂತೆ ದೂರೊಗು ಧರ್ಮರಾಯನೇ ರಥೊನು ನಡಪಾವೆ. ಭೀಮೆ ಕೊಡೆ ಪತ್ತುವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಎದ್ದೊನ್ನೆಡ್ಡ್ ಗಾಳಿ ಪಾಡುವೆ. ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರ್ ಬೂಳ್ಳದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಪತೊನುವೆರ್. ಮಾತೆರ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೇ ಬರ್ಪೆರ್.

ಕಡಪುಡ್ಡೆರೆ ಬಯ್ದಿನಕಲ್ಲು ಕಣನೀರ್ ತೂದು ಕೃಷ್ಣಗ್ಲಾ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ರಾಜೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಏಪೊಲ ಎಚ್ಚರಿಗೆದ ಪಾತೆರ ಪಣೊಂದಿಪ್ಪುವೆ. ರಾಜೆ ಬಂಗೊಡು ಬೂರ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣಿನನೇ ಅಯನ ಆಸೆ. ಇನಿಲಾ ಗಾಂಬಿರೋಡೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಪಗೆರಾಜೆರ್ ಬಾರಿ ಕಬಟಲ್. ಸೊಚ್ಚ ಮನಸ್‌ದ ನಿಕ್ಷೆನ ಸುತ್ತೊಡು ಅಂಚಿನಕುಲೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಧರ್ಮೋಡೇ ಉಪ್ಪನಾಯೆ. ಅಂಚಾದ್ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಕಂಟಕೊಲು ಬರ್ಪೆರೆ ಯಾವುಣ್ಣಿನ ಪೋಡಿಗೇ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ನಿಕುಲು ವಣಸ್ ಮಲ್ಪನಗ, ತಿರ್ಗರೆ ಪೋನಗ, ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋನಗ ಬಾರೀ ಜಾಗ್‌ರ್ದೇ ಉಪ್ಪೊಡು..”.

ಕೃಷ್ಣನ ರಥ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಮಾತೆರ್ಲ ಅವ್ವನೇ ತೂವೊಂದು ಗೊಂಬೆದಲೆಕ್ಕ ಉಂತುದೇ ಇತ್ತೆರ್!

ಖಾಂಡವವನೊಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನೆರ್ ತನನ್ ಕಾತೊಂದಿನೆನ್ ಶಿಲ್ಪಿ ಮಯದೇವೆ ಮದತ್‌ದಾಜೆ. ಪದಿನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲು ಬೆಂದ್‌ದ್ ಒಂಜಿ ಎಡ್ಡೆನ ಸಭಾಮಂಟಪ ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪೆ. ನವರತ್ನ ಕೂಡಾದಿನ ಈ ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದೊಟ್ಟುಡು ದಿಂಜ ಕಾಣಿಕೆನ್ಲ ಕಣತ್ ಕೊರ್ಪು ಧರ್ಮರಾಯಡ ದೆತೊನೊಡುಂದು ರಂದುವೆ. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮನ್ ಕಯ್ಲೆ ಲೆತ್ತದ್ ರೇಷ್ಮೆದ ಕುಂಟುಡು ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀತಿನ ಒಂಜಿ ದುನ್ನೊದ ಗದೆನ್ ಕೊರ್ಪು.

“ಭೀಮಾ ಉಂದು ‘ರುಧಿರಮುಖ’ ಪಣ್ಣಿನ ಗದೆ. ಪಿರಾಕ್‌ಡ್ ಸಗರ ವಂಶೊದ ಮಹಾವೀರೆ ಯೌವನಾಶ್ವನ ಕೈಯಿಟ್, ಅಂಚಿನೇ ಮಾಂಧಾತನ ಕೈಯಿಟ್ ಇತ್ತಂಡ್. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಲವಣಾಸುರನ ಕೈಯಿಟ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಯನ್ ಕಿರ್ದಿನ ಶತ್ರುಘ್ನೆ ಈ ಗದೆನ್ ಕಡಲ್‌ಡ್ ದೆಂಗಾದ್ ದೀಪೆ. ಅವ್ವೆನ್ ವರುಣ ದೇವೆರ್ ಎಂಕ್ ಕಾಣಿಕೆಯಾದ್ ಕೊರ್ಪೆರ್.. ಉಂದು ನಿನ್ನಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಡ್ಡಾಗಾರ್ಕೆದಯನ ಕೈಯಿಟ್ಟುಪ್ಪುನ ಯೋಗಿತೆದವು. ಅಂಚ ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಉಂದು ಯಮನ ದಂಡೊಡ್ಡುಲ ದಿಂಜ ಮಹತ್ವದವು. ಉಂದೆಡ್ಡಾದ್ ಒವ್ವೇ ಯುದ್ಧೊಡು ನಿಕ್ಕ ಗೇಲ್ ಆವೊಡು.... ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆವೊಡು.

ಭೀಮೆ ಸಂತೋಸುಡು ಗದೆನ್ ದೆತೊಂದು ಮಯನ ಎದುರುಡೇ ಗದೆನ್ ತಿರ್ಗಾವುನು, ಮಿತ್ತೆ ದಕ್ಕುನು, ಪತ್ತುನು, ಇಂಚ ಗದೆತ ಪೆಟ್ಟಾದ ರೀತಿಲೆನ್ ತೋಜಾವೆ. ಮಯಗ್ ಸೊಲೆ ಪಣ್ಣೆ. ಮಯೆ ಅರ್ಜುನನ ಮುಟ್ಟಿ ಲೆತ್ತದ್, ‘ದೇವದತ್ತ’ ಪಣ್ಣಿನ ಶಂಖೊನು ಕೊರ್ಪು ಕೈಯಿ ಗೋಡಿವೆ. ಬಿಂದು ಸರೋವರೊಡ್ಡು ಮಯೆ

ತರ್ವಾದ್ ಕೊರ್ದಿನ ಆ ಶಂಖೊನು ಉರುದು ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಉಲ್ಲಾಸೊನು ತೊಜಿಪಾವೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಿಲ್ಪಿ ಮಯನ್ ಅಂಚೆನೆ ಅಯನ ಪರಿವಾರೊನು ಸಮ್ಮಾನ ಮಲ್ತ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಏಳ್‌ದಿನೊತ ಉಚ್ಚಯ ನಡಪಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ಕುಲ್ಲುವೆ.

* * *

ಒಂಜಿ ದಿನ ಸಭೆ ಸೇರುಪ್ಪುನಗ ಆಕಾಶೊಡ್ಲ ಒಂಜಿ ಬೊಳ್ಳು ಸಭೆಕ್ ಜತ್ತಿಲೆಕಾದ್, ಮಾತೆರ್ಲ ಅವೆನೇ ತೂಪೆರ್. ಅವು ಒರಿ ದಿವ್ಯ ರೂಪೊದ ರುಸಿ! ಆರೇ ನಾರದರ್! ಅರೆನ್ ತೂದು ಮಾತೆರ್ಲೆ ಆನಂದನೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ. ನಾರದೆರ್ ಬಗ್ಗೆಡ್ ನಿಕ್ಯೆ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಇಂಬೈರ್ ವೀಣೆ ಪತೊಂದು ಲೋಕ ಸಂಚಾರ ಮಲ್ಪುನಾರ್. ಲೋಕೊದ ಮಾತ ಸಂಗತಿಲ್ ಇಂಬೈರೆಗ್ ಬೋಡು. ಬಗ್ಗಿ ಪರಡುನನೇ ಇಂಬೈರ್ನ ಉದ್ದೇಸ. ನಾರಾಯಣ... ನಾರಾಯಣ... ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಗ್ ವೀಣೆದ ದನಿ ಸೇರಾವೆರ್. ಆರ್ ಪ್ರಣವಸ್ವರೂಪಿ.

ಇಡೀ ಸಭೆನೇ ನಾರದರೆಗ್ ಕೈ ಮುಗಿಂಡ್. ಎದೊಂದು, ಪಾದ ಪೂಜೆ ಮಾತ ಮಲ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಈರೆನ್ ತೂಂಡನೇ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಮುರ್ತ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ್ಕ!”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ಅರಸ್ತಾನ ಎಡ್ಡೆಡೇ ನಡಪುಂಡತ್ತ? ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಆಚರಣೆಗ್ ಕುಂದು ಬಯ್ಯಿಜಿ ಅತ್ತ? ಯಜ್ಞಯಾಗೊಲೆಗ್ ವಿಘ್ನ ಆವೊಂದಿಜ್ಜತ್ತ? ದೂರುದುರ್ಜನೊದ ರಗಳೆ ಇಜ್ಜತ್ತ?”

“ಇಜ್ಜಿ. ಪೂರಾ ಪೊರುಡೇ ನಡತೊಂದುಂಡು.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ರಾಜ್ಯೊಡು ಮಾನ್ಯೆರೆಗ್ ಮನ್ನಣೆ ಉಂಡತ್ತ? ಕೇಡಿಲೆಗ್ ಕಟುರ ದಂಡನೆ ಉಂಡತ್ತ?”

“ಅಂದ್ ಪೂಜ್ಯೆರೆ”

“ನಿನ ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಅವಮಾನ ಮಲ್ಪುನು, ಬೇತೆಕ್ಲೆನ್ ಕೊಂಡಾಡುನು ಇಂಚ ಮಾತ ಇಜ್ಜತ್ತ?”

“ಪೂಜ್ಯೆರೆ ಅಂಚ ದಾಯೆಗ್ ಮಲ್ಪೊಡು?”

ನಾರದರ್ ಇಂಚ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣೊಂದೇ ಎಡ್ಡೆಡ್ ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪುನ ರೀತಿನ ತೆರ್ಪಾವೆರ್. ದುಕ್ಕಿಲೆನ್, ದರಿದ್ರೆರೆನ್ ರಕ್ಷಣೆ ಮಲ್ಪಂದಿನಾಯೆ ರಾಜೆನೇ ಅತ್ತ ಪಂಡರ್. ಜನೊಕುಲು ತಂಕ್ಲೆನ ಕುಲ ಧರ್ಮೊಗು ಸರಿಯಾದ್ ನಡಪುಲೆಕ ತೂವೊಂಬಿನವು ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಣೊಂದು, ರಾಜನ ವ್ಯಕ್ತಿಧರ್ಮೊದ ಬಗ್ಗೆಲಾ ಪಣ್ಣೆರ್....

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ಯೆ ತೆರಿದಿನೇನೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ರಾಜನ್ ಹಾಳ್‌ಮಲ್ಪುನೇ ಜೂಜು, ಮದ್ಯ, ಬೋಂಟಿ, ಕಟುನುಡಿ, ಪರನಿಂದನೆ, ಸ್ತ್ರೀವ್ಯಸನ ಬೊಕ್ಕ ದೊಡ್ಡದ ಅಂಗ್, ಪಣ್ಣಿನ ಏಳ್ ಚಟೊಕುಲು! ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಟ್ ಈ ದೂರ ಉಲ್ಲತ್ತ? ನಿನಲೆಕನೇ ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡ್ ನಡಪುಲೆಕ ತೂವೊಂದುಲ್ಲತ್ತ?”

“ಅಂದ್, ಪೂಜ್ಯೆರೆ.”

“ಈ ನ್ಯಾಯೊಡುಲ್ಲಡಲ, ಬೇತೆ ರಾಜೆರ್ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಉಳಯಿಡ್ ಮಚ್ಚರ, ಪಿದಯಿಡ್ ಮೆದುಪಾತೆರದಕುಲೇ ಇನಿಕೋಡೆಡ್ ದಿಂಜ. ಚಾಡಿತ್ತೆರ್ದದಕುಲ್ಲಾ ಉಲ್ಲೆರ್! ಅಕಲ್ಲ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಿಂಜ ಎಚ್ಚರೆಡಿಪ್ಪೊಡು.

ಧರ್ಮರಾಯನ್ ನಾರದೇರ್ ಇಚಾರ್ಣೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಭೀಮಗ್ ತಡೆವುಜಿ. ಅರ್ಜುನೆ ಅಯಗ್ ಕೋಪ ಏರುನೆನ್ ತೂದು, ಕೆಬಿಟ್ ಮೆಲ್ಲ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ, “ಅಣ್ಣೆ, ನಾರದೇರ್ ರಾಜಕೀಯ ಸೂತ್ರೋಲೆನ್ ಅರ್ತಿಡ್ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಕೇಣಡ್.”

ನಾರದೇರ್ ಆನಿದ ದಿನ ಮಾತ್ರತ್, ಮನದಾನಿಲಾ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಉಪದೇಶ ಮಲ್ತೆರ್.

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ಹಸ್ತಿನಾವತಿದ ಪರಂಪರೆನ್ ರಾಜೆರ್, ಮಂತ್ರಿಲ್, ಜನೊಕುಲು, ಅಧಿಕಾರಿಲ್ ಮಾತ ತೆರಿಯೊಂದೆರ್. ಆಂಡ ಈ ಇತ್ತೆ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗ್ ಬಯ್ಯು. ಈ ಪೊಸ ರಾಜಧಾನಿದ ಪ್ರಜೆಕುಲೆಗಾವಡ್, ಅಧಿಕಾರಿಲೆಗಾವಡ್ ಮುಲ್ತದ ಪರಂಪರೆ ತೆರಿದಿಜಿ. ಈಯೆ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗೊಂಜಿ ಪೊಸ ಪರಂಪರೆನ್ ಉಂಡು ಮಲ್ತೊಡಾಪುಂಡು.”

“ಪೂಜ್ಯೆರೇ ಯೆನ ರಾಜ್ಯೊದ ಎಡ್ಡೆವುಗು ಈರೆನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೋಡು. ಅಂಚೆನೇ ಇರೆನ ಸಲಹೆನ್ ಯಾನ್ ಧನ್ಯ ಬಾಮೊಡು ಒತ್ತೊನುವೆ. ಈರ್ ದಯದೀದ್ ಪಣೊಡು.”

“ತೂಲ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ರಾಜ್ಯೊದ ಅಧಿಕಾರಿಲೆಡ್ ಸುಬಗೆರ್ ಕಮ್ಮಿ, ಕಣ್ಣ ಮಂಗಲೆರೇ ದಿಂಜ. ಸುಬಗೆರ್, ಜ್ಞಾನಿಲು ಪಿದಯಿಡ್ ನಡಪುನೆನ್ ಗಮನ ದೀದ್ ತೆರಿಯೊಂಬೆರ್, ರಾಜಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಸಲಹೆ ಕೊರ್ವೆರ್. ಆಂಡ ಸುಬಗ ಮೋನೆದ ದ್ರೋಹಿಲ್ ರಾಜೆರೆಗ್ ಆಪ್ತೆರ್ನಂಚ ನಟನೆ ಮಲ್ತದ್, ತಪ್ಪು ಸಾದಿಡ್ ನಡಪಾವೆರ್. ಕೆಟ್ಟ ಚಟ ಕಲ್ಪಾವೆರ್. ವ್ಯಭಿಚಾರ ಮಲ್ಪಾವೆರ್. ಅಂಚಿನಕಲ್ನ ಬಗ್ಗಡ್ ದಿಂಜ ಎಚ್ಚೆರೊಡಿಪ್ಪೊಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯನವು ಸಜ್ಜಂದಿ ಸುಬಾವು. ಶಾಸ್ತ್ರ ತೆರಿಯೊಂದಿನ ನಡಕೆ. ನಾರದೇರ್ ಪಣ್ಣಿಗ ತನ್ಕ ತೆರಿದಿನನೆ ಕುಡ ಒರ ಮನನ ಮಲ್ತೊನುವೆ. ನಾರದೇರ್ ಕೇಣುವೆರ್, “ಆಜಿ ಗುಣೊಕುಲು, ನಾಲ್ ಉಪಾಯೊಲು, ಮೂಜಿವರ್ಗ, ಮೂಜಿ ಶಕ್ತಿಲ್, ಸಪ್ತಾಂಗ ಸಂಗತಿಲ್ ಒವ್ವುಂದು ನಿಕ್ಕಿ ಗೊತ್ತುಂಡ?”

“ಅಂದ್. ಇರೆಲೆಕಂತಿನ ಜ್ಞಾನಿಲೆನ ಜತೆಟತ್ತಾದ್, ಅಂಚೆನೇ ಸೊಂತ ಅಧ್ಯಯನ ಮಲ್ತದ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಆಜಿ ಗುಣೊಕುಲು, ಜ್ಞಾನ, ಶಕ್ತಿ, ಬಲ, ತೇಜಸ್, ವೀರ್ಯ, ಐಶ್ವರ್ಯ ಅತ್ತೆ? ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡ ಉಂದು ನಾಲ್ ಉಪಾಯೊಲು. ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ ಉಂದು ಮೂಜಿ ವರ್ಗೊಲು; ಉತ್ಸಾಹಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಭುಶಕ್ತಿ, ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಲ್; ಅಂಚೆನೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆಗ್ ಉಚಿತವಾಯಿನ ಆಜಿ ಗುಣೊಕುಲು ಪಂಡ ಸಂಧಿ, ವಿಗ್ರಹ (ಯುದ್ಧ), ಯಾನ, ಆಸನ, ದ್ವೈಧೀಭಾವ ಬೊಕ್ಕ ಸಮಾಶ್ರಯ ಅತ್ತೆ? ಸಪ್ತಾಂಗ ಪಂಡ ರಾಜ್ಯೊದ ಏಳ್ ಅಗತ್ಯೊಲು ಪ್ರಭು, ಅಮಾತ್ಯ, ಕೋಶ, ಸೈನ್ಯ, ಮಿತ್ರವರ್ಗ, ಜನಪದ ಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಗ ಅತ್ತೆ? ಪ್ರಜಾ ವರ್ಗೊನು ಸೇರಾವೊಂಡ ಅಷ್ಟಾಂಗ ಆಪುಂಡು.”

ನಾರದೇರ್ಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ದಿಂಜ ತೆರಿಯೊಂದುಲ ಪೊಸತ್ ನ ತೆರಿಯೊನೆರೆ ಬಯಕುನ ನಿಕ್ಕಿ ಪಣೊಡಾಯಿನಿ ಈತೆ. ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣೆ”

“ಪ್ರಜೆಕುಲು ನಿನಡ ಪ್ರೀತಿಡ್, ಗೌರವೊಡು ಉಲ್ಲೆರ್? ಸೈನಿಕೆರ್ ಎಡ್ಡೆಡ್ ಬದುಕೊಂದುಲ್ಲೆರ್? ಪಗೆನಕ್ಲೆಡ ಯೇಪ ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊನೊಡು, ಯೇಪ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡುಣ್ಣಿನ ಪ್ರಜ್ಞೆ ರಾಜಗ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಶತ್ರುಲೆನ ಸೈನಿಕೆರ್ನ ಬೊಕ್ಕ ಕುದುರೆದ ಸಂಕಿ ಏತ್ಂದ್ ಅಪಗಪಗ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆ ಗುಟ್ಟುಡೇ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪೊಡು.. ನನೊರ್ಯನ ಉಪಕಾರೊನು ಮದೆಪರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಮಾಸೈರೆಗ್, ಧೀಮಂತೆರೆಗ್ ಅವಮಾನ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ರಾಜನ

ನುಡಿಕ್ ಸರಿಯಾದ್ ಪ್ರಜೆಕುಲು ನಡಪುಲೆಕ ತೂವೊಂದುವೊಡು, ದುಸ್ವೆರೆನ ಚಾಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಬಡವೆರ್ನ ಬಂಜಿ ಉರ್ರಾವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮಾತಾ ವಿಷಯೊಲೆನ್ ಮನ ದೀದ್ ಕೇಣುವೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ರಾಜ್ಯೊಡು ಒಲ್ಲಲಾ ಕಳವು, ಕೊಲೆ, ಸುಳ್ಳು, ಹಾದರ, ಹಿಂಸೆ, ವಂಚನೆ, ದರೋಡೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ದುಸ್ವ ಕಜ್ಜೊಲು ನಡಪ್ಪಂದಿಲೆಕ ತೂವೊನೊಡು. ಆದಾಯ, ವೆಚ್ಚ ಈ ರಡ್ಡೆದ ನಡುಟ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಅಂತರ ದೀವೊನೊಡು. ಆದಾಯ ಉಪ್ಪಂದಿನ ಕರ್ಚಿ, ಗುಣ ಆವಂದಿನ ಗಾಯ, ಬೊಕ್ಕ ಅರೊಡೆ ಉಂತದಿನ ಮಂತ್ರ, ಉಂದು ಪೂರ ಅಪಾಯೊಗು ಮೂಲ.

“ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಉಪ್ಪುನಗ, ಪೊಂಜೊಲೆನೊಟ್ಟುಗು ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುನಗ, ಶತ್ರುಲೆನ ನಡುಟ್ ಉಪ್ಪುನಗ, ಕುದುರೆ, ಆನೆ ಸವಾರಿಗ್ ಪೋನಗ, ಬೇತೆಬೇತೆ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಪತೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಬೇತೆ ರಾಜೆರೆನ ಕೈ ಕುರುನಗ, ಹಾಸಿಗಡ್ ಜೆತೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಮೀಯೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಬೋಂಟೆ ದೇರ್ನಗ, ನಮ ಮೆಯಿ ಮದಪಂದೆ ದಿಂಜ ಜಾಗ್ ರೆಡಿಪ್ಪೊಡು. ಜನೊಕ್ಲೆಡ ಸುಂಕ ದೆತೊನ್ನಗ ನೆಂಪುಡಿಪ್ಪೊಡಾಯಿನ ವಿಸಯೊಲುಲ್ಲ. ದೆತೊಂದಿನೆಟ್ ಅರ್ದದಾತೆನೇ ಬಳಸೊನೊಡು. ಒರಿದಿನೆನ್ ಬರ, ಯುದ್ಧ, ಪ್ರಕೃತಿವಿಕೋಪ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಅನಪತ್ತ್ದ ಕಾಲೊಗಾದ್ ಸಂಗ್ರಯಿತ್ ದೀವೊಡು. ಜನೊಕ್ಲೆನ ದಿನನಿಚ್ಚೊದ ಬದ್ಕಗ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಧಾನ್ಯ, ನೀರ್, ಕಾಡ್ ಉತ್ಪತ್ತಿಲ್, ಆಯುಧೊಲು ಮಾತೆನ್ನ ಸಂಗ್ರಯಿಪೊಡು. ಕೋಟೆ, ದುರ್ಗೊಲೆನ್ ಬದ್ರ ದೀವೊನೊಡು. ಕಾಡ್, ಗುಡ್ಡೆಲೆನ್ ಒರೊನೊಡು. ದುಸ್ವೆರೆನ್, ಚಾಡಿತ್ಪಡಿಡಕ್ಲೆನ್ ಮಟ್ಟ ಪಾಡೊಡು. ಇಚ್ಚಾಂಡ ರಾಜ್ಯೊದ ಸತ್ತ್ ಕುಂದುಂಡು.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ರಾಜ್ಯೊಗು ಬಲ ಬರಿನಿ ಬೆನ್ನಿ ಬೆಂದಿನೆಟೆ! ಏಳ್ಗತ್ತಿದ ಮೂಲೊನೇ ಬೆನ್ನಿ! ಅಂಚ ಬೆನ್ನಿದ ಬೇಲೆಲೆಡ್ ಬುಳೆಸಲೆನ್ ಎಚ್ಚಾವೊಡು. ಬೆನ್ನಿದಕ್ಲೆಗ್ ಸಾಯ ಕೊರೊಂದುಪ್ಪೊಡು. ಬೆನ್ನಿನಕ್ಲೆನ್ ಬೊಡಿಪಾಂಡ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಅಧಿದೇವತೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಆ ರಾಜ್ಯೊಡು ನಿಲೆ ಆವಯೊಲು. ರಾಜ್ಯೊದ ಕೀರ್ತಿಗ್ ದಕ್ಕೆ ಬರು. ಅಂಚ ಬೆನ್ನಿಗ್ ನಿನ ರಾಜ್ಯೊಡು ದಿಂಜ ಮಿನ್ನತ್ ಕೊರ್ಲ.

“ಇತ್ತೆ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಬಗೆಕ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್. ನಿಕುಲು ಐವೆರ್ ತಗೆನಕುಲು ಪರಸ್ಪರ ಗೌರವ ಆದರೊಡಿಪ್ಪೊಡು. ನಿಕಲ್ ನಡುಟು ಒಂಜೇ ಅಭಿಮತ ಉಪ್ಪೊಡು... ಉಂದು ಬಾರಿ ಸೂಕ್ತುಮೊದ ವಿಚಾರ. ಅಂಚ ಬುಡ್ವಾದ್ ಪಣ್ಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಸಂಸಾರೊದ ಸುಬಾವು ಇಚಿತ್ತದನೆ! ಅಮ್ಮೆ ಮಗೆನೇ ಒರಿಯಡೊರಿ ಪಗೆ ಕಳೊಂಬೆರ್. ರಾಜೆರ್ನ ಕುಲೊಟು ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ. ಎಲ್ಯಿಡ್ ಅರಿಡ್ ತರೊಂದಿತ್ತಿನ ಒಪ್ಪುಪುಟಿನ ಜೋಕುಲೇ ಮಲ್ಲೆ ಆವೊಂದು ಪೋಯಿಲೆಕನೇ ಅಧಿಕಾರ, ಸಂಪೊತ್ತುದ ಅಂಗಲಾಪುಡು ಪಗೆನಕುಲಾಪೆರ್. ಒರಿಯನ್ ತೊಂಡ ನನೊರ್ಯನ ಪಿತ್ತ ಕಲಡುಂಡು! ಒರಿಯನ ಇಸ್ವಮಿತ್ತೆರ್ ನನೊರ್ಯಗ್ ದುಸ್ವೆರಾದ್ ತೋಜುವೆರ್. ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕಲೆಗ್ ನಿನ ಅಂದಿಗರೆಡ ವೈರ ಇಜ್ಜತ್ತ?

“ರಾಜೆ ಧನಕನಕ ಒಟ್ಟು ಪಾಡೊಡು. ವಿದ್ವಾಂಸೆರೆಗ್ ಆಶ್ರಯ ಕೊರ್ಯೆರೆ, ದಂಡ್‌ದಳ ಬದ್ರ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಕತ್ತಿ ಕಯ್ದುಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಯಿಪೆರೆ, ಮಾತೆಕ್ಲ ಸಂಪೊತ್ತು ಬೋಡಾಪುಂಡು. ಸಂಪೊತ್ತು ರಾಜಗ್ ಗತ್ತಾದ ತಾನಮಾನ ಕೊರ್ಪುಂಡು.

“ರಾಜಗ್ ಮಂತ್ರಿನ ಅಗತ್ಯ ಉಂಡು. ಮಂತ್ರಿ ಬೀರೊಡು, ಬುದ್ಧಂತಿಕೆಡ್, ಧರ್ಮ ಪಾಲನೆಡ್, ಉದಾರತೆಡ್, ಶತ್ರು ಸಂಹಾರೊಡು, ಚತುರೋಪಾಯೊಡು, ವಿಚಾರೊಡು ಮಿಗಿಲಾದಿಪ್ಪೊಡು. ಸಂದರ್ಪುಗು ಸರಿಯಾದ್

ಜ್ಞಾನಿಲೆನ್, ಬಾಸೆಲಿಪಿ ತಜ್ಜೆರೆನ್, ಮಾಂಡಲೀಕ ಸಾಮಂತೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾವುನ, ಕಡಪುಡುನ ಚಾತುರ್ಮದೊಟ್ಟುಡು ಎಡ್ಡೆ ಪಡ್ಡೆ ರಡ್ಡೆನ್ನಾ ತುಲಿತ್ ತೆರಿಯೊನುನ ಸಗ್ಗಿ ಅಯಡ ಉಪ್ಪೊಡು.

“ಆಡಳಿತೊಗು ಅನ್ಯೂಲ ಆಪಿಲೆಕ್ಕ ಆಯಾಯ ಸ್ಥಾನೊಗು ಸರಿಯಾಯಿನ ಯೋಗಿತೆದ ಸಾರಥಿಲೆನ್,, ರಥಿಕೆರೆನ್ ನೇಮಕ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಕಟ್ಟಿ ಪಿಜಿನ್‌ಲ್ ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪೊನ್ನಾ ತುಚ್ಚಿ ತುಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡುವ. ಅಂಚೆನೇ ಪಗಸೇನೆದುಲಯಿ ಪೊಗ್ಗುದು ನುರುನ ದೈರ ಚಲಬಲದಕ್ಲೆನೇ ಸೇನೆಡ್ ಸೇರಾವೊನೊಡು.

“ಸೇವೆದಕ್ಲೆನ್ ಸೇರಾವೊನ್ನಗ ಮಾನವೀಯತೆ ಬೊಕ್ಕ ಸಮಾಜ ಸೇವೆದ ದಿಸ್ಪಿ ದೀವೊನೊಡು. ದೊಡ್ಡದ ದುರಾಸೆ ಇಜ್ಜಂದಿನಕ್ಲೆನ್, ಹೆರಿಯರ್, ಅಂಗವಿಕಲೆರ್, ಕುಂಟೆರ್, ಕುರ್ದೆರ್, ದುರ್ಬಲೆರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಅಜತ್ತ್‌ದ್, ಅಕಲೆಗಾಪಿನ ಬೇಲೆನ್ ಕೊರೊಡು. ಅಕುಲು ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹ ಮಲ್ಪುಚೆರ್.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಈ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತೊಡು ಮುನಿನಕಲ್, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ವಿದುರಡ ದುಂಬುಲಾ ಕೇಣ್ಣಿತ್ತೆ. ಮಾತೆನ್ನ ತೆರಿದಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ನಾರದೆರ್ ಪಣ್ಣಗಲಾ ಕೇಣೊಡುಂದೇ ಆಪುಂಡು. ಕೇಣ್ಣಗ ಪೊಸಪೊಸ ಯೋಚನೆಲ್ ಮೆಂಚುಂಡು.

ನಾರದೆರ್ ಪಣೊಡಾಯಿನೆನ್ ಬೊಡಿಯಂದೆ ಪಂಡೆರ್. ಪಿರಾವುದ ಮಾರಾಚೆರ್, ನೃಗ, ಭರತ, ದುಂದುಮಾರ, ಸಗರ, ಪುರೂರವ, ನಳ, ದಶರಥ.. ಮೊಕಲ್ನಂಚೆನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನನೇ ನಾರದೆರ್ ಬಯಕೆ.. ಕಡೆಕ್ ಸರ್ವೆರೆಗ್, ಸರ್ವ ಕಾಲೊಗು ಮುಕ್ಯ ಆಪಿನೆನ್ ಪಂಡೆರ್. ಆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ರೀತಿ, ಬಾಸೆದ ಬಳಕೆ, ನುಡಿತ ಪೊರ್ರು, ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಂಡ್. ವಿಚಾರೊಲು ಮನಸ್‌ಗ್ ನಾಟ್‌ಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಐಸಿರಿ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತ್. ಅವ್ವೆನ್ ನಂಬೊಂದು, ಪಗೆಮಚ್ಚೆರೊದ ಕಿಚ್ಚಿ ಎಚ್ಚಾವೊನೊಡ್ಡಿ. ಬಂಗಬೇನೆಬೇಂಗ್ ಬದ್ಕಡ್ ಸಾಜನೆ! ಅವ್ವೆಕ್ ಪೋಡ್ಡೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಸತ್ಯೊದ ಸಾದಿಡೇ ನಡತ್‌ಂಡ ಬಯ ಆಪುಜಿ. ನಿನ ಸಾಜ ಸಜ್ಜಂದಿಕೆನ್ ಒರೊನೊಡು. ಅಪಕೀರ್ತಿಗ್ ಕಾರಣ ಆವಂದಿಲೆಕ ನಡತೊನೊಡು. ಬದ್ಕಾದ ಮೌಲ್ಯ ಮದಪಂದೆ ಮನ ಸೊಚ್ಚ ದೀವೊನೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ರಾಜನ ಬದ್ಕೆಲ ಗಾಳಿಗ್ ತಿಕ್ಕಿನ ತುಡರ್ ಆಪುಂಡು, ಮುಗಲ್ ಆಪುಂಡು. ಕಾಮನಬಿರುತಂಚ ಬೇಗ ಮಾಜುಂಡು. ಆ ಬದ್‌ಕ್‌ಡ್ ಆಪೊತ್ತುಲು ದಿಂಜ, ಅಂಚಾದ್ ಬದ್ಕಾದ ಮೇಲೆದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪೊಡು.”

ಧರ್ಮರಾಜೆ ಮನದೀದ್ ಕೇಣ್ಣಗ ನಾರದೆರೆಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಂಡ್. ಕುಡ ರಡ್ಡ್ ವಿಚಾರೊಲೆನ್ ಪಂಡೆರ್. “ಜನೊಕುಲೆಡ ದಯೆ, ಪರಪೊಂಚೊಲೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಬಯ, ಪಗೆನ್ ಮುತ್ತಾವುನ ಚಲ, ದಾನಗುಣ, ಚಾಡಿಕೇಣಂದಿನ ಸುಬಾವು, ಉಂದು ಮಾತ ರಾಜನ ಎಡ್ಡೆಪುಗು ಬೋಡಾಪಿನನೇ. ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತೆ ಸುಕೊತ ಬೇಲೆ ಅತ್ತ್. ಐಬೋಗೊದಲೆಕ ತೋಜಿಂಡಲ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಡಳಿ ಪಂಡ ಖಡ್ಗೊದ ಬಾಯಿಡಿತ್ತಿನ ತಿಗತಂಚ ಆಪೊತ್ತುದನೆ! ಉಚ್ಚುದ ಜಿಡೆಟಿತ್ತಿನ ಮಾರಣಿಕದಂಚನೆ! ವಜ್ರ ಕತ್ತಿನ್ ಉಡಲ್‌ಗ್ ಒಡ್ಡಿಲೆಕನೆ! ಸಿಂಗೊದ ಮಾಟಿಡಿತ್ತಿನ ಅಮುರ್ತೊದ ಕಳಶದಂಚನೆ! ರಾಜ್ಯೊದ ಒಡತನೊಗು ದಿಂಜ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ ಬೋಡು. ಮನದೀದ್, ಕಬಟಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬೆನ್ನಿನ ಅಧಿಕಾರಿಲ್ ಬೋಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಬಡವೆರ್ ಕಸ್ಪೊಲೆನ್ ಏರ್ ಕೇಣ್ಣೆರ್? ಅಕುಲು ಬೆಂಗ್ ಬೇನೆಡ್ ಬೆಯ್ಪೆರ್. . ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಅಂಚ ಆಪಿನೆಕ್ ಅವಕಾಸ ಕೊರೊಡ್ಡಿ.”

“ಆವು ಪೂಜ್ಯೆರೇ.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಅಕೇರಿದ ನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ. ಏಪೊಲ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತ್ ಪಾತೆರೊಡು. ಒರ ಪಂಡಿನೆನ್ ಅತ್ತ್

ಪಣ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಸುರುಮಲ್ತಿನ ಬೇಲೆನ್ ಅರೊಡು ಬುಡ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನಿನಡ ಪಾತೆರೆರೆ ಬರಿನಕಲ್ಲ ಮೆಲು ತೆಲಿಕೆಡೇ ಪಾತೆರೊಡು. ಮನಸ್‌ಡ್ ಕಬಟ, ತಲಮಲಕ ಉಪ್ಪೆರೆಗಾವಂದ್. ನನೊರೈನ ಏಳ್ಗೆ ಅಡ್ಡ ಬರೆರೆಗಾವಂದ್. ಕುಟುಮೊದ ಒಗ್ಗಟ್ಟ್ ಉಡೆಪೆರೆಗಾವಂದ್..”

ನಾರದರೆನ ಹಿತನುಡಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್‌ಗ್ ಮುದ ಕೊರುಂಡು. ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದಿ ಸೊಲ್ತೆ ಸಂದಾಯೆ. ರಾಜಧರ್ಮೊನು ಎಡ್ಡೆ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪುವೆಂದ್ ಪಣೊಂಡೆ. ಅಪಗನೇ ಅಯಗ್ ತನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡುರಾಜನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ನಾರದರೆ ಕೇಣುವೆ, “ಪೂಜ್ಯೆರೆ, ಈರ್ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡು ತಿರುನ್ನಾರ್. ಇಂದ್ರ, ಯಮ, ವರುಣ, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಮಾತೆರ್ದಲಾ ಸಭೆಕ್ ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುನಾರ್. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತೀರ್ದ ಪೋಯಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ್ ತೂತರ?”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಇಂದ್ರ ಸಭೆಕ್ ಪೋಯಿನಪಗ, ಅಲ್ಪ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಇಂದ್ರಗ್ ಸರಿಸಮಾನೆರಾದಿಪ್ಪುನ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ನೃಗ, ನಳ, ಭರತ, ಯಯಾತಿನಕ್ಲೆನ್ ತೂಯೆ. ನಿಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಅಲ್ಪ ತೋಜಿದ್‌ಚೆರ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಅರೆನ್ ಯಮನ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ದುಕ್ಕಿದ್ ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತಿನೆನ್ ತೂಯೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಂಡ್. “ಸತ್ಯಸಂಧೆರಾಯಿನ ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ಜಾಗೆ ಇಜ್ಜಾಂಡೆ? ಅರೆಗ್ ಅಂಚಿನ ತಾನ ತಿಕ್ಕಂದಿನೆಕ್ ಕಾರಣ ದಾದೆ? ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿನೆಂಚ?”

“ಅಕುಲು ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ತಿದೆರ್.”

“ಆ ಯಾಗ ಮಲ್ಪಂದಿನ ಎಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಯಮನ ಆಸ್ಥಾನೊಡೇ ಉಪ್ಪೊಡಾಪುಂಡೆ?”

“ಭೇ! ಅಂಚ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡುನ ಮಗೆ ಈಯೆ ಆ ಮಹಾಯಾಗೊನು ಪೊರ್ದುಡು ಮಲ್ತಡ ಆ ಪುಣ್ಯೊದ ಫಲೊಟು ನಿಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನೊಡಿತ್ತಿನ ರಾಚೆರ್ದ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರೊಂಬೆರ್. ಬಲಾಡಿಗಿರಾಯಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಉಪ್ಪುನ ನಿಕ್ಲೆ ಈ ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಂಗ ಆವಂದ್.”

ನಾರದರೆನ ನುಡಿ ರಾಜನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಕಂತ್‌ದ್ ಅಪಗನೇ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನ ಸಂಕಲ್ಪೊಲ ಉಂಡಾಂಡ್.

ನಾರದರೆ ಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದನೇ ಅಲಚನೆ ತರೆಟ್ ತಿರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಅವು ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಆವ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ಮಾನ ಇತ್ತಿನೆಡ್ಲಾತ್ರ ದ್ರುಪದ, ಶಲ್ಯ, ಕೇಕಯರಾಚೆರೆನ್, ಮಂತ್ರಿಲೆನ್, ಧೌಮ್ಯ ಮುನಿನಂಚಿನಕ್ಲೆನ್ ಬರಿಮಲ್ಪಾಯೆ. ನಾರದರೆ ಪಿತ್ರ ಪಾಂಡುನ ಬಗ್ಗೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ಪೊಡಾತಿನ ಅಗತ್ಯೊನು ಪಣೊಂಡೆ. ಆಂಡ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಪಂಡ ಕುಸಲತ್ತ್. ದಾದ ಮಲ್ಪುನು ಪಣ್ಡ್ ಅಕಲ್ ಸಲಹೆ ಕೇಣುವೆ. ಆಯೆ ಪಣೊಡ್ಲ ದುಂಬೇ ದ್ರುಪದೆ ಲಕ್ವೆಡ್ ಉಂತುದು ಮಾತೆರ್ದಲಾ ಪರವಾದ್ ಪಣ್ಣೆ,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಾರದರೆ ಪಂಡಿಲೆಕ, ನಿನ ಸಂಕಲ್ಪೊದಲೆಕ ಯಾಗ ನಡಪಡ್. ಅಯಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಸಂಪೊತ್ತು ಎಂಕ್ಲೆಡ ಉಂಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ದೈರ ಆಂಡ್.

ಧೃಷ್ಣದ್ಯುಮ್ನೆ ಅಂಚನೇ ಅಲ್ಪ ಇತ್ತಿನ ಮಾತ ರಾಚೆರ್ದಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಈ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಉಂಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕುಲ್ಲಾ ಯಾಗೊಗು

ಸಾಯಮಲ್ಪುನ ಉಮೇದ್‌ಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಲಕ್ಕದುಂತುದು ಪಣ್ಣೆ, “ಅಣ್ಣಾ, ಮಾತೆರ್ಲ ಸಾಯ, ಸಂಪೊತ್ತು, ಬೆರಿಬಲೊತ ಪಾತೆರ ಪಣೊಂದುಪ್ಪನಗ ಪಿರ ಅಂಡುನ ಪ್ರಶ್ನೆನೇ ಇಜ್ಜೆ.”

“ಅಂದ್. ಆಂಡ, ದುಂಬುದ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪೊಂಡಾಂಡ ಗೋವಿಂದ ಕೃಷ್ಣಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್‌ಗ.”

“ಆತೇ ಅತ್ತ? ಕೇಣ್‌ಗ.”

ಅರ್ಜುನನಂಚನೇ ಮಾತೆರ್ಲ ಒಂಜೇ ಸೊರೊಟು ಪಣೊಂಡೆರ್.

* * * * *

ಧರ್ಮರಾಯನ ದೂತೆ ದ್ವಾರಕೆಡ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್, ಕಾಣಿಕೆನ್ ಕೊರ್ದ್, ಯಾಗೊದ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣೆ. ಉಂದೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಕೃಷ್ಣ ಅಕ್ಕೂರನ್, ಬೇತೆ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ಅಗತ್ಯೊನು ಅಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ಪುವೆ. “ತೂಲೆ, ಭರತ ಖಂಡೊಡು ದುಸ್ಸ ರಾಜೆರ್ನ ಸಂಕಿ ಬುಳಿವೊಂದುಂಡು. ಜರಾಸಂಧೆ, ಶಿಶುಪಾಲೆ, ಅಂಚನೇ ನನಲಾತ್ ರಾಜೆರ್ ಹಮ್ಮುಹಾಂಕರೊಡು ದುನಿತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಅಕಲ್ ಕಡಕಾಲ ಕಯ್ಯಲಾವೊಂದುಂಡು.” ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೃಷ್ಣ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿದಡೈನೆ! ಅಲ್ಪ ದಾಲ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಾಂದಿಲೆಕ್ಕ. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಲೆಪುಡಾಯಿನ ಜಂಬರ ದಾದ? ಯುದ್ಧೊದ ಅಗತ್ಯ ಮಿನಿ ಬಯ್ಯೊಂಡ?”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತೆಲಿಕೆ. “ಅತ್ತ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ ಬೆರಿಸಾಯ ಉಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕ್ ಎಂಚಿನೆತ ಪೋಡಿಗ್? ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಸಮ್ಮಂದವಾಯಿನ ಒಂಜಿ ಜಂಬರ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಅರೆಗ್ ಪಿತ್ಯಲೋಕೊಡು ಎಡ್ಡೆ ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕಂದೆ ದುಕ್ಕೊಡುಲ್ಲೆರ್ಗೆ. ಯೆಂಕುಲು ಮುಲ್ಪ ಐಬೋಗೊಡು ಬದ್ಡೊಂದುಲ್ಲ. ಅರೆಗ್ ಅಲ್ಪ ಎಡ್ಡೆ ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕೊಂಡಾಂಡ ಯಾನ್ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ನಾರದೆರ್ನ ಸಲಹೆ. ಆ ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಆವ? ಅಯಿಕ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಸಂಪೊತ್ತು ಒದಗ್‌ದ್ ಬರುವ? ಯಾಗ ಮಲ್ಪೊಡುಣ್ಣಿನ ಸಂಕಲ್ಪ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

ಕೃಷ್ಣ ತೆಲ್ಪುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ! ಈ ತೆಲಿಪಡ. ಯಾನ್ ಸಂಕಡೊಡುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಸಂಕಲ್ಪೊನು ಯೆಂಚ ನಡಪಾವುನು?”

ಗಾಂಬಿರೊಡು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಣೊಂದುಪ್ಪನಗ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಬೊಕ್ಕ ಬೊಕ್ಕಲ ತೆಲಿಕೆನೆ!

“ಓ! ಆ ನಾರದಮುನಿ ಪೊರ್ರುದ ಬಲೆನೇ ಬೀಜಾದೆರ್! ನಿಕುಲು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದರ್. ರಾಜಸೂಯೊಗು ಯೇತ್ ಸಂಪೊತ್ತು ಬೋಡುಂದು ತೆರಿದರ? ಅವು ಸಲೀಸ್‌ಡ್ ಒದಗ್ ಬರಂದ್. ನಿಕಲ್ಪವು ಬಜೀ ಜೋಕ್ಲಾಟಿಗೆ ಆಂಡತ್ತ?”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೋನೆ ಯೆತೆಟ್ ಕಂಗ್‌ಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಉಂದು ನಿಜವಾದ್ಲ ಜೋಕ್ಲಾಟಿಗೆನ?”

“ಅಂದ್, ದುಂಬುದ ಕಾಲೊಡು ರಾಜೆರ್ನಾಕುಲು ಮಲ್ಪೊಂದಿತ್ತೆರ್ ನಿಜ. ಆಂಡ, ಇತ್ತೆ ಸರ್ವ ರಾಜೆರೆನ್ ಗೆಂದ್‌ದ್, ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಕುಲು ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಅವು ಪಣ್ಣಿನಾತ್ ಸೊಲಬ ಅತ್ತ. ನಾರದೆರ್ನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ ಈ ಸಂಕಲ್ಪೊಗೇ ದುಂಬಾತತ್ತ?”

ಧರ್ಮರಾಯ್ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಮನಿಪುಜೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಕೌರವೆರ್ ನಮ್ಮಕುಲೇ. ಆಂಡ ಅಕ್ಲೆಗ್ ನಮನ್ ತೂಂಡನೇ ಆಪುಜಿ. ಅಕಲ್ಲೊಟ್ಟುದ ಕರ್ಣೆ, ಶಕುನಿ, ಜಯದ್ರಥೆರೆಗ್ ನಮ ದೂರೊದಕುಲೇ! ನಮ ಏಳ್ಗೆನ್ ಯೆರೆಗ್ಲಾ ಸಯಿಸೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ಕಿಚ್ಚಿಮಚ್ಚರೊಡುಲ್ಲೆರ್. ಕಂಸನ ಪರಿವಾರಲ ಅಂಚಿನೆ! ಅಂಚಿಡ್ ಮಗಧರಾಜೆ ಜರಾಸಂಧೆ ಮಚ್ಚರೊಡು ಕಮ್ಮಿಯೆ? ಕಾಲಯವನ, ದಂತವಕ್ರ, ಶಿಶುಪಾಲ, ಪೌಂಡ್ರಕ, ಸಾಲ್ವದೊರೆ, ಮುರ, ನರಕ. ಮೊಕಲ್ನ ಪುದರ್ ಕೇಣ್ನನ?”

“ಅಂದ್ ಅಕ್ಲೆಡ್ ಕೆಲವೆರೆನ್ ಈಯೆ ಕೆರ್ಡ್ ಮುಗಿತ್‌ದತ್ತ?”

“ಅಂದ್, ಆಂಡ ಆ ಮಾಗಧೆ ಉಲ್ಲೆತ್ತ? ಆಯಗ್ಲಾ ಯೆಂಕಲೆಗ್ಲ ಸರಿ ಬರ್ಪುಜಿ. ಆಯೆ ಯೆನ ಮಾಮೆ ಕಂಸನ ಮಾಮೆ! ಕಂಸನ್ ಯಾನ್ ಕೆರ್ಚೆತ್ತ? ಆಯನ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು ಜರಾಸಂಧಡ ದೂರು ಕೊರೆರ್. ಆಯೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಪಗೆಪತ್‌ದೆ. ಆಯನ ಹಿಂಸೆಡಾದೇ ಯೆಂಕುಲು ಮಧುರೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಕಡಲ್ಪ ನಡುಟು ದ್ವಾರಕೆ ಪಣ್ಣಿನ ಊರು ನಿರ್ಮಿತ್‌ದ್ ಬದುಕೊಂದುಲ್ಲ. ನಿಕುಲು ಯೆನ ಅಂದ್‌ಬಂದುಲ್ ಪಣ್ಣ್ ಅಯಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಅಂಚ ನಿಕಲ್ನ ಜತೆಟ್ ಯಾನಿತ್ತೆಡ ಆಯೆ ಗರ್ವೊಡು ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆನೇ ಬುಡ್ಡುಜೆ.”

“ಜರಾಸಂಧೆ ಆತ್ ಬಲಾಡಿಗನ?”

“ಆಯನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಆಯೆ ಒಂಜಿ ನರಹತ್ಯೆದ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುವೆಗೆ! ಅಯಿಕಾದ್ ನೂತ್ತೊಂಜಿ ವಂಶೊದ ರಾಜೆರೆನ್ ಸೆರೆಮನೆಟ್ ದೀವೊಂದೆ. ಆಂಡ ಅಯನಾತೇ ಬಲಾಡಿಗರಾಯಿನ ಭಗದತ್ತೆ, ಬಾಹ್ಲಿಕೆ, ನರಕೆ, ವೃದ್ಧಕೃತೆ, ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಈ ಯಾಗೊಗು ಅಡ್ಡಿಯಾದುಲ್ಲೆರ್.

“ನಮ ಬಡಕಾಯಿದ, ಮೂಡಾಯಿದ ರಾಜೆರೈಕುಲ್ಲಾ ನಂಕ್ ಬಗ್ಗಾಯೆರ್. ತೆನ್ನಾಯಿದಕುಲು ಬೊಕ್ಕೊಲ ಬಿರೆರ್. ಆಂಡ ಮೊಕ್ಷೆನ್ ಮಾತ ಎಂಚಲ ಮಟ್ಟಪಾಡೊಲಿ. ಯಾನ್ ಏತೋ ದುಸ್ತೆರೆನ್ ಹದಮಲ್ತ್‌ದೆಡ್ಲ ಜರಾಸಂಧ, ಶಿಶುಪಾಲೆರೆನ್ ದೊಂಸ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ ಯೆನಡ ಆಯಿಜಿ. ಅಯಿಕಾಪಿನ ಬಗೆನೇ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೋನೆ ನನಲಾತ್ ಕಂಗ್‌ಂಡ್. “ಕೃಷ್ಣಗ್ ಆವಂದಿನ ಬೇಲೆ ಎಂಕ್ಲೆಡ್ ಆವ? ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ.... ಕೃಷ್ಣಡ ಇಂಚ ಪಂಡೆ-

“ಅಪಗಾಂಡ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾಗೊಗು ಈತ್ ತಡೆಪುಲು ಉಲ್ಲಂದ್ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯಿಜಿ. ಕೃಷ್ಣಾ, ಮಾಗಧನ್ ನಿಕ್ ಕೆರೈರಾಪುಜಿ ಪಣ್ಣಗ ಯೆಂಕ್ ಅಚ್ಚಿರಾಪುಂಡು.”

ಯಾಗೊಗುಪ್ಪುನ ಅಡ್ಡಿಇಡ್ಡುರೊಲೆನ್ ತೆರಿದ್ ಭೀಮೆ ಬುಸುಬುಸು ಸುಯಿಂತೆ. ಲಕ್‌ದುಂತುದು, “ಅಣ್ಣಾ, ಯಾಗ ನಡಪೊಡು. ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆ ಇತ್ತಂಡ ಯಾವು. ಅಡ್ಡಿಡ್ಲೆನ್ ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ.”

“ಅಂಚಿತ್ತ ಭೀಮ, ಆ ಮಾಗಧನ ಸಂಗತಿ ಕೇಂಡತ್ತ?”

ಭೀಮೆ ಗರ್ವೊದ ಒಸಯೊಡು, “ಮಾಗಧೆ ಪಣ್ಣಿನಾಯೆ ಏರ್? ನಿನ ಪಗೆನಾಯೆನ? ಅಂಚಾಂಡ ಎಂಕ್ ಬೂಳ್ಳ ಕೊರ್ಲ. ಅಯಗೊಂಜಿ ಗತಿ ತೋಜದೇ ಬರ್ಪೆ.”

“ಭೀಮಾ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಕೃಷ್ಣೆ ಪಂಡಿನ ಕೇಂಡತ್ತಾ?”

“ಅಣ್ಣಾ, ಸುರೂಟು ಎಂಕ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರೊಡು. ಯಾನೇ ಮಾತ ದಿಕ್ಕಿಗ್ಲಾ ಪೋದು ಗೆಂದ್ ಬರ್ಪೆ.. ತಡೆಪುನಕ್ಲೆನ ರುಂಡ ರಟ್ಟಾವೆ. ಬಾಕಿದಕುಲು ಕಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆನ್ ಅಕುಲೇ ತರೆಟ್ ತುಂಬೊಂದು ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮಾಗಧನ್ ತವುರ್ಪು ದಕ್ಕುವೆ. ನಿನ ಯಾಗೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆಂಕೇ ಉಪ್ಪಡ್. ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆ ರುಸಿಕುಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾಲ.”

ಭೀಮನ ಪಾತೆರೊಗು ಅರ್ಜುನೆ ಸೊರ ಕೂಟುವೆ..

“ಅಣ್ಣಾ, ಪಗೆನಕ್ಲೆಗ್ ಪೋಡಿಡ್ ಯಾಗ ಉಂತಾವುನ ಅಲಚನೆನ? ಯೆನ ಕೈಟ್ ಗಾಂಡಿವ ಧನುಸ್ಸು ಉಪ್ಪುನಾಂಡಲ ದಾಯೆಗ್? ಇಂದ್ರ, ಆಗ್ನೇಯ, ವಾರುಣ ಪಣ್ಣಿನ ಪಗರಿಲ್ ಉಪ್ಪುನು ದಾಯೆಗ್? ಈ ರಥ, ಹನುಮ ಧ್ವಜ ದಾಯೆಗ್? ಉಂದೆಟ್ ಲೋಕೊದ ಸಜ್ಜನೆರೆಗ್ ರಕ್ಷಣೆ ತಿಕ್ಕೊಡತ್ತ? ಅಂಚೆನೇ ದುಸ್ಸೆರೆಗ್ ಶಿಕ್ಷೆಲ ಆವೊಡತ್ತ? ಅಣ್ಣಾ, ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನ ಬೆರಣೆರೆನ್, ರುಸಿಕುಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾಲ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ದಿಗ್ವಿಜಯೊಗು ಕಡಪುಡುಲ. ಅಡ್ಡಿ ಒಡ್ಡುನ ಬಂಡಪುಂಡೆರೆನ್ ಜೆಪುಡಾದ್ ಬರ್ಪೆ.”

ಭೀಮನಲ, ಅರ್ಜುನನಲ ರೌಸುದ ನುಡಿ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಪಂಡಿನಿ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನವು ಬಂಗ ಪಣ್ಣೆ.. ಆತೆ. ಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆಗೇ ಆವಂದ್ ಪಂಡೆನ? ವಿನಯ, ವಿಕ್ರಮ, ವಿದ್ಯೆ, ರಾಜನೀತಿ ತೆರಿಯೊಂದಿನ ಪರಾಕ್ರಮಿಲಾಯಿನ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆಗ್ ಏರ್ಲಾ ಎದ್ ರತ್ತ್? ಅಂಚಾದ್ ಯಾಗೊದ ಸಂಕಲ್ಪ ದುಂಬರಿಯಡ್.”

“ಅಂಚಾಂಡ ಇತ್ತೆ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

“ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಯೆನಡಪ್ಪ ಬರಡ್. ಪಗೆತ ಪುಗೆನ್ ತೆಕ್ಕಾದ್ ಬರ್ಪೆ. ಮೊಕ್ಲೆನ ನುಡಿ ಕೇಂಡತ್ತ? ನನ ಯಾಗ ಆಯಿಲೆಕನೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಇತ್ತೆ ಚಿಂತೆ ದೂರ ಆಪುಂಡು. ಕೃಷ್ಣನ ಸಂಗತ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಯೆರೆ ಅಳ್ಕ ಆಯಿಜಿ. ಆಂಡ ಮನಸ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಮೊಕುಲಿರುವೆರ್ ಎಂಕ್ ಕಣ್ಣಾಲಾಂಡ ಈ ಎನ ಮನಸ್. ನಿನನೇ ನಂಬೊಂದೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದ್ಂಡ ಗೇಲ್ ನಿನ್ನವೆ.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನೆಪು ದೀವೊನ್ನ, ಒವ್ವೇ ರಾಜಿಲ ಒರಾನೆ ಬಗ್ಗುಜೆ. ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ಮರುತ್ತರಾಯೆ ಮೊಕುಲು ರಾಜಸೂಯ ಮಲ್ಪೆರೆ ಪೋದು ಬಾರೀ ಬಂಗ ಬತ್ತದೆರ್. ಇತ್ತೆಲ ದುಸ್ಸೆರೆನ ಕಾಲ. ದುಸ್ಸೆರೆಡ್ ದುಸ್ಸೆ ಆ ಜರಾಸಂಧನ್ ಮುಗಿಪಾಂಡ ಬಾಕಿದಕುಲು ತಗ್ಗುವೆರ್. ಬಯಬಗ್ಗಿ ಗೌರವೊಡು ನಡತೊನುವೆರ್. ಅಪಗ ಯಾಗೊಗು ಅಡ್ಡಿ ಆಪುಜಿ. ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡು ರಾಜಗ್ ಇಂದ್ರಲೋಕೊಡೇ ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕುಂಡು.”

ಭೀಮೆ ಮಾಗಧನ ಬಗ್ಗಡ್ ತೆರಿಯೊನೆರೆ ಬಯಕುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಮಾಗಧನ್ ಬಾರಿ ಪುಗರೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಯೇರಾಯೆ? ಆಯನ ಪರಾಕ್ರಮದ ಪೊಲಬು ದಾದ?”

“ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಬೃಹದ್ರಥೆ ಪಣ್ಣಿ ಅರಸೆ ಗಿರಿವ್ರಜೊಟು ಆಳೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಯನ ಬೊಡೆದಿನಾಕುಲು ಕಾಶಿರಾಜನ

ಜೋಕುಲು. ಆಕುಲು ಇರುವೆರೆಡ್ಲಾ ಸಂತತಿ ಆವಂದಿನೆಕ್, ಬೃಹದ್ರಥೆ ಬೇಜಾರ್ಡ್, ಬೊಡೆದಿನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ತಪಸ್‌ಗಾಂದ್ ಪೋನಗ ಸಾದಿಡ್ ಚಂಡಕೌಶಿಕೆ ಪಣ್ಣಿನ ತಪಸ್ವಿ ತಿಕ್ಕುವೆ. ಮೂವೆರ್ಲ ಆ ತಪಸ್ವಿಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತುವೆರ್. ತಪಸ್ವಿ ಮೊಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕೊನು ಕೇಣ್ಡ್, ಉಪಕಾರ ಮಲ್ಪುನೆಕಾದ್ ಧ್ಯಾನ ಮಲ್ತುವೆ. ಅಪಗ ಆಯನ ತುಡೆತ ಮಿತ್ತ್ ಒಂಜಿ ಪರ್‌ಂದ್ ಕುಕ್ಕು ಬೂರುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಬೃಹದ್ರಥೆಗ್ ಕೊರ್ಪು ಅರಮನೆಕ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ತಪಸ್ವಿ ಪಂಡಿಲೆಕ ಆ ಕುಕ್ಕುನು ರಡ್ಡ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು ತಿನ್ನೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಇರುವೆರ್ಲ ಅರ್ಧರ್ದ ಬಾಲೆಲೆನ್ ಪೆದ್ದುವೆರ್. ಆ ಅರೆಬಾಲೆಲೆನ್ ತೂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರುಕ್ಕು ಪೋಪೆರ್.

“ಛಿ! ಉಂದು ಒವ್ವಾ ಕೇಡ್‌ದ ಫಲೊನೇ ಆದಿಪ್ಪು. ಪೋವಡಂಚಿ” ಪಣೊಂದು ನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿಡ್ ದಕ್ಕೆರೆಗ್ ರಾಜಾಜ್ಜೆ ಆಪುಂಡು. ಆನಿ ರಾತ್ರೆಡ್ ಜರೆ ಪಣ್ಣಿನ ರಕ್ಕಸಿ ಆ ರಡ್ಡ್ ಬಾಗೊಲೆನ್ ತೂಪೊಲು. ಬಾಲೆನ್ ಸಿಗ್ತಾದಿನಕುಲು ದಾಯೆಗ್ ತಿನ್ನಿಜೆರ್ ಪಣೊಂದು ರಡ್ಡ್ ಸೀಳ್‌ನ್ ಗೊತ್ತಾವಂದೆನೇ ಒಟ್ಟು ಗೋಡ್ಯುವೊಲು. ಒರಾನೆ ಆಣ್ ಬಾಲೆ ತೆಡಿಲ್‌ದಂಚ ಅರಬಟಿ ದೀಂಡ್. ಬೂಮಿ ನಡ್ಗಲೆಕದ ಆ ಅರಬಟಿ ಕೇಣೊಂದು ಊರ್ದಕುಲು ದೀಟಿಗೆ ಪತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ತೂನಗ ರಕ್ಕಸಿನ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಡೊಂಜಿ ಬಾಲೆ! ಮುಟ್ಟು ಪೋಯೆರೆ ಪೋಡ್ಯುನ ಜನೊಕ್ಲೆನ್ ರಕ್ಕಸಿಯೇ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆತ್ತ್‌ದ್ “ಉಂದು ಯೆಂಕ್ ತಿಕ್ಕಿನ ಬಾಲೆ. ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಮಗೆ. ರಾಜೆ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಕೇಂಡ ಮಾತ್ರ ಕೊರ್ಪೆ” ಪಣೊಲು.

ರಾಜೆನೇ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ.. ಬಾಲೆನ್ ಕೇಣುವೆ.

“ಇಂಬೈ ನಿನ ಮಗೆ. ಆಂಡ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಆದಿತ್ತಿನ ಈ ರಡ್ಡ್ ಸೀಳ್‌ನ್ ಗೋಡ್ಯಿದಿನಿ ಯಾನ್. ಈ ಬಾಲೆಗ್ ಯೆನ ಪುದರ್ ದೀದೇ ಲೆಪ್ಪೊಡು, ಗೊತ್ತಾಂಡ? ಇಂಬೈ ಜರಾಸಂಧೆ. ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಆಪೆ!” ಪಂಡೊಲು.

ರಾಜೆ ಒಪ್ಪಿದ್ ಬಾಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತ್‌ದ್ ಬಾರಿ ಮೋಕೆಡ್ ತಾಂಕುವೆ. ಆಂಡ ಅಯನ ಬೀರಬಿಂಕೊಡಾದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಪೋಡಿಗಿ. ನಿಕುಲು ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನಗ ಸುರುಟು ಆಯೆನೇ ತಡೆಪುವೆ. ಅಯನ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಬಾಕಿದ ರಾಜೆರ್ದಕುಲು ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ಪುಜೆರ್. ಅಯಿಕಾದ್ ಸುರುಟು ಅಯನ್ ಮುಗಿಪೊಡು. ಆತೆಕಾದೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ಯೆನಡಪ್ಪ ಕಡಪುಡುಲ ಪಂಡಿನಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ತಂತ್ರಗಾರ್ಕೆ ಸರಿತೋಜಿಂಡ್. ಅಭಿಮಾನೊಡೇ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪುಡಾಡುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನವು. ಈಯೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರಕ್ಕಕೆ. ಪಗೆನಕುಲು ಬಲಾಡಿಗೇರ್! ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನರೆ ಎಲ್ಯಕುಲು. ಮೊಕಲ್ಮ ಮಿತ್ತ್ ನಿನ ಅನುಗ್ರಹ ಉಪ್ಪಡ್.”

ಜರಾಸಂಧನ ವಧೆ

ಕೃಷ್ಣ, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ದೈರ ಕೊರ್ಪು, ಯಾಗೊಗು ದಿನ, ಮೂರ್ತ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪಾವೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಪರರಾಜ್ಯೊದಕ್ಲೆಗ್ ಉಡ್ಗಿರೆದೊಟ್ಟುಗು ಓಲೆ ಕಡಪುಡೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಉಮೇದ್‌ಡ್ ಅಂಚೆನೇ ಮಲ್ತುವೆ.

ಇಂಚಿಡ್ ದಳಪತಿ ಸೇನೆ ಸೇರಾಯೆ. ಸೇನೆ ಮಗಧ ರಾಯನ ಮಿತ್ತ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಪಿದಾಡ್ಕಗ ಬೆರಣೆರ್ ಸ್ತೋತ್ರ ಪಂಡೆರ್. ರಕ್ಷೋಘ್ನ ಮಂತ್ರೊಲೆನ ವಾಚನ ಆಂಡ್. ಸ್ತಸ್ತಿವಾಚನ ನಡತ್‌ಂಡ್. ದಳಪತಿ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಅರೆದ್‌ದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸೈನಿಕರೇ! ಮಗಧರಾಜನ ಯುದ್ಧಗು ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ. ನಮ ಸೇನೆಗಿತ್ತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ದಳಪತಿ! ಭೀಮಾರ್ಜುನನೇ ನಮ ಮುತಾಲಿಕರ!”

ಸೇನೆ ಉಲ್ಲಾಸದ ಜಯಘೋಷ ಮಲೆಂದು ಪಿದಾಡೆಂದ.

ಕೃಷ್ಣನ ಪಂಡಿನಂಚ ಭೀಮಾರ್ಜುನನೇ ಗುರು ಯೇಸೊಡ್ಡಿನ ಕೃಷ್ಣನೊಟ್ಟುಡು ಶಿಷ್ಯರಂಚ ಪಿದಾಡೆಂದ.

ಜರಾಸಂಧನ ‘ಗಿರಿವಜೋ’ಕು ಪೋಪಿನ ಬಾರೀ ದೂರೊದ ಸಾದಿಡ್ ಜನೊಕುಲ್ಲ ಕಾಣಿಕೆನ್ ಪಡೆವೊಂದು, ಮಾಂಡಲಿಕೆರೆನ್ ತೂವೊಂದು ದುಂಬರಿಯೆರ್. ಗಂಗೆನ್ ದಾಂಟ್‌ದ್ ಮೂಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕಿಡ್ ದುಂಬರಿದ್ ಮಗಧ ಮಂಡಲೊನ್ ಸೇರೊಂಡೆರ್.

ಮಗಧ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಐಸಿರಿನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ! ಜನಮೇಜಯಾ, ಮನು ರುಸಿನ ವರೊಡ್ಡಾವರ ಈ ರಾಜ್ಯೊಡು ಬುಳೆಸಲೆತನೇ ಸಿರಿನೋಟ! ಗೋವುಲೆನ ಸಂಪೊತ್ತು! ಪರಪುನ ಸುದೆಕುಲು, ಸೆಲಿನೀರ್ದ ಕಿರೆಕುಲು. ಕಾಲುವೆಲ್. ಕುಕ್ಕು, ಬಜ್ಜೆಯಿ, ಪೆಲಕಾಯಿ, ತಾರಾಯಿದ ಐಸಿರಿ! ದ್ರಾಕ್ಷೆದ ಬಿತ್ತಿಲ್! ಪೊರುದ್ದದ ನಗರಪಟ್ಟಣೊಲು, ಉಲ್ಲಾಸೊಡು ತಿರೊಂದುಪ್ಪುನ ಜನಮಾನಿಲ್!

ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿನಂಚ ಸೈನಿಕರ್ ಪ್ರಕೃತಿದ, ನಗರೊದ ಪೊರುನು ತೂವೊಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಪಜ್ಜೆ ದೀಯೆರ್. ಯೇತಾಂಡಲ ಉಂದು ಪಗೆರಾಜ್ಯ ಪಣ್ಣಿ ಎಚ್ಚರೊಡ್ಡೆರ್. ಬಯ್ಯ ಆನಗ ಮನಿಪಂದೆನೇ ಒಂಜಿ ಗಿರಿತ ಮರಿಲ್ಡ ಉಂತಿಯೆರ್.

ಇರ್ಲೆಡ್, ಕೃಷ್ಣ, ಭೀಮ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನ ಮೂವೆರೇ ಗಿರಿವಜೋನ್ ಪೊಗ್ಗಿಯೆರ್.. ಸುತ್ತೊಡು ವೈಹಾರ, ವೃಷಭ, ಋಷಿಗಿರಿ ಬೊಕ್ಕ ಚೈತ್ರಕ ಗಿರಿಕುಲು ಇತ್ತಿನ ಈ ನಗರೊದ ಆನೆಬಾಕಿಲ್‌ಡ್ ಪೊಗ್ಗಂದೆ ಪಿರಾವುದ ಬಾಕಿಲ್‌ಡ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಅಲ್ಪಡ್ ಚೈತ್ರಕ ಪರ್ವತೊನ್ ಬಡತ್ತುವೆರ್.. ಗಿರಿತ ನೆತ್ತಿಡ್ ಜರಾಸಂಧನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಬೃಹದ್ರಥೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಮೂಜಿ ನಗಾಲೆನ್ ದೀದಿತ್ತೆ. ಉಂದೆನ್ ಅಪೂರೊಡು ಮಾತ್ರ ಬೊಟ್ಟುನ ಕ್ರಮ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಒಂಜಿ ಸರ್ತಿ ನಗಾಲಿ ಬೊಟ್ಟುಂಡ ಒಂಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಅಯಿತ ದನಿ ಉಂತುಜಿಗೇ! ಈ ‘ಚೈತ್ರಕ’ ಗಿರಿಕ್ ಊರ್ದ ಜನೊಕುಲು ಪೂಜೆ ಮಲೊಂದಿತ್ತೆರ್.

“ಭೀಮಾ, ಅರ್ಜುನಾ, ನಮ ಇತ್ತೆ ಮಲೊಡಾಯಿನಿ ಈತೆ. ಈ ಬಯಂಕರ ನಗಾಲೆನ್ ಬೊಟ್ಟೊಡು, ಗದ್ದಲ ಲಕ್ಕಾವೊಡು..”

ಭೀಮಗ್ ಉಂದು ಕುಸಿತ ಬೇಲೆನೆ!

ನಡು ಇರ್ಲೆಡ್ ಕೇಣ್ಡ ಬತ್ತಿನ ನಗಾಲಿದ ಸಬೊಗು ಇಡೀ ನಗರೊನೇ ನಡ್ಕುಂಡು. ಜರಾಸಂಧಗ್ ಎಚ್ಚರಾಪುಂಡು. ದಾದನಾ ಕೇಡ್ ಆವೆರೆಗುಂಡು ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣುವೆ. ಬೆರಣೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಶಾಂತಿ ಗಾಪಿನ ಪೂಜೆ ನಡಪಾಯೆ. ಈ ಪೊರುಡು ಕೃಷ್ಣನ ತಂತ್ರದಂಚ ಮೂವೆರ್ದ ಗಿರಿತ ಮಿತ್ತೆಡ್ ತಿರ್ತ ಜತ್ತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಬೆರಣೆರ್ದ ಯೇಸೊಡುಪ್ಪುನ ಮೊಕುಲೇ ರಾಜಬೀದಿಲೆಡ್ ಗಲಾಟೆಗೌಜಿ ಮಲೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್. ಅಂಗಡಿಲೆನ್ ಲೂಟಿಯೆರ್. ಅಡ್ಡಬತ್ತಿನಾಕ್ಲೆಗ್ ಹಾಕೆರ್. ಮಗಧರಾಜನ ಅರಮನೆ ಪೊಗ್ಗುವೆರ್. ಉಲಾಯಿದ ಮೂಜಿ ಕೋಟಿಲೆನ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಜರಾಸಂಧನ ಮುಟ್ಟ ಪೋದು ಉಂತುವೆರ್.

ತನ್ನಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬೆರಣೆರೆನ್ ತೂದು ಜರಾಸಂಧಗ್ ಕುಸಿಯಾದ್, ಗೌರವೊಡೇ ಪಾತೆರ್ದವೆ. ಮಧುಪರ್ಕ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮಿತ್ತ ಮಂಚಾವುಡು ಕುಲ್ಲಾದ್ ಸುಕಸುಮನ ಕೇಣುವೆ... ಆಂಡ ಅಯಗ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ತೂನಗ ಬೆರಣೆರತ್ತ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನೊಲ ಸುರಾಂಡ್.

“ತನ್ಕುಲ್ ಏರ್? ಒವು ರಾಜ್ಯೊದ ಬೆರಣೆರ್? ನಿಕಲ್ ಕುಲಗೋತ್ರೊಲು ಒವು?” ಇಂಚ ಕೇಂಡೆಡಲ, ಅಯಗ್ “ಮೊಕುಲು ಬೆರಣೆರತ್ತ್. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೊಡು ಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆತಿನಕುಲೆ! ಅತ್ತಂದೆ ನಡುಇರ್ಲಾಡ್ ಬಯ್ಲೆರ್. ಮೋನೆಡ್ ಪಗೆನಕಲ್ ಚರೈನೇ ಉಂಡು. ಯೇರಾದುಪ್ಪು? ತ್ರಿಮೂರ್ತಿನ ತೇಜಿಯೇ ತೋಜುಂಡು.. ದೇವತೆಲೆನ ಲಚ್ಚಣೊಲ ನೆಗತ್ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಪುಂಡು. ಬೀರೊದ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್‌ಂದ್‌ಲ ಪಣೊಲಿ. ಯೇರಾದುಪ್ಪು?”..

ತನ ನಿನೆಪುನು ಮಗ್ಗೊನುವೆ.

“ಕೌರವೆರ್? ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಎನ್ನಕುಲೇ. ಪಾಂಡವೆರ್? ಉಹೂಂ, ಆಕುಲು ಈ ನಮೂನೆಡ್ ಬರಯೆರ್. ಯಾದವೆರ್? ಆಕುಲು ಯೆನ ಯೆದುರುಡುಂತುನ ಯೋಗಿತೆದಕುಲತ್ತ್. ಆಯೆ ಒರಿ ಕೈಕಂಜಿ ಕಾಪುನ ಮಾಧವೆಲ ಯೆನನ್ ತೂಂಡ ಬಲ್ತ್ ಪೋಪೆ! ಬೊಕ್ಕ ಯೆರೆಗ್ ಯೆನಡ ಪಗೆ ಉಂಡು?”

ಜರಾಸಂಧಗ್ ಒಂತೆ ಕಸಿವಿಸಿಲಾ ಆಂಡ್!

“ಯೇರಾ ಯೆನಡ ಕಾಳಗೋಗೇ ಬಯ್ಲೆರ್. ದೈರೊಡು ಎದುರುಡೇ ಕುಲ್ಲೊಂದೆರ್. ಕಾಲ ಕೆಟ್‌ದ್ ಪೋಂಡೊಡೊ? ಇಂಚ ಈತ್ನೇಟ ಯಾನ್ ತೂತಿಜಿ.”

ಬತ್ತ್ ಕುಲ್ಲುದಿನಕುಲು ಪನಿ ಪಂದುಚೆರ್. ಜರಾಸಂದೆ ಅಕಲ್ ಪಣ್ಣೆ, “ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ, ನಿಕ್ಷೆನ್ ತೂನಗ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಪಂಡ್ ಎಣ್ಣೊನೊಲಿ. ಆಂಡ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಬೆರಣೆರ್ನ ಯೇಸೊಲ ಒಪ್ಪುಂಡು. ನಿಕುಲು ಬುದ್ಧಂತೆರೆ! ಪಿರಾವುದ ಬಾಕಿಲ್‌ಡ್ ಅರಮನೆಕ್ ಪೊಗ್ಗುದರ್. ಇತ್ತೆ ನಿಜ ಪಣ್ಣೆ. ದಾದ ಬೋಡು? ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ.”

ಕೃಷ್ಣ ಪಾತೆರುವೆ, “ನಿನ ಊಹನೆ ನಿಜನೆ! ಯೆಂಕುಲು ಸ್ನಾತಕ ವ್ರತೊದಕುಲತ್ತ್. ಪಗೆನಕ್ಷೆಗ್ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡುನಕುಲ್ಲ ಅತ್ತ್. ಅಂಚ ಪಗೆನೆದುರುಡೇ ಕುಲ್ಲೊಂದ! ಪಿರಾವುದ ಬಾಕಿಲ್ ಪೊಗ್ಗುನವು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಮತಿದ ಸಂಗತಿಯೆ.”

ಜರಾಸಂಧೆ ಜಬಕ್ಕಾಪೆ. ತನನ್ ಪಗೆ ಪಣ್ಣೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ! ತಾನ್ ಮೊಕ್ಷೆಗ್ ಪಗೆ ಆಯಿನೆಂಚೆ?”

“ದಾನೆಂದ್ ಪಂಡರ್? ಉಂದು ಪಗೆನಯನ ಜಾಗೆನ? ನಿಕುಲು ಯೆನ ಪಗೆನಕುಲ? ನಮ ನಡುಟು ಪಗೆ ಪುಟ್ಟಿನಿ ಯೇಪ? ಯೆಂಚೆ? ನಿಕುಲು ವಾ ಜಂಬರೊಗು ಬಯ್ಲೆರ್? ಬೆರಣೆರ್ನ ಯೇಸೊ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ದಾಯೆಗ್? ನಿಕ್ಷೆನ ಈ ಅಜಕೆದ ಪೆದಂಬುಗು ಸಿಗ್ಗೆ ಆವೊಡತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣ ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆಡೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಈ ರಾಜೆರೆನ್ ಬಂದನೊಡು ದೀತ. ಸಜ್ಜಂದಿ ಜನೊಕ್ಷೆಗ್ ತಡೆಯೆರಾವಂದಿನ ಪೀಡೆ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ. ನಿಕ್ಕ್ ಅಧಿಕಾರೊದ ಮದ, ಸಂಪೊತ್ತುದ ಮದ, ಬೀರೊದ ಮದ ಯೇರ್ಡ್ ಪೋತುಂಡು. ನಿನ ಎಡ್ಡೆಪುಗಾದೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ.. ಸೆರೆಟ್ ದೀತಿನ ರಾಜೆರೆನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆಂಕುಲು ಈ ಯೇಸೊಡು ಬಯ್ಲಿನೇ ರಾಜೆರೆನ ಕೊಲೆ ಕಜ್ಜೊನು ತಡೆಪೆರೆಗ್!”

ಆಂಡ, ಜರಾಸಂಧಗ್ ಈ ಸಂಗತಿ ಸೊಸ್ಸ ಆತಿಜಿ.

“ಯಾನ್ ರಾಜೆರೆನ್ ಸೆರಮನೆಟ್ ದೀತಿನಿ ನಿಜ. ಈ ಅಕ್ಷೆಗ್ ದಾದ ಆವೊಡು? ಮಗೆನ? ಪುಲ್ಲಿಯೆ? ಬಂದುವೆ? ಊಳಿಗದಾಯೆನ? ಈ ಯೇರ್? ಆ ರಾಜೆರೆನ್ ಸೆರೆಮನೆಡ್ ಬುಡ್ಡಾವುನ ಉಮೇದ್ ನಿಕ್ಕ್ ದಾಯೆಗ್?”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಗರ್ವೊಡು ದಾಲ ತಡೆಯಿಜಿ.

“ಅಯ್ಯಾ ರಾಜಾ, ಯೆಂಕುಲು ಅಧರ್ಮಿಲೆನ್ ಅರೆಪುನಕುಲು! ಧರ್ಮಿಲೆನ್ ಒರಿಪುನಕುಲು! ಅಯಿಕೇ ಪಂಡಿನಿ. ಸುರೂಟು ಸೆರೆಮನೆಟ್ ದೀತಿನಕ್ಷೆನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆಂಕ್ಷೆಡ ಭಂಡತನ ನಡಪುಜಿ.”

ಜರಾಸಂಧೆ ಗಟ್ಟಿಡ್ ತೆಲಿಪುವೆ. ತನ ಜನೊಕ್ಲೆಡ, “ತೂಲೆ! ಜಗತ್ತ್ದ ಮಾಮಲ್ಲ ಪಂಡಿತೆರ್ ಬಯ್ದೆರ್!” ಪಂಡೆ.

ಮಾತೆರ್ಲ ತೆಲುವೆರ್. ಜರಾಸಂಧೆ ಕೇಣುವೆ, “ಯೆನನ್ ಭಂಡತನದಾಯೆ ಪಣ್ಣತ್ತೆ? ಯೆನಲೆಕ್ಕೊಡು ನಿಕುಲೆ ಭಂಡೆರ್! ಸುರುಟು ನಿಕುಲು ಯೇರ್ಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕೋಪ ಬರುಂಡು. “ಅವ್ವೆನ್ ತೆರಿದ್ ನಿಕ್ಕ ದಾದ ಆವೆರೆಗುಂಡು? ಆಂಡ, ಕೇಣಿಯತ್ತ ಪಣ್ಣೆ ಪಣೊಂಬೆ. ಯಾನ್ ದುಸ್ತೆರೆಗ್ ಪಗೆನಾಯೆ.. ಮಾಧವೆ.. ಇಂಬೈ ಪಗೆನಕ್ಕೆನ ತಿಗಲೆ ದೊಂಕುನಾಯೆ, ಭೀಮೆ! ನನೊರಿ ಉರಿಕಣ್ಣೆದ ಶಿವಗ್ ಸಾಟಿಯಾಯನ ಅರ್ಜುನ! ಯೆಂಕ್ಲೆಡ್ ಯೇರಾಂಡ ಒರಿಯಡ ಈ ಕಾದುನಾಂಡ ಕಾದೊಲಿ.”

ತನನ್ ಕದನೊಗು ಲೆಪ್ಪುನು ಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣೆ ತೆರಿದ್ ಜರಾಸಂಧೆ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಲೆ. ಆ ಕೂರ ಅಟ್ಟ ಹಾಸೊದ ಪೊಸ ಬಗೆನ್ ತೂದು ಅಯನ ಪರಿವಾರದಕುಲೆ ಅಚ್ಚಿರ ಬುಡಿಯೆರ್. ರಾಜನ ತೆಲಿಕೆನೇ ಉಂತುಜಿ. ತೆಲ್ತ್ ತೆಲ್ತ್ ಅಯಗೇ ಉಬ್ಬೆಸ ಸುರಾಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಜನೊಕ್ಲೆಡ ಇಂಚ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಕೇಣ್ಣೆ ಜನೊಕುಲೆ. ಈ ಮಹಾನುಭಾವೆನೇ ಕೃಷ್ಣ. ಇಂಬೈ ಯೆನ ಮರ್ಮಾಯೆ ಕಂಸನ ಅರ್ದದೆ! ಅಂಚ ತೂಂಡ ಇಂಬೈ ಎಂಕ್ ಪುಳ್ಳಿ ಆವೊಡು. ನಮ ಉಗ್ರಸೇನನ ತಗೆ ದೇವಕನ ಮಗಲ್ ದೇವಕಿನ ಮಗ. ಇಂಬುನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪರ್ದಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇಂಬುನ್ ಯಾನ್ ಮಧುರೆಡ್ ಗಿಡತ್ತದೆ. ಆ ನಗರೊನೇ ಸುಡ್ಡು ಪಾಡ್ಲೆ. ಇಂಬೈನ ಬೆರಿ ಪತೊಂದು ಪೋಯಿನಪಗ ಯೆಂಚನಾ ಯೆನ ಕಯಿಡ್ ತಪ್ಪಾವೊಂದಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಬಿತ್ತ!”

ಉಂದೆನ್ ಕೇಣೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಮೋನೆ ಕೆಂಪೇರ್ಂಡ್. ಭೀಮೆ ಬುಸು ಕುಟ್ಟೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ಜರಾಸಂಧೆ ಜರೆವುನೆನ್ ಉಂತಾಯಿಜೆ. “ಆಹಾ! ಗೊಲ್ಲಾ! ಇಡೆಗ್ಲ ಬಯ್ದೆನ? ಕದನ ಪಂಡ ಪುರಲ್ ಉರಿಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದನ? ಗೋಕುಲೊದ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ ಹಾದರ ಮಲ್ತಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದನ? ಕದನ ಪಂಡ ಅಸ್ತುಶಸ್ತ್ರೊಲೆನ ಹಣಾಹಣೆ! ತರೆತ ಬೊಂಡು ರಟ್ ದ್ ಪೋಪಿನ ಕಳ ಗೊತ್ತುಂಡಾ? ಖಡ್ಗ ಖಡ್ಗೊಲು ತಾಂಟೊನ್ನೆಗದ ಪೌರುಷೊಗು ಜಯದೇವತೆ ತೋಜಿ ಬರಿನ ಕಳ!”

ಕೃಷ್ಣ ಮನಿಮಜೆ. ಜರಾಸಂಧೆನೇ ತನ ಜನೊಕ್ಲೆಡ ಪಣೊಂಬೆ. “ಇಂಬುಡ್ ಕಂಸನ ಪರಿವಾರ ನಾಶ ಆತಿನಿ ನಿಜ. ಆಂಡ ನಾಶ ಆತಿನಕುಲೆರ್? ಬೋರಿಲ್, ಬಂಡಿಲ್, ಪೊಂಜೊವುಲು, ಕುದುರೆಲ್, ಕತ್ತೆಲ್, ಉಚ್ಚುಲು, ಇಂಚದನೆ! ಬೀರಬಂಟೆರೆನ್ ತೂಂಡ ಇಂಬೈ ಪೋಡಿಡ್ ಪದ್ರಾಡ್ ಪಾಡುವೆ. ಇಂಚಿನಾಯೆ ಇತ್ತೆ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಮಲ್ಲ ಜನೊತಲೆಕ ಯೆನಡ ಸವಾಲ್ ಕಡುವೆ!”

ಆಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ಎಲ್ವಿದ ಗೋರ ಗೊಬ್ಬಲೆನ್ ಪಣೊಂದುಲೆ. ತನನ್ ಕೆರೆರೆ ಬಯ್ದಿನ ಅರಿಷಾಸುರೆ, ವೃಷಾಸುರೆ, ಪೂತನಿ, ತೃಣಾವರ್ತೆ, ಶಕಟಾಸುರೆ, ಅಘಾಸುರೆ, ಧೇನುಕಾಸುರೆ.. ಮಾತೆರೆನ್ನ ಕೃಷ್ಣ ಗೊಬ್ಬುಗೊಬ್ಬುದೇ ಕೆರಿನೆನ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಕೇಣ್ಣೆತ್ತೆರ್. ಅವ್ವೆನೇ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್.

ಜರಾಸಂಧೆ ಇತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್ “ಅಯ್ಯಾ ಗೊಲ್ಲ. ಗಿರಿವ್ರಜ ಯೆನ ರಾಜಧಾನಿ. ಉಂದು ಯೆನ ಅರಮನೆ. ಉಂದೆನ್ ನಿನ ತಮ್ಮಲೆ ಕಂಸನ ಇಲ್ಲೆಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಬಯ್ದೆನ? ಅತ್ತಾಂಡ ನಿನ್ನಂಚನೇ ಶಂಖಚಕ್ರದೊಟ್ಟುಗು ತೋಜಿಬತ್ತಿನ ಪೌಂಡ್ರಕ ವಾಸುದೇವನೆದುರುಡು ಉಂತಿಲೆಕನ? ಅತ್ತ ಕರೂಷರಾಜೆ ಹಂಸನ್ ಕೆರಿನಾತ್ ಸಲೀಸ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದನ?”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಈ ಸಂಗತಿನ ಭೀಮನೇ ಪಣೊಡಾಂಡ್. ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಣ್ಣೆ. “ಹಂಸ, ಡಿಬಿಕೆ ಮೊಕುಲು ಸಾಳ್ವರಾಜೆ ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನ ಜೋಕುಲು. ಡಿಬಿಕೆ ಜರಾಸಂಧನ ಮಂತ್ರಿಯಾದಿತ್ತೆ. ಹಂಸ, ಡಿಬಿಕೆರ್ ಶಿವನ್ ಮೆಚ್ಚಾದ್, ಒವ್ವೇ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಡು ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಾವು ಬರಂದಿಲೆಕೆ ವರ ಪಡೆತೊಂದೆರ್. ಒಂಜಿ ಸರ್ತಿ ಬಲರಾಮೆ ‘ಹಂಸ’ ಪಣ್ಣೆ ಪುದರ್ದಯನ್ ಕೆರ್ತುಪ್ಪುವೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಡಿಬಿಕೆಗ್ ತೆರಿನಪಗ ತನ ಪರಯೆ ಹಂಸನೇ ಕೊಲೆ ಆಯೆಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಯಮುನಾ ಸುದೆಕ್ ಲಾಗಿಡ್ ಸಯ್ಪಿ. ಡಿಬಿಕೆ ಸಯ್ಪಿನೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಹಂಸೆ ದುಕ್ಕೊಡು ತನ ನಾಲಯಿನ್ ಪರ್ತೊಂದು, ಯಮುನಾ ಸುದೆಕೇ ಲಾಗಿಡ್ ಸಯ್ಪಿ. ಅಂಚ ಅಕುಲು ಶಸ್ತ್ರದಾಂತನೇ ಸಯ್ಪಿಲೆಕೆ ಕೃಷ್ಣ ತೂವೊಂದೆ.”

ಜರಾಸಂಧೆ ನನೊಲ ಪಂಡೊನಡ್ಂದ್ ಕೃಷ್ಣ ಮನಿಚಿಚೆ.

“ಏ ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಮುಗೇರ್, ಯಾನ್ ಪಿಲಿ! ಪಿಲಿಕ್ ಮುಗೇರ್ ಎದುರ? ಆನೆದ ಕಿನ್ನಿ ಸಿಂಗೊಗು ಸಮನ? ಈ ತಪ್ಪು ಮಲ್ಲ. ನಿನ ಯೋಗಿತೆ ಏತೆಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆನೇ ಯೆನ ಅರಮನೆ ಪೊಗ್ಗುದು, ಯೆಂಕ್ ಪಿಸ್ ಪುಟ್ಟಾವುನ ಬೀರ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ. ಇಡೆಗ್ ನಿನ ಕತೆ ಮುಗಿಂಡ್ಂದೇ ಎಣ್ಣೊನುಲ..”

ಕೃಷ್ಣ ಈತ್ ಪೊರ್ತು ಕಾತಿನಿ, ನಗಾರಿದ ಗದ್ದಲ ಕೇಂಡಿನ ಜನೊಕುಲು ಬತ್ತ ಸೇರಡ್ಂದ್. ಅಂಚ ಬತ್ತ ಸೇರಿನ ಜನೊಕುಲೆನ ಎದುರುಡೇ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಯ್ಯಾ ಜರಾಸಂಧ, ಯೇತ್ ಪಾತೆರ್ಡೆ? ನಿಕ್ಲೆ ಎಂಚಿನಾತ್ಂಡ್? ಪಿತ್ತ ಕದಡ್ಂಡ್? ಅತ್ತ ಪರೊಂದನ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ಭಂಗಿ ತಿನೊಂದನ? ಯೆಂಕ್ಲೆಡ್ ಒರಿಯಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಬಲ್ಲ ಪಣ್ಣೆ ಯೇತ್ ಪೊರ್ತಾಂಡ್? ಈ ನನೊಲ ಬಾಯಿಬಡ್ಕಲೆಕೆ ಪಾತೆರೊಂದೇ ಉಲ್ಲ. ಪೊಂಚೊಲೆನ ದುಂಬುಡು ನಿನ ಬೀರ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ನನ ಆಂಡಲ ಲಕ್ಲೆಡ್ ಬಲ್ಲ. ಯುದ್ಧೊಡು ನಿನ ನಿಸಲ್ದ ಬರವುನೇ ಒರೆಸ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ.”

ಜರಾಸಂಧಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಪಂಡ ದುಂಬೇ ಸಸಾರ. ತನ ಮರ್ಮಾಯನ್ ಕೆರ್ತಿನಾಯೆ ಪಂಡ್ಲೆ ಕೋಪ. ಈತ್ಲೇಟ ತನ ಕಯಿಕ್ ತಿಕ್ಕಂದೆನೇ ಒರಿದೆ ಪಣ್ಣಿನ ಅಚ್ಚಿರ. ಆತೆ ಅತ್ತ ತನನ್ ತೂಂಡನೇ ಬಲ್ತ ಪೋಪಿನ ಪುಕ್ಕಲೆ ಇನಿ ತನ ಅರಮನೆನೇ ಪೊಗ್ಗುದು, ತನ್ಕ ಸವಾಲ್ ಪಾಡ್ಪಿನಲ ಮಲ್ಲ ಇಸ್ಮಯನೆ! ಆಯೆ ಸಸಾರೊಡೆ ಪಣ್ಣೆ.

“ಏ ಗೋಪನ ಮಗಾ, ಈ ಬತ್ತಿನವು ಎಡ್ಡೆನೇ ಆಂಡ್. ಕಂಸನ ಬೊಡೆದಿನಕ್ಲೆನ ಮುತ್ಲೇಸಿತನ ಪೋಯಿನೆತ ದುಕ್ಕ ತೆಕ್ಕಾವೆರೆ ನಿನ ನೆತ್ತೆರ್ ಜಪುಡಾವೆರಿತ್ತಂಡ್. ಕಂಸನೊಟ್ಟುಗು ಯೆನ ಮಿತ್ತೆ ಕಾಲಯವನನ್ ವಂಚನೆಡ್ ಕೆರ್ತಿನೆತ ಪಗಲ ಯಾನಿತ್ತೆ ಬೂಟಾವೊಡು. ಅಪಗನೇ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ಬಂದುಣ್ಣಿನ ಬಾಮೊ ಪುಟ್ಟುನು.”

ಅರ್ಜುನ ಭೀಮಡ ಕೇಣುವೆ, “ಕಾಲಯವನೆ ಏರ್? ಆಯನ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಕೆರ್ತಿನ?”

ಭೀಮೆ ತೆಲಿಪುವೆ. “ಕೃಷ್ಣೆ ಕೆರ್ತೆಚೆ. ಆಂಡ ಕೆರ್ಪಾದೆ. ಈ ಕಾಲಯವನೆ ಯಾದವೆರೆನ ಕುಲಪುರೋಹಿತೆ ಗರ್ಗ ರುಸಿನ ಮಗಿ. ಯಾದವೆರ್ ಪಿರಾವುಡ್ ಒಂಜಿ ಸಂದರ್ಪುಡ್ ಗರ್ಗ್ ಚೇಸ್ತೆ ಮಲ್ತಿತ್ತೆರ್. ಆ ಕೋಪೊಡು ಗರ್ಗ ತಪಸ್ಡ್ ಶಿವನ್ ಮೆಚ್ಚಾದ್, ಯಾದವೆರ್ಗ ಹಿಂಸೆ ಕೊರ್ಪಿನ ಮಗನ್ ಪಡೆತೊನುವೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಈ ಕಾಲಯವನನ್ ತೂಂಡ ಬಲ್ತ ಪೋವೊಂದಿತ್ತೆ. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಒರ ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಾಲಯವನೆ ಬೆರಿಪತ್ತಿಯೆ. ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣ ಒಂಜಿ ಮಾಟೆದುಲಾಯಿ ಪೊಗ್ಗುದು ಕತ್ತಲೆಡ್ ಉಂತೊಂಬೆ. ಗಿಡತ್ತೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಕಾಲಯವನೆ ಮಾಟೆದುಲಾಯಿ ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತಿನ ಮುಚುಕುಂದನ್ ಗೋಚರದಾಂತೆ ದೊಂಕುದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಆ ರಾಜರ್ಷಿನ್ ಉರಿದಿಸ್ಪಿಡ್ ಕಾಲಯವನೆ ಪೊತ್ತದೇ ಪೋಯೆ...”

ಜರಾಸಂಧನ ದಿಸ್ತಿ ಭೀಮಾರ್ಜುನನನ್ನು ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗಂಡ್. ಇರ್ದೆರೆನ್ನಾ ತೂಕ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ತೂಪೆ. ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕನೇ ಅಕಲ್ ಬಗ್ಗಡ್ ದಯೆ ಪುಟ್ಟುಂಡು...

“ಆಹಾ! ನಿಕುಲು ರಾಜ ಮನತನೊದ ಜೋಕ್ಲೆಕೆ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲರ್. ಗಾಂಬಿರ ಸುಬಾವುದ ನಿಕುಲು ಈ ನಾಚಿಕೆದಾಂತಿ ಗೊಲ್ಲನ ಜತೆಕ್ ಬಯ್ಯರತ್ತ? ಆಯನ ಕತೆ ಇನಿಕ್ ಮುಗಿಯುಂಡು. ಅಂಚೆ ತಾನಾದೆ ಸೈಯೆರೆ ಬೈದಿನಾಯನ ಒಟ್ಟುಗು ಬಯ್ಯಿನನೇ ನಿಕಲ್ ತಪ್ಪು. ಇಲ್ಲಡ್ ಹೆರಿಯೆರ್ ಯೇರ್ಲ ತಡೆತಿಚೆರ? ನಿಕ್ಲೆನ್ ತೂನಗ ಅಯ್ಯೋ ಪಣ್ಣಾಪುಂಡು.”

ಈಶ್ವೇಟ ಕೃಷ್ಣನೇ ಜರೆಯಿನ ಜರಾಸಂಧೆ, ಇತ್ತೆ ತಂಕ್ಲೆನೇ ಜೋಕುಲು ಪಣ್ಣ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಭೀಮಗ್ ತಡೆಯೆರಾಯಿಜಿ. ತಟ್ಟ ಲಕ್ಕಾದಂತುವೆ. “ಏ ಮಾಗಧಾ, ಯಾವು ಉಂತಲ ನಿನ ಅಜಕೆದ ಪಾತೆರೊನು. ಯುದ್ಧೋಗು ಲೆತ್ತಾದ. ನಿಕ್ ಅಯಿಟ್ ಮಿನಿ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಇತ್ತಂಡ, ಬತ್ತ ತೋಜಾಲ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೃಷ್ಣನ ಎದುರುಡು ತಿಗಲೆ ಮರಪೊಡ್ಡಿ..”

ಜರಾಸಂಧೆ ಇತ್ತೆ ಭೀಮನಂಚಿ ತಿರುಗುವೆ. “ಓಹೋಹೋ! ನಿಕ್, ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬಾಟದ ತೊಡು ಉಂಡೊಡೊ? ನಿನ ತೊಡುನು ಪಿರಾವೆ. ಪೋಕಾಲ ಬಯ್ಯಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಕ್ ತಮ್ಮನೊದ ವಣಸ್‌ಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬಯ್ಯರ್. ತಮ್ಮನನೇ ಮಲ್ಪುವೆ. ಜಗಜಟ್ಟಿಲ್‌ಂದ್ ಪಣೊಂಬಿನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ನೆರ್ ಪ್ಪೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಏತಾಂಡಲ ಯೆನ ಕುಟುಮದಕುಲತ್ತ? ನಿಕ್ಲೆಡ ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯಾನೇ ಕೊರ್ಪೆ. ಮೂವೆರ್ಲ ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಕೃಷ್ಣ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಈತೆಗೆ! “ಅಧರ್ಮಿ ಮಾಗಧಾ, ಯೆಂಕುಲು ಮೂವೆರೆಡ ಈ ಕಾದೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಯೆರೆನಾಂಡಲ ಒರಿಯನ್ ಲೆಪ್ಪುಲ. ಕಾಳಗ ಕೊರ್ಪೆ.”

ಜರಾಸಂಧನ ಗತ್ತೆಗ್ ಮಿತಿ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಮಿತ್ತ ಕನಿಕರೊಡೇ ನನೊಂಜಿ ಅವಕಾಸ ಕೊರ್ಪೆಂದ್ ಪಣ್ಣೆ. “ನಿಜವಾದಲ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯೆನಡ ಕಾದೊಡ? ನಿಕಲ್ನಂಚಿನ ಅಲೆರೆನ್ ಯಾನ್ ಕೆರ್ಂಡ ಯೆನ ಪುದಾರ್‌ಗ್ ಕೇಡ್! ಅಯಿಕಾದೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಪ್ರಜಾಜನೊಕುಲೇ, ಯೆನ ನುಡಿನಡೆಕ್ ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದುಲ್ಲರ್. ಏ ಕೃಷ್ಣಾ ನಿನ ಪೌರುಷ ಏತಂದ್ ಲೋಕೋಗೇ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಎಂಕ್ ಏಪೊಗ್ಲಾ ಯಾದವೆರೆನ್ ತೂಂಡ ಆಪುಜಿ. ದಾಯೆಗ್‌ಂದ್‌ಂಡ ನಿಕುಲು ಪಲಾಯನ ಪಂಡಿತೆರ್. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ನಿಕ್ಲೆನ್ ನಾಡೊಡಾಪುಂಡು.”

ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್, ಜರಾಸಂಧೆ ಮೂವೆರೆಡ್ ಒರಿಯನ್ ಅಜಪೆರೆಗಾದ್ ಸುರುಟು ಅರ್ಜುನನ ಕಯ್ಲೆ ಬರ್ಪೆ. ತಿರ್ತ್ತಡ್ ಮಿತ್ತ ಮುಟ್ಟ ತೂಪೆ. ಭೀಮನ್ ಕಣ್ಣೆ ಕೆಂಪು ಮಲ್ತಾದ್ ತೂಪೆ. ಕೃಷ್ಣನಂಚಿಗ್ ತೂವೆರೆಗ್ಲ ಮನ ಮಲ್ತೆಜೆ. “ಪಾರ್ಥಾ, ಈ ಬಾಲೆ! ನಿಕ್ ಕಸ್ಸ ಕೊರ್ಪೆರೆ ಎಂಕ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ಭೀಮಗ್ ಮನಸುಂಡುಡ ಅಯಡನೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅವುಲ ದಂಡೋಗೇ. ದಾಯೆಪಂಡ ನಿಕಲೆಗೇ ನಸ್ಸ. ಆಂಡ ನಿಕುಲು ಕದನೊಗಾದೇ ಬಯ್ಯರ್. ನಿಕಲ್ ಆಸೆಗ್ ಅಡ್ಡ ಬರ್ಪೆರೆ ಯೆಂಕ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕಲ್ ಒಪ್ಪಂದೊಗು ಒಪ್ಪಿದೆ. ಶಸ್ತ್ರಧಾರೆಡೇ ತೀರ್ಥ ಬುಡೊಂದು ಯುದ್ಧೋಗು ಸುರುಕೊರ್ಪೆ. ಆವತ್ತ?”

ಭೀಮ ಒಪ್ಪಿಗಡ್ ತರೆ ಪಂದಾವೆ. ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರ್ ‘ಹಾಂ’ ಪಣ್ಣೆರ್..

* * *

ಜರಾಸಂಧೆ ಚಂದನ, ಸಾದು, ಅಗರು, ತಕ್ಕೋಲ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಜವಾಜಿದಂಚಿನ ನಾನಾ ಬಗೆತ ಕಮ್ಮನೊದ

ದ್ರವ್ಯೋಲೆನ್ ತರ್ಪಾವೆ. ಇರುವೆರೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಬೋಡಾಪಿನ ಅಲಂಕಾರೊಡು ಸಜ್ಜಾಪೆರ್. ಕರ್ಪೂರ ಬೂಳೊನು ತಿಣ್ಣೆರ್. ಇರ್ದೆರ್ದಾ ಬಿಂಕೊಡು ಎದುರೆದುರುಡು ಉಂತುವೆರ್.

“ಮಾಗಧಾ, ಈ ವಾ ಬಗೆತ ಯುದ್ಧೊನು ಬಯಕುವೆ? ಕತ್ತಿ..? ಉಬ್ಬಣ? ಪರಿಫ? ಈಟಿ? ಗದೆ? ಭಲ್ಲೆ? ತೋಮರ? ಪರಶು? ಬಿರುಪಗರಿ? ಕಠಾರಿ...? ಉಂದು ಒವುಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ ಆಂಡ, ಉಂಡತ್ತಾ ಮುಸ್ತಿ? ಈ ಬಯಕಿನೆಟೀ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲೆರೆ ಸಜ್ಜಾದುಲ್ಲೆ..”

ಜರಾಸಂಧೆಲಾ ಸರ್ವಶಸ್ತ್ರ ಚತುರೆನೆ! ಮಾತ ಬಗೆತ ಯುದ್ಧೊಗ್ಲಾ ದುಂಬಾಪಿನಾಯೆನೆ! ಭೀಮನ ಗಜಗಟ್ಟಿದ ಉಡಲ್ ತೂನಗ ಅಯಗ್ ಮುಸ್ತಿ ಯುದ್ಧೊಡೇ ಮನಸಾಂಡ್. “ಈ ಆನೆಬಲತ ಬಂಟಿ ಪಣ್ಡ ಕೇಣ್ಣೆ. ಅಂದಾ, ಅತ್ತಾ, ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುವೆ, ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಇರ್ದೆರ್ದಾ ಅರಮನೆತ ರಾಜಾಂಗಣೊಡು ಮುಸ್ತಿ ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರು ಕೊರೈರ್. ಆ ಪೊರುತ್ತಗು ಜರಾಸಂಧನ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ನ ಸೇನೆ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಕಾತೊಂದು ಉಂತಿಯೆರ್. ಆನಿ ಕಾರ್ತಿಕ ಶುದ್ಧ ಪಾಡೊದ ದಿನ.

“ಜನಮೇಜಯ ಕೇಣ್ಣ. ಯುದ್ಧೊದ ಕಳೊಕು ಜತ್ತಿನ ಇರುವೆರೆ ಪುಗ್ಗೆಲ್ ಬೊಟ್ಟೊಂದು, ತನ್ಕುಲ್ಲ ಚಾತುರೆಡ್, ಪೆಟ್ವೆದ ಪೆಟ್ವೆಲೆನ್ ತೊಚ್ಚಾಯೆರ್. ಗಟ್ಟಿದ ಪಜ್ಜೆ ದೀವೊಂದು ಗುದ್ದನ ಗತ್ತಾಡ್ ಮೆರೆಯೆರ್. ದಂಡೆನ್ ಒತ್ತಿಯೆರ್. ನೀಲಪರ್ವತ, ನಿಷಧ ಪರ್ವತೊದ ಮಿತ್ತ ಉಂತಿಲೆಕ್ಕ ಮಲೆಮಲೆಡ್ ಉಂತಿಯೆರ್. ದರ್ಪೊಡು ತೂಯೆರ್. ಕಡೆಕ್ ಗಳಹಸ್ತ, ಡೊಕ್ಕರ, ಮರ್ಕಟ ಬಂಧ, ನಾಗಬಂಧೊಲೆಡ್ ದಿಂಜ ಪೊರು ಉರ್ದಿಯೆರ್. ಅಕಲ್ನ ಗುದ್ದಾಟೊಡು ಕೆಂಪುದೂಳು ರಚ್ಚೆಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ಅಕಲ್ನ ಬೆಗರ್ಡ್ ಮಣ್ಣೆ ನನೆಂಡ್. ಏತೋ ಪೊರು ಸರಿಸಮ ಕಾದಿಯೆರ್. ಇರ್ದೆರೆಗ್ಲಾ ಸತ್ತ ಕುಂದುಜಿ. ರೌಸು ತಗ್ಗುಜಿ. ಕಂಕಣೆ ಬೂರಂದೆನೇ ಪೊರುಂಬಾಟ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಮೋನೆದ ಬಿಂಕೊಲ ಅಂಚೆನೇ ಒರಿದ್ಂಡ್. ಗೆಂದುನ ಹಟೊಟು ಇರ್ದೆರ್ದಾ ಬಿಗಿಪೆಟ್ವೆಡ್ ಸೆಡವುಡ್ ಪುಣೆಯೆರ್! ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತ ಪಡೆತಕುಲು ಜಯಜಯಂದ್ ಅರೆದೈರ್..

ಪದ್ಮಾಲ್ ದಿನ ಮುಸ್ತಿ ಅಂಕ ದುಂಬರಿಂಡ್! ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ಜನೊಕುಲು “ಉಂದ್ ದಾನೆ ಶಿವನ ಡಮರುಗದಾಟನ? ಭೈರವನ ಉರಿಕಣ್ಣೆದ ಆಟನ?” ಪಣ್ಣೊಂದು ಕಣ್ಣೆ ಬುಳಾವೊಂದು ತೂಯೆರ್. ಜಟ್ಟಿಲೆನ ಪೆಟ್ವೆದ ಪತ್ತಾ, ಗುದ್ದದ ಗದ್ದಲ, ತಾಂಟೊಂಬಿನ ರಬಸ, ಮಾತೆನ್ನ ಸೋದೊಡು ಪುಗ್ಗೆರ್. ಜಯಕಾರದೊಟ್ಟುಗು “ಝುಣು ಝುಣು ವಿರೋಧಿ ವಿಭಾಡ ಝುಣು ಝುಣು ಝುಣು ಜಗತ್ರಯ ಜಟ್ಟಿ ಝುಣು ಝುಣು ಝುಣು” ಪಣ್ಣೊಂಡೆರ್.

ಒರಿ ನನೊರೈನ ನಿಸಲ್, ತಿಗಲೆ, ಮೋನೆಗ್ ಮುಸ್ತಿಡ್ ಹಾಕೊನ್ನಗದ ಬಿರ್ನ್ ತೂವೊಡು! ಆಕ್ಲೆನ ಪಾದೊದ ಪೆಟ್ವೆಗ್ ನಿಲ ನಲೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಗಿರಿಗುಡ್ಡೆಲ್ ನಡ್ಕೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಪಗಲ್ ಇರ್ಲ ನಡತ್ತಿನ ಈ ಪೊರುಂಬಾಟೊನು ನಿಸರ್ ದೇವೆರ್, ತಿಂಗೊಲು ದೇವೆರ್ ತೂವೊಂದೇ ಸಾಗಿಯೆರ್. ಬಡವು ಬಾಜೆಲ್ದ, ಮೀಪಿನೆತ, ನೆಂಪು ಇರುವೆರೆಗ್ಲ ಇಚ್ಚಾಂಡ್. ಇಡೆಬುಡಂದೆ ಪೊರುಂಬಿಯೆರ್! ತೂಪಿನಕ್ಕೆಗ್ಲ ಆಯೆಸೊದ ಗೋಚರನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊರುಂಬಾಟ ಪಂಡ ಉಂದುವೇ. ಅಯಿಟ್ ಆಕ್ಲೆನ ಸತ್ತ ಕುಂದುದಿಜಿ. ಉಗ್ರಕೋಪ ಆಜಿದಿಜಿ. ಗೆಂದುನ ಬಯಕೆ ಮಾಜಿದಿಜಿ. ಬಿಂಕ ಪಿರಿದಿಜಿ. ಅರಬಟೆ ಉಂತುದಿಜಿ. ಕೈ ಸೋತುದಿಜಿ. ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ದಿಜಿ. ಮನಸ್ ಅಳ್ಳದಿಜಿ. ಪದ್ಮಾಲನೆ ದಿನತಾನಿ ಜರಾಸಂಧನ ರಟ್ಟಿದ ಬಲ ಪನೀತ್ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್! ಬೀರೊದ ಬಿಂಕ ಬಯ್ಯದನದ ನಿಸರ್‌ದಂಚ ಕುಂದೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಪೆಟ್ವೆಗ್ ಮೆಯಿ ಒಡ್ಡಿಲೆಕನೇ ಬಾಯಿದ ಪಸೆ ಆಜೊಂದು ಪೋಂಡು.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಎಳ್ಳತ್ತೂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಜರಾಸಂಧೆ ಈತ್ ದಿನ ಭೀಮಡಪ್ಪ ಮುಸ್ಪಿಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿತಿನೆಟೀ ಅಯನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪರ್ವಯ ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ಅಕೇರಿಗ್ ಮುಪ್ಪು ಜವಣಾದಿಗದ ಎದುರುಡು ಸೋಲು ಒಪ್ಪೊಂಡು. ಜರಾಸಂಧಗ್ ಬೇಜಾರ್ ತೋಜಿಂಡ್. ಗೆಂದುನ ಆಸೆ ಆಜಿಂಡ್. ತಾಪಕೋಪೋಲು ಜತ್ಂಡ್. ಉರ್ದಾಟೊದ ಒಸಯ ಪಿರಿಂಡ್. ಆಂಡ ಮಾಗಧೆ ಉಂದು ಮಾತ ಯೆರೆಗ್ಗೆ ತೆರಿಯಂದಿಲೆಕ ಕಾದೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಗೊತ್ತಾವಂದೆ ಕುಲ್ಲುಂಡ್? ಚರಾಚರೊಡು ಉಲಾಯಿ-ಪಿದಾಯಿ ತಾನೇ ನಿಲೆಯಾದುಪ್ಪುನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಜರಾಸಂಧನ ಸಂಗತಿ ತೆರಿದ್, ಆಯೆ ಭೀಮಗ್ ಸೂಚನೆಲೆನ್ ಕೊರ್ಯೆ.

“ದಾದಯ ಭೀಮ, ಮಾಗಧನ ತಾಕತ್ತ್ ಏತ್ಂದ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ್? ಇತ್ತೆ ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಸಗ್ಗಿನ್ ಪಡವೊಂದು ಇಂಬ್ಯನ್ ಸೋಪಾವೊಡು. ವಾಯುದೇವೆರೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ಪುಲ. ಬಿರ್ನದ ಗಾಳಿಗ್ ಮುಗಲ್ ರಟ್ಟೆಂದೆ ಕುಲ್ಲುಂಡ್?”

ಭೀಮಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಪೊರುಂಬೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ವಾಯುದೇವನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ. ಅಮ್ಮೆರೆನ ಸಗ್ಗಿ ಕೂಡಾವೊಂಡಿಲೆಕ ನನಲಾತ್ ಸಾಹಸ ಮೆರೆಪೆ. ಜರಾಸಂಧನ್ ಮಲ್ಲಪಟ್ಟೆಡ್ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪತ್ತುವೆ. ಉಗ್ರ ತೆಲೆಡ್ ಆಯನ್ ಬೀಜಾಯಿನ ಬಿರ್ನಗ್ ಜರಾಸಂಧೆ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲೊದಲೆಕ್ಕ ತಿರುವೆ. ಭೀಮೆ ಅಯನ್ ಸಿಗ್ತದ್ ಒಯ್ತ್ ರಡ್ಡ್ ಕೋಡಿಗ್ ದಕ್ಕುವೆ. ಜರಾಸಂಧನ ಕಡೆತಕುಲು ದುಕ್ಕಿವೆರ್. ಒಂಜೇ ಚಣೊಟು ಮಾತೆರ್ದ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಜರಾಸಂಧನ ಉಡಲ್ದ ರಡ್ಡ್ ಸಿಗ್ತಲ್ ಕುಡ ಗೋಡಿಡ್ ಜರಾಸಂಧೆ ಮುಸ್ಪಿ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಪೆ.

ಭೀಮಗ್ ಗರ್ವ ಉರುಂಡು. ಕುಡ ಅಯನ್ ಸಿಗ್ತ ದಕ್ಕುವೆ. ಆಂಡ ಕುಡ ಅವು ಗೋಡಿಡ್ ಜರಾಸಂಧೆ ಕದನೊಗೇ ದುಂಬಾಪೆ. ಏತ್ ಸರ್ತಿ ಸಿಗ್ತಂಡಲಾ ಜರಾಸಂಧೆ ಕುಡಕುಡಲಾ ಬದ್ಕದ್ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಭೀಮಗ್ ಬೇಜಾರಾಂಡ್. ಕೃಷ್ಣೆ ತೂವೊಂದಿಜ್ಜೆನ? ಅಯಗ್ ಪರಿಹಾರ ತೋಜಂದೆ ಉಪ್ಪುವ? ಆಯೆ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೈಯಿ ಮುಗಿವುನ ರೀತಿಡ್ ರಡ್ಡ್ ಕೈನ್ ತಿರ್ರಾಮುರ್ರಾ ಗೋಡಿಡ್ ತೋಜಾವೆ. ಭೀಮಗ್ ಪೊಲಬು ತಿಕ್ಕಂಡ್. ಈ ಸರ್ತಿ ಜರಾಸಂಧನ್ ರಡ್ಡ್ ಸೀಳ್ ಮಲ್ತ್ದ್ ತಿರ್ರಾ ಮುರ್ರಾ ದಕ್ಕುವೆ. ಅಂಚ ದಕ್ಕುನ ರಬಸೊಲ ಜೋರುದನೆ! ಜರಾಸಂಧನ ಉಡಲ್ದ ಸಿಗ್ತಲ್ ಪೊಡಿರಟ್ ಪೋಯ!

ಜರಾಸಂಧೆ ಸೈತಿನ ಸುದ್ದಿ ಊರೊರ್ದಡಿ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಜರಾಸಂಧನ ರಾಣಿಲ್, ಪರಿವಾರದಕುಲು ಹಾಹಾಕಾರೊಡೇ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಜನೊಕುಲು ಪೋಡಿಗಡ್ ಕುಂಬರೈರ್. ಊರುಡು ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ ನಡಪು ಪಣ್ಣಿನ ಪೋಡಿಗಡ್ ಅಕುಲು ಇಲ್ಲ ಬಾಕಿಲ್ ಮುಚಿದ್, ಗುಡ್ಡೆ ಬೊಟ್ಟುಲೆದ ಮಾಟಿಲೆಡ್ ದೆಂಗ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಜನೊಕ್ಲೆನ ಅಳ್ಳ ಆತಂಕೊನ್, ಸಂಕಡೊನ್, ತೂದು, ಕೃಷ್ಣೆ ಗಟ್ಟಿ ಸೊರೊಟು ಲೆತ್ತ ಪಣ್ಣೆ.

“ಪುಜೆಕುಲು ಎರ್ರಾ ಪೋಡೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಜರಾಸಂಧೆ ಭೈರವನ ಪ್ರೀತಿಗಾದ್ ಯಾಗೊದ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಲ್ತೊಂದು, ರಾಜೆರೆನ್ ಸೆರೆಮನೆಟ್ ದೀದಿತ್ತಿನ ಸಂಗತಿ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತೇ ಉಂಡು. ಅಯಡ್ಡ್ ನರಮೇಧ ಆಪಿನೆನ್ ಉಂತಾವುನನೇ ಯೆಂಕುಲು ಬಯ್ತಿನ ಉದ್ದೇಸ. ಬೇತೆ ಏರೆಗ್ಲಾ ಎಂಕುಲು ಉಪದ್ರ ಮಲ್ಪುಜ. ಪೊಂಜೊಲೆಗ್ಗೆ ಬಯ ಬೊಡ್ಡಿ. ದೆಂಗ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುನ ಅನಪತ್ತೆ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬಯ್ತಜಿ. ಭೀಮೆ-ಧನಂಜಯೆರೇ ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬಾಸೆ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಜರಾಸಂಧನ ಮಗನ್ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರೆಗ್ಗೆ ದೈರ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ!

ಈತ್ ಪಂಡ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್, ಯಾಗೊಡು ಬಲಿ ಕೊರೈರೆಗ್ಂದ್ ಸೆರೆಟ್ ದೀತಿನ ರಾಜೆರೆನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೆರ್. ನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿದ ಜಾಗೊಡೇ ಬುಡಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕನೇ ನಡತಿನ ಅಕಲ್ನ

ರೀತಿ ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಆಂಡ್. ಪ್ರಜೆಕುಲು ತನ್ಮುಲಾದೆ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತ್ದ ಕಾಣಿಕೆಲೆನ್ ಕೊರ್ಪು ಪೋಯೆರ್. ಬಂದನೊಡ್ಡ್ ಬುಡುಗಡೆ ಆಯಿನ ಸಾರಗಟ್ಟಲೆ ರಾಜೆರ್ ಬತ್ತ್ದ ಇಂಚಾಂಡ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ನಿಕುಲು ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊಂಡಿನ ಉಪಕಾರೊಗು ಎಂಕುಲು ದಾದ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ಕಡಮೆನೆ! ನಿಕುಲು ಎಂಚಿನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ಪರ, ಅವ್ವೆನ್ ಸೇವೆ ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಮಲ್ಪುವ.”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಆ ರಾಜೆರೆನ ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. “ಭೇ! ಭೇ! ಎಂಚಿನ ಪಣ್ಣೆರ್? ಈತ್ ಕಾಲೊಡು ಸೆರೆಮನೆಟ್ ಏತ್ ಸಂಕಡ ಅನ್ವೇಸಿಯರ್? ಭೀಮಡ್ಡಾದ್ ನಿಕ್ಲೆನ್ ಪೂರಾ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ಪರೆ ಆಂಡ್. ಮಾತೆರಾ ಇತ್ತೆ ನಿಕಲ್ನ ರಾಜ್ಯೊಗು ಪೋದು, ಪೊರ್ಪುಡು ಆಡಳ್ಳಿ ಮಲ್ಪಲೆ.”

ಒರಿ ರಾಜೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ : “ಅಂಚ ಪಂಡ ಆಪುಂಡೆ? ಯೆಂಕುಲು ನಿಕ್ಲೆಗಾದ್ ದಾದಾಂಡಲ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡೆ? ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡು, ದಯದೀಡ್ ಪಣ್ಣೆ.”

ಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣೆ, “ಯಾನ್ ಅವ್ವೆನೇ ಪಣ್ಣೆರೆ ಪಿದಾಡ್. ಇತ್ತೆ ನಿಕುಲು ನಿಕಲ್ನ ಊರುಗ್ ಪೋಲೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ರಾಜಸೂಯಯಾಗ ಮಲ್ಪರೆ ಉಲ್ಲೆ. ಆಪಗ ನಿಕುಲು ತಪ್ಪಂದೆ ಆ ಯಾಗೊಗು ಬಲ್ಲೆ.”

ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರ್ದ ಸಂತೋಸುಡೇ ಪೋಪೆರ್. ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಮಗಧದ ಮಂತ್ರಿನಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಪೋಡಿಗಿ ದೂರ ಆಪುಂಡು. ಅಧಿಕಾರಿಲೆನ್ ಕೂಡಾವೊಂದು ಜರಾಸಂಧನ ಮಗೆ ಸಹದೇವೆ ಬರ್ಪೆ.. ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ನ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡ್ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಉಂತುವೆ. ಬಯಬಗ್ಗಿಡ್, ಅನ್ಮಾನೊಡ್ ಇತ್ತಿನ ಸಹದೇವನ ಪರವಾದ್ ಮಂತ್ರಿಲ್ ಕೈಮುಗಿದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್. “ದೊರೆ ಜರಾಸಂಧನ ಮಗೆ ಸಹದೇವೆ ಬಯ್ಪೆರ್. ಆರೆಗ್ ಇತ್ತೆ ದಾಲಾ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಆರೆಗ್ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಸಾದಿಯಾ? ಅತ್ತ್....”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅವು ಅರ್ತ ಆಂಡ್. “ಭೇ! ಭೇ! ಆಯೆ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಸಾದಿ ಪತ್ತೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ಬದ್ಕೊಡು. ಅಯಗ್ ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯೊದ ಪಟ್ಟ ಕೊರ್ಪ.”

“ಅಪಗಾಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.”

“ಇತ್ತೆ ಜರಾಸಂಧನ ಪುಣೊಕು ಸಂಸ್ಕಾರ ಆವೊಡು. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಮಗಧ ಮಂಡಲೊಗು ಸಹದೇವನ್ ರಾಜೆ ಆದ್ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾದೇ ಯೆಂಕುಲು ಪಿದಾಡುವ.”

ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಮಾತ ನಡತ್ಂಡ್. ಬೊಕ್ಕ ಮೂವೆರ್ದ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿರಪೋಪೆರ್.

* * *

ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಡು ಪೂರ್ಣಕುಂಭ, ಪೂ ಬರ್ದೊಟ್ಟುಗೆ ವೈಭವೊಡೆ ರಾಜಸಭೆಕ್ ಎದ್ಕೊಂಡೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ದುಂಬು ಬತ್ತ್ದ, ಕೃಷ್ಣನ್ ‘ಕರುಣೆದ ಕಡಲ್’, ‘ಭಕ್ತಿರ್ನ ಪಾಲ್ದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ’ ಇಂಚ ಪುಗರೊಂದು ಪಾದೊಗು ಅಡ್ಡ ಬೂರ್ದೆ. ಜರಾಸಂಧನ್ ಕೆರಿನೆಟ್ ಭೀಮನ ಅಂಕಬಿಂಕೊನು ಕೃಷ್ಣ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತ್ದ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ನ ಪಿರಲೆತೊಂದು ಬತ್ತ್ದೆ. ನಿಕ್ಲೆ ಒಪ್ಪಾವೊಂದುಲ್ಲೆ. ನನ ದುಂಬುಗು ನಿನ ಯಾಗೊಗು ಅಡ್ಡಿದಕುಲು ಏರಾ ಉಪ್ಪೆಚೆರ್. ಕಾಡ್ ಪಿಲಿತಲೆಕ್ ಅಬ್ಬರೊಡು ಅರೆದೊಂದು ರಾಜೆರೆಗ್ ಪೀಡ್ನೆ ಕೊರೊಂದಿತ್ತಿನ ಜರಾಸಂಧನ್ ಜಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡಾಂಡತ್ತೆ? ನನ ಸಲೀಸಡೇ ಯಾಗ ನಡಪುಂಡು. ಪೋಡ್ಕೊಡ್ಡಿ.” ಇಂಚಾಂಡ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ನ ಬೆರಿ ಬೊಟ್ಟುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಉಡಲ್‌ದಿಂಜಿದ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಸದುಪಣೊಂದು “ಯೆಚ್ಚೊಗ್ಗು ಸಜ್ಜಾವೊಡು.. ಮಾತ ಅಟ್ಟಣೆಲೆನ್ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಸರ್ವ ರಾಜೆರೆನ್, ನಿನ ದಾಯಾದಿ ಕೌರವೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾವೊಡು. ಅಂಚೆನೇ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮೊದ ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾವೊಡು.. ಅರೆನ್ ಲೆಪುನೆಕ್ ಮಂತ್ರಿಲೇ ಪೋವೊಡು. ದುಂಬುಗು ನಿನ ಇಸ್ಪಸಿದ್ಡಿ ಆಪುಂಡು. ನಿನನ್ ತಡೆಪುನಕುಲು ಯೇರ್? ಯಾಗೊಗು ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾಯಡ ಎಂಕುಲ್ಲಾ ಬರ್ದ ಆವತ್ತೆ?” ಕೃಷ್ಣ ತನ ಕುಸೆಲ್‌ಗ್ ತಾನೆ ತೆಲ್ಪುವೆ. ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಡುವೆ.

ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಡಪುಡ್ಡು ಬತ್ತಿಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಯಾಗೊದನೇ ಅಲಚನೆ. ಧೌಮ್ಯೆರ್, ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಬತ್ತಿನಪಗ ಅಕ್ಲೆಡ ಇಂಚಂದ್ ಪಣೊಂಬೆ. “ನಾರದೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಈ ಯಾಗ ನಡಪೊಡು. ಆಂಡ ಯಾಗ ಸಲೀಸ್‌ಡ್ ನಡಪುವ? ದಿಗ್ವಿಜಯ ಪಂಡ ಕುಸೆಲ್? ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆಂಕುಲೇ ಸೋತು ಸುಣ್ಣ ಆಂಡ? ಜನೊಕುಲು ತೆಲ್ಪುಲೆಕ ಆಂಡ?” ಇಂಚ, ಆಂಡ, ಪೋಂಡ, ಸಂಗತಿಲೆನೇ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಪಣೊಂದು, ಕೈ ಪೊಜೆಂಕೊಂದು ಅಂಚಿಂಚಿ ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡುವೆ. ಪರಯನ ಈ ಪರತ್ ರಾಗೊನು ಕೇಣ್ಡ್, ಅರ್ಜುನಗ್ ಪಿಸರ್ ಯೇರುಂಡು.

“ಅಣ್ಣಾ, ಪಂಡಿನನೆ ಪಣೊಂದು ಯೆತೆ ದೆತ್ತಂಡ ಯಾಗ ಆಪುಂಡ? ಮನಸ್‌ದ ಅಳ್ಕೆ ಯೇಪೊಲ ದುಂಬು ಪೋವೆರೆ ಬುಡಂದ್. ಅವ್ವೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ದೈರ ದಿಂಜಾವೊನೊಡು. ದೈರನೇ ಸಾದಗೊದ ಮೂಲ. ಜನೊಕುಲು ತೆಲ್ಪುಲೆಕ ಕಂಡಿತ ಆಪುಜೆ. ಜನೊಕುಲೆನ ಬಾಯಿಡ್ ನಮ ಕೀರ್ತಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಬರಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುಗ. ಸರ್ವ ರಾಜೆರ್ಲ ನಿಕ್ಕೆ ತರೆತಗ್ಗಾವುಲೆಕ ಮಲ್ಪುಗ. ದೇವತೆಲ್ ಪುಗರುಲೆಕ ಮಲ್ಪುಗ. ಕೌರವೆ ನಮ ಸುದ್ದಿಗ್ ಬರಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುಗ. ಅಣ್ಣಾ.. ಯೆನ ಕೈಟುಪ್ಪುನು ಕೋಲು ಅತ್ತೆ ಗಾಂಡೀವ! ಈ ಅರ್ಜುನನ ದಿವ್ಯ ಪಗರಿದ ಬಿರಾದಿಗ್ ಜಗತ್ತೆಗ್ ತೆರಿಯೊಡು!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ತನ ಬಿರೆಲ್ದ ಒಂಜಿ ಉಂಗಿಲೊನ್ ದೆತ್ತದ್ ಪರಯನ ಕೈಯಿಟ್ ಕೊರ್ಪೆ. “ಇಡೀ ಜಂಬೂದ್ವೀಪೊದ ರಾಜೆರ್ನು ಸಿರಿಬಂಡಾರ ನಿನ ಕೈಯಿಕ್ ಬತ್ತದ್ ಬೂರುನೆಕ್ ಉಂದುವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಯೆನ ಸಗ್ಗಿದ ಮಿತ್ತ ಅನ್ಯಾನ ದೀವೊನಂದೆ ಯೆಂಕ್ ಬೂಳ್ಕೆ ಕೊರ್ಲೆ.”

ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಪುಗಾರುವೆರ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. ನಿನ ಕುಲೊಕು ಸರಿಯಾಯಿನ, ಗುರುವಚನೊಗು ಸರಿಯಾಯಿನ ನುಡಿನೇ ಪಂಡ. ಪಂಡಿ ಪಾತೆರದಂಚ ನಡತೊನುನ ಸಾಮರ್ತಿಗಲ ನಿಕ್ಕುಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯಾ. ದಿಗ್ವಿಜಯೊಗಾದ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬಡಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕ್ಗ್, ಭೀಮೆ, ಮೂಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕ್ಗ್, ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರ್ ತೆನ್ಯಾಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಪಡ್ಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕ್ಗ್ ಪೋವಡ್.”

ಆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಒಂಜಿ ಎಡ್ಡೆ ಗಳ್ಳೆ ತೂದು, ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಗ್ ಪಿದಾಡುವೆರ್.

ಜನಮೇಜಯ ಕೇಣ್ಣಾ. ಅರ್ಜುನೆ ಸಾಲ್ವ ರಾಜ್ಯೊಗು ಪೋಪೆ. ಸಾಲ್ವ ರಾಜೆ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಸೊಲೈದ ನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ. ಅಲ್ಪಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕಟದೇವ, ದ್ಯುಮತ್ಸೇನಕ, ಸುನಾಭ, ಪ್ರತಿವಿಂಧ್ಯಕ, ಜೀನಕ, ಬೋಟಕ, ಕಿರಾತರೆನ್ ‘ಶರಣು’ ಪಣ್ಣಾವೊಂಬೆ. ಭಗದತ್ತಡ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದುವೆ. ಸೋತಿನ ಭಗದತ್ತೆ ಅರ್ಜುನನ ಪರ್ದಯ ಕೇಣೊಂದು, ಸಂತೋಸುಡು ಪಾತೆರ್ಪೆ. “ಯಾನ್ ಪಾಂಡುರಾಜನ ಮಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ಈಯೆಲ ಯೆನ್ನಾಯೆನೇ.” ಪಣೊಂದು ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಎಡ್ಡೆ ವಸ್ತುಲೆನ್ ಮಾತ ಕೊರ್ಪು ಕಡಪುಡುವೆ.

ಅರ್ಜುನನ ಸೇನೆ ದುಂಬರಿಯುಂಡು. ರಾಮಗಿರಿ, ಸೇನಾಬಿಂದು ನಗರ, ಬೊಕ್ಕ ಕಾಶ್ಮೀರ, ಗೆಂದ್

ತ್ರಿಗರ್ತ ರಾಜನ್, ಕರೂಷರಾಜನ್ ಶರಣು ಪಣ್ಣಾವೊಂದು, ಹೂಣ, ಖರ್ಪರ, ಯವನ, ಕಾಂಭೋಜರಾಜೆ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಹದಮಲ್ತಂಡ್. ಪಾರಸೀಕೆರೆನ್, ಪಾರಿಯಾತ್ರರೆನ್, ಖುರಸಾಣೆರೆನ್ ಸೋಪಾದ್ ವಾಯುವ್ಯ ದಿಕ್ಕ್ ತಿರ್ಗ್ ಹಿಮಗಿರಿತ ಮಿತ್ತಲ ದಿಗ್ಗಣ ಪಾಡ್ಂಡ್! ತಿರ್ತ್ ಜತ್ತ್ ನಿಸ್ಸಧಾಚಲ ದಾನವ ಮಂಡಲೇಶ್ವರೆರೆನ್ ಸೋಪಾದ್ ಗಂಧಮಾದನಗಿರಿತ ಯಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾಧರೆರೆಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಕಾಣೆಗೆ ಪಡೆತೊನುವೆ. ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮುಗಿತಾದ್, ಜಂಬೂ ತುದೆಟ್ ಮೀದ್ ಸಿದ್ಧೆರ್ ಚಾರಣೆರೆಡ್ ಕಾಣೆಗೆಲೆನ್ ದೆತೊಂದು, ಬೊಕ್ಕ ಪಡ್ಡಾಯಿ ಮುಕುಡ್ ಸಾಗರ ಸೀಮೆಮುಟ್ಟಲಾ ಪೋಪೆ. ಇಂಚ ಒಂಜೇಲೆಕ ದುಂಬರಿದ್ ಮಂದರಾಚಲೊಗು ಬರ್ಪೆ. ಅಲ್ಪಡ್ ಶಕ, ಪುಳಿಂದನಂಚಿನ ದಸ್ಯುಲೆನ್ ಸೋಪಾದ್ ಮಾಲ್ಯವಂತ ಗಿರಿಕ್ ಎತ್ತುವೆ. ನನೊಲ ದುಂಬರಿದ್, ಶ್ವೇತಪತ್ರೊ ಪ್ರಾಂತ್ಯೊಡು ಸುತ್ತುಪಾಡ್ ಕಾಣೆಕೆ ಸಂಗ್ರಯಿತೊಂದು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿರ ಬರ್ಪೆ.

ಭೀಮೆ ಮೂಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕ್ ದಿಗ್ಗಣಪಾಡ್ ಶಿಶುಪಾಲೆ, ಕೋಸಲೇಶ್ವರೆ, ದೀರ್ಘಪ್ರಜ್ಞೆ, ಕಾಶಿರಾಜೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಏತೇತೋ ರಾಜೆರೆಡ ದೊಡ್ಡು ಬಂಗಾರ್, ಬಗೆಸಾರವಸ್ತುಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಯಿತೊಂದು ಬರ್ಪೆ.

ಪಡ್ಡಾಯಿ ಕೋಡಿಗ್ ಪೋಯಿನ ನಕುಲೆ ಅಲ್ಪಡ್ ಮರು, ಯವನ, ನೇಪಾಳ, ರೋಹಿತ, ಕಳಿಂಗ, ಚೇಕಿತಾನ, ಬರ್ಬರ, ತುರುಷ್ಕ, ಬಾಹ್ಲಿಕ, ಯೌಧೇಯ ರಾಜೆರೆನ್ ಗೆಂದಾದ್ ತನ ತಮ್ಮಲೆ ಶಲ್ಯನಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಆಯಡ್ ತಮ್ಮನಬಲ್ಮನ ಪಡೆತೊಂದು, ಕಡಲರುತ ಸೀಮೆಲೆಡ್ ಸುತ್ತೊಂದು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗ್ ಪಿರಬರ್ಪೆ.

ಸಹದೇವೆ ತೆನ್ಕಾಯಿಗ್ ಪೋಪೆ. ಶೂರಸೇನ, ಮತ್ಸ್ಯ, ದಂತವಕ್ತ್ರ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದಾದ್ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಸುದೆ ದಾಂಟ್ ವೀರೂಪಾಕ್ಷನ ಸೀಮೆ ಹಂಪೆಡ್, ಪಂಪಾ ಸರೋವರೊತ ಬರಿಟ್ ಬುಡಾರೊಡು ಉಂತುದು, ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕಿಷ್ಕಿಂಧೆ, ಮಾಹಿಷ್ಮತಿ, ಕೊಂಕಣ, ಕೇರಳ, ಗೌಳವ ರಾಜ್ಯೊಲೆನ್ ಕಡತೊಂದು ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯೆರ್ ಪಡೆನ್ ಜಯ್ತಾದ್, ಘಟೋತ್ಕಚನ ರಾಜ್ಯೊಗು ಬರ್ಪೆ. ಆಯೆ ಭೀಮನ ಮಗೆ ಅತ್ತ? ಸಹದೇವಗ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಸಹದೇವೆ ಆಯನ್ ಸಿಂಹಳೊಗು ಕಡಪುಡ್ ಕಾಣೆಕೆನ್ ಕಣಪಾವೆ.

ಇಂಚ ನಾಲ್ ಜನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ನಾಲ್ ಕೋಡಿಡ್ ಕಣತ್ ದ್ ಸಂಗ್ರಯಿತಿನ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತುಗು ಮಿತಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಯಾಗೊದ ಸಂಕಲ್ಪೊಗಾಪಿನಾತ್ ಐಸಿರಿ ಸೇರ್ಂಡ್. ಅಯನ ಆಡ್ಲೆಡ್ ಭರತಖಂಡನೇ ಐಬೋಗೊಡು ಮೆರೆವುಲೆಕಾಂಡ್. ಧರ್ಮ ನಾಲ್ ಕಾರ್ಲೆಡ್ ಉಂತುಲೆಕಾಂಡ್. ಉಂದೆಕ್ ಮಾತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅನುಗ್ರಹೊನೇ ಕಾರಣ ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆ ಆಯನವು!

ಶಿಶುಪಾಲನ ಸಂಹಾರೊ

ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಗು ಅಟ್ಟಣೆಲ್ ನಡತ್ಂಡ್. ಮಣಿರತ್ನ ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ ಬಂಗಾರ್ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಮೂಜಿ ಯೋಜನ ಜಾಗೆಡ್ ಕೂಡ್ಪು ದೀಯೆರ್. ಅಂಚನೇ ಮಲ್ಲ ಜಾಗೆಡ್ ಬಗೆತರೊತ ಕುಂಟುದ ರಾಸಿ ಒಟ್ಟಿಯೆರ್. ನನೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಪತ್ತ್ ಯೋಜನದಾತ್ ಜಾಗೆಡ್ ಆನೆ, ರಥ, ಕುದುರೆ, ಕೈಕಂಜಿಲೆಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೆರ್. ನೆಯಿ, ಎಣ್ಣೆ, ತಿಗತನೆಯಿ ಉಂದೆನ್ ಗುವೆಲ್ಲಂಚಿನೆಟ್ ದಿಂಜಾದ್ ದೀಯೆರ್. ಅರಿ, ಬಾರ್, ಗೋದಿ, ಕಡಲೆ, ತಾರಾಯಿ, ಮುಂಚಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಕಾಯಿ ಕಜಿಪು ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಣಸ್ತಿನಸ್ತಾಗಾಪಿನ ಸಾಮಾನ್ ಸಂಬಾರೊಲೆನ್ ಜೋಕೆಡ್ ದೀಯೆರ್. ಇಂಚ ಅಟ್ಟಣೆದ ಅಚ್ಚಿಕ್ಲೆದ ಐಸಿರಿನ್ ತೂದೇ ಜನ ಬೆಕ್ಕಸ ಆಯೆರ್.

ಆನಿ ಮಂತ್ರಶಾಲೆಡ್ ಸಭೆ! ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಧೌಮ್ಯೆರ್ ಇರ್ವೆರ್ ಇತ್ತೆರ್. ವ್ಯಾಸೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಬಾರಿ ಸಂಪೊತ್ತು ಒಟ್ಟಾತ್ಂಡ್. ಮಾತ ರಾಜೆರ್ಲ ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುನಕುಲಾತೆರ್. ಈ ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಗೆ ಮಾರಾಜೆನೆ! ನನ ದಾಯೆಗ್ ತಡ? ಮಾತೆರೆಗ್ಗೆ ಯಾಗೊದ ಲೆಪ್ಪೋಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒತ್ತೊನುವೆ. ಅರ್ಜುನನ್ ಲೆತ್ತ್ದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಫಲ್ಲಣಾ.. ಪೋಲ. ಕೃಷ್ಣನ್ ಇತ್ತೆನೆ ಲೆತೊಂದು ಬಲ. ಈ ಯಾಗೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯನವೇ ಆದುಂಡತ್ತಾ? ತಡ ಮಲ್ಪಡ. ಬೇಗ ಪೋಲ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಕುಸಿಟೆ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಡುವೆ. ಅಲ್ಪ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು ಪಂಡೊನುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿನ ಪ್ರೇರಣೆಡ್ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಡ್ ಪೋಯಿನಲ್ಪ ಮಾತ ಗೇಲೇ ಆತ್ಂಡ್. ಯಾಗೊಗು ಬೋಡಾಯಿನಾತ್ ಸಂಪೊತ್ತು ಕೂಡ್ಲು ಬಯ್ದಂಡ್. ನನ ದುಂಬುದ ಕಜೊನು ಈಯೆ ನಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಡೇ ನಡಪಾದ್ ಕೊರೊಡು. ಯಾಗೊದ ಫಲೊಟು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಇಂದ್ರ ಲೋಕೊಡು ತಾನಮಾನ ಪಡೆವೊಡು.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನಿಲ ಅವ್ವೇ ಲೆಪ್ಪುಗು! ಆಯೆ ಅರ್ಜುನನೊಟ್ಟುಗೇ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿದಡುವೆ.

ಅಲ್ಪ ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ಎದೊಂದು, “ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಬಗ್ಗೆರೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನನೆ ಒಂಜಿ ಗೊಬ್ಬು ಅತ್ತೆ? ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತು, ಶ್ರುತಿಲೆಗ್ ತೋಜಿ ಬರಂದಿನ ಈಯೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ದರ್ಶನ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ! ಅವ್ವೇ ಮಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಯನ ಪಾದೊಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರುವೆ.

ಕೃಷ್ಣೆ ಅಯನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ತರೊನುವೆ. ಇರುವೆರ್ಲ ರಾಜಸಭೆಕ್ ಬರ್ವೆರ್. ವ್ಯಾಸೆರ್, ಧೌಮ್ಯೆ ರುಸಿಕುಲು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕೈಗೋಡಿವೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡ್ ತೆರ್ಪಾಯಿನಂಚೆನೇ ದುಂಬುದ ಬೇಲೆಲ್ ನಡತ್ಂಡ್.. ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರಾಜೆರೆಗ್, ಮುನಿಜನೊಕುಲೆಗ್ ಯಾಗೊದ ಲೆಪ್ಪೋಲೆಲ್ ಪೋಪುಂಡು. ಕೌರವಾದಿಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ವೆರೆ ನಕುಲನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆರ್.

ಮಯ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಮೊಕುಲು ಇರ್ವೆರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಶಿಲ್ಪಿಲು ಬಾಕಿದ ಶಿಲ್ಪಿಲೆನ್ ಸೇರಾವೊಂದು ಸುಲಕ್ಷಣ ಶಾಸ್ತ್ರಸೂತ್ರೊಡೆ ಯಾಗಶಾಲೆನ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಲ್ತೆರ್. ವಾಸ್ತುಶಾಸ್ತ್ರೊಗ್ ಸರಿಯಾದೇ, ಬತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಅನ್ಯೂಲ ಆಪಿಲೆಕದ ಕಟ್ಟೊಣೊಲು ನಿರ್ಮಾಣ ಆಂಡ್. ಯಮುನಾ ಸುದೆತ ದಂಡೆಡೇ ರಾಜೆರ್ಲೆಗ್ ಭವನೊಲು ಲಕ್ಕದುಂತಿಯ. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥನಗರ ಬೂಲೋಕೊದ ಅಮರಾವತಿ ಆಂಡ್!

ಯಾಗೊಗು ಅಂಗಿರ, ಕಣ್ಣ, ಭೃಗು, ಜೈಮಿನಿ, ಸುಮಂತ, ವಸಿಷ್ಠ, ಗಾಂಗ್ಯ, ಬೃಹದಶ್ವ, ಸನಕ, ಶುಕ, ಜಾಬಾಲಿ, ತಿತ್ತಿರಿ, ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ, ರೋಮಶ, ಚ್ಯವನ, ಗೌತಮ, ವೇಣಜಂಘ, ಭಾರ್ಗವ, ಸುಮಾಲಿ, ಸುಮಿತ್ರ, ಕಾಶ್ಯಪ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಗಾಲವ, ಮಾಂಡವ್ಯ, ಮಹರ್ಷಿನಕುಲು ಬತ್ತಿತ್ತೆರ್. ಶಿಷ್ಯೆರ್ ಗುಂಪುಲ ಮಲ್ಲನೆ! ಅಂಚೆನೇ ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಸಿಂಹಳ, ಕೇರಳ, ಮಾಳವ ಆಂಧ್ರ, ಕರೂಷ, ಬರ್ಬರ, ಗೌಳ, ಕೋಸಲ, ಮಗಧ, ಕೇಕಯ, ಹೂಣ, ಸೌವೀರ, ಲಾಳ, ಜೋನೆಗ, ಜೀನ, ಕುರು, ನೇಪಾಳ, ಶಿಖಿ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಬೋಟ, ವರಾಳ ಈ ಮಾತ ರಾಜ್ಯೊದ ರಾಜೆರ್ ಬತ್ತದ್ ಸೇರ್ವೆರ್. ಭೂರಿಶ್ರವ, ಬಾಹ್ಲಿಕ, ಶೂರಸೇನ, ಕಳಿಂಗ,

ಗಾಂಧಾರ, ಸೌಬಲ, ಸೋಮದೇವ, ಸುಷೇಣ, ಭಗದತ್ತ, ಪೌಂಡ್ರಕ, ಏಕಲವ್ಯ, ಶಿಶುಪಾಲ, ಪೌರವ, ದಂತವಕ್ತ್ರ, ಭೀಷ್ಮಕ, ರುಕ್ಮ, ಚಿತ್ರರಥ, ದ್ರುಪದ, ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಕೃಪ, ಜಯದ್ರಥ, ಭೀಷ್ಮ, ಶಲ್ಯ, ಕರ್ಣ, ದ್ರೋಣ, ಕೌರವೆರ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಸುಶರ್ಮ, ವಿದುರ..... ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಗೌರವೊಡು ಎದೊನುವೆರ್. ಯಾಗ ತೂಪಿನೆಕಾದ್ ಜನ ಸಾಗರೊನೇ ಅಲ್ಪ ನಿರೆಂಡ್! ಅಯಿಟ್ ಅಂಗ ಊನೆರ್, ಮೂಕೆರ್, ಕೆಪ್ಪೆರ್, ಕುರುಡೆರ್ಲ ಇತ್ತೆರ್. ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್, ಕುಸ್ತಿಡಕುಲು, ಜಟ್ಟಿನಕುಲು, ಇಂದ್ರ ಜಾಲದಕುಲು, ಉಚ್ಚು ಗೊಬ್ಬಾವುನಕುಲು. ಇಂಚಿ ಮಾತೆರ್ಲ ಉಮೇದ್ಡೆ ಬತ್ತೆದ್ ಸೇರೊಂದೆರ್! ಕವಿನಕುಲು, ಪಂಡಿತೆರ್, ತರ್ಕ ವಾದಿಲು, ವಾಗ್ಗಿಲು, ವೈತಾಳಿಕೆರ್, ಗಾಯಕೆರ್, ಕಥಕೆರ್, ಮೃದಂಗದಕುಲುಲ ಬಯ್ದೆರ್! ನಟ್ಟುನಕಲ್ ಸಂಕೆಲ ಕಮ್ಮಿದವತ್ತೆ.

ಧರ್ಮರಾಯ್ ಈ ಜನ ಸಾಗರ ತೂದು ಸುದಾರ್ಪುನೆತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಅಳ್ಳೆ. ಆಯೆ ಪೋಡಿಗಿಡ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕೈಯಿತ್ತಲ್ ಬತ್ತೆದ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣೆ.

“ಅಜ್ಜೆರೆ, ಎಂಕುಲು ರಾಜಸೂಯ ಪಣೆನ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಉಂದೆಕ್ ಜಂಬೂದ್ವೀಪೊದ ಜನೊಕುಲು ಈತ್ ಸಂಕೆಡ್ ಬತ್ತೆ ಸೇರ್ದೆರ್. ಮಾತೆರೆನ್ಲಾ ಸುದಾರ್ಪುನನೇ ಮಲ್ಲ ಬೇಲೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಉಪಚಾರೊಡು ದಾಲ ಎಚ್ಚಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ ದಯದೀದ್ ಮನ್ನಿಪುಲೆ.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡುವೆ? ನಿನ್ನೊಟ್ಟುಗು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಉಲ್ಲೆತ್ತಾ? ವೇದ ವೇದಾಂಗ, ನ್ಯಾಯಶಾಸ್ತ್ರ, ಮೀಮಾಂಸೆ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ, ಪುರಾಣ, ಮಾತೆತ ತಂತುರೂಪೊನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ! ತುತ್ತೈತೊಲೆಡ್ ಇತ್ತಿನ ನೂಲುದಂಚಿ ಲೋಕೊದ ಸೂತ್ರಧಾರೆ ಆದುಪುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಬೆರಿಸಾಯೊಗುಪುನಗ ನಿಕ್ಕಿ ಅಳ್ಳೆ ದಾಯೆಗ್? ಪೋಡಿಗಿ ಬುಡ್ಡು ಯಾಗೊನು ನಡಪಾಲ.”

ಆಂಡಲಾ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೋನೆ ಕಂಗದಿತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು, “ಧೌಮ್ಯೆರ್, ದೋಣೆರ್, ಅಂಚಿನೇ ಯಾಗೊದ ರೀತಿನೀತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದಿನಕುಲೇ ಮುಲ್ಲ ಉಪುನಗ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡಿಗಿ? ಯಾಗೊದ ಕಜ್ಜೊಲೆನ್ ಅಯಿಕಯಿಕ್ ಆಪಿನೆಕ್ಲೆಗೇ ಪಟ್ಡೆ ಕೊರುಂಡ ಯಾಗ ಸುಸೂತ್ರ ಆಪುಂಡು..” ಪಣೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯ್ ಇತ್ತೆ ಪೋಡಿಗಿ ಅರತ್ಂಡ್. ಆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಕಜ್ಜೊಲೆನ ಪಟ್ಟೊಣ್ಣೆ ನಡತ್ಂಡ್.

ಆಚಾರ್ಯ ಧೌಮ್ಯೆರ್ ಸವನಸಾಧನ, ಸರ್ವ ಸಂಬಾರೊದ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ರಾಜೆರ್ಚ್ಚೆನ ಸತ್ಕಾರೊದ ಪಾರುಪತ್ಯೊನು ಸಂಜಯೆ ತೂವೊನುವೆ. ರುಸಿಮುನಿಕ್ಲೆನ, ಯಾಜ್ಞಕೆರ್, ಮಂತ್ರದಕಲ್ ಇಚಾರ್ಣೆನ್ ಸಹ ದೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಟಿಲ್‌ಅರಗಣೆತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯುಯುತ್ಸುನವೆ ಆದಿತ್ತೆಂಡ್. ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಜಾಗೆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆನ್ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮಲ್ತ್ ಕೊರೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಂಚನೇ ಸೊಚ್ಚೆಸುದ್ದದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗೆ ವಿಕರ್ಣನನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಬತ್ತಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಬಚ್ಚೆರೆಬಚ್ಚೆಯಿ, ಗಂಧ, ಮಾಲೆ, ವಸ್ತ್ರ, ಕೊರ್ಟಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗ್ ದುಶ್ಯಾಸನೆ... ಬ್ರಾಣೆರೆಗ್ ದಾನ ದಕ್ಷಿಣೆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಮಣಿರತ್ನೊಲೆನ ಮುತಾಲಿಕೆಗ್ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್, ಸಂಬಾರ ಸರಕ್‌ಲೆನ ಉಸ್ತುವಾರಿಗ್ ವಿದುರೆ, ರಾಜೆರೆಗ್ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಕೊರ್ಟಿನೆಕ್ ಕರ್ಣ, ಪೊಂಜೊಲೆಗ್ ಉಡ್ಗಿರೆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗ್ ಶಲ್ಯ, ಕೂಡ್ಡು ಪಾಡ್ಡಿನ ಮಾತ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಒಟ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಗ್ ದುರ್ಯೋಧನೆ.

ಇಂಚಿ ಮಾತೆರ್ಲ ಸಂತೋಸುಡೇ ಸಾಯೊಗು ದುಂಬಾಯೆರ್.

ಅಂತವೇದಿ ಕಟ್ಟೊಣದ ಕಯ್ಲೆಡೇ ಯಾಗೊದ ಕುಂಡ. ಋತ್ವಿಕೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೇರ್ದಿತ್ತೆರ್. ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕೈರ್ ಅಧ್ವರ್ಯು, ಸುಮಿತ್ರ, ಅಂಗೀರಸೆರ್ ಉದ್ಗಾತ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಹೋತ್ಯಲು. ಜೈಮಿನಿ, ಕಣ್ಣ, ಶತ, ತಿತ್ತಿರಿಲು ನಿಯೋಗಿಲು ಆಯೆರ್.

ಮಾತ ರುಸಿಕುಲು ರಂದಿನೆಕ್ ವೇದವ್ಯಾಸೇರೇ 'ಸದಸ್ಯ' ಆಯೆರ್. ಯಾಗ ಸುರು ಆವೊಡಾಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಡ ಕುಡ ಒರ ಪಣೊಂಡೆ.

“ದೇವಾ, ನಿನ ಕರುಣೆಡಾದೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ವಿಜಯಯಾತ್ರೆಡ್ ಗೇಲ್ ಆಂಡ್. ಬೋಡಾಯಿನ ಸಂಪೊತ್ತು ಒದಗ್ಂಡ್. ಯಾಗೊದ ಯೋಗ ಕೂಡ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಯಾನ್ ಯಾಗೊದ ದೀಕ್ಷಿತೆ ಆವೆರೆ ಯೋಗ್ಯೆ ಅತ್ತ್. ಯಾನ್ ಆಪುಜಿ. ದಯದೀದ್ ಈಯೇ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತೆಯಾದ್ ಉಪಕಾರ ಮಲ್ತೊಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಇಂಚ ನಟೊನ್ನಗ ಕೃಷ್ಣನ ಮನಸ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಅಯನ್ ತರೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣೆ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ, ಈಯೇ ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತೆ ಆವೊಡು. ನಿಕ್ಕ್ ಶುಭ ಆಪುಂಡು.”

ಇರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಆನಂದೊದ ಕಣ್ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್.

* * *

ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಸುರುವಾಂಡ್. ವೇದಘೋಷ ನಡತೊಂದೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಹೋಮದ ಪುಗೆ, ಹವಿಸ್ಸದ ಕಮ್ಮೆನ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಗ್ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ದೇವತೆಲ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್. ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜನ ಬೊಕ್ಕ ದಕ್ಷಿಣೆಡ್ ಬೆರಣೆರ್ ಸಲ್ಮಿತೊಡತ್ತೆರ್.. ವೇದ ವೇದಾಂತೊಲೆನ ರಹಸ್ಯೊದ ಬಗೆಟ್ ಚರ್ಚೆ ದುಂಬರಿಂಡ್. ರಾಜವರ್ಗೊದಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೆಡೇ ತಮ್ಮನ ಆಂಡ್. ಗದ್ಯ, ಪದ್ಯ, ನಲಿಕೆ, ನರ್ತನ, ವಾದ್ಯವಾದನ, ಕುಸಾಲ್‌ಕುಸೆಲ್, ಪದರಂಗಿತ.. ಇಂಚ ಕಲಾ ಕಜೊಲು ನಡತಂಡ್. ವಣಿಸ್‌ದಲ್ಲದ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಗದ್ದಲ ದಿಂಜನೆ! ಅವು ಕುಸಿತನೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಏಳ್ ದಿನ ಯಾಗ ನಡತಾದ್ ದೇವತೆಲ್ ಸಂತ್ರಪ್ತರಾಯಿನೆಟ್ ದೇವಲೋಕೊಡು ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜಗ್ ಮಿನ್ನತ್ ತಿಕ್ಕಂಡ್. ಪಾಂಡು ರಾಜನ್ ದೇವತೆಲ್ ಮೇಲ್ತುಟ್ ಮುಕ್ಯ ಮಣೆಟ್ ಕುಲ್ಲಾಯಿನೆನ್ ರುಸಿಮುನಿಕುಲು ತಂಕ್ಲೆನ ದಿವ್ಯ ದಿಷ್ಟಿಡ್ ತೂಯೆರ್! ನಹುಷ, ನಳ, ನೃಗ, ದಶರಥ, ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಪಾಂಡುನ ಮಗೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಮೇಲ್ಮೆಗ್ ಕಾರಣ ಆಯಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು ಕೊಂಡಾಡಿಯೆರ್.

ಅಂಚಿನೇ ಯಾಗೊದ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಬೆರಣೆರಾ ಬೋಡತ್ತಿನ ಉಡ್ಗಿರೆ ಪಡೆತೊಂದು, ತುಂಬೊಂದು ಪೋನಗ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್.

ಆತಾನಗ ನಾರದೇರೇ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಪಣ್ಣೆರ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ನಡತೊಂದು ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜಗ್ ದೇವಲೋಕೊಡು ಎಡ್ಡೆ ತಾನಮಾನ ಒದಗುನಂಚ ಮಲ್ತು. ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾಲ.. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಹೆರಿಯೆರಾಯಿನ ಆಚಾರ್ಯರೆಗ್ ಅಗ್ರಪೂಜೆನ್ ಮಲ್ತುಲ. ಅಡೆಗ್ ಯಾಗೊದ ಮುಗಿತಲ ಆಪುಂಡು. ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಯೇರ್ ಯೋಗ್ಯರಾದುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣೆನೇ ಇತ್ತೆನೇ ನಿಚ್ಚಿಯ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಗುರುವರ್ಯೆರ್, ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್, ಋತ್ವಿಜೆರ್, ಹೆರಿಯೆರಾಯಿನ ರಾಜೆರ್.... ಮೊಕ್ಲೆಡ್ ನಿಕ್ಕ್ ದಿಂಜ ಗೌರವ, ಅಚ್ಚಿಮೆಚ್ಚಿ ಇತ್ತಿನ ಒರಿಯಗ್ ಈ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಸಂದಾವೊಲಿ. ಅಂಚಿನಕ್ಲೆನ್ ಅಜತ್‌ದ್ ಅಕ್ಲೆಗೇ ಅರ್ಘ್ಯೊನು ಕೊರ್ಲೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತುವೆ. ಭೀಷ್ಮರೆಡನೇ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಕೇಣುವೆ. “ಹೆರಿಯೆರಾಯಿನ ಈರೇ ಯೆಂಕ್ ಪಣೊಡು, ಅಗ್ರ ಪೂಜೆಗ್ ಆಪಿನ ಪರಮಪೂಜ್ಯೆರ್ ಯೇರ್?”

ಭೀಷ್ಮ್ ದೆತ್ತಿ ಬಾಯಿಡೇ ಗುಟ್ಟು ಪಂಡೆರ್, “ಅಗ್ರ ಪೂಜೆದ ಗೌರವೊಗ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ಯೋಗ್ಯೆ.”

ತನ ಮನಸ್ಸಡ್ ಇತ್ತಿನನೇ ಭೀಷ್ಮ್ ಪಂಡಿನೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕುಸಿಯೇ ಕುಸಿ. ಆಂಡಲಾ ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಮಾತೆರ್ ಅಭಿಮತ ತೆರಿಯೆರೆಗಾತ್ರ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಅಜ್ಜೆರೇ, ಮುಲ್ಲ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥಿಗದ, ಯೋಗಿತೆದ ರಾಜೆರ್ನುಕುಲುಲ್ಲೆರ್. ಮೊಕ್ಲೆಡ್ ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಯೋಗ್ಯೆರೇರ್?”

ಭೀಷ್ಮ್ ಇತ್ತೆ ಗಟ್ಟಿ ಪಣ್ಣೆರ್. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಗ್ರಹೊಕುಲೆನ ನಡುಟು ಸೂರ್ಯ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ, ದೈವೊಲೆನ ನಡುಟು ಶಿವೆ ಇತ್ತಿಲೆಕ, ದೇವತೆಲೆನ ನಡುಟು ದೇವೇಂದ್ರೆ ಇತ್ತಿಲೆಕ, ಬೂಲೋಕೊಡು ರಾಜೆರೆನ ನಡುಟು ಮಿಗಿಲಾದುಪ್ಪುನು ಕೃಷ್ಣನೇ ಅತ್ತಾ? ಅಂಚ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಪಡೆಪಿನ ಯೋಗಿತೆ ಕೃಷ್ಣಗೇ ಉಂಡು. ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಕೃಷ್ಣಗೇ ಸಂದೊಡು.”

ಭೀಷ್ಮರೆನ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ರುಸಿಕುಲು ಕುಸಿ ಆಯೆರ್. ವ್ಯಾಸೆರ್, ನಾರದೆರ್, ರೋಮಶೆರ್ ಮಾತೆರ್ “ಅವ್ವೇ ಸರಿ, ಸರಿ..” ಪಣೊಂಡೆರ್. ಅಪಗನೇ ಸಹದೇವೆ ಪೋದು ರಾಜೆರ್ನ ನಡುಟು ತೇಜಿಡ್ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈ ಪತ್‌ದ್ ಸಭೆತ ನಡುಕು ಲೆತೊಂದು ಬರ್ಪೆ. ವಂದಿ ಮಾಗಧೆರ್ ಪುಗರುನ ಬೇಲೆಗ್ ಸುರು ಕೊರ್ಪೆರ್.

ಕೃಷ್ಣನ್ ಪೀಲೊಡು ಕುಲ್ಲಾಯೆರ್. ಮಣಿ ಕೂಟುದಿನ ನೀರ್‌ಡ್ ಕಾರ್ ದೆಕ್ಕಿಯೆರ್. ಆ ನೀರ್‌ನ್ ಪವಿತ್ರ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ತಂಕ್ಲೆನ ತರೆಕ್ ತಲ್ತೊಂಡೆರ್. ವೈದಿಕ ವಿಧಾನೊಡು ಮಧುಪರ್ಕಾದಿ ಪೂಜೆಲೆಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಗೌರವ ಸಂದಾವನಗ ರುಸಿಕುಲು, ಸಂಬುರೊಡು ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್. ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ ಮುನಿ, “ಆಹಾ! ಮುಕುಂದನ ಪೂಜೆದ ಪೊರ್ಲೆ!” ಪಣೊಂಡೆರ್. ದೇವಲೋಕೊಡು ಪೂತ ಬರ್ಸ ದೊರಿಂಡ್. ವಾದ್ಯ ಸೊರ ಕೇಣ್‌ಂಡ್. ಸಭೆಕ್ ಸಭೆನೇ ಕೃಷ್ಣನ್ ಸ್ತುತಿ ಮಲ್ತೆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೌಭಾಗ್ಯೊನು ಜನೊಕುಲು ಒರಿಯಗೊರಿ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಅಂಚನೇ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಭಾಗ್ಯೊಗು ಕೌರವೆರ್ ಮಚ್ಚರ ಬುಡ್ಡಿನ ಸಂಗತಿಲಾ ಅಕಲ್ ಪಾತೆರಕತೆಟ್ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಮಾತ ರಾಜೆರೆಗ್ಲ ಉಂದು ಕುಸಿತ ಸಂಗತಿ ಆದಿತ್ತಜಿ. ಆಂಡಲ ಮಣಿತಿಚೆರ್. ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಕುಲು, ನನ ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪೋಡಿಗಿ, ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ಸಭೆಟ್ ಲಕ್ಹಡ್ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ಪುನವು ಸರಿಯತ್ತ ಪಣ್ಣಿನ ದಾಕಿಣ, ಇಂಚ ಮಾತೆರ್ ಆ ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ್ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್.

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣಡ ಏಪೊಡ್ಡಿಂಚ ಪಗೆ ಕಟೊಂದಿನ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಉಂದೆನ್ ತೂವೆರೆಗೇ ಆಯಿಜಿ. ಉಡಲ್‌ಡಿತ್ತಿನ ಪಗೆಮಚ್ಚರ ಗಮಲ್‌ಂಡ್. ತಾಮಸಗುಣ ಉರುಂಡು. ಗರ್ವೊಡು ಗಗ್ಗೆಲೊಂದು, ಕೆಂಗುಡಲೆಕ ಲಕ್ಹದುಂತುವೆ. “ಏ! ಸಹದೇವ. ದಾನೆಯೆ? ಬೂಲೋಕೊದ ಮಾನವಂತರಾಯಿನ ರಾಜೆರೆನ ನಡುಟು ಈ ನಂದಗೋಪನ ಮಗನ್ ಸಿಂಹಾಸನೊಡು ಕುಲ್ಲಾದ್ ಅಗ್ರ ಪೂಜೆನ? ಈ ಎಲ್ಯಾಯೆ. ನಿನ ತಪ್ಪುನು ಮನ್ನಿಪೊಲಿ. ಆಂಡ ಇಂಚ ಅಪಚಾರ ಮಲ್ತೆಂಡ ನಿಕಲ್ಯ ಯಾಗೊಗು ಕುಂದು ಬರ್ಪುಜ? ನಿನ ಹೆರಿಯೆರ್ ಇಂಚ ದಾಯೆಗ್ ಮಲ್ತೆರ್? ನಿಜ ಪಣೊಡ? ಯೇತಾಂಡಲ ಪಾಂಡುನ ಜೋಕುಲು ಪುಂಡೆರೆ!

ಸಹದೇವಗ್ ಸಯಿಸೆರಾಯಿಜಿ. “ದಾಯೆಗ್?” ಕೇಣುವೆ.

“ದಾಯೆಗ್‌ಂದಂಡ, ಯದುಕುಲೊತಕುಲು ಸಿಂಹಾಸನೊಗು ಯೋಗ್ಯೆರೇ ಅತ್ತೆ. ಅಯಿಲ್ಲಾ ಈ ಕೃಷ್ಣನ ದುಸ್ಸ ಗೊಬ್ಬುಲು ಲೋಕೊಗೇ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಉಂದು ಬಜೀ ಎಲ್ಯ ಯಾಗ ಅತ್ತೆ, ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾಗ! ಮುಲ್ಲ ಸೇರ್ದಿನಕುಲು ಎಲ್ಯ ಜನೊಕುಲತ್ತೆ. ಮಾಮಲ್ಲ ಪುದರ್ದ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್! ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಕೈಕಂಜಿ ಮೇಪುನ ಗೊಲ್ಲೆ ಒರಿ ಈ ಸಭೆಟ್ ಮಿಗಿಲಾಪಿನೆಂಚ?”

ಈಶ್ ಪಣ್ಡೆ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಧರ್ಮರಾಯನಂಚಿ ತೂದು, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಎಲ್ಯಾಯೆ ಸಹದೇವಗ್ ಶ್ರೇಷ್ಠ, ಕನಿಷ್ಠ ಪಣ್ಣಿನವು ತೆರಿಯಂದ್. ಆಂಡ ಧರ್ಮ, ತತ್ವೊಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದಿನ ಈ, ಇಂಚಿ ಮಲ್ಪೊಲಿಯೆ? ನಿಜ ಪಣ್ಣ, ಆ ಕೈಕಂಚಿ ಸಾಂಕುನಾಯೆ ಈ ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಯೋಗ್ಯೆನ?”

ಧರ್ಮರಾಯಡ ಇಂಚಿ ಕೇಣೊಂದೇ ಭೀಷ್ಮನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ತಾ, “ಅಯ್ಯಾ ಭೀಷ್ಮ, ಅಕುಲಿರುವೆರಾ ತೆರಿಯಂದಿನಕುಲು, ಪೋವಡ್, ಮನ್ನಿಪುಗ! ಆಂಡ ಹೆರಿಯೆರೆಡ್ ಹೆರಿಯೆ ಆದುಪ್ಪುನ ನಿಕ್ಯ ಕೃಷ್ಣಡ ಎಂಚಿನ ಯೋಗಿತೆ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್? ಇಂಬೈ ರಾಜೆರ್ನ್ ನಡುತ ಸೂರ್ಯೆ ಅತ್ತ್, ಪೆತ್ತ ಮೇಪಾವುನಕ್ಲೆನ ನಡುತ ಸೂರ್ಯೆ ಪಣ್ಣೆ ಗೊತ್ತಾಯಿಜ? ಭೀಷ್ಮಾ, ಒಂತೆ ಈ ರಾಜ ಮಂಡಲೊದ ಕಡೆಕ್ ತೂಲ. ಮೊಕುಲು ಶಿವನ, ಬ್ರಹ್ಮನ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಜತೆಕ್ ಕುಲ್ಪುನ ಯೋಗಿತೆದಕುಲು. ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಬುಡ್ಡು, ಈ ಯಾದವನ್ ಕುಲ್ಪಾವೊಂದು ಪೂಜೆ ಮಲ್ತದ್ ಯಜ್ಞೊದ ಪಾವಿತ್ತೊನೇ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತ ಬುಡಿಯತ್ತ? ವೇದೊಲು, ಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣೊಲು ಪಣ್ಣಿನ ಧರ್ಮಸಾರೊನು ನೀರ್ಡ್ ಮುರ್ಕದ್, ಈ ಗೊಲ್ಲಗ್ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಮಲ್ಪಾವುನ ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಪೊಡುಂಬನ್ ಯಾನ್ ಈತ್ನೇಟ ತೂತಿಜಿ.”

ಈತೆಗೇ, ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಂದೆ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ನನಲಾತ್ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಡ್ ಕುಡಪ್ಪುವೆ!

“ದಾಯೆಗಾದ್ ಇಂಬೈಗ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪೊಡು ಪಣ್ಣ? ಇಂಬೈ ಮಾತೆರೆಗ್ ಹೆರಿಯೆನ? ಅಯನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಮುಲ್ಪ ಉಲ್ಲೆ! ಇಂಬೈ ಮಲ್ಲ ಆಚಾರ್ಯೆನ? ಮಾಮಲ್ಲ ಗುರು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯೆರೇ ಮುಲ್ಪ ಉಲ್ಲೆರ್! ಇಂಬೈ ಯಾಗೊದ ‘ಸದಸ್ಯೆ’ನ? ವೇದವ್ಯಾಸೆರೇ ಮುಲ್ಪ ಉಲ್ಲೆರ್!”

ಇತ್ತೆ, ಕುಡ ಧರ್ಮರಾಯನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ತಾ, “ಈ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅಜ್ಜೆರ್ಂದ್ ಗೌರವೊದ ಪೀಠೊಡು ಕುಲ್ಪಾವೊಂದನ? ನಿನ ಅಜ್ಜೆರ್ ಭೀಷ್ಮಾಚಾರ್ಯೆರೇ ಎದುರುಡುಲ್ಲೆರತ್ತ? ಈ ಕೃಷ್ಣಡ ಉಪ್ಪುನ ಗುಣ ಆಂಡಲ ಒವ್ವಂದು ಪಣ್ಣ. ಬಲಬೀರೊದ ಗುಣೊಕಾಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಇಜ್ಜೆನ? ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲುಗಾರೆ ಬೋಡಾಂಡ ಏಕಲವೈ ಇತ್ತೆನೆನ? ಬಾಹ್ಯೇಕಗ್ ಏರ್ ಸರಿಸಮ ಪಣ್ಣ. ದಾದನಾ, ನಿಕ್ಲೆನ ಯಾಗೊಡು ಮಾನ್ಯೆರೆಗ್ ಮಾನ್ಯತೆ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ‘ಮಾನ್ಯ’ ಪಣ್ಣಿ ಆದೆರೊಡು ಪೂಜೆ ಸಂದಾವುನಾಂಡ, ಮಾನ್ಯೆರಾಯಿನ ಭಗದತ್ತೆರ್ ಇಜ್ಜೆರೆ? ಜರಾಸಂಧನ ಮಗೆ ಸಹದೇವೆ ಇಜ್ಜೆನ? ದಂತವಕ್ರ ಇಜ್ಜೆನ? ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಡು, ಈ ತರೆದಕುರೆ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪೂಜೆ ಸಂದಾವುನವು ಸಮನ?”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಪುದಾರ್ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆ. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಗರ್ವೊ ಪುಟ್ಟಾವುನೇ ಅಯನ ಇಂಗಿತ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಯನ ದಿಸ್ತಿ ಯಜ್ಞ ಫಲೊತ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗ್ತಾ. ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂದು, “ಆಯೆ, ಕೃಷ್ಣ ಯೇರ್ ಪಣ್? ‘ಸ್ನಾತಕ ವ್ರತಿ’ ಅತ್ತ್, ‘ಋತ್ವಿಜೆ’ ಅತ್ತ್, ‘ಆಚಾರ್ಯೆ’ ಅತ್ತ್, ರಾಜೆ ಅತ್ತ್, ‘ಗುರು’ ಅತ್ತ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನಯಗ್ ಗೌರವ ಕೊರ್ಪಿನ ಇಜ್ಜೆ ಇತ್ತಂಡ ನಿಕಲ್ಪ ನಡುಟೇ ಕೊರೊನ್ನೆ. ಯೇರ್ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣೆರ್? ಆಂಡ, ಸರ್ವ ರಾಜೆರ್ ಸೇರ್ದಿತ್ತಿನಲ್ಲ ಅಕಲ್ಪ ಎದುರುಡು ಅವು ಸರಿಯತ್ತ. ಈ ಮಲ್ತಿನ ಯಾಗ ಪವಿತ್ರ ಯಾಗೊನೆ! ಇಜ್ಜೆಂದ್ ಪಣ್ಣುಜಿ. ಈ ರುಸಿ ಕೂಟೊಲು, ಮಂತ್ರೊಲು, ವಣಸ್‌ತಿನಸ್‌ಲ್ ಮನರಂಜನೆದ ಸಂಗತಿಲ್, ಉಡ್ಗಿರೆದ ಎಚ್ಚಲೆ, ಅಂಚನೇ ಯಾಗ ವಿಧಿವಿಧಾನೊಡು ನಡತಿನ ಬಗೆ ಮಾತಲಾ ಮೆಚ್ಚೊಡಾಯಿನನೇ! ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾಯಿನ ಈ ಯಾಗೊದ ಅಕೇರಿಗ್ ಈ ಗೊಲ್ಲಗ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊರ್ಪಿನವು ಮಾತ್ರ ಎಡ್ಡೆ ವಸ್ತುಲೆಡ್ ಇಸ ಬೆರಕೆ ಮಲ್ತೆಕಾಂಡ್. ಉಂದು ನಿಕ್ಯ ಗೊತ್ತಾತ್‌ಜಿ..”

ಈಶ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ತನ್ನಲು ಯಾಗೊಗು ದಾಯೆ ಬೈದಿನಿಂದಲ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಎಂಕುಲು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ತಿನಿ ನಿಜ.. ನಿನ ಮೋನೆ ತೂದೇ ಕೊರ್ತಿನಿ ಅತ್ತಂದೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆ ಬಿರುತ ಬಿರ್ಗ್ ಪೋಡ್ಯಿದ್ ಕೊರ್ತಿನಿ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊನಡ! ಇತ್ತೆ ಈ ಮಾಯೊದ ಮೋಸಗಾರೆ ಗೊಲ್ಲಗ್ ಪೂಜೆ ಸಂದಾದ್, ರಾಜೆರೆಗ್ ಮಾತ ನಿನ ಮಿತ್ತ್ ಇತ್ತಿನ ಅಭಿಮಾನೊನು ಈಯಾದೇ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತೊಂಡ! ನಿಕ್ಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಣ್ಣೇ ಪುದಾರ್ ದೀತೆರ್! ಈ ಯಾಗ ಧರ್ಮಮಯೊನೇ ಆಪುಂಡು.. ಇಂಚ ನಂಬೊಂದು ಯೆಂಕುಲು ಮಾತ ಬಯ್ಯು ಆಂಡ ಉಂದೆಟ್ ‘ವಿಕರ್ಮ’, ಅಧರ್ಮ ಉಂದುವೇ ನಡತ್‌ದಂಡ್! ಅಂಚಾದ್ ನಿನ ಪುದಾರ್‌ಗೇ ಕರಂಕ್ ತಟ್ಟುಲೆಕ ಆತ್‌ಂಡ್!”

ಶಿಶುಪಾಲನ ಬಿಗುಬಿರ್ಗದ ಪಾತೆರೊನು ಮಾತೆರಾ ಮನಿಪಂದೆ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಂಚ ನನಲಾತ್ ರಬಸೊಡು ದುಂಬುಡ್ಡಿಂಚ ತನ ಪಗೆಯಾದುಪ್ಪುನ ಕೃಷ್ಣಗೇ ನೆರೊಂಬೆ. “ಏಯ್ ಕೃಷ್ಣಾ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆದು ಮನಸ್‌ದಾಯಿ! ಭೀಷ್ಮ ಪರಬೆ. ಆಕುಲು ತೆರಿಯಂದೆ ನಿನನ್ ಅಗ್ರ ಪೂಜೆಗ್ ಲೆತ್ತೆರ್‌ಂದ್ ಈ ಒಪ್ಪೊಂಬಿನೆನ? ನಿಕ್ಕ್ ನಿನ ಯೋಗಿತೆದ ಅಕಲ್ ಇಜ್ಜ? ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್? ಮುಲ್ಪ ಸೇರ್ದಿನ ರಾಜೆರ್ನ ಕೂಟೊಡು ಈ ಒರಿ ಉಪನಾಯಕೆನ? ಅತ್ತ್, ರಾಜೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುನಾಯೆನ? ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿನನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಣ್ಡ್ ತೆರಿಯೊನಡ! ಈ ರುಸಿಕುಲು ಧ್ಯಾನೊಗಾಪಿನಕುಲು! ಈ ಬ್ರಾಣೆರ್ ವಣಸ್, ದಕ್ಷಿಣೆಲೆಡ್ ಮನ ದೀಪಿನಕುಲು! ಬಾಕಿದಕುಲು ಪ್ರಜೆಕುಲು. ಅಕುಲು ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರುಚೆರ್! ಆಂಡ ರಾಜೆರ್ನಕ್ಲೆಗ್ ಆತ್ಮಗೌರವೊನೇ ಮುಕ್ಯ. ಅಕುಲು ಅಯಿಕಾದೇ ಸಯಿಸೊಂದೆರ್. ನಿನ ಯೋಗಿತೆ ತೆರಿಯಂದೆ ಗೌರವೊಗು ಲೆತ್ತೆದರ್. ನಿನನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ಉಪ್ಪುನಾಕ್ಲೆಗ್ ಈಯೇ ಮಾನ್ಯೆ ಆದ್ ತೋಜುವ! ಆಂಡ ನಿನ ಯೋಗಿತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ನಿನ ಯೋಗಿತೆನ್ ಯಾನ್ಲಾ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ನಿನ ಕುಲ ಯದುಕುಲ. ನಿನ ರಾಜ್ಯ ಉಪ್ಪು ಕಡಲ್‌ದ ನಡುತವು! ಪಲಾಯನೊಡು ನಿನ ಬಿರ್ಗಾದಿಗೇನ್ ಜರಾಸಂಧೆ ತೆರಿದಿತ್ತೆ. ಅಂಚೆನೇ ಈ ಒರಿ ಪುಕೆಲೆ ಪಣ್ಣೆನೇನ್ ಕಾಲಯವನೆ ತೆರಿದಿತ್ತೆ.”

ಶಿಶುಪಾಲನ ಕೋಂಗಿ ನುಡಿ, ಕುಡಪುಲೆಕದ ಪಾತೆರ ಮಿತಿ ಮೀರೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಬಾಕಿದ ರಾಜೆರ್ನಕುಲೇ ಮರ್ಯಾದಿದಕುಲು, ಕೃಷ್ಣ ಅತ್ಮಣ್ಣಿಲೆಕದನೇ ದಾಟಿ! ಕಡೆಕ್ ಕೃಷ್ಣಡನೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಎಂಕುಲು ಈ ಜಾಗೆಡ್ ಉಪ್ಪೆರೆನೇ ಆವಂದ್! ಕೈಬೇವುದ ಬನೊಟು ಹಂಸೊಲೆಗ್ ದಾದ ಬೇಲೆ? ಅಂಚೆನೇ ಈ ಇಚಿತ್ರ ಯಾಗೊಡು ಮರ್ಯಾದಿದ ರಾಜೆರ್ನಕಲೆಗ್ ದಾದ ಗೌರವ ತಿಕ್ಕು? ಮುಲ್ಪ ಗೌರವ ತಿಕ್ಕುನು ಈ ಕೃಷ್ಣ ಮಹಾನುಭಾವಗ್? ‘ಗೋಪೀಚಾರ’ ಪಣ್ಣೆನ ಬಿರ್ಗದಾಯಗ್!”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಕೃಷ್ಣ, ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಮೂವರೆನೇ ಮನಸ್‌ಡ್ ದೀವೊಂದು ಯಾಗಸಭೆನ್ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಉಂದೊಂಜಿ ಬಡ್ಡೆರೆನ ಸಭೆ! ಅಂಚಾದ್ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಯಾಗ! ಈ ಯಾಗೊಗು ಸರಿಯಾದೇ ಕೃಷ್ಣ ಉಲ್ಲೆ! ಆಹಾ! ಈ ಯಾಗೊನ? ಈ ಭೀಷ್ಮನ? ಈ ಕೃಷ್ಣನ? ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಮೊಕುಲೇ ಸರಿ. ಬೇತೆ ಸರಿಸಾಟಿ ತಿಕ್ಕಂದ್!”

ಎಡ್ಡೆಡ್ ನಡತ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ಯಾಗೊಡೊಂಜಿ ಕೇಡ್ ಉಂಡಾಯಿಲೆಕಾದ್ ಯಾದವೆರೆಗ್ ಬೇಜಾರಾಪುಂಡು. ಕೃಷ್ಣನ ನಿಂದನೆ ಪಂಡ ಅವು ಯಾದವೆರ್ನ ನಿಂದನೆ! ಉಂದೆನ್ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ಯಾದವೆರ್ನ ಸೇನೆ ಗರ್ವೊಡು ಲಕ್ಕದ್ ಉಂತುಂಡು! “ಛೇ! ಛೇ! ಎಂಕ್ಲೆನ ಗುರ್ಕಾರೆ ಕೃಷ್ಣನ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುನ ದುಸ್ಸನ ನಾಲಾಯಿ ಕಡ್ಲೊಡೆ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೃತವರ್ಮೆ, ಸಾಂಬೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯಾದವೆರ್ ಬಿರುಪಗರಿ, ಕತ್ತಿ, ಗುರಾಣಿಲೆನ್

ಪತೊಂದು ಉಂತಿಯಿರ್. ಆಸ್ಥಾನೊಡು ಗದ್ದಲ ಲಕ್ಂಡ್. ರುಸಿಕುಲು 'ಹಾ! ಬೊಡ್ಡಿ, ಬೊಡ್ಡಿ' ಪಂಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡುವೆರ್. ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥೊಕುಲು ಯುದ್ಧೋಗೇ ಸಜ್ಜಾಯ. ಶಿಶುಪಾಲನ ತಿಗಲೆನ್, ಬಂಜಿನ್ ತಿಗಿತ್ತಾದೇ ಬುಡ್ಡ ಪಂಡ್ ಯಾದವೆರ್ ಅರೆದುವೆರ್! ಶಿಶುಪಾಲನ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಗೆ ಇತ್ತಿನವು ಆಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಮಹಾಸಭೆಟ್ ಶಿಶುಪಾಲನ ನಡಕೆ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಇಸ್ಪ ಆವಂದೆ ಪೊರುಂಬಾಟೋಗೇ ಮನಮಲ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಬುಡ್ಡೆರ್. ನಡುಟು ಬತ್ತದ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ಸದುಪಾತೆರ ಪಣ್ಡ್ ಸಭೆ ಪೊರುಡು ನಡಪುಲೆಕ ಕಾತೊನುಬೆರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಒಂತೆ ಪೊರು ಸಭೆ ನಡಪುಂಡು. ಆತಾನಗ ಸಹದೇವೆ ಗರ್ವೊಡು ಲಕ್ವದುಂತುವೆ. ಶಿಶುಪಾಲೆ ಕೃಷ್ಣನ ಬಗೆಟ್ ಹೀನ ನುಡಿ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಆಯಗ್ ಪಿತ್ತ ಕೆಜಲ್ಂಡ್. ಶಿಶುಪಾಲನ ಮಚ್ಚರೊಗು ಮರ್ಡ್ ತರೆಪುನ ಇರಾದೆಲ ಅಯಗಿತ್ತಂಡ್. ಅಂಚ ಶಿಶುಪಾಲನೇ ಪಣ್ಣೆ. "ಏ... ಶಿಶುಪಾಲಾ, ಈ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಗೆ ಅದ್ ಹಾಳಾದ್ ಪೋಯ. 'ಮುರಾರಿ' ಪಣ್ಡಂಡ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಅಭಿಮಾನ ಉರುಂಡು. ಅಂಚಾದೇ ಈ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಕೃಷ್ಣಗೇ ಸಂದ್ ಯಾಗೊಗು ಕಲಶ ಕೂಡಿಲೆಕ ಆತ್ಂಡ್. ಎಂಕ್ಲೆನ ಅಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಧರ್ಮೋಡೇ ನಡಪುನಾಯೆ. ಆಯೆ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ 'ಗುರು'. ಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಡ್ ಶ್ರೇಷ್ಠೆ. ಅಂಚಿನೇ ದೇವರೆಡ್ ದೇವೆರ್! ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪುದಾರ್ ಪಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಶಿವೆರ್. ಈ ಮಲ್ಲ ಮಟ್ಟೆದ ಪವಿತ್ರ ಯಜ್ಞ ಲೋಕೋಗೇ ಎಡ್ಡೆ ಆಪಿನವು!! ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ನಿನಲೆಕಂತಿನ ದುರ್ಬುದ್ಧಿನ ನೀಚೆರೆಗ್ ಉಂದೆತ ಮಹತ್ವೊನೇ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ. ಯೇರೇ ಆವಡ್, ಕೃಷ್ಣಗ್ ಗೌರವೊ ಕೊರಿನಿ ಸರಿಯತ್ ಪಂಡೆರ್ ಯಾನ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ತೊರು ಹದ ಮಲ್ಪುವೆನೆ!"

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೋಪೊಡು ತುಲ್ಲರೊಂದು, "ಶಿಶುಪಾಲಾ, ಈ ಕುರುಡೆ! ನಿನಡ ಪಾತೆರ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ದೈರ ಇತ್ತಿನಕುಲು ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ."

ಸಭೆ ಪನಿಪಂದುಜಿ. ಸಹದೇವೆ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆತಾನಗ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಅಂಚಿಂಚಿ ತೂವೊಂದು ಕೋಪೊಡು ಲಕ್ವೊಂದು ಪೋಪೆ. ಅಯನ ಪಿರಾವುಡ್ ಬೇತೆ ಕೆಲವೆರ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್.

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಲಕ್ವೆದ್ ಪಿದಾಡ್ಲಗ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಬೇಜಾರಾಪುಂಡು. ಯಾಗೊಗು ಬತ್ತಿ ಬಿನ್ನೆರ್ ಇಂಚ ಬೆರಿಪಾಡ್ಲ ಪೋಪಿನೆನ್ ತೂವೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಆಯೆ ಶಿಶುಪಾಲನ ಪಿರಾವುಡೇ ಪೋದು ಮೆದುನುಡಿಟ್ ಪಣ್ಣೆ. "ಶಿಶುಪಾಲಾ, ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ 'ಶ್ರೇಷ್ಠ' ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ರುಸಿನಕುಲೇ ಒಪ್ಪೊಂದೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ಮಾತ ರಾಜೆರ್ಲ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲದೆರ್. ಈ ಒರಿ ಇಂಚ ಪಾತೆರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಪಿದಾಡ್ಲ ಪೋವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ದಯದೀದ್ ಪಿರಬರೊಡು." ಇಂಚ ರಂದ್ ಅಯನ್, ಅಯನೊಟ್ಟುದಕ್ಲೆನ್ ಪಿರಲೆತೊಂದು ಬರ್ಲೆ..

ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಿಶುಪಾಲನ್ ರಂದ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತಿನವು ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ.

"ಧರ್ಮರಾಯಾ. ನಕ್ಕುರುದಂಚಿನ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಅಬ್ಬರೊಗು ಕೃಷ್ಣ ಪೋಡ್ಯುವೆನ? ಪುಚ್ಚಿದ ಕಿನ್ನಿಗ್ ಸಿಂಗ ಪೋಡ್ಯಂಡ? ಗಿಳಿಕ್ಲೆನ ಪುಂಡುಗು ಗಿಡಿ ಪೋಡ್ಯಂಡ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಎದುರುಡು ಇಂಬೈ ಯೇರ್? ಈ ತರ್ಲೆ ಮಲ್ಲನ್ ರಂದೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಪಿರಲೆತೊಂದು ಬರೊಡು ದಾಯೆಗ್? ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣ. ಯೋಗ್ಯೆರೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಯೋಗ್ಯೆರ್ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಪಿನಿ! ಈ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಯೋಗ್ಯೆಲಾ ಅತ್! ವಿದ್ವಾಂಸೆಲಾ ಅತ್! ಮಲ್ಲ ಯೋಧೆಲಾ ಅತ್! ಇಂಚಿತ್ತಿನಯಗ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊನೆರೆ ಆಪುಂಡ? ಅವ್ವತ್ತಂದೆ ಇಂಬೈ ಯೇರ್?. ಜರಾಸಂಧೆ, ಸಾಳ್ವೆ, ನಿಶುಂಭೆ, ನರಕಾಸುರೆ, ಪೌಂಡ್ರಕೆ, ದಂತವಕ್ತೆ, ಅಂಚಿತ್ತಿನ ನಿಶಾಚರ ವರ್ಗೊದಾಯೆ! ಅಕ್ಲೆಗ್ ಸೂರ್ಯನ ಬೊಳ್ಳು ಸಹಿಸೆರೆ ಆಪುಜಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕತ್ತಲೆನೇ ಬಯಕುನಕುಲು!"

ಶಿಶುಪಾಲಗಲ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್. “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆ ಮಿಗಿಲಾಯಿನನೇ! ಆಯೆ ಚರಾಚರ ಲೋಕೊದ ಗುರು! ಕೀರ್ತಿ ಪಡೆತಿನ ಋತ್ವಿಜೆ! ಆಚಾರ್ಯೆರ್ಡ್ ಶ್ರೇಷ್ಠೆ! ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಬೋಡಿತ್ತಿನ ಬಂದು! ಸ್ನಾತಕ ವ್ರತಿ!”

ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆ ಕೆಬಿಕ್ ಕೇಂಡಿ ಸಾತ್‌ಗ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಮೈಯಿ ಪೂರಾ ಕೆಬಿಯಾಂಡ್. ಕೃಷ್ಣನ ಕತೆನ್ ಪಣ್ಣಾದ್ ಶಿಶುಪಾಲನ ಮನಸ್‌ದ ಕುರೆನ್ ಕಳೆಪಿನನೇ ಅಯನ ಬಯಕೆ. ಶಿಶುಪಾಲನ ಕೆಡುನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಬೇಜಾರ್ ಆತಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕತೆ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರಡ್ ಪಣ್ಣಿನ ಬಯಕೆಲ ಇತ್ತಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಒತ್ತಾಯೊಗು ಒತ್ತೊಂದಿನ ಭೀಷ್ಮರ್, ಸೊಚ್ಚ ಬಾಮೊಡು ಕೃಷ್ಣನ ಕತೆ ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ತೆರ್. ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಕೇಣುನನೇ ಕುಸಿ.

* * *

“ಯಾನಿತ್ತೆ ವಿಶ್ವಂಭರ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆನ್, ಯೆಂಕ್ ತೆರಿನಾತ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿಜೊಟು ಪರಬ್ರಹ್ಮೆನೆ! ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೆ! ಜಗನ್ಮಯ ಸರ್ವಾತ್ಮಕ ಮಹೇಶ್ವರೆನೆ! ಅವ್ಯಕ್ತೆಲಾ ಆಯೆನೇ! ಅಮಲ ವ್ಯಕ್ತಲಿಂಗೊಲಾ ಆಯೆನೇ! ಇಂಚಿತ್ತಿ, ಅಜಾತ, ಅವ್ಯಯ, ಅಪ್ರಮೇಯ, ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿರ್ಗುಣೆಲಾ ಅಂದ್! ಸುಗುಣೆಲಾ ಅಂದ್! ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಲಾ ಅಂದ್. ಚಿನ್ಮಯೆಲಾ ಅಂದ್!”

“ಕಡಲ್‌ಡ್ ಲಕ್ಕುನ ನೀರುಳ್ಳೆದಂಚ, ಪಸೆರುನ ಸಿರೆತಂಚ, ಕಡಲ್ಡೆ ಲಕ್ಕದ್, ಅಡೆಗೇ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪಿಲೆಕ್ಕ, ಈ ಮಾಯಾ ಜಗತ್‌ಡ್ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆ ತೋಜಿಂಡಲಾ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಆಪುಂಡು. ಮಾತ ಜೂವೊಜಂತುಲೆನ ಬದ್ಕಗ್ ಕೃಷ್ಣೆನೇ ಕಾರಣ.

“ಮಾತ ಜೀವೊಜಂತುಲು ಪುಟ್ಟುನೆಕ್ಲಾ, ಬದ್ಕುನೆಕ್ಲಾ ಆಯೆನೇ ಕಾರಣ. ‘ಜಾಗೃತ್’, ‘ಸ್ವಪ್ನ’, ‘ಸುಷುಪ್ತಿ’ ಪಣ್ಣೆನೆಕ್ಲ ಆಯೆನೇ ಕಾರಣ. ಆಂಡ ಆಯಗ್ ಸುಕದುಕ್ಕೊಲೆಡ್ ಸಂಬಂದೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಗುಣೊತ್ತಾಯೆ!..” ಇಂಚ ಪೀರಿಕೆ ಪಾಡೊಂದು ಭೀಷ್ಮರ್ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಪೆರ್.

“ತೂಲೆ! ಎಣ್ಣೆಡ್ ಎಣ್ಣೆ ಉಂಡೆ ಉಂಡು. ಕಣಕ್‌ದ ತುಂಡುಡು ತೂತ ಸಗ್ಗಿ ಕಣ್ಣಗ್ ತೋಜಂದಿಲೆಕ್ಕ ಉಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ಕೃಷ್ಣೆ ಚೈತನ್ಯಾತ್ಮಕಶಕ್ತಿ ಪಂಡ್ ನಮ ಮಾತೆರಾ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಸೂತ್ರೊದ ಗೊಂಬೆಲು ನಲ್ಲಾಯಿಲೆಕ ನಲ್ಲವ. ಲಾಗಾಟ, ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ಲವ. ಅಂಚೆನೇ ಈ ಲೋಕೊದ ಎಡ್ಡೆ ಪಡ್ಡೆಲ್ ಮಾತಲ ಆಯನ ಕಯಿಟೇ ಉಂಡು. ಈ ಬಗೆಟ್ ಆಯನ ಸಾಜ ಗೊಬ್ಬುಲು ನಡತೊಂದೇ ಉಪ್ಪುವ.

“ಶಿಶುಪಾಲನವು ತಪ್ಪು ಜಾನಗೇನ! ಅಂಚಾದ್ ಅಯನ ಕಣ್ಣಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ನರಮಾನಿಯಾದೇ ತೋಜುವೆ. ಈ ಚೈದ್ಯಭೂಪತಿ ಶಿಶುಪಾಲೆ, ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿದಾಯೆ. ಮಂಗ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ! ಮಂಗಗ್ ಮಾಣಿಕೊದ ಮೈಮೆ ತೆರಿಯುಂಡೆ?”

“ಮುಪ್ಪತ್ತಾಜಿ ತತ್ತೊಲೆಡ್ ಈ ಕೃಷ್ಣೆ ಮಣಿ ಸೇರಾವುನ ದಾರದಲೆಕ್ಕ ಉಪ್ಪುವೆ...”

ಸಹದೇವೆ ನಡುಟ್ ಕೇಣುವೆ, “ಪೂಜ್ಯೆರೇ ಮುಪ್ಪತ್ತಾಜಿ ತತ್ತೊಲು ಒಪ್ಪು?”

“ಮುಪ್ಪತ್ತಾಜಿ ತತ್ತೊಲು ಪಂಡ ಗೌತಮ ನ್ಯಾಯದರ್ಶನೊಡು ಪಣ್ಣಿನ ಇರ್ವತ್ತೈನ್ ತತ್ತೊಲು, ಐನ್ ಮಹಾಭೂತೊಲು, ಸೂಕ್ಷ್ಮೊಲು, ತ್ರಿವಿಧ ಶರೀರೊಲು ಬೊಕ್ಕ ತ್ರಿವಿಧಾವಸ್ಥೆಲು. ಇರ್ವತ್ತೈನ್ ತತ್ತೊಲು ಪಂಡ ಆತ್ಮ, ಶರೀರ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಆರ್ಥವಿಷಯ, ಮನಸ್, ಬುದ್ಧಿ, ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ದೋಷ, ಪ್ರೇತ್ಯಭಾವ, ಫಲ, ದುಕ್ಕ, ಅಪವರ್ಗ, ಸಂಶಯ, ಪ್ರಯೋಜನ, ದೃಷ್ಟಾಂತ, ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಅವಯವ, ತರ್ಕ, ನಿರ್ಣಯ, ವಾದ, ಜಲ್ಮ,

ವಿತಂಡ, ಹೇತ್ವಾಭಾಸ, ಭಲ ಬೋಕ್ಕ ಜಾತಿ ನಿಗ್ರಹಸ್ಥಾನ. ಪಂಚಭೂತೋಲು ನಿಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತುಂಡು. ತ್ರಿವಿಧ ಅವಸ್ಥೆಲು ಪಂಡ ಜಾಗೃತ್, ಸ್ವಪ್ನ, ಸುಷುಪ್ತಿ. ತ್ರಿವಿಧ ಶರೀರೋಲು ಪಂಡ ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬೋಕ್ಕ ಕಾರಣ ದೇಹೋಲು. ಉಂದುವೇ ಮುಪ್ಪತ್ತಾಜಿ ತತ್ವೋಲು..

“ಈ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸ್ವೇದಜ, ಅಂಡಜ, ಉದ್ಭಿಜ, ಜರಾಯುಜ ಪಣ್ಣಿನ ನಾಲ್ ಬಗೆತ ‘ಭೂತೋದರ’ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಎಂಚ ತೆರಿಯೆರೆ ಆತ್‌ಜಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನರಮಾನಿಲೆನ ನಡುಟು, ನರಮಾನಿ ರೂಪೊಡು ಇತ್ತಿನೆಕ್ ಆಯೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಬಿನವು ಸರಿಯತ್. ಇಂಬ್ಯೆನೇ ಯಜ್ಞಾಧಿಪತಿ! ಯಜ್ಞಪುರುಷ! ‘ಸುಕ್ ಸ್ತುವಾದಿ ಯಜ್ಞ ಸಾಧನೋನೇ ಇಂಬ್ಯೆ. ಅಕೇರಿಗ್ ಯಜ್ಞ ಫಲೋಲಾ ಇಂಬ್ಯೆನೇ.

“ಇಂಬ್ಯೆ ಒರ ಒಂಜೇ ಆದ್, ಪರಮಪುರುಷ ಆದ್ ತೋಜುವೆ. ನನೊರ ಜಡ ಚೇತನ ರಡ್ಡೆಡ್ಲಾ ಸೇರೊಂದು ಮೆರೆವೆ! ಮೂಜಿ ನಿಲೆಟ್ ಪಂಡ ಶ್ವೇತದ್ವೀಪೊಡು, ಅನಂತಾಸನೊಡು, ವೈಕುಂಠೊಡು ಉಂತುವೆ. ನಾಲೆಡ್ ಪಂಡ ನಾಲ್ ಯುಗೊಟುಲಾ ಉಪ್ಪುವೆ! ಐನ್ ಸ್ಥಾನೊಲೆಗ್ ಇಂಬ್ಯೆ ‘ವಿಭು’. ಪಂಡ ದೇವ, ಪಿತೃ, ಋಷಿ, ಚಕ್ರಿ, ಮಾನವೆರ್ ಪಣ್ಣಿ ಐನ್ ಬಗೆತ ಜೀವೊಲೆಗ್ ಇಂಬ್ಯೆ ಯಜಮಾನೆ! ಮಾತ ಜೀವಿಲೆಗ್ಲಾ ಇಂಬ್ಯೆ ಉಗಮಸ್ಥಾನ! ಜಗತ್ತದ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತೆಲಾ ಇಂಬ್ಯೆನೇ. ಕಡೆಕ್ ಪ್ರಳಯೊಲ ಇಂಬ್ಯೆನ ಪಾದಕಮಲೊಡು ದೆಂಗುಂಡು! ದುಸೆರೆನ ಮೇಧಸ್ಸನ್ ನೀರ್‌ಡ್ ಕಲಡದಿನ ಇಂಬ್ಯೆಡ್ಲಾದೇ ಬೂಮಿಗ್ ಮೇಧಿನಿ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ ಬಯ್ಲಿನಿ. ದುಸ್ಸ ಮಧುಕೈಟಭೆರೆನ್ ಕೆರಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಮೈಮೆದ ಕೃಷ್ಣಡನೇ ಶಿಶುಪಾಲೆ ವಾದ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ ದಾದ ಪಣೊಡು?.

ಇಂಬ್ಯೆಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿರ್ಗುಣತತ್ವರೂಪಿ, ವಿಶ್ವಾತ್ಮಕ ಪರಾನಂದರಸ ಸ್ವರೂಪಿ, ನಿರವಯವ ತತ್ವೈಕರಸ ಮನೋಹರರೂಪಿ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊನೆರೆ ಆಪುಜಿ. ಇಂಬ್ಯೆಗ್ ನೆರ್‌ಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಕಣ್ಣ್ ತೋಜಂದಿನಯಗ್ ಕನ್ನಡಿ ದಾಯೆಗ್? ಕೆಬಿ ಕೇಣಂದಿನಯಗ್ ವಾದ್ಯ ದಾಯೆಗ್? ರಸಿಕೆರಿಜ್ಜಂದಿನ ಸಭೆಟ್ ಸಾಹಿತ್ಯೊದ ಸೊಗಸದ ಬಣ್ಣನೆ ದಾಯೆಗ್? ದುಸ್ಸೆ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆನ್ ಪಣ್ಣ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ವೇದೊಲು ಪುಗರ್ಡ್ ತೀರಂದಿನ, ಯೋಗೀಲ್ ಧ್ಯಾನೊಡು ತೂದು ಯಾರಂದಿನ ದೇವೆರ್ ದೇವೆರ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಇಂಬ್ಯೆ ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಜರೆದೆ!”

ಈತ್ ಪಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಶಿಶುಪಾಲನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್‌ದ್ ಕೃಷ್ಣನ ಈತ್ನೇಟದ ಅಬತಾರೊಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ತಮ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ಡ್ ಅಸುರನ್ ಮೀನ್‌ದ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತ್ ಕೆರಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಆಮೆದ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತ್ ಬೂಮಿನ್ ಒರ್ಪಾದಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಪಂಜಿದ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತ್ ಹಿರಣ್ಯ ಲೋಚನನ್ ಕೆರ್ಡ್, ಪಾತಾಳೊಡ್ಲಾ ಭೂಮಿದೇವಿನ್ ದೆರ್ತ್ ಕಣತ್‌ದಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಪ್ರಹ್ಲಾದನ ಲೆಪ್ಪು ಕೇಣ್ಡ್ ನರಸಿಂಹ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತ್‌ದ್ ಹಿರಣ್ಯ ಕಶಿಪುನ ಬಂಜಿ ಬಗ್‌ದಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿನ್ ಪಾತಾಳೊಗು ದೊಂಕುದಿನ ವಾಮನ ಮೂರ್ತಿಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಪಾವನಗಂಗೆ ಪುಟುದಿನಿಲ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದ ಕಮಲೊಡೆ! ದತ್ತಾತ್ರೇಯೆಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಪರಶುರಾಮ ಆದ್, ಶ್ರೀ ರಾಮೆ ಆದ್ ಅಬತಾರ ಪಡೆತೊಂದಿನಿಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಕಾಲನೇಮಿನ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತಾದಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಕಾಲನೇಮಿ ಕಂಸೆ ಆದ್ ಪುಟ್ಟಿಯೆ. ಅಯನ ಕಡೆತ ಧೇನುಕ, ಕೇಶಿ, ವತ್ಸ, ತೃಣಾಮಯ, ಪೂತನಿ, ಲಂಬ, ಬಕ, ಚಾಣೂರ, ಮುಷ್ಠಿಕ ಮೊಕಲೆನ್ ಅಂಚನೇ ಕಂಸನ್ ಕೆರಿನಿಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಅಂಚನೇ ಮುರ, ನರಕ, ಹಂಸ, ಡಿಬಿಕ, ಸೃಗಾಲ, ದಂತವಕ್ರ, ಪೌಂಡ್ರಕ, ಪಂಚಜನ, ಶುಂಭ, ನಿಶುಂಭಕ, ಹಯಗ್ರೀವ, ಸಾಲ್ವ, ಮೊಕಲೆನ್ಲ ನಾಶ ಮಲ್ತಾದಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಶಿಶುಪಾಲಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ತಾದಿನ ದುಸೆರ್ ಮಾತ ಹಾಳಾದ್ ಪೋತರ್. ಇತ್ತೆ ಈಯೆ ನಿನ ಕಡೆಕಾಲೊಗು ಲೆಪ್ಪು ಕೊರೊಂದುಲ್ಲನ?”

ಅಕೇರಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕ ಭೀಷ್ಮರ್ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್:

“ಏ... ಶಿಶುಪಾಲಾ. ಈ ಒವ್ವು ವರ್ಗೊದ ನರಮಾನಿಯೆ? ಮಹಾತ್ಮೆರಾಂಡ ವಿಚಾರೊಲೆನ್ ಇಂಗಿತೊಡೇ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊನುವೆರ್. ಮಧ್ಯಮ ಬುದ್ಧಿದಕುಲು ಮಹಾತ್ಮೆರೆಡ ಕೇಣ್ಡ ತೆರಿಯೊಂಬೆರ್. ಆಧಮೆರ್ ಆಂಡ ಇಂಗಿತೊಲ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ಕೆಬಿಟ್ ಕೇಂಡಿನೆನ್ಲ ನಂಬುಜೆರ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ತೂಂಡ ಮಾತ್ರ ನಂಬುವೆರ್. ಆಂಡ ಈ ಅಕಲೆಡ್ಲ ಜಡಕಟ್‌ದಿನಾಯೆ! ನಿಕ್ ಬುದ್ಧಿ ಇಜ್ಜಿ! ಇಂಗಿತೊಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಣುನ ಸೂಕ್ತುಮ ಗುಣೊನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಕೇಂಡಿನೆನ್ ನಂಬುಜ. ತೂಪಿನೆನ್ ನಂಬುನ ಗುಣೊಲಾ ಇಜ್ಜಿ.”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಇಡೆಗ್ ತನ ನುಡಿನ್ ಉಂತಾಯೆರ್. ಸಹದೇವೆ ಶಿಶುಪಾಲನ ಕಡೆಕ್ ತೂಪೆ. ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಗುಣುಗುಣು ಪಣೊಂದು, ತರೆಕುಡ್ತೊಂದು ಮಟ್ತ್ ತೋಜಾವೊಂದಿತ್ತೆ. ಸಹದೇವೆ ತೆಲ್ತೊಂದು—

ಭೀಷ್ಮರೆಡ, “ಅಚ್ಚೆರೇ, ಈರ್ ಈತ್ ಪೊರ್ತು ವೇದ ಉಪನಿಷತ್‌ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊಲೆನ್ ಪಂಡರ್. ಆಂಡ ಪ್ರೇಜನ ದಾದ ಪಣ್ಣೆ! ಹಾಂಕರೊಡು ಮೆರೆಪಿನಕ್ಲೆಗ್ ಇರೆನ ಪಾತೆರ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ವಿರಹೊಡ್ತಿತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ತಿಂಗೊಲ್ದ ಬೊಲ್ವು ಮೆಚ್ಚುಜಿ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಗಟ್ಟಿಡೆ ತೆಲ್ತೊಂದು ತನ ಸಂಕಲ್ಪೊನು ತೆರ್ಪಾವೆ.

“ಭೀಷ್ಮರ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಿಂಜ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಂಡೆರ್. ದರ್ಶೊದ ಜರ ಮೀರ್ದಿನ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ ಪಣ್ಣೆ ವಿಚಾರೊನಾ ಪಣ್ಣೆರ್. ಆರ್ ಪಣ್ಣೆಲೆಕ್ಕೊಡು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ‘ವಿಶ್ವಕಲ್ಪದ ಕುಶಲಹಸ್ತ’ ‘ವಿಶ್ವರಕ್ಷೆದ ಮಂತ್ರವಾದಿ’ ‘ವಿಶ್ವದ ಆಂತರ್ಯೊದ ಚೇತನ’. ನನ ಈ ಬಗೆಕ್ ಚರ್ಚೆ ಬೋಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊಡು ನಮ ಮಾತೆರ್ನಿಲಾ ನಿರ್ಣಯೊನು ಪಣ್ಣೆ.”

ರಾಜೆರ್ ಗುಸುಗುಸು ಪಾತೆರೊನು ಉಂತಾದ್, ಸಹದೇವನ ನುಡಿಕ್ ಕೆಬಿ ಕೊರ್ಪೆರ್.

“ಮುಲ್ವ ಸೇರ್ದಿನ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಕೇಣ್ಣೆ. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಗೌರವೊಡು ಸೊಲ್ತೆ ಸಂದಾವೊಂದು ಯಾನ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ‘ಆಚಾರ್ಯ, ಪಿತೃ, ಗುರು’. ಈ ಮಹಾನುಭಾವೆರಾಯಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಯೆಂಕುಲು ಅಗ್ರಪೂಜೆದ ಗೌರವ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ. ಮುಲ್ವ ಇತ್ತಿನ ಯೆರೆಗಾಂಡಲ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಮಲ್ಪುನ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಸರಿಯತ್ ಪಣ್ಣೆ ತೋಜಿಂಡ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಸಲಿತ ಇಜ್ಜಿಡ, ಅಕುಲು ಲಕ್ಕೊಂದು ಬತ್ತ್‌ದ್ ಯೆನಡ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಲಿ. ಬಲ್ಲೆ.”

ದೈರೊಡು ಇಂಚ ಪಣೊಂಡಿನ ಸಹದೇವೆ ಗರ್ವೊಡು ನಿಲೊನು ಜೋರುಡೆ ದೊಂಕುವೆ. ಅಯನ ಈ ನುಡಿ-ನಡೆ ಸಭೆತಕ್ಲೆಗ್ ಅಂಚನೇ ಅಕ್ಕಸೊಡು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದೇವಗಣೊಕುಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ಆಂಡ್. ದೇವಗಣ ಪೂಬರ್ಸ ದೊರ್ತುಂಡು! ತೆಡಿಲ್ದ ತಮಟೆ ಬೊಟುಂಡು. ರುಸಿಕುಲು ಜಯ ಆವಡ್‌ಂದ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್. ಆಂಡ, ಕೃಷ್ಣನ ನಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೆರಾವಂದಿನ ಕೆಲವೆರ್ ಮಾತ್ರ ಗುಜುಗುಜು ಪಣೊಂಡೆರ್.

“ಸಹದೇವೆ ನಿಲೊನು ದೊಂಕಿನೆತ ಅರ್ತ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪೂಜೆಗ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪುನಕಲೆನ್ಲ ಅಂಚನೇ ದೊಂಕುವೆ ಪಣ್ಣೆನೆತ ಸಂಕೇತ ಆದಿಪ್ಪು, ಅತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂಡಿನ ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್, ಶಿಶುಪಾಲನ ಕಡೆತಕುಲು ಮಲೆಯಿನೆನ್, ಆ ಸಭೆಟ್ ನಡತ್ತಿನ ಘಟನೆಲೆನ್ ಸೂಕ್ತುಮೊಡ್ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ಕೇಣ್ಣ ಜನಮೇಜಯಾ, ಸಹದೇವೆ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರೊಲು ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಕಯ್ ಪರ್ಪಾಯಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅಕುಲು ಗುಸುಗುಸು ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್! ಮೋನೆ ಬಾಪಾವೊಂಡೆರ್! ಮುಸ್ಸಿಡ್ ಗೋಡೆನ್ ಗುದ್ದೊಂಡೆರ್! ಉರಿದಿಸ್ಪಿಡೇ ಒರಿಯೊರಿ ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್! ಕೈಟ್ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್! ರಾಜೆರೆನ ಈ ಅಡ್ಡ ನಡಕೆನ್ ಅಕಲಕಲ್ನ ಮಂತ್ರಿಲ್ ತಿದ್ದೆರ್ ತೂಯೆರ್. ಆಂಡ ಕೇಣುನಕುಲೇರ್? ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರ ಯೆರೆಗ್ಲಾ ನಾಟುಜಿ.

ರಣಬೀರೋದ ಒಸಯೊಡು ಧುನಿಪುನ ಕೆಲವೆರೆಡ್ಲಾದ್, ಸಭೆ ಒಂತೆ ಪೊರು ಕಲಕಂಬುಲಾಂಡ್!

ಅಯಿಟ್ ಒರಿ “ಈ ಯಾಗೊನು ದೊಂಸ ಮಲ್ಪುಗ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಬೆಂಬಲ ಕೊರ್ಪಿನಕ್ಲೆನ್ ಮುಗಿಪುಗ. ನಂಕ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಗ. ಮಾತೆರ್ಲ ಬಲ್ಲೆ .” ಪಂಡ್‌ದ್ ಲೆತ್ತೆ. ಅಯನ ಲೆಪ್ಪು ಕೇಣ್ಡ್ ನನಲಾತ್ ಗದ್ದಲ ಆಂಡ್. ಲೆಪ್ಪುಗು ಓಕೊಂಡಿನ ಕೆಲವೆರ್ ದೊಂಸೊಗು ದುಂಬಾಯೆರ್!

ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು! ತನ ಜತೆಟ್ ರಾಜೆರೆನ ಕೂಟೊನೇ ಉಂಡುಣ್ಣಿನ ಪೆರೆಡ್, ಲಕ್ಮದುಂತಿಯೆ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಾದ್, ದಾದನ ಪಣ್ಯೆರೆ ತೂಯೆ. ಆಂಡ ಗದ್ದಲದಕ್ಲೆಗ್ ಅಯನಂಚಿದ ಗೋಚರ ಇಜ್ಜಂದ್, ಕಡೆಕ್ ಆಯೆ ಅಕ್ಲೆನ್ ಗಟ್ಟಡೇ ಲೆಪ್ಪೊಂಡಾಂಡ್. ಅಕ್ಲೆನ್ ಕಯ್ಲೆ ಕುಲ್ಲಾದ್ “ಯೆನ ಇಸ್ಪೆರಾಯಿನ ರಾಜೆರೇ, ನಿಕುಲು ಯುದ್ಲೊಗು ದುಂಬಾಪಿನಾತ್ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಉಂದತ್ತ. ಯಾನ್ ಇಚ್ಚೆನ? ನಿಕುಲು ಕುಲ್ಲಿನಲ್ಲನೇ ಯೆಂಕ್ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊರ್ಲೆ. ನಿಕಲ್ನ ದಂಡ್‌ಗ್ ಯಾನೇ ದಳಪತಿ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಣ್ಣೆ. ನಿಕುಲು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಯಾನ್, ಈ ಯಜ್ಜೊದ ಮಂಟಪೊನು ಸುಡ್ಡು ಬೊಣ್ಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಇಂಚ ಪಂಡಲಾ ಅಯನ ಕೂಟದಕ್ಲೆನ ರೌಸ್ ಪಿರಿಯುಜಿ. “ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬುಡ್ಡುಜ, ದೊಂಸ ಮಲ್ಪುವೆ.” ಇಂಚ ಕುಡಕುಡ ಪಣೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ದಂಬಡಿಪುನನೇ ಆಂಡ್.

ಆತಾನಗ ಕೃಷ್ಣನ ಇಸ್ವಕೂಟೊದ ಸಾತ್ಯಕಿ, ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ಮೊಕಲ್ನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳು ದಂಡ್ ಯುದ್ಲೊಗು ಸಜ್ಜಾವೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಪುಕ್ಕು! ಕಸಿವಿಸಿ! ಪೊರುಡು ನಡತಿನ ಯಾಗೊಗು ಲಡಾಯಿ ಬಡಾಯಿದ, ಕೇಡ್ ಬತ್ತಿನೆನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆ. ಭೀಷ್ಮೆರ್ಲೆ ಪೋದು, “ಅಚ್ಚೆರೇ, ನಮ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನೊಗು ದಾದಲ ಬಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಎಣ್ಣೊಂದುಂಡು. ದೈವೊದ ಇಚ್ಚೆ ದಾದ ಉಂಡ? ಈತ್ ದಿನ ಪೊರುಡು, ವೈಭವೊಡು ನಡತಿನ ಯಾಗೊಗು ಇತ್ತೆ ಅಡ್ಡಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ರಾಜೆರೇ ರಗಲೆ ಲಕ್ಕಾವೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತ? ಇರೆನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಲಾತ್ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಆಂಡತ್ತ?”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕೇಣ್ಡೆರ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಅಳ್ಳ, ಆತಂಕೆ?”

“ಅಚ್ಚೆರೇ, ಯೆಂಕ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದೇ ತೋಚೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಶಿಶುಪಾಲೆ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಗೊಬ್ಬುವೆನ? ತಾಂಟೆರೆ ಸಜ್ಜಾತಿನ ರಾಜೆರೆಡ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪುನವು ಸರಿಯಿತ್ತ. ಅಕುಲು ಈತ್ಲೇಟ ನಮ ಯಾಗೊಗು ಸಾಯ ಮಲ್ತಿದಿನಕುಲೆ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಸಯಿಸೊನುಗ ಪಂಡ ಅಕುಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಗ್ರಪೂಜೆಗ್ ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರುವೆರ್. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಆತೆನ? ಇತ್ತೆ ಯಾಗೊನೇ ಹಾಳೆ ಮಲ್ಪುನ ಯೆಂಟ್‌ಡುಲ್ಲೆರ್. ಯೆಂಕ್ ದುರಂತೊದ ಪೋಡಿಗೇ ಆವೊಂದುಂಡು. ಈ ಪೋಡಿಗೇದ ಕೆಸರ್‌ಡ್ಲ ಈರೇ ಯೆನನ್ ಮಿತ್ತ ದೆರೊಡು.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಪೋಡ್ಯುನ ಅಗತ್ಯೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ವಿರುದ್ಧ ಪಾತೆರುನಕುಲು ಅಲ್ಪೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಯೇರ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದ? ಆಯೆ ಕುರಿರ ವಿಷ ಇತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ಅಲ್ಪರಾಯಿನ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಅವ್ವೆ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಗಿಳಿತ ಕಿನ್ನಿಲ್ ಪುಚ್ಚೆಡ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದುನಂದ? ನಿಸರ್ಲ ಎದುರುಡು ಮಯಿಂದ್ ಮೆರೆವುಂಡ? ಹೀನೋಪಮೆಡ್ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ನಾಯಿ ಸಿಂಗೊಗು ಸಾಟಿಯ?”

“ಅಂಚಿತ್ತ ಅಚ್ಚೆರೇ, ಯೆನ ಸಂಕಡ ದಾದ ಪಂಡ..”

“ಗೊತ್ತಾಂಡ್, ಆಂಡ, ಈತೊಂಜಿ ಗುರೆಪುನ ಈ ದುಸ್ಸ ರಾಜೆರ್ ಶ್ರೀಹರಿನ ಎದುರುಡು ಗೋಣ ಎರುಕುಲಿತ್ತಿಲೆಕ! ಪೆಟ್ತ್ ತಿನೊಂಬಿನ ಈ ಮುಂಬುಲೆಗ್ ದನಿನ ಮಿತ್ತ್ ಲಾಗ್ಯೆರೆಗಾವ? ಈ ಜಡಕೂಟೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಈ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಒರಿಯೇ ಈ ಕೂಟೊದ ಸೊರ್ದು ಪಿರ್ವಾವೆ. ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪಣ್ಣಿ ನಾಯಿದ ಕಂಟೆಲ್ ಉರು ಪಾಡುನ ಪೊರುನು ನಮ ತೂವೊಲಿ.”

“ಆಂಡಲ ಎಂಕ್ ದಾದನಾ.....”

ಭೀಷ್ಮರ್ ತೆಲಿಪುವೆರ್.

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆ ನಿಕ್ಕ ತೆರಿದಿನನೆ! ಆಂಡಲ ಇತ್ತೆ ಕುಡ ನೆಂಪು ಮಲ್ಪುವೆ. ಲೋಕೊದ ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ ರಡ್ಡೆಗ್ಲಾ ಕಾರಣವಾಯಿನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಈ ಶಿಶುಪಾಲನಂಚಿನ ಕುರಿಪುಂಡುದ ನಾಶೊಗು ಪರಾಕ್ರಮ ಬೋಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಅಕಲ್ನ ಸಂಕೆ ಯೇತೇ ಉಪ್ಪಡ್ ಆಯೆ ಪೋಡ್ಯುಚೆ. ಮಯಿಂದ್, ಮುಗಲ್, ಬರ್ಸೊಗು ಕಡಲ್ ಪೋಡ್ಯುಂಡೆ? ಜಗಭಂಡ ಚೈದ್ಯ ರಾಜೆ ಶಿಶುಪಾಲನ್ ವಾಸುದೇವೆ ಗೇಲ್ಪುವೆನ?”

ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಭೀಷ್ಮರ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನವು ಕೇಣ್ಂಡ್. ಜಗಭಂಡೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ತನ ಪರ್ದೆ ನಾಲಾಯಿಡ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್, “ಏ.... ನಪುಂಸಕ ಭೀಷ್ಮಾ, ಎನನ್ ಭಂಡತನದಾಯೆ ಪಣ್ಣತ್ತೆ? ಆ ಗೋಕುಲದ ದುರಹಂಕಾರಿನ್ ಬಾರಿಬಾರಿ ಪುಗರುವತ್ತೆ? ನಿನ ಯೋಗಿತೆನೇ ಆತ್! ಕೃಷ್ಣ ಎಂಕ್ಲೆಡ್ಲೆ ಯೇತ್ ಸರ್ತಿ ಸೋತುದೆ! ನಿಕ್ಕ ಹೇಡಿಲೆನ್ ಕೊಂಡಾಡುನೆಟೇ ಕುಸಿಯೊಡೊ? ಆ ನೀಚ ಕುಲೊತ ಕೃಷ್ಣನೇ ನಿಕ್ಕ ಮಲ್ಲೆ! ಆ ಗೊಲ್ಲನ ಮೆಯಿತ ರಂಗ್‌ದಂಚ ಅಯನ ಯೋಗಿತೆಲ ಕಪ್ಪುಕರಿಯೆ! ಆಂಡ ನಿನ ಕಣ್ಣೆಲೆಗ್ ಕಪ್ಪು ಬೊಳ್ಳಾದೇ ತೋಜುಂಡೊಡೊ! ಅಂಚ ಅಪ್ಪನೇ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಭೀಷ್ಮಾ, ನಿಕ್ಕ ಗುಣ ಗ್ರಯಿಪುನ ಸಗ್ರಿಯೇ ಇಜ್ಜಿ. ಕೆಟ್ಟ ಗುಣೊಟೇ ಎಡ್ಲೆ ಗುಣ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲ! ಈ ಯಾದವೆರ್ನ ಸಂಗತಿ ಎಂಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ? ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಯಾದವೆರ್ ಅಧಮೆರ್. ಪೂಜೆಗ್ ಆವಂದಿನಕುಲು. ಅಂಚಿನ ಗೊಲ್ಲನ್ ಪುಗಾರುನ ನಿನ ನಾಲಾಯಿನೇ ಸುಡೊಡು.”

ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್, ಶಿಶುಪಾಲೆ ತನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಡ ಪಣ್ಣೆ, “ಈ ಭೀಷ್ಮೆ, ಎಡ್ಲೆ ಪಾತೆರೊದ ದುಸ್ಸೆ! ನನೊರ್ದುನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನ ಯೋಗಿತೆದಾಯೆ. ಅಧರ್ಮಿಲೆಗ್, ಲಕ್ಕೆರೆ ಕೂಡಂದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಇಂಬೈ ಆಸರೆ ಇತ್ತಿಲೆಕ. ಕೃಷ್ಣನ ಬೊಕ್ಕ ತೂವೊನುಗ, ದುಂಬತ ಈ ಭೀಷ್ಮನೇ ಹದಮಲ್ಪುಗ.”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಬೊಕ್ಕೊಲ ಪಾತೆರುನೆನ್ ಉಂತಾಯಿಜೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಅಪನಾಲೀಸ್‌ಗ್ ಸುರುಕೊರೈ.

“ಆಹಹ! ಇಂಬೈ, ಎಲ್ಯಿಡ್ ಮಿರೆಪೇರ್ ಪರ್ವಾಯಿನ ಪೂತನಿನ್ ಪುಂಟುದಿನ ಭಂಡೆ! ಗಾಡಿನ ಎಲ್ಯ ಕಾರ್ಡ್ ತೊರುದು ಪೊಲ್ತುದಿನ ರಂಗೆ! ಜೋಡು ಮರೊಕುಲೆನ್ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡ್ಲಿನ ಮಿಸೈ! ಕತ್ತೆ, ಬೋರಿಲೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ತುದಿನ ಬಲಾಡಿಗೇ! ಉಂದು ಮಾತ ಇಂಬ್ಯನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾದಗೊಲುಗೆ!”

ಕೃಷ್ಣನ ಈ ಸಾದಗೊಲೆನ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ಕೆಲವೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ರಾಜ ಪುರೋಹಿತೆರ್ಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣುವೆರ್. ಆಂಡ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುಚೆ. ಪರ್ದುಟ್ ಬಾಯಿಡ್ ನನಲಾತ್ ಪಣೊಂದು ಪೋಪೆ.

“ನನಲಾ ಉಂಡು ಕೇಣ್ಣೆ. ಪಕ್ಕಿನ್, ಜಿಂಕಿನ್, ಬೋಂಟೆಡ್ ಕೆರೆ! ಕುದುರೆನ್ ನಿಲೊಕು ದರ್ತದ್ ಕೆರೆ! ಪೆರ್ಮಿತಿ ಬಂಜಿನ್ ಸಿಗ್ತದೆ! ಗಾಳಿನ್ ರಟ್ಟಾದ್ ಬುಡ್ಲೆ! ಕಂಜಿನ್ ಕಾರ್ಡ್ ಪತ್‌ದ್ ನಿಲಕ್ ದರ್ತದೆ! ಸರ್ಪೊದ ಜಿಡೆತ ಮಿತ್ತ್ ನಲಿತ್ತದೆ!”

ಕುಡ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ತೂದು, “ಭೀಷ್ಮಾ, ಈ ಕೇಡಿ ಕೃಷ್ಣೆ ಗೊಲ್ಲೆರ್ನ ಹಳ್ಳಿಡ್ ಕುಸ್ತಿಡ್ ಗೆಂದ್‌ದೆಗೆ! ಈ ಸಭೆಟ್ ಮಿನಿ ಗೆಂದುವೆನ್? ಓಹ್! ಇಂಬ್ಯನ ನನೋಲ ಕೆಲ ಸಾಧನೆಲುಲ್ಲ. ಒರ ಒಂಜಿ ಗುಡ್ಡೆನೇ ಕೊಡೆತಂಚಿ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ತ್‌ದ್ ಗೊಲ್ಲೆರ್ಗ್ ಬರ್ಸೊಡು ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರ್ತೆಗೆ! ಬಾಲೆ ಆದುಪ್ಪನಗ ಇಂದ್ರಗ್ ಕೊರ್ತಿನ ಹವಿಸ್‌ನೇ ತಿನ್ನೆಗೆ! ಮಡ್ಯೆಲನ್ ಕೆರ್ಡ್, ಕಂಸ ಚಕ್ರವರ್ತಿನ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಚೆಲ್ಲಾಡ್ಡೆಗೆ! ಗಂಧ-ಚಂದನ ಅರೆಪುನ ಪೊಂಜೊವೆನ್ ಅಂಗ ಊನೊನು ಸಮ ಮಲ್ತೆದೆಗೆ! ಕಂಸನ ಆನೆನ್ ಅಂತಾರ ಮಲ್ತೆದೆಗೆ! ಕಂಸನೊಟ್ಟುಡ ಕುಸ್ತಿಮಲ್ಲೆರೆನ್ ವಂಚನೆಡ್ ಕೆರ್ತೆಗೆ!”

ಕೆಲವು ರಾಜೆರ್ ಆಕ್ಲೆನ ಪುರೋಹಿತೆರೆಡ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪಂಡಿನೆತ ವಿವರಣೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾದನೆದ ಪರ್ದಯ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಕೃಷ್ಣನ ಈ ಗೊಬ್ಬುಲೆಡಾದ್ ಪೂತನಿ, ಶಕಟಾಸುರೆ, ಧೇನುಕಾಸುರೆ, ಕೇಶಿ ಅಸುರೆ, ಅರಿಷ್ಟಾಸುರೆ, ಊಲೂಖಿಲ, ಅಘಾಸುರೆ, ತೃಣಾವರ್ತ, ವತ್ಸಾಸುರೆ... ಮೊಕುಲೆನ ಸಂಹಾರ ಆತಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್.

ಈತಾಂಡಲ ಶಿಶುಪಾಲೆ ನಿಂದನೆದ ಬಗೆನ್ ಉಂತಾವುಚೆ.. “ಏ.... ಭೀಷ್ಮಾ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಗೋಪಾಲನ್ ಪುಗಾರೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಗೊಲ್ಲೆರ್ನ ನಿಜ ಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ. ಇಂಬೈ ತಾಂಕ್‌ದಿನಯನೇ ನೋಂತುದೆ! ತನ ಅಪ್ಪೆ ದೇವಕಿನ್, ಅಮ್ಮೆ ವಸುದೇವನ್ ತಾಂಕ್‌ದಿನ ತನ ತಮ್ಮಲೆ ಕಂಸಡನೇ ಕಾದ್‌ದ್ ಕೆರ್ತಿನ ಕೇಡಿಂಗೆ ಇಂಬೈ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕಬಟೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವತ್ತ? ನಿಕ್ಕ್ ನಾಚಿಕೆ ಇಜ್ಜ? ಈತೆ ಅತ್ತ, ಇಂಬೈ ಗೊಲ್ಲೆರ್ನ ಪೋಣ್ಣಲೆಡಪ್ಪ ನಡಪಾದಿನ ಹಾದರೊದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ದಾಯೆ ಪಣ್ಣಜ? ಪಣ್ಣೆರೆ ನಾಚಿಕೆ ಆಪುಂಡ....?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೇಣ್ಣೆರೆ ಆವಂದೆ ಕೆಬಿ ಮುಚ್ಚೊಂಡೆ. ಆಂಡ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಸಭೆನ್ ತೂವೊಂದು ನನಲಾತ್ ಚೋರುಡು ನಿಂದನೆನ್ ದುಂಬರಿಪುವೆ. “ಕೃಷ್ಣೆ ಮುಚುಕುಂದಡ ಕಾಲಯವನನ್ ಕೆರ್ಪಾದಿನ ವಂಚಿಕೆ! ಜರಾಸಂಧನ್ ತೂಂಡನೇ ಪಾರೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣೆ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬೆರಣ ಏಸೊಡು ಪೋದು, ಪಿರವುದ ಬಾಕಿಲ್ಡ್ ಅರಮನೆ ಪೊಗ್ಗುದು ಮೋಸೊಡೇ ಜರಾಸಂಧನ್ ಭೀಮಡ ಕೆರ್ಪಾದೆ! ಮಾಗಧನ್ ಸಿಗಿತ್ತೆದ್ ದಕ್ಕೊದ ಪಂಡ್ಲ ಭೀಮೆ ರಾಪೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಮಾಗಧನ ಸೆರೆಮನೆಟ್ ಇತ್ತಿನ ರಾಜೆರೆನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೆದ್ ಈ ಗೊಲ್ಲೆ ಕೊಚ್ಚೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಮೋಸ ವಂಚನೆದ ಸಾಧನೆಲೆನ್ ಈ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಉಂದೆನ್ ಕೇಣೊಂದು ಯೆಂಕುಲು ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲೊಡ?”

ಭೀಮೆ ಸುರುಡ್ಡಿಂಚನೇ ಬುಸುಗುಟ್ಟೊಂದಿತ್ತೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಪೋಡೊಂದು ಈತ್ ಪೊರ್ತು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿದೆ. ಇತ್ತೆ ಶಿಶುಪಾಲೆ ತನ ಪುದರ್ ದೆತ್ತಿನೇ ತಟ್ಪ, ಭೀಮೆ ಬಿಗಡೈ! ಕಣ್ಣಡ್ ಕಿಡಿ ರಟ್ಪಂಡ್. ರೋಮ ನಿಮಿರ್‌ಂಡ್. ಮೆಯಿ ನಡ್ಗಂಡ್. ಕೋಪೊದ ಸುಂಯಿಪಾಟೊದ ಅಬ್ಬರ ಜೋರಾಂಡ್. ತನ ದುತ್ತೈತ ಸರಿಮಲ್ಪೊಂದು ಯುದ್ಧೋಗೇ ಸಜ್ಜಾಯೆ. ಶಿಶುಪಾಲಡ ಕಾದುನನೇ ಸರಿ ಪಣ್ಣೆ ಮಂತ್ರಿಗ್ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯಾದವೆರ್ಲ ಆತೆಕೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಸಾಂಬ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಬಲರಾಮ, ಕೃತವರ್ಮ ಮಾತೆರ್ಲ ಯುದ್ಧೋಗೇ ದುಂಬಾಯೆರ್. ಆತಾನಗ ಪಾಂಚಾಲೆರ್, ಕೇಕಯೆರ್, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಅವ್ವೇ ನಿಚ್ಚೆಯೊಗು ಬತ್ತೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ತೂವೊಂದೇ ಕುಲ್ಲದಿನಾರ್, ಭೀಮನ ಕೈಟ್ ಖಿಡ್ಗ ತೋಜಿಗಿನ ರುಮ್ಮ ಬತ್ತೆದ್ ತಡೆತೆರ್.

“ಉಂತಾಲೆ! ಉಂತಾಲೆ! ನಮ್ಮಾಕುಲು ಏರ್ಲಾ ಯುದ್ಧೋಗು ದುಂಬಾಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ” ಪಂಡೆರ್.

“ದಾಯೆಗ್? ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪೊಡ?” ಯಾದವೆರ್ ಕೇಣುವೆರ್.

“ಅಂಚತ್ತ, ರಾಜೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದಿನ ನಮನೇ ಯುದ್ಧೋಗು ದುಂಬಾಯಡ ಪವಿತ್ರ ಯಾಗೊದ ಉದ್ದೇಸೊನೇ ಹಾಳಾಪುಂಡು. ಅಂಚ ಯಾಗೊದ ಅಕೇರಿ ಮುಟ್ಟಲ ನಮ ತಾಳ್ಕೆ ತಪ್ಪಾವೊನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಭೀಮನಕುಲು ಎಂಚಲಾ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್! ಆಂಡ ಬಾಕಿದಕ್ಲೆನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಾವುನವು ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಬಾರಿ ಬಂಗನೇ ಆಂಡ್.

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಯುದ್ಧೊದ ಅಂದಾಜಿಡೇ ಇತ್ತೆ. ಆಂಡ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಘೋಷಣೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಭೀಮೆ ಪಿರ ಉಂತಿನೆನ್ ತೂದು ಭೀಮಡ ಪೊರುಂಬುನ ಅವಕಾಸ ತತ್ತಿನೆಕ್ ನನಲಾತ್ ಪಿಸರ್ ಏರ್ಂಡ್.

“ಭೀಷ್ಮಾ, ಭೀಮನ್ ತಡೆತ್ ದ್ ಕಾತೊನೆರೆ ತೂವಡ. ಇಂಚಿ ಕಡಪುಡ್ಲ. ನಿಕಲ್ನ ಯಾಗೊಗು ಪೂರ್ಣಾಹುತಿ ಆತ್ ಜಿ ಅತ್ತೆ? ಈ ದೋಹಿನ್ ಕಡ್ತಾದ್ ಅಗ್ನಿಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಯೆ ಯೆನನ್ ಯೇರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದೆ? ದಕ್ಷಯಜ್ಞೊದಪಗದ ಈಶ್ವರಡ್ಲ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ ಈ ಭೀಮೆ ಸಮನ?”

ಶಿಶುಪಾಲನ ಈ ಕೋಂಗೆ ನುಡಿ ಭೀಮನ್ ಜಡ್ಡ್ ಲಕ್ಕಾಂಡ್. “ಅಜ್ಜೆರೇ, ಈರ್ ಯೆನನ್ ತಡೆಪೊಡ್ಲಿ. ದರ್ಪೊದ ಜರ ಏರ್ದಿನ ಈ ನಾಯಿದ ಕಿನ್ನಿಗ್ ದಿವ್ಯ ಅಸ್ತ್ರೊದ ಮರ್ಡ್ ಪರ್ವಾವೆ. ಈರ್ ಯೆನನ್ ತಡೆತ್ಂಡ ರಾಜಸೂಯೋಗೇ ಕೇಡಾಪುಂಡು. ದಕ್ಷಯಜ್ಞೊದಪಗದ ಈಶ್ವರಡ್ಲ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಈ ಮದಮತ್ತನ ಚದಿ ಯೇತ್ಂದ್ ತೂವೊಡತ್ತೆ?”

ಭೀಷ್ಮಗ್ ಅಂಚಿಲತ್, ಇಂಚಿಲತ್... ಯೇರ್ ಎಂಚಿನನೇ ಪಣಡ್, ತನ ಕಡೆತಕುಲು ಅನರ್ತೊಗು ಮೂಲ ಆವರೆ ಆವಂದಿನ್ನಿನ ಎಚ್ಚರೆಡ್, ರಪ್ಪ ಪೋದು ಭೀಮನ್ ತಡೆತ್ ದ್ ಉಂತಾಯೆರ್.. “ಭೀಮಾ ನಿಕ್ ಸೂಯ ಇಜ್ಜೆ? ನಮನೇ ಇಂಚಿ ಗಜಬಜ ಮಲ್ತಂಡ, ನಂಕ್ ಯಾಗೊದ ಫಲ ತಿಕ್ಕುಂಡೆ? ಈ ಯಾಗೊದ ಮುಕ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಏರೆನವು? ಕೃಷ್ಣನವತ್ತೆ? ನಡುಟು ಬತ್ತಿನ ಗಂಡಾತ್ಯೋಗಾಪಿನ ಪರಿಹಾರೊನು ಆಯೆನೇ ತೂವೊನುವೆ. ಯಜ್ಞಶತ್ರುಲೆನ್ ಮುತ್ತಾವುನ ಬೇಲೆಗ್ ಆಯೆನೇ ದುಂಬಾಪೆ. ಈ ದಾಯೆಗ್ ಮರ್ಡ್ ಕಟ್ಟುವು?”

ಭೀಮನ ಗರ್ಗಂಡ ಪಿಸರ್ ಉಂತಂದಿನೆಕ್, ನೆರಡೆ ದುಂಬರಿತೆ.. “ಭೀಮಾ, ಈ ಶಿಶುಪಾಲನ್ ಕೆರೈರೆಂದ್ ಪಿದಾಡ್ಲತ್ತೆ? ಪನೀತ್ ತಯಿರೊನ್ನ. ಶಿಶುಪಾಲನ ಸಂಗತಿ ನಿಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಅಯನ್ ಕೆರೈರೆಗ್ ನಿಕ್ ತೀರಂದ್.”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ಅವ್ವೇನೇ ಪಣ್ಣೆ ಇಂಬೈ ದೈವೊನೇ ದಂಟ್ ದ್ ನಡಪುನಾಯೆ. ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷ ಬೊಕ್ಕ ರಾವಣೆರ್ ಒಂಜಾದ್ ಈ ಜನ್ಮೊಡು ಶಿಶುಪಾಲೆ ಆತೆರ್. ಇಂಬೈ ಚೇದಿ ರಾಜನ ಮಗೆ ಆದ್ ಜನ್ಮಿದೆ. ಅಪ್ಪೆ ಶ್ರುತಶ್ರವೆ. ಆಲ್ ವಸುದೇವನ ತಂಗಡಿ. ಇಂಬೈಗ್ ಸುನೀಥ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರಾ ಉಂಡು. ಪುಟ್ಟನಗನೇ ಇಂಬೈ ಇಚಿತ್ತೊದ ಬಾಲೆ! ಮೂಜಿಕ್ಕಣ್ಣೆ, ನಾಲ್ ರಟ್ಟಿಲ್! ಪುಟ್ಟಿನಪಗನೇ ಕತ್ತೆದ ಸೂರೊಟು ಅರೆದುವೆ. ಊರ್ದಕುಲು ಪೋಡಿಗಡ್ ನಡ್ಕುಲೆಕದ ಬಿರ್ಲದ ಬುಲಿಪು! ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ತೋಜಂದೆ ಕಂಗಾಲಾಯೆರ್. ಅಪಗನೇ ನಾರದ ಮುನಿಕುಲು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆರ್. ನಾರದೆರೆನ್ ಎದ್ಕೊಂದು ಉಪಚಾರ ಮಲ್ತಿನೆಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕೊ ಶ್ರುತಶ್ರವೆ ದುಕ್ಕೊಡು ಬಾಲೆದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಆರೆಡ ಪಣೊಂಬೊಲು; ನಾರದೆರ್ ಶ್ರುತಶ್ರವೆಗ್ ಸಮದನ ಪಣೊಂದು.

“ಅಪ್ಪೇ, ಪೋಡೊಡ್ಲಿ! ನಿಕಲ್ನ ಮಗೆ ದಿಂಜ ಸಗ್ಗಿದ, ಕೀರ್ತಿದ ಮಗೆ ಆಪೆ. ಅಯಗ್ ಒಂಜಿ ಕಣ್ಣೆ ರಡ್ಡ್ ರಟ್ಟಿಲ್ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಉಂಡತ್ತೆ? ಉಂದು ದಿಂಜ ಕಾಲ ಒರಿಯುಜಿ. ಬಾಲೆನ್ ತೂವೆರೆ ಬತ್ತಿನಕಲ್ ಕೈಟ್ ಬಾಲೆನ್ ಕೊರ್ದೆ. ಅಯಿಟ್ ಒರಿಯನ ಕೈಟ್ ಉಪ್ಪುನಗ ಈ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಕಣ್ಣೆ, ಎಚ್ಚಿಗೆ ರಟ್ಟಿಲ್ ಬೂರು ಪೋಪ.”

ಬಾಲೆದ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ಸಮದನ ಆಂಡ್.

ನಾರದೆರ್ ಕುಡ ಪಂಡೆರ್.

“ಯೆರೆಡ್ಡಾವರ ಬಾಲೆದ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಅಂಗೊಲು ಬೂರು ಪೋಪುಂಡ, ಅಯಡ್ಲೇ ಇಂಬ್ಯುನ್ ಮರಣ ಬರುಂಡು. ಆಯೆನೇ ಇಂಬ್ಯುನ್ ಮೃತ್ಯು. ಉಂದು ಕಂಡಿತ.”

ಪಾಪ! ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಸಂತೋಸು ಆತೆಕಾತೇ ಒರಿಂಡ್. ನಾರದೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಬತ್ತಿನ ರಾಚೆರೆನ ಕೈಟ್ ಬಾಲೆನ್ ಕೊರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಬಾಲೆದ ಅಂಗೊಲು ಅಂಚೆನೇ ಒರಿಯ. ಒಂಜಿ ದಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ ಮಾಮಿನ್ ತೂಯೆರೆ ಬರೆ. ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕೈಟ್ ಕೊರಿಲೆಕ್ಕನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೈಟ್ಲ ಬಾಲೆನ್ ಕೊರೆರ್.

ಅಂಚ ಕೊರಿನಪಗನೇ ಎಚ್ಚಿಗೆದ ಅಂಗೊಲು ಬೂರ್ಡ್ ಪೋಯ. ಬಾಲೆದ ಪೊಸ ರೂಪೊನು ತೂದು ಅಪ್ಪೆಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಆಂಡ ನಾರದೆರ್ನ ನುಡಿ ನೆಂಪಾದ್ ಬಾಲೆದ ಭವಿಷ್ಯೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಯೆತೆ ಆಂಡ್. ದುಕ್ಕೊಡು ಶ್ರುತಶ್ರವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರೊಲು. ಕೃಷ್ಣ ಮಾಮಿನ್ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರಂದಿಲೆಕ ತಡೆತ್ದ ದುಕ್ಕೊದ ಕಾರಣೊನು ಇಚಾರ್ಪುವೆ. ತಾನೇ ಬಾಲೆದ ಮೃತ್ಯುಂದು ಆಲ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣೊಂದು, “ಯಾನ್ ಇಂಬ್ಯುನ್ ಕೆರಿನ ಸಂದರ್ಪು ಬರಿಲೆಕ ಇಜ್ಜೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ನಾರದೆರ್ನ ನುಡಿ ಸುಳ್ಳಾಪುಜೆ ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆಡ್ ಶ್ರುತಶ್ರವೆ ಕೃಷ್ಣಡ ನಟ್ಟೊನುವೊಲು.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆನ ಬಾಲೆ ದಾದಾಂಡಲ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತೆಡ ಸಯಿಸೊನುವೆ ಪಣ್ಡ ಯೆಂಕ್ ಬಾಸೆ ಕೊರ್ಲೆ”

ಕೃಷ್ಣೆ, ಮಾಮಿ ಶ್ರುತಶ್ರವೆಗ್ ಇಂಚ ಬಾಸೆ ಕೊರೆ.

“ಯಾನ್ ಇಂಬ್ಯುನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೆರುಜಿ. ಇಂಬ್ಯುನ್ ನೂದು ತಪ್ಪುಲೆನ್ ಯಾನ್ ಸಯಿಸೊನುವೆ.”

ಈತ್ ಪಂಡ್ ದ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಭೀಮಡ ಕೇಣುವೆರ್,

“ಭೀಮಾ, ಇತ್ತೆ ಪಣ್. ಶಿಶುಪಾಲನ ಮೃತ್ಯು ಯೇರ್? ಈಯೆನ? ಕೃಷ್ಣೆನ?”

ಶಿಶುಪಾಲೆಲಾ ಈ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆ. ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ ಚರ್ಚೆಗ್ ಉಂತುವೆ. ಅಯನ ಚರ್ಚೆ ಪಂಡ ನೆರಿನನೆ!

“ಏ.... ಭೀಷ್ಮಾ, ಈ ಗೋಪನ ಮಗೆ ಯೆನನ್ ಕೆರೆನ? ಯಾನ್ ಅಯನ ಕೈಟೇ ಸಯ್ಪಿನ? ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಭೀಷ್ಮಾ, ನಿಕ್ಕ್ ದಾದ ಮಲ್ತೊಡು? ಬಾಯಿಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ಪೊಡುಂಬಲೆಕ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ! ಭೀಮನ ಸೈನಿಕನ ಈ? ಅತ್ತ್, ಗೊಲ್ಲೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಪುಗರುನ ಹಳ್ಳಿದ ಭಟ್ಟಿನ?”

ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಸೈನಿಕೆ, ಭಟ್ಟಿ ಇಂಚ ಸಸಾರೊಡು ಶಿಶುಪಾಲೆ ಪಣ್ಣಿಗ ಅಯನ ಕಡೆತಕುಲು ಬಂಜಿ ಪುಡಾವುಲೆಕ ತೆರೆರ್. ಶಿಶುಪಾಲಡ ನನಲಾತ್ ನೆರಡೆಲ್ ಒರಿದಿತ್ತಂಡ್. ತನ್ನಕುಲು ತೆಲ್ಲಿನೆಟ್ ಅಯಗ್ ನನಲಾತ್ ಉಮೇದ್ ಬತ್ತಂಡ್. “ಏ.... ಭೀಷ್ಮಾ, ನಿಕ್ಕ್ ದಾಯೆ ಈ ಅಜಕೆ? ಕುರುವಂಶೊದಕುಲು ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಂಡ್ ಪುಗಾರುವೆರ್! ಬೀರ ಬಿಂಕೊದೊಟ್ಟುಡು ಬುದ್ಯಂತೆ, ಗೇನದಾಯೆ, ಅನ್ವವೊದ ಬಂಡಾರ ಇಂಚ ಮಾತ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾನಾದಿಗದ ಮಲ್ಲಜನ ಈ, ಇಂಬ್ಯುನ್, ಗೊಲ್ಲನ ಮಗನ್ ಪುಗಾರುನ ಮಟ್ಟೊಗು ಕುಸ್ಕುದತ್ತ? ನಿನ ಪೆರೆ ದಾದಂದ್ ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣೊಡ? ಈ, ಗೊಲ್ಲೆರ್, ಗೋಕುಲದ, ಗೋಪ ಪ್ರಸಂಗೊದ ವ್ಯಾಕರಣ ಪಂಡಿತೆ, ಆತೆ!”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ತನ ಪಾತೆರುನ ಪಾಂಡಿತ್ಯೊನು ತಾನೇ ಮೆಚ್ಚೊಂದು, “ಮಾತೆರ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲೆ! ಉಂದು ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾಗೊನೆ! ಆಂಡ ಮುಲ್ಪ ಯಾದವೆರೆ ದೊರೆ ಅಗ್ರಮಾನ್ಯೆ! ಈ ಭೀಷ್ಮೆ ಮುಕ್ಯ ಪುರೋಹಿತೆ! ನಾರದನಂಚಿನಕುಲು ಮುಲ್ಪ ಸದಸ್ಯರಾದುಲ್ಲೆರ್. “ಮರುಭೂಮಿಡ್ ಜಾಲಿ ಮರೊನೇ ಮಲ್ಲೆ”

ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಈ ಗೊಲ್ಲಗ್ ಮಿನ್ನತ್ ತಿಕ್ದಂಡ್. ಈ ಸಭೆಟ್ ಮೆರೆವೊಂದುಪ್ಪುನು ಗುಮ್ಮೆ, ಕೋಗಿಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಪರಬಾತಿನ ಕುದ್ಡೆರು!”

ಕುಡ ಭೀಷ್ಮರೆನೇ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ತುವೆ. “ಭೀಷ್ಮಾ, ಮಾಮಲ್ಲ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನೀ, ಈ ದಾನೆ ಕಡಮೆದಾಯೆನ? ಆ ಅಂಬೆ ಪೊಣ್ಣೆನ್ ಬಂಗ ಬುಡ್ಡಾದಿನಾಯೆ ಅತ್ತೆ? ನಿನನ್ ತೂನಗ ಎಂಕ್ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಒಂಜಿ ಹಂಸೊದ ಕತೆ ನೆಂಪಾಪುಂಡು. ಬಾಯಿಡ್ ಧರ್ಮ ಸೂತ್ರ ಪಣೊಂದೇ ಕೆಟ್ಟ ನಡಕೆಡ್ತಿನ ಆ ಹಂಸೊನು ಬಾಕಿದ ಹಂಸೊಲು ಸಯಿಸೆರಾವಂದೆ ಕೆರ್ದೇ ಬುಡ್ಡಗ್! ಭೀಷ್ಮಾ, ಈಲಾ ಬಾಯಿಡ್ ಬಡಬಡಿಕೆದಾಯೆ! ನಡಕೆಡ್ ಬೇತೆನೇ! ಅಂಚಾದ್ ಮಾನಸ ಸರೋವರದ ಪಕ್ಕಿಲ್ ಮಲ್ತಲೆಕ ನಿನನ್ ಕಡ್ಡಾದ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ಭೂತಗಣೊಕುಲೆಗ್ ಬಳಸುನನೇ ಸರಿ. ಈ ಏತಾಂಡಲಾ ಪಿರಾಕ್ದ ಪರಬೆ! ಅತ್ತಾಂದೆ ವ್ರತ, ಶ್ರುತಿ, ಸ್ಮೃತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದ ಪಣೊಂಬ. ಆಂಡಲಾ ಮುಲ್ಪ ಸೇರ್ದಿನ ರಾಜೆರೆನ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತತ್ತೆ? ನಿನ ಭಂಡತನೊಕು ದಾದ ಪಣೊಡು?”

ನಿಕ್ಕ ಪುಗರುನನೇ ಚಟ ಆದುಂಡುಡ, ಮುಲ್ಪ ಆಚಾರ್ಯರಾದುಪ್ಪುನ ಕಣ್ಣ, ಪಾಲ, ಆಂಗೀರಸ, ಜೈಮಿನಿ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನಂಚಿತ್ತಿನ ಯೋಗ್ಯರೆನ ಗುಂಪೇ ಇತ್ತಂಡತ್ತೆ? ಇಜ್ಜಾಂಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಯೆಂಕುಲು ಇತ್ತತ್ತೆ? ನಿನ್ನಾಕುಲೇ ಆಯಿನ ಐವರ್ ಪಾಂಡವರಿತ್ತರ್. ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ. ಅಕ್ಷೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಪುಗರ್ದಜೆ? ಈ ಗೊಲ್ಲದ ದಾದ ಎಚ್ಚಲೆದ ಗುಣೊಕುಲೆನ್ ಪರ್ದಯೆ ಮಲ್ತೊಂಡ? ಪುಗರ್ಗ ಬಾಹ್ಲಿಕರಾಜೆ, ದೋಣಾಚಾರ್ಯರ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕರ್ಣ, ಭೂರಿಶ್ರವ, ಜಯದ್ರಥ, ಶಲ್ಯ, ಭಗದತ್ತೆ, ದಂತವಕ್ತೆ, ದ್ರುಮೆ, ಜರಾಸಂಧನ ಮಗೆ ಸಹದೇವೆ, ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಯೇರ್ದ ನೆಂಪಾಯಿಜೆರೆ? ಯೇತಾಂಡಲ ನಿನ್ನವು ಕಿಲೆಂಜಿದ ಸುಬಾವು! ಕಿಲೆಂಜಿ ಪೂತ ತೋಟೊಡು ಅರುನ ಪೂತ ಮಿತ್ತ ಕುಲ್ಲುಜೆ. ಬೇಲಿಡಿತ್ತಿನ ಮುಳ್ಳುಕಳ್ಳಿದ ಅಂಟ್ ಮಿತ್ತ ಕುಲ್ಲೆರೆ ತೂಪುಂಡು! ನಿಕ್ಕೊಂಜಿ ರೋಗ ಪತ್ದಂಡ್. ಅವ್ವೇ ‘ಕೃಷ್ಣಭವಾ ರೋಗ’.

ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ತಾಳೆ ತತ್ತಂಡ್. “ದುಸ್ಸ ಶಿಶುಪಾಲಾ, ಮಾನೈರೆಡ ಉಪ್ಪೊಡಾಯಿನ ನೀತಿ ನಿನಡ ಇಜ್ಜಿ! ಮಾನೈರ್ ನೀಚ ಜನೊಕುಲೆನ ಮುಟ್ಟ ಪೋಪುಜೆರ್. ಹಂಸೊಲು ಮುಳ್ಳುಬಲ್ಲೆದ ಕಾಡ್ಡ್ ತಿರಾಟ ಮಲ್ಪುಜ. ಬೆರೆದಕಲ್ಲ ಯೋಗಿ ಜನೊಕುಲು ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗೊನು ತೆರಿಯೊನೆರೆ ಪೋಪುಜೆರ್. ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ನಿನ ಕಡತ ರಾಜೆರ್ ಪರಾಕ್ರಮಿಲೆ! ದರ್ಪೊದ ಪಿತ್ತೊಡು ಸೊಯ ತತ್ತದಿನ ಈ ರಾಜೆರೆನ್ ಯಾನ್ ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ದೆತೊನುಜಿ..” ಪಂಡರ್.

ಭೀಷ್ಮ ಈತ್ ಪಂಡಿಗಿನ ಸಭೆಟ್ ಗದ್ದಲ ಜೋರಾಂಡ್. “ರಾಜೆರೆನ್ ಚಿಲ್ಲೆಡ್ಪುನ ಆಯನ ಬಿರ್ ನಾಲಯಿನ್ ಒಯ್ತ ಕತ್ತೆರೆ. ಅಯನ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ. ಸುಡ್ಡು ಚಿಲ್ಲೆಲೆ, ಕೆರ್ದೆ, ನುರುಲ್ಲೆ..” –ಇಂಚಿನವೇ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಒರಿ ರೌಸುಡು, “ಯಾಗವೇದಿಕೆನ್ ನೀರ್ಡ್ ಚಿಲ್ಲೆದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಬಲ್ಲೆ.” ಪಣೊಂಡೆ. ಅಲ್ಲು ಖಡ್ಗೊದ ಕೆಡಿ ರಟಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಭೀಷ್ಮರೆ ಕೋಪೊಡು ಕೊದೈರ್. “ಒಂತೆ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪಲೆ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ. ನಾಯಿಲ್ ಗುರೆತಿಲೆಕದ, ಬೇಲೆಗ್ ಬರಂದಿನ ಗದ್ದಲೊಡು ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ಯುದ್ಧೊಗ್ ಬಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಷೆನ ಪೌರುಷೊನು ತೋಜಾಲೆ! ಎಂಕ್ಷೆನ್ ಘಟಾಗ್ನಿಡ್ ಸುಡ್ಡಿನಕುಲು ದೈರ ಇತ್ತಂಡ ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ. ಬಜೀ ಬಾಯಿ ಬಡ್ಕೆರಾಂಡ ನಿಕಲ್ಲ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಾವೊಡಾಪುಂಡು. ತೆರಿಯೊನ್ನೆ.. ಎಂಕುಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಗ್ರಪೂಜೆ ಸಂದಾದ. ಕುದ್ಡೆರೆನ ನಡುಟು ಸಿಂಗೊನು ಗೌರವೊಡು ತೂಪಿಲೆಕ ನಿಕಲ್ಲ ನಡುಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಲೆನ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ತದ. ಬರಂಟೆರ್ ನಿಕುಲು ಜನಾರ್ದನನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಸಮನ? ಕೃಷ್ಣಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ತರ್ಂದ್ ಕೇಱುನಕುಲು

ಕತ್ತಿ ಪತ್ತಾದ ಉಂತುಲೆ. ವಾಸುದೇವನ್ ಕೆಣಕುನ ಬುದ್ಧಿ ಇತ್ತಂಡ ಆಯನ್ ದ್ವಂದ್ವ ಯುದ್ಧೋಗ್ ಲೆಪ್ಪುಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಹಾಂಕರೊಡು ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬಗ್ಲೆಂಡ ದಂಡೊಗೆ! ಈ ಕೃಷ್ಣ ಯೇರಂದ್ ತೆರಿದರ್? ನಿಕ್ಕಂಚಿನ ಸಾರಸಾರ ಕೇರೆಲ್ ಸೇರಂಡಲ ಕೃಷ್ಣಲೆಕಂತಿನ ಗರುಡಗ್ ಸಾಟಿಯಾವಂದ್. ಉಂದೆನ್ ನೆಂಪು ದೀವೊನ್ನೆ.”

ರಾಜೆರೆನ ಗೌಜಿ ಜೋರಾಂಡ್. ಶಿಶುಪಾಲೆ ಲಕ್ಕದುಂತುವೆ.

“ಏ... ಭೀಷ್ಮಾ, ಪರಬಾತಿನ ಗುಮ್ಮೆಲೆಗ್ ಸೂರ್ಯನ್ ತೂನಗ ಆಪುಜಿ. ಅಂಚೆನೇ ನಿಕ್ಕ ರಾಜೆರ್ನ ಕೂಟ ತೂಂಡನೇ ಆಪುಜಿ. ಅಂಚ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುವ. ನನ ಯಾನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಂಡ ಆಪುಜಿ. ಸುರೂಟು ಈ ಯಾದವನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ನಿಕ್ಕ ಘಟಾಗ್ಗಿದ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಒಂತೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲ. ಯಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಇಚಾರೊನುವೆ.”

ಶಿಶುಪಾಲೆ ಕೃಷ್ಣನಂಚಿ ತಿರುವೆ.

“ದಾನೆಯಾ ಗೊಲ್ಲ, ಮಲ್ಲ ಜನೊತಲೆಕ ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಮಿತ್ತ್ ಕುಲ್ಲೊಂದತ್ತ? ಪೊಂಚೊಲು, ಬೆರಣೆರ್, ಈ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತ ನಿಕ್ಕ ಗೌರವ ಕೊರ್ಪೆರ್ಂದ್ ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾನ್ಯೆ ಅತ್ತೆ. ದುಂಬೊತ ಸಿಂಹಾಸನೊಡ್ ತಿರ್ತ್ತ ಜಪ್ಪುಲ. ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ ದಿಂಜ ಬೇಲೆ ಉಂಡು. ಸೂರೂಟ್ ನಿನನ್ ಬಾಣೊದ ಮುನೆಟ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪೊಡಾತ್ಂಡ್. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಈ ಬೆರೆದ ಪರಬನ್ ಕುಂಡೊದ ಅಗ್ಗಿಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪೊಡು. ಈ ಆಹುತಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಗ್ ಪ್ರತಿಯಾದ್ ಯಾನೊಂಚಿ ‘ರೋಷಯಾಗೊ’ನ್ ಸುರುಮಲ್ತಾದ್ ಈ ಕುಂತೀಜೋಕ್ಲೆನ ನೆತ್ತೆರ್ ನೆಯಿನ್ ಅಗ್ಗಿಗ್ ಮಯೊಡು.”

ಶಿಶುಪಾಲನ ಸೈನಿಕೆರ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು ರಣಭೇರಿ ಕೇಣ್ಣಾವೆರ್. ಅಯನ ಕಡೆಟ್ಲ ದಿಂಜ ರಾಜೆರಿತ್ತೆರ್. ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಪೌರುಷ ಉರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ತನ ಬಿರುಪಗಿರಿಲೆನ್ ತರ್ಪುಡಾದ್, ತನ ಕಡೆತಕಲೆಗ್ ಕೈ ಬೀಜಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೇಣ್ಣಲೆಕ ಅರೆದೊಂದು ಪಣ್ಣೆ. “ನಿಕ್ಲೆನ ಗೋಕುಲೇಶ್ವರನ್ ಲೆಪ್ಪುಲೆ. ಮಾತೆರ್ಲ ಮನಿಪಂದೆ ಒಂಜಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಗಸನಗರ್ಪಣೆದ ನೋಟೊನ್ ತೂಲೆ. ಯಾನ್ ಯೆನ ಪಗನಾಯೆ ಗೊಲ್ಲನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಅಯನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಶಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ಪರ್ವಾವೆ. ಆಕುಲು ಅಮಲ್ಡ್ ನಲ್ಪುನೆನ್ನಾ ತೂಲೆ.”

ಆಯನ ಅಬ್ಬರೊಡಾದ್ ಯಾಗ ಕಷ್ಟೊಗು ಅಡಚಣೆ ಆಂಡ್. ಮಂತ್ರ ಪಣ್ಣಗ ರುಸಿಕ್ಲೆನ ಮನಸ್ ಅಂಚಿಂಚಿ ಆದ್, ಪೋಡಿಗಲೆ ಆದ್, ಕಣ್ಣ್ ಬುಳಾವೊಂದು ಗಡೊಡು ಪೂಜೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಯಾದವೆರ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲುಡಿಜೆರ್. ಆಕುಲ್ಲಾ ತಮಟೆ, ನಗಾರಿಲೆನ್ ಬೊಟಿಯೆರ್. ಸೈನಿಕೆರ್ನ ಅಬ್ಬರೊಡು ಬೂಮಿ ನಡ್ಗಂಡ್. ಪಿದಾಯಿದ ಬಾಗೊಡು ಭೀಮನ ಸೇನೆಲ ಶಿಶುಪಾಲನ ಸೇನೆಗ್ ಎದುರಾದ್ ಉಂತುಂಡು.

ಈತಾಂಡಲಾ ಕೃಷ್ಣೆ ಬಿಮ್ಮಬಿಜಿರಂದೆ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತೆ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಪಾತೆರೊದ ಗದ್ದಲ ಕಮ್ಮಿ ಆದ್, ಕಯ್ಡ್ ಕಡ್ಲೆದ ಗದ್ದಲೊಲು ಸುರು ಆಪಿನೆಟುಂಡು. ತನ ಪರವಾದ್ ಯಾದವೆರ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ಯುದ್ಧೋಗು ಸಜ್ಜಾತೆರ್. ನನಲ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ನೆತ್ತೆರ್ ಬೊಲ್ಲನೇ ಆವುಂದು ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಕೃಷ್ಣ ತನ ತೆಲೆಕೆಮೋನೆಡೇ, ಅಭಯಮುದ್ದೆಡೇ ಸಿಂಹಾಸನೊಡ್ಡು ಜತ್ತೆ. ತನ ಕಡೆತಕ್ಲೆನ್ ಸೇರೊಂದು, ನಾರದೆರ್ನ ಎದುರುಡೇ ತಾನ್ ಶಿಶುಪಾಲನ್ ಈತ್ನೇಟ ಸಯಿಸೊಂದಿತ್ತಿನ ಕಾರಣೊನು ಪಣ್ಣೊಂಡೆ. “ಶಿಶುಪಾಲನ ನೂದು ತಪ್ಪುಲೆನ್ ಸಯಿಸೊನುವೆ

ಪಣ್ಡ ಯಾನ್ ಅಯನ ಅಪ್ಪೆಗ್ ಬಾಸೆ ಕೊರೆ. ಇತ್ತೆ ಶಿಶುಪಾಲೆ ನೂತ ರಡ್ಡನೇ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದೆ. ಈ ಅಕೇರಿದ ರಡ್ಡೆನ್ ಯಾನ್ ಸಯಿಸೊನಯೆ. ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಧರ್ಮರಾಯನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ದ ದಕ್ಕುವೆ. ಉಂದುವೇ ನೂತ್ತ ಒಂಜಿನೆತ ಬೊಕ್ಕ ನೂತ್ತ ರಡ್ಡನೆದವು! ಉಂದೆಕ್ ದಂಡನೆ ಆವೊಡೆ.”

ಈತ್ ಪಣೊಂದು, ತನ ಬಿರು ಪಗರಿಲೆನ್ ಕಣಪಯೆ. “ಈ ಧನುಸ್ಸಗ್ ಆ ದುಸ್ಸನ್ ಮುತ್ತುವುನ ಬಲ ಬರಡ್” ಇಂಚ ಬಯಕೊಂದು, ತನ ಸೇನೆದ ದುಂಬುಡು ಪಿದಾಡ್ಲೆ.

ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಕೌರವೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಶಿಶುಪಾಲನ ಜತೆಟ್ ಸೇರ್ಂಡ ದಾಯಾದಿ ಮಚ್ಚರ ಪಣ್ಣಿ ಪಾತೆರ ಬರು! ಅಂಚಂದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ಗ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪೆರೆ ಮನಸ್ ಕೇಣುಜಿ. ಈ ಅಲಚನೆಡಾದ್ ಆಯೆ ಬಾಯಿಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಲ್ತಿನವು ಸರಿ ಪಣೊಂಡೆ. ಮನಸ್ಡ್ ಬೇತೆನೇ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಕ್ಲೆ ಸೇರಂದೆ ದೂರೊನೇ ಉಂತೊಂಡೆ. ಕೌರವನ್ ತೂದು, ಜಯದ್ರಥೆ, ಶಲ್ಯೆ, ಸೌಬಲೆ, ಕಳಿಂಗೆ, ಕರೂಷರಾಜೆ, ಕೋಸಲರಾಜೆ, ಭಗದತ್ತೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ದೂರ ಒರಿಯೆರ್! ಅಕಲ್ ಜಾರೊಂಬಿನ ಎಂಟ್ ಶಿಶುಪಾಲಗ್ ಗೊತ್ತಾಂಡಲ ಬೇಜಾರ್ ಮಲ್ತೊನುಜಿ. ಅಯಗ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ತಾನ್ ಒರಿಯೆ ಯಾವುಣ್ಣಿನ ಹಮ್ಮು! ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆತಕುಲು ಅಲ್ಪೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಬೆರೆ!

ರಣಕಣ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಶಿಶುಪಾಲೆಲ ಕೃಷ್ಣಲ ಕಾಳಗೊಗು ದುಂಬಾಯೆರ್. ಪಗರಿಲ್ ರಾಪಿಯ. ಒರಿಯನೊರಿ ಕೆರ್ದಿನನೇ ಸಂಕಲ್ಪೊಡು ಕಾಳಗ ಕಟುರ ಆವೊಂದು ಪೋಂಡು! ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ವದಕುಲ್ಲಾ ಬೆಕ್ಕಸ ಬುಡೊಂದು ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಈ ಇರ್ದೆರ್ನ ಅಸ್ತಶಸ್ತ್ರ ಚಾತುರ್ಮೊ ದಾದ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಅಯಿತ ಬಿರ್ಸನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪೆರೆ ವಾ ಕವಿಕಲ ಆವಂದ್! ಶಿಶುಪಾಲೆ ಬಾಯಿಡ್ ಎಂಚನ, ಅಂಚೆನೇ ಬಲೊಟುಲ ಮಿಗಿಲೇ! ಕೃಷ್ಣನೊಟ್ಟುಡು ಸರಿಸಮ ಕಾದಿಯೆ! ಪೊರು ಕರಿಂಡತ್ತಂದೆ ಸೋಲು ಗೇಲ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಒರ ಆಯೆ, ಒರ ಉಂಬ್ಯೆ ಗೆಂದಿಯೆರ್ಂದ್ ಆಯಾಯ ಕಡೆತಕುಲು ಕುಸಿಟ್ ಕಲ್ಪೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಕಾಳಗ ಕಡೆ ಆಪಿಲೆಕ ತೋಜಿಜಿ. ಈ ಇಚಿತ್ತೊನು ತೂವೆರೆ ದೇವತೆಲೆಲ ಮಿತ್ತ ಮಿರಿಲೋಕೊಡು ಒಟ್ಟಾತೆರ್! ಈ ಯುದ್ಧೊಡಾದ್ ಬೂಮಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಎರ್ಂಡ್! ದಿಕ್ಕೊದಿಕ್ಕೊಲೆಡ್ ಪುಗೆ ಪರ್ಂಬುಂಡು! ಚಂದ್ರಗಿರಣ ಆಂಡ್! ಬೂಮಿ ನಡ್ಗಂಡ್. ತೆಡಿಲ್ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಪಗಲ್ಡೇ ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿದ್ ನಕ್ಷತ್ರೊಲು ತೋಜಿಂಡ್. ನೆತ್ತೆರ್ ಬರ್ಗ ದೊರಿಂಡ್!! ಗುಡಿಗುಂಡಾರೊದ ಮೂರ್ತಿಲ್, ಕಳಶೊಲು ಮಗ್ಗರ್ಂಡ್! ಮರೊಕುಲು ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕಿಯೆ! ಅಂಚೆನೇ ಕಾಯಿಡ್ ಕಾಯಿ, ಪೂಟು ಪೂ ಪುಟ್ಟುನ, ಕಣಕ್ ತೆಗ್ಲುನ, ಚಿಗ್ಗರ್ ಕನೆರುನ, ಕಿರೆಟ್ ನೀರ್ ಉರುಡು ತಮೆಲುನ ಅಚ್ಚಿರೊಲುಲ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಿಜೊವಾದ್ಲ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಮುಡಕಟಿಯೆ. ಶಿಶುಪಾಲನ ಬಲ ತೂದು ದಂಗಾಯೆ! ದುಕ್ಕೊದ ದನಿಟೇ ನಾರದೆರೆಡ ಕೇಣುವೆ. “ಪೂಜ್ಯೆರೇ, ಪ್ರಕೃತಿಡ್ ಈ ವಿಕೃತಿಲೆಂಚೆ?”

“ಧರ್ಮಜಾ, ಈ ಉತ್ಪಾತೊಲು ಶಿಶುಪಾಲನ ಮರಣ ಸೂಚನೆದವು. ಕೃಷ್ಣಡಾದೇ ಉಂಡಾತಿನವು!”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಮದನ ಆಯಿಜಿ. ಅನಿಸ್ಪೊಲೆಡ್ ಯೇರೆಗ್ಲ ಎಡ್ಲೆ ಆಪುಜಿಣ್ಣಿನನೇ ಅಳ್ಳೆ.

“ನಾರದೆರೆ, ಈ ಉತ್ಪಾತೊಲೆಗ್ ಶಾಂತಿ ವಿಧಾನ ಉಂಡೇ? ಒವು?”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಉಂದು ಮಾತ ಕೃಷ್ಣನನೇ ಕುಸೆಲ್ ಕಜ್ಜೊಲು! ಉಂದೆಕ್ ವೇದಸೂಕ್ತಿಡ್ ಪರಿಹಾರ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಈ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪುನ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ ಚೇಷ್ಟೆದ ಉದ್ದೇಸೊನೇ ಶಿಶುಪಾಲನ ಸಂಹಾರ.”

ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಕದನ ಬಯಂಕರ ಆವೊಂದುಂಡು. ಮಾತ ಅಸ್ತೊಲೆನ ಪ್ರಯೋಗ ನಡತ್ಂಡ್. ರಥ ಪೊಲಿಂಡ್, ಬಿರು ಮುಜಿಂಡ್, ಅಸ್ತ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ದುಂಬರಿಂಡ್! ಅಕೇರಿಗ್ ಬಗೆದಾಂತೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯುದ್ಧೋನ್ ಉಂತಾವುನ ಮನಸ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ರೋಷ, ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿನ್ ಬುಡ್ಡು, ದಯಾಮೂರ್ತಿಯಾದ್ ವೇದಮಯ ಮೂರ್ತಿಯಾದ್, ತ್ರಯಾತ್ಮಕೆಯಾದ್ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರೊನು ಕೈಟ್ ದೆರ್ತ ಪತ್ತುವೆ!

ಒರಿ ಯಾದವ ಅರಸೆ ಆ ಸುದರ್ಶನೊದ ತೇಜಸ್ಸನ್ ತೂದು, “ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಉಂದು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಕಾಶೊದ ಚಕ್ರೋನೇ!” ಪಂಡಿಗಿನ ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಪುರೋಹಿತೆ “ಧಾರಾ ವಿಸರ ಧೂತ ಪರಿಸ್ಥುಲಿಂಗ ಪ್ರಸರ ತೇಜಃಕಣ ಪರಿಷ್ಕೃತ ನವ್ಯ ಶತಭಾನು.” ಇಂಚ ಉದ್ಗಾರ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಅಂಚಿನ ಉಜ್ವಲೋಜ್ವಲ ಕಾಂತಿದ ಚಕ್ರ, ತಿರುಗನ ಬೊಲ್ಪುದಂಚ ತಿರೊಂದು ರಬಸೊಡು ಶಿಶುಪಾಲನಡೆಗೇ ಪೋಂಡು. ಶಿಶುಪಾಲನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕತ್ತೆರ್ ರುಂಡೊನು ಅಕ್ಕಸೊಗು ರಾಪಾಂಡ್!

ಯುದ್ಧ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನಕುಲು ತರೆದೆರ್ತ ತೂಪೆರ್, ಮಿತ್ತ್ಡ್ ರಾವೊಂದು ಪೋಪಿನ ಶಿಶುಪಾಲನ ರುಂಡೊಡ್ಡು ನೆತ್ತೆರ್ ದೊರಿಯೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್! ಆ ರುಂಡಲ ಮೆಂಚೊಂದು ತಿರ್ತ್ ಬತ್ತೆರ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಗ್ ಬೂರ್ಡ್, ಒರಾನೆ ‘ವಿಜಯ’ ಪುದರ್ಡ್ ವಿಷ್ಣುನ ದ್ವಾರಪಾಲಕನ ರೂಪೊಡು ಉಂತುಂಡು.

ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಸಭೆಟ್ ಮೌನೊನೆ! ಅಚ್ಚಿರ, ಆನಂದ, ದುಕ್ಕ ದಿಂಜಿದಿನ ಮೌನ ಅವು!

ಬೊಕ್ಕ ಏತೋ ಪೊರ್ತು ಶಿಶುಪಾಲನ ಪರಾಕ್ರಮದನೇ ಪಂಚೆತಿಗೆ. ಕೃಷ್ಣಗ್ಲ ಅಯನ್ ಕೆರೈರೆ ಏತ್ ಬಂಗ ಆಂಡಿಣ್ಣಿನನೇ ಸೊಲಕೊಲು! ದುರುಳ ಶಿಶುಪಾಲ ಸಂಹಾರ ಆಯಿನವು ಎಡ್ಡೆ ಆಂಡೆಂದ್ ಪಣೊಂಡಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ! ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಣಕಿನಕುಲು ಒರಿಯುಚೆರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ! ಶಿಶುಪಾಲನ ಜೋಕುಲು, ಸುಕೇತ್, ಧೃಷ್ಟಕೇತು ಬೊಕ್ಕ ಶರಭೆ ಮೊಕುಲು ಮೂವೆರ್ಲಾ ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರ್ಚಿಯೆರ್. ಪೋಡಿಗೇಡ್ ನಡ್ಗಿಯೆರ್. ಮುರೆಡೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರ್ಡೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕರುಣೆಡ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ದಂಬಡಿಪುವೆ!

“ಸಯ್ತಿನ ಶಿಶುಪಾಲೆ ಯೇರ್? ಮಾಮಿನ ಮಗೆ! ಇತ್ತೆ ಅಯಡ ಪಗೆ ಪತ್ತೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಅಯನ ಪುಣೊಕು ಕ್ರಮೋಟೇ ಸಂಸ್ಕಾರ ಆವೊಡು.” ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ದುಂಬು ಉಂತುದು ಮಾತ ಕಿರಿಯಕರ್ಮೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಯನ ಮಲ್ಲ ಮಗನ್ ಚೇದಿ ರಾಜ್ಯೊದ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾದ್ ವೀರನಾರಾಯಣೆ ಕೃಷ್ಣನೇ ಸೇಸೆ ಪಾಡ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಶಿಶುಪಾಲನ ರುಂಡ ಬಾನೊಗು ರಟ್ಟೆರ್ ತಿರುಗನೆನ್ ತೂಯಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ರಣಕಣ ಚಪ್ಪೆ ಕಟ್ಂಡ್. ಅಲ್ಪಮುಲ್ಪ ಗುಂಪುಗಾರ್ಕೆಡಿತ್ತಿನ ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ಒಟ್ಟುಗಾಯೆರ್. ‘ಹವ್ಯವಾಹನ’ ಅಗ್ನಿಗ್ ನೆಯಿತ ಸಮರ್ಪಣೆ ನಡತ್ಂಡ್. ಬೊಕ್ಕ ನಡತಿನ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿದ ಪೊರ್ತುಡು, ವೇದಪಾರಾಯಣದ ಸೊರ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ನಾಲ್ ದಿಕ್ಕ್ಲ್ ಬೆಳಗ್ಂಡ್. ಕಮ್ಮೆನ ಪರತ್ಂಡ್. ಯಾಗೊದ ಮುಗಿತಲೊಡು ‘ಅವಭೃಥಸ್ನಾನ’ ಆಂಡ್. ಬೊಕ್ಕ ಯಾಗೊದ ವಸ್ತುಲೆನ್ ನೀರ್ಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಇಂಚ ಈ ಶುದ್ಧ ಪುಣ್ಯಾರ್ಚನೆದ ಫಲೊಟು ಲೋಕೊಗು ಎಡ್ಡೆ ಆಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಯಾಗೊದ ಲೆಕ್ಕೊಡು ನಡತಿನ ವಣಸ್ ದ ಗಡ್ಡೆನ್ ಎಂಚೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಸುರುಡ್ಡು ಅಕೇರಿದ ದಿನಮುಟ್ಟೊಲಾ ಶಂಖ ಉರುದೇ ವಣಸ್ಗ್ ಲೆತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಒರೊಕು ಒಂಜಿ ಲಕ್ಷದಾತ್ ಜನ ಉಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಂಚ ಶಂಖನಾದ ಇರ್ಲ್, ಪಗೆಲ್ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್ ಪಂಡ ಉಂಡಿನಕುಲು ಯೇತಾವು?

ಯಾಗೊಗ್ ಬತ್ತಿನ ಮಂದಿನ್ ಗೆಣ್ಣಲೆಕನೇ ಇತ್ಲೆಜಿ. ಲಕ್ಷ, ಕೋಟಿ, ನಿರ್ಬುಧ, ಖರ್ವ, ಪದ್ಮ, ಯೇರೆಗೊತ್ತು?

ಪರ್ವತೊದಂಚನೇ ತಿನಸ್‌ದ, ನುಪ್ಪದ ರಾಶಿ! ಕಡಲ್ದಂಚ ಕೊಜಪು, ನೆಯಿ, ಪೇರ್! ಏತ್ ಬೆಯ್ಪಾಂಡಲಾ ಒಂಜಿ ಗಳಿಗೇಡ್ ಮಾಯಕೊನೆ! ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಆ ಯಾಗೊದ ಮೈಮೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಂಗನೆ!

ಯಾಗ ಮುಗಿತಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಮದಾನೊಡು, ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಸೊಲೈ ಸಂದಾಯೆ. ರುಸಿಕುಲು, ಜ್ಞಾನಿಲು, ತಪಸ್ವಿಲು ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದೇ ಪುಡಾಡುವೆ. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೇನ ಕಾಣಿಕೆಲೆನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ತನಡ ದಾದಾಂಡಲ ತಪ್ಪು ಆತ್‌ಂಡ ಮನ್ನಿಪುಲೆ ಪಣೊಂದು, ಆಶೀರ್ವಾದ ನಟ್ಪೊನುವೆ. ಅಕುಲು ಆನಂದೊಡು ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಪೋಪೆರ್.

ಅಂಚೆನೇ ಯಾಗೊಗು ಬಯ್ಲಿನ ರಾಜೆರೆಗ್ಗ ಉಡ್ಗಿರೆದ ಸೇಜಪಾಲನೆ ನಡಪುಂಡು. ಅಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಗೌರವೊಡೇ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್ ತಂಕ್ಲೆನ ರಾಜ್ಯೊಲೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಪೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಅರ್ಜುನನೇ ಒಂತೆ ದೂರ ಒಟ್ಟುಗು ಬತ್ತ್‌ದ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ಅಂಚೆನೇ ದ್ರೋಣ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮರೆನ್ ಭೀಮ ಕಡಪುಡುವೆ. ಸಹದೇವೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆನ್; ಶಕುನಿ, ಸೈಂಧವ, ಶಲ್ಯ, ಕೌಸಲ, ವಿರಾಟ, ದ್ರಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ನಕುಲೆ ಕಡಪುಡು ಬರ್ಪೆ.

ತೆಣ್ಣಾಯಿ ರಾಜ್ಯೊದ ಪಾಂಡ್ಯರ್, ಕಳಿಂಗರ್ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಲೆತೊಂದು, ಒಂಜಿ ಯೋಜನ ದೂರ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಕಡಪುಡಿಯೆ. ಇಂಚ ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಪೊರ್ಲೊಡೇ ಪಿರ ಕಡಪುಡುನ ಕಜ್ಜೊಲ ಮುಗಿಂಡ್. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊದ ಅರಮನೆಟ್ ಬಾರಿ ಸಂಬುರೊಡು ದಿನೊಕುಲೇ! ಲೇಸ್‌ದ ಮಿತ್ತ್ ಲೇಸ್‌ಲ್! ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತಿನೆಡ್ಲಾವರ ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಸಂತೋಸುದ ಪರ್ಪನೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಿದಾಡುನ ಸಮಯೊಲ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಆಂಡ ಕಡಪುಡ್ಯೆರೆ ಯೆರೆಗ್ಗ ಮನಸಿಜ್ಜಿ. ಕೃಷ್ಣ ಕುಲ್ಲುವೆನ್? ಪಿದಾಡುನೆತ ದುಂಬು ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಗುಪಿತ ಅಲಚನೆದ ಮಂದಿರೊಗ್ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಮಾತೆರಾ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರೀತಿಡ್ ಪಾತೆರೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರೊಲು ಪಂಡ ರಸದಿಂಜಿದಿನ ವಣಸ್!

“ನಿಕಲ್ಪ ಸಂಕಲ್ಪೊದಂಚ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗ ಪೊರ್ಲೊಡೇ ನಡತ್‌ಂಡ್. ರುಸಿಪೂಜ್ಯೆರ್ ಕೊರ್ತಿನ ಹವಿಸ್‌ಡ್ ದೇವವರ್ಗೊಗ್ ತೃಪ್ತಿಯಾಂಡ್. ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜಗ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕಂಡ್.”

ಆನಂದೊದ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾವೊಂದು ಮಾತೆರಗ್ಗ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರ್ಪೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿನ ಬೊಕ್ಕ ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ಪ ಪರವಾದ್ಲ ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ದೇವಾ. ನಿನ ಪಾದೊನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಲೆನ ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕುಂಡುಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೊಲು ಸಾರ್ಡ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕುಲು ನಿನನ್ ಎದುರುಡೇ ತೂವೊಂದು, ಪಾದಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದು, ಪಾಪೊಡ್ಡು ಬುಡುಗಡೆ ಪಡೆತೊಂದುಲ್ಲ ಪಂಡ್ಲ ತೆರಿಯೊಂದ. ಎಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ತಾನಮಾನ ತಿಕ್ಕುನವು ಮಲ್ಲ ವಿಷಯೊನೇ ಅತ್ತ್!”

“ಅಂಚೆತ್ತ್”

ಕೃಷ್ಣ ದಾದನಾ ಪಣೊಡ್ಡು ದುಂಬೇ ದ್ರೌಪದಿ ಪಾತೆರೊಲು. “ಇರೆನ ಉಪಕಾರೊಡ್ಲಾದೇ ಎಂಕ್ಲೆಡ್ಲ ಯಜ್ಞ ನಡತಿನಿ. ಜರಾಸಂಧೆ, ಶಿಶುಪಾಲನಂಚಿನ ಯಜ್ಞಕಂಟಕರೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ತಡೆಪುಲೆಕ ಇತ್ತನ? ಭಕ್ತೆ ಪ್ರಹ್ಲಾದನ

ಲೆಪ್ಪುಗು ನರಸಿಂಹ ಅಬತಾರೊಡು ತೋಜಿ ಬಯ್ಯಿನ ಬಂದು ಈರ್. ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊಂದಿನ ಕರುಣಾನಿಧಿಲ ಈರೇ ಅತ್ತಾ?”

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ಪುಡಾಡಿನ ದ್ರೌಪದಿನ ಭಕ್ತಿಬಾಹೊಗು ಕೃಷ್ಣನ ಸಂದಾಯೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಆಲೆನ್ ದೆರ್ತ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ತರೊಕ್ಕನುವೆ. ಸಂತೋಸುದ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾವೆ. ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಅರಿದೇ ತೂವೊಂದು ದ್ರೌಪದಿಗ್ ದಾದನ ಪಣಿಯೆರೆಗ್ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಅಲೆನ ಉದ್ದೊದ ಕುಜಲ್ ಈಸೊಂದು,

“ತಂಗಡಿ, ದ್ರೌಪದೀ, ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಇತ್ತೆ ಲೆಕ್ಕಮಿತಿ ಮೀರ್ದಿನಾತ್ ಸಂಪೊತ್ತು ಒಟ್ಟಾತ್‌ಂಡ್. ಆಂಡ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಏಪೊಲ ನಂಬೊನಡ. ಈ ಸಾದು ಸುಬಾವುದಾಲ್. ಅಂಚೆನೇ ಕಂಡನಿಯೆರೆಗ್ ತತ್ತ್‌ದ್ ನಡಪುನಾಲತ್ತ್. ಅಯಿಡ್ಲಾವರ ದುಂಬುದ ಬದ್ಕಡ್, ಎಡ್ಲೆಪಡ್ಲೆ, ಬೆಂಗ್‌ಬೇನೆ, ಕುಸಿ ಕುಚ್ಚಣೊದ ಸಂದರ್ಪುಲು ಬತ್ತಂಡ, ಒಂಚೇಳ್ಯ ಅಂಚ ಮಿನಿ ಆಂಡ, ಈ ಮನಸ್‌ನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಯೆತೆಸಿಂತೆಡ್ ಮನಸ್‌ನ್ ಬೊಳ್ಳಾವೊನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನನೊಲ ಒಂಚಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ನನ ದುಂಬುಗು ಎಂಚಿತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಪುಲು ಬರ್ಪನ? ಅವು ಸಂತೋಸುದನ? ಕಸೊದನ? ದುಕ್ಕೊದನ? ಅಪಮಾನದನ? ಒವ್ವೇ ಬರಡ್, ಈ ದೈರೊಡುಪೊಡು. ಮನಸ್‌ದ ತಿಮಿತೊನು ಒರೊನೊಡು. ಈ ರಾಜ್ಯೊದ ಸುಕೊಕು, ಐಬೋಗೊಗು, ಉರ್ದೆಲ್, ಜಪ್ಪೆಲ್ ಉಂಡೇ ಉಂಡು. ಉಂದು ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಕಣ್ಣೆಕಟ್ಟೆ, ಯಕ್ಷಿಣಿದಲೆಕ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತ್..”

ದ್ರೌಪದಿ ಕೆಬಿಕೊರ್ದು ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೊಡು. ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ಲ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆತ್ತ್ ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು..

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರ, ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ ಮಾತೆರಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಈತ್ನೇಟ ಕೌರವೆ ಕೊರ್ದಿನ ಕಸೊಲೆನ್, ಗಂಡಾಂತೊಲೆನ್ ನಿಕುಲು ಮಿಂಚೆಸದರ್! ಅರಕ್‌ದ ಅರಮನೆಟ್ ಸುಡುಪೋವಂದೆ ಒರಿದರ್! ಇತ್ತೆಲಾ ನಿಕ್ಲೆನ ಐಸಿರಿ ತೂದು ದಾಯಾದಿಲ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲುಜೆರ್. ನಿಕಲ್ನ ಪುಗೆ ತೂವೆರೆಗೇ ಕಾತೊಂದುಪ್ಪುನ ದಾಯಾದಿಲೆಗ್ ನಿಕಲ್ನ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತು, ಏಳಿಗೆ ತೂಂಡ ಮಚ್ಚರ ಮಲೆವುಂಡು! ಅಂಚಾದ್ ನಿಕುಲು ಇತ್ತೆ ಬಾರಿ ಎಚ್ಚರೆಡುಪೊಡು. ನನೊಂಚಿ ಸಂಗತಿ.. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಜೂಜು, ಬೋಂಟೆ ಉಂದು ರಡ್ಲಾಲಾ ಅರಸುಲೆಗ್ ದುಸ್ಸೆ ಚಟನೆ! ನಳ ಮಾರಾಜೆ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದೇ ರಾಜ್ಯೊನ್ ಕಳೆವೊಂಡೆ! ದಶರಥ ಮಾರಾಜೆ ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಯಿನಲ್ಲ ಶಬ್ದವೇಧಿ ವಿದ್ಯೆದ ಬಲೊಟ್ ಶ್ರವಣ ಕುಮಾರನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಸಂಗತಿಲ ನಿಕ್ಲೆ ಗೊತ್ತಿಪ್ಪು. ರಾಜೆ ಏಪೊಲ ಈ ವ್ಯಸನೊಡ್ಲ ದೂರ ಉಪ್ಪುನವು ಎಡ್ಲೆ.”

ಈತ್ ಪಂಡಿನ ಕೃಷ್ಣ ಬೊಕ್ಕ ಎಡ್ಲೆ ನಡಕೆದ ಬಗೆನ್ ತೆರ್ಪಾವೆ.

“ಹೆರೆಯೆರ್ನು ಎದುರುಡು ತಗ್ಗುಬಗ್ಗದ್ ನಡಪೊಡು. ಸಜ್ಜಂದಿನಕಲೆಡ ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಬೋಡು. ಪರಿವಾರೊಡು, ಪ್ರಜಾಜನತೆಡ್ ನಿರ್ಮಲ ನೀತಿದ ಇಚಾರೊನು ಬಿತ್ತೊಡು. ಧರ್ಮಡಿತ್ತದ್ ಪುದರ್ ಪಡೆತೊನೊಡು. ಪಗೆನಕಲ್ ಪೌರುಷ ಮೆರೆವೊಡು. ಬುದ್ಧಂತೆರ್ಲ ದಿಂಜ ಎಚ್ಚರೆಡಿಪೊಡು..”

ಅವೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಭಿಮನ್ಯು, ಸುಭದ್ರೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಹಿತನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ. ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಲೆತೊಂದು ಕುಂತಿನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋದು ಕುಸಿಟೆ ಪಾತೆರುವೆ.

ವ್ಯಾಸ ಮುನಿ ಉಂದೆನ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಆರ್ ಧೌಮ್ಯರೆನ ಕೆಬಿಟ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆರ್. “ಈ ಕೃಷ್ಣನ ಗೊಬ್ಬುಲೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಯಾದವೆರ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ಒಂಚೇ ಕುಟುಮದಕುಲು. ಆಂಡ ಜಗತ್ ರಕ್ಷಕ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಈ ಪಾಂಡವೆರ್ನು ಮಿತ್ತ್ ಏತೊಂಚಿ ಪ್ರೀತಿ? ಏತೊಂಚಿ ಪಕ್ಷಪಾತ? ಕೃಷ್ಣ ತನ ಮೈಮೆನ್ ಮದೆಮಲ್ತೊಂದು ನರಮಾನಿ ರೂಪೊಡು ದಾದ ಮಾತ ಗೊಬ್ಬುವೆನ?”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಸಾಂಬ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಕಲಿ, ವಿಡೂರಥ, ದಳಪತಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನ, ಕುಲಸಚಿವೆ ಅಕ್ರೂರೆ, ಕೃತವರ್ಮ ಮೊಕಲೊಟ್ಟುಗು ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಕೃಷ್ಣನ ರಥೊತ ಸುತ್ತ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆನೇ ಬತ್ತದ್ ಕಡಮಡ್ಯೆರೆಗಾದ್ ಉಂತುಂಡು. ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಕಲ್ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಒಟ್ಟುಡೇ ನಡತೆರ್. ಒಂತೆ ದೂರ ಪೋದು ಬೊಕ್ಕ ದುನ್ನೊದ ಮನಸ್‌ಡೇ ಪಿರಬತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಅರಮನೆ ಭಣಭಣ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್.

ಮನಸ್‌ಡ್ ದುಗುಡ ದಿಂಜಿಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಸುತ್ತಪಾಡುನು, ಕುಲ್ಲುನು, ಲಕ್ಕುನು ಮಲ್ತುವೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಪೋಯಿನ ಸಾದಿನೇ ತೂದು ದುಕ್ಕಿವೆ! ಮನಸ್‌ಗ್ ಸಮದಾನೊನೇ ಆವಂದೆ ಕಡೆಕ್ ವೇದವ್ಯಾಸ ಬೊಕ್ಕ ಧೌಮ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಲೆನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಪೆ. ಅಕುಲು ಯಜ್ಞಪುರುಷನ ಬಗ್ಗಡ್ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಡಿತ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂದು, ಅಯನ ದುಗುಡೊನು ತೆರಿಯೊಂದು ಸಮದಾನದ ನುಡಿ ಪಂಡೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಸಂಕಡೊನು, ಯಾಗೊದ ಸಂಗತಿನ, ನಾರದೆರ್ ಪಂಡಿನೆಡ್ಲಿಂಚ ಯಾಗ ಮುಗಿನೇಟಿ ಕೃಷ್ಣೆ ಮಲ್ತಿನ ಸಾಯಸಕಾಯೊನು, ಯಾಗೊದ ಇಡ್ಲೊರೊಲೆನ್ ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ತಿನ ಬಗ್ಗೆನ್, ನಳ, ನೃಗ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಕಲ್ ಮಟ್ಟೊಗು ತಾನ್ಲಾ ಪುದರ್ ಪಡೆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಪಣೊಂಡೆ. “ಕೃಷ್ಣೆ ಇತ್ತೆ ಲಕೊಂದು ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪೋಯೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಅರಮನೆಟ್ ಯೆಂಕ್ ಉಪ್ಪೆರೆಗೇ ಉರು ಆವೊಂದುಂಡು” ಪಣೊಂಡೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬಾಮೋಡೇ ಬದ್ಕುನಾಯೆ.. ರುಸಿಕುಲೆಡ ಪಾತೆರೊಂದೇ ಕಂಡಿಡ್ ಪಿದಯಿ ತೂನಗ ದನಮನಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರ ತೋಜಿಂಡ್. ಕೃಷ್ಣೆನೇ ಮನಸ್‌ಗ್ ಬತ್ತೆ. ಮಾಮೆ ಕಂಸೆ ಲೆತ್ತಿನೆಕ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಮಥುರೆಗ್ ಪೋತಿನ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಗೋಕುಲೊದ ಪರಿಸರ, ಊರು, ತುದೆ, ಗೊಲ್ಲೆರ್, ಗೊಲ್ಲತಿಯೆರ್, ಯಶೋದೆ, ನಂದಗೋಪ, ಪೆತ್ತಕ್ಕುಂಜಿಲು ಮಾತೆನ್ನಾ, ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಡ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಪೋಯಿನಪಗ ಗೋಕುಲದಕಲ್ ಸಂಕಡೊಲು ಏತ....?

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆಡ ಧೌಮ್ಯೆರ್ ಕೇಣ್ಣೆರ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ! ದಾಯೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ದಾದನ ಪಣೊಡುಂದು ಅರೊಡೇ ಉಂತಾಯತ್ತೆ?!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಾವ್ಯಭಾಸೆಡ್ ಪಣ್ಣೆ, “ಕೃಷ್ಣೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ಪಿರಾವುದ ಗೋಕುಲೊನೇ ಆಂಡ್” ಉಪಮಾಪ್ರಿಯೆರಾಯಿನ ವ್ಯಾಸೆರೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂಡಿನ ಈ ಮಹೋಪಮೆ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿ ಯೆಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಂಡು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ನಿಕ್ಲೆಡ ಏತೊಂಜಿ ಮೋಕಿ ಉಂಡು. ಆಯೆ ನಿಕಲ್ಪಪ್ಪನೇ ಉಲ್ಲೆ. ಆಯೆ ದೂರ ಪೋಯಿನೆಕ್ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುನ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಕೃಷ್ಣಗ್ಲಾ ಕೆಲವು ಅಡಿಲುಲ್ಲ. ಆಯೆ ಯಾದವೆರೆಗ್ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರೊಡತ್ತೆ? ಕೃಷ್ಣೆ ಇಜ್ಜಿಡ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಗನಕಲ್ ಕಂಟಕ ತಪ್ಪಂದ್. ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ಕೃಷ್ಣೆ ಅಡೆಗ್ ಪೋವೊಡಾಂಡ್. ಆತೇ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅರ್ತ ಅಂಡ್. ಕೃಷ್ಣೆ ಜತೆಟೇ ಉಪ್ಪೊಡುಂದು ಬಯಕುನವು ತಪ್ಪು ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿವೆ. ಅತ್ತಾಂದೆ ಹಿರಿಯೆರಾಯಿನ ವ್ಯಾಸರೆನ ಎದುರ್ಡ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿನವುಲ ಸರಿಯತ್ತೆ ಪಂಡ್ ತೋಜಿಂಡ್. ವ್ಯಾಸೆರ್ ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕೊಲಾ ತನ್ಕು ಈತೇ ದುಕ್ಕ ಆವು. ವ್ಯಾಸೆರ್ ಅಂಚ ಮಾತ ತಪ್ಪು ಎಣ್ಣುನಾರತ್ತೆ, ಕೃಷ್ಣನ್ ಪುಗಾರೊಂಡ ಮಚ್ಚೆರ ಮಲ್ಪುನಾರ್ಲ ಅತ್ತೆ, ಆಂಡಲ ಆಯಗ್ ಬೇಜಾರಾಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಪೂಜ್ಯೆರಾಯಿನ ಅಕುಲು ಇತ್ತಿನೆಡ್ಲಾದ್ ತನ ಮನಸ್‌ದ ಬೇನೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡಂದ್ ಪಣೊಂಡೆ.

ವ್ಯಾಸೆರೆಡ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಇಚಾರೊಡು ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ಅಪಗ ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕನೇ ಬಾರೀ

ಬಿರ್ದದ ಗಾಳಿ ಲಕ್‌ಂಡ್. ದಿಂಜ ಉತ್ಪಾತೋಲು ನಡತ್‌ಂಡ್. ಈ ಪ್ರಕೃತಿದ ಬಿರ್ದದ ನನದುಂಬುಗಾಪಿನ ಕೇಡ್‌ದ ಸೂಚನೆನ? ಅಂಚಿನ ಕೇಡ್‌ಗ್ ಪರಿಹಾರ ದಾದವು? ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಮನಸ್‌ದ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆನ್ ವ್ಯಾಸೆರೆಡ ಕೇಣುವೆ. ವ್ಯಾಸೆರ್ ತೆಲಿಪುವೆರ್. ಉತ್ಪಾತೋಡು ನನ ದುಂಬಗ್ ಎಂಚಿನಾದ್ ಪೋವು ಪಣ್ಣಿನೆನ್ನ ಪಂಡರ್.

“ಮಾರಾಜಾ, ಉಂದು ದುಂಬುಗು ನಡಪೆರೆ ಉಪ್ಪುನ ಒಂಜಿ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಂಗತಿನ ತೆರಿಪಾವುಂಡು. ಯುದ್ಧ ಯೇಪ ನಡಪುಂಡ? ಆಂಡ ಯುದ್ಧಗು ದುಂಬು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕೌರವೆ ಐಬೋಗೊಡು ಬದ್ಧುನೆತ ಸೂಚನೆ ಕೊರೊಂದುಂಡು. ಬಿರುಗಾಳಿ ನನ ದುಂಬುಗು ಬಾರಿ ಸಂಕೆಡ್ ರಾಜಕುಲತಕುಲು ನಾಶ ಆಪಿನೆತ ಸಂಕೇತ. ಅತ್ತಾದೆ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಸದ್ಯೋಡೇ ಅಪಜಯ ಉಂಡುಂದಲಾ ಈ ಉತ್ಪಾತೋಲು ತೆರಾವೊಂದುಲ್ಲ. ಉಂದೆಕ್ ಪರಿಹಾರೋಲು ಉಲ್ಲ. ನಿಕುಲು ಎಚ್ಚರೊಡುಪ್ಪೊಡು. ಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ನೆಂಪುಡು ದೀವೊನೊಡು. ಕೃಷ್ಣನ ಸಲಹೆ ಪಂಡ ಆಪ್ತೆರೆನ ಸಲಹೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಮದಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ವೇದೋಕ್ತ ಕರ್ಮೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಈ ಮದಪಡ. ನಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪುದಾರ್‌ಗ್ ಸರಿಯಾದ್ ಈ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಡೇ ಉಲ್ಲ. ಅಂಚಾದ್ ನಿಕ್ಲೆ ಈ ಕೇಡ್‌ಲ್ ತಟ್ಟುಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ನೆಂಪುಡುಪ್ಪೊಡೆ.”

“ಪೂಜ್ಯರ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ತೊಡು.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ರಾಜಸೂಯಯಾಗ ಬಾರೀ ವೈಭವೊಡು ನಡತ್‌ಂಡ್. ಉಂದೆಟಾದ್ ಕೌರವನ ಮಚ್ಚರ ಎಚ್ಚಿದ್‌ಂಡ್. ನಿನ ಕೀರ್ತಿನ್ ಅಯಗ್ ಕೇಣ್ಯೆರಾಪುಜಿ, ಸಯಿಸೆರಾಪುಜಿ. ನಿನನ್ ಎಂಚಾಂಡಲಾ ಮುಗಿಪುನೆಕೇ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆಯೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜಿ. ಅಯಿಕಾದ್ ನಿಕ್ಲೆ ನಿನ ಜಾಗ್‌ರೆ ಬೋಡು.”

“ತೆರೀಂಡ್. ಯಾನೆಂಚ ನಡತೊನೊಡುಂದು ಪಣ್ಣೆ.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಅವ್ವೆನೇ ಪಣ್ಯೆರೆಗಿತ್ತೆ. ಮನದೀಡ್ ಕೇಣ್ಣ. ಒಂಜೆನೆದಾದ್ ಏಪೊಲ ಸುಳ್ಳು ಪಣಡ. ರಡ್ಡನೆದವು ಸೂಕ್ತುಮೊದ ಸಂಗತಿ. ಏರಾಂಡಲಾ ದ್ರೌಪದಿನ ತರೆಸೂಡಿನ್ ಒಯ್ತೆರ್ದಲ ಈ ಅಧರ್ಮೊದ ದಂಡೆಡ್ ಉಂತಡ. ಅಂಚಿ ಮಲ್ತಡ ಕೇಡ್ ಎಚ್ಚಿಗ್! ನಿನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವೊಗು, ಸಂಪೊತ್ತುಗು, ಕೇಡಾಂಡಲ ಈ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮಿ ಡನೇ ಮೋಕೆಡುಪ್ಪುನ ಸಂಕಲ್ಪೊಡುಪ್ಪುಲ. ಸತ್ಯ ಒಂಜೆನೇ ನಂಬೊನುಲ. ಯಾನ್ ಬಜೀ ರೇಕೆಲೆನ್ ಪಾಡ್ಲೆ. ಬಾಕಿದೆನ್ ಈಯೇ ಊಹನೆ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಮೆಯಿ ಮದತ್ ಉಂತಡ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಉಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ. ಮನಸ್‌ಡ್ ಒಯಲಂದೆ ಬದ್‌ಕಲ. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನನೊರ ಕೌರವನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಎಚ್ಚರೆದ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ಕೌರವರ್ ಅಜ್ಞಾನಿಲ್, ಧರ್ಮಪಾಲನೆ ಮಲ್ತಂದಿನಕುಲು. ನಿಕುಲು ಜ್ಞಾನ ಬಯಕುನಕುಲು, ಧರ್ಮೊಡು ನಡಪುನಕುಲು. ಯಜ್ಞದೀಕ್ಷಿತೆರಲ ಆದುಲ್ಲರ್. ಕೌರವರ್ ಯಜ್ಞೊಗು ಶತ್ರುಲು, ಆಚಾರ ಇಜ್ಜಮದಿನಕುಲು. ಉಂದೆನ್ ಯೇಪೊಲಾ ಈ ನೆಂಪುಡು ದೀವೊನ್ನ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒತ್ತೊನುವೆ.

ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ದಿನ ವ್ಯಾಸೆರ್‌ಲ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮೊಗು ಪೋಪೆರ್.

ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದ ರುಸಿಕುಲು, ರಾಜೆರ್‌ಒರಿಯೊರಿಯೆ ಬಲ್ತನ ಪಡೆತೊಂದು ಅಕಲಕಲ್ನ ನಿಲೆತಾನೊಗು ಪಿದಾಡುವೆರ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಒರಿದಿನಿ ಕೌರವೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತ್ರ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ನೂದು ಜನ ಕೌರವೆರೆನ್ನ ತನ ಸಂಗಡನೇ ಒಯ್ತೊಂದೆ. ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನಗ ಅಪಗಪಗ ತತ್ತ್ ನಡತ್‌ಡ್ ಮಾತೆರ್ದ ತೆಲ್ಲುಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅಯಿತ ಪರ್ಮೊಡು ಅಯನ ಉಡಲ್ಡೆ ಉರಿ ಮಚ್ಚರೊಲು ದಿಗಿಣ ಪಾಡ್ಯ. ಅಂಚಾದ್ ಆಯೆನೇ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪಂಡ್‌ಡ್ ಅಮಸರೊಡು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ. ಮನಸ್‌ಡ್ ಕತ್ತಲೆನೇ ದಿಂಜಾವೊಂದು ಪೋಯಿನ ಕೌರವೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಎತ್ತನಗ ಕತ್ತಲೆನೇ ಆದಿತ್ತೆಂಡ್.

ದ್ಯೂತ ಪ್ರಸಂಗೊ

ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಡ್ಲ ಬನ್ನಗ ಕೌರವೆ ದಾಲ ಗೆಲವುಡಿಜ್ಜೆ. ಉಳತ್ತುಳಯಿದ ಸಂಕಡೊಡು ಅಯನ ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಲ ಪೋದಿತ್ತಂಡ್. ಯೆತೆಸಿಂತೆಡ್ ಮುರು ಪೋಯಿಲೆಕದ, ನಾಲಾಯಿ ಉಣ್ಣೆಲೆಕದ, ಮನಸ್ ಮುಜಿದ್ ಪೋಯಿಲೆಕದ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಜನೊಕುಲೆಗ ಉಂದು ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದೆ ಅಯನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಎದ್ದೊಂಬಿನ ಅಟ್ಟಣೆಡಿತ್ತೆರ್. ಆರತಿದ ಪೊಣ್ಣುಲು, ಉಪ್ಪಾರತಿದ ದಾಸಿನಕುಲು, ಜಯಘೋಷೊದ ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್, ಮಂಗಳವಚನೊದ ಮುತ್ತೇಸಿಲ್, ಮಾತೆರ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸೊಡು ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಕೌರವಗ್ ಆವು ಬೊಡ್ಡಾದಿತ್ತಂಡ್. ದೂರೊಡ್ಲೆ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತ್ದ್ ಮಾತೆನ್ಲಾ ಉಂತಾವುಲೆಕ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪಿನ ಅಕ್ಷನ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಆಜಿದ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಂತಿಯೆರ್. ಅಪಮಾನ, ಗರ್ವ, ಮಚ್ಚರ ಒಂಜಾದ್ ಕೌರವನ ಮೋನೆಡ್ ಇಚಿತ್ರ ಗಾಂಬಿರೊನೆ! ಪಜ್ಜೆಲ್ ದುನ್ನದನೆ! ಅರಮನೆ ಪೊಗ್ಗಿನಾಯೆ ಮನಿಪಂದೆನೇ ಸಿರಿಮಂಚೊಡು ಜೆತೊನುವೆ!

ಭಾನುಮತಿ ಕಂಡನಿನ ಕಯ್ತಲ್ ಬರ್ಪೊಲು. ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಅಲೆಡಲ ಪಾತೆರುಜೆ. ಇರ್ಲಿಡೀ ನಿದ್ರೆ ಕಚೆರುವೆ. ನಿಸರ್ ಉದಿಪುನಗ ಅರಮನೆಟ್ ದಿನನಿಚ್ಚ ನಡವೊಡಾಯಿನ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯೊಗು, ಶಂಖನಾದೊಗು, ಇನಿ ಕೌರವೆನೇ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊರ್ಪುಜೆ! ನಿಸರ್ ಉದಿಪುನಗೊದ ಪೊರ್ಪುಡು ಸೂರ್ಯಗ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊರ್ಪಿನ ಕ್ರಮೊನು ನಡಪಾವುಜೆ. ಮನಿಪಂದೆ ಜೆತ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ಮೋನೆಡ್ ಬೆಸರ್ ಮುಡಿ ಕಟ್ತೆದಂಡ್!

ರಾಜನ ತಿತಿಗತಿ ತೂದು ಅರಮನೆತಕುಲು ಸೋದ್ಯ ಬುಡಿಯೆರ್. ಮಾತೆಟ್ಲಾ ಚುರುಡು ದುರ್ಯೋಧನೆ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಉಲ್ಲೆ? ದಾಯೆಗ್ ಮುಗುಡಲೆಕ ಮನಿಪುಜೆ? ತನ ತಗನೆಕಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದು, ಆನೆ ಕುದುರೆ ಏರೊಂದು ಬೋಂಟೆಗ್, ಅತ್ತೆಡ ಗೊಬ್ಬೆರೆಗ್ ಪಣೊಂದು ಪಿದಡುನ, ಜವನೆರೊಟ್ಟುಗು ಹರಟೆಮಲ್ಲಲೆಕ ಪೊಡಿ ಪಂಚತಿಗೆಡ್ ಮೆರೆವುನ ರಾಜಗ್ ಒರಾನೆ ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಕವಡೆ ಪಗಡೆದಂಚಿನ ಗೊಬ್ಬುಲೆಡ್ ಚಾತುರ್ಮೆ ತೋಜಾವುನ ಉಮೇದ್ ಓಡೆ ಪೋಂಡು? ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಗು ಪೋದು ಬತ್ತಿನೆಡ್ಲಿಂಚ ದಾಯೆಗ್ ಮಬ್ಬು ಕಟ್ತೆದೇ? ಅರಮನೆತಕುಲು ಅಕುಲಕುಲೇ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್, ಕೇಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ನಿಜ ಗೊತ್ತಾಯಿಜೆ. ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಗು ಪೋಯಿನಲ್ಲ ಅಯನ ಮನಸ್ಡ್ ಉಂಡಾಯಿನ ಮಚ್ಚರೊನೇ ಅಯನ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿ ಪೊತ್ತಾವೊಂದುಂಡು. ಆಂಡ ಅಕ್ಷೆಗವು ತೆರಿಯುನೆಂಚ?

ಅಧಿಕಾರಿಲೆಗ್ ಅಯನ್ ತೂದು ಬೇಜಾರ್ ಆಂಡ್. ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣನಕ್ಷೆಗ್ ನಿರಾಸೆ ಆಂಡ್. ಅಲಂಕಾರೊಗು ಆಯೆ ಒಪ್ಪಿಜೆ. ಊಳಿಗದಕ್ಷೆನ್ ಪಿದಯಿ ಕಡಪುಡ್ಯೆ. ಮಂತ್ರಿಲೆಡಲ ಮಣಿಪುಜೆ. ರಾಣಿನ್ಲಾ ದೂರ ದೀಯೆ. ಬರಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾದೇ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಯಕಿಯೆ!

ಅರಮನೆತ ಈ ಸುದ್ದಿ ಊರೊರ್ಪಡಿ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಜನೊಕುಲು ಗುಟ್ಟುಗುಟ್ಟುಡೇ ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಅಕಲ್ನ ನುಡಿ ಪಂಡ ಇಂಚಿತ್ತಿನನೆ...! ಕೌರವನ್ ಪೊಣ್ಣು ಪಿಶಾಚಿ, ಮೋಹಿನಿ ಪತ್ದಂಡ್.... ಅಂಚಾಯಿನೆಟೇ ಮಂಕ್ ಕಟ್ತಿನಿ...! ಇಜ್ಜಿ ಅರಸು ಊರುಗು ಬಯ್ಲಿನೇ ಇಜ್ಜೊಡೊ....? ಅರಸುಗು ರೋಗ ಬಯ್ಲೆಂಡ್....! ಅರಸುಗು ಯೇರಾ ಮಚ್ಚರದಕುಲು ಬಂಜಿಗ್ ಮರ್ತ್ ಪಾಡೆರ್.....! ಇಂಚೆ ಅಕಲಕಲ್ನ ಅನ್ನವೊಡು ಪಣೊಂಡಿನ ಸುದ್ದಿಲ್ ಕಾರ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಊರಿಡೀ ಪಾರೊಂದಿತ್ತ!

ಮಂತ್ರಿಲೆನ ಚಿಂತೆ ಬೇತೆನೇ..... ದುರ್ಯೋಧನನ ದರ್ಪೊದ ಆಡಳ್ಳೆಡ್ ಭಂಡೆರ್, ಪುಂಡುಪೋಲಿಲ್ ಅಂಡ್ಯೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ನಂಕ್ ರಾಜೆ ಇತ್ತೆದ್ಲೆ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಆತ್ಂಡತ್ತ.....?

ಮಂತ್ರಿಲ್ ದುಕ್ಕೊಡುಪ್ಪುನಗನೇ ಅರಮನೆಕ್ ಶಕುನಿ ಬತ್ತೆ. ಅಯಿನ್ಲ ಬಾಕಿಲ್ಲ ಪಿದಯಿಡೇ ಉಂತದ್ ರಾಜಡ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಶಕುನಿ ಬಯ್ವಿನೆನ್ ಪಂಡರ್. ಒಂತೆ ಪೊರು ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿನ ಕೌರವೆ ಕಡೆಕ್ “ಉಳಯಿ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರೈ!

ಏಕಾಂಗಿ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಶಕುನಿ ಒರಿಯೆ ಬರ್ಪೆ. ಅಯನ್ ತೂದು ಕೇಣುವೆ. “ದಾದಯಾ ಕೌರವ? ದಾಯೆಗಿಂಚ ಉಲ್ಲ? ನಿಕ್ಕು ಕುತ್ತ ಮಿನಿ ಪತ್ತದ್ಂಡ?”

ಕೌರವೆ ಮನಿಪುಜೆ.

“ನಿಕ್ಕು ಉಡಲ್ಲ ಕುತ್ತೊನ? ಮನಸ್‌ದ ಸಂಕಡೊನ? ದಾದಂದ್ ಪಣ್ಣತ್ತ.”

ಅಪಗಲಾ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡುಜೆ.

“ಈ ಇಂಚ ನಿನ್ನಾತೆಗೇ ಇತ್ತಡ, ನಿನ ಬೆಂಗ್‌ಬೇನೆ ಬೆಸರ್ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಎಂಚ ತೆರಿಯುನು? ಪಣ್ಣ, ಪಾತೆರ್ಲ. ಪೊಣ್ಣನ ಮೋಕೆಸೂಕೆದ ಬಲೆಟ್ ಮಿನಿ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರೈನ? ಬಾಲೆದಲೆಕ ಹಟ ಮೆಲ್ಲೊಡ್ಲ! ಇತ್ತೆ ಈ ದಾನೆಂಡಲ ಪಣೊಡು. ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಿತ್ತ ಆಜೆ! ಪಾತೆರ್ಲ..”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ತನ ತಮ್ಮಲೆ ಶಕುನಿಡ ತನ ಸಂಕಡೊನು ಪಣೊಂಬಿನ ಮನಸಾಂಡ್. ಅತ್ತಾಂದೆ ಮಾಮೆ ಶಕುನಿ ಅಮ್ಮೆರ್ ಆಜೆಲ ಪಾಡ್ಡ್ ಕೇಣುನಗ ಪಣಂದೆ ಕುಲ್ಲಲೆಕಲ ಇಜ್ಜಿ. ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಣೊಂಬೆ.

“ಮಾಮೆರೇ, ಇರೆಗ್ ಮರ್ಲ. ಈರ್ ಪಣ್ಣಿನ ವಾ ಸೀಕ್‌ಸಂಡೊಲುಲ ಎಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊಣ್ಣನ ಒಯ್ವುಒಯ್ವಾಲೆದ ಬಲೆಟ್ಲಾ ತಿಕ್ಕೊಂದುಜಿ. ಈರ್ ಯೆನ ನಡಕೆನ್ ತೂವೊಂದೇ ಉಲ್ಲರ್. ಯಾನ್ ಯೇಪಾಂಡಲಾ ಪೊಣ್ಣಲೆ ಪಿರಾವುಡ್ ಪೋತೆನ? ಯೆಂಕ್ ಉಡಲ್ಡ್ ಆವಡ್ ಮನಸ್‌ಡಾವಡ್ ದಾಲ ಸಂಕಡೊಲಿಜ್ಜಿ.. ಯಾನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆಗ್ ಇಂಚ ಉಲ್ಲೆ. ಆತೇ. ಈರ್ ದಯದೀದ್ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಲೆ.”

ಶಕುನಿ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ಆಯನ ಮೆಯಿ ಪೂಜೊಂದು, “ನಿಜ ಪಣ್ಣ. ನಿನ ಬೆಂಗ್‌ಬೇನೆದ ಮೂಲ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯೊಂದುಂಡು.”

“ಮಾಮೆರೇ, ಯೆನ ಬೇನೆದ ಸಂಗತಿ ದಾಯೆಗ್ ಇರೆಗ್? ಯೆನ ಮನಸ್‌ದ ಉರಿನ್ ದಾಯೆಗ್ ಬಕ್ಕುವರ್? ಎನನ್ ಎನ್ನಾತೆಗೇ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬುಡ್ಲೆ.”

ಶಕುನಿ ಕೇಣುವೆನ? ಕುಡಲ ರಂದಿಯೆ. “ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಯಾನ್ ಯೇರ್? ನಿನ ಮುಟ್ಟೊದ ಬಂದು. ಯೆನಡ ನಿನ ದುಕ್ಕೊನು ದಾಯೆಗ್ ದೆಂಗಾವ? ಯೆನಡ ಪಣ್ಣ. ಈ ಪಂಡಡ ನಿನ ದುಕ್ಕೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುನ ಬಗೆ ಯಾನ್ ನಾಡುಜೆನ?”

ಮನಿಮುಗುಡಲೆಕನೇ ಕುಲ್ಲಿನ ಕೌರವನ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್ ಕುಡ ಪಣ್ಣೆ. “ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಆಜೆ ಪಾಡ್‌ಂಡಲ ಈ ಬಿಮ್ಮ ಬಿಬುರುಜ. ನಿಕ್ಕು ಯಾನ್ ಮಾಮೆ ಪಣ್ಣಿನ ಗೌರವ ಉಂಡುಡ ನಿನ ಉಡಲ್ಡ ಉರಿಬೆಂಗ್ ದಾದಂದ್ ಪಣ್ಣ. ಇತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಆಜೆನೇ ಪಾಡ್ಲೆ..” ಶಕುನಿ ಕೌರವನ ಕೈಯಿನ್ ತನ ತರೆತ ಮಿತ್ತ ದೀವೊನುವೆ. ಕೌರವಗ್ ದುಕ್ಕೊಡು ದಾಲ ತೀರಂದ್. ಬುಲಿಪುವೆ.

“ಮಾಮೆರೇ, ಯೆನ ಮನಸ್ ಯೆತೆಸಿಂತೆಡ್, ಕಲಕಂಬುಲನೇ ಆತ್‌ಂಡ್! ಆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಐಬೋಗೊನು ಎಣ್ಣೆಂಡ ಮನಸೇ ಮುಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಂಡು. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಯಾನೆಂಚ ಗೆಲವುಡಿಪ್ಪುನು? ಅವ್ವೆನೆಂಚ ಪಣೊಂಬಿನಿ?

ಪಣ್ಣ ಪಣ್ಣ್ ಈರ್ ದಾಯೆಗ್ ರಂದುವರ್?”

“ಓಹೋ! ಈತೆನಾ ಸಂಗತಿ? ಪಾಂಡವೆರ್ನು ಐಬೋಗೋನೇ ನಿನ ಮನಸ್‌ಗ್ ಉರಿ ಮುಟ್ಟಾದ್ಂಡ? ಭೇ! ಭೇ! ದಾಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣ? ಶಿವಶಿವಾ! ನಿನ ಮನಸೇ ಇಚಿತ್ತದವು! ಕೌರವಾ, ನಮ ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ರಾಜೆನೆ. ಅಯನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು, ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್! ಅಣ್ಣೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುನಕುಲು! ಅಂಚಾದ್ ಐಸಿರಿ ಒಟ್ಟಾಪುಂಡು. ಸಂಬುರೊದ ಪರ್ವ ನಡಪುಂಡು.”

“ಸಂಬುರೊದ ಪರ್ವನ?”

“ಅಂದ್, ಅಕುಲು ತಂಕ್ಲೆನ ಐಸಿರಿ, ಐಬೋಗೋದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪ್ರಚಾರೊಲ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್.”

ಕೌರವನ ಮನಸ್ ನನಲಾತ್ ಕಯ್ ಆಂಡ್. ಮಚ್ಚರ ಮಲೆಂಡ್. ಶಕುನಿಲಾ ಮಾತೆರ್ನುಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆನೇ ಪುಗರ್ನುಗ ಅಯಗ್ ತಡೆಯಿಜಿ. ಶಕುನಿಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಿಲ ಆತೇ! ಆಯೆ ಕುಡ ಪಾಂಡವೆರೆನೇ ಕೊಂಡಾಡುವೆ. “ಪಾಂಡವೆರ್ ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಹಕ್ಕಾದಕುಲೇ!ಅಕುಲು ರಾಜಸೂಯಯಾಗೊಡು ನಿನಲ್ಲ ಯೇತ್ ಗೌರವೊಡು ತೂಯೆರತ್ತ? ಅಕುಲು ಸೊಚ್ಚ ಮನಸ್‌ದಕುಲು. ಒಲ್ಲ ಒಪ್ಪುಡೇ ನಡಪುನಕುಲತ್ತಂದೆ ತತ್ತ್ ನಡಪುಚೆರ್. ಕೌರವಾ, ಈಯೆ ಅಕಲೆನ್ ತಪ್ಪು ಎಣ್ಣೊಂದ. ನಿನಡ ಮಚ್ಚರ ಉಂಡು. ಕಬಟ ಬುದ್ಧಿ ಉಂಡು. ಮನಸ್‌ಡ್ ಕುರೆ ಉಂಡು... ನಿನ ಅಂತರಂಗೊಡು ಈತೊಂಜಿ ಕಿಚ್ಚಿಮಚ್ಚರ ದಿಂಜಿದಿನವು ಆಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತೇ ಇಜ್ಜಿ!”

“ಮಾಮಾ. ದಾದ ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್?”

“ನಿಜ ಸಂಗತಿನೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಹಾತ್ಮೆರ್! ಇಡೀ ಬೂಲೋಕೊಡೇ ಮಾನ್ಯೆರ್! ಲೋಕೊನೇ ಆಕ್ಲೆನ್ ಪುಗರೊಂದುಪ್ಪನಗ ಈ ಒರಿ ಮಚ್ಚರೊಡು ಮೋನೆ ಪೀಂಟಾವುನವು ಸರಿಯತ್ತ್. ನಿನ ಈ ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿನ್ ಬುಡ್ಡುಬುಡ್ಡೆ!”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ದೈರ ತತ್ತ್ ಪೋಂಡು. ಪಾಂಡವೆರ್ನು ಬಗ್ಗೆಡ್ ಏಪೊಲ ಕೆಡುನುಡಿ ಪಾತೆರುನ ತನ ಆಪ್ತೆ ಶಕುನಿಲಾ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಆಂಡತ್ತ...? ಪಣ್ಣಿನ ಯೆತೆಟೇ, “ಮಾಮೆರೇ, ಯಾವು! ದಯದೀದ್ ಪಿರಪೋಲೆ! ಎನ ಬೇನೆನ್ ಯಾನೇ ಅನ್ವೇಸುವೆ. ಇರೆಡ ಯೆನ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿನ್ ಪಣೊಂಡಿನನೇ ತಪ್ಪಾಂಡ್. ಇರೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಈತೊಂಜಿ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಡುಂದು ಯಾನ್ ಎಣ್ಣೊದಿನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಈತ್ನೇಟದ ಇರೆನ ಉಪಕಾರೊಗು ಸೊಲೆಲ್.” ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ದುಕ್ಕೊಡು ಕಂಟೆಲ್ ಕಟಿಲೆಕಾಂಡ್. ಕಣನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್. ಅವ್ವೇ ದುಕ್ಕೊಡೇ ಶಕುನಿನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರೆ!

ಶಕುನಿಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ನಡತ್ಂಡ್. ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಉಪ್ಪುನ ಪಗಮಚ್ಚರೊದ ನಿಲೆ ತೆರಿಂಡ್. ತನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರ್ದಿನ ಕೌರವನ್ ದೆರ್ಪುವೆ. ಆಯನ ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸ್‌ದ್ ಅಮರ್ತ್ ಪತೊನುವೆ.

“ಪೋಡ್ಯೋಡ್ಡಿ ದುರ್ಯೋಧನಾ. ನಿನ ದುಕ್ಕೊನು ಯಾನ್ ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ಪುನೆನ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ. ನಿಕ್ಕಿ ಇಂಚ ದುಕ್ಕೊಗು ಮೂಲ ಆಯಿನ ಆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆನ? ಈ ಇತ್ತೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಅರಸು. ನನ ದುಂಬುಗು ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗುಲ ಈಯೆ ಅರಸು ಆಪಿಲೆಕ ಯಾನ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಸಾಮ್ರಾಟಿ ನಿನನ್ ತೂದು ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಸಂತೋಸಾವೊಡು!”

ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೋಗುಲ ತಾನೆ ಅರಸು. ತನ ಅಪ್ಪೆಗೆ ಸಂತೋಷ. ಉಂದು ರಡ್ಡ ಪಾತೆರಲ ಕೌರವಗೆ ಹಿತ ಆಂಡ್. ಆಂಡ, ಅಪಗನೇ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಐಸಿರಿ, ಭೀಮಾರ್ಜುನೇರ್ಮ ಬಿರೊಲಿ, ಕೃಷ್ಣನ ಬೆರಿಸಾಯ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನೋಟೋಲೇ ಕಣ್ಣೆಗೆ ಕಟಲೆಕಾದ್, ದುಂಬುದಂಚಿನೇ ಮತಿ ಕಲಂಕಂಡ್.

“ಮಾಮೆರೇ ಈರ್ ಪಣ್ಣಿನವು ಹಿತೋವಾದೇ ಉಂಡು! ಆಂಡ ಭೀಮಾರ್ಜುನೇರ್ ಬಾರಿ ಬಲಾಡಿಗೇರ್! ಆತೆ ಅತ್ತ ಅಕ್ಕೆಗೆ ದೈವಬಲಲಾ ಉಂಡು. ಆ ಗೋವಿಂದನೇ ಅಕ್ಕೆಗೆ ಕಾತೊನುವೆ. ಅಂಚಾದ್ ಪಾಂಡವೇರ್ ಗೆಂದುನ ಬಗೆನೇ ಎಂಕ್ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಅಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗು ಒಪ್ಪತಪ್ಪೊದ ಬದ್ಕಲ ಯೆಂಕ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಸಯ್ಪಿನನೇ ಸರಿ ಪಣ್ಣೆ ಆವೊಂದುಂಡು. ಯಾನ್ ಸಯ್ತದ್ ಸೊರ್ಗ ಸೇರೊಂಬೆ. ದೇವಗಣತೊಟ್ಟುಗೆ ಉಪ್ಪುವೆ. ಯೆನನ್ ಯೆನ ಪಾಡ್‌ಗೇ ಬುಡ್ಡೆ ಬುಡ್ಡೆ.”

ಪಾಂಡವೇರ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ನಂಬುದಿನಂಚ, ಕೌರವ ತನನ್ ನೆಚ್ಚೊನೊಡಿಣ್ಣಿನನೇ ಶಕುನಿನ ಇಚ್ಚೆ. ಕೌರವನ ಈ ಇರಸ್ತಿಗೆಡ್ ಅಂಚ ಮಲ್ತೊಂಬಿನವು ಸುಲಬೊನೇ ಆಂಡ್. ಕೌರವನ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿಯೆ. ಅಯನ ಸುತ್ತೊಡು ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡೊಂದು ತನ ಬೇಲೆದ ತಂತ್ರ ಬಲೆಲೆನ್ ತೆರಪಾಯೆ.

“ಕೌರವಾ, ರಾಜ್ಯೊಲೆನ್ ಯಾನೇ ಗೆಂದದ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಈ ಪನೀಶಲ ಪೋಡ್ಯನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ಮ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯಂದಿನನ?”

“ಗೆಂದುನ ಬಗೆ?”

“ಗೆಂದುನ ಬಗೆ ಬಂಗದವತ್ತ. ಆ ಮಹಾನುಭಾವೆ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಯಾನ್ ಸರಿಟೆ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಆಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಜೂಜು ಮರ್ರೆ! ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬು ಪಂಡ ತೊಡು ಅರ್ರೆಲೆ!”

“ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುನೆಕ್ಲೆ ರಾಜ್ಯ ಗೆಂದುನೆಕ್ಲೆ ದಾದ ಸಮ್ಮಂದ?”

“ಸಮ್ಮಂದ ನಮ ಗೋಡೊಡು. ಕೌರವಾ, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬು ಪಂಡ ಆಂಡ್! ಒಪ್ಪೇ ಬೇಲೆನ್ ಮದತ್‌ದ್ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಆಂಡ ಅಯಗ್ ಸರೀಟ್ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ತೆರಿಯುಜಿ. ಯೆಂಟ್‌ಡ್ ಕಾಯಿ ನಡಪಾದ್ ಗೆಂದುನ ತಂತ್ರ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಆಯನ ಅಂತರಂಗೊನು ಯಾನ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಜೂಜುಗಾರೆರಡೇ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಯೆನಡಪ್ಪ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬಿಯೆಡ ಆಯೆ ಸೋಪುನು ಕಂಡಿತ..”

ಕೌರವನ ಮೋನೆ ಪನೀಶ ಅರ್ಲಂಡ್. ಶಕುನಿನ ಪಾತೆರ ದುಂಬರಿಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೂಜುಗಾರ್ತೆದ ಮರ್ರೆ! ಆಂಡ ಗೊಬ್ಬುದ ನರನಾಡಿ ಅಯಗ್ ತೆರಿಯಂದ್. ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುಡು ಉಪ್ಪಿನ ಕಬಟೊಲು ಆಯಗ್ ಪರ್ದಯನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಅಂಚಿನ ಕಬಟೊಲೆಡ್ ಮಲ್ಲ ಮಿಸ್ತೆದ್ ನಿಕ್ಕ ತೆರಿದೇ ಉಂಡು. ಈ ಕಬಟೊಡೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸರ್ದ ಸಂಪೊತ್ತುಲೆನ್ ನಿಕ್ಕ ಗೆಂದದ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಉಂದೆಟ್ ನಿಕ್ಕ ಕಳಂಕ ಬರುಜಿ. ನಿನ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಆಪುಜಿ. ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ...”

“ಅಪ್ಪೆಂಚಿನ ಮಾಮೆರೇ?”

“ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಒಂತೆ ಗರ್ವೊದ ನಡೊಳ್ಳೆ ಕಲ್ಪೊಡಾವುಂಡು. ಪಾಪಪುಣ್ಯೊದ ಅಲಚನೆ ಬುಡೊಡಾಪುಂಡು. ಕರುಣೆದ ಉಚಿ ಆಜಾವೊನೊಡಾಪುಂಡು. ಒಂಜೇಳ್ಳೆ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಮೊಕಲ್ಮಂಚಿನಕುಲು ಉಂದೆಕ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆರ್ದಲ ಅಕ್ಕೆನ್ ಈ ಗೆಣ್ಣೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನಿನ ಇಚ್ಚೆದಂಚಿನೇ ದುಂಬರಿಯೊಡು, ತೆರೀಂಡ?”

ಶಕುನಿ ಪಣ್ಣಿನ ತಂತ್ರೋಲೆ ಕೌರವನ್ ಅಯಗ್ ಶರಣು ಮಲ್ಪಾಂಡ್. ಆಯೆ ದುಂಬುಪಿರ ಅಲಚನೆನೇ ಮಲ್ಪಂದೆ, ಕುಸಿಟೇ ಮಾಮೆರೆನ ಕಾರ್ ಪತ್ತುವೆ. ಅಯನ್ ಆಪ್ತೆರೆಡ್ ಆಪ್ತೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಏಕ ವಚನೊಡೆ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಮಾಮಾ, ಶರಣು. ಯೆನ ಮಾನ ಅಪಮಾನ ರಡ್ಡಲಾ ನಿನ್ನವೇ. ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯಾನ್! ಪಗಡೆಡ್ ನಿನ ಕಬಟೊಲೆನ್ ಯಾನ್ ತೂದೇ ತೆರಿದೆ. ನನ ತಡ ಮಲ್ಪೊಡು ದಾಯೆಗ್? ನಿನ ಯೋಜನೆ ಸುರು ಆವಡ್. ಆಂಡ ಯೋಜನೆದ ಗುಟ್ಟು ನಮಡನೇ ಉಪ್ಪಡ್. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣನಕ್ಲೆಡ ಪಣ್ಣಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅಕುಲು ಏಪೊಲ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡತಕುಲೇ. ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಗುಟ್ಟುಡು ಈಯೆ ಪೋದು ಪಣೊಡು.”

ತನಡ ಗೌರವ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ ಯೋಜನೆನ್ ಒಪ್ಪೊಂಬುಜೆ ಪಣ್ಣಿ ಅನ್ಮಾನೊಡು, ಶಕುನಿ ದುರ್ಯೋಧನಗೇ ಪಣ್ಣೆ.

“ಈಯೆ ಪೋದು ಪಣ್ಣ. ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ್ ಈಯೆ ಎಂಚಾಂಡಲಾ ಒಪ್ಪಾವೊಡು. ಆರ್ ಒಪ್ಪಿದ್ ಧರ್ಮರಾಯನಕ್ಲೆನ್ ಇಡೆಗೇ ಬರಮಲ್ಪೊಂಡೆರ್ಡ, ಪಾಂಡವೆರ್ನ ರಾಜ್ಯಸಂಪೊತ್ತುನು ನಿಕ್ಕ ದೆತ್ತ ಕೊರ್ಪಿನ ಜಬುದಾರಿ ಯೆನ್ನವು. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಅರೆನಡೆಗ್ ಪೋಪಿನವು ಸರಿಯತ್ತ. ಈಯೆ ಪೋಲ.”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ಗ ಮನಸಿಜ್ಜಿ. ಈಶ್ ದಿನ ಮುಸ್ಸು ಪಾಡೊಂದು ಮೂಕಲೆಕ ಇತ್ತಿನ ತಾನ್ ಒರಾನೆ ಪೋದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನವು ಸರಿ ತೋಚಿಜಿ. “ಮಾಮಾ, ದಯದೀದ್ ಈಯೆ ಪೋಲ. ಯೆನ ತಳಮಳೊನು ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ತೆರ್ಪಾಯಡ ಆರೇ ಯೆನನ್ ಲೆಪುಡಾವೆರ್. ಅಪಗ ಯಾನ್ ಪಂಡೆಡ ಪರಾಮ ಎಡ್ಡಿ ಆವು.”

ಶಕುನಿಗ್ಗ ಅವ್ವೇ ಸರಿತೋಜಿದ್, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಡೆಗ್ ತಾನೇ ಪೋಪೆ. ಏಕಾಂತೊಡು ಅಯನ್ ಪಾತೆರ್ಪವೆ.

“ಭಾವೆರೇ, ಕೌರವೆ ಬೆಂಗೆಬೆಸರ್ಡಿಪ್ಪನೆನ್ ತೆರಿದರತ್ತ? ನುಪ್ಪುನೀರ್ ದೆತೊನಂದೆ ಬಾಡ್ಡ ಪೋತಿನ ಅಯನ ಇರಸ್ತಿಗೇನ್ ತೂವೆರೆಗೇ ಆಪುಜಿ.”

ಶಕುನಿನ ಉದ್ದ ಉಸುಲುದ ಬೆಚ್ಚ ಕುರುಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ತಾಗ್ಂಡ್. ಈತ್ನೇಟ ತನ ಮಗನ ಪಾಡ್ ಅಯಗ್ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತಜಿ. ಇತ್ತೆ ಶಕುನಿನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ ಕಂಗಾಲಾಪೆ. “ದಾದ ಶಕುನಿ? ಯೆನ ಮಗಕ್ ಯೆತೆ ಪತ್‌ದಂಡ? ನುಪ್ಪುನೀರ್ ಬುಡ್ಡೆನ? ದಾಯೆಗ್? ಅಯನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಕಾರಣ ಯೇರ್?”

ಶಕುನಿ ಮನಿಪುಜೆ.

“ದಾಯೆ ಮನಿಪುಜ. ಯೆನ ಮಗೆ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ದಾದ ಆಂಡ್? ಯೆರೆಡ್ಡ್ ಅಯಗ್ ವಂಚನೆ ಆಂಡ್? ಇತ್ತಿನೆನ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ ಬೇಗ ಪಣ್ಣ.”

“ಭಾವೆರೇ, ಅವು ಮಾತ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಅಯನ ಸಂಕಡ ಅಯಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆಂಡ ಅಪಾಯೊದ ಮಟ್ಟೊಡುಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನೆಕಲಾ ಮನಿಪುಜೆ! ಅಂಚ ಯಾನ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಲೆ. ಭಾವೆರೇ, ಮಗನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಅಯನ ಉಳಮನಸ್ ಈರೇ ತೆರಿಯೊನೊಡು.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಗಾಬರಿ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಕೌರವಗ್ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ಆಯೆ ಬತ್ತಿಗಿನ ಏಕಾಂತೊಡು ಮೂವೆರೊಂಜಾದ್ ವಿಚಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಏಕಾಂತೊಡು ದಾದ ವಿಚಾರ ಮಲ್ತೆರ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಕುಲೊನು ಅಂತಾರ ಮಲ್ಪುನ ತಂತ್ರ ನಾಡೊಂಡೆರ್!”

“ಅಯಿಡ್ಲೆ ದುಂಬು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೌರವನ್ ಮೋಕೆಡ್ ಪಾತೆರ್ವೆ. ಭರತಕುಲ ನಿರ್ವಾಹಕೆ, ಕುರುಕುಲ ಸೂರ್ಯ, ವೀರಾಧಿವೀರೆ, ತನ ಮೋಕೆಡ ಆನೆ, ಇಂಚ ಕೊಂಡಾಡುವೆ. ಮಗನ್ ಕಯ್ತಲ್ ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ಮೆಯಿಮಂಡೆ ಪೂಜುವೆ. “ಮಗಾ, ದಾಯೆಗ್ ದುಕ್ಕಿವ? ರಾಜಸಭೆ ನಡಪಾವಂದೆ, ರಾಜನ ಕರ್ತವ್ಯ ಮಲ್ಪಂದೆ ಏಕಾಂತೊಡು ಕುಲ್ಲೊಂದು ದುಕ್ಕದೆಪ್ಪುನಂಚಿನ ಕಂಟಕ ಯೆಂಚಿನ? ಮಂತ್ರಿಲೆಡಲ ಪಾತೆರುಜಗೆ! ನಿನ ಮನಸ್ಡ್ ದಿಂಜಿದಿನ ದುಕ್ಕೊದ ಕತ್ತಲೆ ಎಂಚಿತ್ತಿನವು? ಅವು ಎಂಚ? ಯೆರೆಡ್ಡ್ ಉಂಡಾಂಡ್?” ಕೇಣುವೆ.

ಕೌರವೆ ಮುರೆಡೊಂದೇ ಅಮ್ಮೆರೆಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಮ್ಮೆರೇ ಯೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಕಾರಣೊನು ಯೆಂಚ ಪಣೊಂಬಿನಿ? ಅವ್ವೆನ್ ಪಂಡಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ ಈರ್ ಧರ್ಮೊದಂಚಿ ತೂಪಿನಾರ್. ಯೆಂಕುಲು ಯೆಂಚಿನ ಮಲ್ತೊಂಡಲ ಇರೆಗ್ ತಪ್ಪಾದೇ ತೊಜುಂಡು! ಯಾನ್ ದುಸ್ತೆ ಆದೇ ತೋಜುವೆ. ಮಚ್ಚರದಾಯೆಂದ್ ಯೆನ ಮಿತ್ತೇ ಗುಮ್ಮೆ ಕುಲ್ಲಾವರ್!”

“ದಾಯೆಗ್ ಮಗಾ, ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ?”

“ಬೊಕ್ಕ ದಾದವು? ಎಂಕುಲು ಸಾಲಗಾರರೆಲೆಕ್ಕ, ಬಜೀ ತೂಪಾಟಿಗದ ಗೊಂಬೆದಲೆಕ್ಕ ಬದ್ಲೊಂದುಲ್ಲ.... ಈ ಜಡ ಬದ್ಲೊದ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ ಪಣ್ಣೆ? ಈರ್ ದಾಯೆ ಉಂದೆನ್ ಪೂರಾ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲರ್?”

“ದಾಯೆಗ್ ಮಗಾ, ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ.”

“ಅಂದ್, ಈರ್ನ ಎದುರ್ಡ್ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಪಂಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಈರ್ ಮುನಿಚರಿತ್ತೆರ್! ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಂಚಿನ ಗುಣ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕುಲು ರಾಜಮನೆತನೊತ ಮದೊಟ್ ಬುಳೆತಿನಕುಲು. ಮಲ್ಲಾದಿಗೇನ್ ಬಯಕುನಕುಲು. ನಿಕುಲಾಂಡ ಐಬೋಗ ಬೊಡ್ಡಿಣ್ಣಿನಕುಲು! ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಂಗಲಾಪುನು ಕೇಣೊಂದು ಕೊರ್ಪಾವುನಕುಲೇರುಲ್ಲೆರ್? ಈರೆಡ ಉಂದೆನ್ ಪಂಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಯೆನ ನಿಸಲ್ಲ ಬರವು ಇಂಚ ಉಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊನೊಡು, ಆತೆ!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಕಡ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ದಾಲ ಅರ್ತ ಆಯಿಜಿ.

“ಮಗಾ, ನಿಕ್ಕ ಈತೊಂಜಿ ದುಗುಡ ದಾಯೆಗ್? ನಿನ ಬೋಗಬಾಗ್ಗೆದ ಅಂಗಲಾಪುಗು ದಾದ ಅಡ್ಡಿ ಆಂಡ್? ಯೆನಡ ಗುಟ್ಟು ಮಲ್ಪಡ ಮಗಾ, ನಿನ ಇಸ್ವಕಸ್ವೊಲೆನ್ ಯೆನಡ ಪಣ್ಣ. ರಾಜೆ ಈ ನಿನ ಕರ್ತವ್ಯೊಡು ಪಿರ ಉಂತುನು ದಾಯೆಗ್?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮನಸ್ ಮೆದು ಆಪಿನೆನ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅಮ್ಮೆರೇ, ಕುಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ, ದೈರ, ಸಾದಗೊಲೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಅಕಲ್ಯೊಟ್ಟುಗೇ ಅಂದ್ಬಂದುಲೆಕ ಉಪ್ಪುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸುಕಸಂತೋಸುನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಅಕಲ್ ಪೌರುಷದೊಟ್ಟುಗು ಯಾನ್ ನಪುಂಸಕೆನೇ ಆದ್ ತೋಜುವೆ! ರಾಜ್ಯೊದ ಅರಸು ಆದ್ಲ ಯೆಂಕ್ ಅಪಮಾನೊದ ಪರ್ದಂಗೊಲೇ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತ ಯೆಂಚ ಪಣೊಂಬಿನಿ?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಉಂದು ಪೂರ ಪೊಸ ಸಂಗತಿಲೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಮಲ್ಲಾದಿಗದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತೆಂಡ್. ಆಂಡ ಮಗನ ಅಭಿಮಾನ, ಗೌರವ, ಒಡತನೊಕು ತೊಂದರೆ ಆಯಿನೆಂಚಂದ್ ತೆರಿಯಿಜಿ. ಕೌರವೆ ಅಮ್ಮೆರ್ನ ಪುಡೆಟೇ ಉಂತೊಂದು, ಅರೆನ ಕೈ ದೆರ್ತದ್ ತನ ನಿಸಲ್ಡ್ ದೀವೊಂದು ಪೂಜೊಂಬೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒರಾನೆ ಕೇಣುವೆ, “ಉಂದು ದಾದ ಮಗಾ, ನಿನ ನಿಸಲ್ಡ್ ಪೆಣ್ಣದ ದಡ್ಡೆ ಇತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ಉಂಡತ್ತ?”

“ಅಂದ್, ಬೂರ್ದಿನ ಪೆಟ್ವೆಡಾತಿನ ದಡ್ಡೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ನ್ ರಾಜಭವನೊಡು ಬಾಕಿಲ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಪೋನಗ, ಗೋಡೆಗ್ ತರೆತಾಂಟ್‌ದ್ ನಿಸಲ್ಡ್ ಮೊಳಂಪೆ ಲಕ್ವಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ಸರೋವರ ಪಣ್ಡ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋನಗ ನೀರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ದ್ ತುತ್ತ್ಯೆತೊಲು ಚಂಡಿಪುಂಡಿಯಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪೊಸತ್ವನ್ ತರುಡಾದ್ ಕೊರೈ. ಆಕ್ಲೆನ ಆ ಸಭೆನ್ ತೂನಗ ಯೆಂಕ್ ಬೆಕ್ಕಸ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಅವು ಬುಡ್ಡ, ಆಂಡ, ಯಾನ್ ಬೂರ್ದಗ ತೂಯಿನ ಆ ದ್ರೌಪದಿ ಅಂಚೆನೇ ಅಲೆನೊಟ್ಟುದ ಪೊಣ್ಣುಲು ತೆಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿನೆತ ನೆಂಪು ಯೆನ ಮನಸ್‌ನ್ ಪುಂಟೊಂದುಂಡು.”

ಆತಾಂಡಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಸರಿಕಟ್ಟ್ ಅರ್ತ ಆತಿಜಿ. “ಬಾಕಿಲ್‌ಗ್ ತರೆತಾಂಟ್‌ದಿನಾಂಡಲಾ ಎಂಚ್?”

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ನಡತಿನೆನ್ ಮಾತ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ‘ಮಯೆ’ ಪಣ್ಣಿನ ಶಿಲ್ಪಿ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ರಾಜಭವನೊನ್ ಕಟ್ಟ್ ಕೊರೈ. ಅಲ್ಲನೇ ಪೊರು ಕಂಟ್‌ದ ಸಭಾಮಂಟಪಲ ಉಂಡು. ಅಯಿಟೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಡ್ಡೊಲಗ ನಡಪಾವೊಂದಿತ್ತೆ. ಆ ಸಭೆಟ್, ಅಯನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು, ದ್ರೌಪದಿ, ಸಚಿವೆರ್, ಸಾಮಂತ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಸೇರ್ದಿತ್ತೆರ್. ದೇವ ನಿರ್ಮಿತಿದ ಆ ಸಿರಿಪೊರುದ ಸಭೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯೆನನ್ನ ಅರಿಡ್ ಲೆಪುಡಾವೊಂದು, ಪೊರುಡೆ ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ಆಯನ ಉದ್ದೇಸ, ತನ ಮಲ್ಲಾದಿಗ್ ಯೆಂಕ್ ತೋಜಾವುನನೇ! ನಿಜೊವಾದ್ಲ ಅವು ಬಾರೀ ಪೊರುದ ರಾಜಭವನೊನೇ! ಬಗೆಬಗೆತ ಮಣಿರತ್ನ ವಜ್ರ ವೈಡೂರ್ಮೊಲೆಡ್ ಮೆಂಚೊಂದಿತ್ತಿನ ಸಭೆನೇ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯೆಂಕ್ ಒಂಜೊಂಜೆನೇ ತೋಜಿಪಾವೊಂದು ಪೋಯೆ. ಅಲ್ಲನೇ ಒಂಜಿ ತಾಮರೆದ ಸರೋವರ! ಅಯಿತ ಒಂಜಿ ಬರಿಟ್ ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಳ್ಳೆ ಒಟ್ಟಾದ್ ಮೆರೆಪಿಲೆಕ ಇತ್ತಂಡ್! ನನೊಂಜಿ ಬರಿಟ್, ಮಣ್ಣುನ ಮಣಿರತ್ನೊಲೆನ ಪೊರು! ಇಂಚದ ಜಿಗಿಮಿಗಿತ ಒಟ್ಟು ಪರಾವೊಡು, ಯಮುನಾ ಸುದನೇ ಅಲ್ಲ ಪರತೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡು!

ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಓಡೆ ಪೋಂಡಲಾ ಆ ರತ್ನಕಾಂತಿಯೇ ಯೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಕುತ್ತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಕಣ್ಣೆದ ದಿಸ್ತಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿಲೆಕಾದ್ ಯೆಂಕ್ ಸಾದಿ ತತ್ತಂಡ್. ಆಂಡಲ ಆ ಭವನೊದ ಪೊರುನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಯಾನ್ ತೂವೊಂದೇ ದುಂಬುದುಂಬು ಪೋಯೆ. ಶಿಲ್ಪಿ ಮಯನ ಶಿಲ್ಪಿ ಚಾತುರ್ಮೆಗ್ ನಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಅಲ್ಲ ಇಚಿತ್ತೊಲೆ! ನಿಲ ಪಣ್ಡ್ ಏಣ್ಣೊಂಡಿನಲ್ಲ ನೀರ್! ನೀರ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನಲ್ಲ ಬಜೀ ನಿಲ! ಆ ಗೋಡೆಲೆನ ಪೊರು ದಾನೆ? ಕಂಬೊಲೆಡ್ ಚಿತ್ತಾರ ದಾನೆ? ಆ ಜಿಗಿಮಿಗಿತ ನಡುಟು, ಯಾನ್ ಸೋತು ಪೋಯೆ! ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬೆರೈನೆ ಕಬಿಂಡ್. ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಸರೋವರ ಪಂಡ್‌ದಣ್ಣೊಂದು ಕಚ್ಚೆಪಂಚಿ ದೆರ್ತ್ ಪತೊಂದು ನೀರ್‌ಡ್ ನಡಪುಲೆಕ ಪಚ್ಚೆ ಪಾಡಿಯೆ. ಆಂಡ ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನಿ ಬಜಿ ನಿಲನೆ! ಯೆನ ನಡಕೆ ತೂಯಿನಕುಲು ಮಾತೆರಾ ತೆಲೆರ್. ದ್ರೌಪದಿ ಬೊಕ್ಕ ಅಲೆನ ಒಟ್ಟುದ ಪೊಣ್ಣುಲು ಕೈ ತಟ್ಟಿದ್ ತೆಲೆರ್. ಯಾನ್ ನಾಚಿಗಡ್ ತರೆ ಕಂತಪಾಡೊಂದೇ ದುಂಬು ಪೋಯೆ. ಬೊಕ್ಕ ಬಾರೀ ಜಾಗ್‌ರ್ದೆಡೇ ಪಚ್ಚೆ ದೀವೊಂದಿತ್ತೆ. ನನೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಸರೋವರ ತೋಜಿಂಡ್.

ಸುರುತ ಅನ್ನವೊಡು, ಅವು ಸರೋವರ ಅಶ್ತ್, ಸ್ಥಟಿಕೊದ ನಿಲ ಪಣ್ಡ್ ಮಲ್ಲ ಪಚ್ಚೆ ದೀವೊಂದು ನಡಪುನಗ ನೀರ್ ರಟ್‌ದ್ ಯೆನ ತುತ್ತ್ಯೆತ ಮಾತ ಚಂಡಿ ಆಂಡ್. ಅಪಗಲ ದ್ರೌಪದಿನ ಕೂಟ ಕಿಸ್ಕಂದ್ ತೆಲ್ತಂಡ್. ನಾಚಿಕೆಡ್ ನೀರಾಯಿನ ಯಾನ್ ದಂಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೊರ್ಪಾಯಿನ ದಿವ್ಯ ತುತ್ತ್ಯೆತೊಲೆನ್ ಪಾಡೊಂಡೆ. ಆಂಡ ಯೆನ ಅಭಿಮಾನೊದ ಪರಪು ಬಚ್ಚಿದೇ ಪೋಂಡು.”

ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ದುಕ್ಕೊನೇ ಬತ್ತಂಡ್. ಛೇ!ಛೇ! ಪಣೊಂಡೆ.

“ಅಮ್ಮೇರೇ ಯೆನ ಅಭಿಮಾನ ನಸ್ಸ ಈತೆಡೇ ಉಂತುದಿಜಿ. ನನೊಲ ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣೆ, ಭವನೊಡು ದುಂಬು

ಪೋನಗ ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಮಲ್ಲ ಗೋಡೆ. ಅಯಿಟೊಂಜಿ ಬಾಕಿಲ್ ತೋಜಿಲೆಕಾದ್ ಯಾನ್ ಉಳಯಿ ಪೊಗ್ಗನಗ ಗೋಡೆಗ್ ಯೆನ ನಿಸಲ್ ತಾಂಟ್ ಮೊರಂಪೆ ಬತ್ತಂಡ್. ಯೆನ ಬೆರಿಯೆ ಬಯ್ಲಿನ ಪೊಣ್ಣಲು ಒರಾನೆ ಕಿಸ್ಕಂದ್ ತೆಲೆರ್. ಜತೆಟ್ ಭೀಮೆ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆಲಾ ತೆಲಿಪೊಡೆ? ಈ ಅಪಮಾನೊನು ಯೆಂಚಲ ದಿಂಗೊಂದು ದುಂಬು ಪೋಯೆ. ಅಲ್ಲನೇ ನನೊಂಜಿ ಕೋಣೆದ ಬಾಕಿಲ್. ಅನ್ವವೊದ ಬಲೊಟು ಅವು ಬಾಕಿಲೇ ಅತ್ತಂದ್ ಗ್ರಯಿತೊಂದು, ಬೇತೆ ಕೋಡಿಡ್ ಬಾಕಿಲ್ ನಾಡುನಗ ಅವುಲು ಗೋಡೆನೆ! ಇಂಚ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದ ರಾಜಭವನೊಡು ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ರಾಜೆ ಯಾನ್, ಮಾತೆರ್ ಕುಸೆಲ್ ತೆಲಿಕೆಗ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡೆ. ತೆಲ್ಲುನಕುಲು ದಿಂಜ ಜನ. ಪೊಡುಂಬೆ ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ!

ಅಮ್ಮೇರೇ, ಆಕುಲು ತೆಲಿನೆಕ್ ಎಂಕ್ ಬೇಜಾರಿಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಕ್ಷೆನ್ ತಡೆಪಂದೆ ತಾನ್ ತೆಲಿನೆ ಬೇಜಾರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜಭವನೊಡ್ ಈರೆನ ಮಗನ ಗತಿ ದಾದಾಂಡ್ ಕೇಂಡರತ್ತೆ? ಆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬೊಡೆದಿ ದ್ರೌಪದಿ ಉಲ್ಲೊಲತ್ತೆ? ಆಲೆನ ತೆಲಿಕೆದ ಗತ್ತಾಗಮ್ಮತ್ತೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಆ ಭೀಮ ಅರ್ಜುನೆರ್ದಲ ಬಿಂಕೊದನೆ ತೆಲಿಕೆ! ಅಕಲ್ಲ ನಡುಟು ಯಾನೊರಿ ಪೊಡುಂಬೆನೇ ಆಯೆ. ಆ ಅಪಮಾನೊಡು ಯಾನ್ ಈತ್ನೇಟನೇ ಸಯೊಡಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಅಪಮಾನೊಗು ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಲ್ತದೇ ಸಯ್ಪಿನ ಚಲ ಯೆನನ್ ಒರೊಂದುಂಟು!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾತೆನ್ನಾ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆ. ಕೌರವೆ ಒಂತೆ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಂದ್ ಬೊಕ್ಕ ಗಟ್ಟಿ ದನಿಟ್ ಪಣ್ಣೆ:

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ಪಾಂಡವೆರ್ ವಣಸ್ಡ್ ಯಾನ್ ಇಸೊ ಪಾಡ್ಯೆ! ಅರಕ್ದ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೊತ್ತಾವೆರೆ ತೂಯೆ! ಆ ಇಸೊ ಯೆನನೇ ಕೆರ್ತಂಡ, ಆ ತೂ ಯೆನನೇ ಸುಡ್ತಂಡ ಯೆಂಕ್ ಚಿಂತೆ ಇತ್ತಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಈ ಅಪಮಾನೊಡ್ಕುಲ ಗಂಗೆಗ್ ಬೂರ್ಡ್ ಪೆರಣ ಬುಡ್ಡಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ ಆದ್ ತೋಜಿದ್ಂಡ್. ಪೆರಣೊಡ್ಕು ಮಾನನೇ ಮುಕ್ಯ ಅತ್ತೆ? ಈ ಅಪಮಾನೊನು ಯಾನ್ ಸಹಿಸೊನಯೆ. ಅಮ್ಮೇರೇ ಈರ್ ದಾಲ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ. ಯಾನ್ ಸೈತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಇಡೆಗೇ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಆಯನ್ ಹರಸೊಂದು ಈರೇ ರಾಜೆ ಆದ್ ಉಪ್ಪಲೆ.”

“ಭೇ! ಭೇ! ಎಂಚಿನ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ, ಮಗಾ?”

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ಅಂಚ ಇರೆಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿಡ, ಯೆನ ಮೆಗೈ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಪಟ್ಟಕಟ್ಟಲೆ. ಯೆನ ಅಪ್ಪೆಗ್ ಸಂತೋಸಾಪುಂಡು. ಪಾಪ! ನಿಕ್ಷೆನ ಜೋಯಿಸೆರ್ ಮಾತೆರ್ ಇಂದ್ರಲೋಕೊಡು ನಂಕ್ ರಾಜಪಟ್ಟ ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆರತ್ತೆ? ಯಾನ್ ಸೈತೆಡ ಆಕ್ಷೆನ ಪಾತೆರ ಸಾರ್ಥಕ ಆಪುಂಡತ್ತೆ?”

ಕೌರವಗ್ ಈ ಸಂಕಡೊದ ನಡುಟುಲಾ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತುಲೇ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಕಟಿಲೆಕ ಆದ್ ಅಪ್ಪೆನ್ನಾ ಅಮ್ಮೇರಗ್ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜಧಾನಿಡ್ ದಿನನಿಚ್ಚೊಲ ಎಣ್ಣುತೆಡ್ಕು ಸಾವಿರ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ವಣಸ್ಡ ಪಡಿ ತಿಕ್ಕೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಪತ್ತ ಸಾರ ಬಂಗಾರ್ ತಟ್ಟಿಲೆಡ್ ದಿನೊಲ ದಾನ ಕೊರೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಅತ್ತಂದೆ ಅರಮನೆಟ್ ಪತ್ತ ಸಾರ ಸಾದುಸಂತೆರೆಗ್ ವಣಸ್ ಬಳಸೊಂದಿತ್ತೆರ್. ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ಪೊರ್ಲ್ ತಿರ್ಲೆನ್ ಈರ್ಲ ತೆರಿಯೊಂದರತ್ತೆ?”

ಕೌರವೆ ಈತ್ ಪಂಡೆಡಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಮನಸ್ ಮುಜ್ಜುಜಿ. ಅಯಗ್ ಕೌರವನ ಬಗ್ಗೆಡೇ ಯೆತೆ ಆಪುಂಡು. ಮಗನ ಮನಸ್ಡ್ ಮಚ್ಚರ ಮಿಜಿರುನೆನ್ ಎಣ್ಣೆಡ್ ಪೋಡಿಗಲ ಆಂಡ್. ಮಗಕ ಬುದ್ಧಿ ಪಣೊಡಾಯಿನ ಕರ್ತವ್ಯೊದ ನಿಲೆಟ್ ಒಂತೆ ದಪ್ಪೊದ ದನಿಟ್ ಪಾತೆರೆ.

“ಮಗಾ, ಕೌರವಾ, ಧರ್ಮರಾಯಡ ನಿಕ್ಕ್ ಈತೊಂಜಿ ಕೋಪ ದಾಯೆಗ್? ಆಯೆ ಬಜೀ ರಾಜಿ ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊಂದನ? ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒರಿ ರಾಜರ್ಷಿ.”

ಕೌರವೆ ಕೇಣ್ಣಾಲ ಕೇಣಂದಿಲೆಕ ಕುಲ್ಲುವೆ.

“ಕೌರವಾ, ನಿನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಯಾನ್ ದಾದ ಪಣೊಡು? ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಪತಿವ್ರತೆ! ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮರೆಡ ದಾಲ ದೋಷ ತೋಜುಜಿ! ಕುಲಕುಟುಮೊದ ಬೀಜ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಕುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ನಿನ ಬುದ್ಧಿಡೇ ದೋಸೊಲು ಬಯ್ದಂಡ್. ಅವು ಕೃತಕನಾ, ಸಾಜನಾ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ನಿನ ಬುದ್ಧಿಡ್ ಈ ದಾದ ಮಲ್ತೆರೆಗ್ಗ ಪಿರದುಂಬು ತೂಪುಜ. ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಪಾಂಡವರೆಡ ಪಗೆ ದಾಯೆಗ್? ಅಕುಲು ಯೇರ್? ನಮ ಬಂದುಲೇ ಅತ್ತ? ನಮ ನಮಡ ಪರಬೇದ ದಾಯೆಗ್? ಅಕಲೆಡ ಸಂಪೊತ್ತು ಉಂಡುಡ ಉಪ್ಪಡ್. ಅಕುಲು ದೂರೊಡು ಅಕಲ್ಲಾತೆಗೇ ಉಲ್ಲೆರತ್ತ? ಅಕಲ್ಲ ಬಾಗ್ಯೊನು ತೂದು ನಮ ದಾಯೆಗ್ ಬಂಜಿ ಉರಿ ಲಕ್ಕಾವೊನೊಡು? ಅವು ಎಡ್ಡೆ ನಡಕೆ ಅತ್ತ. ಅಂಚ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ.”

ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗೇ ಕೌರವಗ್ ಕಂಟಾಳ ಆಂಡ್. ತನ ಪೀಠಿಕೆ, ಶಕುನಿನ ತಂತ್ರ ಪೂರ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಯಿನ ಕೊಡಿಟ್, ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪುಗರೆನ್ ಅಮ್ಮೆರೆನ ಬಾಯಿಡಲ ಕೇಣೊಡಾಯಿನ ಬಂಗೊಡು ಅಯನ ಮೆಯಿಮನಸ್ಡ ಉರಿ ಲಕ್ಕಂಡ್.

“ಅಮ್ಮೆರೇ, ನಿಜ. ಇರೆಲೆಕ್ಕೊಡು ಯಾನ್ ಹಾಂಕರೊದ, ಮಚ್ಚರೊದ ಪೆರೆ! ದುಸ್ಸೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯಾನ್ ಬದ್ಕರೆಗೇ ಯೋಗ್ಯೆ ಅತ್ತ. ಯಾನ್ ಸೈಪೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಇರೆನ ಇಸ್ವೊದ ಬಂದುಲಾಯಿನ, ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲೆನ್ ಲೆತ್ತಡ್ ಆಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಗೇ ಬದ್ಕಲೆ. ಇರೆನ ಮಗೆ ಆದ್ ಇರೆಡ ಪಣೊಂಡಿನೆಕ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಿರುದು ಕೊರಿಯರ್. ಇಂಚಿನ ಬಿರುದು ಪಡೆತೊನೆರೆಗ್ ದಾದ ಪುಣ್ಯ ಮಲ್ತದೆನ?”

ಅಡೆಗ್ ಗಾಂಧಾರಿಲ ಬತ್ತಡ್ ಕುಲ್ಲುಡಿತೊಲು. ಕೌರವೆ ಅಪ್ಪೆನ್ ತೂವೊಂದು, “ಯೆಂಕ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಸೈಪೆ. ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನಿ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವರ್. ಅಕುಲೇ ಜೋಕುಲು. ಈ ಯುಗೊಟು ಅಕಲ್ಲ ಸಂತಾನೊನೇ ಆಸ್ತಿಡ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆವೊಂದು ಬದ್ಕಡ್. ಎಂಕ್ಲೆನ ಕಸ್ವೊಗು ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೇ ಇಜ್ಜಿಂದಾಂಡ ಬೊಕ್ಕ ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?”

“ಅಪ್ಪೆರೇ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರಾಜೆರ್ ಧರ್ಮಿಷ್ಯರ್. ಅರೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯಡನೇ ಹಿತ. ಆಯೆನೇ ಉತ್ತಮೆ! ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಎಡ್ಡೆಂತಿನಕುಲು. ತಗ್ಗಬಗ್ಗಡ್ ನಡಪುನಕುಲು! ಈರೆಗ್ಲಾ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಂಡ ಇಸ್ವೊನೇ. ನಿಕುಲು ಅಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗಾನಗ ಯೆಂಕುಲು ನೂದು ಜನ ಪಿದಯಿದಾಕುಲೆ ಅತ್ತ? ಅಯಿಡ್ವಾರ ದಯೆದೀಡ್ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡೆಬುಡ್ಡೆ! ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಭಿಮಾನ, ಚಲ, ಆಸೆ ಒವುಲ ಇಜ್ಜಿಂದಾತ್ಂಡ ಯೆಂಕುಲು ಅಕಲ್ಲ ಆಸರೆಡ್, ಅಕಲ್ಲ ಬಾಯಿದ ಮಡಬಚ್ಚೆರೆನ್ ತಿನೊಂದು ಇತ್ತೆದುವ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರೆರ್ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಒರಿಯುನ ಅಭಿಮಾನ, ಚಲ, ಗರ್ವ ಉಂದುವೇ ಮುಕ್ಯ. ಗೌರವ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬದ್ಕಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಅಂಚಾದ್ ವಿಷ ತಿಂದಾದ್ ಜೂವ ದೆತ್ತೊನುವ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಏಳ್ಗೆ, ಭೀಮನ ಬಿಂಕ, ಅರ್ಜುನನ ವಿಕ್ರಮ, ದ್ರೌಪದಿನ ಸೆಡಕ್, ಮಾದ್ರಿ ಜೋಕ್ಲೆನ ಮೇಲೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ-ದುಪದೆರ್ನ ದರ್ಪ, ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ತೂನಗ ಉಡಲ್ ಪುಡಯಿಲೆಕ ಆಪಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ನಿಕಲ್ಲ ಸದುಪಾತೆರೊಲು ನಾಟುಜಿ.”

ಮಗೆ ಸೈಪೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಾ ಗಾಂಧಾರಿನ ಕರ್ಲೆ ಕಾಯಿಂಡ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ತಿಗಲೆ ನಡೆಗ್ಂಡ್.

ಕೌರವೆ ನನಲಾತ್ ಬಿರ್ನ್ ಪಾತೆರೆ. ಕಿರೀಟೊನ್ ಕೈಟ್ ಪತೊಂದು ಕಣನೀರ್ ಜಮಡಾವೆ. ಒಂತೆ ಪೊರು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ತನನ್ ತಾನೆ ಸಮದನ ಮಲ್ತೊಂದು, “ಅಮ್ಮೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರ ಪಂಡ ಇರೆಗ್ ಸಸಾರೊನೆ. ಬೊಕ್ಕ ದಾಯೆ ಯೆನನ್ ಇಡೆಗ್ ಲೆಪುಡಾಯರ್? ಇತ್ತೆಲಾ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ನೆ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಈರೇ ರಾಜ್ಯ ಆಳೊಂದುಪ್ಪಲೆ.

ಅಪ್ಪೇ, ಆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬಾರಿ ಎಡ್ಡೆಂತಿನಾಯೆ. ಅಯನ್ ಒಟ್ಟುಡೇ ಮಲ್ತೊನ್ನೆ. ಅಧರ್ಮಿಲಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ದೂರ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಕೊರ್ದೆ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವೆ ಬುಲ್ತೊಂದೇ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಯೆ. ಅಯನ ಪಜ್ಜೆದ ಧಡಧಡ ಕೇಣೊಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕೋಪ ಗಾಂಧಾರಿನ ಮಿತ್ತೆ ತಿರ್ಗಂಡ್.

“ಏ... ಪಾಪಿ ಗಾಂಧಾರೀ, ಆ ಕುಲಕಂಟಕನ್ ಲೆಪ್ಪುಲ. ಅಯಗಾದ್ ಪಾಂಡವರೆಡ ಪಗೆ ಕಟೊಂದು ನಮ ಎಂಚಲ ಸೈಯೊಂದುಲ್ಲ. ನನ ದಾದ? ಅಯನ್ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ತ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ.”

ಗಾಂಧಾರಿ ಶಕುನಿಡ ಪಣೊಲು. ಶಕುನಿ ಪೋದು ಲೆತೊಂದು ಬರ್ಪೆ.

ದುಕ್ಕೊದ ಮದಗೊಡು ಮುರುದಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣೆ:

“ಮಗಾ, ನಿನ ಅಲಚನೆ ಎಂಚಿನ? ಕುಂತಿನ ಜೋಣ್ಣೆನ ರಾಜ್ಯೊನು ಬಡ್ತೊಂಬಿನನೇ ನಿನ ಆಸೆ ಅತ್ತೆ? ಅಯಿಕ್ ಈ ನಾಡೊಂದಿನ ಕ್ರಮ ಎಂಚಿನವು? ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡ ಉಂದೆಟ್ ಒಪ್ಪೆನ್ ಅಜತೊಂದ? ಪಣ್ಣ ಮಗಾ, ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ...”

ಕೌರವೆ ಮನಿಪಂದಿನೆಕ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಪಾತೆರೆ. “ಕೌರವಾ, ಅಂಚಿತ್ತಿ ಚತುರೋಪಾಯೊಲೆನ್ ಈತ್ನೇಟನೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದರ್. ಇಸೊ ಪಾಡಿಯರ್. ನೀರ್ಡ್ ಮುರ್ಕಾಯೆರೆ ತೂಯರ್, ಅರಕ್ಕದ ಅರಂತಡೆಟ್ ಪೊತ್ತಾವೆರೆ ತೂಯರ್. ಆಂಡ ಅಕಲ್ಲ ಕುಜಲ್ಪ ಪಂದಾವೆರೆಗ್ ಆಯಿಜಿ. ನಿಕಲ್ಲ ಕೃತ್ರಿಮೊಲು ಅಕಲ್ಲ ನಡಪುಜಿ. ನನ ದುಂಬುದ ಪ್ರಯೋಗ ಎಂಚಿತ್ತಿನವು?

ಶಕುನಿ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಅವಕಾಸೊಗು ಕಾತೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ತಚ್ಚಣೊನೇ ಬಾಯಿಪಾಡ್ ಪಾತೆರೆ.

“ಬಾವೇರೆ ಈರ್ ಮನಸ್ ಮಲ್ತದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ನೆ ಲೆಪುಡಾಯರ್. ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುಡು ಯಾನ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ಸೋಪಾವೆ. ಈರ್ ಮೋಕೆಡ್ ಪಾತೆರೊಂದು ಇಡೆಗೇ ಲೆಪುಡಾಂಡ ಯಾವು! ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುಡ ಗುಟ್ಟು ಯಾನ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ. ಅವು ಯೆನ ಇಸ್ಸೊದ ಗೊಬ್ಬು. ಜೂವೊದ ಜೂವ. ಆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಈ ಗೊಬ್ಬುಡ ಗುಟ್ಟೇ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಆಯನ್ ಜೂಜುಡು ಗೆಂದುನವು ಬಂಗ ಅತ್ತೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಈ ಯೋಜನೆ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. “ಅಂದ್, ನೆಟ್ ದಾಲ ತಪ್ಪು ತೋಜುಜಿ! ಉಂದು ಎಡ್ಡೆ ತಂತೊನೆ. ಆಂಡ ಸುರೂಟು ವಿದುರಡ ವಿಚಾರ ಮಲ್ತೊನೊಡು. ಆಯಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೇಯಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ನೆ ಲೆತೊಂದ್ ಬರ್ಪೆರೆ ಅಯನೇ ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ವಿದುರಗ್ ಅಡ್ಡ ಬುದ್ಧಿ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯಗ್ ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆನಾ ತೆರಿಯೊನುನ ಸಗ್ಗಿ ಉಂಡು. ಆಯನ್ ಲೆಪುಡಾವುನವೇ ಸರಿ...”

ಕೌರವೆ ಕೋಪೊಡಿತೊಂದೇ ತೆಲಿಪುವೆ. “ಅಮ್ಮೇ, ದುರ್ಜನೆರ್ಡ್ ಎಡ್ಡೆ ಗುಣೊಕುಲೆನ್ ನಾಡ್ಂಡ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಕೆಪ್ಪಗ್ ಬೀಜಮಂತ್ರೊಲೆನ್ ಪಂಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಕುರುಡಗ್ ಪೊರ್ಲುದೆನ್ ತೋಜಾಂಡ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಅಂಚಿನೇ ಈ ಪೊರ್ರುಡು ಇಡೆಗ್ ವಿದುರನ್ ಲೆಪುಡಾಂಡ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ.”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ಅಮ್ಮೇ ಆಯೆಗ್ ತೆರಿಪಾಂಡ ಆಯೆ ನಮ ಯೋಜನೆನ್ ಉಂತಾದೇ ಬುಡ್ಡೆ. ಅಂಚಾಂಡ ಯೆಂಕುಲು ಪಿದಾಯಿದಕುಲಾಪ. ಅಪಗ ಈರ್ ಈರೆನ ಮೆಗ್ಗನ ಜೋಕುಲೆಗ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ದೆ. ಈರೆಗ್ ಬೊಡ್ಡಾಯಿನ ಯೆಂಕುಲು ನೂದುಜನ ಬೇತೆನೇ ಬದ್ಲೊಂದುಪ್ಪುವ. ಈರ್ ಈರ್ನ್ ಮೋಕೆದ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಸುಕೊಟುಪ್ಪುಲೆ.”

ವಿದುರನ ನಿಂದನೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಸರಿತೋಜುಜಿ.

“ಅತ್ತ, ದುರ್ಯೋಧನಾ ಈಯೇ ಯೋಜನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ನಮ್ಮಕಲೆಡ್ ಲೌಕಿಕ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಜಾನಗೇನೊಡು ವಿದುರೆ ಅತ್ತಡ್ ಬೇತೆ ಯೇರ್ ಉಲ್ಲೆರ್? ವಿದುರೆ ಏಪೊಲ ಹದಮುದ ತೆರಿದ್ ಪಾತೆರುನಾಯೆ. ಆಯನ ತೀರ್ಮಾನೊಡು ಯೆಂಕ್ ನಂಬುಗೆ ಉಂಡು. ಆ ವಿದುರಗ್ ಪೂರ ಸಂಗತಿ ಪಂಡ್ ಪಾಂಡಲಾ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಕೌರವೆ ಗುಣಗುಣ ಪಣೊಂಡೆ.

“ದುರ್ಯೋಧನಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡಿಯೆಡ ಆಕುಲು ಯೇರಾ ಬರ್ಪುಜೆರ್. ಯೆನ ಲೆಪುಡು ಕೃತ್ರಿಮ ಉಂಡುಂದೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನರ್ ಎಣ್ಣುವೆರ್. ಆಂಡ ವಿದುರೆನೇ ಪೋದು ಲೆತ್ತಂಡ ಅನ್ನಾನೇ ಬರ್ಪುಜಿ. ರಪ್ಪ ಪಿದಡುವೆರ್. ಈ ದಾಯೆಗ್ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ಪುವ. ನಿನ ಆಸೆಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಆಪುಜಿ.”

ಸುಯೋಧನಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

“ಅಮ್ಮೇ ಇರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಕರುಣೆ ಇತ್ತಂಡ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಇರಾದೆ ಉಂಡುಡ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಇಡೆಗ್ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಆತ್ ಯಾವು. ಬೊಕ್ಕದನ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬುಡ್ಡೆ. ನನೊಂಜಿ ವಿಷಯ.”

“ಎಂಚಿನ? ಪೊಸತ್ ಸಂಗತಿಯಾ?”

“ಅಂಚಿ ದಾಲ ಅತ್ತ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಜೂಜುಡು ಗೆಂದೊಡು. ಅಂಚಿನೇ ಆ ಪಾಂಚಾಲಿ ಉಲ್ಲೊಲ್ಲತ್ತ? ಅಲೆನ ಸಿರಿಮುಡಿಟ್ ಪತ್ತಾದ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬತ್ತಾದ್ ಯೆನ ದಾಸಿಲೆನ ಕೂಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾಂಡನೇ, ಯೆನ ಅಪಮಾನೊದ ಉರಿ ಅರಪುನು.....”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೌರವನ್ ಕಡಪುಡ್ಯೆ. ಅಯನ ಇರಸ್ತಿಗೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದನೆ! ಮಗನ್ ಬುಡ್ಯೆರತ್ತ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪತ್ಯೆರತ್ತ. ಉಂದೇ ಯೆತೆಟ್, ಗಾಂಧಾರಿಡ ಪಣೊಂಬೆ.

“ರಾಣೀ, ಯಾನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ ಪಣ್! ನಮ ಮಗೆ ಕೌರವೆ, ಇನಿಎಲ್ಲೆದ ಸುಕೊಕೇ ಬಾಯಿ ಬುಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ದುಂಬುಪಿರ ತೂಪುಜೆ. ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಡೆದ ಗೇನೊನೇ ದೀಪುಜೆ. ಯಾನ್ ಇಡೆಕಟ್ಟೆಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂದೆ! ಅಂಚಿಡ್ ಕಬಟ ತೆರಿಯಂದಿನ ಪಾಂಡವೆರ್, ಇಂಚಿಡ್ ದುಸ್ಸು ಯೋಜನೆದ ದುರ್ಯೋಧನೆ. ಇನಿದನಿತ ಒಯ್ಪುಗು ಕಯ್ತಲ್ ಬರ್ಪಿನ ಉರೆತಲೆಕ, ವಿದುರೆ ಪಂಡೆಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬರ್ಪನೆ! ಆಂಡ, ಅಕ್ಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ಬಯಕುನ ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂತ್ರೊಡು ತಪ್ಪು ನಡತ್ಂಡ ನಮ ಪುದಾರ್ಗ್ ಕೇಡ್ ಕಂಡಿತ. ಜನ ದುರ್ಯೋಧನನ್ ದೂರುಜೆರ್. ಯೆನನೇ ಜರೆವೆರ್. ಶಿವಶಿವಾ! ಎಂಕ್ ಇಂಚಿನ ಬಂಜಲಾ ಬತ್ತಂಡತ್ತಾ?”

ಗಾಂಧಾರಿ ದಾದ ಪಣ್ಯೆರೆ ಸಾದ್ಯೆ? ಆಲ್ ಮುರೆಡೊಂಡೊಲು. ಇರುವೆರ್ದ ಚಿಂತೆಡೇ ಮುರ್ಚಿಯೆರ್.

ಕಡೆಕ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಈತ್ ಆಯಿಬೊಕ್ಕ ನನ ದಾನೆ? ಆಪಿನವು ಪೂರಾ ಆದೇ ಪೋವಡ್. ಉಂದೆಟ್ ಎಡ್ಡೆಪುದ ಲಚ್ಚಣ ತೋಜುಜಿ. ಗಾಂಧಾರೀ, ನಿನ ಜೋಕುಲೆನ ಚಲೋನೇ ಮೆರೆವಡ್. ನಮ ತಡೆಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಚಾತುರ್ಮದ ಶಿಲ್ಪಿಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಸಿರಿಪೊಯ್ಲದ ರಾಜಸಭೆ ನಿರ್ಮಿಪಾವೆ.

ಸಾರ ಕಂಬೊಲೆಡ್ ಮೆರೆವುನ ಸಭಾಭವನ ಸಜ್ಜಾಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ವಿದುರಡ ಪಣ್ಣೆ,

“ವಿದುರಾ, ಈ ಸಭಾಭವನ ತೂಲ! ಉಂದು ಪಾಂಡವೆರೆ ಸಭಾಭವನೊಗು ಸಾಟಿಯಾದುಂಡ? ಅತ್ತ್, ಮಿಗಿಲಾದೇ ಉಂಡ?”

ವಿದುರೆ ಸರಿಸಾಟಿದ ಸಂಗತಿ ದೆತ್ತಜಿ. ಸಭಾಭವನೊದ ಭವ್ಯತೆನ್ ಕುಸಿಟೆ ಪುಗರುವೆ.

ಇತ್ತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತನ ಮನಸ್‌ಡ್‌ತ್ತಿನೆನ್ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಣೊಂಬೆ.

“ವಿದುರಾ, ಈ ಸಭಾಭವನೊಡ್ ಸಭೆ ನಡಪಾದ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಸಂತೋಸು ಅನ್ವೇಸೊಡು. ಆ ಪೊರುಡೇ ಕೌರವ ಧರ್ಮರಾಯನ ನಡುಟು ‘ಸುಖದ್ಯೂತ’ ನಡಪಡ್. ಅಯಿಕಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಡು ಪಾಂಡವೆರೆನ ಐಬೋಗೊನ್ ಅಂಚೆನೇ ಆಕ್ಸೆನ ಯಾಗ ಉಚ್ಚಯೊದ ಸಂಬುರೊನು ನಮ ತೂದಿತ್ತ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಏಳ್ಗೆ ನಂಕ್ ಪೆರೆದ ಇಚಾರೊನೆ. ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಕ್ ಬತ್ತದ್ ಸುಕೊಟ್ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು, ಅನ್ಯಮನೊಡು ಇತ್ತದ್ ಪೋವಡ್.”

ವಿದುರೆ ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಡ ಜಬಕ್ಕಾಯೆ! ಪಾಂಡವೆರೆನ ಯಾಗೊದ ಸಂಗತಿಲೇ ಮನಸ್‌ಡ್ ಕಾಯಿಕಡೆವೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಜೂಜುದ ಸಂಗತಿ ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ. ಎಡ್ಡೆ ರೀತಿನೀತಿಡ್ ಅಕಲ್ಯಾತೆಗೇ ಬದ್ಲೊಂದುಪ್ಪುನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಜೂಜುದ ಕಳೊಕು ಒಯ್ಪುನ ಯೋಜನೆಡ್ ಅನ್ಯಾನ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಜೂಜುದ ಅನಿಸ್ಪೊಲೆನ್ ನಿನೆತ್ತದ್ ಆತಂಕ ಆಂಡ್! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾತೆರೆಗೇ ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್.

“ದಾಯೆ ವಿದುರಾ ಪಾತೆರುಜ?”

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನ ನುಡಿಟ್ ದಾದನಾ ಕೇಡ್‌ದ ಯೋಜನೆ ಕೂಂತು ಕುಲ್ಲುಡಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ಯೆನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಅಳ್ಳ ಉದಿತೊಂದುಂಡು. ಅತ್ತ್, ಈ ಮೋಕೆ-ಮಾರ್ಲೊದ ಬಗೆನ್ ನಿಕ್ಯ ಯೇರ್ ಕಲ್ಪಾಯೆರ್?”

“ಮೋಕೆ-ಮಾರ್ಲೊದ ಬಗೆನ?”

“ಅಂದ್, ಮೋನೆಡ್ ಮೋಕೆದ ಚರೈ, ಮನಸ್‌ಡ್ ಮಾರ್ಲೊದ ಚಿಂತನೆ! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನನ್ ದೂರುಜಿ. ಈ ಕಬಟ ತೆರಿಯಂದಿನ ದೊರೆ. ಆಂಡ ಆ ಕಬಟ ಬೆಂದುನ ಮಗೆ ಕೌರವನ ಮಿಶ್ತದ ಮೋಕೆ ನಿನನ್ ಇಂಚ ಕಬಟೊದ ಕೋಡಿಗೇ ಒಯ್ತೊಂದುಂಡು.”

“ಅಂಚತ್ತ್ ವಿದುರ.”

“ಈಯೆ ಒಂತೆ ಯೋಜನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ‘ಸುಖದ್ಯೂತ’ ಪಣ್ಣೆ ಪುದರ್ ದೀಂಡಲ ಜೂಜುದ ಸುಬಾವು ಬದಲಾಪುಂಡ? ಆಹ! ನಿನ ಒಕ್ಕಣೆದ ಪೊರ್ದೇ!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮನಿಪುಜೆ. ವಿದುರನೇ ಈ ಲೆಪ್ಪುದ ಬಗೆನ್ ತುಲಿಪುವೆ.

“ದಾದ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಪಲ್ಲಣೆ, ಭೀಮನಕ್ಲೆನ್ ನೋಚಾವುನ ಜಂಬರನ? ಶತಮಾನೊಡ್ಡಿಂಚ ಬೆಳಗೊಂದು ಬಯ್ಯಿನ ಹಸ್ತನಾವತಿದ ಪೆರ್ಮೆನ್, ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತುನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪುನ ಮರ್ಲ್ ಬುದ್ಧಿಯ? ಉಂದೆಟ್ ನಮ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತೇ ಕೈ ಪಗರ್ಡ್ ಪೋಯೆರೆ ಯಾವುಣ್ಣಿನೆನ್ ನೆಂಪು ದೀವೊಲ್ಲ. ಈ ದುಸ್ಸ ಯೋಚನೆ ನಿನ ಸೊಂತದವತ್ತ್. ಯೇರೋ ಮದೆಟಿತ್ತ್ ಕುರುಬೂಮಿಡ್ ನಂಜಿದ ಬಿದೆನ್ ಬಿರೊಂದುಲ್ಲೆರ್! ಅಯ್ಯೋ! ಉಂದೆನ್ ಎಣ್ಣೆಂಡನೇ ಸಂಕಡ ಆಪುಂಡು!”

ವಿದುರೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ ಪಂಡ್‌ದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ದಾನೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿಜ? ಅಯನ ಸಮಜಾಯಿಕೆ ಇಂಚ!

“ವಿದುರಾ, ಯಾನ್ ಕಬಟ ಪಣೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆಪುನೇ ಬಯಕುನ ಯಾನ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ಬಯಕುವೆನ? ಆಕುಲ್ಲಾ ಯೆಂಕ್ ಜೋಕುಲೇ! ಯೆನ ಈ ಮಹಾಸಭೆತ ಉದ್ದೇಸ ಪಂಡ ಕೌರವೆರ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಸಂತಸೊಡಿಪ್ಪುನವೆ! ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುನುಲ ಉಲ್ಲಾಸೊಗಾದೇ! ಈ ದಾಯೆಗ್ ತಪ್ಪು ಎಣ್ಣುವ? ದಾಯೆಗ್ ಪಿರ ಜಾರುವ?”

ಬುದ್ಧಂತೆ ವಿದುರೆ ಸಮಚಿತ್ತೊಡೆ ಪಾತೆರುವೆ.

“ರಾಜಾ, ಜೂಜು ಏಪೊಲ ಸುರುಸುರುಟು ಸುಕೊತನೇ! ಆಂಡ ಆಕೇರಿಡ್ ಧಗೆಮುಗೆಕೇ ಸಾದಿ ತೋಚಾವುಂಡು! ಕತ್ತಿ ಕಯ್ಲಿನೆನ್ ಪತ್ತಾವುಂಡು! ಕೇಡ್‌ಗೇ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಪುಂಡು! ಆತೇ ಅತ್ತಾವಂದೆ....”

“ಛೇ! ಛೇ! ವಿದುರಾ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಪಣ್ಣ?”

“ಪಣೊಡಾಂಡ್, ಪಣ್ಣೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿ ‘ಸುಖದ್ಯೂತ’ಲ ಕುರುವಂತೊದ ಅಂತಾರೊಗ್ ಕಾರಣ ಆವುಣ್ಣಿನ ಎಚ್ಚರೆ ಪುಟ್ಟಾವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಪಣ್ಣಿನ ದ್ಯೂತೊಡು ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದಿನಿ ಕಮ್ಮಿ. ನಿಕ್ಕ್ ದಿಂಜ ತೆರಿದಿಪ್ಪು! ಕುರುಕುಲೊಕು ಕಂಟಕನೇ ನಿಕ್ಕ್ ಹಿತ ಆಪಿನಾಂಡ, ನಿನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ಪೆ. ಆಂಡ, ಈ ನನೊಲ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತಡನೇ ಎಡ್ಡೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ವಿದುರನ್ ಒಪ್ಪಾವುನ ಸೊರೊಟ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ವಿದುರಾ, ಈ ತಪ್ಪು ತೆರಿಯೊಂದ. ಈ ಪೋದು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಇಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಯಾನ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಎಂಚ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ಪುವೆಂದ್, ನಿನ ಕಣ್ಣೆಡೇ ತೂಲ. ನಿಕ್ಕ್ ಯೆನ ಪಾತೆರೊಡು ಅನ್ಯಾ ಉಂಡು. ಯೆನ ಜೋಕುಲು ದುಸ್ತೆರ್‌ಂದ್ ನಿಕ್ಕ್ ಯೇರಾ ಪಣ್ಣೆರ್. ಈ ಅವ್ವನೇ ನಂಬೊಂದ. ಅಂಚ ನಂಬೊನಡ. ಯಾನ್ ಇಜ್ಜೆನ? ಈ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪಡ. ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪೋದು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ....”

ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಲಕ್ಕುವೆ. ವಿದುರೆ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಬೊಕ್ಕ ತನ ಉಡಲ್ಪುಲಯಿದ ಅಳ್ಕದ ನಡುತ ಒಯ್ಪುಡು ತಿಕ್ಕೊಂದು ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಅಲ್ಪನೇ ಕುಲ್ಲದಿತ್ತೆ.

ವಿದುರೆ, ತನ ಕರ್ತವ್ಯೊಗಾದ್, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿದಾಡುನೆತ ದುಂಬು ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೊಟ್ಟುಗ್ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಕುಲ್ಲಾ ಪಂಡಿನಿ ಅವ್ವನೇ. ಈ ‘ಸುಖದ್ಯೂತ’ ಸುಕಮುಕೊತವತ್ತ್. ಕೌರವೆರೆನ ಕೇಡ್‌ಗ್ ಮೂಲ ಆಪಿನನೇ! ಆಂಡ ರಾಜಾಜ್ಜಿ! ಐಡ್ಲಾವರ ಬೇತೆ ಬಗೆದಾಂತೆ ವಿದುರನ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡೆಗ್ ಪೋಯೆರೆಗೇ ಪಣ್ಣೆರ್. ವಿದುರೆಲ ಕರ್ತವ್ಯಕರ್ಮ ಪಣೊಂದು ಪಿದಾಡುವೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಾಜಧಾನಿಗ್ ಪೋದು ಎತ್ತುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯ್ಗ್ ವಿದುರೆ ಬರ್ವಿನವು ತೆರಿಂಡ್. ಮಾತೆರೆನ್ನ ಕೂಡಾವೊಂದು ಗೌರವೊಡು, ಕುಸಿಟ್, ಸಭೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ವೆ. ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡಕಲ್ನ ಸುಕದುಕ್ಕೊದ ಸಂಗತಿನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ತೆರಿಯೊಂಡರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೊರು ಕಡಪುಡ್ಡಿನ ಉಡ್ಗಿರೆಲೆನ್ ವಿದುರೆ, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಪಟ್ಕೊರೈ. ಬಿನ್ನಾದಿಗದ ತಮ್ಮನ ಮಾತ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ತಾನ್ ಬತ್ತಿನೆತ ಕಾರಣೊನು ತೆರಾಯೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕಲ್ನ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ ಒಂಜಿ ‘ಲೆಪ್ಪು ನುಡಿ’ ಪಣ್ಡ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆರ್.”

“ಅಪ್ಪಣೆ ಆವೊಡು”

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಇಂಚ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ನಿಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊಡ್ಡು ಬೊಕ್ಕ ದಿನೊಕು ಒಂಜಿ ಪೊರುದ ವಣಸ್ಡ್ ಬಚ್ಚೆ ಪೋತರೆ! ಅಂಚ ನಿಕುಲು ಬೊಡಿ ಬಚ್ಚೆಲ್ ಅರತೊನ್ನೆರೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬರೊಡುಗೆ. ಅಂಚೆನೇ ತನ ಜೋಕುಲು ಕಟ್ಟಾದಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಭಾಮಂಟಪೊನು ತೂದು ಪೋವೊಡುಗೆ. ವೈಭವೊದ ಆ ಮಂಟಪೊಡು ‘ಸುಖಿದ್ರೂತ’ ಗೊಬ್ಬೊಂದು, ಅಂದ್ಬಂದುಲೆಡ ಪಾತೆರೊಂದು ಆನಂದೊಡು ಉಪ್ಪೊಡುಗೆ! ನಿಕುಲು ತಗೆಜೋಕುಲು ಒಗ್ಗಟ್ಪಡಿತ್ತಿನೆನ್ ತೂಂಡ ಪಗೆನಕಲ್ನ ಪಗೆಪತ್ತುನ ತಂತ್ರೊಲು ಉಂತುದು ಪೋದು, ನಿಕಲ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕೊಡು ಪಸೆರುಂಡುಗೆ! ನಿಕಲ್ನ ಏಳೆಗೆನ್ ದುಂಬುದ ದುಂದುಮಾರ, ಭಗೀರಥನಕಲ್ನಂಚ ಜನೊಕುಲು ಪಾತೆರೊಂಬೆರ್ಗೆ! ಈ ಜೂಜುಗೊಬ್ಬನವು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್, ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಬೊಡ್ಡಾತ್ಂಡ್. ಕೆಲವೆರ್ ಜೂಜುದ ಪ್ರಸ್ತಾಪೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅತ್ತಾಂದೆ ದುರ್ಯೋಧನೆ, ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿನಕಲ್ನ ಉದ್ದೇಸೊಲು ಸಾದಾಸೀದಾ ಉಪ್ಪುಜ. ಇಂಚ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿದ್ಲ ಯಾನ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನಡ ನಂಬಿಕೆ ದೀದ್ ಬರೊಲಿಂದ್ ತೋಜಿಂಡ ಕಂಡಿತ ಬಲ್ಲೆ.”

ವಿದುರೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಗ ಭೀಮನಕುಲು ಪರಯೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೋನೆ ತೂಯೆರ್. ಆಯೆ ಮಾತೆರ್ನ ಪರವಾದ್ ಪಾತೆರೈ.

“ವಿದುರಾ, ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾವುನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ದೊರೆ. ಅರೆಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ನಂಚನೇ ಗೌರವ. ಆರ್ ಲೆಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕುಲು ಬರ್ವನೆ. ಅಂಚ ಬತ್ತಿನೆಟ್ ಎಡ್ಡೆನ, ಪಡ್ಡೆನ ಯೆಂಕುಲು ವಿಚಾರ ಮಲ್ಪುಜ. ಅಂಚಿನ ಪೋಡಿಗಲ ಇಜ್ಜಿ. ಕಂಡಿತ ಬರ್ವೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಂಡಿತ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ವಿದುರೆ ಉಳತ್ತುಳಯಿ ಕುಂಬರೈ. ಆಂಡಲ ದೈರ ಮಲ್ತೊಂದು ಎಚ್ಚೆರೆದ ಗಂಟೆ ಬೊಟ್ಟುಲೆಕ ಪಂಡೆ. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ರಾಜಧರ್ಮ ತೆರಿಯೊಂದಿನ ನಿಕ್ಕ್ ‘ಸಪ್ತ ವ್ಯಸನ’ದ ವಿಚಾರೊಲು ಪೊಸತತ್. ಜೂಜು, ಬೋಂಟೆ, ಮದ್ಯಪಾನ, ವ್ಯಭಿಚಾರ, ದಂಡ ಪ್ರಯೋಗ, ಅನ್ಯದೂಷಣ, ಬೊಕ್ಕ ಧನಾರ್ಜನೆ ಪಣ್ಣಿ ಏಳ್ ವ್ಯಸನೊಲು ಸುರುಸುರುಟು ಹಿತವಾದೇ ತೋಜುಂಡು. ಆಂಡ ದುಂಬರಿಯೊಂದು ಪೋನಗ ಅವ್ವೇ ನಮನ್ ಪತ್‌ದೀದ್, ಅಕೇರಿಗ್ ಮುತ್ತಾವುಂಡು. ಅಯಿಟ್ಲ ಜೂಜು ಕಲೆಪಾಡ್ಡಿನ ವ್ಯಸನನೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೇಂಡೆ. ಆಂಡ ನಿಚ್ಚಯ ಬದಲಾಯಿಜಿ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಕೌರವೆರ್ ಸುಬಗೆರತ್! ಆ ದುಸ್ತೆ ಶಕುನಿ ವಂಚನೆಡ್ ಮಿಸೈ ಕಬಟೊಡೇ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುವೆ. ಆ ದುಶ್ಯಲೆನ ಕಂಡನಿ ಜಯದ್ರಥೆಲಾ ಕಮ್ಮಿದಾಯೆ ಅತ್! ಕಲಿಕರ್ಣ ‘ದೌರ್ಜನ್ಯ ಯಾಗ ದೀಕ್ಷಿತೆ!’ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಸರಿ ಸಾದಿಗ್ ಕಣಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಭೀಷ್ಮೆ ದ್ರೋಣೆರ್ನಕುಲು ಸೋತು ಪೋತೆರ್. ನಿಕಲ್ನ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ ಆ ದುಸ್ತೆರ್ನ ಕನ್ನಡಿದಲೆಕ. ಅವ್ವೆನ್ ನಿಕುಲೇ ತೆರಿಯೊಣ್ಣೆ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣುಜಿ.”

“ಅಂದ್ ವಿದುರ, ಉಂದು ಮಾತ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೆ! ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆದ ಸಭೆಟ್ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣನಂಚಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಇಂಬು ಇಜ್ಜಿಂದಲ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಆಂಡ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ ಅಕಲ್ ಕನ್ನಡಿ ಪಂಡ್ ಪಣ್ಯರಾಪುಜಿ? ಆರ್, ಏತಾಂಡಲ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಸಾಂಕ್ಸಲಗಿನಾರ್! ಅರೆನ್ ನಂಬೊಂದು ಯೆಂಕುಲು ಬರ್ಪ್.”

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಅಮಸರೊಡು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್, ಅಧಿಕಾರಿಲೆನ್, ಕೂಡಾದ್ ಅಕಲ್ ಅಭಿಮತ ತೆರಿಯೊಲ್ಲ. ನಿನ್ ಮೆಗ್ಯನಕಲ್ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊಲ್ಲ. ಬೊಕ್ಕ ಪಣ್ಣ.”

“ವಿದುರಾ, ಆವು. ಈ ಎಡ್ಡೆ ಸಲಹೆನ್ ದೆತ್ತ ಪಾಡುಜಿ.... ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ ಮಾತೆರಾ ಮುಲ್ಪ ಉಲ್ಲರ್. ವಿದುರೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಂಡರ್. ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಲೆಪ್ಪುಗು ಓಕೊಂದು, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋಪಿನೆಕ್ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡ? ಆ ಲೆಪ್ಪುಡು ದೂರ್ತ ಸಂಗತಿಲುಪ್ಪು! ಕೌರವೆ ತನ ಆಪ್ತ ದುಸ್ತ ಕೂಟೊಡೇ ಸೇರೊಂದು ಪಾಡ್ತಿನ ಯೋಜನೆ ಆದುಪ್ಪು! ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಅವು ಇಸ್ಪ ಆವಂದೆ ಉಪ್ಪು! ನಮ ಪೋಯಿನಪಗ ಲಡಾಯಿ ಲಕಂಡ ನಮ ಕಾದುನವು ಸರಿ ಆಪುಜಿ. ದಾದ ಮಲ್ಪುಗ್? ನಿಕಲ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಣ್ಣೆ.”

ಭೀಮ ದಡ್ಡೆ ಲಕ್ಪಾದ್ ಉಂತುವೆ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ಯೆಂಕುಲು ರಾಜಮನೆತನದಕುಲು ಪಣ್ಣಿನ ಹಮ್ಮು ಯೆಂಕ್ಲೆಗಿಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ರಾಜೆ ಈಯೆ. ರಾಜೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯೆಂಕುಲು. ರಾಜನ ನಿರೆಲ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ ಉಪ್ಪುನಕುಲು! ರಾಜೆ ತನ ನಿಚ್ಚಯೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ನಿರೆಲ್ಡ ಕೇಣೊಡ?”

“ಅಂಚತ್ತ ಭೀಮ.”

“ಅಣ್ಣಾ, ನಿಕ್ ಬೇನೆ ಆಂಡ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಂಕಡ ಆಪುಂಡು. ಈ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಂಡ ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ಪೊಕ್ಕಡೆಗ್! ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಸೊಂತ ಸಾದಿಲ್ ಇಜ್ಜ. ಈ ಪೋಯಿನ ಸಾದಿಡ್, ನಿನ್ ಪಿರವುಡೇ ಯೆಂಕುಲು ಬರ್ಪ್..”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸುತ್ತಲಾ ತೂಪೆ. ನಾಲ್ವೆರ್ ಮೆಗ್ಯಾಡ್ಲಲ ಅಂದಿಣ್ಣಿಲೆಕ ತರೆ ಪಂದಾವೆರ್. ಮಂತ್ರಿ, ಅಧಿಕಾರಿ ಕೂಟೊದಾಕ್ಲೆನ್ ತೂಂಡಲ, ಅಕುಲು ತನ ನಿಚ್ಚಯೊಗೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಂಚ ಮಲ್ಲ ಸೊರೊಟು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಇತ್ತೆ ಎಂಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಾರ್ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ. ದುರ್ಯೋಧನ ಕೂಟದಕಲ್ ಯೋಚನೆ ನಂಕ್ ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್? ವಿದುರಾ, ಈರ್ಲ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಹೆರಿಯೆರ್. ಲೆಪ್ಪೆರೆಗ್ ಈರೇ ಬಯ್ಲರ್. ಯೆಂಕುಲು ರಾಜೆರಂದ್. ಆಂಡ ಈ ಬೂಮಿ ನಂಕ್ ಸಾಸಿತನ? ಯೆನ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ನ ಅಪ್ಪಣೆನ್ ತರೆಟ್ ತುಂಬೊಂದು, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿದಾಡ್ಡ”

ರಾಜ್ಯೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಮಂತ್ರಿಲೆಗ್, ಸಾಮಂತೆರೆಗ್ ಒಪ್ಪಿಸಾಯೆರ್. ಪುಲ್ಕುಕಾಂಡೆ ಪ್ರಯಾಣೊಗಾಪಿನ ಮೂರ್ತೊಡು, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡ್ಡೆ ಮಾವುತೆ ಪಂಡಿನಂಚ ಸಿಂಗರಿತಿನ ಆನೆ ತರೆಬಗ್ಗಾದ್, ಅಡಿ ಊರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆನೆದ ಮಿತ್ತ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಭತ್ತಿ ಚಾಮರೊದ ಸಡಗರೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್, ಅಂಚಿನೇ ರಾಣಿವಾಸದಕುಲು ಪಿದಾಡ್ಡೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ ದಂಡಿಗದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರೊದ ಸೇಲೆಸೇಬಿನದ ಪೊಣ್ಣುಲು ಕೂಡೊಂದಿತ್ತೆರ್... ಅವ್ವೊಂಜಿ ಪೊರ್ಣುಕಂಟ್ ಮೆರಣ್ಣೆನೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಯಾತ್ರೆದ ಪೊರ್ಣುಡು ಕಡುಕೆಟ್ಟ ಶಕುನೊಲು ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಅಂಚ ಪೋನಗದ ಸಂಬುರ್ಡ ಆತೆಕಾತೇ ಆಂಡ್.

“ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನೋಲು ಪಂಡ ಎಂಚಿತ್ತಿನವು?” ಜನಮೇಜಯಗ್ ತೆರಿಯೊಂಬಿನ ತೊಡು.

“ಶಕುನದ ಪಕ್ಕಿಲ್, ‘ಹಸುಬ’, ಕಪ್ಪು ಪಕ್ಕಿ, ‘ತಾರುಹಂಗ’... ಇಂಚಿತ್ತಿನವು ದನಿ ಕೊರೊಂದು, ದತ್ತ ಬಾಗೊಡು ಪಾರೊಂದಿತ್ತ! ಕುದ್ಡೆಲ್ ಎದುರೆದುರು ಬತ್ತದ್ ಕಲ್ಕೊಂದಿತ್ತ! ಮುಗ್ಗಿರಿಲ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತ! ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಆನೆಲೇ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂಡ! ರತೊತ ಕುದುರೆಲ್ ಕಾರ್ ದಂಟ್ ದ್ ಬೂರೈ!

ಜತೆಟೇ ಇತ್ತಿನ ಜೋಯಿಸೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ರಾಜಾ, ಈ ಬಗೆತ ಶಕುನೋಲು ಕಂಟಕೊದ ಸಂಕೇತೋಲು! ನಿಕಲ್ ಗ್ರಹಗತಿಲ ಎಡ್ಡೆ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ, ಪಗನಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಕಾಲ. ಆಯಿಡ್ಡಾವರ, ನಿಕುಲು ಬತ್ತಿ ಸಾದಿಡೇ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಗು ಪಿರಪೋಪಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ” ಪಂಡರ್.

ಆಂಡ, ಜನಮೇಜಯಾ. ದೈವೊದ ಉರುನು ದೆತ್ತ ದಕ್ಕರೆಗಾಪುಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೋಯಿಸೆರೆನ ನುಡಿತಂಚ ನಡಪುಜೆ. ಅಯಗ್ ಒಂಜೇ ನಿಚ್ಚಯ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಲೆಪ್ಪುನಗ ಪೋವೊಡೇ! ಉಂದು ಕರ್ತವ್ಯ. ಪೋನಗ ಸಾದಿಡ್ ಪಕ್ಕಿ, ಮುಗ್ಗಿರಿ, ಕುದ್ಡೆಲ್ ತಿಕ್ಕಿನೆಕ್ ಪಿರ ತಿರುಗನವು ಸರಿಯತ್ತ. ‘ಬತ್ತಿನವು ಬರಡ್, ಗೋವಿಂದನ ದಯೆ ಉಪ್ಪಡ್’. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಪಣೊಂದು ಪಯಣ ದುಂಬರಿತೆ.

ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡ್ಡೆಡೇ ಎದ್ಕೊನುನ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತದೆ. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕರ್ಣ, ಜಯದ್ರಥೆ ಮಾತೆರ್ದ ಎದುರು ಬತ್ತದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಎದ್ಕೊಂಡೆರ್. ಓಲು ತೂಂಡಲ ಸಂಬುರೊನೇ! ಬೀದಿಲೆಗ್ ಸಿಂಗಾರೊನೇ. ಇಲ್ ಇಲ್ಲಗ್ ತೋರಣನೇ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆ ರಾಜಧಾನಿದ ಪಿದಯಿದ ಪೂ ಬನತಲ್ಪ ಉಂತುಲೆಕ ಮಲ್ತದೆರ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಗುರು ಹೆರಿಯೆರ್ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡೈರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೈರ್. ತನ ಮೆಗ್ಗನ ಜೋಕುಲೆಡ ಅರಿಪಿರಿಡೇ ಪಾತೆರ್ಗ ಅಯನ ಕುಸಿ ಆತೀತತ್ತ!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಬಲ್ಲ! ‘ರಿಪುರಾಯಮನ್ನಥ’ ಭೀಮಾ, ಬಲ್ಲ! ಪ್ರಚಂಡ ವೀರ ಫಲ್ಲುಣಾ ಬಲ್ಲ! ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರೆ ಬಲ್ಲ” ಇಂಚ ಪುದರ್ ಪಣೊಂದು ಲೆತ್ತೆ. ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ತರೊಂಡೆ! ಎದುರುಡು ಮಗಮಗ ಪಣೊಂದೇ ಬಂಜಿಡ್ ಧಗಧಗ ಇತ್ತಿನೆನ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀಯೆ! ಅಕುಲು ಕಣತಿನ ಕಾಣಿಕೆನ್ ಸಂತೋಸುಡೇ ದೆತೊಂಡೆ. ಮರ್ಮಾಲ್ ದ್ರೌಪದಿಗ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಮಾತೆರೆನ್ನ ಗಾಂಧಾರಿನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ.. ಅಲ್ಲಾ ದ್ರೌಪದಿಗ್, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರಿಪಿರಿಡನೇ ನುಡಿ. ಅಲ್ಲಾಡ್ಲೇ ದುರ್ಯೋಧನನಡೆಗ್ ಪೋಪೆರ್. ಆಯೆ ಕುಂತಿಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಎದ್ಕೊಂದು ಪೊರುಡೆ ಪಾತೆರ್ದ ಕಡಪುಡ್ಡೆ!

ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಂಚಿಗ್ ಪೋಯಿನಪಗನೇ ಇಂಚಿಡ್ ಬತ್ತಿನ ಶಕುನಿ, ಕರ್ಣ ಮೊಕುಲು ಕೌರವಡ ಪಣೊಂಡಿನಿ, “ಕೌರವಾ. ಉರೆತ್ತ ಕಿನ್ನಿ ಬಲೆಕ್ ಬೂರುಂಡು. ನನ ಪಗರಿ ಕಂತಾವೊಲಿ!”

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ದುಸ್ಸೆರ್ ಉಡಲ್ ಕಾಲಕೂಟ ಇಸೊತ ಬರಿಯೆ! ಉಂದು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಅಕಲೆಗ್ ಬಾಯಿದ ಪಾತೆರೊಲೇ ನಿಜ. ನಟನೆದ ನಡಕೆ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ದೂರೊಡ್ಡು ಬತ್ತಿನ ಆಯೆಸೊಡಿತ್ತಿನ ಅಕುಲು ತನ್ನಲೆಗಾದ್ ನಿರ್ಮಿದಿನ ಪೊಸ ಭವನೊಗು ಪೋಯೆರ್. ಅಡೆಗೇ ನಗರೊದ ಪ್ರಜೆಕುಲು ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ಆ ದಿನ ಭವನೊಡೇ ಇತ್ತದ್ ಬೊಡಿಬಚ್ಚೆಲ್ ಅರತೊನುವೆರ್. ಸೊಗಸಾಯಿನ ಸಂಗೀತ ಕಳೇರಿ, ಕವಿ, ವಾಗ್ಗಿಲೆನ ಸಭೆ, ವಿನೋದಕೂಟೋಲು, ಶುಚಿರುಚಿತ ಭೋಜನ ಇಂಚ ಉಲ್ಲಾಸೊಡು ಪಗಲ್ ಕರಿತೆರ್. ಇರ್ಲಡ್ ಪೊರುಡೆ ನಿದೆರೆರ್!

ಆ ಇರ್ಲೆಡೇ ಪುಲೊದ ಪೊರುಡು, ಧರ್ಮರಾಯ್ ಒಂಜಿ ಕೆಟ್ಟ ಕನ ಕಟ್ಂಡ್. . ಕಾಡ್ಡ್ ತಾನ್ ಪೋವೊಂದಿಪ್ಪುನಗ ತನ ಅರಮನೆತ ಮಾಳಿಗೆ ದಡ್ಡ ಮಗ್ಗರ್ಡ್ ತಿರ್ತ ಬೂರಿಲೆಕ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪೋಡಿದ್ ಲಕ್ಕುವೆ. ದೈರೊಗಾದ್, ದೇವರ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಪಗನೇ ಧಾಮ್ಯ ರುಸಿಕುಲೆಗ್ ಪಂಡ್ಡ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಪುಲ್ಯ ಆವೊಡಾಂಡ ಲೆಪುಡಾಯಿನೆಕ್ ಆರ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡೆ ಬತ್ತೆರ್. ವಿಚಾರ್ತೆರ್.

“ಗುರುಕುಲೇ, ಯಾನ್ ಕೆಟ್ಟ ಕನ ತೂದು. ಪೋಡಿದೆ.” ಪಣೊಂದು ಕನೊತ ಬಗೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಧಾಮ್ಯೆರ್ ದೈರ ಪಂಡೆರ್. “ನಿಜ. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಕನೊಟು, ಅನರ್ತೊದ ಸೂಚನೆ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಗಾಬರಿ ಆವಡ. ಊರುಗು ಪಿರಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಶಾಂತಿಕರ್ಮೊನು ಮಲ್ಪುಗ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ತೆಲಿಪುವೆ.

ಧಾಮ್ಯೆರೇ, ರಾಜ್ಯೊಡು ಶಾಂತಿ ಓಲುಂಡು? ನಾರದ ಮುನಿಕುಲೇ, ದುಂಬು ಒರ ರಾಜ್ಯೊಡು ತೋಜಿ ಬಯ್ಯಿನ ಉತ್ಪಾತೊಲೆನ್ ತೂದು, ಯೆನ ಐಸಿರಿ ನಾಶ ಆಪಿನೆತ ಸೂಚನೆ ಕೊರೆರ್. ಕೋಡೆದ ಕನೊಟುಲ ಅಷ್ಟೇ ಸೂಚನೆ ಉಂಡುಣ್ಣಿಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡು. ಬವುಸ, ದೈವೊದ ಇಚ್ಚೆ ಅಷ್ಟೇ ಆದಿಪ್ಪೊಡು. ಅಷ್ಟೆನ್ ಯಾನ್ ಅನ್ವೇಸೊಡೇ ಆಪುಂಡೊಡೊ?”

ಮನದಾನಿ ಕಾಂಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ಉಪಚರಿತ್‌ದ್, ತನಡಪ್ಪನೇ ಕುಲ್ಲಾವೊಂಬೆ. ಅಂಚಿಡ್ ಆ ಕೌರವ ಕೂಟೊಲ ಯೋಜನೆಡಿತ್ತಂಡ್. ಶಕುನಿ, ಕರ್ಣನ್, ಸೈಂಧವನ್, ಲೆತ್ತಾದ್ ಯೋಜನೆದ ಪೊಲಬು ಕೊರೆ. ತನ್ನಲೆನ ಯೋಜನೆದ ಸಿದ್ಧಿಗಾದ್ ಗಣಪತಿ, ಯಕ್ಷೇಶ್ವರಿ, ಕಲಾವತಿ, ದುರ್ಗಿ, ಭುವನೇಶ್ವರಿಲೆಗ್ ಪರಕೆ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಮಂತ್ರತಂತ್ರೊಲೆನ್ ನಂಬುನೆಡ್ವಾವರ ದ್ಯೂತಸಿದ್ಧಿದ ಮಂತ್ರೊನು, ಪಾಂಡವೆರೆ ತರೆ ಸೆಟ್ಟಾವುನ ಸಮ್ಮೋಹನ ತಂತ್ರ, ಮರ್ದಾಲೆನ್ ಒಟ್ಟು ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಉಂದೆತ ಗೋಚರನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪೋಡಿಗೆದ ಪ್ರಶ್ನೆಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಅಕುಲು ಅರಮನೆಡ್ಡ್ ಕೌರವೆ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್.

ಕೌರವೆ ಮುದಮೋನೆಡೇ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಸಭಾಮಂಟಪೊದ ಸುತ್ತ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆ. ಸಭಾ ಮಂಟಪೊನು ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುನಗ ಅಯನ ಪಾತೆರೊದ ಪೊರೇ ಪೊರು!

“ಅಮ್ಮೆರ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಈ ಅರಮನೆ, ಸಭಾಭವನೊದ ಬಗೆಕ್ ಈತ್‌ನೇಟನೇ ಪಂಡ್‌ದಿಪ್ಪೊಡು. ಬಲ್ಲೆ ತೂಲೆ! ದೇವ ನಿರ್ಮಿದಿನ ನಿಕಲ್ ಭವನೊದ ಪೊರು ಉಂದೆಟಿಜ್ಜಿ. ಉಂದು ನರಮಾನಿ ನಿರ್ಮಿದಿನವು! ಆಂಡಲ ತೋಜಾವೆ. ತೂಲೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಸಂತೋಸುಡೇ ತಿರ್ಗ್‌ದ್ ತೂಪೆ. “ದೇವತೆಲಾಂಡ ದಾನೆ? ನರಮಾನಿ ಆಂಡ ದಾನೆ? ನಮ ರಾಜ್ಯೊಡು ಶಿಲ್ಪಿಲೆನ ಚಾತುರ್ಮೆಗ್ ನಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಿ.” ಪಣ್ಣೆ. ಕಟ್ಟೊಣದ ವಿನ್ಯಾಸೊನು ಮೆಚ್ಚುವೆ. ಮಾತಲ ಪೊರು ರಚನೆಲ್! ಉದ್ಯಾನೊದ ಪೊರು ದಾನೆ? ತಾಮರೆ ಕಿರೆತ ಪೊರು ದಾನೆ? ಬೀದಿಲೆನ ಪೊರು ದಾನೆ? ಹಂಸ, ನವಿಲು, ಗಿಳಿ, ಕೋಗಿಲೆದ ನೋಟ ದಾನೆ? ತಿಗೊತ ಪಟ್ನಲ್ ದಾನೆ? ಪಚ್ಚೆ ಐಸಿರಿತ ಪಿತ್ತಿಲುಲು! ಮಯಿಂದ್‌ದ ಸೊಗಸ್! ತೂಂಡ ಮಯ ನಿರ್ಮಿದಿನೆಕ್ ದಿಂಜ ಕಮ್ಮಿ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕನೆ!

ಮುಲ್ಯ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವಲೆಕ ಪೊಡುಂಬೆ ಆತ್‌ಜೆ. ಅಯಗ್ ನಿಲ ಒವ್ವು? ನೀರ್ ಒವ್ವು? ಬಾಕಿಲ್ ಓಲು? ಗೋಡೆ ಓಲು? ಇಂಚಿನ ಗುಟ್ಟುಲು ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ಸಭಾಮಂಟಪೊದ ಶಿಲ್ಪೊಲೆನ್ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪೊನು ಮನದಿಂಜಿದ್ ಪುಗರುವೆ. ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚೆರ ಬುಡ್ಡಿನ ಸುಬಾವು ಅಯನವತ್ತ್.

ಆನಿದ ಕೌರವನ ಒಡ್ಡೋಲಗೊಲಾ ಬಾರೀ ವೈಭವೋದನೆ! ಭಗದತ್ತೆ, ಬಾಹ್ಯಕೆ, ಯವನೆ, ಸಂವೀರೆ, ಕೌಸಲೆ, ಚೇದ್ಯೆ, ಮಾಗಧೆ. ಇಂಚ ದಿಂಜ ರಾಜೆರಾಕುಲು, ಸಚಿವೆರ್, ಅಧಿಕಾರಿ ವರ್ಗೊದಾಕುಲು ರಾಜಸಭೆ ಸೇರ್ದಿತ್ತೆರ್. ಆ ಮಾಮಲ್ಲ ರಾಜಸಭೆ ದೀಂಜಿದೇ ಪೋಂಡು. ಜಾಗೆ ಯಾರಂದಿನೆಕ್ ಸಾರಥಿಲ್, ರಾವುತೆರ್, ಯೋಧೆರ್. ಭವನೊದ ಪಿದಯಿಡೇ ಉಂತೊಂಡೆರ್. ಕೌರವನ ಆನಿದ ಸಿರಿತನೊದ ನೋಟ ಅಮರಾವತಿಡ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನನೆ! ಒಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಪೊರುದ ಜೂಜುದ ಜಾಗೆ! ಬೇತೆಬೇತೆ ಕೋಡಿಡ್, ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಗೋಷ್ಠಿ, ಸಂಗೀತ ಸುಧೆ, ತರ್ಕ ಗೋಷ್ಠಿ. ಮಾತಲಾ ಮಿತ್ತ ಮಟ್ಟದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮೊಲೆ!

ಶಕುನಿ ಸುಬಗಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ. “ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಗಡೆಗೊಬ್ಬು ಗೊತ್ತುಂಡು, ಇಸ್ವ ಉಂಡುಡ ಗೊಬ್ಬೊಲಿ. ಲೆಪ್ಪಲೆ. ಸಭೆ ಆಯೆ ಗೊಬ್ಬುನೆನ್ ತೂವಡ್. ರಾಜೆ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುಂಡನೇ ಎಡ್ಡೆ. “ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬು ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದಿನ ರಾಜೆ ಒಂಜಿ ಮುರೊನ್ನೆ” ಪಣ್ಣೆ ಲೋಕನುಡಿಯೆ ಉಂಡು. ಯೆಂಕುಲು ಮುರೊಲ್ಲತ್ತ.” ಪಣೊಂದು ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಕುಸೆಲ್ ತೆಲಿಕೆ ತೋಜಾಯೆ. ಅವು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತಾಗ್ಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಾತೆರೈರೆ ಪಂಡ್ ಕೊರೊಡ?

“ಅಂದ್, ಅಂದ್. ಗೊಬ್ಬುನೆಟ್ ದಾದ ತಪ್ಪು? ಆಂಡ ಎಡ್ಡೆ ಜನೊಕುಲು ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬೊಡುಂದು ಹೆರಿಯೆರ್ನು ನುಡಿ. ಶಕುನಿಗ್ ಸರಿ ರೀತಿಡ್ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಕೌರವೆರಾ ಆತೇ! ಅಕ್ರಮೊದಕಲೆಡ ಯೆಂಕುಲು ಎಂಚ ಗೊಬ್ಬುನು? ನಂಕ್ ಗೊಬ್ಬುನಗ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆಪುಜಿ..”

ಕೌರವೆ ಶಕುನಿ ಬೀಜಿದಿನ ಜಾಲೊನು ನನಲಾತ್ ಬುಡ್ಡಾವೆ.

“ಆವಡ್ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕುಲು ಹೃದಯವಂತೆರ್! ಯೆಂಕುಲು ದುರ್ಜನೆರ್. ನಿಕುಲು ವಿರಾಗಿಲ್, ಯೆಂಕುಲು ಜೊಲ್ಲೆ ಅರೈಲೆರ್! ಇಂಚತ್ತ ನಿನ ಅಂದಾಜಿ? ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕುಲು, ನಿಕುಲು, ಪಣ್ಣೆ ಬೇದ ಒಲ್ಲಡ್ಡ್ ಬತ್ತಂಡ್. ನಮ ಮಾತೆರಾ ಇತ್ತೆ ಒಂಜೇ ಅತ್ತ? ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪೊರುಡು ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಡು ದಾಯೆಗ್?”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ಲಾ ಆಯನ ಪಾತೆರ ಇಸ್ವ ಆಂಡ್. ಆಂಡಲ ಎಚ್ಚರೊಡೇ ಪಾತೆರೈ. “ಅಂದ್, ನಮಡ ಬೇದ ಇಜ್ಜಿ. ಬೇದೊಗು ಇಡೆ ಕೊರೈಲಾ ಬಲ್ಲಿ. ನನೊಂಜಿ ಸೂಕ್ತುಮೊದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಜೂಜು ಪಣ್ಣಿನವು ವ್ಯಭಿಚಾರಿಲೆಗ್, ಚಾರಣೆರೆಗ್, ನಲಿಕೆದಾಕ್ಲೆಗ್, ಕಬಟದಕ್ಲೆಗ್ ಮೊಕ್ಲೆಗೇ ಸರಿ ಅತ್ತಾಂದೆ ಗಾಂಬೀರ ನಡಕೆದಕ್ಲೆಗ್ ಅತ್ತ.”

ಶಕುನಿಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಚರ್ಚೆ ಪಂಡ ಕುಸಿಯೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನೀತಿ ತೆರಿದಿನಾಯೆ ದ್ಯೂತೊನು ದುರ್ವ್ಯಸನ ಪಣ್ಣುಜೆ. ಶ್ರೋತ್ತಿಯೆರೆಗ್, ಯತಿಕುಲೆಗ್ ಬೊಕ್ಕ ಹೇಡಿಲೆಗ್ ದ್ಯೂತ ಆವಂದಿನನೆ! ಆಂಡ ನೆಂಪುಡುಪ್ಪಡ್, ದ್ಯೂತ, ಬೋಂಟೆ, ಗಣಿಕೆ ಸಂಗ.... ಉಂದು ಮಾತ ಸುರು ಆತಿನಿ ರಾಜಕುಲತಕ್ಲೆಗಾದೇ! ಉಂದೆತ ರುಚಿ ತೂವಂದಿನ ರಾಜೆ ಮುರೊನ್ನೆ! ನಿಕುಲು ರಾಜಕುಲತಕುಲೇ.”

ಯೇರ್ರ ಮನಿತಿಚೆರ್. ಶಕುನಿಯೇ ಕುಡ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ ರಾಜಧರ್ಮೊನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೇರಾಂಡಲಾ ರಾಜನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಅತ್ತಡ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುಗು ಲೆತ್ತಂಡ, ಆಯೆ ‘ಬರುಜಿ, ಆಪುಜಿ’ ಪಂಡೆಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆಡ್ ಮಾನ್ಯತೆ ತಿಕ್ಕಂದ್..”

ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಜೂಜುಗ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಕ್ ಮನಸ್ ಉಂಡುಡ ಲಕ್ಕ್ದ್ ಬಲ್ಲ. ರಾಜಧರ್ಮನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವಂದಾಂಡ ಬರೊಡ್ಡಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತಾಳೆ ತತ್ತಂಡ್. “ಅಂಚಿತ್ತೆ, ಜೂಜುಗ್ ಲೆತ್ತಂಡ ಪೋವೊಡುಣ್ಣಿನವು ರಾಜಧರ್ಮ ಪಣ್ಡ ಯೆಂಕಲ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಆಂಡ ವಂಚನೆದ ಜೂಜು ಆ ರಾಜಧರ್ಮಗು ದೂರನೆ! ನಿಕಲ್ ಜೂಜುದ ರೀತಿ ಒವ್ವು? ರಾಜ ಸಂಪ್ರದಾಯೊಡು ಬರ್ಪಿನವ? ಅತ್ತೆ ಕಬಟ ಕೂಟುದಿನವ? ಧರ್ಮಸಮ್ಮತಿದವಾಂಡ ಯಾನ್ ಬರ್ಪೆನೆ. ಬತ್ತೆಚೆಡ ಜನಾರ್ದನನ ಆಜೆ!”

ಜನಮೇಜಯೆ ಕತೆ ಕೇಣೊಂದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಕೇರಿಗ್ ದಾದಾಂಡ್‌ಂದ್ ತೆರಿವುನ ಅಯನ ಅಮಸರೊಗು ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ತೆಲೊಂದು “ರಾಜ ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಯೇರೇರೋ ರಾಜರೆನ ಕರ್ಮಫಲ ಪಣ್ಣಿನವು ಉಂಡತ್ತೆ? ಅವು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪರೆ ಬುಡ್ಡುಂಡ? ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ದೈರದಾಯೆನೆ!! ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಸಾರ ತೆರಿದಿನಾಯೆನೆ! ಆಯನ ಗಿರಚಾರ! ಜೂಜಾಟೊಗು ಮನಮಲ್ತೆ. ತಾನ್ ಗೊಬ್ಬುವೆ ಪಂಡೆ.

ಈತೇಟನೇ ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನೊಲೆನ್ ತೂದು ಚಿಂತೆಡ್ಡಿತ್ತಿನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಅಪಶಕುನದನೇ ಸರಮಾಲೆ! ದ್ರಾಪದಿನ ಬಲತ ಕಣ್ಣ್ ಅದರ್‌ಂಡ್. ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆಗ್ ದತ್ತಕಣ್ಣ್, ದತ್ತಬುಜೊಲು ಅದರ್‌ಂಡ್. ಭೀಷ್ಮಾದಿಲೆನ ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ಂಡ್! ಆಂಡ ಶಕುನಿ ಸುಯೋಧನನಕ್ಲೆಗ್ ಉಳತ್ತಳಯಿ ಕುಸಿಯೇ ಕುಸಿ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ.... ಈ ದ್ಯೂತ ಪ್ರಸಂಗೊನು ರಡ್ಡ್ ರೀತಿಡ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊನೊಲಿ. ಉಂದು ಕುರುಪತಿಗ್ ಪುಣ್ಯಕಾಲ. ಆಂಡ ಭವಿಷ್ಯೊದ ದಿಟ್ಟಿಡ್ ತೂಂಡ, ಉಂದು ಭರತಖಂಡೊದ ರಾಜಿರಾಕ್ಷೆನ ಅಳಿಯಂತೊದ ಸೂಚನೆ! ನಿಜೊವಾದ್ ಉಂದು ಪಾಂಡವೆರ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲನೆ! ಅಂಚಾದೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿಂತನೆದ ಗಟ್ಟಿತನ ಸಡಿಲ್ ಆಯಿನಿ!

ಜನಮೇಜಯೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣುವೆ, “ಕಬಟದಕಲ್ಪೊಟ್ಟುಗು ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುನು ತಪ್ಪಂಡ್ ತೆರಿದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ದಾಯೆ ಒಪ್ಪೊಂಡೆನ?”

“ಜೂಜು ಪಂಡ ಅಂಚೆನೆ. ಅಪ್ಪೊಂಚಿ ಗಿರ, ಜಾನೊದ ಅಡಿಮುದೆಲ್ ತಪ್ಪಾವುನ ಚಟ! ಬಂಗಾರ್‌ದೊಟ್ಟುದ ಕರ್ಬ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಬುದ್ಧಿ ಬರ್ಪೆ ಪೋಂಡು. ಗೇನೊದ ಮೋನೆ ತಿರ್ಗ್‌ಂಡ್. ನಾಚಿಕೆ ದೂರ ಆಂಡ್. ಅಂತರಂಗೊಡು ಸೋಲುದ ನಿರೆಲ್ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಅಂಚಿಂಚಿಂವ್, ರಾಜಕುಲೊಟೇ ಪುದರಾತಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವ ಕೂಟ ಒಡ್ಡುದಿನ ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕ್ದ್ ಬೂರ್ಪೆ. ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುದ ಗದ್ದಿಗೇನ್ ಯೇರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ಭೀಮನಕುಲ್ಲಾ ಬತ್ತೆದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ದತ್ತಮೆಯಿಟ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ದೈತರಾಷ್ಟ್ರಲಾ ಬತ್ತೆದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ! ಆ ಕಡೆಟ್ ಕೌರವೆ, ಶಕುನಿನಕುಲು ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್.

ಪಗಡೆಗೊಬ್ಬು ಸುರುವಾಂಡ್. ದಾಳೊಲೆನ್ ಪಾಡ್ಡಾಂಡ್! ಗೊಬ್ಬೊಂದುಪ್ಪನಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಾನ್ ಒಡ್ಡಿನ ‘ಪಣೊ’ನು ಕಳೆವೊಂದೇ ಪೋಪೆ. ಶಕುನಿ ತುಡೆ ತಟ್ಟಿರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆ. ಸೋತೊಂದಿಪ್ಪುನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೂಜುಗೊಬ್ಬುನೆನ್ ಉಂತಾವೆನ ಪಣ್ಣಿನನೆ ಶಕುನಿಗ್ ಆತಂಕ. ಆಯಿಡ್ಡಾವರ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನ ಬಿಗಡುಲೆಕನೇ ಪಾತೆರವೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಚಿತ್ತ ಅತಂತ್ರ ಆಂಡ್. “ಶಕುನೀ, ಗೊಬ್ಬು ಸುರು ಆಯಿನಪಗನೇ ಬೊಬ್ಬೆ ದಾಯೆಗ್? ಬಾಯಿ ನಿಲಿಕೆ ಪಾತೆರ್‌ಂಡ ಗೆಂದೆರಾಪುಜಿ. ನಿನಡ ಜೂಜುದ ಬುದ್ಧಂತಿಕೆ ಉಂಡುಡ ತೋಜಾಲ. ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದೊಡಾಂಡ ಖಿಡ್ಲ ಕಸರತ್ತ್ ಮುಕ್ಯ ಅತ್ತೆ?”

ಶಕುನಿನವು ಬಜೀ ತೆಲಿಕೆ. “ಗೊಬ್ಬನೆಟ್ ಯಾನ್ ಕಮ್ಮಿ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ದಾಲ ತರೆಬೆಚ್ಚಿ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ.”

ಕೌರವೆ ನಡುಟ್ ಬಾಯಿಪಾಡುವೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ‘ಪಣೊ’ ಎಂಚಿನ? ಪಣ್.”

“ಪಣ್ಣೆ. ಜೂಜು ದುಂಬರಿಯಡ್. ನಿಕ್ಲೆಡ್ ಯೇರ್ ಗೊಬ್ಬವರ್? ಈಯಾ? ಅತ್ತ, ಶಕುನಿಯ? ಶಕುನಿಯೇ ಗೊಬ್ಬಡ್, ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ.”

ಇರ್ದೆರಲ್ಲಾ ಪಣೊನ್ ಒಡ್ಡೊಂದು ಪೋಪೆರ್! ದಾಳೊಲು ಪುರಲ್ಂಡ್. ಇರ್ದೆರಲ್ಲಾ ಕೈಯಿ ಚಲೊಕೊಲು ಬಿಗುತನೆ! ಅಂಚ ಆ ಗೊಬ್ಬು ದುಂಬರಿನಂಚ ತಾಮಸ ಬಾಮೋಗೇ ಇಡೆ ಆಂಡ್. ಹಟ, ತಂತ್ರೋಲೆನ ನಡುಟು ಬೊಬ್ಬೆ ಸುರುವಾಂಡ್! ಈ ಗಡಿಬಿಡಿತಿ ನಡೆಟ್, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೋತೊಂದೇ ಪೋಯೆ! ಆಯೆ ಬಯಕಿದಿನ ದಾಳ ಬೂರ್ದಿನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಅಂಚಿಡ್ ಶಕುನಿಗ್ ಗೇಲ್ದ ಮಿತ್ತ್ ಗೇಲೇ!!

“ಹೊ! ಕೌರವೆ ಗೆಂದಿಯೆ! ನನ ದುಂಬುಗು ನಿನ ‘ಪಣ’ ದಾದ?” ಶಕುನಿ ಕೇಣುವೆ.

ಈ ಸರ್ತಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ‘ಪಣ’ ಮಲ್ಲೆನೇ ಆಂಡ್. ಬಂಗಾರ್ಡಲೆಕ್ಕಂತಿನ ರಡ್ಡ್ ಸಾವಿರ ರತೊಕುಲು, ಎಣ್ಣೆಸಾವಿರ ಕುದುರೆಲೆನ್ ‘ಪಣೊ’ಕ್ ದೀಪೆ! ದಾಳೊಲು ಬೂರಿಯೆ! ಆಂಡ್! ದೈವ ದುರ್ಜನೆರೆನ್ ತರೊಂಡು! ಶಕುನಿ ಅಬ್ಬರೊಡೇ ಅರೆದೈ!

ಶಕುನಿ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಗೊಬ್ಬುದ ಚಲೊಟು ಉಬ್ಬಾವೊಂದೇ ಪೋಪೆ! ಅಂಚ ಈ ಸರ್ತಿ, ಪತ್ತೆಸಾವಿರ ಆನೆಲು!... ದಾಳ ಚೆಲ್ದ್ ತೂನಗ ಅವುಲಾ ಕೌರವನ ಕೈ ಸೇರ್ಂಡ್. ಶಕುನಿ ನಲಿಪುವೆ.

“ಯಾನ್ ಆತ್ ದಾಲ ದರಿದ್ರೆ ಅತ್ತ” ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಈ ಸರ್ತಿ ತನ ಬೊಡೆದಿನ ದಾಸಿಪೊಣ್ಣಲೆನ್ ‘ಪಣೊ’ಕ್ ದೀಪೆ!

“ಜನಮೇಜಯಾ, ಯೇತ್ ಜಾಗ್‌ರ್ದೆಡ್ ಗೊಬ್ಬುಂಡಲಾ ದಾನೆ ಪಲ? ದೈವೊದ ಲೀಲೆ ನಡಪೊಡತ್ತ? ಪಣೊತ ಪೊಣ್ಣಲೆನ್ನಾ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೋಪುವೆ.

ಶಕುನಿ ಜೂಜುಡು, ಅಂಚಿನೇ ಕುಹಕೊದ ಪಾತೆರೊಡು ಗಟ್ಟಿಗೆನೆ!

“ರಾಜ ಧರ್ಮಜಾ. ಈ ಸೋತುದ! ಕಳ್ಳದೀತಿನ ಬುತ್ತಿದಲೆಕ ಜಯ ಯೆಂಕ್ಲೆಗಾಂಡ್! ಇತ್ತೆಲಾ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಿಕ್ಕ ಸೋಪುನ ಪೋಡಿಗಿ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ಇತ್ತೆನೇ ಜೂಜುನು ಉಂತಾವುನವು ಎಡ್ಡೆ! ಅತ್ತ, ದೈರ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ, ಅರಸುಡ ಪಂತೊದ ಚಲ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ದುಂಬುದ ಪಣ ದಾದಂದ್ ಪಣ್!”

ಶಕುನಿ ತನ ಗೆಲೆದ ಹಮ್ಮುನು ನಲ್ದೇ ತೋಜಾವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುಚೆ. “ಏ..... ಸೌಬಲಾ, ಎಂಕುಲು ಯೇರ್‌ಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಎಂಕುಲು ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜನ ಜೋಕುಲು! ಎಂಕ್ಲೆನ ಸಂಪೊತ್ತು ದಾನೆ ಕಡಿಮೆದನ? ಯಾನ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೀಮೆದ ರಾಜಿ! ಯೆನನ್ ಮೀರುನ ರಾಜಿ ಯೇರುಲ್ಲೆ? ಆವಡ್! ಇತ್ತೆ ಪತ್ತೆಸಾರ ರತೊಕುಲೆನ್ ಒರಾನೆ ‘ಪಣ’ ದೀವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಉಂದೆತೊಟ್ಟುಗು ನಲ್ಪಸಾರ ಕುದುರೆಲೆನ್ನ ಸೇರ್ದಾದೆ.”

ಗೊಬ್ಬು ಸಾಗ್‌ಂಡ್. ತೂವ ತೂನಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅವ್ವೆನ್ನಾ ಸೋಪುವೆ! ಶಕುನಿನ ಮಂತ್ರತಂತ್ರೋಲೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಅರಸು ಒವ್ವೆನ್ ‘ಪಣ’ ದೀಂಡಲಾ ಶಕುನಿನ ಚೇಷ್ಟೆ ಇಜ್ಜಿಂದಿಜ್ಜಿ!

“ಪಣ ದೀದ್ ಗೊಬ್ಬಲ ಧರ್ಮರಾಯಾ. ನಿಕ್ಕಾಂಡಲ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯ ಉಂಡು. ಕೌರವಗ್ ಯೇರ್ನ್ ಸಾಯೊಲ ಇಜ್ಜಿ. ಕೌರವನ ಪುಣ್ಯೋಡೇ ದಾಳ ಬೂರೊಂದುಂಡು!”

ಬೊಕ್ಕೊಲ ಗೊಬ್ಬದ ನಡೆ ಅವ್ವೇ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಣ ಒಡ್ಡುನು, ಸೋಪುನು. ಇಂಚೆನೇ! ಈ ನಡೆಟ್, ಸರ್ದ ಸೈನಿಕೆರೆನ್, ಸರ್ದ ಸಂಪೊತ್ತುಲೆನ್, ಕಳೆವೊಂಡೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕೊಲ ಅಜಿಪ ಸಾರ ಆನೆದ ಕಿನ್ನಿಲೆನ್, ಒರುಂಬ ಸಾವಿರ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಪಣ ದೀಪೆ. ಆವುಲ ಕೌರವಗೇ ಪೋಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೋಪುನು ಸೀದೊದ ಬಗೆಟತ್ತಂದ್ ವಿದುರಗ್ ಗೊತ್ತಾತ್ಂಡ್. ಅಯಗ್ ಅಳ್ಕೆಆತಂಕ ಬೊಕ್ಕ ಕೋಪ ರಡ್ಡೆಲ ಒಟ್ಟಾಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನನ ಜೂಜಾಟ ಯಾವು. ಈ ಕಬಟ ಗೊಬ್ಬದ ಶಕುನಿಂಟುಗು ದಾಯೆಗ್ ಗೊಬ್ಬೊಡು? ಆಯೆ ಓಲು? ಭರತವಂಶೊದ ರಾಜೆರ್ ಓಲು? ಮುಲ್ಪ ನಡಪುನ ಚೇಷ್ಟೆಲ್ ದಾದವು? ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ ದುಂಬಾಯಿ ಮಹನೀಯೆರೇ, ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಮನಿಪಂದೆ ಉಲ್ಲರತ್ತ? ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಉಂದು ತೆರಿಯುಜ? ಮುಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನ ಹೆರಿಯೆರೆಗ್ ಮಾತ ಉಂದು ಸಮತೊನ?”

ವಿದುರನ ಪಾತೆರೊಗು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆವಡ್, ಭೀಷ್ಮ ಆವಡ್, ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡುಜೆರ್! ವಿದುರೆನೇ ಪಣೊಂದು ಪೋಪೆ. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ಲೆನ ವಂಶೊದ ಪುರೂರವೆ, ನಹುಷೆ, ದುಷ್ಯಂತೆ, ಕುರು, ಸಂವರಣೆ, ಯಯಾತಿಲೆಕಂತಿನ ಮಾರಾಜೆರ್ ಬುಳೆಪಾಯಿನ ರಾಜ್ಯ ಉಂದು! ಆಹಾ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಂಶೊಡು ಪುಟ್ಟುದಿನ ಈ, ನಾಶೊಗಾಪಿನ ಪಜ್ಜಿ ದೀವೊಂದುಲ್ಲತ್ತ?”

ಆಂಡ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂದುಜೆ! ವಿದುರನ ಕೋಪ ಕೌರವೆರ್ನಂಚಿ ತಿರ್ಗೊಂಡ್.

“ಕೌರವಾ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ‘ಪಣೊ’ತ ಮಿತ್ತ ‘ಪಣ’ ದೀವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಈ ಯೆಂಚನಾ ಗೆಂದೊಂದೇ ಉಲ್ಲ. ಇತ್ತೆ ನಿನ ಕೈಯೇ ಮಿತ್ತ ಆಂಡಲ ಉಂದೆಟ್ ಅಕೇರಿಗ್ ನಿಕ್ಕ ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಜಿ! ಈ ‘ಪಣ’ ಪಣ್ಣಿನವು ಯಮನ ಸಾಲ ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ! ಇತ್ತೆನೇ ಸಾರಿಸಾರಿದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ! ಈ ಕಬಟ ಜೂಜುನು ಇಡೆಗೇ ಉಂತಾಲ. ಯಾವು. ಈ ಗೆಂದಿಯೆಡಲ ಗೆಂದಿನ ಸಂಪೊತ್ತು ನಿಕ್ಕ ದಕ್ಕಂದೆ ಪೋವು! ಸೋತಿನಾಕುಲು ಪೋಡ್ಕುವೆರ್ ಪಣ್ಣ ಎಣ್ಣೆಡ! ಆಕ್ಲೆನ ಕಣ್ಣೆಕೆಬಿಕೆಲೆನ್ ತೂಲ! ಅಪಗ ನಿಕ್ಕೇ ತೆರಿಯುಂಡು! ಕೌರವಾ. ಉಂದು ಚೀಪೆ ಪಣ್ಣ ತೋಜಿಂಡಲಾ ಕಯ್ಗೆ ವಿಷ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ! ಉಂದು ನಿನನ್ ಕೆರ್ಪುಂಡಾ, ದೆರ್ಪುಂಡಾ ಯಾನ್ ಪಿಣಯೆ. ನಿನ ಲೋಬ ಬುದ್ಧಿ ಈತೆಟೇ ಕಡೆ ಆವಡ್.

“ಕೌರವಾ ಗೆಂದಿನೆತ ಹಾಂಕರೊಡು ಲಾಗ್ಯಡ. ಕೇಡ್‌ಗ್ ಮೂಲ ಆದುಪ್ಪುನ ಶಕುನಿನ್ ಮುಲ್ಪಡ್ಡ ಕಡಪುಡ್ಡ ಕೊರು. ಸೋತೆ ಪಂಡ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಪಂದೆ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪೊರ್ಡು ಪಾತೆರ್ಪುಲ. ಏಕ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯೊಗು ಈ ಬೂಮಿನ್ ಸುರೂಟು ಹದ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನ ವಂಶ ಒರಿಯೊಡಾಂಡ ಉಂದು ಅಗತ್ಯ. ಈ ಹೆರಿಯೆರೆನ ನುಡಿತಂಚ ನಡಪುಲ.”

ಕೌರವಗ್ ವಿದುರೆ ಇಂಚ ನಡುಟ್ ಅಡಿ ಮಲ್ತಿನವು ಇಸ್ತ ಆಯಿಜಿ. ಈತ್ನೇಟ ಆಯನ ಯೋಜನೆದಂಚನೇ ನಡತಿನೆತ ಕುಸಿನ್ ಕಡೆ ಮಲ್ಪುನ ವಿದುರಗ್ ಕೊಲ್ತೊನುಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ,

“ವಿದುರಾ, ಈ ಎಂಚಿನಾಯೆಂದ್ ಪಣೊಡು? ‘ಖೋಳ’ ಪಣೊಲಿಯೆ? ಆಪುಜಿ. ಸಕಲಕಲೆನ್ ಕಲ್ತೊಂದ. ಮಲ್ಲ ಮನಸ್‌ದಾಯೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ ಪಂಡ ಲೋಕೊಡಿತ್ತಿನ ದಡ್ಡೆರೆನ ಅಧಿದೈವೊನೆ ಈಯಾದುಲ್ಲ. ಪಂಡಿತನ

ಗುಣೋಲ ನಿನಡ ಇಜ್ಜಿ. ಪಂಡಿತೆರ್ ಯೇರಾಂಡಲಾ ಸಲಹೆ ಕೇಣ್ಂಡ ಮಾತ್ರ ಹಿತಾಹಿತೋನು ಪಣ್ಣೆರ್. ವಿದುರಾ ಎಂಕುಲು ಯೇರಾಂಡಲಾ ಇತ್ತೆ ನಿನ ಸಲಹೆನ್ ಕೇಂಡನ? ನಿಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಹಿತೋನೇ ಮುಕ್ಯ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ನಡಕೆಡ್, ನಂಬಿಕೆಡ್ ದಿಂಜ ಪರಕ್ ಉಂಡು. ಅಂಚಾದೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸರಿ ಬರುಜಿ. ಉಂದು ನಿಕ್ಕ ಗೊತ್ತುಂಡು. ನಿಕ್ಕ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುದ ವಿಧಾನೋಲು, ನಸೆ, ರುಚಿ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಆಂಡಲ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ! ಈ ಪಗಡೆ ಯಾಗೊದ ರೀತಿನೀತಿಲ್ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುನಕ್ಲೆಗೇ ಗೊತ್ತು. ನಿನಲೆಕ ಗೊಬ್ಬಂದಿನಕ್ಲೆಗತ್ತ್.”

ವಿದುರೆ ಮನಿಪುಜೆ. ಕೌರವನೇ, “ವಿದುರಾ, ಈ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣಿನ ಹೆರಿಯೆ.. ಆಂಡ ಈ ಶಕುನಿನ್ ರಾಜದ್ರೋಹಿ ಪಣೋಂದುಲ್ಲ! ಅವು ಸುಳ್ಳು. ದಯದೀದ್ ಇತ್ತೆನೇ ಪಗಡೆದ ಅಂಗಣೊಡ್ ಪಿದಯಿ ಪೋಲ. ಯಾನ್ ನಯವಂಚಕೆ ಅತ್ತ್. ನಿಕ್ಕ ದಾಯೆಗಾ ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಅನ್ನಾನ ಉಂಡು. ಅವು ನಿಜ ಅತ್ತಂದ್ ದುಂಬುಗು ನಿಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಾಪುಂಡು. ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬುದ ಕಳೊಟು ಈ ಅಜಕೆ ಪಾತೆರುನ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ.

ಸಭೆಟ್ ಇತ್ತಿನ ಆಚಾರ್ಯದ್ರೋಣೆರ್ ಈ ಗೊಬ್ಬುದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಪುಜೆರ್. ಭೀಷ್ಮ್ ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ನೆರುಜೆರ್. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ದಾಲ ಮನಿಪುಜೆರ್. ಎಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತಂಟೆಗೇ ಬರುಜೆರ್. ಬಾಹ್ಲಿಕೆ ದಾದಾಂಡಲ ಪಂಡೆರ? ಅಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತ ಯೆನ ರಾಜಗ್ ಸಾಜವಾಯಿನ ನಡಕೆಡ್ ತಪ್ಪು ತೋಬುಜಿ. ಅಂಚ ಮನಿಪಂದೆ ಇಜ್ಜೆರ? ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ದಡೆರ? ಈ ಒರಿಯೆ ಬುದ್ಧಂತೆನ? ತತ್ತ ತೆರಿದಿನಾಯೆ ಈಯೆ ಒರಿಯೆನ? ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮುಲ್ಪ ಬತ್ತದ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪೊಡಿ. ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜಸೂಯಯಾಗೊಗ್ ಅಡಿ ಬಯ್ಯನಕ್ಲೆನ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ಸವುರ್ಡ್ ಪಾಡ್ಲೆ! ಅಂಚಿನೇ ಎಂಕ್ಲೆನ ಈ ಸುಖದ್ಯೂತ ಯಾಗೊಗ್ ಅಡಿ ಒಡ್ಪುನ ಈ ವಿದುರನ್ ಸವುರ್ಡ್ ಪಾಡುನಕುಲು ಯೇರಾ ಇಜ್ಜೆರತ್ತ್?”

ದುರ್ಯೋಧನನ ದರ್ಪೊದ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ವಿದುರೆ ಬಿಗುಬೇಜರ್ಡ್, “ಕೌರವಾ, ಈತೊಂಜಿ ಹಾಂಕರ ಎಡ್ಲೆ ಅತ್ತ್. ಉಂದೆಡ್ಲಾವರ ನಿಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಉಂಡು. ಅನರ್ತೊದ ಉರುಲೆನ್ ಈಯೆ ಬಲ ಮಲ್ಪೊಂದುಲ್ಲ. ಉಂದೆಡ್ಲಾದ್ ವೀರನಾರಾಯಣೆ ನಿನನ್, ಅಂಚಿನೇ ನಿನ ದುಸ್ವಕೂಟೊದ ಶಕುನಿ, ಕರ್ಣ, ಸೈಂಧವನಕ್ಲೆನ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನೇ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಮುಗಿಪಾವೆ. ಉಂದು ನೆಂಪುಡುಪ್ಪಡ್.”

ವಿದುರನ ಪಾತೆರೊದ ನಡುಟೇ ಕೌರವೆ ಶಕುನಿಗ್ ಕಣ್ಣ್ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯಗ್,

“ನಿನ ಸಂಪೊತ್ತುಲೆನ್, ಸೇವಕೆರೆನ್ ಮಾತ ಪಣ ದೀದ್ ಸೋತುದ. ಸುಯೋಧನೆ ಯಾನ್ ಕಟುಕೆ ಅತ್ತ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಸೋತೆ ಪಣ್ಣ್ ಒಪ್ಪಿದ್, ಜೂಜುನು ಉಂತಾಲ.”

ಅಪಗನೇ ಶಕುನಿ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆ. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬು ಉಂತಾವೊಡ? ನಿನ ಕಂಗ್‌ದಿನ ಮೋನೆನ್ ತೂವೆರೆಗೇ ಆಪುಜಿ. ಅತ್ತಂದೆ ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕೆಂಗುಡೆರಂಚ ಕಣ್ಣೆಡ್ಲೇ ಜೂಜು ಉಂತಾವುನ ಸೂಚನೆ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ನಿನ್ನವು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ನ ಸಾಜ ಹಟನೆ! ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಪಣ ಇಜ್ಜಂದಿ ಗೊಬ್ಬು ಮೆಚ್ಚುಜಿ.”

ನಂಜಿ ತೆಲೈದ ಶಕುನಿನ ತಂತ್ರ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಿಸ್‌ರ್ದ ಚಿತ್ತೊಡು, ಒಂಜಿ ಕೋಟಿ ಪಣವುನು ಪಣ ಒಡ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ಸೋತಡ ಐಕ್ ರಡ್ಡಾಪಟ್ಟ ಕೊರೊಡುಂದು ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣೆ. ಇಂಚಿನೇ ಮೂಜಿ ಪಟ್ಟ, ಐನ್ ಪಟ್ಟ, ಏಳುಪಟ್ಟ, ಒರುಂಬಪಟ್ಟ ದೀವೊಡಾಂಡ್. ಆಂಡ ಮಾತೆಟ್ಟ ಗೇಲ್ ಕೌರವಗೇ! ಆಯೆ ಗೆಂದಿನೆತ ಮಾತ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರೊನ್ನ ಬರೆವೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಕೌರವನ ಚೇಷ್ಟೆ ಹೆಚ್ಚಾಂಡ್. “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನನೊಲ ಪಣ ದೀಪಿನಾಂಡ ದೀಲ. ದೊಡ್ಡದ ಜಣಜಣ

ಕೇಣ್ಡ್ ಬರಡ್” ಪಣ್ಡ್ ಕೆಣಕಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನಡ ಪದ್ಮ ಸಂಕೆದ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಪೆಗ್ಗೆ ಉಂಡುಂದು ಪೆರೆಡ್ ಪಣೊಂದು, ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ ದೀದ್ ಒಂಜೇ ಗಳ್ಳೆಡ್ ಕಳೆವೊಂಡೆ. ಅಡೆಗ್ ಸರ್ವ ಸಂಪೊತ್ತು, ಪೊಂಜೊಲೆನ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರೊದ ಪದ್ವೆಯಿ ಬಂಗಾರ್, ಮುಕುಟ ಮಣಿರತ್ನೊಲು ಮಾತ ಕೈ ತತ್ತ್ ಪೋದು, ಕೈ ಕಾಲಿ ಆಂಡ್. ಮಾಯೊದ ವಿಧಿ ಮುನಿಂಡ್. ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬೆರಿ ಪಾಡ್ ಪೋಯೊಲು. ಮನಸ್‌ಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಂಡಲ ಚಟ ಚಿರ್‌ಂಟಂದಿನೆಟಾದ್, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ- ಸರಕು ಸಂಪೊತ್ತು ಪೋಂಡ ದಾನ್ನೆ? ಜುವ ಸಂಪೊತ್ತು ಉಂಡತ್ತೆ?- ಎಣ್ಣಿನಂಚಿನೇ ನಕುಲನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡಿಯೆ. ಅಯನವು ಸೋಪುನನೇ ಸಾದಿ! ನಕುಲನ್ ಸೋತುದಾಂಡ್. ಸಹದೇವನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡುದು, ಅಯನ್ ಸೋತುದಾಂಡ್.

ಶಕುನಿ ಕುಹಕೊದ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಯೆ. “ಕೌರವಾ, ರಾಜೆರೆಡ್ ಈಯೇ ಮಿಗಿಲ್. ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂಯನ? ಮಾದ್ರಿ ಜೋಕುಲೆನ್ ಪಣ ದೀದ್ ಸೋತುದೆ. ತನ ಮೆಗ್ಯಾಡ್ಲೆನ್ ಒಡ್ಡಂದೆ ಒರಿಪಾವೊಂದೆ..”

ಧರ್ಮರಾಯಡ ಈ ಪರಬೇದೊದ ಅಲಚನೆಲ ಇತ್ತೆಜಿ. ಇತ್ತೆ ಕುಯಿಂತ್ರಿದ ಶಕುನಿನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಬೇಜಾರಾಂಡ್. ಜತೆಟ್ ಜೂಜುಡು ಗೆಂದುನ ಹಟ ನಿಮಿರ್‌ಂಡ್! ಅರ್ಜುನನೇ ಒಡ್ಡಿಯೆ.

ಶಕುನಿ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುಜೆ. “ಅರ್ಜುನಾ, ಭೀಮಾ ನಿಕಲ್ ಪರಯನೇ ನಿಕಲೆನ್ ಕೌರವಗ್ ಮಾರೊಂದುಲ್ಲೆ ನಿಕುಲು ಒಪ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಆಪುಜಿ ಪಣ್ಣೆ.” ಪಂಡೆ. ಆಂಡ ಅಕುಲು ಇಂಬ್ಯನ ಬಲೆಕ್ ಬೂರ್ದೆರ? “ಏ... ಶಕುನಿ, ಯೆಂಕುಲು ಪರಯನ ದೇಹಾಂಗೊಲೇ. ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಅತ್ತೆ. ನಿನ ಕಬಟ ನುಡಿ ಪೊಕ್ಕಡೆಗೆ!” ಪಂಡೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಜೂಜು ವಿಧಿತ ಉರ್ದೇ ಆಂಡ್. ಅರ್ಜುನ, ಭೀಮನಕುಲ್ಲಾ ಪಣ ಆಯೆರ್! ಕೌರವಗೇ ಸೇರೈರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈತ್ ಮಾತ ಕಳೆವೊಂಡಲ ಜೂಜುದ ಚಟ ಪಿರಿಯುಜ?” ಶಕುನಿ ಕೇಂಡೆ.

“ಶಕುನೀ, ಇತ್ತೆ ಯಾನೇ ಜೂಜುದ ಪಣ ಆದ್ ಕಳೆವೊಂಡಿನೆನ್ ಗೆಂದುವೆನೆ.” ಪಣೊಂದು ಗರ್ವೊಡೇ ತನನ್ ಪಣ ದೀದಾಂಡ್. ಆಂಡ ಕಳೆವೊಂಡಿನೆನ್ ಗೆಂದೆರೆಗ್ ವಿಧಿ ಒಪ್ಪೊಡತ್ತೆ? ಆಯೆ ಸೋತೆ!

“ಇತ್ತೆ ದಾದ ಒರಿದಾಂಡ್ ನಿನಡ. ಪಣ ದೀಪುಜನ?” ಶಕುನಿ ಉರಿನಡೆಗ್ ಉಪ್ಪು ಪಾಡಿಯೆ!

“ನಿಕ್ಷೆನ್ ಸೋಪಾವಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆನ? ಇತ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡುವೆ.”

ಕೌರವೆ ಬಯಕಿಲೆಕ್ಕನೇ ಆಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇತ್ತೆ ಮನ್ಮಥಗೇ ಪಗೆ ಆಯೆ! ಮದನನ ಮಂತ್ರದೇವತೆದಂಚಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಣ ದೀಯೆ. ಶಕುನಿನ ಕುಟಲ ತಂತೊಡು ಸೋತುದು, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಕಳೆವೊಂಡೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಈತಾಂಡಲ ಜೂಜು ಉಂತಾವುಜೆ. ಜೂಜುದ ಮರ್ದೆನೇ ಆಯೆ. ಅಯನ ಚೈತನ್ಯ ಆಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ಮೋನೆದ ತೇಜಿ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ಅಂಚಿಡ್ ಕೌರವನ ದುಸ್ಪ ಕೂಟೊಗು ಆನಂದ. ತೆಲಿಕೆದ ಪರ್ರ! ಒರಿಯನೊರಿ ತೂವೊಂದು, ಸನ್ನೆಡೇ ಆನಂದೊನು ಪಟೊಂಡೆರ್! ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ವಿದುರೆ, ವಿಕರ್ಣೆ, ಗೌತಮನಂಚಿನಕುಲು ಕುರುವಂಶ ಹಾಳಾಪಿನ ಆತಂಕೊಡೆತ್ತೆರ್. ನಾಲಯಿದ ಪಸೆ ಆಜಿಂಡ್, ಕಣನೀರ್ ಅರಿಯಿಂಡ್. ಪಗೆನಕುಲು ಪೊತ್ತಾಯಿನ ಅಗ್ಗಡೆದ ತೂಟು ಉಡಲ್ ಪೊತ್ತಾವೊಂಡಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಪಾಂಡವೆರ್ನವು!!

ಅಕ್ಷಯ ವಸ್ತು ಪ್ರದಾನೋ

ಆ ಮಹಾಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ರಾಜೆರ್, ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್, ವರ್ತಕ ವಣಿಕೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಜೂಜುದ ಬಗ್ಗಡ್ ಚಿಂತನೆಡಿತ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಜೂಜುದ ಉಮೇದ್, ಭೀಮನಕ್ಷೆನ ತಾಳೆ, ಕೌರವನ ಚೇಷ್ಟೆ, ಶಕುನಿನ ಕಬಟ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದು, ಅಕುಲು ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶನಕ್ಷೆನೇ ದೂರೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಅಪಗನೇ ಶಕುನಿ, ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ಪ್ರಭೂ, ಈರ್ ಸೊಂತ ಇಚ್ಚೆಡೇ ಮಾತೆನ್ನಾ ಪಣ ದೀದ್ ಸೋತುದರ್. ಇತ್ತೆ ಕೌರವೆ ಗೆಂದ್‌ದೆ. ಆಯೆ ಅಯನ ಇಚ್ಚೆದಂಚ ನಡತೊನಡ್. ಯೆಂಕುಲು ದಾಲ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತ್‌ದ್‌ಜ” ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್‌ದ್, “ಕೌರವಾ, ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಕೊರ್ದಿನ ಬಾಸೆದಂಚ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೇನೆನ್, ಭಂಡಾರೊನು, ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆನ್, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮಾತ ಗೆಂದ್‌ದ್ ಕೊರ್ತೆ. ನನ ದುಂಬುದ ಕಜ್ಜ ನಿನ್ನನೇ” ಪಣ್ಣೆ ಬಿರೆಲ್ದ ದಾದನಾ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತುವೆ.

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ದ್ರೌಪದಿನ್ ಸಭೆಕ್ ಲೆಪುಡಾವುನ ಯೋಜನೆ ಅಯನವು. ಅಯಿಕ್ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ವಿದುರನೇ ಕಡಮಡುಂಡ ಅಯನ ತೇಜಸ್‌ಗ್ಲಾ ಕಳಂಕ ಬತ್ತದ್, ಒಂಜೇ ಕಲ್ಲ್‌ಡ್ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಕಿಲೆಗ್ ಹಾಕಿಲೆಕ ಆಪುಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂಡೆ.

“ವಿದುರಾ, ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ಷೆನಾಲ್ ಆತಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಈ ಸಭೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ ಯಾನುಲ್ಲೆ. ಅಲೆಡ ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣೆರೆಗುಂಡು. “ದ್ರೌಪದೀ, ನಿನ ಆಸೆ ದಾದವು? ಯೆನ ದಾಸಿಯೆರೊಟ್ಟುಗುಪ್ಪುವನ? ಅತ್ತ್, ರಾಣಿ ವಾಸೊಡಿಪ್ಪುವನ?”

ವಿದುರಗ್ ಗರೊಡ್ಲೆಚ್ಚ ಸಂಕಡ ಆಂಡ್. ಕೌರವಗ್ ತಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆತ ಅರ್ತ ತೆರಿದಿಜ? ಉಂದು ಕೌರವಗೇ ಕೇಡ್ ಕಣಪಿನ ನಡಕೆ! ಉಂದೆನ್ ತಡೆಪೊಡುಂದು, ಚುರುದ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ತೆ.

“ಕೌರವಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಸೊಯ ಇಜ್ಜ? ಯೇರಾಂಡಲಾ ತೆಡಿಲ್‌ನ್ ಕರ್ಡಿಗಡ್ ದೀದ್ ಸಿಕೆ ದೆತೊಂಬೆರ? ಈಶ್ವರನ ಉರಿ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಮಾಸ ಬೆಯ್ಯಾವೆರೆ ಬಯಕುವೆರ? ಕಾಳಿಂಗ ಸರ್ಪೊಡು ಕಂಟಿಲ್ ಕಿರೊಂಬೊನುವೆರ? ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬೊಡೆದಿ ನಿಕ್ಕ್ ದಾಸಿ ಆವೊಡ? ಕೌರವಾ ಕಾಲಕೂಟೊದ ವಿಷೊಟು ಮುರುಕ್ಕು ಗೊಬ್ಬುನ ಯೋಜನೆನ? ಯಮನ ಕೂಲಿಗ್ ಉಜ್ಜಾಲೆ ಕಳ್ಳೆದ್ ನೇಲುನ ಆಸೆನ? ಕಾಲರುದ್ರನ ತಾಂಡವ ನಲಿಕೆ ತೂಪಿನ ಅಂಗಮೆನ?” ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿಗ ವಿದುರನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ದಿಂಜಿಂಡ್. ಕೌರವಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ತಂಟೆಗ್ ಪೋವಡ ಪಣ್ಣೆ ಬಗೆಬಗೆಟ್ ಪಂಡೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ವೈಭವೊದ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೆ. ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರೊಡು ಪಂತ ಗೆಂದುನಗ ಅರ್ಜುನೆ ತೋಜಾದಿನ ಬಿರುಬರವುದ ಎಚ್ಚಲೆನ್ ಪಣ್ಣೊಂಡೆ. ಅಂಚ ಗೆಂದ್‌ದ್ ಕೈ ಪತ್ತಾದಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ದಾಸಿ ಪಣ್ಣೆ ಲೆಪ್ಪುನೇ ತಪ್ಪುಂದ್ ತೆರ್ಪಾಯೆ! ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸಾಮರ್ಥಿಕೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಜೂಜು, ಪಣ, ಇಂಚಿನೆತ ಬೇತೆನೇ ಅರ್ತೊನು ಪಣಿಯೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೆ. ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ಜೂಜುಡು ಗೆಂದಿನೆತ ನೂದು, ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟೆ ಎಚ್ಚಿಗಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯುದ್ಧ ಪಣ್ಣಿ ಜೂಜುಡು ಪಡೆತೊನುವೆರ್‌ಂದ್‌ಲ ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ, ದುರ್ಯೋಧನೆ ಕೇಣೊಡತ್ತ?

“ಓಹೋ! ಇಂಬೈ ವಿದುರೆ! ಇಂಬೈ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪುಗರೈರೆಗ್‌ಂದೇ ಪುಟ್ಟುದಿನಾಯೆ ಪಣ್ಣಿನವು

ಯೆಂಕ್ ಮದತ್ ಪೋಂಡು. ಇಂಬ್ಯುಗ್ ಬೋದನೆನೇ ಸಾದನೆ ಪಣ್ಣಿನ ಬೆರೆ! ಇಂಬ್ಯುನ ಸಾಯ ಯೇರೆಗ್ ಬೋಡು? ..ಏಯ್, ಸೇವಕಾ, ಪ್ರಾತಿಕಾಮೀ, ಈ ಪೋದು ಆಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ.”

ಸೇವಕೆ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಪೆ. ದಾಸಿನಕುಲು ದ್ರೌಪದಿನ ಒಪ್ಪಿಗೇಡ್ ಆಯನ್ ಉಳಯಿ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್. ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಅರಮನೆಟ್ ನಡತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿಲಾ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಆಲೆನ ಅಂತಃಪುರೋಟು ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡ್ ಪೊದ್ದುದ ಪೋಣ್ಣುಲು ಇತ್ತೆರ್. ಆಕುಲು ಗಿಳಿಟ, ಪಕ್ಕಿಲೆಡ ಪಾತೆರೊಂದು, ವೀಣೆಡ್ ಇನಿದನಿ ಪುಟ್ಟಾವೊಂದು, ಕುಸಿತ ಗೊಬ್ಬು ಗೊಬ್ಬೊಂದು ಸರಸೊಡ್ತೆರ್. ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಬತ್ತದ್ ತೂಪೆ. ಆಯನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ದ್ರೌಪದಿ ಶಕ್ತಿದೇವಿ ಪಾರ್ವತಿನಂಚ, ಮಂತ್ರದೇವಿನಕಲ್ ನಡುತ ಸಾವಿತ್ತಿನಂಚ, ರತ್ನೊಲೆನ ನಡುತ ಕೌಸ್ತುಭದಂಚ ತೋಜಿಯೊಲು. ತೂದು ಪೆರ್ಚಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಪೋಡಿಗೇಡೇ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋದು, ಅಡ್ಡ ಬೂರು, “ಅಪ್ಪೇ, ಒಂಜಿ ಬಿನ್ನಪ. ಈರೆನ ಕಂಡನಿ ಇನಿ ಜೂಜುಡು ಕೋಶ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಮಾತೆನ್ನಾ ಸೋತೆರ್. ಆತೇ ಅತ್ತ್, ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್, ಅಕೇರಿಗ್ ಈರೆನ್ನಾ ‘ಪಣ’ ದೀದ್ ಸೋತುದ್ ಪೋಯೆರ್!” ಪಣ್ಣೆ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಅಂತಃಪುರೋಟು ದಿಗಿಲ್ ಪರ್ಂಬುಂಡು. ಅರಳ್ಳಿನ ತಾಮರೆದ ಮಿತ್ತ್ ಮಯಿಂದ್ ಬೂರಿಲೆಕ, ತಿಂಗೊಲ್ದ ಬೊಳ್ಳು ಮಾಜಿದ್ ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿಲೆಕದ ಸ್ಥಿತಿಟ್, ಮಾತೆರ್ನ್ ಮೋನೆಲಾ ಕಂಗ್‌ದ್ ಪೋಂಡು. ಮಾತೆರ್ನ್ ದನಿಮನಿಲಾ ಉಂತುದು ಪೋಂಡು!

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ನಂಬೈರೆ ಆವಂದಿಲೆಕದ ಅಚ್ಚಿರ!

“ಸೇವಕಾ, ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು ಸೋತೆರ? ಕೌರವೆರ್, ಬೊಕ್ಕ ಶಕುನಿ ಸೇರೊಂದು ಕಬಟ ಗೊಬ್ಬುಡು ಸೋಪಾಯೆರ? ಕಬಟ ಬೆನಂದಿನ ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ದಾದ ಮಾತ ‘ಪಣ’ ದೀತಿನಿ? ಒಪ್ಪೆನ್ ಮಾತ ಸೋತಿನಿ! ಮಾತೆನ್ನಾ ಸರೀಟಿ ಪಣ್ಣ. ನಾರದೆರ್ ಇಂಚಿನ ಅನಾಹುತೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ತೆರ್. ಅವು ನಿಜ ಆಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಸುರೂಡ್ಚಿ ಪಣ್ಣ. ಯೆನನ್ ಎಂಚ ‘ಪಣ’ ದೀಯೆರ್? ಪಣ್ಣೆ.”

ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಕ್ರಮ ಪಿರಕ್ಕಾರನೇ ಪಣ್ಣಗ, ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ದ್ರೌಪದಿ ನಡುಟು ಉಂತಾದ್ ಕೇಂಡೊಲು.

“ದಾದವು? ಸುರೂಕು ತನನೇ ಪಣ ದೀದ್ ಸೋತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದೊರೆ ಯೆನನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡಿಯೆರ?”

ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಅಂದ್‌ಂದ್ ತರೆಪಂದಾವೆ.

“ಎಡ್ಡೇ ಆಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಪೋದು ಯೆನ್ನೊಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗ್ ಉತ್ತರ ಕೇಣೊಂದು ಬಲ್ಲೆ.

“ದೊರೆ ತನನ್ ಸೋತಿಬೊಕ್ಕ ಯೆನನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡುಂಡ ಅವು ಸಲ್ಲುಂಡಾ?” ಈ ಪ್ರಶ್ನೆನ್ ಯಾನ್ ಕೇಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣ. ಆ ಸಭೆಟ್ ಕೆಲವೆರ್ ದಿಂಜ ಗೇನದಕುಲು, ಎಡ್ಡೆ ಗೇನದಕುಲು ಉಲ್ಲೆರತ್ತಾ? ಆಕುಲು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗ್ ಉತ್ತರ ಕೊರಡ್. ಈ ಧರ್ಮಸೂಕ್ತುಮೊನು ಬುಡ್ಡಾದ್ ವಿವರ ಕೊರಂಡ್ ಅಪಗ ಯಾನ್ ಸಭೆಕ್ ಬರ್ಟ್ ಪಣ್ಣೊಲು. ಆಯೆ ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪಿರ ಪೋಪೆ. ಸಭೆಟ್ ಪಣೊಡಾಯಿನೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

ಕೌರವಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಬೊಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ರಡ್ಡೆಲಾ ತಪ್ಪುಂದ್‌ದೇ ತೋಜಿಂಡ್.

ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಗ್ ಪಣ್ಣೆ, “ಯೆಂಕುಲು ಅನ್ನೆಯೊಡು ಲೆತ್ತೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ಸೋತುದೆ. ಅಂಚ ಆಲೆನ್ ದಾಸಿಯೆರ್ನ್ ಕೂಟೊಗು ನೂಕೊಡಾಪುಂಡು.”

ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿಗ್ ದಿಗಿಲಾಂಡ್. ಅಡೇಗೆ ಮರಕಟ್ಟೆದ್ ಬಾಯಿಬುಡೊಂದು ಉಂತುದಿನಯನ್ ತೂದು

ಕೌರವ ಪಣ್ಣೆ, “ಆಹಾ! ಇಂಬೈ ಬಾಯಿಬುಡ್ಡಿನ ಪೊರ್ದು ತೂಲೆ. ಇಂಬ್ಯುಗ್ ಭೀಮನ ಪೋಡಿಗೆ ಉಂಡೊಡೊ! ದುಶ್ಯಾಸನಾ ಈಯೆ ಪೋಲ. ಬತ್ತಜೊಲ್ಲ ನಿನ ಸಗ್ಗಿಡ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಪೋಡೊಡ್ಡಿ. ಈ ಪಂಚಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಸೇವಕೆರ್! ಅಕ್ಲೆಗ್ ದಾಲಾ ಮಲ್ವೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಉಂದೆಟ್ ನಮ್ಮವು ದಾಲ ತಪ್ಪು ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡವೆರೆ ಕರ್ಮೊದ ಫಲ ಆಕ್ಲೆನ್ ಬೆರಿಪತ್‌ದಾಂಡ್!”

ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಸುರೂಟೆ ಭಂಡ ಬುದ್ಧಿದ ಈ ಮೆಗ್ಯುಗ್ ಪರಯನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಪೊತ್ತುನ ತೂಕು ಗಾಳಿ ಬೀಜಿಲೆಕಾಂಡ್.! ಆಯೆ ತಡ ಮಲ್ತಜೆ. ಅರಮನೆತ ಅಂತಃಪುರೊಕು ಪೋಯೆನೆ! ಅಲ್ಲ ಚಾರನಕುಲು ಅಡಿ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ದೊಂಕುದು ಕಠಾರಿಡ್ ಕುತ್ತಿಯೆ! ಅಲ್ಲದ ದಾಸಿ ಪೋಣ್ಣಲೆಗ್ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಲೋಕ ತೋಜಿಜಿ! ಅಕುಲು ಪಾರ್ ಪೋದು ದ್ರೌಪದಿನ ಪಿರಾವುಡು ಉಂತಿಯೆರ್. ಆಂಡ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಚಂದ್ರನ್ ದೆಂಗಾವುನ ರಾಹುನಂಚ ದುಂಬೇ ಬತ್ತೆ. ದ್ರೌಪದಿನ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನಗ ಆಲ್ ಗತ್ತಾಡೇ ಉಂತುದಿನೆನ್ ತೂದು ಕೋಪೊದ ಮರ್ಲಾಡ್.

“ದಾನೆದೇ. ನಿನ ಗತ್ತಾಗಿತ್ತೆ ಮಾತ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊದ ಅರಮನೆಟ್ ನಡತ್ತಾಂಡ್‌ಂದ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಕುರುರಾಜ ಭವನೊಡು ನಡಪಂದ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದಾಸಿ ಆತಿನೆನ್ ಬೇಗೊಡು ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊಂದು, ಕುಲ್ಲುದಿನ ಪಲ್ಲಂಗೊಡ್ಡು ತಿರ್ತ ಜಪ್ಪುಲ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದಾಸಿಯೆರೊಟ್ಟು ಸೇರೊನ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಯನ ನಡೆನುಡಿ ರಡ್ಡಾಲಾ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ನಾಟ್‌ಂಡತ್ತ ತಿರ್ತ ಜಪ್ಪುನು? ಆಲ್ ದೈರೊಡು, ರಾಣಿನ ಗಾಂಬಿರೊಡು, “ಓಹ್! ಈ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಯೆ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಅತ್ತಾ? ಯೆಂಕ್ ಮೈತಿನೆ! ಈ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನೆಟ್ ತಪ್ಪು ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾಡ್ಲೆ. ಅಯಿಕ್ ಉತ್ತರ ಪತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಬೊಕ್ಕ ಬರೈ!”

ದುಶ್ಯಾಸನೆ ರೌಸುಡು ಇತ್ತೆನೇ ಪಿದಾಡ್ಲ ಪಣ್ಣೆ ಅಮಸರಕುಟ್ಟುನಗ, ದ್ರೌಪದಿ ತಾನ್ ಪಿದಡಂದಿನೆತ ಸೊಂತ ಕಾರಣೊನ್ನಾ ಪಣೊಡಾಂಡ್.

“ಮೈತಿನಾ, ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ನನೊಂಜಿ ಕಾರಣೊಗಾದ್‌ಲ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಸಭೆಕ್ ಬರ್ದುಜಿ.”

“ಅಂಚಿನ ದಾದ ಕಾರಣ?” ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಸಿಡ್‌ಕುವೆ.

“ಯಾನ್ ಋತುಚಕ್ರೊದ ಮೈಲೆಡುಲ್ಲೆ. ರಾಜಸಭೆಕ್ ಬರಿನವು ಸರಿಯತ್ತ”

ಉಪ್ರಾಟಿದ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಆಲ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊನುನ ಬುದ್ಧಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಆಯೆ ಉರುಂಟಿ ಉಡಾಫೆಡ್, “ಋತುಚಕ್ರೊದ ಮೈಲೆನ? ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ದಾಲ ಅತ್ತೆ. ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಕುರುರಾಯ ಭವನೊಡು ಫಲವತಿ ಆವೊಲಿ. ನಡಪು. ನಿನ ದುಸ್ಸ ಕಂಡನಿ ನಿನನ್ ಸೋತುದು ಪೋತೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಎದುರು ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ.” ಪಣ್ಣೆ.

ಆತೆಟೇ ಉಂತಂದೆ, ದುರ್ಬುದ್ಧಿದ ಮೇಲಾಟೊಡು ಅಲೆನ ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತದ್ ಒಯ್ತುನ ಅಜಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ದುಂಬಾಯೆ. ಅಂಚ ಒಯ್ತುನಗ ಆಲೆನ ಕುಜಲ್ಲ ಸಿರಿಮುಡಿ ಗಿದ್‌ರ್ದ ಪೋಂಡು. ಜನಮೇಜಯಾ, ಅವು ಯೆಂಚಿನ ತರೆಸೂಡಿ ಗೊತ್ತುಂಡ? ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದಪಗ ಮುನಿಕುಲು ಏಳ್ ಕಡಲ್ಲ ನೀರ್‌ನ್ ಮಂತ್ರದೊಟ್ಟುಗು ಅಭಿಷೇಕ ಮಲ್ತದಿನ ಸಿರಿಮುಡಿ! ಅಂಚಿತ್ತಿನೆಕ್ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಕೈಯಿ ಪಾಡ್ಲಗ ಪೊಂಜೊಲು, ‘ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಮಹಾಸತಿನ ಸಿರಿಮುಡಿ! ಶಿವಶಿವಾ’ ಪಣೊಂದು ಮುರೆಡೈರ್.

ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಆಲೆನ ತರೆಕುಜಲ್ಡ್ ಪತ್ತೊಂದು ಒಯ್ತೊಂದು ಪೋಪೆ. ಅಲೆನ ಜತೆ ಪೋಣ್ಣಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು ಬೆರಿಪತ್ತೊಂದೇ ಪೋಪೆರ್. ಬೀದಿಡ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಪೋನಗ ದ್ರೌಪದಿನ ಮೋನೆಡ್ ದೂಲು ಕುಲ್ಲುಂಡು.

ಇಂಚನೇ ರಾಜಸಭೆಕ್ ಬತ್ತಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ತೂದು ಸಭೆಕ್ ಸಭೆನೇ ಬೆಕ್ಕಸ ಆಂಡ್. ವಿಧಿತ ಗೊಬ್ಬುಗು ಸೋದ್ಯ ಬುಡೊಂದು ಬುಲ್ತಂಡ್. ಅಕಲ್ ಸಂಕಡ ಅಕ್ಲೆಗೇ ಗೊತ್ತು. ಪಾಂಡವರೆನ ಪಟ್ಟೊದರಾಣೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬಂಗೊನು, ಗಿದ್‌ರ್ದ ಪೋತಿನ ಅಲೆನ ಸಿರಿಮುಡಿತ ಬಗೆನ್ ಸಭೆತಕುಲು ಒರಿಯಗೊರಿ ಪಣೊಂದು ಬೇಜರ್ ಮಲ್ತೊಂಡರ್. ಒಂಟಿ ಕುಂಟುಡುಪ್ಪುನ ರಾಣೆನ್ ಸಭೆಕ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬಯ್ತಿನ ನೀಚ ಕಜ್ಜೊದಯಗ್ ಮನಸ್‌ಡೇ ನೆರೊಂಡರ್. ಮೋನೆನ್ ಸೀರೆದ ಸೆರಂಗ್ಡ್ ಮುಚ್ಚೊಂದು ಬಯ್ತಿನ ರಾಣೆನ್ ತೂವೆರಾವಂದೆ ಕೆಲವೆರ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚೊಂಡರ್. ಕೆಲವೆರ್ಗ್ ದಿಂಜಿದಿನ ಕಣನೀರ್‌ಡಾದ್ ಆಲ್ ತೋಚೊಂದೇ ಇತ್ತಿಜೊಲು. ಅಲ್ ಇತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಿಲ್, “ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕೆಟ್ಟ ನೋಟೊನು ತೂಪಿನವು ಕಣ್ಣ್‌ದ ಕಡುಕೆಟ್ಟ ಬಾಗ್ಗೆನಿ!” ಪಣೊಂಡರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಭೀಮನ, ಅರ್ಜುನನ ಮೋನೆನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ದ್ರೌಪದಿನ ದುರವಸ್ಥೆನ್ ತೂವೆರಾವಂದೆ, ಮನಸ್‌ಡೇ ಕೌರವನ, ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರ್ಲನ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಕೊದಿಪ್ಪಾವುನ ಬಗೆ ನಾಡೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಕುಲು ಪೆಟ್ಟೆದ ನೋಟೊಡುಪ್ಪುನೆನ್ ತೆರಿದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಕ್ಲೆನ್ ದುರುದುರು ತೂಪೆ! ತನ ಪುರುದ್ ಮನ್ನೆಡೇ ಅಕಲ್ ಅಬ್ಬರೊನು, ಮನಸ್‌ದ ಸೆಡಕ್‌ನ್ ತಡೆಪುವೆ!

ಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯೊದ ನಿಷ್ಕೆಡಾದ್, ಶೋಕ ಮಿಗಿಲಾಂಡ್. ಬುದ್ಧಿ ಮಂದ ಆಂಡ್. ದ್ರೋಣೆ, ಗೌತಮೆ, ವಿದುರೆ ಮೊಕುಲು ಸಂಕಡೊಡೇ ಮೂಕಿರಾಯೆರ್.! ಉಂದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಾನಾದೆ ಲೆತ್ತೊಂದಿನ ವಿಪೊತ್ತುಡ್ಡಾವರ ಯೇರ್ಲಾ ಪಾತೆರುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ತಪ್ಪುಂದು ತಡೆಪುಲೆಕಲಾ ಇಜ್ಜಿ.

ಕೌರವೆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ತೂಪೆ. ಆಲ್ ಮುರೆಡೊಂದುಲ್ಲೊಲು. “ಬುಲ್ತಂಡ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ ರಾಜೆನೇ ನಿನ್ ಮಾರ್ಡ್ ಆತ್ಂಡ್. ಮನೀಪಂದೆ ಪೋದು ಯೆನ ದಾಸಿಲೆನ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರೊಲ್ಲ.” ಪಣೆ.

ದ್ರೌಪದಿನ ದೈರೊನು ಮೆಚ್ಚೊಡಾಯಿನನೇ! ಆಲೇ ಅಲೆನ ರಕ್ಷಣೆದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೊಲು. ಸಭೆತಕ್ಲೆನ್ ಪಾತೆರೈರೆ ಲೆತ್ತೊಲು. “ಸೊರ್ದಯೊದ ಸಭೆಸಾರ ಜನೊಕುಲೇ, ಯೆನ್ನಂಚಿ ತೂಲೆ. ಯಾನ್ ದಿಟ್ಟಿ, ದಿಡುಂಬಿ ಪಣ್ಣ್ ದೂರೊಡ್ಡಿ! ಕೌರವಾ, ಉಂದು ರಾಜಸಭೆ! ಮುಲ್ಪ ತಪ್ಪಲೆಗ್ ಅವಕಾಸ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಗೆಂದ್‌ದ ಪಣೆನವು ಯೆಂಕ್ ಸರಿತೋಜುಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸುರೂಟೇ ತನನ್ ಪಣ ಒಡ್ಡುದು ಸೋತುದು, ಬೊಕ್ಕ ಯೆನನ್ ಪಣ ದೀದ್, ಸೋತುದಿಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು! ಆಂಡ ಉಂದು ನಿಯಮದಂಚ ಸರಿಯಾ? ಈ ಬಗೆಟ್ ಗೆಂದಿನವು ನ್ಯಾಯ ಸಮತನ? ಸಭೆತಕುಲು ಉಂದೆಕ್ ಉತ್ತರ ಕೊರೊಡು..”

ದ್ರೌಪದಿ ಆ ಸಭೆನ್ ಕೊಡಿಕಡೆ ಸಮೋಟು ತೂಪೊಲು. ಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ಹೆರಿಯೆರ್ ಯೇರ್ಲಾ ಮನಿಪಂದಿನೆನ್ ತೂದು ಆಲೆಗ್ ಉರು ಆಂಡ್. ಅಕಲ್‌ನೇ ಪಣ್ಣೊಲು. “ಹೆರಿಯೆರ್ ಇಚ್ಚೊಂದಿನ ಸಭೆ ಕಯ್ಯಂಜಿಲೆನ ಕಿದೆತ ಲೆಕ್ಕನೇ! ಹೆರಿಯೆರ್ ಯಥಾರ್ಥ ತೆರಿದ್‌ಲ ಪಣೆಯೆರೆ ಪೋಡಿಯೆರ್ಡ್ ಅಕಲ್ ಹೆರಿತನ ಇಜ್ಜಿಂದೇ ಅರ್ತ.”

ಸಭೆಟಿತ್ತಿನಕುಲು ಒರಿಯಡೊರಿ ಮೆಲ್ತೊಡು ಪಣೊಂಡರ್. “ಭೀಷ್ಮರೆಂಚಿನ ಹೆರಿಯೆರ್ ಕೌರವನ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪುಂದು ತೆರಿದ್‌ಲ ಪಣೊಂದಿಜ್ಜೆರತ್ತೆ?” ಅಂಚ ಪಣೆರೆ ಪೋಡ್ಯನೆನ್ ತೂದು, ದ್ರೌಪದಿ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಕೊಲ್ತೊನುಲೆಕ ತನ ವಾದೊನು ದುಂಬರಿಯೊಲು.

“ನ್ಯಾಯ ತೆರಿದಿನ ಹೆರಿಯೆರೇ, ಯೆನ್ನಂಚಿನ ಪೊಣ್ಣನ ಒಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಿಕ್ಕೆಡ ಯೇರೆಡ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಇಜ್ಜಾ?”

ಕರ್ಣಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ ವಾದ ಸರಿ ತೋಜಂದಿನೆಕ್, “ಚಪಲ ಬುದ್ಧಿದ ದ್ರೌಪದೀ, ಜನೊಕ್ಕೆಡ ಯೆಂಚಿ ಗೌರವೊಡು ನಡತೊನೊಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಅರಮನೆತ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ ಕಲ್ತೊನುಲ. ಈತ್ನೇಟ ಐವರೆನ್ ಕಟ್ಟೊಂದಿನಾಲ್ ಪಣ್ಣಿನ ಸೂತಕ ನಿಕ್ಕ ಇತ್ತಂಡತ್ತ? ನನ ಅವು ಬುಡ್ಡು ಪೋಪುಂಡು. ದೊರೆ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ! ಅಯನ ಐಬೋಗೊಲೆನ್ ಅನ್ವೇಸುನ ಅವಕಾಸ ನಿಕ್ಕ ಇತ್ತೆ ತಿಕ್‌ಂಡ್!” ಪಣ್ಣೆ.

ಆತಾನಗ ಶಕುನಿಲ ಕರ್ಣನ ದಾಟಿಡೇ ಪಾತೆರುವೆ. ದ್ರೌಪದಿ, ಕೌರವನ ಅಂತಃಪುರೊಟು ಕನಕರತ್ನೊದ ಪದ್ವೆಯಿಲೆನ್ ಪಾಡೊಂದು ಸುಕಬೋಗೊಡು ಬದ್ಡಡ್ ಪಣ್ಣಿನ ತನ ಸಲಹೆನ್ ಕೊರಿಯೆ!

ಭೀಷ್ಮ್ ಇತ್ತೆ ಪಾತೆರ್ಯೆರ್. “ಕನಕರತ್ನೊದ ಪದ್ವೆಯಿ, ಐಬೋಗೊದ ಬದ್ಡ, ಉಂದೆತ ಬಗ್ಗೆದ ಪಂಚಿತಿಗೆ ಲಕ್ಕದಿನತ್ತ. ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಣೊಂದಿಪ್ಪುನು ಧರ್ಮಸೂಕ್ತುಮೊದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಯಿಕ್ ಉತ್ತರ ಕೊರ್ದಿನ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಬಾಕಿದ ವಾದ, ಚಿಂತನೆ, ಸಲಹೆಲ್ ಇತ್ತೆ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಅವು ಗೌರವೊದಕ್ಕಿನ ಕ್ರಮಲಾ ಅತ್ತ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸತ್ಯದಾಯೆ! ಸಂಪೊತ್ತು, ಮಾನ, ಪ್ರಾಣ ಪೋಂಡಲ ಸತ್ಯ ಬುಡ್ಡುಜಿಣ್ಣಿನ ಅಯನ ನಿಚ್ಚಯೊನು ಮೆಚ್ಚಿದಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಅಯಿಕಾದೇ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲದೆರ್. ಇಜ್ಜಾಂಡ, ಕತೆ ಬೇತೆನೇ ಆತು! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲದೆ ಪಣ್ಣೆ ನಿಕುಲು ಈಶ್ ಸದರೊಡು ಪಾತೆರೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ.”

ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್ಲ ಅಂದಿಣ್ಣಿಲೆಕ ತರೆ ಪಂದಾವೆರ್.

ಕೌರವೆ ಕೇಣ್ಣೆ, “ಮೊಕುಲು ಸೋತುದೆರ್. ಅಂಚ ಯೆಂಕ್ಲೆನಕುಲಾತೆರ್. ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ಸತ್ಯೊದ ಸಾದಿ ಬುಡ್ಡು ನಡಪುನಕುಲತ್ತ. ನಿಕುಲೇ ಯದ್ವಾತದ್ವಾ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲರ್. ನಿಕುಲು ಪಾತೆರ್ಯೆರ್‌ಂದ್ ಯೆಂಕುಲು ಪೋಡುನಕುಲತ್ತ. ದ್ರೌಪದಿ ದಾಸಿಲೆಡಪ್ಪ ಸೇರೊನಡ್. ಯಾವು.”

ಕೌರವೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ತಡತೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದಿನ ಭೀಮನ ಸಂಕಡ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಿತ್ತದ ಗರೊಗು ತಿರ್ಗೊಂಡ್. ಆಯೆ ಸಹದೇವಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಸಹದೇವಾ, ತೂ ಕಣತ್ ಕೊರ್ದಿ. ಮಾತೆರ್ಲ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕನೇ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬದಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಲತ್ತ ರಟ್ಟೆನ್ ಪೊತ್ತಾದ್ ಬುಡ್ಡಿ.”

ಸಹದೇವಗಲ ಉಂದು ಸರಿಪಣ್ಣೆ ತೋಜಿಂಡ್. ಲಕ್ಕುವೆ. ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಆಯನ್ ತಡೆತ್‌ದ್, ಭೀಮಗ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಭೀಮಾ, ದಾದ ಉಂದು? ಉಂತುಲ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಂಕ್ ರಾಜೆ. ಆಯೆ ನಮ ಸಂಪೊತ್ತುಡ್ಲ, ನಮ ಪ್ರಾಣೊಡ್ಲ ಮುಕ್ಕ ಆದುಲ್ಲೆ. ದ್ರೌಪದಿಡ್ಲ ಮುಕ್ಕನೇ! ನಂಕ್ ಮಾತೆರ್ಗ್ಲ ಅಣ್ಣನೇ ಗತಿ!”

ಭೀಮೆಲ ಬಿರ್ಗಡೇ ಪಂಡೆ!

“ಧನಂಜಯಾ, ಬೊಡ್ಡಾವಂದಿನ ಪಾತೆರ ದಾಯೆಗ್? ಯೆನ ಪೆರಣ ಪೋವಡ್, ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನ ಸಪ್ತಾಂಗ ಉಡಲ್ ಬೆಯ್ತ ಪೋವಡ್, ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ! ಈಯೇ ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಡೆದಿನ ‘ಪಣ’ ಆದ್ ದೀವೊಲಿಯಾ? ದ್ರೌಪದಿಗ್ ನಮ ಎದುರುಡೇ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿ ಬರೊಡ? ಯಾನ್ ಉಂದೆನ್ ಸಯಿಸೊನಯೆ! ಅಣ್ಣನ ರಟ್ಟೆನ್ ಪೊತ್ತಾವೆರೆಗ್ ಯೆಂಕಲ ಇಸ್ಪ ಇಜ್ಜಿ. ಅಯಿಕಾದ್ ಯಾನ್ ಯೆನ ರಟ್ಟೆನೇ ಪೊತ್ತಾವೊನುವೆ!”

“ದಾಯೆಗ್?”

“ದಾಯಿ ಪಣ್ಂಡ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಈ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಉಂತಾವೊಂದಿನ ಕೌರವ ನಾಯಿಲೆನ ತಿಗಲೆನ್ ದರುನ ಯೆನ ರಟ್ಟಿದ ತೀಟೆನ್ ತೀರಾವೊನ್ನೆರೆ ಆಪುಜಿಂದಾಂಡ, ಈ ರಟ್ಟೆಲ್ ದಾಯಿಗಿಪ್ಪೊಡು? ಯೆನ ಉಡಲ್ ದಾಯಿಗಿಪ್ಪೊಡು. ಉಂದೆನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಅಗ್ನಿಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಉಡಲ್ ದಾನ್ನೆ ಸಾಸಿತನ? ಇನಿಯೇ ಅಗ್ನಿಗ್ ಆಹುತಿ ಆವಡ್.”

ದ್ರೌಪದಿ ಮನಿಪಂದೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಇತ್ತೆ ಕಂಡೆನಿನಾಕ್ಲೆನ ಬೊಕ್ಕ ಹೆರಿಯೆರ್ನ ಕಡೆಕ್, ತಿರ್ಗ್ಡ್ ಪಂಡೊಲು. “ಅಯ್ಯೋ! ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಭೀಮಾ, ಪಲ್ಲಣಾ, ನಕುಲಾ, ಸಹದೇವಾ, ನಿಕುಲು ಮತಿ ಸೆಟ್‌ದಿಲೆಕ ಯೆನನ್ ಮರಣೊದ ಬಾಯಿಗ್ ಕೊರೈರತ್ತ? ಆವಡ್. ಹೆರಿಯೆರಾಯಿನ ಭೀಷ್ಮರೇ, ದ್ರೋಣರೇ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೇ, ಬಾಹ್ಯೇಕಾ.. ನಿಕುಲಾಂಡಲಾ ಉತ್ತರ ಕೊರೈ.”

ಯೇರಾ ಉತ್ತರ ಕೊರೈರ್. ಸಭೆಟ್ ಮಾತೆರಾ ಪೋಡಿಗಿಡ್, ಬೇಜರ್‌ಡ್ ಮರಕಟ್ಟೆದಿಲೆಕ ಇತ್ತೆರ್. ಪಾತೆರುಜೆರ್. ಆಂಡ ಅಕ್ಲೆನ ಕಣ್ಣಲೆಡ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತಂಡ್. ಕೈಯಿ ಬಿರೆಲ್‌ದ ಸನ್ನೆಲೆಡ್ ಉತ್ತರೊಲಾ ಇತ್ತಂಡ್! ಆಕ್ಲೆನ ಪುರುದ ನಲಿಕೆಡ್ ಅನ್ನಾನೊಲಾ ಇತ್ತಂಡ್. ಮೋನೆದ ಒರುಟು ಉಂದು ಸರಿಯತ್ತ್. ಉಂದು ವಿಕೃತಿ ಪಣ್ಣಿನ ಬಾಮೋನೇ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಈ ಮೌನೊನು ತೂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೆಗ್ಗೆ ವಿಕರ್ಣೆ ಲಕ್ಶ್‌ಡ್ ಉಂತುವೆ. ಹೆರಿಯೆರ್, ತೆರಿದಿನಕುಲು ಸೇರೊಂದಿನ ಸಭೆಟ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸಭೆಟಿತ್ತಿನಕುಲು ತೆರೀದಲ ಮನೀಪಂದೆ ಉಲ್ಲರತ್ತ? ದ್ರೌಪದಿ ನನೊಲ ಬುಲೊಡಿಣ್ಣಿನ ಇರಾದೆನ? ಅತ್ತಡ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಉತ್ತರ ಕೊರೈರೆಗಾಪುಜ? ಪಿರಯ ಸಂದೊಂದುಪ್ಪುನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಜೂವೊದ ಬೀತಿ ಬಾರಿ ಉಂಡೊಡೊ? ಸಭೆಟ್ ನಿಕ್ಲೆ ಕರ್ತವ್ಯ ದಾಯಿಗ್ ಮದಪುವರ್? ಸುಳ್ಳು ಪಣ್ಣಿನಕ್ಲೆಗ್, ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿತ್ತೆಕ್ಲೆಗ್, ಪೊಣ್ಣ ಮೋಹದಕ್ಲೆಗ್, ಬೆರೆಡಿತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್, ಧರ್ಮರಹಸ್ಯ ತೆರಿದುಪ್ಪುಂಡ? ವೇದಸಾರ ತೆರಿದಿನ ಭೀಷ್ಮರೇ, ಈರ್ ದಾಯಿಗ್ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡುಜರ್? ಯಾನೇ ಕೇಣುವೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೂಜುಡು ತನನ್ ತಾನ್ ಸೋತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಆಯೆ ದೂರದಾಯೆನೆ ಅತ್ತ? ತನನ್ ಸೋಪುನೆಡ್ ದುಂಬು ಆಯೆ ತನ್ನಲ್ ಆಯಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಣ ದೀತುಂಡ ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಸರಿ. ತಾನ್ ಸೋತುಡು, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಶಕುನಿನ ಸಲಹೆದಂಚ ಪಣ ದೀಪಿನ ಪೆದ್ದುಬುದ್ಧಿ ತೋಜಾದೆ.”

ವಿಕರ್ಣನ ವಾದ ಕರ್ಣಗ್ ವಿಕಾರ ವಾದ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ತೋಜಿಂಡ್. ವಿಕರ್ಣನ್ ಬರಿಕ್ ಒಂದಾವುನೆಕ್ ದುಂಬಾಯಿನ ಕರ್ಣ, “ವಿಕಾರ ಬುದ್ಧಿದ ವಿಕರ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಧಡಿ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲನ? ಈ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೆಗ್ಗೆಂದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಧರ್ಮದ ಆದಿ ಅಂತೊಲೆನ ಗೊಡವೆ ನಿಕ್ಲೆ ದಾಯಿಗ್ ಪಣ್ಣ? ಹೆರಿಯೆರ್ ಭೀಷ್ಮರೇಗೇ ಸಂದಾಯ ಕೊರೈರಾವಂದಿನ ಸಂಗತಿಡ್ ನಿನ್ನವೆಂಚಿನ ಅಜಕೆದ ನುಡಿ? ವಿಕರ್ಣಾ, ಲೋಕ ‘ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ’ ಪದ್ಧತಿನ ಒಪ್ಪುಂಡು. ‘ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವ’ ಪದ್ಧತಿನ ಒಪ್ಪುಂಡ? ವಿಕರ್ಣಾ, ಈ ಕೌರವನ ಕುಲೊಟು ಜನ್ಮಿದಿನಂಚ ಪಾತೆರುಜ.”

ಕೌರವೆಲ ವಿಕರ್ಣಗ್ ಪೆದಂಬು ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅಂದ್, ಕರ್ಣ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಸರಿ. ಈ ವಿಕರ್ಣ ಪಾತೆರೊಡು ಪಂಡಿತೆನೆ! ಅಡ್ಡ ನಡಕೆದಾಯೆನೆ! ಇಂಬೈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕುಲೊಟು ಪುಟ್ಟುದುಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಇಂಬೈ ಆ ಬಂಜೆಲೆ ಭೀಮನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನ ಯೋಗಿತೆದಾಯೆ! ಅಯನ ಪಾತೆರೊಗು ಬಿಲೆ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಈತ್ ಪಂಡ್ ಪೌರವೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತೂಪೆ. ಅಕುಲು ರಾಜ ತುತ್ತ್ಯೆತೊಲೆಡ್ ನೆಗತ್ ತೋಚೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಅಕ್ಲೆನ್ ತೂನಗ ಕಣ್ಣ್ ಕುತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್. ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತ ದೆತ್ತೊನ್ನೆರೆಗ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪೆ. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ತಡ ಮಲ್ಪುವೆನ? ಮಾತೆನ್ನ ದೆತ್ತೊನ್ನೆರೆ ದುಂಬಾಯೆನೆ! ಅಕುಲು ಒಂಚೊಂಜಿ ಕುಂಟರಿವೆ ಒರೊಂದು ಬಾಕಿದೆನ್ ತಿರಸ್ಕಾರೊಡೇ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕುವೆರ್. ಕೌರವೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಸೀರೆ, ಬಂಗಾರ್ ದೆಪ್ಪೆರೆಗ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತೂಯಿನ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಕುಸಿಟ್ ಅಕಲ್ ಒರ್ದ ಆಂಡ್. ಗರೊನ್ನೇ ಮಲ್ಲ ಕುಂಬುಡ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ದ್ರೌಪದಿನ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್, ಸೀರೆದ ಸೆರಂಗ್ ಪತ್ತುವೆ. ಸಭೆ ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸೊನುನೆನ್ ತೂದುಲಾ ಸೆರಂಗ್ಡ್ ಸೀರೆನ್ ಒಯ್ಪುವೆ! ಮಾನೊದ ಮದೆ ತಪ್ಪುನ ಅಳ್ಕಡ್ ದ್ರೌಪದಿ ಬುಲೊಂದೇ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತೂಪೊಲು. ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಧರ್ಮಸೂಕ್ತುಮೊಡು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ಡ್ ಮನೀಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆರ್! ಅಕಲ್ಲ ದ್ರೌಪದಿನ ಪಾಡ್ಗ್ ಪರಿಹಾರ ತೋಚಿಜಿ. ಆಲ್ ಭೀಷ್ಮಲೆಕಂತಿನ ಹರಿಯೆರ್ದಂಚಿ ತೂಪೊಲು. ಇಜ್ಜಿ, ಅಲ್ಪಲಾ ಪರಿಹಾರೊದ ಬಗೆ ತೋಚಿಜಿ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಗಾಂಧಾರಿ, ಭಾನುಮತಿ, ದುಶ್ಯಲೆ. ಈ ಮಾತ ಪೊಂಚೊಲೆನಂಚಿ ತೂದು, ಸೆರಂಗ್ ಒಯ್ಪುವೆನ್ ತಡಪುಲೆಕ ಕೇಣೊಂಬೊಲು. ಅಲ್ಪಲಾ ಆತೇ! ಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ರಾಜೆರ್, ಮಂತ್ರಿಲು, ಮಾತೆರೆನ್ನ ತೂದು ಮಾನೊದ ಮದೆ ಒರೊನ್ನೆರೆ ಸಾಯ ನಟ್ಟಿಯೊಲು.

“ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಯೆನನ್ ಮಾರ್ಡ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಧರ್ಮ ಒರಿತೊಂಡೆರ್. ಹೆರಿಯೆರ್ ಪೋಡಿಡ್, ಪರಹಿತೊನು ಮದತೆರ್. ಆಹಾ! ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ತನ ಮಗೆ ಮಲ್ತಿನನೇ ಸರಿಯೊಡೊ? ಅಯ್ಯೋ ಯೆಂಕ್, ಯೇರ್ದಾ ಗತಿ ಇಜ್ಜಿ. ಯೇರ್ದಾ ಯೆನ ಸಾಯೊಗು ಬರೊಂದಿಜ್ಜೆರ್!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡುವೊಲು. ಅಕೀರಿಗ್ ತನ ಲೌಕಿಕ ಪ್ರಯತ್ನೊಲು ಮುಗಿನೆಕ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನೆತೊಂದು ನಟ್ಟಿಯೊಲು.

“ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆನ ಉಸುರು ಆದಿಪ್ಪೊಡಾಯಿನ ಐವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆನನ್ ಕಾತೊನ್ನೆರೆ ಬರಂದೆ ಪಿರ ಉಂತುದೆರ್. ಯೆಂಕ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುನಕುಲು, ಮಾನ ಪೋಪಿನ ದುಕ್ಕ ದೂರ ಮಲ್ಪುನಕುಲು ಯೇರ್ದಾ ಇಜ್ಜೆರ್. ನಿನ ಮೈತಿನನಕಲ್ ಮರ್ಲ್ ಬುದ್ದಿನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ. ಕೃಷ್ಣಾ.... ಕರುಣಾನಿಧಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಈಯೇ ಕಾತೊನೊಡು.”

ಇಂಚ ಬಗೆತರೊಟು ಪಣೊಂದು, ಲೆತ್ತೊಂದು ನಟ್ಟಿಯೊವೊಲು. ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾತೊನಂದೆ ಬುಡ್ಡಿನ ತನನ್ ಕಾತೊನ್ನೆ. ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರ್ಲ ಪಣ್ಣ್ ರಂದುವೊಲು. “ಸಾದಿ ತತ್ತದಿನ ಜಿಂಕೆದಂಚದ, ಕಾಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡುಪೋತಿನ ಬಾಲೆದಂಚದ ಯೆಂಕ್ ಸಾದಿ ತೋಜಾಲ, ಕಾತೊನುಲ. ಅಯ್ಯೋ! ಕಕ್ಕೆದ ಪುಂಡು ಕೋಗಿಲೆನ್ ಕೆರೊಂದುಲ್ಲ. ಈಯೇ ಕಾತೊನುಲ. ಸುಕೊಟುಪ್ಪುನಗ ನಿನೆತೊನಂದೆ ಕಸೊಡು ಮಾತ್ರ ನಿನೆತೊಂದುಲ್ಲೊಲ್ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನಂದೆ ದಯೆ ತೋಜಾಲ. ಓ ನಂದಗೋಪನ ಮಗಾ, ಗೋಪಿಯೆರ್ದ ಮೋಕೆದ ಕೃಷ್ಣಾ, ಮುಕುದಾ, ಮುರಹರಾ, ಭಕ್ತವತ್ತಲಾ ಯೆನ ಬಂಗೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುಲ. ಮಾನೊನು ಒರೊನ್ನೆರೆ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುಲ. ಹರೀ, ಗೋವಿಂದಾ.” ಪಣೊಂದು ಒಂಚೇ ಮನೊಟು, ಒಂಚೇಲೆಕ ಧ್ಯಾನೊಡಿತ್ತೊಂದು ನಟ್ಟಿಯೊಡೊಲು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಲೆಪ್ಪು ಕೇಣ್ಂಡ್. ಅಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಉರಿ ತೆರಿಂಡ್. ದ್ರೌಪದಿಗಾಯಿನ ಅಪಮಾನ ತನ್ನೇ ಆಯಿಲೆಕದ ಬಾಮ ಬತ್ತದ್ ‘ದ್ರೌಪದಿ ತುತ್ತುದಿನ ಒಂಟಿ ಕುಂಟು ಅಕ್ಷಯ ಆವಡ್’ ಪಣ್ಣ್ ಇತ್ತಿನಲ್ಲಡ್ಲೇ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ.

ದುಶ್ಯಾಸನನ ದುಸ್ಸ ಸಂತೋಸುದ ದುಸ್ಸ ಸಾದನೆ ದುಂಬರಿಯೊಂದುಂಡು. ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನೊದ ಮದೆ ದೆತ್ತಂಡ ಅಲೆನ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರ ತಗ್ಗುಂಡುಣ್ಣಿನನೇ ತರೆಟ್ ದೀವೊಂದು, ಸೆರಂಗ್ ಬಲಪಾಡ್ ಒಯ್ಪುವೆ.

ಒಯ್ವುವೆ. ಯೇತ್ ಒಯ್ತಂಡಲಾ ಸೀರೆ ಮುಗಿಯೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಒಯ್ವುನ ದುಸ್ಸಾಹಸೊಲ ಮುಗಿಯುಜಿ. ಅಕೇರಿಗ್ ಅಯನ ಕೈ ಬಚ್ಚಿಂಡ್! ಮೆಯಿ ಬೆಗರ್ಂಡ್! ಒಯ್ತ ಪಾಡ್ಡಿನ ಸೀರೆದ ರಾಸಿ ಗುಡ್ಡೆ ಬೂರುಂಡು!

ಇಡೀ ಸಭೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ತೂಂಡು. ಆನಂದೊಡು ತೂಂಡು. ಸಮಾಧಾನೊಡು ಉದ್ದುದ್ದ ಉಸುರು ದೆತ್ತಂಡ್. ಮುಕುಂದನ ದಿವ್ಯನಾಮಸ್ಮರಣೆ ಮಲ್ತಂಡ್! ಹೆರಿಯೆರ್, ಕಿರಿಯೆರ್ ಮಾತೆರ್ನ ಕಣ್ಣಾಡ್ಲಾ ಸಂತೋಸುದ ಕಣನೀರ್!

ಕೌರವಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಣೈರೆ ಉಂದುವೇ ಸರಿ ಸಮಯ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ವಿದುರೆ,

“ಕೌರವಾ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡ್ಡ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ದಾದ ಬೋಡಾಂಡಲ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಕೌರವಗ್ ಸಲಹೆ ಕೇಣುನ ಇರಾದೆ ಇತ್ತಂಡತ್ತ?

ಆಯೆ, ರಾಶಿ ಬೂರ್ದಿನ ಸೀರೆನ್ ದ್ರೌಪದಿಡನೇ ಕಟ್ಟಾದ್ ತುಂಬಾವೊಂದು ಅಲೆನ್ ದಾಸಿಲೆನ ಜತೆಟ್ ಸೇರಾವುನ ನೋಟೊಡೇ ಉಲ್ಲೆ. ಕರ್ಣಡನೇ ಅಂಚ ಮಲ್ಪೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ದ್ರೌಪದಿನ್ ತೂನಗ ಕೌರವಗ್ ಅಲೆನ ಸ್ವಯಂವರೊದ ನೆಂಪು ಮಗ್ಗುಂಡು. ತನ ಅಭಿಮಾನೊನು ಧಕ್ಕೆ ಮಲ್ತದಿನ ನೆಂಪು ಮಗ್ಗುಂಡು. ಮಯನ ಸಭಾಭವನೊಡು ತಾನ್ ದಂಟ್ ದ ಬೂರ್ದಿನಪಗ ಕಿಸಕ್ಕ ತೆಲ್ತದಿನ ನೆಂಪುಲಾ ಬರ್ಪುಂಡು. ಅಂಚ ಕಡೇಕ್ “ಯೆನ ಬಗೆಬಗೆತ ಪುಣ್ಯೊಡಾದೇ ದ್ರೌಪದಿ ಯೆಂಕ್ ತಿಕ್ಕದೊಲು” ಪಣ್ಣ್ ಅಲೆನ್ ನೋಚಾವುಲೆಕ ಪಣೊಂಬೆ.

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಅನ್ನೆಯೊಡು ಜೂಜು ಗೆಂದದಿನ ನೀಚ ಕೌರವಡ ಪಾತೆರೆರೆ ಮನಸಾಯಿಜಿ.

ಕರ್ಣ, ಅಂಚಿಂಚಿ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪಂದೆ, “ದಾನೆದೇ, ಈ ಇತ್ತೆ ಕೌರವಕುಲತಿಲಕ ದುರ್ಯೋಧನನ್ ನಟ್ಟೊನ್ನ. ನಿನ ಕಂಡನಿನಾಕ್ಲೆನ್ ಮದಪುಲ. ನಿಕ್ಕ ಬದ್ಲೊಡತ್ತ?”

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಉಂದೆನ್ ಕೇಣೈರಾಪುಂಡ? ಆಲ್ ದೆತ್ತಿ ಬಾಯಿಡ್, “ಕರ್ಣಾ ನಿನ ಕೌರವಕುಲತಿಲಕನ್ ಭೀಮ ಕೆರ್ಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ದೆ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಕೌರವಗ್ ಉಂದು ಕುಸೆಲ್ದ ಸಂಗತಿ ಆಂಡ್.

“ಕರ್ಣಾ, ಅಲೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ನೋಚಾವ. ಪಾಪ ಉಣ್ಣೆಲ್ ಬೆಜಕ್ಕದಂಚ ಬಂಟ್ ಪಾತೆರೊಲು. ಯುದ್ಧೊಡು ಅಲೆನ ಕಂಡನಿ ಭೀಮ ಯೆನನ್ ಕೆರೆಗೆನ?” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದು ತನ ಕಾಲಿ ತುಡೆನ್ ಬೊಟ್ಟೊಂದು ತೋಚಾಯೆ. ಭೀಮ ಉಗ್ರ ಸಿಂಗದಂಚ ಲಕ್ಕದುಂತುನಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತದ್ ತಡೆಪುವೆ. ಅರ್ಜುನಲ “ಭೀಮಾ, ನಮ ಗರ್ವ ಮಲ್ಪುನ ಪೊರು ಉಂದತ್ತ. ಇತ್ತೆ ಅಕುಲೇ ಗರ್ವ ವಿಕಾರೊಡು ಮೆರೆವಡ್. ನಂಕ್ಲಾ ಕಾಲ ಬರ್ಪುಂಡು. ಇತ್ತೆ ಅಣ್ಣನ ಧರ್ಮ ನಡಕೆಗ್ ಅಡಿ ಆಪಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅವು ಒರಿಯಡ್. ಬೇತೆ ಮಾತ ಪೋವಡ್, ಬುಡು.”

ಕೌರವಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ದಾಸಿಯೆರ್ನ ಇಲ್ಲಗ್ ನೂಕುದು ಬುಡ್ಡಿನನೇ ಅಮಸರ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಆಸನೊಡ್ಡ್ ತಿರ್ತ ಜಪ್ಪಾವುನನೇ ತುರು! ಅಂಚ ದಿಂಜ ತರ್ಕ ಮಲ್ತಜೆ.

ದುಶ್ಯಾಸನನೇ ಆಲೆನ್ ದಾಸಿಯೆರ್ನ ಕೋಣೆದಂಚಿಗ್ ನೂಕೊಂದು ಪೋಪೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಕುಡ ಮಾತೆರೊಡ್ಲಾ ಸಾಯ ಕೇಣುವೊಲು. ತಿಕ್ಕಂದಿನೆಕ್ ತಾನೇ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕೈಯಿಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡಾವೊನೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೊಂದು, ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಕೇಣುಲೆಕ್ಕ ಜೋರುಡೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡುವೊಲು.

“ಮಾಮೆರೇ ಇರೆನ ಉಳಕಣ್ಣೆಡ್ಲಾ ದಿಸ್ತಿ ಇಚ್ಚೊಡೊ? ಗಾಂಧಾರೀ, ಇರೆಗ್ಲಾ ಯೆನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಕುಸಿ ಆಪುಂಡ? ಈರಾ ಜೂವ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಮನಿಪಂದೆ ಉಲ್ಲರತ್ತ?” ಕೇಣುವೊಲು.

ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಲಹರಿಯೆರೆನ್, ದೇವದೇವತೆಲೆನ್ ಮಾತ ನಟ್ಟೊನುವೊಲು. ಅಲೆನ ಸಂಕಡೊನು ತೂವೆರೆಗಾವಂದಿನ ವಿದುರೆ ಒರಿ ಮಾತ್ರ ಅಲೆಗ್ ದೈರೊದ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಅಲೆನ ದೈರೊಗು ಕುಂದು ಆಪಿಲೆಕ ಕೌರವೆ, “ಏಯ್! ನಿನ್ನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ಮಾತ ದಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕೆಂಡದಂಚ ಆತ್ಂಡ. ಅಕುಲು ನನ ದಾದ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಉಲ್ಲೆರ್?” ಪಣೊಂದು ಕುಡ ತನ ತುಡೆನ್ ಬೊಟ್ಟೊಂದು ತೆಲ್ಪುವೆ. ತನ ಎದುರುಡು ಕಾಲಿ ತುಡೆನ್ ತೋಜಾದ್ ಬೊಟ್ಟೊನುನ ಕೌರವನ ನೀಚ ನಡಕೆನ್ ತೂವೆರೆಗಾವಂದಿನ ದ್ರೌಪದಿ, “ಈ ತುಡೆ ಮುಜಿದ್ ಸೈತ್ ಸರಿಯಾದ್ ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆ ಸಾಪ ದೀಪೊಲು.

ಭೀಮಲ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲುಜೆ. ಕಡಲ್ಪುಲಯಿಡ್ಲೆ ಅಗ್ಗಿದಂಚ, ಮುಗಲ್ಪುಲಯಿಡ್ಲೆ ತೆಡಿಲ್ದಂಚ ರಪ್ಪ ಸಭೆಕ್ ಬರ್ಪೆ. “ಈ ದುಸ್ಪೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ದೇ ಬುಡ್ಲೆ! ಈ ನೀಚೆ ಕೌರವನ ತುಡೆ ಮುಯಿತೇ ಪಾಡುವೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೋಪೊಗು ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಬುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮನ ಉಗ್ರ ಅಬತಾರ ತೂದು ಸಭೆ ಪೋಡಿಡ್ ನಡ್ಗಂಡ್. ಕೌರವನ ತಿಗಲೆಡ್ಲೆ ಬಿರಿಯಿನಂಚದ ಬೇನೆ ಲಕ್ಕಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೆಪ್ಪಾಮುಪ್ಪಾಂಡ್. ಆಯೆ ಮರಕಟ್ಟೆದೇ ಪೋಯೆ! ಭೀಷ್ಮ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದಕ್ಕೆಗ್ ಭೀಮೆ ಅಂಚ ಮಲ್ತಂಡ ತಪ್ಪುಂದು ತೋಜಿಜಿ. ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಕುಸಿಟ್ ಮೆಯಿ ಕೊಕ್ಕೆರ್ಂಡ್.

ದುಶ್ಯಾಸನೆ ನಡ್ಗಿಯೆ. ದ್ರೌಪದಿನ್ ಬುಡ್ಲು ಕೌರವನ ಪಿರವುಡು ದೆಂಗಿಯೆ.

ಭೀಮೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಕಯ್ತಲ್ ಬರ್ಪೆ.

“ದ್ರೌಪದೀ, ಪೋಡ್ಬೊಡ್ಲಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆದ ತೊಡಮೆ ದಾಂಟ್‌ದೇ ಬಯ್ಲೆ. ಈ ದೈರೊಡು ಪೋಲ. ಯಾನಿತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ರುಂಡೊದ ಬಾಜನೊಡು ಅಯನ ನೆತ್ತೆರ್ ಕೊಡ್ಯಾದ್, ಅಯಿಟ್ ದುರ್ಯೋಧನನ ಕೊಬ್ಬುನು ಪಾಡುವೆ. ಅಯಿಕೇ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮಂಡೆದ ಬೊಂಡುನ್ನಾ ಬೆರಕೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಮಾತೆನ್ನಾ ಒಟ್ಟುಡು ಬೆರ್ಯಾದ್, ಉಗ್ರ ಬೂತೊಲೆಗ್ ಪನಿಯಾರ ಬಳಸುವೆ. ಅಣ್ಣನ ಧರ್ಮೊದ ಡೌಲುನು ಯಾನ್ ಗೆಣ್ಣುಜಿ. ಪರಬೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಾಡ್ಲಿನ ನಂಬಿಕೆದ ಅಮಲ್ ಮರ್ಡ್ ಅಣ್ಣನ ತರೆಕ್ ಯೇರ್ಡ್ಂಡ್. ಸಬೆಟಿತ್ತಿನ ದೊಂಬ ಗೊಬ್ಬುದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯಾನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬುಡ್ಬುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಚುರೈಯೆ. ಆಪಿನ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಾವುನೆಕ್ ರೊಯ್ಯ ಭೀಮನಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ.

“ಅಯ್ಯೊ! ಭೀಮಾ, ಈ ಇಂಚ ಮಲ್ತಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಲ್ತೊನುವೆ! ತನ ನುಡಿನಡಕೆಗ್ ತತ್ತಂಡ ಅಣ್ಣೆ ಬದ್ಬುಜೆ. ಕೋಪೊಡು ಕೇಡ್‌ಗ್ ದುಂಬಾವಡ. ಪಗನಕ್ಕೆಗ್ ಬಗೆ ನಾಡುನ ಪೊರ್ತು ಉಂದತ್ತ. ಭೀಮಾ ತಯಿರೊನ್ನ.”

ಭೀಮನ ಕೋಪ ಬೇಗೊಡು ಬೆಚ್ಚ ಅರಪುಜಿ. ಕಡೇಕ್ “ಅಂಚನೇ ಆವಡ್. ಆಂಡ, ನಿನೆಪು ದೀವೊನ್ನ. ನೂದು ಜನ ಕೌರವ ನಾಯಿಲೆನ ರುಂಡ ಪಣ್ಣಿ ಕಂಡೊನು ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಗೇಣಿಗ್ ದೆತೊನುವೆ. ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಯೋಧನನ ತುಡೆಕ್ ಯೆನ ಗದೆಟ್ ಹಾಕ್‌ದ್ ಮುಯ್ತ ಪಾಡುವೆ. ಈ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಬೆಚ್ಚ ನೆತ್ತೆರ್ನ ಪರ್ದೆ. ಇತ್ತೆ ಇಂಚದ ಯೆನ ತಾಳೆಗ್ ಧಿಕ್ಕಾರ! ದ್ರೌಪದೀ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್‌ನ್ ನಿನ ತರೆಕ್ ಪೂಜಿದ್, ಇಂಬ್ಯನ ಪರು ಕದೆತ್‌ದ್ ನಿನ ಕುಜಲ್ ಬರ್ಪುವೆ. ಇಂಬ್ಯನ ಕರ್ಲದ ಮಾಲೆನ್ ನಿನ ಸಿರಿಮುಡಿಕ್

ಮುಡಿಪಾವೆ! ಯುದ್ಧಬೂಮಿಡ್ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ನಿನ ಕೈಯಿಡ್ಲೇ ಬಾಗಿನ ಕೊರಾವೆ! ಯೆನ್ನ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ಮಾತ ದೇವತೆಲಾಲಾ ಕೇಣ್ಲೆ..” ಪಣೊನ್ನಗ ಕೇಂಡಿನಕುಲು ಬೆಪ್ಪುಕಟ್‌ದೇ ಪೋಯೆರ್!

ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನಲ ತನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೇಣ್ಲಾಯೆ.

“ಮಾತೆರ್ಲ ಕೇಣ್ಲೆ. ಕರ್ಣನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್‌ಗ್ಲ ಯೆನ ಬಾಣೊಲೆಗ್ಲಾ ಉಂಗಿಲಮದ್ದೆ ಉಂಡು.”

ಸಹದೇವೆಲ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಾಡೊನುವೆ.

“ಶಕುನಿನ ತರೆಕ್ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಸಂಚಕಾರ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ.”

ಈಶಾನಗ ಬಗೆತರೊತ ಉತ್ಪಾತೊಲಾಂಡ್. ಬೂಮಿಡ್ ಬಿರಿ ತೋಜಿಂಡ್. ಕೆಂಪು ನೀರ್‌ದ ಬರ್ಸ ಪನಿಂಡ್. ಯಾಗಶಾಲೆದಲ್ಪನೇ ಕುದ್ಲೆ ಕಲ್ಪಿಯೆ. ಕಯ್ತುಕಡ್ಲೆಡ್ ಕೆಡಿ ರಟ್ಪಂಡ್. ಆನೆ, ಕುದುರೆಲ್ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾಯೆ. ಧೂಮಕೇತು ತೋಜಿಂಡ್. ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಜಿಂಡ್. ಗುಡಿಗೋಪುರೊದ ಮುಗುಳಿ ದರಿಂಡ್. ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಹಣ ಆಂಡ್. ತೋರಣೊಡು ತೂ ಲಕ್ಶಂಡ್. ಬೂಮಿ ನಡಗ್‌ಂಡ್. ಮರೊಕುಲು ಮಗ್‌ರ್ದ ಬೂರ್ದ. ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಜನೊಕುಲು ದಿಗಿಲಾಯೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಉಂದು ಕುರುಕುಲೊಕು ಕೇಡ್ ಆಪಿನೆತ ಅಪಶಕುನ ಸೂಚನೆಲ್! ದ್ರೌಪದಿನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಮುಟ್ಟೊದಿನೆತ ಪರಿಣಾಮ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಡೆಗ್ ಪಾರಿಯೆರ್. ವಿದುರೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆಲಾ ಪೋಯೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ಲ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಮಗನ ಅಭಿಮತೊಕು ಕಾಪಂದೆ ಆಯೆ ದ್ರೌಪದಿಡ ಮಾಪು ಕೇಣುವೆ. ಆಲೆನ್ ಸಮದಾನ ಮಲ್ತದ್ “ವರ ಕೇಣ್ಲೆ” ಪಣ್ಲೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಣುವೊಲು. ಸುರೂಟು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ದಾಸ್ಯೊಡ್ಲ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೊಡು ಪಣ್ಣೊಲು. ಬೊಕ್ಕ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಶಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಕೇಣ್ಲೊಲು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಾಜ್ಯೊನುಲ ಪಿರ ಕೊರ್ದೆ.

ಇಂಚಿಡ್ಲ ಕೌರವೆ ಬುಸುಗುಟ್ಟೊಂದಿತ್ತೆ! ಅಮ್ಮೆರ್ ಕೊರ್ದಿನ ವರೊನು ಪಿರ ದೆತೊನ್ನೆರೆಗಾಪುಂಡಾ ಪಣ್ಣಿನ ನೋಟೊಡು, ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ, ದುಶ್ಯಾಸನೆರ್ನ ಒಟ್ಟುಗು ಅಮ್ಮೆರ್ನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋಪೆ.

“ಆಹಾ! ಇರೆಗ್ ಯೆಂಕುಲೇ ಪಿದಾಯಿದಾಕುಲು! ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜೂವ ಒಂಚೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದೆನ್ ಪೂರ ಯೆಂಕುಲು ಒಯ್ತೆ ದೆತೊಂದ. ಈರ್ ಬಾರಿ ದಯೆ ಗುಣತ್ತಾರ್! ಅಂಚ ಈರ್ ಮಲ್ತಿನವು ಸಮನೆ!” ಇಂಚ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ತುಚ್ಚುಲೆಕ ಪಾತೆರುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಗಾಂಧಾರಿನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್, “ಅಪ್ಪೇ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ದೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕೈಯಿಟ್ ಸಯ್ಯೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕುಲು ಪೋಪ. ಕಡಲ್ದರುತ ಒವ್ವಾಂಡಲಾ ರಾಜೆರೆನ ಆಸರೆಡಿತ್ತದ್ ಬದ್ಲೊನುವ! ದಯೆ ಗುಣಾದಿಗಿರಾಯಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಒಟ್ಟುಗು ಸುಕೋಟು ಬದ್ಲಡ್.”

ಕೌರವನ ಮತಿ ಮಸೆಲುನ ಬಗೆನ್ ಎಣ್ಣೆದೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಂಡ್. ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ದೇವತೆಲೆಗ್ ಸರಿಮಿಗಿಲ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಬಯಕುವೆ ಪಣ್ಣಿನ ಸಂಕಡೊಲ ಆಂಡ್. ಆ ಸಂಕಡೊಡೇ ಕೌರವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ದಾದಂದ್ ಕೇಣುವೆ.

ಕೌರವಗ್ ತಿಕ್ಕಿನನೇ ಅವಕಾಸ! ಆಯೆ ಕಡಾಕಂಡಿತ ಮಲ್ತ ಪಂಡನೆ!

“ಅಮ್ಮೆರೇ ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನಿ ಈತೇ. ಇತ್ತೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊಡು ಯಾನ್ ಒರಿಯೇ ‘ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತಿ’ ಆದ್

ಉಪ್ಪೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಪಾಂಡವರೇ ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪೊಡು. ಇತ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿಡಾದ್ ಬೂಮಿದ ಪಾಲ್ ಪಿರ ಪಡೆತೊಂಡೆರ್. ಅಕಲ್ ಅಬ್ಬರ, ಅಬತಾರ ಮಾತ ಇರೆಗ್ ಗೋಚರ ಉಂಡತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಈರ್ ದಾದಲ ಮಲ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಅಕುಲು ತಂಕ್ಲೆನ ಅರಮನೆತ ಕಡಿ ತೂವಂದಿಲೆಕದ ತಂತೊನು ಯಾನ್ ನಾಡೊಂದೆ.”

“ದಾದ ತಂತ್ರ? ಪಣ್.”

“ಇತ್ತೆ ಕುಡ ಒರ ಅಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್, ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬೊಡು. ಒಂಜೇ ದಾಳೊದ ಜೂಜು! ಅಯಿಟ್ ಅಕುಲು ಸೋತುಂಡ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸ ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಲೊಡು. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ಅಜ್ಜಾತವಾಸ ಮಲ್ಪೊಡು. ಈ ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ಅಕುಲು ಓಲುಲ್ಲೆರ್ಂದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ತೆರಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಒಂಜೇಳ್ಕೆ ತೆರಿಂಡ ಕುಡ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸ ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಲೊಡು, ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ಅಜ್ಜಾತ ವಾಸೊಡಿಪ್ಪೊಡು. ಜೂಜುಡು ಅಕುಲು ಸೋತುದು, ಕಾಡ್ಡಿತ್ತೆದ್, ಅಜ್ಜಾತ ವಾಸ ಮಲ್ಪುನಗ ಸೋಯಿ ತೂದು ನಾಡ್ಂಡ ಆಂಡ್. ಅಕುಲು ಅಂಚಿಗೇ! ಇಂಚಿಡ್ ಯೆಂಕುಲೇ! ಯೆಂಚಿ? ಇತ್ತೆ ವಿದುರನಕ್ಲೆನ ದೂರುದುರ್ಜನೊಗು ಕೆಬಿ ಕೊರಂದೆ, ಪಾಂಡವರೆನ್ ಪಿರ ಲೆಪ್ಪುಡಾಲೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬೇತೆ ಸಾದಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿನ್ ಲೆತ್ತೆದ್ ಎಡ್ಡೆ ನಯನಯನೆದ ಪಾತೆರೊಡು ಪಾಂಡವರೆನ್ ಪಿರ ಬರೈರೆ ಒಪ್ಪಾದ್ ಲೆತೊಂದು ಬರಿಯೆರೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರೈ.

ಈ ಸುದ್ದಿ ಯೆಂಚನಾ ಭೀಷ್ಮನಕ್ಲೆಗ್ ತೆರಿದ್ ಅಕುಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ದುಸ್ಸೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರ ಇಸ್ಪ ಆಪುಜಿ. ವಿಧಿ ಕೊರಿನ ಇಸೊಕು ಗರುಡ ಮಂತ್ರ ನಾಟುಜಿ. ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡಿನಕ್ಲೆಗ್ ವಂಚನೆ ಮಲ್ತೆದ್ ನಡು ಇರ್ಲೆಡೇ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ ಪ್ರಾತಿಕಾಮಿ ಅರ್ದ ಸಾದಿಡತ್ತಿನ ಪಾಂಡವರೆನ್ ತೂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಸಂದೇಶೊನು ತೆರ್ಪಾವೆ.

“ಜೂಜುದ ಸಂದರ್ಪುಡು ನಿಕಲ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವರೆನ ನಡುಟು ನಡತಿನ ವಂಚನೆದ ಬಗೆಟ್ ಯೆಂಕ್ ಬೇಜಾರಾತ್ಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಕುಡ ನಿಕುಲು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಡ್ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುಂಡನೇ ಯೆಂಕ್ ಸಲಿತ. ಅಂಚ ನಿಕುಲು ಬರೊಡು. ಕುಡ ನಿಕುಲು ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬೊಡು.”

ಸಂದೇಶ ಕೇಣ್ಡ್ ಭೀಮಗ್ ಅನ್ಮಾನ ಆಂಡ್. “ಉಂದು ಮಾತಾ ಕೌರವನನೇ ಗೊಬ್ಬು. ನನೊರ ಲೆಪ್ಪುನಾಕುಲು ಭಂಡೆರಾ? ತೆರೀದ್ ತೆರೀದ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಪೋಪಿನಾಕುಲು ಭಂಡೆರಾ? ಒಂಜಿಲಾ ಯೆಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಉಡಲ್‌ಲ ನಿರ್ಮಲ ಇಜ್ಜಿ.” ಇಂಚ ಪಂಡೆ.

ಧೌಮ್ಯ ರುಸಿನಕುಲ್ಲಾ ಭೀಮನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಒಪ್ಪಿಯೆರ್. ಎಚ್ಚರೊದ ನುಡಿ ಪಂಡೆರ್.

ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಪ್ಪಂದೆ, “ಭೀಮಾ ದಾದ ಮಾತ ಪಣೊಡ್ಲಿ. ಅಮ್ಮೆರ್ ನಮನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ನಮಡ ಕೋಪ ಇಜ್ಜಿ. ನನೊಂಜಿ ವಿಷಯ, ಜೂಜುಗು, ಯುದ್ಧೊಗು ಯೇರಾಂಡಲ ಲೆತ್ತೆಂಡ ಪೋಪಿನವು ರಾಜಧರ್ಮ! ಅಯಿಟ್ಲಾ, ನಂಕ್ ಗುರುಹೆರಿಯೆರ ತಾನೊಡುಪ್ಪುನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಲೆಪ್ಪುನಗ ನಮ ಪೋವೊಡಾಪುಂಡು. ಪೋವೊಡೆ. ಉಂದೆಟ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾದಾಂಡಲ ತಪ್ಪು ತೋಜಿಂಡ ಪಣ್ಣೆ. ನಿಕುಲು ಪಂಡಿನೆಕ್ ಯೆನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡು.” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮನಕ್ಲೆಗ್ ನಾಲಾಯಿ ಕಟ್ಟಲೆಕಾಂಡ್. “ಅಣ್ಣಾ, ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಆತ್ಮ! ಯೆಂಕುಲು ಇಂದ್ರಿಯೊಲು ಆತೇ! ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯೆಂಕುಲು. ಈ ಓಲು ದೀಪನಾ ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನಕುಲು.” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕುಡ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಬತ್ತೆರ್ಂದ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸೋದ್ಯ! ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಕೌರವೆಲ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಕುಲ್ಲಿನಪಗ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಗ್ಗೆಡೇ ಬೇಜಾರ್! ದಾಳ ಪಾಡೊಡು ದುಂಬು ಶಕುನಿ ಒಂಜೇ ಗೊಬ್ಬುದ ಒಪ್ಪಂದ ದಾದಂದ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ನಿಕ್ಕ ಪೋಡಿಗೇ ಉಂಡುಡ ಗೊಬ್ಬೊಡ್ಡಿ. ಜೂಜು ಪಣೆನ ಈ ಮೇಲೆದ ಗೊಬ್ಬುನು ಅರ್ಧ ಗೊಬ್ಬುದು ಬುಡಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಯೆಂಕುಲು ಈ ಪವಿತ್ರ ಗೊಬ್ಬುನು ಬಜೇ ಸಂತೋಸುಗಾದ್ ಗೊಬ್ಬುನತ್ತ. ಜೂಜುದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಯಾನ್ ಬ್ರಹ್ಮನೆ! ಯೆನಡ ಗೊಬ್ಬೆರೆಗ್ ಮಾತೆರೆಲ್ಲ ಪೋಡ್ಡುವೆರ್.”

ಸಭೆತ ಹೆರಿಯೆರ್, ಗಾಂಧಾರಿ, ವಿಕರ್ಣೆ, ಸಂಜಯೆರ್.... ಮಾತೆರ್ಲಾ ಶಕುನಿಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗೊಬ್ಬುನೆಕ್ ಒತ್ತೊಂಡೆನೆ! ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನೊಲೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಗೊಬ್ಬೆರೆಗೇ ದುಂಬಾಯೆ. ಭೀಮನಕುಲು ಉಳತ್ತುಳಯಿಡೇ ಕೊದ್ಯೆರ್!

ಗೊಬ್ಬು ಸುರು ಆಂಡ್. ಬೇಗೊಡೆ ಕಡೆ ಆಂಡ್. ಶಕುನಿ ಅಬ್ಬರೊಡು ಪಣೊಂಡೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೋತೆ. ಕೌರವೆ ಗೆಂದಿಯೆ. ಊರೊರ್ದಡಿ ಉಚ್ಚಯ ನಡಪಡ್.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೋನೆ ಕಂಗ್ಂಡ್.. ಕಂಟಿಲ್ಲ ಪಸೆ ಆಜಿಂಡ್. ದುಕ್ಕೊಡು ನಿಲ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ..

ಗೊಬ್ಬುದ ಒಪ್ಪಂದದಂಚೆ ಸೋತಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೃಷ್ಣಾಜಿನ ತುತ್ತೊಂದು ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ದ್ರೌಪದಿಲಾ ಅಂಚೆನೇ ಮಲ್ತೊಲು. ಜನೊಕುಲು ಮುರೆಡೊಂದೇ ಕಡಪುಡ್ಯೆರೆ ಪಿರಾವುಡೇ ಬತ್ತೆರ್.

ದುಂಬುಡು ಅರ್ಜುನೆ, ಅಯನ ಪಿರಾವುಡು ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಅಯಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಅಕಲ್ಮ ಪಿರಾವುಡು ದ್ರೌಪದಿ. ಅಲೆನ ಪಿರಾವುಡು ಕುಂತಿ. ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮೆ. ಕುಂತಿನ್ ವಿದುರನ ಇಲ್ಲಡ್ ಬುಡ್ಡು, ಪಂಚಪಾಂಡವೆರ್ ದ್ರೌಪದಿನೊಟ್ಟಗು ಕಾಡ್‌ದಂಚಿಗ್ ಪೋಯೆರ್.

ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಬೀದಿಲೆಡ್ ಪೋವೊಂದುಪ್ಪನಗ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಅಕ್ಷೆನ ದುಂಬುಡು ಬತ್ತೆರ್, “ಕಾಡ್ ಎರುಕುಲು ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ ತೂಲೆ. ಕಾಡ್‌ದ ಎರುಕುಲು!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು, ಭೀಮನ್ ತೂದು ತೆಲಿಪುವೆ. ಭೀಮಗ್ ಕೋಪೊಡು ಕಣ್ಣೇ ತೋಜಿಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಯೆಂಚನಾ ಹದೊಟು ದೀವೊನುವೆ!

ಮಾತೆರೆಲ್ಲಾ ಕಡಪುಡ್ಡು, ಕುಂತಿನ್ ತನ ಇಲ್ಲಡ್ ಬುಡ್ಡು ವಿದುರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಚೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ನಡತ್ತಿನೆನ್ ವಿದುರನ ಬಾಯಿಡ್ ಕೇಣುನ ಅಮಸರ! ವಿದುರೆ ಸೂಕ್ತುಮೊಡು ಪಣೆ.

“ಧಾಮ್ಯೆರ್ ದುಂಬುಡು ಅಗ್ಗಿಸೂಕ್ತೊನು ಪಣೊಂದು ಪೋಪೆರ್. ಆರೆನ ಪಿರಾವುಡು ಆಯುಧ ಪತೊಂದಿನ ಭೀಮನಕುಲು ದ್ರೌಪದಿನ್ ನಡುಟು ಮಲ್ತೊಂದು ನಡತೊಂದು ಪೋಯೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಲ್ತೊಂದೇ ದುಂಬರಿಯೆ.”

* * * * *

ಅರಣ್ಯಕವೇದ

ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕರಣೋ

ಜನಮೇಜಯಾ ಕೇಣ್ಣ. ಗಂಗದ ದಂಡೆಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಜತೆಟ್ ಬತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಪು. ತಂಕುಲು ಬಡಕ್ಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕುಗ್ ನಡಪುನ ಅಂದಾಜಿ ಪಾಡೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಜತೆಟ್ ಬತ್ತಿನಕುಲು ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಜತೆನ್ ಬುಡ್ಯೆರೆ ಒಪ್ಪಿಜೆರ್. ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಕದ ಕಸೊನು ಭೀಮ ಪಂಡ್ ತೋಜಾಯೆ. ಆಂಡ ಅಕುಲು ಬೆರಿ ಪತೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕುಲೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಜೂವ. ನಿಕುಲೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗತಿ, ಮತಿ. ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರ್ನಾ ನಿಕಲ್ಪಪ್ಪ ಬರಿನಕುಲೇ” ಪಂಡೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಯೆತೆನೇ ಆಂಡ್. “ಅಯ್ಯೋ ಯೆನ ವಿಧಿಯೇ? ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಯೆನಡ ಸಂಪೊತ್ತು ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಈ ಸ್ಥಿತಿಟುಪ್ಪುನ ಯಾನ್ ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ವಣಸ್, ತಿನಸ್ ತುತ್ತುಪುದೆಮ ಒಲ್ಪಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಪಿನಿ? ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಬದ್ಕೆರೆ ಬುಡಾರ ಒಲ್ಪ ಕೊರ್ಪಿನಿ?” ಪಣ್ಣ್ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುನಗ ಧೊಮ್ಮೆರ್,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಚಿಂತೆ ಬುಡೊಡ್ಡಿ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮೆ ಸೂರ್ಯನ್ ನಟ್ಟೊನುಲ. ಉಣ್ಣುಗು ಬಗೆ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಣ್ ಸಲಹೆ ಕೊರಿನಂಚಿನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಡತೊನುವೆ. ಗಂಗಡ್ ಮೀಯೊಂದು ಉದಪನೊದ ಸೂರ್ಯನೇ ತೂವೊಂದು ಕಯಿನ್ ದೆರ್ತ ಮುಗಿದ್, ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಟ್ ಧ್ಯಾನೊಡು ಸೂರ್ಯನ್ ಮೆಚ್ಚಾವೆ. ಸೂರ್ಯ ತೋಜಿಬತ್ತೆರ್,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ಕ ವರ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಬಂಗಾರ್ಡ ಬಾಜನೊನ್ ದೆತೊನ್ನಾ. ನಿನ ಬೊಡೆದಿ ಈ ಬಾಜನೊಡ್ಡು ವಣಸ್‌ಗ್ ಬೋಡಾಯಿನ ಉಣ್ಣು ತಿನಸ್ ಪಡೆತೊನೊಲಿ. ಲಕ್ಷಲಕ್ಷ ಜನೊಕುಲೆಗ್ ಬಂಜರ ಆಪಿಲೆಕ ಬಳಸೊಲಿ. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕೊನೇ ಆಲ್ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಆಲ್ ಉಂಡಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಮನದಾನಿ ಬೊಳ್ಳುಗೇ ಕುಡ ಪಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾಪಿನಿ” ಪಂಡೆದ್ ಬಂಗಾರ್ಡ ಬಾಜನ ಕೊರ್ಪು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತ್ ಪೋಪೆ.

ಈ ಅಕ್ಷಯ ಬಾಜನೊಡಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಕ ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಇಜ್ಜಂದೆನೇ ಸಾಗಂಡ್. ಕಾಡ್‌ಡ್ ಸಂಚಾರ ಮಲ್ಪೊಂದು ಅಕುಲು ಕುಸೀಟ್ ಇತ್ತೆರ್.

ಒಂಜಿದಿನ ಮೈತ್ರೇಯ ರುಸಿ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್. “ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪಗೆ ದಾಯೆಗ್? ಅಕಲ್ನ ರಾಜ್ಯೊನು ಆಕ್ಲೆಗ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣ್ ಹಿತನುಡಿ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ತೆಲ್ಪೊಂದು, ತುಡೆತಟ್ಟೊಂದು ಹಿತನುಡಿನ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಕೋಪೊಡು, “ಭೀಮೆ ಯುದ್ಧೊಡು ನಿನ ತುಡೆನ್ ಪೊಳಿಪ್ಪಡ್” ಪಣ್ಣ್ ಸಾಪ ಕೊರ್ಪೆರ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಈ ಸುದ್ದಿ ತೆರೀದ್ ಕಂಗಾಲಾದ್, ವಿದುರನ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ ಪಣ್ಣ್ ಕೇಣುವೆ. ಆಂಡ ಆಯೆ “ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊರ್ಪಿನೇ ಪರಿಹಾರ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ‘ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ’ ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ತರೊನುವೊಲು” ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕಿಡಿ ಕಿಡಿ ಆಪೆ.

“ಈ ಯೇತಾಂಡಲಾ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯೆ! ಇತ್ತೆ ಈ ಅಕಲ್ಮಡೆಗೇ ಪೋಲ” ಪಣ್ಡ ಗರ್ವೊಡು ವಿದುರನ್ ಗಿಡಪ್ಪುವೆ! ಆಂಡ ಕೋಪ ಪಿರಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಯನ್ ಪಿರ ಲೆಪ್ಪುವೆ.

ಕಾಡ್ಡ್ ಭೀಮೆ ಕಿಮ್ಮೀರೆ ಪಣ್ಣಿ ರಕ್ಕಸನ್ ಕೆರೆ. ಈ ಕಿಮ್ಮೀರೆ ಏಕಚಕ್ರನಗೊಡು ಭೀಮೆ ಕೆರಿನ ಬಕಾಸುರನ ಬಂಧು. ಆಯೆ ಭೀಮಡ ಪಗೆ ಕಟೊಂದು ಬತ್ತ್ದಾ, ಭೀಮಡನೇ ಸೈತ್ ಪೋಯೆ!

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ‘ಕಾಮ್ಯಕ ಬನ’ ಪೊಗ್ಗುವೆರ್.

ಇಂಚಿಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆ ಸುದ್ದಿ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಮುಟ್ಟುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಬಾರೀ ಬೇಜಾರ್!

“ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವೆರ್ ಕಬಟಗೊಬ್ಬುಡು ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಾಜ್ಯೊನು ದೆತೊಂಡೆರತ್ತ? ಸೊಚ್ಚ ಮನಸ್‌ದ ಸಜ್ಜಂದಿಕೆದ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ದೇ ಆಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಡ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಬೂಮಿಡ್ ದುಸ್ಪೆರೆ ಸಂಕೆ ಮಿತಿಮೀರೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊಲ ದಿಂಜ ಆಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ತಗ್ಗಾವುನ ಇಂಗಿತೊನೇ ಕೃಷ್ಣನವು. ಆಯೆ ಯಾದವ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗೇ ಪಾಂಡವೆರುಪ್ಪುನ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಬರೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತರೊಂದು ಪೀತಾಂಬರೊಡು ಅಕ್ಲೆನ ಕಣನೀರ್ ಪೂಜುವೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್‌ಗೇ ಬೂರು ಬುಲೊಲು. ಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣೆನ್ ಪಣೊಂದು ಸುಗಿಪುವೊಲು. ಕೃಷ್ಣೆ ಅಲೆನ ತರೆ ಪೂಜಿದ್ “ಲಕ್ಕಲ ಪಾಂಚಾಲೀ.. ಈ, ದುಕ್ಕೊಡು ಸಿರ್ಯದೇ ಪೋಯತ್ತ!” ಪಣ್ಡ ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸುವೆ. ಇಂಚ ಮಲ್ತಿನೆಟ್ ಅಲೆನ ದುಕ್ಕ ಉರುಡು ತಮೆಲ್‌ಂಡ್. ಸರ್ಪೊನು ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀತಿನ ಕುರುವೆದ ಮುಚ್ಚೆಲ್ ದೆತ್ತಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್. ಆತೇ! ಅಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಬಗೆನ್ ತೂದು ಅಲ್ಪ ಇತ್ತಿನ ಜನೊಕುಲುಲ ಮುರೆಡ್ಡೆರ್!

ಕೃಷ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆ, “ತಂಗಡೀ, ನಿನ ತರೆಕುಜಲ್ ಸರಿಮಲ್ತೊನ್ನ. ನಿಕ್ಕೊಂಜಿ ಪೊಸ ಸೀರೆ ಕಣತ್‌ದ. ಅವ್ವೆನ್ ತುತ್ತೊನ್ನ. ಕೌರವ ರಾಜಸಂತೇಸಿ ಒತ್ತರೆ ಆಂಡಂದೇ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಪೊಡುಂಬೆರಾದ್ ರಾಜ್ಯೊನು ನಸ್ಸ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಡ್ ಮುಗಿನೇಟ ಎಂಚಲಾ ಸಯಿಸೊನ್ನ.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಕುಜಲ್ ಕಟೊನ್ನೆರೆ ಪಂಡಿನೆಕ್ ದ್ರೌಪದಿ ಒಪ್ಪಿಚೊಲು. “ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆನ ಕುಜಲ್ ಕಟ್ಟುನೆತ ಬಗ್ಗಡ್ ಯಾನ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತಿದಿನವು ನಿಕ್ ತೆರಿದ್‌ಂಡತ್ತ?” ಕೇಂಡೊಲು.

“ತೆರಿದ್‌ಂಡ್. ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ ಮೊಕಲ್ಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದೆರೆಗ್ ದೇವತೆಲೆಗ್ಗ ಬಂಗನೇ! ಕೌರವನಕುಲು ವಾ ಲೆಕ್ಕೊಗು? ದುಸ್ಸೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್‌ಡ್ ನಿನ ಕುಜಲ್ ಚಂಡಿ ಮಲ್ತದೇ ಕುಜಲ್ ಕಟ್ಟೊನುಲ. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನೇ ಯೆನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಲ. ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ತಾಪಸಿಯೇ! ನಿನ್ನಂಚಿನಲೆನೇ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತ ನೋಚಾವುನು ಪಂಡ ಅವು ನಾಶೊನೇ ಲೆತ್ತೊಂಡಿಲೆಕ! ಕೌರವಕುಲ ಮಗ್‌ರ್ದ ಬೂರ್ದಿನ ಬಾರೆದಲೆಕ್ಕೊಗೇ! ಕಣ್ಣೆ ತೋಜಂದಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋಯೆ. ಆಂಡ ಆ ಭೀಷ್ಮೆ, ವಿದುರೆ ಮೊಕುಲು ಕಣ್ಣೆ ಇತ್ತ್‌ದ್ಲಾ ಕುರುಡೆರ? ಆ ಕೆಟ್ಟ ಬುದ್ಧಿದ ಶಕುನಿನ ಕಬಟೊಡು ಮಾತೆರ್ದ ಮಂದಮತಿಲೇ ಆತೆರ್. ಜೂಜುದಪಗ ಯಾನ್ ಇತ್ತ್‌ಜಿ. ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದಿಜಿ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಕಬಟೊಗು ಮರ್ಡ್ ಮಲ್ತದೊಲಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಆ ಪಾತೆರೊಗು ಒಪ್ಪುವೊಲ?

“ಅತ್ತ ಕೃಷ್ಣಾ, ಸರ್ವ ಜೂವೊದ ಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪಿ ಆದುವುನ ನಿಕ್ ಉಂದು ತೆರಿಯಂದ್ ಪಣ್‌ಂಡ ನಂಬೊಡಾ?” ಕೇಣುವೊಲು.

“ದ್ರೌಪದೀ ಯೆನ ಅಮೃತ್ ವಸುದೇವನ ಆಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಉಂದು ತೆರಿದಿಜಿ. ನಡತ್ತಿನ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣಿ. ನಿಕುಲು ಮಲ್ತದಿನ ರಾಜಸೂಯ ಯಾಗೊದ ಗಮ್ತತ್ತ್ಡ್ ಯಾನ್ ನಿಕಲ್ನ ಜತೆಟ್, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಡುಪ್ಪುನಗ ಆ ಕಡೆಟ್ ಸಾಲ್ವನ ಸೇನೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪೊಗ್ಗುಡಿತ್ತಂಡ್. ಯಾಗ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪೋಯಿನ ಯೆಂಕ್ ಸಾಲ್ವಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ತುರು ಉಂಡಾಂಡ್. ಅಪಗನೇ ನಿಕಲ್ನ ಜೂಜುದ ಪ್ರಸಂಗ ನಡತ್ತದ್ ನಿಕುಲು ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪೋಪಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್!”

ಅಪಗ ದ್ರೌಪದಿ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಒಲ್ಪ ಇತ್ತಂಡಲಾ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಉಪ್ಪಡ್. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಈಯೇ ರಕ್ಷಕೆ. ಕಾಡ್‌ಡ್ ಕಸ್ತೊಡುಪ್ಪುನ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಾರ್ನಿಕೊದ ನಿನ ರಕ್ಷೆಡೇ ನಂಬಿಕೆ!” ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಲ ಬೂರೊಲು. ಆಲೆನ್ ಮಿತ್ತ ದೆರಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಸುಭದ್ರೆನ್ ಬೊಕ್ಕ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಯೆನಡಪ್ಪ ಕಡಪುಡ್ ಕೊರ್ರೆ. ಬಾಕಿದ ರಾಣಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಅಕಲಕಲ್ನ ಅಪ್ಪೆ ಇಲ್ಲಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ” ಪಂಡೆ.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಂಚನೇ ಮಲ್ತೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ತಂಗಡಿನ, ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಲೆತೊಂದು ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪೋಪೆ.

* * *

ಜನಮೇಜಯಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ ದ್ರೌಪದಿನೊಟ್ಟುಗ್ ಕಾಡ್, ಬೊಟ್ಟು ಗುಡ್ಡೆ, ಸುದೆತ ದಂಡೆ ಇಂಚ ಸುತ್ತು ಪಾಡುವೆರ್. ಕಾಮ್ಯಕ ಕಾಡ್‌ನ್ ಬುಡ್ಡು, ದ್ವೈತಬನೊಕು ಪೋಪಿನ ಮನಸ್ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಕಾಮ್ಯಕ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಫಲಪರ್‌ಂದ್, ಮುರ್ದಪಕ್ಕಿಲ್ ಮಾತ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪೋವೊಡಾದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ದ್ವೈತ ಬನೊಟು ಉಪ್ಪುನಗ ಚಾರೆರ್ ಬತ್ತದ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣೊಂದು, ಕೌರವನ ಸಂಪೊತ್ತು ಉರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್, ಅಯನ ಮದ ಏರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೆರ್ಪಾವೆರ್. ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿ ಪಾಂಡವರ್ಮ ಮನಸ್‌ಗ್ ನಾಟುಲೆಕ ಪಾತೆರಿಯೊಲು. ಭೀಮಗ್ ತಡೆವೆರಾವಂದೆ ಗರ್ದ ಮಲ್ತೊಂಡೆ. ಅಯನ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಎಂಚಲಾ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುನಗ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ದ ಬತ್ತೆರ್. ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆನ್ ಮಾತೆರ್ದ ಎಡ್ಲೆಡ್ ಸತ್ಕಾರ ಮಲ್ತೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆಡ ಪಣ್ಣೆ.

“ತೂಲೆ ಪೂಜ್ಯೆರೇ, ಯೆನ ಜೂವ ಪೋಂಡಲಾ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಪೋಯೆರ್ದಲಾ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊಂಡಲಾ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಕೌರವನೇ ರಾಜಿ ಆದಿತ್ತೆಡಲಾ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಯೆನ ಸತ್ಕೊದ ನುಡಿನಡಕೆಗ್ ಬಂಗ ಆವಂದಿಲೆಕ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುಲೆ.”

ವ್ಯಾಸೆರ್, “ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆ ಉಪ್ಪುನೆಡ್ಲಾವರ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾಲ ಗಂಡಾಂತೊಲು ಬರಂದ್” ಪಣ್ಣೆ ದೈರ ಪಂಡೆರ್. ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಸಮಾದಾನ ಪಣ್ಣೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಏಕಾಂತೊಡು ಈಶ್ವರ ಮಂತ್ರೊನು ಉಪದೇಶ ಮಲ್ತೆರ್. ಆ ‘ಪ್ರತಿಸ್ಪೃತಿ’ ಪಣ್ಣೆ ವಿದ್ಯೆನ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಂಡ್ ಕೊರೊಡುಂದು ಸಲಹೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಅರ್ಜುನೆ ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತೊದ ಜಾಗೆಗ್ ಪೋವಡ್. ಶಿವನ್ ಧ್ಯಾನೊಡು ಮೆಚ್ಚಾವಡ್. ನಿಕಲ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಗ್ ಉಂದು ಮುಕ್ಯ” ಪಣ್ಣೆ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತದ್ ಪಿರಪೋಪೆರ್.

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅರ್ಜುನಡ, “ಕೈಲಾಸ ಪ್ರಾಂತೊಡು ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತ

ಉಂಡು. ಅಲ್ಲ ಉಪ್ಪುನ ಶಿವನಡೆಗ್ ಪೋಲ. ಪೊರು ಮೂಡೊಡಾಂಡ ಲಕ್ಕ್ದ್, ಮೀದ್, ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಅಲ್ಲ ಧ್ಯಾನೊಡಿತ್ತಾದ್ ಶಿವನ್ ಮೆಚ್ಚುಲೆಕ ಮಲ್ತಾದ್, ಶಿವನ ಕೃಪೆಟ್ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪಡೆತೊನುಲ. ಆ ಪರಶಿವೆ ವೇದೊಗ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಂದಿನಾಯೆ. ಬ್ರಹ್ಮೆ ಇಂದ್ರೆ ಸೂರ್ಯನ ಅಧಿದೈವ. ತಂಕುಲೇ ಸರ್ವಜ್ಞೆರ್ಂಡ್ ಪಣ್ಣಿನಕಲ್ನ ಹಾಂಕರೊನು ಪಿರ್ವಾನಾಯೆ! ಭಕ್ತ ವತ್ಸಲೆ ಆಯಿನ ಶಿವನ ಕೃಪೆ ನಂಕ್ ಒದಗಡ್. ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ. ದೇವಲೋಕೊದ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ತಂಗಣೆಮಂಗಣೆದ ಮಾಯೊಡು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರಡ. ಅಹಂಕಾರೊಡು ಮೆರೆವಡ. ಆತ್ಮದೈರೊನು ಕಳೇವೊನಡ. ಸುಳ್ಳು ಪಣಡ, ಕಬಟ ಬೆನಡ. ಅಡ್ಡಬುದ್ಧಿದಕಲ್ನ, ದ್ರೋಹಿನಕಲ್ನ ಜತೆಟ್ ಸೇರೊನಡ. ಹಿಂಸೆ ಕೊರ್ಪಿನ ಕ್ಕೂರಿ ಆವಡ. ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಕ್ಲೆಗ್ ಸದ್ಗತಿ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ..” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಒತ್ತೊಂಡಿನ ಅರ್ಜುನೆ, ಪ್ರಸಾದ ಅಕ್ಷತೆ ದೆತೊಂದು, ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತೊಗು ಪಿದಾಡುವೆ. ಅಪಗ ದ್ರೌಪದಿ ಅರ್ಜುನಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಾದ್,

“ಅರ್ಜುನಾ ನಿಕ್ಯ ಪಗೆ ಕೌರವನ ಮದಮಚ್ಚರೊದ ನೆಂಪು ಉಪ್ಪಡ್” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಅರ್ಜುನೆ, “ಅವು ಮದಪುನ ಸಂಗತಿಯೇ ಅತ್ತ ಅತ್ತ?” ಪಂಡಿಗಿನ ಅಲೆಗ್ ಸಮಾದಾನ ಆಂಡ್.

ಅರ್ಜುನೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಪತೊಂದು ಬೀರೊದ ಬಂಟಿ ಬೊಕ್ಕ ರುಸಿಮುನಿನ ಯೇಸೊಡು ಪಿದಾಡುವೆ. ಆಯೆ ಪಿದಾಡ್ಲಗ ಶುಭ ಶಕುನೊಲೇ ಆಪ. ಕೋಗಿಲೆದ ಸೊರ ಕೇಣ್ಂಡ್. ಬಲತ್ತ್ಡ್ ಎಡ್ಡೆ ಶಕುನೊದ ಮುರ್ಗ ಪಕ್ಕಿಲ್ ತೋಜಿಬತ್ತ. ಆಯೆ ನೀಲಕಂಠ ಶಿವನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಪೋನಗ ನೀಲಕಂಠ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ನವಿಲೇ ಎದುರು ಬತ್ತಂಡ್!

ಅರ್ಜುನೆ ಭರತ ದೇಸೊನು ದಾಂಟ್ಡ್, ಇಂದ್ರನ ರಾಜ್ಯೊಡು ಜಪ್ಪುವೆ. ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತೊಗು ಬರ್ಪೆ. ಅಲ್ಲಲಾ ಪಕ್ಕಿಲೆನ ದನಮನಿತೊನೇ ಸಂಬುರ್ಪ್! ಆತಾನಗ ಬಾನೊಡು ದನಿ ಕೇಣ್ಂಡ್!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಮುಲ್ಪನೇ ಉಂತುಲ. ಉಂದುವೇ ಶಿವನ ಕ್ಷೇತ್ರ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಆ ಗಿರಿಬನೊಟಿ ಇತ್ತಾದ್, ಮನದಾನಿ ಬೊಳ್ಳುಗು ಸರೋವರೊಟು ಮೀದ್, ಸೂರ್ಯಗ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊರ್ಪು ದೇವತೆಲೆನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ. ಶಂಭುಮಂತೊದ ಜಪೋಟ್ ಮನಸ್ ಸುದ್ದ ಆಂಡ್. ಶಿವನೇ ನಿನೆತೊಂದು, ಕೈಗೋಡಿದ್ ದೆರ್ ಪತೊಂದು, ಕೊಡಿಕಾರ್ಡ್ ಉಂತುವೆ. ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿದ್, ಮಂತ್ರ ಪಣೊಂದು ಉಂತುವೆ. ಅಯನ ಬೆರಿಟ್ ಬತ್ತಳಿಕೆ, ಬುಜೊಟು ಅಡಾಯುಧ. ಸೊಂಟೊಡೊಂಜಿ ಎಲ್ಯ ಕಠಾರಿ. ತೂನಗ ಪೊಸ ದೇಕಿದ ತಾಪಸಿ!

ದೇವೇಂದ್ರೆ ಇಂಬ್ಯನ್ ತೂಪೆ. ಬೆರಣ ಯೇಸೊಡು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಉಂದು ದಾದವು? ಮುತ್ತು ಬಂಗಾರ್ ಪದ್ಧೆಯಿಲ್! ತುಗಲ್ಲ ತುತ್ತೈತ, ತರೆಕ್ ಪೂಪುರ್ಪೊದ ದಂಡೆ! ಅತ್ತ, ಈ ಮಲ್ಪುನ ಜಪೊಕು ಈ ಬಿರುಪಗರಿಲ್ ದಾಯೆಗ್? ವಿಭೂತಿದ ತಪಸ್ವಿಗ್, ಕವಚ, ಕತ್ತಿಕಯ್ದುಲ್ ದಾಯೆಗ್? ಈ ಇಚಿತ್ತ ತಪಸ್ಸದ ಪುದರ್ ದಾದನ? ಉಂದು ತಪಸ್ಸಾ? ಕಬಟೊದ ‘ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿಯೆ’? ಈರ್ ವಾ ಬಗೆತ ರುಸಿ ಪಣ್ಣಿನವೇ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯೊಂದಿಜ್ಜಿ?” ಪಣೊಂಬೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಮೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣ್ ಜಪ್ಪುವೆ.

“ಪಿದಯಿದ ಯೇಸೊಡು ಸಂದೆಗ ದಾಯೆಗ್ ಎಣ್ಣೊಂದುಲ್ಲ? ಯಾನ್ ಉಡಲ್ಡೆ ಶಿವನ್ ದೀವೊಂದು ಸಮಾಧಿಡ್ ಆಯನ್ ಮೆಚ್ಚಾವೊನುವೆ..” ಪಣ್ಣೆ.

ದೇವೇಂದ್ರಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಮಗಾ ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ ಧ್ಯಾನೋಗ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ಶಿವನೇ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಬಯಕಿನೆನ್ ನಡಪಾದ್ ಕೊರಡ್. ನಿನ ಪಗನಕಲ್ನ ಪುಗೆ ತೂಪಿಲೆಕಾವಡ್” ಪಣ್ಡ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತದ್ ಪೋಪೆ.

ಅರ್ಜುನನ ತಪಸ್ ಬಿಗಿ ಆಂಡ್. ಭೂತಪಂಚಕ, ಮರುತಪಂಚಕ, ವಿಷಯಪಂಚಕ, ಇಂದ್ರಿಯ ಕರಣೊಲೆನ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವಾತ್ಮಕವಾಯಿನ ಶಿವ ಧ್ಯಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮೂಜಿ ದಿನೊಕು ಒರ ಫಲಾಹಾರ ದೆತೊನುವೆ. ಆತೇ! ಇಂಚನೇ ಒಂಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಕರೀಂಡ್. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕೊದ ರಡ್ಡ್ ತಿಂಗೊಲು ಆಜಿ ದಿನೊಕು ಒರ ಫಲಾಹಾರ. ಆತೇ! ಬೊಕ್ಕೊದ ಮೂಜಿ ತಿಂಗೊಲು ಪದ್ಮಾಡ್ ದಿನೊಕು ಒರ ಫಲಾಹಾರ! ಬೊಕ್ಕೊದ ನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲು ಬಜೀ ಕಂದಮೂಲ ಸೇವನೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅವ್ವೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಡು ಗಾಳಿಡೇ ಬದ್ಡಿಯೆ. ಆಂಡಲಾ ಆಯನ ಸಗ್ತಿ ಕುಂದುಜಿ. ಶಿವಪಾದ ಬಗ್ಗಿಡ್ಡಾವರ ಅಯನ ಉಡಲ್ ಒಂತೆಲ ಸಿರುಜಿ. ಸತ್ಯ, ಚಿತ್ತ ಸ್ಥಿಮಿತ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿಜಿ. ಇಂದ್ರಿಯಾರ್ಥಭ್ರಮೆತ ಜಾಗೃತ್ ಅವಸ್ಥೆ, ಅಂತಸ್ಥಿಮಿತ ಕರಣಭ್ರಮೆತ ಸ್ವಪ್ನಾವಸ್ಥೆ, ಸುಷುಪ್ತಿದ ಅವಸ್ಥೆಲೆನ್ ದಾಂಟ್ ದ್ ಶಿವಧ್ಯಾನೊದ ತುರಿಯಾವಸ್ಥೆನ್ ಸೇರಿಯೆ. ತಾನ್ ಬೊಕ್ಕ ಶಿವೆ ಅದ್ವೈತ ಪಣ್ಣಿನಾತ್ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಉಂಡಾಂಡ್.

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಜನಮೇಜಯೆ ತನ ಮನಸ್ಸಡ್ ಬತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ಅನ್ಯಾನೊನು ಪಣೊಂಬೆ.

“ವೈಶಂಪಾಯನೇರೇ, ಉಂದು ದಾದನಾ ಇಚಿತ್ತೋನೇ. ಅಂಚ ತತ್ವಜ್ಞಾನೊದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರುಡಿನ ಅರ್ಜುನ ಲಕ್ಶ್ಮದ್ ಶಿವಡ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ನಟ್ಟುವೆ ದಾಯೆಗ್?”

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ತೆಲಿತ್ತದ್, “ಜನಮೇಜಯಾ, ಯೇತಾಂಡಲ ಅರ್ಜುನನವು ರಾಜಸ ಮನಸ್! ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ತಂಕುಲು ಬಯಕಿನೆನ್ ಪಡೆತೊನ್ನೆರೆಗ್ ಇಂಚ ತಪಸ್ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಧ್ಯಾನೊದ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಈಶ್ವರನ ಧ್ಯಾನೊಡ್ತಿತ್ತಿನ ರಾಜಸ ಚೇತನ ಬೊಕ್ಕ ತಂಕುಲು ಬಯಕಿನೆನ್ ಪಡೆತೊನುನಂಚಿ ತಿರುಂಡು! ಅರ್ಜುನಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆನೆ ಅತ್ತೆ?”

ಅರ್ಜುನನ ತಪಸ್ಸದ ಪ್ರಭೆ ಪ್ರಪಂಚೊಡು ಕೊಡಿಕಡೆ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಬೇತೆ ತಾಪಸಿಲ್ ಇಂಬ್ಯನ ನ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಡಾದ್ ಕಂಗಾಲಾಯೆರ್! ಅಕ್ಷೆನ ತಪಸ್ಸಗ್ ಅಡಿ ಆದ್ ಅಕುಲು ಬಂಗೊಡು ಬೂರೈರ್! ಅಕ್ಷೆನ ಜಿಡೆ, ಜಪಸರ, ಮಾತ ಅತಂತ್ರ ಆಂಡ್. ಅಕುಲು ಕೋಪೊಡು ಕೈಲಾಸೊದ ಶಿವನಡೆಗೇ ಪೋದು, “ಜಯಜಯ ಮಹೇಶ, ಕರುಣಾಸಾಗರ” ಪಣ್ಡ್ ಸ್ತುತಿ ಮಲ್ತೊಂದು ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂಬೆರ್. ಶಿವೆ ದಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಪಣ್ಡ್ ಕೇಣ್ಣಗ ತಪಸ್ವಿಲೆಡ್ ಒರಿ ದೈರೊಡು ತಂಕ್ಷೆನ ಜಪತಪೊಕು ಬಂಗ ಬಯ್ಪಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಎಂಚ ಬಂಗ ಬಯ್ಪಿನಿ?”

“ನಿನ ಪಾದೊನು ನಿನೆತೊಂದು, ವೇದ ತತ್ವೊಲೆನ್ ಚಿಂತನೆ ಮನನ ಮಲ್ತೊಂದಿಪ್ಪುನ ಯೆಂಕ್ಷೆಗ್ ಇತ್ತೆ ಅಡಿ ಬಯ್ಪೆಂಡ್. ಯೇರಾ ಒರಿ ಬತ್ತದೆ. ಆಯೆ ರುಸಿಯತ್ತೆ, ತೂಂಡ ಯೋಧನೆ! ರುಸಿಯಾದಿತ್ತೆಂಡ ಆಯುಧ ದಾಯೆಗ್? ಬಿರುಪಗರಿ ದಾಯೆಗ್? ಇಂಬ್ಯೆ ನಿಜ ಸನ್ನೇಸಿ ಅತ್ತೆ. ಕಬಟದಾಯೆನೆ! ಯೆಂಕುಲು ಅಯನ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಚ ಪಂಡಡ ಈರ್ ತಪ್ಪು ಎಣ್ಣೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕುಲು ಮಚ್ಚರೊಡು ಪಣೊಂದಿಜ್ಜ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ದಿನ ನಿಚ್ಚೊದ ಕರ್ಮವಿಧಿಕ್ಷೆಗ್ ಉರಿದಗತ ಅಡಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ತಪಸ್ಸಗ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪುನ ಅಯನ್ ಈರ್ ಮುಲ್ಪಡ್ಡ್ ದೂರ ಕಡಪುಡೊಡು. ಯೆಂಕುಲು ಚಾಡಿ ಪಣೊಂದುಲ್ಲಂದ್ ಎಣ್ಣೆಂದೆ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಕಸೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುಲೆ.”

ಶಿವೆ ಗೇನೊದ ದಿಟ್ಟಿಡ್ ಆ ತಪಸ್ವಿ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಯೊಂದು ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆಡ್,

“ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಂಡ್. ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ. ಆಯೆ ನಿಕಲ್ ಪಗನಾಯೆ ಅತ್ತ್. ಆಯೆಲಾ ದಾದನಾ ಬಯಕೊಂದು ತಪಸ್ಸುಡಲ್ಲೆ. ಆವಡ್, ಆಯನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ನಿಕ್ಷೆನ ತಪಸ್ಸುಗ್ ಅಡ್ಲಿ ಆವಂದಿಲೆಕ ತೂವೊನುವೆ.”

ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ನಂದೀಶ್ವರನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಬೋಂಟೆಗ್ ಸಜ್ಜಾಪಿಲೆಕ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಲೆ. ಬೋಂಟೆದ ಬಗ್ಗಡ್ ಡಂಗುರ ಪಾಡುವೆರ್. ಶಿವೆ ರುಂಡಮಾಲೆನ್ ದೆತ್ತದ್ ಪಚ್ಚೆ ತುತ್ತೆತೊಡು ತಾನೇ ಕಿರಾತ ಯೇಸೊಡು ಬಿರುಪಗರಿಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಪಿದಾಡುವೆ. ಪಾರ್ವತಿಲಾ ಕಿರಾತೆನ ಪೊಂಜೊವೆಲೆಕ ಪಿದಾಡುವೊಲು. ಗುಹೆ, ಗಣಪತಿ ಮಾತೆರಾ ಕಿರಾತೆರೇ ಆಯೆರ್. ನಂದೀಶೆ, ವೀರಕೆ, ದೇವಲಕೆ, ರೇಣುಕೆ, ಮಹೋದರೆ, ದಾವಶಿಖಿಮುಖೆ, ವೀರಭದ್ರೆ... ಇಂಚದ ಮಾತ ಭೂತ ಗಣೊಕುಲು ಬೋಂಟೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ಸಪ್ತಮಾತೃಕೆಯೆರ್, ಉಪನಿಷತ್ ನಿತಂಬಿನಿಯೆರ್, ದಿಶಾದೇವಿಯೆರ್, ಶ್ರುತಿವಿದ್ಯೆ... ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಶಕ್ತಿಲ್, ಉರಗಿಯೆರ್, ವಿದ್ಯಾಧರಿಯೆರ್, ಅಪ್ಸರೆಯೆರ್, ಔಷಧಮಂತ್ರದೇವತೆಲು ಮಾತೆರಾ ಕಿರಾತೆರೊಂಚ ಒಟ್ಟುಗಿತ್ತೆರ್. ಧೃತಿ, ಮಹೋನ್ನತಿ, ತುಷ್ಟಿ, ಪುಷ್ಟಿ, ಸೃಷ್ಟಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಸಂವಿಧಾಯಕಿ, ಮತಿ, ಮನಸ್ವಿನಿ, ಸಿದ್ಧಿ, ಕಲಾವತಿ, ರತಿ, ರಸವತಿ, ಚಂಡಿ, ಜಯೆ, ಮಧುಮತಿ ದೇವಿಯೆರಾ ಅಂಚೆನೇ ಬತ್ತೆರ್. ಮಾರಿ, ಚಾಮುಂಡಿ, ಶ್ಮಶಾನಾಕಾರವತಿ, ಕಾಳರಾತ್ರಿ, ಭೂಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವನಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಯೋಗಿನಿ, ಯಜ್ಞದೇವಿ, ಶಾಕಿನಿ, ಡಾಕಿನಿ. ಮಾತೆರಾ ಬೋಂಟೆಗಾಪಿಲೆಕ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್!

ಮಾತೆರಾ ಶಿವನ ಸುತ್ತೊಡು ಉಂತಿಯೆರ್. ಆಕುಲು ಬಿರುಪಗರಿ ಬಡಿಕೋಲು, ಸಂಕೋಲೆ, ಕಾವಲ್ ನಾಯಿ, ಕೋಲುಬಲೆ, ಸಿಡಿಬಲೆ, ಮಿಡಿಬಲೆ, ತಳೆಬಲ್ಲೆ, ಮಾರಿಬಲೆ, ಬೆಳ್ಳಾಲಬಲೆ, ತಂದೇಲ್ ಮೇಲ್ಕೊಂಬುಲೆನ್ ಮಾತ ಒಟ್ಟು ಪಾಡಿಯೆರ್. ಶ್ರುತಿಕುಲು, ತರ್ಕಶಾಸ್ತ್ರೊಲು ಇತ್ತ. ಮಂತ್ರ ಮಾಯೊಲು, ಜಪ, ಯಜ್ಞೊಲು ಈ ಬೋಂಟೆಡ್ ಬಲೆ ಆಂಡ್. ವ್ರತ ಯಂತ್ರೊಲು ಬಲ್ಲೆಲಾಯೆ. ಪುಣ್ಯಫಲೊಕುಲು ಕೋಲ್ಗುಂಡುಲಾಯೆ. ಯೋಗಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬಾಣೊಲಾಯೆ. ಶ್ರವಣ, ಮನನ, ನಿಧಿಧ್ಯಾಸೊಲು ಬೀಸುನ ಬಲೆ ಆಂಡ್. ಶಾಂಭವ ಸುವೇದಾ ದೀಕ್ಷೆಲು ಕವಣೆಲಾಂಡ್. ಪಶುಪಾಶಬಂಧೊಲು ಬಾಣೊಲೆ. ನವವಿಧಭಕ್ತಿಲು ಬೋಂಟೆದ ಉಲ್ಲಾಸೊಗಾಯೆ. ಇಂಚ ರಣ ತವಕೊಡು ಈ ಕಿರಾತ ಪಡೆ ಪಿದಾಡ್ಂಡ್.

ಈ ಕಿರಾತ ಪುಂಡು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಲಗ ಮುರೊಲು ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಗ್ ಬಲ್ತ ಪೋದು ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರೈ. ಇಂಚ ಶಿವನ ಪರತತ್ವೊನೇ ಬೋಂಟೆದ ರೂಪೊಡು ಮೆರೆಂಡ್! ಇಂದ್ರಕೀಲ ಪರ್ವತೊಗ್ಲ ಈ ಕಿರಾತ ಪಡೆ ಪೊಗ್ಗುಂಡು. ಆ ಪರ್ವತೊದ ಕಾಡ್ಡ್ ‘ಮೂಕದಾನವ’ ಪಣ್ಣಿ ವರಾಹ ರೂಪೊದ ರಕ್ಕಸೆ ಇತ್ತೆ. ಮೊಕ್ಷೆನ ಗಲಾಟೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಆಯೆ ಕೋಪೊಡು, ಪಂಜಿಯಾದ್, ತಿಕ್ಕಿನಾಕ್ಷೆನ್ ದೊಂಕೊಂದೇ ಬತ್ತೆ. ಚಂದ್ರನ್ ದಿಂಗೆರೆ ಬರಿನ ರಾಹುಲೆಕ ತೋಜಿಯೆ. ಕೋರೆದಾಡೆ, ನೀಲ ಪರ್ವತದಂಚಿನ ಜೂವ, ಕೆಡಿ ರಟ್ಟುನಂಚಿನ ಕಣ್ಣೆ! ಪಂಜಿನ್ ತೂದು ಬೋಂಟೆದಕುಲು ಉಮೇದ್ಡ್ ಬೆರಿ ಪತ್ತಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಆ ಪಂಜಿ ಕಿರಾತೆರೆಗಾವಡ್, ಅಕಲ್ ನಾಯಿಲೆಗಾವಡ್ ಪೋಡ್ಯೆಂದೆ ಅಕ್ಷೆಗೇ ಪೋಡಿಗೇ ಪುಟ್ಟಾಂಡ್. ಉಂದುವೇ ಸರಿಯಾಯಿನ ಸಮಯ ಪಣ್ಣೆ ಕಿರಾತೆ ರಾಪಾಯಿನ ಪಗರಿ ಪಂಜಿದ ಮೈಯಿಕ್ ನಾಟ್ಂಡ್. ಅವು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು ಪಗರಿದೊಟ್ಟುಗೇ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಬಲ್ತಪೋಂಡು. ಅಲ್ಪ ಇತ್ತಿನ ರುಸಿನಾಕ್ಷೆಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ತಂಡ್. ಆಕ್ಷೆನ ಅರಬಾಯಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ತಪಸ್ಸುಡ್ ಲಕ್ಕಾದ್, ಬೇಗೊಡೆ ಪಂಜಿಗ್ ಪಗರಿನ್ ಬುಡ್ಲೆ. ಪಂಜಿ ತಿರ್ತ ಬೂರುಂಡು.

ಕಿರಾತೆ ತನ ಪಡೆತೊಟ್ಟುಗು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಲೆ. “ನಮ ಕೆರಿನ ಈ ಪಂಜಿನ್ ಪತೊಂದು ಪೋಲೆ” ಪಣ್ಣೆ ತನ್ನೆಕ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ “ಉಂದು ಯೆನ ಪಗರಿಡ್ ಸೈತಿನೆಡ್ಲಾವರ ಯೆನ್ನವು” ಪಣ್ಣೆ. ಇಂಚ ಶಿವೆ-

ಅರ್ಜುನನು ಇವರೊಡನೆ ಒಂಜಿನೇ ಬಯಕುವೆ. ಈ ಕಿರಾತೆ ಶಿವ ಪಣ್ಡ ಅರ್ಜುನನು ದಾನೆ ಗೊತ್ತು? ಒರಿ ಬೋಂಟಿದಾಯೆ ಪಣ್ಡೇ ತೆರೀದ್, “ಏ ಕಿರಾತಾ, ಈಲಾ ಯೆನ ಪಗರಿದ ಬಲೆಕ್ ಬೂರುನ ಮುರ್ಗ ಆವೊಡ್ಡಿ. ಕಾಡ್ ಕುದ್ದೆ, ಮುಗೇರ್, ಉರೆತ ಎದುರುಡು ಬರಮ್ಮ ತೋಜಾವುನ ಬೀರೆ ಆವೊಡ್ಡಿ. ನಿನ ದರ್ಪ ತೂದು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪೋಡಿಗಿ ಆತ್ಂಡ್ ಪೋಲ, ನಿಕ್ಲೆನ ಗುರ್ಕಾರೆ ಮಿನಿ ಉಲ್ಲೆಡ ಅಯನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಡೆ.

ಕಿರಾತೆ ತೆಲಿಪುವೆ. ಅರ್ಜುನನ ದೈರ, ಪರಾಕ್ರಮಾನು ಪಾರ್ವತಿಡ ಪಣೊಂದು ಪುಗಾರುವೆ.

ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್, “ಅಯ್ಯಾ, ಈರ್ ವಾ ಬಗೆತ ಸನ್ನೇಸಿ? ರುಸಿಕುಲೆನ ಯೇಸ! ಕೈಯಿಟ್ ಕತ್ತಿ! ಬಿರುಪಗರಿ! ಇರೆನ ಉದ್ದೇಸ ದಾದವು? ಇರೆಗ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿದ ಗೇನ ಉಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂಬೆ. ಯೆಂಕುಲು ಬೋಂಟಿದ ಕಸುಬುದಕುಲು. ಬೋಂಟೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಜಾತಿಧರ್ಮ. ಬಲಾಡಿಗಿರಾಯಿನ ಇರೆಡ ಯೆಂಕುಲು ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ಪುವು ಸರಿಯತ್ತ. ಆಂಡ ಈತೊಂಜಿ ಪಣ್ಡೆ. ಇರೆನಂಚಿ ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆದ ತಪಸ್ವಿಲ್ ಬೇತೆ ಯೇರಾಂಡಲಾ ಉಲ್ಲೆರಾ?”

ಅರ್ಜುನನು ಅರ್ತ ಆಂಡ್.

“ಏ ಕಿರಾತಾ, ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕುಲು ತೂಪರ್ದೆದ ತಪಸ್ವಿಲ್‌ಂದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಉಂದೆಟ್ ದಾದ ತಪ್ಪು? ಉಂದೆತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ನಿನಲೆಕಂತಿನಯಡ ಚರ್ಚಿ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಆಂಡಲಾ ಪಣ್ಡೆ ಕೇಣ್ಣ. ಕೆಂಚಿ ಜಿಡೆ, ಜಿಂಕೆದ ಚರ್ಮ, ವಿಭೂತಿದ ಶಿವ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಡ್ ಪಾರಂಗತೆ ಆದಿಜ್ಜೆನ? ಈ ತಪಸ್ವಿ ಯೇಸೊಡುಪ್ಪುನ ಯಾನ್ ಶಿವನ ಶಿಷ್ಯೆನೆ!”

ಅರ್ಜುನನು ನನಲಾತ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುನೆಕಾದ್, ಶಿವ, “ಓಹೋ! ನಿಕುಲು ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಕೆರತ್ತಾ? ಆವಡ್! ನಿಕ್ಲೆನ ತಪಸ್ಸುನ್ ಕಟ್ಟೊಂದು ಯೆಂಕ್ ದಾನೆ ಆವೊಡು? ಆಂಡ ಆ ‘ಪಿನಾಕಪಾಣಿ’ಯಾದುಪ್ಪುನ ಶಿವನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಡ್ಡಬತ್ತಂಡಲಾ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಛಲ ಬುಡ್ಡುಜ. ಈ ಮುರೊದ ಮೆಯಿಟ್ ಕಂತ್‌ದಿನ ಪಗರಿ ಯೆನ್ನವು. ಅಂಚಿ ಮುರ್ಗ ಯೆನ್ನವು” ಪಣ್ಡೆ.

ಕಿರಾತನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ ಅರ್ಜುನಿ ಗರ್ವೊಡು ಲಕ್ಕುನ ಪಿಲಿತಲೆಕ, ಪೆಟ್ಟಾತಿನ ಪಂಜಿದಲೆಕ, ನೋಚಾದಿನ ಸರ್ಪೊದಲೆಕ ಗರ್ವೊಡು ಒಂಜಿ ಪಗರಿನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಆಯಿಡ್ಡಬೊಕ್ಕ ಕುಡ ಬೆರಿಬೆರಿಯೆ ಪಗರಿಲ್ ರಟ್ಟಿಯು! ಅವು ಕಿರಾತನ ಮಿತ್ತ ಬೂರುಂಡು. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನನು ಆಯೆ ಶಿವ ಪಂಡ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಆಯೆ ಬುಡ್ಡಿನ ಪಗರಿಲು ಅಧಿದೇವತೆ ಚಂಡಿಕಾದೇವಿಗ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಉಪ್ಪುಂಡಾ? ಆ ಅರ್ಜುನನ ಅಸ್ತೊಡು ಸೂರ್ಯ-ಅಂಧಕಾರ, ಗರುಡ-ಸರ್ಪ, ಸಮಾನ ಸತು ಇತ್ತಿನೆಟಾದ್ ಅರ್ಜುನನ ಆಟ ನಡತ್‌ಜಿ. ಅರ್ಜುನಿ ಕುಡಕುಡಲಾ ಪಗರಿ ಬರ್ಸೊನೇ ದೊರ್ತೊಂದಿತ್ತೆ! ಅವು ಶಿವನಡೆಗ್ ಬರ್ಪುಂಡು. ಮಯಿಂದ್‌ಗ್ ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ಪರ್ವತದಂಚಿ ಕಿರಾತೆ ಅಯಿಕ್ ಪೋಡ್ಯುಜೆ. ಪೂಪನಿ ಬರ್ಸೊಗು ತೆಕ್ಕಂದಿನ ಬಡಬಾಗ್ಗಿದಂಚಿ ಕಿರಾತೆ ಪನಿ ಪಂದುಜೆ. ಆನೆನ್ ತಾಮರೆದ ದಂಟ್‌ಡ್ ಕಟ್ಟ್ ಪಾಡುನ ಪ್ರಯತ್ನದಂಚಿ ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ನಡತೊಂದೇ ಉಂಡು. ಅರ್ಜುನನ ಅಟ್ಟಹಾಸೊನು ತೂದು ಶಿವನ ಕಡೆತಕುಲು ಕೋಪೊಡು ಅಬ್ಬರ ಮಲ್ತೆ! ಶಿವ ಆಕ್ಲೆನ್ ತಡೆತ್‌ದ್, ಅರ್ಜುನನ ಪಗರಿಲೆನ್ ಮಾತಾ ತವುರು ಪಾಡ್ಯೆ. ಅರ್ಜುನನು ಅಪಗ ಇಂಬೈ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕಿರಾತೆ ಅತ್ತಂದ್ ತೆರಿಂಡ್.

“ಅಯ್ಯಾ ಕಿರಾತ! ಈಲಾ ಬಿರ್ದೆನೇ! ಮಲ್ಲ ಬಿಲ್ಲುಗಾರ್ಕೆದಾಯೆನೇ!” ಇಂಚಿ ಪಣೊಂದು ಪೊಸ ಬಗೆತ ಬಿರ್ದೆದ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆ ಪಗರಿಲು ಪುಗೆಕೆಡಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದು ಬತ್ತಂಡಲಾ ಶಿವ

ಕರುಣಾನಿಧಿಯತ್ತಾ? ಅರ್ಜುನನ ಬಿಲ್ಗಾರಿಕೆನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ಕತ್ತೆರ್ ಪಾಡೊಂದಿತ್ತೆ. ಅರ್ಜುನನ ಅಸ್ತೊಲು ಪೂರಾ ಮುಗೀಂಡ್. ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಆ ಕಿರಾತಗ್, “ಅಯ್ಯಾ ಕಿರಾತ! ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಾಯೆನೇ. ಆಂಡ ದೇವದಾನವೆರೆಡ್ ಯೆನನ್ ಸೋಪಾವುನಕುಲಿಜ್ಜೆರ್. ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಈ ಪೆಟ್ವೆನ್ ಸಯಿಸೊನುಲ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಮಂತ್ರ ಪಣ್ಣ್ ದಿವ್ಯಾಸ್ತೊನು ಬುಡ್ಡೆ.

ಆಂಡ ಕಿರಾತೆ ಅವ್ವೆನ್ ಪೂರಾ ತವುರೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿ ವೀರೆ ಯೇರಾದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು ಪಣ್ಣಿ ಅನ್ನಾನ ಅರ್ಜುನಗ್ ಬರೊಡಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ, ಜನಮೇಜಯಾ, ನಿಕ್ಷೆನ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿಗ್ ಕ್ಷಾತ್ರ ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿಯೇ ಮಲ್ಲೆ!

ಅರ್ಜುನಗ್ ಚಿಂತೆ ಸುರು ಆಂಡ್. “ಖಾಂಡವವನ ಸುಡ್ಡಗ ಅಗ್ಗಿಡ್ ತಂಕ್ ಒದಗದ್ ಬಯ್ಲಿನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತೊಲುಲ ಮುಗಿಂಡ್. ಚಂದ್ರಮೌಳಿ ಶಿವನ ತಪಸ್ಸಗ್ಲ ಈ ಕಿರಾತೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದುಲ್ಲೆತ್ತಾ?” ಪಣ್ಣ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಕೋಪೊಡು ಅರೆದುವೆ. ಅಕೇರಿಗ್ ಬಿರುನೇ ಕೈಯಿಟ್ ಪತ್ತೊಂದು ಕಿರಾತಗ್ ಪೆಟ್ವೆ ದೀಯೆ. ಆಂಡ ಕಿರಾತಗ್ ಒವ್ವಲಾ ನಾಟುಜಿ. ಆಯೆ ತೆಲ್ಲೊಂದು ಬಿರುನ್ ಒಯ್ತ ದೆತೊನುವೆ! ಈತಾಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಗೇನ ಮೂಡ್ಡಜಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ ಆಯನ ಅಕಲ್ ಮಬ್ಬು ಕಟ್ತಂಡ್. ಗರ್ವೊನೇ ದುಂಬು ಪೋವೊಂದುಂಡು. ಆಯೆ ತನ ಸೊಂಟೊಡಿತ್ತಿನ ಖಡ್ಗೊನ್ ದೆತ್ತದ್ ಪಶುಪತಿನ ಹಾಕೈರೆ ತೂಯೆ! ಆಂಡ ಆ ಖಡ್ಗೊನೇ ಪೊಳಿದ್ ಅರ್ಜುನನ ಕೈಯಿಟ್ ಆ ಖಡ್ಗೊದ ಪುಡಿ ಮಾತ್ರ ಒರೀಂಡ್. ಇಂಬ್ಯನ ಅಬ್ಬರೊಗು ಶಿವೆ ಪೋಡಿವೆನಾ? ಈತಾಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಕಲ್ ಸೆಲಿದಿಜಿ! ಮರತ ಗೆಲ್ಲೆಲೆಡ್ ಕಿರಾತಗ್ ದರ್ಪುವೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಗುಂಡುಕಲ್ಲೆಲೆಡ್ ಹಾಕುವೆ. ಅವು ಒಂಜಿಲಾ ಬೇಲೆಗ್ ಬರ್ಪುಜಿ! ಕಿರಾತೆ ಬೊಕ್ಕೊಲ ತೆಲ್ಲೊಂದೇ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಪೆ. “ಅಯ್ಯಾ, ಮರ್ಲ್ ಸನ್ನೇಸೀ, ನನ ದಾದಾಂಡಲ ಆಯುಧೊಲುಲ್ಲನ? ಕಣತ್ತದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಕೋಪೊಡು, “ಎಲಾ ಕಿರಾತ! ನಿಕ್ಕೆ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ ಉಂಡುಡ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧೊಗು ಬಲ್ಲ. ಯೆನ ಮುಸ್ಪಿಯೆ ಯೆನ ಆಯುಧ! ಯೆನ ಮುಸ್ಪಿದ ಪಟ್ಟುಲೆನ್ ಸಯಿಸೊನೆರೆ ಆಪುಂಡ ತೂಲ! ನಿನ ಜತೆಟಿತ್ತಿನಕುಲು ಉಂತುದು ತೂವಡ್” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬುಜೊನು ಬೊಟ್ಟೊಂದು, ಉಂತುವೆ. ಅಪಗ ಭೂತ ಗಣೊಕುಲು ಬೆಕ್ಕಸ ಆಯೆರ್. ಶಿವೆ ಪಾರ್ವತಿಗ್ ಪಣ್ಣೆ. “ದೇವೀ ಅರ್ಜುನನ ಉರುಂಟಿ ಬುದ್ಧಿನ್ ತೂಯನ? ಇಂಬ್ಯೆ ತಪಸ್ಸ ಮಲ್ಪುನಗ ನಾಲ್ ತಿಂಗೊಲು ಬೆಜಕ್ರೆನ್ ತಿನ್ನೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಗಾಳಿ ಸೇವನೆಡ್ ಶರೀರೊನು ದಂಡನೆ ಮಲ್ತದೆ. ಈತಾಂಡಲಾ ಯೆನ ಪೆಟ್ವೆಲೆನ್ ಸಯಿಸೊಂದು ಸರಿಸಮ ಪುಣೆವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಆಯುಧೊಲು ನಸ್ಸ ಆಂಡಲಾ, ಆಯನ ವೀರರಸೊತ ನುರೆ ಆಜಂದೆ ಆಯೆ ಪನೀತ್ಲ ಪೋಡ್ಪುಜಿ! ಇತ್ತೆ ಆಯನ ಬುಜಬಲೊನು ತೂಲ! ಆಯನ ಪರಾಕ್ರಮ ಚೆಂಡ್‌ದಲೆಕ, ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಚಟ್ಟಿ ಆಪುಜಿ! ದೇವೀ, ಇಂಬ್ಯೆ ಯೇರ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ? ನರ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ ಇಂಬ್ಯೆ ನಾರಾಯಣ ರುಸಿನ ಸಂಗಡ ಉಪ್ಪುನಾಯೆ. ಮೊಕುಲು ಮಾತಾ ಚಂದ್ರವಂಶೊದಾಕುಲು. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಭಕ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ನಮಡ್ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತೊನು ನಟ್ಟೆರೆ ತಪಸ್ಸ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಾಯೆ. ಯಾನ್ ಇಂಬ್ಯಗ್ ಆ ಅಸ್ತೊನು ಕೊರ್ಪೆ. ಇತ್ತೆ ಆಯನ ಬುಜಬಲೊನು ತೂಲ” ಇಂಚ ಪಂಡ್ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧೊಗು ಜಪ್ಪುವೆ.

ಇರ್ಲೆರಾ ಕೈಯಿಕ್ ಕೈ ತಾಂಟಾವೊಂದು ನಾನಾ ಬಗೆತ ಪಟ್ಟುಲೆಡ್ ಪೆಟ್ವೆಗ್ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಕಟ್ಟುನು, ಬಿಗಿಪ್ಪುನು, ಬುಡ್ಪಾವುನು, ಬಂದನೊಡು ದೀಪಿನಿ, ತಪ್ಪಾವೊಂಬಿನಿ.... ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಮಾತ ಮೆರೆವೊಂದು

ಪುಣೆಯೆರ್! ಡೊಕ್ಕರ, ಖೊಪ್ಪರ, ದುವಂಗುಲ, ಕಂದ, ತೋರಹತ್ತ, ಸರಿಸ, ವಂಕಡ, ಬಂಧ, ಪಟ್ಟಸ, ಉರಗಬಂಧನ, ಅಂತರಗಡಿ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಲೆನ್ ಕಿರಾತ ಪಡೆ ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗ್‌ಡ್ ತೂಂಡು! ಶಿವೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಮಾತಾ ಬಗೆತ ಪಟ್ಟಲೆನ್ ಕ್ರಮೋಟು ತೋಜಿಪಾವುನಲೆಕ ಪೊರುಂಬೊಂದಿತ್ತೆ! ಒಂಜಿ ಸರಿ ಅರ್ಜುನೆ ಹರನ ತಿಗಲೆಗ್ ಗುದ್ದಿಯೆ. ಆಯೆಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಒಂಜಿ ಗುದ್ದಿಯೆ. ಆ ಗುದ್ದುಡೇ ಅರ್ಜುನೆ ನಡಗ್‌ಂಡಲಾ ಶಿವನ ತಿಗಲೆಗ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಗುದ್ದುವೆ. ಮೊಕುಲು ಇರ್ವೆರ್ಲಾ ದಿಂಜ ಪೊರು ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲೆರ್. ಅಕೀರಿಗ್ ಶಿವೆನೇ, “ಶಿವ ಶಿವಾ, ನಿನ ಸಗ್ಗಿ ದಿಂಜನೇ. ಈ ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಬಾರಿ ಬೀರೊದಾಯೆ, ಗಟ್ಟಿಗೆ!” ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಪಾರ್ವತಿನ ಕಡೆಕ್ ತೂವೊಂದು, “ಇಂಬ್ಯಗ್ ಗಾಳಿಯೇ ವಣಸ! ಆಂಡಲಾ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚರ ಸರಿಯತ್ತ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ಲಾ ಕಿರಾತನ ಪರಾಕ್ರಮ ಮೆಚ್ಚಿದ್, “ಅಯ್ಯಾ ಕಿರಾತಾ, ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. ಅಂಚ ತೂಂಡ ದೇವದಾನವೆರ್ಲ ಯೆಂಕ್ ಸಮಾನೆರತ್ತ. ಈ ಯೇರ್? ಸೂರ್ಯನ? ಚಂದ್ರನ? ಶಿವನ ಮಗನ? ಹರಿಯಾ? ಅತ್ತಾಂಡ ಮಹಾದೇವೆ ಈಯೆನ?” ಪಣ್ಣೆ ಪುಗಾರೊಂದೇ ಪೊರುಂಬುದು ಶಿವಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ಲುವೆ! ಶಿವೆಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಬಲಪಾಡ್ಲೆ ಗುದ್ದಿನೆಟ್ ಅಯನ ಮೂಂಕುಡು, ಬಾಯಿಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಒಸರ್‌ಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ತೂದು ಶಿವೆ, “ಅಯ್ಯೊ, ತಪ್ಪಾಂಡ್, ತಪ್ಪಾಂಡ್” ಪಣ್ಣೆ ಬೇಜರ್ ತೋಜಾವೆ.

ಅರ್ಜುನನ ಗರ್ವ ಜತ್ತ್‌ದ್ ಪೋಂಡು. ಇಂದ್ರಿಯೊಲು ಸೋತುದು ಪೋಯೆ! ನೆಂಪು ಮಾಜಿಂಡ್. ಬೆಗರ್ ಅರೀಂಡ್, ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದುಂಡು. ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಲೆ. “ಯಾನ್ ಒವ್ವು ಪ್ರತೊನು ಮಲ್ಲಂದೆ ಬುಡ್ಡೆ? ದೈವೊಗು ಮಿನಿ ದ್ರೋಹ ಮಲ್ಲದನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಪಿರಾವುದ ಜನೊಡು ಶಿವಭಕ್ತಗ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಲದನ? ಹೆರಿಯೆರೆಗ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಲದನ? ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ಸೋತೊಂದುಲ್ಲೆ? ಇಂಬೈ ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ಕಿರಾತೆನ? ಅತ್ತೆ, ರೂಪ ಪಲ್ಲಟನ? ಈ ತಪಸ್ವಿ ರೂಪೊದ ಯಾನ್ಲಾ ನಿಜೊಟು ಅರ್ಜುನೆ ಅತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಲೆಡಲಾ, ಅಯಗ್ ಕಿರಾತೆ ಶಿವೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಗೇನೊಗು ಬತ್ತಿನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಶಿವನ ತೆರಿಯೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದಿನ ಮಾಯೊದ ಸುಳಿಟ್ ತಿಕ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ.

“ಅತ್ತೆ, ಈ ಪಂಜಿ ಯೆಂಕ್ ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ಬೋಡಿತ್ತಂಡ್? ಕಾಡ್‌ದ ಕಿರಾತನೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬುನ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತಂಡ್? ಇತ್ತೆ ಈ ಕಿರಾತೆನೇ ಮಿಗಿಲಾಯೆ! ಶಿವನ್ ಯಾನ್ ದಂಟ್‌ದ್ ನಡತೆನ? ಮದತ್‌ದ್ ನಡತೆನ? ಯಾನೆ ಅಜ್ಜಾನಿ ಆಯೆನೊಡೊ? ಅಂಚಾದ್ ಶಿವೆ ದಾನೆ ಮಲ್ಲೆರೆಗಾವು? ಇತ್ತೆ ಆ ಪರಶಿವನ್ ನಟ್ಟೊಂದು ಬೊಕ್ಕ ಕಿರಾತನ್ ಗೆಂದುವೆ” ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣುವೆ. ಪೊಯ್ಯೊಡು ಒಂಜಿ ಶಿವಲಿಂಗೊನು ನಿರ್ಮಿತ್‌ದ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಲುವೆ. ಕಣಗಿಲೆ, ಬಂದುಗೆ, ಕಕ್ಕೆ, ಎಕ್ಕ ದುಂಬಾಯಿ ಪೂಕುಲೆಡ್ ಅರ್ಚನೆ ಮಲ್ಲುವೆ. ಶಿವ ಮಂತ್ರೊನು ಪಣೊಂದು ಸುದ್ದ ಮನಸ್‌ಡ್ ಕೈ ಮುಗ್ಗಿವೆ. “ಶಿವಾ, ಈ ಕಿರಾತೆ ಯೆನನ್ ಗೆಂದ್‌ದೆ. ಇಂಬ್ಯನ್ ಸೋಪಾವುನ ಸಗ್ಗಿನ್ ಯೆಂಕ್ ಕೊರ್ಲೆ” ಪಣ್ಣೆ ನಟ್ಟೊನುವೆ! ಕಡೆಕ್ ಕಿರಾತನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್, “ಅಯ್ಯಾ ಕಿರಾತಾ, ಇತ್ತೆ ತೂಲ. ಶಿವನ ಕೃಪೆ ಯೆನ ಮಿತ್ತೆ ಉಂಡು. ಅಂಚ ನಿನ್ ಪುಜೆಂಕ್‌ದ್ ಪಾಡುವೆ! ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಮುಯ್ತ ದಕ್ಕುವೆ! ಶಿವನ ಆಜೆ! ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊಗುಬಲ್ಲ.” ಪಣೊಂದು ಕಿರಾತನಂಚಿ ತೂನಗ, ಅಚ್ಚಿರೊನೇ ತೋಜಿಂಡ್! ತಾನ್ ಪೂಜೆಗ್ ದೀತಿನ ಪುರೊಲು ಕಿರಾತನ ತರೆತ ಮಿತ್ತೆ ಉಂಡು! ಅರ್ಜುನಗ್ ಬೆಕ್ಕಸ ಆಂಡಲಾ ಅಕಲ್ ಎಚ್ಚರ ಆಯಿಜಿ! ಕುಡ ಶಿವಪೂಜೆ ಮಲ್ಲುವೆ. ಅಪಗೊದ ಪುರೊಲುಲ ಕಿರಾತನ ತರೆಟ್ ಕುಲ್ಲುಂಡು! ಅಪಗ ಅಕಲ್ ಎಚ್ಚರ ಆಂಡ್. ಕಿರಾತೆನೇ ಶಿವೆ ಪಣ್ಣೆ ತೆರಿಂಡ್! ಅಯನ ಪಸಿತಾಪೊಗು, ಸಂಕಡೊಗು ಮಿತಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ, ಇಂಬೈರ್ ಶಿವೆ ಅತ್ತೆ?! ಲೋಕ ಪೂಜಿಪುನ ಮಂಗಳ ರೂಪಿ ಅತ್ತೆ?ಯೆಂಕ್ ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ಪರೆಗಾದೇ ಕಿರಾತ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತೆರ? ಯಾನ್ ಉಪ್ಪಾಸೊಡಿತ್ತಾದ್ ತಪಸ್ ಮಲ್ಪುನಗ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ದ್ ಅಕಲ್ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡೊಡೊ?” ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣೊಂಡೆ. ಸಂಕಡೊಡೇ ತಿಗಲೆಡ್ ಉರಿ ಲಕಂಡ್! ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ಸಂಕಡ, ಪೋಡಿಗೇ, ಪಸಿತಾಪ ಮೂಜಿಲಾ ಮುಡೆಯಿಲೆಕ ಮನಸ್ಡ್ ಆತಂಕ ಉಂಡಾಂಡ್. “ಯೆನ ಅಸ್ತೊಲೆನ್, ಶಸ್ತೊಲೆನ್ ತಡೆಪುನಗನೇ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದುವೊಡು. ಉಂದು ಯೆನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ದೋಷ ಆದಿಪ್ಪಂದ್. ಪಿರಾವುದ ಜನ್ನೊಡ್ ಜಾಡ್ಯ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿಪ್ಪೊಡು” ಇಂಚ ದಾದ ಮಾತ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ.

“ಯೇರೆನ್ ಜಪ ಯಜ್ಞೊಲೆಡ್ ಗೌರವ ಮಲ್ಪುವೆರೋ, ಯೇರೆನ ಪಾದೊದ ಸೇವೆಲೆಡ್ ಸನಕಾದಿ ರುಸಿಕುಲು ಧನೈರಾತೆರೋ, ಯೇರ್ ನಾದಬಿಂದು ಕಲಾತೀತೆನೋ, ಅಂಚಿತ್ತಿ ಮಹಿಮಾವಂತನೊಟ್ಟುಗು ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೆತ್ತ? ಶಿವ ಶಿವಾ! ಕ್ಷೇತ್ರಚ್ಚೆ ಅಂತರ್ಯಾಮಿ, ಓಂಕಾರ ಸ್ವರೂಪಿ, ಅಕ್ಷಯೆ, ವಚೋನಿಯಾಮಕೆ, ಆದಿಪ್ಪುನ ಈ ಪರಶಿವನೊಟ್ಟುಗು ಸಮಬಲೊಟ್ಟು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ ಹಮ್ಮುಡಿತ್ತೆ ಅತ್ತೆ? ರಡ್ಡ್ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಯಾನ್ ಲೋಕೊನೇ ಕಣ್ಣಾದುಪ್ಪುನಯಡ, ರಡ್ಡ್ ಬುಜೊತ ಯಾನ್, ವಿಶ್ವೊನೇ ಬುಜ ಆದಿಪ್ಪುನ ಈ ವಿಶ್ವ ರೂಪಿ ಶಿವಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೆ ಅತ್ತೆ? ಸೇವ್ಯ, ದ್ರಷ್ಟವ್ಯ, ಮಂತ್ರವ್ಯ, ಶ್ರೋತವ್ಯ, ಸಂಕೀರ್ತಿತವ್ಯ, ಅಕ್ಷಯ, ಅಭವ, ಅವ್ಯಧ, ಪಣ್ಣೆನಂಚಿನ ಮೈಮೆದ ಪರಶಿವನೇ ಯಾನ್ ಕಿರಾತಕೆ ಪಣ್ಣೆ ಕಾದಿಯೆ ಅತ್ತೆ? ಬ್ರಹ್ಮೆ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರೆರ್ ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಪಾದ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನ ಆ ಪರಮಶಕ್ತಿ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಯೇರೆನ ಪಾದೊಗು ತರೆತಗ್ಗಾವೊಲಾ ಆ ಮಹೋತ್ತಮಡಪ್ಪ ಯಾನ್ ಪೊರುಂಬಿಯತ್ತೆ?

ಇಂಚ ಸಂಕಡೊಡುಪ್ಪುನ ಅರ್ಜುನನ್ ಶಶಿಮೌಳಿ ಶಿವೆ ತೂದು ತಾನೇ ದಂಬಡಿಪುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ನಿಕಲ್ ಪಾರ್ಥ ಪುಣ್ಯಾದಿಗೇನೆ! ಶಿವೆ ತನ ನಿಜ ರೂಪೊಡು ಅರ್ಜುನಗ್ ತೋಜಿ ಬತ್ತೆ. ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಲ್ಪುದಂಚ ಮೆಂಚುನ ಮೆಯಿ, ಪಿಲಿತ ಚರ್ಮೊದ ತುತ್ತೈತ, ಕೆಂಜಿಡೆ, ಚಂದ್ರೆ, ಸರ್ಪೊಲು ಪದ್ದೆಯಿಲ್, ಪವಿತ್ರ ಅಕ್ಷಮಾಲೆ, ಅಭಯ ಹಸ್ತೊದ ಶಂಭು, ಅರ್ಜುನಗ್ ತೋಜಿ ಬತ್ತೆ. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ವಾಮದೇವ ರೂಪೊಡು, ಆಘೋರ, ಈಶಾನ ರೂಪೊಡುಲ ತೋಜಿ ಬತ್ತೆ! ಗೌರೀದೇವಿನೊಟ್ಟು ಶಿವನ ಸುತ್ತೊಡು ವೇದ ಉಪನಿಷತ್ತು ಇಂಚಿತ್ತಿನೆತ ದೇವಿಯೆರ್, ಸನಕ, ನಾರದ, ಭೃಗು, ವ್ಯಾಸ, ಭಾರದ್ವಾಜ, ಗೌತಮ, ವಸಿಷ್ಠ, ಸನತ್‌ಕುಮಾರ.... ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಬತ್ತಾದ್ ಉಂತಿಯೆರ್. “ಅರ್ಜುನಾ ನಿಕ್ಕೆ ಉಂದು ಸಿದ್ಧಿ. ಎಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಂಗಳ” ಪಣ್ಣೆ ಪುಗಾರ್ಡ್ ಶಿವನ ಪಾದೊಲೆಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರೈರ್. ಅಪಗನೇ ಮಂಗಳವಾದ್ಯೊಲು ಕೇಣ್ಂಡ್! ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಂತೋಸುಡು ಮೆಯಿ ಇರೈನ್ ಆಂಡ್! ಶಿವನ ಬಗೆಟ್ ಕೇಣುನ ಉಮೇದ್ಡ್, “ಸರ್ವೇಶಾ, ಕ್ಷಮೆ ಉಪ್ಪಡ್. ಯಾನ್ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣೆನ ಬೆರೈಡ್, ಅಂಗಲಪ್ಪುದ ಕಿರೆಟ್ ಮುರುದಿನ, ಬುದ್ಧಿ ಸೆಟ್‌ದಿನ ಪಾಪಿ. ಕಣ್ಣೆದುರುಡು ತೂದುಲಾ ತೆರಿಯಂದಿನ ಮೋಡೆ. ಯೆನನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ. ಲಿಂಗಮಯ, ನಿರ್ಲಿಂಗ, ತೇಜೋಲಿಂಗ, ಸದಾಶಿವ ಲಿಂಗ, ನಿರ್ಮಲಲಿಂಗ, ಮಹಾಲಿಂಗ, ಚಿನ್ಮಯಲಿಂಗ, ದುರ್ಗಾ ಆಲಿಂಗಿತ ಅಂಗ ವಿಲಾಸ, ನಿರವಧಿಕ, ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ, ನಿರಾಮಯ ರೂಪೊದ ಪರಶಿವಾ ಯೆನನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ. ಹರ, ಗಂಗಾಧರ, ಗಿರಿಜಾವರ, ಶಶಿಶೇಖರ, ದಕ್ಷಾಧರಹರ, ಶಂಕರ, ನಿಜಭಕ್ತ ಮನೋಹರ, ಕರುಣೆಡ್ ಯೆನನ್ ಕಾತೊನುಲ. ಯೆನ ತಪ್ಪುಲೆನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣೊಂದು ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರುವೆ.

ಶಿವೆ ಮೋಕೆಡ್ ಅರ್ಜುನನ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿದ್, “ಗುಹ, ಗಣಪತಿಲೆನ ಆಜೆ, ಯೆಂಕ್ ನಿನಡ ಪಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ ಬಗ್ಗಿ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. ಈ ಪಿರಾವುಡು ವಿಷ್ಣುನ ವಿಮಲಾಂಶೊಡು ಪುಟ್ಟುದಿನ ನರ ಪಣ್ಣಿ ರುಸಿಯಾದಿತ್ತ. ನನ

ದುಂಬುಗು ನಿಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಈ ಖಿಡ್ಲ, ಶರ, ಧನುಸ್ಸು, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮಶಿರ ಅಸ್ತ್ರೋಲೆನ್ ನಿಕ್ಕೆ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಪ್ರಬಲ ಅಸ್ತ್ರೋಲು ನರಮಾನಿ, ರಕ್ಕಸೆ, ದೇವತೆ, ಯೇರೇ ಎದುರು ಬತ್ತಂಡಲಾ ನಿನನ್ ಕಾತೊಂಬುಂಡು. ಉಂದು ಪದಿನಾಲ್ ಲೋಕೊನು ಸುಡ್ಡು ಬುಡ್ಡಿನ ಸಗ್ಗಿದವು!” ಪಣ್ಣ್ ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತ ಕೊರ್ಲೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಮೀದ್ ಬತ್ತದ್ ಬಗ್ಗಿಡೇ ಅವ್ವೆನ್ ದೆತೊನುವೆ. ಅಪಗ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಜಯಘೋಷ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಶಿವಗ್ ಪೂತ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಶಿವೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತಿನೆಟ್ ಅರ್ಜುನನ ತೇಜಸ್ಸು ಬೆಳಗ್ಂಡ್.

ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಗಿರಿಜೆನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರುವೆ. “ಗಿರಿಜೆ, ತ್ರಿಜಗನ್ನಾತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ಚಂಡಿ, ದುರ್ಗಿ ಪಣ್ಣೆ ಬಗೆಬಗೆ ರೂಪೊಡು ಮೆರೆಪಿನ ಕರುಣಾಮಯೀ, ಕಾತೊನುಲ” ಪಂಡೆ.

ಗಿರಿಜೆಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಅರ್ಜುನಾ, ಇಂದಾ ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ನಿಕ್ಕೆ ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರೊನು ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ದೆತೊನ್ನ. ಈ ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರ, ಕೋಟಿ ಸಂಕೆಡ್ ತೆಗಲ್ದ ನಿನ ಶತ್ರುಲೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪುಂಡು” ಪಂಡ್ಡ್ ಮಂತ್ರೋಪದೇಶ ಮಲ್ತ್ ಕೊರ್ಪೊಲು. ಅಂಚಿನೇ ಗಣಪತಿ, ಸ್ಕಂದೆರ್ಲಾ ಅಸ್ತ್ರೋಲೆನ್ ಕೊರ್ಪೆರ್! ಶಿವೆ, “ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ನನ ದುಂಬುಗು ಇಂದ್ರನ ನಗರೊಗು ಪೋಲ. ದುಂಬು ಆಪಿನ ಮಾತ ಕಜ್ಜೊಲೆಡ್ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿಕ್ಕೆ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಯೆನ ಸತ್ವೊದ ಪರಮರೂಪ. ನಿಕ್ಷೆನ ಕತೆ ವೇದೋಕ್ತ ಆವಡ್. ನಿಕ್ಷೆನ ಚರಿತ್ರೆ ಎಡ್ಡೆನೇ ಆದ್, ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಂದಿನಾಕ್ಷೆನ ಪಾಪ ನಾಶ ಆವಡ್..” ಪಣ್ಣೆ. ಮಾತೆರ್ಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಯಕ್ದ್ ರಜತಗಿರಿಕ್ ಪೋಯೆರ್.

ಶಿವೆ ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನಗ್ ಯೆತೆ ಆಪುಂಡು. “ಶಿವೆನೇ ತೋಜಿನಗ ಯಾನ್ ಆಯಡ ಅಸ್ತ್ರೊನು ಪಡೆತೊಂಡೆ. ಲೌಕಿಕೊದ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡಿತ್ತದ್, ಅಯನ ಪಾದ ಕಮಲೊದ ಸಾನಿಧ್ಯೊನು ಕೇಣ್ಜಿ ಅತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಆ ಪೊರ್ತುಡೇ ವರುಣೆ ತನ ಕುಟುಮೊದೊಟ್ಟುಗು ಅರ್ಜುನನ್ ತೂವೆರೆಗ್ ಕುಸಿಟೆ ಬರ್ಲೆ. ಒಂತೆ ಪೊರ್ತುಡು ದೇವೇಂದ್ರೆಲಾ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಲೆ. ಆಯೆ ಮಗೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಐಂದ್ರಾಸ್ತ್ರೊನು ಕೊರ್ಪು, “ಮಗಾ, ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಡ್ ಬಾಡ್ಡ್ ಪೋತ. ಯಾನ್ ಮಾತಲಿನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಆಯಡಪ್ಪ ಈ ಯೆನ ನಗರೊಗು ಬತ್ತದ್ ಆಯೆಸ ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ತೊನುಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ “ಅಪ್ಪಣೆ. ನೂದು ಯಜ್ಞೋಲೆನ್ ಮಲ್ತಂಡಲ ದೇವಲೋಕೊಗು ಬರ್ಲೆರೆ ಸೊಲಬ ಆಪುಜಿ. ಇತ್ತೆ ಇರೆನ ದಯೊಟು ಯೆಂಕ್ ದಿವ್ಯಲೋಕೊಗು ಬರ್ಲಿನ ಅವಕಾಸ ಆವೊಂದುಪ್ಪುನವು ಯೆನ ಬಾಗ್ಗೆ” ಪಂಡ್ಡ್ ಒಪ್ಪೊಂಬೆ.

ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಾರಥಿ ಮಾತಲಿ ಬತ್ತೆ. ಇಂದ್ರನ ರಥ ದಾನೆ ಸಾಮಾನ್ಯೊದನ? ಅಯಿಕ್ ಪತ್ತೆ ಸಾರ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಕಟ್ಟದ್ಂಡ್. ದಿವ್ಯಾಂಬರೊದ ಕಾಂತಿ, ಸಾಲ್ಸಾಲ್ ಬೊಳ್ಳುಡೆ. ಪತಾಕೆ! ಅವು ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರೆನ ಕಾಂತಿಡ್ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಮಾತಲಿ ಪಣ್ಣೆ, “ಫಲ್ಲುಣಾ ಬಲ್ಲ. ಈ ರಥೊಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ತದ್ ಅಮರಾವತಿಕ್ ಪೋಪಿನ ಪುಣ್ಯ ನಿಕ್ಕೆ ಉಂಡು” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನೆ ಉಂದು ಮಾತ ಶಿವನ ದಯೆ ಪಣ್ಣೆ. ರಥೊನು ಏರ್ಡ್ ಇಂದ್ರಕೀಲೊದ ಬನ, ಬೆಟ್ಟ, ಸರೋವರ, ಮುರಗಪಕ್ಕಿಲೆಡ ‘ಪೋದು ಬರ್ಲೆ’ ಪಣೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಲೆ.

ರಥ ಮಿತ್ತದ ಸಾದಿಡ್ ಯೇರುನಗ ಮಾತಲಿನೊಟ್ಟುಗು ಪಂಚಿತಿಗೆ ಪಾಡುವೆ. ಬೂಮಿ ಒಯಿತ ಮಿತ್ತ ಉಂತುದುಂಡು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಯೇತ್? ಗ್ರಹರಾಶಿಲು ಒವ್ವೆ? ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡೆ ತೆರಿಯೊನುವೆ.

ತಿರ್ತದ ಬಾಗೊಡು ಇರ್ವತ್ತೈನ್ ಕೋಟಿ ಪ್ರಮಾಣೊಡು ನೀರ್ ದಿಂಜಿದ್ಂಡ್. ಬೂಮಿ ಅಯಿತ ಮಿತ್ತಡ್ ಒಂಜಿ ಕೋಟಿ ಎಸಲ್ಡ ಉಂಡು. ಅಲ್ತಡ್ ಇರ್ವತ್ತೈನ್ ಕೋಟಿ ಅಳತೆಡ್ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಂಡು. ಕೈಯಿತ್ತಲ್ಡ ಉಪ್ಪನವೇ ಅತಳ, ಅಲ್ತಡ್ ಈ ಕಡೆಟ್ ವಿತಳ, ಸುತಳ, ತಳಾತಳ. ಅಯಿತ ಬರೀಟ್ ಮಹಾತಳ, ರಸಾತಳ, ತಿರ್ತಡ್ ಪಾತಳ. ಮಲ್ಲ ಲೋಕೊಲು ಏಳ್. ಉತ್ತಮೊದ ಲೋಕೊನೇ ಭೂಲೋಕ. ಅಯಿತ ಇಂಚಿಡ್ ಭುವ, ಸುವ, ಮಹ, ತಪ ದುಂಬಾಯಿ ಲೋಕೊಲು ಉಲ್ಲ. ಬೂಮಿನ್ ದೆರೊಂದಿನಾಯೆ ವೀರೆ ಕಮಠ. ಎಡ್ಡ ಅನೆಲು ಈ ಲೋಕೊನು ದೆರೊಂದು ನೀರ್ಡ್ ಮುರ್ದಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತದ. ವಿಸ್ತಾರೊದ ಭೂಮಿದ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಏಳ್ ಕಡಲ್ ಉಲ್ಲ. ಜಂಬೂದ್ವೀಪ, ಭದ್ರಾಶ್ವ, ಭರತವರ್ಷ, ಕೇತುಮಾಲ, ಕುರುವರ್ಷ, ಸುರಗಿರಿ, ಕನಕಾದ್ರಿ ಉಲ್ಲ. ದಿಕ್ಕದ ಪಾಲಕಿರಾದ್ ಎಡ್ಡ ನಗರೊಲುಂಡು. ಬ್ರಹ್ಮನ ನಗರ ಪದಿನಾಜಿ ಸಾವಿರ ಯೋಜನ ಅಳತೆದವು. ಆ ನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿದ ಬಾಗೊಡು ದೇವಗಂಗಾನದಿ. ಅಯಿತ ಧಾರೆ ಪರ್ವತೊಗು ದೀತಿನ ಬೊಳ್ಳಿದ ಕಂಬೊದಲೆಕ ಉಂಡು. ಗಂಗೆ ಕನಕಗಿರಿದ್ ನಾಲ್ ಕೋಡಿಗ್ ಪರತೊಂದುಂಡು. ಸುಚಕ್ಷು, ಭದ್ರೆ, ಸತ್ಯ, ಅಲಕನಂದೆ ಪಣ್ಣಿ ಪುದಾರ್ಡ್ ಈ ನಾಲೆನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್. ಸುರ ಪರ್ವತೊದ ಸುರೂಟು ಅರುಣೋದೆ, ಭದ್ರೆ, ಸಿತೋದೆ, ಮಾನಸ ಪಣ್ಣಿ ನಾಲ್ ಸರೋವರೊಲು, ನಾಲ್ ಉದ್ಯಾನೊಲು ಉಲ್ಲ. ಇಂದ್ರದಿಕ್ಕಡ್ ಜಂಬೂ ಮರ, ವರುಣ ದಿಕ್ಕಡ್ ಕದಂಬ ಮರ, ಕುಬೇರ ದಿಕ್ಕಡ್ ವಟಕುಜ ಉಲ್ಲ. ಉಂದು ಪೂರ ಕೀಲಕ ಗಿರಿತ ಮಿತ್ತ ಉಂಡು. ಮೂಡಾಯಿಡ್ ಮಂದರ ಪರ್ವತ, ತೆಣ್ಣಾಯಿಡ್ ಗಂಧಮಾದನ, ಪಡ್ಡಾಯಿಡ್ ಸುಪಾರ್ಷ್ವ, ಬಡಕಾಯಿಡ್ ನಂದನ ಪರ್ವತೊಲುಲ್ಲ. ಅಂಚನೇ ವೈಭ್ರಾಜ, ಗಂಧಮಾದನ ಛೈತ್ರರಥ, ನಂದನದಂಚಿನ ಉದ್ಯಾನೊಲುಲ್ಲ. ಶೃಂಗಗಿರಿ, ಶ್ವೇತಗಿರಿ, ನೀಲಗಿರಿ, ನಿಷಧಗಿರಿಕುಲು ಮುಲ್ಲ ಉಂಡು. ಹೇಮಕೂಟೊದ ಗಿರಿ ಹಿಮಾಲಯೊಡ್ಡು ಪಡ್ಡಾಯಿ ಕಡಲ್ ಮುಟ್ಟ ಉಂಡು. ಪಿದಾಯಿಡ್ ಲವಣಸಮುದ್ರ ಉಂಡು. ಅವೆಡ್ಡ್ ಆಪೆಲ್ ಲಕ್ಷದ್ವೀಪ, ಇಕ್ಷು ಸಮುದ್ರ, ದಧಿ ಸಮುದ್ರ, ಕ್ಷೀರಸಮುದ್ರ ಉಲ್ಲ.

ಮಾತಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆ. ಗಿರಿ, ದ್ವೀಪ, ಕಡಲ್ದ ಬಗ್ಗೆ, ಸೂರ್ಯನ ರಥೊತ ಚಲನೆದ ಬಗ್ಗೆ, ಗ್ರಹರಾಶಿ, ಸಪ್ತರ್ಷಿ ಸದನ, ಧ್ರುವಲೋಕ, ದೇವನಗರಿ, ಕಾಲದ ನಡೆ, ತೀರ್ಥ ವಿಹಾರೊದ ಬಗ್ಗೆ, ಭರತ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂಚಿನ ಅಷ್ಟಾದಶ ರಾಜೆರೆನ ಬಗ್ಗೆ, ಭಾರತ ಭೂಮಿದ ಬಗ್ಗೆ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆತಾನಗ ಇಂದ್ರನ ರಾಜಧಾನಿ ಅಮರಾವತಿ ಬತ್ತಂಡ್.

* * *

ಊರ್ವಶೀ ಪ್ರಸಂಗೊ

ರಥೊಡ್ಡ್ ಜತ್ತಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರೈ. ಇಂದ್ರನೇ ಮಗನ್ ಎದ್ಕೊಂದು, ತನ ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಅರ್ದ ಬಾಗೊಡು ಕುಲ್ಲಾವೆ. ದೇವತೆಲ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಅರ್ಜುನನ್ ತೂಪೆರ್. ಬೂಮಿದ ನರಮಾನಿಲ್ ಪಂಡ ಉಮಿಲ್ದಲೆಕ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ಜುನನ್ ತೂನಗ “ಉಂದು ಯೇರಪ್ಪಾ?” ಪಣ್ಣಿನನೇ ಪ್ರಶ್ನೆ! ತೂಪಿನಕ್ಲೆನ ಸಂಕಿ ಎಚ್ಚಿದ್ ಒರಿಯನೊರಿ ನೂಕೊಂಡೆರ್. ಸುರೇಂದ್ರನ ಪೊಂಜೊಲು, ಅಪ್ಸರೇಲ್, ಮಾತೆರಾ ಓಲಗೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ತಿಲೋತ್ತಮೆ, ರಂಭೆ, ಮಧುರಸ್ವರೆ, ಘೃತಾಚಿ, ಸುಕೇಶಿ, ಗೌರಿ, ಪೂರ್ವಚಿತ್ತೆ, ಸುಲೇಖ, ಊರ್ವಶಿ... ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ ಅಲ್ಪ ದಿಂಜಿಯೆರ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಅವು ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಸ್ಥಾನ ಅತ್ತೆ? ಸುರೂಟು ರಂಭೆನಕಲ್ಪ ನಲಿಕೆ ನಡತ್ಂಡ್.

ವಾದ್ಯಮೇಳ, ಸಂಗೀತೋಡು, ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ ಅರ್ಲಂಡ್! ಆತಾನಗ ಅಯಗ್ ಊರ್ವಶಿ ತೋಜಿಯೊಲು. ಆಲೆನ್ ತೂದು, 'ಇಂಬ್ಯಲ್ ಯೇರ್? ಮನ್ಮಥನ ಕತ್ತಿದಂಚ ಉಲ್ಲೊಲತ್ತ?' ಪಂಡ್‌ದ್ ಆಲೆನೇ ತೂಪೆ. ಸಭೆ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದೇವೇಂದ್ರ, ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಪಣ್ಣಿ ಗಂಧರ್ವನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ "ಅರ್ಜುನಗ್ ಊರ್ವಶಿನ ಮಿತ್ತ ಮನಸ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ್ಕ ತೋಜುಂಡು. ಆಲೆನ್ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ" ಪಣ್ಣೆ. ದೂತಡ್ಲೆ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿನ ಊರ್ವಶಿ ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಜ್ಞೆನ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊಂಡೊಲು. ಆ ಆಜ್ಞೆ ಇಂಚ ಇತ್ತಂಡ್. "ಊರ್ವಶೀ, ಅರ್ಜುನೆ ಯೆನ ಮಗೆ. ನಳ, ನಹುಷಾದಿ ರಾಜೆರೆಡ್ಲಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನಾಯೆ! ದೇವಲೋಕೊದ ಪೊರ್ಲುದ ನಿಧಿ ಆದಿಪ್ಪುನ ಈ, ಇನಿ ಯೆಂಕ್ ಮರ್ಮಾಲ್. ಇನಿತ ದಿನೊಟು ನಿನ ಪೊರ್ಲುಡು, ತನಿಬನಿಟ್, ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್‌ದ ಬೆಂಗೆಬೆಸರ್ನ್ ದೂರಮಲ್ಪುಲ. ಈ ಕಮಲಮುಖಿಯಾಂಡ ಆಯೆ ತುಂಬಿ ಆವಡ್. ಈ ದೇವಲೋಕೊದ ನಂದನೊದ ಸಿರಿಯಾಂಡ ಆಯೆ ವಸಂತೆ ಆವಡ್.."

ಊರ್ವಶಿಗ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಣ್ಡೆ ಮೆಯಿಮನ ಕೊಕ್ಕೆರ್, ಉಲ್ಲಾಸ್‌ದ ಎರ್ತೆನೆ! ಆ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಅರ್ಜುನಡ ಮೋಕೆಸೂಕೆ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಆಲ್ ಒಪ್ಪಿಯೊಲು. ಅರ್ಜುನನ ಚಿತ್ರೊನು ತನ ಮನಸ್‌ದ ಗೋಡೆಡ್ ಬರೆಯೊಲು.

ಅರ್ಜುನೆ ನಿಜವಾದ್ ಊರ್ವಶಿನ ಹಾವಭಾವ ವಿಲಾಸೊನು ಕಲಾತ್ಮಕ ದಿಸ್ಸಿಡೇ ತೂದಿತ್ತೆ. ಮನ್ಮಥನ ಕತ್ತಿದಲೆಕದ ಊರ್ವಶಿನ ತೂದುಲ ಅಯನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಅಡ್ಡ ಅಲಚನೆ ಪುಟುದುಜಿ.

ಊರ್ವಶಿ ಸಂಬುರೊಡು ತನ ಮೇಳದಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ಮೀದ್, ರೇಷ್ಮೆದ ತುತ್ತೈತೊಡು, ರತ್ತೊದ ಪದ್ದೆಯಿಲೆಡ್, ಕಮ್ಮೆನೊದ ಪೂಮಾಲೆಡ್, ಪೊರ್ಲುದ ತಿಲಕೊಡು, ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ಪಾವೊಂಡೊಲು. ಪಾಸಡಿದ ಸಗ್ಮಾಲ್ ಪೋಣ್ಣಲೇ ಅಲೆನ ಪೊರ್ಲು ತೂದು ದಿಸ್ಸಿ ದೆತ್ತೆರ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪೋಣ್ಣಲು ವಿಟ ಪುರುಷೆರೆನ ಬಾಗ್ಗೆಡೇ ಒದಗುನು ಪಣ್ಣೆ ಪಣೊಂಡೆರ್. 'ಭಾಗ್ಯೊದ ಕಲ್ಪತರು', 'ಮನ್ಮಥನ ವಿಜಯದ್ವಜ', 'ಕಾಮಶಾಸ್ತ್ರೊದ ಮೂಲಮಂತ್ರ', 'ವಶೀಕರಣ ತಿಲಕ', ಆದ್ ತೋಜುನ ಊರ್ವಶಿನ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಸಬ್ಬೊನೇ ತಿಕ್ಕುಜಿ. ಲೋಕೊದ ಪೊರ್ಲು ಮಾತ ಸೇರ್ದಿತ್ತಿಲೆಕದ, ಸೊರ್ಗ ಸುಕ ಅಲೆನ ರೂಪೊಡೇ ಇತ್ತಿಲೆಕದ ಊರ್ವಶಿ ಬಿಂಕೊಡು ಪಿದಾಡುವೊಲು. ಪೊರ್ಲುದ ಪೋಣ್ಣಲ್ಲಾ ಬಗೆಬಗೆತ ಅಯ್ತು ಸಿಂಗಾರೊಡು, ಕುಜಲ್ದ ಅಲಂಕಾರೊಡು, ಅಲೆನ ಸುತ್ತು ಮದಿಲ್‌ಡ್ ಮೆಂಚಿದ್ ಮೆರೆಯೆರ್. ಮನ್ಮಥನ ಸೇನೆದಂಚಿನ ಆ ಪೋಣ್ಣಲು ಊರ್ವಶಿನ ಬೂಳ್ಳದರಿಯಣ, ಕನ್ನಡಿ, ಬಂಗಾರ್ಡ ಕಲಶ, ಪೊರ್ಲುದ ಎದ್ದೊಣ್ಣೆ, ಮಾತ ಪತೊಂದು ಸೇವೆಗ್ ಸಜ್ಜಾದಿತ್ತೆರ್. ಊರ್ವಶಿ ಏರ್ಡ್ ಬತ್ತಿನ ದಂಡಿಗದ ರತ್ನ ಪದ್ದೆಯಿದ ಕಾಂತಿದೊಟ್ಟುಗು ಈ ಪೋಣ್ಣಲೆನ ಮೆಯಿ ಕಾಂತಿಲಾ ಸೇರ್ಡ್ ನನಲಾತ್ ಪಳಪಳ ಆಂಡ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಅಶ್ವಮೇಧಯಾಗ, ರಾಜಸೂಯಯಾಗೊಲೆನ್ ಮಲ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಊರ್ವಶಿನ ಕಾರ್‌ದ ಬಿರೆಲ್ದ ಕೊಡಿನ ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ತಿಕ್ಕುಜಿ. ಇಂಚಾದಿಪ್ಪುನಗ ಅರ್ಜುನನ ಪುಣ್ಯೊನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಊರ್ವಶಿ ತಾನಾದೆ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಬರ್ಪಿನೆನ್ ತೂದು ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್ ಅಚ್ಚಿಡ್, ಇಂದ್ರನ ಮಗನ್ ಪುಗಾರುವೆರ್. ಊರ್ವಶಿನ್ ತೂವೆರೆ ಯಾಗ ಕರ್ಮಿಲೆಗ್ ಆಪುಜಿ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಕ, ವರುಣನ ಮಗೆ ಪುಷ್ಕರೆ ಆವಡ್, ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಗೆ ಜಯಂತೆ ಆವಡ್ ಅಲೆನ್ ತೂವೆರೆಗ್ ಅಲೆನ ಇಲ್ಲಬಾಕಿಲ್‌ಡ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊನೇ ಕಾಪೊಡಾಪುಂಡು. ಅಂಚಿತ್ತಿ ಪೊರ್ಲುದ ಪೋಣ್ಣ, ಮನ್ಮಥನ ಸಂಜೀವಿನಿ ಮರ್ಡ್, ಕಾಮಿನಿಕುಲರಾಣಿ, ಅರ್ಜುನನ ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತೊಲು. ಆಲೆನ ದನಿ ಕೇಣ್ಡೆ ಗಿಳಿಕುಲು ಕೈತಲ್ ಬರ್ಪ್. ಮೆಯಿತ ಕಮ್ಮೆನೊಗು ತುಂಬಿಲ್ ಬತ್ತೆದ್

ಸುತ್ತು ಪಾಡಿಯ. ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಳ್ಳುದಂಚ ಬೆಳಗುನ ಮೋನೆನ್ ತೂದು ಚಕೋರ ಪಕ್ಕಿಲ್ ಮುಟ್ಟ ಬತ್ತ. ಆಲೆನ ಗೆಜ್ಜೆದ ಸಬ್ಬೊಗು ಹಂಸೊಲು ಕೆಬಿ ಕೊರ್ರ!

ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತಿನ ಊರ್ವಶಿ, ಮೆಂಚಿದ ಬಳ್ಳಿದ ನಡುಟು ಜತ್ಬರಿನ ಮೆಂಚಿದ ಗೊಂಚಿಲ್ಲಂಚಿ ದಂಡಿಗೆಡ್ಡೆ ಜತ್ತೊಲು. ಪೊಣ್ಣಲು ಜನಮಂದೆಡ್ ಜಾಗೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಬಾಕಿಲ್ಲಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆರ್. ಚಾಮರದಾಕುಲು, ಹಡಪದಾಕುಲು ಉಳ ಅದೆತ ಬಾಕಿಲ್ಡೆ ಉಂತಿಯೆರ್. ಊರ್ವಶಿ ಉಳಾಯಿ ಪೋಯೊಲು. ಅರ್ಜುನೆ ಜೆತ್ತದಿನೆನ್ ತೂಪೊಲು. ಅಲೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಆಯೆ ಆದಿಶೇಷನ ಮಿತ್ತ ಜೆತ್ತದಿನ ವಿಷ್ಣುಲೆಕನೇ ತೋಜೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಯೆ ಜೆತ್ತದಿನಿ ಮಣಿರತ್ನಪಲ್ಲಂಗೊಡು. ಊರ್ವಶಿನ ಕಣ್ಣೆದ ಕಾಂತಿ ಪಲ್ಲಂಗೊದ ಕಾಂತಿನ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ತೊಂಡ್. ಅಲೆನ ಮೆಯಿತ ಕಾಂತಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆನ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ತೊಂಡ್. ಊರ್ವಶಿ ವೈಯಾರೊಡು ಬತ್ತದ್ ಪಾಸಡಿ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಬುಜೊಕು ಕೈಯಿದೀದ್, ಉಂತೊಂದು ಅರ್ಜುನನೇ ತೂಪೊಲು.

ಅಲೆನ ಮೆಯಿತ ಕಾಂತಿ ಬೊಕ್ಕ ಕಮ್ಮೆನೊಡಾದ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಎಚ್ಚರ ಆಂಡ್. ಜೆತ್ತದಿಲೆಕ್ಕನೇ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಹಿತಮುದ ಆಯಿನಂಚಿನ ಆನಂದ ಅನ್ವೇಸುವೆ! “ಈತೊಂಜಿ ಕಮ್ಮೆನ ಒಲ್ತುಡ್ಡು?” ಪಣೊಂದು, ಕಣ್ಣೆ ಜತ್ತದ್ ತೂನಗ, ಊರ್ವಶಿ ಉಂತೊಂದೊಲು! ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಚ್ಚರ, ಅಯಿಡ್ಡೆಚ್ಚ ಆನಂದ!

“ಓಹ್! ಮಹಾದೇವಿ! ಇಂದ್ರನ ಓಲಗೊಡು ನಲಿಕೆಡ್ ದೇವಸಭೆನ್ ರಂಜನೆ ಮಲ್ತೊದಿನ ಪೊಂಚೊವು! ಪವಿತ್ರ ಚಂದ್ರವಂತೊದ ಅಪ್ಪೆ ಆದಿತ್ತಿನಾಲ್!” ಪಣ್ಣ ಮನಸ್ಸಡೇ ಪುಗಾರೊಂದು ಮಂಚೊಡ್ಡು ಜತ್ತದ್ ಬಾರೀ ಗೌರವೊಡೇ “ದಾನೆ ದೇವಿಯೆರ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯರ್? ಮಾನನಿಧಿ ದೇವೀ, ಈರ್ ಬಲ್ಲೆ. ಕುಲ್ಲೆ. ಈರ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಬೊಡೆದಿ ಅತ್ತೆ? ಪುಣ್ಯಜೀವಿ ಆಯಿನ ಇರೆನ್ ತೂದು ಯೆನ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಆಂಡ್! ಅಪ್ಪೆರೇ, ಪಣ್ಣೆ ದಾದ ಅಪ್ಪಣೆ? ದಾಕಿಣ ದಾಯೆಗ್? ಯಾನ್ ಈರೆನ ಮಗೆ. ದಾದ ಆವೊಡಾಂಡಲಾ ಯೆನಡ ಪಣ್ಣೆ...”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣೆ ಊರ್ವಶಿ ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗ್ಡ್, ಬಾಮೊದ ಮೇಲಾಟೊಡು ಮನಿಪಂದೆ ಉಂತೊಂಡೊಲು. ಆಂಡ ತನ ಶೃಂಗಾರ ಬಾಮೊನು ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಒಂಜಿ ಕಡೆಚ್ ಅರ್ಜುನನ ನಯನಡಕೆ ಆಲೆಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. ಆಂಡ ಉಡಲ್ಡೆ ಕಾಮಲಾಲಸೆ ಒರಿಂದ್! ಅಂಚಾದ್ ನಾಚಿಕೆಡ್ ಮಿಡ್ಕಿಯೊಲು, ನಿರಾಸೆಡ್ ಸಿಡ್ಕಿಯೊಲು! ಕೋಪೊಡು ಸಿಡಿಮಿಡಿ ಮಲ್ತುಪೊಲು. ತನ ಉಳಯಿಡೇ ತರ್ಕ ಮಲ್ತೊನುಪೊಲು. “ಇಂಚೊನಡೆಗ್ ಪೋಲ ಪಣ್ಣೆ ಆ ಗಂಧರ್ವ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಬತ್ತದ್ ಪಂಡಿನಿ ದಾಯೆಗ್? ಆಯೆ ಪಂಡಿನಪಗನೇ ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಡೆ ಬತ್ತೆ? ಇಂಚೊಗ್ ವ್ಯವಹಾರೊದ ಜಾನಗೇನನೇ ಇಜ್ಜಿ? ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಮನಸ್ಸನ್ ತೆರಿಯೊಂಬಿನ ಸಗ್ಗಿಲಾ ಇಂಚೊಗಿಜ್ಜಿ? ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಜಡ ನರಮಾನಿಲೆಲ ಉಲ್ಲೆರ? ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸಾಡ್ ಮುಡಕಟ್ ದೆನೊಡೊ? ಇಂಚೊನಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನವೇ ದಂಡೊಗಾಂಡ? ಅಯ್ಯೊ! ಯಾನೇ ಹಾಳಾಯೆನೆ” ಪಣ್ಣೆ ಯೆತೆ ದೆತ್ತೊಲು. “ಅತ್ತ, ಇಂಚೊಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಮಿನಿ ಸರಿ ಇಜ್ಜಿ? ನಪುಂಸಕೆನ? ಶ್ರೋತ್ರಿಯೆನ? ಹಿಂಸಾಪ್ರಿಯೆನ? ದುಸ್ಸೆನ? ಅತ್ತಾಂಡ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಇಂಚ ಬುದ್ಧಿ ವಿಕಾರ ಆಪುಂಡ?” ಇಂಚ ಚಿಂತನೆಲ ಮಲ್ತಿನ ಊರ್ವಶಿ ಅರ್ಜುನಡ ತಾನ್ ಬತ್ತಿನೆತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ತಾನೇ ಪಾತೆರುಪೊಲು.

“ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಗಂಧರ್ವ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಯೆನನ್ ಇಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ! ಮನ್ನಡ್ಡನ ಪೂಪಗರಿಲ್ ಯೆನ ಅಂತರಂಗೊಡು ಕಂತಿನೆಡ್ಡಾವರ ಯಾನ್ಲಾ ನಿನನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯೆ. ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಬಯ್ಯಿನ ಪೊಣ್ಣನ್ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತುನವು ರಸಿಕರೆನ ಧರ್ಮೊನ? ಅರ್ಜುನಾ, ಯಾನ್ ಯೇರ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಸರೀಟಿ ತೆರಿಯೊಂದು ನಡತೊನ್ನ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಆ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ ಅರ್ಜುನೆ ಕೆಬಿ ಮುಚ್ಚೊಂದು “ಶಿವ ಶಿವಾ! ಈ ಬಗೆತ ಪಾತೆರನ? ಕಾಮನ ಪ್ರಭಾವೊದ ವಿಕಾರೊಡು ಈರ್ ತೆರಿಯಂದೆ ದಾದನಾ ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್. ದೇವೇಂದ್ರ ಚಿತ್ರಸೇನೆರ್ ದಾನೆ ಆಂಡಲ ಪಣಡ್. ಈರ್ ನಮ್ಮ ಸಮ್ಮಂದೊಡೇ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪಲೆ. ತೂಲೆ, ಈರ್ ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಅಪ್ಪೆ ಅತ್ತ?” ಪಣ್ಡ ಬಾರೀ ವಿನಯೊಡು, ಗೌರವೊಡು ಪಣ್ಣೆ. “ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ವಂಶೊದ ಪುರೂರವ ರಾಜನ ಬೊಡೆದಿ, ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಆಯುಕುಮಾರೆ ಪುಟ್ಟಿಯೆ ಅತ್ತ? ಆಯುಕುಮಾರನ ಮಗೆ ನಹುಷೆ ಅತ್ತ? ಆ ವೀರರಾಜ ಪರಂಪರೆಡ್ ಯೆಂಕುಲು ಪಾಂಡವೆರ್ ಪುಟ್ಟಿದಿನಿ. ಈರ್ ನಮ ಸಮ್ಮಂದೊದ ನಿಲೆಟ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತಜರ್ ಪಣ್ಡ ತೋಜುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಊರ್ವಶಿನ ಚಿಂತನೇ ಬೇತೆ ಬಗೆತವು. ಆಲೆಗ್ ಚರ್ಚೆ ಇಸ್ವ ಆಯಿಜಿ. ಅರ್ಜುನನ ತರೊನೇ ತಪ್ಪಣ್ಣಿಲೆಕ, “ಅರ್ಜುನಾ, ಓಂಕಾರ ಪುಣವದ ಚರ್ಚೆ ಓಲು? ಗಣಿಕೆಯೆರ್ನ ಅರಮನೆತ ಸ್ವರಾಕ್ಷರ ಗಣಿತೊದ ಸಂಗೀತ ಲಕ್ಷಣ ಓಲು? ರತಿಗೊಬ್ಬದಪಗ ಉಂದು ಪೂರ ಚರ್ಚೆಗ್ ಬರ್ಪಿನ ವಿಷಯೊಲತ್. ಭರತಭೂಮಿದ ಎಲ್ಯ ಮನಸ್ಸದ ಜನೊಕುಲ್ನ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪಾತೆರ, ಕುಬೇರನ ಚೈತ್ರರಥ ತೋಟೊಡು ಸೇನಬು ಬುಳೆಪಾಯಿಲೆಕ ಕುಸಾಲ್ದನೇ! ದಾಯೆಗ್ಂದಂಡ ಭೂಲೋಕ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಕಲ್ನ ಸಮ್ಮಂದ ಕಲ್ಪನೆಡ್ ಬಾರೀ ಪರಕ್ ಉಂಡು. ಅಮ್ಮೆರ್, ಅಜ್ಜೆರ್, ಪಿಜ್ಜೆರ್, ಬಾವೆ, ನನ್ನೆ, ಪರಯೆ, ಮೆಗೈ, ಮೈತಿನೆ, ಮೈತಿದಿ, ಪಣ್ಣಿನ ನಂಟ್ ಬೇತೆ. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಸೊರೊದ ವಿಧಿವಿಧಾನೊಲೇ ಬೇತೆ. ಮುಲ್ಪ ನೆತ್ತೆರ್ದ ಸಮ್ಮಂದೊದ ನೆಂಟಿಸ್ತಿಕೆ ಬರ್ಪುಜಿ. ಯುದ್ಧೊಡು ಬೀರ ಮೆರೆತಿನಕ್ಷೆಗ್, ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯಜ್ಜ ಮಲ್ತಿನಕ್ಷೆಗ್ ಯಾನ್ ಯೆನನ್ ಕುಸಿಟೆ ಕೊರ್ಪು ಬುಡೆ” ಪಣ್ಡ ತೆಲ್ಪುವೊಲು.

ಅಕೇರಿಗ್ “ಅರ್ಜುನಾ, ಅವು ಮಾತ ಬುಡ್ಕ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ, ಒರಿ ಪೊಣ್ಣನ ಬಯಕೆ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊನಂದಿನ ಆಣ್ ಒಂಜಿ ಕುರಿ! ಆಯೆ ಸುರೇಂದ್ರ, ಚಂದ್ರ, ಯೇರೇ ಆದಿಪ್ಪಡ್, ಕುರಿ ಕುರಿಯೇ! ನಿಕ್ಯ ಉಂದು ಅರ್ತ ಆಪುಂಡ?”

ಅರ್ತ ಆದ್, ಅರ್ಜುನೆ ಪೋಡಿಯೆ. ಊರ್ವಶಿಗ್ ಕೈಯಿ ಮುಗಿತ್ತಡ್ ಪಣ್ಣೆ,

“ಅಂಚತ್ತ ದೇವೀ, ಯೆನ್ನವು ಮಾನವ ಶರೀರ. ಸೈಪಿನೇಟ ಈ ಶರೀರ ಧರ್ಮೊಡು, ಪಣ್ಡಂಡ ಶರೀರ ಸಮ್ಮಂದೊದ ನಿಯಮ ನೀತಿಲೆನ್ ನಡಪಾವೊಡು. ಸೈತ್‌ದ್ ದೇವಲೋಕೊಗು ಬತ್ತಂಡ ಅಪಗ ದೇವ ಧರ್ಮೊದಂಚ ನಡತೊನ್ನೆರೆ ಆಪುಂಡು. ಯಾನ್ ನರಮಾನಿಯಾದೇ ಸೊರೊಗು ಬಯ್ದನೆಡ್ಲಾವರ ನಿಕ್ಷೆನ ಧರ್ಮೊಡು ಯಾನ್ ದುಂಬರಿಯೆರೆ ಆಪುಜಿ.”

ಈ ಪಾತೆರೊಡು ಊರ್ವಶಿಗ್ ಉಗ್ರ ಕೋಪೊನೇ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಅಹಾ! ಅಂದ್, ಅಂದ್ ನಿಕುಲು ಶ್ರುತಿ ವಿಧಿನ್ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪುನಕುಲು! ಉಂದು ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತುಪ್ಪನನೇ! ಅತ್ತ, ಐವೆರ್ ಅಂಜೊಲು ಒರಿ ಪೊಂಜೊವೆನೊಟ್ಟುಗು ಸಂಸಾರ ಮಲ್ತೊಂದು ಬಯ್ದರತ್ತ? ಬಾರೀ ಸುದ್ದ ನಡಕೆದಕುಲು!” ಇಂಚ ನೋಚಾದ್ ಪಂಡೊಲು.

ಅರ್ಜುನಡ ಅಯಿಕ್ ಸಂದಾಯ ಇತ್ತಂಡ್.

“ಅಂದ್, ಅಪ್ಪೆನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಯೆಂಕುಲು ಐವೆರ್ ಒರಿನ ಒಟ್ಟುಡು ಸಂಸಾರ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ಅಯಿಟ್ ದಾದ ತಪ್ಪು? ಅಪ್ಪೆನ ಪಾತೆರೊನು ಪಾಲನೆ ಮಲ್ತೊಡತ್ತ? ತೂಲೆ, ಯಾನ್ ಈ ಶರೀರೊದ ಸುಕೊಕಾದ್, ಕಾಮತತ್ವೊದ ಬಲೆಕ್ ಬೂರ್ಡ್ ನರಕೊಗ್ ಪೋಪುಜಿ.”

ಊರ್ವಶಿ ಇತ್ತೆ ತಗ್ಗದೇ ತರೊಗು ದುಂಬಾಪೊಲು.

“ಅಂದ್ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಅಪ್ಪೆನ ಪಾತೆರೊಗಾದ್, ನಿಕುಲು ಐವೆರ್ ಆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆತರ್. ಅಪ್ಪೇ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ದೇವೇಂದ್ರೆ ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಅತ್ತೆ? ಅಮ್ಮೆರೆನ ಪಾತೆರೊನು ಪಾಲನೆ ಮಲ್ತೊಡತ್ತೆ? ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಯಾನ್ ನಿನ್ನಡೆಗ್ ಬಯ್ಲೆ. ಮನ್ಮಥ ಬಾದೆಡ್ ಸಯ್ಯೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅಂಚ ಸಯ್ಯೊಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊನ್ನೆರ್ಗ್ ನಿಕ್ಕ್ ಆಪುಂಡು. ಕಮ್ಮೆನೊಗು ತುಂಬಿ ಕಯ್ತಲ್ ಬರ್ಪುಂಡು, ತಿಂಗೊಲ್ದ ಬೊಲ್ಪುಡು ಚಕೋರಿ ಚಕೋರನ್ ಬಯಸುಂಡು, ಅಂಚನೇ ಪೋಣ್ಣ ತಾನಾದೇ ಪುರುಷನ್ ಬಯಕೊಂದು ಬತ್ತಂಡ, ಅಲೆನ ಬಯಕೆ ನಡಪಾವುನವು ಪುರುಷಧರ್ಮ ಅತ್ತೆ? ತೂಲ ಅರ್ಜುನಾ, ನಿಕ್ಕ್ ವಿವರಣೆ ಕೊರ್ಪೆರೆ ಪೋಂಡ ದೇವಲೋಕೊದ ಪೊಂಚೊವುಲು ಹರಟೆದಕುಲುಂದು ಪಣುವ. ಆಂಡ ಈತ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಕಾಮದೇವೆ ಉಲ್ಲೆತ್ತಾ, ಆಯೆ ಬಾರೀ ದುಸ್ಸೆ! ಆಯನ ಪೀಡೆನ್ ಪಣ್ಣೆರೆ ತೀರುಜಿ. ಕರುಣೆಡ್ ಈ ಯೆನ ಉಡಲ್ದ ಕಾಮೊದ ಉರಿಉರ್ದಾಲೊನು ತೆಕ್ಕಾಲ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಲೆನ ಪಾತೆರ ನಾಟುನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ನನಲಾತ್ ವಿನಯೊಡು,

“ಅಪ್ಪೇ, ಇರೆನ ಪಾತೆರೊದಂಚ ಯೆಂಕ್ ನಡತೊನೆರೆಗಾವಂದಿನೆಕ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲೆ. ಯೆನ ಮನಸ್ಗ್ ದೈರೊದ ಪೊದ್ಡೆ ಪಾಡೊಂದಿನೆಟಾದ್ ಕಾಮನ ಪಗರಿಲ್ ಯೆಂಕ್ ನಾಟುಜಿ. ಯೆನ ಆಮ್ಮೆರೆನ ಪೊಂಚೊವು ಈರ್. ಯಾನ್ ಇರೆಗ್ ಮಗೆ. ಅಂಚ ಉಂದು ಹಗರಣೊದ ಸಂಗತಿ ಅತ್ತೆ. ಅಪ್ಪೆ, ಮಗನ್ ತೂವೆರೆ ಬತ್ತಿನ ಸಂಗತಿ. ಇತ್ತೆ ಈರ್ ದಯದೀದ್ ಪಿರಪೋಲೆ” ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆ.

ಊರ್ವಶಿಗ್ ಅಪಮಾನೊಡು, ಗರ್ವ ಇಚ್ಚಡಿಯಾಂಡ್. ನಾಚಿಕೆ ಪೋದು ಹಟ ಗಮಲ್ಂಡ್.. ನಿರಾಸೆಡ್ ಉಸುರು ಬೆಚ್ಚಿ ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣ್ ಕೆಂಪಾಂಡ್. ಮೋನೆದ ಐಸಿರಿ ಮಾಜಿದ್ ಉರಿಮೋನೆ ಆಂಡ್. ಉಡಲ್ ಸಿಡ್ಕದ್ ನಡ್ಕಂಡ್. ಬೆಗರ್ ಜತ್ತಂಡ್. ಚಪ್ಪೆಡ್ ಬೆಚ್ಚಿ, ಚೀಪೆಡ್ ಕಯ್ಲೆ, ನಯ್ನೆಡ್ ಬಿರ್, ಅಮುರೊಡು ವಿಷ ಬೆರೆಯಿಲೆಕಾಂಡ್. ಉಗ್ರ ಉದ್ವೇಗೊಡು, ಆತ್ಮವಂಚನೆಡ್ ಸಾಪ ಕೊರ್ಪೆರೆ ದುಂಬಾದ್ ಉಂತಿಯೊಲು. ಈ ಪೊರ್ಪುಡು ಅಲೆನ ಪದ್ವೆಯಿದ ಕಾಂತಿ ಕುಂದುದು ಪೋಂಡು. ರಾಹು ಪತ್‌ದಿನ ಚಂದ್ರಲೆಕ, ತುಚ್ಚೆರೆ ಬರ್ಪಿನ ಉಚ್ಚುಲೆಕ, ತಿಗತನೆಯಿ ಪೂಜಿದಿನ ಕತ್ತಿದಲೆಕ, ತೋಚೊಂದಿತ್ತಿನ ಆಲ್,

“ಭಂಡ ಅರ್ಜುನಾ, ದುಸ್ಪ ಕೇಡಿಂಗಾ, ಕಬಟಬುದ್ಧಿದ ಪೊಡುಂಬಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಮರ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತೆ? ನಿನ ಯೋಗಿತೆಲಾ ಮಾತೆರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೇ! ಈ ಪೋಣ್ಣಲೆನ್ ಆಕರ್ಷಣೆ ಮಲ್ಪುನ ಮಿಂಡೆ! ಆಂಡ ನಿಜೊಟು ಈ ಒರಿ ಷಂಡೆ! ಛೇ! ನಪುಂಸಕಾ, ಅಂಚೊವೆನ ಯೇಸ ನಿಕ್ಕ್ ದಾಯೆಗ್? ಏಯ್! ನರಮುರ್ಗಾ, ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ಈ ಭರತಖಂಡೊಡು ನಪುಂಸಕ ಯೇಸೊಡು ಸುತ್ತು ಬಲ್ಲ. ಉಂದು ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಸಾಪ. ಶಿವನ್, ವಿಷ್ಣುನು, ದೇವೇಂದ್ರನ್ ಈ ನಟ್ಟೊಂಡಡಲ ಯೆನ್ನ ಈ ಸಾಪ ತಪ್ಪಜಿ.”

ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ ರಪ್ಪ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಯೊಲು. ಅರ್ಜುನೆ ದೈರ ಕುಂದಿಲೆಕಾದ್ ಮುಡಕುತ್ ಉಂತೊಂದಿನಾಯೆ ಕಡೇಕ್ ತನ್ನಾತೆಗೇ ಪಣೊಂಬೆ. “ಉಂದುಲಾ ಆವಡ್. ಆಲ್ ಸುರಭವನೊದ ಪೊರ್ಲೆದಿ. ಯಾನ್ ಭರತಭೂಮಿದ ನರಮಾನಿ. ವಿಧಿಯೇ ಇಂಚ ಮಲ್ತಿನಿ! ಯಾನ್ ಊರ್ವಶಿನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ದೇವೇಂದ್ರಡ ಪಂಡೆನ? ಊರ್ವಶಿನ್ ಲೆಪುಡಾಯೆನ? ಊರ್ವಶಿ ಕಟುರ ನುಡಿ ಪಂಡೊಲು. ಆಂಡ ಉಂದೆಟ್ ಯೆನ ತಪ್ಪು ದಾದೆ? ಬೀರಬಂಟೆ ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊ ನಪುಂಸಕೆಯಾದ್ ಉಚ್ಚೆರೆ ಆಪುಂಡೆ? ಛೇ! ಯೆನ ಜನ್ನೊನೇ! ಅಯ್ಯೋ! ವಿಧಿಯೇ! ತಪ್ಪು ಮಲ್ತಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಸಿಗ್ಗೆ ಆಪಿನವು ಧರ್ಮ. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಪವಿತ್ರವಾಯಿನ ವೇದೊದ ಸಾದಿಡೇ ನಡತೊಂದುಲ ಯೆಂಕ್ ಸಾಪನ? ಯಾನ್ ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದಾವೊಂಬಿನ ತಿತಿಟ್ ಯೆಂಚ ಬದ್ಲೊಡು?”

ನನೊಂಜಿ ಧರ್ಮಸೂಕ್ತಮೊಲ ಅರ್ಜುನಗ್ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಯಾನ್ ಕಟುರ ತಪಸ್ ಮಲ್ತೆ. ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ಶಿವಡ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಪಡೆತೊಂಡೆ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮೋನೇ ತಪಸ್ ಪಣ್ಡ ಊರ್ವಶಿನೊಟ್ಟುಗು ನಡತೊಂಡಿನೆಕ್ ನಪುಂಸಕೆ ಆಪಿನ ಸಾಪ ತಿಕ್ಕಂಡ್! ರಡ್ಡಲಾ ತಪಸ್ಸೇ. ಆಂಡ ಫಲ ಬೇತೆ ಬೇತೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಕರ್ಮಸ್ಥಿತಿ ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ಕಸ್ಸನೆ! ಯಾನ್ ದ್ರೌಪದಿನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಅಲೆಡ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊದ ಲಾಬೊನು ಪಣೊಂದು, ಪಗನಾಕ್ಷೆನ ನೆತ್ತೆರ್ ಅಲೆನ ತರೆಕುಜಲ್ಗ್ ಪೂಜಿದ್, ಬುಡುಕುಜಲ್ ಕಟ್ಟಾವೆ ಪಣ್ಡ ಪಣೊಂಡ್ ಇತ್ತೆ. ಆಂಡ ಈ ಊರ್ವಶಿ ಯೆನನ್ ಸಗ್ಗಿಹೀನೆ ಮಲ್ತ್ ಬುಡೊಲು. ಉಂದೆನ್ ಯೇರೆಗ್ ಪಣೊಲಿ? ಅಂಚಿತ್ತಿ ಪೊಂಜೊವು ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸಾಪ ಕೊರ್ತಿನವು ಸರಿಯಾ?” ಪಣ್ಡ ಬೇಜಾರ್ ಮಲ್ತೊನುವೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಂಚಿಡ್ಲಾ ಊರ್ವಶಿ ಚಿತ್ರಸೇನನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಪಾರ್ಥನ ಸೆಡಕ್ನ್ ದೂರು ಪಣ್ಣೊಲು. ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಇಂದ್ರಗ್, ಪಾರ್ಥ-ಊರ್ವಶಿನಕಲ್ ನಡುಟು ನಡತಿನೆನ್ ತೆರ್ವಾವೆ. ದೇವೇಂದ್ರೆ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಮಗನ್ ತರ್ಕೊಂದು, ಅರ್ಜುನಡ ಊರ್ವಶಿನ ನಡಕೆದ, ಸಾಪೊದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಣ್ಡ, “ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಸಾಪೊದ ಬಗ್ಗೆ ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಮಲ್ತೊನಡ. ಅಲೆನ ಕೋಪೊದ ಸಾಪೊಡು ನಿಕ್ಕ್ ಉಪಕಾರನೇ ಆಪುಂಡತ್ತ? ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊ ಕಾಡ್ಡ್ ಇತ್ತದ್ ಬೊಕ್ಕ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮಲ್ತೆರೆ ಉಂಡತ್ತ? ಅಪಗ ಈ ಸಾಪ ನಿಕ್ಕ್ ವರೊನೇ ಆಪುಂಡು!” ಪಣ್ಡ ದಂಬಡಿಪುವೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಯೆತೆ ದೂರ ಆಂಡ್. ಆಯೆ ದೇವಲೋಕೊಡು ಇಂದ್ರಡ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಮಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆಲೆನ್ ಕಲ್ಪುವೆ. ಅಂಚಿನೇ ಚಿತ್ರಸೇನಡ ನಾಟ್ಯ ವಿದ್ಯೆನ್ ಕಲ್ತೊನುವೆ! ಅತ್ತಾದೆ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಪೀಡ್ನೆ ಕೊರೊಂದಿತ್ತಿನ ನಿವಾತಕವಚ ಬೊಕ್ಕ ಕಾಲಕೇಯ ರಕ್ತಸೇನ್ ಸೋಪಾದ್, ದೇವೇಂದ್ರಗ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇಂಚ ಅರ್ಜುನನ ಕೀರ್ತಿ ಅಮರಾವತಿಡ್ ಕೊಡಿಕಡೆ ಪಸೆರ್ಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಡ. ಇಂಚ ಪಾರ್ಥ ಇಂದ್ರಲೋಕೊಡು ಐನ್ ವರ್ಸ ಇತ್ತೆ. ಈ ಕಡೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಅರ್ಜುನೆ ಓಲು, ಯೆಂಚ ಉಲ್ಲೆನ? ತಂಕ್ಷೆನ್ ಮದತೆನಾ ಪಣ್ಣಿನ ಯೆತೆಟುಪುನಗ, ದೇವೇಂದ್ರೆ ಲೋಮಶ ಮಹರ್ಷಿಲೆನ್ ಕಾಮ್ಯಕ ಕಾಡ್ಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲ, ಅರ್ಜುನನ ವಿಷಯ ತೆರ್ವಾವೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ಆಯೆ ಲೋಮಶ ಮಹರ್ಷಿ ಬೊಕ್ಕ ಕುಟುಮದೊಟ್ಟುಗು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪಿದಾಡುವೆ.

ಅಂಚ ಪೋನಗ ಬೃಹದಶ್ವನ್ ತೂದು ತನ ವಿಷಯೊನು ಪಂಡೊನುವೆ. ಅಪಗ ಬೃಹದಶ್ವೆ ಪಿರಾವುಡು ನಳ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು ಪುಷ್ಕರಗ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪು, ಬುಡೆದಿನ್ ಬುಡ್ಡು ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಯಿನೆನ್, ಕಾಕೋಟಕನ ಇಸೊಟು ರೂಪ ಸೆಟ್ವೆದ್, ಋತುಪರ್ಣನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಅಶ್ವಹೃದಯೊನ್ ತೆರೀದ್, ಪಿರ ಬತ್ತದ್, ಪುಷ್ಕರಡ ರಾಜ್ಯೊನ್ ಪಿರದೆತೊಂದಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಲ್ಪಡ್ಲಾ ಮಾತೆರ್ಲ ಅಗಸ್ತ್ಯನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬರ್ಪೆರ್.. ಅಲ್ಪ ಅಗಸ್ತ್ಯೆರ್ ವಿಷಯೊನು ಲೋಮಶ ಮಹರ್ಷಿಲೇ ಪಣ್ಣೆರ್. ಜತೆಟ್ ದಧೀಚಿನ ಕತೆನ್, ಭಗೀರಥೆ ದೇವಗಂಗೆನ್ ಬೂಮಿಗ್ ಜಪುಡಾದಿನ ಬಗೆನ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಯಾತ್ರೆ ದುಂಬರಿನಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಋಷ್ಯಶೃಂಗನ, ಪರಶುರಾಮನ ಚರಿತ್ರೆನ್ ತೆರಿವೆ. ಪ್ರಭಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರೊಗ್ ಪೋದು ಯಾದವರೆನ್ ತೂದು ಪಾತೆರುವೆ. ಅವೆಡ್ಲಾ ಬೊಕ್ಕ ಗಯ, ಸಂಯಾತಿ, ಚ್ಯವನನಕಲ್ ಕತೆನ್ ಲೋಮಶೆರ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ದುಂಬು ಪೋನಗ, ಮಾಂಧಾತ, ಸೋಮಕ, ಮರುತ್ತರಾಯ, ಯಯಾತಿ, ಅಷ್ಟಾವಕ್ರನಕಲ್ ಬಗ್ಗೆಡ್ಲಾ ಲೋಮಶೆರ್ ಪಣ್ಣೆರ್. ಗಂಧಮಾದನ ಜಾಗೆಗ್ ಬನ್ನಗ ದ್ರೌಪದಿ

ಆಯೆಸೊಡು ಬೂರುವೊಲು. ಪ್ರಜ್ಞೆಲಾ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಆಲೆನ್ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ. ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರೊಡು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಜೂವ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ಘಟೋತ್ಕಚಿಲಾ ಅಯನ ಒಟ್ಟುದಕುಲ್ಲಾ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪರಿವಾರದಾಕ್ಲೆನ್ ಬೆರಿಟ್ ದೆರೊಂದು ದುಂಬರಿಯೆರ್. ಅಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೊಲಬೊಡು ನರನಾರಾಯಣಾಶ್ರಮೊಗು ಪೋದು ಅಲ್ಲ ಎಡ್ಡೆ ದಿನ ಇತ್ತೆರ್.

ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪ್ರಕರಣೊ

ಪಾಂಡವೆರ್ ನರನಾರಾಯಣ ಆಶ್ರಮೊಡುಪ್ಪುನಗ ಒಂಜಿ ದಿನ ಬಾರಿ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಗಾಳಿ ಬೀಜುಂಡು. ಸಿರಿಗಂದೊದ ಬರ್ನಿಗ್ ಮುಗಿಬೂರುನಂಚ ಎಲ್ಯೆಲ್ಯ ತುಂಬಿಲ್ ಸಾಲ್‌ಕಟ್ತ್‌ದ್ ಗಾಳಿಡ್ ರಾವೊಂದಿತ್ತ! ಅವು ಸೌಗಂಧಿಕ ಪೂತ ಕಮ್ಮೆನ! ಸರೋವರ ದಾಂಟ್‌ದ್ ಬರ್ಪಿನ ಈ ಕಮ್ಮೆನೊದ ತಂಪುಗಾಳಿ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಕುಸಿ ಕೊರುಂಡು. ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಕುಸಿಯೇ ಕುಸಿ. ಈತೊಂಜಿ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಪೂ ಏತೊಂಜಿ ಪೊರ್ನು ಉಪ್ಪು ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಇಚಾರ್ಪುನಗ ದೂರೊಡು ಸೌಗಂಧಿಕ ಬನ ಉಂಡುಂದು ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ಅಲೆಗ್ ಸೌಗಂಧಿಕ ಪೂ ಬೋಡುಂದು ತೊಡು ಆಂಡ್. ಯೇರೆನ್ ಕೇಣುನು? ಧರ್ಮರಾಯಡ ಪಣ್ಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನಕುಲೆ-ಸಹದೇವೆರೆನ್ ಕೇಂಡಲಾ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಅರ್ಜುನನ್ ಕೇಣೊಲಿ ಪಂಡ ಆಯೆ ಮುಲ್ಲ ಇಜ್ಜಿ. ಸದ್ಯ ಭೀಮನೇ ಸರಿ, ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಭೀಮನಡೆಗ್ ಪೋಪಲ್. ಆ ಸೌಗಂಧಿಕೊದ ಕಮ್ಮೆನೊನು ಪುಗಾರೊಂದು ಅವ್ವೆನ್ ಕಣತ್ ಕೊರೈರೆ ಪಣ್ಣೊಲು. ಭೀಮ ಅಲೆನ ತರೆಕುಜಲ್ ಈಸ್ದ್, ಸೌಗಂಧಿಕ ಪೂ ಕಣಪೆಂದ್ ಒಪ್ಪೊಂದು, ಗದೆನ್ ಬೀಜಾವೊಂದು, ಬಿರು ಪಗರಿ ಪತೊಂದು, ಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಆಯೆ ಪೋಪಿನ ರಬಸೊಗು ಕಾಡೇ ನಡ್ಗಂಡ್.

ಭೀಮ ಬೊಬ್ಬೆ ದೀಂಡ ಗಿರಿತ ಕಲ್ಲ್‌ಲ್ ತಿರ್ತ ಮಗುರುವ! ತೊರುಂಡ ಮಲ್ಲ ಮರೊಕುಲು ಅಡ್ಡ ಬೂರುವ. ಗದೆತ ಪೆಟ್ತ್‌ಗ್ ಪರ್ವತೊನೇ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟುಂಡು! ಬೂಮಿ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಪುಂಡು! ಪಿಲಿ, ಕರಡಿ, ಸಿಂಗ, ಕಾಡಾನೆ ಮಾತ ಇಂಬ್ಬನ ಸೊರೊಕೇ ದೂರ ಪಾರೊಂದಿತ್ತ! ಇಂಚ ಮಾಮಲ್ಲ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಪೋನಗ ಒಂಜಿ ಬಾರೆದ ಬಿತ್ತಿಲ್! ಅಯಿಟ್ ರಾಮನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಆನಂದೊಡು ಹನುಮೆ ಜಿತ್ತೊಂದಿತ್ತೆ! ಆ ಮಾರುತಿಗ್ ಭೀಮನ ಬೊಬ್ಬೆಡ್ ಎಚ್ಚರ ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣ್ ಬುಡ್ಪು ತೂಪೆ. ಬೊಬ್ಬೆ ಒಲ್ಪಡ್‌ದ್ ಕೆಬಿ ಕೊರೈ.

“ಈ ಗಿರಿ ಸಾಲ್ ದೇವತೆಲ್ ವಿಹಾರೊಗು ಬರ್ಪಿನ ತಾನ. ಇತ್ತೆ ಕೇಣುನ ಸೊರ ನರಮಾನಿನವು! ಇಂಬ್ಬೆ ಮಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿಗೆನೇ ಆದಿಪ್ಪೊಡು. ಬೊಬ್ಬೆಲಾ ಬಯಂಕರದನೆ! ತ್ರೇತಾಯುಗೊತ ವಾನರನಕಲ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಣಿಲೆಕಾಪುಂಡು!” ಪಣೊಂದು, ಲಕ್ಶ್ಮದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಅಡೆಗೇ ಬತ್ತಿನ ಭೀಮನ್ ಪಾತೆರಾವೆ

“ಬಾರಿ ಬೀಸೊಡು ಬರೊಂದುಲ್ಲ! ಈ ಯೇರ್? ಒಂಚಿಗ್ ಪಿದಾಡ್ಲೆ? ಈ ಮಾನವೆನ? ರಕ್ಕಸೆನ? ಕಿನ್ನರೆನ? ದೇವತೆನ? ಯೇರ್ ಪಣ್” ಪಣ್ಣ್ ಕೇಣುವೆ.

“ಯಾನ್ ಮಾನವೆನೆ. ದೂರೊಡ್ಲ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪೂತ ಕಮ್ಮೆನ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಯೆನ ರಾಣಿಗ್ ಆ ಪೂ ಬೋಡುಗೆ. ಅಂಚ ಅವ್ವೆನ್ ಕಣವೆರೆ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ.”

ಈ ಪಂಡಿನ ಭೀಮ್ ದುಂಬು ಪೋಷಿನ ಅಮಸರ! ಅಂಚ ಪೋನಗ, ಸಾದಿಡ್ ಹನುಮನ ಬೀಲ ಅಡ್ಡ ಇತ್ತಂಡ್. ಅಯಿನ್ ತೂದು ಭೀಮೆ ಸುರೂಟು ತನ ಗದೆಟ್ ಆ ಬೀಲೊನು ನೂಕುವೆ. ಆಂಡ ಆ ಬೀಲೊದ ಕುಜಲ್ ಪನಿ ಪಂದುಜಿ! “ಉಂದು ದಾದ ಇಚಿತ್ರ” ಪಣೊಂಡಿನ ಭೀಮೆ,

“ಅಯ್ಯಾ, ಯಾನ್ ದೊಂಕಿಯೆಡ ಗಟ್ಟಿಬೊಟ್ಟಲೇ ಪುಡಾದ್ ಬೂರುಂಡು. ಯಾನ್ ಬಲೊಟು ಬಾರೀ ಬಿಗುತಾಯೆ. ಈ ನಿನ ಬೀಲೊನು ದೆಪ್ಪುಲ.” ಪಣ್ಣೆ.

“ಓ ಈ ಬಾರಿ ಬಲಾಡಿಗನೆ! ಅನ್ಮಾನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಈ ಕಾಡ್ ಪಕ್ಕಿ ಮುರೊಲು ಇಂಚ ಪೋಡ್ಪುಜ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಪಿರಯ ಆಂಡತ್ತ? ಯೆನ ಬೀಲೊನು ದೆರ್ದುನ ಸಗ್ಗಿ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ದಯೆದೀದ್ ಈಯೇ ದೆರ್ದ್ ದೀದ್ ನಿನ ಸಾದಿಡ್ ದುಂಬರಲ.”

ಈ ಕಪಿನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ ಭೀಮ್ ದಯೆ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಆತೇ ಅತ್ತಾ! ತಪ್ಪು ದಾನೆ?” ಪಣೊಂದು ತನ ಬಲೊಟು ಬೀಲೊನು ದೆರೆರೆ ತೂಪೆ. ಆಪುಜಿ. ಆ ಬೀಲೊನು ಪಂದಾವೆರೆಗ್ಲಾ ಆಪುಜಿ. ಕುಡ ಒರೂತ ಪ್ರಯತ್ನೊಲಾ ದಂಡೊಗೇ! ಭೀಮೆ ಬುಡ್ಡೆನ? ದಮ್ಮು ಕಟ್ಟೊಂದು ಜೋರುಡು ದೆರ್ದುನಗ ಆಯೆನೇ ನಡ್ಕುವೆ ಅತ್ತಾಂದೆ ಬೀಲ ಪಂದಾವೆರೆಗಾಪುಜಿ! ಆಯೆಸೊಡು ಒಂತೆ ಪೊರುತ್ತ ಸುದಾರೊಂದು, ದೆರ್ದುನಗಲಾ ಅಂಚೆನೆ! ಪರ್ದೆ ಬಿರಿಯುಲೆಕ ಬೆಂದಂಡಲಾ ಬೀಲ ಲಕ್ಕುಜಿ.

ಭೀಮನ ದರ್ದ ಕರಂಡ್. ಆ ಮಾರುತಿನ ಉಡಲ್ ಕಾಂತಿನ್ ತೂದು, “ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಪೆರೆಗ್ ಕುಂದು ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಈ ಮಲ್ಲ ಮೈಮದ ಎಲ್ಯ ಮಾರುತಿ ಯೇರಾದಿಪ್ಪು? ಕಪಿರೂಪೊದ ದೇವೇಂದ್ರನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಈಶ್ವರನ? ತ್ರೇತಾಯುಗೊಟು ರಾವಣಡಪ್ಪ ಕಾದ್ದಿನ ಹನುಮಂತನ? ಬೀಲೊದ ಸತ್ವೊಡೇ ಇಂಬೈ ಯೆನನ ಗೆಂದಿಯೆ! ಇಂಬೈಡ ಯೆನ ಅಬ್ಬರ ಮಾತ ದಂಡೊಗೆ! ಇಂಬೈನ ಸಗ್ಗಿ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಯೇತ? ಶಿವ ಶಿವಾ.. ಯೆನ ಭೀಮಗದಕೇ ಇಂಬೈನ ಬೀಲ ಪಂದುಜಿ! ಯೆನ ಬಲೊಟು ಬೀಲೊನ್ ತಿಕ್ಕನಗ ಕೆಡಿ ಲಕ್ಕುಡ್ ಯೆನ ತರೆನೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಇಂಬೈಗ್ ಎಚ್ಚರೊನೇ ಆತ್ಮಜಿ. ಉಂದೆಂಚಿನ ಇಚಿತ್ರೊನ? ನರಮಾನಿನ ಸಗ್ಗಿ ಯೇತಾಂಡಲ ಆತೇ.”

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಭೀಮೆ ಅಯನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ಗದ್, “ಮಾಮಲ್ಲ ಸಗ್ಗಿದ ಕಪಿದೇವಾ, ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್” ಪಣ್ಣೆ ತಗ್ಗುಬಗ್ಗದ್ ಕೇಣುವೆ. ಹನುಮಂತನ ಸಂದಾಯೊಲ ಹದನದಾನದವೆ!

“ಯಾನ್ ಕಪಿಕುಲತಾಯೆ. ಕಾಡ್ ಕಾಯಿ ಪರ್ಂದ್ ತಿಂದ್ ಮುಲ್ಪನೇ ಬದ್ಕೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ಬೇತೆ ಕಡೆಕ್ ಪೋವೆರೆಗ್ ಸಗ್ಗಿಲಾ ಇಜ್ಜಿ... ಯೆನ ಸಂಗತಿ ಬುಡ್ಕ. ಈ ಯೇರ್ಂದ್ ಪಣ್ಣ. ಸುರ, ನರ, ಭುಜಂಗ ವರೊಡು ಈ ವಾ ವರೊದಾಯೆ?”

ಭೀಮೆ ತನ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಯಾನ್ ನರಮಾನಿ. ಚಂದ್ರವಂತೊದ ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜನ ಐವೆರ್ ಜೋಕ್ಲೆಡ್ ರಡ್ಡನೆದಾಯೆ. ವಾಯುದೇವನ ಮಗೆ, ಭೀಮೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯೆನ ಪರಯೆ. ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ-ಸಹದೇವೆ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು. ದಾಯಾದಿಲಾಯಿನ ಕೌರವೆರೊಟ್ಟುಗು ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬದು, ದಾಯಾದಿಲೆನ ಕಬಟೊಡು ರಾಜ್ಯೊನು ಕಳೆವೊಂದು ಯೆಂಕುಲು ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಕೊಂದುಲ್ಲ. ಇತ್ತೆ ಈ ಕಾಡ್ಡ್ ಉಪ್ಪುನಗ ಸೌಗಂಧಿಕ ಪೂತ ಕಮ್ಮೆನ ಬತ್ತಂಡ್. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಬೊಡೆದಿ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಅವು ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆದ್, ಆ ಪೂ ಬೋಡುಂದು ಬಯಕಿಯೊಲು. ಯಾನ್ ಅವ್ವೆನ್

ಕಣವೆರೆಗ್ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಸಂಗತಿ ಪಂಡೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ನಿನ ಸಂಗತಿ ಪಣೊಡು. ಮಾಮಲ್ಲ ಬಲಾಡಿಗ್, ಪುಣ್ಯವಂತೆ, ಮಹಾತ್ಮೆ ಈ ಯೇರ್‌ಂದ್ ದಯೆದೀದ್ ಪಣ್ಣೆ.”

ಕೈ ಮುಗ್ಗಿದ್ ಕೇಣೊಂಬಿನಯಗ್ ವಾನರೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯಾನ್ ತ್ರೇತಾಯುಗೊತಾಯೆ! ರಾಮನ ಬಂಟೆ! ಸುಗ್ರೀವನ ಮಿತ್ರ! ವಾಯುದೇವೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಂಜನಾನ ಮಗ! ಈಲಾ ವಾಯುದೇವನ ಮಗ ಅತ್ತ? ಅಂಚಾದ್ ನಮ ಮೆಗ್ಗೆ ಪರಯನಕುಲು. ನಿನ ಇಸ್ಪ ನಡಪುಂಡು.”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ಭೀಮೆ ಹನುಮಂತನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರುವೆ.

“ಹನುಮಂತಾ, ಬಂಗಾರ್ಡ ಪೊಡಿ ನಾಡುನಲ್ಲ ಬಂಗಾರ್ಡ ನಿಧಿಯೆ ತಿಕ್ಕಿನವು ಯೆನ ಪುಣ್ಯೊನೆ! ಉಂದೊಂಜಿ ಅಚ್ಚಿರೊದ ಸಂಗತಿಯೆ! ಸರೋವರ ಓಲು? ಕಮ್ಮನೊದ ಗಾಳಿ ಓಲು? ನಿನನ್ ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ತಿಕ್ಕಿನವುಲಾ ಯೆನ ಪುಣ್ಯೊನೆ! ನಿನನ್ ತೂದು ಯೆನ ಆಯೆಸ ಅರತ್‌ಂಡ್. ಯೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ಅರ್ಜುನೆ ಅಸ್ತೊಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಬರೈರೆ ದೂರ ಪೋತಿನಪಗದ ಬೆಸರ್ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರಾಜ್ಯ ನಸ್ತೊದ ಸಂಕಡೊಲ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ನಿನ ಕರುಣೆ ಪಡೆತೊಂಡಿನ ಯಾನ್ ಪುಣ್ಯವಂತೆನೆ! ಅಣ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಇರುವೆರ್ ಹೆರಿಯೆರ್. ಒರಿ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಬೊಕ್ಕ ಈ ಹನುಮೆ! ಯೆಂಕ್ ಪಾಂಡು ಮಾರಾಜೆ ಬೊಕ್ಕ ವಾಯು ಇಂಚಿ ಇರೈರ್ ಅಮ್ಮೆರ್! ಗುರುಕುಲುಲಾ ಇರುವೆರ್. ಒರಿ ಬಾದರಾಯಣ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಈ ಹನುಮೆ!” ಪಣ್ಡ್ ಕುಂತಿ ಕುಮಾರೆ ಭೀಮೆ ಆ ಅಂಜನಾ ಕುಮಾರ್‌ಗ್ ಗೌರವೊಡು ಪಣ್ಣೆ.

ಹನುಮಂತಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಮೆಗ್ಯಾ, ನಿನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್, ಪರ್ದಯ ತೆರಿದ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ಚಂದ್ರವಂತೊದ ಪಾಂಡು ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಜಯ ಆಪುಂಡು. ಅರ್ಜುನೆಲ ನನ ಒಂತೆ ದಿನೊಟೀ ಬರೈ. ಯೆಂಕಲ ನಿನನ್ ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ಒದಗ್‌ಂಡ್” ಪಂಡೆ.

ಭೀಮಗ್ ಒಂಜಿ ಆಸೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ. “ಈ ಯೆನ ಪರಯೆ ಆಯಿನೆಟ್ ಯೆನ ಒಂಜಿ ಆಸೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಈ ಲಂಕೆನ್ ಪೊತ್ತಾಯಿನ ಬಗೆನ್, ರಾಕ್ಷಸ ದಮನ ಮಲ್ತಿನ ಬಗೆನ್ ಪಣೊಡು. ಅಂಚೆನೇ ಕಡಲ್‌ಕಡಪ ಲಾಗ್ಗಿದಿನ ರೂಪೊನು ತೋಜಾವೊಡು.”

ಹನುಮಂತೆ ಸುರೂಟು ಒಪ್ಪಿಜೆ.

“ಭೀಮಾ, ಈ ದ್ವಾಪರ ಯುಗೊತ ಗುಣಧರ್ಮೊಲು ತ್ರೇತಾಯುಗೊತಾಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಅಂಚೆನೇ ಕೃತಯುಗದಾಕ್ಲೆಗ್ ತ್ರೇತಾಯುಗೊತ ಗುಣಧರ್ಮೊಲು ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ಆ ಯುಗೊಟು ನರಮಾನಿನ ಆಯುಷ್ಯ, ಸತ್ಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯೊಲು ದುಂಬುದ ಯುಗೊತಾಕ್ಲೆಗ್ ಸರಿಸಮ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಪಣ್ಣೆ. ಕೃತಯುಗೊತ ಜನ ತ್ರೇತಾಯುಗೊತಾಕ್ಲೆಡ್ ಎಚ್ಚಿಗ್ಗೆ ಸಾಮರ್ಥಿಕೆದಾಕುಲು! ಅಂಚೆನೇ ತ್ರೇತಾಯುಗತಾಕುಲು ದ್ವಾಪರಯುಗತಾಕ್ಲೆಡ್ ದಿಂಜ ಬೀರೆರ್. ಸತ್ಯದಾಕುಲು! ಕಲಿಯುಗೊತಾಕುಲು ಸತ್ಯೊಡು ಕಮ್ಮಿ. ಸ್ವಾರ್ಥ ದಿಂಜ. ಸತ್ಯಧರ್ಮೊಗು ದೂರ. ದೂರುದುರ್ಜನೊಡು ದುಂಬು! ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕ್ರಮೊನು ದೂಷಣೆ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು, ದುಸ್ತೆರೆಗ್ ದಾನ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು. ಗರ್ವೊದಕುಲು. ಆಯಿಡ್ವಾವರ ದ್ವಾಪರದಕ್ಲೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರೂಪ ಗೋಚರ ಆಪುಜಿ” ಪಂಡಿಗಿನ ಭೀಮೆ ಹನುಮನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರ್ದು ದಯೆದೀದ್ ನಿನ ಆನಿದ ರೂಪೊನು ತೋಜಾಲ” ಪಣ್ಡ್ ರಂದುವೆ.

ಕಡೇಕ್ ಹನುಮಂತೆ ಒಪ್ಪುವೆ. ಆಯನ ಬೀಲ ಬುಳೇದ್ ನಕ್ಷತ್ರ ಮಂಡಲೊನು ಮುಟ್ಟುಂಡು! ಅಪಗ ಬೂಮಿದ ದಿಕ್ಕಾಲಕೆರ್ ಪೋಡಿಯೆರ್. ಪರ್ವತೊಲು ನಡ್‌ಗ್‌ಂಡ್. ಏಳ್ ಕಡಲ್‌ಲಾ ಪೋಡ್ಕುಲೆಕ ಹನುಮನ

ರೂಪ ಮಲ್ಲೆ ಆಂಡ್. ಇಂದ್ರಬಿರುತಂಚ, ಜ್ಯೋತಿರ್ಗಣತಂಚ. ಹನುಮಂತೆ ಮೆಂಚುವೆ! ಆ ರೂಪೊನು ತೂದು ಭೀಮಗ್ ಸಂತೋಸುದೊಟ್ಟುಗು ಪೋಡಿಗಲ ಆಂಡ್. ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಂಡ್. ಕಣ್ಣ್ಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ಂಡ್. ಆಯೆನೇ, “ಯಾವು ಹನುಮಾ, ಪೋಡಿಗಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ಈ ರೂಪೊನು ಅಲ್ಪರಾಯಿನ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ತೂವೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಪೋಡಿಗಿ ಆಪುಂಡು. ದಯದೀದ್ ಸುರೂತ ನಿಜ ರೂಪೊಗು ಬಲ್ಲ..” ಪಣ್ಣ್ ರಂದುವೆ. ಹನುಮಂತೆ ಅಂಚಿನೇ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಪ್ಪೆ ಅಂಜನಾದೇವಿಯೇ ಕುಂತಿಯತ್ತ? ಈ ದಾದಾಂಡಲಾ ಕೇಣ್ಣ. ಕೊರ್ಟ್” ಪಣ್ಣ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ಪುನಗ, ಭೀಮೆ ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಅಪಗಾಂಡ, ದಯದೀದ್ ಯೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ಧನಂಜಯನ ದ್ವಜದಂಡೊಡು ಬತ್ತ್ ನಿಲೆ ಆವೊಡು.” ಪಣ್ಣ್ ನಟ್ಟೊನುವೆ. ಹನುಮಂತೆ ‘ಆವಡ್’ ಪಣ್ಣ್ ಮಾಯಕ ಆಪೆ.

* * *

ಇತ್ತೆ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪೂತ ಕೋಡಿಗ್ ಭೀಮೆ ನಡಪುವೆ. ಇತ್ತೆನೇ ತಡ ಆಂಡ್, ನನ ಯೇತ್ ದೂರ ಪೋವೊಡ? ಪಿರ ಪೋನಗ ಕಡೆಸಂಡ, ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಪ ಮಲ್ಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಯೊಲು. ಇಂಚ ತರೆಬೆಚ್ಚೊಡೇ ಪಚ್ಚೆ ಪಾಡುವೆ. ಕಾಡ್, ಗುಡ್ಡೆ ದಾಂಟ್ ದ್ ಕಮ್ಮೆನೊದ ದಿಕ್ಕಡ್ ನಡತ್ ದ್ ಸರೋವರೂತ ಬರಿಕ್ ಬರ್ಟೆ. ಆ ಸರೋವರೂತ ಪೊರ್ಲು ತೂದು ಕುಸಿಟುಪ್ಪುನಗ ಪರ್ಮಳೊದ ಗಾಳಿಯಾದ್ ವಾಯುದೇವೆ ಅಯನ್ ತರೊಣುವೆ! ಅಯಿಟಾದ್ ಅಯನ ಆಯೆಸ ಪೂರಾ ಅರತ್ಂಡ್! ಬಡವು ಬಾಜೆಲ್ ತೆಕ್ಕಂಡ್. ಪೂ ಪತೊಂದು ಪೋವೊಲಿ. ಪೂ ತೂಂಡ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಸಂತೋಸು ಆವು. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ.

ಆಂಡ ಕಿರೆತಡೆಗ್ ಬನ್ನಗ ಅವ್ವೆನ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ಕುಬೇರನ ಕಡೆತಕುಲು ಆಯಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆರ್. ಭೀಮನ್ ಪೂತ ಕಿರೆಕ್ ಜಪ್ಪೆರೆಗೇ ಬುಡಂದೆ, ಅಕಲ್ಲ ಗುಂಪುದ ಗುರ್ಕಾರೆ,

“ಈ ಯೇರ್? ರಣಗಿಡ್ಲೆಗ್ ಆರ ಕೊರೊಡಾಪಿನಾಯೆನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಿತ್ರಬಾಮೊದ ಬಿನ್ನೆನ? ನಿನ ಮೋನೆ ತೂನಗ ಸುಬಗೆ ಆದ್ ತೋಜುಜ. ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯತ್ತ? ನಿನ ಜಂಬರ ದಾದವು? ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್” ಪಂಡೆ.

ಭೀಮೆ ಗತ್ತಡೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಯಾನ್ ಕುಂತಿನ ಮಗೆ. ರಾಜಕುಲತಾಯೆ.... ಬೊಡೆದಿ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಈ ಕಿರೆತ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಪೂತ ಮಿತ್ತ್ ಮನಸಾತ್ಂಡ್. ಅಂಚ ಯಾನ್ ಅಲೆಗಾದ್ ಪೂ ಕಣವೆರೆಗ್ ಬಯ್ಯೆ. ನಿಕುಲು ಪೂತ ಕಿರೆ ಕಾಪುನ ಬಂಟೆರ್ಂಡ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ.”

“ಓಹ್! ಅಂಚನ.? ಕಿರೆತ ಪೂ ಬಯಕಿನೆಟ್ ದಾದಲ ತಪ್ಪು ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಯಕ್ಷರಾಜೆ ಕುಬೇರನಡೆಗ್ ಪೋದು ನಟ್ಟೊಂಡ ಎಡ್ಡೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರಾಜೆ ಮಲ್ಲಾಯೆ. ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ ದಾಯೆ! ಆಯಡ ಕೇಣೊಂಡ ಒಪ್ಪುವೆ! ಆಂಡ ನೆಂಪು ಉಪ್ಪಡ್. ಅಪ್ಪಣೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ಈ ಕಿರೆಟ್ ದಾದಲಾ ಮುಟ್ಟುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ.”

ಭೀಮನ ಗರ್ವೊನೇ ದುಂಬು ಪೋಂಡು. ಕಿರೆತ ಪೂ ದೆಪ್ಪೆರೆಗ್ಲಾ ಅಪ್ಪಣೆನ? ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು,

“ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯೇರೆನ್ನಾ ನಟ್ವಡ್ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ನಟ್ಟೋಜಿಲೆನ ಜತೆಟ್ ಗೊಬ್ಬುದುಲಾ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ನಟ್ಟೊಡೇ ಪಣ್ಣಾಂಡ ಯೆಂಕುಲು ಲಡಾಯಿನ್ ನಟ್ಟುವ. ಅಯಿಕ್ ಒಪ್ಪಿಗಿಯಾಂಡ ನಿಕ್ಲೆನ ರಾಜೆ, ಆ ಮಲ್ಲಾಯನ್ ಇಡೆಗ್ ಲೆಪ್ಪಲೆ. ಯೆನ ಗದೆಟ್ ನಿಕಲ್ಲ ತಿಗಲೆನ್ ಪುಡತ್ತ್ ನೆತ್ತೆರ್ದ ಓಕುಳಿ ಮಲ್ತೊಡುಂದುಲ್ಲೆ” ಪಂಡೆ. ಗದೆ ದೆರ್ತದ್

ಬೀಜಾಯೆ! ಯಕ್ಷನಕ್ಲೆಗಲ ಪಿಸ್ ಯೇರ್ಂಡ್. “ಇಂಬ್ಯನ್ ಸುತ್ತುಪಾಡ್ಲೆ, ಆಹಾ! ಇಂಬ್ಯೆ ನಮ ಯಕ್ಷದಳೊತ ಮಿತ್ತ್ ಯೇರ್ಡ್ ಬರ್ರೆಗೆ! ಇಂಬ್ಯೆ ಪಿಲಿತ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈರೆ ಬರ್ರಿನ ಎರುತಂಚ ಉಲ್ಲೆ” ಪಣೊಂದು ತೆಲ್ಪುವೆರ್. “ನಮ ಈ ಭೀಮನ ತರೆನೇ ಕಡ್ಡುಗ” ಪಣೊಂದು, ಈಟಿ, ಸಬ್ಬಲ್ದಂಚಿನ ಆಯುಧ ಪತೊಂದು ಜೋರುಡೇ ಬರ್ರೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಎಲ್ಯ ಮುಳ್ಳುಗು ಆನೆ ಪೋಡಿಡ್ ಪೋಪುಂಡ? ಮಿತ್ತ್ ಬೂರುನ ಅಜಕಿದಕ್ಲೆನ್ ಭೀಮ ಕೋಪೊಡು ದರ್ತ್ ಜೆಪುಡಾವೆ. “ಕುಬೇರನ ಬೂಡುದ ಬಂಟಿರೇ, ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ. ಕಿರೆ ಕಾಪುನ ಆರಬೀರೊದ ಬಂಟಿರೇ ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ” ಪಂಡ್ ದ್ ಬತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಭೀಮ, ಗದತ ಪೆಟ್ವದ ರುಚಿ ತೋಜಾವೆ! ಕೆಲವೆರ್ ಸೈಪೆರ್. ಗಾಯಗಡಿತ ಉರಿಬೇನೆದ ಬೆಂಗ್ಡ್, ನಾಚಿಕೆಡ್, ಕೆಲವೆರ್ ಕುಬೇರನ ಇಲ್ಲದಂಚಿಗೇ ಪಾರೊಂದು ಪೋಪೆರ್!

ಭೀಮ ನೆತ್ತೆರ್ ಅಂಚ್‌ದಿನ ತನ ಗದನ್ ನೀರ್ಡ್ ದೆಕ್ಕಾದ್, ಅಂಚನೇ ಕೈ, ಕಾರ್, ಮೋನೆ ದೆಕ್ಕಾದ್ ಸರೋವರೊತ ನಡುಕು ಪೋದು ಸೆಲಿ ನೀರ್ ಪರ್ರೆ. ಅಲ್ಪಡ್ಲೇ ಬೋಡುತ್ತಿನಾತ್ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪೂ ಕೊಯ್ಯೊಂದು ಮಿತ್ತ್‌ಬರ್ರೆ. ಸೊಂಟೊಡು ಪೂ ತಿಕ್ಕಾವೊಂದು, ದೂರೊಡು ಪೋಡಿಡ್ ಉಂತೊಂದಿನ ಯಕ್ಷ, ರಕ್ಕಸ, ಕಿನ್ನರನಕ್ಲೆನ್ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಲೆತ್ತಾದ್, “ತೂಲೆ, ನಿಕಲ್ ಸರೋವರೊನು ದಾಲ ಮಲ್ತಾದ್‌ಜಿ. ಅಂಚನೇ ಒರಿತ್‌ದೆ. ಯೆನನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ದೂರೊಡ್ಲಿ” ಪಣ್ಣ್ ನರನಾರಾಯಣ ಆಶ್ರಮೊದ ಕಡೆಕ್ ಪೋಪೆ.

* * *

ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ನರನಾರಾಯಣ ಆಶ್ರಮೊದ ಪ್ರದೇಶೊಡು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಉಪ್ಪುನಗ ದಿಂಜ ಉತ್ಪಾತೊಲು ಆಪುಂಡು. ಧೊಮ್ಮೆರ್ ಆ ಶಕುನದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಭೀಮ ಸೌಗಂಧಿಕಾ ಪೂ ಕಣವೆರೆ ಪೋತಿನೆನ್ ದ್ರೌಪದಿಡ್ಲೆ ತೆರಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬಾರೀ ಚಿಂತೆಡ್ ಮುರುಕ್ಕವೆ.. ಮಾತೆರನ್ನಾ ಕೂಡೊಂದು, ನಾಡೊಂದು ಪೋನಗನೇ ಸಾದಿಡ್ ಭೀಮ ತಿಕ್ಕಿನೆಟ್, ಕುಸಿಟೆ ಪಿರ ಬರ್ರೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಗಂಧಮಾದನ ಗಿರಿತ ಕೊಡಿಕ್ ಪೋಪಿನ ಆಸೆ. ಆಂಡ ಬೊಡ್ಲಿ ಪಣ್ಣ್ ಬಾನ್‌ದನಿ ಕೇಂಡಿನೆಕಾದ್ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮೊಗು ಪಿರತಿರುಗ್ಲೆ. ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನಗನೇ ಜಟಾಸುರೆ ಪಣ್ಣಿ ರಕ್ಕಸೆ ಭೀಮ ಇಜ್ಜಂದಿನಪಗ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ನೋತುದು ದ್ರೌಪದಿನ್ ದೆರೊಂದು ಪೋಪೆ. ಜನೊಕುಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಭೀಮ ಜಟಾಸುರನ್ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟಾದ್, ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಪುಜೆಂಕ್‌ದ್ ಕೆರ್ರೆ.

ಬದರಿಕಾಶ್ರಮೊಡ್ಲೆ ಪಾಂಡವೆರ್ ತೆಣ್ಣಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ನಡತ್‌ದ್ ವ್ಯಷಪರ್ವತದಡೆಗ್ ಬರ್ರೆರ್. ಅಲ್ಪ ಮಣಿಮಾನ ಪಣ್ಣಿ ರಕ್ಕಸನೊಟ್ಟುದ ಪೊರುಂಬಾಟೊಡು ಭೀಮ ಆಯನ್ ಕೆರ್ರೆ.

ಅಪಗ ಕುಬೇರೆನೇ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಸಮ್ಮಾನ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬರಂದಿನೆತನೇ ಬೇಜಾರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಕಡೊನು ಪಣ್ಣಿನೇ ಅತ್ತ್! ಭೀಮ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ದ್ರೌಪದಿನಕಲೆಗ್ಲಾ ಅರ್ಜುನನ ಸಾದಿ ತೂಪಿನೇ ಆಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಅನ್ನಾನ. ಅರ್ಜುನೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಮರಾವತಿದ ಸುಕೊಟು ತಂಕ್ಲೆನ್ ಮದತೆನ? ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಒಂಚಿ ದಿನ ಆಯನ ಬಲತ್ತ ಕಣ್ಣ್ ಅದ್‌ರಂಡ್! ದ್ರೌಪದಿಗ್ ದತ್ತ ಕಣ್ಣ್ ಅದ್‌ರಂಡ್! ಅವು ಎಡ್ಲೆ ಶಕುನೊಲೆ. ಅಂಚಿ ಅರ್ಜುನೆ ಪಿರಬರ್ರೆ ಪಣ್ಣ್ ಆಸೆಡ್ ಕಾತೊಂದುಪ್ಪುವೆರ್.

ಕಾತಿನವು ಫಲ ಕೊರುಂಡು. ಒಂಜಿ ದಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಇಂದ್ರನ ರಥೋಟು ಬತ್ತದ್ ಜಪ್ಪುವೆ. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅವು ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಣಿರಥ ಪಣ್ಣಿನವು ತೆರಿಂಡ್. ಮಾತೆರಾ ಬತ್ತದ್ ಸಂತೋಸುಡು ಅರ್ಜುನನ್ ಎದ್ದೊನುವೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಈತ್ನೇಟದ ಅನ್ವವೊಲೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಯಾನ್ ತಪಸ್ಸಗ್ ಪೋಯೆ ಅತ್ತ? ದೇವೇಂದ್ರ ಯೆಂಕ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತೆ. ಶಿವೆ ಅಸ್ತ ಕೊರೈ. ಶಿವನ ಅಸ್ತೊದ ಲಾಬೊಡ್ಡಾವರ ದೇವೇಂದ್ರನ ಸೊರೊಗು ಪೋಪಿಲೆಕಾಂಡ್” ಪಣ್ಡ್ ಮಾತಾ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣ್ಣಿಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕುಸಿಟ್ ಮೆಗ್ಯನ್ ತರೊನುವೆ. “ನನ ಪಗೆನಾಕುಲು ನಾಶ ಆಪಿನಿ ಕಂಡಿತ. ಈ ದ್ರೌಪದಿನ ಸಿರಿಮುಡಿ ಗಿರಿನಕ್ಲೆಗ್ ಯಮಲೋಕ ಕಾತೊಂದುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅರ್ಜುನಡ ಇಂದ್ರಕೀಲೊಡು ಮಲ್ತಿನ ತಪಸ್ಸ, ಶಿವದರ್ಶನ, ಅಮರಾವತಿದ ತಿರೊಟ ಉಂದು ಮಾತೆತ ಕತೆನ್ ಕೇಣೈರೆ ಬಯಕುವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಅವ್ವೆನ್ ಪೂರ ವಿವರವಾದೇ ಪಣ್ಣೆ. ಅಂಚೆನೇ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ, ನಿವಾತಕವಚ, ಕಾಲಕೀಯ ರಕ್ಕಸೆರೆನ್ ಕೆರಿನ ಪ್ರಸಂಗೊಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅರ್ಜುನೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಸ್ತೊನು ಕಡೆಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆಗ್ಯನ್ ಕೊಂಡಾಡೈ!

ದ್ರೌಪದಿ ಅರ್ಜುನನ ನಿಸಲ್ಗೆ ಬೊಟ್ಟು ದೀದ್ ಮಂಗಳ ಬಯಕುವೊಲು. ಮುನಿ ಜನೊಕುಲು ಅಕ್ಷತೆ ಪಾಡ್ಡ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅಕಲ್ನ ಆಸೆದಂಚ ಒಂಜಿ ದಿನ ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಪೊಸ ಅಸ್ತೊಲೆನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತ್ ತೋಜಾವೆ. ಆಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತೊನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುನ ಪೊರುಡು ನಾರದೆರ್ ಬತ್ತದ್ ತಡೆಪುವೆರ್

“ಅರ್ಜುನಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತೊಗು ಒಂಜೇ ಚಣೊಟು ಲೋಕೊನು ಪೊತ್ತಾದ್ ಬುಡ್ಡಿನ ಸಗ್ತಿ ಉಂಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಅಸ್ತೊಲೆನ್ ಗುರಿ ಉಪ್ಪಂದೆ ಬುಡೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ ಅವು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಶರ! ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇತ್ತಾದೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೊಡು. ಮಹಾಸ್ತೊಲು ಗೊಬ್ಬುನ ಸೊತ್ತುಲತ್. ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೊಡು. ನನ ಯುದ್ಧ ಮಿನಿ ಆಂಡ, ಬೋಡಾಂಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪು. ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಅರ್ಜುನೆ ನಾರದೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುವೆ. ಅಸ್ತೊನು ಪಿರ ಪಡೆತೊಂದು ಜೋಕೆಡ್ ಕಾತೊನುವೆ!

ನಹುಷ ವೃತ್ತಾಂತೊ

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಮ್ಯಕ ಕಾಡ್ಡ್ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಸಾಯೊಡು ಯಾಮುನ ಪುದಾರ್ ಪರ್ವತದಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಕಾರ್ತಿಕೇಯನ ಆಶ್ರಮೊಡು ಒಂಜಿ ವರ್ಸ ಇತ್ತೆರ್. ಅಲ್ತಡ್ಡೆ ಬೃಹದಶ್ವನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬರ್ಪೆರ್. ಬೃಹದಶ್ವನ ಆಶ್ರಮೊಡುಪ್ಪುನಗ ಭೀಮನ ಪರೆಯೊದ ಒರಿ ಕಿರಾತೆ, ದೂರೊದ ಕಾಡ್ಡ್ ಮುರ್ಗ ಬೋಂಟೆಗ್ ಬಲ್ಲ ಪಣ್ಡ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಭೀಮೆ ಮಾತ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋಪೆ. ಸಾದಿಡ್ ಅಪಶಕುನೊಲು ಆಂಡಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಬೋಂಟೆ ಜಯ್ತೆನೆ!

ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಂಜಿ ಬತ್ತದ್ ಕಿರಾತೆರೆಗ್ ತಾಡುಂಡು. ಭೀಮೆ ಅವ್ವೆನ್ ಬೆರಿಪತ್ತಿಯೆ! ನಡುಟು ಒಂಜಿ ಘಟಸರ್ಪ ಜೆತ್ತದಿತ್ತಂಡ್. ಭೀಮೆ ಪಾರುನ ಬರಸಡ್ ಅವ್ವೆನ್ ತೊವಂದೆ ದೊಂಕುವೆ. ಅಯನ ತುಡೆಕುಲು ಅವ್ವೆತ ನಡುಟು ತಿಕ್ಕೊಂಡು! ಅವು ತನ ಪತ್ತನ್ ಬಿಗಿ ಮಲ್ತಂಡ್! ಭೀಮೆ ಬುಡ್ಡಾವೊಂಬಿನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು

ಗದೆಟ್ ಹಾಕುವೆ. ಆಂಡ ಅವು ಚಿಂಡ್‌ದಲೆಕ ಪುರೈಲ್ ಭೀಮನ್ ಬಿಗ್‌ದ್ ನುರೈ ತೊಂಡು! ಗಿಡ್ತ ರೆಂಕೆಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂದಿನ ಗಿಳಿತಲೆಕ ಭೀಮೆ ತುಲ್ಲರೈ! ಆಂಡ ಅವ್ವೆತ ಬಿಗು ಪತ್ತಡ್ ಭೀಮನ ಬಲ ಬಚ್ಚೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಭೀಮಗ್ ದಿಗಿಲಾಂಡ್!

ಇಂಚಿಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇತ್ತಿನಲ್ಲ ಉತ್ತಾತೊಲು ತೋಚಿದ್ ಬತ್ತ. ಆಯೆ ಪೋಡಿದ್, ಧೌಮೈರೆಡ ಪಣ್ಣಗ, ಆರೆಗ್ಲಾ ಅಪಘಾತೊದ ಸೂಚನೆನೇ ತೋಚಿದ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಕಂಗಾಲಾದ್, ಬೋಂಟೆಗ್ ಪೋತಿನ ಭೀಮನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಯೆರ್. ಅಲ್ಪ ಭೀಮನ ಸ್ಥಿತಿನ್ ತೊಪಿನೆಂಚಿನ? ಘಟಸರ್ಪೊದ ನಡುಟು ನುರಿಯೊಂದು, ಬುಡ್ಡಾವೊಂಬಿನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಸೋತು ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುನ ಭೀಮನ ಕಣ್ಣೆ ಪಾಪೆಲ್ ಮಿತ್ತಾವೊಂದುಂಡು.. ಕುಜಲ್ ಬುಡ್‌ಪೋತುಂಡು. ಗದೆ ಜಾರ್ಡ್ ಪೋತುಂಡು. ದಮ್ಮು ಪಿರಿದ್, ಪೋಡಿದ್, ಬುಲೊಂದಿತ್ತೆ.

ಭೀಮನ ಪಾಡ್ ತೂಯಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ಬುಲೈರೆಗೇ ಸುರು!

“ಅಯ್ಯೋ, ಈತೇಟದ ಕಂಟಕೊಡ್ಲಾ ಬಿಗುತ ಕಂಟಕೊಡೇ ವಿಧಿ ಯೆನನ್ ಪಾಡ್‌ಂಡತ್ತ? ಶಿವ ಶಿವಾ! ಆನೆಬಲೊತ ಭೀಮನ್ ಉಂದು ನುರಿತೊಂದುಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಣೆ ಬುಲೊಂದೇ ಭೀಮಡ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಭೀಮಾ ಈ ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಆಪೊತ್ತುಡುಲ್ಲನ? ಅತ್ತ ಉಂದು ಕುಸಾಲ್ ಗೊಬ್ಬಾ? ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಬಲಾಡಿಗೇ ಉಚ್ಚುಗು ತಿಕ್ಕೊಂಬಿನಿ ಪಂಡ ದಾದನಾ ವಂಚನೆನೇ ನಡತ್‌ದಾಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕುಲು ದಾದ ಮಲ್ತೊಡು?”

ಭೀಮೆ ಕಸ್ತೊಡು ಕಣ್ಣೆ ಜಪ್ಪುವೆ. ಅವು ಕೆಕ್ಕಿಲ್‌ಗ್ಲಾ ಸುತ್ತು ಪಾಡ್ಡಿನೆಟಾದ್ ಕೈಯಿಟೇ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಪೋಡಿದ್ ಘಟಸರ್ಪೊನೇ ಪಾತೆರ್ಪುವೆ.

“ಈ ಸಾದಾರೈದ ಸರ್ಪ ಅತ್ತ. ನಿಜವಾದ್ ಈ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಭೀಮೆ ದಾನೆ ಆಂಡಲ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತಿನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಪೀಡನೆ ಮಲ್ಪುನನೇ ನಿನ ಅಬ್ಬೆಸನ? ಈ ಯೇರ್? ರಕ್ಕಸೆನಾ, ಗಂಧರ್ವನಾ, ಯಕ್ಷನಾ ಆದಿತ್ತಾದ್ ಇತ್ತೆ ಈ ರೂಪೊಡು ಉಲ್ಲನ? ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್. ಯೆಂಕ್ ದಾದಲಾ ತೆರಿಯುಜಿ.”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ಭೀಮಸೇನನ್ ಸುತ್ತು ಪಾಡ್ಡಿನ ಬಯಂಕರ ರೂಪೊದ ಸರ್ಪ

“ಯೆನ ಪರೈಯ ಬೊಕ್ಕ ಪಣ್ಣೆ. ಸುರೂಟು ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್ಣೆ. ಇಂಬೈ ನಿಕ್ಕ ದಾನೆ ಆವೊಡು? ನಿನ ಪುದರೆಂಚಿನ? ನಿನ ಜಾತಿ ಒವ್ವು? ಈ ಕಾಡ್‌ಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬಯ್ಲಿ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನನ್ ಬೊಕ್ಕ ತನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಪಾಂಡವೆರ್‌ಂದ್, ಪುದಾರ್ ಪಣೊಂದು ಪರೈಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕಾಡ್‌ಗ್ ಬತ್ತಿನ ಕಾರಣೊನ್ಲ ಪಣ್ಣೆ. ಕಡೇಕ್ “ಎಡ್ಡೆ ಕುಲೊತಕುಲು ಪರಪೀಡನೆ ಮಲ್ತೆರೆಗಾವಂದ್, ಈ ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನ್ ಬುಡ್ಡೆ” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅವು, “ಸಗ್ತಿ ಉಂಡುಡ ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬುದು ಮೆಗ್ಗನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊನ್ಲ.. ಇಚ್ಚಾಂಡ ಧರ್ಮದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಯಾನ್ ಕೇಣುನ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಗ್ ಸರಿಸಂದಾಯ ಕೊರೊಡು” ಪಂಡ್‌ದ್ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆನೇ ಕೇಣ್‌ಂಡ್.

“ಬೆರಣೆ ಪಂಡ ಯೇರ್? ಬೆರಣೆಗ್ ಶೋಭೆ ಒಯಿಟ್?”

“ಶುದ್ಧವಾಯಿನ ಅಪ್ಪೆಅಮ್ಮೆರೆನ ವಂಶೊದಾಯೆನೆ ಬೆರಣೆ. ಯೇಪೊಲಾ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರ, ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ, ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆದ ಗುಣೊಟು ಇತ್ತಂಡನೇ ಬೆರಣೆಗ್ ಶೋಭೆ.”

“ದಮ’ ಪಂಡ ದಾದವು? ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಪಂಡ ದಾದವು? ಜಾತಿಡ್ ಉತ್ತಮೇರೇರ್? ಅಹಿಂಸೆ ಒವ್ವು?”

“ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹೊನು ದಮ ಪಣ್ಣೆರ್. ಸತ್ಯೋನೇ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ. ಸತ್ಯೊದ ಉಡಲ್ ನಿತ್ಯಕರ್ಮವಿಧಾನ. ಸತ್ಯೊಡು ನಡಪುನಾಯೆನೇ ಜಾತಿಡ್ ಉತ್ತಮೆ. ಸತ್ಯೊಡು ನಡಪಂದಿನಾಯೆನೇ ಜಾತಿಡ್ ಹೀನೆ. ನನೊರೈನ್ ಪೋಡಿಗೇ ಕಟ್ಟಾವಂದೆ, ಪೀಡನೆ ಕೊರಂದೆ ಉಪ್ಪುನವೇ ಅಹಿಂಸೆ.”

“ಧೀರೆ ಯೇರ್? ವಿಕಾರಿ ಯೇರ್? ವಿನಯದಾಯೆ ಯೇರ್? ಆಚಾರಹೀನೆ ಯೇರ್? ಪ್ರತಿ ಯೇರ್? ಮುಮುಕ್ಷು ಯೇರ್? ಸಯಿಸೆರಾವಂದಿನಾಯೆ ಯೇರ್? ವಿಚಾರಿ ಯೇರ್? ಮುಕ್ತಿ ಯೇರ್?”

“ಪೊಂಚೊವೆನ ಕಡೆಕಣ್ಣೆದ ದಿಸ್ತಿಗ್ ಪೋಡ್ಕೊಂದಿನಾಯೆ ಧೀರೆ. ತಾಂಬೂಲೊಡು ಅಮಲ್ ಬರ್ಪಾವುನಾಯೆ ವಿಕಾರಿ. ವಿಚಾರವಂತೆನೇ ವಿನೀತೆ. ತನ ಆಚಾರ ಬುಡ್ಡಿನಾಯೆ ಆಚಾರಹೀನೆ. ದ್ವಂದ್ವೊಲೆನ್ ಸಹಿಸೊಂಬಿನಾಯೆನೇ ಪ್ರತಿ. ವಿಚಾರ ಮಲ್ಪುನಾಯೆನೇ ಮುಮುಕ್ಷು.. ಲೋಭಿಯೇ ಸಯಿಸೆರಾವಂದಿನಾಯೆ! ಆತ್ಮಧ್ಯಾನೊಡು ಇಪ್ಪುನಾಯೆ ಮುಕ್ತಿ. ವೇದಮಾರ್ಗೊಗು ತತ್ತ್ ನಡಪುನಾಯೆನೇ ಇಹ-ಪರೊಕು ದೂರ.”

“ಭಂಡೆ ಯೇರ್? ನಿಂದ್ಯೆ ಯೇರ್? ವಿಷ ಸ್ವರೂಪಿ ಯೇರ್? ಸಜ್ಜನೆ ಯೇರ್? ಶುದ್ಧ ಯೇರ್? ಪಗೆ ಯೇರ್? ಮಿತ್ರ ಯೇರ್? ದುರ್ಲಭೆ ಯೇರ್? ದುಸ್ಸಾಹಸಿ ಯೇರ್? ದುರ್ಮತಿ ಯೇರ್?”

“ರಣಭೂಮಿಡ್ ಬಲ್ಪುನಾಯೆ ಭಂಡೆ. ಕೆಟ್ಟ ಚಟ ಇತ್ತಿನಾಯೆ ನಿಂದ್ಯೆ. ಮಿತ್ರ ದ್ರೋಹಿ ವಿಷಸ್ವರೂಪಿ. ಚಾಡಿಡಾಯೆನೇ ಪಗೆನಾಯೆ. ನನೊರೈನ ಸೊತ್ತು ಬಯಕಂದಿನಾಯೆ ಸಜ್ಜನೆ. ಪರಸ್ತ್ರೀ ಮೋಹ ಉಪ್ಪಂದಿನಾಯೆನೇ ಶುದ್ಧ. ಆಪೊತ್ತುಗಾಪಿನಾಯೆನೇ ಮಿತ್ರ. ಲೋಕೊಡು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯೆರೇ ದುರ್ಲಭೆರ್. ಸಹನೆ ಉಪ್ಪಂದಿನಾಯೆ ದುಸ್ಸಾಹಸಿ. ದುರ್ಜನೆರೆಗ್ ಆಶ್ರಯ ಕೊರ್ಪಿನಾಯೆ ದುರ್ಮತಿ..”

ನಹುಷಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಸತ್ಯಸಾರ ತೆರಿಂದಿನಾಯೆ ಪಣ್ಣೆ ಪುಗಾರ್ಚೆ ಬೊಕ್ಕ ತಾನ್ ನಹುಷೆ. ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ಪಡೆತಿನಾಯೆ ಪಣ್ಣೆ ಪರೈಯ ಮಲ್ತೊಂದು ತನ ಕತೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ನೂದು ಯಾಗೋಲೆನ್ ಮಲ್ತ್ದ್ ಇಂದ್ರ ಪದವಿ ಪಡೆತೊಂಡೆ. ಆಂಡ ರುಸಿಕ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತ್ದ್ ಪದವಿನ್ ದೆತ್ತೊಂಡೆ. ರುಸಿಕುಲು ಮುನಿಯೆರ್ಡೆ ನಮ್ಮ ತಪಸ್ ದ ಫಲಲಾ ದಂಡ ಆಪುಂಡು. ನಿಕ್ಷೆನ ವಂಶೊದ ಹೆರಿಯೆ ಯಯಾತಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಯಾನ್. ನಹುಷೆ ಪಣ್ಣೆ ಪುದಾರ್. ಇಂದ್ರ ಪದವಿಡುಪ್ಪುನಗ ಐಬೋಗೊದ ಬದ್ಕ. ಜತೆಟ್ ಅಪ್ಪರೆರ್! ಆಂಡಲಾ ಇಂದ್ರನ ರಾಣಿ ಶಚಿದೇವಿನ ಮಿತ್ತ್ ಯೆಂಕ್ ಮೋಹ ಉಂಡಾಂಡ್! ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕೆಂಡ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಂದ್. ಯೆನ ಈ ಮೋಹ ಯೆನ ಮಾತಾ ಸಂಪೊತ್ತುಗು ಮಾರಕ ಆಂಡ್. ಶಚಿದೇವಿ ಯೆನಡ ಎಂಟ್ ಗೊಬ್ಬಿಯೊಲು. ಯೆನನ್ ಸಪ್ತರ್ಷಿಲ್ ವಾಹನೊಡು ತನ್ನಡೆಗ್ ದೆರ್ಪೊಂದು ಬರೊಡು ಪಂಡಿನೆಕ್ ಸಪ್ತರ್ಷಿಲೆನ್ ಒಪ್ಪಾಯೆ. ಅಕುಲು ಯೆನನ್ ದೆರ್ಪೊಂದು ಮೆಲ್ಪೊಡು ಪೋವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಕುಲು ಬೀಸ ಪಾರಡ್ ಪಣ್ಣೆ ಯಾನ್, “ಸರ್ಪ, ಸರ್ಪ” ಪಂಡೆ. ಅಗಸ್ತ್ಯೆರ್ ಕೋಪೊಡು ಯೆಂಕ್ “ಸರ್ಪ ಆದ್ ಪುಟ್ಟುಲ” ಪಣ್ಣೆ ಸಾಪ ಕೊರ್ಪೆರ್. ಅಪಗ ಯಾನ್ ಅರೆನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರು ನಟ್ಟೊಂಡಿನೆಕ್, “ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾತೆರೊಡು ಈ ಸಾಪೊಗು ಮುಕ್ತಿ” ಪಣ್ಣೆ ಪಂಡೆರ್. ಆ ಪುಣ್ಯ ಯೆಂಕ್ ಇನಿ ಒದಗದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ಈಶ್ ಪಂಡಿನ ನಹುಷೆ ದೇವತಾರೂಪೊನು ಪಡೆವೊಂದು, ಭೀಮನ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಒಪ್ಪಾದ್ ಮಾಯ ಆಪೆ!

ಭೀಮೆ ನನೋಲ ಬೆಂಗ್‌ಬೇನೆಡೇ ಉಲ್ಲೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಯನ್ ತರೊಂದು, ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಅಂಚ ತೂವೆರೆ ಪೋಂಡ ನಹುಷೆ ನಮ ಕುಲತಾಯೆನೆ ಅತ್ತಾ? ಆಯಡ್ಡ್ ಅಪಮಾನ ಆಂಡ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಎಣ್ಣೆಡ. ಆ ಮಹಾತ್ಮೆ ನಹುಷಗೇ ಈ ಪಾಡ್ ಬತ್ತದುವುನಗ ನಮ್ಮವು ದಾದವು? ಈಯೇ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನಡ್ಡಾದ್ ನಹುಷಗ್ ಸಾಪ ನಿಮುರ್ತಿ ಆಂಡತ್ತಾ? ಅವ್ವೆನ್ ಪುಣ್ಯ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೆಲ. ತನ ಕಸ್ತೊಡು ನನೊರೈಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ ಉತ್ತಮೆನೇ! ಯಾವು, ದುಕ್ಕ ಬುಡು” ಪಣ್ಡ್ ಭೀಮನ ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸುವೆ. ಭೀಮನ್ ಆಶ್ರಮೊಗು ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ದ್ರೌಪದಿಡಲ ದಂಬಡಿಪಾವೆ!

ಅಕೇರಿಗ್ “ಭೀಮಾ ನಮ ಕಸ್ತ, ಅಪಮಾನ ಮಾತಲಾ ಯದುಕುಲತಿಲಕೆ ವೀರ ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣೆಡ್ ಕಂಡಿತ ದೂರ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

* * *

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕುಡ ಕಾಮ್ಯಕಬನೊಕೇ ಪೋಪಿನ ಅಲಚನೆ. ಮಾತೆರೆನ್ನ ಕೂಡಾದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಈ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಫಲಪರ್‌ಂದ್ ಮುರೊಲು ಕಮ್ಮಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅಂಚ ನಮ ಕುಡ ಕಾಮ್ಯಕ ಬನೊಕೇ ಪೋಯಿ.”

ಮಾತೆರಾ ಆವು ಪಣ್ಣೆರ್.

ಮರಿಯಾಲ ಕರೀನಗ ಎಡ್ಡೆ ಶಕುನೊಲೇ ತೋಜುವ. ಬವುಸ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಬರ್ಪಿನೆತ ಸೂಚನೆ ಉಂದು ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ದ್ವಾರಕೆದ ಸೇವಕೆ ಬತ್ತದ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ, ಕುಟುಮ ಕೂಡೊಂದು ಬರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ಪಂಡೆ. ಮಾತೆರಾ ಆ ಕರುಣೆದ ಕಡಲ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಎದೊನ್ನೆರೆ ಪೋಪೆರ್.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ದಂಡಿಗ್‌ಡ್ ಜತ್ತದ್ ನಡತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯನಕ್ಲೆನ್ ತರೊನುವೆ. ದ್ರೌಪದಿನ ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸುವೆ. ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಪಡೆವೊಂಡಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನನ ಬೆರಿ ಬೊಟ್ಟಿಯೆ...

ಧರ್ಮರಾಯೆ “ಕೃಷ್ಣಾ, ‘ವೃಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರ’ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಯೇಪೊಡ್ಡಿಂಚ ಕಾತೊಂದೇ ಉಂಡು. ಇತ್ತೆ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊಲಾ ಸೇರಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್” ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಕ್ಕ ತಂಕುಲು ಕಾಡ್‌ಡ್ ಬಲಿಬರೊಂದು ಬದ್ಕುನ ಬಗ್ಗೆನ ಪಣ್ಣೆ. ಊರ್ವಶಿನ, ನಹುಷನ, ಪರಂಗೊನ್ನಾ ಪಣೊಂಬೆ.

ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ ಮುನಿ ಬೊಕ್ಕ ನಾರದೆರ್ ಬರ್ಪೆರ್.

“ಅಯ್ಯಾ ಕೃಷ್ಣಾ, ಅಪ್ಪೆ ಜೋಕುಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಉಪ್ಪುಜೊಲು. ಅಂಚೆನೇ ಈ ನಿನ ಬಗ್ಗೆರ್ಮೆ ಮೋಕೆಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ. ಯೆಂಕುಲು ಕಟುರ ತಪಸ್ ಮಲ್ತದ್, ಸಮಾಧಿ ಯಾಗೊಡ್ತದ್, ಹೋಮ, ಜಪ ನಡಪಾದ್, ಕರ್ಮನಿಷ್ಠೆಡಿಪ್ಪುವ.. ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಸಲೀಸ್‌ಡ್ ಒದಗ್ ಬರ್ಪಿನ ಈ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಒಂತೆ ಕೃಪೆ ತೋಜಾಲ” ಪಣ್ಣೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯನಕಲ್ಪಂಚಿಗ್ ತಿರ್ಗದ್, “ತೂಲೆ, ಈ ದೇವೆರ್ ದೇವೆರ್ ತಾನಾದೇ ನಿಕಲ್ಡೆಗ್ ಬತ್ತದೆರ್... ಪಿರಾಕ್‌ಡ್ ಭರತೆ, ಭಗೀರಥೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯೇತ್ ರಾಜೆರ್ ಇತ್ತ್‌ಜೆರ್ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನ ಬಾಗ್ಗೆ, ಒಟ್ಟುಡು ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುನ ಬಾಗ್ಗೆ ಇತ್ತ್‌ಂಡ್?” ಕೇಣುವೆರ್.

ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಟ್ ಆಯನ ಕುಟುಮ ಬೊಕ್ಕ ಪರಿವಾರದಕುಲು ಬಯ್ದಿರತ್ತಾ? ಸತ್ಯಭಾಮೆ ತೆಲಿತೊಂದು ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಒಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪಾಡುವೊಲು.

“ರಾಣಿ ದ್ರೌಪದೀ, ಈ ಐನ್ ಅಂಜೊಲೆಗ್ ಬೊಡೆದಿ. ಐವೆರ್ ಕಂಡೆನಿನಾಕ್ಲೆನ ಮನಸ್ಸನ್ ಈ ಎಂಚ ಮೆಚ್ಚಾವ ಪಣ್ಣ. ಮಂತ್ರತಂತ್ರೊಡ? ಕ್ಷುದ್ರ ಯಂತ್ರರಕ್ಷೆಡ? ಅತ್ತಾಂಡ ಅಕ್ಲೆನ್ ಮರ್ಲ್ ಮಲ್ಪುನ ಮರ್ಲ್ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ಐವೆರೆನ್ನ ಮುಸ್ಸಿಡ್ ದೀವೊಂದಿನ ಗುಟ್ಟು ದಾದಂದ್ ತೆರಿಯುನ ಚಪಲ ಯೆಂಕ್. ಪಣ್ಣನ?”

ದ್ರೌಪದಿ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಲು. “ಸತ್ಯಭಾಮೇ, ನಿಕುಲು ಮುಗ್ಗೆರ್. ಯಾನ್ಲಾ ಮಂತ್ರತಂತ್ರ ವಿದ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನಾಲತ್ತ. ಯಾನ್ ಸುದ್ದ ಬಾಮೊಡು ಐವೆರೆಗ್ಲಾ ಗೌರವ ಕೊರ್ಪೆ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ತೊಂದು ಬುದ್ಯಂತಿಕೆಡ್ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕಂಡನಿನ ಮೋಕೆನ್ ತೆರೀದ್, ಅಕುಲು ಕೋಪೊಡುಪ್ಪುನಗ ಕೋಕಯಿ ಪಾತೆರಂದೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಪುವೆ. ಸಮಚಿತ್ತೊಡಿತ್ತಿನೆನ್ ತೂದೇ ಕಯ್ಲ್ ಪೋಪೆ. ಉಂದು, ಮಾತ ಪೊಣ್ಣಲೆಗ್ಲಾ ಮುಕ್ಯನೇ. ಅವು ಉಪ್ಪಡ್, ಯೆಂಕ್ ಇರೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ಲ ಕೇಣುನ ಆಸೆ. ಅಂಚ ಒಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆ...

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಹಾರಾಜಿಕೆ. ಪದಿನಾಜಿ ಸಾವಿರ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಮಿತ್ತ ಮೋಹ ಇತ್ತಿನಾಯೆಗೆ! ಆಯನ ಗೊಬ್ಬಲೆನ್ ತೆರಿಯುನವೇ ಕಸ್ತ! ಈರ್ ಬಾರೀ ಮುಗ್ಗೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಮಹಾಪಂಡಿತೆ. ಯೆನ್ನಕುಲು ಅಂಚತ್ತ. ಆಕುಲು ಧರ್ಮೋನ್ ನಂಬುದಿನಾಕುಲು. ಕಾಮಲೀಲೆಡ್ ಮಿತಿಟುಪ್ಪುನಕುಲು. ಇರೆನ ಕಂಡನಿಗ್ ಯೇತೊಂಜಿ ಬೊಡೆದ್ಯಾಡ್ಲ ಇತ್ತೊಂಡಲಾ ಈರ್ ಅರೆನ್ ಸೊಲಬೊಡು ವಶ ಮಲ್ತೊಂಬಿನ ಬಗೆ ದಾದವು? ಇರೆನ ಪೊರ್ಲೇ ಯಾವುಂಡೊಡೊ?” ಇಂಚಾಂದ್ ದ್ರೌಪದಿ ತೆಲಿಪುವೊಲು.

ಸತ್ಯಭಾಮೆಗ್ಲಾ ತೆಲೆನೆ! ಇರುವೆರ್ ಇಂಚ ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರೊಂದು ಕುಸಿಟ್ ಉಪ್ಪುವೆರ್.

ಅಯಿಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯೆರ್, “ಯೆಂಕ್ ಪದಿನಾಜಿ ವರ್ಸೊ ಆನಗ ಮೃತ್ಯುಯೋಗ ಪಣ್ಣ್ ವಿಧಿ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತದಿತ್ತೊಂಡ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಅರ್ಪಣೆ ಬಾಮೊಡು ಮುರಹರನ ಸೇವೆಡೆ ಮನ ದೀಯೆ.. ಈ ಮುರಹರೆ ಯೆನನ್ ಮರಣೊಡ್ಲ ಒರಿಪಾಯೆ” ಪಂಡ್ ಪೋಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆನ್ ಕೊಂಡಾಡುವೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಲೋಕಸೃಷ್ಟಿ, ಪ್ರಳಯ, ಚತುರಾಶ್ರಮ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರ್ಪಾದ್, ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನ ಕತೆನ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಮುದ್ದಲವಂತೊಡ ಕೌಶಿಕ ಪಣ್ಣಿನ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಬೆರಣೆ ಒರಿ ಒಂಜಿ ಮರೊತ ಮುದೆಲ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುದು ವೇದಪಾಠ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಪಗ ಆಯನ ತರೆತ ಮಿತ್ತ ಕಕ್ಕೆ ಉರ್ಲೊಂಡ್! ಬಾರೀ ಕೋಪೊಡು ಮಿತ್ತ ತೂಪೆ. ಆಯನ ಉರಿದಿಸ್ಸಿಡ್ ಕಕ್ಕೆ ಪೊತ್ತುದು ಕರ್ಂಟ್ತ್ ಆಯನ ದುಂಬುಡು ಬೂರುಂಡು. ಆಯಗ್ ಸಮದನ ಆಂಡ್. ಆಯೆ ದಿನನಿಚ್ಚದಂಚ ಪಡಿಕೇಣ್ಯೆರೆ ಬೆರಣೆರ್ನ ಅಗ್ರಹಾರೊಗು ಪೋಪೆ. ಒಂಜಿ ಇಲ್ಲಡ್ ಬಿಗ್ಗೆಗ್ ಉಂತುವೆ. ಇಲ್ಲಡ್ ಪೊಂಜೊವು, “ಉಂತುಲ.. ಕಣಪೆ.” ಪಂಡ್ ಪೋಡ್, ತನ ಪರಬೆ ಕಂಡನಿನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತಾದ್ ಬೊಕ್ಕೊನೇ ಬಿಗ್ಗೆ ಪತೊಂದು ಬರೊಲು.

ಆ ಬೆರಣೆ ಗರ್ವೊಡು ಆಲೆನೇ ದುರುದುರು ತೂಪೆ.

ಆಲ್, “ಅಯ್ಯೋ! ಮರ್ರಾ, ಯಾನ್ ಮರೊತ ಮಿತ್ತದ ಕಕ್ಕೆದಂಚ ಪೊತ್ತುದು ಕರ್ಂಟುವೆ ಪಂಡ್ ಪೋಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದನ? ನಿಕ್ಕ ವೇದನೀತಿ ತೆರಿಯಂದ್. ಧರ್ಮೊದ ಸೂಕ್ತಮೊಲಾ ತೆರಿಯಂದ್. ಯೆಂಕ್ ಈ ಪೊತ್ತುಡು ಯೆನ ಲಕ್ಕೆರೆ ತೀರಂದಿನ ಕಂಡನಿನ ಸೇವೆನೇ ಮುಕ್ಯ.. ಅವ್ವೇ ಯೆನ ಧರ್ಮ.. ಅವ್ವೆನ್ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ತದೇ ಬಿಗ್ಗೆ ಕಣತ್ದೆ” ಪಣ್ಣೊಲು. ಅಂಚಿನೇ, “ಮುಲ್ಪಡ್ಲ ನಾಲ್ಯೆನ್ ಯೋಜನ ದೂರೊಡು, ಧರ್ಮವ್ಯಾಧಿ ಉಲ್ಲೆ. ಅಯನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಧರ್ಮೊದ ಗುಪಿತೊಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ” ಇಂಚಲ ಪಂಡೊಲು.

ಕೌಶಿಕ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನ್ ನಾಡೊಂದು ಬೋಂಟೆದೇರುನಕಲ್ ಕೇರಿಗ್ ಬರ್ರೆ. ಅಲ್ಪ ಒಂಜಿ ಮಾಸೊದ

ಅಂಗಡಿ. ಅಲ್ಪ ಮುರೊದ ತುಂಡುಲು, ಮಂಡೆಲ್, ನುಂಗಾದಿನ ಚರ್ಮೊಲು! ಆ ಅಂಗಡಿದ ಮಾಲಿಕೆ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧೆ ತಾನೇ ಬತ್ತದ್ ಕೌಶಿಕನ್ ಗೌರವೊಡು ಪಾತೆರ್ಪಾವೆ. ದೂರೊಡೇ ಉಂತುದು 'ಬತ್ತರಾ! ಆ ಬೆರಣ ಪೊಂಜೊವು ಯೆನನ್ ಮಿನಿ ದೂರೊಂದುಲ್ಲೆಲ? ಅಯ್ಯಾ, ಉಂದು ಬೆರಣೆರ್ ತಿರುನ ಜಾಗೆ ಅತ್ತ. ಈರ್ ಯೆನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬಲ್ಲೆ" ಪಂಡ್‌ದ್ ಒತ್ತಾಯೊಡು ಇಲ್ಲಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ.

ಅಲ್ಪ ಆಯನ ಪರಬೆರಾತಿನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆ ಇತ್ತೆರ್. "ಮೊಕುಲು ಯೆನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರ್. ಇಂಬ್ಯಲ್ ಯೆನ ಬೊಡೆದಿ. ಇಂಬ್ಯೆ ಯೆನ ಮಗ. ಯಾನ್ ದಿನನಿಚ್ಚೊಲಾ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಬೋಂಟಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮುರೊಲೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಕಬಕೆಕೋಲುಗು ಕಟ್ತ್‌ದ್ ನೇಲ್ವಾವೊಂದು ಅಂಗಡಿಗ್ ಕಣತ್ತದ್ ದಿಂಜ ಕಿರಾಯೊಗು ಮಾರುವೆ. ಬತ್ತಿನ ಸಂಪಾದ್ಡೆ ಯೆನ ಕುಟುಮದಕ್ಲೆನ್ ತಾಂಕುವೆ. ಯಾನ್ ಮಲ್ಪುನು ಹಿಂಸೆ ಅಂದ್. ಆಂಡ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆ ಬೊಡೆದಿ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ತಾಂಕುನವು ಯೆನ ಧರ್ಮ. ಅಷ್ಟೆನ್ ಯಾನ್ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಮುರ್ಗ ಜಯ್ಪುನವು, ಮಾಸ ಮರುನವು ಯೆನ ಜಾತಿಧರ್ಮ. ಅಂಚ ಅಷ್ಟೆನೇ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ.

ಕೌಶಿಕೇ, ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಸುಳ್ಳು ಪಣ್ಣಿನವು, ನನೊರೈಡ ಒಯ್ತ ದೆತೊಂಬಿನವು, ನನೊರೈಗ್ ದ್ರೋಹ ಮಲ್ಪುನವು, ತನನ್ ತಾನೇ ಪುಗರೊಂಬಿನವು, ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕುನವು, ಅತ್ಯಾಚಾರೊಗು ದುಂಬಾಪಿನವು, ಕಬಟ, ಕೇಡ್, ಡಂಬಾಚಾರ, ಹಿಂಸೆ, ಮಲ್ಪುನವು, ಕುಲಧರ್ಮೊನು ಬುಡ್ಡಿನವು, ಉಂದು ಮಾತ ದೋಷೊಲು. ಅಂಚೆನೇ ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಸದ್ಧರ್ಮ ಪಂಡ, ವೇದಾಧ್ಯಯನ, ಶ್ರವಣನಿಧಿಧ್ಯಾಸನೊಡು ಕುಲ ಮದ, ಜವನಾದಿಗದ ಮದ, ವಿದ್ಯೆದ ಮದ, ಪರಿಜನೊತ ಮದ, ಐಬೋಗೊದ ಮದ, ಅಚಾರ ಮದ, ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಬುಡ್ಡು , ಸಜ್ಜನಸಂಗೊಡು, ಶಾಸ್ತ್ರ ಕೇಣೊಂದು, ತೆರಿಯೊಂದು ಉಪ್ಪುನವು! ನಿಕುಲು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿದಾಕುಲು. ಯೆಂಕುಲು ಜಾತಿಡ್ ಹೀನೆರ್. ಆಂಡಲಾ ಸುದ್ದ ಮನಸ್‌ಡ್, ಸ್ವಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡ್ ನಡತೊಂದುಲ್ಲೆ" ಪಣ್ಣೆ.

ಇಂಚ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯೆರ್ ಮುನಿ ಧರ್ಮವ್ಯಾಧನ ಕತೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್, "ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡಿಪ್ಪುನ ಈ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದಿಜ. ನಿಕ್ಕ್ ದ್ರೋಹ ಮಲ್ತಿನ ಆ ಕೌರವೆರ್ ಒರಿಯುಚೆರ್. ಅತ್ತಂದೆ ನಿಕ್ಕ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣೆ ಉಂಡು. ಬೇತೆ ದಾಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ." ಪಣ್ಣೆ ನಾರದೆರೊಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡ್ಡೆ ಪೋಯೆರ್.

* * *

ಧರ್ಮರಾಯನಕುಲು ಮುನಿಕುಲೆಡ್ ಎಡ್ಡೇನ ರಸದಿಂಜಿದಿನ ಕತೆಕುಲೆನ್ ಕೇಣೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಒಂತೆ ದಿನ ಕರೀನಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಿರ ಪೋಪಿನೆಕ್ ಅಮಸರ ಮಲ್ತೆ. ಅಯಿಕ್ ಕಾರಣೊನ್ನ ಪಂಡೆ.

"ತೂಲ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯೆಂಕ್ ರಕ್ಕಸೆರ್ ಪಗೆನಾಕುಲು. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ರಕ್ಕಸೆರೆನ ಕಾಟ ಬರು. ಬಲರಾಮನಕುಲು ಅಕಲ್ ಗಮತ್‌ಡೇ ಉಪ್ಪುನಕುಲು. ಅಂಚ ಯಾನ್ ಪೋವೊಡೇ ಆತ್‌ಂಡ್. ನಿಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಪೋವೆರೆ ಮನಸಿಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ನಿಕಲ್ಪಪ್ಪ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಉಪ್ಪೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ ಪುರೋತಿಜ್ಜಿ" ಪಣ್ಣೆ ಕಡೇಕ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಎಚ್ಚರಿಕೆದ ನುಡಿನ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ.

"ಕಾಡ್‌ಡ್ ಬದ್ಡುನ ಕಾಲ ಕರಿಯೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್. ನಿಕುಲು ಬಾರೀ ಬುದ್ಧಂತಿಕೆಡ್ ಸತ್ಯೊಡು ನಡತೊಂದು ಬಯ್ಲೆರ್. ನನ ಒರಿದಿನ ಒಂತೆ ಕಾಲೊಡು ನಿಕಲ್ ಪೆರೆನ್ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಡಿ. ದುಸ್ಸ ಸುಬಾವುದ ಕರ್ಣೆ, ಕೌರವನಕುಲು ತತ್ತದ್ ನಡತೆರ್ದಲ ನಿಕುಲು ತಾಳ್ತೆಡ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಧರ್ಮೊನು ಬುಡಂದೆ ಇತ್ತೆರ್ದ ದುಂಬುಗು

ಯುದ್ಧೋಡು ನಿಕುಲೇ ಗೆಂದುವರ್. ನನೊಲ ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಕನಗ, ಬೊಕ್ಕ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಕಾಲೊಡು ನಿಕುಲು ಬಾರೀ ಜಾಗ್‌ರ್ದೆಡ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಬೋಡಾಂಡ ಯೆನ ಸಾಯ ಕೇಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಸುರೂಟು ನಿಕುಲೇ ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತೊಂದು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಣ್ಣೆ. ಧರ್ಮರಾಯಾ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಮದಪಡ.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಿರಪೋಪೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವರೆನ್ ರಕ್ಷಣೆ ಮಲ್ಪುನೆಟಾದ್ ಪಾಂಡವರೆನ ಭಾಗ್ಯೊನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಆ ದೈವೊನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಪಿನ ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೊಲುಲಾ ಸೋತುದು ಪೋಪ. ರುಸಿಕುಲು ಯೇತ್ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಭಗವಂತನ ಉಗುರುದ ಕೊಡಿಲಾ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬೂರುಜಿ. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ವೀರನಾರಾಯಣೆ ತಾನಾದೇ ತನನ್ ನಂಬುದು ನಡಪುನ ಪಾಂಡವರೆನ್ ತಾನೇ ಮೋಕೆಡ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ!

ದೂರ್ವಾಸಾತಿಥ್ಯೊ

ಪಾಂಡವರ್ ಕಾಡ್ಡ್ ಎಡ್ಡ ವರ್ಸೊ ಇತ್ತೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಯಮುನಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಅಲ್ಪ ಮುನಿಜನೊಕ್ಲೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದು ನೆಮ್ಮದಿಡಿತ್ತೆರ್.

ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ದುರ್ಯೋಧನಲ ಸುಕೊಟು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ.

ಒಂಜಿ ದಿನ ತನ ಶಿಷ್ಯರೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಮುನಿ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೆರೀದ್ ದುರ್ಯೋಧನ ತಾನೇ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆ, ಕರ್ಣೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ವಿದುರೆ. ಬೊಕ್ಕ ಸುಮಂಗಲೆ ಪೊಂಜೊಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಬತ್ತೆಡ್ ಎದ್ಕೊನುವೆ. ದೂರ್ವಾಸರೆನ ಪಾದಪೂಜೆ ಮಲ್ತೆಡ್ ಗಡ್ಡೆಡ್ ಸಮ್ಪನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಉಡ್ಗಿರೆ ಕೊರ್ಪೆ. ದೂರ್ವಾಸರ್ ಸಲ್ಮಿತೊಡು ಕೌರವನ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿದ್, “ನಿಕ್ಕ ಮೆಚ್ಚಿಗಿ ಆಪಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಅಂಗೈಡ್ ದೀತಿನ ಸ್ವರ್ಶಮಣಿನ್ ಕಲ್ಲ್ ಪಣ್ಣೆ ಅಡಕ್ಕೆಡ್, ಪೊಡಿ ಕಲ್ಲ್‌ನ್ ದೆತೊಂದು ಸಂತೋಸುಡುಪ್ಪುನ ಪೊಡುಂಬಲೆಕ ಕೌರವೆ ದೂರ್ವಾಸರೆಡ.

“ಪೂಜ್ಯರೆ, ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಎಂಕ್ಲೆನ ಪರಯೆ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಬಿನ್ನೆರಾದ್ ಪೋವೊಡು. ಪಾಂಡವರ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿನ ವಣಸ್ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕೊನೇ ನಿಕುಲು ಅಡೆಗ್ ಪೋವೊಡು. ಕಾಡ್ಡಿಪ್ಪುನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಮ್ಪನ ದೆತೊಂಬಿನ ಕೃಪೆ ಮಲ್ತೊಡು” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂಬೆ. ದೂರ್ವಾಸರೆಗ್ ಈ ಪಾತೆರೊದ ಗುಟ್ಟು ತೆರಿಯಂದೆ “ಆವಡ್ ಕೌರವಾ, ಈ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅತ್ತ ಪನ್ಪುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ ಒತ್ತೊನುವೆರ್. ಅಲ್ಪಡ್ ಪಿದಾಡುವೆರ್.

ಭೀಷ್ಮ, ವಿದುರನಕ್ಲೆಗ್ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಆಂಡ. “ಈ ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿದ ಕೌರವೆ ಮುನಿನ ಸಾಪೊಗು ಪಾಂಡವರೆನ್ ತಿಕ್ಕಾಡ್, ಕುಡ ಕಸ್ಕೊಡು ಪಾಡುವೆ” ಪಣ್ಣೆ ಅಕ್ಲಾಸೊಡಿಪ್ಪುನಗ, ಕೌರವೆ ತನ್ನಾತೆಗೇ ತೆಲಿಪುವೆ.

ದೂರ್ವಾಸರ್ ಶಿಷ್ಯೆರೊಟ್ಟುಗು ಧರ್ಮರಾಯನಕುಲು ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಆರೆಗ್

ಮುಡಾಡ್ಯೆರ್. ಆರ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಪೂಜ್ಯೆರೇ, ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಕಾಡೇ ರಾಜ್ಯ ಆತ್ಂಡ್. ಮುಲ್ಪದ ಜನೊಕುಲೇ ಅಂದ್‌ಬಂದುಲಾತೆರ್. ನಾರುಮಡಿಯೇ ಕುಂಟಂಗಿ.. ಬೇರ್, ಕಂಡೆ, ಗಿರೆಂಗ್, ಫಲಪರ್‌ಂದ್‌ಲೇ ವಣಸ್, ತುದೆತ ನೀರೇ ತೀರ್ಥ, ಯೆಂಕುಲು ಉಪ್ಪುನ ಜಾಗೆನೇ ಗುರುಭವನ. ಉಂದುವೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಲ್ಲಾದಿಗಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ಅಯನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ‘ರಾಜರ್ಷಿ’ ಪಂಡ್‌ದ್ ಪುಗಾರ್ತೆರ್!

ಬೊಕ್ಕ “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಪೊರ್ತು ಕಂತೊಂದುಂಡು. ಎಂಕ್ಲೆನ ಬಂಜಿ ಬಡಾವುಡು ಮುರೆಡುಂಡು. ಬಡವುಡ ತೂ ತೆಕ್ಕಾವೆರೆ ನಿನಡ ದಾದಾಂಡಲ ಉಂಡ್?” ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಲಚನೆನೇ ಮಲ್ಪಂದೆ,

“ಅಯ್ಯಾ, ಈರ್, ಇರೆನ ಶಿಷ್ಯೆರ್ ಬಯ್ಲಿನನೇ ಯೆನ ಬಾಗ್ಗೆ... ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲ ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ತನ್ನೆಕ್ಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ಮೀಯೆರೆಗ್‌ಂದ್ ಯಮುನೆಗ್ ಪೋಪೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಅಪಗನೇ ವಣಸ್ ಮುಗಿತ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಆಲ್ ಬತ್ತೊಲು. ಅಲೆನ ವಣಸ್ ಆಂಡ್‌ಂದ್ ತೆರಿಗಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಲೋಕ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ದೊಂಬುಡು ಉಣ್ಣಿನ ತಾಮರೆದಂಚ ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ಂಡ್. ಪೋಡಿಗಲ ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ, ಈ ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ಉಗ್ರ ಪಿಸ್‌ರ್‌ದಾರ್! ಇಂದ್ರನ ಮಿತ್ತದ ಗರ್ವೊಗು ಅಯನ ಸಂಪೊತ್ತುನೇ ಕಡಲ್‌ಗ್ ಅಡಕ್ಕದ್‌ರ್. ಕೋಪೊದ ಎರ್ತೆಡ್ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊನೇ ಪೊತ್ತಾದ್ ಬುಡ್ಡಿಂಚಿನಾರ್! ಇತ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿನ ವಣಸ್ ಆಯನೆಡ್ಲಾವರ ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರ ಕಾಲಿ ಆತ್ಂಡ್. ಅಕುಲು ಮೀದ್ ಬತ್ತದ್ ವಣಸ್‌ಗ್ ಕುಲ್ಲುನಗ ದಾದೆನ್ ಬಳಸುನು? ಬಳಸ್‌ಜಿಡ ಆರ್ ಸಾಪ ಕೊರುವೆರ್. ಆತೇ ಅತ್ತ, ಯಾನ್ ವಣಸ್ ಪಾಡುವೆ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರೊಗು ತತ್ತ ನಡತಿಲೆಕಲಾ ಆಪುಂಡು. ಅಯ್ಯೋ ಪಂಡಿ ಪಾತೆರೊಗು ತತ್ತದ್ ಯಾನ್ ಸೆಟ್ಟುಲೆಕ ಆಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಣೆ ದುಕ್ಕಿವೆ.

ಪರಯನ ಮೋಣೆನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಭೀಮೆ, “ದಾದ ಅಣ್ಣಾ, ಉಂದು? ಈ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ಪಡ. ಈ ಕೊರಿನ ಪಾತೆರೊಗು ದಕ್ಕೆ ಬರೈರೆ ಯಾನ್ ಬುಡ್ಡೆನಾ? ಆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಕಾಮಧೇನುನ್ ಬೋಡಾಂಡಲಾ ಇತ್ತೆನೇ ಕಣ್ಣೆಡ್ ನಿನ ದುಂಬುಡು ದೀಪೆ” ಪಂಡೆ.

ಭೀಮೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಧೌಮ್ಯೆರ್, “ಧರ್ಮರಾಯಡ, ಉಂದು ಮಾತ ಇತ್ತೆಗ್ ಅವಂದಿಪೋವಂದಿನ ಪಾತೆರೊಲು. ಸದ್ಯ ನಮ ನಿನೆಪೊಡಾಯಿನಿ ಕೃಷ್ಣನ್. ರಾಜಸಭೆ ದ್ರೌಪದಿ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಲಗ ಅಕ್ಷಯಾಂಬರ ಕೊರ್ತು ಕಾತಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಇತ್ತೆಲಾ ಕೃಷ್ಣನೇ ನಿನೆಪೊಡು. ನಮ ಕಸ್ತೊಗು ಆಯನ ಮನಸ್ ಕರಗುಂಡು. ಅಯಿಲ್ಲಾ ದ್ರೌಪದಿನ ಕಸ್ತೊಗು ಕೃಷ್ಣ ಅಪಗನೇ ಪರಿಹಾರ ತೋಜಾವುನ ಕರುಣೆದಾಯೆ! ದ್ರೌಪದಿ ಕೃಷ್ಣನ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ ನಿನೆತೊನಡ್” ಪಣ್ಣೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿ ಮನಿಪಂದೆ ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದು ಉಂತುದಿತ್ತೊಲು. ಧರ್ಮರಾಯನ ದುಕ್ಕ, ಭೀಮನ ರೌಸು, ಅರ್ಜುನನ ಸಂಕಡ, ಧೌಮ್ಯೆರ್ನ ಹಿತನುಡಿ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂದು, ಕೇಣ್ಣೆ, ಬಯ್ಯದನಗದ ಸೂರ್ಯಗ್ ಕೈ ಮುಗಿದ್, ಕಣ್ಣೆ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಒಂಜೇಲೆಕ ಸುಗಿತೊಂದು ಧ್ಯಾನೊಡು ಕುಲ್ಲಿಯೊಲು. “ಶ್ರೀ ರಮಾವರ, ದೈತ್ಯಕುಲ ಸಂಹಾರ, ಶ್ರೀಹರಿ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಮುನಿ ದೂರ್ವಾಸೆರೆನ ಕೋಪೊದ ಉರಿಕಣ್ಣೆಡ್ ಪೊತ್ತುದು ಪೋಪಿನ ಪಾಡ್, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಬರಂದಿಲೆಕ ಈಯೇ ಕಾತೊನೊಡು. ಈಯೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗತಿ. ಈಯೇ

ಯಿಂಕ್ಲೆನ್ ಒರಿಪೊಡು.. ದಯೆ ದೀದ್ ಯಿಂಕ್ಲೆನ್ ಈ ಆಪೊತ್ತುಡು ಕಾತೊನುಲ. ದೂರ್ವಾಸೆರ್ನು ಕೋಪೊಡ್ಡು ಈಯೇ ಅಂಬರೀಷನ್ ಕಾತೊಂದತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಯಿಂಕ್ಲೆನ್ ಈಯೇ ಕಾತೊನೊಡು” ಇಂಚ ಬಗೆಬಗೆಟ್ ಮನದೀದ್ ನಟ್ಟೊನುವೊಲು.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಶಾಸ್ತ್ರಾಲೆಡ್ ಮೆಚ್ಚಾವೆರೆಗಾವಂದಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನ ಕುಲಹೆರಿಯೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೇತ್ ಜನೊಡು ಭಜನೆ ಮಲ್ತೆದರೆ? ಅಂಚಾದ್, ಕೃಷ್ಣ ದ್ರೌಪದಿನ ಸಂಕಡೊನು ತೆರಿಯೊಂದು, ಅಲೆನ ಲೆಪ್ಪುಗು ಓಕೋಬವೆ. ಅಪಗನೇ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬರ್ಪೆ! ದೂರೊಡೇ ಕೃಷ್ಣರಥೊದ ಗರುಡಧ್ವಜೊನು ಪಾಂಡವೆರ್ ತೂಪೆರ್. ಸಂತೋಸುಡು ಮೆಯಿಮನಸ್ ಇರ್ಮನೆ ಆಪುಂಡು. ಧೌಮ್ಯೆರ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ರಥೊಡ್ಡು ಜತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ತರೊನುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಸೀದಾ ದ್ರೌಪದಿನಡೆಗ್ ಪೋಯೆ.

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಉಂದು ಮಾತ ಗೊತ್ತೇ ಆತ್ ಜಿ. ಅಲೆನ ಧ್ಯಾನೊದ ಮಟ್ಟೊಡು ಆಲ್ ಮನಸ್ಡ್ ಭಗವಂತೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಇತ್ತೆ ನರಮಾನಿ ರೂಪೊಡು ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಯ್ದಿನ ಕೃಷ್ಣೆ “ತಂಗಡಿ ದ್ರೌಪದೀ, ದಾದನಾ ಯೆತೆಸಿಂತೆಡ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜುವ! ದಾದ ಆಂಡ್ ಪಣ್ಣ. ದಾಯೆಗ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಲ್ಲ?” ಕೇಣ್ಣಗ, ಆಲ್ ನಿದಾನೊಡು ಕಣ್ಣೆ ಜತ್ತ್ದ್ ತೂಪೊಲು. ಅಲೆನ ಆನಂದೊಗು ಮಿತಿಯೇ ಇಚ್ಚಾಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ಆನಂದೊದ ಕಣನೀರ್! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡೊಂದು ಅಯನ ಮೈಮೆನ್ ಸುಗಿಪುವೊಲು.

“ಪ್ರಭೂ, ಇರೆನ ಈ ಪಾದೊಲು ಬೂಮಿನೇ ಅಳತೆ ಮಲ್ತದಿನ ಪಾದೊಲು! ಗಂಗೆನ್ ಉಂಡು ಮಲ್ತದಿನ ಪಾದೊಲು! ಕಲ್ಲಾದಿತ್ತಿನ ಅಹಲೈನ ಸಾಪ ನಿಮುರ್ದಿ ಮಲ್ತದಿನ ಪಾದೊಲು! ಕಾಳಿಂಗಮರ್ದನ ಮಲ್ತದಿನ ಪಾದೊಲು. ಶಕಟಾಸುರನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಪಾದೊಲು” ಇಂಚನೇ ಬಗೆಬಗೆಟ್ ಸುಗಿತೊಂದುಪ್ಪುವೊಲು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುಸಾಲ್ಡ್, “ತಂಗಡೀ, ಉಂದು ಯೆನನ್ ಪುಗಾರುನ ಪೊರ್ತೆ? ಸುಗಿಪುನ ಪೊರ್ತೆ? ನಿನ ಮನಸ್ಡ್ ದಾದನಾ ಗಡಿಬಿಡಿತಿ ಸಂಗತಿ ಇತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡತ್ತಾ, ಎಂಚಿನವು?” ಪಣೊಂದು ಅಲೆನ್ ಕಯಿಟ್ ಪತ್ತ್ದ್ ದೆರ್ದುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಈ ತಗೆತಂಗಡಿನ ದುಂಬುದ ಪಾತೆರಕತೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣ್ಣ.

ದ್ರೌಪದಿ: ಕೃಷ್ಣಾ, ಉಣ್ಣೆಲ್ ಮರೊಕು ಗಿಳಿಕ್ಕೆಗ್ ತಿನಸ್ ಕೊರೈರೆಗಾವ? ಮುಲ್ಪ ದಾದ ಆತ್ಂಡ್ ಪಂಡ, ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿ ಶಿಷ್ಯೆರೊಟ್ಟುಗು ಬಿನ್ನೆರಾದ್ ಬಯ್ಪೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆಕ್ಲೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ವಣಸ್ಗ್ ಲೆತ್ತದೆ. ಅಕುಲು ಯಮುನೆಡ್ ಮೀಯೊಂದು ಇತ್ತೆ ಬಡವುಡು ವಣಸ್ಗ್ಂದೇ ಬರ್ಪೆರ್. ಆಂಡ ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಯಾನ್ ವಣಸ್ ಮಲ್ತ್ದ್ ಆಯಿನೆಡ್ಡಾವರ ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರ ಕಾಲಿಯಾತ್ಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಬಡವುಡು ಬರ್ದಿನ ದೂರ್ವಾಸೆರೆನ ಕೋಪೊಗು ನಿನ ಮೈತಿನೆ ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ತಿಕ್ಕೊಂಬಿನ ಕಂಟಕ ಬಯ್ಂಡ್.”

ಕೃಷ್ಣ: “ತಂಗಡೀ, ಯಾನ್ಲಾ ಬಡವುಡೇ ಬತ್ತ್ದೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಇಂಚ ದೂರು ಪಣೊಂದು ಕುಲ್ಲನವು ಸರಿಯತ್ತ. ಸುರೂಟು ಯೆನ ಬಡವುಗು ದಾದಾಂಡಲಾ ಬಗೆ ಮಲ್ಪುಲ.”

ದ್ರೌಪದಿ: “ದೇವಾ, ಇರೆನ ಬಡವುನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ ಅಯಿಕ್ ಸುದ್ದ ಬಾಮೊದ ಬಗ್ಗಿ ಬೋಡಾಪುಂಡು. ಯೆನ್ನವು ಇತ್ತೆ ತಿಮಿತ ತತ್ತ್ದಿನ ಮನಸ್.. ಯಾನಿತ್ತೆ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

ಕೃಷ್ಣ: “ತಂಗಡಿ ದ್ರೌಪದೀ, ಅವು ಮಾತ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಬಡವುಡುಪ್ಪುನಗ ಭಾಷಣ ಮಲ್ತಂಡ ದಾದ

ಪ್ರೇಜನ? ಸುರೂಟು ಉಳಯಿ ಪೋದು ದಾದಾಂಡಲಾ ಪತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ತಡ ಮಲ್ಪಡ. ಬಡವುಡುಪ್ಪುನ ಯೆಂಕ್ ಈ ದಾದ ಕೊರ್ರಡಲಾ ಅಮುರ್ದನೇ ಆಪುಂಡು.”

ದ್ರೌಪದಿ ಬಗೆ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ ಅಳ್ಕಡ್ ನಡ್ಗೊಂದೇ ಉಳಯಿ ಪೋದು, ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೇನ್ ಕೈಯಿಟ್ ಪೂಜುವೊಲು. ತೂವನಗ ಅಯಿಟ್ ಪನೀತ್ ಪಾಕ ಒರಿದಿತ್ತಂಡ್. ಬೇತೆ ಗತಿ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ ಒರಿದಿನ ಆ ಪಾಕೊನೇ ಕಣತ್ ಕೊರ್ರೊಲು. ಕೃಷ್ಣ ಅಪ್ಪೆನ್ ದೆತೊಂದು, ಕುಸಿಟೆ ತಿಂದ್, ಬಂಜರ ಆಯಿಲೆಕ ಆರೆ ದೆಪ್ಪುವೆ.

ಕೃಷ್ಣ: “ಸದ್ಯ, ಯೆನ ಬಡವು ತೆಕ್ಕಾಯ ಅತ್ತ? ಯಾವು.”

ಇಂಚ ತಂಗಡಿನೆ ಪುಗಾರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಮಾತೆರಾ ಕೃಷ್ಣನೇ ಮನಿಪಂದೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಕೃಷ್ಣ ಉಂಡುದು ಆರೆ ಬುಡ್ಡಿನೆತ ಪರಾಪು ಆಚ್ಚಿರದನೆ! ಯಮುನೆಡ್ ಮೀದ್ ಮಿತ್ತೆಬತ್ತಿನ ದೂರ್ವಾಸೆರೆಗ್ಲಾ ಆರೆನ ಸಾವಿರದಾತ್ ಶಿಷ್ಯೆರೆಗ್ಲಾ ಬಂಜರ ಉಂಡಿಲೆಕಾದ್, ಬಂಜಿ ಉಬ್ಬೆರ್, ಆರೆದ ಮಿತ್ತೆ ಆರೆನೇ! ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ತನ ಧ್ಯಾನೊಡು ತೂನಗ ಉಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆ ಪಣ್ಡ್ ಗೋಚರ ಆಂಡ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಯ್ಯಿನೆನ್ನ ತೆರೀದ್, “ಗೋವಿಂದನ ರಕ್ಷೆಡಿಪ್ಪುನ ಪಾಂಡವ ಪಗೆನಕುಲು ಅಳಿಗೊಳಿ ಆಪಿನಿ ಕಂಡಿತ” ಪಣೊಂದು ಆಶ್ರಮೊಗು ಬರೆರ್.

ಆರೆನ ತೂಯಿನ ಕೃಷ್ಣ ತಾನೇ ಲಕ್ಡೆದುಂತುದು, “ಓಹ್! ದೂರ್ವಾಸೆರ್! ಒಲ್ಪಡ್ ಬತ್ತರ್?” ಕೇಣೊಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ್ ಸೊಲೆ ಸಂದಾವೆ... ದೂರ್ವಾಸೆರೆಗ್ ಆಯನ ಗೊಬ್ಬು ತೆರಿಯಂದ್?

“ಆಹ! ಯಾವು, ಯಾವು! ನಾಟಕೊಡು ಬಾರೀ ಬುದ್ಧಂತೆ!” ಪಣ್ಡ್ ದುಂಬು ಬತ್ತೆದ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ತರೊನುವೆರ್. “ಕೃಷ್ಣಾ, ಬತ್ತಿನ ಬಿನ್ನೆರೆಗ್ ಇಲ್ಲಡಿತ್ತಿನಕುಲು ಗೌರವ ಕೊರೊಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರ್ರಾವೊಂದುಲ್ಲ. ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರ್ದ ಕುಲ್ಲಲೆ. ದ್ರೌಪದೀ, ಮುತ್ತೈದೆಯಾದೇ ಉಪ್ಪುಲ. ದೈವೊನೇ ನಿನ ಸಂಗತ ಉಪ್ಪುನಗ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಬರಿನ ಕಂಟಕೊಲು ಕಡೆ ಆಪನೆ!” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆಡ, “ನಿಕುಲು ಭಗವಂತನೇ ಮೆಚ್ಚಾದಿನಕುಲು! ಈ ಕೃಷ್ಣನೇ ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಣೆ ರಡ್ಡ್ ಅಸ್ತೊಲೆಡ್ ಕುರುಕುಲೊತ ಬೇರ್ನೇ ಮುಯ್ಪುವೆ! ನಿಕ್ಷೆನ್ ಕಾತೊನುವೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯೊಡು ನಿಕುಲು ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ಪಡೆತೊನುವರ್” ಪಂಡೆರ್..

ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ದೂರ್ವಾಸ ಮುನಿಕುಲೇ, ಈರ್ ನಿಜ ಪಂಡರ್. ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆಕ್ಲಾ ಗತಿಯಾದಿಪ್ಪುನ ಇರೆನ, ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ಮೋಕೆಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಒಯಿಕ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿ ಆವಂದ್. ಇತ್ತೆ ಪೊರ್ತು ಆವೊಂದುಂಡು. ದಯದೀದ್ ವಣಸ್‌ಗ್ ಲಕ್ಡೆಲೆ” ಪಂಡಿನೆಕ್ ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ತೆಲೊಂದು,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಬೇರ್‌ಗ್ ನೀರ್ ಪಾಡಂಡ ಮರೊತ ಎಗ್ಗೆಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ್ಕನೆ! ಅಂಚಿನೇ ಶ್ರೀರಮಣೆ ಕೃಷ್ಣ ಸಂತುಷ್ಟೆಯಾಯೆಡ ಬೊಕ್ಕ ಬೇತೆ ವಣಸ್ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್. ಸಂಗತಿ ದಾದಂದ್ ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಕೌರವನಡೆಗ್ ಪೋಯಿನಪಗ ಆಯನ ಉಪಚಾರೊಡು ಕುಸಿ ಆದ್, ‘ನಿಕ್ ದಾದ ಬೋಡು? ಕೇಣ್ಲಾ’ ಪಂಡೆ. ದುರ್ಯೋಧನೆ ದುಪ್ಪು ಬುಡ್ಡಿದ್, ಯೆನನ ನಿಕಲ್ಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಯೆ. ಇತ್ತೆ ಕೌರವಗೇ ಕಸ್ಸ ಅಂಟೊಂಡಿನಿ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಂಬಿನಕ್ಷೆಗ್ ದುಸ್ಸೆರೆಡ ಬರಿನ ದುರಿತೊಲು ಕಡೆ ಆಪನೆ!” ಪಂಡೆದ್ ತನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಪಿದಾಡುವೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಲಾ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿರ ಪೋಪೆ!

ಘೋಷಯಾತ್ರೆ

ಕೃಷ್ಣ ಪೋಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವರೆಗ್ ಒಂತೆ ಪೊರು ಆಯನನೇ ಅಲಚನೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚ ಪಣೊಂಡೆ. “ಕೃಷ್ಣನ್ ಬುಡ್ಡು ಆ ನಂದಗೋಕುಲೊದ ಗೋಪಿಕೆಯೆರ್ ಎಂಚ ಬದ್ಡಿಯೆರೆ? ಕೃಷ್ಣಡ್ ದೂರ ಉಪ್ಪುನು ಪಂಡ ತೂಟು ಪೊತ್ತುಲೆಕನೇ. ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ ಯೇರಾಂಡಲಾ ಈ ತೂ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತೆರೆ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಯೆನನೇ ಕೊರ್ಪೆ.”

ಅಂಚೆಡ್ ಕಾಮ್ಯಕಬನೊಡ್ ಒರಿ ಬೆರಣೆ, ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಕು ಬಯ್ಯೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಆಯನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾವೆ. ಸುರುಟು ಪಾಂಡವರೆನ ಕಾಡ್ ಬದ್ಡಾದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಇಚಾರ್ಪುವೆ. ಆ ಬಂಗೊದ ಬದ್ಡಾದ ಬಗೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ, “ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಂಡವರೆಗ್ ಈ ವಿಧಿ ಬತ್ತೆಂಡ್? ಯೆಂಕ್ ಸಾವು ಬರುಜತ್ತೆ? ಯೇತ್ ಜನ್ನೊಡು ಯಾನ್ ಯೇತ್ ವ್ರತ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತೆದನ? ಈ ಐಸಿರಿ, ಈ ಪಟ್ಟ, ಈ ಚೋಕುಲು, ಮಾತ ದಾಯೆಗೆಂಕ್?” ಪಣ್ಣೆ ಮುರೆಡುವೆ! ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಸಂಕಡ, ಭೀಮನ ಗರ್ಜೆ ಅರ್ಜುನನ ಅಬ್ಬರ, ನಕುಲ-ಸಹದೇವನಕ್ಲೆನ ದರ್ಪ, ದ್ರೌಪದಿನ ದುಕ್ಕ, ಧೌಮ್ಯರೆನ ಯೆತೆ, ಮಾತೆನ್ನ ಕೇಣ್ಣೆ ಬುಲ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕರ್ಣೆ ಶಕುನಿನಕುಲು ಕೈಕೈ ಬೊಟ್ಟೊಂದು ತೆಲ್ತೆರ್! ಬೊಕ್ಕ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದುಕ್ಕೊಗು ಕಾರಣ ದಾದಂದ್ ಕೇಂಡೆರ್ಲ!

“ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಸಂಕಡೊನು ದಾದಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಪಾಂಡುನ ಜೋಕುಲು ಸಾದಿಡ್ ಬೂರೈರ್. ಆಕುಲು ಬನೊಟು ಬಂಗ ಬರ್ಪಿನೆನ್ ತೆರಿನಗ ಯೆನ್ನ ತಿಗಲೆ ಪುಡಾಂಡ್, ಮನಸ್ ಕೊದಿಂಡ್.” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಪಗ ಶಕುನಿ, “ಬಾವೆರೇ, ಆ ಕುಮಾರೆರ್ ಇಜ್ಜಾಂಡ ದಾನೆ? ಈ ಕುಮಾರೆರ್ ಇಜ್ಜೆರೆ? ಪಾಂಡವರೆನ ಸಂಕಡೊದ ಸುದ್ದಿಡ್ ದುಕ್ಕ ಅತ್ತೆ, ಸಂತೋಸಾವೊಡು. ಅತ್ತಾಂದೆ ಕೌರವೆ ದಾನೆಂಡಲಾ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತೆದನ? ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುನ ಚಟ. ಅಯಿಕಾದ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಣ ದೀಡ್ ದೆತ್ತೊಂಡೆ. ನಿಜ ಜೋಕುಲು ಯೇರಾ ಅಂಚಿನ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತೆದಜೆರ್. ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸತ್ಯ ಪಾಲನೆಗಾದ್ ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋತೆರ್. ಅಕುಲು ಮಲ್ತಿನ ಕರ್ಮೊನು ಅನ್ವೇಸೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗಾದ್ ದಾಯೆಗ್ ದುಕ್ಕ ಬುಡೊಡು? ಬಾವೆರೇ, ಅಕುಲು ಈತೆಗೆ ಉಂತುನಾಕುಲತ್ತೆ! ದಾನೆಂಡಲಾ ಕುಯಿಂತ್ರಿಡ್ ಕೌರವೆರೆನ್ ಮುಗಿಪುನ ಇರಾದೆ ಆಕ್ಲೆಗುಂಡು. ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಕ್ಲೆನ್ ಈರ್ ಎಡ್ಡೆನಕುಲು ಪಣ್ಣೆ ತೆರಿದರ್. ಕೌರವೆರ್ ನೀಚೆರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣುವರೆ? ತೂಲೆ, ಭೀಮೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬರಮ್ಮ ತೋಜಾವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಹಾಂಕರೊದ ಬಿತ್ತೆ! ಅಕಲ್ನ ನಿರೆಲ್ ಆ ಮಾದ್ರಿ ಜೋಕುಲು! ಮಾತೆರಾ ಬಾರೀ ಆರಬಾರದಕುಲೆ! ಆಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಧ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಯಕುವೆನ? ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಸಾದುಸಜ್ಜನೆರತ್ತೆ, ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್ಡುಪ್ಪುನ ಕಾಲೊನೇ ನಮ ಸಂತೋಸುದ ಕಾಲ! ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿತೆದ್ ಬತ್ತಿಬೊಕ್ಕ ಅಕುಲು ಆರಬೀರೊದ ಗೊಬ್ಬು ಗೊಬ್ಬಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆರೆ?” ಕೇಣುವೆ.

ಶಕುನಿ ಪಂಡಿನೆತ ಸಮರ್ತನೆಗ್ ಕರ್ಣೆ! ‘ಕಯ್ಯೆ ಬಳ್ಳಿಗ್ ಕೈಬೇವುದ ಸಾಕ್ಷಿ’ ಪಣ್ಣಿನ ಗಾದನೇ ಉಂಡತ್ತೆ? ಅಂಚಿನೇ ಕರ್ಣೆಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಪುಭೂ, ಶಕುನಿ ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಬಂದುದ್ರೋಹಿಲ್. ಅಕುಲು ಪಿರಬತ್ತಿ ಬೊಕ್ಕ ನಂಕ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುನಕುಲೆ! ಈರ್ ಆ ಕಬಟಿಲೆಡೆ ಮೋಕೆ ದೀವೊಂಡ ಕೌರವೆರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಕಂಡಿತ. ಇತ್ತೆ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಅನ್ವೇಸೊಂದುಪ್ಪುನ ಕೌರವೆರೆನ್ ತೂದು ಕುಸಿಟುಪ್ಪುಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್ಡೆ ಕಸೊಡುಲ್ಲೆರ್ಂದ್ ಮುರೆಡುನತ್ತೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಅಂದ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್. ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸೊಂದು, ಕರ್ಣನ್ ಪುಗರುವೆ.

“ಅಂದ್ ಕರ್ಣಾ, ಬಯಂಕರ ಇಸೊಟು ಚೀಪೆ ಉಪ್ಪಂದ್! ಅಕಲ್ ಚಿಂತೆ ಬುಡಿಯೆ. ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ, ನಿಕಲ್ ಅಲಚನೆ ದಾದವು?”

“ಪ್ರಭೂ, ಒಂಜಿ ಅಲಚನೆ ಉಂಡು. ನಮ ಸಿರಿಸಂಪೊತ್ತುನು, ಬದ್ಬಾಬಾಗ್ಗನ್, ಅಧಿಕಾರೊದ ಎಚ್ಚಲೆನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಪೋದು ತೋಜಾವೊಡು! ನಮ ಅರಮನೆತ ಪೊಂಜೊಲು ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರೊಡು, ಕಮ್ಮನೊದ ಪ್ರಸಾದನೊಲೆಡ್ ಅಲ್ವ ತೋಜಿ ಬರೊಡು. ಈ ನಮ ಸಿರಿ ಸಂಪೊತ್ತುನು ತೂದು ಅಕಲೆಗ್ ಕಿಚ್ಚಿಮಚ್ಚರೊಡು ಬಂಜಿ ಪೊತ್ತೊಡು.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್.

“ಅಂದ್, ಅಂಚಿ ಮಲ್ತಂಡ ನಮ ಸಿರಿ ಸಂಪೊತ್ತು ಸಾರ್ಥಕ ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ಒಂಜಿ, ನಿಕುಲು ಅಕುಲಿತ್ತಿನಡೆಗ್ ಪೋದು ಮೆರೆಪಿನವು ಸಮನ? ಒಂಜೀಳ್ಕೆ ಅಕುಲು ಕೋಪೊಡು ಬತ್ ತಾಂಟಿಯೆರ್ ಬಂಗನೇ. ಭೀಮನ್ ನಂಬ್ಯೆರಾಪುಜಿ. ಅಲ್ವ ಭೀಮಲ ಕೌರವೆಲ ಕಾಳಗ ಮಿನಿ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್ ಕಸ್ಸ ಅತ್ತ?”

ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ ಇರುವೆರ್ ಸೇರೊಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅಳ್ಕೊನ್ ದೂರ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ದೊರೇ, ಯೆಂಕುಲು ಲಡಾಯಿಗ್ ಅವಕಾಸೊನೇ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ಈ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಡ್ ಯೆಂಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನಾತೆಗೇ ಉಪ್ಪುವ. ಅಂತಃಪುರೊತ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಸಂಬುರೊನು ತೋಜಿಪಾದ್ ಬರ್ಪ. ಆತೇ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒಪ್ಪುವೆ.

ಈ ಗುಟ್ಟುದ ಘೋಷಯಾತ್ರೆದ ಸುದ್ದಿ ಭೀಷ್ಮೆರ್ಗ್, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪ, ವಿದುರರೆಗ್ ತೆರಿಂಡ್. ಅಕುಲು ಪಾಂಡವೆರಿತ್ತಿನಡೆಗ್ ಘೋಷಯಾತ್ರೆ ಮಲ್ಪುವು ಸರಿಯತ್ತಂದ್ ಬುದ್ಧಿಪಾತೆರ ಪಂಡೆರ್.

ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಲೆಪುಡಾದ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಪಣ್ಣೆರ್, “ತೂಲೆ, ನಿಕುಲು ಬೀರದಕುಲು. ನಿಕಲ್ ಸೇನೆ ಪೋಯಿನಲ್ವ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪಂದ್. ದಾದಾಂಡಲಾ ಅತ್ರವಣೊ ಮಲ್ತಂಡ, ಕಾಡ್ಡ್ ರುಸಿಮುನಿಕ್ಲೆನ್ ಮಿನಿ ನೋಜಾಂಡ, ಕಾಡ್ನ್ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತಂಡ, ಅರಮನೆತ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆನ ಸೇಲೆ ಸೇಬಿನೊಡು ತಾಪಸಿಲೆನ ಧ್ಯಾನೊಗು ದಾದಾಂಡಲಾ ಅಡ್ಡಿ ಮಿನಿ ಆಂಡ, ಕಾಡ್ಡ ಮುನಿಜನೊತ ದೂರು ಕೇಣೊಂದು ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲಯೆರ್. ನಿಕಲ್ ಲಡಾಯಿಗ್ ಉಂತುವೆರೆ. ಪೋಯಿನಲ್ವ ಲಡಾಯಿ ಎಡ್ಡೆನ? ಯಾನ್ ಸೊಸ್ಪ ಪಣೊಂಬೆ. ನಿಕಲ್ ಈ ಘೋಷಯಾತ್ರೆಡ್ ಯಾನ್ ಸೇರೊನುಜಿ. ನಿಕುಲು ಒತ್ತಾಯೊಲ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಎಲ್ಲೆ ದಾದಾಂಡಲ ಎಚ್ಚಿಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ ಯೆನನ್ ದೂರೈರೆಲ ಬಲ್ಲಿ.”

ಅಯಿಕ್ ಕೌರವೆ, “ಭೇ! ಭೇ! ಯೆಂಕುಲು ಅಂಚಿ ಮಾತ ಅನ್ನೆಯೊಗು ದುಂಬಾಪುಜಿ. ಮಿತಿ ಮೀರ್ಡ್ ನಡಪುಜಿ. ಇರೆನ್ ದೂರುನ ಪ್ರಸಂಗೊನೇ ಬರ್ಪುಜಿ. ಯೆಂಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕುಸಿಕಾದ್ ಘೋಷಯಾತ್ರೆ ಮಲ್ಪುವ. ಆತೆಚೇ ಪಿರ ಬರ್ಪ.”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಆಂಡಲಾ, “ಪೋಯಿನಲ್ವ ದಾಲ ಆವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಆಂಡ ಒರೊರ ನಮ ಗ್ರಾಚಾರೊಡು ಎಣ್ಣೊದಿನ ಕೇಡ್ ಬರ್ಪುಂಡು. ಜಾಗ್ ರೆಡುಪ್ಪುಲೆ.” ಪಂಡೆರ್.

ಕೌರವನಕುಲು ಕುಸಿಚೆ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಬರಂದಿನವುಲಾ ಆ ದುಸ್ಪ ಕೂಟೊದಕ್ಲೆಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಂಡ್!

ಊರುಡಲಾ ಘೋಷಯಾತ್ರದನೇ ಸುದ್ದಿ. ಭಂಡಾರೊದ ಪದ್ಧೆಯಿ ಬಂಗಾರ್ನ್ ಯಾತ್ರೇಡ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆಪಿನ ಪೊಂಜೊಲೆಗ್ ಪಟ್ವೆದ್ ಕೊರಿಯೆರ್. ಕಮ್ಮನೊದ ದ್ರವ್ಯೊಲೆನ್ ಪಿಠಾರಿಲೆಡ್ ದಿಂಜಾಯೆರ್. ಬಂಡಿಲ್ ಸಜ್ಜಾಯ. ಬಾರಿ ಸಂಕೆಡ್ ರಾಣಿವಾಸೊದ ಪೊಂಜೊಲು ರಥ ಮಿತ್ತೇರೈರ್. ಆನೆದ ಮಿತ್ತ್ ವಿಲಾಸಿ ಪೊಣ್ಣಲು ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಪೊಂಜೊಲೇ ನೆಗತ್ ತೋಜುನ ಈ ಯಾತ್ರೆ, ಗಡ್ಡಗೌಜಿಡ್ ಮೆರೆವೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಂಡ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಪತ್ತಸಾರ ಆನೆಲ್, ಎಣ್ಣ ಸಾರ ರಥೊಕುಲು, ಕೋಟಿದಾತ್ ಕುದುರೆಲ್, ಸೈನಿಕೆರ್ನ ಸಂಕೆ ಲೆಕ್ಕೊಗು ತಿಕ್ಕುನನೇ ಅತ್ತ. ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್, ಕವಿಕುಲು, ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್, ಬೇಲೆದಾಕುಲು, ಹಾಸ್ಯದಕುಲು, ಕಥನಕಾರೆರ್, ಪಾಠಕೆರ್, ಕುಸ್ತಿದಕುಲು, ಬೋಂಟೆದಕುಲು, ಇಂಚ ಮಾತೆರ್ಲ ಕುಟಿ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್.

ಆಂಡ ಪೋನಗ ಕಕ್ಕೆಲ್ ದತ್ತ ಕೋಡಿಡ್ ರಾವೊಂದು ಬತ್ತ. ಶಕುನೊದ ಪಕ್ಕಿಲ್ ತೋಜಿ ಬತ್ತ. ಕತ್ತೆಲ್ ತೋಜಿಯ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಹಾಳ್ ಶಕುನೊಲೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಕೌರವನ ಯಾತ್ರದ ಗುಂಪು ದುಂಬು ಪೋಂಡು. ದ್ವೈತಬನೊಟು , ಸುದೆತ ಬರಿತ ಪೊರ್ಲು ಕಂಟ್ ಜಾಗೆಡ್ ಬುಡಾರ ಮಲ್ತಂಡ್. ರಾಜೆರ್, ರಾಣಿಯೆರೆಗ್ ಅರಮನೆತಂಚಿನ ಬುಡಾರೊಲು ನಿರ್ಮಾಣ ಆಂಡ್. ಮಂಡವಿಗಿ, ಚಂಪೆ ಪಣ್ಣಿ ಗುಡಾರೊಲು ಇತ್ತಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತಿನ ಕೋಡಿಡೇ ಪೊರ್ಲು ಕಂಟ್ ಮಲ್ಲದಿಗಿದ ಬುಡಾರೊಲೆನ್ ನಿರ್ಮಿಡ್ ತಂಕ್ಷೆನ ಐಬೋಗೊದ ತೂಪಾಟಿಕೆಗ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಂಡ್.

ಕೈಕಂಜಿ ಕಾಪುನಕ್ಷೆನ್ ಲೆಪುಡಾಯೆರ್. ಅಕಲ್ನ ಕೈಕಂಜಿಲೆನ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟೆದ ಕೆಲ ಬೋರಿಲೆನ್ ಬೆನ್ನಾಟೊಗಾದ್ ದೀವೊಂಡೆರ್. ಕೌರವೆ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಪೆತ್ತ ಕಂಜಿ ದಾನ ಮಲ್ತೆ. ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರ್ಕೆ. ಕಾಡ್ಡ್ ಬೋಂಟೆಲ ದೇರಿಯೆರ್.

ಕೌರವೆರನ ರಾಣಿನಕುಲು ತಂಕ್ಷೆನ ಸಗ್ಗಾಲ್ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಜತೆಟ್ ಬನೊಟು ತಿರಗ್ಗಟ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಸರೋವರೊತ ತಾಮರೆದ ಕಮ್ಮೆನದೊಟ್ಟುಗು ಅಕುಲು ಪೂಜೊಂದಿನ ದ್ರವ್ಯೊಲೆನ ಕಮ್ಮೆನ ಬೆರೆಸೆಂಡ್. ಕೆಲವೆರ್ ಕಿರಿತ ನೀರ್ಡ್ ಗೊಬ್ಬಿಯೆರ್. ಕೆಂಪು ತಾಮರೆ ಕೊಯ್ತೊಂಡೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಬನೊತ ಫಲ ಪುರೊಲೆನ್ ಕೊಯ್ತೆರ್. ಗಿಳಿಕ್ಷೆನ್ ಪತ್ತುನ ಉಮೇದಲಾ ಕೆಲವೆರೆಗಿತ್ತಂಡ್. ಅಕಲ್ನ ಗೆಜ್ಜೆದ ಝಣಝಣ ಜೋರಾದಿತ್ತಂಡ್. ಅಕ್ಷೆನ ತುತ್ತೈತೊದ ಮಿರಿಮಿರಿಲಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನನೇ! ಅವು ಬನೊತ ರುಸಿಕ್ಷೆನ ತಪಸ್ಸಗ್ ಅಡಿ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ರುಸಿಕ್ಷೆನ ಹೋಮದ ಪರ್ಮೊಡ್ಡು ಪೊಂಜೊಲೆನ ಗಂಧ ಲೇಪನೊದ ಪರ್ಮೊಡ್ಡುನೇ ಬಿಗು ಆಂಡ್. ಜವಣಾದಿಗಿದ ಪೊಂಜೊಲೆನ ಗದ್ದಲ, ಮಿಡ್ಕಾಟಿಗಿಲ ಕಮ್ಮಿದವತ್! ಅವು ಬನೊತ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಲೆನ, ತಾಪಸಿಲೆನ ಮನಸ್ಸನ್ ಒಯ್ತುಲೆಕದನೆ! ಸೇಲೆ ಸೇಬಿನೊದ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಕಡೆಕಣ್ಣೆದ ನೋಟೊದ ಬಲೆಕ್ ಮುನಿಜಿಂಕೆಲು ತಿಕ್ಕೆದ್ ಬೂರುಲೆಕ್ಕ ಇತ್ತಂಡ್.

ಈ ಪೊಣ್ಣಲು ರುಸಿಕುಲು ಯಾಗೊಗು ಗಳಿಸೊನುನ ಸ್ತುಕ್ ಸ್ತುವ ಪಣ್ಣಿ ಯಜ್ಞ ಬಾಜೊನೊಲೆನ್ ಮುಟ್ಟೆದ್ ಮೈಲಿಗೆ ಮಲ್ತೆರ್. ರುಸಿಕ್ಷೆನ ಕುಂಟುನು, ರುಸಿಕ್ಷೆನ ಮೆಯಿಮೋನೆನ್ ಮುಟ್ಟುನು, ಪರುಂಕುನು, ಜುಟ್ಟುನು, ಗಡ್ಡೊನು, ಜನಿವಾರೊನು ಒಯ್ತುನು, ತಂಕ್ಷೆನ ಮಡೆ ತಾಂಬೂಲೊನ್ ಅಕಲ್ನ ಬಾಯಿಗ್ ದೀಪಿನಿ, ಇಂಚ ಮಾತ ಗಮ್ತತ್ ಚೇಸ್ತೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಕ್ಷೆಗ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪುನಕುಲೇ ಇತ್ತಜೆರ್! ಅಲ್ಲದ ಮಾಣಿಲ್, ರುಸಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಪೋಡಿಡ್ ಬಲ್ತ ಪೋಪೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಕೋಪೊಡು, “ಮೊಕಲ್ನ ತಂಟಿತಗಾದೆಲೆನ್ ಕುಂತಿ ಜೋಕ್ಷೆಡ ಪಣೊಂಬ. ಉಂದು ಮಹರ್ಷಿಲ್ ಯಾಗ ಮಲ್ತಿನ ಪವಿತ್ರ ಆಶ್ರಮ. ಮುಲ್ಲದ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರೊಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ತಿನಾಕುಲು ಹಾಳಾದ್ ಪೋಪೆರ್” ಪಣ್ಣ ಎಚ್ಚರ ಪುಟ್ಟಾಂಡಲ ಪೊಣ್ಣಲು ಕೇಣೊಡತ್ತ?

“ನಿಕುಲು ಪೋದು ಪಣ್ಂಡ, ಆ ಕುಂತಿ ಜೋಕುಲು ದಾನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್? ಸದ್ಯ ಯೆಂಕುಲೇ ಈ ಬನೊತ ಪಾಲಕೆರ್. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ತಂಡ ಯೆಂಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರಾಜೆ ಕೌರವಡ ಪಣ್ಣ. ನಿಕುಲು ಅರ್ಜುನನ್, ಭೀಮನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣ ನೆರ್ವೆರ್. ರುಸಿಕುಲು ಬಗೆತರೊಟು ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡಲಾ ಅಕ್ಲೆಗ್ ನಾಟ್‌ಜಿ! ರುಸಿಕ್ಲೆಡನೇ ಸವಾಲ್ ಕಡ್ತೆರ್. ಯೆಂಕುಲು ಕಾರ್ಡ್ ದೊಂಕುದು ‘ದೋಹದ ಕ್ರಿಯೆ’ಡ್ ಮರೊಕುಲು ಚಿಗುರುಲೆಕ, ಪೂ, ಫಲ ಪರ್‌ಂದ್ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತದ. ನಿಕುಲು ರುಸಿಕುಲು ದಾದ ಮಲ್ತದರ್. ನಿಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯೆ?” ಇಂಚ ಕೇಂಡೆರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಈ ಜವನ್ನಿಲೆನ ಗುಂಪು ದ್ರೌಪದಿ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ಲ ಪೋದು, ಬಾಯಿ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಾತೆರ್‌ಂದ್! ಒರಿ ಪಣ್ಣೊಲು “ತೂಲೆ, ಇಂಬ್ಯಲ್ ದ್ರೌಪದಿ.” ನನೊರಿ, “ಭೀ! ಬುಡು! ಇಂಬ್ಯಲ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪೊಂಜೊವು! ದ್ರೌಪದಿ ಉಳಯಿಡ್ ಅಂತ:ಪುರೊಟು ಉಲ್ಲೊಲು” ಪಣ್ಣೊಂದು ತೆಲ್ಲೊಲು. ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ತೂದು ಬನೊತ ಬೆರಣೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ ಪಣ್ಣೆರ್. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂಡಿನಕ್ಲೆಗೇ ಸದು ಪಣ್ಣೆ. “ತೂಲೆ, ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಕೌರವೆ ಗೋವು ಸಂಪೊತ್ತುದ ಪರೀಕ್ಷೆಗ್ ಬತ್ತದೆ. ಅಯನ ಸಂಗಡ ಈ ಜವಣ್ಣಿ ಪೊಂಜೊಲು ಗಮ್ಮತ್ತಾಗಾದ್ ಬಯ್ದೆರ್. ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ನಮ್ಮಕುಲೇ ಅತ್ತ? ದಾಯೆಗ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲರ್?” ಪಣ್ಣೆ ಪೀಡ್ತೆದ ಪ್ರಸಂಗೊನು ಮುಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡ್ಯೆರೆ ತೂಪೆ. ಆಂಡ ಭೀಮೆ, ಕೂಲಿ ಕಟಕಟ ಅಗ್ಗೊಂದು, ಗರ್ವೊಡು ಗದೆ ಪತೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಯೆನೆ! ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಡೆತ್‌ದ ಉಂತಾಯೆ!

ಒರ ಪೊಂಜೊಲು ಕೌರವನ ಇಚ್ಚಿದಂಚ ನೀಂದೆರೆಗ್ ನೀರ್‌ಗ್ ಜತ್ತೆರ್. ಅವ್ವೆನ್ ತೂಯೆರೆ ರಾಜಕುಮಾರೆರ್, ಮಂತ್ರಿಕುಮಾರೆರ್, ವಿಟವಿನೋದಿಲ್, ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೇರೈರ್. ಅವ್ವೊಂಜಿ ದೈವಬನ! ಅಯಿಕ್ ಸುತ್ತಮದಿಲ್‌ಡ್ ಮುಳ್ಳುದ ಬೇಲಿ ಇತ್ತಂಡ್. ಪೊಂಜೊಲು ಅಯಿಕ್ ಪೊಗ್ಗುದು ತಡಮೆ ಕಾಪುನಯಡ ತಂಕ್ಲೆನ್ ಕಿರೆಟ್ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಬುಡ್ಲ ಪಂಡರ್. “ಉಂದು ಗಂಧರ್ವರಾಜನ ಬನ. ನಿಕ್ಲೆನ್ ಉಳಾಯಿ ಬುಡ್ಯೆರೆ ಆಪುಜಿ. ಉಳಾಯಿ ಬತ್ತರೆ ನಿಕ್ಲೆನ ಕಣ್ಣ ರೆಪ್ಪೆ ಪೊತ್ತುದು ಪೋವು” ಪಣ್ಣೆ ತಡೆತ್ತಂಡಲಾ ಕೇಣಂದೆ ಬೇಲಿನ್ ಪೊಲ್ತುದು ಪೊಂಜೊಲು ಪೊಗ್ಗಿಯೆರ್. ಉಂದೇ ಕಾರಣೊಗು ಗಂಧರ್ವನ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ ಸೇನೆಗ್ ತಾಗ್ ಬತ್ತಂಡ್! ಲಡಾಯಿಡ್ ಕೌರವನ ಸೇನೆ ಸೋತುಂಡು.

ಗಂಧರ್ವರ್ ‘ಉಂದು ನೀರ್‌ದ ಗೊಬ್ಬು ಅತ್ತ, ಪಗರಿದ ಗೊಬ್ಬು’ ಪಣ್ಣೆ ಕೌರವನ ಸೇನೆನ್ ಗಿಡತ್ತೆರ್! ಸುದ್ದಿ ತೆರಿನ ಕೌರವೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಸೇನಾ ನಾಯಕನೇ ಲಡಾಯಿಗ್ ದುಂಬಾಯೆ. ಅಕುಲು ಉರ್ದೊನ್ನಗ ಬನೊತ ಮರಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಲೆಗ್ ಪೆಟ್ಟಾದ್ ಬನೊತ ಪೊರ್ಲು ಹಾಳಾಂಡ್. ಗಂಧರ್ವರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ದೊರೆ ಚಿತ್ರಸೇನಗ್ ದೂರು ಕೊರ್ಪೆರ್. ಚಿತ್ರಸೇನನ ದೇವಲೋಕೊದ ಸೇನೆ ಜೋರುಡು ಪ್ರತಿದಾಳಿ ನಡಪಾಯಿನೆಟ್, ಕೌರವ ಸೇನೆದ ನಪ್ಪು ಪಿರಿಂಡ್. ಸೇನೆದಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲ ಪುಣೊನೇ ಆದ್ ಕೌರವಗ್ ಹಾಳ್ ಪುದರ್ ಬತ್ತಂಡ್.

ತನ ದಂಡ್‌ದ ಪಾಡ್ ತೆರಿದ್ ಕೌರವೆ ಬೆಪ್ಪು ಕಟ್ಟಿಯೆ. ಅಪಗ ಕರ್ಣೆ “ದೇವಲೋಕೊದಕುಲು ದಾನೆ ಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಕುಲಾ? ಅಕ್ಲೆಗ್ ನಮ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡ್ಯೊಡು” ಪಣ್ಣೊಂದು ಒರಿದಿನ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಗಂಧರ್ವರೆಡ ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ತದ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ಗಿಡತ್ತೆನೆ. ಅಯನ ಸಾಯೊಗು ಶಕುನಿಲಾ ಸೇರೊನುವೆ. ಪಿರ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯಿನ ಗಂಧರ್ವರ್ ಚಿತ್ರಸೇನಡ ದೇವಸೇನೆದ ಪಾಡನ್ ಪಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ಚಿತ್ರಸೇನೆ ತಾನೇ ಕೌರವ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧೊಗು ಬರ್ಪೆ. ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆದಕ್ಲೆಗ್ ಬಿರ್‌ದ ಯುದ್ಧ ನಡತ್‌ದ ನೆತ್ತೆರ್ ಸುದೆ ಪರತ್‌ಂಡ್.

ಈಶಾನಗ ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಮೊಕಲ್ನ ಸಗ್ತಿ ಕಮ್ಮಿ ಆವೊಂದು ಬತ್ತಿನೆಚ್ ಚಿತ್ರಸೇನನ ಕೈ ಮಿಗಿಲಾಂಡ್. ಕರ್ಣ, “ಗಂಧರ್ವರ್ ನಲೈಕುಣೈಗೇ ಸರಿ” ಪಣ್ಡ ಕೋಂಗಿ ಕಟೊಂದು ಪೊರುಂಬಿಯೆಡ್ಲ ಗೇಲ್ ಚಿತ್ರಸೇನನಂಚೇ ಮಾಲೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಈ ಯುದ್ಧೊನು ಪಾಂಡವರ್ ಗುಡ್ಡೆದ ಮಿತ್ತಂಡ್ ಉಂತೊಂದು ತೊವೊಂದಿತ್ತರ್. ಓಲು ತೊಂಡಲಾ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಪೊಡಿ ಆತಿನಕುಲೇ! ಕರ್ಣನ ಕಡೈ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿನೇ ತಟ್ತ್, ಕೌರವರ್ ಸೋತಿಲೆಕ್ಕೊಗೇ ಆಯಿರ್. ಅಪಗ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಗಂಧರ್ವರೆನ ಬಲೆಕ್ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ್ ಆಯೆ. ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಅಯನ ಬಿಲ್ಲ್ ಒಯ್ತೊಂದು, ಬಲ್ಲ್ಡ್ ಅಯನ್ ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಕಟ್ವೆಡ್, ರಥೊಟು ಪಾಡೊಂಡೆ. ದುಶ್ಯಾಸನನ್, ದುರ್ಜಯನ್, ಅಂಚಿನೇ ಪತ್ತಿರುವ ಕೌರವರೆನ್ ಬಂದನೊಡು ದೀಯೆ. ಅವ್ವನ್ ತೊದು ಕೌರವ ಸೇನೆ ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ್, ಕರ್ಣನಕುಲ್ಲಾ ಮೋನೆ ಮುಚ್ಚೊಂದು ಪಿರ ಪಾರಿಯಿರ್!

ಉಂದೆನ್ ಪೂರ ದೂರೊಡೇ ತೊವೊಂದಿತ್ತಿನ ಪಾಂಡವರೆಡ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಬಾರೀ ಸಂಕಡ ಆಂಡ್. ಭೀಮೆ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವರೆಗ್ ಸಂತೋಸೇ! ರುಸಿಕ್ಷೆನ ಬೊಡೆದಿನಕುಲ್ಲಾ “ನನ ಕೌರವನ ರಾಜ್ಯ ಪಾಂಡವರೆಗೇ ತಿಕ್ಕುಂಡು. ಅಂಚಾಂಡ ನಂಕ್ ಎಡ್ಡೆನೇ” ಪಣೊಂದು ಕುಸಿಟಿತ್ತರ್.

ದ್ರೌಪದಿಲಾ “ಪಾಪ, ದುರ್ಯೋಧನೆ ಗಮ್ತತ್ತೆಗ್ಂದ್ ಬತ್ತೆದ್ ಗಂಧರ್ವನ ಬಂಧನೊಡು ತಿಕ್ಕುಲೆಕ್ ಆಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಡ ತೆಲಿಪುವೊಲು. ಜತೆಟ್ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಪಾಂಡವರೆಗೇ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ ಕಲ್ಪನೆ ಮಲ್ತೊನುವೊಲು!

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೌರವನಕ್ಲೆನ ಬಂಧನ ಆತಿನ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ಸಂಕಡೊನೇ ಅನ್ನೇಸಿಯೆ! “ಅಯ್ಯೋ! ನಳ, ನಹುಷ ಭರತ ರಾಜಪರಂಪರೆಡ್, ಚಂದ್ರವಂಶೊಡು ಪುಟ್ಟಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಕಳಂಕ ಬತ್ತಂಡತ್ತಾ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬದ್ಕಗ್ ತೂ ಬೂರಡ್” ಪಣ್ಡ ನೆರೊಂದು ವೀರನಾರಾಯಣನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೌರವನ ಬಂಧನೊಡಾದ್, ಬುಡಾರೊಡು ಪೋಡಿಗೇ ಪರತ್ಂಡ್. ಸೇನೆ ಅತಂತ್ರ ಆಂಡ್. ಬುಡಾರೊಡು ಸಂಪೊತ್ತುದ ಲೂಟಿಲಾ ನಡತ್ಂಡ್. ಸುಕಸಂತೋಸುಡಿತ್ತಿನ ಒಯ್ಯಾಲೆದ ಪೋಣ್ಣಲು ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಡ್ ಕಂಗಾಲಾದ್ ಬೀದಿಗೇ ಜತ್ತೆರ್! ಕೌರವಗ್ ದಾದ ಆಂಡ್ಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆ ರಾಣಿನಕುಲ್ಲಾ ಬುಲ್ತೊಂದು ಬೀದಿಗೇ ಬತ್ತೆರ್. ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿನಕಲ್ದಾದೇ ರಾಜಗ್ ಇಂಚ ಅಪಮಾನ ಆಂಡ್ಂದ್ ದೂರಿಯಿರ್!

ಅಕೇರಿಗ್ ಭಾನುಮತಿನ ಕೊಡೊಂದು, ದ್ರೌಪದಿನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಯಿರ್. ಭಾನುಮತಿ ದ್ರೌಪದಿನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರ್ದು ಬುಲ್ವುವೊಲು. ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾದೊಲೆನ್ ಕಣನೀರ್ಡ್ ದೆಕ್ಕುವೊಲು. ಆಲೆನ ಪಾತೆರೊದ ದಾಟಿಲಾ ಬದಲಾದಿತ್ತಂಡ್. “ಬಾವೆರೇ, ಕೌರವರ್ ದುಸ್ಪ ಗೊಬ್ಬುದಕುಲು. ನಿಕುಲು ಸಜ್ಜನೆರ್. ಕರುಣೆದಕುಲು! ಯೆಂಕುಲು ನಿಕ್ಷೆಗ್ ದಿಂಜ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತೆದ! ಆಂಡ ಪೇರ್ ಕಡಲ್‌ದಂಚಿನ ಮನಸ್‌ದ ನಿಕುಲು ಅವ್ವೆನ್ ಮದಪುನಕುಲು! ಪೇರ್‌ಗ್ ಪುಳಿ ಪುಂಟುಂಡ ಪೇರ್ ಸೆಟ್ಟುಂಡು. ಆಂಡ ಪೇರ್ ಕಡಲ್ ಪುಳಿತ ಪನಿ ನೀರ್ಡ್ ಸೆಟ್ಟಂದ್. ಬಾವೆರೇ ಇರೆನ ಮೆಗ್ಗನ್, ಯೆನ ಕಂಡನಿನ್ ಗಂಧರ್ವರ್ ಕಟ್ವೆ ಪತೊಂದು ಪೋತೆರ್. ನಿಕುಲೇ ರಕ್ಷಣೆ ಮಲ್ತೊಡು” ಇಂಚಾಂದ್ ದುಕ್ಕಿದ್ ಪಣ್ಣೊಲು. ಅಲ್ಪನೇ ಉಂತುದಿನ ದ್ರೌಪದಿಡ, “ದ್ರೌಪದೀ, ನಿನ ಮೈತಿನೆ ನಿಕ್ಕಿ ಬಾರೀ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತೆದ. ಚಂದನೊದ ತುಂಡುನು ತಿಕ್ಕಿದ್ ತಲೆತೊಂಡಲಾ ಅವು ಕಮ್ಮೆನೊನೇ ಕೊರ್ಪುಂಡತ್ತ? ಅಂಚ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತಪ್ಪುನು ಮದತ್ತೆದ್ ಯೆನ ಪರವಾದ್ ಬಾವೆರೆಗ್ ಈಯೇ ಪಣ್ಣಿ” ಪಣ್ಡ ರಂದುವೊಲು.

ಭಾನುಮತಿನ ಬಂಗೊನು ತೊದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮನಸ್‌ಡೇ ಮುರೆಡುವೆ! ಕರುಣೆಡ್,

“ಭಾನುಮತೀ, ಸಂಕಡ ಮಲ್ತೊನಡ. ಕುರುಪತಿ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಂಧು ಅತ್ತ? ಯೆನ ಎದುರುಡು ಕೌರವಗ್ ಅಪಮಾನ ಆಂಡ ಸಯಿಸೊನುವೆನ? ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಯೆಂಕ್ ದಾನೆ ಪಣುವೆರ್? ನಿನ ಬಂಗೊಗು ಯೆಂಕುಲು ಉಲ್ಲನೆ!” ಪಣೊಂದು ಆಲೆನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಉಂತಾವೆ. ಅಪಗನೇ ಭೀಮನ್ ಲೆತ್ತಾದ್, “ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಡ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರೆ.

ಆಂಡ ಭೀಮೆ ಒಪ್ಪೊಡತ್ತ? “ಅಣ್ಣಾ, ಬುದ್ಧಿ ಇತ್ತಿನಕುಲು ನೀತಿಗ್, ರಾಜಧರ್ಮೊಗು ಅಪಚಾರ ಆವಂದಿಲೆಕ್ಕ ಪಾತೆರೊಡು. ಕೌರವಗ್ ಯಾನ್ ಮಲ್ತೊಡುಂದು ಬಯಕಿನೆನೇ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಮಲ್ತದೆ. ಆತೇ! ಅಣ್ಣಾ, ಈ ಪೊಂಜೊವು ತಂಕ್ ಸಂಕಡ ಬತ್ತಿನೆಕ್ ಇಂಚ ನಮಡ ನಟ್ಟೊಂದುಪ್ಪುನು! ಅಕುಲು ಮಲ್ತಿನ ಕೆಟ್ಟ ಕಜ್ಜೊಲೆಗ್ ತಕ್ಕಂತಿನ ಫಲ ತಿಕ್ಕೊಂದ್. ನಮ ದಾಯೆಗ್ ಅವ್ವೆನ್ ತಪ್ಪಾವೆರೆ ಪೋವೊಡು?” ಪಣ್ಡ್ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಗ್ ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಭೀಮಾ, ಅಪಕಾರದಕ್ಕೆಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಲ್ಪುನನೇ ಧರ್ಮ. ಗುಣ ಇಜ್ಜಂದಿನಕ್ಕೆಡ ಗುಣ ತೂಪಿನವೇ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯೇತ್ ಪಂಡಲಾ ಕೌರವೆ ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನೆ! ಆಯನ ತಪ್ಪು ಕಜ್ಜೊಲೆನ್ ಗಣ್ಣೊಂದು ಕುಲ್ಲುನ ಪೊರು ಉಂದತ್ತ. ಸುರೂಕು ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಡು. ಯೆನ ಮೆಗ್ಗು ಆಯಿನ ಅಪಮಾನ ನಂಕ್ ಆಯಿನ ಅಪಮಾನ ಪಣ್ಣೇ ಎಣ್ಣೊಡು. ಬಂದುಲೆಡ್ ಒರಿಯಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬಂಗ ಮಾತೆರೊಲಾ ಆವೊಡು. ಕೌರವಗ್ ಅವು ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಅಂಚೆಂದ್ ನಮ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿಯತ್ತ? ತೂಲ, ನಮ ಐನ್ ಜನ. ಅಕುಲು ನೂದು ಜನ. ನಮ ನಮ ವಿರೋಧಿಲ್ ಅಂದ್. ಒಪ್ಪೊಂಬೆ. ಆಂಡ ಬೇತೆ ಯೇರಾಂಡಲಾ ಬತ್ತಾದ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುನಗ ನಮ ನೂತ್ತ ಐನ್ ಜನ ಆವೊಡು. ರಾಜಧರ್ಮೊದಂಚ ಯೇರಾಂಡಲಾ ಬತ್ತಾದ್ ಕೇಣ್ಂಡ ಸಾಯಮಲ್ತೊಡೆ. ಕೌರವೆ ನಂಕ್ ಪಗೆನಾಯೆನೇ ಆವಡ್, ಇತ್ತೆ ಆಯನ್ ಕಾತೊನೊಡು. ಉಂದು ನಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲಾ ಅಂದ್.

ಮೆಗ್ಗಾ, ಈ ಲೋಕೊಡು ನಮ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಉಪಕಾರಿಲತ್ತ. ಅಪಕಾರಿಲಾಲಾ ಅತ್ತ. ಮಾತಾ ಆಕ್ಲೆನಾಕ್ಲೆನ ಕರ್ಮ ಫಲ! ಅವ್ವೇ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪಾವುಂಡು. ಅತ್ತಾಂಡ ರಾಜಿ ಮಲ್ಪಾವುಂಡು, ಸುಕ ಕಸೊನು ಕೊರ್ಪುಂಡು. ಯೇರೆಗ್ ಯೇರ್ ಹಿತವಂದಿಗರೆ? ಯೇರ್ ಪಗೆನಕುಲ? ಅವು ವಿಧಿಕೇ ಗೊತ್ತು. ನಮ ಕಸೊಗು, ಕಾಡ್ ಬದ್ಡೆಗ್ ಕೌರವೆ ಕಾರಣ ಅತ್ತ. ನಮ ವಿಧಿ, ಕರ್ಮಫಲ ಕಾರಣ.

ಯಾನ್ ದಿಂಜ ಪಾತೆರುಜಿ. ಆಂಡ ಕೌರವನ್ ಪಿರಲೆತೊಂದು ಬನ್ನೇಟ ಯಾನ್ ಉಪ್ಪಾಸ ಉಪ್ಪುವೆ. ಅರ್ಜುನಾ, ಈಲಾ ಆವು, ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ಪಗೆನಾಯನ್ ಸೋಪಾದ್, ಕೌರವನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲ” ಪಂಡೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಈತೆಕೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆ!

“ಅಣ್ಣಾ ಇತ್ತೆನೇ ಪೋಪೆ. ಈ ಪಂಡಿನನೇ ಯೆಂಕ್ ನೀತಿದ ಪಾಟ. ಈ ತೋಜಾಯಿನ ಬೇಲೆನೇ ಯೆಂಕ್ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಣ್ಣಾ, ಭೀಮನ ಗರ್ವೊದ ಒರಟು ನುಡಿಕ್ ಬೇಜಾರ್ ಮಲ್ತೊನಡ. ಗಂಧರ್ವನ್ ಗೆಂದಾದ್ ಆಯೆ ಕಟ್ ಕೊಣತಿನ ಕೌರವನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತೊಂದೇ ಬರ್ಪೆ” ಪಣ್ಡ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತದೇ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಪೆ.

ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾತಿನ ಕೌರವಸೇನೆ ಅರ್ಜುನನ ಸಾಯೊಗು ಬರ್ಪುಂಡು.

ಅರ್ಜುನೆ, “ಚಿತ್ರಸೇನಾ ಬಂಧನೊಡಿತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಬೇಗ ಬುಡ್ಲ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಗಂಧರ್ವ ಲೋಕೊನು ಪೊತ್ತಾದ್ ಬುಡ್ಲೆ.

ನಿನ ಸಾಯೋಗು ಯೇರಾಂಡಲಾ ಬತ್ತೆರ್ ಆಕ್ಲೆನ ರುಂಡೊಡು ಚೆಂಡ್ ಗೊಬ್ಬುವೆ” ಪಣ್ಣ್, ಬಾಣೊಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಗಂಧರ್ವ ಸೇನೆಗ್ ಹಾನಿ ಮಲ್ತುವೆ. ಆಂಡ “ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾಲಾ ಮಲ್ತುಜಿ, ಕೌರವನ್ ಕಟ್ಟೆದ್ ಕೊಣೊತಿನ ಚಿತ್ರಸೇನನ್ ಲೆಪ್ಪಲೆ..” ಪಣ್ಣೆ, ಅಪಗನೇ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಅರ್ಜುನನ ದುಂಬುಡೇ ತೋಜಿಬರ್ಪೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಆಯನ ರಥೊನು ತಡೆಪುನಗ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಬಾನೊದ ಸಾದಿಡ್ ದುಂಬು ಪೋಪೆ. ಆಂಡ ಲೋಕೊಡೇ ಬೀರೊಗು ಪುದರಾತಿನ ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಬಾನೊದ ಸಾದಿಡೇ ಅಯನ ಬೆರಿಪತ್ತುವೆ!

ಗಂಧರ್ವ ಉಂತಿಯೆ. ಆಯಗ್ ಪಾಂಡವರ್ ಇಂಚ ತನನ್ ಬೆರಿಪತ್ತುವೆರಿಣ್ಣಿನ ಕಲ್ಪನೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಅರ್ಜುನಡ, “ಪಾರ್ಥಾ, ಈ ದಾನೆ ಮರ್ದೆನ? ಪಿತ್ತ ಕೆಚೆಲ್ದಿನಾಯೆನ? ನಿನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ತಿರ್ತಿದೀದ್ ಯೆನ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣ್ಣ. ಅತ್ತ, ಪಿಲಿಕ್ ಹಿಂಸೆ ಮಲ್ತಂಡ ಪೆತ್ತೊಲೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಸಂಕಡ? ಕಕ್ಕೆಗ್ ಹಾಕಂಡ ಕೋಗಿಲೆ ಬುಲ್ಬುಂಡ? ದುಸ್ಸಗ್ ಕಸ್ಸ ಕೊರುಂಡ ಶಿಷ್ಪಗ್ ಬೇನೆ ಆಪುಂಡ? ಯಾನ್ ಕೌರವ ಕುಲೊನು ಮುತ್ತಾಯೆಡ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೊಲ್ತೊನೊಡು? ಪೋಯಿನ ಮಾರಿನ್ ಈ ಇಲ್ಲಗ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲ! ತೆಕ್ಕುನ ಗೆಂಡೊನು ಗಾಳಿ ಪಾಡ್ಡ್ ಕುಡ ಗಮಲಾವೊಂದುಲ್ಲ. ಬಜಿ ಕೈಯಿಟುಪ್ಪುನ ಪಗೆನಾಯನ ಕೈಯಿಕ್ ಕತ್ತಿ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ. ಪಗೆ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಾವೆರೆ ಬರೊಂದುಲ್ಲತ್ತಾ, ನಿಕ್ಕ ದಾದ ಆತ್ಂಡ? ಉಂದು ರಾಜನೀತಿಯಾ? ಅತ್ತಾಂಡ ಇತ್ತೆನೇ ಲಡಾಯಿದ ಅಬ್ಬೇಸ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲನ? ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರೊಡು ಪಿರ ಪೋಲ” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ, “ಚಿತ್ರಸೇನಾ, ಯೆಂಕ್ ದಾದ ಆತ್ಂಡಂಡ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ. ಯೆನ ಪರಯೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ “ಕೌರವನಕ್ಲೆನ್ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲ.” ಪಣ್ಣೆ, ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆನೇ ಮುಕ್ಯ. ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ ಸರಿಯಾ, ತಪ್ಪಾ, ಕಯ್ಯೆನ, ಚೀಪೆನ.. ವಿಷನ, ಅಮುರೊನ. ಯಾನ್ ಪಿಣಯೆ. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಕುಜಿ. ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ದೇವಲೋಕೊದ ನಟನರ್ತಕೆರ್. ಚತುರೋಕ್ತಿಡ್ ಮಿಸ್ಕೆರ್! ಆಂಡ ಯಾನ್ ಅಯಿಕ್ ಕೆಬಿ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ಚಿತ್ರಸೇನಾ, ಕೌರವನಕ್ಲೆನ್ ಬೇಗ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತುಲ. ಯಾನ್ ಅಕಲ್ಪ ಬುಡುಗಡೆಕ್ ಬಯ್ಯಿನವು ಧರ್ಮನಾ, ಅಧರ್ಮನಾ, ರಾಜನೀತಿಯಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಡೆನಾ ಪಡ್ಡೆನಾ ಪಣ್ಣೆನತ ಪಂಚತಿಕ್ಗೆ ಯಾನ್ ಬಯ್ಯಿನತ್ತ. ಅಯಿಕ್ ಯೆಂಕ್ ಪೊರ್ತುಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾತೆರ ಪಾಲಿಪುನ ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ ಕೇಡ್ ಮಲ್ತುಜಿ. ಉಂದೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಜಿ. ಕೌರವನಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡ. ಆಪುಜಿಡ ಲಡಾಯಿಗ್ ಬಲ್ಲ.”

ಚಿತ್ರಸೇನಗ್ ಉಂದು ವಿಚಿತ್ರೋನೇ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ನಿನ ಪರಯನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣ ಬುಡ್ಡಾವೆರೆ ಬಯ್ಯೆ. ಆಂಡ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಕಟ್ಟೆದ್ ಪತೊಂದು ಬರೈರೆ ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ದೇವೇಂದ್ರನ ಅಪ್ಪಣೆ ಉಂಡು. ಆಯನ ಪಾತೆರೊಗ್ಗ ಈ ಮಿನ್ನತ್ ಕೊರೊಡತ್ತ?” ಪಂಡ್ ಪರ್ಕ ಮಲ್ತುವೆ.

ಅಯಿಕ್ಲಾ ಅರ್ಜುನಡ ಸಂದಾಯ ಇತ್ತಂಡ್.

“ಅಂದಾ? ಕೌರವನ್ ಕಟ್ಟೆಲ ಪಣ್ಣ್ ದೇವೇಂದ್ರೆ ನಿಕ್ಕ ಪಂಡೆನ? ಆವಡ್ ಈ ದೇವೇಂದ್ರೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಮಲ್ತದ! ಅವು ಸರಿ. ಆಂಡ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊನ್ಲ ಪಣ್ಣ್ ಯೆನ ಅಣ್ಣೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಮಲ್ತಜಿಡ ಆಪುಂಡ? ಈ ಬುಡಿಯಡ ಯಾನ್ ಕೌರವನ ಕಟ್ಟೆ ಬುಡ್ಡಾವೆ. ಬುಡ್ಡಿದಾಂಡ ನಿನ ಉಸುರುನೇ ಉಂತಾವೆ” ಪಣ್ಣೊಂದು ಅರ್ಜುನೆ ಪಗರಿಲೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಅವ್ವನ್ ಮಾತೆನ್ಲಾ ಕತ್ತೆರ್ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ನಂಕ್ ಇರುವೆರೆಗ್ ಲಡಾಯಿ ದಾಯೆಗ್? ನಿಕ್ಕ್ ಗೆಂಡೊನ್ ಸೆರಂಗ್ಡ್ ಕಟ್ಟೊಂಬಿನ ಮರ್ಲ್! ನಿನ ಇಸ್ಪೊದಂಚನೇ ಆವಡ್. ಯಾನ್ ಮಾತೆರನ್ನಾ ಬುಡ್ಡೆ, ನಡಪು, ಯಾನ್ನಾ ಬರ್ವೆ” ಪಣ್ಡ್ ಆಯೆಲಾ ಅರ್ಜುನನೊಟ್ಟುಗು ಬರ್ವೆ.

ಅಂಚ ಬತ್ತಿನ ಚಿತ್ರಸೇನೆ, ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ಯಾನ್ ಸೋತುದು ಪೋಯೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಗೆಂದಿಯೆ. ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ನಿನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ನಡಪುನಕುಲು. ಅರ್ಜುನೆ ಯೆನ ಸೇನೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾದೆ! ವೀರ ನಾರಾಯಣೆ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಮೋಕೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಯಾನ್ ದಾದ ಪಂಡಲಾ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಾಯಿನೆಟ್ತ್ ದುಂಬುಗು ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಕಸ್ಪ ಉಂಡುಂದು ಪಣ್ಣೆ. ಆತೇ! ಯಾನ್ ನನ ಬರ್ವೆ” ಪಂಡೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಅಂಚಿತ್ತ್ ಗಂಧರ್ವರಾಜಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬಂಗ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಿ. ‘ಶರಣು’ ಪಣ್ಣಿನಕ್ಷೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನವು ಧರ್ಮ ಅತ್ತ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಹಿತ ಬಯಕುನ ನಿನನ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಂಧು ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊನುವ” ಪಣ್ಣೆ.

ಚಿತ್ರಸೇನನ್ ಗೌರವೊಡೇ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರ್ವೆರ್.

ಗಂಧರ್ವೆ ಪಾಡ್ಡಿನ ಬಿಗುತ ಕಟ್ಟಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೆರೆ ಆವಂದಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪತಿವತೆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆಪ್ಪಡಾವೆ. ದ್ರೌಪದಿಗ್ಲಾ ನಿಲಟ್ ಚಿಂತೊಂದಿನ ಕೌರವನ ಇರಸ್ತಿಗೇನ್ ತೂದು ಬೇಜಾರಾಂಡ್. “ವಿಧಿ, ಸಾರ್ವಭೌಮನ್ನಾ ಬಂಧನೊದ ಪಾಡ್‌ಗ್ ಪಾಡ್‌ಂಡ್” ಪಣ್ಣೊಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಟ್ಟಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಲು. ಬಾಕಿದಕ್ಷೆನ ಕಟ್ಟಲೆನ್ ಬೇತೆ ಪೊಂಚೊಲು ಬುಡ್ಡಾಯೆರ್. ಕೌರವೆರ್ ತರೆ ಕಂತ ಪಾಡುವೆರ್!

ದ್ರೌಪದಿ ತನ ಪೊರ್ಪು ಪಾತೆರೊಡೇ ಕೋಂಗಿದ ಇಂಗಿತೊನು ಮುರೆತೊಲು.

“ಪಾಪ! ಆ ಗಂಧರ್ವೆ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಬಂಗೊಡು ಪಾಡ್ಡೆನ?” ಕೇಂಡೊಲು.

ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ಭೇ! ಆ ಕೇಡಿ ಗಂಧರ್ವನ್ ಕೆರಂದೆ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರ್ವೆರತ್ತಾ!” ಪಂಡೊಲು.

“ಕೌರವ ಬಾವೆರೇ, ಬೇನೆ ಆಂಡಾ? ಇರೆನ ಮೆಯಿಕ್ಲೆ ಒತ್ತುದು ಬೇನೆ ಅರಪಾವೆರೆಗ್ ಬಡವೆರಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಅಯಿಕಾಪಿನ ಬಲಾಡಿಗ ಜಟ್ಟಲೇ ಇಜ್ಜೆರ್! ಯೆಂಕ್ಲೆಲೆಕಂತಿನ ಬಡವೆರ್ ಇಲ್ಲಡ್ ಚಿತ್ತಂಡ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಕಲ್ಲ್, ಕಡ್ಡಿ ಕಂತುಂಡು. ಮೀಯೆರೆ ಪಣ್ಣೊಲಿ ಪಂಡ ಮುಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಿ ನೀರ್ ಇಜ್ಜಿ. ಕಿರೆತ ನೀರ್‌ಡೇ ಮೀಯೊಡು! ಹಾಸೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಜಿಂಕೆದ ಚರ್ಮ, ಪಿಲಿತ ಚರ್ಮೋನೇ ಗತಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿದನೇ ಪದ್ವೆಯಿಲ್! ಮುಲ್ಪೊದ ಗಿಡಮರೊಕುಲೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕುದುರೆಲು, ಗುಡ್ಡೆ ಬೊಟ್ಟುಲೇ ಆನೆಲು, ಮರೊತ ನಿರೆಲೇ ಕೊಡೆಕುಲು. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ನಿರೆಕರೆ ಪಂಡ ಪರಪುನ ಉಚ್ಚುಲೇ! ಇಂಚಿನೆಟೇ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ್ ಪಣ್ಣಿನೇ ಯೆನ ಕಂಡನಿನ ಸಂಕಡ!”

ಮಾನಿನಿ ದ್ರೌಪದಿನ ಕುಸೆಲ್ದ ಅಸ್ತೊಗು ಸಂದಾಯ ಇಜ್ಜಂದೆ, ಕೌರವೆ ಬಾಯಿ ಬರಂದಿನ ಪೊಟ್ಟಲೆಕ ತೂವೊಂದೇ ಉಪ್ಪುವೆ. ಅಯನ ಮೆಯಿಮನಸ್ ರಡ್ಡಲಾ ಮರಕಟ್‌ದಿಲೆಕನೆ ಇತ್ತಂಡ್! ಇಂಚಿಡ್ ಭಾನುಮತಿ ಬತ್ತಡ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ಡ್ “ಯೆನ ಓಲೆ ಬಾಗ್ಗನ್ ಒರಿತರ್” ಪಣ್ಣೆ ಪುಗಾರೊಲು.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವಗ್ ಹಿತನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೌರವಾ, ದಾಯೆಗ್ ತರೆ ತಗ್ಗುದ? ನಿಕ್ಕ್ ಬತ್ತಿನ ಆಪೊತ್ತು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕೊನೆ ಅತ್ತಾ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ

ಕಸ್ತೂರು ನಸ್ತೂರು ನಿನ್ನವುಲಾ ಅತ್ತಾ? ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆನೇ. ಕುಂತಿ, ಗಾಂಧಾರಿಯೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ರಡ್ಡ್ ಆದೆರ್ಪುಲು! ನಮ ಅಕುಲಿರುವೆರೆಗ್ಲಾ ಆದೆರ್ಪು ಆವೊಡು. ಇತ್ತೆ ಇಂಚ ಆಯಿನೆಕ್ ಅನ್ಯ ಎಣ್ಣೊಡ್ಡಿ. ನನ ಮಿತ್ತಗ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದ್ರೋಣೆರ್, ವಿದುರನಕುಲು ಪಂಡಿನೆನ್ ಒತ್ತೊನ್ನ. ಅಕಲ್ ನುಡಿನೆನ್ ಕಯ್ತೆನುಡಿ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನಡ. ನಿನ ಉಸುರುದಂಚದ ಅಕ್ಷೆನ ಸಾಯ ತತ್ತಂಡ ಈ ನಿತ್ರಾಣಿ ಆಪ!”

ಈತ್ ಪಂಡಲಾ, ಆಯೆ ಮನಿಪಂದೆನೇ ಅಲ್ಪಡ್ ಪಿದಾಡ್ ರಾಣಿಯೆರ್ಲ ಆಯಡಪ್ಪ ಪಿದಾಡ್. ಕರ್ಣೆ, ಶಕುನಿನಕುಲು ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪಿರ ಪೋಯೆರ್. ಯೇರಾ ಮನಿಪುಜೆರ್! ವಂಧಿಮಾಗದೆರೆಗ್ ಪುರೋತು! ವಾದ್ಯ, ಮೃದಂಗದಕ್ಲೆಗ್ ಬೇಲೆನೇ ಇಚ್ಚಾಂಡ್. ಆನೆ, ಕುದುರೆಲುಲ ಚಪ್ಪೆನೇ! ಇಂಚ ಕೌರವ ಸೇನೆ ದನಿಮನಿ ದಾಂತೆನೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಪಿರ ನಡತ್ಂಡ್.

ಗಂಗೆದ ದಂಡೆಗ್ ಬತ್ತಿಗಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆದಾಕ್ಷೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಲ, ತಾನ್ ಅಲ್ಪನೇ ಸೈಪಿನ ಮುಟ್ಟ ಉಪ್ಪಾಸ ಉಪ್ಪುನ ಪ್ರತ ಪತ್ತುವೆ! ತನ ಬುಡಾರೊಗು ಯೇರೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಯರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ತೆ. ಕರ್ಣನಕ್ಲೆನ್, ಪರಿವಾರದಕ್ಲೆನ್ ಯೇರೆನ್ನಾ ಬರಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಭಾನುಮತಿ ಬಾಕಿಲ್ ಕಂಚುಕಿನ ನೂಕುದು ಅಮಸರೊಡು ಬುಡಾರ ಪೊಗ್ಗುದು, ಕಂಡನಿಡ ಕೇಣ್ಣೊಲು.

“ಇರೆನ ಸಂಕಲ್ಪ ದಾದವು? ಯೆಂಕ್ ಪಣ್ಣೆ. ತೂಕು ಬೂರುನಾಂಡಲ, ಸುದೆಟ್ ಮುರುನಾಂಡಲ, ಇಸ ಪರಿನಾಂಡಲ, ಯಾನ್ ಇರೆನೊಟ್ಟುಗೇ ಉಪ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ಸೈಪಿನ ನಿಚ್ಚಯನ? ದಾಯೆಗ್?”

“ದೇವೀ, ಈ ಪಂಡಿನಂಚ ಯಾನ್ ದುರ್ಮರಣೊಗು ಮನ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಮುಲ್ಪ ದರ್ಭೆನ್ ಹಾಸ್ದ್ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಲ್ತ್ದ್ ಕಾಯ ಬುಡೊಡುಂದುಲ್ಲೆ. ಪಾಂಡು ಜೋಕ್ಷೆನ ಕರುಣೆಡ್ ಒರಿಯೊಂದಿನ ಈ ಕುರ್ರೆಲ್ ಕಾಯೊನು ಒರೊನ್ನೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ.”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಕಂಡನಿಗ್, ಭಾನುಮತಿ, “ಪ್ರಭೂ, ಅಭಿಮಾನೊಗು ಪೆಟ್ಟಾಂಡ ಬೆಸುಗೆ ಪತ್ತುಜಿ. ಕೆಟ್ಟ ಪುದಾರ್ ಬತ್ತದಾತ್ಂಡ್. ಭೀಷ್ಮೆ, ವಿದುರೆರ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡಂಡ ಇಂಚ ಆತುವಂದ್. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆನೇನ್ ಆಂಡಲಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಪೋಣ್ಣು, ಪೊಂಚೊವು ಯೆಂಕ್ ದಾಲಾ ತೆರಿಯಂದ್ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನಡೆ. ನಮ ಗಂಡಾಂತೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ನಮನಮ ಉಳಯಿದ ಪಗೆನ್ ಮದತ್ದ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಈರ್ ಪಿರಾವುದೆನ್ ಮಾತ ಮದತ್ದ್ ಆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪಿರಲೆಪುಡಾಲೆ. ಅಕಲ್ ರಾಜ್ಯೊನ್ ಪಿರ ಕೊರೆ! ಅಪಗ ದಕ್ಕೆ ಆತಿನ ಇರೆನ ಅಭಿಮಾನ ಒರಿಯುಂಡು. ಲೋಕ ಇರೆನ್ ಮೆಚ್ಚುಂಡು” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಆಂಡ ಕೌರವಗ್ ಅವು ಸರಿತೋಜುಜಿ.

“ಭಾನುಮತೀ, ಆಕ್ಷೆನ ಸುಬಾವು ನಿಕ್ಕು ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ರಾಜ್ಯ ಕೊರೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಿರ ಲೆತ್ತಂಡ ಬರಿನಕುಲತ್ತ್! ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊ ಮುಗಿಯಂದೆ ಆಕುಲು ಇಂಚಿ ಮುಕುಡಾಯೆರ್. ಈ ನಿಲೊನ್ ಮುಟ್ಟಾಯೆರ್! ಅತ್ತಾದೆ ಜನೊಕುಲು, “ಪಾಂಡವೆರ್ ಪೆರಣ ಒರಿಯಿನೆಕ್ ಕೌರವನ ಗೊಬ್ಬು ಉಂದು” ಇಂಚ ಯೆನನೇ ಗೇಲಿ ಮಲ್ಪುವೆರ್” ಪಣ್ಣೆ.

ಭಾನುಮತಿ ಕುಡ ಅವ್ವೆನೇ ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಅಂಚಿತ್ತ ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊಡ್ಲ ದುಂಬೇ ಲೆಪುಡಾದ್ ರಾಜ್ಯ ಕೊರ್ರೆ, ಜನೊಕುಲು ಇರೆನ್ ಗುಣಾದಿಗಿದಾರ್ ಪಣ್ಣಿನ ದಿಪ್ಪಿಡೇ ತೂಪೆರ್.”

ಕೌರವೆಲ ಪಂಡಿನನೇ ಪಣ್ಣೆ.

“ಭಾನುಮತೀ, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅಂಚ ಮಾತ ಒರುಜಿ. ಅಯಿಟ್ಟಾ ಆ ದ್ರೌಪದಿ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮೆ ಉಲ್ಲೆರತ್ತಾ, ಆಕುಲು ಇರ್ದೆರಲ್ಲಾ ಯೆನ ತಿಗಲೆ ಕುತ್ತುನ ಕತ್ತಿಲ್! ಭಾನುಮತೀ, ಈ ಯೆಂಕ್ ಪೀಡ್ನೆ ಕೊರಂದೆ ಪಿರಪೋಲ. ನಿನ ಮಗಕ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಲೆಲ್” ಪಣ್ಣೆ ಕಂಡಿತ ಸೊರೊಟೀ ಪಣ್ಣೆ.

ಅಪಗ ಗಾಂಧಾರಿ ಬರೊಲು.

“ಮಗಾ, ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ?” ಕೇಂಡೊಲು.

ದುರ್ಯೋಧನೆ ತನ ನಿಚ್ಚೆಯೊನು ಪಣೊಂಬೆ.

“ಅಪ್ಪೆರೇ, ದಾದ ಪಣ್ಣೆನಿ? ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾತೊಂದಿನ ಈ ಕಾಯೊದ ಆಯೆಸೊನು ಪಣ್ಣೆರೆಗೇ ಆಪುಜಿ. ಈರ್ ಯೆನ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ತಡೆ. ಇರೆನ ನೂದು ಜೋಕುಲೆಡ್ ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ದುಸ್ಸೆ ಯಾನ್ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಲ್ತಾದ್ ಕಾಯ ಬುಡ್ಡಿನ ನಿಚ್ಚೆಯ ಮಲ್ತದೆ. ಈರ್ ದುಶ್ಯಾಸನನಕ್ಲೆನ್ ತೂದು ಸಂತೋಸುಡುಪ್ಪುಲೆ. ಯಾನ್ ಸೈತ್ಂಡ ಕುಲೊಕು ಕಳಂಕ ತಪ್ಪುಂಡು. ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಂಡು. ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯ ಬೊಡ್ಡಿ ಈರ್ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟೆರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೊನ್ನೆ.”

ಕೌರವನ ಸೈಪಿನ ಸಂಕಲ್ಪೊನು ತಪ್ಪಾವೊಡುಂದು ಗಾಂಧಾರಿ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಡ ನಟ್ಟೊನುವೊಲು.

ಆಯೆಲಾ ಬತ್ತಾದ್ ಭಾನುಮತಿ, ಗಾಂಧಾರಿನಕುಲು ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಮಗಕ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ, ದುರ್ಯೋಧನನವು ಒಂಜೇ ಹಟ! “ಅಮ್ಮೆರೇ, ಯೆನ ಆಯಿಸ ಸಮೆದ್ಂಡ್. ನನ ಬೂಮಿಗ್ಲಾ ಯೆಂಕ್ಲ ಸೇರ್ಲೆ ಬರುಜಿ. ಯೆನನ್ ಮದತ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಅರ್ಧರಾಜ್ಯೊನ್ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಕೊರೆ, ಒರಿದಿನೆನ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೊರೆ. ಪಾರ್ಥ್ ಬತ್ತಾದ್ ಗಂಧರ್ವರಾಜನ ಬಂಧನೊಡ್ಡ್ ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡಾಯೆ. ಆ ದ್ರೌಪದಿ ಕೆಡುನುಡಿಟ್ ನೋಚಾವೊಂದೇ ಯೆನ ಕಟ್ಲೆಲ್ ಬುಡ್ಡಾಯೆಲು. ಈ ಅಪಮಾನೊಡು ಯಾನ್ ಬದ್ಕುನೆಂಚೆ? ಅಮ್ಮೆರೇ, ಇರೆನ ದಾಲಾ ದೋಷ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನ ಮಿತ್ತಾದ ಮೋಕೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಪಾಂಡವೆರೇ ಆರಸ್ತಾನ ಮಲ್ತಡ್. ಉಂದು ಪೊಟ್ಟು ಪಾತೆರ ಅತ್ತ್, ಯೆನ ಸತ್ಯ ನುಡಿ. ಅಂಚ ಇರೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿಂದಾಂಡ, ದುಶ್ಯಾಸನಗೇ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಲೆಲೆ. ನನ ದಾಲ ಕೇಣೊಡ್ಡಿ ಅರಮನೆಕ್ ಪಿರಪೋಲೆ.”

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮೆ, ಕರ್ಣೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಗೌತಮೆರ್ ಬತ್ತೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್, “ಕೌರವಾ, ಘೋಷಯಾತ್ರೇಡ್ ಇಂಚ ಆವೆರೆಗ್ಲಾ ಯಾವುಂದು ಯಾನ್ ಸುರುಟಿ ಪಣ್ಣೆಚೆನ? ಆಂಡ ಈ ಯೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಂಡನ?” ಕೇಂಡೆ.

“ಅಜ್ಜೆರೇ, ಆಯಿನೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಈತ್ ದಿನ ಯಾನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸುಕೊತ ಅಮಲ್ಡಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ಅಮಲ್ ಪಿರಿಂಡ್. ಕಾಯ ಬುಡ್ಡು ಮುಕ್ತಿಗ್ ಸಂದುನ ಅಂಗಲಾಪುಡುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ. ವಿರಕ್ತಿಯೇ ಮುಕ್ಯ ಆತ್ಂಡ್.”

“ಕೌರವಾ, ನಿನ ಈ ವಿರಕ್ತಿದ ಪಿರವುಡುಪ್ಪುನು ಅಪಮಾನೊದ ಸಿಕೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಗಂಧರ್ವನ ಬಂದನೊಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡಾದಿನ ಅಪಮಾನೊನು ನಿಕ್ ತಡೆಯೆರೆ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ ಅತ್ತಾ? ಈ ದಾಲಾ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ. ಆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಇಡೆಗೇ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಆ ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನೆರೆನ್ ನಿನ ಸೇವೆಗ್ ಉಂತಾವೆ. ಈ ನಿನ ಉಪ್ಪಾಸ ಬುಡ್ಡೆ.”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಯೇತ್ ಪಂಡಲಾ ದುರ್ಯೋಧನನ ತರ್ಕ ಬೇತನೇ.

“ಅಜ್ಜರೇ, ಈತೇಟ ಯಾನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಗೆ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಬದ್ಧೊಂದುಪ್ಪುನು ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೃಪೆಟ್. ಅಂಚ ಯಾನಿತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಗೆ! ಅಕಲ್ಮ ಮಿಶ್ತ್ ಯೆಂಕ್ ಮಚ್ಚರೋನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ವೈರಾಗ್ಯೊಡು ಸೈತೊಂದುಲ್ಲೆ ಅತ್ತಾಂದೆ ಪೋಡಿಗಡ್ ಅತ್ತ್. ನಿಕುಲು ನನ ಪೋವೊಲಿ” ಪಣ್ಣೆ.

“ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರ ಸರಿ ತೋಜಿಜಿಡ ಕರ್ಣನಕ್ಲೆಡ ಕೇಣ್ಣ. ಅಕುಲು ಈ ಸೈಪಿನನೇ ಸರಿ ಪಂಡೆರ್ಡ ಅಂಚನೇ ಮಲ್ಪುಲ. ಸರಿಯತ್ತ್ ಪಂಡೆರ್ಡ ಉಪ್ಪಾಸ ಉಂತಾಲ. ಕ್ಷತ್ರಿಯಗ್ ರಣಕಣೊತ ಸಾವೇ ಧರ್ಮ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ.”

“ಭೀ! ಯುದ್ಧನ? ಈ ಬೂಮಿಡ್ ಯೆನ ಎದುರು ಉಂತುನಕುಲು ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲತ್ತ್ಡ ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಆಂಡ, ಆ ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ಮನಸ್ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ.”

ದೈವೊದ ಪೆಟ್ವೆಗ್ ತಿಕ್ಕೊಂದಿನ ಕೌರವನ ಮನಸ್‌ಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರ ನಾಟಂದಿನೆನ್ ತೆರಿಡ್ ಭೀಷ್ಮನಕುಲು ಪಿರಪೋಪೆರ್.

ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಕರ್ಣಲ, ಶಕುನಿಲ ಬರ್ಪೆರ್.

“ದುರ್ಯೋಧನಾ, ದಾದಯಾ ಉಂದು? ಬಜೀ ಜೋಕುಲಾಟಿಕೆ ಆಂಡತ್ತಾ? ನಿನ ಉಪ್ಪಾಸ ಉಂತಾಲ. ಬೋಡಾಂಡ ಗಂಧರ್ವರೆನ್ ಲಡಾಯಿಗ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾಲ. ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೇರೊಟ್ಟುಗ್ ರಾಜಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ತೂವೊನುವ. ಈ ಸೈಪಿನನೇ ನಿಜ್ಜಯ ಮಲ್ತದಡ ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ನಿನಡಪ್ಪ ತೂಕು ಬೂರು ಸೈಪ. ಈ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪೋಪಡ ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ಬರ್ಪೆ. ಬೇತೆ ಪಾತೆರೋನೇ ಬೊಡ್ಡಿ.” ಪಂಡೆರ್.

ಆಂಡಲಾ ಕೌರವೆ ತನ ಹಟೊನು ಬುಡಂದಿನೆಕ್ ದಾಲ ಪಣಂದೆನೇ ಪಿರ ಪೋಪೆರ್.

ಆಶಾನಗ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಬತ್ತೆ. ಕೌರವನ ಎದುರುಡು ಕುಲ್ಲುದು ದುಕ್ಕಿದುಕ್ಕಿದ್ ಬುಲ್ಪುವೆ. ಆಯನ ದುಕ್ಕೊನು ತೂದು ಕೌರವಗ್ ಮೆಗ್ಗನ ಮಿಶ್ತ್ ಮೋಕೆ ಮೂಡುಂಡು. ಜೆತ್ತದಿತ್ತಿನಾಯೆ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಮೆಗ್ಗನ ತರೊಂದು, “ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ಯಾನ್ ಸೈತಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲು ಈ ರಾಜ್ಯೊನು ಒಯ್ತ ದೆತೊನ್ನೆರೆ ಬರ್ಪೆರ್. ಆಂಡ ರಾಜ್ಯೊನು ಈ ಒರಿಪಾವೊನೊಡು” ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಣ್ಣಾ ಈ ಸೈತಡ ಯಾನ್ ಒರಿವೆನಾ? ರಾಜ್ಯ ನಿನ ಬೊಡೆದಿ. ಯೆಂಕ್ ಅವು ಮೈತಿದಿ. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ರಾಜ್ಯೊಡು ಯೆಂಕ್ ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ. ರಾಜ್ಯೊನು ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲೇ ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪಡ್. ಮಲ್ತಜಿಡ ಬುಡಡ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಬುಡ್ಡು ಬದ್ಡಯೆ. ಈ ಸೈತಡ ಯಾನ್ಲ ಸೈಪೆನೆ!”

“ಮೆಗ್ಯಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಇಂಚ ಮರ್ಲ್ ಕಟ್ಟಿರೆ ಬಲ್ಲಿ. ರಾಜ್ಯೊಗಾದ್ ಅಮ್ಮೆ ಮಗೆ, ಮೆಗೈ, ಪರಯೆ ಕಂಟೊಂಬಿನವು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆಡ ಇತ್ತಿನನೇ. ಯಾನ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಸಂತೋಸುಡೇ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯೊಡು ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಬತ್ತಿನವುಲಾ ಪ್ರೇಜನ ಆಯಿಜಿ.

ಅವೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ವರ್ತಕೆರ್, ಸಿರಿವಂತೆರ್, ಪ್ರಜಾ ಜನೊಕುಲು, ಮಾತ ಬತ್ತದ್ ಕೌರವನ ಉಪ್ಪಾಸೊನು ಉಂತಾಯೆರೆ ತೂಂಡಲ ಕೌರವೆ ಆಪುಜಿಂದೇ ಪಂಡೆ. ಪಿರ ಕಡಪುಡಿಯೆ!

ಮಾತೆರಾ ಪೋಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ, ರಕ್ಕಸೆರ್ ಬತ್ತೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮರಣೊದ ಪ್ರಯತ್ನೊಡುಲ್ಲತ್ತ? ಉಂದು ನಿನ ರಾಜವಂಶೊದ ಪೆರೈ ಸರಿ ಅತ್ತ. ಈ ಸೈತಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ರಾಜೆರಾಪೆರ್. ಆಕುಲೇ ನರರೂಪೊಡಿಪ್ಪುನ ದೇವತೆಲು! ಯೆಂಕುಲು ರಕ್ಕಸೆರ್. ಆಕುಲು ರಾಜೆರಾವೆರೆ ಅವಕಾಸೊನೆ ಕೊರ್ಪುಜ. ಈ ಸೈಪಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ಗೆ ಒಂಜಿ ಚೂರುಲಾ ಬೂಮಿ ಕೊರೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕುಲು ಯುದ್ಧೊಡು ನಿಕ್ಷೆನ ಕಡೆಟ್ ಉಂತುವ. ನಿಕ್ಷೆಗಾದ್ ಸೈಯೆರೆ ತಯಾರಾದುಲ್ಲ.”

ಕೌರವೆ ಈ ಪಾತೆರೊಗ್ಲಾ ಒಪ್ಪುಜೆ. ದ್ರೌಪದಿನ ಪೆದಮ್ಮನು, ಭೀಮನ ಬರಮ್ಮನು ನಿನೆತ್ ದ ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪುವೆ.

ಅದೊಗ ರಕ್ಕಸೆರ್ “ಗಂಧರ್ವ್ ಕರ್ಲನ್ ದೆತ್ತ್ ತಿನ್ವ” ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ಬಗೆತರೊಟು ಸಮಾದಾನ ಪಂಡ್ ದ್, ಉಪ್ಪಾಸ ಉಂತಾವುಲೆಕ ಕೌರವನ್ ಒಪ್ಪಾವೆರ್.

ಇಂಚ ಕೌರವನ ಬೊಕ್ಕ ರಕ್ಕಸೆರೆನ ಸಮ್ಮಂದ ಸುರು ಆಂಡ್.

ನೀಚ ಸಗ್ತಿಗ್, ದುಸ್ಸ ಸಗ್ತಿ ಸೇರ್ಂಡ್!

ಕೌರವೆ ತನ ಅಪಮಾನೊನು ಮದತೆ. ಕುಸಿಟೆ ರಕ್ಕಸೆರೆಡ, ಪಾಂಡವೆರೆನ ದರ್ಪ ದರೊಡ್ಡಿಣ್ಣಿನ ತನ ಸಂಕಲ್ಪೊನು ಪಣೊಂಡೆ.

ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿರಬರ್ರೆ! ಯಾಗಶಾಲೆಡ್ ಮಹಾಯಾಗ ಮಲ್ಪೆರೆ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಈ ಸಂಗತಿಲ್ ಮಾತಾ ಪಾಂಡವೆರ್ಗೆ ತೆರಿಂಡ್. ಅಕುಲು ದುಂಬುಗು ನಡಪುನಂಚಿನ ಯುದ್ಧೊದ ವಿಚಾರೊನು ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತೊಂದು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಧ್ಯಾನ ಮಲ್ತೊನುವೆರ್.

* * *

ಸೈಂಧವನ ಸೋಲು

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್ ಬದ್ಕದ ಪದ್ರಾಡನೇ ವರ್ಸೊ ಸುರು ಆಂಡ್. ಒಂಜೊಂಜೆ ಕಸ್ತೂರಿನ್ ದಾಂಟೊಂದು, ಅಕುಲು ಸಿಂಧು ದೇಸೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಈ ಸುದ್ದಿ ಸೈಂಧವಗ್ ತೆರಿಂಡ್. ಕುರುಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮರ್ಮಾಯೆ ಈ ಸೈಂಧವನ ಕುರುಡುನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಯೇರ್, ಯೇತ್ ಪಂಡಲಾ ಕೇಣಂದೆ ಮಲ್ಲ ಸೇನೆನ್ ಸೇರಾವೆ. ಪದಿನಾಜಿ ಸಾವಿರ ಆನೆ, ಐವ ಸಾವಿರ ಕುದುರೆ, ಪದಿನಾಲ್ ಸಾವಿರ ಕನಕರಥ, ಐನ್ ಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕೆರ್, ಮಾತೆನ್ ಕೂಡಾವೊಂದು ಪಿದಾಡ್ಲೆ.

ಜೋಯಿಸೆರ್ ಬತ್ತೆದ್, “ಲಡಾಯಿಗ್ ಪೋಪಿನಾಕ್ಷೆಗ್ ಉಂದು ಅಪಜಯೊದ ಸೂಚಕ. ಇತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಉಪ್ಪುನಾಕ್ಷೆಗ್ ಜಯಕಾರಕ. ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ಪೋವೊಡ್ಡಿ” ಪಣ್ಣ್ ಎಚ್ಚರೆ ಕೊರ್ಪೆರ್.

ಆಂಡ ಜಯದ್ರಥೆ ಜೋಯಿಸೆರ್ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣಂದೆ ಪಿದಾಡೊಂದು ಪೋಪೆನೆ! ಸಾದಿಡ್ ಅಪಶಕುನೊಲು ತೋಜುವ. ಪುಗೆ ಪರತ್ಂಡ್. ಪಕ್ಕಿಲ್ ಪಾರಿಯ. ಕುದ್ದೆಲ್ ಕಲ್ಪಿಯ. ಉಂದೆನ್ ತೆರಿದಲಾ ಆಯೆ ಸೀದಾ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತಿನ ವಿಮಲಾಶ್ರಮೊದ ಕಾಡ್ ಕಯ್ಲು ಬುಡಾರ ಪಾಡುವೆ.

ಆಯಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಮಿಶ್ರ ಮೋಹ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಆಯಿಡ್ಡಾವರ ಪದ್ಧೆಯಿ ಬಂಗಾರ್, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯೋಲೆನ್ ಚಾರರೆಡ ಕೊರ್ರು, 'ಉಂದೆನ್ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಮುಟ್ಟಾಲೆ. ಅಲೆಗ್ ಯೆನ ಮಿಶ್ರ ಮನಸಾಪಿಲೆಕ ಮುಲ್ಲುಲೆ' ಪಣ್ಡ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ.

ಚಾರೆರ್, ಉಂದು ಗುಪಿತ ಸಂಗತಿ ಪಣ್ಡ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್. ಕಾಡ್ಡ್ ಪಾಂಡವರೆನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಪನೇ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್.

ಈ ಕಡೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೋಂಟೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಧೌಮ್ಯರೆನ್ ಆಶ್ರಮೊದ ಕಾವಲ್‌ಗ್ ಬುಡ್ಡ್ ಪೋಪೆರ್. ಉಂದೆಕೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ಸೈಂದವೆ ಜಯದ್ರಥನ ಜನ ಉಳಾಯಿ ಬತ್ತೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ್ ತೂಯೆರೆ ಬಯಕುವೆರ್. ರುಸಿ ಜನೊಕುಲೆಗ್ ಗೌರವ ಕೊರ್ರು, ಆಯುಧೋಲೆನ್ ಪಿದಾಯಿಡೇ ದೀದ್ ದ್ರೌಪದಿನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆದ್ ಸೊಲೆ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ದೇವೀ ಕೇಣ್ಣೆ, ಇರೆನ ಮೈತಿನೆ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗಿ ದುಶ್ಯಲೆನ ಕಂಡನಿ ಸೈಂಧವರಾಜೆ ಜಯದ್ರಥೆ ಈ ರತ್ನಾಭರಣ, ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆರ್, ದೆತೊನ್ನೆ” ಪಣ್ಡ್ ದುಂಬು ದೀಪೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿ ಸಂತೋಸುಡು, “ಅಂದಾ! ದುಶ್ಯಲೆ ಸುಕೊಟುಲ್ಲೊಲ? ಜಯದ್ರಥೆ ಸೌಕ್ಯನ?” ಪಣ್ಡ್ ಕೇಣುವೊಲು. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ, “ತೂಲೆ, ಯಾನ್ ಪೊಂಜೊವು. ಈ ಉಡ್ಗಿರೆನ್ ದೆತೊಂಬಿನಂಚ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಬತ್ತಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಕ್ಷೆಡನೇ ಕೊರ್ಲೆ. ಯಾನ್ ನಾರಾದ ಸೀರೆನ್ ತುತ್ತುನಾಲು. ಯೆಂಕ್ ಮುತ್ತೇಸಿತನೊನೇ ಸಿಂಗಾರ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಬರಮುಟ್ಟು ನಿಕಲ್ ಬುಡಾರೊಡೇ ಉಪ್ಪುಲೆ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಚಾರೆರ್ನಾ ಬುದ್ಧಂತೆರೇ!

“ಅಪ್ಪೇ, ಈರ್ ದಯದೀದ್ ಉಂದೆನ್ ದೆತೊನ್ನೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರಾಜೆ ಮಲ್ಲಾಯೆ! ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಬೇತೆ ಪಾವುಡೊಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆರ್” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಆಂಡ ದ್ರೌಪದಿ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಡ್ ಪಿದಾಡ್ಡ್ ಪೋಪಲ್.

ಚಾರೆರ್ನ ಮೋನೆ ಬಾಡ್‌ಂಡ್. ಜಯದ್ರಥನಡೆಗ್ ಪಿರ ಬರ್ಪೆರ್.

“ಪ್ರಭೂ, ಎಂಚ ಪಣೊಲಿ? ಆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಉಪಾಯೊಡು ಗೆಂದೈರೆ ಆವಂದ್” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಅಪಗ ಜಯದ್ರಥೆ ತಾನೇ ಪೋದು ತೂಪೆ ಪಣ್ಡ್ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬರ್ಪೆ. ರಾಜೆ ಸೈಂಧವನ್ ತೂದು ಆಶ್ರಮೊದ ಮುನಿಕುಲು ದೂರ ಪೋಪೆರ್. ಆಯೆ ಸೀದಾ ಆಶ್ರಮೊದ ಉಳಯಿ ಬತ್ತೆದ್.

“ದ್ರೌಪದೀ, ಯಾನ್ ಜಯದ್ರಥೆ. ಈ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡ್ಕುವ?” ಪಣೊಂದು ಕುಲ್ಲುವೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ದೈರೊಡು, “ಪೋಡ್ಕುನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಯೆನ ಮೈತಿದಿನ ಕಂಡನಿಯತ್ತಾ? ಯೆಂಕ್ ಮೆಗ್ಗಲೆಕನೆ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಇಲ್ಲಡ್ ಇಜ್ಜೆರ್. ಯಾನ್ ಒರಿ ಉಪ್ಪುನಗ ಈ ಮುಲ್ಲು ಕುಲ್ಲುನವು ಸರಿಯತ್ತ. ಉಂದು ನಿಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತುಪ್ಪುನ ಇಚಾರೊನೇ ಅತ್ತ?” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಜಯದ್ರಥೆ ತೆಲ್ಲೊಂದು, “ಆಹಾ! ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಪತಿವ್ರತೆ ಅತ್ತಾ? ಐವರೆನ ಬೊಡೆದಿ ಪತಿವ್ರತೆ ಆಪಿನೆಂಚ? ಲೋಕ ಉಂದೆನ್ ಒಪ್ಪುನೆಂಚ?”

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಸೈಂದವನ ನಡಕೆ ತೂದು ಪೋಡಿಗ್ ಪುಟ್ಟುದು ಪಿದಾಯಿ ಪೋಪೊಲು.

ಸೈಂಧವೆ ಅಡ್ಡಬತ್ತದ್ ಆಲೆನ ಸೆರಂಗ್ನ್ ಒಯ್ತದ್ ಹಿಂಸೆಗ್ ದುಂಬಾಪೆ!

ದ್ರೌಪದಿ “ಹಾ! ಭೀಮಾ. ಹಾ! ಧರ್ಮರಾಯಾ” ಪಣ್ಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಲೊಲು.

ಸೈಂದವೆ ಅಲೆನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕೈಯಿಪಾಡ್ ಒಯ್ತಂದೇ ಪೋಪೆ. ಅಪಗ ಅಲ್ಪ ಇತ್ತಿನ ಬೆರಣೆರ್,

“ಅಯ್ಯೋ, ಇಂಬ್ಯಲ್ ಪಾಂಡವೆರ್ನ್ ಬೊಡೆದಿ ಅತ್ತಾ? ರಾಜಾ ಬುಡ್ಲ” ಪಣ್ಡ್ ಅಡ್ಡ ಉಂತಿಯೆರ್.

ಸೈಂಧವೆ ಕತ್ತಿ ಬೀಜಾದ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ಗಿಡಪ್ಪುವೆ! “ರಮಣೀ, ನಡಪು! ಈ ಮುನಿಕ್ಲೆನ ಜತೆಟ್ ಬದ್ಲೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಯೆನ ಅರಮನೆಕ್ ಬಲ್ಲ.” ಪಣೊಂದು ಒಯ್ತಂದೇ ಪೋಪೆ. ಧೌಮ್ಯರ್ ಪಿರಾವುಡೇ ಬತ್ತೆರ್. ರಕ್ಷೋಘ್ ಸೂಕ್ನೊನು ಪಠಣ ಮಲ್ತೆರ್. ಜಯದ್ರಥನ್ ತಡೆಪ್ಪರೆ ಪ್ರಯತ್ನೊಲ ಮಲ್ತೆರ್.

ಆಂಡ ದುಸ್ಸೆ, ಪೊಡುಂಬೆ, ಸೈಂದವೆ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ದ್ರೌಪದಿನ್ ರಟ್ಟಿದ ಬಲೊಟು ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾವೊಂಡೆನೆ!

ಮುನಿಕುಲು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬೋಂಟೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಅಕಲ್ಲ ದಾನೆ ಬತ್ತೆರ್ಂದ್, ಕೇಣ್ಣಗ, ಅಕುಲು ಪೋಡಿದೇ ಪಂಡೆರ್, “ಪ್ರಭೂ, ಯೆಂಚ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಸೈಂಧವ ದೊರೆ, ಇನಿ ರಾವಣಲೆಕ ಆತೆ! ಪಾಂಚಾಲಿ ಜಾನಕಿಲೆಕ ಆತೊಲು. ನಿಕುಲು ಇತ್ತೆನೇ ರಾಮನಂಚ ಆರಬಾರೊದ ಬೀರ ತೋಜಿಪಾವೊಡು.”

ಅಪಗನೇ ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆರ್ ಅಣ್ಣನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೆತೊಂದು ಸೈಂದವನ ಬೆರಿಪತ್ತಿಯೆರ್!

ಸಾದಿಡ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ನೆಂಪಾಂಡ್. ಆಕ್ಲೆಡ ಉಪ್ಪುನು ಬೋಂಟೆಗಾಪಿನ ಕಯ್ತುಲತ್ತಂದೆ ಅಸ್ತೊಲತ್ತೆ. ಆಶ್ರಮೊಗು ಪೋದು ಕಣಪಿನಾತ್ ಪೊರ್ತು ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ, ಸೈಂಧವನ ಮುಸುಂಡು ತಿರ್ಗಾವೆರೆಗ್ ಈತೇ ಯಾವು ಪಣೊಂದು, ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆರ್. ಇನಿ ದುರ್ಯೋಧನನ ತಂಗಡಿ ದುಶ್ಯಲೆನ ಕರಿಯಣಿ ಬಾಗ್ಗೆ ಕಡ್ಡಿಲೆಕನೆ!” ಇಂದ್ ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಆತಾನಗ ಸೈಂಧವನ ಸೇನೆ ತೋಜಿಂಡ್. ಸೇನೆಗೇ ಪಗರಿಲೆನ್ ರಟ್ಟಾಯೆರ್.

ಜಯದ್ರಥ ಸೇನೆಗ್ ಪಂಡೆ, “ಓ.. ಮೊಕುಲು ಬಾರಿ ಬೀರೊದಕುಲ? ಸೈನಿಕೆರೇ, ನಿಕುಲು ಪೋಡ್ಯಡೆ. ಯಾನ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆತೊಂದು ಊರುಗು ಪೋಪೆ. ನಿಕುಲು ಮೊಕಲ್ಲ ಕಡುಕಟುರ ಕಾಳಗ ಮಲ್ತದ್ ಮುಲ್ಪನೇ ತಡೆತ್ ದ್ ಉಂತಾಲೆ.”

ಆಯನ ರಥ ದುಂಬು ಪೋಂಡು.

ಆಂಡ ಆಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ನಡತ್ ಜಿ. ಭೀಮನಕ್ಲೆಗ್ ಅಯನ ಮನಸ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ಭೀಮೆ ಮರೊತ ದಿಂಡ್ ಕೊಂಬೆಲೆನೇ ಪೊಳ್ತುದು, ಅಯಿಟೇ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ದರ್ತ ಜೆಪುಡಾದ್, ಜಯದ್ರಥನ ಬೆರಿ ಮುಟ್ಟಿಯೆನೆ! ಅಯಿಡ್ ದುಂಬೇ, ಗಟ್ಟಿ ಸೊರೊಟು, “ದ್ರೌಪದೀ, ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ. ಧೌಮ್ಯರ್ ಈತನೆಟ್ಟನೇ ನಿಕ್ ರಕ್ಷಾ ಮಂತ್ರೊದ ವಜ್ರಪಂಜರೊನು ನಿರ್ಮಿದೆರ್” ಪಣ್ಡ್ ದೈರೊದ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಣಾದೆ.

ಒಂಜೇ ಗುತ್ತುಡು ಭೀಮೆ ಸೈಂಧವನ ರಥೊಕು ಲಾಗಿಡ್ ಸೈಂಧವನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಪುಜೆಂಕೆರೆಗೇ ಸುರು! ಆಂಡ ಅರ್ಜುನೆ, “ಭೀಮಾ, ಆಯನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಮುಯ್ತುಡ. ಆಯನ್ ಒಯ್ತಂದು ಪೋದು ಅಣ್ಣನ ದುಂಬು ದೀಕ. ಅಣ್ಣೆ, ಆಯನ್ ದೀವಡ್. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಕೆರಡ್. ಇತ್ತೆ ಒಯ್ತಂದು ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮಗ್ ಸೈಂಧವನ್ ಸೈಪಾವುನನೇ ಆಸೆ. ಅಯಿಕ್ ಅರ್ಜುನೆ, “ಭೀಮಾ ದ್ರೌಪದಿ ರಥೋಟೀ ಉಪ್ಪಡ್. ಆ ಸೈಂದವ ನಾಯಿನ್ ತಿರ್ತ ನೂಕುದು ಬುಡ್ಡ. ಧೌಮ್ಯೆರ್ ರಥೋಟೀ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋವಡ್” ಪಣ್ಡ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪೆ.

ಸೈಂಧವನ್ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟುದ ಬಲ್ಡ್ಡ್ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್!

“ಪೋಣ್ಣನ್ ಕಂಡೊಂದು ಪೋಪಿನಾಯಾ, ನಡಪು” ಪಣೊಂದು ನಡಪಾವೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಸೈಂಧವಗ್ “ಈ ನೀಚ ಕಜ್ಜದ ಅಜಕೆ ನಿನ್ನನೆನ? ಅತ್ತ ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣಿನನ? ಪೋಣ್ಣನ್ ಕಂಡುನ ಕಲ್ಪೊನು ಯೇರೆಡ ಕಲ್ತ?” ಪಣ್ಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಕೋಂಗಿ ಪಾತೆರುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ ಮತ ಸಾದಗೊನು ಮೆಚ್ಚುನ ಮನೋಧರ್ಮದಾಯೆ ಅತ್ತತ್ತ? ಆಯೆ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ತೂದು, “ಭೀ! ಇಂಬೈ ಸಿಂಧು ರಾಜೆ ಅತ್ತಾ? ಆಯಗ್ ಬೇನೆ ಆವೊಂದುಂಡು. ನಿಕಲೆಗ್ ಕರುಣೆನೇ ಇಜ್ಜ? ಬೇಗ ಬುಡ್ಡಾಲೆ” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಭೀಮೆ ಒಪ್ಪಿಜೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಆಯೆ ಪಂಡಿನಂಚನೇ ಆವೊಡು. “ಛೆ! ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡಿನವೇ ಎಡ್ಡೆ. ನಮ ಮೆಗ್ಗಿ ದುಶ್ಯಲೆ ಕಂಡನಿನ ಕಳೆವೊಂದು ವಿಧವೆ ಆವೊಡ? ಗಾಂಧಾರಿ-ಕುಂತಿಯೆರ್ನ ಜೋಕುಲೆಡ್ ಬೇದಬಾಮೊಲು ದಾಯೆಗ್? ಭೀಮಾ ಬಲ್ಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡ. ಶಿವಶಿವಾ! ಲಡಾಯಿಡ್ ಪತ್ಕಣತಿನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ದಿನವು ರಾಜಧರ್ಮ ಅತ್ತಂದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆತೇ. ಬೇತೆ ದಾದಲ ಪಣ್ಣಜಿ” ಪಣ್ಡ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಭೀಮೆ ಸುಲಬೊಡು ಒಪ್ಪಿಜೆ. “ಯೆಂಕ್ ಇಂಬ್ಯನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಆಸೆ. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಇಂಬ್ಯನ್ ಬುಡ್ಡಿನ ಆಸೆ. ಇತ್ತೆ ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ಸಲಿತ ಆಪಿಲೆಕ ದಾದಾಂಡಲ ಮಲ್ಪೊಡು” ಪಂಡಿಗಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಧೌಮ್ಯೆರೆಡ ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯ ಕೇಣುವೆ. ಆರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಆತ್ಮ ಗೌರವ ಉಪ್ಪುನ ಸೈಂಧವಗ್ ಮಾನಭಂಗ ಮಲ್ತಂಡ ಅವು ಮರಣೊಗು ಸಮ.”

ಭೀಮೆ ಒಪ್ಪುವೆ. ಪರ್ದೆದ ಬಿಸತ್ತಿಡ್ ಸೈಂಧವನ ತರೆಕುಜಲ್ ಗೀಸ್‌ದ್, ಬೋಳುಮಂಡೆ ಮಲ್ತಂದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಬೊಕ್ಕ ಪೊಂಜೊವುಲು ಬತ್ತಂದ್ ಆ ಬೋಳುಮಂಡೆನ್ ಬಿರೆಲ್ದ ಬೊಟ್ಟಿಯೆರ್. ಮಾತೆರಾ ಬಂಜರ ತೆಲ್ತೆರ್. ಕಡೇಕ್ ಭೀಮೆ ಕಟ್ಟಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾದ್, “ಛೂ! ನಾಯಿ ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಸೈಂಧವಗ್ ಅಪಮಾನೊಡು ಜೂವ ದೆತ್ತೊಂಬಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಕಾಮೊದ ಉರೈಲ್ ಜತ್ತಂದ್, ವೈರಾಗ್ಯ ಉರುಕ್ಕುಂಡು! ಮನ್ನಥವೈರಿ ಶಿವನ ಧ್ಯಾನೊಡು ಉಗ್ರ ತಪಸ್ ಮಲ್ತೆ. ತಪಸ್ಸನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ತೋಜಿ ಬತ್ತಿನ ಶಿವಡ ‘ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒಂಜಿ ದಿನೊತ ಮಟ್ಟಗಾಂಡಲಾ ಗೆಂದುನ ಆಸೆ’ ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ ಶಿವೆ, “ಅವು ಯೆನಡ ಆವಂದ್, ದಾಯೆ ಪಣ್ಂಡ ಅರ್ಜುನಗ್ ಯಾನ್ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊನು ಕೊರ್ಪು ಆತ್‌ಂಡ್. ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದಕ್ಲೆನಾಂಡ ಒಂಜಿ ದಿನ ಈ ಗೆಂದೊಲಿ” ಪಣ್ಡ್ ವರ ಕೊರ್ಪೆ. ಸೈಂಧವಗ್ ಆತೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

ಇಂಚಿಡ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಚಿಂತೆ ಸುರು!

“ಒಂಜೆದ ಮಿತ್ತ ಒಂಜಿ ಆಪೊತ್ತುಲೇ ತನನ್ ಬೆರಿಪತೊಂದು ಬರ್ರತ್ತ? ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚ?”

ತನ ಮನಸ್‌ದ ಈ ಅಕ್ಲಾಸೊನು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ರುಸಿಕ್ಲೆಗ್ ಪಣ್ಣಿಗ್ ಆರ್, ವಿಶ್ವಂಭರಿ, ಕೈಟಭಾಂತಕೆ,

ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರೆ ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಅನ್ವೇಸಿನ ಕಸ್ತೊಲೆನ್, ರಾಮಾಯಣ ಕತೆನ್ ಪಂಡ್ ಪಂದ್ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಕೇಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಬೆಂಗ್ ಬೇನೆನ್ ದೆಂಗಾದ್ ದೀಪೆ. ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣೆನ್ ನಟ್ಟೊನುವೆ.

ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆ

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುನಿಕುಲು ರಾಮಾಯಣೊದ ಕತೆನ್, ಅಂಚೆನೇ ಸತಿಸಾವಿತ್ರಿ ತನ ಸತಿಧರ್ಮೊಡು, ಗುಣಸುಬಾವುಡು, ಯಮನ ಕೈಯಿಟ್ಟಿನ ಕಂಡನಿನ ಬದ್ಕಾಯಿನ ಸಂಗತಿಲ್ಲೊ ಪಂಡೆರ್. ದ್ರೌಪದಿಲ ಸಾವಿತ್ರಿನಂಚೆನೇ ಕಂಡನಿಯೆರೆಗ್ ನಿಷ್ಕೆಡ್ ನಡಪುನಾಲ್ಂದ್ ಪುಗಾರ್ವೆರ್. ಕಂಡನಿನಾಕ್ಲೆನ್ ಎಡ್ಡೆನ್ ಬಯಕುನ ದ್ರೌಪದಿಡಾದ್, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಸೋಲು ಆವಂದೆ, ಎಳ್ಳೆನೇ ಆಪುಂಡುಂದು ಪಂಡಿನೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್ ದಿಗಿಲ್ ದೂರ ಆಂಡ್. ಕಾಡ್ ಬದ್ಕ ಮುಗಿತಲೊಕು ಬರೊಂದುಂಡು ಪಣ್ಣಿನ ಸಮಾದಾನಲ ಸೇರೊಂದು ಮಾತೆರ್ಲ ಗೆಲವುಡಿತ್ತೆರ್.

ಆತಾನಗ ನನೊಂಜಿ ಆಪೊತ್ತು ಒದಗ್ಂಡ್.

ಮುನಿಜನೊಕ್ಲೆನ ನಡುಟು ಮೊಕುಲು ಒಂಜಿ ಆಶ್ರಮೊಡಿಪ್ಪುನಗ, ನಿರೆಕರೆತ ಒರಿ ಬೆರಣನ ಆಶ್ರಮೊಡ್ಕು, ಯಜ್ಞಸಾಧನ 'ಆರಣಿ'ನ್ ಸಾರಂಗ ಮುರ್ಗ ಪತೊಂದು ಪೋದಿತ್ತಂಡ್. ಯಾಗೊಡು ಅಗ್ನಿ ಉಂಡುಮಲ್ವೆರೆ ಬೋಡಾಯಿನ ಶಮೀಮರೊತ ತುಂಡು ಅವು. ಆವು ಉಪ್ಪಂದೆ ಬೆರಣೆ ಯಾಗ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಇಚ್ಚೆ. ದಾದ ಮಲ್ಪುನು? ಸಾರಂಗ ಕಾಡ್ ದುಳಾಯಿ ಬಲ್ತ ಪೋತುಂಡು. ಆ ಮುನಿನ ಬೊಡೆದಿ ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಪೋಡಿಗ್ಡೆ ನಡ್ಲಿಯೊಲು. ಬೆರಣೆಲಾ ಕಂಗಾಲಾದ್, ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಬಲ್ತ ಬರ್ಪೆ. ಬತ್ತಿನಾಯೆ, "ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ದೋಷ ನಿಕ್ಕೆ ತಟ್ಟುಂಡು" ಪಣ್ಣ್ ದೂರುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಡೆಕೊಡಿ ಅರ್ತ ಆವಂದೆ, ಇಚಾರ್ಪುನಗ ಬೆರಣೆ, ಆರಣಿನ್ ಪತೊಂದು ಪೋಯಿನ ಸಾರಂಗ ಕಾಡ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಪೋಯಿನೆನ್ ಪಂಡ್, "ಅಗ್ನಿಕಾರ್ಯೋಗು ಅಡ್ಡಿ ಆಯಿನ ದೋಷ ಯಜಮಾನೆ ನಿಕ್ಕೆ ತಾಗುಂಡು" ಪಣ್ಣಗ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ನಡತಿನಿ ದಾದಂದ್ ತೆರಿಂಡ್.

ಆಯೆ ತಡ ಮಲ್ತೆಜೆ. ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಬೋಂಟೆದಕ್ಲೆನ ಯೇಸೊಡು ಸಾರಂಗೊನು ನಾಡೊಂದು ಕಾಡ್ ಪಿದಾಡ್ಚೆನೆ! ಶ್ರೀರಾಮೆ ಮಾಯೊದ ಮುರ್ಗೊನು ಬೆರಿಪತ್ ದ್ ಪೋಯಿಲೆಕನೇ ಪೋಯೆರ್. ಕಾಡ್ ಇಡಿಲಾ ಬಲಿಬತ್ತೆರ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಬೆಳ್ಳಾರ ಬಲೆ ಪಾಡ್ಚೆ, ತೊಪ್ಪು ಪರಡ್ಚೆ, ಸಾರಂಗೊನು ಪತ್ತಿಯೆರ್. ಅಯಿತ ಕಬಕೆಕೊಂಬುಡು ನೇಲೊಂದಿತ್ತಿನ ಆರಣಿನ್ ದೆತೊಂಡೆರ್. ನನ ಪಿರ ತಿರ್ಗ ಪಣ್ಣಗ ದೊಂಬುದ ಉರಿಟ್, ಬಾಡ್ಚೆ ಪೋತಿನಕ್ಲೆನ ಕಂಟೆಲ್ದ ಪಸೆ ಆಜಿದಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆಸೊಡು ದಾಲ ತೀರಂದೆ ನಿರೆಲ್ದ ಕೋಡಿಡ್ ಜೆತೊಂಡೆರ್.

ಅಪಗ ಅಸರ್ ಅರತೊನುನ ಆಸೆಡ್, ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಕುಲಡ, "ಬಾಚೆಲ್ದ ದಾಲ ತೀರುಜಿ. ನಮ ಆಶ್ರಮ ದೂರ. ಮುಲ್ಪ ಮುಟ್ಟೊಡು ನೀರೇ ತೋಜುಜಿ. ಒಂತೆ ದೂರೊಡೊಂಜಿ ಸರೋವರ ಉಂಡತ್ತೆ? ಅಲ್ಪ ಪೋದು, ತಾಮರೆದ ಇರೆಟ್ ನೀರ್ ಪತೊಂದು ಬಲ್ಲ" ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡುವೆ.

ನಕುಲೆ ಉಲ್ಲೇಸೋಡೇ ಪೋಪೆ. ತಂಪು ಗಾಳಿ ಬೀಜುನ ಕೋಡಿಡೇ ನಡತ್‌ದ್ ಕಿರೆನ್ ನಾಡಿಯೆ. ಒಂತೆ ದೂರೋಡೇ ತಂಪುಸೆಲಿನೀರ್ದ ಪೊರುದ, ಕಿರೆನ್ ತೂದು ಆನಂದೊಡು, “ಸುರೂಟು ಯಾನ್ ಅಸರ್ ಅರತೊನುವೆ.. ಬೊಕ್ಕ ಆಕ್ಲೆಗ್ ನೀರ್ ಪತೊಂದು ಪೋಪೆ” ಪಣ್ಣಿನ ನಿಚ್ಚಯೊಡು ನೀರ್‌ಗ್ ಜತ್ತೆ. ಕೈಕಾರ್‌ಮೋನೆ ದೆಕ್ಕದ್ ನೀರ್ ಪರೈರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುನಗ, ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ಒರಿ ಯಕ್ಷ ತೆಲ್‌ದ್,

“ಅಯ್ಯಾ, ನಕುಲ ಒಂತೆ ಉಂತುಲ! ಯಾನ್ ಕೇಣುನ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಸಂದಾಯ ಕೊರುದ್ ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ನೀರ್ ಪರ್ರ” ಪಣ್ಣೆ.

ನಕುಲಗ್ ಬಾಜೆಲ್ಡ್ ದಾಲ ತೀರಂದ್. ಯಕ್ಷನ ಪಾತೆರೊಗು ಕೆಬಿ ಕೊರಂದೆ ಸುರೂಟು ನೀರ್ ಪರೈ. ಬೊಕ್ಕ ತಾಮರೆದ ಇರೆಟ್ ನೀರ್ ಪತೊಂದು ದಂಡೆಗ್ ಬರೈ. ಆಂಡ ಅಲ್ಪನೇ ಮತಿ ತತ್ತದ್ ಬೂರೈ.

ಮೆಗೈ ದಾಯೆಗ್ ಬತ್ತೆಜೆ ಪಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಹದೇವನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಆಯಗ್ಲಾ ಅವ್ವೆ ಅನ್ಬವ! ಆಯೆಲಾ ಯಕ್ಷನ ಪ್ರಶ್ನೆದ ಪಂಚಿತಿಗೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ನೀರ್ ಪರ್ದ ದಂಡೆಡ್ ಮತಿತತ್ತದ್ ಬೂರೈ! ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ದಾದ ಆಪೊತ್ತು ಬತ್ತಂಡ ಪಣ್ಣೆ ಕಂಗಾಲಾಯಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅರ್ಜುನನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಆಯೆ ಕಿರೆತ ದಂಡೆಡ್ ಇರುವೆರ್ ಮೆಗೈನಕುಲು ಮತಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬೂರ್ದಿನೆನ್ ತೂಂಡಲಾ ಸುರೂಟು ನೀರ್ ಪರ್ದ ಬೊಕ್ಕ ಇಚಾರ್ಪುನ ಇರಾದೆಡ್ ನೀರ್ ಪರೈರೆ ಪೋಯೆ. ಅಪಗ ಕೇಣ್ಣೆ ಬತ್ತಿನ ಯಕ್ಷನುಡಿನ ಗೆಣ್ಣೆಜೆ. ನೀರ್‌ಪರೈ. ಮಿತ್ತ ಬತ್ತಿನಾಯೆ ಮೆಗೈನಕಲ್ಚಂಚ ಮತಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬೂರೊನುವೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಅಕಲ್ಪವುಲಾ ತಪ್ಪತ್ತ. ಬಾಜೆಲ್ ಆತಿನಾಯೆ, ಕಾಮ ಕೆಜಲ್ದಿನಾಯೆ, ಜೂಜುದ ಚಟ ಇತ್ತಿನಾಯೆ ವಿವೇಕೊನು ಒರೊನುಜೆ. ಮೊಕಲೆಗ್ಲಾ ಅಂಚನೇ ಆಯಿನಿ.

ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಬರಂದಿನೆನ್ ತೂದು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಚಿಂತೆ ಎಚ್ಚಿದ್ ಭೀಮನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ ಮೆಗೈನಕಲೆನ ಪಜ್ಜೆ ಗುರೊಡೇ ಕಿರೆತಡೆಗ್ ಪೋಯಿನ ಭೀಮೆ , ಕಿರೆತ ದಂಡೆಡ್ ಮೂವೆರ್ದಾ ಮತಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬೂರ್ದಿನೆನ್ ತೂಯೆ. “ಓ! ಮೊಕುಲು ಸೈತ್‌ದೆರ್‌ಂದ್ ತೋಜುಂಡು. ಕೆರ್ದಿನಯನ್ ಯಾನ್ ಬುಡ್ಪುಜಿ. ಆಂಡ ಸುರೂಟು ನೀರ್ ಪರೊನುವೆ. ಆಯೆಸ ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಪಗೆನ ಎಲು ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೆರ್ದಿನಾಯೆ ಯಮೆ ಆಂಡಲಾ ಅಯನ್ ಬುಡಯೆ. ಕಂಟಿಲ್ಲೇ ಪತ್ತುವೆ” ಪಣೊಂದು ನೀರ್ ಪರೈರೆ ಪೋಪೆ.

“ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಸರೋವರ ಯೆಂಕ್ ಸೇರ್ದಿನವು. ಯೆನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ನೀರ್ ಪರೈರೆ ಪೋವಡ” ಪಣ್ಣೆ ಯಕ್ಷನುಡಿ ಕೇಣ್ಣೆ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಭೀಮೆ ಬಾಜೆಲ್ ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದೆ ಆ ನುಡಿನ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಸುರೂಟು ನೀರ್ ಪರೊಂಡೆ. ಮಿತ್ತ ಬತ್ತಿನಾಯೆ ಮೆಗೈನಕಲ್ಚ ಬರಿಟೇ ದಢಾಲ ಮಗ್‌ರ್ದ ಮತಿತತ್ತದ್ ಬೂರೊಂಡೆ!

“ಎಲ ಕತೆನೇ, ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚಾಂಡ್? ಪೋಯಿನಕುಲು ಒರಲಾ ಪಿರ ಬತ್ತೆಜೆರತ್ತ?” ಇಂಚ ಅನ್ಯಾಸೊಡು, ಯೆತೆಟ್, ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಾನಾದೇ ನಾಡೊಂದು ಪೋಪೆ. ಕಿರೆತಡೆಗೇ ಬನ್ನಗ, ಸೈತಿಲೆಕ ಸಾಲ್‌ಡ್ ಬೂರೊಂದಿನ ಮೆಗೈನಕುಲು! ಎಣ್ಣಂದಿನ ಈ ನೋಟ ಮನಸ್‌ನ್ ತುಚ್ಚಿಂಡ್. ದುಕ್ಕೊಡು ಬುಲ್ತೊಂದು ಮೆಗೈನಕಲ್ಚ ಉಡಲ್ಡೆ ಉಸುರು ಉಂಡಾ ತೂಪೆ. ಗಾಯಗಡಿ ಇಜ್ಜಂದೆನೇ ಅಕಲೆನ ಉಸುರು ಉಂತುದು ಪೋತಿಲೆಕ ಉಂಡು.

“ಉಂದು ದಾದ ಇಚಿತ್ತ? ಅಯ್ಯೋ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪವಿತ್ರ ಚಂದ್ರವಂಸೊಗು ಹಾನಿಯಾಂಡತ್ತಾ? ಕೌರವಾ, ನಿನ ಛಲ ಗೆಂದಂಡತ್ತ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಗೆನಕ್ಲೆಗ್ ಉಂದು ಸಂತೋಸುದ ಸುದ್ದಿ ಆಂಡತ್ತ? ಅಯ್ಯೋ! ನಾಲ್ವೆರೆನ್ನಾ ಇಂಚ ಕೆರ್ದಿನಕುಲೇರ್? ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ? ಶಿವಶಿವಾ!” ಪಣ್ಣೆ ಬುಲ್ತೆ.

ಅಯಿಗ್ಲಾ ಬಾಜೆಲ್ಡ್ ದಾಲ ತೀರಂದಿನೆಕ್ ಸುರೂಟು ನೀರ್ ಪರ್ಡ್, ಬೊಕ್ಕ ದುಂಬುದ ಕಜ್ಜ ಮಲ್ಪುವೆ ಪಣ್ಡ್ ನೀರ್ಗ್ ಜಪ್ಪುವೆ.

ಅಪಗನೇ ಯಕ್ಷವಾಣಿ ಕೇಣ್ಂಡ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಈ ಯೇರ್? ಮದೆಟ್ ದಾದ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ? ಈ ರಕ್ಕಸೆನಾ? ಕಿನ್ನರೆನಾ? ದೇವತೆನಾ?

ಯಕ್ಷೆ : “ಯಾನ್ ಯಕ್ಷೆ, ಈ ಸರೋವರ ಯೆನ್ನವು. ನಿನ್ ಮೆಗ್ಯನಕಲೆನ್ ಅಂಚ ಜೆಪುಡಾದಿನಿ ಯಾನೇ! ಯಾನ್ ಕೇಣುನ ಪ್ರಶ್ನೆಲೆಗ್ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ತು ನೀರ್ ಪಲ್ಲೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣಂದೆ ಅಂಚ ಆತೆರ್! ನಿಕ್ಲಾಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಣುವೆ. ಈಯಾಂಡಲಾ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಲ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಅಕಲ್ನ ಸಾಲ್ಡೇ ಅಂಚಿನೇ ಚೆತೊನ್ನ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಆವಡ್, ದಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಲ್? ಕೇಣ್ಲ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಕಡಲ್ಗ್ ಸರಿಸಮ ಒವ್ವು? ಬೂಮಿಗ್ ಹಿತ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ ಯೇರ್? ಬೂಲೋಕದಕ್ಲೆಗ್ ಅಪ್ಪೆ ಯೇರ್? ಸೂರ್ಯಪ್ರಭೆಗ್ ಸಮ ಆಪಿನವು ದಾದವು? ಮಾತ ಧರ್ಮಲೆನ ಸಾರ ಯೆಂಚಿನ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಕಡಲ್ಗ್ ಸಮಾನ ಆಕಾಶ. ಲೋಕೊಗು ಹಿತಕಾರಿ ದೇವೇಂದ್ರೆ. ಮನುಜೆರೆಗ್ ಅಪ್ಪೆ ಗೋವು. ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಕ್ ಸತ್ಯೋನೇ ಸರಿಸಮ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಯೇರ್?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್‌ದಾಯೆನೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಬೆರಣೆರೆಡ್ ಶ್ರೋತ್ರಿಯೆರ್ ಯೇರ್?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ವೇದೊದ ಸಾರೊನು ಸರಿಯಾದ್ ತೆರಿದಿನಾಯೆ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಸುಜನೆರೆಡ್ ‘ಮಹಾಪುರುಷೆ’ ಯೇರ್?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಅಹಿಂಸೆನ್ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ.”

ಯಕ್ಷೆ : “‘ಧೀಮ’ ಪಣ್ಡ್ ಯೇರೆನ್ ಪಣೊಲಿ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ತ್ರಿಕರಣಪೂರ್ವಕ ಸಾಧುಲೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲೇ ‘ಧೀಮೆ’ರ್.”

ಯಕ್ಷೆ : “‘ದೇವಪ್ರಿಯೆ’ ಯೇರ್?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಪರೋಪಕಾರಿಯೇ ದೇವಪ್ರಿಯೆ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಕಸ್ತ ಆಪಿನಿ ಯೇರೆಡ್?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ನನೊರೈನ ಏಳ್ಗೆನ್ ಬಯಕಂದಿನಾಯಡ.”

ಯಕ್ಷೆ : “ಜಗತ್ತ್‌ಡ್ ನಿಂದ್ಯೆ ಯೇರ್?”

- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ನನೊರೈನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುನಾಯೆನೇ ನಿಂದೈ.”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಅಭಿವಂದೈ ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ನನೊರೈನ್ ಹಿತೊನೇ ಬಯಕುನಾಯೆ ಅಭಿವಂದನೆಗ್ ಯೋಗೈ.”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಬದ್ಕದ್ ಸೈತಿಲೆಕ್ಕ ಉಪ್ಪುನು ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಕಡು ಬಡವೆ ಬದ್ಕದ್ಲಾ ಸೈತಿಲೆಕ್ಕೊಗೆ.”
- ಯಕ್ಷೆ : “ದೇಶೊನು ಹಾಳ್ ಮಲ್ಪುನು ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ತನ ಇಸ್ಪದಂಚೆನೇ ಮಾತಲಾ ನಡಪೊಡು ಪಣ್ಣಿನ ರಾಜಡ್ ದೇಶೊಗು ಹಾಳ್.”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಯಾಗ ಹಾಳಾಪಿನಿ ಒಯಿಟ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ದಕ್ಷಿಣೆ ಸರಿಕಟ್ಟ್ ಕೊರ್ಪಿಡ”
- ಯಕ್ಷೆ : “ನರಕೊಗಾಪಿನಾಯೆ ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಉಪಕಾರೊನು ಮದಪ್ಪುನಾಯೆ”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಸುಜನರೆಡ್ ದೂರ ಒರಿಯುನು ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ವಿದೈ ಬೊಕ್ಕ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಮದೊಟು ಕಣ್ಣ್ ತೋಜಂದಿನಾಯೆ”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಹೇಡಿ ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಲಡಾಯಿದ ಕಳೊಡ್ ಬಲ್ತ ಪೋಪಿನಾಯೆ”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಮರೈ ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಗುರುಕ್ಕೆನ್ ತೆರಿಯೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದಿನಾಯೆ”
- ಯಕ್ಷೆ : “ಅಭಿಮಾನ ಇಜ್ಜಂದಿನಾಯೆ ಯೇರ್?”
- ಧರ್ಮರಾಯೆ : “ಪೊಂಜೊಲೆನ ಪಿರ ಪೋಪಿನಾಯೆ”

ಯಕ್ಷೆಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಧರ್ಮಸಂಗತಿಲೆನ ಚರ್ಚಿಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗೆಂದುವೆ. ಈ ಯಕ್ಷೆ ಯಮನೇ! ಯಮಗ್ ತನ ಮಗನ ಸರಿ ಸಂದಾಯೊಲೆನ್ ಕೇಣ್ಣ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ನನೊಲ ಮಗನ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುನ ಉಮೇದ್. ಅಯಿಕ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಸರಿ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಇತ್ತೆ ನಿನ ಮೆಗ್ಯಾಡ್ಲೆಡ್ ಒರಿಯನ್ ಬದ್ಕಾವೆ. ಯೆರೆನ್ ಬದ್ಕಾವೊಡುಂದು ಈಯೆ ಪಣ್ಣೆ.”

“ಅಂಚಾಂಡ, ಸಹದೇವೆ ಬದ್ಕಡ್” ಪಣ್ಣೆ.

ಸಹದೇವೆ ಲಕ್ಕದ್ ಉಂತುವೆ. ಯಮಗ್ ನನೊಲಾ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುನ ಆಸೆ.

“ನನೊಲ ಒರಿಯನ್ ಬದ್ಕಾವೆ. ಯೇರೆನ್? ಈಯೆ ಪಣ್ಣಿ.”

“ಅಂಚಾಂಡ ನಕುಲೆ ಬದ್ಕಡ್.”

ಯಮನ ಕೃಪೆಡ್ಡಾವರ ನಕುಲೆ ಲಕ್ಕಡ್ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೇಂಡಿನೆತ ಬಗ್ಗಡ್ ಯಮಗ್ ಅಚ್ಚಿರನೆ!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚ ಕೇಂಡೆ? ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನೆರ್ ನಿನ ಸೊಂತ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು. ನಿಕ್ಕ್ ಹಿತವೆರಾದ್ ಉಪ್ಪುನ ಬಲಾಡಿಗೇರೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಮಾದ್ರಿನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಬದ್ಕಾವೊಂಡೆ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಬಯಕೆದ ಮೂಲೊನು ಪಣೊಂಬೆ.

“ಯಕ್ಲಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತೊಡು ಸೈತಿನಪಗ, ಸಹಗಮನೊಗು ಸಜ್ಜಾಯಿನ ತಿದ್ದಪ್ಪೆ ಮಾದ್ರಿದೇವಿ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರೆನ್ ನಿನ ಕೈಯಿಕ್ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅಕಲ್ಲ ಕಸ್ಸ ಸುಕೊಲು ನಿನ್ನವು. ಮೊಕ್ಷೆನ್ ಈಯೆ ಕಾತೊನೊಡು. ನಿನ ಬೇತೆ ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ಲಂಚಿನೇ ಬೇದ ಇಜ್ಜಂದೆ ತೂವೊನ್ನ” ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಯೆಂಚ ಮದಪೊಲಿ?”

ಯಮಗ್ ಈ ಪಾತೆರೊಲ ಒಪ್ಪಿಗೇಯಾಂಡ್. ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನೆರೆನ್ನಾ ಬದ್ಕಾವೆ.

ಮಗನ್ ತರೊಂದು “ಮಗಾ, ಧರ್ಮರಾಯಾ ನಿಕಲ್ಲ ಕಾಡ್ ಬದ್ಕ ಮುಗಿಯೊಂದುಂಡು. ಮುನಿಜನೊಕ್ಷೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಲೆ. ನನ ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊದ ಬಗೆಟ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೊನುಲೆ. ಯಾನೊಂಜಿ ವರ ಕೊರ್ಲೆ. ಆವು ದಾದ ಪಣ್ಂಡ ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊದ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ನಿಕುಲು ಪಾಂಡವೆರ್ಂದ್ ಗೊತ್ತಾವಂದೆ ಉಪ್ಪಡ್. ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊನು ಸುಕೊಟು ಮುಗಿತ್ತಾದ್ ನಿಕುಲು ಎಡ್ಡೆಡ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುಲೆ. ದೈವೊದ ಬಲ ನಿಕ್ಷೆನಂಚಿ ಉಪ್ಪುನೆಡ್ಡಾವರ ನಿಕ್ಷೆನ ಸಾದನೆಗ್ ಅಡಿ ಆಪುಜಿ.”

ಇಂಚ ಮೋಕೆಡ್ ಪಂಡ್ಡ್ ಯಕ್ಷ ರೂಪೊದ ಯಮ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಲೆ.

ಪಾಂಡವೆರ್ ‘ಅರಣಿ’ನ್ ಕಣತ್ತಾದ್ ಬೆರಣಗ್ ಕೊರ್ಲೆರ್. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ತಂಕ್ಷೆನ ಒಟ್ಟುಡೇ ಬತ್ತದಿತ್ತಿನ ಬೆರಣೆರ್, ಮುನಿಕುಲು, ಪರಿವಾರದಕುಲು, ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಗೌರವೊಡೇ ಪಿರ ಕಡಪುಡುವೆರ್. ಧೌಮ್ಯರೆನ್, ಅಂಚಿನೇ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಸುಭದ್ರೆ, ಪಾಂಚಾಲೆರ್, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ಮೊಕಲೆನ್ನಾ ಪಿರ ಕಡಪುಡುವೆರ್.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದು, ಸುಗಿತೊಂದು ಉಪ್ಪುವೆರ್.

ನಮನ ನಮನ ಓ ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಕಾ.

ಓ ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೇಶವಾ. ನಮೋ ನಾರಾಯಣಾ.

* * *

ବିଠାକଣ୍ଠ

ವಿರಾಟ ನಗರೊಡು

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊಗು ಆಪಿನ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದಿತ್ತೆ. ಒಂಜಿ ಎಡ್ಡೆ ದಿನತಾನಿ ಶುಭ ಶಕುನೊದ ಸೊರ ಕೇಣ್ಡ್, ಮೆಗ್ಯನಕಲೆನ್, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆತೊಂದು ಪಿದಾಡುವೆ. ದಿಂಜ ದೂರ ನಡತಿನ ಅಕುಲು ಒಂಜಿ ಗೋಳಿದ ಮರತ ನಿರೆಲ್ಡ್ ಜೆತ್ತ್ದ್ ಆಯೆಸ ಅರತೊನುವೆರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊನು ಒಲ್ಪ ಮಲ್ಪುನು ಪಣ್ಣಿನೆತ ಬಗೆಕ್ ಪಾತೆರಕತೆಕ್ ದುಂಬಾಪೆ... ತಾನೇ ಪಾತೆರೊನು ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಬಡಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕ ಕೌರವೆರ್ನನೆ. ಮೂಡಾಯಿದಾಕುಲು ಕೌರವೆರ್ನ ಮಿತ್ತೆರ್. ತೆನ್ನಾಯಿಗ್ ಪೋವೊಲಿ ಪಂಡ ಅಲ್ಪದಕ್ಲೆಗ್ ನಮ ಮೋನೆದ ಪರ್ಷಯ ಉಂಡು. ನಿರೆಕರೆತ ರಾಜ್ಯೊದಕುಲು ಚಾಡಿಕೋರೆರ್. ನಮನ್ ಕೌರವೆರೆಗ್ ತೋಜದ್ ಕೊರ್ಪಿನಕುಲೆ! ಪಡ್ಡಾಯಿ ರಾಜ್ಯೊದಕ್ಲೆಡ ಬಲ ಕಮ್ಮಿ.. ನಂಕ್ ಆಸರೆ ಕೊರಯೆರ್. ಕೊರ್ಪೆರ್ಡಲಾ ನಮ ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ನಮ ಗುಪಿತ ಬದ್‌ಕ್‌ಗಾಪಿನ ಜಾಗೆ ಬೇತೆ ಒಪ್ಪು? ಪಣ್ಣೆ.”

ಅರ್ಜುನೆ, “ಅಣ್ಣೆರೆ, ವಿರಾಟ ರಾಜ್ಯೊದ ಕೀಚಕಗ್ ಕೌರವೆರೆ ಮಿತ್ತ್ ಪಗೆ ಉಂಡು. ಕೌರವಗ್ ವಿರಾಟ ರಾಜನ್ ತೊಂಡನೇ ಆಪುಜಿ. ಕೀಚಕನ ಸಾಯೊಡ್ಲಾದ್, ವಿರಾಟರಾಜೆ, ಕರ್ಣನ ಅಂಗರಾಜ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಅಯಿತ ಸುತ್ತಮುದೆಲ್ದ ತ್ರಿಗರ್ತ ರಾಜೆರೆಗ್ ಪೋಡ್ಯೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಈಶ್‌ನೇಟನೇ ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೋತುದು ಸಿರ್ಕೆದೆರ್! ಆಯಿಡ್ಲಾವರ ನಮ ವಿರಾಟನ ಮತ್ಸ್ಯರಾಜ್ಯೊಡು ಯೇರೆಗ್ಲಾ ತೆರಿಯಂದಿಲೆಕ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊ ಎಂಚಲಾ ಬದ್ಲೊಲಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅಂಚನೇ ಆವುಣ್ಣಿಲೆಕ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಆವಡ್, ವಿರಾಟ ನಗರೊಡು ಉಪ್ಪನೆಕ್ ಯೆನ್ನಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಅಲ್ಪ ನಂಕ್ ಆಪೊತ್ತುಲು ಬರ್ಪನೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಮಿಂಜೆಸೊಂದು ಬದ್ಲೊಡಾಪುಂಡು. ಅಲ್ಪ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಗುಟ್ಟಾದ್ ದಿನ ದೆಪ್ಪೊಡತ್ತೆ? ಅತ್ತಾಂದೆ ಯೆಂಕ್ ನನೊಂಜಿ ಅನ್ಮಾನ, ನಮ ಈಶ್‌ನೇಟ ರಾಜೆರಾದ್ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತಿನಕುಲು. ಕಾಡ್‌ಡ್ಲ ಗತ್ತಡೇ ಬದ್ಲಿಯ. ಆಂಡ, ವಿರಾಟರಾಜನಲ್ಪ ಬೆಂದ್‌ದ್ ಬದ್ಲೊಡತ್ತೆ? ಯೆಂಚ ಬದ್ಲುವರ? ಯಾನ್ ‘ಕಂಕಭಟ್ಟ’ ಪಣ್ಣಿ ಪುರೋಹಿತಲೆಕ ರಾಜನಡೆಗ್ ಪೋಯೆರೆ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತದೆ.”

ಭೀಮಲಾ ತನ ನಿಚ್ಚಯ ಪಣೊಂಡೆ.

“ಯಾನ್ ಅಟ್ಟಿಲ್ದ ಬೇಲೆದಾಯನ ಯೇಸೊಡು ವಿರಾಟ ರಾಜಡ ಬೇಲೆ ಕೇಣುವೆ.”

ಅರ್ಜುನೆ ದಿಂಜ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ತಜೆ.

“ಯೆಂಕ್ ಯೆಂಚಲಾ ಊರ್ವಶಿನ ಸಾಪೊದ ವರ ಉಂಡತ್ತೆ? ನಪುಂಸಕ ಯೇಸೊದ ತುತ್ತೈತೊಡು ರಾಜಕುಮಾರಿಗ್ ನೃತ್ಯ, ಸಂಗೀತೊದ ಗುರುವಾದ್ ಸೇರೊನುವೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ನಕುಲ-ಸಹದೇವೆರ್ “ಕುದುರೆಲ್ ಬೊಕ್ಕ ಕಯಿಕಂಜಿಲೆನ ರಕೋಲೆದ ಬೇಲೆಗ್ ಸೇರೊನುವ.” ಪಣ್ಡ್ ತೆರಾವೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ದ್ರೌಪದಿನಂಚಿಗ್ ತೂಪೆ.

ಆಲ್ ತಾನ್ ‘ಸೈರಂಧ್ರಿ’ ಯೇಸೊಡು, ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಕಯ್ತಲ್ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರೊದ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪವೆ ಪಣ್ಣಿನ ನಿಚ್ಚೆಯೊನು ಪಂಡೊಲು.

ದಿಂಜ ಜನೊಕುಲು ಉಪ್ಪುನಲ್ಲನೇ ಗುಟ್ಟಾದ್ ಬದ್ಕೊಡಿಣ್ಣಿನವು ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ನಿಯಮ.

ಅಂಚ ಈ ಉಪಾಯೊನೇ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇಸ್ಸ ಆಂಡ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಸಂಕಡ ಆಯಿಲೆಕ ಆಪುಂಡು. “ಯೆನಡ್ತಾದೇ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಈ ಪಾಡ್” ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿಗ್ ಆಯನ ಕಂಟೆಲ್ ಕಟ್ಂಡ್! ಪಸಿತಾಪೊದ ಸೊರೊಟು ಇಂಚಲಾ ಪಣ್ಣೆ.

“ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ನಿಕಲ್ನ ನಿಜ ತೇಜಿನ್ ದೆಂಗಾದ್ ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಕಿಯರ್. ಇತ್ತೆ ರಾಜಮನೆತನೊದ ನಿಕುಲು ನನೊರೈನಿಲ್ಲಡ್ ಬೇಲೆಗ್ ಉಂತುಲೆಕಾಂಡತ್ತ? ಇಂಚ ಆಯಿನಿ ಪಾಪಿ ಯೆನಡ್ತಾದೇ! ಯೆನ್ನಂಚಿನ ಪಾಪಿ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?”

ಆಂಡ ಅಕುಲು ಯೇರಾ ಅಂಚಿತ್ತಿ ಬಾಮೊಡಿಜೆರ್.

“ಅಣ್ಣಾ, ಶರೀರ ಇತ್ತಿನಲ್ಲ ನಿರೇಲ್ ಉಪ್ಪೊಡೇ ಅತ್ತಾ? ನಿರೇಲ್ ಅಲಾಯ್ತು ಉಪ್ಪೆರೆಗಾಪುಂಡ? ಯೆಂಕುಲು ನಾಲ್ತೆರೆಗ್ ಈಯೇ ಜೂವಾತ್ತ್ಯೆ ಈ ಉಪ್ಪುನ ಕಾಡ್ಲ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನೆ! ಈ ಇಜ್ಜಂದಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊಲ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಾಡೇ! ಅಯಿಡ್ತಾವರ ಈ ಬಗ್ಗಡ್ ಈ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಸಮಾದಾನ ಆಂಡ್.

ಅಕುಲು ತೆನ್ನಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ತೆರ್. ನಡುಟು ದುಸ್ಸ ಮುರೊಲೆನ ಬೋಂಟೆಲ ಆಂಡ್. ವಸಿಷ್ಟೆರ್ ಆಶ್ರಮೊದಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ರುಸಿಮುನಿಕ್ಲೆನ ಆಪೊತ್ತುಗು ಒದಗಿಯೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಗಾ ದೇವಿನ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ತಾದ್, ಮತ್ಸ್ಯನಗರೊದ ಕಡೆಕ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಊರುಡ್ಲ ಪಿದಾಯಿಡುಪ್ಪುನ ಒಂಜಿ ಬಿತ್ತಲ್ಡ್ ಇತ್ತೊಂದು ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಗೋಚರೊಗು ಬರಂದಿಲೆಕ, ಚರ್ಮೊದ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಚೀರವುಡು, ತಂಕ್ಲೆನ ಮಾತಾ ಶಸ್ತ್ರ ಅಸ್ತ್ರ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ದಿಂಜಾದ್ ಒಂಜಿ ಪುಣೊತ ಒರುಟು ಗಂಟ್ ಮುಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್. ಅಲ್ಲನೇ ಇತ್ತಿನ ಶಮೀವೃಕ್ಷ ಯೇರ್ದ ಮರೊತ ಮಲ್ಲ ಗೆಲ್ಲೆಗ್ ಆ ಚೀರವುನು ಗಟ್ಟಿಡ್ ತಿಕ್ಕಾದ್ ನೇಲ್ಪಾವೆರ್!

ಇಂಚ ದೆಂಗಾದ್ ಬನ್ನಗನೇ ಪೆತ್ತ ಮೇಪಾವುನ ಗೊಲ್ಲ ಜೋಕುಲು ಬರೊಡೆ?! ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಉಂದು ಪುಣೊತ ಚೀರವು ಪಣ್ಡ್ ನಂಬಿಕೆ ಪುಟ್ಟಾಯೆರ್. ಉಂದೆನ್ ಮುಟ್ಟುಂಡ ಕೇಡ್ ಬರಿನಿ ಕಂಡಿತ ಪಣ್ಡ್ ಪೋಡಿಪಾದ್ ದೂರ ಗಿಡಪ್ಪುವೆರ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಧ್ಯಾನೊಡಿತ್ತೊಂದು ಇಂದ್ರ, ಯಮ, ವರುಣೆರೆಡ ಇಂಚ ನಟ್ಟೊನುವೆ.

“ಓ.... ದೇವತೆಲೇ ಈ ಭೀಮೆ ಮಹಾ ಬೀರೆನೆ! ಆಂಡ ಇಂಬೈ ಕೇಣ್ಂಡ ದಯದೀದ್ ಈ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಕೊರಡೆ. ಯಾನ್ ಕೇಂಡ ಕೊರೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತಾದ್ ಕೇಂಡಲಾ ಕೊರೆ.”

ಭೀಮೆ ಸುರುಟೇ ಕೋಪೊದ ಕಂಡೆ! ಇತ್ತೆ ಕೋಪೊಡು ಕುಂಬರೊಂದು, ಪರಯನಂಚಿ ತೂದು,

“ಅಣ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಕೇಣೊಂಡನ? ಯಾನ್ ಕೌರವನ ಕಡೆತ್ತಾಯೆಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡನ?” ಪಣೊಂದು ಬಿಮ್ಮ ಅಗೊಂದು “ಈ ದೇವತೆಲು ಯೆಂಕ್ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ಕೊರಂದೆ ಅಂಚಿನೇ ದೀವೊಂದುಪ್ಪಡ್. ಈ ಬೂಮಿಲಾ ಯೆಂಕ್ ದಾದಲಾ ಕೊರಂದೆ ಉಪ್ಪಡ್. ಚಿಂತೆ ಇಚ್ಚಿ. ದೇವತೆಲೆನ ಮುಸುಡು ತಿರ್ರಾದ್, ಯಾನೇ ಈ ಅಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ತುಂಬೊಂದು ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಕು ಪೋಪೆ.”

ಭೀಮನ ಅಬ್ಬರ ಧರ್ಮರಾಯ್ ಪೊಸತ್ ಅತ್ತ. ಆಯೆ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ ಭೀಮನ್ ತರೊಂದು, ಮೆಯಿ ಪೂಜಿದ್, ಪಂಡೆ.

“ಅಂಚಿತ್ತ ಭೀಮಾ, ನಮ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊದ ಕಾಡ್ ಬದ್ಧನ್ ಮುಗಿತೊಂದುಲ್ಲ. ಒಂಜೇ ವರ್ಸೊದ ಅಜ್ಜಾತ್ವಾಸ ಒರಿದ್ಂಡ್. ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಈ ಗಡುನು ಎಂಚಲಾ ತಾಳೈಡ್ ಕಳೇವೊಡಾತ್ಂಡ್. ಆಂಡ ನಿಕ್ಕ್ ಕೋಪೊನೇ ದುಂಬು! ಎಲ್ಯ ಎಲ್ಯ ಸಂಗತಿಗ್ಲಾ ಬಿಗಾಡ್ಯಡ ಕೌರವೆ ನಮನ್ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ಪುವೆನೆ. ಅಂಚಾಂಡ ಕುಡ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊ ಕಾಡ್ ಪೋವೊಡಾಪುಂಡು. ಅಂಚ ಪೋಡಿದ್ ಇಂಚ ನಟೊಂಡೆ.”

ಭೀಮ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಯೇಸೊಡು ವಿರಾಟನ ಓಲಗೊಗು, ಬರೈ. ಆಯನ ಕಿಡ್ಕಿಲ್ದ ಬಂಗಾರ್ಡ್ ‘ದಾಳ’ ದೀವೊಂದಿನ ಚೀರವು. ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಮೋನದ ತೇಜಸ್ಸನ್ ತೂದು ಸಭೆತಕುಲು ಕೈ ಮುಗಿಯೆರ್. ರಾಜೆ ವಿರಾಟೆಲಾ ದಿಂಜ ಗೌರವೊಡೇ.

“ಬಲ್ಲೆ, ಕುಲ್ಲಲೆ. ಇರೆನ್ ತೂದು ಮಾತೆರಾ ಧನೈರಾವೊಂದುಲ್ಲ. ಒಲ್ಪಡ್ ಬತ್ತರ್?” ಕೇಂಡೆ.

“ವಿರಾಟ ರಾಜಾ, ಈತ್ನೇಟ ಯಾನ್ ಒರಿ ರಾಜನಲ್ಪ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ. ಅವು ತತ್ತದ್ ಇತ್ತೆ ಈ ರಾಜೊಗು ಇರೆನ ಸೇವೆಗ್ಂದೇ ಬಯ್ಲೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರೊಗು ಆಪೊತ್ತು ಬಯ್ಲೆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ನಾರುಮಡಿ ತುತ್ತೈತೊಡು ಕಾಡ್ ಪೋಯೆರ್. ಅಲ್ಪ ಆಸರೆ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಟಾದ್ ನಿಕ್ಲೆನ ಸೇವೆಗಾದ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಲೆ. ಯೆನ ಪುದಾರ್ ಕಂಕಭಟ್ಟೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ನಡೊಲ್ಲೆಲ, ಬೇಲೆ ಕೇಣೊಂದು ಬಯ್ಲಿನಂಚಿನನೇ!

ಅಯ್ ಪೂಜೆದ ಭಟ್ಟನ ಬೇಲೆ ತಿಕ್ಂಡ್!

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್, “ಜನಮೇಜಯಾ, ಎಂಚಿನ ಆಂಡತ್ತ? ಸಾರಗಟ್ಟೆಡ್ ರಾಜೆರ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಜಿನೇ, ಮುಲ್ಪ ಮತ್ಸ್ಯರಾಜನ ಸೇವೆಗಾದ್ ಬಯ್ಲೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ! ಉಂದು ಕಾಲದ ಮೈಮೆನೇ! ಈ ಮೈಮೆ ಯೇರೆನ್ನಾ ತಿರ್, ಮಿತ್ತ್ ಮಲ್ಪುಂಡು” ಪಣೊಂದು ಕತೆ ದುಂಬರಿಪುವೆರ್.

ಒಂತೆ ದಿನ ಕರೀಂಡ್. ಭೀಮೆ ‘ವಲಲ’ ಪಣ್ಣಿ ಪುದಾರ್ಡ್ ಅಟಲ್ದಾಯನ ಯೇಸೊಡು ಬರೈ.

“ಪ್ರಭೂ, ಯಾನ್ ಅಟ್ಟಿಲ್ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ. ಭೀಮನ ಅರಮನೆಟ್ ಬೇಲೆಡಿತ್ತೆ. ಒಂತೆ ಮಲ್ಪಯುದೊಡು ಅಬ್ಬೇಸಲಾ ಆತ್ಂಡ್. ಭೀಮನಕುಲು ಓಡೆ ಪೋಯೆರ್? ಯೆಂಕ್ ಬೇಲೆಗಾದ್ ತಿರ್ರನನೇ ಬೇಲೆ ಆತ್ಂಡ್. ಮುಲ್ಪ ಮಿನಿ ಬೇಲೆ ತಿಕ್ಕುವ ಪಣ್ಣಿನ ಆಸೆಡ್ ಬಯ್ಲೆ.”

ವಿರಾಟಗ್ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಭೀಮ್ ಬೇಲೆ ತಿಕ್ಂಡ್!

ಆಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಒಂಜಿ ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಆದ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತೆ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಗ್ ನಾಟ್ಯಾರ್ಯ ಆದ್ ಬೇಲೆಗ್ ಸೇರೊಂಡೆ.

ನಕುಲ-ಸಹದೇವರ್‌ಲ ಬೇಲೆ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬತ್ತದ್ ಕುದುರೆ, ಅಂಚಿನೇ ಗೋಶಾಲೆದ ಮುತಾಲಿಕೆದ ಬೇಲೆಗ್ ಸೇರೊನುವೆರ್!

ದ್ರೌಪದಿ ಅಯ್ಯಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ಪುನ 'ಸೈರಂಧ್ರಿ'ನ ಯೇಸೊಡು ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಅರಮನೆತ ಎದುರು ಬತ್ತ ಉಂತಿಯೊಲು. ಆಲೆನ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕಪ್ಪುಕುಜಲ್ಲ ಸಿರಿಮುಡಿನ್ ತೂನಗ ಸೂರ್ಯನ ಉರಿಉಷ್ಟೊಗು ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ಚಂದ್ರನಂಚ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಲೆನ ಕಣ್ಣದ ನೋಟ, ಸೆರಂಗ್‌ದ ಪೊರ್ಲು ತೂದು ಜನೊಕುಲೆನ ಮನಸ್ ಚಂಚಲ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಸೈರಂಧ್ರಿ ರಾಜಬೀದಿಡ್ ನಡತ್ತೊಂದು ಅಂತಃಪುರದಡೆಗ್ ಬರೊಲು.

ಮತ್ಸ್ಯರಾಜ್ಯೊದ ರಾಣಿಯೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಆಲೆನ್ ತೂವೊಂದು, ಬೂಮಿದ ನರಮಾನಿ ಪೊಂಚೊವು ಈತೊಂಜಿ ಪೊರ್ಲೆ? ಇಂಬ್ಯಲ್ ದೇವಲೋಕೊದ ದೇವಕನೈನೇ ಆದುವೊಡು" ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನುವೆರ್. ಸುದೇಷ್ಟೆಗ್ ದಿಂಜ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಸೇವೆದ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ ಆಲ್ ಯೇರ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದು, ಭವನೊಗು ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ ಪಂಡೊಲು. ಅಕುಲು ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್‌ಲ! ದ್ರೌಪದಿ ಹಿತ ಕಮ್ಮೆನದೊಟ್ಟುಗೇ ರಾಜಭವನೊಗು ಪೊಗ್ಗುವೊಲು. ಈ ರೂಪವತಿನ ಸುದೇಷ್ಟೆ ಇಚಾರ್ಪುನಗ ಆಲ್ ತಗ್ಗ್ ಬಗ್ಗ್‌ದ್ ಪಂಡಿನಿ ಇಂಚ.

"ಯಾನ್ ಸೈರಂಧ್ರಿ, ಐವೆರ್ ಗಂಧರ್ವರ್ ಯೆನ ಕಂಡನಿಲ್. ಅಕುಲು ಯೆಂಕ್ ಕೋಪ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಆಕ್ಷೆನ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಮಟ್ಕೆಗ್ ಬುಡ್ಡು ಬಯ್ಲೆ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಬೇತೆ ಯೇರ್ಲ ಉಪದ್ರ ಮಲ್ತಂಡ ಯೆನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಅಕುಲು ಬರ್ಪೆರ್. ಯಾನ್ ಒರ ದ್ರೌಪದಿನ ಅಂತಃಪುರೊಟುಲ ಸೈರಂಧ್ರಿಯಾದ್ ಸೇವೆ ಮಲ್ತದೆ. ಇತ್ತೆ ಇಡೆಗ್ಲ ಬೇಲೆ ನಾಡೊಂದು ಬಯ್ಲೆ. ರಾಣಿಗ್ ಯೆಂಚಿತ್ತಿನ ಸೇವೆನ್ಲಾ ಮಲ್ಪುವೆ. ರಾಣಿವಾಸೊದಕಲ್ಪ ಸಿರಿಮುಡಿನ್ ದಿಂಜ ಪೊರ್ಲುಡು ಕಟ್ಟುವೆ. ಪೂಮುಡ್ವಾದ್ ಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮಯಿ ಪಾಡ್ ಕಣ್ಣದ ಪೊರ್ಲು ನೆಗತ್ತ ತೋಜಿಪಾವೆ.."

ಸುದೇಷ್ಟೆ ಕುಸಿಟಿ ಸೇವೆಗ್ ಸೇರಾವೊಂಡೊಲು.

ಇಂಚ ಆಜಿ ಜನೊಕುಲಾ ಒಂಜೇ ಕೋಡಿಡ್ ಬೇಲೆ ತಿಕ್‌ಂಡ್!

ವಿರಾಟನಗರೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಪತ್ತರೆ ತಿಂಗೊಲ್ ಕಳೆಯೆರ್.

ಆತಾನಗ, ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಮೆಗೈ ಕಾಮ ಕಣ್ಣದ ಕೀಚಕೆ ವಿರಾಟನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪೆ. ಈ ಪತ್ತೆ ತಿಂಗೊಲ್ಪು ಓಲಾ ಇತ್ತಿನ ಕೀಚಕೆ, ಇತ್ತೆ ಊರುಗು ಬತ್ತಿನ ಕುಸಿಟ್, ಸುದೇಷ್ಟೆ ಬಾರೀ ಸಂಬುರೊಡು ಅಯನ್ ಎದ್ದೊನುವೊಲು. ಆ ಪೊರ್ತುಡು ಆಯೆ ತನ ಅಕ್ಕಿನ ಸಗ್ಮಾಲ್ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ನಡುಟಿತ್ತಿನ ಸೈರಂಧ್ರಿನ್ ತೂಪೆ. ನಕ್ಷತ್ರ ಮಾಲೆದ ಇಡೆಟ್ ರೋಹಿಣಿಲೆಕ, ದೇವ ಕನೈಯೆರೆ ನಡುಟ್ ಊರ್ವಶಿಲೆಕ, ಸುದೆಸಾಲ್‌ಡ್ ಗಂಗದಲೆಕ, ನೆಗತ್ ತೋಜುನ ಈ ಪೊರ್ತು ಪರ್ಮಳೊದ ಪುರೊನು ತೂದು ಕೀಚಕೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಮರಕಟ್‌ದ ಉಂತಿಯೆ! ಕಣ್ಣದಿಷ್ಟಿ ಅಂಚಿಂಚಿ ಆಪುಜಿ. ಮನ್ಮಥನ ಪಗರಿಗ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬಿಂಗಿರಿ ಆಪೆ! ಉಂದು ಮನ್ಮಥನ ಬಲೆನ? ಮನ್ಮಥನ ಆಯುಧೊನ? ಅಯಗ್ ಅರ್ತ ಆವೊಂದಿಚ್ಚಿ. ರತಿ, ಪಾರ್ವತಿ, ಸರಸ್ವತಿ, ದ್ರೌಪದಿನ್ ಮೀರ್ದಿನ ರೂಪಪೊರ್ಲೆದಿ ಈ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಬೆ.

ಆಲೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೀಚಕನ ಅಕಲ್ ಮಬ್ಬು ಕಟ್‌ಂಡ್. ನಾಚಿಕೆ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುಂಡು. ಆಲೆನ್ ಕಣ್ಣಡೆ ದಿಂಜಾವೊಂದು ಪಲ್ಪಿನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಆಲೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಇಚಾರ್ಪುವೆ. ಸುದೇಷ್ಟೆಗ್ ಕೀಚಕನ ಸುಬಾವು ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೇ! ಆಲ್ ಸೈರಂಧ್ರಿನ ಪರ್ಪಯದೊಟ್ಟುಗು ಎಚ್ಚರೆದ ನುಡಿ ಮುರೆತ್ತದೇ ಇಂಚ ಪಂಡೊಲು.

“ಕೀಚಕಾ, ಈ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಗಂಧರ್ವರ್ಮ ಬೊಡೆದಿ. ಇತ್ತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲ ಬೇಲೆಗುಲ್ಲೆಲ್ಲು. ಯಾನ್ ಇಂಬ್ಯಲೆನ್ ದಿಂಜ ಗೌರವೊಡು ತೂವೊಂದುಲ್ಲ. ಇಂಬ್ಯಲೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಚಲ ಚಂಡನಕುಲುಗೆ! ಬೊಡೆದಿಗ್ ಉಪದ್ರ ಮಲ್ತಿನಕ್ಷೆನ್ ಗುದ್ದುಡೇ ಕೆರೆರೆ! ನಿಕ್ಕ್ ಆಲೆನ ಅಲಚನೆನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಆಲ್ ಆಲೆನಾತೆಗೇ ಉಪ್ಪಡ್. ನನ ರಡ್ಡ್ ತಿಂಗೊಲುಡು ಆಲ್ ಪಿರ ಪೋಪೊಲು. ಅದ ಮುಟ್ಟ್ ಆಲೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ಕೆಟ್ಟ ದಿಸ್ಪಿಡ್ ಆಲೆನ್ ತೂವಡ. ಬಯಕಡ. ನಿನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಲ..”

ಆನಿ ಮುಟ್ಟ್ ತನ ಅಕ್ಕಿನ ನುಡಿ ಕೇಣೊಂದು ಕೀಚಕೆ ಪಿರ ಪೋಯೆ!

ಕಾಮುಕ ಕೀಚಕೆ

ಪಿರ ಪೋಯೆ. ಆಂಡ ಆಯೆ ಕಾಮದೇವನ ಪೂ ಬಾಣೊದ ಪೆಟ್ಟೊಡ್ ಪುರೆಯೊಂದೇ ಪೋಯೆ! ಇಲ್ಲಡ್ಲ ಆ ಸಂಕಡ ಯೇರೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಮನಸ್ ದ ಮಂಗಲಾಗೊಗು ಮಿತಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಮನದಾನಿ ಬೇತೆ ಯೇಸೊಡು ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಯೆ. ಅಲ್ಲ ಬಾಕಿಲ್ಲ ಬರಿಕೇ ಆಲೆನ್ ತೂಯೆ! ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನಕ್ಷೆನ್ ಒರಿಯನ್ನಾ ಉಂತ್ಯೆರೆ ಬುಡಂದೆ ದೂರ ಕಡಪುಡ್ಡು ಸೈರಂಧ್ರಿನ ಮುಟ್ಟು ಬತ್ತೆ. ಗರುಡನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕ್ದ ಉಚ್ಚು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬರಿನ ಈ ಕಾಮುಕನ್ ದೂರೊಡೇ ತೂಯಿನ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಪೋಡಿಯೊಲು. “ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಕಾಮುಕೆ ಕಯ್ತಲ್ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆನೇ? ಯೆಂಕ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುವೆನೇ?”

ಆಯಡ್ಡ್ ತಪ್ಪಾವೊಂಬಿನ ನಿಚ್ಚೆಯೊಡು ಬೀಸಬೀಸ ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡಿಯೊಲು. ಆಂಡ ಮತಿ ಮರೆ ಅಲೆನ ಎದುರುಗೇ ಬತ್ತದ್ ತಡೆತದ್ ಉಂತಾಯೆ!

“ಪೊರುದ ಪೊಣ್ಣೇ, ದಾನೆದೇ? ಯೆನಡ ಪಾತೆರುಜನ?”

“ಏಯ್, ಮರಾ, ಇಂಚ ಪೊಣ್ಣು ಗಿರೊಟು ಪಿರ ತಾಗಿಯಡ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಂದ್. ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ತಿಕ್ಕುನಾಲತ್ತ್. ನಿನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ನ ಪರ್ದತ್ತಿಗ್ ಒಡ್ಡೊನಡ. ಯೇರಾಂಡಲಾ ನಿನನ್ ತೂಂಡ ತೆಲ್ವೆರ್. ನಿಕ್ಕ್ ಸೈತಿಬೊಕ್ಕ ಸದ್ಗತಿಲಾ ತಿಕ್ಕುಜಿ.”

“ಸೈರಂಧ್ರಿ ಉಂತುಲ. ಯಾನ್ ಕಾಮನ ಪೀಡೆಡ್ ಸೈಯೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅಯಿಕ್ ಮರ್ದ್ ದಾದಂದ್ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಯೆನನ್ ಕಾತೊನ್ನ. ಪೋವಡ. ಉಂತುಲ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಲ. ನಿನ ಕೊಡಿ ಕಣ್ಣಡ್ ಯೆನನ್ ಒರ ತೂಲ. ಸೈಪಿಲೆಕದ ಯೆಂಕ್ ಉಸುರು ಕೊರ್ದ. ಅಯ್ಯೋ! ಯಾನ್ ಕೈ ಮುಗಿದ್ ನಟ್ಟೊನುವೆ. ಪೋವಡ. ಉಂತುಲ!”

“ಕೀಚಕಾ, ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕುನವು ಪಾತಕ ಅತ್ತ? ನಿನ ಸಂಪೊತ್ತು. ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ ಉಂದೆಟ್ ಹಾಳ್ ಆಪುಂಡು. ನಿನ ಕೀರ್ತಿ ಮಾಜುಂಡು. ಸೈತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಸದ್ಗತಿ ತಿಕ್ಕುಜಿ. ರಾವಣನ ಪಾಡ್ ತೆರಿದತ್ತ?”

“ಅಯ್ಯೋ, ಸೊರೈ ಯೇರೆಗ್ ಬೋಡು? ಅವು ಪೊತ್ತದ್ ಪೋವಡ್. ಯಮ ಕಿಂಕರೆರ್ ಒಯ್ಯೊಂದು ಪೋಯೆರೆ ಬತ್ತೆರ್ದಲಾ ಯೆಂಕ್ ಪೋಡಿಗೇ ಇಜ್ಜಿ. ಬಂದುಲು ಛೀ ಪಂಡೆರ್ದ ಪಣಡ್. ದೂರ ದೀಯೆರ್ದ ದೀವಡ್. ಓ ಪೊಣ್ಣೇ ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಮಿತ್ತ ಮನಸಾತ್ಂಡ್. ಯೆಂಕ್ ಈ ಬೋಡು. ಬಲ್ಲದೇ ಬೇಗ. ನಿನ ಮುಗುರು

ತೆಲಿಕೆದ ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಳ್ಳುಡು ಯೆನ ಮೆಯಿತ ಕಾವು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನ ಸಂಗತೊಡು ಯೆನ ಕಾಮೊದ ಬೆಚ್ಚ ಅರಪಡ್. ಬಲ್ಲದೇ.”

ಸೈರಂದ್ರಿ ಕೇಣ್ಕೆರೆ ಆವಂದೆ ಕೆಬಿ ಮುಚ್ಚೊನುವೊಲು. ಶಿವನ್, ಕೃಷ್ಣನ್ ಜಪ ಮಲ್ಪುವೊಲು. ಸೂರ್ಯನ್ ತೂವೊಂದು “ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಮತಿಮಂದೊದ ದುಸ್ಸಗ್ ತನ ಅಳಿಯಂತೊದ ಚಿಂತೆಲಾ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಈ ಮದಾಂಧನ್ ಬಗ್ಗಾವುನಾಕುಲು ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?” ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ತರೆಬಗ್ಗಾವೊಲು. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೀಚಕನ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗ್ತೆರ್,

“ಏಯ್ ದುರಾತ್ಮಾ, ವಂತೊದ ಬೇರ್ ಕತ್ತೆರುನಂಚಿನ ಮಲ್ಲ ಪಾಪ ಕಚ್ಚೊಗು ಕೈ ದೀವಡ. ಇಂಚ ಕೆಟ್ಟ ಪುದಾರ್ ಕೇಣಡ. ಯೆನ ಆಸೆನ್ ಬುಡ್ಲ. ಜನೊಕುಲೆ ಅಪವಾದೊಗು ತಿಕ್ಕಾದ್ ಬೂರಡ. ಯಾನ್ ದಾಲಾ ತಪ್ಪು ತೆರಿಯೊನುಜಿ. ಇತ್ತೆನೇ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಲ. ಯೆನ ಕಂಡೆನಿಯೆರೆಗ್ ಈ ಸುದ್ದಿ ತೆರೀಂಡ ಅಕುಲು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲುಚಿರ್..”

ಭಂಡೆ ಕೀಚಕನ ತರ್ಕೊನೇ ಬೇತೆ.

“ಸೈರಂದ್ರಿ, ಯೆಂಚಲಾ ಯೆಂಕ್ ಸೈಪಿನವು ತಪ್ಪುಜಿ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಆವಡ್, ಆಂಡ ಸೈಯ್ಯೊಡು ದುಂಬು ನಿನನ್ ಅನ್ವೇಸದೇ ಸೈಪೆ! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮನ್ನಥನ ಪಗರಿಡ್ ನರಕೊಂದು ಸೈಪುಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆನ ಕಾಮೊದ ಜರೊನು ನಿನಡಪ್ಪದ ಕೂಡಾಟಿಕೆಡ್ ತಂಪು ಮಲ್ತೊನುವೆ!” ಪಣ್ಣೊಂದು ಸೈರಂದ್ರಿಗ್ ಕೈಮುಗ್ಗಿವೆ.

ಆಂಡ ಆಲ್ ಆಯನ್ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಾದ್, “ಪೋಲ. ನಿನ ಇಲ್ಲಗ್” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಕೀಚಕೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೋಪಿನಾಯೆನ?

“ಸೈರಂದ್ರಿ, ಯೆನ ಸಗ್ಗಿ ನಿಕ್ಕ್ ತೆರಿಯಂದ್. ಬಡವೆರ್ನ ಕೋಪ ದವಡೆಗ್ ಕೇಡ್‌ಗೆ! ನಿನ ಕಂಡೆನಿಯೆರ್ ಯೆಂಕ್ ದಾನೆ ಮಲ್ತೆರ್? ಈ ಯೆನನ್ ಒಪ್ಪಿಯಡ ಯಾವು. ಯಾನ್ ಕೋಪೊಡು ಲಕ್ಕದಂತಿಯಡ ಶಿವೆಲಾ ಪೋಡಿಡ್ ಕುಂಬರುವೆ! ಯಾನಿತ್ತೆ ಮನ್ನಥ ಬಾದೆಗ್ ತಿಕ್ಕಾದ್ ಒದ್ದಾಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ಮನ್ನಥನ ಅಸ್ತೊಲಾಯಿನ ತುಂಬಿ, ಕೋಗಿಲೆ, ಚಂದ್ರೆ, ವಸಂತೆ, ತಂಪುದ ಗಾಳಿ ಮೊಕ್ಲೆನ ಪೀಡ್ನೆ ಎಚ್ಚಾವೊಂದುಂಡು. ಕುಕ್ಕುದ ಮರೊತ ಚಿಗ್‌ರ್‌ನ್ ತೂವೆರೆ ಬೊಡ್ಡಾತ್‌ಂಡ್. ಮನ್ನಥೆ ಯೆನ ಮಲ್ಲ ಪಗೆ ಆದ್ ಯೆನನ್ ಕೆರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಸೈರಂದ್ರಿ ಈಲಾ ಯೆನನ್ ದೂರ ದೀಡ್ ಕೆರ್ಪನ? ತರೊನುಜನ?”

“ಕೀಚಕಾ, ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಕೆರ್ಪುಜಿ. ನಿನನ್ ಕೆರ್ಪಿನಕುಲು ಬೇತೆ ಉಲ್ಲೆರ್. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರ್ಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನ ಗಂಧರ್ವೆರೆಗ್ ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಂಡ ನಿಕ್ಕ್ ಗಂಡಾಂತ್ರ ಉಂಡೇ! ಅಕುಲು ದುಂಬುಪಿರ ತೂವಂದೆ ಕೊಲೆ ಕಚ್ಚೊಗೇ ದುಂಬಾಪಿನಕುಲು.... ಅಪಗ ಕೊಲೆಕ್ ಮೂಲ ಯಾನ್‌ಂದ್ ನಿನ ರಾಣಿಲ್ ಯೆನನ್ ದೂರುವೆರ್.”

“ಓ ಪೊರುಪೊಲಿಕೆದ ಪೊಣ್ಣೇ, ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ. ವಿಷ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮನಾಕುಲೇ ಯೆನ ಎದುರುಡು ಉಂತುಚಿರ್. ಅವು ಯೇರ್ ನಿನ ಕಂಡನಿಯೆರ್? ಓಲುಲ್ಲೆರ್? ಲೆಪ್ಪುಲ. ಅಕ್ಲೆಡ ಒಂಜಿ ಕೈ ತೂದೇ ಬುಡ್ಲೆ.”

“ಕೀಚಕಾ, ರಾವಣೆ ಸೀತೆನ್ ಕಂಡ್‌ದ್ ಕೊಣೊಯಿನಪಗ ಮಂಗೆರೆನ ದಂಡೇ ಆಯನ್ ಲಗಾಡಿ ದೆತ್ತದಿಜ? ಬೀರೊಡು ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ರಾವಣೆನೇ ಮಣ್ಣೆ ಮುಕ್ಕುದಿಚೆನ? ನಿಕ್ಕ್ ಒವ್ವಾ ಮರ್ಲ್! ಗೆಂಡೊದ

ಗೊಂಬೆನ್ ತರೊಂಬಿನ ಮರ್ಲೆ! ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ನಿನನ್ ಕಡ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್, ದಿಕ್ಕ ದಿಕ್ಕಿಗ್ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್ ಜೋಕೆ..”

“ಸೈರಂಧ್ರೀ, ಕಾಮದೇವತೆನ ಕಾಟೊಡು ಯಾನ್ ಸೈಯ್ಯೊಂದುಲ್ಲ. ನಿಕ್ಕ ಸಾವುದೊಟ್ಟುಡು ಕುಸೆಲ? ಯೆನನ್ ತರೊಂದು ಕಾತೊನುಲ. ಯೆನ ರಾಣಿಯೆರೆನ್ ನಿನ ಸೇವೆಗ್ ಉಂತಾವೆ. ಯೆನ ಮಿತ್ತ ನಿನ್ನನೇ ಅಧಿಕಾರ. ಸೈರಂಧ್ರೀ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಕೈ ಮುಗಿದ್ ನಟ್ಟೊನುವೆ.”

“ಕೀಚಕಾ, ಅನ್ನೆಯೊದ ಸಾದಿ ಪತ್ತಡ. ಅನ್ನೆಯೊದ ಕತ್ತಲೆಗ್ಲ, ನ್ಯಾಯೊದ ಬೊಳ್ಳುಗ್ಲ ದಿಂಜ ಪರಕ್ ಉಂಡು. ನಾಯಿದಂಚಿನ ಕೀಚಕೆ ಈ, ಸಿಂಗೊದಂಚಿನ ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರೆಗ್ ಸಮ ಅತ್ತ. ಪೋಲ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಸೈರಂಧ್ರಿ ಪೋದೇ ಬುಡ್ಡೊಲು. ಕೀಚಕೆ ಕೈಟ್ ಕತ್ತಿ ಪತೊಂದೇ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋದು, ಪಲ್ಲಿನ ಕಾರ್ ಪತ್ತದ್, ಕಾಮನ ಪೀಡನೆದ ಬಂಗೊನು, ಸೈರಂಧ್ರಿ ಒಪ್ಪಿಚೊಲ್ಲ ತಾನ್ ಬದ್ಕೆರೆಗೇ ಆಪುಜಿಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣೊಂಡೆ.

ಈ ಮೆಗೈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ವಂಶೊದ ಬಳ್ಳಿನೇ ಉಣ್ಣಾವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಇಂಬ್ಯಗ್ ರಾವಣನ ಗತಿ ಬರುಂಡು! ಇಂಚ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತಿನ ಆಲ್, “ಮೆಗ್ಯಾ, ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿಗ್ ಅಂಗ್ ಅರವುವನವು ಸರಿಯತ್ತ. ನನೊರೈನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಬಡ್ಡೊಂಬಿನಲಾ ಸರಿಯತ್ತ. ರಾಜವಂಶೊದ ಈ, ಕಾಡ್ ಜನೊಕ್ಲೆನಂಚ ನಡಪುನವು ನಿಕ್ಕ ಎಡ್ಡೆಗತ್ತ. ಈ ಇತ್ತೆ ವಿರಾಟರಾಜನೇ ಆಪೊತ್ತುಗು ನೂಕೊಂದುಲ್ಲ. ಆಲೆನ ಗಂಧರ್ವ ಕಂಡನಿಯೆರೆಗ್ ನಮ ಸಮನ? ಆಲೆನ್ ಮದತ್‌ಬುಡ್ಲ. ನಮ ರಾಣಿವಾಸೊದ ಪೊಣ್ಣಲೆಡ್ ಬೇತೆ ಯೆರೆನ್ ಬೋಡಾಂಡಲಾ ಕೇಣ್ಣ. ಯಾನೇ ದುಂಬು ಉಂತುದು ನಿಕ್ಕ ಮದ್ದೆ ಮಲ್ಪಾವೆ” ಪಂಡೊಲು.

ಆಂಡ ಕೀಚಕೆ, ತನ ಹಟೊನು ಬುಡಂದೆ.

“ಅಕ್ಕಾ ನಿಕ್ಕ ಮರ್ಲೆ! ಆಲೆಡನೇ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಯೆಂಕ್ ಬುಡುಗಡೆನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ ಬೇತೆ ಪೊಣ್ಣಲೆನ್ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನೆಂಚೆ? ನಿಕ್ಕ ಯೆನನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಅಂಬಲ್ ಉಂಡುಡ ಆ ಸೈರಂಧ್ರಿನ್ ಯೆಂಕ್ ಜತೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಬೇತೆ ಯೆರಾ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕರ್ಲ ಕಡಿದಿನ ಉರೆತಲೆಕ ನರೆಲನ ಯೆನನ್ ಕಾತೊನುಲ” ಪಂಡ್‌ದ್ ಕುಡ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರುವೆ!

ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಮನಸ್ ಕರದ್ ಮೆದು ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣ್‌ಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್.

“ಕೀಚಕಾ, ಲಕ್ಕದ್ ನಿನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಲ. ಎಲ್ಲೆ ಸೈರಂಧ್ರಿನ್ ನಿನ ಇಲ್ಲಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಕುಡ ಪಣ್ಣೆ. ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕ್‌ಂಡ ಕೇಡ್ ಆವಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜಿ.”

ಕೀಚಕಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನ್ಲಾ ಆತೇ. ಸಂತೋಸುಡೆ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಪೆ. ಇರ್ಲಡ್ ನಿದ್ರೆ ಕಚೆರೈ! ಸೈರಂಧ್ರಿನ ರೂಪೊನೇ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಆಲೆಗ್ ಆತ್ ಪೊರ್ದುದ ರೂಪ ಕೊರ್ದಿನ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಗ್ಗಡೇ ಸೋದ್ಯ ಬುಡ್ಲೆ. ಆಲ್ ಕೈತಲಿಜ್ಜಂದೆ ಆಯಗ್ ಹಾಸಿಗಡ್ ಮುಳ್ಳು ಇತ್ತಿಲೆಕ ಆಪುಂಡು. ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಳ್ಳುನು ಸಯಿಸೆರಾಪುಜಿ. ಮೆಯಿತ ಬೆಚ್ಚೊನು ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದೆ ತಂಪುದ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕಲ್ಲದ ಮಿತ್ತ ಚೆತ್ತೊನುವೆ.

ಪುಲ್ಲೆ ಆಂಡ್. ಸುದೇಷ್ಟೆ ಸೈರಂಧ್ರಿನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, “ಯೆನ ಮೆಗೈನಿಲ್ಲಡ್ ಎಡ್ಡೆನ ನುರೆಕಳಿ ಉಂಡು. ಪೋದು ಕಣತ್ ಕೊರ್ರ. ಬೇಗ ಬರೊಡು” ಪಂಡೊಲು.

ಆಂಡ ಸೈರಂಧ್ರಿ ಒಪ್ಪಿಚೊಲು.

“ದೇವೀ, ಯಾನ್ ಅಡೆಗ್ ಪೋವಯಿ. ಇರೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ಸಮ ಇಜ್ಜೆ! ಆಯೆ ಮಿನಿ ಸೈತ್ ಪೋಯೆಡ ಆ ಪಾಪ ಯೆಂಕ್ ತಾಗುಂಡು. ಯೆಂಕ್ ಹಾಳ್ ಪುದರ್ ಬರುಂಡು. ಯಾನ್ ಈತ್ ದಿನೊಟು ಇರೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತದ್ ಇತ್ತೆ ಇರೆನ ಮೆಗ್ಗೆನ್ ಕೆರ್ಪಾವುನ ಪಾಪ ಮಲ್ಪೊಡತ್ತೆ? ಬೇತೆ ಯೇರೆನಾಂಡಲಾ ಕಡಪುಡ್ಡು ನುರೆಕಳಿ ತರುಡಾಲೆ!”

“ಛೇ! ನಿನಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಅಲ್ಲೆರಡ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಉಪದ್ರನ? ನಿಕ್ ಬಾರೀ ಹಮ್ಮು! ಯೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ! ಅವು ಮಾತ ದಾಯೆಗ್? ಮನಿಪಂದೆ ಪೋದು ಬಲ್ಲ.”

ಸೈರಂದ್ರಿ ಬಗೆ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ ಕೀಚಕನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಯೊಲು. ದೇವಿ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ನುಡಿ ನಡಕೆಡ್ ಆಲೆಗ್ ಬೇಜಾರಾದಿತ್ತಂಡ್. “ಅರಮನೆಟ್ ಸೇವೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಯೇತ್ ಕಸ್ಸ! ಆ ಕೃಷ್ಣನೇ ಕಾತೊನೊಡು” ಪಣೊಂದು ಪೋನಗ, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಕೌರವ ಸಭೆಟಾತಿನ ಅಪಮಾನೊದ ಪೋಡಿಗ್ ಮಗ್ಗಿಲೆಕಾಂಡ್. ಇಂದ್ರೆ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮೆ, ನಿರುತಿ, ವರುಣಾದಿಲೆನ್ ನಿನತೊಂದು ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಸೂರ್ಯನ್ ಧ್ಯಾನ ಮಲ್ಪುಪೊಲು. ಸೂರ್ಯ ಒರಿ ಬಲಾಡಿಗನ್ ಆಲೆನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಕಡಪುಡುವೆ.

ಆಲ್ ಕೀಚಕನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರೊಲು. ಆಲೆನ ಗೆಜ್ಜೆದ ಝಣ ಝಣೊಕು ಅರಮನೆತ ನವಿಲ್ ನಲಿಪುವ. ಮೆಯಿತ ಕಮ್ಮೆನೊಗು ತುಂಬಿಲು ಆಲೆನ್ ಸುತ್ತು ಪಾಡುವ. ಕೀಚಕೆ ಆಲ್ ಬರ್ದಿನೆನ್ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ಆಲ್ ಒರ ಮನ್ಮಥನ ಆನೆದಲೆಕ ತೋಜಿಂಡ, ನನೊರ ಮನ್ಮಥನ ಮಂತ್ರದೇವತೆಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಲ್. ಸಂಸಾರ ಸುಕೊಸಾರೊದ ಒರುತಂಚ, ಮನ್ಮಥನ ಆಯುಧೊದಂಚ ತೋಜುನಗ, ಆಯನ ಅಂಗೊಲು ಮಾತ ನಡಗ್ಂಡ್.

“ಆಹಾ! ಇಂಬ್ಯಲ್ ಕತ್ತಿದ ಪರುತಂಚ ಯೆನನ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡೇ ಮೂರೊಂದುಲ್ಲೊಲು! ಇಂಬ್ಯಲನ ಪೊರ್ತು ಚಮ್ಮಟಿಗದಂಚ ಮೆಯಿಕ್ ದರುಂಡು. ಕಣ್ಣ್ ಸಿರಿನೋಟ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕತ್ತೆರುಂಡು. ತೂಪಿನಕಲ್ ಅಕಲ್ ಸೆಟ್ಟಾವುಂಡು. ಶಿವಶಿವಾ! ಇಂಬ್ಯಲೆನ ಕಂಡೆನಿಯೆರ್ ಯೇತ್ ಪುಣ್ಯ ಮಲ್ತದೆರೆ?” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಆಲೆನ್ ಎದೊನ್ನೆರೆಗ್ ದುಂಬು ಬರೆ.

“ಬಲ್ಲದೇ ಪೊರ್ಲೆದಿ ಪೊಣ್ಣೇ, ಕಯ್ತಲ್ ಕುಲ್ಲು. ಈ ಬತ್ತಿನೆಟ್ ಯೆನ ಮನಸ್ ತುಲ್ಲರುನವು ಉಂತುಂಡು. ಯಾನ್ ನನ ಮನ್ಮಥಗ್ ಪೋಡುಜಿ. ನಿನಡಾದ್ ಯಾನ್ ಚಂದ್ರಗ್, ತುಂಬಿಲೆಗ್, ಕೋಗಿಲೆಗ್ ವಣಸ ಪಾಡುವೆ” ಪಣ್ಣೆ.

“ಛೇ! ಹಲ್ಕಟ್ ಪಾತೆರೈಡ ನಿನ ಬಾಯಿಡ್ ಪುರಿ ಬೂರುಂಡು. ಯಾನ್ ಬತ್ತಿನಿ ನಿಕ್ಕಾದ್ ಅತ್ತೆ. ರಾಣಿ ಸುದೇಷ್ಟೆ ಕುಜಿಲಿಡ್ ನುರೆಕಳಿ ಕಣವೆರೆ ಪಂಡಿನೆಕ್ ರಾಣಿನ ಅಪ್ಪಣೆಗಾದ್ ಬಯ್ಲಿ. ಆತೇ. ನಿಕ್ ಸೈಪಿನ ಆಸೆ ಉಂಡುಡ ಸುರಿಯ ಪಾಡೊಂದು ಸೈತ್ ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಸೈರಂದ್ರಿ, ಈ ನೆರೈಡ ಯೆಂಕ್ ದಾಲ ಬೇನೆ ಆಪುಜಿ. ಕುಸಿಯೇ ಅಪುಂಡು” ಪಣೊಂದು ಕೀಚಕೆ ಆಲೆನ್ ಪತ್ತುವೆ. ಆಂಡ ಸೈರಂದ್ರಿ ಅಯನ ಕೈಯಿಕ್ ಪರ್ಂಕ್ದಾ, ಕೈಟಿತ್ತಿನ ಕಳಿತ ಕುಜಿಲಿನ್ ದಕ್ಕಾದ್ ಪಿರ ಪಾರುವೊಲು. ವಿರಾಟರಾಜನ ಸಭೆಕ್ ಪೋಂಡ ದಾದಾಂಡಲ ರಕ್ಷಣೆ ತಿಕ್ಕುಣ್ಣಿನ ಆಸೆಡ್ ಬೀಸ ಪಾರ್ಗ್ ಕೀಚಕೆ ಪಿರಾವುಡೇ ಬರೆ! ಆಲೆನ ಜಿಡೆನ್ ಒಯ್ತದ್,

“ಏಯ್! ದಾಸಿ ಪೊಣ್ಣೇ, ಈ ಬಲ್ಲಡ ಯಾನ್ ದಾನೆ ಬುಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆನ” ಪಣ್ಣ್ ಕಾರ್ಡ್ ಆಲೆನ್ ದೊಂಕುವೆ. ಸೈರಂದ್ರಿನ ಬಾಯಿಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರೀಂಡ್. ಆಲ್ ಮಣ್ಣ್ ಪುರೆಲ್ಲಗ್ ಆಲೆನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಸೂರ್ಯ

ಕಡಪುಡ್ಡಿನ ರಕ್ಕಸೆ, ಕೀಚಕನ ಕಣ್ಣ್ಗೆ ತೋಜಂದೆನೇ ಅಯಗ್ ಸಮೋಟು ದರುವೆ! ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿನ ಕೀಚಕೆ, ಕಲ್ಲೊಂದು ತನ ಅರಮನೆಕ್ ಬಲ್ಲುವೆ.

ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ನಡತಿನ ಈ ಬಿರ್ಡ್ ಸಭೆತಕುಲು ಪೋಡ್ಯರ್. ದ್ರೌಪದಿ ಲಕ್ಕದ್ ತರೆತ ದೂಲುನು ಕುಡ್ತೊಂದು, ಜಾರ್ಡಿನ ಸೆರಂಗ್ ಸರಿಮಲ್ತೊನುವೊಲು. ಅರಿದಿನ ನೆತ್ತರ್ನ್ ಒರೆಸೊನುವೊಲು. ಬೊಕ್ಕ ಸಭೆತಕಲ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಆಹಾ! ನಿಕುಲು ಯೇರಾ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ತುಜರತ್ತ? ದುಸ್ಸೆ ಒರಿ ಪೊಣ್ಣ್ಗೆ ಪೀಡ್ನೆ ಕೊರ್ಗ ತೂವೊಂದೇ ಉಂತಿಯರತ್ತ? ಆಹಾ! ಹೆರಿಯೆರ್ದವು ಮೌನ ವ್ರತನೊಡೊ? ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಪಾಪಿಲು! ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರೆಗ್ಲ ಯೆನ ಉಸುರ್ದ ಬೆಚ್ಚ ಮುಟ್ಟಡ್! ‘ನಾಲ್ ಜನೊಕುಲೆನ ನಡುಟು ಸರ್ಪ ಸೈಪುಜಿ’ ಪಣ್ಣಿನ ಗಾದೆದಲೆಕ ಯೆನ ಗತಿ ಆಂಡ್. ಬಯಂಕರ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅಯ್ಯಾ ಕಂಕಭಟ್ಟಾ, ಈ ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿನ್ ತೆರಿದಿನಾಯೆ! ರಾಜೆರೆಗ್ ಬೋದನೆ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ. ನಿನ ಬೋದನೆ ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಸನ್ನೆಸಿಲೆಗೇ ಸಮ! ಈಲಾ ಪರ ಊರುಡ್ಲ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ದಿನಾಯೆ. ಯಾನ್ಲಾ ಅಂಚಿನೇ ಬಯ್ದಿನಾಲ್. ಅಂಚ ಪರ ಊರುದ ಈಯಾಂಡಲಾ ಈ ಪರ ಊರುದ ಪೊಣ್ಣ್ಗೆ ಆಪೊತ್ತುಡು ಸಾಯೊಗು ಬರೊಡಿತ್ತಂಡ್. ನಿಕ್ಕ ಉಂದು ಗೊತ್ತೇ ಇಜ್ಜೊಡೊ? ಪರ ಊರುದ ಯೆನನ್ ಮುಲ್ಪು ಬೇತೆ ಯೇರ್ ಪಾತೆರವೆರ್? ಈ ಸಭೆಟ್ ಏತೊಂಜಿ ಜನ ಉಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಬಡವೆರೆಗ್ ಬಂಗ ಬನ್ನಗ ಯೇರಾ ಇಜ್ಜೆರ್!”

ಗಲಾಟೆ ಕೇಣ್ಡ್ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲೆಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಬತ್ತಿನ ಭೀಮಸೇನೆ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು ತೆರಿದ್ ಪರು ಅಗೊಂದು, ಅರಮನೆತ ದುಂಬುಡಿತ್ತಿನ ಮಲ್ಲ ಮರೊನು ತೂಪೆ. ಕೀಚಕೆ ಪಣ್ಣಿ ಮರೊನು ಮರತ್ತಪಾಡುನ ತನ ಸಂಕಲ್ಪೊದ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಆಯೆ ಕೀಚಕನ್, ಆಯನ ಸಂತೇಸಿನ್, ವಿರಾಟನ್ ಮುಗಿತ್ತೆಡ್ ಅವೆಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ್ ನುರಿಪ್ಪುನಾತ್ ಕೋಪೊಡುಲ್ಲೆ.

ಆಯನ ಈ ಸಂಕೇತ ಬಾಸೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ಆಯೆ ಭೀಮನಂಚಿನೇ ಸಂಕೇತ ಬಾಸೆಡ್, “ವಲಲಾ, ಗವೊಣ್ಡು ಅಮಸರ ಸರಿ ಅತ್ತ. ಈ ಮರೊನು ಮಗ್ತ ಪಾಡ್ಯೆರೆ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲತ್ತಾ?... ಒಂತೆ ಉಂತುಲ. ಉಂದು ಎಡ್ಲೆ ಜನೊಕುಲೆಗ್ ಆಸರೆ ಕೊರೊಂದುಂಡು. ನಿನ ಅಟಲ್‌ಗ್ ಕನಕ್ ಬೋಡಾಂಡ ಊರ್ದ ಅಂಚಿಡ್ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಮರ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅವ್ವೆನ್ ಕಡ್ಪುಲ” ಪಂಡೆ.

ಉಂದೆತ ಅರ್ತ ಕೀಚಕನ್ ಮುಲ್ಪನೇ ಮುಗಿತ್ಂಡ ಕೌರವೆರ್ ನಮನ್ ನಾಡ್ಲ ಪತ್ತುವೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ನಮ ಕುಡ ಕಸ್ಸ ಬರೊಡಾಪುಂಡು. ಆಯನೆಡ್ಲಾವರ ಊರ್ದ ಅಂಚಿಗ್, ನಾಟ್ಯ ಸಾಲೆದಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನ ಮರೊನು ಕಡ್ಡಡ, ಪಂಡ ಕೀಚಕನ್ ಅಲ್ಪ ಗುಟ್ಟುಡು ಕೆರ್ರಡ ಆವು. ಪಣ್ಣಿನ ಸೂಚನೆ.

ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೈರಂದ್ಲಿಡ, “ಮಾನಿನೀ, ಉಂದು ನಿನ ಕರ್ಮೊದ ಫಲ. ಇತ್ತೆ ಚರ್ಚೆ ಬೊಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಲ. ಈ ಸಭೆ ನಿನನ್ ಕಾತೊನುಜಿ. ಕೀಚಕಗ್ ಸಿಗ್ಗೆ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ದಾಯೆ ಪಣ್ಣೆಂಡ ಆ ಕೀಚಕಗ್ ಮತ್ಸ್ಯರಾಜನ ಪೋಡಿಗಿನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಅತ್ತಾದೆ ಸೈರಂದ್ಲಿ ಉಂದು ಗವೊಣ್‌ಗಾಪಿನ ಪೊರುಲ್ ಅತ್ತ. ನಿನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಗಂಧರ್ವೆರ್ ಉಲ್ಲೆರತ್ತಾ? ಆಕುಲು ದಾನೆ ಸಾಮಾನ್ಯೊದಾಕುಲ? ತೂಲ, ಕ್ಷಮೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಅರ್ದನ ಬೊಳ್ಳು ಇತ್ತಿಲೆಕ್ಕ. ಅವು ಪಾಪೊಲೆನ್ ಮಾಜಾವುಂಡು. ಈ ಕ್ಷಮೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಶೌರ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮೊದ ರೂಪೊಡುಪ್ಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಕ್ಷಮೆ ಪಣಿ ಪಾತೆರೊದ ದಾಟನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ದ್ರೌಪದಿ ಬೆಸರ್ಡ್, “ತೂಲೆ, ಯೇರಾಂಡಲ ನೀರ್ಗ್ ಬೂರುಂಡ ನೀರಾ ಮೂಜಿ ಸರಿ ಕ್ಷಮೆ ಮಲ್ತ್ ಮಿತ್ತ್ ಲಕ್ಕಾವುಂಡು. ಆಂಡ ಬೊಕ್ಕ ಮುರ್ಕಾವುಂಡು. ಅನ್ನೆಯೊಲು ಒಂಜಿ, ರಡ್ಡ್, ಮೂಜಿ ಆಂಡ ಸಹಿಸೊನೊಲಿ. ಕುಡ ಕುಡ ಅನ್ನೆಯೊಲೇ ನಡತೊಂದಿತ್ತ್ಂಡ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಸಯಿಸುನೆಕ್ಲ ಒಂಜಿ ಮಿತಿ ಉಂಡತ್ತ? ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಪೌರುಷ ಬೊಡ್ಡಾತ್ಂಡ್. ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುನನೇ ಕಸುಬು ಆತ್ಂಡ್!” ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಸೈರಂದ್ರೀ, ಈ ಬಿಸಾರದಿಗಿದಾಲ್. ಆಂಡ ಒಂತೆ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತ್ಂಡ ಎಡ್ಡೆ? ಅತ್ತಂದೆ ರಾಜೆರೆನ ಎದುರುಡು ಇಂಚ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡುನವು ಗೌರವೊದ ನಡಕೆ ಅತ್ತ್.”

ಸೈರಂದ್ರಿಗ್ ಕೋಪ ಬತ್ತಂಡ್. ಈ ಹೆರಿಯಡ ದಾಲ ಬೆಯ್ಪುಜಿ. ಸುರೂಟು ಭೀಮಡನೇ ಪರಿಹಾರ ಕೇಣುವೆ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಇಲ್ಲಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೊಲು.

ಸೈರಂದ್ರಿನ ಮೋನೆನ್ ತೂದು ಸುದೇಷ್ಟೆ ಕಾರಣ ಕೇಣುವೊಲು. ಸೈರಂದ್ರಿಗ್ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಮಿತ್ತಲಾ ಕೋಪೊನೆ ಬತ್ತಿತ್ಂಡ್. ಆಲೆ ಅತ್ತಾ ತನನ್ ಕೀಚಕನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡಿನ್? ಇತ್ತೆ ದಾಲಾ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ನಟನೆ ಮಲ್ಪುವೊಲತ್ತ? ಅಂಚ ಸೀದಾ ಕೇಣುವೊಲು.

“ಈರೆಗ್ ಈತ್ ಬೇಗೊಡು ಮದತ್ ಪೋಂಡ? ಉಂದು ಈರೆನ ತಪ್ಪತ್ತ. ನಿಕುಲು ರಾಜ ವಂಶೊದಾಕುಲು. ಯೆಂಕುಲು ನಟ್ಟುನಾಕುಲು. ನನ ಮುಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನವೇ ಸರಿಯತ್ತ. ರಾಜೆನೇ ಯೆನನ್ ಕಾತೊನ್ನೆರೆಗಾವಂದೆ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪುನಗ ಬೇತೆ ಯೇರ್ ಕಾತೊನುವೆರ್? ಒಂಜಿ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಆ ಕೀಚಕನ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯೆನನ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಲೆ.”

ಸುದೇಷ್ಟೆಗ್ ಮನಸ್ ಕರಗಂಡ್. “ಸೈರಂದ್ರೀ, ಅನ್ನೆಯ ಯಾನ್ ಸಯಿಸೊನುಜಿ. ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕುನಾಯೆ ಮೆಗೈ ಆಂಡಲಾ ಯೆಂಕ್ ಪಗೆನಾಯೆನೇ! ಪಾಪಿಗ್ ದಂಡನೆ ಆವೊಡೇ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ತನ ಬುಡಾರೊಗು ಬತ್ತಂಡಲಾ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಮನಸ್ಡ್ ಕೊದಿ ಉಂಡೇ. ಸೈಪಿನ ಅಲಚನೆ ಬತ್ತಂಡಲಾ, ಅವು ಮಾಮಲ್ಲ ಪಾಪ ಕಜ್ಜ ಪಣ್ಣ್ ಆ ಅಲಚನೆನ್ ಬುಡಿಯೊಲು. ದುಂಬುದ ಬಗೆನ್ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪುವೊಲು.

“ಛೇ! ಪೋಣ್ಣನ ಜನ್ಮೊಗು ಧಿಕ್ಕಾರ! ಪೋಣ್ಣಾದ್ ಯಾನ್ ಅನ್ನೇಸಿನ ಕಸ್ತೊಲೆಗ್ ಮಿತಿ ಉಂಡ? ಯೆಂಕ್ ಸಾವು ಆಂಡಲಾ ಬರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಯಾ?” ಪಣ್ಣ್ ಸಂಕಡ ಬುಡ್ಪೊಲು.

“ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಣೊಲಿ ಪಣ್ಂಡ ಆಯಗ್ ಧರ್ಮ, ಕ್ಷಮೆ ಉಂದು ಮಾತ್ರ ಗೊತ್ತು. ಅರ್ಜುನಗ್ ಯೆನಡ ಮೋಕೆ ದಿಂಜ. ಆಂಡ ಆಯೆ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ ಮೀರಂದಿನಾಯೆ! ನಕುಲೆ ಸಹದೇವೆ ಮೊಕ್ಲೆಡ ಕೀಚಕಡ ಪೊರುಂಬುನಾತ್ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಒರಿದಿನಿ ಕಲಿಭೀಮೆ ಒರಿಯೆ! ಗರ್ವೊನೇ ಸುಬಾವು ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಆಯೆ ಯೆನ ಕಸ್ತೊಗು ಕಂಡಿತ ಆಪೆನೆ! ಸಂಕಲ್ಪ ಮಲ್ತೆಡ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರುವೆನೆ! ಆಯಡನೇ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಣೊಂಬೆ. ಆಯೆಲಾ ಆಪುಜಿ ಪಂಡೆಡ ಇಸ ಪರ್ಡ್ ಸೈಪೆನೆ!” ಇಂಚ ನಿಚ್ಚೆಯೊಗು ಬತ್ತೊಲು.

* * *

ಆನಿದ ಪಗೆಲ್ ಯೆಂಚಲಾ ಕರೀಂಡ್. ಇರ್ಲೆಡ್ ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲಗ್ ಬರೊಲು. ಆಲೆನ ಕಣ್ಣೆದ ಮೆಂಚಿ ಕತ್ತಲೆನ್ ಕಳೆಪಿನಂಚಿನನೇ. ಅಡ್ಡಿಲ್ಲದ ನೋಟ ಸೋದ್ಯದನೆ! ರಾಸಿರಾಸಿ ತೊಪ್ಪು, ಕಾಯಿಕಜಿಪು,

ಪರ್ಂದ್, ಕಾಯಿ.. ಸಂಬಾರೊದ ಅಟ್ಟಣೆಲ್! ಮಲ್ಲಮಲ್ಲ ಬಾಜನೊಲು. ಅಯಿತ ಇಡೆಟ್ ನಡತೊಂದು, ಮದ್ದಾನೆದಲೆಕ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಬತ್ತೊಲು. ಕುರಿತ, ಪಂಜಿದ, ಮುಗ್ಗೇರ್ದ ಮಾಸೊದ ರಾಸಿಲಾ ತೋಜಿಂಡ್. ಎಲ್ಯ, ಮಲ್ಲ ಪಕ್ಕಿಲೆನ ಚಿಪ್ಪ ದೆತ್ತದ್ ದೀತಿನವುಲಾ ಉಂಡು. ಆಲೆಗ್ ಭೀಮನ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲ್ದ ಅಚ್ಚಿಕ್ಕಟ್ಟ್ ತೂದು ಮೆಚ್ಚಿಗೇನೇ ಆಂಡ್.

“ಅತ್ತ, ಈ ಭೀಮ ಅಟ್ಟಿಲ್ ಅಡ್ಡಿನೆನ್ ಏರೆಡ ಕಲ್ತೆನ? ವಿಧಿ ಮುನಿತ್ತದ್ ಯೇರೆನ್ ಒಲ್ಲ ದೀಪುಂಡ? ಶಿವಶಿವಾ!” ಪಣೊಂದು ಉಳಯಿಡ್ ಭೀಮ ಜೆತ್ತದಿನ ಮಂಚದಡೆಗ್ ಪೋಪೋಲು. ಆಯೆ ನಿದೇರೊಂದು ಕುರೆಪುನಗ ಲಕ್ಕಾವರೆಗ್ ಪೋಡಿಗೇಲಾ ಆಂಡ್. ಲಕ್ಕಾಂಡ ದಾಯೆಗ್ ಈ ಪೊರುಡು ಒರಿಯೇ ಬಯ್ಲ ಪಣ್ಡ ಕೇಣುವೆನ? ಅತ್ತ ನಿದ್ದೆಡ್ ಲಕ್ಕಾಯಿನೆಕ್ ನೆರುವೆನ? ಯೆನ ಬಂಗೊನು ಕೇಣ್ಡ ಸಮದನ ಮಲ್ತುವೆನ? ಯಾನ್ ಬತ್ತಿನ ಗಳ್ಳೆ ಎಂಚಿತ್ತಿನನ? ಪಣೊಂದು, ದಾದ ಮೆಲ್ಲೊಲಿ? ಲಕ್ಕಾದೇ ಬುಡ್ಡೆ ಆಪಿನವು ಆವಡೆಂದ್, ಆಯೆ ಪುದೆತೊಂದಿನ ಮಂದಿರಿನ್ ದೆರ್ತದ್, ಗಲ್ಲೊನು ಪಂದಾವೊಲು. ಒರಾನೆ ಎಚ್ಚರಾದ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲಿನ ಭೀಮ ಪುಣ್ಯೊಗು ಕೋಪ ಮಲ್ತಜೆ! “ದ್ರೌಪದೀ, ಈ ಕತ್ತಲೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬತ್ತಾ? ನಿನ ಮೋನೆಡ್ ಪೋಡಿಗೇದ ನಿರೆಲೇ ಉಂಡು! ದಾದ ಜಂಬರ? ಬೇಗ ಪಣ್ಣ. ಈ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲ್ದಕುಲು ಅಯಿಟ್ಟಾ ಪೊಂಚೊಲು ನಿನನ್ ತೂಯೆರ್ಡ್ ಸಯಿಸೊನಯೆರ್. ಮೊಕುಲು ಮಾತಾ ಚಾಡಿಚಂಗಾಯಿದಕುಲು! ನಮ ಪರ ಊರುದಕುಲತ್ತ? ನಿಕ್ಯ ಯೆರೆಡ್ವಾವರ ಬಂಗ ಬಯ್ಲಂಡ್? ಬೇಗ ಪಣ್ಣ” ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೋಡೆ ಕಾಂಡೆ ದುಸ್ಸೆ ಕೀಚಕೆ ಯೆನನ್ ದೊಂಕಿನೆನ್ ಈ ತೂದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು! ನಿನ್ನಂಚಿನ ಕಂಡನಿ ಇತ್ತದ್ಲ ಯೆಂಕ್ ಈ ಪಾಡ್ ಬಯ್ಲಂಡ್! ಉಂದು ಸರಿಯಾ? ಆಯೆ ನನೊಲ ಯೆನ ಪಿರ ತಾಗ್ದೆ. ನನ ಯಾನ್ ಬದ್ಕುಜಿ. ಯಾನ್ ಸೈತೆಡ ಆ ಪಾಪ ನಿಕ್ಯ ತಟ್ಟುಂಡು.”

ಈ ಪಾತೆರೊನ್ ಕೇಣ್ಡ ಭೀಮಗ್ ರಪ್ಪ ಪಿಸ್‌ರೆರ್ಕಂಡ್...

“ದೇವೀ, ಯಾನ್ ದಾದಲ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನನ್ ಕಾತೊನ್ನೆರೆ ಬರಿಲೆಕಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಬೊಡೆದಿನ ಕಸ್ತೊಗಾಪಿನ ಅವಕಾಸ ಯೆಂಕ್ ಓಲುಂಡು? ಇಂಚ ಐವೆರ್ ಒರಿನ್ ಕಟ್ಟೊಂದು ಬದುಕುನ ಪುರುಷತನೊನು ಸುಡೊಡು! ನಿನ ಈ ಕಸ್ತೊಗ್ ಯಾನ್ ಕಾರಣ ಅತ್ತ. ಯೆನ್ನಡೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬಯ್ಲ? ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರಾಯಿನ ಬೇತೆ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಉಲ್ಲೆರತ್ತ? ಅಕಲ್ಲಡೆಗ್ ಪೋಲ....”

ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮ ಇಂಚ ಪಣುವೆ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೆದೇ ಇತ್ತೊಲು.

“ಅಂಚತ್ತ ಭೀಮಾ, ಒರಿದಿನಕುಲು ಮೋಕೆಗಾನಗ ದುಂಬು, ಮಾನ ಮರ್ಯಾದಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬನ್ನಗ ಪಿರ ದುಂಬು ತೂಪಿನಕುಲು! ಅಕ್ಲೆಡ ಸೇಡ್‌ಗಾಪಿನ ಸಗ್ಗಿಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಮಾನ ಒರಿಯೊಡಾಂಡ ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆನೇ ಮನಸ್ ಮೆಲ್ಲೊಡು. ಶಾಂತಿ, ಕ್ಷಮೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ದೂರ ದೀದ್ ದುಸ್ಸನ ಮಾರ್ಣೊಗು ದುಂಬಾವೊಡು” ಪಣ್ಡ ಕೈಮುಗಿದ್ ಕೇಣೊನುವೊಲು.

ಭೀಮಗ್ ಕೋಪೊನೆ ಉರುಕ್ಕುಂಡು.

“ದ್ರೌಪದೀ, ಲಡಾಯಿಗ್ ಯಾನ್. ಮೋಕೆಗ್ ಆಕುಲು! ಎಡ್ಡೆ ಪಂಡ. ‘ಕೆಲವೆರ್ ಬೆಂದೆರೆಗ್. ಕೆಲವೆರ್ ತಿಂದ್ ಮೆರೆವೆರೆಗ್!’ ಪಣ್ಣಿ ಗಾದೆದಂಚದ ನುಡಿ! ದ್ರೌಪದೀ, ಯಾನ್ ದಾಲಾ ಮಲ್ತುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ.. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪೋಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಆಯನಡೆಗೇ ಪೋದು ನಿನ ಬಂಗೊನು ಪಣೊಣ್ಣೆ.”

ದ್ರೌಪದಿಗ್ಲಾ ಕೋಪೋನೇ ಬುಗಿಲಾಂಡ್.

“ಬೊಡೆದಿನ ಮಾನ ಪೋನಗ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ್ ಕಡ್ಡ್ ಅಡಕ್ಕುನ ಕಡ್ಡೆದಕುಲು ನಿಕ್ಲೆಡ್ ಯೇರ್ದ ಇಚ್ಚೆರ್. ಲೆಕ್ಕೊಗು ಐನ್ ಜನ! ಮೂಜಿ ಲೋಕೊದ ಬೀರೆರ್! ಒರಿ ಬೊಡೆದಿನ ಮಾನೊಡು ಬದ್ಯಾವೆರೆಗಾವಂದಿನ ನಿಕುಲು ಕಂಡಿನಿಯೆರೆ? ಅತ್ತಾಂಡ ಭಂಡೆರಾ?. ಈ ಆಪೊತ್ತು ಇನಿತನೇ ಅತ್ತ್, ಆನಿ ದಿಂಜಿದಿನ ಸಭೆಟ್, ಆ ಸೊರ್ದುದ ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣಿ ನಾಯಿ ಯೆನನ್ ಒಯ್ತ್ ಕಣಪಾದ್ ಬೀರ ಪೋಯೆ. ಇನಿ ರಾಜ ಸಭೆತ ದುಂಬುಡೇ ಆ ಕೀಚಕೆ ನಾಯಿ ಯೆನನ್ ದೊಂಕಿಯೆ. ರಡ್ಡ್ ಸರ್ತಿಲಾ ನಿಕುಲು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯರ್. ನಿಕುಲು ಬಲಾಡಿಗೇರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಪೊಣ್ಣು ಯೆನನ್ ಕೆರಿಯರ್... ಅಹಾ! ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ.”

“ದ್ರೌಪದೀ, ಈ ದೂರುದು ಪಾತೆರ್ದಡ ಯೆಂಕ್ ದಾಲ ಕೋಪ ಇಚ್ಚಿ. ನಿಜ ಪಣೊಡ? ಯಾನ್ ಈ ನಪುಂಸಕೆರೊಟ್ಟುಗು ದಾಯೆಗ್ ಪುಟ್ಟಿಯನ? ದ್ರೌಪದೀ, ಈ ನಿನ ಮನಸ್‌ಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಣೊಲ್ಲ. ಅಡ್ಡಿ ಇಚ್ಚಿ. ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಯುಜಿ. ಆನಿದ ದಿನ ಕೌರವನ ಸಭೆಟ್ ಯಾನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲದೆ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿದನ? ಆ ದುರುಳೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರ್ಲ ಕತ್ತೆರೈಗ್ ಪೋನಗ, ಅಣ್ಣೆ, ನಿನ ಕಂಡನಿ, ದಾನೆ ಮಲ್ತೆ? ಕೂಲಿ ಬುಡೊಂದು ಯೆನನ್ ತಡೆತೆ! ಇನಿ ಈ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರೈರೆ ಮರೊನು ತೂನಗ ಬೊಡ್ಡಿಂತ್ ತಪ್ಪಾಯಿನೆನ್ ಈಯೇ ತೂಯತ್ತೆ? ಉಂದೆಟ್ ಯೆನ ತಪ್ಪು ದಾದ? ಈಯೆ ಪಣ್ಣ. ಯಾನ್ ಅಣ್ಣನ್ ಮೀರ್ತ್ ದುಂಬು ಪೋಯೆಡ, ‘ಪೊಣ್ಣಾಗಾದ್ ಈ ಕುಂತಿ ಮಗೆ ಭೀಮೆ ತನ ಪರಯನ ಅಪ್ಪಣೆನ್ ಮೀರಿಯೆ’ ಪಣ್ಣ್ ಲೋಕೊದಕುಲು ಪಣ್ಣರ್. ಉಂದು ಯೆಂಕ್ ದಿಂಗೆರೆ ಆವಂದಿನ ಉರಿ. ಬೋಡಾಂಡ ಅಣ್ಣಡ ಯಾನ್ ಇಂಚ ಪಂಡೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಣೊಲ್ಲ. ದ್ರೌಪದೀ, ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆದ ಉರುಡು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರೊಂದ. ಬೋಡಾಂಡ ಈ ಅರ್ಜುನನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರು, ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್ ಬದಲೆರೆ ಕೇಣೊಲ್ಲ. ಅತ್ತಾಂಡ ನಕುಲೆ ಸಹದೇವೆರೆಡ ಅಣ್ಣಗ್ ಪಣ್ಣಲ. ಆಕುಲು ಅಣ್ಣನ ಮನಸ್‌ನ್ ಲಡಾಯಿದ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗಾದ್ ನಿನನ್ ಕಾತೊನುವೆರ್. ಅಂಚ ಅಕುಲು ನಿನನ್ ಕಾತೊಂಜೆರ್ಡ ಆ ದೋಷ ಆಕ್ಲೆಗೇ ತಟ್ಟಡ್. ಈ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಯೆಂಕ್ ಉಪದ್ರ ಕೊರಡ. ಯಾನ್ ಬರಮ್ಮ ತೋಜಾವುಜಿ. ಯೆನ ನೀತಿಯೇ ಬೇತೆ! ಭಂಡತನ ಯೆಂಕ್ ಒರುಜಿ. ಅಣ್ಣನ ನೀತಿ ಇಸ್ಪ ಆಪುಜಿ. ಇತ್ತೆ ಈ, ಅಣ್ಣಡನೇ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೀಚಕನ್ ಮುಗಿಪಾಲ. ಇಚ್ಚಾಂಡ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಪೋಲ.”

ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಆಲೆಗ್ ಕಂಟೆಲ್ ಕಟ್‌ಂಡ್. ದುಕ್ಕಿದುಕ್ಕಿದ್ ಬುಲೊಲು. ಬಂಜಿಗ್ ಪಾಡಿನ ಕತ್ತಿ ಬೆರಿಟ್ ಬತ್ತಿಲೆಕದ ಸಂಕಡ ಅನ್ವೇಸಿಯೊಲು. ಕೆನ್ನೆ ಬಾಡ್‌ಂಡ್. ಉಸುರುದ ಬೆಚ್ಚೊಡು ಮುತ್ತುದ ಸರ ಕಪ್ಪು ಕಟ್‌ಂಡ್ “ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಇರಸ್ತಿಗೆನೆ! ಯಾನ್ ಪಿರಾವುದ ಜನೊಡು ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಕಣನೀರ್‌ಗ್ ಕಾರಣ ಆತೆನ ದಾನೆ? ಧರ್ಮಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ತೆದನ ದಾನೆ? ಯೆನ ಕರ್ಮದ ಫಲ ಅನ್ವೇಸೊಂದುಲ್ಲೆನ ದಾನೆ? ಯೆನಲೆಕ ಅಪಮಾನ ಅನ್ವೇಸುನ ಪೊಂಜೊಲು ಪುಟ್ಟೆರೆಗೇ ಬಲ್ಲಿ. ಅಂಚೆನೇ ನನ ದುಂಬುಗು ಈ ಲೋಕೊಡು ಭೀಮಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಆಂಜೊವು ಪುಟ್ಟೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಯಾನ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅನ್ವೇಸಿನಂಚದ ದುಕ್ಕ ಯೇರ್ದಾ ಅನ್ವೇಸೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಒವ್ವು ಇಸೊನು ಪರೊಲಿ? ವಾ ಬೊಟ್ಟುಡ್ಡು ಕಣೆಕ್ ಲಾಗ್ಯೊಲಿ? ಯೆಂಕ್ ದಾಯೆ ಸಾವು ಬರುಜಿ?

ಆನಿ ಪಾಪಿ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಯೆನ ಕುಜಲ್ ಪತ್ತದ್ ಒಯ್ತೆ. ಆ ಸೈಂಧವೆ ಯೆನನ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಪೋಯೆ. ಇನಿ ಕೀಚಕೆ ನಾಯಿ ಕಾರ್ಡ್ ದೊಂಕಿಯೆ. ಇಂಚ ಮೂಜಿ ಬಗೆತ ಅಪಮಾನ ಆಂಡತ್ತೆ? ಯಾನ್ ಪಾಂಚಾಲರಾಯನ ಇಲ್ಲಡ್ ಪುಟ್ಟಿನಾಲ್. ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ದೇವತೆಲೆಡ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನಕುಲು! ಆಂಡ

ಯೆಂಕ್ ವೀರಾಟನ ರಾಣಿಯೆರೆನ್ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ಪುನ, ಕಾರ್ ಒತ್ತುನ ಸೇವೆದ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಪಗೆನಾಕ್ಲೆಗೆ ಇಸ್ಪ ಆಪಿಲೆಕ ಬದ್ಕುನ ಪಾಂಡವೆರ್ನಂಚಿನ ಪಾಪದಕುಲು ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ತಂಕ್ಲೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಬುಡ್ಡು ಮೂಂಕುಗು ಬಲ್ಲ್ ಸುರಿಯೊಂದು ಧುನಿಪಂದೆ, ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುನಾಕುಲು ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?

ನಿಕುಲು ಐವೆರ್ ದಾನೆ ಕಮ್ಮಿದಕುಲಾ? ಮಲೆದ್ ಉಂತಿಯರ್ಡ ಯಮನೇ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡುನ ಸಗ್ಗಿದಕುಲು! ಆಂಡ ಯೆನನ್ ಒರಿನ್ ತಾಂಗೊನೆರೆಗ್ ಆಪುಜಿ. ಪಾಪಿಲೇ, ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಕೀರ್ತಿದ ಪೋಡಿಗಲಾ ಇಜ್ಜತ್ತಾ. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬುಜೊಟು ಬಲ ಇತ್ತ್ದಾ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕುಲು ರಾಜೆರೆನ ಕುಲೊಟು ದಾಯೆಗ್ ಪುಟ್ಟುದರೆ? ನುಪ್ಪು ದಂಡೊಗು ಬದ್ಕುನಕುಲು! ಪಾಪಿ ಕೌರವೆ ರಾಜ್ಯ, ಕೋಶ, ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥ ನಗರ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಸೇನೆ, ಮಾತೆನ್ನಾ ಜೂಜೂದ ನಿಮನೊಡು ದೆತೊಂದು ನಿಕಲೆನ್ ಗಿಡತ್ತ್ದೆ. ಇತ್ತೆ ದುರುಳೆ ಕೀಚಕಗ್ ಯೆನನ್ ಒಪ್ಪಾವೆರೆ ಉಲ್ಲರ್. ನಿಕ್ಲೆನ ಬದ್ಕು ಸೇವೆಡೇ ಮುಗಿಯೊಂದುಂಡು. ಎಡ್ಡೆ ಆಂಡ್. ಕೌರವನಂಚಿ ತೂಲೆ. ಆಯನ ಬಾಗ್ಗೆನ್ ತೂಲೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯೊಡಾದ್, ಒಂತೆ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆತೊಂಡರ್. ಇತ್ತೆ ಅವ್ವೆನ್ ನಸ್ಸು ಮಲ್ತೊಂದು, ಜೂವೊದ ಪೋಡಿಗಡುಲ್ಲರ್. ಬಂಜಿದ ಗುಜರ್ಮೆಗಾದ್ ನನೊರೈನಿಲ್ಲಡ್ ಬೇಲೆ ಬೆನ್ನರ್! ಯಾನ್ ಸೈಯೆರೆ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತಿನೆಡ್ಡಾವರ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಈತ್ ಮಾತ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ.”

ದ್ರೌಪದಿ ಒರಾನ ಪಾತೆರೊದ ದಾಟಿನ್ ಪಗತ್ತ್ದ ಭೀಮನ್ ತೂವೊಂದು,

“ಭೀಮಾ, ಯೆಂಕ್ ಸೈಯೆರೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊರತ್ತಾ? ನಿಕುಲು ನನ ದುಂಬುಗು ವಾವೊಂಜಿ ಅಡಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆಗ್ ತಪ್ಪಂದೆ ಬದ್ಕಲೆ! ಧರ್ಮೊನು ತೆರಿಯೊನ್ನೆ. ಯಾಪಾಂಡಲಾ ಬೇತೆ ಪೋಣ್ಣನ್ ಕೂಡ್ಕು ಯೆನನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನೆ. ಯೆನ ಬಿಗುಸೆರೆತ ನುಡಿಕ್ ಕ್ಷಮೆ ಉಪ್ಪಡ್” ಪಣ್ಣ್ ಆಯನ ಕಾರ್ಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೊಲು.

ಭೀಮನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ದಿಂಜಿಂಡ್. ಆಯನ ಮನಸ್ಡೆ ತಲ್ಲಣ ಸುರು ಆಂಡ್. ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ರೌಸು ಉರುಂಟು. ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ್ ಮನಸ್ಡೇ ಪುಂಟುವೆ. ದ್ರೌಪದಿಡ ಮೋಕೆ ಮೀರ್ಡ್, ಅಲೆನ್ ತರೊಂದು ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸುವೆ. ತರೆನ್ ಪೂಜುವೆ. ಮಂಚದ ಬದಿಟ್ ದೀತಿನ ಗಿಂಡೆದ ನೀರ್ಡ್ ಆಲೆನ ಮೋನೆ ದೆಕ್ಕುವೆ!

“ರಾಣೀ, ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನಡ, ಒಂಚೆ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣ್ಣೆ. ಯೆನ ಪರಯೆ ಪಾಡ್ತಿನ ಗೆರೆನ್ ದಾಂಟಿಯೆ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್. ಆ ಕೀಚಕನ ಬಂಜಿನ ಬಿಚ್ಚಾವೆ. ವಿರಾಟೆರ್ ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರ್ಂಡ ವಿರಾಟಕುಲೊನೇ ಒತ್ತರೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕೌರವೆರೆಗ್ ನಮ ತಿಕಾಣಿ ತೆರಿಂಡ ಆ ಕೌರವ ಪಡೆನೇ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ದಕ್ಕುವೆ. ದೇವತೆಲ್ ತೂವೊಂದು, ‘ಅಯ್ಯೋ ಭೀಮೆ, ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದೆ’ ಪಣ್ಣಿ ಸೊಲಕ ಮಿನಿ ಲಕ್ಕಾಯೆರ್ಡ ಆಕ್ಲೆನ ಮುಸುಡುನೆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತೊದ ಕೋಡು ಕಲ್ಲೆಗ್ ತೇತ್ತ್ದ ಬುಡ್ಡೆ. ಉಂದೆಟ್ ಆಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೋಪ ಬತ್ತ್ಂಡ ಸಮ್ಮಂದೊದ ಇಳೆನೇ ಪರ್ತ್ ದಕ್ಕುವೆ. ಪಾರ್ಥ, ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನಕುಲು ಅಣ್ಣನ ಪಕ್ಷೊಡು ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ತಿರ್ಗದ್ ಬೂರೈರ್ಡ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಮದತ್ತ್ದ ಪೊರುಂಬುವೆ. ನನ ಕೃಷ್ಣೆ ಒರಿ ಉಲ್ಲೆತ್ತ? ಆಯೆ ನಡುಟ್ ಮಿನಿ ತರೆ ಪಾಡ್ಯೆಡ ಆ ಪೂಜ್ಯ ಮುರಾರಿನ ಪಾತೆರೊನ್ನ ದಂಟ್ ದೇ ನಡಪುವೆ. ಯಾವತ್ತ? ನನ ಯೆಂಕ್ ಸರಿಸಮ ಯೇರ್? ಇತ್ತೆ ಸದ್ಯೊಗು ಕೀಚಕ ಕುಲೊನು ಸವುರ್ಡು ಬುಡ್ಡೆ.

ದ್ರೌಪದೀ ಯಾನ್ ಈತ್ ದಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಣ್ಣನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಣ್ಣಿ ಬಲ್ಲ್ಡ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದಿತ್ತೆ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂದು ಸಿಂಗೊದ ಕಿನ್ನಿನ್ ಕುದ್ಲೆಲ್ ನೋಚಾಯಿಲೆಕ, ಈ ಕೌರವೆ, ಕೀಚಕೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ನೋಚಾಯೆರ್. ಉಪದ್ರ ಕೊರೈರ್. ನನ ವಾವೊಂಜಿ ಕಸ್ಸು, ಅಡಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಮೊಕ್ಲೆನ ನಪ್ಪು ಪಿರಾವೆ. ಜೂವ ಪುಂಟುವೆ! ಯೆನ ಚಲ, ಇನಿ ಧರ್ಮೊದ ಗೆರೆನ್ ದಾಂಟ್ಂಡ್.”

ಇಂಚ ರೌಸುದ ಬಿಗುಟು ಪಾತೆರ್ಲ್ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ದುಂಬುದ ಯೋಜನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ದ್ರೌಪದೀ, ಯಾನ್ ಕೀಚಕೆ, ಕೌರವೆ ಮೊಕ್ಷೆನ ಪೆರಣೊಗು ಮುಂಗಡ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯಾನ್, ಭೀಮೆ, ಚಲೊಟು ಉಂತಿಯೆಡ ನೀತಿ-ಗೀತಿ, ನೇಮ ನಿಯಮ ಗೆಣ್ಣುನಾಯೆ ಅತ್ತೆ. ತೆರಿಂಡಾ? ಈ ಈತ್ನೇಟನೇ ಯೆನನ್ ಪಾತೆರೊಡು ಕುಡತ್ತಾದ. ನಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆನ್ನವು. ಆ ನಾಯಿ ಬುದ್ಧಿದ ಕೀಚಕ ಜಾರನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಎಲ್ಲೆ ಇರ್ಲೆಡ್ ನಾಟ್ಯಭವನೊಗು ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಣ್ಣ. ಆ ಜಾಗೆಗ್ ಇರ್ಲೆಡ್ ಯಾನ್ ಪೊಣ್ಣ ಯೇಸೊಡು ಪೋದು ದೆಂಗ್ ಕುಲ್ಲುದು, ದುಸ್ಪನ್ ಪೆಟ್ಲೆಡ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ತಾದ್, ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಬಂಜರ ಬಳಸುವೆ. ಉಂದೆಟ್ ಅನ್ಯಾನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಒಂಜೇಳ್ಕೆ ಅಲ್ಪದಕುಲು ಯೆನನ್ ತೂಯೆರ್ಡ ಅಯಿಕ್ಲಾ ಯೆನಡ ಮರ್ಡ ಉಂಡು. ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ ದೈರೊಡು ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಬಯಕೆಲೆಕ್ಕನೇ ಆಂಡ್. ಸಲ್ಪಿತೊಡು, “ಭೀಮಾ, ಈ ಪುರುಷೆರೆಡ್ ಪುರುಷೆ. ಯೆನ ಪರಮ ಪುಣ್ಯೊದ ಫಲ ಈಯೆ ಆದುಲ್ಲ!” ಇಂಚ ಮೆಚ್ಚಿನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ ಇಲ್ಲಗ್ ಪಿದಾಡ್ಯೊಲು.

ಪುಲ್ಕೆ ಆಂಡ್. ಸೂರ್ಯನ್ ತೂದು ತಾಮರೆಲ್ ಅರಳ್ ಪೊರ್ಲಾಂಡ್. ಕೀಚಕೆ ವಿರಾಟನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪೆ. ದುಂಬಿನಾನಿ ಸೈರಂದ್ರಿನ್, ಗಂಧರ್ವ ಬೊಡೆದಿನ್ ಮುಟ್ಟಿನೆಕ್ ತನ್ಕ ಆಯಿನ ಸಿಗ್ಗಿದ ನೆಂಪುಡು, ಇನಿ ಆಲೆನ್ ಮುಟ್ಟಿರೆ ಪೋಡಿದ್ ದೂರೊಡೇ ಪಾತೆರ್ಪಾವೆ! ದಾಟಿ ಮಾತ್ರ ಅವ್ವೇ!

“ಸೈರಂದ್ರೀ, ಕೋಡೆದ ಇರ್ಲೆ ಯೆಂಕ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದಂಚ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್! ಮನ್ನಥೆ ಯೆನ ಪಾಲ್ಗ್ ಯೆಮನೇ ಆದಿತ್ತೆ. ಈ ದಯೆ ಇತ್ತಿನಾಲ್. ಯೆನ ಕಸ್ಪ ನಿಕ್ ಅರ್ತ ಆದಿಪೊಡು ಅತ್ತೆ?” ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣುವೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಸೆಡಕ್ಕದ ಸೊರೊಟು, “ಪಾಪಿ, ಕೀಚಕಾ, ಕಾಮನ ಕೈಯಿಟ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡ ಮಾತೆರ್ನ ತಿತಿಗತಿಲಾ ಅವ್ವೇ! ಅಂಚಿನಾಕ್ಲೆಗ್ ಮನ್ನಥೆ ಪಗೆಯಾಪೆ. ಅಮುರ್ತ ಇಸ ಆಪುಂಡು. ಸಿಮೊತ ಆಲಿಕಲ್ ಬೆಚ್ಚ ಆಪುಂಡು. ಬಂದುಲು ಪಗೆನಾಕುಲು ಆಪೆರ್. ಆತೇ ಅತ್ತೆ, ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನ್ ಬಯಕುನ ದುರಾತ್ಮನ್ ಈ ಬೂಮಿ ದೆರೊನುಜಿ” ಪಣ್ಣೆಗ್, ಕೀಚಕಗ್ ಉಂದು ಪೂರ ಪುರಾಣ ಕಗ್ಗೊಲಾದ್ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಸೈರಂದ್ರೀ, ಬೇತೆ ಯೇಪಾಂಡಲಾ ನಿನಡ ಪುರಾಣೊದ ಕತೆಕ್ಲೆನ್ ಕೇಣುವೆ. ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಲಿ ಇತ್ತೆ ಬೊಡಾತಿನಿ ನಿನ ಪೊರ್ಪುದು, ಕರುಣೆದ ನೋಟ! ಅವ್ವೇ ಯೆನ ಕಸ್ಪೊಗು ಕೋಟೆ! ಆ ಕೋಟೆಡ್ ಕಾಮನ ಪೀಡೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ತಾದ್ ಯೆನನ್ ಕಾತೊಲ್ಲ. ಯಾನ್ ನಿನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುವೆ!” ಇಂಚಾಂಡ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೈಯಿ ಗೋಡಿದ್ ಉಂತುವೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಕೀಚಕಗ್ ಕುಸಿ ಆಪಿಲೆಕ ಪಾತೆರುವೊಲು.

“ಏಯ್ ಕೀಚಕಾ, ಈ ಸಂಗತಿ ಯೆನ ಗಂಧರ್ವರೆಗ್ ತೆರಿಂಡ ನಿನ ಕುಲಕುಟುಮೊನು ಸವುರ್ಪು ಪಾಡುವೆರ್. ಆಯಿಕಾದ್, ನಿರೆಕರೆತ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾವಂದಿಲೆಕ ಇರ್ಲೆಡ್ ಬತ್ತಾದ್ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊಡು ಉಪ್ಪುಲ. ನಿಕ್ ಆಯಿಸ ಬರ್ಪಿ ಆತಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡು. ಯೇತ್ ಬಗೆಟ್ ಪಂಡಲಾ ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಪುಜ. ದಾದ ಮಲ್ಪುನು? ಆಪಿನವು ಆವಡ್. ಯಾನ್ ಕತ್ತಲೆಡ್ ಬತ್ತಾದ್ ಮದೆಟ್ ಉಪ್ಪುವೆ.”

ಕೀಚಕೆ ಆಲೆನ ಪಾತೆರೊನು ಪ್ರಸಾದ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಒಪ್ಪೊನುವೆ. ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಪೆ.

ಬಯ್ಯದನ ಆಂಡ್. ಸೂರ್ಯ ಪರ್ವತೊದ ಆಪೆಲ್ ತಾಮರೆದ ಕಿರೆಟ್ ಜಪ್ಪುವೆ.

ಈ ಕಡೆ ಅರಳಿದ ತಾಮರದಂಚದ ಮೋನದ ದ್ರೌಪದಿ ಕತ್ತಲೆಡ್ ತನ ಕಣ್ಣದ ಕಾಂತಿಡೇ ಸಾದಿ ತೆರಿಯೊಂದು ಭೀಮ ಇತ್ತಿನ ಅಡ್ವಿಲ್ಲ್ಯಾಗ್ ಬರ್ಪೊಲು.

“ಭೀಮಾ, ಈ ನಾಟ್ಯಶಾಲೆದ ಬರಿಟ್ ಪೋದು ಉಂತೊನ್ನ. ಆ ಕಾಮೊದ ಕುರುಡಗ್ ಪಂಡ್ ಬಯ್ಯೆ. ಈ ಒವ್ವೇ ನೆಪ ಮಲ್ಪಂದೆ, ಆ ಕಾಮುಕೆ ಕೀಚಕನ್ ದರ್ತ್ ಚೆಪುಡಾದ್ ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ದ ಮೋಕೆನ್ ತೋಜಿಪಾಲ..” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಭೀಮ ತೆಲ್ಪೊಂದು, ಪಂಚೆನ್ ಗಂಟ್ ಪಾಡ್ಡ್ ತುತ್ತೊನುವೆ. ದ್ರೌಪದಿ ಸಂತೋಸುಡು ಭೀಮನ ನಿಸಲ್ಗ್ ಬೊಟ್ಟು ದೀದ್ “ಆ ದುಸ್ಸನ್ ಕೆರ್ದ” ಪಣ್ಣೊಲು. ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆನ್ ಪಾಡುವೊಲು. ಭೀಮ ಉಮೇದ್‌ಡೇ ನಾಟ್ಯಮಂದಿರೊಗು ಪೋಪೆ. ಮಂದಿರೊದ ನಡುಟು ರತ್ನೊದ ಪಲ್ಲಂಕೊದ ಮಿತ್ತ್ ಚೆಪ್ಪುವೆ.

* * *

ಉರಿಮಾರಿನ್ ಬಯಕಿನ ಕೀಚಕೆ ತುತ್ತೊಲೆಡ್ ಅಲಂಕಾರ ಆದ್, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೂತ ಮುಕ್ಕೆಲೆನ್ ಕೈಯಿಕ್ ಸುತ್ತೊಂದು, ಕಮ್ಮೆನೊದ ರಸ ಪೂಜೊಂದು, ಸೋಕುಡು ಸೆರಂಗ್‌ನ್ ಕಟ್ಟೊಂದು, ಕತ್ತಿನ್ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು, ಇನಿತ ಇರ್ಲೆಗಾಪಿನ ಕನ ತೂವೊಂದು ಇಲ್ಲಡ್ ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಸರೀ ಕತ್ತಲೆ ಆತ್‌ಜಿ, ಅಂಚ ಪೊರ್ತು ದೆಪ್ಪೆರೆಗಾದ್, ಯಮನ ಪಾಶೊಡ್ ಒಯಿಪಾವೊಂದು ಪೋಪಿನಂಚ ನೀಚ ಮತಿತ ಕೀಚಕೆ ಪ್ರೇತಬನ ಮಸಣೊಡು ಒಂಜಿ ಸುತ್ತ ಪಾಡುವೆ. ಅಲ್ಲಡ್ ನಿರಾನೊಡು ಬತ್ತದ್, ಯಮನ ಬಾಯಿಗ್ ಪೊಗ್ಗಿಲೆಕ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊನು ಪೊಗ್ಗಿಯೆ. ಆಯನ ದುರಾದ್ಯಷ್ಟೊಗು ಒಂಜೆದ ಮಿತ್ತ್ ಒಂಜಿ ಅಪಶಕುನೊಲಾಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಕುಸಿಟೆ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊದ ಪಲ್ಲಂಕ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಅಮಸರೊಡು ಬರ್ಪೆ. ಬನ್ನಗನೇ ಬಚ್ಚಿರೆ, ಪರಿಮಳೊದ ವಸ್ತುಲು, ಮಲ್ಲಿಗೆದ ಮಾಲೆ, ಪದ್ದೆಯಿ ಬಂಗಾರ್, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಮಾತ ಪತೊಂದು ಬಯ್ಯಿತ್ತೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಸೈರಂಧ್ರಿಗ್ ಕೊರೊಂದು,

“ಯೆನ ಮೋಕೆದ ಸಿಂಗಾರೀ, ನಿಕ್ಕ ಇಸ್ಪೊದನೇ ಕಣ್‌ತೆ. ದೆತೊನ್ನ. ಯೆನಲೆಕ ಪೊರ್ತುದಾಯೆ ನಿಕ್ಕ ದೇವತೆಲೆಡ್ ತಿಕ್ಕಾಯೆ. ಆಜ ಮಲ್ತ್ದ ಪಣ್ಣೆ. ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಪೊಣ್ಣುಲು ಯೇತೋ ಯೆನನ್ ಬಯಕುವೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಯೆನಡ ಮೋಹ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಯಾನ್ ಒಪ್ಪುಜಿ. ಆಂಡ ನಿನನ್ ಮಾತ್ರ ಯೆಂಕ್ ಮದಪೆರಾಪುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಲ್ಲ ಚೆತ್ತದಿತ್ತಿನ ಭೀಮ ಪೊಂಜೊವೆನ ಸೊರೊಟು, ಅಯನಾತೇ ಹಮ್ಮುಡು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೀಚಕಾ, ಈ ಲೋಕೊಡು ಈಯೆ ಪೊರ್ತು. ಯಾನ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿದಾಲತ್ತ. ಯಾನ್ ಬೇತೆ ಪೊಂಜೊಲೆಲೆಕ ಅತ್ತ. ಯೆನ ಪೊರ್ತುಲ ಬೇತೆ ಬಗೆತನೆ! ಇನಿ ಯಾನೇ ನಿನನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಬಯ್ಯೆ. ಯೆನ ನಿಜ ಪೊರ್ತುನು ಇನಿ ತೋಜಾವೆ! ಯೆನನ್ ತೂದು ಮೆಚ್ಚಂದಿ ಪುರುಷೆರೇ ಇಚ್ಚೆರ್. ನಿಕ್ಕ ಯಾನ್ ಸರಿಸಮನೆ! ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಪೊಣ್ಣು ಪೊರ್ತುನು ತೂಲ.”

ಕೀಚಕಗ್ ಇತ್ತೆ ಸೊರೊಗು ಮೂಜೇ ಗೇಣ್! ಕತ್ತಲೆಡೇ ಭೀಮನ ಮೆಯಿ ಪೂಜುವೆ. ಆಲೆನ ತಿಗಲೆ ಪೂಜುನಗ ಅನ್ಮಾನ ಆಂಡಲಾ ತೆಲ್ಪೊಂದು, “ದಾದದೇ ಸಿಂಗಾರಿ ಪೊಣ್ಣೇ, ನಿನ ಮೆಯಿ ಈತ್ ಬಿಗು ದಾಯೆಗ್‌ದೇ? ಮಾಯೊದ ಯೇಸೊಡು ಮಿನಿ ಉಲ್ಲನ?”

ಇತ್ತೆ ಭೀಮನೇ ಪಾತೆರಿಯೆ! “ಏಯ್! ನನೊರೈನ ಪೋಣ್ಣನ್ ಬಯಕಿನಯಿಗ್ ಅಮುರೊಲ ಇಸೊನೇ ಆಪುಂಡು. ಗೊತ್ತುಂಡ?” ಪಣ್ ರಪ್ಪ ಅಯನ ತರೆಕುಜಲ್ ಪತ್ತ್ ದ ಒಯ್ಪುವೆ! ಕೀಚಕಗ್ ಆಲ್ ಸೈರಂದ್ರಿಯೇ ಪಣ್ಣಿನ ಬೆರೆ! “ದಾದದೇ ಕುಸಾಲ್?” ಪಣೊಂದು ಕೀಚಕೆ ಕಾಮ ಗೊಬ್ಬುಗು ದುಂಬರಿನಗ, ಭೀಮೆ ಪಿರವುಡ್ಡು ಆ ಮಹಾಬಲನ್ ಒಯ್ಪಿನೆಟ್ ಒರಾನೆ ಕಂಗಾಲಾಯೆ!

“ಓಹೋ! ಉಂದು ಪೊಂಜೊವತ್ತ, ಯೇರಾ ಯೆನ ಪಗೆ! ಇಂಬ್ಯನ ಕರ್ಲ ಪೀಂಕ್ಲಾವೊಡು!” ಪಣ್ಣೊ ಇಂಬ್ಯನಗ ಭೀಮನ ಹೊಡ್ಡ ಜೋರಾಂಡ್. ಬೊಕ್ಕದವು ಮಲ್ಲಯುದೊನೇ! ಜೋಡಿ ಮಂದಾರ ಪರ್ವತೊದಲೆಕ ಇರ್ದೆಲ್ಲಾ ತಾಂಟೊನ್ನಗ, ಅಲ್ಪನೇ ಬತ್ತದ್ ಉಂತೊಂದಿನ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಸಿಟೆ ತೊಪೊಲು.

ಒರ ಕೀಚಕನ ಗುದ್ದುಡು ಭೀಮೆ ಅಕಲ್ ತತ್ತ ಬೂರುವೆ. ಆಂಡ ಅಪಗನೇ ಲಕ್ಕದ್, ರೌಸುಡು ಬಿಮ್ಮ ಅಗೊಂದು ಕೀಚಕನ್ ಜಡ್ಡುವೆ! ತೆಡಿಲ್ ಹಾಕಿಲೆಕದ ಪೆಟ್ಲೆಡ್ ನೆತ್ತಿ ಪುಡಪುವೆ! ಆಯೆ ಬೇನೆಡ್, ದಿಕ್ಕ ತೋಜಂದೆ ಬೂರೊನುವೆ. ಕೋಪೊದ ಸಿಂಗೊದಂಚ ಭೀಮನ ಪರೈಗ್ ಬೊಟ್ಟುವೆ. ಭೀಮೆಲಾ ಅಂಚ ಮಲ್ತಿನೆಟ್ ಕೀಚಕನ ಪರೈ ಪರೀಂಡ್. ತಿಗಲೆ ದರೀಂಡ್. ಕರ್ಲ ಪಿದಾಯಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಕಣ್ಣೊದ ಪಾಪೆಲ್ ಮಿತ್ತಾಂಡ್! ಒಂತೆ ತುಲ್ಲರ್ಡ್ ಕೀಚಕೆ ಅಡೇಗೆ ಸೈಪೆ! ಭೀಮೆ ಕೀಚಕನ ಅಂಗ ಅಂಗೊಲೆನ್ ತುಂಡುನಂಡ್ ಮಲ್ತ್ ದಕ್ಕದ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆತ್ತೊಂದು ಪೋನಗ, ಆಲೇ ಬತ್ತದ್ ಕುಸಿಟ್ ತರೊನುವೊಲು. ಆಲ್ ಬಯಕಿನೇ ಆಂಡ್. ಭೀಮೆ ಕತ್ತಲೆಡೇ ತನ ಸಾದಿ ಪತೊಂದು ಪೋಪೆ.

ಸೈರಂದ್ರಿ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊನು ಕಾತೊಂಬಿನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತದ್ “ಈ ದುಸ್ಸೆ ಕೀಚಕೆ ಬಲತ್ತಾರೊಡು ಒಯ್ತೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂಯಿನ ಯೆನ ಗಂಧರ್ವ ಕಂಡನಿಯೆರ್, ಗರ್ವೊಡು ಇಂಬ್ಯನ ಕತೆನ್ ಮುಗಿತೆರ್!” ಪಣ್ಣೊಲು. ಅಕುಲು ಅಮಸರೊಡು ಬತ್ತದ್ ಜೀಟಿಗದ ಬೊಳ್ಳುಡು, ತೂಯಿನಿ ದಾದೆನ್? ಕೀಚಕನ ತುಂಡುನಂಡ್ ಪುಣ! ಕೀಚಕನ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಸುದ್ದಿ ಕೊರೈರ್. ಅಕುಲ್ಲಾ ಬತ್ತದ್ ತೂದು, ಅರಬಾಯಿ ಕೊರ್ದು ಬುಲೈರ್. “ಪರಯನ್ ಕಿರಿನಾಕುಲು ಯೇರ್?” ಪಣ್ಣೊ ಬೊಟ್ಟಿ ಪಾಡೈರ್. ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಸೈರಂದ್ರಿನ ಮೋನೆದ ಮುಗುರು ತೆಲೈನ್ ತೂದು ಇಂಬ್ಯಲೆನ ಕಾರಣೊಡೇ ಕೀಚಕೆ ಸೈತೆಂದ್ ಸೊಸ್ಪ ಆಂಡ್. ನಡು ಇರ್ಲಾಡೇ ವಿರಾಟನ ಅರಮನೆಕ್ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಾಯೆರ್. ಕೀಚಕನ ಪುಣ ಪೊತ್ತಾವೆರೆಗ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಣುವೆರ್. ಜತೆಟ್ ಸೈರಂದ್ರಿನ್ ಕಾಟೊಗು ಪಾಡುನ ಅಂದಾಜಿಲಾ ಇತ್ತಂಡ್. ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊಗು ಪಿರಬತ್ತಿನಕುಲು ಕೀಚಕನ ಪುಣೊನು ಜೆಪುಡಾಯಿನ ಮಂಚೊಗೇ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಕಟ್ಲೆ ಪಾಡೈರ್.

“ಗಂಧರ್ವರ್ ಕಿರಿಯೆಂದತ್ತ? ಮುಕ್ಕುರು ತೆಲೈಡಿತ್ತತ್ತ? ಇತ್ತೆ ತೆಲಿಪು ತೂಕ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಸೈರಂದ್ರಿ, ‘ಜಯ, ಜಯಂತ, ವಿಜಯ, ಜಯೋಧ್ಯವ, ಜಯಸೇನ’ ಪಣ್ಣೊ ಐನ್ ಪುದರ್ಲೆನ್ ಜಪಿಸೊಂದಿತ್ತೊಲು. ಉಂದು ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಜ್ಞಾತ ವಾಸೊದ ಗುಟ್ಟು ಪುದಾರ್ಲ್!

ಭೀಮಗ್ ಈ ಜಪ ಕೇಣ್ಂಡ್.

“ಓಹೋ! ಕೀಚಕನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು! ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಪರಯನ ಪಿರವುಡೇ ಕಡಪುಡುನವು ಎಡ್ಡೆ.” ಪಣೊಂದು, ಮಲ್ಲ ಮರೊತ ಗೆಲ್ಲ ಮುಯ್ತ ಪತೊಂದು ಪಾರೊಂದೇ ಬತ್ತೆ. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಗಂಧರ್ವನೇ ಬತ್ತೆನೊಡೊ ಪಣ್ಣಿ ಬೆರೆಡ್ ಲೋಕ ತೋಜಂದ್. ಗಾಬ್ರಿಡ್, ಗಡಿಬಿಡಿಟ್, ದ್ರೌಪದಿನ ಕಣ್ಣು ಬುಡ್ಡಾದ್ ಪೀಂಕಣ್ಣಗ್ ಕಾರ್ಕೊರೊಂದು ಬಲೈರ್. ಭೀಮೆ, “ಏಯ್! ನಾಯಿಲೇ! ಬಲ್ಲರ್ದ ಬುಡ್ಡೆನ?” ಪಣ್ಣೊ ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಮರೊತ ಗೆಲ್ಲನೇ ಬೀಜಾದ್ ಆಕ್ಲೆನ್ನಾ ಕೆರ್ದ ಪಾಡ್ಲೆ ದಾಲಾ ಆವಂದಿನಂಚ ಮನಿಪಂದೆ ಅಟಿಲ್ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಪೆ!

ಈ ಕಡೆಟ್ ಸೈರಂಧ್ರಿಲಾ ಪಿದಾಡ್ವೊಲು. ಆ ಪೊರುಡು ಒರಿಯೊರಿಯೇ ಬತ್ತೆರ್. ಸೈರಂಧ್ರಿ ಮೀಯೊಂದು ಬರ್ವಿನೆನ್ ತೂದು, ಅಲೆಗ್ ಕೈ ಮುಗಿಯೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ಅಲೆಡ ಪಾತೆರೆರೆ ಪೋಡಿಗ್! ಆಂಡ ಅಕುಲಕುಲೇ ಪಣೊಂಡೆರ್, “ಆ ಅಕಲ್ ಸೆಟ್ವೊದಿನ ಕೀಚಕೆ ಇಂಬ್ಯಲೆನ್ ಪತ್ತೆರೆ ಪೋದು ಸೈತೆ.”

ನನ ಕೆಲವೆರ್ “ಶಿವ ಶಿವಾ! ನಂಕ್ ದಾಯೆಗ್ ಬೊಡ್ವಾವಂದಿ ಪಂಚೆತಿಗೆ” ಪಂಡೆರ್.

ಸೈರಂಧ್ರಿ ನಡತೊಂದು ಅಡ್ವೊದ ಬರಿಟ್ ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಮೆಲ್ಲ ತೆಲಿಕೆಡ್, ಕಣ್ಣ ಸನ್ನೆಡ್, ಭೀಮಗ್, “ಗಂಧರ್ವ ಕಂಡನಿಗ್ ಸೊಲೈ” ಪಣ್ಣ್ ಉಲ್ಲಾಸ್‌ಡೇ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಪಲ್.

ಮನದಾನಿ ಬೊಳ್ಳುಗೇ ಊರಿಡಿಕ್ ಸುದ್ದಿ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್.

“ಕೀಚಕೆ ದಳಪತಿ ಆದ್ ನಿರೆಕರೆತ ರಾಜ್ಯೊದಕುಲು ಉಪದ್ರ ಕೊರಂದಿಲೆಕ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ನನ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?” ಪಣೊಂಡಿನ ವಿರಾಟರಾಜೆ, ಬೊಡೆದಿನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ “ಇಂಬ್ಯಲ್ ಮಾರಿನಾ? ಸೈರಂಧ್ರಿನಾ? ಇಂಬ್ಯಲೆನ್ ಅಂತಪುರೊಡ್ವು ಪಿದಾಯಿ ಕಡಪುಡು” ಪಂಡ್‌ದ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಮೆಗ್ಗನ ಮರಣೊಗು ಮುರೆಡೊಂದೇ, ಸುದೇಷ್ಟೆ ಸೈರಂಧ್ರಿನ್ ಲೆಪುಡಾವೊಲು.

“ಸೈರಂಧ್ರೀ, ಈ ಅಂಚಿನ ಇಂಚಿನ ಪೊಣ್ಣಿತ್ತ. ಮಾದೇವಿ! ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಒಟ್ಟುಡಿತ್ತೆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪೋಡಿಗ್ ತಪ್ಪಂದ್. ಈ ಮುಲ್ಲುಡ್ವು ಪೋಪಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ. ನಿಕ್ಕ್ ಓಡೆ ಪೋವೊರೆ ಇಸ್ಸ ಉಂಡಾ ಅಡೆಗ್ ಪೋಲ. ದಯೆದೀದ್ ಪೋಲ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತರೆಬೆಚ್ಚೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣ್ ಕೇಣೊಂಬೊಲು.

ಆಂಡ ಸೈರಂಧ್ರಿ “ತೂಲೆ ಮಾರಾಣೇ ದುಸ್ಪೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಇಸ್ಸದಂಚನೇ ನಡತೊಂದು ತಂಕ್ಲೆಗೇ ಕೇಡ್ ಮಲ್ತೊನುವೆರ್. ಉಂದೆಟ್ ಯೆನ್ನ ದಾಲ ತಪ್ಪು ಇಜ್ಜಿ. ಇರೆನ ಮೆಗ್ಗಿ ಕ್ರಮ ತತ್ತಾದ್ ನಡತಿನೆಟ್, ಯೆನ ಗಂಧರ್ವ ಕಂಡನಿಯೆರ್‌ರ್ದ ಪೆಟ್ವೆ ತಿಂದ್‌ದ್ ಸೈತಿನಿ. ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲಾ ಅಜಕೆಗ್ ಪೋಯಿನೆಟೇ ಸೈತೆರ್. ಯಾನ್ ಸುರೂಟೆ ಇರೆಡ ಪಣ್ಣಿಚೆನ?” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಸುದೇಷ್ಟೆ ನಡುಟೇ ಬಾಯಿಪಾಡ್, “ಅಂದ್, ನಿನ ತಪ್ಪೇ ಇಜ್ಜಿ. ಕೀಚಕನುಕುಲೇ ಮರಣೊನು ಲೆತ್ತೊಂಡಿನಿ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನಿ ಈ ಮುಲ್ಲುಡ್ವು ಪೋಲ ಪಂಡ್‌ದ್.”

ದ್ರೌಪದಿಗ್ ನನೊಲ ಪದಿಮೂಜಿ ದಿನೊತ ಅಜ್ಜಾತ ವಾಸ ಆವೊಡು. ಅಂಚ ಆಲ್, “ಯಾನ್ ಪೋಪೆ. ಆಂಡ ಪದ್ಮೂಜಿ ದಿನ ಯಾನ್ ಮುಲ್ಲು ಉಪ್ಪುನೆಕ್ ಅವಕಾಸ ಕೊರ್ಲೆ. ಆತ್ಮೇಟ ಈರ್ ನೂಕಿಯೆರ್‌ರ್ದಲಾ ಪೋಪುಜಿ. ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ನಿಕುಲು ಪೋಡ್ಯೊಡ್ವಿ. ಪದ್ಮೂಜಿ ದಿನ ಕರೀಂಡ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಎಡ್ಡೆನೇ ಆಪುಂಡು. ಯಾನ್ ಯೆರೆಗ್ಲಾ ಕೇಡ್ ಬಯಕುಜಿ. ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುಜಿ” ಪಣ್ಣ್ ಬಾಸೆ ಕೊರ್ಪೊಲು.

ಊರುಡು ಈ ಸುದ್ದಿಲಾ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್.

ಗೋಗ್ರಹಣೆ

ಈ ಕಡೆಟ್ ಕೌರವೆಲಾ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತೆಚೆ. ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊದ ವರ್ಸೊಡು ಅಕುಲು ಓಲುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಸೋಯಿ ತೂವೆರೆ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಕಡೆಕ್ ಗುಪ್ತಚಾರೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ವೆ. ಅಂಚ ಪೋಯಿನೆಕ್ಲೆಗ್ ಯೆರೆಗ್ಲಾ

ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪತ್ತೆನೇ ಆಯಿಜಿ. ಆತಾನಗ ವರ್ಸೊದ ಗಡುಲಾ ತೀರೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್. ಅಕುಲು ಪೋಯಿಲೆಕನೇ ಪಿರ ಬತ್ತೆರ್. ತಂಕ್ಲೆನ ಅನ್ಯವೊಲೆನ್ ಪಣೊಂಡರ್.

“ಕೌರವ ಪ್ರಭೂ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಾತಾಳೊಗು ಅತ್ತಡ್ ಅಮರಾವತಿಗ್ ಪೋದಿಪ್ಪೊಡು. ಈ ಬೂಮಿಡ್ ಇಚ್ಚೆರೆ! ಯೇತ್ ಬುದ್ಯಂತಿಕೆಡ್ ಸೋಯಿ ತೂಂಡಲಾ ಅಕ್ಲೆನ ಪತ್ತೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪ್ರಭೂ, ಬವುಸ ಇರೆನ ಪಗನೆಕುಲು ಪಾಂಡವೆರ್ ನಾಸ ಆಯೆರೊಡೊ!”

ಕೌರವಗ್ ಇಂಚಿನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗೇ ಕುಸಿ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿ ಕಣತಿನ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸಮ್ಮನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆತಾನಗ, ವಿರಾಟ ರಾಜ್ಯೊಡು ಸುತ್ತುದು ಬತ್ತಿನ ಒರಿ, ಅಲ್ಪದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಮಂತ್ರಿಡ ಪಣ್ಣಗ ಕೌರವನ ಕೆಬಿ ಕೊಂಡೆ ಆಂಡ್.

ಗುಪ್ತಚಾರೆ “ಮಂತ್ರಿಲೇ, ವಿರಾಟನಗರೊಗು ಇರ್ಲೆಡ್ ಬತ್ತಿನ ಗಂಧರ್ವೆರ್ ಸೇನಾಪತಿ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡ್ಯೆರ್ಗೆ! ಪಾಪ ಕೀಚಕಗ್ ರಾವಣನ ಪಾಡ್ ಬತ್ತಂಡ್ಂದ್ ಜನೊಕುಲು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆರ್.”

ಕೌರವನ ತರೆಟ್ ದಾದನಾ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಪಿನ ಮಂಚಿ ಮೆಣ್ಣೆಲೆಕ ಆಂಡ್.

“ದಾದ? ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಕೀಚಕೆ ಸೈತೆನ? ಗಂಧರ್ವೆರ್ ಆಯನ್ ಕೆರಿಯೆರಾ? ಅವು ಸುಳ್ಳು. ಅಲ್ಪ ಗಂಧರ್ವೆರ್ ಅಡಾಯಿಗ್ ಬರಿನ ಸಂದರ್ಪು ಇಜ್ಜಿ. ಕೀಚಕನ್ ಗಂಧರ್ವೆರ್ ಕೆರಿನ ಸುದ್ದಿಡ್ ದಾದನಾ ಗುಪಿತ ಸಂಗತಿಲ್ ಉಲ್ಲ. ಯಾನ್ ಅವ್ವೆನ್ ಒಪ್ಪುಜಿ.”

“ಪ್ರಭೂ, ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನ ಸುದ್ದಿ ಉಂದುವೇ. ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಮಾತ ಸೇರಾದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಗಂಧರ್ವೆರೆನ ಬೊಡೆದಿ ಸೈರಂದಿಯಾದ್ ವಿರಾಟರಾಜನ ಬೊಡೆದಿ ಸುದೇಷ್ಟೆನ ಜತೆಟ್ ಅಂತಃಪುರೊಟೀ ಬೇಲೆಗ್ ಇತ್ತೊಲುಗೆ. ಆಲೆನ ಮೆಗೈ ಸೇನಾಪತಿ ಕೀಚಕೆ, ಸೈರಂದಿನ ಪೊರ್ಲು ತೂದು, ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿಡ್ ಆಲೆನ್ ಬಯಕುವೆಗೆ! ಆಲ್ ನಾಟ್ಯ ಮಂದಿರೊಗು ಅಯನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣ್, ತನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಗಂಧರ್ವೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ಗುಟ್ಟುಡೆ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರ್ಪಾಯೊಲುಗೆ! ಸುದ್ದಿ ತೆರಿದ್ ಗರ್ವೊಡು ಬತ್ತಿನ ಆಯನ ಮೆಗೈನಕ್ಲೆನ್ಲಾ ಅಕುಲೇ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡ್ಯೆರ್ಗೆ!”

ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವನ ಅಕಲ್ ಚುರ್ಕಾಂಡ್. ಅಮಸರೊಡೇ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ತೂಲೆ, ಗಂಧರ್ವೆರೆನ ಬೊಡೆದಿ ಬೇತೆ ಯೇರ್ಲಾ ಅತ್ತ್. ಆಲ್ ದ್ರೌಪದಿಯೆ! ಆ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರಿನಿ ಗಂಧರ್ವೆ ಅತ್ತ್. ಭೀಮಸೇನೆ. ಗಂಧರ್ವೆ ರಾಣಿಗ್ಲ, ವಿರಾಟ ರಾಜನ ಅರಮನೆತ ಬೇಲೆಗ್ಲ ಒಂದಾಣಿಕೆ ಆಪುಜಿ. ಉಂದು ಮಾತ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಗುಪಿತ ತಂತೊನೇ. ತಂತೊಡು ಕೆರಿನೆಟ್ ಅಕುಲು ಬಿರೆರೆ!”

ಮಂತ್ರಿಲೆಗ್ ಕೌರವನ ಊಪನೆ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್. ಅಕುಲು ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋಜಾವೆರ್.

“ಪ್ರಭೂ, ಪಾಂಡವೆರ್ನ ನಡಕೆದ ಬಗೆನ್ ಈರ್ ಸರೀಟಿ ತೆರಿಯೊಂದರ್.” ಪಣ್ಣ್ ಪುಗಾರ್ಪೆರ್.

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣೆ. “ಅಂಚ ದಾಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನಂಚ ಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧೊಡು ಭೀಮೆ, ಬಲರಾಮೆ, ಕೀಚಕೆ, ಶಲ್ಯೆ, ಮೊಕುಲು ನಾಲ್ವೆರೇ ಸಮಬಲೆರ್. ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಜ್ಜಾತ ವಾಸೊಡುಲ್ಲೆರ್. ಭೀಮನೇ ಬೇತೆ ಯೇಸೊಡು, ಬೇತೆ ಪುದಾರ್ಡ್ ಈ ಕೊಲೆ ಕಜ್ಜ ಮಲ್ತದಿಪ್ಪೊಡು. ನಮ ಇತ್ತೆ ತಡ ಮಲ್ಪಂದೆ, ಪತ್ತೆ ಮಲ್ಪೊಡಾತ್ಂಡ್.”

ಕೌರವೆ ರಾಜಸಭೆ ಸೇರಾವೆ. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಸಂಜಯೆ, ಸೈಂಧವೆ, ಕರ್ಣೆ ಮಾತೆರ್ಲೆ

ಬತ್ತೆರ್. ತೆನ್ನಾಯಿದ ರಾಜೆರೆನ್ನಾ ಲೆಪುಡಾವೆ. ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಡ್ ಗುಪ್ತ ಚಾರೆರೆನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಆಕ್ಲೆಡ ಮಾತ ಇಂಚ ಪಣೊಂಬೆ.

“ತೂಲೆ, ಕಾಮುಕೆ ಕೀಚಕೆ ಒರಿ ಪೊರ್ದುದ ಪೊಣ್ಣೊ ಬಯಕ್ದ್, ಪಡತೊನುನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಆಲೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಗಂಧರ್ವರೆಡ ಸೈತೆ ಪಣ್ಣೆ ಸುದ್ದಿ ಬಯ್ದಂಡ್. ಗಂಧರ್ವರ್ ಕೆರೆರ್ ಪಣ್ಣೆ ಪಾತೆರೊಗು ಅರ್ತ ಇಜ್ಜಿ. ಬವುಸ ಕೀಚಕೆ ಬಯಕಿನಿ ದ್ರೌಪದಿನ್! ಕೀಚಕನ್ ಕೆರಿನ ಗಂಧರ್ವ ಭೀಮನೇ ಆದುವೊಡು. ದಾನೆ ಪಣ್ಣೆರ್?”

ಸುರೂಟ್ ಭೀಷ್ಮರ್ ಪಾತೆರೆರ್. “ಅಂದ್, ನಿನ ಊಹನೆ ಸರಿ ತೋಜುಂಡು. ಸಂದರ್ಪುಲ ಹೊಂದುಂಡು. ದಾಯೆ ಪಣ್ಂಡ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಲ್ಲ ಉಪ್ಪುವೆನಾ ಆ ರಾಜ್ಯೊಡು ಬರಗಾಲ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್ ಎಚ್ಚುಂಡು. ಸುಳ್ಳು, ಕಬಟ, ದುರಾಚಾರೊಲು ಕಮ್ಮಿ ಆಪುಂಡು. ಆ ನಿಲೆಟ್ ಶಾಂತಿಲಾ ಉಪ್ಪುಂಡು. ಬವುಸ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಲ್ಲ ಉಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣೆ ಅರ್ತ.”

ದ್ರೋಣರ್, “ನಿಜ. ಆ ಕಡೆಟ್ ಹಿಮಗಿರಿ, ಈ ಕಡೆಟ್ ಮೂಜಿ ಸಮುದ್ರೊದ ಗಡಿನ ದೀವೊಂಡ ಉಂದೆತ ನಡುಟ್ ಉಪ್ಪುನ ಮಾತಾ ದೇಸೊಲು ಬರಗಾಲೊದ ಬಂಗೊಡುಲ್ಲ. ನಡುತ ವಿರಾಟ ದೇಸೊಡು ಮಾತ್ರ ಬುಳೆಸಲೆತ ಸಂಪೊತ್ತು ಉಂಡು. ಆಯಿಡ್ವಾವರ ಪಾಂಡವರ್ ಅಲ್ಲ ಉಪ್ಪೆರೆಗ್ಲ ಯಾವು” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಪಾಂಡವರೆನ್ ಕೊಂಡಾಡುನನೇ ದುಂಬರಿನಗ ಕರ್ಣ್ ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ.

“ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ವರ್ಸೊ ಮುಗಿಯೊಡಾಂಡ ನಮ ಆಕ್ಲೆನ್ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತುಗ. ಅಪಗ ಅಕುಲು ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ವಿಧಿತಂಚ ಕುಡ ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊದ ಬದ್ಕಗ್ ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋವೊಡಾಪುಂಡು. ಆಕ್ಲೆನ್ ಎಂಚ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತುನು ಪಣ್ಣೆನೆಕ್ ಯೆನಡ ಒಂಜಿ ಸೂಚನೆ ಉಂಡು” ಪಂಡೆ.

ಆಂಡ ಭೀಷ್ಮರ್ ಆ ಪಾತೆರೊಗು ಇಂಚ ಅಡಿ ಮಲ್ತೆರ್.

“ಪಿಂಗಾಣಿನ್ ನೆಯ್ತಂಡ ಅವು ಬೊಳ್ಳಿದ ಪದ್ಧಯಿಲಾಪನ? ಅಂಚಿನೇ ನೀತಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಡ ರಾಜ್ಯ ಹಾಳಾಪುಂಡುಗೆ. ಕೌರವಾ, ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ವರ್ಸೊ ಮುಗಿಯೆರಾಂಡ್. ಅಕುಲು ಪಿರ ಬತ್ತಿಗಿನ, ಆಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಆಕ್ಲೆನ ರಾಜ್ಯೊನ್ ಕೊರೈಡ ದುಂಬುಗಾಪಿನ ಕೇಡಲೆನ್ ತಪ್ಪಾವೊಲಿ.”

ಕೌರವಗ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಕೇಣೈರೆಗೇ ಬೊಡ್ಡಿ.

“ಈತ್ ನಿಜ. ಇರೆನ ಪಾತೆರೊಗು ಒಪ್ಪಿದ್ ಯಾನ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೈ ದೆರ್ತ ಕೊರಯೆ. ಇರೆನ ಬಣ್ಣೊದ ಪಾತೆರೊಲು ಯೆನಡ ನಡಪುಜಿ. ರಾಜಿ ಪಂಚತಿಗೆಗ್ ಯಾನ್ ಮರ್ಲ್ ಆಪುಜಿ. ಆಕ್ಲೆನ ಜನನೊದ ಗುಟ್ಟು ದಾದ? ಅಂಚಿನಕ್ಲೆನ್ ಪುಗಾರುನನೇ ಇರೆನ ಕುಸಿತ ಬೇಲೆ! ಆಂಡ ಯಾನ್ ಒಪ್ಪೊಡತ್ತ? ವಿರಾಟರಾಜನ ಊರುಗು ಪೋದು, ಆಯನ ಗೋವುಲೆನ್ ಸೆರೆ ಪತ್ತಾವೆ. ಅಪಗ ಧರ್ಮೊದ ಇಚಾರ ತೆರಿದಿನ ಪಾಂಡವರ್ ಅಲ್ಲ ಇತ್ತೆರ್ಡ ತಡಮಲ್ಪಂದೆ ವಿರಾಟನ ಸಾಯೊಗು ಬರೈರ್. ಅಲ್ಲನೇ ಆಕ್ಲೆನ್ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತಂಡ ಕುಡ ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸ ಪಾಂಡವರ್ ಅಂಚಿಡಂಚಿಡೇ ಉಪ್ಪೊಡಾಪುಂಡು. ಅಕ್ಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯ ಕೊರೈನ ತುರು ಬರುಜಿ.”

ಕರ್ಣ ತನ ಯೋಜನೆನ್ ಪಣ್ಣುಜೆ. ಆಂಡ ಕೌರವನ ಯೋಜನೆನ್ ಒಪ್ಪುವೆ. ಭೀಷ್ಮರೇ ಪಂಡಿಲೆಕ ಸಿರಿ

ಸಂಪೊತ್ತುದ ವಿರಾಟರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಂಡಿತ ಉಲ್ಲೆರಂದ್ ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. ವಿರಾಟ ನಗರೊದ ಬರಿತ ತ್ರಿಗರ್ತ ರಾಜೆ ಸುಶರ್ಮಲಾ ಕೌರವನ ಯೋಜನೆಗ್ ಒಪ್ಪುವೆ. ಅಂಚ ಕೌರವೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ನಡತೊನ್ನ ಪಣ್ಡ್ ಪಣ್ಣೆ. ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ಲಾ ಅವು ಸರಿಯಾದೇ ತೋಜುಂಡು. ಆಂಡ, ಅಜ್ಞಾತ ವರ್ಸ ಮುಗಿಯೆರೆಗ್ ನನ ಕೆಲವೇ ದಿನೊಕುಲು ಒರಿದಂಡ್. ಅವು ಮುಗೀಂಡ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಪಾಂಡವೆರ್ನವೇ ಪಣ್ಡಲಾ ಪಂಡೆರ್. ಅಧಿಕ ಮಾಸ, ನ್ಯೂನ ತಿಂಗೊಲು. ಮಾತ ಲೆಕ್ಕ ಪಾಡಂಡ ಯೇತ್ ದಿನ ಬಾಕಿ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಯುಂಡು. ನನೊಲ ದಿನ ದಿಂಜ ಉಂಡುಡ ಮಾತ್ರ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತಿನೆಟ್, ಇಡೀ ರಾಜ್ಯ ಕೌರವಗಾಪಿನಿ. ಇಂಚ ಮಾತ ಪಾತೆರೊಂದೇ ಕೌರವನ ಯೋಜನೆಗ್ ಮಾತೆರ್ನಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಕೌರವೆ ಅಮಸರ ಮಲ್ಪುವೆ. “ನಮ್ಮ ಸೇನೆ ಸಜ್ಜಾವಡ್” ಪನ್ನೆ. ಸೇನಾನಾಯಕೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ಧ್ವಜ, ಪರದೆ, ಪರ್ಮೊದ ದ್ರವ್ಯ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆತ ಬಂಡಿಲೆನ್, ಸೇವೆದಕ್ಷೆನ್ ಪಿದಾಡ್ವೆರೆಗ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಎಡ್ಡೆ ಮೂರ್ತೊಡು ಕೌರವೆ ಸುಶರ್ಮಾದಿಲೆನ ಒಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡ್ವೆ. ಮಾತಾ ಹೆರಿಯೆರಾ ಜತೆಟ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಲಾ ಪಿದಾಡ್ಂಡ್. ಬೇಹುದಕ್ಷೆನ್, ಗೋವುಲೆನ್ ಮಾಣಾವುನಕ್ಷೆನ್, ಮಾತಾ ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ. ಸೇನೆ ಪಿದಾಡ್ಗ ಆಯಿನ ಭೂಕಂಪದಂಚಿನ ಉತ್ಪಾತೊಲು, ಕೌರವಗ್ ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಅಬ್ಬರೊಡೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಸೇನೆದ ದೂಲು ಅಕ್ಕಸೊಗೇ ರಟ್ಂಡ್!

ಅಕೇರಿಗ್ ಕೌರವ ಸೇನೆ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪು ಆದ್, ಕೌರವೆ ಇತ್ತಿನ ಸೇನೆ ಬಡಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ಗೋಗ್ರಹಣೊಗ್ ಸಾಗ್ಂಡ್. ತ್ರಿಗರ್ತರಾಜೆ ಸುಶರ್ಮನ್, ಪದಿನಾಜಿ ಸಾವಿರ ಮಹಾರಥಿಕೆರೆನ್ ಕೂಡೊಂದಿನ ಸೇನೆ ತೆನ್ಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ಗೋಗ್ರಹಣೊಗು ಸಾಗ್ಂಡ್.

ಕೃಷ್ಣ ಪಕ್ಷೊದ ಅಷ್ಟಮಿದ ದಿನ ಸುಶರ್ಮನ ಸೇನೆ ವಿರಾಟರಾಜನ ಗೋವುಲೆಗ್ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಂಡ್. ಗೋವು ರಕೋಲೆದ ಗೊಲ್ಲೆರೆಗ್ ಹಾಕದ್ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡ್ಂಡ್. ಕೈಕಂಜಿಲ್ ಈ ಪೊಸಬೆರೆನ್ ತೂದು ತಾಡ್ಯೆರೆ ತೂಯ. ದಿಕ್ಕ ತೆರಿಯಂದೆ ಬಲ್ತ್ ಪಾರಿಯು! ಕೈಕಂಜಿಲೆನ ‘ಅಂಬಾ’ ಲೆಪ್ಪು ಕೊಡಿಗಡೆ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಆಂಡ ಸೈನಿಕೆರ್ ಸುತ್ತೊಲಾ ಅಡ್ಡಕಣ್ವೆದ್, ಬೊಬ್ಬೆ ಗೌಜಿಡ್ ಪೆತ್ತೊಲೆನ್ ಪತ್ದ್ ದೀಯೆರ್. ಲಡಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿನ ಗೊಲ್ಲೆರೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಬಾರೀ ಸಂಕೆಡ್ ಬತ್ತದ್ ಬಿರೊಲಿ ಪೋಪಿನ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ತೂದು ಗೊಲ್ಲೆರ್ ಪಿರ ತಿರ್ಗದ್ ಪೋಪೆರ್. ಕಂಬೊಲಿ, ಪುರಾಲ್, ಬುತ್ತಿ ಮಾತ ದಕ್ಕದ್, ಪೋಡಿಗಡ್, ಗಾಯೊದ ಬೇನೆಡ್ ನಾಲಯಿ ಆಜಿದ್, ಬೆಗರ್ಡ್ ಪೋಯೆರ್. ಸೈತೊಂದುಲ್ಲ ಪಣ್ಡ ಕೈಯಿಟ್ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಕಡೇಕ್ ಎಂಚಲಾ ಊರುದ ಉಳಾಯಿ ಪೋದು, ರಾಜಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಅಜಿಪ ಸಾವಿರ ಪೆತ್ತೊಲೆನ್ ಸುಶರ್ಮ ಪತ್ ಕೊಣಯಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ವಿರಾಟೆ ಯೆತೆ ಬುಡ್ಡೆ. ಕೀಚಕೆ ಇತ್ತಂಡ ಇಂಚ ಆತುವಂದ್, ಪಣ್ಡ ಮೈತಿನನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ. ಅದೊಗ ಆಯನ ಕಡತ ಸೈನಿಕೆರ್ ಯುದ್ಧೊದ ಉಮೇದ್ಡ, “ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಬೂಳ್ಳ ಕೊರೆ” ಪಣ್ಡ ಕೇಣ್ಡ್, ದೆತ್ತೊಂದು, ಜೋರುಡು ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡ್ಯೆರೆ!

ಅಜ್ಞಾತೆರಾದಿತ್ತಿನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಸುದ್ದಿ ತೆರೀಂಡ್. ಕೌರವನ ಸೇನೆನೇ ವಿರಾಟರಾಜನ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ತದಿನಿ ಪಣ್ಡ ಅಕ್ಷೆಗ್ ನಿಚ್ಚಯ ಆಂಡ್.

“ನಮನ್ ಕುಡ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಕಗ್ ನೂಕೈರೆ ಕೌರವೆರ್ ಬಯ್ಪೆರ್. ನಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಕಾಲ ತೀರಡ್,

ಒರಿಯಡ್, ಇತ್ತೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಪೆತ್ತೊಲೆನ ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಣ್ಡಾ ನೀರ್ ಪರ್ಂಡಲಾ ಪಾತಕ ಬೆರಿ ಪತ್ತುಂಡು. ಅಂಚಾದ್, ಸುರೂಟು ಪೆತ್ತೊಲು ಕಸೊಡು ಬೂರಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊನೊಡು. ಯಾನಿತ್ತೆ ಪಗನಾಕ್ಷೆನ್ ಗಿಡ್ತೊಂದು ಪೋದು ಪೆತ್ತಕ್ಕೆಕಂಜಿಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬರ್ಲೆ” ಪಣ್ಡಾ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಂಡೆ. ಅರ್ಜುನನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದ ನಾಲ್ವೆರ ಮತ್ತೆರಾಜೆ ವಿರಾಟರಾಯನ ಜತೆಚ್ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗ್ ಪಿದಾಡುವೆರ್. ವಿರಾಟರಾಯನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಶತಾನೀಕೆ, ಮದಿರಾಕ್ಷೆ, ರಾಜನ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಯೆರ್.

ವಿರಾಟನ ಸೇನೆ ರೌಸುಡು ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಸುಶರ್ಮನ ಸೈನಿಕೆರ್ ಉಂತುಡು, ಪೆತ್ತಕ್ಕೆಕಂಜಿಲೆನ್ ಪಿರವುಡು ದೀವೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರು ಕೊರೈರ್. ವಿರಾಟ ಸೇನೆನ್ ತೂದು ತೆಲ್ತೊಂದು,

“ಓಯ್... ವಿರಾಟನ ಕಡೆತಕುಲೇ, ಅಮಸರ ಮಲ್ತೊಡ್ಡಿ ಯುದ್ಧೊದ ಬೇಲೆಗ್ ನಿಕುಲು ಆವಯರ್. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಇಸ ಸರ್ಪೋನೇ ಆದಿತ್ತಿನ ಕೀಚಕೆ ಸೈತಿಯೊಕ್ಕ ನಿಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜರ್. ಪಾಪ! ಕುದ್ಡೆ, ಸೇನೆದ ನಡುಕು ಬತ್ತಾದ್ ಕೂಲಿ ಚಿಲ್ಕಾಯಿಲೆಕ ಆಂಡ್ ವಿರಾಟನ ಇರಸ್ತಿಗೆ!” ಪಣ್ಡಾ ಹಾಕೈರೆಗೇ ಸುರು!

ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಕ್ಲಾ ದಿಂಜ ನಸ್ಸ ಆಂಡ್. ರುಂಡೊಲು ಚೆಂಡ್‌ದಲೆಕ ಲಾಗಿಂಡ್. ಸೈನಿಕೆರ್ ಬೇಗಬೇಗ ಸೈತಿನೆನ್ ವಿರಾಟನ ಕಡೆತ ರಾಜೆರೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿಡ್ ಪೊರುಂಬೊಡಾಂಡ್. ಆಕುಲು ಬಿಂಕೊಡು ಪಗನಾಕ್ಷೆನ ಮಿಶ್ತ್ ಎರ್ಡ್ ಪೋಯೆರ್. ತ್ರಿಗರ್ತೆರೆಗ್ ಪೋಡಿಗಿ ಪುಟ್ಟಾಯೆರ್. ಸುಶರ್ಮ ರೌಸುಡು ಲಾಗಿಯೆ. ವಿರಾಟನ್ ಗಿಡ್ತೊಂದು ಪೋದು ಸೆರೆ ಪತ್ತುವೆ. ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ಪುಕ್ಕು ಪೊಗ್ಗುದು ನಡ್ಡಿಯೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಕೀಚಕೆ ಉಪ್ಪಂದಿನೆತ ಬೆಚ್ಚ ಮುಟುಂಡು. ಆಯನ್ ನಿನೆತೊನುವೆರ್.

“ಎಂಕ್ಲೆನ ವಿರಾಟ ದೊರೆ ತಿಕ್ಕಾದ್ ಬೂರೈ. ಕೀಚಕೆ ಮುಲ್ಪ ಇತ್ತಾದ್‌ಂಡ ಇಂಚ ಆವೆರೆ ಬುಡ್ಡುವಯೆ. ನಮ್ಮ ಮಹಾರಥೆರ್ ಬರ್ತಿಗೇ ಸರಿ. ರಾಜನ್ ಪಗನಾಕ್ಷೆಗ್ ಬುಡು ಕೊರೈರ್” ಪಣ್ಡಾ ಮೋನೆ ಮುಯ್ತೆರ್.

ಶತಾನೀಕೆ, “ಅಯ್ಯೋ! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಉಮೇದ್ ಮಲ್ತಂಡ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಬುಚೊಕು ಕೇಡ್ ಆತೇ! ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ಜೋಕ್ಷೆನ ಗೊಬ್ಬತ್ತ. ನಮ ದಾಯೆಗ್ ಉಂದೆಟ್ ತಿಕ್ಕಾದ್ ಬೂರೊಡು?” ಪಣ್ಡಾ ಜಾರೊನುವೆ.

ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲಾ ಜಾರುನೆಕ್ ಕಡಿ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲೆರ್.

“ಮತ್ಸ್ಯಸೇನೆ ಸೋತುಂಡು. ಇತ್ತೆ ನಮ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪನವು ಸರಿಯತ್ತ” ಪಣ್ಡಾ ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಭೀಮಾ ಈ ಪೋದು ವಿರಾಟನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಸುಶರ್ಮ ಗೆಂದ್‌ದೆ. ಆಯನ್ ಸೋಪಾವೊಡು. ವಿರಾಟನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊನೊಡು. ಸದ್ಯೊಗು ಆತೇ ಮುಕ್ಕು. ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಪಗನಾಕ್ಷೆನ್ ಪುಡಿಬೀಲ ಪತ್ತುನ ಇಚ್ಚೆದ ಭೀಮೆ, ಅಣ್ಣನ ಆಪ್ಪಣೆ ತಿಕ್ಕಿನ ಉಮೇದ್‌ಡ್ ಕಯ್ತುಲ್ಲ ಮಾಮಲ್ಲ ಮರನ್ ತೂಪೆ. ಅಯಿಚೇ ಸುಶರ್ಮನ್ ಮುಗಿಪುನಂಚಿನ ನೋಟ ಆಯನವು.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅವು ತೆರಿಂಡ್.

“ಭೀಮಾ ತಡೆತೊನುಲ. ಮರೊನು ಮುಯ್ಪಡ. ಅಂಚ ಮಲ್ತಡ ನಂಕೇ ಕೇಡ್. ಉಂದು ಭೀಮನನೇ ಬೇಲೆ ಪಣ್ಡಾ ಕೌರವೆ ತರ್ಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ನಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದಪಗನೇ ನಮನ್ ಸುಲಬೊಡು ಪತ್ತೆ ಮಲ್ಪುವೆ.” ಪಣ್ಡಾ ಎಚ್ಚೆರ ಪುಟ್ಟಾವೆ.

ಉಂದು ಭೀಮಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯಿಜಿ.

“ಅಣ್ಣಾ ಆ ಕೌರವೆರೆನ್ ಪುದಾರ್ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಒರೆಸ್‌ದ್ ಬುಡುಂಡ ಆಂಡತ್ತಾ? ಅಕುಲು ಒರಿಂಡತ್ತ ನಮನ್ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಶ್ನೆ?”

“ಭೀಮಾ, ಉಗ್ರ ಪಜ್ಜೆ ದೀವಡ. ಈತ್ಲೇಟ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಎಡ್ಡೆಡೇ ಬದ್ಕದ. ಇತ್ತೆ ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊಲಾ ಪೊರ್ದುಡೇ ಮುಗಿಯೆರೆಗಾತ್‌ಂಡ್. ಅಕೇರಿಡ್ ಅಜಕೆಗ್ ಪೋವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಈ ಯುದ್ಧೋಡೇ ಗೆಂದ್‌ದ್ ವಿರಾಟನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಯಾವು.”

ಭೀಮೆ ಒಪ್ಪಿದ್ ಪಗೆನ್ ಗೆಂದೆರೆ ಪೋಪೆ. ಅಲ್ಪ ಸಾರಸಾರ ರಥ, ಕುದುರೆ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಅರೆತ್ತ್‌ದ್ ಪಾಡ್ಲೆ. ಐನೂದು ಅನೆಲೆನ್ ಜೆಪುಡಾವೆ. ಸುಶರ್ಮನ್ ಗಿಡತ್ತೊಂದು ಪೋದು, ಪತ್‌ದ್ ಕಟ್‌ಪಾಡ್ಲೆ. ವಿರಾಟನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂಡೆ. ವಿರಾಟಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು.

“ವಲಲಾ, ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿಂಕಬೀರೊದಾಯೆ!” ಪಣ್ಡ್ ಪುಗಾರ್ಲೆ.

ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸುಶರ್ಮಗ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪಿನ ವಿರಾಟೆ, ಆಯನ್ ಬುಡಿಯೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಪೆತ್ತೊಲು ಪಿರ ಬತ್ತಂಡ್. ಇಂಚ ತೆನ್ನಾಯಿ ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಇರ್ಲದ ಯುದ್ಧೊಡು ವಿರಾಟಗ್ ಗೇಲ್ ಆಂಡ್.

ಶಿಬಿರೊಗು ಬತ್ತಿಬೊಕ್ಕ ವಿರಾಟೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್‌ಲ, ಭೀಮಗ್‌ಲ ಪಣ್ಣೆ.

“ಇತ್ತೆ ನಿಕುಲೇ ರಾಜೆರ್. ಯಾನ್ ನಿಕ್ಷಿನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಉಪ್ಪುವೆ. ನಿಕುಲು ನಾಲ್ವೆರಾ ವಾ ದೇಸೊದಕುಲಾ ಯಾನ್ ಪಿಣಯೆ! ಆಂಡ ನಿಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಮನಸ್‌ದಕುಲು. ಬಾರಿ ಯೋಗಿತೆದಕುಲು!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಪ್ರಭೂ, ಅಂಚ ದಾಲ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿಕಲ್ನ ಆಸರೆಡ್ ಯೆಂಕುಲು ಸುಕೊಟು ಉಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಈ ಕಡೆಟ್ ತ್ರಿಗರ್ತನ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ ಸೇನೆ ಅಪಮಾನೊಡು ಪಿರ ಪೋಂಡು. ಬಂಧನೊಡು ಬುಡುಗಡೆ ಪಡೆಯಿನ ಸುಶರ್ಮಗ್ ಮೋನೆ ತೋಜಾವೆರೆಗೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಮೋನೆ ಮುಚ್ಚೊಂದೇ ಶಿಬಿರೊಗು ಪೋಪೆ.

ಮನದಾನಿ ನಿಸರ್ ಉದಿತ್‌ಂಡ್. ಲೋಕೊಡು ಬೊಳ್ಳು ಪಸೆರ್‌ಂಡ್.

ಇನಿ ಕೌರವನ ಸೇನೆ ಬಡಕಾಯಿಡ್ ಬತ್ತದ್ ವಿರಾಟನ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ತಂಡ್. ಈ ಸೇನೆಡ್ ಭೀಷ್ಮರ್, ಅಂಚಿನೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್ ಬತ್ತಿತ್ತೆರ್. ಆಕಲ್ನ ಬಾಣೊದ ಬಿರೊಲಿಡ್, ಗೋವು ಕಾಪುನಕುಲು ಗಾಯೊಡು ನಂಡಾಯಿರ್. ಕೌರವ ಸೇನೆದಕುಲು ಲಡಾಯಿಡ್ ಮಿಂಜೆಸ್‌ದ್, ಗೋವುಲೆನ್, ಗೋವು ಕಾಪುನಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಸೆರೆ ಪತ್ತುವೆರ್. ಗೋಪಾಲಕೆರ್ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆಯೆರ್. ಅಕ್ಲೆಡ್ ಒರಿ ಗೊಲ್ಲನ್ ಪತ್‌ದ್ ಮೂಂಕುದ ಮಿತ್ತಾ ಸುಣ್ಣೊಡು ಬರೆದ್ ರಾಜದಾನಿಗ್ ಕಡಪುಡುವೆರ್. ಆಯೆ ‘ಬದ್ಕಂಡ ನಟ್ಲೆಡ್ ತಿನೊಲಿ’ ಪಣೊಂದು ಪಾರೊಂದು ಊರುಗು ಬರೆ. ಆಯೆ ಪಾರ್ಡ್ ಬರಿನೆನ್ ತೂನಗನೇ ಇನಿತ ಯುದ್ಧ ಉಗ್ರ ಮಟ್ಟೊದವುಂದು ಊರುಡು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ತೆರಿಂಡ್. ಆಯೆ ಸೀದಾ ಅರಮನೆಕೇ ಪೋಪೆ. ಅಲ್ಪ ರಾಣಿವಾಸೊದ ಸಗ್ಮಾಲ್‌ಪೊಣ್ಣಲೆನ ನಡುಟು ಪರೆಡಿ ಪಾತೆರೊಂದು ಕುಲ್ಲುದಿನ ರಾಜಕುಮಾರೆ ಉತ್ತರನ್ ತೂಪೆ. ವಿರಾಟ ರಾಜೆ ಅರಮನೆಟ್ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್, ಈ ಗೊಲ್ಲೆ ರಾಜಕುಮಾರನಡೆಗೇ ಪೋದು, ನಡತ್ತಿನ ಲಡಾಯಿನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಕೌರವ ಸೇನೆ ನಮ್ಮ ಕಯಿಂಕಂಜಿಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಪೋಂಡು. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ!

ಸೇನೆನೇ! ಬೂಮಿಡ್ ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ಸೇನೆನೇ ದಿಂಜಿದ್ ಪೋತುಂಡು. ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಈರ್ ಇತ್ತೆ ಅಂತಃಪುರೂತ ಪಾಳಯೊನು ಬುಡ್ಡು, ನಮ್ಮ ಸೇನೆನ್ ಲಡಾಯಿದಂಚಿ ನಡಪಾವೊಡು. ಬೇತೆ ಬಗೆನೇ ಇಜ್ಜೆ” ಇಂಚಿ ದಮ್ಮು ಬುಡೊಂದು ಪಣೊಂದು ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಒರಾನೆ ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ಪುನ ಗೊಲ್ಲನ್ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡೇ ತೂಪೆ. ಆಯನ ಯೇಸ ತೂದು, ಕುಸಾಲ್ ಪಾತೆರುವೆ.

“ದಾದಯಾ ಉಂದು? ಮೂಂಕುಗ್ ಸುಣೊದ ಅಲಂಕಾರನ? ದಮ್ಮು ದೆಪ್ಪರೆ ಪುರೋತಿಜ್ಜಂದೆ ಪಾತೆರುವ! ಕೋಡೆ ವಿರಾಟರಾಜೆರ್ ಗೆಂದಿನ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಅವು ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಪೋಡಿಗಿ ಮಲ್ಪಡ. ಯುದ್ಧೋದ ತಿತಿಗತಿನ ಸರಿಯಾದ್ ಪಣ್ಣ”

“ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಕೌರವ ಸೇನೆ ಬಡಕಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ತದಾಂಡ್. ಪೆತ್ತಕಯಿಕಂಜಿಲೆನ್ ಕಟ್ಟೆದ್ ಪಾಡ್ಲೆರ್. ಈ ಲಡಾಯಿಡ್ ಕೌರವನೇ ಉಲ್ಲೆ. ಭೀಷ್ಮೆಗೆ, ದ್ರೋಣೆಗೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆಗೆ, ಕರ್ಣೆಗೆ. ಯೇರಾ, ಯೇರ್‌ಗೇ! ಸೇನೆ ತೂಂಡ ಮಲ್ಲ ಕಡಲ್‌ದಂಚನೆ! ಅವ್ವೆತ ಬಣ್ಣನೆ ಯೆಂಕ್ ತೀರಂದ್. ಒಂಚಿ ತೂಂಡಲಾ ಸೇನೆನೇ! ಸೇನೆನೇ ಒಂಚಿ ಅದುಬುತ! ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಧ್ವಜಪತಾಕೆ ಭತ್ತಚಾಮರದಿಡೆಟ್ ನಿಸರ್ಧ ಬೊಳ್ಳುಗ್ಲಾ ಪೊಗೈರೆ ಬಂಗನೇ! ಗಾಳಿಗ್ಲಾ ಉಳಯಿಡ್ ದಮ್ಮು ಕಟ್ಟುಂಡು!

ದೊರೆಕುಮಾರಾ, ಈರ್ ಇತ್ತೆನೇ ಯುದ್ಧೋಗು ಪಿದಡೊಡು. ಯೆಂಚಿ ಉಳಯಿಡೇ ಕುಲ್ಲುವರ? ಅತ್ತ್, ಪಿದಡುವರ?”

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ವೀರ ಕಂಠೀರವಲೆಕ ಲಕ್ಕದುಂತುವೆ! ತನ ಸುತ್ತುಮುದೆಲ್‌ಡ್ ಪಟ್ಟಾಂಗೊಗು ಕುಲ್ಲುದಿನ ಸೇಲೆಸೇಬಿನೊದ ಪೋಣ್ಣಲೆನ್ ತೂವೊಂದು, ಮೀಸೆನ್ ಮಿತ್ತ್ ಈಸುವೆ!

“ಭೀ! ಭೀ! ಈ ಗೊಲ್ಲ ನಾಯಿನ್ ಅಂಚಿಗ್ ನೂಕುಲೆ. ಯುದ್ಧೋಗು ಪೋಡಿಡ್ ಪೆರಣ ಒರೊನ್ನೆರೆಗ್ ಪಾರ್ಡ್ ಬಯ್ಲೆ. ಬೊಡೆದಿ ಜೋಕುಲೆನ್ ಎಣ್ಣೊಂಡೊಡೊ? ಪುಕ್ಕಲೆ ಇಂಬೈ ಯೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಹಗುರೊಡೇ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಸಂಗತಿ ಆಯಗ್ ತೆರಿಯಂದ್. ಯಾನ್ ಮಿನಿ ಗರ್ವೊಡು ಲಕ್ಕದುಂತಿಯಡ ಆ ಪಿನಾಕಪಾಣಿ ರುದ್ರಗ್ಲಾ ಎನಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಪುರೆಸಂದ್” ಪಣ್ಣ ಕೊಚ್ಚೊನುವೆ.

ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಪೋಣ್ಣಲುಲಾ ಉತ್ತರನ್ ಉಬ್ಬಾವೆರ್.

“ಅಯ್ಯಾ ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಾ, ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ಸೇನೆ ನಿಕ್ಕ ದಾಲ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ಅತ್ತ್, ಅತ್ತ? ಸೂರ್ಯನ ಎದುರುಡು ಕತ್ತಲೆಗ್ ಉಂತ್ಯೆರೆಗಾವ? ಕೌರವೆರೆನ ಬಿಂಕ ಗೊಲ್ಲನ್ ಗಿಡಪ್ಪುನಾತೆಕೇ ಉಂತುಂಡ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಕ್ಲೇಮ. ರಾಜಕುಮಾರನ ಮುಟ್ಟ ಬತ್ತಂಡ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಂದ್. ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು, ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ನಿನ ಆರಬಾರ ಬೀರೊದ ರುಚಿ ತೋಜಾಲ.”

ಪೋಣ್ಣಲೆನ ಮೆಚ್ಚಿನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಒರಾನೆ ತಾನ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಂದೇ ಬೆರೆ ಪುಟ್ಟಾವೊಂಡೆ. ಮೀಸೆ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ತೆಲಿಪುವೆ. ಇರ್ಮನೆದ ಕುಸಿಟ್ ಪೋಣ್ಣಲೆಡ ಅಬ್ಬರೊಡೇ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಕೌರವ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆನ? ಬರಡ್ ತಪ್ಪು ದಾದ? ಆಂಡ ಕಬಟ ಜೂಜುಡು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಗೆಂದ್‌ದ್ ರಾಜ್ಯ ಬಡ್ಡೊಂಡಿಲೆಕ ಯೆನಡ ಆವಂದ್. ಯೆಂಕ್ ತಾಂಟ್ಕೆರೆ ಬಯ್ಲೆನ? ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ಯೆನ

ಸಾಹಸೊಡು ಗೋವುಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬರ್ಪೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ್ ಆತೆಗೇ ಬುಡ್ಡೆನ್? ಆಯನ ರಾಜಧಾನಿನೇ ಲೂಟಿ ಮಲ್ತ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಯೆನನ್ ಬಡ ಯುಧಿಷ್ಠಿರೆ ಪಣ್ಡ್ ಗ್ರಯಿತೆನ್? ಗರ್ವ ಬತ್ತಂಡ ಕೌರವನ ಕೀರ್ತಿನೇ ಮಾಜದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಆಯಗ್ ಬಡ ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಾಜ್ಯನು ಬಡ್ತೊಂದಿನ ಸೊರ್ಕು ಯೇರ್ಡ್ ಪೋದಿಪ್ಪೊಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಪಿರ್ವಾದ್ ಯಮನ ಇಲ್ಲಗ್ ಕಡಪುಡುನ ಯಾನ್ ಉಪ್ಪುನಗ್ ಆಯೆ ಅರಸು ಆದ್, ಮೆರೆವುನೆಂಚೆ?

ಅಹಾ! ಕೌರವೆ ಯೆನ ತಂಚೆಗ್ ಬತ್ತಿನವು ಯಮನ ಮೀಸೆನ್ ಪೂಜೆರೆಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್! ಭೈರವನ ಕೂಲಿನ್ ಪಂದಾವುನ ಅಜಕೆದಂಚ ಆಂಡ್! ಮೃತ್ಯುದೇವತೆನ ಮೋನೆದ ಪರದೆನ್ ಒಯ್ತಲೆಕ ಆಂಡ್! ಪಾಪ! ಆಯಗ್ ಲಡಾಯಿಡ್ ಸಯ್ಯೆರೆ ಮನಸಾಂಡೊಡೊ?”

ಇಂಚೆನೇ ಬಂಟ್ ಪಾತೆರೊಂದು ಅಂಚಿಇಂಚಿ ನಡತ್ದ್, ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತ್ದ್,

“ಯಾನ್ ಆಕ್ಲೆಡ ಯೇರ್ಕು ಮಿತ್ತ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡು? ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನು, ಭೀಷ್ಮಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಪರಬೆರ್! ಅಕುಲು ಯಮಪುರೊಕು ಕಯ್ತಲಾತಿನಕುಲು! ಕೆಲವೆರ್ ಕರ್ಣಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಹೀನ ಕುಲತಕುಲು! ಕೆಲವೆರ್ ದ್ರೋಣಲೆಕ ಬೆರಣೆರ್! ಮೊಕುಲೇ ಅತ್ತಾಂದೆ ನಿಜ ವೀರೆರ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ರಾಜೆರ್ ಯೇರಾಂಡಲಾ ತಂಕುಲೇ ಬತ್ತದ್ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ಪುವೆರ್? ಇಂಚ ಓಲಾಂಡಲ ಉಂಡೆ? ಕೌರವನವು ಎಲ್ಯ ಮನಸ್, ಪನೀತ್ ಪೌರುಷ ಆದಿಪ್ಪೊಡು! ಉಂದೆಚ್ ಆಯಗ್ ಕೆಟ್ಟ ಪುದರೇ ಬರ್ಪುಂಡು. ಯುದ್ಧೊಡು ಆಯೆ ಯೆನನ್ ಗೆಂದುನಂದೆ? ಆ ದುಸ್ಸನ್ ಗೆಂದಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಯಾನ್ ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊಟೀ ಬುಡಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಬಲ ಬಜೀ ತೂಪಾಟಿಗದನೆ! ಆ ಭೀಷ್ಮ ಯೆಂಕ್ ದಾನೆ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದಿನಾಯೆನ್? ಗುರು ಪೆರೆದ ದ್ರೋಣೆ ದಾನೆ ಯೆಂಕ್ ಪೊಸಬೆನ್? ಕುಲಹೀನೆ ಕರ್ಣೆ ಮಲ್ಲ ಮಿಸ್ಸೆನ್? ಬಲೊಟು ಯೆಂಕ್ ಸಮನ್? ಮೊಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೆತ್ತೊಲೆನ್ ಪತ್ತೆರೆ ಬಯ್ಪೆರ್, ಯಾನ್ ಪೋದು ಆಕ್ಲೆನ ಬೊಡೆದಿನಾಕ್ಲೆನ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬರಂದೆ ಬುಡ್ಡುಜಿ.”

ಪೋಣ್ಣಲು ಕಣ್ಣರತ್ತದ್, ಕೆಬಿ ಕೊಂಡೆ ಮಲ್ಪೊಂದು ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಬಂಟ್ ಪಾತೆರ ಪಣೊಂದು ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಗೇ ಆಯೆಸ ಆಂಡ್. ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಅಲಚನೆಡ್ ಉಪ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಒರಾನೆ ಅಯಗ್ ತನ ಸಾರಥಿನ ನೆಂಪು ಆಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಕೋಡೆದ ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆನ ಸಾರಥಿ ಸೈತ್ದೆ. ಸಾರಥಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಯೆನ ಸಗ್ಗಿಗೇ ಕುಂದು ಬಯ್ತೆಂಡ್. ಶಿವ ಶಿವಾ! ಇನಿ ಯೆನ ಸಂಕಲ್ಪೊಗು ಬೊಕ್ಕ ಯುದ್ಧ ಚಾತುರ್ಮೆಗ್ ಸರಿಯಾಪಿನ ಒರಿ ಸಾರಥಿ ತಿಕ್ಕಂಡ ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಾದುವೆನೆ! ಯೆನ ಕೈಗುಣೊನು ತೋಜಿಪಾದುವೆನೆ! ಶಿವಾ, ಇನಿ ಯೆಂಕ್ ಎಡ್ಡೆನ ಸಾರಥಿನ್ ಕೊರ್ಕೊಡ ಮಾರಿದೇವತೆಗ್ ಪರ್ವ ಮಲ್ಪುವೆ! ಯಮನ ಊರುನು ದಿಂಜಾವೆ! ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ಬಂಜರ ಬಳಸುವೆ!” ಪಣೊಂಬೆ.

ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಬೃಹನ್ನಳೆ ಯೇಸೊದ ಅರ್ಜುನೆ ಈ ಕುಮಾರನ ಕೊಜೆಲ್ ಯೋಚನೆದ ಬಿಂಕೊದ ನುಡಿನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಕೇಣುವೆ. ಆಯೆ ಸಾರಥಿ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ ಬಂಜಿ ಪುಡೆಂಕುನೆನ್ ತೂದು, ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಸೈರಂದ್ರಿನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಗುಟ್ಟುಡು,

“ದ್ರೌಪದೀ, ಯಾನ್ ನನೊಲ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ಸರಿ ಆಪುಜಿ. ಯೆಂಚಲಾ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜಾತವಾಸೊದ ಕಾಲ ಕರಿಂಡಂದೇ ಲೆಕ್ಕ! ನಮ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಡೆತೊನೊಡೆ. ಕೌರವ ಪಡೆ ನಮನ್ ನಾಡೊಂದು ಬಯ್ತೆಂಡ್.

ಬರಡ್, ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕೊಂಜಿ ಬೇಲೆ ಉಂಡು. ಈ ಉತ್ತರಕುಮಾರಡ 'ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ' ಪಣ್ಡ್ ಪಂಡ್ ಯೆನನ್ ಸಭೆಕ್ ಲೆಪುಡಾವೊಡು."

ದ್ರೌಪದಿ ಕುಸಿಟಿ ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಮೆಗ್ಗಿ ಉತ್ತರ ಇತ್ತಿನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಖಾಂಡವವನೊನು ಅರ್ಜುನೆ ಸುಡ್ಡುಗ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಆಯಗ್ ಸಾರಥಿಯಾದಿತ್ತಿನ ಸಂಗತಿನ್ ಪಣ್ಣೊಲು. ಉತ್ತರಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಆಲ್ ಅಪಗನೇ ಪರಯನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಾರಥಿ ಆದಿತ್ತಿನೆನ್ ತೆರ್ಪಾಯೊಲು.

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ, "ಉತ್ತರೇ, ಈ ಸಂಗತಿನ್ ನಿಕ್ ಪಂಡಿನಕುಲೇರ್? ಆಹಾ! ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾತಿನ ಯೋಗಿತೆದ ಸಾರಥಿ ಯೆಂಕ್ ತಿಕ್ಕುವೆನ? ಅಪಗಾಂಡ ಯೆನನ್ ಸೋಪಾವುನಕುಲೇ ಇಚ್ಚೆರ್. ನಿಜವಾದ್ಲ ಈ ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮ ತೋಜಾವೆರೆಗ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತು ಭೇಷ್!" ಪಂಡೆ.

"ಅಂದ್, ಅಣ್ಣಾ ಯೆಂಕ್ ಸೈರಂದ್ರಿ ಪಂಡಿನಿ. ಖಾಂಡವ ಬನೊನು ಸುಡ್ಡಿನದಗ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ ಈ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆನೇ ಆದಿತ್ತೆಗೆ! ಇತ್ತೆನೇ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆನ್ ಲೆಪುಡಾಲ."

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಸೈರಂದ್ರಿನ್ ಲೆಪುಡಾದ್,

"ಸೈರಂದ್ರೀ, ನಿನಡ್ಲ ಉಪಕಾರ ಆಂಡ್. ಯೆಂಕ್ ಸಾರಥಿನ್ ಒದಗಾದ್ ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆನೇ ಮಲ್ತದ್. ಈಯೇ ಪೋದು ಆ ಪಾರ್ಥನ ಸಾರಥಿನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ" ಪಣ್ಣೆ.

"ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಯೆನ ಪಾತೆರೊಗು ಆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಗೌರವೊನೇ ಕೊರ್ಪುಜೆ. ಈರೆನ ತಂಗಡಿ ಉತ್ತರನೇ ಕಡಪುಡ್ಲ ಆಯನ್ ಲೆಪುಡಾಲೆ. ಈರೇ ಆಯಡ ಕೇಣ್ಣೆ."

ದ್ರೌಪದಿ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಉತ್ತರನೇ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ಆಲ್ ಪೋದು ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಗಟನೆಲೆನ್ ಪಂಡ್, "ಅಣ್ಣನ ರಥೊಕು ಈರ್ ಸಾರಥಿ ಆವೊಡು" ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣೊನ್ನೊಲು. ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಆಲೆನ ಪಾತೆರೊಗು ಆಪುಜಿ ಪಣ್ಯೆರಾವಂದೆ ಜತೆಟೀ ಬರ್ಪೆ. ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆಡ ಗೌರವೊಡೇ,

"ಯೆಂಕ್ ಕೌರವೆರೆಡ ಲಡಾಯಿದ ತುರು ಬಯ್ಯಂಡ್. ಆಂಡ ಯೆನ ಸಾರಥಿ ಸೈತಿನೆಡ್ಲಾದ್, ಸಾರಥಿನ ಸಮಸೈ ಬತ್ತದ್ಂಡ್. ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ, ಈ ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಇತ್ತೆಗೆ! ಅಂಚ ಇತ್ತೆ ಈಯೇ ಯೆಂಕ್ ಸಾರಥಿ ಆವೊಡುಂದು ಯೆನ ಆಸೆ. ಈ ಒಪ್ಪಿದ್ ಯೆನಡಪ್ಪ ಸಾರಥಿ ಆದ್, ಬತ್ತಂಡ ಯಾನ್ ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾವೆ" ಪಣ್ಣೆ.

ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ದಾಕಿಣೊಡ್ತಿಲೆಕ, "ಯೆಂಕ್ ಗಂಧರ್ವ ವಿದ್ಯೆದನೇ ಪರ್ಷಯ. ಸಾರಥಿನ ಬೇಲೆ ಬೆನಂದೆ ದಿಂಜ ವರ್ಸೊಲೇ ಆಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಆ ಬೇಲೆ ಮದತ್‌ದೇ ಪೋತುಂಡು. ಅತ್ತಂದೆ ಪಗೆನಾಕುಲು ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ... ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲುಂದು ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್. ಜೂವ, ಮನಸ್ ರಡ್ಡೆಲ ಜಡಕಟ್‌ದಿನ ಯಾನ್ ಆ ವೀರೆರ್ನು ಎದುರುಡು ಉಂತುನು ಅಂದಾ?" ಪಣ್ಣೆ ತನ ಪೋಡಿಗೆನ್ನ ಪಣೊಂಬೆ.

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆಗ್ ದೈರ ದಿಂಜಾವುನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು,

"ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ, ಯಾನ್ ಉಪ್ಪುನಗ, ಭೀಷ್ಮನಕುಲು ನಿಕ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೆರೆ ಆವು? ಈ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ರಥೊನು ನಡಪಾಲ, ಯಾವು. ಬೀರೆ ಯಾನ್ ತಡ ಮಲ್ಪಂದೆ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಗೆಂದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಆ ಕರ್ಣೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತು ಇತ್ತಿನಕುಲೇ! ಈ ಸಾರಥಿ ಆದ್ ಬತ್ತಂಡ ಯಾವು" ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಒಪ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತಾದ್,

“ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ, ಆವು. ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಜವಣೆ ಬೀರೆ ಜತೆಟುಪ್ಪುನಗ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡಿಗ್? ಸಾರಥಿ ಆಪೆ. ರಥೊನು ತರ್ಪುಡಾಲ” ಪಣ್ಣೆ. ತಾನೇ ಕುದುರೆ ಲಾಯೆಗು ಪೋದು ಜಾತಿ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಅಜತ್ತ್ವಾದ್, ರಥೊನು ಸಜ್ಜು ಮಲ್ತಾದ್, ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಪೊಂಜೊಲು ಉತ್ತರಕುಮಾರಗ್ ಮಂಗಳಾರತಿ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಆಯೆ ಯುದ್ಧೋಗಾಪಿನ ಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ತೊಂದು ರಥೊನು ಏರುವೆ! ತಾನ್ ಕಣತ್‌ದಿನ ಬಂಗಾರ್ಡ ಕುಸುರಿದ ಕವಚೊನು ಬೃಹನ್ನಳೆಗ್ ಕೊರ್ಪೆ. ತಾನ್ಲಾ ಜೋಡು ಸೀಸಕೊದ ಕವಚೊಲೆನ್ ಪಾಡೊನುವೆ.

ಬೃಹನ್ನಳೆ ಕವಚೊನ್ ತಿರ್ತಮಿತ್ತಾದ್ ಪಾಡೊನ್ನೆರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುನಗ ಪೊಂಜೊಲು ಕಿಸಕ್ಕ ತೆಲ್ಪುವೆರ್. ತಾಟ ಬೊಟ್ಟುವೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ನಾಚಿಕೆನ್ ನಟನೆ ಮಲ್ತೊಂದು, ಕುಡ ಸರೀಟಿ ಪಾಡೊನ್ನೆರೆ ತೊನಗ ಉತ್ತರಲಾ ತೆಲ್ಪುವೊಲು.

ಉತ್ತರ ಕುಮಾರೆ ಗಾಂಬಿರೊಡೇ, “ತಂಗಡೀ, ಅಂಚ ಮಾತ ತೆಲೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಪಾಪ, ಸಾರಥಿಗ್ ಉಂದು ಮಾತ ಮದತ್ ಪೋತುಂಡು. ಉಂದೆಟ್ ತಪ್ಪು ದಾನೆ?” ಪಂಡ್‌ದ್ ತಾನೇ ಕವಚೊನ್ ಪಾಡುವೆ. ಆಂಡಲಾ ಅಲ್ಲದ ಪೊಣ್ಣುಲು ತೆಲೆ ಉಂತಾಯಿಜೆರ್.

“ಕವಚೊನೇ ಪಾಡೊನ್ನೆರೆ ಬರಂದಿನ ಇಂಬೈ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಬೆನುವೆನ?” ಕೇಣೊಂಡೆರ್!

ತನ ನಾಟ್ಯ ಗುರುನ ಬಗೆಕ್ ಅನುಕಂಪೊಡು ಉತ್ತರೆ, “ಯೆನ ಅಣ್ಣೆ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತಾದ್ ಗೆಂದುವೆ. ಈ ಶತ್ರು ವೀರೆನ್ನ ರತ್ನೊದ ಪದ್ಧೆಯಿಲೆನ್, ಕುರ್ಜತ್ತ್ದ ತುತ್ತೈತೊನು ಸಂಗ್ರಯಿತ್‌ದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಣತ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಅರ್ಜುನೆ ಮುಗ್ಗಲೆಕ ತೆಲೊಂದು ರಥೊನು ನಡಪಾವನಗ, ಒಂಜೇ ಚಣೊಟು ಆಯನ ರಥೊತ ಕುದುರೆಲು ಬೀಸೊಡು ಪಾರಿಯನೆ! ಪಿರವುಡೇ ಪಿದಾಡ್ಡಿನ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಗ್ ಆ ರಥೊತ ಬೆರಿಯೆ ಪೋವೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಪಿರಾವುಡೇ ಒರಿವೆರ್.

“ಅಬ್ಬಾ! ಇಂಬೈ ಯೇರಾ ಪೊಸ ಬಗೆತ ಸಾರಥಿ. ಇಂಬೈನೊಟ್ಟುಗು ನಮ ಪೋಪಿನೆಂಚ?” ಪಣ್ಣಿನ ನೆಪ ಪಣೊಂದು ಪಿರನೇ ಒರಿಯೆರ್. ಕುದುರೆಲ್ ಹೊಂಕಾರ ಮಲ್ತೊಂದು, ಅರ್ಜುನೆ ನಡಪಾವುನೆಕ್ ಸರಿಯಾದ್, ಅಸ್ಕಂದಿತ, ರೇಚಿತ, ಧೋಂತ, ಪಲ್ಲಿತ, ಪುತ ಪಣ್ಣಿ ಐನ್ ಗತಿಟ್ ಉಲ್ಲಾಸೊಡೇ ಸಾಗಿಯ. ಆ ಬೀಸೊಡು ಲಕ್ಕಿನ ದೂಲುಡು ಮುರೊಂದೇ ಅರ್ಜುನೆ ಕೌರವ ಸೇನೆದಡೆಗ್ ಪೋಪೆ!

ಇಂಚ ಅರ್ಜುನೆ ರಥೊನು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿದ ಮುಟ್ಟು ಕೊಣತ್‌ದ್ ಉಂತಾಗಿನ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಕೌರವನ ಸೇನೆನ್ ತೊಪೆ. ಎದುರುಡು ಪರ್ದೆದ ಕಯ್ದುಕಡ್ಲೆ ಪತೊಂದಿನ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ್! ಅಕಲ್ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಭತ್ತಚಾಮರೊಲು! ಸಾಲ್‌ಸಾಲ್ ಸೇನೆದ ಕೂಟ! ಕೌರವನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆದ ಆನೆಲ್ ಒಡ್ಡುದಿನ ಕಲ್ಲದಲೆಕ, ಕುದುರೆಲ್ ಕಡಲ್ದ ಸಿರೆತಲೆಕ, ರಥೊಕುಲು ನೀರ್ದ ಸುಳಿತಲೆಕ, ಬೊಳ್ಳುಡಲ್ ನುರೆತಲೆಕ ಸೈನಿಕೆರ್ ಮೀನ್‌ದಲೆಕ, ವಾದ್ಯೊದಬ್ಬರ ಕಡಲ್ದ ಗರ್ಜನೆದಲೆಕ ತೋಜಿನಗ, ಸೇನಾ ಸಮುದ್ರ ಪಣ್ಣಿನೆತ ಅರ್ತ ಉತ್ತರಗ್ ಆಂಡ್. ಜತೆಟ್ ಕತ್ತಿಲೆಡ್ ರಟ್ಟುನ ತೂತ ಕೆಡಿಕುಲು! ಬೀರೊದ ಸೊರೊಕುಲು!

ಉತ್ತರಗ್ ಒರಾನೆ ಮಾಮಲ್ಲ ತೂತ ಅಗ್ಗಡೆದ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋಯಿಲೆಕಾಂಡ್. ಸೋದ್ಯ ಆಂಡ್.

ಉಂದು ಸೇನೆನ? ಅತ್ತ, ಪ್ರಳಯೋದ ಮುಗಲಾ? ಪ್ರಳಯೋದ ಅಗ್ನಿಯ? ಆನೆದ ಪುಂಡಾ? ಅತ್ತ, ತೆಡಿಲ್ಲ ಗರಡಿಯ? ಒಂಜಿಲಾ ಅರ್ತ ಆವಂದೆ ಕಂಗಾಲಾಪೆ. ದಿಕ್ಕೇ ತೆರಿಯಂದಿಲೆಕ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದ್, ರಾಜಕುಮಾರೆ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಕುಂಬರೊಂದು, ಅರ್ಜುನಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸಾರಥೀ, ಯೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಈ ಸೇನೆದ ಕಡಲ್‌ನ್ ತೂವೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಈ ಸೇನೆದ ಕಡಲ್‌ಡ್ ನೀಂದೆರೆಗಾವಂದ್. ಭೂಮಿಯೇ ಸೇನೆನ್ ಪೆದ್‌ದಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಉಂದೆತೊಟ್ಟುಗು ಲಡಾಯಿಯಾ? ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಈ ಸೇನೆಡ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ ಶಿವನೇ ಸಮ. ಶಿವ ಶಿವಾ! ಯಾನ್ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪುನಂದ? ಗೆಂದುನಂದ? ಆಹಾ! ಆ ಪಗನಾಕ್ಷೆನ ಸೇನೆಗ್ ದೂರೊಡೇ ಸಾರಸಾರ ಸೊಲ್ಪೆಲ್!”

ಅರ್ಜುನ ದಾದನಾ ಪಣ್ಣೆರೆ ಪೋನಗ ತಡೆತ್ತಾದ್,

“ಸಾರಥೀ, ಬಡಾವುಡು ಬಾಯಿ ಅಂಗದಿನ ಮಾರಿದೆದುರುಡು ಕುರಿ ಉಂತುದಿಲೆಕ ಆಂಡ್ ಯೆನ ಪಾಡ್! ಬೃಹನ್ನಳೇ, ಉಂತಾಲ. ಕುದುರೆ ದುಂಬರಿಯುನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಚಮ್ಮಟಿಗೆನ್ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡು. ಉಂದು ಪುಣೆದ್ ಪುರೆಸುವತ್. ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನ ಮುಸ್ಕು ದೆಪ್ಪುನಾಕುಲು ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಅಬ್ಬಾ! ಆ ಕೌರವೆ ಕಮ್ಮಿದಾಯೆ ಅತ್ತ! ಆಯೆ ಯೆಂಚನೇ ಉಪ್ಪಡ್, ಇತ್ತೆ ಈ ಮಲ್ಪೊಡಾತಿನಿ ಈತೇ. ರಥೊನು ಉಂತಾಲ. ಪಿರತಿರ್ದಾಲ. ಯಾನ್ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಪೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನ ಇತ್ತೆ ಗಾಂಬಿರೊಡು ಕುಮಾರಗ್ ನಾಟುನಂಚ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅತ್ತ ಕುಮಾರಾ, ‘ಸುರೂತ ಮುತ್ತುಗೇ ಪರು ಕದೆಲ್‌ಂಡ್’ ಪಣ್ಣೆಲೆಕ, ನಮ ಯುದ್ಧೊಗು ಜಪ್ಪೊಡಾಂಡನೇ ಈತೊಂಜಿ ಪೋಡ್ಕುನ? ಇಂಚ ಪೋಡ್ಕೊಡ್ಲಿ. ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ ವಂಸೊದ ಪೆರ್ಮೆಗ್ ಕೇಡ್ ಆಪುಂಡು. ಇತ್ತೆ ಬೋಡಾಯಿನಿ ದೈರ. ಅಂಚ ದೈರೊಡೇ ದುಂಬರಿಗ” ಪಂಡದ್ ನನೊಲ ಬೀಸೊಡು ರಥೊನು ನಡಪಾವೆ.

ರಥ ದುಂಬರಿನಂಚಿನೇ ಉತ್ತರನ ಜೂವ ತುಲ್ಲರಂಡ್. ಅಯಿಟಾದ್, ಸರಿತಪ್ಪುದ ಗೇನ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಕಂಟೆಲ್ಲ ಪಸೆ ಆಜಿಂಡ್. ಕಣ್ಣೆದ ಇಮೆ ಉರಿಂಡ್. ಕಣ್ಣೆ ಕಡ್ಡ ಮುಚ್ಚೊಂಡೆ. ತಾನ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣಂದೆ ರಥೊನು ದುಂಬೊತ್ತಾವುನ ಸಾರಥಿಗ್ ಗರ್ವೊಡು ರಾಜಾಜ್ಞೆದ ಕಡುನುಡಿಟ್ ನೆರೆ!

“ಸಾರಥೀ, ರಥೊನು ಉಂತಾವಂದೆ ದಾಯೆಗ್ ಯೆನ ಕಂಟೆಲ್ ಕಡ್ಕೊಂದುಲ್ಲ. ನಿಕ್ಕ ದಾನೆ ಕಣ್ಣೆ ಪುಡಾದ್ ಪೋತುಂಡ? ದುಂಬುಡಿಪ್ಪುನ ಸೇನೆಸಾಗರ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜ? ದೇವತೆಲೇ ಪೋಡ್ಕುನಂಚಿನ ಸೇನೆಗ್ ಯಾನ್ ಪೊಗ್ಗುನಂದ? ನಿಕ್ಕ ಮರ್ಲ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ದೆಪ್ಪು, ದೆಪ್ಪು, ಯಾವು. ಕಡಿವಾಣ ಒಯ್ತಾದ್ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಪಿರತಿರ್ದಾಲ...”

ಅರ್ಜುನ ಕೇಣಂದಿಲೆಕ ದುಂಬುಗೇ ನಡಪಾವೆ. ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಕುಂಬರುನ ಉತ್ತರನ ಕೈಟಿತ್ತಿನ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ತಿರ್ತ ಬೂರುಂಡು. ಆಯೆ ಅಬ್ಬರ ದೀಯೆ.

“ಸಾರಥೀ, ಓ ಕೊಲೆಕಟುಕಾ, ಕಡಿವಾಣೊನು ಬಿಗಿತ್ತ ಪತ್ತಲ. ರಾಜಕುಮಾರೆ ಯಾನ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣ್. ಯಾನ್ ದಾನೆ ನಿನ ಪಗೆನ? ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹ ಯಾವು. ಉಂತಾಲ.”

ಆಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನ ತೆಲ್ಪೊಂದೇ ರಥೊನು ದುಂಬು ದುಂಬೇ ಪರಪ್ಪಾವೆ.

“ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಸಾರಥಿಡಾದ್ ಯಾನ್ ಸೈತನೇ. ಇಂಬ್ಯನ ಕಾಟೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ” ಪಣ್ಣೊಂದು ಪಂಚೆನ್

ಪನೀತ್ ಮಿತ್ತ್ ದೆರೊಂದು, ಮೆಲ್ಲೊಡು, ರಥೊತ ಪಿರಾವುಗು ಪೋದು, 'ಬದ್ಧಿಯೆ' ಪಣೊಂದು ಧುತ್ತ ಲಾಗ್ಗುನಗ ಅಯನ ತರೆಕುಜಲ್ ಗಿಡ್ಡಾರ್ಡ್ ಪೋಂಡು!

ಈ ಪುಕ್ಕಲೆ ಲೈತ್ ಪಾರುನೆನ್, ಆಯನ ಬುಡುಪೋತಿನ ಕುಜಲ್ನ್ ಅರ್ಜುನೆ ತೂಪೆ.

“ರಣಕಣೊಡ್ಡು ಜಾರೊಂದುಪ್ಪುನ ಪಾಪಿ” ಪಣೊಂದು ಆಯನ ಬೆರಿಪತ್ತುವೆ.

ಈ ನೋಟೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆ, ಗಹಗಹಂದ್ ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಬೂರುಡ್ ತೆಲ್ತಂಡ್. ಕೆಲವೆರ್ “ಅಲ. ಅಲಾ, ತೂಲೆ. ಲಡಾಯಿಗ್ ಬಯ್ದಿನ ಬೀರೆ ಪಿರ ಪಾರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಶಿವ ಶಿವಾ!” ಪಂಡೆರ್.

ನನೊಲ ಕೆಲವೆರ್ “ಆಯನ್ ಗಿಡತೊಂದು ಪೋಪಿನ ಬೀರನ್ ತೂಲೆ. ಯೇರಾಯೆನ.? ಬಾರಿ ಬೀರೊದಾಯೆನೇ ಆದಿಪ್ಪು?” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಕೆಲವೆರ್, “ಆಯೆ ಅರ್ಜುನಲೆಕನೇ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಕರ್ಣಗ್ ಜನೊಕ್ಕಿನ ಪಾತೆರಕತೆ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಕೋಪೊಡು, “ಇಂಬೈ ಯೇರಾಂಡ ನಂಕ್ ದಾನೆ? ಅರ್ಜುನೆ ಆದುಪ್ಪಡ್, ದೇವೇಂದ್ರೆ ಆದುಪ್ಪಡ್, ಅತ್ತಾಂಡ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನೇ ಆದುಪ್ಪಡ್, ಆಯೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಬತ್ತಂಡ ಕೆರ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಬರಡ್ ತೂವೊನ್ನ” ಪಣ್ಣೆ.

ಆ ಕಡೆಟ್ ಅರ್ಜುನೆ ಉತ್ತರನ ಬೆರಿಪತೊಂದು ಪೋಪೆ.

“ಓ ಉತ್ತರಾ, ಉಂತುಲಯ. ಈ ಬಲ್ತ ಪೋಯಡ ನಿನ ರುಂಡೊನ್ ಯಾನೇ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡ್ಲೆ, ಉಂತು.” ಪಣ್ಣೆ ಕಲ್ಕಡ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಉತ್ತರಗ್ ಸಾರಥಿನ ನಡಕೆ ಇಚಿತ್ತ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್. “ಇಂಬೈ ಸಾರಥಿಯಾ? ಅತ್ತ್, ಯೆನ ಪಾಲ್ದ ಮೈತ್ಯುವ? ಈ ಪಾಪಿ ಯೆಂಕ್ ಒಲ್ವ ಗಂಟ್ ಬೂರೈನ?” ಇಂಚ ಗುಣುಗುಣು ಪಣೊಂದು, ಬಲ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ನೂದು ಪಚ್ಚಿದಾತೆಡೇ ಅರ್ಜುನೆ ಉತ್ತರನ್ ಪತ್ತುವೆ. ಗರ್ವೊಡು ಇಂಚ ಕಡಕ್ಕ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಭೀ! ಪಾಪಿ! ಈ ದಾನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆನ? ಹಾದರೊಗು ಪುಟ್ಟಿನಾಯೆನ? ಅಲ್ವ ಅಂತಃಪುರೊಡು ಪೊಂಚೊಲೆನ ನಡುಟು ತೊಡು ಮೆತ್ತೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ಎದುರುಡು ನಿನ ಬಣ್ಣ ಗೊತ್ತಾಂಡತ್ತ? ದುರಾತ್ಮಾ, ವಿರಾಟ ವಂಸೊಗು ಕೇಡ್ ಕಣತ್ತನ?”

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಕೇಂಡಲಾ ಕೇಣಂದಿಲೆಕ ಉಲ್ಲೆ.. ಅರ್ಜುನನ ಎದುರುಡು ಪರು ಅಗ್ಗೊಂದು, ಬಾಯಿಡ್ ಬಿರೆಲ್ ದೀವೊಂದು, ಅಂಡೊಂದು ತರೆಬಗ್ಗಾದ್ ಪಣ್ಣೆ,

“ಸಾರಥೀ, ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡ್ಡ. ನಿನ ಮಗೆನೇ ಪಣ್ಣೆ ಕರುಣೆ ದೀಲ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಯೆನಡ್ಡ್ ಆವಂದ್. ಅಯ್ಯಾ, ಸಾರಥೀ, ಒಂಜಿ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಈ ಸೇನೆದಕ್ಲೆಡ ಯೆನನ್ ಕೆರ್ಪಾವಡ. ಈಯೇ ಬೋಡಾಂಡ ಯೆನನ್ ನುರುಸ್ತೋತುದು ಕೆರ್ಲ. ಇಂದಾ ಈ ಕಠಾರಿನ್ ದೆತೊನ್ನ” ಪಣ್ಣೆ ನಟ್ಟೊನುವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಜೋರುಡು ತೆಲಿಪುವೆ.

“ಉತ್ತರಾ, ಪೋಚೊಲೆನ ಸಭೆಟ್ ಯೆಂಚ ಕಡೆ ಕೊಚ್ಚೊಂದಿತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಸೇನೆನ್ ತೂದೇ ಕುಂಬರುವನ? ಅಂಡೊಂದು ಕುದ್ಗಲೆಕ ಕೂಲಿ ಚಿಲ್ಕಾಯಡ ಯಾನ್ ಬುಡ್ಡೆನ? ನಡಪು. ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಲ. ಅತ್ತ್, ರಾಜಕುಮಾರೆ ನಿಕ್ಕ್ ಒಂತೆಲಾ ನಾಚಿಕೆ ಇಜ್ಜಾ? ಹೇಡಿಲೆಕ ಜೂವ ಒರೊನೆರೆಗೇ ಸಾದಿ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಹೇಸಿಗೆ ಆಪುಜ.? ಇತ್ತೆ ಯೆನನ್ ತೂಲ. ಯಾನ್ ನಪುಂಸಕೆ. ಈ ವೀರೆ ರಾಜಕುಮಾರೆ, ಅಂದಾ, ಅತ್ತಾ?”

“ಅಯ್ಯಾ ಬೃಹನ್ನಳೇ, ಇತ್ತೆ ಆ ಪಾತೆರ ದಾಯೆಗ್? ಈಯೇ ಬೀರೆ. ಯಾನೇ ನಪುಂಸಕೆ ಪಣ್ಡ್ ತೆರಿಯೊನ್ನ. ಯೆಂಕ್ ಸೈಯೆರೆ ಇಸ್ವ ಇಜ್ಜಿ. ಹೇಡಿ ಪಂಡತ್ತ? ಜೂವಕಳುವೆ ಪಂಡತ್ತ? ಅಂದ್. ಯಾನ್ ಈ ಲೋಕೊಡುಪ್ಪುನ ಹೇಡಿಲೆಗ್, ಜೂವಕಳುವೆರೆಗ್ ಗುರು ಪಣ್ಣೇ ತೆರಿಯೊನು. ದಯದೀದ್ ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡು.”

“ಛೀ! ಸುದ್ದ ಮಣ್ಣ್ ಬುದ್ಧಿದಾಯನ ಪಾತೆರ! ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ರಾಜವಂತೊಡು ಬಾರೀ ಪುದಾರ್‌ದಾರ್. ಆ ವಂತೊದ ಕೀರ್ತಿ ಒರಿಪೆರೆಗ್ ಈ ಇನಿ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ಅಗತ್ಯ ಉಂಡು. ಜವಣಡ ನಿನಡ ಬೋಡಿತ್ತಿನ ಸಗ್ಗಿಲಾ ಉಂಡು. ಈ ಇನಿ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯಡ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರೆ ಉಪ್ಪುನೇಟಲಾ ನಿನ ವಂಸೊಗು ಅಪಕೀರ್ತಿ ಒರಿಯುಂಡು. ಛೀ! ನರ ದೇಕಿದ ಕುರಿಯೇ, ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪು ನಡಪು” ಪಣೊಂದು ರಥೊಕು ಒಯ್ಯೊಂದೇ ಪೋಪೆ.

ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಕರ್ತವ್ಯೊನು ಪಣೊಂದು, “ಉತ್ತರಾ, ಯುದ್ಧರಂಗೊಡ್ಡು ಬಲ್ತಂಡ ಒಂಜೊಂಜಿ ಪಜ್ಜಿಗ್ಲಾ ಪಾತಕ ಉಂಡು. ದೈರೊಡು ದುಂಬುಗು ಪಜ್ಜಿ ದೀಂಡ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಫಲ ಉಂಡು. ಒಂಜೇಳ್ಳ ಸೈತ್‌ಂಡ ವೀರ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕುಂಡು. ದೇವಲೋಕೊಡು ಅಪ್ಸರೆಲ್ ಎದ್ದೊಣುವೆರ್. ನಿನ ಒಂಜೊಂಜಿ ಪಜ್ಜಿಗ್ಲಾ ಮಂಗಳೊದ ಆರತಿ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅವ್ವೊಂಜಿ ದಿವ್ಯ ಅನ್ನವೊನೇ!”

ಪುಕ್ಕೆಲೆ ಆಂಡಲಾ ಉತ್ತರೆ ಪಾತೆರೊಡು ಬಿರ್ರೆನೆ! ಆಯೆ ಅರ್ಜುನನ ಪಾತೆರೊನೇ ದೆರ್ತ್ ಪತೊಂದು “ತೂಲ, ಪಲಾಯನ ಮಲ್ತಂಡ ಪಾಪ ಪಣ್ಡ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಆಂಡ ಬೆರಣೆರ್ ಪಾತಕೊನು ಸೊಲಬೊಡು ದೆಪ್ಪುನ ಬಗೆ ನಾಡುವೆರ್. ನನ ಅಶ್ವಮೇಧ ಪುಣ್ಯೊದ ಬಗ್ಗೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ. ಬದ್ಕಂಡ ದುಂಬಗ್ ಪುರೋಹಿತೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ನಿಜ ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗೊನೇ ಮಲ್ಪಾವೊಲಿ. ನನ ಅಪ್ಸರೆಯೆರ್ ಎದ್ದೊಂಬಿನ ಅಂಬಲ್ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅರಮನೆತ ಪೊಣ್ಣುಲು ಅಪ್ಸರ್ಮಂಚನೇ ಮೋಕೆಡ್ ಎದ್ದೊನುವೆರ್. ಯೆಂಕ್ ಅವು ಯಾವು! ಈ ಪನ್ನಿನಂಚಿನ ಇಂದ್ರನೇ ಬತ್ತದ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುನ ಸೊರೊಗ್ಗದ ಅರಸ್ತಾನ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ಯೆನ ಬಾಗ್ಗಡ್ ಇತ್ತೆ ಉಪ್ಪುನ ಅರಸ್ತಾನನೇ ಯೆಂಕ್ ಯಾವು. ಇತ್ತೆ ದಯದೀದ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಡ್ ನಟ್ಟೊನ್ನೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಉತ್ತರನ ಎಂಚಾಂಡಲಾ ದೈರೊದ ಸಾದಿಗ್ ಕಣಪಿನ ಉಮೇದ್.

“ಅಯ್ಯಾ ಉತ್ತರಾ, ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣೇ ಈತ್ನೇಟ ಪುದಾರ್ ಪಡೆತೊಂದ. ಅರಮನೆಟ್ ಗಣಿಕೆಯೆರ್ನ ಎದುರುಡು ಬಡಾಯಿ ಪಾತೆರ್ಡ್, ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಉಂತೆರೆಗೇ ಪೋಡ್ಯುವತ್ತ? ಮುಲ್ಲ ಪಗರಿನೇ ಬುಡ್ಡುಜ. ಪಗನಕ್ಲೆಗ್ ಗಾಯೊಲ ಆತ್‌ಜಿ. ಅಯಿಡ್ಡ್ ದುಂಬೇ ಪದ್ರಾಡ್ ಪಾಡುನ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಈ ಎಲ್ಲೆ ರಾಜಸಭೆಟ್ ನಾಚಿಕೆದಾಂತೆ ಎಂಚ ಕುಲ್ಪುವನ?”

“ಅಂಚತ್ತ ಸಾರಥೀ, ನಾಚಿಕೆಗಾದ್ ಕೇಡ್ ಲೆತ್ತೊಂಬಿನವು ಸರಿಯತ್ತ. ಯಾನ್ ಪುಕ್ಕೆಲೆ, ಹೇಡಿ, ಅಂದ್ ಪಣ್ಡ್ ಸುರುಟೇ, ಸರೀಟೇ ಪಣೊಂದೆ, ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪೋಡ್ಯುನಾಯೆನೆ! ಈ ಯೆನ ಸೇವೆಗಾದ್ ಬಯ್ಲ. ಯಾನ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣೊಡಾಯಿನ ಈ, ಯೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಮೃತ್ಯು ಆಪಿನವು ನ್ಯಾಯೊನ? ಸಾರಥೀ ನಿಕ್ಕ್ ದಾದ ಬೋಡು ಪಣ್. ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ದಯದೀದ್ ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡ್ಡ. ದಾದ ಬೋಡು? ಬೂಮಿ, ಕುದುರೆ, ಮುತ್ತು, ರತ್ನೊಲು ಬೋಡ? ಕೊರ್ಪೆ.”

“ಅತ್ತ, ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ. ರಾಜವಂಶೊಡು ಪುಟ್ಟುದಿನ ನಿಕ್ಕ್, ಉಡಲ್ದ ಮೋಹೊನು ಕಾಳಗೊದಂಚಿ ತಿರ್ಗಾವೊಡು ಪಣಿನ ಗೇನನೇ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಪುಕ್ಕಲೆರ್ ಈತ್ಲೇಟ ಇತ್ಲೆಚೆರ್. ದುಂಬುಗು ಉಪ್ಪಯೆರ್. ಛೀ! ಪೊಟ್ಟು ಪಾತೆರೊದ ನಿನ ಜನ್ಮ ದಂಡೊಗೆ! ಏಯ್! ಕುಲೊಕು ಬೊಡ್ಲಾಯಿನ ನಡಕಿದಾಯಾ, ನಡಪು. ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡ್ಲಿ ರಥೊನು ನಡಪಾಲ. ಯಾವು. ಯಾನೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತುವೆ. ಈ ದಾಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪಂದೆ ರಥೊಟು ಉಪ್ಪುಲ, ಯಾವು. ರಾಜಕುಮಾರೆ ಸಾರಥಿ ಆಪಿನವು ಸರಿಯಾ ಕೇಣೊಡ್ಲಿ. ಸಾರಥಿ ಯಾನೇ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ತುವೆ” ಪಣ್ಣ್ ಜೋರುಡೆ ಪಣ್ಣೆ.

ಉತ್ತರಗ್ ಬೃಹನ್ನಳೆ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತುನ ಸಾಮರ್ಥಿಕೆಡ್ ನಂಬುಗೆ ಇಜ್ಜಿ.

“ಅತ್ತ, ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ತುವೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಬೃಹನ್ನಳೇ, ಈ ಪಿರಾವುಡು ಒವು ರಾಜಡಪ್ಪ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್ದ್ ಗೆಂದ್ ಪಣ್. ನಾಟ್ಯೊದ ನಿಕ್ಕ್ ಯುದ್ಧೊದ ಪಂಚೆತಿಗೆ ದಾಯೆಗ್? ಅವು ಗಂಧರ್ವ ವಿದ್ಯೆ ಅತ್ತ ಪಣ್ಣ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತಾ! ರಾಜಕುಮಾರೆ ಯಾನೇ ಈ ಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಡ್ ಪಾರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಯೆನನ್ ಸಾರಥಿ ಮಲ್ತ್ದ್ ಪೊರುಂಬುನಂದ? ಈ ಗೆಂದುವನ? ನಿನ ಬಂಟ್ ಪಾತೆರೊಗು ಯಾನ್ ತೊಪ್ಪು ಪಾಡುಜಿ. ಪೋಯಿ, ನಮ ಪಿರ ಪೋಯಿ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಹನೆ ತತ್ತಂಡ್. “ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಾ, ಈ ಸುರೂಟ್ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತು ನಡಪು. ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪುಲ. ಬಾಯಿ ಬುಡಿಯಡ ನಾಲಯಿ ಮೂರು ಪಾಡುವೆ. ನನೊಂಚಿ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಲ. ಈ ಸೇನೆನ್ ಯಾನ್, ನಿನ ಆಜೆ ಪಾಡ್ಲ ಸೋಪಾವೆ. ಅವೆಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಬೋಡಾಂಡ ತೆಲಿಪುಲ. ಇತ್ತೆ ನಡಪು” ಪಣ್ಣ್, ಉತ್ತರನ್ ಮಿಡ್ಕಂದಿಲೆಕ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಡೇ ಪತ್ದ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾವೆ! ಪಾತೆರೊಡೇ ದೈರ ದಿಂಜಾವೆ.

“ಉತ್ತರಾ, ಪೋಡೊಡ್ಲಿ ಯಾನ್ ಪಗನಾಕ್ಲೆನ್ ಪೋಡಿ ರಟ್ಟಾವೆನೆ! ಯಮನ ನಗರೊಗು ಕಡಪುಡ್ಲೆ ಕೊರ್ದೆನೆ! ಈ ದೈರೊಡು ರಥ ನಡಪಾಂಡ ಯಾವು.”

ಅರ್ಜುನೆ ರಥೊನು ತಂಕ್ಲೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಕಟ್‌ದೀತಿನ ಬನ್ನಿಮರೊತಡೆಗ್ ಪತೊಂದು ಪೋಪೆ. ಇರ್ದೆರಾ ಮರೊನ್ ಏರಿಯೆರ್.

ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಣೆ.

“ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ, ಈ ಮರೊತ ಮಿತ್ತ ಪಾಂಡವೆರ್ ತನ್ನಲೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ದೀಡ್ ಪೋತೆರ್. ಆ ಅಸ್ತ್ರಾಲೆಗ್ ನಮನ್ ಕಾಪುನ, ಪಗನಾಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಸಾಮರ್ಥಿಕೆ ಉಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಯೆಂಕ್ ದೆರ್ ಕೊರ್ದೆ.”

ಉತ್ತರೆ ಮಿತ್ತಾರ್ಲೆ. “ಉಂದು ಪುಣೊತಲೆಕ ಉಂಡು. ರಾಜಕುಮಾರೆ ಉಂದೆನ್ ಮುಟ್ಟಿರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಬೃಹನ್ನಳೇ, ಉಂದೆನ್ ಬುಡ್ಲೆ ಬೇತೆ ಒವ್ವೆ ಬೇಲೆನಾಂಡಲಾ ಪಣ್. ಮಲ್ತುವೆ, ಉಂದು ಆಪುಜಿ”

“ಅಂಚತ್ತ ಉತ್ತರಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಏರೆಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ, ಯೇರಾ ಮುಟ್ಟಿರೆ ಬಲ್ಲಿ ಪಂಡ್ ದ್ ಚರ್ಮೊಡು ಈ ಆಯುಧೊನ್ ಕಟ್ಲೆದೆರ್. ಉಂದು ಪುಣೊತಲೆಕ ತೋಜುಂಡು ಆತೆ! ಆಂಡ ಪುಣ ಅತ್ತ”

ರಾಜಕುಮಾರೆ ಪೋಡಿಗ್ ಬುಡ್ಲೆ ಮಿತ್ತಡ್ ದೀತಿನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ತೂಪೆ. ಅವೆನ್ ತೂದು ಕುಡೊಂಚಿ ಬಗತ ಪೋಡಿಗ್ ಆಂಡ್! ಅಂಚ ಅವ್ವೆನ್ ಮುಟ್ಟಂದೆನೇ ಅರ್ಜುನಡ ಕೇಣುವೆ.

“ಉಂದು ದಾದವು? ಕಾಲಸರ್ಪೋದ ನಾಲಾಯಿಯು? ಬಾಣೋಲೆನ ಬಲೆನ? ಪ್ರಳಯೋದ ಜಾಲೆನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಕಾಲ ಯಮನ ದಾಡೆನ? ಉಂದೆತ ದುನ್ನೊನು ಬುಜೊಕುಲು ದೆರೊನುವನ? ತೂವನಗನೇ ಕಣ್ಣ ಕಾಯುಂಡು. ಬೃಹನ್ನಳೇ ಕೆಟ್ಟ ಬೇಲೆಲೆನೇ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ಉಂದುಲಾ ಯೆನನ್ ಕೆರಿನ ಬೇಲೆನೇ! ತೂಲ ಕತ್ತಿದ ಪುಡಿ ಮೆಂಚೊಂದುಂಡು. ಕತ್ತಿದ ಕಾಂತಿ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಹಾಕೊಂದುಂಡು. ಪಗರಿಲ್ ಗಹಗಹ ತೆಲಿಪುಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡು. ಯಾನ್ ಅಸ್ತೊಲೆನ ರಾಜ್ಯೊಡು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರೊಂದೆ. ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಬಾಲ. ಅತ್ತ್, ದೋಷಿಯಾದುಪ್ಪನಾಯೆ ಸರ್ಪೋದ ಕೊಡಪಾನೊಗು ಕೈಯಿ ಪಾಡ್ಯರೆ ಆಪುಂಡಾ? ಯೆಂಕ್ ಈ ಕಟ್ಟೆಗ್ ಕೈ ಪಾಡ್ಯರೆಗೇ ಪೋಡಿಗೇ ಆಪುಂಡು. ಸಾರಥೀ, ಯೆನನ್ ಒರೊಕು ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತದ್ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆತೊಲ್ಲ.”

“ಉತ್ತರಾ, ಪೋಡಿಗೇ ಆಂಡ ಅರ್ಜುನನ್ ನಿನೆತೊನ್ನಾ. ಅಪಗ ಆ ಅಸ್ತೊಲು ನಿನ ವಶೊಕು ತಿಕ್ಕುವ..”

ಅರ್ಜುನೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ, ಅರ್ಜುನನ್ ನಿನೆತೊಂದು, ಬಲಪಾಡ್, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ದೆರ್ಪುವೆ. ಬೆಗರ್ಡ್ ಪೋಪೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ಗಾಂಡಿವೊನು ಅಂಚಿನೇ ಒರಿದಿನೆನ್ ಮಾತ ದೆರ್ತ ಕೊರ್ಪೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಸುಲಬೊಡು ಅವ್ವೆನ್ ದೆತೊನ್ನಗ ಮೆಚೊಂದು, ‘ನಿಕ್ಕ ಶರಣು’ ಪಣೊಂದು, ಶಂಖ, ಪರಶು, ತೋಮರ ಕುಂತ, ಕತ್ತಿ, ಮುದ್ದರ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ದೆತ್ತ್ ಪತೊಂದು ಬರ್ಪೆ. ಉಮೇದ್‌ಡ್ ಕೇಣುವೆ, “ಸಾರಥೀ, ಬೃಹನ್ನಳೇ, ಈ ಬಿರು ಯೇರೆನ ಬುಜೊನು ಅಲಂಕಾರ ಮಲ್ತಿತ್ತಾಂಡ್? ಈ ಬಾಣೊಲು ಯೇರೆನವು? ಯೆನ ಸಂದೆಗೊಲು ಒಂಜಿ ರಡ್ಡತ್ತ್. ಮಾತೆನ್ನ ಈಯೆ ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ತೊಡು.”

ಅರ್ಜುನೆ ಒಪೊಂದು, ‘ಗಾಂಡೀವ’ ಪಂಡ್‌ಡ್ ಒಂಜಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಧನುಸ್ಸನ್ ತೋಜ್ಜುವೆ.

“ಉಂದು ಪಾರ್ಥನವು. ಉಂದು ಮಾತ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನವು.” ಪಣ್ಣೆ. ಉತ್ತರಗ್ ಬೇತೆ ಅನ್ಮಾನೊಲು ಸುರು ಆಂಡ್. ಪಾಂಡವರೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಇಂಚ್ಚೆ ದಾಯೆಗ್ ತೋಜ್ಜಾಯೆ? ಈ ಅನ್ಮಾನೊಡು ಇಂಚ ಕೇಂಡೆ, “ಸಾರಥೀ, ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್. ಅರ್ಜುನೆನ? ನಕುಲೆನ? ಭೀಮೆನ? ಸಹದೇವನ? ಧರ್ಮರಾಯೆನ? ಅತ್ತಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಬಂದುವ? ಪಾಂಡವೆರೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲು ನಿಕ್ಕ ಎಂಚ ಪರ್ಪಯ?”

ಅರ್ಜುನೆ ತಾನೇ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣೊಂದು ಬಾಕಿದಕ್ಷೆನ ಗುರೊನ್ನ ಪಣ್ಣೆ. ಉತ್ತರಗ್ ಇತ್ತೆ ಸೊಸ್ಪ ಆಂಡ್. “ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅತ್ತಾಂದೆ ಬಾಕಿದಕ್ಷೆಗ್ ಈ ಸಾಮರ್ಥಿಗೇ ಒಲ್ಪದವು?” ಪಣೊಂದೇ ಅರ್ಜುನನ ಕಾರ್ಗ್ ಪುಡಾಡುವೆ! “ಅರ್ಜುನಾ, ಯಾನ್ ತತ್ತದ್ ಪಾತೆರಿನೆಕ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆನ ಕುಂದುಲೆನ್ ಮದಪುಲ. ಯೆನ ನಡಕೆನ್ ಹಾಸ್ಯ ಮಲ್ಪುಡ. ಯೆನನ್ ಈಯೇ ಕಾತೊನೊಡು.” ಪಂಡ್‌ಡ್ ನಟ್ಟುವೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಕರುಣೆಡ್, ಮೋಕೆಡ್ ಪಾತೆರ್ಪುವೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ಪತ್ತ್ ಪುದಾರ್ ಉಂಡುಂದು ಉತ್ತರಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಾಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಅವ್ವೆನ್ ಆಯನ ಬಾಯಿಡ್ಡೇ ಕೇಣುನ ಆಸೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ತೆಲಿಕೆಡೇ, “ಯೆನ ಒಂಜಿ ಪುದರ್ ಫಲುಗುಣ. ಪೂರ್ವಫಲುಗುಣೇ ಉತ್ತರ ಫಲುಗುಣೆ ನಕ್ಷತ್ರೊಲೆನ ಸಂಧಿಕಾಲೊಡು ಪುಟ್ಟನೆಡ್ಡಾವರ ಈ ಪುದರ್.

ಧನಂಜಯ- ಭೂಮಂಡಲೊನು ಗೆಂದ್‌ಡ್ ಧನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಕಣತಿನೆಕ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಜಿಷ್ಣು- ಯಾನ್ ಪಗೆನಕ್ಷೆನ್ ಕೆರೆನೆ. ಅಣ್ಣಗ್ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ತಿನಕ್ಷೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಡಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಸಿತವಾಹನ- ಶ್ವೇತವಾಹನ.- ಯೆನಡ ಶೈಬ್ಯ, ಸುಗ್ರೀವ, ಬಲಾಹಕ, ಮೇಘಪುಷ್ಪ ಪಣ್ಣಿನ ಬೊಳ್ಳು ಕುದುರೆಲ್ ಉಪ್ಪುನೆಟಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ವಿಜಯ-ಯೇರೆನೇ ಆವಡ್ ಗೆಂದುನ ಸಾಮರ್ತಿಗೆಡಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಭೀಭತ್ಸು- ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ ತಿಗಲೆದ ಪಲ್ಲೆ ಲೈಪುನಾತ್ ಬಯಂಕರ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನೆಕಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಪಾರ್ಥ - ಪೃಥ್ವಿ (ಕುಂತಿ) ಪಣ್ಣಿನಾಲೆನ ಮಗೆ ಆಯಿನೆಡ್ಡಾವರ ಈ ಪುದಾರ್.

ಕಿರೀಟಿ - ದೇವೆಂದ್ರನ ಕಿರೀಟೊನು ಪಡೆತಿನೆಟಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಕೃಷ್ಣ - ಎಲ್ಯಿಡ್ ಯಾನ್ ಮುದ್ದು ಆದ್ ಉಂತೊಂದಿತ್ತಿನೆಕ್ ಪಾಂಡುರಾಜೆ ದೀತಿನ ಪುದಾರ್.

ಸವ್ಯಸಾಚಿ - ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಡ್ಡ್ ಕೈಯಿಟ್ಟಾ ಬಾಣ ಬುಡ್ಡಿನ ಯೆನ ಸಾಮರ್ತಿಗೆಡಾದ್ ಈ ಪುದಾರ್.

ಅರ್ಜುನಡನೇ ಈತ್ ಕೇಂಡಿನ ಉತ್ತರಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡಲಾ ಒಂಜಿ ಅನ್ಯಾನ ಒರೀಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣ್ಡೇ ಬುಡ್ಡೆ. “ಮಾತಾ ಸರಿ, ಆಂಡ ಈ ನಾಟಕ ದಾಯೆಗ್? ಬೃಹನ್ನಳೆನ ರೂಪ ದಾಯೆಗ್? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಾಹಸೊದ ಪಡಿರೂಪದಂಚಿನ ನಿಕ್ಕ ಈ ವಿಕಟ ಯೇಸ ದಾಯೆಗ್?”

ಅರ್ಜುನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಪಡೆತೊಂದು, ಇಂದ್ರಲೋಕೊಗು ಪೋದುಪ್ಪನಗ ಊರ್ವಶಿಡ್ಡ್ ಬತ್ತಿನ ಸಾಪೊದ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣೆ. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ತನ ಸಾಪೊದ ಸಮಯ ಮುಗಿನೆನ್ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರೊಡು ತೆರಿಯೊಂದು. ಯುದ್ಧದ ತುತ್ತೈತ ಪಾಡೊಂದು, ತಿಲಕ ದೀವೊಂದು, ಕಠಾರಿ ಪತೊಂದು ಆಂಜೊವೇ ಆಪೆ. ರಥೊಕು ಕುದುರೆಲೆನ್ ಕಟ್ಟುವೆ. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಹನುಮಂತನ್ ನಿನೆತೊನ್ನಗ ಆಯೆ ಬತ್ತಾದ್ ಧ್ವಜೊಟು ನಿಲೆ ಆಪೆ. ಸೀಸದ ಕವಚೊಲೆನ್ ಪಾಡೊಂದು, ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ತಾದ್ ಧನುಸ್ಸನ್ ದೆರೊಂದು, ‘ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಜಯ ಆವಡ್’ ಪಣ್ಣೆ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತಾದ್, ಗುರು ದ್ರೋಣರೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಪಣೊಂದು, ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಎದುರುಡೇ ತೋಜಿ ಬರೆ.

ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಕಡಿವಾಣೊನ್ ಸಡ್ಲೆ ಬುಡ್ಡೆ. ಪಗೆಸೇನೆನ್ ತೂವೊಂದು, ಕೇಣುವೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಮೊಕ್ಷೆಡ್ ಕೌರವೆ, ಭೀಷ್ಮ, ಕೃಪೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಯೇರ್? ಕರ್ಣ ಯೇರ್?”

ಅರ್ಜುನ, ಒರಿಯೊರಿಯನೇ ತೋಜಾದ್ ಪರ್ಷಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಂಚನೇ ಭೂರಿಶ್ರವೆ, ಜಯದ್ರಥೆ ಬೊಕ್ಕ ಬೇತೆ ರಾಜೆರೆನ ಬಗ್ಗಿಡ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ. ಆ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆ ಅಂಧಾಸುರನ ಸೇನೆದ ರಡ್ಡ್ ಪಟ್ಟೆ ಉಂಡು. ರಾವಣನ ಸೇನೆದ ಮೂಜಿಪಟ್ಟೆ ಉಂಡು ಪಣ್ಣೆ, ಗಾಂಡೀವ ಪತೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತುವೆ.

ರಥ ರಬಸ್ಡ್ ದುಂಬರಿನಗ, ದೂಲು ಮಿತ್ತಮಿತ್ತೇ ರಣ್ಣೆಂಡ್. ಅರ್ಜುನ ತನ ದೇವದತ್ತ ಶಂಖೊನು ಜೋರುಡೇ ಉರೆ! ಆ ಸಬ್ಬೊಗು ಹನುಮಂತನ ಅಬ್ಬರೊಲ ಸೇರ್ಡ್ ಕೌರವ ಸೇನೆನ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ನಿದ್ಧ ಉಂತಾಂಡ್. ರಥೊಟಿತ್ತಿನ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆನೇ ಮತಿ ತತ್ತಾದ್ ಬೂರ್ದೆ ಅರ್ಜುನ ಆಯನ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾದ್ ಸೆರಂಗ್ಡ್ ಗಾಳಿ ಪಾಡುವೆ. ನನ ಅಂಚ ಮಲ್ಲ ದನಿ ಮಲ್ಪುಜಿ ಪಂಡಿಗಿನ ಉತ್ತರಗ್ ಸಲಿತ ಆಂಡ್.

ಕೌರವರ್ ಪೋಡ್ಕುವೆರ್. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣನಕ್ಲೆಗ್ ಅವು ಪಾರ್ಥನ ಶಂಖದನೇ ದನಿ ಪಣ್ಣೆ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ಕೌರವನ ಪಾಳೆಯೊಡು ದುಶ್ಯಕುನ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಆನೆ ಕುದುರೆಲ್ ಕಣನೀರ್ ಪಾಡಿಯೆ. ಅಡಾಯುಧೊಲು

ಮುಜಿದ್ ಬೂರಾಂಡ್. ಅವು ಅರ್ಜುನನವೇ ಶಂಖದನಿ ಪಣ್ಣಾ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರ ಪಂಡಿನಪಗ ಕರ್ಣಗ್ ಬೇಜಾರ್ ಆವುಂಡು.

“ನಿಕುಲು ನಮ್ಮ ಸೇನೆನ್ ಪೋಡಿಪಾದ್ ಪಗನಾಕ್ಲೆನ್ ಪುಗಾರೊಂದುಲ್ಲರ್. ಉಂದು ಎಡ್ಡೆಗತ್ತ. ಶಂಖದನಿ ಯೇರ್ದನೇ ಆವಡ್, ಯಾನ್ ನಮ ಸೇನೆನ್ ಗೆಂದಾವೆನೇ. ಯೆನ ಎದುರುಡು ಲೋಕಪಾಲಕರ್ ಉಂತಿಯೆರ್ದಲ ದೊಂಸ ಮಲ್ಪುವೆನೆ! ಯಾನ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಕಾಳಗ ಮಲ್ತೆಡ ಅಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುನಕುಲೇರ್? ಗಿಡಿತ ಕೊಕ್ಕುಗು ತಿಕ್ಕಿನ ಉಚ್ಚುನು ಒರೊಂಬಿನಕುಲೇರ್? ಸೈನಿಕೇ, ಈ ಪರಬೆರ್ದ ಪಾತೆರೊಗು ಕೆಬಿಕೊರಡೆ”

ಇಂಚ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಲೆತ್ತ ಪಣ್ಣೆ.

ಅದೊಗ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್ ಗರ್ವೊಡು ಅರ್ಜುನನ್ ನನಲಾತ್ ಪುಗಾರೈರೆ ಸುರುಮಲ್ತರ್. ಆಯೆ ಶಿವನೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬುದಿನೆನ್, ರಾಜಸೂಯದಪಗೊದ ದಿಗ್ವಿಜಯೋನ್, ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪೊಡು ರಾಜೆರ್ದ ಗುಂಪುನೇ ಗೆಂದಾದಿನೆನ್, ಸೈಂಧವನ್ ಸೋಪಾದಿನೆನ್ ಮಾತ ನೆಂಪು ಪುಟ್ಟಾವೆರ್.

ಕರ್ಣಗ್ ಗರ್ವೊಡು ದಾಲ ತೀರಂದ್.

“ಗುರುಕುಲೇ, ಮರ್ದನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ನೆಯಿಪಿಜಿನ್ನಾ ಕಟ್ಟಿ ಪಿಜಿನ್ನಲೆಕ ತೋಜುಂಡು. ಇರೆಗ್ಲಾ ಅಂಚೆನೆನೊಡೊ? ಸರಸೊದ ಕತೆಕಬಿತೆ ಕಟ್ಟುನ ಇರೆಗ್ ಯುದ್ಧೊದ ಬರವುಸರವು ದಾಯೆಗ್? ನಿಸಲ್ ನಿಲಿಕ್ಕೆ ಬೊನ್ನೆ ಪೂಜೊಂದು, ದರ್ಭಿ ಪತೊಂದು, ಧೋತ್ರೊನು ನೆರಿ ಪಾಡೊಂದು, ತಿಥಿ, ವಾರ, ದಿನ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಇರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಪ್ಪುನು. ದಾನೊಡು ತಿಕ್ಕಿನೆನ್ ಅರಂಚೆದ್, ಗಂಟ್ ಕಟ್ಟುನ ಇರೆಗ್ ವೀರೆರ್ದ ಸುದ್ದಿ ದಾಯೆಗ್? ಉಂದು ಪಗೆನಕುಲು ಪಗೆಪತ್ ದ್ ನಡಪಾವುನ ಕಾಳಗ. ಇರೆಗ್ ಪಂಡಿನವತ್ತ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಅಶ್ಚತ್ತಾಪು ಬಿಗಾಡುವೆ!

“ಕುಲೊನು ನಾಲಾಯಿಯೇ ಪಂಡ್ ತೋಜಾವುಂಡು. ಸೂತನ ಮಗೆ ಕರ್ಣಡ ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರ ಬರ್ದಿನೆಂಚೆ? ಬೆರಣನ ಮೇಲೆದ ಗುಣೊನು ಸೂತನ ಮಗಕ್ ತೆರಿಯೆರೆಗಾವ? ಕರ್ಣಾ, ನಿನನ್ ಈಯೇ ಪುಗಾರೊಂದುಲ್ಲ. ಮರ್ಯಾದಿದಕುಲು ನನೊರಿ ಪುಗಾರೊಂಡ ವಿನಯೊಡು ತರೆ ತಗ್ಗಾವೆರ್. ಈ ಪೆರಟ್ಟ್ ಪಾತೆರೊಂದು, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೊಚ್ಚೊನ್ನಡ. ಅಜಕೆ ಮಿನಿ ಪಾತೆರ್ದೆಡ, ನಿನ ನಾಲಾಯಿನ್ ಮುದೆಲ್ಲೇ ಕುತ್ತು ಬುಡ್ಡೆ!” ಪಣ್ಣೊಂದು ಕತ್ತಿ ಪತ್ತೊಂದು ದುಂಬಾನಗ ಕೌರವೆ ತಡೆಪುವೆ.

“ನಮ ನಮನೇ ಕಂಟ್ರೊಂಬಿನ ಸಮನ?” ಕೇಣುವೆ.

ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮರೆಡ, “ಇಂಬೈ ಅರ್ಜುನನೇ ಆದಿತ್ತಂಡ ನಮ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತಲೆಕ ಆಂಡತ್ತ? ನನೊಲ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿದಿಜಿ. ಜೂಜುಡು ಆತಿನ ಒಪ್ಪಂದದಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕುಡ ಕಾಡ್‌ದಂಚಿ ಮುಕುಡೊಡಾಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಷ್ಮರ್ ಲೆಕ್ಕ ಪಾಡೊಂದೇ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಪತ್ತ ವರ್ಸೊಗು ರಡ್ಡೆ ತಿಂಗೊಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಒರಿಯುಂಡು. ಈ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಕೋಡೆ ಮದ್ದೆನೊಗು ಅಕಲ್ ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಗಡು ಮುಗಿಯುಂಡು. ಪಾಂಡವೆರ್ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಿನಿ ಇನಿ. ಈ ದಿನ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಸೇರ್ದಿನವು. ಇತ್ತೆ ಆಕ್ಲೆನ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊರೆಲಾ ಆಪುಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ

ಸತ್ಯೊನು ಮೀರ್ಡ್ ನಡಪುಜೆ. ಆಕ್ಸೆನ್ ಕುಡ ಕಾಡ್ಡ್ ಬಲಿಬರ್ದಾವುನ ಯೋಚನೆ ಉಂತಾಲ. ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನನ್ ತಡೆತ್ ದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ಬಗೆಕ್ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಪಾರ್ಥ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತಿಯೆಡ, ಕಿರೈರೆ ಪಿದಾಡಿಯೆಡ ಯೆರೆಡ್ಲಾ ತಪ್ಪಾವೆರೆ ಆಪುಜೆ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಸೈಪಿನ ಸಾದಿ! ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ಆ ಬೀರೆರ್ ಪಾಂಡುಜೋಕ್ಸೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ರಾಜಿ ಮಲ್ತೊನ್ನ. ಅಪಗ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡ್ಲಾ ನಿನ್ನಾತ್ ಸಾಮರ್ತಿಕೆದಾಕುಲೇ ಉಪ್ಪುಜೆರ್.”

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಅಯಿಕ್ ಕೆಬಿ ಕೊರ್ಪಿನಾಯೆನ?

“ಭೀಷ್ಮೇರೆ, ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಡು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊನೇ ಆಪಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಯೆನ ಮನಸ್ಡ್ ಉಪ್ಪುನು ಒಂಜೇ ಸಂಗತಿ. ಅವು ಯುದ್ಧೊದನೆ! ಅಂಚ ಅಕಲ್ ರಾಜಿಡ್, ಒಟ್ಟುಡು ಬದ್ಕುನ ಆಸೆ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಅಕಲ್ ಯೆಂಕ್ ಉಪ್ಪುನು ಪಗೆನೇ! ಅಂಚ ಅಕಲ್ ಪಗೆ ಸಾದನೆನೇ ಯೆಂಕ್ ಇಸ್ಸೆ.” ಪಣ್ಡ್ ಕಡಾಕಂಡಿತ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಪಗಾಂಡ ದುಂಬುದ ಯೋಜನೆನ್ ಈಯೇ ಪಣ್”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮೇರ್ ಉಳತ್ತುಳಾಯಿಡ್, “ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವೆ ಹಾಳಾದ್ ಪೋಯೆ. ”ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಅಪಗಾಂಡ ಯುದ್ಧೊನೇ ಮಲ್ಪುಗ. ಈ ಒಂತೆ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪೋದು ಗೋವುಲೆನ್ ದೇರಾವೊಂದು ಊರುಗು ಪೋಲ” ಪಣ್ಡ್, ಸೇನೆನ್ ರಡ್ಡ್ ಬಾಗ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಒಂಜೆನ್ ಕೌರವಗ್ ಕೊರ್ಪು ಊರ್ಡ್ ಕಡೆಕ್ ಪಿದಾಡೈರೆ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ನನೊಂಜಿ ಬಾಗ ಸೇನೆನ್ ತಾನೇ ದುಂಬು ಕೊಣೊದು ಅರ್ಜುನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತುವೆರ್.

ಈ ಕಡೆಟ್ ಅರ್ಜುನ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ಭೀಷ್ಮೇರ್ ಕೌರವನ್ ಗೋವುಲೆನ ಒಟ್ಟುಗೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಕೊರ್ಪಿನೆನ್ ತೂದು ತೆಲ್ತೊಂದು ಉತ್ತರಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ, ನಮ್ಮ ಕೈಕಂಜಿಲೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನವು ನಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕೊನೇ ಕೌರವೆರೆನ ಸಾಹಸ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಇತ್ತೆ ಸುರೂಟು ಪಗೆನಾಕುಲು ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ರಬಸೊಡು ಗೋವುಲೆನ ಕಡೆಕ್ ರಥೊನು ಗಿಡಪ್ಪುಲ. ಭೀಷ್ಮೇರ್ ತಂತೊಗು ಪ್ರತಿತಂತ್ರ ಉಂದುವೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಉತ್ತರಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಸೇನೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಕೌರವನಂಚಿ ರಥ ಗಿಡತ್ತೊಂದು ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆ ದುಂಬಾಯಿನಾಕುಲು ಅರ್ಜುನ ತನ್ಕುಲೆನ್ ದಾಂಟ್ ದ್ ಕೌರವನ ಬೆರಿಪತ್ತಿನೆನ್ ತೂಪೆರ್. ರಥೊಕು ಅಡ್ಡ ಉಂತುದು, ಸೇನೆದಂಚಿ ತಿರ್ಗಾವೆರೆ ಸೂಚನೆ ಕೊರೊಂದು, ಸುರೂಟು ತಂಕ್ಲೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಪೆರ್.

ಆಂಡ ಅರ್ಜುನ ತೆಲ್ತೊಂದು ರಡ್ಡ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಆಕ್ಸೆನ ಪಾದೊದಂಚಿ ರಟ್ಟಾವೆ! ತಾನ್ ಕೌರವನ ದುಂಬುಡು ಬತ್ತದ್ ಉಂತುವೆ. ಆಯನ ದತ್ತ, ಬಲತ್ತ, ಎದುರು, ಮೂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ಲಾ ಬಾಣೊದ ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟುವೆ! ಉಂದೆಟಾದ್ ಕೌರವನ ಇರಸ್ತಿಗೆ ಸುಡ್ಪಿನ ದೊಂಬುಡು ಬಾಡ್ಡ್ ಪೋಯಿನ ಎಲ್ಯ ಸಸಿತಲೆಕ, ಚಿಗುರುನ ದಯಿತಲೆಕ ಆಂಡ್!

ಅರ್ಜುನನ ಬಿರುತ ಸೆಡಿ ಸಬೊಡು, ಶಂಖ ಸೊರೊಟು, ಧ್ವಜೊತ ಹನುಮನ ಗರ್ಜನೆಡ್ ಅತಿರಥೆರೆಗೇ

ಗುರಿ ತತ್ತಂಡ್. ಕುರುಸೇನೆಗ್ ತರೆಬೇನೆ ಸುರಾಂಡ್! ಸೈನಿಕೆರ್ ಪಾರ್ಡ್, ಮತಿ ತತ್ತದ್ ಬೂರೈರ್! ಪೋಡಿಗಡ್ ಪುರೈರ್! ಮಾತೆರಾ ಮನಿಪಂದಿನ ಮುಗುಡೆರೇ! ದೂರೆ ಕೌರವೆ ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ಪುಜೆಡ ಈ ಅನರ್ತ ಆತುವಂದ್ ಪಣ್ಡೆ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಸೇನೆದಕುಲು, ಕೌರವನಡೆಗೇ ಬತ್ತದ್ “ಗೋವುಲೆನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಗೋಲೈರೆನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ. ರಾಜೆ ಗೋವುಲೆನ್ ಸೆರೆ ಪತ್ತುನವು ಸಮ ಅತ್ತ. ಅರ್ಜುನೆ ನಮನ್ ದೀಪುಜೆ. ನಮ ಪೆರಣ ದೆಪ್ಪುವೆ” ಇಂಚ ಮಾತ ಪೋಡಿಗಡೆ ಬರಸ್ಡ್ ಪಣೊಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೈರ್.

ಅರ್ಜುನನ ಪಗರಿಲ್ ಸುತ್ತೊಡ್ಡುಲಾ ರಟ್ಟೊಂದು ಬನ್ನಗ ಸೇನೆ ಚೆಲ್ಲದ್ ಪೋಂಡು. ಆನೆಲೆನ್ ಮರತ್ತಂಡ್. ಕುದುರೆಲೆನ ಬಂಜಿಗ್ ಕೊಲ್ತೊಂಡು! ಅಕ್ಕಸೊಡುಲಾ ಪಗರಿಲ್ ಕಬ್ಬಕ್ಕಿ ಪಕ್ಕಿಲೆ ಲೆಕ ಪಾರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ರುಂಡ ತಿಕ್ಕಾವೊಂದು ರಟ್ಟುನ ಪಗರಿಲೆನ್ ತೂನಗ ಮಾಂಸ ಪತೊಂದು ಪಾರುನ ಗಿಡಿಕುಲೆ! ಸೈನಿಕೆರ್ನ ಕರ್ಲ ಬಾಯಿಡ್ ಬತ್ತಂಡ್! ರಣರಂಗ ನಟ್ಟಿಗ್ ಸಜ್ಜಾತಿನ ಕಂಡೊದಂಚ ಬಿಜಿಕ್‌ಬಿಜಿಕ್ ತೋಜಿಂಡ್. ಅರ್ಜುನನ ಪಗರಿಲೆಗ್ ಮಾತೆರಾ ಬಲಿ ಆಯಿರ್. ನನ ಪಗರಿಲೆಗ್ ಬೇಲೆ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ ರಣರಂಗ ಕಾಲಿ. ಕಾಲಿ! ಅರ್ಜುನನ ಯುದ್ಧ ರೀತಿನ ಹನುಮಂತೆನೇ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಲಾಘವ, ಗಾಡಿಕೆ, ಕೈಚಳಕ, ಶರಸಂಧಾನ ಉಂದೆನ್ ತಾನ್ ರಾವಣಡ ಆವಡ್, ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೆಡ ಆವಡ್, ತೂತುಜಿ. ಭಲಾ. ಪಣ್ಡೆ ಪುಗಾರ್ಡೆ.

ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಿರ ಜಾರೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವನ್ ತೂದು ಅರ್ಜುನೆ ಬೆರಿಪತೊಂದು ಪೊಪೆ.

“ಏಯ್! ಗೋವು ಕಂಡೆಲಾ, ಪೋವಡ ಉಂತು” ಪಣ್ಡೆ ಕುಚ್ಚೊಣುವೆ!

ಕೈಕಂಜಿಲ್ ಬುಡುಗಡೆಯಾದ್ ಊರ್ದ ಕಡೆಕ್ ಪೋಯೆ. ಪೆತ್ತೊಲು ಕೆರಂದೆಲ್ ಬುಡೊಂದು ಕಂಜಿಲೆಗ್ ಪೇರ್ ಕೂರೈ. ಕಂಜಿಲ್ ಬಂಜಿ ದಿಂಜಿನ ಕುಸಿಟ್ ಕುತ್ತ ಲಾಗೊಂದು ದಿಕ್ಕ ದಿಕ್ಕಿಗ್ ಪಾರಿಯೆ. ಊರುದಂಚಿ ಪೋಪಿನ ಸಾಲ್, ಸಾಲ್, ಕೈಕಂಜಿಲೆನ ಗೋಧೂಳಿ ಕಮ್ಮಿದವತ್ತ! ಅವು ಪಿರಪೋಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಅರ್ಜುನೆ ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿತೆ. ಪಗೆ ಸೇನೆಗ್ ಕೇಣಲೆಕ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗೋವುಲೆನ ಸೆರೆ ಬುಡ್ಡಾದ. ತಡೆಪುನ ಬೀರೆರಿತ್ತಂಡ ಬಲ್ಲೆ.”

ಶತ್ರುವೀರೆರ್ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣ್ಣಿ ಭೈರವನ್ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟುವೆರ್. ಕುಲ ಪರ್ವತೊದ ನೆತ್ತಿ ಬಿರಿವುಲೆಕ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ವಾದ್ಯ ಘೋಷ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಚಂಬಕ, ಡಕ್ಕೆ, ಹರೆ, ಡಮರು, ಬೊಂಬುಳಿ, ಗೋಮುಖ, ಡಾಡೆ, ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ, ರಾಯಗಿಡಿ, ಪಟಹ, ಡಿಂಡಿಮ, ತಂಬಟ, ನಿಸ್ಸಾಳ ದುಂಬಾಯಿ ವಾದ್ಯೊಲೆನ ಗೌಜಿಡ್ ಕೆಬಿ ಕೆಪ್ಪಾಂಡ್. ಕೌರವ ಸೇನೆದ ರಥಿಕೆರ್, “ಅರ್ಜುನಾ, ಗೋವುಲೆನ ಸೆರೆ ಬುಡ್ಡಾದ ಪಂಡಿನ ನಿನ ಗರ್ವೊದ ಗಿರಿಕ್ ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ವಜ್ರದಂಡ್! ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಒರೆಸ್ಡ್ ಪಾಡ್ಲೆ ಪಂಡಿನ ನಿನ ಪೆರೆದ ಕಡಲ್‌ಗ್ ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಡಬಾಗ್ಗಿ. ಕೌರವೆ ಪೋಡಿಯೆ ಪಂಡಿನ ನಿನ ಬೆರೆದ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್‌ಗ್ ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಉರಿದೊಂಬು!” ಪಣೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರುಮಲ್ಪುವೆರ್. ರಾವುತೆರ್, ಯೋಧೆರ್ ನುರೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಆನೆಲೆಲ ಮದೊತ ಮತ್ತಡೇ ಬತ್ತದ್ ತಾಂಟಿಯೆ.. ಶತ್ರುಲು ಅರ್ಜುನನ್ ಗೇಲಿ ಮಲ್ತೆರ್!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಖಾಂಡವ ಕಾಡ್‌ನ್ ಸುಡ್ಡಿನೆಕ್ ಉಂದು, ಅಮರಾವತಿಗದ ಗಂಧರ್ವೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದನ್ ಗೆಂದಿನೆಕ್ ಉಂದು, ಮತ್ಸ್ಯಯಂತ್ರೊದ ಪಂತೊನು ಗೆಂದಿನೆಕ್ ಉಂದು, ಶಿವನೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಉಂದು, ಸುಭದ್ರೆನ್ ರಟ್ಟಾಯಿನೆಕ್ ಉಂದು” ಇಂಚ ಅರ್ಜುನನ ದುಂಬುದ ಕಡ್ಡಾಗಾರ್ಕೆನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಒಂಚೊಂಚೇ ಬಾಣೊಡು ಹಾಕೈರೆ ತೂಯೆರ್.

ಅರ್ಜುನಲಾ ಅವೆನ್ ಹಾಕೊಂದೇ ದುಂಬರಿದ್ ಬಾಯಿಡ್ ಬೀರೆಯಿನ ಅಕ್ಷನ್ ಕೆರ್ದ ಜೆಪುಡಾಯೆನೆ! ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಸೈತಿನ ಆನೆ ಕುದುರೆಲೆನ ಲೆಕ್ಕ ಬಂಗನೆ! ಪುಣೊತ ರಾಸಿ ಪಂಡ ಪರ್ವತೊನೇ! ಗಾಯಗಡಿತ್ತೆಕ್ಲೆನ ಅರೈಮುರೈ ಕೇಂಡನೇ ಯುದ್ಧೊಡ ಅನರ್ತೊಲು ಅರ್ತ ಆವೊಡು!

ಈ ನಡುಟ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಕರ್ಣನ ಬಗೆಕ್ ಪಣೆ.

“ಕರ್ಣಾ, ಪಗೆ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಈಯೇ ಅಗ್ಗಿ ಪಣ್ಣಿ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ನಿಕ್ಕಲ ಗಾಯ ಆಂಡ? ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಇತ್ತಾದ್ಲಾ ಕೌರವನ ಸೇನೆಗ್ ಈ ಗತಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಛೇ! ನಿನನ್ ಈಯೇ ಪುಗಾರೊಂದು, ಕೌರವನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ದೆತೊಂಬಿನನೇ ಆಂಡತ್ತ ನಿಕ್ಕ? ಇತ್ತೆ ಬೀರೊದ ಅರ್ಜುನ ಎದುರುಗೇ ಉಲ್ಲೆ. ಆಯಡ ನಿನ ಉರಿಬೋರೊನು ತೋಜಾಲ. ಕರ್ಣಾ, ಯೇಪೊಲ ಈ, ಸೋಲು ಪಣ್ಣಿನ ಪೊಣ್ಣನ್ ಬಯಕುನಾಯೆ! ಯುದ್ಧೊಡು ದೈರ ಯಾರಂದಿನಾಯೆ! ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣಿ ಪಣೊಂಬಿನ ಈ, ಇತ್ತೆ ಗೋವುಲೆನ್ ಪಿರ ದೇರೊಂದು ಬರುವನ?”

ಕರ್ಣಗ್ ಈ ಕೋಂಗಿ ಕೇಣ್ಣೆರಾಯಿಜಿ.

“ಗುರುಕುಮಾರ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಗರಡಿಡ್ ಬರವು ಕಲ್ಪಾದ್, ಕಲ್ಪಿನಕ್ಲೆನ ಆಸರೆಡ್ ಬದ್ಕನ ಪೀನಸ್ ಬುದ್ಧಿದ ನಿಕ್ಕಲ ಯೆಂಕಲ ದಾದ ಸಮ್ಮಂದ? ಇತ್ತೆ ತೂಲ” ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್‌ದ್,

“ಪಾರ್ಥಾ, ಇಂಚಿಗ್ ಯೆನ ಕೋಡಿಗ್ ಬಲ್ಲ. ಭೀಷ್ಮರೆನ್, ದ್ರೋಣರೆನ್, ಪೋಡಿಪಾದ್, ಪೊರು ದೆತ್ತಂಡ ಯಾವಂದ್! ನಿನ ಬೇರನೇ ಪರ್ತಾದ್ ಕಡಲ್ದ ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಕ್ಕನ ಮೃತ್ಯುವಾಯಿನ ಈ ಕರ್ಣನಂಚಿಗ್ ಬಲ್ಲ” ಪಣೊಂದು ತಾನೇ ದುಂಬು ಬರ್ಪೆ. ಅರ್ಜುನಲಾ “ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ಮಾಸೊನು ಬೂತೊಲೆಗ್ ಬಳಸುವೆ” ಪಣೊಂದು ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗ ಕೊರ್ಪೆ. ಕರ್ಣನ ಬಾಣೊಲು ಸುತ್ತೊಡುಲಾ ಬನ್ನಗ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಪೋಡಿಡ್ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚೊನುವೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಪೊಡಿಮಲ್ಪುನೇಟೇ ಉರು ಉಲ್ಲಾಸ್!

ಕರ್ಣಗ್ ತಡೆವುಜಿ.

“ಅಹಾ! ಅರ್ಜುನಾ, ಕಾಡ್‌ಡಿತ್ತಿನ ರಾಜಕುಮಾರಾ, ಕೌರವನ ಬಡ್ಡುಟ್ ಬೋರಿದಲೆಕದ ನಿಕ್ಕ ಈತೊಂಚಿ ಬೀರನ?” ಕೇಣುವೆ.

“ಕರ್ಣಾ, ಈಲಾ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಾಯೆನೆ! ದೊರೆಕಾದ್ ತರೆಕೊರ್ಪಿನಾಯೆನೆ! ನಿನ ನೀಚ ನಾಲಾಯಿಗ್ ಯಾನ್ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊನುಜಿ. ನಿಕ್ಕ ಆಪುಂಡಾಂಡ ಇಂದಾ, ಈ ಪೆಟ್ಲೆನ್ ತಡೆತೊನ್ನೆ.”

ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊದ ಬರ್ಸೊಡು ಸೂರ್ಯನ ಮಗೆ ಕರ್ಣ ಪಗೆಲ್‌ಗೇ ತೋಜಂದಿನೆಕ್ ಆಯನ ಕತೆ ಮುಗಿಂಡಂದೇ ಎಣ್ಣಾದ್ ಆಯನ ಕಡೆತ ಸೈನಿಕರ್ ಸಂಕಡ ಅನ್ವೇಸಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಕರ್ಣ ಬೇಗೊಡೇ ಪಗರಿಪಂಜರೊನು ಬಿಚ್ಚಾವೊಂದು ಬತ್ತೆನೇ! ಅರ್ಜುನನ ರಥೊನು ಮುಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡಿಯೆನೇ! ಸೈನಿಕರ್ ಕರ್ಣನ್ ಪುಗಾರ್ಪಗನೇ ತೋಜಿ ಬತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನ ಕರ್ಣನ ಬಿರುನ್ ಕಡ್ ರಚ್ಚಾಯೆನೇ!

ಕರ್ಣ ಪಾತೆರಂದೆ ಪಿರತಿರ್ಗ್ ಪೋಪೆ.

ಇತ್ತೆ ದ್ರೋಣರ್ ದುಂಬು ಬತ್ತೆರ್.

“ಅಂದಾ? ಕರ್ಣ ಬತ್ತಿನಾ? ಛೇ! ಕೌರವನ ದುಸ್ಸ ಕಚ್ಚೊದ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಜತೆ ಆಯಿನ ಇಂಬೈ ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನಿ ದಿಂಜ. ಸಾದನೆ ಕಮ್ಮಿ” ಇಂಚ ಪಣೊಂಡರ್.

ನನೋಲ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ “ಪಾರ್ಥಾ, ಕರ್ಣನ್ ಸೋಪಾಯಿನ ಹಮ್ಮು ಬೊಡ್ಡಿ. ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಕೈಗುಣೊನು ಒಂತೆ ತೂಲ. ನಿಕ್ಕ್ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ತಿಕ್ದಾಂಡತ್ತ? ಅಯಿತ ರುಚಿನ್ ಯೆಂಕ್ ಒಂತೆ ತೋಜಾಲ. ತೂಕ.”

ದ್ರೋಣೆರ್ನ್ ಸವಾಲ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಇಸ್ಪದನೆ! ಆಯೆ ಸುರೂಟು ಗುರುನ ಪಾದೊಗು ಒಂಜಿ ಪಗರಿಡ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ! “ಗುರುಕುಲೇ, ಸೊಲೈಲ್. ಯೆನ ಏಳ್ಗೆ ಈರ್ನ್ನೇ ಅತ್ತ? ಇರೆನ ದಯೊಟು ಯೆಂಕ್ ಬಿರು ಬರವು ತೆರಿದಾಂಡ್. ಈರೇ ಯೆನ ಪಾಲ್ ಗ್ ರುದ್ರೆ, ವಿಷ್ಣು ಮಾತಲಾ. ಈರೆಡ ಲಡಾಯಿಗ್ ಯಾನ್ ಮನ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಕರುಣೆ ಉಪ್ಪಡ್” ಪಣ್ಣೆ.

ದ್ರೋಣೆರ್, “ಅರ್ಜುನಾ, ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನವು ಸರಿ ಅತ್ತೆ. ಯುದ್ಧ ನೀತಿದಂಚ ಯೇರ್ ಎದುರು ಬತ್ತಂಡಲ ಅಕ್ಲೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡೆ! ಅವು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮ. ಅಂಚ ಮುಲ್ವ ಗುರು ಶಿಷ್ಯ ಸಮ್ಮಂದ ಬರ್ಪುಜಿ. ಪಗರಿಡ ರುಚಿ ತೂಪಿನವು ಮುಕ್ಯ. ಇಂದಾ ಪಗರಿ ಬುಡ್ಡೆ. ರುಚಿ ತೂಲ.”

ಅರ್ಜುನನೆ ಬುಡ್ಡೆನ? ಅವ್ವೆನ್ ಕತ್ತೆರ್ದ್,

“ಗುರುಕುಲೇ, ಈರ್ ಬಿಂಬ, ಯಾನ್ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ಈರ್ ಕಲ್ಪಾದ್ ಕೊರಿನೆನ್ ಇರೆಗೇ ಪಿರ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ” ಪಂಡ್‌ದ್, ನಿಲ, ಅಕ್ಕಸೊದ ಅಂತರ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಮುಚ್ಚುವೆ. ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಶಿಷ್ಯನ ವಿನಯ, ಗುರುಬಗ್ಗಿ, ಯುದ್ಧ ಚಾತುರ್ಮೆ ಮಾತಲಾ ಕುಸಿತನೆ! ಅಂಚ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಯೆನ ಮಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ. ಆಂಡ ಯೆನ ಮೋಕೆದ ಮಗೆ ಪಣ್‌ಂಡ ಈಯೇ. ನಿನ್ನಾತ್ ಬಿರು ಬರವು ಬೇತೆ ಯೇರೆಗ್‌ಂಡ್?” ಪಣೊಂದು ಪಗರಿನ್ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಇರ್ವೆರ್ಲಾ ದಿಂಜ ಪೊರ್ಪು ಕಾದುವೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ, “ಭಾರದ್ವಾಜರೇ ಈರ್ ಬಿರುಬರವುಡು ಪೊಸ ರುದ್ರೆರೇ! ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ ಬ್ರಹ್ಮೆರೇ” ಇಂಚಾಂದ್ ಕೊಂಡಾಡೊಂದೇ ದ್ರೋಣೆರ್ನ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಕತ್ತೆರ್ದ್ ಪಾಡ್ಲೆ.

ಅರ್ಜುನನ ಪರಾಕ್ರಮೊನ್ ದೇವತೆಲ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್. ಯುದ್ಧದ ನಡುಟು ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಪೆಟ್ಪಡ್ ಆಯೆ ಆಯಿನಪಗ, ಆರೆನ ಸಾರಥಿ ಉಪಾಯೊಡು ರಥೊನು ಬೇತೆ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗಾವೆ.

ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕರ್ಣ,

“ಅಹಾ! ದ್ರೋಣೆರ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಗೆಂದಿಯೆರ್? ಕೌರವೆರ್ನ್ ಪಗೆನಕುಲು, ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿರ್ನಾಮ ಆಯೆರ್. ಇತ್ತೆ ಕೌರವನ ಏಳ್ಗೆದ ಸಾದಿ ದುಂಬರಿಂಡ್” ಇಂಚ ಕೋಂಗಿ ಪಾತೆರುವೆ.

ಕರ್ಣನ ಅಪನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ “ಕರ್ಣಾ, ಸಾರಥಿ ರಥ ತಿರ್ಗಾಯೆಡ, ದ್ರೋಣೆರ್ ಸೋತೆರ್‌ಂದ್ ಅರ್ತನ?” ಕೇಣೊಂದು ಕೋಪೊಡು ಸುಯಿಂತೊಂದು ತಾನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಬರ್ಪೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆದ ಮಹತ್ವ ದಾದವು? ಚಾಪವಿದ್ಯಾನಿಧಿಲೆನ ಚಿಂತನೆ ದಾದವು? ಉಂದೆನ್ ತೆರಿದನ?” ಪಣೊಂದು ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗೊಗು ಸುರು ಕೊರ್ಪೆ.

ಅಯಿಕ್ ಅರ್ಜುನೆ “ದಾದ ಪಂಡ? ಯೆನ್ನವು ಅಕ್ರಮನ? ತ್ರಿಭುವನ ವಿದ್ಯಾಚಕ್ರವರ್ತಿಲ್‌ಂದ್ ಪಣೊಂಬಿನ ನಿಕುಲು ಬಡಾಯಿ ಪಾತೆರುನತ್ತಂದೆ ರಟ್ಟೆದ ಬಲ ನಿಕಲ್ಟ ಓಲುಂಡು? ನಿಕುಲು ಕಾಳಗೊಡ್ಲಾ ಕಬಟ ಬೆನ್ನಿನಕುಲು!” ಪಣ್ಣೆ ಜೋರುಡೆ ಬಾಣ ಬುಡ್ಡೆ. ಇರುವೆರ್ಲಾ ಸರಿಸಮ ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಪಗರಿಲ್ ಮುಗಿದ್, ಆಯೆ ಮೋನೆ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಪಿರ ಪೋಪೆ.

ಅತಾನಗ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ದುಂಬು ಬತ್ತ್‌ದ್, “ಅರ್ಜುನಾ, ಅಕುಲು ಅಮ್ಮೆ ಮಗೆ ಸೋತೆರ್ ಪಣ್ಡ್ ಈ ಹಮ್ಮುಡು ಮೆರೆವಡ.. ಉಂತುಲ” ಪಂಡೆ.

ಅರ್ಜುನ ಗುರುನ ಕಾರ್‌ದ ಬರಿಕ್ ರಡ್ಡ್ ಪಗರಿನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಬೊಕ್ಕ ಇರುವೆರ್ಲ ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಕಾದಿಯೆರ್. ಕಡೆಕ್ ಅರ್ಜುನನ ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಬಾಣೊಡು ಕೃಪನ ಬಿರು ಮುಜಿಂಡ್. ಅಂಚ ಪಿರ ತಿರಿಯೆ.

ಭೀಷ್ಮೆರ್, ಮೊಕುಲು ಸೋಪುನೆನ್, ಸೇನೆ ಕಂಗಾಲಾಯಿನೆನ್ ಗ್ರಯಿತ್‌ದ್ ಸೇನೆನ್ ನಡಪಾವೊಂದು ತಾನೇ ಬತ್ತ್‌ದ್ ಅರ್ಜುನನ್ ತಡೆಪುವೆರ್. ಅರೆನ ಸೈನಿಕೆರ್ ಅರ್ಜುನಗೇ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಪಿರ ಪೋಲ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಉಗ್ರೆರ್. ರುದ್ರನ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ಭಕ್ತಿ ಅಯಿನ ಈ ಅಕ್ಷೆನೇ ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪುಡಾಲ. ದಾಯೆ ಪಣ್‌ಂಡ ಈ ನನಲಾ ಎಲ್ಯಾಯೆನೆ!”

ಭೀಷ್ಮೆರ್, “ಭಲಾ! ಪಾರ್ಥ! ಲೋಕೊಡೇ ಬೀರೊಡು ಪುದರಾತತ್ತ? ದಾದನಾ, ಗುರು ದ್ರೋಣ, ಕೃಪ, ಕೌರವನಕ್ಷೆನ್ ಗೆಂದಿಯೆ. ನಿಕಲ್ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ವರ್ಸೊ ಮುಗೀಂಡ? ಇತ್ತೆ ಕೌರವೆರೆನ್ ಕೊಚ್ಚಿಡ್ ಪಾಡ್ ರಾಜ್ಯೊನು ದೆತೊನುವರ್?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬಾಣೊದ ಬರ್ಸೊನೇ ಬರ್ಪಾವೆರ್.

ಅರ್ಜುನ ಗೌರವೊಡು, “ಈರೆನ ಕರುಣೆದ ದಿಸ್ತಿ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಮಿತ್ತ್ ಇತ್ತೆಂಡ ಅವ್ವೇ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಬಾಗ್ಗೆ! ಇರೆಡ ಪರಾಕ್ರಮ ತೋಜಿಪಾಯೆರೆ ಎಂಕ್ಲೆಡ್ ಆವ? ಯೆಂಕುಲು ಇರೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನಕುಲು! ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆನ?” ಪಣ್ಡ್ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಪೆ.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ರಡ್ಡ್ ಬಾಣೊಡು ಉತ್ತರಕುಮಾರನ್ ಗಾಯ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಅರ್ಜುನನ ಕವಚೊನು ಉಡೆಪುವೆರ್. ಪರೈ ಬಿರಿಯುನಂಚ ಆರ್ ಬಾಣ ರಟ್ಟಾಯಿನೆಟ್ ಉತ್ತರಗ್, ಅರ್ಜುನಗ್ ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ಗಾಯೊಲಾಂಡ್. ಧ್ವಜೊತ ಹನುಮಂತಗ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟ್ ಬೂರ್ನಗ, ರಾವಣಡ ತಿನ್ನಿನ ಪೆಟ್ಟ್ ನಿನೆತೊಂದು ಕಲ್ಕುವೆ! ಅರ್ಜುನ ಸಾರಥಿಗ್ ಉಪಚಾರ ಮಲ್ತ್‌ದ್, ಪಾತೆರೊಡೇ ದೈರ ದಿಂಜಾವೆ.

ಸಾರಥಿ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ, ಸೊಯ ಸಮ ದಾಂತಿಲೆಕ “ಯೆನನ್ ಯೇರ್ ಕೆರಿನಿ ಭೀಷ್ಮೆನ,? ಈಯಾ?” ಕೇಣ್ಣಿಗ, ಅರ್ಜುನ ತನ ತಪ್ಪುಡಾದ್ ನಿಕ್ ಪೆಟ್ಟ್ ನಾಚೆಂಡ್ ಪಣ್ಣೆ. ತನ ಮೆಯಿತ ಗಾಯೊಲೆನ್ಲ ತೋಜಿಪಾವೆ. ಹನುಮಂತನಂಚಿನ ವಜ್ರ ಕಾಯೊದಯನ ಗಾಯೊನ್ಲಾ ತೋಜಾದ್, ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಮುನಿಯೆರ್ಲ ರುದ್ರರಾಪೆರ್‌ಂದ್ ಪಂಡೆ.

ಕುಡ ಒರೊತ ಯುದ್ಧೊಡು ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಧ್ವಜಕಂಬ ಮುಜಿಂಡ್! ರಥ ಪೊಡಿ ಆಂಡ್! ಸಾರಥಿಗ್ ಗಾಯ ಆಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಬಾಣೊಡು ಅರ್ಜುನನ ಉಡಲ್ಡೆ ನೆತ್ತರ್ ದೊರಿಂಡ್! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅರ್ಜುನನ ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊನ್ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರೊಡು ತಡೆಪುವೆರ್. ಇರುವೆರ್ಲ ರೌಸುದ ತೂಟಿ ಅರ್ಪಾವೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ತೂದು ದೇವತೆಲ್, “ಭೇ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಸುರುಟೇ ಪುಟ್ಟುದಿತ್ತೆರ್ಲ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಬೂಮಿನ್ ಕಂಡೊಂದು ಪೋಪಿನ ಜಕ್ಕಿಗೇ ಪೋತುವಯೆ! ಸೀತೆ ಅಶೋಕವನೊಟು ಬಂಗ ಬರೊಡುಂದೇ ಇತ್ತೆಜಿ” ಪಣೊಂಬೆರ್. ಉತ್ತರಗ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಪರಾಕ್ರಮ ತೂದು ಬಾರೀ ಸೋದ್ಯನೆ.

ಅರ್ಜುನ ಅವ್ವೆನ್ ಒಪ್ಪಿದ್ ಉತ್ತರಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಾ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ ಸಾರ ರಟ್ಟೆನ್ ಕಡ್ಡ್ ಗೆಂದಿನ ಪರಶುರಾಮನ್ಲಾ ಮೀರುನಂಚಿನ ಕಡ್ಡ್‌ಗಾರ್ಕೆದಾರ್ ಈ ಭೀಷ್ಮೆರ್!”

ಕುಡ ಸುರು ಆಯಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಪೆಟ್ಟ್ ತಿಂದಿನ ಕೋಪೊಡು ಅರ್ಜುನೆ ಪತ್ತ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಅವು ಭೀಷ್ಮರೆನ ತಿಗಲೆಗೇ ನಾಟ್ಂಡ್. ಅರೆನ ಮೆಯಿ ನಡ್ಗಂಡ್. ಆರ್ ರಥೊತ ಕಂಬೊಗು ಎರ್ಗ್ಗದ ಉಂತಿಯೆರ್. ಅಪಗ ಕೌರವೆ ಅರ್ಜುನನ ದುಂಬುಗು ಬರ್ಪೆ. ವಂದಿ ಮಾಗಧರ್ ಕೌರವನ ಪುಗರ್ಪೆ ಪಣೊಂದಿಪ್ಪುನಗ ಸೇನೆ ಕುಡ ಒಟ್ಟು ಸೇರ್ಂಡ್.. ವಾದ್ಯೊದ ಗದ್ದಲದೊಟ್ಟುಗೆ ಕೌರವನ ಸೇನೆ ಪಾರ್ಥನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರ್ಂಡ್.

“ಪಗನೆಕಲ್ಪು ಸೊರ್ಕು, ಹಾಂಕರ ಪಿರ್ಪಾವನೆ” ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನೆ ಬಿಗುತ್ತ ಕಾಳಗೊಡು ಕುರುಸೇನೆನ್ ಅರೆವಾಸಿ ಮುಗಿತ್ತೆನೆ! ಅವ್ವೆನ್ ತೂಯಿನ ಕೌರವೆ ಇಂಚ ಕುಚ್ಚೊನುವೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಜೋಕ್ಷೆನ್, ಪರಬೆರೆನ್, ಬೆರಣೆರೆನ್, ಮಿಂಜೆಸೈ ಪಣೊಂದು ರೈಸೊಡ್ಡಿ. ನಿಕ್ಕ್ ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಮರ್ಲೆ. ಕಾಡ್ಡ್ ಬದ್ಕುನ ನಿಕ್ಕ್ ರಾಚೊಡು ಪಾಲ್ ಕೊರ್ಪೆನ? ನಿಕ್ಕ್ ಕಾಡ್ಗ್ ಬಲ್ತ್ ಪೋಪಿನನೇ ಗತಿ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣಿ.”

ಕೌರವನ ಪಾತೆರೊಗಾವಡ್, ಪಗರಿಲೆಗಾವಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಮಿಸ್ಕಂದೆ,

“ಕೌರವಾ, ದಿಂಜ ಜಕ್ಕೆಗ್ ಮಿನಿ ಪೋಯಡ, ನಿನ ರುಂಡ ರಟ್ಟಾದ್ ರಾಚೊನು ಒಯ್ತ್ ದೆತೊನ್ವೆ.. ಒಂತೆ ಹದನಿದಾನೊಡುಪ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣೆ.

“ಮರ್ಲೆ ಅರ್ಜುನಾ, ಗಿಡಿತ ಕಣ್ಣ್ ತಪ್ಪಾದ್ ಉಚ್ಚು ಬದ್ಕೆರೆಗಾವ? ರಾಚೊದ ಮೋಹ ದೀವೊಂದು ಯೆನಡ ದೆತೊನ್ನೆರೆಗಾವ? ಪಾಂಡವೆರ್ನ ರುಂಡೊಡು ಚೆಂಡ್ ಗೊಬ್ಬುನನೇ ಈ ಕೌರವನ ಆಸೆ.”

“ಕೌರವಾ, ಈ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒಂಜಿದ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಗಿಡಿ! ಆಂಡ ಗಿಡಿಕ್ ತನ ರೆಂಕೆ ಮುಯ್ತದ್ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಪುಂಜೆಂಕುನಕುಲುಲ್ಲೆರ್ಂಡ್ ನೆಂಪುಡಿತ್ತಂಡ ಎಡ್ಡೆ.”

ದುಂಬರಿಯಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಕೌರವನ ಮೆಯಿ ನೆತ್ತೆರ್ ಚಂಡಿಯಾಂಡ್. ಕೌರವೆ ಬಲದಾಂತಿಲೆಕ ಆಯಿನೆನ್ ತೂದು ಸಾರಥಿ ರಥೊನು ಬೇತೆ ಕೋಡಿಗ್ ತಿರ್ಗಾವೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಕುಸೆಲ್ಡೇ, “ಕೌರವಾ, ಬಲ್ಪೊಡ್ಡಿ ಯಾನ್ ನಿನ್ ಕೆರುಜಿ. ಕ್ಷತ್ರಿಯೆ ತನ ಪೆರ್ನೇ ಕೊಚ್ಚೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಯುದ್ಧರಂಗೊಡ್ಡು ಜಾರೊಂಡ ವಂತೊದ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಕರಂಕ್ ಪತ್ತುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಕೌರವಗ್ ನಾಚಿಕೆ ಆಪುಂಡು. ಕುಡ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಪೆ. ಕೌರವನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಸೈನಿಕೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಬೆರಿಸಾಯೊಗು ಬತ್ತದ್, ಪೆರಣ ಕೊರ್ಕೆರೆಗ್ಗ ದುಂಬಾಪೆರ್. ಕರ್ಣ ಕೌರವಗ್ ಕಸ್ಸ ಆಯಿನೆನ್ ತೂದು ತಾನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡ್ಡೆ.. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪೆ, ದುಶ್ಯಾಸನನಕುಲ್ಲಾ ಬತ್ತೆರ್. ದ್ರೋಣೆ, ಬಾಹ್ಲೀಕೆರ್, ಸುಕೇತ್, ಭೂರಿಶ್ರವೆರ್ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ತ್ ಏರ್ಗ್ಗ ಬತ್ತೆರ್. ಸೇನೆಲಾ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಂಡ್. ಭೈರವನ ನಲಿಕೆಗ್ ಸಜ್ಜಾಯಿನ ರಂಗಭೂಮಿದಂಚ ಆಯಿನ ಯುದ್ಧಭೂಮಿನ್ ತೂದು ಉತ್ತರಗ್ ಪೋಡಿಗ್ ಆಪುಂಡು.

ಅರ್ಜುನೆ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರೊನ್ ಬುಡ್ಡೆ ಆ ಅಸ್ತ್ರೊ ಮಾತ ಕಡೆಕ್ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಈ ಅಸ್ತ್ರೊದ ಪರ್ಮೊಡು ಸೈನಿಕೆರ್ ಉಂತಿನವುಲೇ ಮಾಲೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಗುಂಪುಗುಂಪಾದ್ ಚೆತ್ತೆರ್.

ಗಡ್ಡ್ ನಿದ್ರೆಡ್ ಗೊರೆಪೆರೆಗ್ಗ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಆನೆ ಕುದುರೆಲ್ ತೂಂಕೊಂದು ಬೂರ್ಕು. ಕುದುರೆ ಸವಾರೆರ್ ನಿದ್ರೆರ್. ಮಾಮಲ್ಲ ರಥಿಕೆರೆನ ಪಾಡ್ಲ ಉಂದುವೆ! ನಿದ್ರೆದ ಅಮಲ್ಡೇ ಪಗರಿಲೆನ್ ಬುಡೊಂದಿತ್ತೆರ್, ಕತ್ತಿಲೆನ್ ಬೀಜಾವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಬತ್ತಳಿಕೆನ್ ಬರಿಟ್ ದೀದ್ ರಟ್ಟೆಗೇ ತರೆ ದೀದ್ ಚೆತ್ತಾದಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ.

ದ್ರೋಣೆರೇ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಟ್ಟುಗು ರಥೊಟು ಚಿತ್ತೊಂಡೆರ್. ಕರ್ಣ ಕುಲ್ಲದಿನವುಲೇ ನಿದೆರೆ. ಕೌರವೆ ಮಾಲುನಗ ಅಯನ ತರೆ ತಿಗಲೆಗ್ ತಾಗೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ಈತ್ ಆಂಡಲಾ ಗಂಗೆನ ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ನಿರ್ಮಲ ತೇಜಿಡ್ ಮೆರೆವೊಂದು ಎಚ್ಚರೆಡೇ ಇತ್ತೆರ್.

ಅರ್ಜುನನ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರೊದ ಪರ್ಮಾನು ತೂಪಿನನೇ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಸಂಬುರ್ಮ ಆಂಡ್! ಅಂಚ ಪೂತ ಬರ್ಸೊನು ದೊರೆರ್.

ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನೆ ರಥೊನು ಕೌರವನ ಸೇನೆದ ರಾಜೆರ್ದಂಚಿಗ್ ಕೊಣೊವೆರೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಲ್ಪ ಜತ್ತ್ದ್ ಸುರೂಟು ದ್ರೋಣೆರ್ದ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರ್ದೆ. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮೆರ್ದೆಗ್ ಪೋದು, ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲೊಂದೇ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕರ್ಣನಡೆಗ್ ಪೋದು ಆಯನ ಕಿರೀಟೊನು, ರೇಷ್ಮೆದ ಸಾಲ್ನ್ ಒಯ್ತ್ ದೆತೊನುವೆ. ದುರ್ಯೋಧನನ ಪದ್ದೆಯಿ ಬಂಗಾರ್ ಕೊಣವೆರೆಗ್ ಉತ್ತರಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಉತ್ತರಗ್ ಅವು ಬಂಗೊದ ಬೇಲೆನೇ ಆಂಡ್. ಅರ್ಜುನೆ ರಾಜೆರ್ದ ಕಿರೀಟೊಲೆನ್ ದೆಪ್ಪುವೆ. ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕಿರೀಟೊದ ರತ್ನೊಲೆನ್ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಭೂರಿಶ್ರವೆ, ಜಯದ್ರಥೆರ್ದಲಾ ಮಣಿರತ್ನೊನು ದೆತೊನ್ನೆ.

ಅಪಗ ಬಿರು ಪತ್ತೊಂದಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅಡ್ಡ ಬರ್ದೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಆರೆನ ಬಿರುನು ರಡ್ಡೆ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಕತ್ತೆರ್ದ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾವಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತೆ. ಕೌರವನ ಕಿರೀಟೊನು ಮೂಜಿ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಕತ್ತೆರ್ದೆ.

ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆಲ, ಅರ್ಜುನೆಲ ಬನ್ನಿ ಮರತಡೆಗ್ ಪೋದು, ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಸುರುತಂಚನೇ ಕಟ್ ದ್ ಮರೊಟು ದೀಯೆರ್. ಸಾಮಾನ್ಯ ರಥೊಟು ವಿರಾಟ ನಗರೊಗು ಪಿರ ಬರ್ದೆರ್.

ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಮುಗಿತಲೊ

ಪಾಂಡವೆರ್ದ ಸೋಯಿ ತೂವೆರೆ ಬತ್ತದ್, ಸೋತು ಸುಣ್ಣ ಆಯಿನ ಕೌರವೆರ್ ಒರಿದಿನ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿರ ತಿರ್ಗಿಯೆರ್. ಮಾತೆರ್ದಲಾ ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಡೆಂಡ್. ದನಿಮನಿ ಇಚ್ಚಾಂಡ್. ಸಾಯೊಗು ಬಯ್ಯಿನ ರಾಜೆರ್ ಪಿರ ಪೋಯೆರ್.

ಇಂಚಿಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬನ್ನಿಮರಟ್ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ದೀದ್, ಸಾರಥಿ ಯೇಸೊಡೇ ರಥೊನು ಪಿದಾಡ್ಡಯೆ. ಹನುಮಂತೆ ರಥೊಡ್ಡು ತಿರ್ತ್ ಜತ್ತ್ದ್ ಅರ್ಜುನನ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿದ್ ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಪೆ. ನಗರೊದ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಉಂತುದು ಅರ್ಜುನೆ ಉತ್ತರಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ, ದೂತೆರೆನ್ ಲೆಪ್ಪು. ಈಯೇ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದ್ ಬತ್ತೆ ಪಂಡ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ತೆರ್ಪಾಲ. ಯೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಸಂಗತಿನ್ ಪಣಂದೆ, ನಿನ ಕೀರ್ತಿನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಲ್ಪುಲ. ರಾಜೆ ನಿನನ್ ಗೌರವ ಮಲ್ಪಡ್. ಪ್ರಜೆಕುಲು ನಿನ ವಿಜಯೋತ್ಸವದ ಕುಸಿ ಅನ್ವೇಸಡ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಇಂಚಿನೇ ಮಲ್ಪೊಡು. ಗೊತ್ತಾಂಡ್?”

ಉತ್ತರಗ್ ಇಂಚ ಪಣೊನ್ನೆರೆ ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನನ ಪಾತೆರ ಮೀರುನಂಚಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ದೂತೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ತನ ವಿಜಯೊನು ಪ್ರಚಾರ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಆ ಕಡೆಗೆ ವಲಲನ ಸಾಯೊಡು ತೆನ್ನಾಯಿದ ಗೋಗ್ರಹಣೊನು ತಡೆತ್‌ದ ಗೆಂದ್‌ದ ಬತ್ತಿನ ವಿರಾಟೆ ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತಂಡ ಅಲ್ಪ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಇಜ್ಜೆ. ರಾಣಿಯೆರ್ ನಡತಿನ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪೂರಾ ಪಂಡೆರ್. ಆಂಡ ವಿರಾಟೆಗೆ ಮಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆನ ಜತೆಟ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪೋತಿನೆನ್ ತೆರಿದ್ ತಿಗಲೆಗ್ ಉಜ್ಜೆರ್‌ಡ್ ಎಡ್ಡಿಲೆಕ ಸಂಕಡ ಆಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ, ಕುಮಾರೆ ಕೌರವ ಸೇನೆಡಪ್ಪ ಯುದ್ಧೊಗ್ ಪೋಯೆನ? ಅಲ್ಪ ಬಯ್ದಿನಾಕುಲು, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆನಂಚಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್.. ಅಕಲ್ಪ ಗೆಂದ್ಯೆರೆಗ್ ಕುಮಾರೆ ದಾನೆ ಈಶ್ವರೆನ? ಅಯ್ಯೋ! ಆಯಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಈ ಮರ್ಲ್?” ಪಣ್ಣೆ. ಮನಸ್ ತಡೆವಂದೆ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ಉತ್ತರನ ಸಾಯೊಗು ಸೇನೆಸಮೇತ ಪೋಪಿಲೆಕ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಂಡಲಾ ಆಯನ ದುಕ್ಕೊಗು ಒಡಿ ಇಜ್ಜೆ.

ಆ ಪೊರುಡೇ, ದೂತೆರ್ ಸಂಬುರೊಡು ಪಾರ್ಡ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಚೀಪೆ ಸುದ್ದಿದೊಟ್ಟುಗು ಚೀಪೆ ತಿನಸ್‌ಲಾ ಪತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್.

“ದೂರೇ, ಕೌರವ ಸೇನೆನ್ ಸೋಪಾದ್, ಪಿರ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನ ರಾಜಕುಮಾರನ್ ಎದ್ಕೊನ್ನೆರೆ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ಪಾಲೆ. ರಾಜಕುಮಾರೆ ಕೌರವೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಆನೆಲೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಸಿಂಗೊನೇ ಆದ್ ಯುದ್ಧ ಜಯ್ತೆರ್. ಕರ್ಣ, ದ್ರೋಣೆ, ಭೀಷ್ಮ, ಕೌರವೆ ಮಾತರೆನ್ನ ಗೆಂದಿಯೆರ್. ಪೆತ್ತಕ್ಕೆಂಚಿಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆರ್” ಪಣ್ಣೆ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ಈ ಸುದ್ದಿ ತೆರೀದ್ ವಿರಾಟನ ಮೆಯಿಮನಸ್‌ಗ್ ಇರ್ಮನೆ ಆಂಡ್. ಸಂತೋಸುಡು ದಿಕ್ಕೇ ತೋಜುಜಿ. ಕುಸಿಟ್ ದೂತೆರೆಗ್ ಮೆಚ್ಚಿ ಕಾಣಿಗೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಅಂತಃಪುರೊತ ಪೊಂಚೊಲೆನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಕುಮಾರನ್ ಎದ್ಕೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ದಾ ಬೇಗೊಡು ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಆದ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ವಾದ್ಯ ಮೃದಂಗ, ಕಹಳೆದಕುಲ್ಲಾ ಸೇರೊಂಡೆರ್.

ವಿರಾಟರಾಜನ ಆನಂದೊಗು ಮಿತ್ತಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ತಡೆಯೆರೆ ಆವಂದೆ ಕಂಕ ಭಟ್ಟನ್ ಲೆತ್ತಾದ್, “ಈ ಕುಸಿಟ್ ಯೆಂಕ್ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುನ ಬಯಕೆ ಆತ್‌ಂಡ್. ನಮ ಗೊಬ್ಬುಗ್” ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಆಯನ ಆಸೆಗ್ ಕಂಕಭಟ್ಟೆ ಚಿಳಿನೀರ್ ಮಯ್ತುಲೆಕ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಜೂಜುಡು ಮಾತೆನ್ನಾ ಕಳೇವೊಂದಿನೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ಇತ್ತೆದ ತಿತಿಗತಿ ದಾದನ? ಪಣ್ಣೊಂದು ತಪ್ಪಾವೆರೆ ತೂಪೆ. ಆಂಡ ವಿರಾಟೆ ಒಪ್ಪುಜೆ.

“ಪಾಂಡವೆರ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಣ ದೀದ್ ಜೂಜುಡು ಸೋತೆರ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಪಣದೀದ್ ಗೊಬ್ಬುಜಿ ಅತ್ತ? ಮಗೆ ಗೆಂದ್‌ದಿನ ಸಂತೋಸುಗಾದ್ ಗೊಬ್ಬುನು. ಗೊಬ್ಬುಗು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪಾಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಬೇತೆ ವಿಧಿ ದಾಂತೆ ಕಂಕಭಟ್ಟೆ ಗೊಬ್ಬುಗು ಕುಲ್ಲುವೆ. ನಡುಟು ರಾಜೆ ಕಂಕಭಟ್ಟಡ ಕೇಣುವೆ, “ಕಂಕಾ, ತೂಲ. ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ರುದ್ರಗ್ಲಾ ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ಆ ಕೌರವಸೇನೆನ್ ಗೆಂದ್‌ದೆ. ಕುಮಾರಗ್ ಸರಿಸಮೊತಕುಲು ಇತ್ತೆ ದೇವವರ್ಗೊಡಾವಡ್, ಮಾನವೆರೆಡಾವಡ್ ಉಲ್ಲೆರ್?”

ಕಂಕಭಟ್ಟನ ನುಡಿ ಗಾಂಬಿರೊದನೆ!

“ಅಂದ್ ಪ್ರಭೂ, ಪಗನಾಕ್ಲೆನ ಸೇನೆ ಸೋತುದುಂಡು. ಗೋವುಲು ಪಿರ ಬಯ್ತು. ಅಂಚೆನೇ ಈ ಗೇಲ್ ಅಚ್ಚಿರದನೆ! ಅದುಬುತನೆ! ಲೋಕೊಡೇ ಪುದರಾತಿನ ಸಾರಧಿ ಇತ್ತಿನೆಟ್ ಕುಮಾರಗ್ ಪೋಡಿಗ್ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಅಂಚೆ ಈ ಸಾದನೆ ಸಾಜನೆ!”

“ಏಯ್! ಮರ್ಲ್ ಭಟ್ಲಾ, ಈ ಮಚ್ಚರೊದ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ! ಅನ್ಮಾನೊನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನ ಮಗೆ ಪೋಡಿಗಿದಾಯೆನ? ಈ ದಾನೆ ಆ ನಪುಂಸಕನ್ ವಯಿಸೊಂದು ಪಾತೆರುವ? ನಪುಂಸಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಲೋಕೊಡು ಪುದರಾತಿನ ಸಾರಥಿಯ? ಅಯಡ್ತಾದ್, ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಪೋಡಿಗಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಗೆಂದಾದೆನ? ಈ ದಾದ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ ಪಣ್ಣಿನ ಗೋಚರ ಉಂಡತ್ತ? ಈ ಪಂಡಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಎಂಚಲಾ ಸಯಿಸೊಂಡೆ. ಬೇತೆ ಯೇರೆಡ್ಲಾ ಇಂಚ ಪಣಡ. ಈ ಒರಿ ಎಲ್ಯ ಮನಸ್‌ದ ದುಸ್ಸೆ” ಪಣ್ಣ್ ವಿರಾಟೆ ಪೊಡಿಕ್ಟುವೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಕೋಪ ಮಲ್ತೊನಡೆ. ಆವಡ್, ಈರ್ ಬಯಕಿನನೇ ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಸಮತ ಆವಡ್. ಇತ್ತೆ ಉತ್ತರಕುಮಾರನೇ ಸಾರಥಿ ಆದ್ ಯುದ್ಧ ಜಯ್ತದೆ ಪಣ್ಣ್ ಡಂಗುರ ಪಾಡ್ಪಾಗ. ಸತ್ಯ ಪಣೊಂಡಾಂಡ ಯುದ್ಧ ಗೆಂದಾದಿನಿ ಸಾರಥಿಯೆ! ಯೆಂಕ್ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇಜ್ಜಿ, ರಡ್ಡ್ ನಾಲಾಯಿ ಇಜ್ಜಿ. ಮಗನ ಬಗ್ಗೆ ಮೋಕೆ ಉಪ್ಪುನವು ಸಂಸಾರಿಲೆಗ್ ಸಾಜನೆ! ಆಂಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದಿನಿ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆನೆ! ಆ ಭೀಷ್ಮನಕುಲು ಉತ್ತರಗ್ ಪೋಡ್ಕುನಾಕುಲ? ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತಲೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾತೆರ ವಿರಾಟರಾಯನ ಕೋಪೊದ ಉರಿನ್ ಉರ್ಕಾಂಡ್. ಆಯೆ ಪರು ಅಗ್ಲೊಂದು, ಕೆಂಗುಡಲೆಕ ತೂವೊಂದು, ಬಂಗಾರ್ ದಾಳೊನೇ ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಮಿತ್ತ್ ದಕ್ಕುವೆ.

ಕಂಕಭಟ್ಟನ ನಿಸಲ್ ಪುಡಾಂಡ್. ನೆತ್ತೆರ್ ದೊರೀಂಡ್! ಆಯೆ ತನ ಕೈಯಿನೇ ನೆತ್ತೆರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಪತ್ತಾದ್, ಓರೆ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಸೈರಂಧ್ರಿನೆ ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಆಲ್ ಪಾರ್ಡ್ ಬರೊಪ್ಪುಲು. “ಅಯ್ಯೋ! ಪುರೋಹಿತ ಭಟ್ಟಿರೆಗ್ ಬೇನೆ ಆಂಡತ್ತ?” ಪಣೊಂದು ನೆತ್ತೆರ್ ಪನಿಲಾ ತಿರ್ತ್ ಬೂರಂದಿಲೆಕ ಸೆರಂಗ್ ಒರೆಸುವೊಲು. ಆಯನ ಕೈಯಿಲ್ಲಾ ಸೆರಂಗ್‌ಡೇ ಒರೆಸುವೊಲು. ಅಂಚಿನೇ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಟ್ಟುನ ಮುಟ್ಟ ಒರೆಸೊಂದೇ ಇತ್ತೊಲು. ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಮೋನೆನ್ನ ತಾನೇ ದೆಕ್ಕುವೊಲು.

ವಿರಾಟರಾಯಗ್ ಉಂದು ಅಚ್ಚಿರೊದ ನೋಟ. ಕಡೇಕ್ ಸೈರಂಧ್ರಿನೇ ಕೇಣುವೆ.

“ಸೈರಂಧ್ರೀ, ದಾಯೆಗಿಂಚ ನಿನ ಸೆರಂಗ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಒರೆಸಿಯ? ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಬೇನೆಗ್ ಈ ದಾಯೆಗ್ ಸಂಕಡ ಅನ್ವೇಸಿಯ?”

ಸೈರಂಧ್ರಿ ನಿಜ ಕಾರಣೊನೇ ಪಣ್ಣೊಲು.

“ಪ್ರಭೂ, ಇಂಬೈರ್ ನೆತ್ತೆರ್ ನಿಲಕ್ ಬೂರ್ಂಡ, ಇರೆನ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತು ಪೊತ್ತುದು ಬೊನ್ನೆ ಆತು! ಇಂಬೈರ್ ತನ ಕೈಯಿಟಿ ಅವ್ವೆನ್ ತಡೆತ್‌ದ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಕಾತೊಂಡೆರ್. ರಾಜಾ, ಈ ಕಂಕಭಟ್ಟನ ಒಂಜಿ ಪನಿ ನೆತ್ತೆರ್ ಬೂಮಿಗ್ ಬೂರ್ಂಡಲಾ ಆ ರಾಜ್ಯೊನು ನಾಶ ಮಲ್ತುವೆ ಪಣ್ಣ್ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತದೆ.”

ವಿರಾಟರಾಜಗ್ ತನ ತಪ್ಪುದ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಆಂಡ, ಯತಿ, ಸೈರಂಧ್ರೀ, ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಮೊಕಲ್ನ ಸಮ್ಮಂದೊದ ತರೆಮುದೆಲ್ ಅಂದಾಜಿ ಆಯಿಜಿ. ತೆರಿಯೊಂದು ದಾದ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನ ಅಲಚನೆಲಾ ಬತ್ತಾದ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವೆ.

ಊರುಗು ಕಯ್ತಲಾಯಿನ ಉತ್ತರನ್ ಎದ್ಕೊನ್ನೆರೆಗ್ ಜಯಕಾರದೊಟ್ಟುಗೇ ಜನ ನಿರೆಯೆರ್! ಮಂತ್ರಿಲು, ಸುಮಂಗಲಿಯೆರ್, ರಾಣಿಯೆರ್ ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಎದ್ಕೊಂದು, ಆರತಿ ಮಲ್ತುವೆರ್. ಮಂಗಳವಾದ್ಯೊಲು ಕೇಣ್ಂಡ್. ಜನ ಸಂತೋಸುಡು ತೂಪೆರ್. ಆಂಡ, ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಮೋನೆಡ್ ಯುದ್ಧ ಜಯ್ತಿನ ಕಳೆನೇ

ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಚಪ್ಪೆ ಉಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣ್ ಜನೊಕುಲು ಚರ್ಚಿ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರ್. ಗೆಂದಾದಿನ ಕುಸಿ ಇಜ್ಜಿಂದಾಂಡ ಇಂಬೈ ಗೆಂದಾದೆನ, ಇಜ್ಜಾ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನೊಲ ಸುರಾಂಡ್.

“ಅತ್ತ, ಈ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ, ಯೇಪೊದಂಚೆನೇ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇಂಬೈ ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮನ್ ಗೆಂದಿಯೆನ? ದ್ರೋಣೆ, ಕರ್ಣೆ, ಮೊಕಲೆನ್ ಮಾತ ಗಿಡತ್ತಾದೆನ? ಛೇ ಛೇ! ಇಂಬೈ ಗೆಂದಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜೆ. ಬವುಸ, ಬೃಹನ್ನಳೆಡ್ಲಾವರ ಇಂಬ್ಯುಗ್ ಗೇಲ್ ಆಂಡೊಡೊ?” ಇಂಚ ಅಭಿಮತೊಲು ಅಂಚಿಂಚಿ ಆಯೆ.

ಜನೊಕುಲು ಉತ್ತರಗ್ ಜೈ ಜೈ ಪಣ್ಣೆರ್. ಆಂಡ ಉತ್ತರಗ್ ಒವುಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ. ಆರತಿದಕ್ಲೆಡ ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣೆ. ಮೋನೆನ್ ಮುಚ್ಚೊನುವೆ. ನಿಲೊನೇ ತೂಪೆ. ಅಂಚನೇ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ರೆ. ವಿರಾಟೆ ಕುಸಿಟ್ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ ಮಗನ್ ತರೊನುವೆ. ಬಗೆಬಗೆಟ್ ಪುಗಾರುವೆ.

“ಬಲ್ಲ ಮಗಾ, ವಸುವಂಸೊದ ರಾಜ ಚಿಂತಾಮಣಿ ಬಲ್ಲ. ಕೌರವೆರ್ನ ಸೇನೆದ ಪಾಲ್ಗ್ ಧೂಮಕೇತು ಆದುವುನ ಉತ್ತರಕುಮಾರಾ ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣ್ ಆಯನ್ ತಾನೇ ಭದ್ರಾಸನೊಡು ಕುಲ್ಲಾವೆ. ಕಾಮಿನಿಯೆರ್ ಉಪ್ಪಾರತಿ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ರೇಷ್ಡೆದ ಕುಂಟುಲೆನ್ ಕೊರ್ಪೆರ್. ದಿಸ್ಸಿ ದೆಪ್ಪುವೆರ್. ರತ್ನೊಲೆನ್ ಬಿರುಕ್ಕುವೆರ್. ರಂಗ್‌ದ ತುಡಾರ್ ಅರ್ರಾವೆರ್. ನಾಲ್ ಕೋಡಿಡ್ಲ ಸಂಬುರೊನೇ ದಿಂಜಿಡಿತ್ತಂಡ್.

ಆಂಡ ಉತ್ತರಕುಮಾರಗೇ ರಗಳೆ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ದಾಲಾ ಪಣ್ಣೆರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಅರ್ಜುನನ ಅಪ್ಪಣೆ ಇತ್ತಂಡತ್ತ? ಆಂಡಲಾ “ಅಮ್ಮೇರೇ, ಯಾವು, ಈ ಮಾತ ಆಡಂಬರೊಗಾಪಿನ ಯೋಗಿತೆದಾಯೆ ಯಾನ್ ಅತ್ತ. ಉಂದು ಮಾತ ಆರಬಾರೊದ ಬೀರೆರೆಗ್ ಪಂಡಿನಂಚಿನವು, ಯೆಂಕ್ ಅತ್ತ. ಆಡಂಬರೊದ ಅಲಂಕಾರೊನು ಮಾತೆನ್ನಾ ದೆಪ್ಪಾಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ವಿರಾಟೆ ಅವ್ವೆನ್ ಮಗನ ವಿನಯೊದ ಗುಣ ಪಣ್ಣೇ ತೆರಿಯೊಂದು, ತೆಲ್ಲುವೆ.

“ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಬೀರೊದ ಬಂಟನ್ ಈ ಮಟ್ಟೊಡು ಎದೊನ್ನೆಡೇ ಅತ್ತ? ನಿಕ್ಕ್ ಉಂದು ತೋಭೆನೇ ಮಗಾ. ಈತಾಂಡಲಾ ಈ ಬರಮ್ಮು ತೋಜಾವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಿನಯಗುಣ ಬೇತೆ ಯೇರೆಗುಂಡು? ಕರ್ಣೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಭೀಷ್ಮನಕ್ಲೆಡ ಒರಿಯೆ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದಿಯತ್ತ? ನಮ ಹೆರಿಯೆರೆಡ್ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಇಂಚಿನ ಸಾಮರ್ಥಿಕೆ ಇತ್ತಜಿ! ಮಗಾ, ದಾಯೆಗ್ ಗೆಲವುಡಿಜ್ಜಿ? ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ದಿನಿ ದಾಯೆಗ್? ಈ ಯೇರ್ದ ದಾಕಿಣೊಗ್ಲಾ ಬೂರೊಡ್ಡಿ. ಈ ತರೆತಗ್ಲಾವುನಾಂಡಲ ದಾಯೆಗ್?” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂದು ಮಗನ ಬಗ್ಗಾದಿನ ತರೆನ್ ಮಿತ್ತ ದೆರ್ದುವೆ. ಅಪಗ ಉತ್ತರಕುಮಾರಗ್ ಯುದ್ಧ ಗೆಂದಿನೆತ ಬಗ್ಗಡ್ ನಿಜ ಸಂಗತಿನೆ ಲೆತ್ತ ಪಣ್ಣೊಡಾಂಡ್.

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದ್ ಕಾಳಗೊಡು ಗೆಂದಿನಾಯೆ ಯಾನತ್ತ. ಆಯೆ ಬೇತೆನೇ. ಯಾನ್ ಸಾರಥಿಯಾದಿತ್ತೆ ಆತೇ. ಸಾರಥಿಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮರ್ಯಾದೆ ದಾಯೆಗ್? ಈರ್ ಗೌರವೊ ಕೊರಿಯರ್ಡ್ ಯೆಂಕ್ ಗೋವುಲೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದು ಬರೈರಾಪುಂಡ?” ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ವಿರಾಟನ ಬೆರ್ಮೆ ಪಕ್ಕೊಗು ಪೋಪಿನವತ್ತ.

“ಅಂಚ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್ಣ ಮಗಾ? ಯುದ್ಧ ಬೆಂದಿನಿ ಈಯೇ. ಸಾರಥಿ ನಿನ ತಂಗಡಿನ ಗುರು ಬೃಹನ್ನಳೆ. ಉಂದು ಮಾತ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಪೊಕ್ಕಡೆ ವಾದ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ. ಈ ಯೇತ್ ಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣೆಲಾ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು...”

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ದಾದ ಪಣ್ಣೆರ್? ಆತ್ ಪರಾಕ್ರಮ ಯೆಂಕ್ ಒಲ್ಲಡ್? ಸುರುಟೇ ಯಾನ್ ಯೆನ ಅಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಬೇಜಾರ್‌ಡುಲ್ಲೆ. ಈರ್ ಇಂಚ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪುಗಾರ್ಡ್ ಆ ಬೇಜಾರ್‌ನ್ ಎಚ್ಚಾವೊಡ್ಡಿ ಇನಿತ

ಪಗಲ್ಲ ಸಾದನೆ ಮಲ್ತದಿನಾಯೆ ಯಾನತ್. ಬೇತೆ ಬೀರೆನೇ! ಇತ್ತೆ ಆ ಪಾತೆರ ಬೊಡ್ಡಿ, ಎಲ್ಲೆ ಕಾಂಡೆದ ಪೊರುಡು ಆ ಸಾಧಕನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಇರೆನ ದುಂಬುಡು ಉಂತಾವೆ. ಇತ್ತೆ ದಯೆ ದೀದ್ ಯೆನನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಯೆರೆ ಬುಡ್ಡೆ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಪಿರತ್ತಿರಿಯೆ.

ಈ ಕಡೆಟ್ ಅರ್ಜುನೆ ಉತ್ತರನ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಪೆ. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡ್ಡು ಕಣತ್‌ದಿನ ಎಡ್ಡೆಡ್ಡೆ ತುತ್ತುಪುದೆಪು ಪದ್ದೆಯಿಬಂಗಾರಲೆನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಬೊಕ್ಕ ಅಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಒಂತೆ ಪೊರುಡು ಬಾಕಿದ ಪಾಂಡವೆಲ್ಲಾ, ದ್ರೌಪದಿಲಾ ಅಡೇಗೆ ಬರ್ಪೆ. ಅಕಲ್ಪ ನಡುಟೀ ಪಾತೆರಕೆ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಗೋಗ್ರಹಣ, ವಿರಾಟರಾಜನ ಗೇಲ್, ಉಂದು ಮಾತೆನ್ನಾ ಪಾತೆರೊಂಡರ್. ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಅಕುಲು ಪಂಡಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ ಉತ್ತರ ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಯುದ್ಧೊಡು ಕೌರವ ಸೇನೆಗಾಯಿನ ಹೀನ ಪಾಡನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಅಪಗನೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ನಿಸಲ್ಪ ಗಾಯ ತೋಜಿಂಡ್. “ಅಣ್ಣಾ, ನಿನ ನಿಸಲ್ಪ್ ಗಾಯ! ಅಯಿಟ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರಿದಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡು!”

“ಅಂದ್, ಒಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ತತ್ತ್‌ಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ಈತ್ ಆಂಡ್ ಆತೇ”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚ ಪಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನನ ಸಂದೆಗ ಪೋಪುಜಿ. ದ್ರೌಪದಿನಡೆಗ್ ಪೋದು ಪ್ರಮಾಣ ಮಲ್ಪದ್, ನಿಜ ಸಂಗತಿ ತೆರಿಯೊನುವೆ. ಗರ್ವೊಡು, “ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ಆ ವಿರಾಟನ ಮೆಯಿತ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ” ಪಣ್ಡ್ ರಂಪ ಲಕ್ಕಾವೆ.

ಭೀಮಗ್ಲಾ ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತು ಇತ್ತಿಜಿ. ಆಯೆಲಾ ಗರ್ವೊಡು, “ಓಹೋ! ಈ ವಿರಾಟನ್ನಾ ಕೀಚಕನಡೆಗೇ ಕಡಪುಡೊಡು. ಶಿವಶಿವಾ! ಅಣ್ಣನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪನಿ ನಿಲಕ್ ಬೂರುಂಡಾ ದಾನೆ? ಅಂಚ ಇತ್ತೆಂಡ ವಿರಾಟನ್ ಅತ್ತಾಂದೆ ಆಯನ ಕುಲೊನೇ ತಿಗ್ತ್‌ದ್ ಬೂತ ಗಣೊಕ್ಕೆಗ್ ಬಲಿ ಕೊರ್ಪೆ..” ಪಣೊಂದು ಲಕ್ಕಾದ್ ಉಂತುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ದುಸ್ಸ ಕಜೊಡು ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. “ಭೀಮಾ ಅಧಿಕ ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ. ಯೆನ ನಿಸಲ್ಪ್ ನೆತ್ತೆರ್ ನಿಲೊಕು ಬೂರುಜಿ. ನಿನ ಆಜಿಗ್ಲಾ ಅಂಚ ಆತ್‌ಜಿ. ಗಾಯೊದ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ದ್ರೌಪದಿ ತನ ಸೆರಂಗ್‌ಡ್ ಒರೆಸ್‌ದೊಲು. ಅಂಚ ಗರ್ವೊಗು, ಬೇಜಾರ್‌ಗ್, ಇಡೆ ಇಜ್ಜಿ” ಪಣೊಂದು ಆಯನ ಮೋನೆನ್ ಮೋಕೆಡ್ ಪೂಜುವೆ. ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಕಾಲೊಡು ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಆಸರೆ ಕೊರ್ತಿನ ರಾಜಗ್ ಎದುರುಂತೆರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣಿನನೇ ಆಯನ ಇಚ್ಚೆ.

ಆಂಡ ಭೀಮ ಕೇಣೊಡತ್ತ!

“ಯಾನ್ ಒಪ್ಪುಜಿ. ವಿರಾಟಗ್ ಎದುರುಂತುವೆನೆ. ತಾನೊರಿ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಂದ್ ರಾಪುನಯನ್ ನೋತುದೇ ಬುಡೊಡು. ಆಯನ ಸಂತೇಸಿ ಒರಿಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕೀಚಕೆ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಕಣ್ಣ್ ಪಾಡುಲೆಕ ಮಲ್ತದಿನೇ ಇಂಬೈ! ಇಂಬ್ಯನ್ ಮುಗಿಪುನನೇ ಎಡ್ಡೆ. ಮುಗಿತ್‌ದೇ ಬುಡ್ಡೆ” ಪಣ್ಡ್ ಹಟ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೊಲಬೊಡು ಬುಡ್ಡಿನಾಯೆಲ ಅತ್ತ್. ಮನಸ್‌ದ ತಿಮಿತ ತಪ್ಪುನಾಯೆಲ ಅತ್ತ್. ಭೀಮನ ಕೋಪ ತಗ್ಗುನೇಟ ಕಾತ್‌ದ್, ಬೊಕ್ಕನೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಭೀಮಾ, ಯೆಂಕುಲು ಈತ್ ದಿನ ವಿರಾಟರಾಜನ ಆಸರೆಡ್ ಇತ್ತೊಂದು, ಇತ್ತೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿನಗನೇ ಆಯಡ ಪೊರುಂಬುದು ಅನರ್ತೊಗು ಕಾರಣ ಆಂಡ, ಲೋಕೊದ ಜನೊಕುಲು ದಾನೆಂದ್ ಪನ್ನೆರ್. ಈ ಗರ್ವೊ ಯೇಪೊಲ ಹಾಳ್. ತಯಿರೊಂಬಿನನೇ ಮಲ್ಲ ಸಾದನೆ! ಉಂದು ನಮ ಯೇರೆಗ್ಲ ಎದುರುಂತುನ

ಕಾಲ ಅತ್ತ. ವಿಧಿ ನಮನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡುಡಿಪ್ಪುನಗ ಹಿಂಸೆಗೆ ಮನ ಮಲ್ಲೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಅಯಿಟ್ ನಂಕೇ ಹಾನಿ ಆಪುಂಡು.”

ಕೋಪ ಸುಬಾವುದ ಭೀಮೆ ಬೊಕ್ಕೊಲ ಪರಯಗ್ ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರುವೆ. “ಅಣ್ಣೆರೇ ಧರ್ಮ, ಧರ್ಮ ಪಣೊಂದು ಬಂಗ ಬತ್ತಿನವು ಯಾವುಜ? ಪದ್ರಾಡ್ ವರ್ಸೊಡು ನಮನ್ ನಮ ಮದೆತ್‌ದ್ ಕಾಡ್‌ಡ್ ತೊಪ್ಪುಗಿಪ್ಪು ತಿಂದಿನವು ಯಾವುಜ? ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊಡು ನಮನೇ ಅತ್ತ ಇಣ್ಣಿಲೆಕ ಬದ್ಕಿನವು ಯಾವುಜ? ನಮ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ತೇಜಿನ್ ಮೆರೆಪಾವುನ ದಿನ ಯೇಪ ಬರ್ಪುಂಡು ಪಣ್ಣೆ. ಇರೆಗೆ ನನೊಲಾ ಉಂದು ಅರ್ತೊನೇ ಆಪುಜತ್ತ? ನನ ಆಂಡಲಾ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ದುಂಬು ಪೋವೆರೆ ಬುಡ್ಡೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ “ಭೀಮಾ, ಈ ಯೆನ ಧರ್ಮ ನಿಲಿತ ನಡಕೆನ್ ದೂರುನ ಅಗತ್ಯೋನೇ ನನ ಇಜ್ಜಿ. ಎಲ್ಲೆ ಬೊಳ್ಳುಗೇ ನಮ ವಿರಾಟರಾಜನ ರಾಜ ದರ್ಬಾರ್ ಸಬೆಕ್ ರಾಜ ತುತ್ತೈತೊಡು ಪೋದು ಗತ್ತಡೇ ಪೀರೊಲೆಡ್ ಕುಲ್ಲುಗ. ಆ ಪೊರುಡು ವಿರಾಟ ರಾಜಗ್ ನಮಡ ಒಂಜಿ ತಪ್ಪುಲಾ ತೋಜಿ ಬರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಆಯೆ ನಮ ರಾಜಪೀರೊಲೆಡ್ ಕುಲ್ಲೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕೋಪ ಮಲ್ತಂಡ ಅಪಗ ನಮಲಾ ಲಕ್ಕೊದುಂತುಗ. ಸೋಪಾದ್ ಬುಡ್ಡ. ನಮನ್ ಆಯೆ ಸಂತೋಸುಡು ಎದ್ದೊಂಡ ನಮೊಲ ಆಯನ್ ಗೌರವೊಡೇ ತೂವೊಲಿ. ಆವತ್ತ?” ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಭೀಮೆಲಾ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ಗ ಸಲ್ಪಿತ ಆಂಡ್. “ಆವು” ಪಂಡರ್.

* * *

ಜನಮೇಜಯಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊನು ಮುಗಿಪಾಯೆರ್. ಆ ರಾತ್ರೇಡ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು. ಮನದಾನಿ ಮಂಗಲೊದ ಏಳ್ಗೆನ್ ತೋಜಿಪಾವುಲೆಕ, ಸೂರ್ಯ ಮುಡಾಯಿ ಪರ್ವತೊಡು ಕೆಂಪಾದ್ ತೋಜಿದ್ ಬರ್ಪೆ. ಆ ಕೆಂಪು ರಂಗ್‌ದ ಪೊರ್ರೇ ಪೊರು. ಅವು ಸೂರ್ಯನ ಸಪ್ತಾಶ್ವೊಲೆನ ಕಾರ್‌ದ ಗೊರಸ್‌ದ ಮುದೆಲ್ಲ್ ಲಕ್ಕೊದ್ ಬರ್ಪಿನ ಕೆಂಪು ದೂಲುದಲೆಕದ ಪೊರು! ಅತ್ತಾಂದೆ ಕುಂತಿ ಜೋಕ್ಲೆನ ಏಳ್ಗೆದ ರಾಗರಸೋನೇ ಕೆಂಪಡರ್ಪಿನ ಪೊರು! ಮೂಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕ ಪಣ್ಣಿನ ಪೊಣ್ಣನ ಬೈತಲೆದ ಕುಂಕುಮ ರಂಗ್‌ದಂಚಿನ ಪೊರು! ಉದಿಪನೊದ ಸೂರ್ಯ ತಾಮರೆ ಪೂಕುಲೆನ್ ಅರ್ದಾದ್ ಅಯಿತ ಕಮ್ಮೆನೊಡು ತುಂಬಿಲೆನ್ ಆಹ್ವಾನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇರ್ಲ್ಡ್ ಜತೆ ಬುಡ್ಡಿನ ‘ಚಕ್ರವಾಕ’ ಜೋಡಿಲೆನ್ ಜತೆ ಸೇರಾವೆ. ಕತ್ತಲೆದ ರಾಜ್ಯೊಗು ದಾಳಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಪಕ್ಕಿಲೆನ ಇನಿದನಿ ಕೇಣ್ಣಾವೆ.

“ಹರಿ, ಹರ, ಶ್ರೀಕಾಂತ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಪಾಂಡವೆರ್ ಲಕ್ಕಿಯೆರ್. ಐವೆರ್ದಾ ಮೀದ್ ಮಡಿ ಆಪೆರ್. ಗಂಧಚಂದನೊನು ಪೂಜೊಂದು, ಸೊಗಸ್‌ದ ತುತ್ತೈತೊಲೆಡ್ ಪೊರ್ದಾಯೆರ್. ದಾನಕ್ರಿಯೆ ಮಲ್ತದ್, ತನ್ನಲೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯೊನು ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಸೂರ್ಯ ಕತ್ತಲೆನ್ ಮೀರ್ಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಬರ್ಪಿಲೆಕ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಕತ್ತಲೆಡ್ ಬೊಳ್ಳುಗು ಬರ್ಪೆರ್. ಜೂವ ಬೆರೆದ ಪುದೆಪು ಕಳೇಯಿನ ಆತ್ಮೊದ ಬೊಳ್ಳುಡು, ಪರಾಕ್ರಮೊದ ತೇಜಿಡ್ ಮೆರೆವೆರ್. ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಮಾಮಲ್ಲ ವ್ರತ ಮುಗಿತ್‌ದ್, ‘ಅವಭ್ಯಥಸ್ನಾನ’ ಮಲ್ತಿಲೆಕದ ಸಮಚಿತ್ತೊದ ಸ್ಥಿತಿಟ್, ವಿರಾಟರಾಜನ ರಾಜದರ್ಬಾರ್‌ಗ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಅಲ್ಲ ಇತ್ತಿನ ರತ್ನಮಯ ಪೀರೊಲೆಡೇ ಏರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಹೆರಿಯೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾದೊಗು ಕಿರಿಯಾಕುಲು ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆರ್.

ರಾಜಸಭೆತಲ್ಲದ ಗದ್ದಲೊನು ಕೇಣ್ಣ ಕಂಚುಕಿಲ್ ಬತ್ತದ್ ತೂನಗ ರಾಜ ಸಭೆತ ರತ್ನ ಪೀರೊಡು ಯೇರಾ ಐವೆರ್ ಯೇರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುದೆರ್. ಅಕಲ್ನ ತೇಜಸ್ ತೂಂಡ ತೂವೊಂದೇ ಉಪ್ಪುನವು! ಕಂಚುಕಿಲ್ ವಿರಾಟರಾಜನ ಭವನೊಗು ಪೋದು ರಾಜಸಭಾಂಗಣೊಡು ತನ್ನಲು ತೂಯಿನೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೆರ್.

“ಪ್ರಭೂ, ಸಿಂಹಾಸನೊನು ಯೇರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಹೆರಿಯನ್ ತೂಂಡ, ಆಯೆ ದೇವೇಂದ್ರೆನೋ? ಶಿವೆನೋ? ಇಜ್ಜಾಂಡ ನಾರಾಯಣೆನೋ? ಆದುಪ್ಪರೆ ಯಾವುಣ್ಣಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡು. ಆಕುಲು ಐವೆರ್ಲ ಕಂಡಿತ ನರಮಾನಿಲತ್ತ್. ಈರೇ ಬತ್ತ್ದ ತೂಲೆ.”

ವಿರಾಟರಾಜೆಲಾ ಬತ್ತ್ದ ತೂದು, ಎಣ್ಣೊಂಡಿನಿ ಅಂಚಿನೆ! ಮೊಕುಲು ನರಮಾನಿಲತ್ತ್! ಈ ದೇವಪುರುಷೆರ್ ಯೇರಾದುಪ್ಪೆರ್? ಇಂಚ ಅಲಚನೆಡೇ ಮುರ್ಕಿಯೆ! ರಾಜನೊಟ್ಟುಗೆ ಬಯ್ದಿನ ಪುರೋಹಿತೆಲ್ಲಾ, ಮಂತ್ರಿಲ್ಲಾ ಅವ್ವೇ ಅಲಚನೆಡಿತ್ತೆರ್.

ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ ನಡುಟು ಮೆರೆಪಿನ ತೇಜಸ್ವದಾಯನ್ ವಿರಾಟೆ ತೂಪೆ. ರಾಣಿ ಒರ್ತಿ ಅಯ್ತು ಸಿಂಗಾರೊಡು ಅಕಲ್ ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುದೊಲು. ಪೊರುಡು ಆಲೆಗ್ ಯೇರಾ ಸಾಟಿ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ತೋಜುವೊಲು.. ಯೇತ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ವಿರಾಟಗ್ ಮೊಕುಲು ಯೇರ್ ಪಂಡ್ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಆಂಡ ಮೊಕುಲು ಮನುಷ್ಯರಾಶೆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಮೊಕಲ್ ಮಚ್ಚರ ಉಂಡಾತುವೊಡು. ಅಂಚ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ! ಬವುಸ ಮೊಕುಲು ಮನುಷ್ಯ ರೂಪೊಡು ಬಯ್ದಿನ ದೇವತೆಲ್! ನನೊಂಜಿ ಇಚಿತ್ತ ಪಂಡ ಆಕ್ಲೆನ್ ತೂವೊಂದೇ ಉಪ್ಪುಗ ಪಣ್ಣಿನಂಚ ಆವೊಂದುಂಡು. ಮೊಕುಲು ಯೇರಾದುಪ್ಪೆರ್? ಶಿವ ಸಗ್ಗಿಲೇ ಆದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು? ‘ಶಿವಾ ಶಿವಾ’ ಪಣ್ಣೆ ವಿರಾಟೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡೇ ಉಪ್ಪುವೆ.

ವಿರಾಟನಂಚಿನೇ ಮಾತೆರ್ಲ ಕಣ್ಣೆ ಬುಳಾದ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಕೆಲವೆರ್ ಐವೆರೆಡ್ ಒರಿ ವಲಲಲೆಕ, ನನೊರಿ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆಲೆಕ, ಬೊಕ್ಕೊರಿ ಕಂಕಭಟ್ಟಲೆಕ ತೋಜುವೆರ್ಂದಲಾ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಸರಿಕಟ್ಟ್ ಒವ್ವಲಾ ತೆರಿಯಂದೆ ಗೊಂದಲೊಡಿತ್ತೆರ್. ಅದೊಗ ಜನೊಕ್ಲೆನ್ ನೂಕೊಂದು ಸಭೆಕ್ ಬತ್ತಿನ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ವಿರಾಟರಾಜಗ್ ಒರಿಒರಿಯನೇ ಪರ್ಷಯ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಅಮ್ಮೇರೇ, ಕೋಡೆದ ದಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದಿದಿನಾಯೆ ಇಂಬೈನೇ, ಅರ್ಜುನೆ! ಕೀಚಕನ್ ಕೆರ್ತಿನಿ ಇಂಬೈನೇ, ಭೀಮೆ! ಇಂಬೈ ನಕುಲೆ. ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ಉಲ್ಲೆತ್ತಾ ಆಯೆ ಸಹದೇವೆ. ಇಂಬೈ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಮಲ್ಲಾಯೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ. ಇಂಬೈಲ್ ದ್ರೌಪದಿ, ಮೊಕುಲು ಐವೆರೆನಲಾ ಬೊಡೆದಿ. ಮೊಕುಲೇ ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್. ಅಮ್ಮೇರೇ ಮೊಕುಲು ನಮ ಬಾಗ್ಗಡೇ ನಮ್ಮಡೆಗ್ ಬಯ್ದೆರ್. ಗುರ್ತ ತಿಕ್ಕಂಡತ್ತೆ? ನನ ದಾಯೆಗ್ ತಡೆ? ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾದೊಗು ಅಡ್ಡಬೂರು ನಮ ಧನೈರ್ ಆವೊನುಗ. ಬಲ್ಲೆ.”

ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಗ್ ಇಂಚ ಪರ್ಷಯ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾಯಿನಿ ಅರ್ಜುನನ ಸಾಯೊಡ್ತಾದೇ.

ಅಚ್ಚಿರೊಡಿತ್ತಿನ ವಿರಾಟಗ್ ಒವ್ವಲಾ ಸೊಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ.

“ಆವಡ್, ಇಂಬೈ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜ. ಇಂಬೈ ಭೀಮೆ, ಇಂಬೈ ಅರ್ಜುನೆ, ಮೊಕುಲು ಇರುವೆರಾ ಮಾದ್ರಿನ ಜೋಕುಲು, ಇಂಬೈಲ್ ದ್ರೌಪದಿ. ಈ ಪಂಡಿನೆನ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಒಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡಲಾ ಲೋಕೊಡೇ ಪುದರಾತಿನ ಮೊಕುಲು ಇತ್ತೆ ಒಲ್ಪಡ್ಡೆ ಮೂಡ್ಡೆ ಬತ್ತೆರ್, ಪಣ್ಣಿನನೇ ಸೋದ್ಯ. ಇಡೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್? ಯೆಂಚ ಬತ್ತೆರ್? ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯುನ ಆಸೆ.”

“ಅಮ್ಮೇರೇ ಈ ಪಾಂಡವೆರ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊನು ನಮ್ಮಲ್ಪನೇ ಕಳೇಯೆರ್! ಬೇತೆಬೇತೆ ಯೇಸೊಡು, ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಪುದಾರಾಲೆಡ್ ನಮಡಪ್ಪನೇ ಇತ್ತೆರ್. ಪರಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿ ತೂಪಿನಾಕ್ಲೆಗ್ ಮರ್ಲೆಕ ತೋಜುಜೆನ? ಅಂಚಿನೇ ಮೊಕುಲು ತಂಕ್ಲೆನ ನಿಜೊನು ಮದೆಟ್ ದೀದ್ ಯೇಸೊಗು ತಕ್ಕದ ನಡಕೆ ತೋಜಿಪಾವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯೊದ ಫಲೊಟೇ ಮೊಕುಲು ನಮ್ಮಡೆಗ್ ಬತ್ತಿತ್ತೆರ್.”

ವಿರಾಟನ ಅನ್ನಾನ ಪರಿಹಾರ ಆಂಡ್. ಅಕುಲೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಂಡ್. ಅಪಗನೇ ಬಂಗಾರ್, ವಜ್ರವೈಡೂರ್ಯ ಮಾತ ಕಣಪಾದ್, ತನ ಪರಿವಾರ ಕೂಡೊಂದು, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ಪು, ಅಡ್ಡಬೂರು, “ಮಹಾರಾಜಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕರುಣೆಡ್ ಕಾತೊನುಲ. ಯಾನ್ ಮಲ್ತಿನ ಅಪರಾಧೋಲೆನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಡ ತಗ್ಗಬಗ್ಗ್ ಕೇಣೊನುವೆ..

ಆತಾನಗ ಸುಧೇಷ್ಟೆ ತನ ಮಗಲ್ ಉತ್ತರೆ ಕುಮಾರಿ, ಬೊಕ್ಕ ರಾಣಿವಾಸೊದ ಪೊಂಜೊಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೊಲು. ರಾಣಿವಾಸೊದಕಲ್ಕೆ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ಪು ಸೊಲ್ಕೆ ಸಂದಾವೊಲು. ರಾಜಸಭೆತೆ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಾಣಿಕೆ, ಸೊಲ್ಕೆ ಸಂದಾವೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಯ್ನೆದ ತೆಲಿಕೆಡ್ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ತೂಪೆ. ಆಕುಲು ಪರಯಗ್ ಕೈಮುಗಿವೆರ್. ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್ನಾ, ಪರಿವಾರೊದಾಕ್ಲೆನ್ನಾ ಗೌರವೊಡು ತೂಯಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ವಿರಾಟನ್ ಪೀರೊಡು ಕುಲ್ವಾವನಗ, ಆಯೆ ದಾಕಿಣೊಡು, “ಪ್ರಭೂ, ಈ ರಾಜ್ಯ ನಿಕಲ್ನನೇ. ಯಾನ್ ಕುಲ್ವಜಿ, ಯೆಂಕ್ ರಾಜನ್ ತೂವೆರೆ ತಿಕ್ಕಿನನೇ ಪುಣ್ಯ.. ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಈ ನಗರ, ಈ ಭಂಡಾರ ಮಾತೆನ್ನಾ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಎಡ್ಲೆ ದಿನತಾನಿ ಈರೇ ಸಿಂಹಾಸನೊಡು ಕುಲ್ಪೊಡು. ಪಟ್ಟಕಟ್ಟುನೆಕ್ ದಯೆದೀದ್ ಒಪ್ಪೊನ್ನೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ವಿರಾಟ ರಾಜಾ, ಈ ಎಂಕ್ಲೆಡ ವಿನಯೊಡು ನಡತೊಂಡಿನನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಲ್ಲ ಅಭಿಷೇಕ. ಆತೇ ಯಾವು. ಬೇತೆ ಅಭಿಷೇಕೊದ ಪಾತೆರೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಈಲಾ ನಿನ ಜನೊಕುಲಾಲಾ, ಈ ರಾಜ್ಯೊಲಾ ಮಾತ ಯೆಂಕ್ಲೆನನೇ. ನನ ಉಪಚಾರೊದ ಪಾತೆರಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ” ಪಂಡ್‌ದ್, ಬರಿಟಿತ್ತಿನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ತೂಪೆ. ಬೊಕ್ಕ ವಿರಾಟರಾಜಡ ಅಕಲ್ಕೆ ಮನಸ್‌ದ ಸ್ಥಿತಿನ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ವಿರಾಟ ರಾಜಾ, ಕೌರವೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಪಗೆ ಮಚ್ಚೊಡು ಕಾಡ್‌ಗ್ ಅಂಚಿನೇ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊದ ಕಸ್ತೊಗು ನೂಕಿಯೆರ್. ಇಂಚ ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊಡ್ಲಿಂಚದ ಬೆಂಗೆ ಬೆಸರ್‌ಡ್ ನುರಿದಿನ, ಉರಿದಿನ ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆಗ್ ಪಗೆನಕಲ್ ಪಗೆ ಸಾದಗೊದ ಹಟ ಉಂಡಾತ್‌ಂಡ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿರಪೋದು ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ಹದಮಲ್ಪುನ ಅಮಸರ. ಅಂಚ ಯೆಂಕುಲು ಕುಲ್ಪುನಕುಲತ್. ಬೇಗೊಡೇ ಪಿದಾಡುನಕುಲು.”

ವಿರಾಟರಾಜೆ ಮನಸಿಜ್ಜಂದಿನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಒಪ್ಪಿಯೆ!

ಅಭಿಮನ್ಯು ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರನ ಮದ್ದೆ

ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಬತ್‌ದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂದು,

“ಪ್ರಭೂ, ಒಂಜಿ ಕೇಣೊನುವೆ, ಯೆನ ತಂಗಡಿ ಉತ್ತರನ ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೊರ್ಪು ಮದಿಮೆ ಮಲ್ಪೆರೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರೊಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಂತೋಸುಡೇ ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ತೂಪೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಲಕ್ಶ್ಯದುಂತುದು,

“ಅಣ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಉತ್ತರಗ್ ಒಂಜಿ ವರ್ಸೊಡು ನಾಟ್ಟು ಗುರುವಾದ್ ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ಪಾವನಗ ಆಲೆಗ್ ಯಾನ್ ಗುರು ಪಣ್ಣೆ ಬಾಮೊನೇ ಒರಿತೊಂದು ಬಯ್ಲೆ. ಆಲೆಲಾ ಯೆನನ್ ಅಮೆರೆಗ್ ಸಮ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊಂದೊಲು. ಯೆಂಕುಲು ಇರೆರೆ ಉಪ್ಪುನಗಲಾ ಬಗ್ಗಿ ಗೌರವೊನೇ ತೋಜಾದೊಲು. ಇತ್ತೆ ಈಯೇ ಪಣ್ಣ. ಗುರು ಸ್ಥಾನೊಡು ಗೌರವ ಪಡೆತೊಂದಿತ್ತಿನ ಯೆಂಕ್ ಉತ್ತರನ ಬೊಡೆದಿಯಾದ್ ನಡಪಾವೊನೆರೆಗ್ ಆಪುಂಡೆ? ಇಜ್ಜಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿ

ಉತ್ತರೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಬೋಡಿತ್ತಿನಾಲ್. ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ನಮ ಕುಟುಮೋಗೇ ಆಲ್ ಬರಡ್. ನಮ ಅಭಿಮನ್ಯುಡಪ್ಪ ಆಲೆನ ಮದಿಮೆ ಆವೊಡು ಪಣ್ಣಿನನೇ ಯೆನ್ನ ಅಭಿಮತ.”

ಮದಿಮೆಡ್ ಪೊಣ್ಣು ಜೋಕ್ಲೆಡ ಕೇಣುನ ಪ್ರಶ್ನೇ ಇಜ್ಜತ್ತ?!

ವಿರಾಟರಾಜೆ ಸುರುಟು ಅರ್ಜುನಗ್ ಮಗಲೆನ್ ಕೊರೈರೆ ಒಪ್ಪಿದ್, ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನನ ಮಗಕ್, ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಮಗಲೆನ್ ಮದ್ಮೆ ಮಲ್ತ್ ಕೊರೈರೆ ಒಪ್ಪಿಯೆ.

ಆಯೆ 'ಆವು' ಪಂಡಿಗಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ವಿರಾಟಗ್ ಬೂಳ್ಳ ಕೊರೈರೆ,

“ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡು. ಆಂಡ, ಮುಕ್ಯವಾಯಿನ ಈ ಮದಿಮೆದ ನಿಚ್ಚಯೊಡು, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೆರಣದಂಚನೇ ಆದಿಪ್ಪುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಒಪ್ಪೊಡು. ಯೆಂಕುಲು ಬಜೀ ರಾಜೆರ್ ಮಾತ್ರ, ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ನಿಜ ರಾಜೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ. ಆಯೆ ಒಪ್ಪಿಯೆಡ ಮಾತ್ರ ಈ ಮದಿಮೆ ಸಲೀಸಾದ್ ನಡಪುಂಡು. ಆಯೆ ಒಪ್ಪುನ ಬಗೆಕ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಅನ್ಯಾನ ಬೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ನನ ದುಂಬುಗು ರಾಜ್ಯೊದ ಅರಸ್ತಾನಲಾ ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಡ್ಲಾವರನೇ ತಿಕ್ಕರೆಗುಂಡು!”

ವಿರಾಟೆ ಅಯಿಕ್ಲಾ ಸಂತೋಸುಡು ಒಪ್ಪುವೆ.

“ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಗುರುವೇ ಅತ್ತ? ನಿಕಲ್ ಜತೆಟ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮುರಾರಿನ್ ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ಬತ್ತಂಡ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬದ್ಕಲಾ ಸಾರ್ತಕೊನೇ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಣ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮದಿಮೆದ ಅಟ್ಟಣೆಗ್ ಸುರುಕೊರೊಡಾಂಡ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಒಂಜಿ ಓಲೆ ಬರೆದ್, ಕಾಣಿಕೆದೊಟ್ಟುಡು ದೂತೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಆಕುಲು ದ್ವಾರಕೆದ ರಾಜಮಂದಿರೊಗು ಪೋಪೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆಕ್ಲೆನ್ ಗೌರವೊಡು ಲೆಪುಡಾಯೆ. ಅಕುಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರು, ಕಾಣಿಕೆಲೆನ್ ದೆತ್ತದ್,

“ಪ್ರಭುಕುಲೇ, ಉಂದು ಇರೆಗ್, ಉಂದು ರಾಣಿಯೆರೆಗ್, ಉಂದು ವಸುದೇವೆರೆಗ್ ಅಂಚಿನೇ ದೇವಕಿಯೆರೆಗ್, ಉಗ್ರಸೇನೆರೆಗ್, ಕುಲೊಗುರುಕ್ಲೆಗ್, ಅಕ್ರೂರೆರೆಗ್, ಉದ್ಧವೆರೆಗ್, ಉಂದು ಕೃತವರ್ಮೆ ಸಾತ್ಯಕಿಯೆರೆಗ್. ಉಂದು ಸಾಂಬ ಕುಮಾರಗ್, ಕಂದರ್ಪ ಅನಿರುದ್ಧರೆಗ್” ಪಣ್ಣ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆನೇ ದುಂಬುಡು ದೀಪೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ದೆತೊಂದು, ಸಂಧಿ ವಿಗ್ರಹಿಡ ಓಲೆನ್ ಓದಪಾವೆ.

“ಮಂಗಳ. ಯದುಕುಲತಿಲಕಾ, ಪಾಪಪರಿಹಾರಕ ಮಹಾಪುರುಷಾ, ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರಧಾರೀ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪ್ರಭೂ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದೇವೆರೇ, ಕುಂತಿನ ಈ ಜೋಕ್ಲೆನ ಬಿನ್ನಪೊನು ದಯದೀದ್ ಕೇಣೊಡು. ದೇವಾ ಇರೆನ ಕೃಪೆ ಪಣ್ಣಿ ಸಂಜೀವಿನಿಡಾದ್ ಯೆಂಕುಲು ಬದ್ಕೊಂದುಲ್ಲ. ವನವಾಸ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿತಿನಿಲಾ ಇರೆನ ಅನುಗ್ರಹೊಡೇ! ಇತ್ತೆ ಈರ್, ಕೃಪೆ ಮಲ್ತದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನಾಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಇರೆನ ರೂಪದರ್ಶನೊಗು ಅವಕಾಸ ಕೊರೊಡು.

ದೇವಾ, ಯೆಂಕುಲು ವಿರಾಟ ನಗರಿಡ್ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊನು ಸೊಲಬೊಡು ಮುಗಿತೆದ. ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ನಿಮನೊಡು ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಪತ್ತೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಬತ್ತಿನ ಕೌರವನ್ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗೇ ಸೋಪಾದ್, ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ವಿರಾಟರಾಜೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗೌರವ ಕೊರೊಂದು, ನಮ್ಮ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ತನ ಮಗಲ್ ಉತ್ತರೆಕುಮಾರಿನ್ ಕೊರೈರೆ ಮದಿಮೆ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಲ್ತದೆ. ಈರ್ ದಯದೀದ್ ಇರೆನ ನಿಚ್ಚಯ ಪಣೊಡು. ಈ ಮದಿಮೆ ಪನ್ನಿನ

ನಿಮನೊಡು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇರೆನ ಪಾದದರ್ಶನೊದ ಅವಕಾಸ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಕೊರೊಡು. ಅಪಗನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್‌ದ ಬಂಗೊಲೆನ್ ಮದಪೆರೆಗಾಪಿನಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಉಂಡಾಪಿನಿ! ಎಲ್ಯ ಕಂಜನ್ ಪೆತ್ತ ನಾಡೊಂದು ಬರ್ಪಿಲೆಕ, ಕರುಣಾಮಯಿ ಈರ್ ಇರೆನ ಬಗ್ಗೆರೆಗ್ ತೋಜಿ ಬರೊಡು. ಕಾತೊನೊಡು.”

ಓಲೆದ ಒಕ್ಕಣೆಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್.

“ಆಹಾ! ಧರ್ಮರಾಯನಕ್ಲೆನ ಏಳ್ಗೆದ ಸುದ್ದಿನ್ ಕೇಂಡಿಲೆಕಾಂಡ್. ಅಂಚಿನೇ ಕೌರವನ ಅಲ್ಪೇಸಿ ಬುದ್ಧಿನ್ಲಾ ತೆರಿಲೆಕಾಂಡ್” ಪಣೊಂದು ಅಂಚಿಂಚಿದಕ್ಲೆಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ತೂಲೆ. ತಮ್ಮಲೆ ಪಾಂಡುರಾಜನ ಜೋಕುಲಾಯಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಎಡ್ಲೆ ಸುದ್ದಿ ಬತ್ತಿನೆಟ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಅಮ್ಮೆರ್ ವಸುದೇವಗ್ ತಂಗಡಿ ಕುಂತಿ ಜೋಕ್ಲೆನನೇ ಚಿಂತೆ ಇತ್ತಿನವು ದೂರ ಆಂಡ್... ನಮ ಮುಲ್ಪ ಸುಕೊಟುಪ್ಪುನಗ ಅಕುಲು ಯೇತ್ ಬಂಗೊಡಿತ್ತೆರೆ? ಇತ್ತೆ ಅಕಲ್ಪವುಲಾ ಸುಕೊತ ಸಾದಿಯೇ! ಕಾಲ ಕೂಡ್ಲು ಬನ್ನಗ ಎಡ್ಲೆದ ಮಿತ್ತ್ ಎಡ್ಲೆ ಆಪುಂಡುಗೆ. ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿನಗನೇ ಒಂಜಿ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯೊದ ಅವುಕಾಸ ಬಯ್ಯೆಂಡ್. ಯೆನ ತಂಗಡಿ ಸುಭದ್ರೆನ ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಮದಿಮೆದ ಗಳ್ಳೆ ಕೂಡ್ಲು ಬಯ್ಯೆಂಡ್. ಉಂದು ಬಾರೀ ಸಂತೋಸುದ ಸುದ್ದಿ. ನಮ ಮಾತೆರ್ಲಾ ವಿರಾಟನಗರಿಗ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ಪುಗ.”

ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ದೂತೆರೆಗ್ ಉಡ್ಗಿರೆ ಕೊರ್ಪು, ಸಂದಾಯೊದ ಓಲೆ ಕೊರ್ಪು, ಕಡಪುಡುವೆ.

ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ದಿನ ಎಡ್ಲೆ ಮೂರ್ತೊಡು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಪಿದಾಡ್ಡ್ ಉಪಪ್ಲಾವ್ಯ ನಗರೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಅವು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪೊಸತಾದ್ ತನ್ಕ ಕಟ್ಟಾದಿನ ನಗರ. ಅಲ್ಪ ಬೇತೆಬೇತೆ ರಾಜ್ಯೊದ ರಾಜೆರ್ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಬತ್ತಿತ್ತೆರ್. ದ್ರೌಪದಿನ ಬಂದುಲುಲಾ ಬಯ್ಯೆರ್.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಎದ್ದೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ನಗರ ಅಲಂಕಾರೊಡು ಪೊರ್ಲಾದಿತ್ತೆಂಡ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಗರುಡ ಧ್ವಜ ಇತ್ತಿನ ರಥೊಟು ಬನ್ನಗ ಪೊಂಜೊಲು ಆರತಿ ಮಲ್ತೆರ್. ಜನೊಕುಲು ಮಾತ್ರ ಎದ್ದೊಂಡಿನತ್ತೆ, ಆನೆಲ್‌ಲಾ ಸೊಂಡಿಲ್ ದೆರ್ತ್ ಎದ್ದೊನಿಯ! ಕುದುರೆಲ್ ಸೊರ ಲಕ್ಕಾದ್ ಎದ್ದೊನಿಯ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ರತ್ನೊದ ದೇಸೆ ಪಾಡೊಂದೇ ಎದ್ದೊಂಡೆ. ಜಯಘೋಷೊದ ಸಂಬುರೊಗು ಗಡಿಮಿತ್ತ್ ಇಜ್ಜಿ.

ಕೃಷ್ಣ ಬತ್ತಿನಾಯೆನೇ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತರೊನುವೆ. ರಾಣಿ ದ್ರೌಪದಿಡ ಮೋಕೆಡ್ ಪಾತೆರ್ಪಾದ್ ತನ ರಾಣಿವಾಸದಕಲ್ಯಾಟ್ಟುಗೇ ಆಲೆನ್ ಕಡಪುಡುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ವಸುದೇವೆ, ದೇವಕಿ, ಉಗ್ರಸೇನೆ, ಬಲರಾಮೆ ಮೊಕಲೆನ್ ಮಾತ ಎದ್ದೊಂದು, ಸುಭದ್ರೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. ವಸುದೇವೆ ತನ ಅರುವದೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೆಯಿ ಪೂಜುವೆ. ತಂಕ್ಲೆನ ಎಡ್ಲೆಪಡ್ಲೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ವಯಿಸೊಂದಿನೆಟ್ ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಒವ್ವೇ ಅರಕೆ ಆತ್‌ಜಿಂದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಮ್ಮಲೆಡ ಪಣೊಂಬೆ. ವಸುದೇವಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸಮ್ಮಂದೊದ ಬಿಗು ಕುಸಿತನೆ! ಕೃಷ್ಣಗ್ ತನ ಭಕ್ತೆರ್ನ ಮಿತ್ತ್‌ದ ವಿಶ್ವಾಸೊನು, ಮೋಕೆನ್ ವಸುದೇವೆ ಪುಗಾರುವೆ. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಭಕ್ತೆರ್ನ ಬೇನೆಡ್ ಬೇನೆ ಆಪಿನೆನ್, ಸುಕೊಟು ಸುಕ ಆಪಿನೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಕೃಷ್ಣ, ಅಪ್ಪೆ, ಅಮ್ಮೆ, ಬೊಡೆದಿ, ಜೋಕುಲು ಬಂದುಲು ಮಾತೆರೆಡ್ಲಾ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಭಕ್ತೆರೆನೇ ಪತ್ತಾವೊಂಬಿನೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಆಯೆ ಮಯಣದಂಚ ಕರವುನೆನ್ಲಾ ತೆರ್ಪುವೆ.

ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಕೃಷ್ಣ “ಅಮ್ಮೆರೇ ಈರ್ ಯೆನ ದೂರು ಪಣಂದೆ ಬುದ್ಧಿನಾರತ್ತ್” ಪಣ್ಡ್ ಕುಸೆಲ್

ಪಾತೆರುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಕತೆನ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ್ ತೆರಿಯೊನುವೆ. ಪಾರ್ಥನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಮೆಚ್ಚೊನುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಈಯೇ ಯಂತ್ರ, ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ನಿನ ಗೊಂಬೆಲು. ಗೊಂಬೆಲೆಗ್ ದರ್ಪ ಉಪ್ಪುಂಡ? ಯಂತ್ರೊದ ಗೊಂಬೆ ಯಂತ್ರೊನು ಬುಡ್ಡು ಉಪ್ಪೆರೆ ಸಾದ್ಯೊನಾ?” ಪಣ್ಡ್ ವಿನಯೊಡು ಕೇಣುವೆ.

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕೊದ ಪಂಚತಿಗೆಡ್ ಕೃಷ್ಣೆ “ಗೋಗ್ರಹಣೊಡು ಸೋತಿನ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಬತ್ತೆದುವಾ? ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊರಿಯೆರೆ ಮನಸ್ ಮಲ್ಪುವೆನ?” ಕೇಣ್ಣಗ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆ ಬಗೆಟ್ ದಾಲಾ ಪಣಂದೆ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಇತ್ತೆ ಅಭಿಮನ್ಯು-ಉತ್ತರೇನ ಮದಿಮೆದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬಯ್ಲೆಂಡ್. ಈ ಸಮ್ಮಂದ ನಿಕ್ ಇಸ್ಪ ಪಂಡ್‌ದಾಂಡ ಸುರೂಟು ಮದಿಮೆದ ಲೇಸ್‌ನೇ ಮುಗಿಪುಗ. ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯೆಂಕುಲು” ಪಂಡೆ.

ಕೃಷ್ಣೆ ಮದಿಮೆಗ್ ಒಪ್ಪುವೆ.

“ವಿರಾಟೆ ವಸುನ ವಂಶೊದಾಯೆ. ನಿಕುಲು ಚಂದ್ರವಂಶೊದಾಕುಲು. ರಡ್ಡ್ ವಂಶೊಡುಲಾ ದಾಲ ದೋಷ ಇಜ್ಜಿ. ಸಂತೋಸುಡೇ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತೊನು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ದುಂಬುಗು ಅಭಿಮನ್ಯು, ಉತ್ತರೇನ ಮದಿಮೆದ ಲೇಸ್ ಶಾಸ್ತ್ರೊದ ಪಿರ್ಕಾರೊಡೇ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಮದ್ಮಾಯನ್ ಅಲಂಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಯಾದವೆರ್, ಪಾಂಚಾಲೆರ್, ಮತ್ಸ್ಯೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೇರೊಂದು ರೂಡಿ ಕ್ರಮೊಟೇ ಮದಿಮೆ ನಡಪಾಯೆರ್. ಮೂರ್ತೊದ ಗಳಿಗೆ ಬಟ್ಟಲ್ ದಿಂಜನಗ, ಪುಣ್ಯಾಕ್ಷತೆನ್ ಪಾಡ್ಡ್ ಪೊರ್ಪು ಮಂಟಪೊಗು ಮದ್ಮಾಲ್, ಮದ್ಮಯನ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಮದ್ಮಲೆನ್ ಮದ್ಮಾಯನ ದತ್ತಬರಿಟ್ ಉಂತಾದ್, ಮದಿಮೆದ ಕ್ರಮೊಕ್ಷೆನ್ ನಡಪಾಯೆರ್. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಬಾರೀ ದಾನ ದಕ್ಷಿಣೆ ಪಟ್ಟಿಯೆರ್. ಬತ್ತಿನಾಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಮದಿಮಾಯೆ ಮದಿಮಾಲೆಗ್ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರಿಯೆರ್. ಪೊಂಜೊಲು “ರುದ್ರ ಸಮಾನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಆಲ” ಪಣ್ಡ್ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್.

ಮದಿಮೆಗ್ ಬತ್ತಿನಾಕುಲು ಮದ್ಮೆದ ಗಡ್ಡ್, ಗಮ್ತಾನ್, ಪುಗಾರೊಂದೇ ಪೋಪಿಲೆಕ ವಿರಾಟೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸಮ್ಮನೊಡು ಕುಸಿ ಮಲ್ತೆದಿತ್ತೆ. ಮದಿಮೆದ ನಾಲನೇ ದಿನ ಇರ್ಲೆಡ್ ಮದಿಮಾಲ್ ಮದಿಮಾಯನ್ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಮೆರಣ್ಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಏನನೇ ದಿನ ‘ನೀರ್ ಮೀಪಾವುನ’ ಕ್ರಮ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಪನ್ನೀರ್‌ದ ಬಂಗಾರ್ಡ್ ಬಾಜನೊಲೆಡ್, ಕುಂಕುಮೊದ ನೀರ್‌ದ ಕೊಡಪಾನೊಲೆಡ್ ಓಕುಳಿದ ಕ್ರಮ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಕಸ್ತೂರಿ ಪನ್ನೀರ್‌ದ ಪರಪುಡು ದಿಕ್ ದಿಕ್ಲೆಡ್ ಕಮ್ಮೆನ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್. ದೇವತೆಲೆನ ಲೋಕೊಗ್ಲಾ ಈ ಕಮ್ಮೆನ ಮುಟುಂಡು.

ಇಂಚ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮದಿಮೆ ಬಾರೀ ಗಡ್ಡೆಡೇ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಅಕೇರಿಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಮದಿಮೆ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಕರುಣೆದ ಕಡಲಾಯಿನ ನಿನ ಪಾದ ದರ್ಶನೊಡು ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಏಳ್ಗೆ ಇಚ್ಚಡಿ ಆಂಡ್. ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯೊನು ಅಡವು ದೀದ್ ಸತ್ಯೊನು ಕಾತೊಂದು ಬಯ್ಲೆ.”

ಕಡೇಕ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ಷೆಗ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಡ್ ನಚ್ಚೊನುವೆರ್.

* * *

ಉದ್ಯೋಗಸೃಷ್ಟಿ

ಕೌರವೆ, ಅರ್ಜುನೇರ್ ಕೃಷ್ಣನಲ್ಲ

ಜನಮೇಜಯ ರಾಜಾ, ಕುಂತಿ ಜೋಕ್ಷೆನ ಏಳ್ಗೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ.? ಮಾತಲಾ ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆನೆ! ಅಕಲ್ಲ ಆಯಗ್ ಆತ್ಲಾ ಮೋಕೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಮೆನ್ ವೇದೊಲೆಗೇ ಪಣ್ಯೆರಾಪುಜಿ. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಮೈಮೆದಾಯೆ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ತನ ಮೈಮೆದ ಮಟ್ತ್ ತೋಜಾವುಜೆ! ಆಯಗ್ ಅವು ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ತನಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಿರಯೊಡು ಒಂತೆ ಮಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣಿನೆಕಾದ್, ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರ್ದೆ.

ಇಂಚ ಕೃಷ್ಣನ ಗುಣೊಕ್ಷೆನೇ, ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಆಯನ ನಡಕೆದ ಬಗೆನೇ ಪಣೊಂದು ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ಕತೆನ್ ದುಂಬರಿಪುವೆರ್.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಬೆ ನಡಪಾವೊಂದಿತ್ತೆ. ದಿಂಜ ಜನ ರಾಜೆರ್ಲ ಇತ್ತೆರ್. ಅಕಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣೆ ದುಂಬುದ ರಾಜಕಾರಣೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪಾತೆರ್ದೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯೆ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು ಬಾರೀ ನಸ್ತಕಸ್ತ ಅನ್ವೇಸಿಯೆ. ಕಾಡ್ಡ್ ಅಯಡಪ್ಪ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಬಯಂಕರ ಬಂಗೊಡೇ ದಿನ ದೆತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ಆ ಬಂಗೊದ ದಿನೊಕುಲು ಪಿರ ಒರಿದ. ನನ ದುಂಬುಗು ಆಕ್ಲೆಗ್ ನಾಡ್ಡ್ ನಿಲೆ ತಿಕ್ಕೊಡು. ಅಕಲ್ಲ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಿರ ಕೊರ್ಪಾವೊಡು. ಉಂದೆಕ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಪಣ್ಣೆ.”

ದುಪದ ರಾಜಿ, “ದೇವಾ, ನಿಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತೆ? ಯೆಂಕ್ಷೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೇಣುವ? ಪಾಂಡವೆರ್ಲಾ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಡೆ ಮಾತಲಾ ನಿಕ್ಕೇ ಸೇರ್ದಿನವು. ಆಕ್ಷೆನ್ ಒರಿಪುನಲಾ ನಿನ ಕೈಯಿಟೇ ಉಂಡು. ಯೆಂಕುಲು ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಈ, ಕಾರ್ಡ್ ತೋಜಿಪಾಯಿನೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ತರೆಟ್ ತುಂಬೊಂದು ನಡಪಾವ” ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಂಚಾಂಡ ಸುರೂಟು ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪಿಲೆಕ ಕೌರವಡ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗ್ ಯೋಗ್ಯರಾಯಿನಕ್ಷೆನ್ ಕಡಪುಡೊಡು. ಅಂಚಿನೇ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣನಂಚಿನಕಲ್ಲ ಮನಸ್ ನಮ ಎಡ್ಡೆ ನಡಕೆಡ್ ಮೆಚ್ಚಾವೊಡು. ಕೌರವನ ಮನಸ್‌ಡಿತ್ತಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಆತೆಕ್ಲಾ ಆಯೆ ಒಪ್ಪಂದೆ ತತ್ತ್ ನಡತ್ತೆಡ ಯುದ್ಧೋನೇ ಸರಿ.”

ಬಲರಾಮಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿ ಸರಿ ತೋಜುಜಿ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕ ಮರಾ? ಕೌರವೆ ಉಂದೆಕ್ ಒಪ್ಪುನಾಯೆನೇ ಅತ್ತೆ. ಜೂಜುದ ನೀತಿದಂಚ ಧರ್ಮರಾಯೆ ರಾಜ್ಯೊನು ಕಳೆವೊಂಡೆ. ಇತ್ತೆ ಕೌರವೆ ಕುಡ ಜೂಜುಗು ಲೆಪ್ಪೊಲಿ. ಅತ್ತೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಲಿ. ಅವು ಆಯನ ಇಸ್ಸೊಗು ಬುಡ್ಡಿನವು. ಯೆಂಕ್ ಕೌರವಡ್ ದಾದಲಾ ತಪ್ಪು ಆಯಿಲೆಕ ತೋಜುಜಿ.”

ಬಲರಾಮನ ನುಡಿ ಸಾತ್ಯಕಿಗ್ ಸರಿ ತೋಜುಜಿ.

“ಬಲರಾಮಾ, ಎಡ್ಡೆ ಪಂಡ! ಯೆನ ದಿಸ್ಪಿಡ್ ಕೌರವೆ ನೀಚಿ! ಆಯನ್ ವಯಿಸೊಂದು ಪಾತೆರುವತ್ತೆ? ಗುಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕಿಲೆಗ್ ಕತ್ತಲೆನೇ ಇಸ್ಸ ಆಪುಂಡತ್ತೆ?

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಇತ್ತೆ ಬಲರಾಮನ ಪಾತೆರ ಬೊಡ್ಡಿ. ಈ ನೂದು ಜನ ಕೌರವೆರೆನ್ ಮುಗಿಪುನಂಚಿ ಅಲಚನೆ ದೀಲ. ಸಾಮೋಪಾಯ ಸರಿಯತ್. ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ನು ಸುಬಾವು ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಜ್ಜ? ಸಾಮೋಪಾಯೊಗು ಬಗ್ಗಂದಿನಕ್ಲೆಡ ಕತ್ತಿಡೇ ಪಾತೆರೊಡು. ಧರ್ಮರಾಯಾ ಈ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ ಸಾದಿನೇ ಪತ್ತಾಲ. ಕಾಳಗೊಡು ಪಗೆನಾಯನ ನೆತ್ತಿಗ್ ಹಾಕ್‌ದ್ ರಾಜ್ಯೊನು ದೆತೊನೊಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಬೆರಣೆರ್ನಂಚಿ ನಿಸಲ್ಗ್ ವಿಭೂತಿ ಪೂಜೊಂದು, ದರ್ಭೆ ಪತೊಂದು, ದಾನ ಕೇಣೊಂದು ಕೌರವಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಯಕುನತ್.”

ದುಪದೆ ತೆಲಿಪುವೆ. ಆಯೆಲ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಪಾತೆರೊನ್ ಒಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರೊದಂಚಿ ಕೌರವಡ ರಾಜ್ಯ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗ್ ಜನ ಕಡಪುಡುನೆಕ್ ಒಪ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣಲಾ ಉಂದೆಕೇ ಒಪ್ಪುವೆ. ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ತನ ಮಿತ್ರರಾಯಿನ ರಾಜೆರೆಡ ಸಾಯ ಕೇಣುನ ಓಲೆ ಬರೆಪಾವೊಡು. ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ರಾಜಿ ಪಂಚಿತಿಗಿದ ಪ್ರಯೊತ್ಸಲಾ ಮಲ್ತೊಡು” ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್, ದಿಂಜ ಚರ್ಚೆಗ್ ಅವಕಾಸ ಕೊರಂದೆ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ ಯೆಂಕುಲು ಬಯ್ಲಿನಿ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮದಿಮೆಗ್. ರಾಜಕಾರಣೊದ ಚರ್ಚೆ ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ. ಬೊಕ್ಕ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತಂಡ ಯೆಂಕ್ ಪಂಡ್ ಕಡಪುಡ್ಲ. ಬರೆ” ಪಣ್ಡ್, ಪಾಂಡವೆರೆನ್, ದ್ರೌಪದಿನ್, ಸುಭದ್ರೆನ್ ಹರಸ್ದ್, ದುಪದನ್ನ, ವಿರಾಟರಾಜನ್ನ ಲೆಪುಡಾದ್, “ನಿಕುಲು ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜತೆಟ್ ಉಪ್ಪಲೆ. ಕೌರವನಡೆಗ್ ರಾಯಭಾರಿನ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಚೆಪ್ಪುನ ಇಲ್ಲ್, ಉಣ್ಣಿನ ವಣಸ್ ಮಾತೆನ್ನ ಸುರೂಟೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪಲೆ. ಗೊತ್ತಾಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಣೆಲ.

ಕೃಷ್ಣ ತನ್ನಕ್ಕೆನೊಟ್ಟುಗು ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಾಡುವೆ. ದುಪದೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕೊನೆ ತನ ಪುರೋಹಿತೆರೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ.

ಈ ನಡುಟು ರಡ್ಡ್ ಕಡತಾಕುಲ್ಲಾ ತಂಕ್ಷೆನ ಮಿತ್ರರಾಯಿನ ರಾಜೆರೆಗ್ “ಯುದ್ಧ ಮಿನಿ ಆಂಡ ಸಾಯ ಮಲ್ತೊಡು” ಪಣ್ಣಿನ ಓಲೆ ಕಡಪುಡುವೆರ್. ಬಾರೀ ಸಂಕಡ್ ರಾಜೆರ್ ಒಪ್ಪಿಗಿನ್ನಾ ತೆರ್ಪಾವೆರ್! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಕಡೆಕ್ಲಾ ಸೈನ್ಯ ಸೇರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೆರಿನ ಕೌರವೆ ತನ್ನಕ್ಕೆನ ಜತೆಟ್ ಕುಲ್ಲುದು ಯೋಜನೆ ಪಾಡುವೆ. ಆಯಗ್ ಕೃಷ್ಣ ತನ ಕಡೆಕ್ ಬತ್ತಂಡ ಆವುಂದು ಉಂಡು. ಅಂಚ ತಾನೇ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪೋದು ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯ ಕೇಣುನ ಯೋಜನೆ ಪಾಡೊಂದು ಪಿದಾಡುವೆನೆ!

ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಕಡತ ಗೂಢಚಾರೆರ್ ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಮುಟ್ಟಾವೆರ್. ಆಯೆ ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಕೃಷ್ಣನ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಅಂಚ ಕುಸಿಟೆ ಪಿದಾಡ್ತಿನ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಾದಿಡ್ ಶುಭ ಶಕುನೊಲೇ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ಶುಭಶಕುನೊದ ಪಕ್ಕಿ ಹಂಗ ತರೆತ ಮಿತ್ತಾಡ್ ಬಲತ್ತ ಬರಿಕ್ ಪಾರ್ಂಡ್. ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡ್ ಜಿಂಕೆಲ್ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್. ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಎತ್ತನಗ ಮನಸ್‌ಡ್ ಗೆಲ್ತಿನೇ ಉರೊಂದುಂಡು.

“ವೇದ ಉಪನಿಷತ್‌ಗ್ಲಾ ದಕ್ಕಂದಿನ ಕೃಷ್ಣನ ನಗರನೇ ದ್ವಾರಕೆ. ಉಂದು ನೆಮ್ಮದಿದ ನಿಲೆ.”

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಅರಮನೆಕ್ ಬನ್ನಗ ಕೃಷ್ಣ ಮಂಚೊಡು ಜೆತ್ತೆದುಪ್ಪುವೆ. ಆಯನ್ ಲಕ್ಕಾವೆರೆಗ್ ಮನಸಾಯಿಜಿ. ಆಯಗ್ ಎಚ್ಚರ ಆಪಿನೇಟ ಕಾರ್‌ದ ಬರಿಟ್ ಕಾತ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುನ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಆತಾನಗ ಕೌರವೆಲಾ ಬರೆ. ಆಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ತರೆತ ಮಿತ್ತ ಬರಿಟ್ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಒಂತೆ ಪೊರ್ತುಡು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಎಚ್ಚರೆ ಆಂಡ್. ಮೆಯಿಮುರಿ ದೆತ್ತೊಂದು ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ಅಪಗ ಎದುರುಡು ಕುಲ್ಲುನ ಅರ್ಜುನೆ ತೋಜುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಪಿರ ತಿರುನಗ ಕೌರವೆ ತೋಜುವೆ. ಅರ್ಜುನನ ಮೋನೆಡ್ ಸಂತೋಸುದ ಕಳೆ ತೋಜಿಂಡ್. ಆಂಡ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೋನೆಡ್ ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಮಚ್ಚೆರೊದ ನಿರೆಲೇ ತೋಜಿಂಡ್.

ಕೌರವೆ ಸುರೂಟು ಪಾತೆರುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾದವೆರ್-ಕೌರವೆರೆಡ್ ಒವ್ವೊಂಜಿ ಬೇದೊಲ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಆಯಿನೆಡ್ತಾವರ ಯಾನ್ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನೆಟ್ಲೆ ವಾ ತಪ್ಪುಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಮಿತ್ರರ್ ಯೆಂಕ್ ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಪಣ್ಯೆರೆಗುಂಡು. ದಾಯಾದಿಲಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆನ, ಕೌರವೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ ನಡುಟು ಮನಸ್ ಕಲಂಕ್‌ದಾಂಡ್. ರಾಜ್ಯೊಗಾದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ಸಂದರ್ಪು ಬಯ್ಯಂಡ್. ಅಂಚ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ನಿನ ಸಾಯ ಬೋಡು. ಅವ್ವೆನೇ ಕೇಣ್ಯೆರಾದ್ ಬತ್ತೆದೆ.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಕೌರವೆಗ್ ಪಣ್ಯೆ.

“ಕೌರವೇಶ್ವರಾ ಕೇಣ್ಣ, ರಾಜ್ಯೊಗಾದ್ ಯುದ್ಧ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೇತೋ ರಾಜೆರೆನ ಕೈ ಪತ್ತೆದಲಾ ಯೇರೆನ್ ಮೆಚ್ಚಿದೊಲು ಪಣ್ಣ. ಯೇರ್ನ ಜತೆಟ್ ಸರಿಟ್ ಸಂಸಾರ ಮಲ್ತೆದೊಲು ಪಣ್ಣ. ಯೇರಾಂಡಲಾ ರಾಜೆ ಸೈತಿನಪಗ ಸಹಗಮನ ಮಲ್ತೆದೊಲ ಪಣ್ಣ. ದಡ್ಡರಾಯಿನ ರಾಜೆರೆಗ್, ಆಲೆನ ಅಂಗಲಾಪ್ಪುಡಾದ್ ಇಚಾರ ಸಗ್ಗಿ ಆಜಿದ್ ಪೋಪುಂಡು. ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಸಾಸಿತ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದು ಅಕಲ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಪಗೆ ದಗೆಟೇ ನಡತೊಂದು ನರಕೊಗು ಪೋಪೆರ್.”

ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಕೌರವಾ, ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಲೋಕೊದ ಜನೊಕುಲು ನಿಕಲ್ ಬಗೆಕ್ ದಾನೆ ಪಣುವೆರ್‌ಂದ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ರಾಜ್ಯೊಗಾದ್ ಮೆಗೈಪರಯನ ಜೋಕುಲು ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ತೆದ್ ಮಣ್ಣೊ ಮುಕ್ಕಿಯೆರ್ ಪಣ್ಣ ಪಣ್ಣಜಿರಾ? ಆಯಿನೆಡ್ತಾವರ ನಿಕಲ್ ನಡುಟು ಲಡಾಯಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅಂದ್‌ಬಂದುಲಾದ್ ಎಡ್ಡೆಡ್ ಬದ್ಕಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂದು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಆನಂದ ಆವೊಡು. ಲಡಾಯಿ ಪತ್ತಾವುನ ಚಾಡಿಚಂಗಾಯಿದಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರೊನು ನಂಬೊಡ್ಡಿ. ಕುರಿಕ್ಲೆನ್, ಬೋರಿಲೆನ್, ಕೋರಿಲೆನ್ ತಾಡೊಂದು, ತಾಂಟೊಂದು, ಸೈಯೆರೆ ಬುಡ್ಡು, ಗಮ್ಮತ್‌ಡ್ ನೆಕೆರುನ ಜನೊಕುಲುಲಾ ಉಲ್ಲೆರ್. ಅಂಚಿನಕುಲು ನಿಕ್ಲೆನ್ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬುಡ್ಡು ತನ್ಮುಲು ಜಾರೊಂಬೆರ್. ಕಡೇಕ್ ಲಡಾಯಿಡ್ ನೋತೊಂದು ಲಗಾಡಿ ಪೋನಗ ಜನೊಕುಲು ನಿಕ್ಲೆನೇ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್!”

ಕೌರವೆ ಬಿರ್ಲೆ ಪಣ್ಯೆ. “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್, ಧರ್ಮ ಪಾಠ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗ್ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯೆಜಿ. ಹರಿಕತೆ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊದ ಬಯಕೆ ಸಾಜನೆ. ಯೆಂಕುಲು ಇರ್ವೆರಾ ನಿಕ್ಯೆ ಸಮಾನೆರೇ. ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಇರುವೆರೆಗ್ಲಾ ಈ ಸಾಯ ಮಲ್ಪೊಡು.”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣೆ ತೆಲ್ಲೆ.

ಕಡೆಕ್ ಅರ್ಜುನಡ, “ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯಿನ ಜಂಬರೊನ್ನ ಪಣ್ಣ” ಪಂಡೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ಮೆತ್ತನೆದ ದನಿಟ್, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆನ್ನವುಲಾ ದುರ್ಯೋಧನನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನೇ. ನಿನನ್ ಸುಗಿಪುನೆನ್ ಕೇಣುನನೇ ಯೆನ ರೀತಿ. ಯೆಂಕ್ ಬೇತೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬೊಡ್ಡಿ.”

“ಅಂಚಾಂಡ ಇರುವೆರಾ ಯೆನ ಸಾಯಸಕಾಯ ಕೇಣ್ಯೆರೆ ಬಯ್ಯೆರ್. ಆವಡ್. ಯಾನ್ ಒರಿ ಒಂಜಿ ಗುಂಪು. ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ನನೊಂಜಿ ಗುಂಪುಡು ಕೃತವರ್ಮೆ, ಬಲರಾಮೆ ಬೊಕ್ಕ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಹಾಸೇನೆ ಉಪ್ಪುಂಡು. ಅಕುಲು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅರ್ಜುನಾ ನಿಕ್ಯೆ ಯೇರ್ ಬೋಡಾ ಆಕ್ಲೆನ್ ಅಜತೊನ್ನ.”

ಅರ್ಜುನ ವಾ ಅನ್ಯಾನ ಇಜ್ಜಂದೆಲಾ ಪಣೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೌರವರಾಯಗ್ ನಿಕಲ್ನ ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾದವ ಸೇನೆನ್ ಸಾಂಕುನ ಸಾಮರ್ಥಿಗ್ ಉಂಡು. ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತು ಇಜ್ಜಂದಿನಕುಲು! ಕಾಡ್ಡ್ ತಿರೊಂದಿತ್ತಿನಕುಲು! ಯೇರೆನ್ನಾ ಸಾಂಕುನ ಸಾಮರ್ಥಿಗ್ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಈ ಒರಿಯೆ ಯಾವು.”

ದುರ್ಯೋಧನೆ ನಡುಟ್ ಬಾಯಿ ಪಾಡ್ಲೆ. “ಇಚ್ಚೆನ್ ದೆಂಗಾವೊಡು ದಾಯೆಗ್ ಕೃಷ್ಣಾ? ನಿಕ್ಕ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ದಿಂಜ ಮೋಕೆ. ಪಾರ್ಥಡ ಬಾರೀ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ. ನಿಕ್ಕ್ ಕೌರವೆರೆಂಕುಲು ಯೇಪೊಲ ಪಿದಾಯಿದಾಕುಲತ್ತ? ಉಪ್ಪಡ್, ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ. ಈ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ ಪಂಡ ಅತ್ತ?”

“ಅಂದ್, ಕೌರವಾ. ಈತ್ನೇಟ ಯಾನ್ ಸಗ್ಗಿ ತೋಜಿಪಾದಿನಿ ನಿಜ. ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್ದ್, ಯೇತೋ ಬೀರಬಿಂಕೊದಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಿನಿ ನಿಜ. ಯೆನ ಮಾಮೆ ಕಂಸನ್ ಸೋಪಾದ್, ಕೆರಿನಿ ನಿಜ. ಕಾಲಯವನೆ, ದಂತವಕ್ತೆ, ಮುರೆ, ನರಕೆ, ಕುಂಭೆ, ಸಾಲ್ವೆ, ಹಂಸೆ, ಡಿಬಿಕೆ, ಪೌಂಡ್ರಕೆ, ಬಾಣೆ ಇಂಚೆತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತ್ದಿನಿ ನಿಜ. ಉಂದು ಮಾತ ಆದ್ ಪೋತಿನ ಸಾದಗೊಲು. ಇಂಚ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್ಮಲ್ತ್ದ್ ಯೆನ ಸಗ್ಗಿ ಕಮ್ಮಿ ಆತ್ಂಡ್. ಯೆನ ಚಕ್ರಾಯುಧ ಇತ್ತೆ ಪ್ರೇಜನೊಗು ಬರಂದೆ ಭಂಡಾರೊಡು ಬೂರೊಂದುಂಡು. ಇತ್ತೆ ಯಾನೊರಿ ಬೇಲೆಗ್ ಆವಂದಿನಾಯೆ, ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜಂದಿನಾಯೆ ಆದುಲ್ಲೆ!”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ತಾನ್ ಬತ್ತಿನ ಬೇಲೆ ಆಂಡ್ಣೆನಾತ್ ಸಲ್ಮಿತ ಆಂಡ್. ಆಯೆ ಬಲರಾಮೆ, ಕೃತವರ್ಮಾದಿ ಯಾದವೆರೆನ್ ಮಾತ ತೂದು, ಪಾತೆರ್ಪಾದ್ ಬೇಗೊಡೆ ಪಿರತಿರುವೆ.

ಆಯೆ ಪೋಯಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಪಣೆ.

“ದಾನೆ ಅರ್ಜುನಾ, ಕತ್ತಿನ್ ಬುಡ್ಡು ಕತ್ತಿದ ಪುಡಿನ್ ಅಜತೊಂದ ಅತ್ತ? ಅತ್ತ, ಮಾಮಲ್ಲ ಯಾದವ ಸೇನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಲಡಾಯಿಗಾವಂದಿನ ಯೆನನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೇಣೊಂಡ? ನಿಕ್ಕ್ ಅಕಲ್ ಕಮ್ಮಿ! ಮರ್ಲೆ ಬುದ್ಧಿ! ಇಂಚ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ನಿನ ಪರಯನಾಕ್ಲೆಡ ಪಣ್ಂಡ ಆಕುಲು ನಿನನ್ ಮರ್ಲೆ ಪಣ್ಣೇ ಪಣಯೆರ?”

ಅರ್ಜುನ ಕಿಸಕಿಸ ತೆಲಿಪುವೆ. ಸಲಿಗೇಡೆ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಣೆ.

“ಮುರಾರೀ, ಯೆನಡ ದಾಯೆಗ್ ನಾಟಕೊದ ಗೊಬ್ಬು? ಯಾನ್ ನಿನ ಗರಡಿದನೇ ಶಿಷ್ಯೆ ಅತ್ತಾ? ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ನಿನ ಅಂತರಂಗ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದ್ಂಡ್. ಉಡಲ್ಪ ಸೊರದನಿತ ಪರ್ಷಯ ಉಂಡು. ಯೆನ ಪರಯನಕುಲು, ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಯೆನನ್ ಮರ್ಲೆ ಪಣ್ಣ್ ಗ್ರಯಿಪುವೆರ? ನಿನ ಮೈಮೆ ಆಕ್ಲೆಗ್ ದಾನೆ ತೆರಿಯಂದಿನನ?”

“ಅಂಚತ್ತ ಅರ್ಜುನಾ, ಯಾನ್ ನಿಜ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ್ನವು ಕಾಲಿ ಕೈ. ನಿಕಲ್ಪಪ್ಪ ಇತ್ತೊಂದು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಅಲ್ಪ ಬತ್ತಾದ್, ನುಪ್ಪು ದಂಡೊಗು ಉಪ್ಪೆರೆ ಯೆಂಕ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ನನೊರೈನ ಹಂಗೆಗ್ ಬೂರುನ ಇಸ್ಸದಾಯೆ ಯಾನತ್ತ. ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಎನನ್ ದೇವೆರ್ಂದ್ ತೆರಿದರ್. ಆಂಡ ಯೆನಡ ದೈವಾಂತೊನೇ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಯಾನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬತ್ತಾದ್, ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ ಪಣ್?”

ಅರ್ಜುನ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರೊಂದು ಪಣೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ ಈ ದೇವೆರ್ ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ. ದೇವೆರೆನ ದೇವೆರ್! ಈ ದೇವೆರೆನ್ ಪುಗಾರೈರೆ ವೇದೊಲೆಗ್ಲಾ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಅವು ಉಪ್ಪಡ್. ಯೆಂಕುಲು ಭಕ್ತೆರ್. ಈ ಭಕ್ತೆರೆನ ಸೇವಕೆ! ದುಂಬುಗು ನಡಪುನ ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆನ ರಥೊತ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನೊಡು.”

ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರ್ದಿನ ಅರ್ಜುನನ್ ಮಿತ್ತ್ ದೆರಿನ ಕೃಷ್ಣೆ ತೆಲ್ವವೆ. ಭಕ್ತೆರ್ ಬಗ್ಗದ ಕೃಷ್ಣನ ಮೋಕೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ತೀರಂದ್. ಅಹಂಕಾರ ಇಜ್ಜಂದೆ ಭಕ್ತೆರ್ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಆಯೆ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿನ ಇಲ್ದದ ಬಾಕಿಲ್ ಕಾಪುನೆಕ್ ಒತ್ತೊಂದಿನ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಅತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊತ ಸಾರಥಿ ಆವೆರೆಗ್ ಸಂತೋಸುಡೇ ಒಪ್ಪೊಂಡೆ. ಅರ್ಜುನನೊಟ್ಟುಗು ಉಪಪ್ಪಾವ್ಯ ನಗರೊಗು ಬತ್ತೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಭಕ್ತೆರ್ ಎದೊಂಡೆರ್. ತನನ್ ಅಕುಲು ಸುಗಿಪುನಗ, ಕೃಷ್ಣೆ “ಯಾನಿತ್ತೆ ಪಾರ್ಥನ ಸಾರಥಿ” ಆತೇ ಪಣೊಂದು ನಯ್ಮನೆದ ತೆಲ್ಕೆ ತೆಲ್ಪುವೆ.

ಸಂಜಯ ರಾಯಬಾರಿ

ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಓಲೆ ಓದಿನ ಶಲ್ಯರಾಜೆ ತನ ಸೇನೆನ್ ಪತೊಂದು ಉಪಪ್ಪಾವೊದ ಕಡೆಕ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ಪುವೆ. ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ಸುರೂಟು ತೆರಿನಾಯೆ ಕೌರವೆ. ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಲಾಡಿಗ್ ಶಲ್ಯನ್ ತನ ಕಡೆಕ್ ಒಯ್ತೊನುನ ಯೋಜನೆ ಪಾಡುವೆ. ಶಲ್ಯೆ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನ ಸಾದಿ ದೂರೊದನೆ. ಈ ದೂರೊದ ಸಾದಿಡ್ ಅಲ್ಪಲ್ಪ ಬುಡಾರೊದ ಅಟ್ಟಣೆನ್ ತಾನೇ ಮಲ್ಲ ಮುಟ್ಟೊಡೇ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥೊತಕ್ಲೆಗ್, ಕಾಲಾಳುಲೆಗ್ ಮಾತ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಲ್! ಗಡ್ಡ್ ವಣಸ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಲ್! ದಿನೊಡ್ಡುದಿನೊಲಾ ಐಬೋಗದನೇ ಬುಡಾರೊದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಲ್!ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಈ ಮಾತ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಗುಟ್ಟು ಬುಡ್ಡು ಕೊರೊಂದೇ ಇತ್ತೆಜೆ!

ಶಲ್ಯಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು. ಅಂಚಿನೇ ಅಚ್ಚಿರ! ಉಂದು ಮಾತ ಅಚ್ಚಿಕ್ಲೆ ಯೇರ್ವು ಪಣಿನೆ ಅಚ್ಚಿರ ಎಚ್ಚೊಂದೇ ಪೋಂಡು. “ಈತೊಂಜಿ ಅಚ್ಚಿಕ್ಲೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತಿನಾಕುಲು ಯೇರ್? ಕೌರವೆನ್? ಧರ್ಮರಾಯೆನ್? ಯೇರೇ ಆವಡ್, ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಮುತಾಲಿಕೆರ್ ದುಂಬು ಬತ್ತೆ ಪಣೊಡೇ” ಪಣ್ಣ್ ಡಂಗುರ ಸಾರಿದ್ ಪಣ್ಣಾವೆ.

ಅಪಗ ಕೌರವೆ ತೆಲ್ತೊಂದು ಶಲ್ಯನಡೆಗ್ ಬರ್ರೆ. ಶಲ್ಯೆ ಆಯನ್ ತರೊಂದು,

“ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ನಿಕ್ಲೆ ದಾದ ಬೋಡು ಕೇಣ್ಣ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ನಿನ ಹಂಗ್‌ಡ್ ಉಲ್ಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಯಾನ್ ತೀರಾವೊಡತ್ತೆ?” ಪಂಡೆ.

ಕೌರವೆ, “ಮಾಮೆರೇ ಈರ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋಪಿನ ಯೋಚನೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ದಯೆ ಮಲ್ಪೊಡು. ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆಂಕ್ ಬೆರಿಸಾಯೆ ಕೊರೊಡು. ಇರೆಡ ಯಾನ್ ಕೇಣೊಂಬಿನಿ ಈತೆನೇ” ಪಣ್ಣಗ ಶಲ್ಯಗ್ ಒರಾನೆ ಇಚ್ಚಿಡೆಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂಡಿನ ಅನ್ವವೊ ಆಂಡ್.

“ಕೌರವಾ, ಈ ಯೆನ ಅರುವದೆ. ಅಂಚಿನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ಅರುವದೆನೆ. ಯೆಂಕ್ ನಿಕುಲು ಇರುವೆರ್ಲಾ ಬೋಡಾಯಿನಾಕುಲೇ! ಆಯೆಲಾ ಯೆನಡ ಬೆರಿಸಾಯೆ ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಯಾನ್ ಬಯ್ಲಿನಿ. ಇತ್ತೆ ಈ ಯೆನ ಪ್ರಯಾಣೊದ ಸುಕೊಕು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೆದ್ ಯೆನನ್ ನಿನ ಹಂಗ್‌ಡ್ ಪಾಡಿಯ. ಈ ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಕೊರೊಡಾಯಿನವುಲ ಸರಿಯೆ. ಅಂಚಾದ್ ಯಾನ್ ನಿನ ಕಡೆಕೇ ಸೇರೊನುವೆ” ಪಣ್ಣ್ ಒಪ್ಪುವೆ.

ಶಲ್ಯೆ ತನ ಸೇನೆನ್ ಕೌರವಗ್ ಒಪ್ಪಾಗಿನ ಕೌರವಗ್ ಗೆಂದಿನಾತ್ ಕುಸಿ!

“ಕೌರವಾ, ಸೇನೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋಲ. ಯಾನ್ ಪಾಂಡವೆರೆನಡೆಗ್ ಪೋದು ಅಕ್ಷೆನ್

ಪಾತೆರ್ವಾನ್ ನಿನ್ನಡೆಗೇ ಪಿರ ಬರ್ರೆ. ಸಂಸಾರ ಪಣ್ಣಿ ಮರೊಕು ಬಂದುಲೆನ್ ತೂದು ಪಾತೆರುನನೇ ಫಲಪರ್ಂದ್ ಅತ್ತೆ? ಪಾಂಡವರೆನ್ ತೂದು ಪಾತೆರ್ವಾವಂದೆ ದಿಂಜ ಸಮಯ ಆತ್ಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಪೋದು ಬರ್ರೆ” ಪಂಡ್ ಪಾಂಡವರೆನಡೆಗ್ ಪಿದಾಡುವೆ.

ಶಲ್ಯನ್ ಪಾಂಡವರ್ ಗೌರವೊಡು ಎದೊನುವೆರ್. ಸಾದಿಡ್ ಆಯಿನ ಪೋಯಿನ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಶಲ್ಯನೇ ತೆರ್ವಾವೆ. ಕೌರವೆ ಬುದ್ಯಂತಿಕೆಡ್ ಶಲ್ಯನ್ ತನ ಪಕ್ಷೊಗು ಸೇರಾವೊಂಡಿನೆನ್ ತೆರಿದ್ಲ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಮದಾನೊಡೇ ಉಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ಶಲ್ಯಗೇ ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಬೇಜಾರ್. ಅಂಚ ಆಯೆನೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಒಲ್ಲ ಇತ್ತೆಡ ದಾನೆ? ನಿಕ್ಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊದ ಬಾಗ್ಗೆ, ಕುಡ ಬರ್ರಿನೆಟ್ ಯೆಂಕ್ ಅನಾನ್ ಇಜ್ಜಿ. ಸತ್ಯೊನು ಒರೊಂದು ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊ ಕಾಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಜ್ಜಾತ್ವಾಸೊಡು ಕಸ್ಪ ಬತ್ತರ್. ನನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಜಯ ಆಪುಂಡು. ವೃತ್ರಾಸುರನ್ ಕೆರ್ದ, ಅಪವಾದೊಗು ತಿಕ್ಕಿನ ದೇವೇಂದ್ರನೇ ರಾಜ್ಯೊನು ಕಳೆವೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡ್ಲಿತ್ತೆದ್, ಶಚೀದೇವಿಡ್ಲಾದ್ ಕುಡ ಮಾತೆನ್ನಾ ಪಿರ ಪಡೆವೊಂದುಜೆನೆ? ಇಂದ್ರಸ್ಥಾನೊಗು ಬತ್ತಿನ ನಮಷಗೇ ಋಷಿಶಾಪ ತಾಗಲೆಕ, ನಿನ ಪಗೆನಕುಲ್ಲಾ ನಾಶ ಆದ್ ನಿಕ್ಕ ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಂಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಾಲಾ ಪಾತೆರುಜೆ. ಆಯೆ ಬೇತೆನೇ ಪಾತೆರ್ರೆ.

“ಮಾಮೆರೇ, ಯುದ್ಧ ಆಂಡ, ಒಂಜೇಳ್ಳ ಈರ್ ಕರ್ಣ್ ಸಾರಥಿ ಆಪಿನ ಅವಕಾಸ ಬತ್ತೆಂಡ, ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಡ್ ಆಯನ ಮನಸ್ಗ್ ಬೇನೆ ಆಪಿಲೆಕನೇ ನಡತೊನೊಡು. ಈರ್ ಕೌರವನ ಕಡೆಟ್ ಇತ್ತೆದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತರ್ದಲಾ, ಯೆಂಕುಲೇ ಗೆಂದುಲೆಕ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೊಡು.”

ತನಡ ಗೌರವ ದೀವೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚ ಕೇಣೊಂಡಿನೆಕ್ ಶಲ್ಯ ಒಪೊಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಕುಲು ಮಾತೆರ್ವಾನ್ ಗೌರವೊಡೇ ಶಲ್ಯನ್ ಕಡಪುಡ್ಲ ಕೊರ್ರೆರ್.

ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರಾಜೆರ್ನ್ ಸೇನೆಲ್ ಬಾರೀ ಸಂಕೆಡ್ ಬತ್ತೆದ್ ಸೇರೊಂದೇ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಜನದಟ್ಟಣೆದ ದುನ್ನೊಗು ಬೂಮಿನ್ ದೆರೊಂದಿನ ಕೂರ್ಮ, ನಾಗನಕುಲು ಬಂಗ ಬತ್ತೆರ್. ದಿಕ್ಕೊದಿಕ್ಕೊದ ಆನೆಲೆಗ್ ಉಸುರು ಕಟ್ಟುಲೆಕ ಆಂಡ್. ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ, ಕೇರಳ, ಮಾಗಧ, ಚೀನ, ಬೋಟಕ, ಕರ್ಪರೆ., ಇಂಚ ದೂರದೂರೊದ ರಾಜೆರ್ಲಾ ಬತ್ತೆರ್. ಶಿಶುಪಾಲನ ಮಗೆ, ಧೃಷ್ಟಕೇತು, ಪಾಂಡವರೆನ ಕಡೆಕ್ ಬತ್ತೆಂಡ ಭಗದತ್ತೆ ದುಂಬಾಯಿನಕುಲು ಕೌರವನ ಕಡೆಕ್ ಸೇರೊಂಡೆರ್.

ಇಂಚಿಡ್ಲ ದ್ರುಪದರಾಜನ ಪುರೋಹಿತೆ ಕೌರವನ್ ತೂದು ಪಾಂಡವರೆನ ಸಂಧಿದ ಸಂದೇಶೊನು ತೆರಿಪಾವೆ. ಕೌರವೆ ಆಯನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಲ, ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರ್ನ್ ಹಿತನುಡಿಕ್ ಕೆಬಿಯೆ ಕೊರಂದೆ, ಕರ್ಣನಕಲ್ ಜತೆಟ್ ಸೇರೊಂದು ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚೆಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ತನ ಹಟಸಾದಗೊದ ನಿಚ್ಚೆಯೊನು, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮಚ್ಚೆರೊಡು, ಶಕುನಿನ ಕಬಟ ನೀತಿಡ್, ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ ಉಮೇದ್ಡ್ ನನಲಾತ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೆದ್ ಅಪಕೀರ್ತಿದ ಸಾದಿಡ್ ಪಜ್ಜೆ ದೀಪೆ.

ಕೌರವೆ ಸಂಜಯನ್ ದೂತೆಯಾದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ ಸಂಜಯೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಒಡ್ಡೊಲಗೊದ ವೈಭವೊನು ತೂದು ಅಚ್ಚಿರ ಬುಡೊಂದೇ ಆಯಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್, ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ರೆ. ಆಯನ ಜತೆಟುಪ್ಪುನ ರಾಜೆರ್ನ್ ಸಂಕೆನ್ ತೂನಗಲಾ ಅಚ್ಚಿರನೇ ಆಂಡ್. ಆಯನ ಮನಸ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆಕ್ ತಿರುಗುಂಡು. ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊ ಸರಿಕಟ್ಟ್ ನಿಲೆ ದಾಂತೆ ಕಸ್ಪ ಬಯ್ಲಿನ ಪಾಂಡವರೆನಲ್ಪ ಇತ್ತೆನೇ ಈತೊಂಜಿ ಸಂಕೆಡ್ ರಾಜೆರ್! ಒರಿಯಡ್ಲೊರಿ ಕದನ ಚಾತುರೈದಕುಲೇ! ಇಂಚ ಆಯಿನಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೃಪೆಟೇ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣುವೆ.

ಧರ್ಮರಾಯ ಬಾರೀ ಸಮಾದಾನೊಡು ಸಂಜಯಡ ಕೌರವರೆನ ಸುಕಸುಮನ ಇಚಾರ್ಪುವೆ. ಕೌರವನ ಸಂದೇಶ ದಾದವು ಪಣ್ಣ ಕೇಣುವೆ.

ಸಂಜಯ ಕೌರವ ಪಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರೊನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುವೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯ ಬೂಮಿನ್ ಕೇಣ್ಣೆ. ಆವ್ವೆನ್ ಯುದ್ಧೊಡು, ಕತ್ತಿದ ಬಾಯಿಡೇ ಕೊರ್ದೆ ಪಣ್ಣ ಪಣ್ಣ.”

ಇಂಚದ ಕೌರವನ ಮಾತ ನುಡಿನ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಡು ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದು ಸೊಸ್ಪವಾದ್ ಕೌರವನೇ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂಬೆ. “ಪ್ರಭೂ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಕೌರವ ಪಣ್ಣಿಲೆಕನೇ ಪಣ್ಣೊಂದುಲ್ಲೆ.... ಬೂಮಿ ಬೋಡುಣ್ಣಿನಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡು ರಾಜಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್, ರಾಜೆರ್ ಯೇಪೊಲ ನಟ್ಟೋಜಿಲಾಪಿನ ಮಟ್ಟೊಗು ಬರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನಿಕುಲು ಪುಟ್ಟಿನ ರೀತಿ ತೂನಗ, ನಿಕುಲು ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲತ್, ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರತ್ ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜನೆ. ಕಾಡ್ಡ್ ಇತ್ತ್ದ್ ನಿಕಲ್ನ ವಾನಪ್ರಸ್ಥ ಮುಗಿದ್ಂಡ್. ನನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಒರಿದಿನಿ ಸನ್ಯಾಸ ಆಶ್ರಮ! ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ದೀವೊಂಬಿನವು ಸರಿಯತ್. ಅಂಚೆನೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆಗ್ ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಪಗತನೊದ ಬಿತ್ತ್ನ್ ಬಿತ್ತ್ದ್ ಬುಳೆಪಾವೊಂದುಪ್ಪಿನ ಕೃಷ್ಣ ಯೆಂಕ್ ಸುರೂತ ಶತ್ರು, ಬಾಕಿದ ವಿರಾಟ, ದ್ರುಪದನಕುಲು ಯೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಪುರಿತಲೆಕ ತೋಜುವೆರ್. ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತಾ ನಂಬೊಂದು ಈ ಹಾಳಾವೊಂದುಲ್ಲೆ..?”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣೆ ಭೀಮೆ, “ಅಣ್ಣಾ, ಆ ಕೌರವ ನಾಯಿ ಪಂಡಿನೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೇಣೊಡು? ದೂತನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಆ ದುಸ್ಪ ಕೌರವನ್ ಆಯನ ನೆತ್ತೆರಡೇ ಮೀಪಾವೊಡು. ಆತೇ!”

ಸಾತ್ಯಕಿ, ಅಭಿಮನ್ಯುನಕುಲ್ಲಾ ಭೀಮನನೇ ಸರಿ ಪಂಡೆರ್. ಆಸ್ಥಾನೊಡತ್ತಿನ ಬೀರ ಬಂಟಿರಾ ಬಿಗಾಡ್ಯೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ಲಾ ಕೌರವನ ನುಡಿ ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ. ಆಂಡಲಾ ಸಭೆತಕ್ಲೆನ್ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ತೆ.

ಮನದಾನಿ ಸಂಜಯಗ್ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರ್ದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಯೆ.

ವಿದುರ ನೀತಿ

ಸಂಜಯ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಡೆಗ್ ಬನ್ನಗ ಕತ್ತಲೆ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ಮನದಾನಿ ಬತ್ತೆದ್ ಮಾತ ಸಂಗತಿ ತೆರ್ಪಾವೆ ಪಣ್ಣೆ ಪೋಪೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಇರ್ಲೆಡ್ ನಿದ್ರೆನೇ ಬರಂದಿನೆಕ್ ವಿದುರನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ತನ ಜಾಗರೆಡ್ ಕಸ್ಸೊನು ಪಣ್ಣೊಂಡೆ.

ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ವಿದುರೆ ನಿದ್ರೆ ಕಚೆರುನ ಕಾರಣೊಲೆನ್ ಮಾತ ಪಣ್ಣೆರೆ ದುಂಬಾಪೆ..

“ಪ್ರಭೂ, ಸಗ್ತಿ ಇಜ್ಜಂದಿನಯಗ್ ಬಲಾಡಿಗೆರ್ಡ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನ ಸಂದರ್ಪು ಬತ್ತಂಡ ನಿದ್ರೆ ಬರ್ಪುಜಿ.

ಕಾಮೊದ ತೊಡು ಲಕ್ಕಂಡ ನಿದ್ರೆ ಬರ್ಪುಜಿ.

ಕಂಡುನ ಗಿರ ಇತ್ತಂಡ ನಿದ್ರೆ ಬರ್ಪುಜಿ.

ದೈವೊದ ನಿಲೆ ತೆರಿಜಿಡಲ ನಿದ್ರೆ ಬರ್ಪುಜಿ.”

“ಅವ್ವಂದ್, ವಿದುರಾ. ಅಪಗಾಂಡ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ದಾದ ಮಲ್ತೊಡು?”

ವಿದುರಗ್ ತಿಕ್ಕಿನನೇ ಅವಕಾಸ! ತಾನ್ ತೆರಿಯೊಂದಿನ ನೀತಿ ಸಂಗತಿಲೆನ ಬುತ್ತಿ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬಂಜರ ಬಳಸುವೆ!

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಸರ್ಪ ದಿಂಜ ತೆತ್ತಿಲೆನ್ ದೀದ್ ಲೋಕೊಡು ಬೇನೆಗ್, ಸಾವುಗು ಕಾರಣ ಆಪುಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊಗಾಪಿನ ನೂದು ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪಡೆತೊಂದಿನವು ಕೇಡ್‌ಗ್ ಕಾರಣ ಆಂಡ್. ಅರ್ಜುನನಂಚಿನ ಜಾನಗೇನ ಗುಣೊತ ಒರಿ ಮಗೆ ಇತ್ತಂಡ ಯಾವುಜ? ಬೀದಿನಾಯಿಲ್ ಯೇತ್ ಇತ್ತಂಡ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ಕೆಟ್ಟ ಸಾದಿಡ್ ಸಂಪೊಲಿತಿನ ರಾಜ್ಯೊನು ಯೇರ್ದಾ ಸುಕೊಟು ಅನ್ವೇಸುಜೆರ್. ಸುಬಗೆರೆನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಒಯ್ತ್ ದೆತೊಂದು ಬದ್ಕನವು ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಬದ್ಕೆ?”

ನಂಕ್ ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲ್ಪಾದಿನಾಯೆ ಗುರು. ಆಪೊತ್ತುಡು ಸಾಯ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ ಗುರು. ಯುದ್ಧೊಡು ಕಾತೊಂಬಿನಾಯೆಲಾ ಗುರು. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಗುರು ಪಂಡಿನ ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರೊನು ದಂಟ್‌ದ್ ನಡಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.

ಪ್ರಭೂ, ಉಚ್ಚು ತುಚ್ಚಿಂಡ ಅರಿಯುನ ನೆತ್ತೆರ್ ಉಚ್ಚುಗ್ಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ತುಚ್ಚಾವೊಂಡಿನಯಗ್ಲಾ ಇಜ್ಜಿ, ಅವು ದಂಡೊಗೆ! ಅಂಚೆನೇ ದುಸ್ಪ ಅಧಿಕಾರಿಲೆನ ಕೆಟ್ಟ ಕಸುಬುಡಾದ್ ದುಡ್ಡು ದಂಡೊಗೇ ಪೋಪುಂಡು. ಪ್ರಜೆಕ್ಲೆಗ್ ಕಸ್ತ ಬರ್ಪುಂಡು. ಉಚ್ಚು ತುಚ್ಚಿಂಡ ಒರಿಯೆ ಸೈಪಿನಿ. ಕತ್ತಿಡ್ ಕಡ್ತಂಡ ಒರಿಯೆ ಸೈಪಿನಿ. ಆಂಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಸರ್ವೊಲಾ ನಾಸ ಆಪುಂಡು ಪಣ್ಣಿ ಗೇನ ರಾಜೆರೆಗ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಪರಪುನ ಸುದೆ, ದಂಡೆ ಮೀರ್ಡ್ ಪರತ್‌ಂಡ ರಡ್ಡ್ ಮರ್ಗಿಲ್ಲ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್ ಹಾಳಾಪುಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾದ್ ಪೊರುಂಬುಂಡ ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಟ್ಲಾ ನಾಸ ಆಪುಂಡೆ! ಅವ್ವೆಕ್ ಅವಕಾಸ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಈ ಬೂಮಿಡ್ ದಡ್ಡೆರ್ ಇರುವೆರೆ! ಒರಿ ದುರ್ಯೋಧನೆ, ನನೊರಿ ರಾವಣೆ. ಕೌರವಗ್ ಗೋಗ್ರಹಣೊದಪಗ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೇತ್ ಸಾಮರ್ಥಿಕದಾಕುಲು ಪಣ್ಣಿನವು ಅನ್ವವೊಗು ಬಯ್ಡೆಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಅಯಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಬರಂದೆ ನನಲಾತ್ ದಡ್ಡೆನೇ ಆತೆ!

ಪ್ರಭೂ ಯೇಪೊಲಾ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದೇ ಪಜ್ಜೆ ದುಂಬು ದೀವೊಡು. ಸುರೂಟು ನಾಲ್ ಜನೊತ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕೇಣೊಡು. ಆ ನಾಲ್ವರೆಡ್ ಇರ್ವರೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದ ಇರುವೆರೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕೇಣೊಡು.

ಆ ಇರ್ವರೆಡ್ ಒರಿಯನ್ ಬುಡ್ಡು ನನೊರಿಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕೇಣೊಡು. ಅಕೇರಿಗ್ ಆ ನಾಲ್ವರೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನ್ಲಾ ತುಲಿತ್‌ದ್ ನಮ್ಮನೇ ಆಯಿನ ನಿರ್ಣಯೊಗು ಬರೊಡು.

ಸುಕೊದುಕ್ಕೊಗು ಆವಂದಿನ ಬಂದುಲೆಡ ನಂಕ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಕ್ಷೆನ್ ದೂರ ದೀವೊಡು. ಅಂಚೆನೇ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಜತೆಟ್ ಇತ್ತ್‌ದ್ ಪೊರ್ಲೊಡು ಉಂಡುತಿಂದ್‌ದ್ ಜಾರೊಂಬಿನಕ್ಷೆನ್ ಮುಟ್ಟ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಅಯೋಗೈರೆಗ್ ಗೌರವ ಕೊರ್ಪಿನವು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗ್ ಸಮ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊನೊಡು.

ನರಮಾನಿ ಆಯಿನಾಯೆ ಈ ಲೋಕೊದ ಹಿತೊನು ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡು. ಲೋಕೊಗು ಹಿತೊವಾಯಿನೆನ್ ಯೇರ್ ಮಲ್ಪುವೆರೆ ಅಕ್ಷೆಗ್ ಜನನಿಂದನೆ ಬರ್ಪುಜಿ. ಲೋಕಹಿತ ಮಲ್ಪಂದಿನಕುಲೇ ನಾಸ್ತಿಕೆರ್! ಅಂಚಿನ ನಾಸ್ತಿಕೆರ್ ಪಂಡಿನಂಚ ಕೇಣಂದೆ, ತತ್ವವಿಜ್ಞಾನೊದ ಆಸರೆಡುಪ್ಪುನಕುಲೇ ಉತ್ತಮೆರ್! ಗುರುಸೇವೆ, ಜನ್ಮ ಕೊರ್ಪಿನ ಅಪ್ಪಿನ ಸೇವೆ, ಪಂಚಾಗ್ನಿದ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನಾಕ್ಷೆಗ್ ಮಂಗಳ ಅಪುಂಡು.

ಹೆರಿಯೆರೆನ್, ದೈವೊನು, ಬಿನ್ನೆರೆನ್ ಗೌರವೊಡು ತೂಪಿನಾಯೆನೇ ಮಗೆ. ದೊಡ್ಡದ ಮದ, ವಂಶೊದ ಮದ, ವಿದ್ಯೆದ ಮದ, ಜವಣಾದಿಗದ ಮದ, ಇತ್ತಿನಕುಲು ಗುರುಹಿರಿಯೆರೆನ್, ದೈವೊನು, ಯೆರೆನ್ಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರೊಡು ಮೆರೆದ್ ನರಕೊಗು ಪೋಪೆರ್. ಯೇಪೊಲ ತನ್ಕ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರ್ಪಿನ ದೊರೆನ್, ಬರವು

ಕಲ್ಪಾಯಿನ ಗುರುನು, ಅನಪತ್ನಾಡ್ ಆಸರೆ ಕೊರ್ಪಿನಕ್ಲೆನ್, ನೀರ್ಡ್ ಮುರ್ಕುನಗ ಮಿತ್ತದೆರ್ಪಿನಕ್ಲೆನ್, ತೂಟು ಪೊತ್ತುನಗ ಜೂವ ಒರ್ಪಾದಿನಕ್ಲೆನ್ ಮದಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಅಂಚ ಮದತ್ತಂಡ ಕತ್ತಲೆದ ನರಕ ಅನ್ವೇಸೊಡಾಪುಂಡು.

ತನಡ್ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಸಾಮರ್ಥಿಕದಾಕ್ಲೆಡ ಪಗೆಪತ್ತುನ, ಇಹಪರೊತ ವಿಚಾರೊನೇ ಮದಪ್ಪುನ, ಲೋಕನೀತಿನ ದಂಟ್ ನಡಪ್ಪುನ, ಹಿತನುಡಿನ ಅತ್ಯಣ್ಣಿನ, ದಿಂಜ ಪಾತೆರುನ, ಪ್ರಜಾಜನತೆದ ಇಂಗಿತೊನು ಗ್ರಯಿಪಂದಿನ, ನನೊರ್ಪನ ಯೋಗಿತೆನ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ರಾಜೆ, ಬಜೀ ಪೊಡುಂಬೆನೇ ಸರಿ! ರಾಜೆ ಆಯಿನಾಯೆ ದಾನಧರ್ಮ ಮಲ್ಪೊಡು. ವಿದ್ವಾಂಸೆರೆಗ್ ಮನ್ನಣೆ ಮಲ್ಪೊಡು. ಬುದ್ಧಂತೆರೆನ್ ಆಸ್ಥಾನೊಡು ಒರ್ಪೊನೊಡು.

ಬೊಡೆದಿ ಆಯಿನಾಲೆಗ್ ಜಾಗ್ರತೆ ಉಪ್ಪೊಡು. ತಪಸ್ಸು ಮಲ್ಪುನಾಯಗ್ ಜಾನಗೇನಲಾ ಬೋಡು. ಬೆರಣಗ್ ವೇದವಿಧಾನ ತೆರಿದಿಪ್ಪೊಡು. ಯುದ್ಧೊಡು ಶರಸಂಧಾನ ನಡಪೊಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ದಂಡೊಗ್!!

ಲೋಕೊಡು ಮದಮತ್ತೆರೆಗ್, ದುರಹಂಕಾರಿಲೆಗ್, ಅಮಲ್ಡುಪ್ಪುನಕ್ಲೆಗ್, ಕಾಮ ಕೋಟಲೆದಕ್ಲೆಗ್, ಅಂಗಮದಕ್ಲೆಗ್, ಬೀರೊದ ಬಂಟ್‌ದಕ್ಲೆಗ್, ಬಂಜಿದ ಬಡವುನೇ ಪಣೊಂಬಿನಕ್ಲೆಗ್ ಧರ್ಮೊದ ನಿಲೆ ತೆರಿಯುಜಿ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಒಯಿಕ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿ ಇಜ್ಜಿ. ಐಸುರ ಉಂಡು. ಸಪ್ತಾಂಗೊದ ಸಾಯ ಉಂಡು. ಬೊಡೆದಿ, ನೂದು ಜನ ಜೋಕುಲು ಉಲ್ಲೆರ್. ಹೆರಿಯೆರುಲ್ಲೆರ್. ಬಂಧುಬಳಗ ಉಂಡು. ಮಿತ್ರಬಳಗ ಉಂಡು. ಇಂಚ ಸುಕಬೋಗೊಡು ಉಪ್ಪೊಡಾಯಿನ ಈ ನಿನ ಮೆಗ್ಗ ಜೋಕುಲು ಆ ಸುಕ ಅನ್ವೇಸೆರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುನಾಂಡಲಾ ದಾಯೆಗ್?

ನಿಕ್ಕ್, ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಂಡ ಆಪುಜಿ. ಅಕಲ್ಯ ಯೇಪೊಲ ಕೋಪೊನೇ ತೋಜಾವರ್. ರಾಜೆರೆಗ್ ಕೋಪೊಡು ಮಿತಿ ಬೋಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಅನಿಸ್ಸೊಲೇ ಆವು. ಸಂಸಾರೊಗು ಅಡ್ಡಿ ಆಪಿನ, ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆಟ್ಟು ಕೇಡ್‌ಗ್ ಕಾರಣ ಆಪಿನ ಕೋಪೊನು ರಾಜೆರ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪೊನೊಡು.

ದುಸ್ಪೆರ್ ಒಡನಾಟೊಡು ಮುನಿಲಾ ದುಸ್ಪೆನೇ ಆಪೆ. ಕೆಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಲೆಡಾದ್ ರಾಜೆಲಾ ಹಾಳಾಪೆ. ಲೆಕ್ಕೊಡ್ಡೆಚ್ಚ ಮೋಕೆ ಮಲ್ತಂಡ ಮಗಲಾ ಹಾಳಾದ್ ಪೋಪೆ. ಮನದೀದ್ ಬೆಂದ್‌ಜಿಡ ಬೆನ್ನಿಲಾ ಹಾಳಾಪುಂಡು. ಹೆಂಡ ಪರ್ಂಡ ಮತಿ ಸೆಟ್ಟುಂಡು. ದೂರು ದುರ್ಜನೊಡು ಸದ್ಗತಿ ತತ್ತ್ ಪೋಪುಂಡು. ದುಸ್ಪ ಚಟ ಪತ್ತಾವೊಂಡ ಬೊಡೆದಿ ಹಾಳ್ ಆಪೊಲು.

ವಿಧಿ ಯೇರೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಪುಜಿ. ಜನ್ಮಜನ್ಮಾಂತರೊಡ್ಲೆ ಬೆರಿ ಪತ್ತುಂಡು. ನರಮಾನಿಲ್ ಅಕಲಕಲ್ನ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯೊದ ಫಲೊನು ತಿಂದೇ ತೀರೊಡು. ವಿಧಿಕ್ ಪಗೆ, ಮಿತ್ರ ಪಣ್ಣಿ ಬೇದ ಇಜ್ಜಿ. ಅವು ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಹದಪತ್ತುಂಡು.

ಅಪಗಪಗ ಹಾಳ್ ಕಸುಬು ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು, ಮಿತ್ರರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಬಯಕುನಾಕುಲು, ಸಾಯ ಮಲ್ಪಿನಕ್ಲೆಗ್ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು ನರಕೊಡೇ ಬೂರೊನುವೆರ್.

ಮಣ್ಣ್ ಪತ್ತದಿನ ಬಂಗಾರ್‌ನಲ್ಲ ಅಗ್ನಿ ಸುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಂಡು. ಅಂಚೆನೇ ನೀತಿದ ಬಲೊಟು ಎಡ್ಲೆ ಪಡ್ಕೆಲೆನ್ ಅಲಾಯ್ಡು ಮಲ್ಪೊಡು. ಮನಸ್ ಸುದ್ಧ ಇತ್ತಂಡ ಯೇರ್ ಸುಬಗೆ, ಯೇರ್ ನೀಚೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಸೊಲಬೊಡು ತೆರಿಯೊನೊಲಿ.

ರಾಜೆರ್ ಧನಧಾನ್ಯೊಲೆನ್ ಸಂಗ್ರಯಿತ್‌ದ್ ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಗಪಗ ಕೊರ್ಪು, ಕುಸಿ ಮಲ್ಪೊಡು. ಅಂಚೆನೇ

ಸಪ್ತಾಂಗೋಲಾಯಿನ ರಾಜೆ, ಮಂತ್ರಿ, ಕೋಶ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ದುರ್ಗ, ಸೇನೆ ಬೊಕ್ಕ ಮಿತ್ರ ರಾಜೆರೆನ್ ಒರೊನೊಡು. ಸಜ್ಜನೆರ್ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪಂದೆ ನಡತೊನುವೆರ್. ಸೂರ್ಯ ಪಡ್ಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕ್ಡ್ ಪುಟ್ಟಿರೆ ಯಾವು, ಅಗ್ನಿ ಸುಡಂದೆ ಉಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು, ಕನಕ ಪರ್ವತ ಅಂಚಿಇಂಚಿ ಪೋವು, ಪರ್ವತೊದ ನೆತ್ತಿಡ್ ತಾಮರೆ ಪೂ ಅರಲ್ದ ತೋಚ್ಚೆರೆ ಯಾವು. ಆಂಡ, ಸಜ್ಜನೆರ್ ಪಂಡಿ ನುಡಿಕ್ ತಪ್ಪುಜೆರ್!

ಪ್ರಭೂ, ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬಗೆಕ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತುಲ.

ಈಶ್ವರನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ದ ಪದ್ದೆಯಿ ಆಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ಪಡೆಯಿನ ಸರ್ಪೊಗುಲಾ ಗಾಳಿಡೇ ಬದ್ಕನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ! ಅಂಚಿನೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ರಾಜ ವಂಶೊಡು ಜಲ್ಮಿಲಾ ಕಾಡ್ಡ್ ಕರಕಸೊಡು ಬದ್ಕನವು ನಿಕ್ಕ್ ಸರಿ ತೋಜುಂಡೆ? ಯೋಗ್ಯರಾಯಿನಕುಲು ಆ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅಂಚಿ ಕಸ್ತ ಕೊರ್ಪೆರೆ?

ದೇವತೆಲೆಗ್, ಬೆರಣೆರೆಗ್, ರಾಜೆರೆನ ಸೇವೆದಕ್ಲೆಗ್, ಪುಲ್ಕರೆ ಬೊಕ್ಕ ಬಯ್ಯದನದ ಪೊರುಡು ಗೋವುಲೆಡಪ್ಪ ಉಪ್ಪುನಕ್ಲೆಗ್, ವೃಂದಾವನೊಟುಪ್ಪುನಕ್ಲೆಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಇಡ್ಡುರ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತೆ?

ನಾಯಿದಲೆಕ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಬಂಜಿದ ಗುಜರ್ಮೆನೇ ಮುಕ್ಯ ಅತ್ತ. ಮಾತಲಾ ತನ್ಕೇ ಬೋಡುಣ್ಣಿನ ಅಂಗಲಾಪ್ಪುಲ ಸರಿಯತ್ತ. ಆಯಿನೆಚಾದ್, ಪ್ರಭೂ, ಆ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆಪುಡಾಲ. ಭೀಷ್ಮೆರೆನಂಚಿನ ಹೆರಿಯೆರೆನ ಎದುರುಡು ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೊರ್ಪು ನಿನ ಮನಸ್‌ದ ಮಲ್ಲಾದಿಗನ್ ಮೆರೆಪಾಲ.

ಈ ಲೋಕೊಡು ಆ ಮುರಾರಿನ ಚಕ್ರೋನೇ ಆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಕ್ಷಣೆಗುಂತುದುಂಡು. ಚಕ್ರಧಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೇವೆಗ್ ಬತ್ತದುಂತುವೆ. ಅಂಚಾದ್ ಯುಧಿಷ್ಠಿರೆ ನಿಜೊವಾದ್ಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೆ! ಆಯಗ್ ಸರಿ ಸಮ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣ?

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಎಡ್ಡಿ ನರಮಾನಿಲ್ ಒಂಜಿ ದಿನೊನ್ನಾ ಹಾಳ್ ಮಲ್ಪಂದೆ ಬೇಲೆಡೇ ಮನ ದೀಪೆರ್. ಇಹಪರ ಚಿಂತನೆಡ್ ತಗ್ಗುಬಗ್ಗುಡ್ ನಡಪುವೆರ್. ದೈವೊದ ಸೇವೆ, ಗುರು ಸೇವೆ, ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುವೆರ್. ಕಾಲಕಾಲೊಡು ನಡಪುನೆನ್ ಕೇಣೊಂದು, ತೆರಿಯೊಂದು, ಮನನ ಮಂಥನ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುವೆರ್. ನನೊರಿಯನ ಏಕಾಂತೊಗು ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ಪುಜೆರ್. ಬಡವು ಆಯಿಜಿಡಲಾ ಬಂಜಿ ದಿಂಜಾವೊಂಬಿನ ಬಂಜೆಲೆರಾಪುಜೆರ್.

ಮಾತೆಚ್ಚಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನವು ಒವ್ವಂದು ಪಣ್ಣೆ. ಕಾಲೊಡು ವಸಂತಕಾಲ, ವಿದ್ಯೆಡ್ ಕವಿತ್ವ, ಮಿತ್ರೆರ್ನ ನಡುಟು ಪೊರ್ಲುದ ಪಾತೆರ, ದೈವೊಲೆಡ್ ಶಿವೆ, ಬಿಲ್ಲಾಳುಲೆಡ್ ಮನ್ಮಥೆ, ಆನೆದ ಸವಾರಿಡ್ ದೇವೇಂದ್ರೆ, ಸಂಪೊತ್ತುಡು ಅಭಿಮಾನ.

ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಿನವು, ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ತೋಜಾವುನವು ಎಡ್ಡಿ ಗುಣೊನೆ. ಆಂಡ ಗುರುಜನೊನು ಯೇಪೊಲ ಎದುರುಡೇ ಪುಗಾರೊಡು. ಬಂಧುಲೆನ್ ಬೇತೆಕ್ಲೆಡ ಪಾತೆರ್ನ ಪುಗಾರೊಡು. ಬೇಲೆದಕ್ಲೆನ್ ಬೇಲೆ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ಮೆಚ್ಚೊಡು. ಬೊಡೆದಿ ಜೋಕುಲೆನ್ ಇತಿಮಿತಿಟೇ ಪುಗಾರೊಡು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಯೇಪೊಲಾ ನಮ್ಮ ಸಾಯೊಗು ಒದಗುಂಡು. ಸೀಕ್‌ಸಂಕಡ, ಬಡವು ಬಾಚೊಲುಗಾಪಿನ ವನಸ್ಪತಿ ಮರ್ಡ್, ಫಲಪರ್‌ಂದ್ ಕೊರ್ಪು ಕಾತೊಂಬುಂಡು. ಆಂಡ ನರಮಾನಿಲ್ ಅಂಚತ್ತ. ಸುಕೊಟುಪ್ಪುನಗ ಕಯ್ತಲ್ ಬರ್ದಿನ ಬಂಧುಲು, ಕಸೊಡುಪ್ಪುನಗ ದೂರ ಆಪೆರ್. ಕಸೊಡುಪ್ಪುನಗ ತೂಂಡಲಾ ತೂವಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಪಾತೆರ್ಪಾಂಡ ಮೋನೆ ತಿರ್ಪಾವೊಂದು ಪೋಪೆರ್. ಬೇಲೆದಕುಲ್ಲಾ ಸುಕೊಟುಪ್ಪುನಗ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುವೆರ್. ಕಸೊಡುಪ್ಪುನಗ ತಂಕ್ಲೆನ ಹಿತೊತ ಸಾದಿನೇ ನಾಡೊನುವೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನಿನ ಸ್ಥಿತಿನೇ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಬುಲ. ನರಮಾನಿ ಆಯಿನ ಈಲಾ ಒರುಂಬ ಬಾಕಿಲ್ಲ ದೇಹೋಡು, ಪಂಚ ಇಂದ್ರಿಯೋಲೆಡ್, ಮನಸ್, ಚಿತ್ತ, ಇಂದ್ರಿಯ, ಅಹಂಕಾರೋದ ಕರಣ ಚತುಷ್ಟಯೋದ ಜಂಜಡೋಡು ತಿಕ್ಕದ್ ನರಳೊಂದುಲ್ಲ. ಈ ನಡುಟು ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಲಡಾಯಿಡ್ ನಿನ ಮನಸ್ಡ್ ಬೆಂಗ್‌ಬೆಸರೇ ದಿಂಜಿದುಂಡು. ಅಂದಾ? ಅತ್ತಾ?

ಈ ಲೋಕೋಡು ನಳ-ದಮಯಂತಿ, ರಾಮೆ-ಸೀತೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ- ದ್ರೌಪದಿ. ಮೊಕುಲು ಆಜಿ ಜನ ಕೀರ್ತಿವಂತೆರಾದುಲ್ಲೆರ್. ಆಕುಲು ಸಾಮಾನ್ಯದಕುಲತ್ತ. ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಯುದ್ಧೋಡು ಗೆಂದುನವು ಆವಂದಿನ ಬೇಲೆನೇ!

ಷಣ್ಮುಖನ್, ರಾಮನ್, ಹನುಮನ್, ಭೀಮನ್, ಗರುಡನ್ ಸುದ್ದ ಬಾಮೋಡು ನಿನೆತ್‌ಂಡ ಪಾಪೋಲು ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪುಂಡು ಪಣ್ಣೆರ್. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಭೀಮನ್ ಗೆಂದೈರೆಗಾವ? ಇಂದ್ರೆ, ಗುಹೆ, ರಾಮೆ, ಬಾಣಾಸುರೆ, ರಾವಣೆ, ಭೀಮಸೇನೆ ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಶಿವನ ನಿಜ ಭಕ್ತೆರ್. ಭೀಮಡ ಪಗೆಪತ್ತುನು ಪಂಡ ಆ ಮೃತ್ಯುಂಜಯಡನೇ ಪಗೆ ಪತ್ತಿಲೆಕ ಆಪುಜ? ಅವು ಸರಿಯು?

ಬಲಿ, ವಿಭೀಷಣೆ, ಭೀಷ್ಮೆ, ನಾರದೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ಪ್ರಹ್ಲಾದೆ ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರಾ ವಿಷ್ಣುನ ಪರಮ ಭಕ್ತೆರ್. ಅಂಚಿನಾಕ್ಲೆಡ ಪೊರುಂಬುನವು ಸೊಲಬನ? ಅರ್ಜುನನ ಬುಜಬಲ, ಸಂಕಲ್ಪಬಲ ಯೇತ್‌ಂದ್ ನಿಕ್ಕ ತೆರಿಯಂದಿನನ?

ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಉಂದೆನ್ ಯೇಪೋಗ್ಲಾ ನೆಂಪುಡು ಒರೊನೊಡು. ಒಲ್ಲ ಯೋಗಾಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣೆ ಉಲ್ಲೆನ, ಅಲ್ಲ ಜಯ ಅತ್ತಾಂದೆ ಬೇತೆ ಉಪ್ಪುಜಿಂದ್ ಜ್ಞಾನಿಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೆ. ಕೌರವೆರ್ ಆ ಪಾಂಡು ಜೋಕುಲೆಗ್ ಸಮ ಅತ್ತ. ನಿನ ಜೋಕುಲೆಡ್ಲಾದ್ ಆಕುಲು ಅನ್ವೇಷಾದಿನ ಬೆಂಗ್ ಬೇನೆಲೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನ. ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಸಂದರ್ಪುಡು ದಾದ ಆಂಡ್? ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರ ಮಂಟಪೋಡು ದಾದ ಆಂಡ್? ಘೋಷಯಾತೆದಪಗ ಗಂಧರ್ವೆ ಚಿತ್ರಸೇನಡ್ಲೊ ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವಗ್ ದಾದ ಆಂಡ್? ಅಂಚಿತ್ತಿನ ದುರಿತೊಲೆನ್ ಮದತ್‌ದ್ ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧೋಡು ನಿಚ್ಚಯೊನ? ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಉಂದು ಸರಿಯತ್ತ.

ವಿದುರೆ ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಒಂತೆ ಪೊರು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಅವೆಡ್ಲೊ ಬೊಕ್ಕ, “ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನೀತಿದ ನುಡಿನ ಮಾತೆನ್ನಾ ಬುಡ್ಲಾದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಲೌಕಿಕೊದ ಈ ಹಿತನುಡಿಲ್ ನಿಕ್ಕ ಯಾವುಜಿಂದ್ ತೋಜಿಂಡ ಈ ಸನತ್‌ಸುಜಾತೆರೆನ್ ಸ್ಮರಣೆ ಮಲ್ಬುಲ. ಆ ಪರಮ ರುಸಿ ಬತ್ತದ್ ನಿನ ಚಿತ್ತ ವಿಕಲತೆನ್ ದೆತ್ತದ್, ಪವಿತ್ರ ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆನ್ ಬೋಧನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್” ಪಣ್ಣೆ.

ಸನತ್ತುಜಾತ ನೀತಿ

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ವಿದುರನ ಬೋಧನೆ ಕೇಣ್ಡ್ ಮನಸ್ ಕಲಂಕ್‌ಂಡ್. ಆತ್ಮ ವಿದ್ಯೆದ ಮೂಲ ತೆರಿಯುನ ಆಸೆ ಆಂಡ್. ವಿದುರಡ ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ್ಣೆರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ವಿದುರೆ ಒಪ್ಪುಜೆ.

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಪರತತ್ವ ವಿದ್ಯಾ ಬೋಧನೆನ್ ಸೂತ ಜಾತಿದಾಯೆ ಯಾನ್ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಮುನಿಕುಲಾಯಿನ ಸನತ್ತುಜಾತೆರ್ನ ಕರುಣೆಡೇ ನಿಕ್ಕ ಆ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶ ಆವೋಡು. ಆರೆನ್ ಮನದೀದ್ ನಿನೆಪುಲ. ಆರೇ ಈ ಇತ್ತಿನಾಡೆಗ್ ಬರ್ದೆರ್.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ ವಿದುರೆ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕೊನೆ ಮಲ್ಪುನಗ ಮುನಿ ಸನತ್ತುಜಾತೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ಆರ್ ತನ್ನಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನೆನ್ ದನಿಮನಿಟೀ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತೆದ್,

“ಮುನಿಕುಲೇ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶೊದ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲೆ” ಪಣ್ಡೆ ಕೇಣೊನುವೆ.

ಸನತ್‌ಸುಜಾತೆರ್ ಒಪ್ಪೊಂದು ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗಾಪಿನ ಪರಾತತ್ವೊನು ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಚರಾಚರ ಮಾತೆನ್ನಾ ಸಮಾನವಾದ್ ತೂವೊಡು. ಸಂತೋಸು, ದುಕ್ಕ ರಡ್ಡೆಟ್ಲಾ ಮುಕ್ಕಂದೆ ಸಮಚಿತ್ತೊಡುಪೊಡು..

ಆತ್ಮೊಡ್ಡು ಬಾನೊ, ಬಾನೊಡ್ಡು ಗಾಳಿ ಪುಟ್ವೊಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ಗಾಳಿಡ್ಡ್ ಅಗ್ನಿ, ಅಗ್ನಿಡ್ಡ್ ಲೋಕ, ಲೋಕೊಡ್ಡು ಬೂಮಿ, ಬೂಮಿಡ್ಡ್ ಓಷಧಿ, ಓಷಧಿಡ್ಡ್ ಆದಿ ಪುರುಷೆ, ಪ್ರಕೃತಿ-ವಿಕೃತಿಲ್ ಪುಟ್ವೊಂಡ್. ನಮ್ಮ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯೊಲು ಒಂಜೇ ಸೂತ್ರೊಡು ಗೋಡ್ಯೊಂದಿನಂಚೆನೇ ನಮಲಾ ಈ ಪ್ರಪಂಚೊದ ಸೂತ್ರೊಡು ಗೋಡ್ಯೊಂದಿನಕುಲು. ಅಂಚೆನೇ ಉಪ್ಪುನೆಟಾದ್ ಪಾತ್ರ, ಅಪಾತ್ರ ಪಣ್ಣಿ ಬೇದ ದೀವೊನಂದೆ ಮಾತೆರೊಟ್ಟುಗು ಒಂಜಾದ್ ಬದೊಡು.

ದುಸ್ತೆರ್ ಸಂಗ ಮಲ್ತೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಎಡ್ಡೆನಾಕ್ಲೆನ ಸಂಗೊಡೇ ಉಪ್ಪೊಡು. ಧರ್ಮೋಡೇ ನಡತೊನೊಡು.. ನಿತ್ಯ, ಅನಿತ್ಯ ವಸ್ತುಲೆನ ಬಗೆಕ್ ಚಿಂತನೆ ಬೋಡು.

ನಮ್ಮ ಈ ಶರೀರ ಸಾಸಿತ ಅತ್. ಸಂಪೊತ್ತು, ಅಧಿಕಾರ ಉಂದು ಮಾತ ಮಾಯೊದ ರೂಪೊದ ಮೃತ್ಯುಂದು ತೆರಿಯೊನೊಡು. ನಮ್ಮ ಕಾಲಗತಿ ಯೇವೊಗು ಮುಗಿಯುಂಡುಂದು ಕಾತೊಂದುಂಡು ಆ ಮೃತ್ಯು. ಈ ಸಂಗತಿನ ನೆಂಪು ದೀವೊಂದು ಮಹಾತ್ಮೆರ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಮುಕ್ತಿದ ನಿಲೆನ್ ಪಡೆತೊನುನ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡು.

ಕೆಟ್ಟ ಸಾದಿಡ್, ಇಂದ್ರಿಯೊಲೆನ ಚಿಟ್ಟುಮುರಿ ಗೊಬ್ಬುಡು ನುರಿದ್, ಸಂಸಾರೊದ ಸುಕೊಟು ಮುರೊಂದು, ಜನನಮರಣ ಚಕ್ರೊಡು ತಿಕ್ಕಾದ್ ಬೂರೊಂದು, ಬಂಗ ಬರ್ಪಿನವು ಸರಿಯತ್ ಪಣ್ಣಿನ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪೊಡು.

ಪೆತ್ತೊಲೆನ ಮೆಯಿತ ರಂಗ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಆಂಡಲಾ ಪೇರ್‌ದ ಬಣ್ಣ ಒಂಜೇ! ಅಂಚೆನೇ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಬಗೆಟ್ ತೋಜುನ ವಿಶ್ವ ಸಂಗತಿಲೆಡ್ ಉಪ್ಪುನ ಸತ್ಯ ಒಂಜೇ! ಲೋಕೊಡು ನಿಜವಾದ್ ಉಪ್ಪುನು ಒಂಜೇ ವಸ್ತು. ಅವ್ವೆನ್ ರಡ್ಡ್ ಮಲ್ಪುವೆ ಪನ್ನಿ ಬೆರೆಡೇ ಉಂಡು ಈ ಲೋಕ! ಅಂಚೆನೇ ಸತ್ಯೊದ ಮೂಲ ನಿಲೆ ತೆರಿಯಂದೆ ಬಂಗೊಡುಂಡು.

ನಿಸರ್ ಕಂತಿನಪಗನೇ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಜಾತಿದ ಪಕ್ಕಿಲ್ ಮರೊಟು, ಪುದೆಲ್‌ಡ್ ಆಸರೆ ಪಡೆತೊನುವ. ನಿಸರ್ ಉದಿಪುನಗ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ದಿಕ್ಕಿಗ್ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಪ. ಅಂಚೆನೇ ಈ ಲೋಕೊದ ಬೋಗ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯಿನಪಗನೇ ಜೂವೊಲು ಲೋಕಾಂತರೊಗು ಪೋಪ.

ಬೂಮಿದ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಕೆಟ್ಟ ಕಜ್ಜೊಲು ಸುರುಟು ರಾಜಗ್ ಅಂಟ್‌ದ್ ಬುಡ್ಪುಂಡು. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಪುರೋಹಿತಗ್, ಆಯನ ಶಿಷ್ಯಗ್ ಪೋಪುಂಡು. ಪಾಪ ಕಜ್ಜೊಲು ಶಿಷ್ಯನವು ಗುರುಕು, ಬೊಡೆದಿನವು ಕಂಡನಿಗ್ ಅಂಟುಂಡು. ಈ ಪರಮಾರ್ಥೊನು ಲೋಕೊದಕುಲು ಅರ್ತ ಮಲ್ಪೊನೊಡು.

ಲೋಕೊದ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಸುಬಾವುಲ ಇಚಿತ್ತೊನೆ! ಲೋಕ, ಸಜ್ಜನೆರೆಗ್ ಪೋಡ್ಯೊಜಿ. ದುರ್ಜನೆರೆಗ್ ಪೋಡ್ಯೊಡು!

ಜನೊಕುಲು ಗರುಡನ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುಜೆರ್. ಸರ್ಪೊನು ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಮೂಡ ಜನೊಕ್ಕೆಗ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ಲೆಚ್ಚ ಪೋಡಿಗ್! ಅಂಚ ಒವ್ಲೊವ್ಲೊ ಬೊಡ್ಡಾಯಿನ ಸಾದಿಡ್ ನಡಪುವೆರ್.

ಸೂರ್ಯ ನಮ ಆಯಿಸೊನು ಲತ್ತೊಂದೇ ಉಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಎಡ್ಡೆ ಸಾದಿಡೇ ನಡಪೊಡು. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಈ ಅಂಚಿನೇ ಮಲ್ಪುಲ. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮಚ್ಚರೊದ ಒಯಿಲ್ಡ್ ತಿಕ್ಕೊನಡ. ಲಾಭ, ನಸ್ಸ, ಸುಕ, ಕಸ್ಸ ಮಾತಲಾ ವಿಧಿತ ಕಟ್ಟಳೆ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಂಡ ಈ ಒಯಿಲ್ಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂಬಿನ ಗತಿ ಬರುಜಿ.

ಲೋಕೊಡು ಕಲ್ದ ರೂಪುಲೆನೇ ದೇವೆರ್ ಪಣ್ಣ್ ನಂಬುನಕುಲುಲ್ಲೆರ್! ಅಗ್ಗಿನೇ ದೈವ ಪಣೊಂದು ಪೂಜೆ ಮಲ್ಪುನ ಬೆರಣೆರುಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಯೋಗಿಲ್ ನಮ ಉಡಲ್ಲೇ ದೇವೆರುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣ್ ನಂಬುದೆರ್.

ಈ ಲೋಕೊಡು ಜ್ಞಾನಿಲೆನ್ ಸೊಲಬೊಡು ಒಪ್ಪಾವೊಲಿ. ಅಜ್ಞಾನಿಲ್ಲಾ ಯೆಂಚಾಂಡಲಾ ಒಪ್ಪಾವೊಲಿ. ಆಂಡ ಅರೆಬರೆ ಜ್ಞಾನೊದ ಅಂಸಾಣಿದ ವಿದ್ವಾಂಸೆರೆನ್ ಒಪ್ಪಾವೆರೆ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಆಪುಜಿ.

ಬದ್ಧೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಯಾನ್ ಅರಸೆ, ಯಾನ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ, ಯಾನ್ ಉಲ್ಲಾಯೆ, ಯಾನ್ ಗುರು, ಯಾನ್ ಹಿರಿಯೆ, ಯಾನ್ ಸತ್ತುರುಷೆ ಪಣ್ಣ್ ಕೊಚ್ಚೊಂದುಪ್ಪೊಲಿ. ಆಂಡ ಸೈತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಮಾತೆರ್ಲಾ 'ಪುಣ', ಆತೇ. ಲೆಪ್ಪುನಾ ಪುಣ ಪಂಡ್‌ದೇ!

ಒಂಜಿ ಬೂಮಿಡ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಬಗೆತ ಮುರಗಜಂತುಲು ಪುಟ್ಟುವ. ಒಂಜಿ ಜ್ಯೋತಿಡ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಜ್ಯೋತಿಲ್ ಪುಟ್ಟುವ. ಮಾತಲಾ ವಿಷ್ಣುಮಯ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನೊಡು.

ಪಗೆ-ಮಿತ್ರ, ವಿವೇಕ-ಅಜ್ಞಾನ ಈ ರಡ್ಡೆದ ಸೂಕ್ತುಮೊನು ತೆರಿಡ್ ದಾನಧರ್ಮ, ಪರೋಪಕಾರೊಗು ದುಂಬಾಪಿನಕುಲು ಮಾನ್ಯೆರಾಪೆರ್.

ಅಂಚಿನೇ ಮನಸ್, ನುಡಿ, ಕಾಯ ಪಣ್ಣಿ ತ್ರಿಕರಣೊಲೆನ್, ಸತ್ಯ, ರಜಸ್, ತಮ ಗುಣೊಕುಲೆನ್ ತೆರಿಡ್ ನಡಪುನಾಯಗ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಮಿಂಜೆಸೆರೆಗಾಪುಂಡು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ವೇದೊಲು ನಾಲ್, ಆಶ್ರಮೊಲು ನಾಲ್, ಆದಿ ಮೂರ್ತಿಲ್ ನಾಲ್, (ವಿರಾಟ್ ಮೂರ್ತಿ, ಅವ್ಯಾಕೃತ ಮೂರ್ತಿ, ಸೂತ್ರಾತ್ಮ ಮೂರ್ತಿ ಬೊಕ್ಕ ತುರಿಯ ಮೂರ್ತಿ) ವರ್ಣೊಲು ನಾಲ್, ಕರಣೊಲು ನಾಲ್ (ಚಿತ್ತ, ಮನಸ್, ಅಂತಃಕರಣ ಬೊಕ್ಕ ಬುದ್ಧಿ), ಉಪಾಯೊಲು ನಾಲ್, ಪುರುಷಾರ್ಥೊಲು ನಾಲ್. ಈ ಚತುರಂಗೊದ ಸಾದಿನ್ ತೆರಿಂಡ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಪಿನೆಚ್ ಅನ್ಯಾನ ಇಜ್ಜಿ.

ಇತ್ತೆ ಐನೆಗ್ ಬರ್ಚ: ಪಂಚಭೂತೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಪೃಥ್ವಿ, ಆಪ್, ವಾಯು, ತೇಜ, ಆಕಾಶ. ಐನ್ ವರ್ಣಸ್ಥಾನೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಶುಕ್ಲ, ನೀಲ, ಪಿಂಗಲ, ಹರಿತ, ಲೋಹಿತ. ಪಂಚಸ್ಥಾನೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಆಲೀಢ, ಪ್ರತ್ಯಾಲೀಢ, ಸಮಪಾದ, ವಿಶಾಖ ಬೊಕ್ಕ ಮಂಡಲ. ಪಂಚ ಸ್ಥಾವರ ಸೃಷ್ಟಿ ಸರ್ಗ ಪಣ್ಂಡ ವೃಕ್ಷ, ಗುಲ್ಮ, ಲತಾ, ವೀರುತ್ ಬೊಕ್ಕ ತೃಣ. ಪಂಚಕೃತ್ಯೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಜನನ, ರಕ್ಷಣೆ, ಹರಣ, ರೋದನ ಬೊಕ್ಕ ಅನಿಗ್ರಹ. ಪಂಚ ಆವರಣೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಮಾಯೆ, ಬ್ರಾಂತಿ, ಅಜ್ಞಾನ, ಅವಿದ್ಯೆ ಬೊಕ್ಕ ಸಂವೃತ. ಪಂಚ ಧಾತು ಮೂಲೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಚರ್ಮ, ಮಾಂಸ, ನರ, ಎಲು ಬೊಕ್ಕ ಕೊಬ್ಬು. ಉಂದು ಮಾತೆತ ಗೇನ ಪಡೆತೊಂದು ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆನ್ನಾ ಗೆಂದೊಡು.

ಇತ್ತೆ ಆಜಿನೆದ ಸಂಕೆಗ್ ಬರ್ಕ. ಅವು ಷಡ್ಗುಣ, ಷಡ್ಗುತು, ಷಡ್ಗುರ್ಣ, ಷಡ್ಗುರಿ ಬೊಕ್ಕ ಷಡ್ಗುರ್ಷನ. ಆಜಿ ಗುಣೊಕುಲು ಪಣ್ಂಡ ಶಮ, ದಮ, ತಿತಿಕ್ಷೆ, ಸಮಾಧಾನ, ಶ್ರದ್ಧೆ, ಭಕ್ತಿಲ್ ಅತ್ತಾಂಡ ಕರ್ತೃತ್ವ, ನಿಯಂತ್ರತ್ವ, ಭೋಕ್ತೃತ್ವ, ವಿಭುತ್ವ, ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ, ಬೊಕ್ಕ ಸರ್ವಜ್ಞತ್ವ. ಷಡ್ಗುತುಲು ಪಣ್ಂಡ ವಸಂತ, ಗ್ರೀಷ್ಮ, ವರ್ಷ, ಶರತ್, ಹೇಮಂತ ಬೊಕ್ಕ ಶಿಶಿರ. ಷಡ್ಗುರ್ಣೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಕಪಿಲ, ಕಾಂಚನ, ಶ್ವೇತ, ಪಾಂಡು, ತಾಮ್ರ ಬೊಕ್ಕ ಕೆಂಪು. ಷಡ್ಗುರಿಲ್ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರ. ಷಡ್ಗುರ್ಷನೊಲು ಪಣ್ಂಡ ಆತ್ಮಚ್ಛಾನೊನು ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಲ್ಪುನ ಸಾಂಖ್ಯದರ್ಶನ, ನ್ಯಾಯದರ್ಶನ, ಯೋಗದರ್ಶನ, ವೈಶೇಷಿಕ ದರ್ಶನ, ಪೂರ್ವ ಮೀಮಾಂಸೆ ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರ ಮೀಮಾಂಸೆ. ಉಂದು ಮಾತೆತ ಬಗೆನ್ ಎಡ್ಡೆ ಮಾರ್ಗೊಡು ತೆರೀದ್ ಮುಕ್ತಿ ಪದವಿನ್ ಪಡೆತೊನೊಡು.

ಏಳ್ ಸಂಕೆದ ಇಚಾರೊಡು ಸುರೂತವು ಏಳ್ ಸಮುದ್ರೊಲು. ಅವು ಇಕ್ಷು ಸಮುದ್ರ, ಲವಣ ಸಮುದ್ರ, ಸುರಾ ಸಮುದ್ರ, ಸರ್ಪಿನ್ ಸಮುದ್ರ, ದಧಿ ಸಮುದ್ರ, ಕ್ಷೀರ ಸಮುದ್ರ, ಬೊಕ್ಕ ಜಲ ಸಮುದ್ರ. ಅವ್ವೇ ರೀತಿ ಏಳ್ ಮಾತೃಕೆಯೆರ್: ಬ್ರಾಹ್ಮೀ, ಮಾಹೇಶ್ವರೀ, ಕೌಮಾರೀ, ವೈಷ್ಣವೀ, ವಾರಾಹೀ, ಇಂದ್ರಾಣೀ ಬೊಕ್ಕ ಚಾಮುಂಡಾ. ಏಳ್ ವಾರೊಲು: ಸೋಮ, ಮಂಗಳ, ಬುಧ, ಗುರು, ಶುಕ್ರ, ಶನಿ, ಬೊಕ್ಕ ಆದಿತ್ಯ.

ಏಳ್ ಕುಲಗಿರಿಕುಲು: ಮಲಯ, ಮಹೇಂದ್ರ, ಸಹ್ಯ, ಋಕ್ಷ, ವಿಂಧ್ಯ, ಶುಕ್ರಮಂತ, ಬೊಕ್ಕ ಪಾರಿಯಾತ್ರ. ಏಳ್ ವಿಭಕ್ತಿಲ್, ಏಳ್ ದ್ವೀಪೊಲು: ಜಂಬೂ, ಪ್ಲಕ್ಷ, ಶಾಲಲೀ, ಕುಶ, ಕ್ರೌಂಚ, ಶಾಕ ಬೊಕ್ಕ ಪುಷ್ಕರ. ಏಳ್ ಸರ್ಪೊಲು: ವಾಸುಕಿ, ತಕ್ಷಕ, ನಾಗ, ಐರಾವತ, ಧನಂಜಯ, ಮಹಾಪದ್ಮ ಬೊಕ್ಕ ಕಾರ್ಕೋಟಕ. ಏಳ್ ರುಸಿಕುಲು: ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಜಮದಗ್ನಿ, ಭಾರದ್ವಾಜ, ಗೌತಮ, ಅತ್ರಿ, ವಸಿಷ್ಠ, ಬೊಕ್ಕ ಕಶ್ಯಪ. ಏಳ್ ಧಾತುಲು: ರಸ, ರಕ್ತ, ಮಾಂಸ, ಮೇದಸ್ಸು, ಮಜ್ಜೆ, ಅಸ್ಥಿ, ಬೊಕ್ಕ ಶುಕ್ರ. ಏಳ್ ಕಾಲ: ನಿಮೇಷ, ಕಾಷ್ಠಾ, ಕಲಾ, ಕ್ಷಣ, ಘಳಿಗೆ, ಮುಹೂರ್ತ, ಬೊಕ್ಕ ಇರ್ಲಪಗಲ್. ಉಂದು ಮಾತಾ ಸಪ್ತಮೊಲೆನ ಗತಿ ಗಮನ ತೆರೀದ್ ನಡತೆಂಡನೇ ಮುಕ್ತಿಗ್ ಯೋಗ್ಯೊರಾಪಿನಿ.

ಅಂಚೆನೇ ಎಣ್ಣು ಪಣ್ಣಿ ಸಂಕೆಡ್ ಅಷ್ಟಕಾಮೊಲು: ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ನಿರ್ಮಲ, ಕಾರಣ, ಆನಂದ, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ, ಬೊಕ್ಕ ಚಿನ್ಮಯ. ಎಣ್ಣು ದಿಗ್ಗಂಧೊಲು: ಪೂರ್ವ, ಪಶ್ಚಿಮ, ದಕ್ಷಿಣ, ಉತ್ತರ, ಈಶಾನ್ಯ, ನೈಋತ್ಯ, ವಾಯುವ್ಯ, ಆಗ್ನೇಯ. ಎಣ್ಣು ಪ್ರಮಾಣೊಲು: ಸಂದೇಹ, ಹೇತು, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಯುಕ್ತಿ, ನಿಗಮನ, ದೃಷ್ಟಾಂತ, ನಿರ್ಣಯ ಬೊಕ್ಕ ಸಂಭವ. (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ, ಅನುಮಾನ, ಉಪಯಾನ, ಶಬ್ದ, ಅರ್ಥಪತಿ, ಅನುಪಲಬ್ಧ, ಸಂಭವ, ಐತಿಹ್ಯ). ಎಣ್ಣು ಅರ್ಚನೆ ಪಣ್ಂಡ ಜಲ, ಗಂಧ, ಪುಷ್ಪ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ನೈವೇದ್ಯ, ತಾಂಬೂಲ ಬೊಕ್ಕ ಫಲ.

ಎಣ್ಣು ಯೋಗೊಲು: ಯಮ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ, ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರ, ಧ್ಯಾನ, ಧಾರಣ ಬೊಕ್ಕ ಸಮಾಧಿ.

ಎಣ್ಣು ಸಿದ್ಧಿಲ್: ಪಾರ್ಥಿವ, ಜಲ, ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಆಕಾಶ, ಮನಸ್, ಬುದ್ಧಿ ಬೊಕ್ಕ ಅಹಂಕಾರ ಸಿದ್ಧಿ. ಉಂದು ಮಾತ ಎಣ್ಣು ಲಕ್ಷಣೊದ ಸಾರ ಸತ್ವೊನು ತೆರಿದ್ ಓಲೋಲು ಲಾಭನಸ್ಪ ಆತ್ಂಡ್ ಪಣ್ಣ್ ವಿವೇಚನೆ ಮಲ್ತೊನೊಡು.

ಸಂಕೆ ಒರುಂಬೊಡು ನವವ್ಯೂಹೊಲು: ಅಸ್ಥಿ, ಸ್ನಾಯು, ಪಚನೇಂದ್ರಿಯ, ಅಭಿಸರಣ, ಶ್ವಾಸ, ಉತ್ಸರ್ಜ ತೋಷಣೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನವು. ನವಬ್ರಹ್ಮೆರ್: ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾನಸ ಪುತ್ರೊಯಿನ ಭೃಗು, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಕೃತು, ಅಂಗೀರಸ, ಮರೀಚಿ, ದಕ್ಷ, ಅತ್ರಿ ಬೊಕ್ಕ ವಸಿಷ್ಠೆರ್. ನಾಟಕೊಡು ಬೊಕ್ಕ ಕಾವ್ಯೊಡು ಬರ್ದಿನ ನವರಸೊಲು: ಶೃಂಗಾರ,

ಹಾಸ್ಯ, ಕರುಣ, ರೌದ್ರ, ವೀರ, ಭಯಾನಕ, ಬೀಭತ್ಸ, ಅದ್ಭುತ, ಶಾಂತ. ಅಂಚೆನೇ ನವಗ್ರಹೋಲು. ನವವಿಧಭಕ್ತಿ: ಶ್ರವಣ, ಕೀರ್ತನೆ, ಸ್ಮರಣೆ, ಪಾದಸೇವೆ, ಅರ್ಚನೆ, ವಂದನೆ, ದಾಸ್ಯ, ಸಖ್ಯೆ ಬೊಕ್ಕ ಆತ್ಮ ನಿವೇದನೆ.

ಉಂದೆತ ಮಾತ ಉಳಾಯಿದ ಮರ್ಮೊನು ವಿವೇಚನೆ ಮಲ್ತೊಡು.

ಪತ್ತ್ ಸಂಕೆದೆಟ್ ಕೆಲವೆನ್ ಪಣ್ಣೆ ಈ ಲೋಕೊದ ಚರಾಚರೊಲು ಮಾತ ಪುಟುದಿನಿ ದೇವೆರ್ನ್ ಪತ್ತ್ ಮೋನೆಲೆಡ್. ಶ್ರೀಹರಿ ಮಿತ್ತ್ ತಿರ್ತ್ ಪಣ್ಣೆ ಭೇದ ದೀವಂದೆ ಮಾತೆತ ಅಂತರಂಗೊಡು ಸುತ್ತೊಂದುಪ್ಪುವೆ. ಆಯನ ಈ ಸಾಧನೆ ಇಚ್ಛೊನೆ! ಆಯನೆಡ್ಲಾವರ ಆಯೆ ಕಪಟನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರೆ! ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಈ ಸುಕೊಟುಪ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುಲ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಈತ್ ಮಾತ ಕೇಣ್ಡ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

“ಪೂಜ್ಯರೆ ಇರೆನ ಉಪದೇಶೊಡು ಯೆನ ಮನಸ್‌ದ ದೊಂದ್ಲ, ಅಳ್ಕೆ, ಆತಂಕ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ಅಂಗ್‌ಅಂಗಮೆಲ್ ದೂರ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ನನೊಲಾ ಕೇಣ್ಯೆರೆ ಮನಸಾಪುಂಡು. ಸೊರ್ಗ ನರಕೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಪಣ್ಣರ?”

“ಆವು. ಕೇಣ್ಣ. ದೈವಸ್ತೋತ್ರೊನೇ ಸೊರ್ಗ. ದೇವೆರ್ ಸೊಲಬೊಡು ಒದಗುನಾಯೆ. ಅರ್ತಗೇನ ಉಪ್ಪುನಾಯೆ. ಮಂಗಳ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ. ಮಾಮಲ್ಲ ಮೈಮೆದಾಯೆ. ವಂಶೊಗು ಶೋಭೆದಾಯೆ. ಸಾಟಿಯಿಜ್ಜಂದಿ ಗುಣೊತಾಯೆ. ಮಾತೆರೆಲ್ಲ ಕಾಪುನಾಯೆ. ಪುಣ್ಯೊದ ನಿಧಿ, ಕರುಣಾನಿಧಿ, ಸಕಲಕಲಾನಿಧಿ. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ನೆಂಪುಡು ಸುಗಿತ್‌ಂಡ ಬೂಲೋಕೊನೇ ಸೊರ್ಗ ಆಪುಂಡು.

ಪಾತಕಿ, ಪತಿತೆ, ಘಾತುಕೆ, ಕೃತಘ್ನೇ, ದುರಾಡ್ಯೆ, ಭೀತಕೆ, ದೂಷಕೆ, ದುರ್ಜನೆ, ಅಪ್ರಯೋಜಕೆ, ನೀತಿಹೀನೆ, ಜಾತಿದ್ರೋಹಿ, ಧರ್ಮೋದ್ರೋಹಿ, ದೈವೋದ್ರೋಹಿ ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಇತ್ತ್‌ಂಡ ಆ ಬೂಲೋಕೊನೇ ನರಕ ಆಪುಂಡು.”

“ಪೂಜ್ಯರೆ, ಈ ದೇಹೊದ ಅತ್ತಾಂಡ ವಿಗ್ರಹೊದ ಬಗೆಕ್ ಪಣ್ಣರಾ?”

“ಕೇಣ್. ಈ ದೇಹ, ಸಕಲ ಪುರುಷಾರ್ಥೊಗುಲ ಸಾಧನವಾದುಂಡು. ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆದ ಎಡ್ಡೆಪುಗುಲ ಉಂದು ಬೋಡಾಪುಂಡು.”

“ಪೂಜ್ಯರೆ, ಗುರುನ ಅನುಗ್ರಹೊಡು ದಾನೆ ಲಾಬ?”

“ದೊರೇ, ವಿಷಸರ್ಪೊದ ಪೋಡಿಗೇ ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಗರುಡ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿನ್ ತೆರಿಯೊಂಡ ಸರ್ಪೊಲಾ ದಾಲ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಅಂಚೆನೇ ನಮ ಪಾತಕೊಲೆಗ್ ವಿಷ್ಣು ನಾಮಸ್ಮರಣೆಡ್ ಬುಡುಗಡೆ ತಿಕ್ಕುಂಡು. ಈ ಸಂಸಾರ ಪಣ್ಣೆ ಕಡಲ್‌ನ್ ದಾಂಟೊಡಾಂಡ ಗುರುನ ಕೃಪೆ ಬೋಡಾಪುಂಡು.

ರಾಜೆ ತನ ರಾಜ್ಯೊಡು ಬಾರೀ ಮಿಗಿಲಿಣ್ಣೆಲೆಕ ತೋಜುವೆ. ಆಂಡ ಜ್ಞಾನಿಲೆನ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಇತಿಮಿತಿ ಇಜ್ಜಿ. ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನರಾಯಿನ ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್ ಪೂಜೆಗ್ ಯೋಗ್ಯರಾದುಪ್ಪುವೆರ್.

ರಾಜೆರಾಯಿನಾಕುಲು.. ಚೋರೆ, ಕಂಟಕೆ, ಚಾಡಿಕೋರೆ, ಜಾರೆ, ಷಂಡೆ ಬೊಕ್ಕ ಜಾತಿಬೇದ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ ಮೊಕುಲು ಆಜಿ ಜನೊನು ದೂರೊನೇ ದೀವೊಡು. ಎದುರುಗು ಬತ್ತಂಡಲಾ ಗೌರವ ಕೊರ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.

ಇತ್ತೆ ಪುಣೊದ ಮಾರ್ಗೊನು ಪಣ್ಣೆ. ಜಾತಿ ಧರ್ಮೊಗು ಸರಿಯಾದ್ ನಡತೊನೊಡು. ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮರೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಡು. ಬೇತೆಕ್ಲೆನ್ ಪುಗಾರುನ, ನೆರಿನ ಬುದ್ದಿನ್ ಬುಡ್ಡ್ ಬುಡೊಡು. ದೇವರೆನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಲ್ತೊಡು. ಗುರುನೊಟ್ಟುಗು ಗೌರವೊಡು ನಡತೊನೊಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನಾಕುಲು ಸೊರ್ಗ ಸೇರುವೆರ್.”

“ಗುರುಕುಲೇ, ಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿ, ಅನರ್ಥ, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಪರಾರ್ಥ ಒವ್ವ್? ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರೊಲು ಒವ್ವ್? ವಿಪ್ರರೆಡ್ ಸಮರ್ಥರ್ ಯೇರ್? ಈ ಲೋಕೊಡು ವ್ಯರ್ಥ ಜೀವಿಲು ಯೇರ್?”

“ದೊರೇ, ಕೈಟ್ ದುಡ್ಡು ಇತ್ತಂಡ ನಿನೆತ್ತಿನೆನ್ ಪಡೆತೊನೊಲಿ. ದುಡ್ಡು ಇಜ್ಜಿಡ ಬಯಕಿನವು ಒವ್ವಲಾ ತಿಕ್ಕಂದ್. ಅಂಚ ದುಡ್ಡುಲಾ ಬೋಡಾಪುಂಡು. ಉಂದುವೇ ಅರ್ಥಸಿದ್ಧಿ.

ನನೊರೈನ ದುಡ್ಡುಡೇ ಬದ್ಕನಕುಲು, ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ಮೆರೆಪಾವುನಕುಲು, ದಾನ ಮಲ್ಪಂದಿನಕುಲು ಅನರ್ಥಕಾರಿಲ್.

ಎಡ್ಡೆ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಒಡನಾಟೊಡೇ ಉಪ್ಪೊಡು. ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆನ್ ತ್ರಿಕರಣ ಪೂರ್ವಕವಾದ್ ಮಲ್ತೊಡು. ನನೊರೈಗ್ ಕಸ್ತ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಪಾಪಪುಣ್ಯೊಲು ನಮ್ಮ ಬೆರಿಪತ್ತಾದ್ ಬರ್ಪನೇ. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಬಂಧುಲು, ಮಿತ್ತೆರ್ ಯೇರಾ ಪಿರಾವುಡು ಬರ್ಪುಜೆರ್. ಆಯಿನೆಡ್ಡಾವರ ಯೇರೆನ್ನಾ ದಿಂಜ ಪತ್ತಾವೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನರಮಾನಿ ಧರ್ಮೊಡೇ ನಡತೊನೊಡು. ಧರ್ಮಾತ್ಮಗ್ ನನೊರೈನ್ ಆದೆರ್ಪುನ ಸಗ್ತಿ ಬರ್ಪುಂಡು. ಧರ್ಮೊದ ನಡಕೆ ಜನ್ಮಜನ್ಮೊದ ಪಾತಕೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುಂಡು. ಧರ್ಮೊಡೇ ಇಹಲೋಕೊಡು ಗೌರವ, ಪರಲೋಕೊಡು ಸದ್ಗತಿ ತಿಕ್ಕರೆ ಸಾದ್ಯ. ಧರ್ಮೊಡ್ ಇತ್ತಂಡನೇ ಬದ್ಯ.

ಜೂವೊಲು ಕುಡಕುಡ ಪುಟುದು ಸುಕೊನು ಕಸ್ಪೊನು ಅನ್ನೇಸುವ. ಕಡೇಕ್ ಗೇನೊದ ಅಕೇರಿದ ಮಜಲ್ಡ್ ನರಮಾನಿ ಜನ್ಮ ಪಡೆಪಿನವು ಕರ್ಮಫಲೊತ ಸಂಗತಿ. ನರಮಾನಿ ಜನ್ಮೊಡುಲ ಅಜ್ಞಾನಿಲಾಂಡ ಕುಡ ಬೇತೆಬೇತೆ ರೂಪೊಡು ಪುಟ್ಟುವೆರ್. ಪಂಜಿಲಾದ್, ಕಕ್ಕೆ ಕೋರಲಾದ್, ಕುಷ್ಟ ರೋಗಿಲಾದ್, ಮರ್ದೆರಾದ್, ಪುಟ್ಟುವೆರ್.

ನರಮಾನಿಲ್ ಉತ್ತಮೆರಾವೆರೆ ಅವಕಾಸ ಉಂಡು. ಆಕುಲು ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ವಾದ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನನೊರೈನ್ ಯೇರಾಂಡಲ ದೂರಗ್ ಕೇಣಂದಿಲೆಕ ಉಪ್ಪೊಡು. ನನೊರೈನ ದೋಷ ತೋಜುನಗ ಕುರುಡನಂಚ ಉಪ್ಪೊಡು. ದಿಂಜ ಸಿದ್ಧಿ ಆವೊಡಾಂಡ ಸಜ್ಜನೆರ್ನ ಒಡನಾಟ ಬೋಡೇ ಬೋಡು. ದುಸ್ತ ಕರ್ಮಿಲೆಗ್ ಅವಕಾಸ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಜನೊಕ್ಲೆನ ಸುಕದುಕ್ಕೊಗು ಒದಗೊಡು. ಲಾಬನಸ್ತ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಪರೋಪಕಾರೊಗು ದುಂಬಾವೊಡು. ಅಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಸಿದ್ಧಿಗ್ ಯೋಗ್ಯರಾವೆರ್.

ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿನ ರಾಜ್ಯ, ವಿಭೀಷಣನ ಸಂಪೊತ್ತು, ಕಡಲ್ದ ಗಾಂಬಿರ, ಬಾಣಾಸುರನ ಸಗ್ತಿ, ಹನುಮಂತನ ಬುಜಬಲ, ಶ್ರೀರಾಮನ ಭಲ, ದಧೀಚಿನ ದಾನ, ಅರ್ಜುನನ ಸ್ನೇಹ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಹನೆ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಬಟ್ಟುಗು ಸೇರಾವೊಂಡಿನ ಬದ್ಯೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆದ ಬದ್ಯ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ.

ರಾಜಗ್ ಕೆಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ನೀತಿ ತೆರಿಯಂದಿನ ಪುರೋಹಿತೆ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.

ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಕ್ಲೆಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಅಂಚಿನೇ, ಅಮಸರೊಡು ಯುದ್ಧ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತಾದ್, ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡ್ಡು ಬಲ್ತ್ ಪೋಪಿನ ರಾಜನ ಮಾತ ಸಂಪೊತ್ತುಲಾ ದಂಡೊಗೇ!

ಬೊಡೆದಿನ್ ಜತೆ ಒಂದೊಂದು ನಡಪಾವನ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಾಲಯ ಪುಣ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಪುಂಡು. ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬಿನ್ನೆರೆನ್ ಕಂಡನಿಬೊಡೆದಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗೌರವೊಡು ಎದೊನೊಡು, ಸಮ್ಮಾನ ಮಲ್ಪೊಡು. ಮಾತ ಜೀವಿಲೆಗ್ಲಾ ಉಪಕಾರ ಮಲ್ಪೊಡು. ಅಂಚ ಮಲ್ಪಂದಿನಕ್ಲೆಗ್ ನರಕ ತಪ್ಪಂದ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನರಮಾನಿಗ್ ಸರಿಯಾದ್ ಬದ್ಧೆರೆಗ್ ಮೂಜೇ ಮೂಜಿ ಮಾರ್ಗೊಲು ಉಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ, ಗುರುಸೇವೆ, ಬೊಕ್ಕ ಸಮಾಜ ಪರಿವರ್ತನೆ.

ಜೂಜು, ಹೆಂಡ, ನಿಂದ್ರೆ, ಪೆಟ್ಪುಡೆ, ಮಿತಿಮೀರ್ದೆ ತಿನ್ನಿನಿ, ಪೊಂಜೊಲೆ ಮರ್ಲ್ ಉಂದು ಮಾತ ಬದ್ಧೆನ್ ಹಾಳ್ ಮಲ್ಪುನ ಸಂಗತಿಲ್. ಜನೊಕುಲು ಪಿರದುಂಬು ತೂವಂದೆ ಕೇಡ್‌ಗ್ ಕೈ ಪಾಡುವೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಕೆಟ್ಟ ಫಲ ಅನ್ವೇಸುನಗ ದುಕ್ಕಿವೆರ್. ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪಂದೆನೇ ಪುಣ್ಯಫಲ ಬಯಕುವೆರ್. ದಾನ, ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡ್ ನಡತೆಜಿಡ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕುಜಿಂದ್ ತೆರಿಯೊನುಜೆರ್.

ಈ ಬೂಮಿಗ್ ಮೇದಿನಿ ಪಣ್ಣಿ ಪುದಾರ್‌ಗ್ ಕಾರಣ, ಮಧು ಬೊಕ್ಕ ಕೈಟಭ ಪಣ್ಣಿ ರಕ್ಕಸೆರೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಆಕ್ಲೆನ ಮೇದಸ್ಸಡ್ ಉಂಡು ಮಲ್ತದಿನನೇ! ಈ ವಾಸನೆನ್ ದೆಪ್ಪೊಡಾಂಡ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿ ಪಣ್ಣಿ ಕಮ್ಮೆನೊದ ಸುದೆಟ್ ಮೀದ್ ಬರೊಡು.

ದಾನಗುಣ ಎಡ್ಡೆನೆ. ಒರಿಕೊರ್ದಿನ ದಾನೊನು ಒಯ್ತ ದೆತೊಂಬಿನಕುಲು, ದಾನೊಗು ಅಡ್ಡ ಬರ್ದಿನಕುಲು ಅಜಿಪ ಸಾರ ವರ್ಸೊಮುಟ್ಟ ಕ್ರಿಮಿಕುಲಾದ್ ಪುಟ್ಟುವೆರ್. ಆಯಿನೆಡ್ಡಾವರ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಈ ಕೊರ್ಪು ಆಶೆಂಡ್. ಜೂಜುಡು ಗೆಂದ್‌ದ್ ಅವ್ವೆನ್ ಪಿರ ದೆತೊಂದು ಆಶೆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್‌ಡ್, ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊಡು ಇತ್ತಾದ್ ಪಿರ ಬತ್ತಿಬೊಕ್ಕ ಅವ್ವೆನ್ ಪಿರ ಕೊರ್ಪೆ ಪಣ್ಣಿ ಪಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರೊದಂಚ ತಕರಾರ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಅವ್ವೆನ್ ಕೊರ್ಪು ಪಾತೆರ ಒರೊನುಲ.

ಲೋಕೊಗು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಯಿನೆನ್ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುನಕುಲು ಪುಕ್ಕಲೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಒವ್ವು ಬೋಡು, ಒವ್ವು ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪುನ ಸಗ್ತಿ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಅಕಲ್ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಲ ಆತೆಕಾತೇ!

ಶ್ರುತಿ ಬೊಕ್ಕ ಸ್ಮೃತಿ ಉಂದು ರಡ್ಡಲಾ ಬೆರಣೆರ್ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ! ಉಂದೆಟ್ ಒಂಜಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡಲಾ ದಿಸ್ಪಿ ಕಮ್ಮಿಯೆ. ರಡ್ಡಲಾ ತೆರಿಯಂದಿನಾಯೆ ಕುರುಡೆನೆ! ದಿವ್ಯ ದರ್ಶನೊಗು ಉಂದು ರಡ್ಡೆ ದಿಸ್ಪಿಲಾ ಬೋಡು. ಬೆರಣೆ ಏಪೊಲ ಅಧ್ಯಯನೊಡು ಮನ ದೀವೊಡು. ವೇದೊದ ತಿರ್ಲ್ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಆಚರಣೆಡ್ ಒರೊನೊಡು. ನನೊರೈಡ ದಾನ ಪಡೆವೊಂದು ಬಂಜಿ ದಿಂಜಾವೊನೆರೆ ಬಯಕುನಾಯೆ ಬೆರಣೆ ಅತ್ತೆ. ಆಯೆ ನೀಚ ಮಟ್ಟದಾಯೆ. ಆಯನ ಕಣ್ಣೆಲೆನ್ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ಒಯ್ತ ದೆತೊನ್ನೊಲು. ವೇದೊಡ್ಡಿತ್ತಿಲೆಕ ನಡಪಂದೆ, ನನೊರೈನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುನ ಕೆಟ್ಟ ನಡಕೆದಕ್ಲೆನ್, ಅಧರ್ಮೊಡು ನಡಪುನಕ್ಲೆನ್, ಹಾಂಕೊಡು ಮೆರೆಪಿನಕ್ಲೆನ್, ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ ದಯೆದಾಕಿಣ ಇಜ್ಜಂದೆ ಪತ್‌ದ್ ದರ್ಪುವೊಲು.

ರಾಜಾ, ಸಂಸಾರೊಗು ಶೋಭೆ ಬರ್ದಿನಿ ಜೋಕುಲೆಡಾದೇ. ಜೋಕುಲಿತ್ತಿನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪುಣ್ಯವಂತೆರ್.

ದೆವೆರೆಗ್ ಯೇರ್ನ್ ಮಿತ್ತ ಮೋಕೆ ಉಪ್ಪಂಡ ಆಕುಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಲೆಕ ಚಿರಂಜೀವಿಲಾಪೆರ್. ಬಲರಾಮಲೆಕ ಸಗ್ಗಿದಕುಲಾಪೆರ್. ದಶರಥಲೆಕ ಸಿರಿವಂತೆರಾಪೆರ್. ಭೀಷ್ಮಲೆಕ ಶೂರರಾಪೆರ್. ಶ್ರೀರಾಮಲೆಕ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರಕರಾಪೆರ್. ನಹುಷಲೆಕ ಮಲ್ಪಾಕುಲಾಪೆರ್. ಮಾರುತಿಲೆಕ ಬೀಸಬಿರ್‌ದಕುಲಾಪೆರ್.

ಶ್ರುತಿಕ್ವಂಚ ಪವಿತ್ರವಾಯಿನವು ಇಜ್ಜಿ. ವಿಷ್ಣುಲೆಕ ಕೀರ್ತಿವಕುಲು ಇಜ್ಜೆರ್. ವಿದುರಲೆಕ ಜ್ಞಾನಿಲು ಇಜ್ಜೆರ್. ಬೂಮಿದಂಚ ತಾಳೆದಕುಲಿಜ್ಜೆರ್. ಮಿತ್ರೇರ್ಚಿ ಸಂತೋಸು ಕೊರ್ಪಿನಕುಲಿಜ್ಜೆರ್. ಕುಂತಿ ಜೋಕ್ಲೆಲೆಕ ಸತ್ಯವಂತೆರ್ ಇಜ್ಜೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವಲೆಕ ಅಭಿಮಾನದಕುಲು ಯೇರ್ಲಾ ಇಜ್ಜೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊನುನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ. ವರಾಹರೂಪೊಡು, ವಾಮನ ರೂಪೊಡು, ನರಸಿಂಹರೂಪೊಡು, ಬತ್ತದ್ ಬಗ್ಗೆರೆನ್ ಕಾತೊಂದಿನ, ಮೂಜಿ ಲೋಕೊದ ಉಲಾಯಿ-ಪಿದಾಯಿ ಉಪ್ಪನ ಈ ಮಾಯೊದ ಮಗೆ, ಗೊಲ್ಲೆರ್ಚಿ ಬಾಲೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೇವೆರ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ.

ಕತ್ತಲೆದ ರಾಪು ಯೇತ್ ಇತ್ತಂಡಲಾ ಸೂರ್ಯನ್ ಬರಿಕ್ ನೂಕ್ಯೆರೆ ಆಪುಂಡಾ? ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿಲ್ ಮಹಾಶೈರ್ ಕಯ್ತಲಾಪೆರ್? ವಿಷಸರ್ಪೊಲು ಗರುಡಗ್ ಎದುರುಂತೆರೆಗಾವ? ಅವ್ವೇ ರೀತಿಡ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ನರಮಾನಿಲ್ ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತೆರಾಯಿನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾವು?

ಅರಸುತನ ಪಂಡ ಸೊಲಬ ಅತ್. ಚಾಡಿ ಪಣ್ಣಿನ ಒರಿಯೇ ಪತ್ ಜನ ಕಟುಕೆರೆಗ್ ಸಮ. ಅಂಚಿನ ಪತ್ ಜನ ಚಾಡಿಡೆಕ್ಲೆಗ್ ಒಂಜಿ ಕೂರ ಸರ್ಪ ಸಮ. ಅಂಚಿನ ಪತ್ ಸರ್ಪೊಲೆಗ್ ಒರಿ ಸೂಳೆ ಸಮ. ಅಂಚಿನ ಪತ್ ಸೂಳೆರ್ ಪಾತಕೊಲು ಅರಸನ್ ಅರಾದ್ ಪತ್ತೊನೆರೆ ತೂಪುಂಡು. ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ಅರಸು ದಿಂಜ ಎಚ್ಚರೆಡುಪೊಡು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ದುಂಬುದ ದಿನೊಕುಲು ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬಾರಿ ಕಟುರ ದಿನೊಕುಲೆ! ಅಂಚಿ ಈ ದಿಂಜ ಜಾಗ್ ರೆಡುಪೊಡು. ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ಪಗೆ ಬುದ್ಧಿಡಾದ್ ದುಂಬುಗು ದಿಂಜ ಅನಿಸ್ಪೊಲಾವೆರೆಗುಂಡು. ಅಯಿತ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಕಲ್ ದೈವಾಧೀನವಾದುಂಡು. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊನಡ. ಲೋಕೊದ ದುಸ್ಪೆರೆನ್ ಮುಗಿತದ್ ತನ ಭಕ್ತೆರೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನೆಕೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಬತಾರ ಆತಿನಿ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒರೊನೆರೆಗಾದೇ ಆಯೆ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಕು ಸಾರಥಿ ಆಪೆ. ಆಯೆ ಪಾಂಡವೆರೆನೊಟ್ಟುಗು ಉಪ್ಪುನೇಟ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಜಯ ಆವಂದ್. ಆಯಿಡ್ಲಾವರ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಈ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೊರ್ಪು, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಶರಣು ಪಣೊಂದು ಬದ್ಕಾಲ.

ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅತ್. ಸಮುದ್ರೊಲೆಡ್ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಉಪ್ಪಲೆಕ, ಮಾಮಲ್ಲ ಸುದೆ ಗಂಗೆ ಉಪ್ಪಲೆಕ, ರುಸಿಕ್ಲೆಡ್ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಉಪ್ಪಲೆಕ, ವ್ರತನಿಷ್ಠೆರೆಡ್ ಹನುಮಂತೆ ಉಪ್ಪಲೆಕ, ದೈವೊಲೆಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಪ್ಪಲೆಕ, ಈ ಬೂಮಿದ ರಾಜೆರೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮಿಗಿಲ್ ಆದುಲ್ಲೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಂಚಿ ಮಾತ ಹಿತನುಡಿ ಪಂಡದ್ ಸನತ್ತುಜಾತೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮನಸ್ ದ ತಳಮಳೊನು ದೂರ ಮಲ್ತೆರ್. ಕುತಂತ್ರಿ ಪಣ್ಣಿನ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಒರಿಯಂದಿಲೆಕ ಎಡ್ಡೆ ಗೇನೊನು ಕೊರಿಯೆರ್. ಈ ಜಾನಗೇನೊದ ಬೊಳ್ಳುಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಆನಂದೊಡುಪ್ಪನೆನ್, ಶ್ರೀಹರಿನ್ ಸುಗಿಪುನೆನ್ ತೂದು ಸನತ್ ಸುಜಾತೆರ್ ತನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಪಿರತಿರಿಯೆರ್.

* * *

ಮನದಾನಿ ಕೌರವೆ ಆಪ್ತಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ಓಲಗ ಸಭೆ ನಡಪಾದ್ ಇಂಚಿ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಸಂಜಯನ್ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ಚಿ ನುಡಿನ್ ಆಯನ ಬಾಯಿಡ್ಲೇ ಕೇಣೆಗ್.”

ಸಂಜಯೆ ಬತ್ತದ್ ಸೊಲ್ಲೆ ಸಂದಾವೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಭೆಗೆ ಪೋದಿತ್ತೆ. ಅಲ್ಲ ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಕೀರ್ತಿದ ರಾಜೆರ್ ಇತ್ತೆರ್. ಅಕುಲು ಬಾರಿ ಕುಸಿಟ್, ಯುದ್ಧೋದ ಉಮೇದ್ ಇತ್ತೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ಪಾತೆರುನವು ಇಸ್ಸ ಆವಂದೆ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ಲೆರೆ ಇತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆಕುಲು ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಸದು ಪಾತೆರೊಡು ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲಾಯೆ. ಯೆನನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಇಲ್ಲಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆ. ಯಾನ್ ಆಡೆಗ್ ಪೋನಗ ಕೃಷ್ಣ, ಅರ್ಜುನನ ತುಡೆತ ಮಿತ್ತ್ ಕಾರ್ ದೀವೊಂದು, ಸತ್ಯಭಾಮಾ ದೇವಿನೊಟ್ಟುಡು ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತೆ. ಯೆನನ್ ಎದ್ಕೊಂದು, ಇಂಚ ಪಂಡೆ.

“ಸಂಜಯಾ, ಯೆಂಕ್ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಲುಲ ಸರಿಸಮನೆ! ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಗ್ಲ ಎಡ್ಡೆ ಆವೊಡು ಪನ್ನಿನವೇ ಯೆನ್ನ ಬಯಕೆ. ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ ದಾದ ಪಂಡ, ದ್ರೌಪದಿ ಕಸ್ತೊಡು ಯೆನನ್ ಸುಗಿತೊಂದು ಲೆಪ್ಪುನಗ ಯೆನ ಮನಸ್ ಬೆಯ್ಪುಂಡು. ಆಲ್ ನಟ್ಟೊಂಬಿನವು ಯೆನ ಮನಸ್ ಗ್ ತಟ್ಟುಂಡು. ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಸಮ್ಮಂದ ಗಟ್ಟಿ ಆತ್ಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಂಟಕೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲ ಕಂಟಕೆರ್ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಡಾತ್ಂಡ್.”

ಕೃಷ್ಣ ಪಾತೆರ ಮುಗಿತಿಗಿನ ಅರ್ಜುನೆ, ಇಂಚ ಪಂಡೆ. “ಕಾಡ್ಡ್ ಗಂಧರ್ವಡ್ಡ್ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು, ಗೋಗ್ರಹಣೊದ ಯುದ್ಧೋದ ಅಪಜಯೊನು, ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರದಪಗದ ಸೋಲುನು ಕೌರವೆ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನಡ್. ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವೆರೆ ಪರಾಕ್ರಮೊನ್ನಾ ಕೌರವೆ ನೆಂಪುಡು ದೀವೊನಡ್. ಜೂಜುದ ಸಭೆಟ್ ಪಣ್ಣಿನ ಮಾತ ಪಾತೆರೊಲೆನ್ ಕೌರವೆರ್, ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿ ಮಾತೆರಾ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದು ದುಂಬುದೆನ್ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ಪಡ್”

ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮ ಇಂಚ ಕೇಂಡೆ, “ಸಂಜಯಾ, ನಿನ ದೊರೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ತುಡೆಕುಲು ಎಡ್ಡೆಸ್ತಿಟಿಟೇ ಉಂಡತ್ತ? ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮೈಯಿಟ್ ನೆತ್ತೆರ್ ದಿಂಜಿದೇ ಉಂಡತ್ತ? ಕೌರವೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಎಡ್ಡೆಡೇ ಉಲ್ಲೆರತ್ತ? ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ನೆತ್ತೆರ್ ಮೀಯೆರೆಗ್ ಉಂಡುಂದು ನೆಂಪು ಮಲ್ಪುವತ್ತ?”

ಕರ್ಣಗ್, ಸಂಜಯನವು ಪಾಂಡವೆರೆನ ಎಚ್ಚಲೆದ ಪುಗರ್ತೆದಂಚ ತೋಜಿದ್ ಕೇಣ್ಣೆರೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ.

“ಸಂಜಯಾ, ಯಾವು ಉಂತಾಲ. ಕೌರವಾ, ಈ ಸಂಜಯನ್ ಅಂಚಿಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲ. ಇಂಬ್ಯನ್ ಪಾಂಡವೆರೆನಡೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲ? ಆ ಕೆಟ್ಟ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜಕ್ಕೆದ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಈ ದಡ್ಡನ ಅಕಲ್ ಸೆಟ್ ದಂಡ್. ಅಲ್ಲ ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಅಂಚಿನೇ ಬಡಬಡ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇಂಬ್ಯಗ್ ಸಭೆತ ಮರ್ಯಾದಿಲ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಈ ಭಂಡಗ್ ಯೆನ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ. ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ ಶಿವನೇ ದುಂಬು ಪಿರ ತೂಪಿಲೆಕ ಉಪ್ಪುನಗ ಆ ಕುಂತಿ ಜೋಕುಲು ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯ?”

ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರೊಲು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಕೊಲ್ತೊಂಡು.

“ಕರ್ಣಾ ದೂತೆಯಾದ್ ಪೋಯಿನ ಸಂಜಯನ್ ಭಂಡೆಂದ್ ಪಂಡತ್ತ? ಈಲಾ ಒರಿ ಭಂಡೆನೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ ದಾಯೆಗ್? ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಒರಿಯೇ ನಿನನ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡೊಲಿ. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ನಿನ ಈ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರ ನಿನಡನೇ ದೀವೊನ್ನ. ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೋಪ ಬತ್ತಂಡ ನಿನನ್ ದೀಪುಜೆ ಪಣ್ಣಿನ ಎಚ್ಚರೆ ನಿಕ್ಲ ಉಪ್ಪೊಡೆ.”

ಇಂಚ ಪಂಡ್ ದ್, ಕೌರವನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ ದ್, “ಕೌರವಾ, ನಿಕ್ಲ ಮರ್ಲೆ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ಇಂಬೈ ತಾನ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣೊಂದು ಕೊಚ್ಚೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿಜ ಪಣೊಡ? ಅರ್ಜುನಗ್ ಸರಿಸಮತಕುಲು ನರಮಾನಿಲೆಡಾವಡ್, ದೇವತೆಲೆಡಾವಡ್ ಇಚ್ಚೆರ್ಂದ್ ಇಂಬ್ಯಗ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ನುಡಿಕ್ ದ್ರೋಣೆರ್ಲ ಸೈಗುಟ್ಟಿಯೆರ್.

“ದುರುಳೆರ್ನ ಪೊಟ್ಟು ಪಾತೆರೊಲೆಗ್ ಕೆಬಿ ಕೊರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ” ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೌರವಗ್ ಎಚ್ಚರೆ ಪುಟ್ಟಾವೆರ್.

ತನ ಕಡೆತಕುಲೇ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸುಗಿಪು ಮಲ್ಪುನಗ ಕೌರವಗ್ ಕೋಪೊಡು ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್‌ಂಡ್.

“ನಿಕುಲು ಇರುವೆರ್ಲಾ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಕ್ಷಪಾತಿಲ್ ಪಣ್ಡ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತೇಜೋವಧೆ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಕುಸಿತ ಜಂಬರ! ಯೆನ್ನೊಟ್ಟುಗಿತ್ತಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಬಯಕುನಕುಲು! ಪಾಂಡವೆರ್, ಕೌರವೆರ್ ಯೆಂಕುಲು ಭರತಕುಲೊತಕುಲೇ. ಆಂಡ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಂಡ ದೇವತೆಲ್, ಕೌರವೆರ್ ಪಂಡ ಬಜೀ ನರಮಾನಿಲ್! ಉಂದೆನೇ ಪಾತೆರ್ಲ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸತ್ತ ಯುದ್ಧೊಡು ನೆಗತ್ ತೋಜುನೆನ್ ತೂಲೆ.”

ಸಭೆಟ್ ಈತ್ ಮಾತ ಪಾತೆರಕತೆ ನಡತಿನೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಗಕ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆರೆ ಉಂದುವೇ ಸರಿಪೊರ್ತುಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು,

“ಮಗಾ, ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಯುದ್ಧ ಕಂಡಿತೊಗ್ಲ ಬೊಡ್ಡಿ. ದಾಯೆಗ್‌ಂದ್‌ಂಡ, ಪಾಂಡವೆರೆ ಕಡೆಟ್ ಮಹಾನುಭಾವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಉಲ್ಲೆ. ಆಯೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ವಿಷ್ಣು ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಂಚಿತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಆವಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊನುವೆನೆ! ಅಂಚಾದ್ ಯುದ್ಧೊದ ಸಂಗತಿನೇ ಬುಡ್ಡು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅಕಲ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ತು ಬುಡ್ಡು.”

ದುರ್ಯೋಧನೆ ತೆಲೊಂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಮ್ಮರೇ, ಈರೆಗ್ ದಾದನಾ ಬೆರೆ! ಈರ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಕೃಷ್ಣನೇ ವಿಷ್ಣು, ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಯಾನ್ಲ ಕೇಣ್ಣೆ. ಈರ್ ದಾಲ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ. ಈರೆಗ್ ಒವ್ವೇ ತೊಂದರೆ ಆಪುಜಿ. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತಂಡ, ನಮ್ಮ ಕಡೆಟ್ ಆಚಾರ್ಯೆ ದ್ರೋಣೆರ್, ಅಜ್ಜೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಇಜ್ಜೆರೆ? ಆಕುಲು ಉಪ್ಪುನೇಟ ಕುರುಕುಲೊಕು ಕೇಡ್ ಆಪುಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಮುಗಿಪೆರೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಆವಂದ್.

ಬೂಮಿಡ್ ದುಸ್ತೆರ್ನ ಬಿದೆ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಆಂಡ್‌ಂದ್ ಬೂದೇವಿ ಬುಲ್ಲೊಲುಗೆ! ಅಯಿಕ್ ಪರಮಾತ್ಮೆ ಕೃಷ್ಣನ ಅಬತಾರೊಡು ಬತ್ತಾದ್ ದುಸ್ತೆರೆನ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತೆರೆ! ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಪಾವೆರೆ! ಉಂದು ಮಾತ ಕಟ್ಟಕತೆ. ಪೊಟ್ಟು ಕತೆ. ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಣ್, ನಂಬೊಂದು, ಈರ್ ಪೋಡ್ಯೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ಮಾತೆರೆನ್ಲಾ ಕಾಪುನಾಯೆಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಕಿರ್ಪಿನಾಯೆಲ ಕೃಷ್ಣನೆ! ಅತ್ತ? ಆವಡ್. ಯಾನ್ ಕೃಷ್ಣಡ, ಅತ್ತಾಂಡ ಆಯೆ ಕೆರ್ಪಾವುನಕ್ಲೆಡ ಸೈಯ್ಯೆರೆಗ್ ಬಯಕುವೆ. ಯಾನ್ ಸೈತಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಈರ್ ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಡು ಸುಕೊಟು ಉಪ್ಪುಲೆ. ಸೈಯ್ಯೊಡಾಯಿನ ಯಾನೇ ಈತ್ ದೈರೊಡು ಉಪ್ಪುನಗ, ಬದ್ಕಾದ್ ಒರಿಯುನ ಈರ್ ಪೋಡ್ಯೊನು ದಾಯೆಗ್? ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಬುಡ್ಡು, ಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನೆತೊಂದು ನೆಮ್ಮದಿಡ್ ಉಪ್ಪುಲೆ.”

ಕೃಷ್ಣ ರಾಯಭಾರೊ

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸಭೆಕ್ ಬರೆ. ಕೌರವೆರ್ನ ಸಭೆಟ್ ದಾದ ನಡತೊಂದುಂಡು ಪಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆಡ್, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೌರವೆರ್ ತಪ್ಪುಬಪ್ಪುದ ಗೇನ ಇಜ್ಜಂದೆ, ಭವಿಷ್ಯೊದ ಅಲಚನೆನೇ ಮಲ್ಪಂದೆ, ಯುದ್ಧೊನೇ

ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೆರ್ದ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ವಂಶೊದ ಕೀರ್ತಿಗ್ ಕರಂಕ್ ಪತ್ತುಂಡು. ಈ ನಿಲೆಟ್ ಯೆಂಕುಲು ಪತ್ತೊಡಾಯಿನ ಸಾದಿ ಒವ್ವು? ಸಂಧಿನಾ? ಸಮರೊನಾ? ಈಯೆ ಕಂಡಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊರೊಡು. ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯೆಂಕುಲು ಕಂಡಿತ ನಡತೊನುವ. ಆಂಡ ಅವೆಡ್ ದುಂಬು ಯಾನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಪಣೊಂಬೆ. ನಮ ತೆರಿದಿಲೆಕ ಈ ದೇಹ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತ್. ಕೀರ್ತಿ ಸಾಸಿತ. ಯುದ್ಧ ಆಂಡ ಮೆಗ್ಗೆ ಪರಯನಕುಲು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್ ಸೈತೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಕೆಟ್ಟ ಪುದಾರ್ ಒರಿಯುಂಡತ್ತ? ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಈ ರಾಜ್ಯ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕೌರವಡ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೆಲವು ಊರುಲೆನ್ ಕೊರ್ಪಾಂಡ ಯಾವು. ನೆಮ್ಮದಿಡ್ ಬದ್ಕುವ. ಆಯಿನೆಚಾದ್ ಈಯೇ ರಾಯಭಾರಿಯಾದ್ ಪೋದು, ರಾಜಿಪಂಚಿತಿಗೆ ಮಲ್ತುಲ. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಟ್ಟಾ ಯುದ್ಧೊದ ಉಮೇದ್ ಪುಟ್ಟಾವುನ ಚಾಡಿಚಂಗಾಯಿದ ದುಸ್ಸೆರುಲ್ಲೆರ್. ಅಕುಲು ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣ್ಡ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್ಂಡ ವಿನಾಶ ಕಂಡಿತ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕೌರವೆರ್ನ ಮಿತ್ತ ಪಗೆ, ಕೋಪ ಇಜ್ಜಿ ಅಂಚ ರಾಜಿ ಪಂಚಾತಿಗೆ ಕೌರವೆ ಒಪ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ತುಲ.”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಮನಸ್ ಪುಳಿ ಪುಳಿಯಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಂಧಿದಂಚೇ ಉಲ್ಲೆ. ಸಂಧಿ ಆಂಡ ಬೂಮಿದ ದುನ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ತುನೆಂಚೆ? ಐನ್ ಊರುಲೇ ಯಾವು ಪಣ್ಡ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತಾ? ಕುಶಸ್ಥಳ, ವೃಕಸ್ಥಳ, ಆವಂತಿ, ವಾರಣಾವತ, ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವಗ್ ಇಸ್ಸ ಆಯಿನ ನನೊಂಜಿ ಊರು ಕೊರುಂಡ ಯಾವು. ಪಣ್ಣೆತ್ತ?

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಉಂದು ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಯಮನ ಮಗೆ, ಪಗೆನಾಯಡ ಪಗೆ ಪತ್ತೊಡಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಈ ಒವ್ವುಲಾ ಬೊಡ್ಡಿಂಡ್ ಸಲೀಸ್‌ಡ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ. ಆಂಡ ಆ ದುರ್ಯೋಧನೆ ನಿನ್ನಾತ್ ಎಡ್ಡೆ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ ಅತ್ತ್. ಆಯೆ ಪಿತ್ತಲೆ ಕೆಬಿತ್ತಾಯೆ! ಕುರೆ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ! ಆಯೆ ಒಂಜಿ ಅಂಗೈದಾತ್ ಬೂಮಿನ್ಲ ಕೊರ್ಪಿನಾಯೆ ಅತ್ತ್. ಈ ಪಾತೆರೊಡು ನಿಕ್ ದಾಲ ಫಲ ತಿಕ್ಕಂದ್.”

ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದೇ ಭೀಮನಂಚಿಗ್ ತಿರ್ಗ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಭೀಮಾ, ನಿನ ಪರಯೆ ರಾಜಿದ ಪಾತೆರ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿನ ಮನಸ್‌ಡಿತ್ತಿನೆನ್ ಈ ಸೊಸ್ಸ ಪಣ್ಣ. ದೆಂಗಾದ್ ದೀಪಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ.”

ಭೀಮ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಣ್ಣೆ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ತತ್ತ್‌ದ್ ನಡತೊನುಜೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಪ್ರೇಜನ ದಾದ? ಮೆಗ್ಗೆ ಪರಯನಕುಲು ಪಗೆ ಕಟೊಂದು, ಅಕುಲಕುಲೇ ನೋತುದು ಕೆರೊಂಬಿನವು ಯೆಂಕಾಲ ಸಲಿತ ಆಪುಜಿ. ಕೌರವನಕ್ಲೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಅಪನಂಬಿಕೆ. ಅಂಚ ಅಕುಲು ಪಗೆ ಬುದ್ಧಿಡುಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಆವು ಮಾತ ಕರ್ಮಫಲ ಪನ್ನೇ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು ಯಾನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುಜಿ. ಕೌರವೆರ್ಪಾದ್ ಅನ್ವೇಸ್‌ದಿನ ಕಸ್ತನಸ್ತೊನ್ನ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುಜಿ. ಅಂಚಾದ್ ಅಣ್ಣೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ರಾಜಿ ಪಂಚಿತಿಗೆ ಸರಿ.”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸೋದ್ಯನೇ ಸೋದ್ಯ.

“ಭೀಮನ ಬಾಯಿಡ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನುಡಿಯೆ?”

ದಾನೆ ಪಣೊಡುಂದು ತೆರಿಯಂದೆ ತೆಲೆ. ತೆಲೊಂದೇ,

“ಶಿವಮಹಾದೇವಾ, ಇಸೊಲಾ ಅಮುರೊನೇ ಆಂಡತ್ತ? ಅಗ್ನಿಡ್ ಉರಿ ಇಜ್ಜಾಂಡತ್ತ? ತೆಡಿಲ್ಲ ಅಬ್ಬರ ಪೊಟ್ಟು ಕಟ್‌ಂಡತ್ತ? ಭೀಮಗ್ಲಾ ಯುದ್ಧ ಬೊಡ್ಡಾಂಡತ್ತ? ಆಹಾ! ಕುಂತಿ ಯೆಂಚಿತ್ತಿನ ಮಗನ್ ಪೆದ್ದಿಯೊಲು!” ಇಂಚ ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರೊಂದು, ಅರ್ಜುನಡ, ನಕುಲಡ, ರಾಜಿದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಣುವೆ.

ಅಕುಲ್ಲಾ ಸಂಧಿನೇ ಬಯಕುವೆರ್.

ಕೃಷ್ಣ ಸಹದೇವಡ ಕೇಂಡೆ. ಆಯೆ, “ದೇವಾ, ಯೆಂಕ್ ಸಂಧಿ ಇಸ್ತ ಇಜ್ಜಿ. ಯುದ್ಧೋನೇ ನಡಪೊಡು. ಎಂಚಾಂಡಲಾ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಅಲೆನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನ್ಲ ಕೇಣುನೆಕಾದ್ ಕೃಷ್ಣ ಸೇವಕೆರ್ನ್ ಕಡಪುಡುವೆ.

ಅಕುಲು ಮಾತ ಸಂಗತಿನ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ದ್ರೌಪದಿ,

“ದಾದಗ್? ಕೌರವೆರೊಟ್ಟುಗು ರಾಜಿ ಪಂಚಿತಿಗಿನ? ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ಉಂದೆಕ್ ಒಪ್ಪಿಯೆರ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಾಯಭಾರನ? ಈ ಪಾಪಿಲ್ ಯೆನನ್ ಕೆರಿಲೆಕನೇ ಆಂಡ್.”

ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದೇ, ದಂಡಿಗಡ್ ಬತ್ತದ್, ಧುನಿತೊಂದೇ ಸಭೆಕ್ ಬರೊಲ್ಲು. ಪೊಸ ಮುಗಲ್ಲ ನಡುಟು ಮೆಂಚುನ ಮುಗಲ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜುನ ಆಲೆನ್ ತೂನಗ ಕೃಷ್ಣಗ್ ದ್ವಾರಕೆದ ಮರಿಯಾಲದ ನೆಂಪಾಂಡ್. ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪುರು ಕಾಮನ ಬಿರುತಂಚ, ಬಿರ್ಕ್‌ಡ್ ಬುಡ್ತಿನ ಕಪ್ಪು ಕುಜಲ್ ಮರಿಯಾಲೊದ ಮುಗಲ್ಲಲೆಕ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಲೆನ ಕಣ್ಣೆಲೆಡ್ ಮೆಂಚಿಲ್ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ದಡದಡ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೂನಗ ಮರ್ಯಾಲದನೇ ಬಿರ್ಕ್‌ದ ನೋಟ! ಬತ್ತಿನಾಲ್ ದುಂಬತ ಭೀಮನಡೆ ಬತ್ತೊಲ್ಲು.

ಭೀಮನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಸುರುಟಿ ಸೇವಕೆರ್ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆರತ್ತ?

“ಭೀಮಾ, ನಿಕ್ಕಲಾ ಸಂಧಾನೊಡು ಬಯಕೆನ? ನಿನ ಕಲಿತನ ಬಲ್ಲೊಂದು ಪೋಂಡ? ನಿಕ್ಕ ಕೌರವೆರ್ನ್ ತರೊನರೆ ಮನಸಾಂಡ? ಕೃಷ್ಣನ್ ಸಂಧಿಗಾದೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋಲ ಪಂಡಗ್! ಭೀ! ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಕೀರ್ತಿಗೇ ಕೇಡ್ ಕಣತತ್ತ? ಅಪ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಐನ್ ಊರುಲೆನ್ ನಟ್ಟೊಂಬಿನ ರಾಯಬಾರಿ ಕಚ್ಚೊಗು ಕೃಷ್ಣನ್ ಕೇಣೊಂದೆಗ್! ಆ ಕೇಡಿಂಗ್ ಕೌರವನ್ ಕೂಡೊಂದು ಬದ್ಕನ ಬುದ್ಧಿ, ನಿಕ್ಕಲಾ ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಗರೊದ ಪನಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ, ಧರ್ಮತತ್ವೊನು ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪುನ ನಿಕುಲು ಸನ್ನೆಸಿಲೇ ಆವೊಂದುಲ್ಲರ್. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊದ ಸಂಗತಿಯೇ ದೂರೊಡ್ಕು ದೂರ! ಆವಡ್ ನಿಕುಲು ಸನ್ನೆಸಿಲೆಲೆಕನೇ ಉಪ್ಪುಲೆ. ಕೌರವನ ಅಂದ್‌ಬಂದುಲಾದ್ ಕುಸಿಟಿ ಉಪ್ಪುಲೆ..”

ಈತ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಬೆಪ್ಪು ಕಟ್ಟಾಯಿನ ದ್ರೌಪದಿ, ತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಲ್ಲು.

“ಇತ್ತೆ ಸೋಲ್‌ಗೇಲ್‌ದ ಪಾತೆರನೇ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬೊಡ್ಡಿ, ನಿಕುಲು ಕೌರವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಮೆಗ್ಗಪರಯನಕುಲು. ನಿಕುಲು ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಒಂಜೇ ಕುಟುಮದಕುಲು. ಒಂಜೇ ಕೂಟದಕುಲು. ಆಂಡ ಪಾಂಚಾಲೆ ಯಾನ್ ಪಿದಾಯಿದಾಲ್. ನಿಕ್ಲೆಡ ಯೆಂಕ್ ಸಲಿಗ್ ದಾಯೆಗ್? ಬೊಡೆದಿ ಬೋಡಾಂಡ ಪಡೆತೊನುವು ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಕಸ್ಸ ಅತ್ತತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊಂದು ರಾಜ್ಯ ಪಡೆತೊನುಲೆ. ಸಂತೋಸುಡುಪ್ಪುಲೆ.”

ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರೊ ಮರಕಟ್ಟೆದ್ ಪೋಪೆರ್. ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನಂಚಿ ತೂವೊಂದು,

“ಭೀಮಾ, ಪಗಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗ್ ಪುಟ್ಟಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಬಲಾಡಿಗಾ, ಕುರುಕುಲೊಕು ಬಾಣರೂಪೊಡಿತ್ತಿನ ಬೀರೊದ ಬಯಂಕರಾ, ನಿಕ್ಕ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು ಮದತನ? ನಿನ ಬೊಡೆದಿಗ್ ಸಭೆಟ್ ಆತಿನ ಅಪಮಾನೊನು ಮದತನ? ಸೀತೆಗಾದ್ ಶ್ರೀರಾಮೆ ಮಹಾಸಂಗ್ರಾಮೋನೇ ಮಲ್ತಿದಿನ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ದಯದೀದ್ ಈ ನಿನ ಬೊಡೆದಿನಂಚಿ ಒರ ತೂಲ” ಪಣೊಂದು ಬುಲ್ಲುವೊಲ್ಲು. ಬೊಕ್ಕ.

“ಭೀಮಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಬೋಡೆದಿನ ರಕ್ಷಣೆಲ ಮಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಈ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸೋತಿನಕುಲು ಜೂವ ದೆತ್ತೊನ್ನೆರೆಗೆ ದುಂಬಾಪೆರ್, ಗೊತ್ತುಂಡ?”

ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಕೃಷ್ಣನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಮೊಕುಲು ಐವೆರ್, ಬೀರೊಡು ಪುದರಾಯಿನಕುಲು ಒರಿ ಪೊಣ್ಣನ್ ರಕ್ಷಣೆ ಮಲ್ಪುನೆಟ್ ಸೋತುದು ಕೆಟ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಉಲ್ಲೆರ್. ಆನಿ ದಿನ ಸಭೆಟ್, ಅತ್ಯಾಚಾರಿ ಬೋಡೆದಿನ ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತುನಗ, ಸೀರೆನ್ ಒಯ್ಪುನಗ, ಅಪಮಾನೊಡು ಬೋಡೆದಿ ಅದ್ದನ ಅನ್ವೇಸನಗ ಮೊಕುಲು ಉಸುರು ಬುಡಂದೆ ಮುಗುಡೆರ್ಚಿ ಕುಲ್ಲುದಿತ್ತಿನವು ನಿಕ್ಕಲ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಆನಿ ಈಯೇ ಯೆನ ಮಾನೊನು ಕಾತೊನೆರೆಗೆ ಸಾಯ ಮಲ್ತದ. ಇತ್ತೆ ಈಲಾ ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತ ಮದತ್ ದ ಸಂಧಿದ ಪಂಚೆತಿಗೆಗೆ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲತ್ತ?”

ದ್ರೌಪದಿನ ಕೋಪೊಗು ನಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ನಾಟುಲೆಕ ಗಟ್ಟಿದನಿಟ್ ಪಣೊಂಬೊಲು.

“ಮಾತೆರಾ ಕೇಣ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ನಿಕಲ್ಲ ಹಂಗ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿಕಲ್ಲ ಸಾಯಸಕಾಯೊಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕ್ ಐವೆರ್ ಜೋಕುಲುಲ್ಲೆರ್. ಸುಭದ್ರೆನ ಮಗೆ ಬೀರೊದ ಬಿತ್ತ ಅಭಿಮನ್ಯು ಉಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ದ್ರೌಪದರಾಜೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಮ್ಮೆರ್ನ ಮೂಜಿ ಆಕ್ಷೋಹಣಿ ಸೇನೆ ಉಂಡು. ಅಕುಲೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ಡ್, ಕುರುಕುಲೊನು ಸುಡ್ಡು ಪಾಡುವೆರ್.”

ಈತ್ ಪಣ್ಣಗ ಕಣನೀರ್ ಅರಿಯೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್..

ಇತ್ತೆ ಭೀಮೆ ಮಸೆಲ್ಯೆ! ಸಂಧಿದ ಸಂಗತಿ ಮದತೇ ಪೋಂಡು. ಬೋಡೆದಿನ ಚಿಲ್ಲಣಿಕೆಡ್ ಕೋಪೊದ ಕೆಂಡ ನಿಗಿನಿಗಿ ಗಮಲ್ಂಡ್! ರೌಸುಡು ಬಿಮ್ಮೊನು ಅಗ್ಯೊಂದು, ಕೌರವೆರ್ನ ಮಿತ್ತ ಮುಗಿ ಬೂರುನಂಚಿ ಗಲ್ಲಗಾಸಿ ದನಿಟ್ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಪಣ್ಣೆ,

“ದ್ರೌಪದೀ ತಯಿರೊನ್ನ. ನಿನ ಕಣನೀರ್ದ ಒಂಜಿ ಪನಿಕ್ ನೂದು, ಸಾವಿರ ಪನಿ ಕಣನೀರ್ ಪಗೆನಕಲ್ಲ ಬೋಡೆದಿಲೆನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಜಪುಡಾವೆ” ಪಣೊಂದು, ಕೃಷ್ಣಡ,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಕುಲ ಪರ್ವತೊಲೆನೇ ಅಡಿಮೇಲ್ ಮಲ್ಪುನಂಚಿನ ಯೆಂಕ್ ಆ ಕೌರವ ಕುದ್ಡೆಲ್ ಸಮನ? ಯಾನ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾತೆರೊಗು ಗೌರವ ಕೊರ್ಪು ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪೊಂಡಿನಿ ಅಂದ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಐವೆರ್ ಕಂಡನಿಯೆರೆಡ್ ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ದೆತೊನುವೆ. ಇತ್ತೆ ಯೆನ ನಿಚ್ಚಯ ಇಂಚಿ. ಯೆಂಕ್ ಸಂಧಿಡ್ ಇಸ್ಪ ಇಜ್ಜಿ. ಯುದ್ಧೋನೇ ಮುಕ್ಯ. ಯೆನ ಕೋಪೊದ ಅಗ್ನಿ ತೆಕ್ಕೊಡಾಂಡ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರೊಡೇ ಆಪುಂಡು. ಆ ದುಸ್ಸೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಮರತ್ತ ಪಾಡ್ಡ್ ಆಯನ ಕರ್ಲದ ಮಾಲೆನ್ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಮುಡ್ಪಾವೊಡಾಪುಂಡು. ಕೌರವೆರ್ ಮಾತೆರ್ನಲಾ ನೆತ್ತೆರ್ ರಟ್ಟಾವೊಡಾಪುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಪೋದು ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊಂದು ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಒಂಜೊಂಜಿ ಊರುಲೆನ್ ಕೊರ್ಪಾಲ. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಯೆನ ರಟ್ಟೆದ ಬಲೊಟು ದುಯೋಧನನ ರಡ್ಡ್ ತುಡೆನ್ ಪೊಳ್ಳು ಪಾಡುನು ಕಂಡಿತನೆ! ಯಾನ್ ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಉತ್ತಮೌಂಜಸೆರ್ನ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರೊಂದು ಯುದ್ಧೋನೇ ಮಲ್ಪುವೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆರ್ನ ಕಡೆಟ್ ಉಂತುಜಿ.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಐವೆರೆಡೇ ರಡ್ಡ್ ಕೂಟೊಲಾಂಡತ್ತ?

ಆಯೆ ಧರ್ಮರಾಯಡ ಅವ್ವೆನೇ ಪಣ್ಣೆ,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕಲ್ನ ಉಳಯಿಡೇ ಒಮ್ಮತ ಇಜ್ಜಿ ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಸಂಧಿ ಬೋಡು. ಕೆಲವೆರೆಗ್ ಯುದ್ಧೋನೇ ಆವೊಡು. ಈ ಭಿನ್ನಮತೊಟು ರಾಜಕೀಯ ನಡಮನೆಂಚೆ? ಯಾನ್ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಪೋವೆರೆಗ್ ಪೋಪೆ. ಪೋದು ದಾದ ಮಲ್ತೊಡುಂದು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತ್ ಪಣ್ಣ.”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಎಂಚಲಾ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ? ಯೆಂಕ್ಲೆಗಾದ್ ಐನ್ ಊರುಲೆನ್ ಕೇಣ್ಣ. ಕೊರೈರ್ದ ಸರಿ. ಕೌರವೆ ಆತೆಕ್ಲಾ ಒಪ್ಪಂದೆ ಅವುಂಟುಅಂಸಾಣಿ ತೋಜಾಯೆಡ ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತ್ ಬಲ್ಲ. ಎಡ್ಡೆ, ಪಡ್ಡೆ, ರಡ್ಡೆನ್ನಾ ತುಲಿಪುನವು ನಿಕ್ಕ್ ಬಂಗ ಅತ್ತೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಎಡ್ಡೆಪು ನಿಕ್ಕೇ ಸೇರ್ದಿನವು.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಾಯಭಾರಿಯಾದ್ ಪೋಪಿನೆನ್ ಮಾಂಡಲಿಕೆರೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ತೆರಿಪಾಯೆರ್. ಮನದಾನಿ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತೊಡು ಕೃಷ್ಣ ಪಿದಾಡ್ಕಗ ವಾದ್ಯೊಲು ಸೊರ ಲಕ್ಕಾಯ. ಆಯೆ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಪುಡಾಡ್ಡ್, ಆಕ್ಲೆಡ್ಡ್ ದರ್ಭೆ, ಅಕ್ಷತೆಲೆನ್ ದೆತೊಂದು ದುಂಬೊತ್ತುವೆ. ಸಾರಥಿ ದಾರುಕೆ, ಕನಕರಥೊಕು ಸುಗ್ರೀವ, ಮೇಘಪುಷ್ಪ ಪಣ್ಣಿನ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಕಟ್ಟುವೆ. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಸುದರ್ಶನಚಕ್ರ, ಕವಚ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಸಾತ್ಯಕಿಡ ಪಂಡ್‌ದ್ ರಥೊಟು ದೀಪಾವೆ.

“ಸಾತ್ಯಕೀ, ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪರವಾದ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೇಣ್ಣಗ ಕೌರವೆ ಗರ್ವೊಡು ಅಕ್ರಮ ನಡಕೆ ಮಿನಿ ತೋಜಾಯೆಡ ಶಸ್ತ್ರೊಲು ಬೋಡಾಪುಂಡತ್ತೆ?” ಪಣ್ಣೆ.

ರಥ ಪಿದಾಡ್‌ಂಡ್. ಒಂತೆ ದೂರ ತನಡಪ್ಪ ಬತ್ತಿನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರೈ.

ಭೀಮೆ “ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲ” ಪಂಡಿಗಿನ ‘ಹೂಂ’ ಪಣ್ಣೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಿರ ಪೋಂಡಲಾ ದ್ರೌಪದಿ ಕುಡಲಾ ಒಟ್ಟುಗೇ ಬತ್ತೊಲು. ಕೃಷ್ಣ ಪೋಲ ಪಣ್ಣಗ ಆಯನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ದು, ಬುಲೊಂದು,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಯೆನ ಪಾಲ್‌ದ ದೈವ. ಯೆನ ಉಸುರು. ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಸಂಧಿನೇ ಅಲಚನೆ ದಿಂಜಿಡ್‌ಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ಒತ್ತೊಂಬಿನ ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರೆ ಯೆಂಕ್ ಶತ್ರುಲಾತೆರ್. ಆ ಕೌರವ ದುಸ್ತೆರ್ ಮೊಕ್ಲೆನ ಏಳ್ಗತಿಡ ಕೀಲ್ ತಪ್ಪಾದೆರ್. ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ದಿಂಜ ಬೆಂಗೆ ಬೇನೆ ಅನ್ವೇಸದೆ. ಯೆನ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಕೆ ನಿನ್ನನೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಯೆನನ್ ಒರೊನುನ, ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲ ನಿನ್ನನೇ!” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಲೆನ್ ದೆರ್ತ್ ಲಕ್ಕಾದ್,

“ಲಕ್ಕಲ ದ್ರೌಪದೀ. ಕಾಡ್‌ಡ್ ಈ ಬಾರೀ ಬಂಗ ಬತ್ತೆದ. ನಿನ ಕಂಡನಿನಕುಲೇ ನಿಕ್ಕ ವಿರೋಧ ಆತಿನೆನ್ನ ತೆರಿದೆ. ನಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆನ್ನವು. ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬರ್ಪೆ. ಬತ್ತಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಮೊಕುಲು ಯೇರಾಂಡಲಾ ಅಡ್ಡ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಂಡ ಯಾನೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಪಗನಾಕ್ಲೆನ್ ಸಿಗ್‌ದ್, ಆಕ್ಲೆನ ಕರ್ಡ್‌ದ ಮಾಲೆನ್ ನಿನ ತರೆಕ್ ದೀಪೆನೇ. ಆವತ್ತೆ?”

ಈತ್ ಪಂಡಲಾ ಆಲ್ ಪಂದಂದಿನೆಕ್, ಕೃಷ್ಣೆ.

“ದ್ರೌಪದೀ, ಯೆನ ಅಪ್ಪೆ ದೇವಕಿ ಮಿತ್ತ್, ಅಮ್ಮೆರ್ ವಸುದೇವನ ಮಿತ್ತ್, ಆಜೆ ದೀದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಯಾನ್ ಸಂಧಿಗಾದ್ ಪೋದು, ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂದು ಬರ್ಪೆ.”

ಇಂಚ ಪಂಡಿಗಿನ ದ್ರೌಪದಿ ಸಲ್ಮಂತೊಡು ಪಿರಪೋಪೊಲು.

ಪ್ರಯಾಣೋದ ಪೊರುಡು, ಕೃಷ್ಣ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕೇ ಪಿದಾಡ್ತಿನ ಭಾರದ್ವಾಜ, ಗೌತಮ, ಕಣ್ಣ ಮೂತಂಗ, ಅಂಗೀರಸ ರುಸಿಕುಲು ತಿಕ್ಕಿಯೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಕುಶಸ್ಥಳಪುರೊಕು ಬರ್ಪೆ. ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ಗುಪ್ತಚಾರೆರ್ ಕೌರವ್ ಪಂಡೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಈ ಸುದ್ದಿ ತೆರ್ಪಾಗಿನ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಭಂಡಾರೊಡ್ತಿನ ರತ್ನಾಭರಣೊಲೆನ್ ತರುಡಾದ್, ವಿದುರನ್ ಲೆಪುಡಾದ್,

“ವಿದುರಾ, ಆಸ್ಥಾನೊದ ಪ್ರಧಾನೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣನ್ ಎದ್ದೊನಡ್. ನಗರೊಗು ತೋರಣೊದ ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಆವಡ್. ಕಳಶಕನ್ನಡಿ ಪತೊಂದು ಸುಮಂಗಲಿಯೆರ್ ಪೂರ್ಣಕುಂಭ ಕ್ರಮೊಟು ಎದ್ದೊಂಬಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪಾಲ” ಪಂಡೆ.

ಅಪಗ ಎದುರುಡೇ ಇತ್ತಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಅಡ್ಡ ಪಾತೆರ್ಪೆ.

“ಅಮ್ಮೇ ಕೃಷ್ಣ್ ಅಮೂಲ್ಯ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ಆಯೆ ನಮ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಪಗೆನಾಯೆನೆ! ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ನಂಕ್ ಪಗೆನಾಕುಲತ್. ಕೃಷ್ಣನೇ ಪಗೆನಾಯೆ! ನಮ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರೊ ಪಣ್ಣ್ ಆಯೆ ನಮನ್ ಕಾತೊನುಜೆ. ಇತ್ತೆ ಎದ್ದೊನುನ ಅಟ್ಟಣೆದ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಲೆ.. ಆಯೆ ಬರಡ್. ಆಯನ ಚೇಷ್ಟೆ ಮರ್ದ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಸಭೆಟ್ ಆಯನ್ ಕಟ್ಪೆದ್, ಮರತ್ತ್ ಪಾಡೊಡು. ಆತೇ.”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಕೊದ್ದೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಪಾತಕೀ, ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಟ್ಪೆದ್ ಪಾಡುವನ? ನಿನ ಬಿರೊಲಿ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನೆ! ನಿನ ಪಾತೆರ ಕೇಂಡನೇ ಪಾಪ ತಟ್ಟುಂಡು” ಪಣೊಂದು ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಯೆರ್

ಕೃಷ್ಣ ಬರಿನ ಸುದ್ದಿ ಪರ್ಂಬೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಸಂಬುರೊಲಾ ಪರ್ಂಬುಂಡು. ಜನೊಕುಲು ಕೊಡಿಕಾರ್ಡೇ ಉಂತೊಂದು ಕಾತೆರ್. ದೂರೊಡು ಗರುಡಧ್ವಜ ತೋಜಿನೇ, ಕೃಷ್ಣನ ಪೊರ್ಲು ಸುರೊದ ದಿವ್ಯ ಕಾಂತಿನ ಕಣ್ಣ್ ದಿಂಜಾವೊಂಡೆರ್. ಮೆಯಿ ಮನ ಇರ್ದೆನೆ ಆಪಿನೆತ ಅಕಲ್ನ ಕುಸಿ ಆತೀತತ್.

ಕೃಷ್ಣ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಮೋಕೆದ ದಿಸ್ಪಿಡ್ ತೂದು ಕೈ ಬೀಜಾವೆ. ಎದ್ದೊನ್ನೆರೆ ಬತ್ತಿನ ಮುಕ್ಕೆರೆಗ್, ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಮಾತ ಗೌರವ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ. ತನನ್ ಎದ್ದೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ನಗರ ಸಿಂಗಾರ ಆತಿನೆನ್, ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ವೈಭವೊನು ತೂದು ಮೆಚ್ಚೊನುವೆ. ಮೆರಣ್ಣೆಡ್ ಕುಸಿಟೆ ಬರ್ಪೆ. ಮೆರಣ್ಣೆಲಾ ಬಾರಿ ಪೊರ್ಪುದನೇ! ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಾಜೆರ್ನ ಗುಂಪು, ಜನಮಂದೆ, ಮಾತ ಯೇತ್ ಪಂಡ ಗೆಣ್ಣುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಗಾಳಿಗ್ಲಾ ಪೊಗೈರೆಗ್ ಇಡೆ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕದ ಸ್ಥಿತಿ. ನಿದಾನೊಡು ದುಂಬರಿಯೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭಕ್ತಿಡ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ, ಗಾಂಧಾರಿನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೊನು ಇಚಾರುವೆ.

ಇಂಚಿಡ್ ಕೌರವೆ, ಕೃಷ್ಣ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಪೆನೇ ಪಣ್ಣಿನ ಅಂದಾಜಿಡ್ ಗಡ್ಡ ವಣಸ್‌ದ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ಪಾದೆ. ಕೌರವಲೆಕನೇ ಭೀಷ್ಮೆ, ದ್ರೋಣೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮುಕ್ಕೆರ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣಗಾದ್ ಅಟಲ್ ಅಡ್ಪಾದ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಓಡೆಗ್ಲಾ ಪೋವಂದೆ, ಕೃಷ್ಣ ವಿದುರನ ಇಲ್ಲಡೆಗ್ ಪೋಪೆ.

ವಿದುರೆ ಪಿದಾಯಿ ಬತ್ತ್‌ದ್ ತೂಪೆ ಎದುರುಡೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ! ಆಯನ ಮನಸ್ ದಿಂಜಿಡ್ ಬತ್ತ್‌ಂಡ್. ಸಂತೋಸುಡು ಮೆಯಿ ಮದತ್ ಪೋಂಡು. ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿಡ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ತೂವೊಂದು ಉಂತುವೆ. ಜತ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಕೃಷ್ಣ ಮುಗಲ್‌ಡ್ ಮೆಂಚಿದ ತೇಜಿಯೇ ಜತ್ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ತೋಜಿನಗ ವಿದುರಗ್ ಆನಂದೊನು ತಡತೊನೆರೆಗೇ ಆಯಿಜೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಮೋನೆದ ಪೊರ್ಲೇ ಒಂಜಿ ಸಂಪೊತ್ತು ರಥೊಟು ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ತದಿನೆಟಾದ್ ಪನೀತ್

ಬೆಗರ್ಡ್. ತರೆಕುಜಲ್ಡ್, ಕೊಡಿಮೀಸೆಡ್ ಪನೀತ್ ದೂಲು ಕುಲ್ಲುದುಂಡು. ದೊಂಬುಡು ತುಳಸಿದ ಮಾಲೆ ಪನೀತ್ ಬಾಡ್ಡಿತ್ತಂಡ್. ವಿದುರೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಣ್ಣ್ ಬುಳಾದ್ ತೂಪೆ. ಅಂಚೆನೇ ನಾರಾಯಣನ ಪಾದದರ್ಶನೊದ ಆನಂದೊದ ಒಸಯೊಡುಪ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಕರುಣೆಡ್ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತಿನೆತ ಅಚ್ಚಿರೊನು ಪಣ್ಣಿನನೇ ಅತ್! ಆಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಮೆಯಿ ಒಡ್ಡುದು ಅಡ್ಡ ಬೂರ್ಡ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಇರ್ಮನೆತ ಈ ಸ್ಥಿತಿಟ್, ಕೃಷ್ಣನ್ ಉಳಾಯಿ ಲೆಪ್ಪರೆಗ್ಲಾ ಮದೆಪುವೆ. ಮನಿಪಂದೆ ಆ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿನ್ ತೂವೊಂದೇ ಉಂತುವೆ. ಆತೇ ಅತ್, ಆನಂದೊದ ಅಮಲ್ಡ್ ಬೀದಿಡ್ ಬಲ್ತಪಾರ್ಡ್ ಬರ್ಪೆ. ಗೆಲ್ಮನೆಡ್ ನಲಿಪುವೆ. ತನ ಇಲ್ಲದ ಓರೆಕೋರೆ ಜಪುಡುಲೆನ್ ದೆತ್ತ್ ಪಾಡುವೆ. ಇಂಚ ಭಕ್ತಿದ ಬರಕ್ಡ್ ಬಲ್ಯೊಂದು ಆನಂದೊಡುಪ್ಪುನ ವಿದುರನ್ ತೂದು ಕೃಷ್ಣಗ್ ತೆಲೆಕೆನೇ ಬತ್ತ್ಂಡ್.

“ದಾದಯಾ ವಿದುರ? ಯಾನ್ ಬಡವುಡ್ ನಿನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬಯ್ಯೆ ಉಲಾಯಿಗ್ಲಾ ಲೆಪ್ಪಂದೆ ಬೀದಿಡೇ ನಲಿತೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ದಾನೆ? ಇಲ್ಲನೇ ಗಿರ್ತ್ ದಕ್ಕುವನ? ಇತ್ತೆ ಬಂಜಿದ ಬಡವುಗು ಬಗೆ ದಾದವು? ತೂಲ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಲೇ ಒಣಸ್ಗ್ ಬಲ್ಲೆ ಪಣ್ಡ್ ಅರಿಡ್ ಲೆತ್ಂಡಲಾ ಒಪ್ಪಂದೆ ನಿನ್ನಡೆಗ್ ಬಯ್ಯೆ. ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ನಾಚಿಗೆ ಆವೊಂದುಂಡು” ಪಣೊಂದು ತಾನೇ ಇಲ್ಲದ ಉಳಾಯಿ ಪೋಪೆ.

ವಿದುರೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡೇ ಬೆಪ್ಪಲೆಕ ಆತೆ.. ಕೃಷ್ಣಗ್ ವಿದುರಡ ಮೋಕೆ ಉರುಂಡು. ಆಯೆ ವಿದುರನಿಲ್ಲಡ್ ಬಂಜಿ ಗಿಂಡೆ ಪೇರ್ ಮಾತ್ರ ಪರ್ಪೆ. ಆತೆಕೇ ಆಯನ ಬಡವು ಮಾಜಿಂಡ್. ವಿದುರೆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಗು ಪೇರ್ ಮಯ್ಯಾದ್ ಪೇರ್ಡ್ ಅಭಿಷೇಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಂಚ ಮಯ್ಯಿನ ಪೇರ್ಡ್ ಪನಿಪನಿಲಾ ಪನಿಕ್ಪನಿ ಆದ್ ಎಚ್ಚಾವೊಂದು ಪೇರ್ಡ್ ಬೊಳ್ಳನೇ ಪರತ್ಂಡ್. ಕೌರವನ ಅರಮನೆನೇ ಮುರುಳ್ಕದ ಬೊಳ್ಳ!

ಉಂದೆನ್ ತೂಯಿನ ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಉಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆ ಪಣ್ಡ್ ತೆರಿಂಡ್.

“ಅರರೆ! ಮುರಹರನ ಜತೆಟ್ ಪೇರ್ ಕಡಲ್ ಮಿತಿ ಮೀರ್ಡ್ ಪರತೊಂದು ಬರೊಂದುಂಡು.”

ಇಂಚ ಕೃಷ್ಣ ಲೀಲೆನ್ ಪುಗಾರೈರ್.

ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲಾ ಈ ಸೋದೊಡು ಕೃಷ್ಣನೇ ನಿನೆತೊಂಡೆರ್.

ಉಳಾಯಿಡಿತ್ತಿನ ಕುಂತಿಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಬತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿ ತೆರೀದ್, ಪೋತಿನ ಪೆರಣ ಬತ್ತಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್. ನಿಸರ್ ಮೂಡಿನೆನ್ ತೂದು ಪಕ್ಕಿಲೆಗಾಪಿಲೆಕದ ಕುಸಿಟ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಇತ್ತಿನಾಡೆಗ್ ಪಾರ್ಡ್ ಬತ್ತೊಲು.

ಮಂಚೊಡು ಕುಲ್ಲೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ತಾನೇ ಲಕ್ಹದ್ ಬತ್ತ್ದ್, ಮಾಮಿಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ನರಮಾನಿಲೆಕದ ನಾಟಕೊಡು, ಹರಿಯೆರೆಗ್ ಹರಿಯೆ ಆಯಿನ ಕೃಷ್ಣೆ, ತಾನ್ ಕಿರಿಯೆ ಆದ್ ಹರಿಯೆದಿ ಕುಂತಿಗ್ ಗೌರವ ತೋಜಾವೆ. ಕುಂತಿ ವಸುದೇವ, ದೇವಕಿ, ಬೊಕ್ಕ ಯಾದವರೆನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮೊನು ಇಚಾರ್ತದ್ ತನ ಜೋಕ್ಷೆನ ಬಗ್ಗಡ್ ಕೇಣುವೊಲು.

ಕೃಷ್ಣೆ, ಸತ್ಯೊದ ಸಾದಿಡೇ ನಡತೊಂದುಪ್ಪುನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಜ್ಞಾತವಾಸೊನು ಮುಗಿತ್ ತನ್ನುಲೆ ಬೆರಿಸಾಯೊಗುಂತುನ ರಾಜೆರೆನ ಸೇನೆನ್ ಕೂಡಾವೊಂದಿನ ಸಂಗತಿಲೆನ್, ಅಂಚೆನೇ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪಾವುನ ರಾಯಭಾರೊಗಾದ್, ಇತ್ತೆ ತಾನೇ ಬತ್ತ್ದಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಬೊಕ್ಕ ವಿದುರಡ, “ವಿದುರಾ, ಪೋಲ, ಕೌರವೆರ್ನ ಅರಮನೆತ ಸಮಯ ತೂದು ‘ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪ್ರೀತಿದ

ಕೃಷ್ಣ ಬಯ್ಯೆ. ನಿನ್ನಡೆಗೆ ಬರೈರೆ ಪೊರುತ್ತ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆ.” ಪಣ್ಡ ಕೌರವ್ಗೆ ತೆರ್ದಾಲ. ಆಯನ ನಡಕೆನ್ ಯೆಂಕ್ ತೂವೊಡಾತ್ಂಡ್” ಪಣ್ಣೆ.

ವಿದುರೆ ಅಮಸರೊಡು ಓಲಗ ಶಾಲೆಗೆ ಪೋಪೆ. ಅಲ್ಲ ಮೂರ್ಕೆರೆಡ್ ಮೂರ್ಕೆ ಪನ್ನಿಲೆಕದ ಕೌರವನ್ ತೂದು, “ಕೌರವಾ, ಸಿರಿಪತಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಓಲಗೊಗು ಬರೊಲಿಯಾ?” ಕೇಣುವೆ.

ಕೌರವ್ಗೆ ಮೈಯಿಟ್ ಉರಿ ಲಕ್ಂಡ್.

“ಆ ವಂಚಕೆ ದಾಯೆಗೆ ಬಯ್ಯೆಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆಯೆಗೆ ಉಂಡತ್ತೆ? ರಾಜಿ ಪಂಚಾತಿಕೆಗೆ ಬಯ್ಯೆ. ಇನಿ ಬೊಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲೆ ಬತ್ತದ್ ಯೆನನ್ ತೂವಡ್” ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕರ್ಣನ ಅಂಗೈಗೆ ಕಯಿಟ್ ಬೊಟ್ಟುದು, “ಕರ್ಣಾ, ಆ ನೀತಿಸೆಟ್‌ದಿನ ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲಾಯಿನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಈ ಕೃಷ್ಣ ಸೇರೊಂದೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ತನ ಗತ್ತದ ಮಟ್ಟೊನೇ ಮೆರೆಪೆ.

ಕೃಷ್ಣಸಂಧಾನೊ

ಮನದಾನಿ ಕೌರವೆ ಒಡ್ಡೋಲಗೊನು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪಾದ್, ಪ್ರತಿಷ್ಠೆದ ರಾಜೆರೆನ್, ಸಾಮಂತೆರೆನ್ ಮಾತ ಸೇರಾವೆ. ಮಾತೆರಾ ಪೊರುತ್ತೊಲಿಕೆದ ತುತ್ತೈತೊಡೇ ಬತ್ತದೆರ್. ರಾಜವಂತೊದ ಪೊಂಜೊಲು, ಜೋಕುಲಾಲಾ ಬತ್ತದಿತ್ತೆರ್. ಭೀಷ್ಮ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯ ಮಾತೆರ್ದ ಅಕಲಕಲ್ ಮಟ್ಟೊಗಾಪಿನ ಆಸನೊಡು ಕುಲ್ಲದಿತ್ತೆರ್. ಸಗ್ಮಾಲ್ ಪೋಣ್ಣಲು ಅಯ್ತುಸಿಂಗಾರ ಆವೊಂದು ಎದ್ದೊಣ್ಣೆಡ್ ಬೆನೊಂದಿಪ್ಪುನವುಲಾ ಪೊರುದ್ದ ನೋಟನೇ!

ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ ಮಂತ್ರಿಲು. ಅಕುಲು ಯುದ್ಧ ಇಜ್ಜಂದೆನೇ ಯುಗ್ಗಿಡೇ ಪಗೆನಾಯನ ಮುಂಡಮುಚ್ಚಾವುನ ಬುದ್ಧಂತೆರ್! ಕುಲ್ಲಿನವುಲೇ ಶತ್ತು ರಾಜೆರೆನ ತಿಗಲೆ ನಡ್ಲಾವುನಕುಲು! ಸಾಮ ಉಪಾಯೊಡು ರಾಜೆರೆನ್ ವಶ ಮಲ್ತೊಂಬಿನ ಸಗ್ಗಿದಕುಲು! ಯೇರೆನ್ನಾ ಕುತಂತೊಡೇ ಬಗ್ಗಾವುನಕುಲು! ಮಂತ್ರ, ತಂತ್ರ, ಸೀಂತ್ರಿ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೆರಿದಿನಕುಲು!

ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ನಿಗಮಶಾಸ್ತ್ರ, ತರ್ಕ, ಪುರಾಣೊಲೆನ್ ತೆರಿದಿನಕುಲು. ಬೆಗರ್ಡ್ ಬೆನಂದಿನೆಟಾದ್ ಬಂಜಿ ಬುಳೆದಿನಕುಲು. ಗಡ್ಡ ಬುಳೆಪಾವೊಂದಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯೆರ್ದಕುಲ್ಲಾ ಇತ್ತೆರ್. ಕವಿಕುಲು, ಪಂಡಿತೆರ್, ವಿದ್ವಾಂಸೆರ್, ವಾಗ್ಗಿಲ್, ಅವಧಾನಿಲ್, ತಾರ್ಕಿಕೆರ್, ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್, ಶಾನುಭೋಗೆರ್, ಕರಣಿಕೆರ್, ಮಾತೆರಾ ಇತ್ತೆರ್. ಶಾನುಭೋಗೆರೆಡ್ ಕೆಲವೆರ್ ಲಂಚೊಗು ಕೈ ಒಡ್ಡುನಕುಲು. ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬರವುದ ಕರಣಿಕೆರಾ ಇತ್ತೆರ್. ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ ಮಲ್ಪುನಕುಲು, ಮಾಂಡಳಿಕೆರೆಡ್ ಕಪ್ಪಕಾಣಿಕೆ ಕಣಪಿನ ಅಧಿಕಾರಿಲ್, ರಾಯಭಾರಿಲ್, ಮಾತೆರಾ ಸೇರ್ದಿತ್ತೆರ್. ಆ ಸಭೆತ ಮಲ್ಪಾದಿಗನ್, ಪೊರುನು, ಸಂಬುರೊನು ಪಣೊಂಬಿನವು ಬಂಗನೆ!

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸಭೆಟ್ ಸರ್ಪದ್ವಜೆ ಕೌರವೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಯೆರೆ ಬಯಕುವೆ. ಪೂರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮುಗಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಸೇವಕೆರೆನ್ ಲೆತ್ತದ್,

“ಆ ವಂಚನೆದ ಮಾಮಲ್ಲ ಗುರುನು ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಸೇವಕೆರ್ ಗಾಳಿದ ಬೀಸೊಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತಿನಾಡೆಗೆ ಬತ್ತದ್,

“ದೇವಾ, ಉಂದು ಇರೆನ್ ತೂಪಿನ ಪೊರು ಪಣ್ಡ ಕೌರವ ರಾಜೆ ಇರೆನ್ ಸಭೆಕ್ ಲೆತ್ತೆದರ್. ಇರೆನ್ ಎದೊನ್ನೆರೆಗ್ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆರ್” ಪಣ್ಣೆರ್.

ವಿದುರನ ಇಲ್ಲಡಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣ ತೆಲಿತೊಂದು,

“ಓಹ್! ಅಂಚನ! ಬಾವೆರ್ ಯೆನನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಡ ಕಡಪುಡ್ಡೆರಾ? ಬರೈ. ನಿಕುಲು ಪೋಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಕ್ಷೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡು ವಿದುರಡ,

“ಇಂಬೈ ರಾವಣಲಿಕೆ ಮರಣೊಗು ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ದುಸ್ವೆ ಆದುಲ್ಲೆ. ಆಂಡ ನಡಕೆಡ್ ಮೆದು ಮನಸ್‌ದ ತೂಪಾಟಿಗಲಾ ದೀವೊಂದೆ! ಇಂಬ್ಯಡ ನಮ್ಮ ಯುಗ್ತಿ ನಡಪುಜಿ” ಪಂಡ್‌ದ ಪಿದಾಡುವೆ.

ಆಯನ ರಥ ಬೀದಿಡ್ ಪರಪುನಗ, ಕುರೆ ಕಟ್‌ದಿನ ಹಸ್ತಿನಾಪುರ ನಿರ್ಮಲ ಆಂಡ್. ಆಯನ್ ತೂಯಿನಕ್ಲೆನ ಬಾಗ್ಗೆ ಮಿಗಿಲಾಂಡ್. ಜನೊಕುಲು ಗೆಲ್ಲನೆ ಆಯೆರ್. ದೇವೆರೇ ಬತ್ತೆರ್ ಪಣ್ಣೆಲೆಕದ ಸಂಬುರೊಡು, ಬಗ್ತಿ ಬಾಮೊಡು ಜನೊಕುಲಿತ್ತೆರ್.

ಕೃಷ್ಣೆ ಆಸ್ಥಾನದಡೆಗ್ ಬನ್ನಗ ದ್ರೋಣೆರ್, ಅಂಚಿನೇ ಮಾತಾ ರಾಜೆರ್ ಎದುರು ಬತ್ತೆದ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುದಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರೈರ್. ರಾಜೆರೆನ ಕಿರೀಟೊದ ಕಾಂತಿ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊದ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈಗದ ಪೊರು ತೂವೊಡು! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಭಕ್ತಿ ಬಾಮೊಡು ರಥೊತ ಪುಡೆಕ್ ಬತ್ತೆದ್ ಕೈ ಪತ್ತೆದ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಜಪುಡಾವೆರ್. ನೀಲ ಪರ್ವತದಂಚಿಡ್ ರುಳಕ್ಕುನ ಮೆಂಚಿದಲೆಕ, ಕೃಷ್ಣೆ ತನ ಕೌಸ್ತುಭಪ್ರಭೆಟ್ ಬಂಗಾರ್ ರಥೊಡ್ಡು ತಿರ್ತ್ತ ಜಪ್ಪುವೆ. ಆಸ್ಥಾನೊಗು ಬನ್ನಗ ಜಾನೊಡು, ಗೇನೊಡು, ಬೀರೊಡು ಮಾತ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ರಾಜೆರ್ ಲಕ್ಕಾದುಂತುಡು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಗೌರವ ಸಂದಾವೆರ್. ಇಡೀ ಓಲಗ ಶಾಲೆದಕ್ಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಪಿನನೇ, ತರೆ ಬಗ್ಗಾದ್ ಕೈ ಗೋಡಿದ್ ಎದೊನುನನೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಂಬುರೈ.

ಆಂಡ ಕೌರವನ ಬಗೆ ಬೇತೆನೇ!

“ಓಹ್! ಇಂಬೈ ತಾಮರೆ ಪೂತ ಎಸಲ್‌ದಂಚದ ಕಣ್ಣೆದಾಯೆನ? ಕಮಲನಯನೆನ? ಇಂಬ್ಯಗ್ ಯಾನ್ ದಾದ ಮಲ್ಲೆರೆಗುಂಡು?” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂದು ಸಿಂಹಾಸನೊಡ್ಡು ತಿರ್ತ್ತ ಜತ್ತೆಚೆ!

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ಕೌರವನ ಅಂಸಾಣೆದ ಬಗೆಲಾ ಅಯಗ್ ಗೋಚರ ಆಂಡ್. ಏಪೊಲಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಉರುಂಟ, ಅಂಸಾಣೆಗ್ ಮರ್ಡ್ ಅರೆಪುವೆನೇ! ಇತ್ತೆಲಾ ಮೋನೆಡ್ ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆ ದೀವೊಂದೇ, ಕಾರ್‌ದ ಉಂಗುಸ್ಸೊಡು ಆಸ್ಥಾನೊದ ನಿಲೊನ್ ಒತ್ತುವೆ. ಅಂಚ ಒತ್ತಿನೆಟ್ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಬಂಗಾರ್ ಪೀಠೊದ ಕೀಲ್ ಮುಜಿಂಡ್. ಸಭೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕೌರವೆ ದಡದಡ ಪುರೆಲ್ದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊದ ಮಿತ್ತೇ ಬೂರೈ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಆಯನ್ ಪತ್ತೆದ್ ಮಿತ್ತ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಬೊಕ್ಕ ನಾಟಕೊದ ಸೊರೊಟು,

“ಧರಣಿಪತೀ, ಭೂಪಾ, ಛೇ! ಛೇ! ಈ ದಾಯೆಗ್ ಯೆನ್ನೆಡೆಗ್ ಬತ್ತೆದ್ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರೈ? ಯಾನೇ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತೆದುವೆ. ನಿನ್ನೆಡೆಗ್ ಯಾನ್ ಬತ್ತೆಂಡ ತಪ್ಪು ದಾದ? ಪೋವಡ್ ಬುಡು....” ಪಣ್ಣೆ ಬಾಯಿಡ್ ಉಪಚಾರೊದ ನಟನೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಸತ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ಮೋನೆನ್ ಕಪ್ಪುಮಲ್ತೊಂದೇ ಕುಲ್ಲೊಂದಿನ ಕೌರವನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಮೋಕೆಡೇ ಪಾತೆರ್ದಾದ್ ತನ ಕಯ್ತಲ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಬಿಂಕೊಡೇ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕಾದ್ ಯೆನ ಇಲ್ಲಡ್ ಬಗೆತರೊತ ಅಟಲ್ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ಪಾದ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ಈ ಯೆನ್ನಡೆಗೆ ಬರಂದೆ ವಿದುರನ ಇಲ್ಲಗ್ ಪೋಯತ್ತೆ? ಯೇತ್ ಪಂಡಲಾ ಈ ಪೆತ್ತ ಮೇಪಾವುನ ಕುಲತ್ತಾಯೆ ಅತ್ತಾ? ಯೆನ್ನಡೆಗೆ ಬತ್ತಜ. ದ್ರೋಣೆರ್, ಭೀಷ್ಮೆರ್, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಇಲ್ಲಗಾಂಡಲಾ ಪೋಯನ? ಇಜ್ಜಿ. ಆ ದಾಸಿನ ಮಗೆ, ಅಕಲ್ ಕಮ್ಮಿದ ವಿದುರನಡೆಗೆ ಪೋಯತ್ತೆ? ನಿನನ್ ಸಾಂಕ್ಸಲಗ್‌ದಿನಿ ನಂದ ಗೋಪೆ! ಅಂಚ ನಿಕ್ಕ ರಾಜೆರ್ ನೀತಿ ಬೊಡ್ಡಾತ್‌ಂಡ್.”

ಈ ವ್ಯಂಗ್ಯೊದ ಪಾತೆರ ವಿದುರಗ್ ಕೋಪ ಬರ್ಪಾಂಡ್.

“ದುಸ್ಸ ಕೌರವಾ, ಕೃಷ್ಣೆ ಹೀನ ಕುಲತ್ತಾಯೆಂದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ? ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿಡಲಾ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿನ ಅಪ್ಪೆನ ಕುಲ ನಿಕ್ಕ ತೆರಿದಾಂಡ್? ನಿನ ಅಪ್ಪೆನ ಸುರೂತ ಕಂಡನಿ ಯೇರ್, ಪಣ್ಣ?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ವಿದುರೆ ತನಡ ಇತ್ತಿನ ಬಿರುನು ದೆರ್ ಪತೊಂದು,

“ಕೌರವಾ, ಈ ಬಿರುನು, ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಭೀಮೆ ನಿನ ತುಡೆನ್ ಮುಯ್ಪುನಗ ನಿನನ್ ಒರೊನೆರೆಗ್‌ಂದ್ ದೀವೊಂದಿತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ನಿನ ಕೆಡು ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ ನಿನನ್ ಒರೊನುನ ಆಸೆ ಬುಡಿಯೆ.” ಪಂಡಾಡ್ ಆ ದಿವ್ಯ ಧನುಸ್ಸುನು ಲಟಲಟ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಮುಯ್ತ ದಕ್ಕುವೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಈ ಸಂಗತಿನ ಕೇಣ್ಡ ಸಂಕಡ ಅನ್ನೇಸುವೆರ್. ಕೌರವಗ್ಲಾ ಒಂತೆ ಪೋಡಿಗ್ ಆಂಡ್. ಭೀಷ್ಮನಕುಲು ಪೆರ್ಡಿ ಕಟಿಯೆರ್!

ಕೃಷ್ಣೆ ಕೌರವಗ್, “ಕೌರವಾ, ಯೆನ ಬಗೆನೇ ಬೇತೆ. ನಿನ ಇಲ್ಲಡ್ ಒಣಸ್ ಮಲ್ದಜಿಂತ್ ಪಣ್ಣತ್ತೆ?”

“ಅಂದ್!”

“ಒಣಸ್ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ಲಾ ಕೆಲವು ಸಂಗತಿಲ್ ಮುಕ್ಯ ಆಪ. ನಂಕ್ ಪ್ರಿಯೆರಾಯಿನಕ್ಲೆನ ಇಲ್ಲಡೇ ಒಣಸ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಒಂಜೇಳ್ಕ ನಂಕ್ ಆಪೊತ್ತು ಬತ್ತದ್ ಗತಿ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ ಯೇರ್ ಇಲ್ಲಡಲ ಉಣೊಲಿ. ಈ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಕಾರ ತೂಂಡ ಈ ಯೆಂಕ್ ಪ್ರಿಯೆ ಆದುಪ್ಪುನಾಯೆ ಅತ್ತೆ. ಅಂಚಿನೇ ಯೆಂಕ್ ಆಪೊತ್ತು ದಾಲ ಬಯ್ಲೆಜಿ. ಅಂಚ ನಿನ ಇಲ್ಲಡ್ ಎಂಚ ಒಣಸ್ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ರಾಜನೀತಿ ನಿಕ್ಕ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತಾ, ಅವು ದಾನೆ ಪಣ್ಣುಂಡು? ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ್ ಉಳಾಯಿ ದೀವೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಆಕ್ಲೆನ ಇಲ್ಲಡ್ ನುಪ್ಪು ನೀರ್ ದೆತೊನ್ನೆರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಣ್ಣುಂಡು. ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಈ ಪಗೆನಾಯೆ. ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆಂಕ್ ಯೆನ ಜೂವೊದಂಚೆ! ಅಂಚ ಯೆಂಕ್ ಈ ಪಗೆನಾಯೆನೆ ಆದುಲ್ಲ. ಪಗೆನ್ ನಂಬುನವು ಸರಿಯಾ? ಈಯೇ ಪಣ್ಣ.”

ಕೌರವೆ ಸಂದಾಯೊಡು ಮಿಸ್ಸೆನೆ!

“ಕಳಂಕ ಉಪ್ಪುನ ಚಂದ್ರೆ ಕಡಲ್‌ಗ್ ಸೇರುನವು ಸರಿಯೆ. ಅಂಚಿನೇ ಗೋಪೀಚಾರೆಯಾಯಿನ ನಿಕ್ಕ ಆ ಜಾತಿದ ಜೋಕುಲು ಜೂವ ಆದುಪ್ಪುನೆಟ್ ತಪ್ಪು ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಮಹಾತ್ಮೆರೆ ಕಯ್ತಲ್ ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರತ್ತಂದೆ ಬೇತೆ ಯೇರ್ ಬರುವೆರ್ ಪಣ್. ಉಪ್ಪಡ್, ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿನಡ ಎಡ್ಡೆಡಿತ್ತೆರ್ ಯೆಂಕ್ ಅಡಿ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಇತ್ತೆ ಸಭೆಕ್ ಬಯ್ಲಿನಿ ದಾಯೆಗ್? ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ್ಣ.”

ರಾಜಸಭೆಟ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆ,

“ಪಾಂಡವೆರ್ ವನವಾಸ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ರಡ್ಡೆತಲಾ ವಾಯಿದೆ ಕರಿದಾಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿಕಲ್ಪಾಕುಲೇ.

ಕಾಡ್‌ದ ವಾಸೊಡು ಆಕುಲು ಬಾರೀ ಬಂಗ ಬಯ್ಲೆರ್. ಆಕ್ಲೆನ್ ಜತೆಟ್ ಸೇರಾವೊಂಡ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಎಡ್ಲೆ ಆಪುಂಡು. ಈ ಬದ್ಯಾ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತ್. ಬದ್ಯಾಡ್ ಪುರುಷಾರ್ಥೊಲೆನ್ ಕೂಡ್ಲ ಪಾಡೊಡು. ಇತ್ತೆದ ರಾಜೆರೆಗ್ ಅಧಿಕಾರ ಎಚ್ಚಿಗ್ ಆಯಿಲೆಕ ಕಣ್ಣೆದ ದಿಸ್ಸಿಗ್ ದೋಷ ತಾಗುಂಡು. ಸಂಪೊತ್ತುದ ಮದ ಯೇರ್ಡ್ ಕಣ್ಣೆ ಮಂದ ಆಪುಂಡು. ಅಂಚಿನಕುಲು ನೀತಿವಂತೆರ್ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆನ ಅಂಜನ ಪೂಜೊಂಬಿನವು ಎಡ್ಲೆ...ಕೌರವಾ, ಸಪ್ತಾಂಗ ಪಂಡ ಏಳ್ ಸಗ್ಗಿಲೆನ ಕೂಟ. ಅವು ಕೋಶ, ಬಲ, ತಳತಂತ್ರ, ರಾಷ್ಟ್ರ, ದುರ್ಗ, ಅಮಾತ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಮಿತ್ರ ವರ್ಗ. ನಿನಡ ಉಂದೆಟ್ ಆಜಿ ಮಾತ್ರ ಉಂಡು. ಮಿತ್ರರಾಜೆರ್ ಇಚ್ಚೆರ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿನ ಮಿತ್ರರಾಯೆರ್ಡ್ ನಿಕ್ಲೆ ಯೇರ್ಲಾ ಎದುರುಂತುಲೆಕ ಆಪುಜಿ.

ಕೌರವಾ, 'ಸಾಮ' ಪಣ್ಣೆನವು ರಾಜನೀತಿಗ್ ಮೆರುಗು ಕೊರ್ಪಿನವು. ಬದ್ಯೆರೆ ಬಯಕುನ ರಾಜೆರ್ ವೈಭವೊಗು ಉಂದು ಬೀಜಕೋಶ ಇತ್ತಿಲೆಕ. ಉಂದೆನ್ ಬುಡ್ಲ 'ದಂಡ' ದ ಸಾದಿನ್ ಪತ್ತಂಡ ನೀತಿಗ್ ದೂರ ಆಪೆರ್. ಇತ್ತೆ ತೂಲ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಈ ಮಲ್ತದಿನ ಅಪರಾಧ ಮಾತೆನ್ಲ ಮದತ್‌ದೆರ್. ನಿನ ಜತೆಟ್ ಬದ್ಯೆರೆ ಬಯಕೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಕಾಡ್‌ಡ್ ಬಾರೀ ಕಸ್ಸ, ದುಕ್ಕ ಅನ್ವೇಸೆದೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಈ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರಿಯಡ ಎಡ್ಲೆ. ನಿನ ಸಭೆತ ಹೆರಿಯೆರ್ ಕಿರಿಯೆರ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಉಂದು ಸಂತೋಸುದ ಸಂಗತಿಯೇ ಆವು. ಈ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್ ಮಲ್ತದ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥದೊಟ್ಟುಗು ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕುಡ ರಾಜೆರಾದ್ ನಿಲೆ ಮಲ್ತಡ ಬಾರೀ ಎಡ್ಲೆ."

ಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ಭಾರ್ಗವ, ಕಣ್ಣ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ನಾರದೆ, ಮಾತೆರ್ಲಾ ಉಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕೊರ್ಪೆರ್. ಅಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರೊನ್ಲಾ ಸೇರಾವೊಂದು, ಕೃಷ್ಣ,

"ಕೌರವಾ, ಯಾನಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡೆತಾಯೆ ನಿಜ. ಈ ರುಸಿಕುಲೆಗ್ ಯೇರ್ಲಾ ಹಂಗಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಯೇರ್ಲಾ ಪಕ್ಷೊಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅಂಚಾದ್ ಈ ರುಸಿಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರೊನಾಂಡಲ ಕೇಣೊಲಿ ಅತ್ತೆ?" ಕೇಂಡೆ.

ಕೌರವೆ ಮೀಸೆ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು, ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆಡ್ ಕರ್ಣನಕ್ಲೆನ ಮೋನೆ ತೂಯೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರ ಗೆಣ್ಣಂದಿಲೆಕ, "ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಮರ್ಲ್ ಪಂಚೆತಿಗೆ ದಾಯೆಗ್? ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಸರಸೊಡಿಜ್ಜೆರ್. ಆಕ್ಲೆನ ಯೋಜನೆ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ ಇಜ್ಜಿ. ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊದ ಪಂಚೆತಿಗೆ ಈ ಬೋಡುಂದೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯುದ್ಧ ಬೋಡಾಂಡ ಕೇಣೊನಡ್. ಪಾಂಡವೆರೆನ ಹಣೆತ ಬರವೇ ಇಂಚಿ. ಸುರುಟು ದ್ರುಪದನ ಸಾಯ ತಿಕ್ಕಂಡ್, ನಡುಟು ವಿರಾಟರಾಯನ ಸಾಯ ಪಡೆತೊಂಡೆರ್. ಇತ್ತೆ ಈ, "ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆನ ಜೂವ" ಪಣ್ಣೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ.

ಅಂಚ ತೂನಗ ಯಾನೇ ಆಕ್ಲೆಗ್ ದೂರದಾಯೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಿತ್ರರಾಜೆರ್ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚ ಸಾಯ ಕೇಣವು ಯೆಂಕ್ ನಾಚಿಗದ ಸಂಗತಿ. ಸಂಧಿ ಮಲ್ಪುನವುಲಾ ನಾಚಿಗದ ಸಂಗತಿ. ಸಂಧಿದ ಪಾತೆರೊನು ಮದತ್‌ದೇ ಬುಡ್ಲ" ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣ ತನ 'ಸಾಮ' ತಂತ್ರೊಡೇ ಇತ್ತೊಂದು,

"ಅಂಚತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಚಾಡಿದಕಲ್ಲ, ನೀಚ ನಾಲಾಯಿದಕಲ್ಲ ಪಾತೆರೊಗು ಕೆಬಿ ಕೊರಂದೆ, ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊನ್ಲ. ನಿಕಲ್ಲ ವಂಶೋನೇ ನೀತಿನಡಕೆದ ಪರಂಪರೆತವು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕುಲೊತ್ತಾಯೆ ಈ, ಕುಲಘಾತಕೆ ಆವೊಡ್ಲಿ. ರಾಜೆರೆಗ್ ನಿನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪಿನನೇ ಪುಣ್ಯೊದ ಅವಕಾಸ. ಈ ಪುಣ್ಯ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಡ್. ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ಐವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ಲಾ ನಿನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಎಡ್ಲೆ ಬಾಮೋಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಈ ಅಡ್ಲ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪಂದೆ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪೊನ್ಲ" ಪಣ್ಣೆ.

ಕೌರವನ ವಾದ ಬೇತೆನೇ.

“ಪಾಂಡವರೆಡ ಪ್ರೀತಿಗೀತಿದ ಪಾತೆರ ಬುಡ್ಡ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ನಟ್ಟುನಕ್ಲೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ಬಂದುಲು ಪಣ್ಡ್ ಗೆಣ್ಣುಜ. ಯೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪುನಾಯೆನೇ ಅತ್ತ್.”

ತನ ಪುದಾರ್ ಈ ಪೊರುಡು ಬತ್ತಿನೆತ ಕುಸಿಟ್, ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂವೊಂದು ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣ್ಣೆ,

“ಪಾಂಡವರ್ ಬಂದುಲಿಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರೊನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮೆಚ್ಚುಜಿ. ಸೂರ್ಯಗ್ಲಾ ಕತ್ತಲೆಗ್ಲಾ ಎಂಚಿನ ಸಮ್ಮಂದ?”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್, ಯುದ್ಧದ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಡಲೆನ್ ಆಯಡನೇ ಪಂಡದ್, ತಪ್ಪು ಅಲಚನೆದ ಕುಲಗೇಡಿ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡದ್ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪಾವರೆ ಪಣ್ಣೆ ಆತಾನಗ ಭೀಷ್ಮರಾ ಕೌರವಗ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆರ್. ದ್ರೋಣರಾ, ಪಾಂಡವರ್ ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ಕೇಂಡಿನೆಟ್ ತಪ್ಪು ಇಜ್ಜಿಂದೇ ಪಣ್ಣೆರ್. ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರೊನು ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುನವು ಸರಿಯತ್ತಂದ್ಲ ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕಂಡಿತ ನುಡಿಟ್ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ದೆಂಗಾವುನಾಂಡಲಾ ದಾಯೆಗ್? ಯಾನ್ ಪಾಂಡವರೆಗ್ ದಿಂಜ ಬಗೆಟ್ ದ್ರೋಹ ಮಲ್ತದೆ. ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಪಣ್ಣುಜಿ. ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆಡಾದೇ ಅಂಚ ಮಲ್ತದಿನಿ. ಜೂಜುದ ನಿಮನೊಡು ರಾಜ್ಯೊನು ಪಡೆತೊಂಡಿನ್ನ ಆತೆಕಾದೇ. ಅಂಚ ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಪ್ರಶ್ನೇನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾಂಡವರೆಗ್ ಕಾಡೇ ಗತಿ. ಬೇತೆ ನಿಲೆ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಪಾಲ್ ಕೊರ್ಪುಜಿ.”

ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತೆ ಐನ್ ಊರುದ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾವೆ.

“ಕೌರವಾ, ಅಪಕೀರ್ತಿಗ್ ಪೋಡ್ಡಿದ್ ಆಕುಲು ಸತ್ಯನಿಷ್ಠರಾದ್ ಕಾಡ್ಡ್ ಇತ್ತಿನವು ದೋಷ ಅತ್ತ್. ಜೂಜುದಪಗ ಪಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರೊದಲೆಕ ಇತ್ತೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರಂದೆ ಇತ್ತಡ ಭೀಮೆ ನಿನನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬುಡ್ಡೆನ? ಪೋವಡ್, ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಬೊಡ್ಡಿ, ಐನ್ ಊರುಲೆನಾಂಡಲಾ ಕೊರ್ಲ. ಯಾವು. ವೃಕಸ್ಥಳ, ಕುಶಸ್ಥಳ, ಆವಂತಿ, ವಾರಣಾವತ ಈ ನಾಲ್ ಊರುದ ಒಟ್ಟುಡು, ನಿಕ್ಕ್ ಇಸ್ಸ ಬತ್ತಿನ ನನೊಂಜಿ ಊರುನು ಸೇರಾದ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ವಿದುರೆಲಾ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣ್ಣ ಪಣ್ಡ್ ಕೌರವಗ್ ಹಿತನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ.

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ತೆಲ್ತೊಂದೇ,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಕೇಣೊಂದಿನ ಒಂಜೊಂಜಿ ಊರುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊದ ಮುಕ್ಯ ಬಾಗೊನೇ. ಆ ಊರುಲೇ ಬುಳೇಂಡ ಅವ್ವೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿ. ನನೊಂಜಿ ಪೋಡಿಗಲ ಉಂಡು. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮಾ, ಈ ಮೂಜಿ ಮುಟ್ಟು ಬೂಮಿ ನಟ್ವದ್ ಬಲಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿನ್ ಮೂಜಿನೇ ಮುಟ್ಟುಡು ದೊಂಕುದಿನ ಮಹಾತ್ಮೆಗೆ! ಪಾಪ, ಆ ಬಲಿಚಕ್ರವರ್ತಿ ನಿಕ್ಕ್ ಮೂಜಿ ಮುಟ್ಟು ಬೂಮಿ ಕೊರ್ಪು ಪಾತಾಳೊಗು ಪೋಯೆ. ನನ ಐನ್ ಊರ್ಲೆನ್ ಕೊರ್ಂಡ ಯೆಂಕ್ ವಾ ಲೋಕ ಕಾತೊಂದುಂಡಾ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ! ಪರಮ ಪುರುಷೆಯಾಯಿನ ನಿಕ್ಕ್ ಮಲ್ಲ ನಮಸ್ಕಾರ. ದಯದೀದ್ ಎಂಚಿ ಬತ್ತನಾ ಅಂಚಿನೇ ಪಿರತಿರ್ಗದ್ ಪೋಲ.

ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಪಾಂಡವರೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಎಂಚಲಾ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ಈ ಕೇಂಡಿನಂಚಿನ ಐನ್

ಊರುಲೆನ್ನಾ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ಕೊರ್ಪೆಡ ನಿನ್ನಾಜೆ! ಆತೇ ಅತ್ತ, ಒಂಜಿ ಸೂಜಿದ ಮುನೆ ಕಂತಾವುನಾತ್ ಬೂಮಿನ್ನಾ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಕಡೊಗು ಯಾನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೆರೆ ಆಪುಂಡು?”

ಇತ್ತೆ ಕೌರವ್ ಕೃಷ್ಣನ ಮಿತ್ತೇ ಅನ್ನಾನ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಯನ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಪುನ ಮನಸಾಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಇಡೆಗ್ ದಾನೆ ಬತ್ತ? ಪೆತ್ತ ಮೇಪಾವುನ ಬೇಲೆ ಇತ್ತಜ್? ಕಾಡ್ಡ್ ಬಲ್ಪುನವು ಮುಗೀಂಡ? ಪುಗುರುನ ರುಸಿನಾಕ್ಷೆನ್ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರ್ಪಾವೊಂಬಿನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಇಡೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬತ್ತ? ಕ್ಷೀರಸಾಗರೊಡು ಸರ್ಪೊದ ಹಾಸಿಗಡ್ ಜೆತೊಂಬಿನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಯೆತೆಸಿಂತೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ಪುನೆಕಾದ್ ಇಡೆಗ್ ಬರ್ಪಿನ ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತಂಡ?”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ತನನ್ ಇಂಚೆ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪಿನೆಕ್ ಕೋಪ ಬತ್ತಂಡ್. ಭೀಷ್ಮನಕ್ಷೆನ್ ತೂವೊಂದು, ವಿದುರಡ ಪಣ್ಣೆ.

“ವಿದುರಾ, ಯಾನ್ ಮೊಕ್ಷೆನ ನಡುಟು ರಾಜಿ ಮಲ್ಪಾವೆರೆ ಬತ್ತಂಡ ಇಂಬೈ ಯುದ್ಧೊದ ಪಾತೆರೊನು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇಂಬ್ಯನ ಬೊಡೆದಿನ ಕೆಬಿತ ಓಲೆ ಪಂದುಲೆಕ ತೋಜೊಂದುಂಡತ್ತ? ಯುದ್ಧ ನಡತ್ತಂಡ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕಳೇವೊಂಡಿನ ಈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಬೊಡೆದಿನೊಟ್ಟುಗು ಪಾಂಡವೆರ್ನ ರಾಜೊಡು ಪುಂಡಿ ನುಪ್ಪುಗಾದ್ ಭೀಮನ ಹಂಗ್ಡ್ ಉಪ್ಪೊಡಾವುಂಡತ್ತ?”

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಿಗಾಡುನೆನ್ ತೂದು ಭೀಷ್ಮೆ, ವಿದುರೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾತ ಪಾತೆರೊಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ್ ಇತಿಮಿತಿಟ್ ದೀಪಿನ ಬಗೆಕ್ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪುನವು ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ್. ಆಯೆ ದುರ್ಯೋಧನನಡೆಗ್ ಪೋದು,

“ಅಣ್ಣಾ, ನಮ್ಮಕುಲೇ ನಂಕ್ ಎಡ್ಡೆ ಎಣ್ಣುಜೆರ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್, ವಿದುರೆ, ಅಮ್ಮೆರ್ ಮಾತ ಮನಸ್ ಕಲಡಾವೊಂದು, ನಮ ರಾಜ ಕಾರ್ಯೊನು ಹಾಳ್ ಮಲ್ಪುನ ಅಂದಾಜಿಡುಲ್ಲೆರ್. ಯಾನ್ ಉಂದೆನ್ ತೂವಯೆ” ಪಂಡಿನತ್ತಂದೆ ಸಭೆಡ್ಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಪೋಯೆ. ಆಯನ ಪಿರಾವುಡೇ ಕೌರವೆ, ಕರ್ಣೆ, ಶಕುನಿನಕುಲ್ಲಾ ಪೋಯೆರ್. ಅಲ್ಪನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಕಿತಾಪತಿತ ಬಗೆನ್ ಪಾತೆರೊನುವೆರ್.

ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣೆ, “ಈ ಯಾದವನ ಎಂಟ್ ದಾದ ಗೊತ್ತುಂಡ? ನಮನ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒರಿಯ ಮಿತ್ತ ಒರಿಯನ್ ಬೂರೈರೆ ಬುಡ್ಡು ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕೆರ್ಪಾವುನನೆ! ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಈ ಕೃಷ್ಣನೇ ನಮ ಸುರೂತ ಪಗೆ! ಪಾಂಡವೆರತ್ತ. ಆಯನೆಡ್ಡಾವರ ಇಂಬ್ಯನ್ ಸಭೆಟೇ ಬಲ್ಲಡ್ ಕಟ್ಟೆಗ್. ಗಾಳಿನ್ ಕಟ್ಟೆದ್ ಪಾಡ್ಂಡ ತೂಕು ಅವಕಾಸ ಆಪುಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ ರಟ್ಟೆಲೆನ್ ಕಟ್ಟೆಂಡ, ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬಲ ಕುಂದುಂಡು. ಪೋಯಿ. ಕಟ್ಟುನೆಕ್ ಬಲ್ಲ ಕಣಪಾಲೆ.”

ಉಂದೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಕೃತವರ್ಮೆ ಪಿಸುಪಾತೆರೊಡು ಸಾತ್ಯಕಿಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ ಗರ್ವೊಡು, ತನ ಸೇನೆನ್ ಬಾಕಿಲ್ಲಡೆಗೇ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಅಗತ್ಯ ಇತ್ತಂಡ ಕುರುಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ ಬೂರ್ಪು, ದುರ್ಯೋಧನನ್ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನನೆಪಾವುನನೇ ಆಯನ ನಿಚ್ಚಯ. ಸೇನೆನ್ ಉಂತಾದೇ ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಬಿಟ್ ದುರ್ಯೋಧನನ ದುಸ್ಸ ಉದ್ದೇಸೊನು ಪಣ್ಣೆ.

ಕೃಷ್ಣೆ ಅಪಗನೇ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್, “ಎಡ್ಡೆ ಮನಸ್‌ದಾಕುಲು ಎಡ್ಡೆ ಕಜ್ಜೊಗು ಒಪ್ಪುವೆರ್. ಆಂಡ ಮೂಡ ಮತಿತಕುಲು ಎಡ್ಡೆನೆಕ್ ಬಗ್ಗುಜೆರ್. ಅಮೃತಶಿಲೆ ಚಂದ್ರನ ಬೊಳ್ಳುಡು ತಂಪು ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ವಜ್ರಾಯುಧ ನಾಟಜಿಡ ಪರ್ವತ ಪಂದುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಷ್ಮರೇಗ್ ಅರ್ತ ಆವಂದೆ ಕೃಷ್ಣನೇ ತೂಪೆರ್.

“ಭೀಷ್ಮರೇ, ದೂತೆರೆನ್ ಕಟ್ವೆದ್ ಪಾಡುನವು ರಾಜೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆನ? ಇರೆನ ಪುಲ್ಕಾಡ್ಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಕೇಣ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ಪೋಡಿಗಿ ದಾಲ ಇಜ್ಜೆ”

ಭೀಷ್ಮರೇಗ್ ಅರ್ತ ಆದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ ಗಾಂಧಾರಿನ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ್ ಲೆಪುಡಾವೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಕಟ್ವೆದ್ ಪಾಡುನ ಸಂಗತಿ ತೆರಿನ ಗಾಂಧಾರಿ ಮಗಕ್,

“ಮಗಾ, ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಟ್ ಪಾಡುನ ಅಜಕೆನ? ಪೆತ್ತಿನ ಬಂಜಿಗ್ ಸಂತೋಸು ಕೊರ್ಪಿನ ಬಗೆ ಉಂದುವೆನ?” ಪಣ್ಣೆ ನೆರ್ಡ್ ಕೇಣುವೊಲು. ಬೊಕ್ಕ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಣ್ಣೆವೊಲು,

“ಉಂದು ಮಾತ ನಮಡ್ಲೇ ಆಯಿನ ತಪ್ಪು. ಪುಟ್ಟಿನಪಗನೇ ಈ ಪಾಪಿನ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕಂದಿನನೇ ನಮ ತಪ್ಪು. ಈ ದರಿದ್ರ ಬುದ್ಧಿದ ಮಗೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಕಟ್ವೆದ್ ಪಾಡುವೆಗೆ! ಅಕ್ಕಸೊದ ಮೆಯಿ ಮುಟ್ಟುವೆಗೆ! ಇಂಬ್ಯಗ್ ದಾನೆ ಪಣೊಡು?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಲ “ಏಯ್! ದುಸ್ರಾ, ಕೃಷ್ಣನ್ ಯೇರಾಂಡಲಾ ನೋಚಾವೆರ್? ಯಾದವೆರ್ ನಂಕ್ ದೂರದಕುಲಾ? ವಸುದೇವನ ಮಗೆ ಕೃಷ್ಣಡ ಇಂಚ ನಡತೊನುವನ? ದುಸ್ಪೆರ್ನ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ಡ್ ನರಕೊದ ಸಾದಿ ಪತ್ತುವನ?” ಕೇಣುವೆ.

ವಿದುರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ್ ಸಮದಾನ ಮಲ್ತುವೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಕಿರಿಲೆಗ್ ಕಡಲ್ ಪೋಡ್ಯಂಡ? ಕಿಲೆಂಜಿಗ್ ಪರ್ವತ ಪೋಡ್ಯಂಡ? ಸೊರ್ಪುದಿನ ಕೇರೆದ ಕಿನ್ನಿಗ್ ಗರುಡೆ ಪೋಡ್ಯಂಡ? ಅಂಚಿನೇ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ದುಸ್ಪ ಕಜೊಗು ಪೋಡ್ಯಜೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರಬ್ರಹ್ಮೆನಿ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪರಬ್ರಹ್ಮೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಕೌರವನ ಕಡೆತ ಸೈನಿಕೆರ್ ಬಲ್ಲೆಡ್ ಕಟ್ವೆದ್ ಪಾಡ್ಯೆರೆ ತೂಂಡ ದಾದ ಆವು?”

ವಿದುರೆ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕೃಷ್ಣೆ ಮೆಯಿಮುರಿ ದೆತ್ತೊಂದು, ಮೆಯಿ ನಿಮುರ್ಡ್, ಲಕ್ಕಾದಂತುವೆ.

ದಾದ ತೂಪಿನಿ?! ಬಾನೆ ಮೆಂಚಿದ ಗೊಂಚಿಲ್ಲಲೆಕ ಕೃಷ್ಣನ ಮೈಯಿಟ್ ನೂದು ಸೂರ್ಯೆರ್ ಉಂಡಾಯೆರ್. ತೇಜಸ್ಸದ ಲಹರಿ ಲಕ್ಕಾದ್ ಆಸ್ಥಾನೊನು ಸ್ಥಿರ ಉಂತಾಂಡ್! ಶ್ರೀ ಹರಿ ತನ ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ಸಭೆಕ್ ತೋಜಾವೆ. ಆಯನ ಉಂಗುಟೊಡು ದೈವೊಲು ದಿಂಜಿಯೆ! ನಿಸಲ್ಡ್ ಬ್ರಹ್ಮೆ ಉಂತಿಯೆ! ತಿಗಲೆಡ್ ರುದ್ರೆ ತೋಜಿಯೆ! ಮೋನೆಡ್ ವಾಯು! ಬಿರೆಲ್ಡ್ ಇಂದ್ರನಕುಲು! ಪೂವೊಲ್ಡು ಸೂರ್ಯೆ! ಬುಜೊಕ್ಲೆಡ್ ದಿಕ್ಪಾಲಕೆರ್! ರೋಮರೋಮೊಡು ಸುರೆರ್, ಖೇಚರೆರ್, ಕಿನ್ನರೆರ್, ಕಿಂಪುರುಷೆರ್, ವಿದ್ಯಾಧರೆರ್, ವಸುಲು, ಮನುಲು, ಆದಿತ್ಯೆರ್, ಸರ್ಪೊಲು, ಗರುಡೆ, ಗಂಧರ್ವೆರ್, ಅಶ್ವಿನಿ ದೇವತೆಲ್, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರೆರ್! ಅಪ್ಸರೆಲ್ ಸೇರೊಂಡೆರ್. ಬಲತ ಬುಜೊಟು ಅರ್ಜುನೆ! ದತ್ತಬುಜೊಟು ಬಲರಾಮೆ! ಪಾದೊಡು ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನಕುಲು! ಯಾದವೆರ್! ಆಯನ ಕೆಬಿ, ಕಣ್ಣೆ, ಮೂಂಕುಲು ಮಾತ ಕಾಂತಿಡ್ ಮೆರೆಂಡ್. ಆ ಬೊಳ್ಳು ಅಕ್ಕಸೊಗೇ ಎತ್ತಂಡ್. ಆಯನ ಆಯುಧೊಲೆನ ಕಾಂತಿಡ್ ಸೂರ್ಯೆ ಮಸ್ಕ ತೋಜಿಯೆ.

ಇಂಚ ಸಾವಿರ ಬುಜೊಕ್ಲೆಡ್ ವಿಷ್ಣು ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ತೋಜಾಯೆ. ದೇವತೆಲ್ ವಾದ್ಯ ದನಿತೊಟ್ಟುಗೆ

ಪೂತ ಬರ್ರ ದೊರೆರ್. ಕಡಲ್ ನೀರ್ದ ಬರಕ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಕೌರವೆ ಒರಿಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಈ ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ತೂಪೆರ್. ಭೀಷ್ಮರ್, ಅಂಚನೇ ಮಾತೆರಾ ಬಗ್ಗಿಡ್ ನಡ್ಕೊಂದೇ ಪುಡಾಡುವೆರ್.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾತೆರಲಾ ಉಳಾಯಿಡ್, ಅಂಚನೇ ಪಿದಾಯಿಡ್ಲಾ ಮೆಂಚುವೆ. ಇಡೀ ಸಭೆಟ್ ತಾನ್ ಅತ್ತಂದೆ ಬೇತೆ ಯೇರಾ ಇಜ್ಜೆರ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಮಾಯೆ ತೋಚಾಯೆ.

ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಕಟ್ವೆಡ್ ಪಾಡ್ಯೆರೆ ಬತ್ತಿನಾಕುಲು ತೂನಗ ಸಭೆಟಿತ್ತಿನಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಕೃಷ್ಣಲೆಕನೇ ತೋಜಿಯೆರ್! “ಯೇರೆನ್ ಕಟ್ವೆಡ್ ಪಾಡುನು? ಈತ್ ಜನೊಲ ಕೃಷ್ಣೆರಾ?” ಪಣ್ಣಿ ಪ್ರಶ್ನೆದ, ಅನ್ನಾನೊದ, ಅಚ್ಚಿರೊದ ನಡುಟು ತಿಕ್ವೆಡ್ ಬೂರೊಂಡೆರ್.

ಮನಸ್ಸಾ ಮುಟ್ಟಿರೆ ಆವಂದಿನ ಈ ಪರಮ ಪುರುಷನ್ ಕಟ್ಟುನವು ಆಪಿನಪೋಪಿನ ಬೇಲೆ ಅತ್ತಂದ್ ಕರ್ಣನಕುಲ್ಲಾ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್.

ಗಾಂಧಾರಿನ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಕರುಣೆದ ಕಡಲ್ ಆದುಪ್ಪುನ ಮೈಮೆದ ಮೂರ್ತಿಯೇ, ನಿನ ಪಾದೊಲೆನ್ ತೂದು ಯೆನ ಪಾಪ ಮಾತ ನಾಶ ಆಂಡ್. ದೇವಾ! ಶರಣು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಕರುಣೆಡ್ ಕಾತೊಲ್ಲ” ಪಣ್ಣಾ ಪುಡಾಡುವೊಲು.

ಕೌರವನ ಬೊಡೆಡಿ ಭಾನುಮತಿ, “ದೇವಾ, ಮಾನ, ಅಪಮಾನ ಮಾತಲಾ ನಿನ್ನವೇ! ಹಾನಿ, ವೃದ್ಧಿಲ್ ಮಾತಲಾ ನಿನ್ನವೆ! ಶರಣು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತೇಜಸ್ಸನ್, ಅಭಿಮಾನೊನು ಒರ್ಪಾದ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣಾ ಪುಡಾಡುವೊಲು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಣ್ಣೆದ ದಿಸ್ಪಿನ್ ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ತಿನೆಟ್ ಆಯನ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿಯೆ ಉಡಲ್ ದಿಂಜುಲೆಕ ತೂದು,

“ದೇವಾ, ಯೆನ ದಿಸ್ಪಿ ಇತ್ತೆನೇ ಆಜಿದ್ ಪೋಪಿಲೆಕ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲ. ದಾಯೆಗ್ಂದಂಡ, ನಿನ್ನ ದಿವ್ಯ ಸಿರಿ ರೂಪೊನು ತೂಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಬೇತೆ ಒವ್ವೆನ್ನಾ ತೂಪಿನ ತೊಡು ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ..” ಪಣ್ಣಾ ಕೇಣೊನುವೆ.

ದುರ್ಯೋಧನೆ ಮಾತ್ರ ಉಂದು ಒಯಿಟ್ಟಾ ಮನಸ್ ಮಗ್ಗಂದೆ ಇತ್ತಿನಂಚನೇ ಉಲ್ಲೆ.

“ಅಮ್ಮೇರೇ ಈ ಮುಕುಂದನ ವಂಚನೆಗ್ ಪೋಡೊಡ್ಲಿ ಸಂಧಿ ಸಂಧಿ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತೆ? ಈ ಪಾತೆರ ಆಯನ ಉಡಾಲ್ ಬರೊಂದುಂಡಾ ಪಣ್ಣಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಇಂಬೈ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ ಆದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು! ಇಂಬೈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಲೋಕ ನಡಪೆರೆಗ್ಲಾ ಯಾವು! ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾದುಪ್ಪುನ ಇಂಬೈ ಲೋಕೊನು ಉಂಡು ಮಲ್ತೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಪ್ರಳಯೊಡು ನಾಶ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ಲಾ ಯಾವು! ಇಂಬೈ ಕರುಣೆದ ಕಡಲ್ ಅಂದ್. ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕಾತೊನುವೆ. ಘನೊಕು ಘನ, ಕಣೊಕು ಕಣ ಆದುಲ್ಲೆ. ಆಂಡ, ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಉಡಾಲ್ ನಿಲೆಯಾತಿನ ಇಂಬೈ ಎನ್ನ ಉಡಾಲ್ ಇತ್ತೆಡ್ ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತುಂಡ? ‘ಸಂಧಿ ಬೊಡ್ಡಿ’ ಪಣ್ಣಾವೊಂದುಲ್ಲೆ. ತಾನ್ ಸಂಧಿದ ಬಗೆಕ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಇಂಬೈ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ.. ತೋಜುಲೆಕಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯನ ಬಗೆ ಬೇತೆನೇ! ಮಾತೆರ್ಮ ಉಳಾಯಿಡ್ಲಾ ಇತ್ತೊಂದು ಗೊಬ್ಬಾವುನ ಇಂಬೈಗ್ ನಮ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡೊಡು? ಅಮ್ಮೇರೇ ಇಂಬೈ ಸೂತ್ರಧಾರೆ. ನಮನ್ ಗೊಂಬೆದಂಚ ಗೊಬ್ಬಾವೆ! ಒಂಚೆಕ್ಕೊಂಜಿ ತಾಂಟಾದ್, ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪಾವೆ. ಆ ಗೊಂಬೆಲೆಗ್ ಪಾಪ-ಪುಣ್ಯೊಲು ಇಜ್ಜಿ. ಅವು ಸೂತ್ರಧಾರನವೇ ಅತ್ತಾ? ಅಂಚನೇ ಇಂಬೈ. ಕೆರೆ, ಕೆರ್ಪಾವೆ, ಮಾತೆಕ್ಲಾ ಆಯೇ ಜವಾಬ್ದಾರಿ! ನಮಲೆಕಂತಿನ ಜೀವಿಲೆಗ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಓಲುಂಡು? ಪಣ್ಣೆ.

ಇಂಚೆ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನೆಕಾದ್ ಅಬತಾರೊಡು ಬೂಮಿಗ್ ಬಯ್ಲೆ. ನಮನಮ ನಡುಟು ಪಗೆತ ಬಿತ್ ಬಿರ್ಕ್ದ್, ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪಾದ್ ಮಾತ ಸೇನೆನ್ ಮುಗಿಪಾವೆ! ರಾವಣನಂಚಿನಕುಲು ಯೇರೆಗ್ಲಾ ತರೆತಗ್ಗಾವಂದೆನೇ ಸೈದೆರ್. ಕೀರ್ತಿಲಾ ಪಡೆತೆರ್. ನಮ್ಮ ದೇಹ ನಾಶ ಆಪಿನನೇ. ಆಂಡ ಕೀರ್ತಿ ಒರ್ಪಾವೊಡು. ಅಂಚ ಇಂಬ್ಯಗ್ ಪೋಡಿದ್ ಬದೊಡುಂದು ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ.

ಯಾನ್ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪುವೆ. ಅಯಿಟ್ ಅನ್ಮಾನ ಬೊಡ್ಡಿ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಕೃಷ್ಣನ ಅಂತರಂಗ ತೆರಿದ್ಂಡ್. ಆಯಗ್ ಸಂಧಿ ಬೊಡ್ಡೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿಕುಲು ಮಾತಾ ದಂಡೆಡ್ ಉಂತುದು ಸುದೆತ ಕಂತೊನು ತೆರಿಯೊನೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಈ ರಾವಣ ವೈರಿನ ಅಂತರಂಗೊದ ಗುಂಡಿ ಯೇತೆಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ನಿಕುಲು ದಾಲಾ ಪೋಡೊಡ್ಡಿ. ಇಂಬ್ಯನ ಕೈಯಿಟೇ ಯಾನ್ ಸೈಪೆ. ಯಾನ್ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಬದ್ಕುನಾಯೆ ಅತ್. ಪಗೆನೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬುನನೇ ಯೆನ ನಿಚ್ಚಯ. ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಅಂಗಲಾಪು ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನಡೆ. ಯುದ್ಧೊನೇ ಯೆಂಕ್ ಸಲ್ಮಿತ. ಕೈ ಸೋಪುನೇಟ ಪಗೆನಾಯಡ ಪೊರುಂಬೊಡು. ಈ ಕೃಷ್ಣನ್ ಕೆಣಕ್ದೇ ಬೇಗ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆತೊನೊಡು.”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ಕೃಷ್ಣ ತೆಲ್ಪುವೆ. ತನ ಕೃಷ್ಣ ರೂಪೊಡು ಉಂತುವೆ.

ಭೀಷ್ಮೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆರೆಡ, “ಯಾನ್, ನನ ಪಿದಾಡುವೆ . ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರೆನ ನಡುತ ವಿವಾದೊಡು ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ತರೆ ಪಾಡೊಡು? ಮಾತ ಅಕಲಕಲ್ ಇಸ್ಸೆ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಆಸ್ತಾನೊಡ್ಡಿ ಪಿದಾಯಿ ಪೋಯೆ.

ಕುಡ ವಿದುರನಿಲ್ಲಡೆಗೇ ಬರ್ಲೆ. ಕುಂತಿನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಕೌರವಗ್ ಪಾಂಡವೆರ್ಲೆ ಮಿತ್ ಉಪ್ಪುನ ವೈರೊನು, ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪಂದಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಬೊಕ್ಕ, “ನಿನ ಮಗೆ ಕರ್ಣನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಈ ಆಯನ್ ನಿನ ಜೋಕ್ಷೆನ ತರೆಕಾತೊನುಲೆಕ ನಟೊನುಲ” ಪಂಡ್‌ದ್, ಒಪ್ಪಾದ್, ಬತ್ತಿನ ಸಾದಿಡೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ಡ್ ಪಿರತಿರುಗುವೆ.

ವಿದುರೆ, ಕರ್ಣ, ಭಾರದ್ವಾಜೆ, ಗೌತಮೆ, ಕೃಪೆ, ಭೀಷ್ಮೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ, ಗಾಂಧಾರಿ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಬೇಚಾರಡೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಿರಾವುಡು ಬತ್ತೆರ್. ಆಕ್ಲೆಡ “ಸಂಧಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ದುಂಬರಿಪುಲೆ. ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಗ್ ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊಂಡ ಕ್ಷೇಮ. ಯುದ್ಧ ನಡತ್ತಂಡ ಕುರುವಂಶ ಕಂಡಿತ ಒರಿಯುಜಿ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೌರವಗ್ ಮನಮುಟ್ಟುಲೆಕ ಪಣ್ಣೆ” ಪಂಡ್‌ದ್ ಪ್ರೀತಿದ ಪಾತೆರೊಡೇ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಲೆ.

ಆಂಡ, ಕರ್ಣ ತನ ರಥೊತ ದುನ್ನೊನು ಸರಿ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ರಥೊಟು ಜತೆಟ್ ಬಲ್ಲ ಪಣ್ಣ್ ರಥೊಕು ಲೆಪ್ಪುವೆ.

ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಸುಬಾವುದ ಬಗೆಟ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಜನಮೇಜಯಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ತನನ್ ನಂಬಿನಾಕ್ಷೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನನೇ ಮುಕ್ಯ. ಅಂಚಿನೇ ಉರುಂಟಿದಕ್ಷೆನ್ ಮುಗಿಪುನಲಾ ಆತೇ ಮುಕ್ಯ. ಭಕ್ತೆರೆನ್ ಕಾತೊನುನ ನಿಲೆಟ್ ಕೃಷ್ಣೆ ‘ಭೇದ’ ತಂತ್ರೊಡು ಕೌರವನ್ ಮುಗಿತಿನ ಬಗೆನ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ” ಪಂಡ್‌ದ್, ಕರ್ಣ-ಕೃಷ್ಣೆರ್ಲೆ ನಡುತ ಪಾತೆರಕತೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ್ ಜತೆಟ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ ಅತ್ತೆ? ಕರ್ಣ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ನಡಕೆ ಬೇತೆನೇ ಆಂಡ್. ಆಯೆ ತನ ಮೈತಿನೆ ಪಣ್ಣೆಲೆಕದ ಮೋಕೆಡ್ ಕರ್ಣನ್ ತನ ಬರಿಟೇ ಕುಲ್ಲಾವೊನುವೆ..

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಪಂಚಿತಿಗೆ ಸುರು ಕೊರ್ಪೆ.

ಕರ್ಣಗ್ ಬಾರೀ ದಾಕಿಣ. ತಾನ್ ಜಾತಿಡ್ ಹೀನೆ ಪಣ್ಣಿನ ನೆಂಪುಡು ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಟ್ ಕುಲ್ಲುನೇ ಬಂಗೊಡು! ಅವ್ವೇ ಮನಸ್ಸಿತಿಡ್,

“ದೇವಾ, ಈರೆನೊಟ್ಟುಗ್ ಯಾನ್ ಕುಲ್ಲನವು ಸಮನ? ಛೇ! ಛೇ! ಬೊಡ್ಡಿ! ಬೊಡ್ಡಿ! ಮುರಾರಿ! ಯೆಂಕ್ ಇಸ್ಸ ಆಪುಜಿ. ಕಸ್ಸ ಆವೊಂದುಂಡು.”

“ಅಂಚಿ ದಾಲಾ ಇಜ್ಜಿ ಕರ್ಣ! ನಿಕ್ಕಲಾ ಯಾದವೆಗ್ಲಾ, ಕೌರವೆಗ್ಲಾ ವಂತೊದ ಗೌರವೊಡು ಬೇದ ಇಜ್ಜಿ, ನಿನ್ನಾಚೆ! ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಈಯೇ ಬೂಮಿದ ದೊರೆ! ಆಂಡ ನಿಕ್ಕ ಅವು ಈತ್ನೇಟ ತೆರಿದಿನೇ ಇಜ್ಜಿ.”

ಇಂಚಿ ಪೊಸತ್ ಸಂಗತಿನ ಕೇಣ್ಣಾಯೆ. ನನಲಾತ್ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತೆ. ಕರ್ಣಗ್ ನನೊಲಾ ಅಳ್ಳ ಪೋತುಜಿ.

“ದಾನವಾಂತಕಾ, ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚಿ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ? ಕುಲಹೀನೆ ಆಯಿನ ಯೆನನ್ ನಿಕ್ಕ ಸಮಾನ ಪಣ್ಣ್ ಸನ್ಮಾನನ? ಉಂದು ಸರಿಯತ್ತ. ಯಾವು.” ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕೈಮುಗ್ಗಿವೆ.

ಕೃಷ್ಣೆ ಬುಡೊಡತ್ತ?

“ಮಾನನಿಧಿ ಕರ್ಣಾ, ನಿನ್ನಾಚೆ! ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸರಿಸಮತಾಯೆನೆ! ಸೂರ್ಯ ವಂತೊದಾಯೆನೆ! ಶ್ರೀರಾಮಗ್ ಸಮಾನ ಪಣ್ಣ್ ಗ್ರಯಿಪೊಲಿ.”

ಇಂಚಿ ಪಂಡಿನತ್ತಾಂದೆ, ತಾಂಬೂಲೊನು ಆಯನ ಕೈಯಿಕ್ ಕೊರ್ಪು, ಆಯನ ಅಂಗೈಗ್ ತನ ಅಂಗೈ ಸೇರಾದ್ ಕಯ್ತಲ್ ಬಲ್ಲಂದ್ ಒಯ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ,

“ಏಯ್! ಸೂರ್ಯಕುಮಾರಾ, ನಿಕ್ಕ ನಿನ ಪೆರೆದ ಗೇನನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಆ ಕೌರವನ ಸೇವೆಡ್ ಬೆನೊಂದುಲ್ಲ. ಈ ಇಂಚಿ ಉಪ್ಪುನವು ಸರಿಯತ್ತ. ದಾಯೆಗ್ಂದ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ. ಕುಂತೀ ದೇವಿ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಆಲ್ ದೂರ್ವಾಸೆರೆನ್ ನಟ್ಟೊಂದು ದೆತೊಂದಿನ ಐನ್ ಮಂತ್ರೊದ ವರೊಟು, ಸುರೂತ ಮಂತ್ರೊಡು ಪುಟ್ಟುದಿನಿ ಈಯೆ! ಅವ್ವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ ಪುಟ್ಟಯೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಕುಂತಿಡ್ ಮಂತ್ರೊನು ದೆತೊಂದು ಮಾದ್ರಿ ನಕುಲ, ಸಹದೇವೆರೆನ್ ಪಡೆತೊಂಡೊಲು. ಆಯಿನೆಡ್ವಾವರ ಐನ್ ಜನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಈಯೇ ಹೆರಿಯೆ! ಕುಂತಿನ ಕಡೀರ ಮಗೆ ಈಯೆ! ಮಾತೆರೆಡ್ಲಾ ಮಲ್ಲೆ ಈಯೆ! ಇಂಚಿ ಉಪ್ಪುನಗ ಕೌರವೆರಾವಡ್, ಪಾಂಡವೆರಾವಡ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಬಯಕ್ದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನವು ತಪ್ಪಾಪುಂಡು. ಕರ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕ ಈ ವಿಚಾರೊಲೆನ್ ತೆರಿಪಾವೆರೆಗೋಸ್ಕರ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಏಳ್ಳೆನೇ ಬೋಡುಪ್ಪುನು. ಈ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಜತೆಟ್ ಬತ್ತಬುಡ್ಲೆ. ನಿನ ಕುಲೊತ ಗುಪಿತ ಸಂಗತಿನ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ತೆರ್ದಾದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಐವೆರೆನ್ನಾ ನಿನ ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರ್ದಾವೆ.

ಆತೇ ಅತ್ತ್, ನಿಕ್ಕ ಹಸ್ತಿನಾಪುರೊತ ರಾಜ್ಯೊನು ಒಪ್ಪಾದ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೌರವೆರ್ ಮಾತೆರ್ದಾ ನಿನಡ ಗೌರವೊಡು ನಡತೊನುವೆರ್. ನಿನನೇ ಸಿಂಹಾಸನೊಡು ಕುಲ್ಲಾವೆರ್. ಕರ್ಣಾ, ರಡ್ಡ್ ಸಂತತಿದಾಕುಲ್ಲಾ ನಿನ ಸೇವೆನ್ ಸಂತೋಸುಡು ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಇಂಚಿ ನಿನ ತಾನಮಾನೊನು ಅನ್ವೇಸುನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಆ ಕೌರವನ ಮಡೆ ತಾಂಬೂಲೊಗು ತೊಡು ಬುಡ್ಡಿನವು ಸರಿಯಾ?

ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ದತ್ತ ಮರಿಲ್ಡ್ ಕೌರವೆರ್ನ ಕೂಟ! ಬಲತ್ತ ಮರಿಲ್ಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್! ಎದುರುಡು ಮಾದ್ರೆರ್,

ಮಾಗಧೆರ್, ಯಾದವೆರ್! ನಡುಟು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದ ಮೆರೆಪಿನ ಈ ಕರ್ಣೆ! ಇಂಚಿನ ಮಿತ್ತ ಮಟ್ಟದ ತಾನಮಾನೊನು ಬುಡ್ಡು, ಆ ಕೌರವನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋದು 'ಜೀಯಾ, ಸ್ವಾಮೀ, ಈರ್ ಕೊರಿನನೇ ಪ್ರಸಾದ' ಪಣ್ಣ ಪನ್ನಿನವು ನಿನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನವ?

ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ಬಗೆಕ್ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ನಿನನ್ ಮೀರುನಕುಲೇರುಲ್ಲೆರ್? ಕುಲೊತ ಬಗ್ಗದ ಅಜ್ಜಾನೊಡಾದ್ ಒಂತೆ ಪಿರ ಉಂತುದಿತ್ತ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ತೆರಿಂಡತ್ತ? ಈ ಸೂರ್ಯನ ಮಗೆ! ಒಪ್ಪ ಪುಟ್ಟುದಿನಕುಲು ಐವೆರ್ ಬೀರೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್! ನಿನ ಐಬೋಗೊಗು ಯೇರ್ನವುಲಾ ಸಾಟಿ ಅತ್ತ. ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೋನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಈ ಬತ್ತದ್ ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊಗು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಆವೊಡು. ಹೆರಿಯೆ ಈ ಮಿತ್ತದ ತಾನಮಾನೊಡು ಇತ್ತಡ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊದಾಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊನುನ ಸಂದರ್ಪು ಬರ್ಪಿನೇ ಇಜ್ಜಿ!”

ತನ ನಿಲೆನೇ ಬದಲ್ಪುನಂಚಿನ ಈ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣ್ಣಗ ಕರ್ಣನ ಕಂಟೆಲ್ ಕಟ್ಂಡ್! ಬಳಬಳ ಕಣನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ಮನಸ್‌ಗ್ ಬಾರೀ ಬೇನೆ ಆಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಕುರುಪತಿಗ್ ಕೇಡಾಂಡತ್ತಾ ಪಣ್ಣಿನ ಯೆತೆಟ್ ಮನಸ್ ಪುಡೆಂಕ್ಂಡ್! ಅಂಚಿನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಬಗೆಕ್ಲಾ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಈ ಕೃಷ್ಣ ಪಗತನ ಕಟೊಂಡ ಸುಕ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪೊರುಡು ಯೆನ ವಂಶೊದ ನಿಜ ಸಂಗತಿನ ತೆರ್ಪಾದ್ ಯೆನನ್ ಇಡೆಕಟ್ಟೆಡ್ ತಿಕ್ಕಾದ್ ಕೆರೈ ಅತ್ತ?” ಪಣ್ಣಿನ ಧರ್ಮಸಂಕಡ ಸುರು ಆಂಡ್.

ಅಯನ ಅಲಚನೆಗ್ ಮಿತಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್.

“ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊಡು ಮನದೀದ್ ಪೊರುಂಬೊಲಿ ಪಂಡ ಒಪ್ಪಪುಟ್ಟುದಿನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರೊಡಾಪುಂಡು. ಆಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಂದೆ ಬುಡ್ಂಡ ಕೌರವಗ್ ಈ ಬೂಮಿಡ್ ನಿಲೆ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಆಪುಂಡು. ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಕೃಷ್ಣ 'ಭೇದ' ತಂತ್ರೊಡು ಯೆನನ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಕೆರಿಯೆ ಅತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣ ಯೆತೆಸಿಂತೆದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರುಕ್ಕುದಿನ ಕರ್ಣನ ಮೋನೆನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ.

“ದಾನೆ ಕರ್ಣಾ? ಯೆಂಚಿನೆತ ಯೆತೆ? ಕುಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆಡ ಸೇವೆ ಮಲ್ತಾವೊಂಬಿನವು ನಿಕ್ಕ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ? ದಾಯೆಗ್ ಅಂಡುವ ಪಣ್ಣತ್ತ? ನಿಕ್ಕ್ ಯಾನ್ ಕಂಡಿತ ಕೇಡ್ ಬಯಕುಜಿ. ನಿನ ಮನಸ್‌ಡ್ ದಾದ ಉಂಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣ್ಣತ್ತ?”

ಕರ್ಣಗ್ ಚಿಂತೆದ ಇಡೆಟ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣನ ಗಡಿಬಿಡಿ ತೂನಗ ತೆಲಿಕೆನೆ.

“ಮರ್ಲ್ ಮಾಧವಾ, ಯೆಂಕ್ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೀರೊದ ವೈಭವ ಸೇರುಜಿ. ಈ ಕಡೆಟ್ ಕೌರವೆರ್, ಆ ಕಡೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನವುಲ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಾಯಿನನೇ! ಯೆನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಈತ್ಲೇಟಲ ಇತ್ತಿನಿ ಒಂಚೇ ನಿಚ್ಚಯ.. ಯೆನಡ ಗೌರವೊಡು, ಅರ್ತಿಪಿರ್ತಿಡ್ ನಡತೊಂದಿನ ಕೌರವನ ಪಗನಾಕ್ಲೆನ ತರೆಕಡ್ಡಾದ್, ಆಯನ ದುಂಬು ದೀವೊಡು. ಉಂದುವೇ ಯೆನ ಈತ್ಲೇಟದ ನಿಚ್ಚಯ..ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಈ, ನಿನ ಎಂಟ್‌ಡೇ, ಭೇದ ತಂತ್ರೊಡೇ ಕೌರವನ್ ಕೆರೈತ್ತ?

ಅಯ್ಯಾ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆನ್ನಕುಲು ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಂಡ್‌ದ್ ಈ ಮಲ್ತಿನ ಸಾದನೆ ಮಲ್ಲನೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಯೆನ ಪಗರಿಲೆಗ್ ಬಲಿ ಆಪಿನೆನ್ ತಪ್ಪಾದ್ ಬುಡಿಯ. ನಿಕ್ಕ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಪಣೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೆರಿದಿನಾಯೆನೆ! ಆಂಡಲಾ, ಯೆನ ಮನಸ್‌ಡ್ ದಾದ ಉಂಡುಂದು ತೆರಿದಿಜ! ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ.

ಯಾನ್ ನಿನ ಒಟ್ಟುಡು ಬರ್ಪುಜಿ. ಈ ನಿನ್ನಾಕ್ಲೆನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊದ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಲ. ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣ್ಣುಜಿ. ಯಾನ್ ಮಾತ್ರ ಯೆನ ಅರಸು, ಕೌರವನ ಜತೆಟೇ ಇತ್ತದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಯಗ್ ದಾದ ಆಪುಂಡಾ ಅವ್ವೇ ಯೆಂಕಲಾ ಆವಡ್.

ಕೃಷ್ಣಾ ದಾಯೆಗ್ ದಿಂಜ ಪಾತೆರೊಡು? ಯಾನ್ಲಾ ಗ್ರಯಿತ್‌ದೆ. ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ಬದ್ಕನವು ಬೊಡ್ಡಾತ್‌ಂಡ್. ಯೆಂಕ ತಿಕ್ಕದಿನಿ ಕೌರವ ರಾಜನ ಪ್ರೀತಿ ಮಾತ್ರ. ಆಯನ್ ಬುಡುಂಡ ಯೆಂಕ ಬೇತೆ ಅಂದಿಗರ್ ಯೇರಾ ಇಚ್ಚೆರ್. ಕೌರವೆ ಬಾರೀ ಅಭಿಮಾನೊಡು, ಗೌರವೊಡು, ಮೋಕೆಡ್ ಯೆನನ್ ತಾಂಕದೆ. ಯೇಪೊಲಾ ಯೆನನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ತದ್‌ಜೆ. ಯೆನಡ ತತ್ತದ್ ನಡತ್‌ದ್‌ಜೆ. ಅಂಚಿನ ಕೌರವನ್ ಯಾನ್ ಮದಪುನೆಂಚೆ? ಕೌರವಗ್ ಯೆನನ್ ತೂಯಿನಾತ್ ಯಾರಂದ್! ಯೆನ ಬಿರುದುಲೆನ್ ಕೇಂಡಿನಾತ್ ಯಾರಂದ್. ಅಂಚಿನ ಮಾನನಿಧಿನ್ ಯಾನೆಂಚ ಮದಪುನು?

ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆನನ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ಪಡ. ಯೆನಡ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊನಡ. ನಿನಡಪ್ಪ ಬರಿಯೆರೆ ಯೆನ ಸುಬಾವುಗು ಸರಿ ಆಪುಜಿ. ಲೋಕೊಲಾ ಮೆಚ್ಚುಜಿ. ಯೆಂಕ ಒರಿದಿನಿ ಒಂಚೇ ಸಾದಿ! ಒಂಚೇ ಗುರಿ! ಅವು ಕೌರವನ ಜತೆಟಿತ್ತದ್, ಕೌರವನ ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ಮುಗಿಪುನವು!

ಮುರಾರೀ, ಈ ಯುದ್ಧೊಲಾ ಒಂಚಿ ಬಗೆತ ಯಜ್ಞ ಪಣ್ಣೇ ತೆರಿದುಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಈ ಯಜ್ಞೊಗು ದೀಕ್ಷಿತೆಯಾಪೆ. ಯೋಧರ್ಪ್ ಮೆಯಿತ ನೆತ್ತೆರೇ ನೆಯಿ! ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ಕರ್ಲೆ ಹವಿಸ್ಸು! ಎಲುತ ರಾಸಿಯೇ ಸಮಿತ್ತು! ಮಾಂಸೊನೇ ಆಹುತಿ! ನರಮಾನಿಲೆನ ಕಪಾಲೊಲೇ ಬಾಜನೊಲು! ತರೆತ ಕುಜಲೇ ದರ್ಭೆ! ಇಂಚ ಯಜ್ಞ ದೀಕ್ಷಿತೆ ಆದ್ ಯಾನ್ ಕೌರವನ ರುಣೊನು ತೀರ್ಪಾವೆ. ದುಂಬುಗು ನಡಪುನ ಭಾರತ ಯುದ್ಧೊಡು ಮಾರಿಗ್ ಗಡ್ಡ ಒಣಸ್ ಆವೆರೆಗುಂಡು. ಯಾನ್ ಯೆನ ದೂರೆ ಕೌರವಗಾದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯುದ್ಧೊಡೇ ಸೈಪೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ಈ ಯೆನ ಜನನೊದ ಗುಪಿತೊನು ತೆರಿಪಾಯ. ಯಾನ್ ಸೂರ್ಯನ ಮಗೆ ಪಣ್ಣೆ ಪಂಡ. ಆಯನೆಡ್ಡಾವರ ಸೂರ್ಯನ ಆಜೆ ಪಾಡ್ಡ ಪಣ್ಣೆ. ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ನಿನ ಐನ್ ಜನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಬೇನೆ ಮಲ್ಪುಜಿ.”

ಕರ್ಣನ ಗಟ್ಟಿ ನಿಚ್ಚೆಯೊನು ಕೇಂಡಿನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ತೋಜಾಯಿಜೆ.

“ಪಾಂಡವೆರ್ಪ್ ಕ್ಲೇಮ ನಿನ ಕೈಯಿಟೇ ಉಂಡು” ಪಣ್ಣೆ. ಕರ್ಣಗ್ ಸುಕೊಟುಪ್ಪಲಾ ಪಣ್ಣೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಯಿತ ಇಡೆಟ್, “ಎಂಚಾಂಡಲಾ ಕೌರವನ್ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪಾಲ, ನಿನ ಮೆಗ್ಯನಕ್ಲೆಗ್ ಅಕಲ್ಯ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪಾಲ. ಕೌರವೆ ನಿನ ಪಾತೆರೊನು ದೆತ್ತ್ ಪಾಡುಜೆ” ಇಂಚದ ಒತ್ತಾಯೊನ್ಲಾ ಸೇರಾವೆ.

ಕರ್ಣಗ್ ಆಯಡಪ್ಪ ದಿಂಜ ಪೊರು ಉಪ್ಪೆರೆ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈಶನೇಟನೇ ಯುದ್ಧ ನಿಚ್ಚೆಯ ಆದ್ ಆಶಂಡ್! ಯಾನಿತ್ತೆ ಸಂದಿದ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಯೆಡ ಕೌರವಗ್ ಯೆನಡನೇ ಅನ್ಮಾನ ಉಂಡಾಪುಂಡು. ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಪೊರುಂಬಾಟೊನು ಮೆಚ್ಚುನಕುಲು! ನೀತಿದ ಬಗೆಕ್ ಪಂಚತಿಗೆ ಪಾತೆರೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಅಂಚ ಮಲ್ತಂಡ ನಮ್ಮ ಪರಾಕ್ರಮೊಗು ದಕ್ಕೆ ಬರ್ಪುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಾ ಸಂಧಿಗ್ಲಾ ಯೆಂಕಲಾ ಸಮ್ಮಂದ ಇಜ್ಜಿ. ದೇವಾ, ದಯೆದೀದ್ ಯೆನನ್ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರ್ಲ. ಇತ್ತನೇ ಕತ್ತಲೆ ಆವೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್. ಸಂಧಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಬೂರ್ಲ ಪೋತುಂಡು. ಈ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ಕಡತಾಯೆ. ನಿನ ಜತೆಟ್ ಯಾನ್ ಉಪ್ಪುನವು ಸರಿಯತ್ತ್. ಪುಂಚೊದ ಬರಿಟ್ ಬಲ್ ಇತ್ತಂಡಲಾ ಜನ ಉಚ್ಚು ಪಣ್ಣೇ ಗ್ರಯಿಪುವೆರ್. ಉಂದು ಚಾಡಿಕೋರೆರ್ ಚಾಡಿ ಪೊಸುಡ್ಯೆರೆಗ್ ಕಾತೊಂದುಪ್ಪುನ ದಿನೊಕುಲು. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಅವಕಾಸ ಆವೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ದಯೆದೀದ್ ಯೆನನ್ ಕಡಪುಡ್ಡ. ನಿಕ್ಕ ಸಾರ ಸೊಲೆಲ್.”

ಕೃಷ್ಣನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೆತೊಂದು ಪಿರ ಪಿದಡಿನ ಕರ್ಣಗ್ ಚಿಂತೆನೇ ಬೆರಿಪತ್ತಂಡ್! ಶ್ರೀಹರಿನ ನುಡಿ ಆಯನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಗಾಯೊನೇ ಕುರೆಂಡ್.

“ಈ ಗೋಪಾಲೆ ಮಲ್ಲ ಎಂಟ್‌ದಾಯೆ! ಇಂಬೈ ಈತೆಕೇ ಬುಡ್ಡಿನಾಯೆಲ ಅತ್ತ. ಯೆನ ಜೂವ ಗೆಪ್ಪುನೆಟ ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪುನಾಯೆಲ ಅತ್ತ. ಛೇ! ಯೆನ ಮನಸ್‌ಡ್ ದೊಂದೊನೇ ನಿಲೆ ಆಂಡತ್ತ? ಉಂದು ಕಡೆ ಆಪಿನ ದೊಂದೊಲಾ ಅತ್ತ. ಯೆನ ಈ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಕೌರವನ ಬದ್ಕನ್ನ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತೊಂದುಂಡು! ಛೇ!” ಪಣ್ಡ್ ಕಡುಸಂಕಡ ಅನ್ನೇಸುವೆ!

ಒಂಜಿ ದಿನ ಗಂಗೆಡ್ ಸೂರ್ಯಗ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊರೊಂದುಪ್ಪನಗ ಕುಂತಿ ಅಡೆಗ್ ಬರೊಲು. ಕರ್ಣ ದಂಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಅಪ್ಪೆನ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡುವೆ. ಕುಂತಿ ಮಗನ್ ಅಮರ್ತ್ ಪತೊನುವೊಲು. ಬಾಮಾಲೆನ ಬರಸ್‌ಡ್ ಕಣನೀರ್ ದೊರಿಯುಂಡು!

ಅಪಗನೇ ಗಂಗಾದೇವಿ ತೋಜಿ ಬರೊಲು.

“ಕುಂತಿ, ಈ ಯೆಂಕ್ ಕೈಯಿ ಇಡೆ ಕೊರ್ದಿನ ನಿನ ಬಾಲೆನ್, ಈ ಕರ್ಣನ್ ನಿಕ್ ಪಿರ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ. ದೆತೊನುಲ. ಈತ್ ದಿನ ಇಂಬ್ಯನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತಂಡ್. ನಿಕ್ ಕೊರ್ದಿನ ಪಾತೆರದಂಚ ಇಂಬ್ಯನ್ ಈತ್ನೇಟ ಅರ್ದಿಡೇ ಕಾತೊಂದೆ. ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ ಒಪ್ಪಾವೊಂದುಲ್ಲೆ” ಪಂಡ್ ಕರ್ಣನ್ ಒಪ್ಪಾದ್ ಕೊರೊಲು.

ಆತಾನಗ ಸೂರ್ಯ ಬತ್ತದ್ ಮಗನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಆಯನ ಕೆಬಿಟ್ ಮೆಲ್ತೊಡೇ “ಕುಂತಿ ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಅಂದ್! ಆಂಡ ಆಲ್ ನಿನಡ, ‘ಒರ ಗುರಿಪತ್ತಿನ ಪಗರಿನ್ ನನೊರ ಗುರಿ ಪತ್ತುಜೆ” ಪಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರ ಕೊರ್ದ ಪಣ್ಣ ಕೇಂಡ, ಈ ಕೊರೊಡ್ಡಿ. ಜೋಕೆ” ಪಣ್ಣ ಪೋಪೆ.

ಅಂಚೆನೇ ಆಂಡ್ಲ.

ಕುಂತಿ ಪಣ್ಣೊಲು. “ಮಗಾ, ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುಲ. ಅಕಲ್ದ ಪಗೆ ಪತ್ತಡ ಮಗಾ. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆನ ಬುದ್ಧಿಗುಣ ತೆರಿದಿನ ಈ ಕೌರವನ ಸೇವೆಡ್ ಉಪ್ಪುನವು ಸಮನ? ಚಾಡಿದಕ್ಲೆನ ನುಡಿಕ್ ಮರ್ಲ್ ಆವಡ, ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣ ಮಗಾ.”

ಕರ್ಣ ರಪ್ಪ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ದೆ.

“ಅಪ್ಪೇ, ಯಾನ್ ಇರೆನ ಜೋಕ್ಲೆಡ್ ಹೆರಿಯೆ ಅಂದ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನು ಬಯಕುನವು ಸರಿಯಾಪುಜಿ. ದಾಯೆ ಪಣೊಡ? ಕೌರವ ಯೆನನ್ ಮೋಕೆಜೋಕೆಡ್ ಕಾತೊಂದಿನ ದೊರೆ! ಆಯನ ಆ ಉಪಕಾರೊದ ರುಣ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ಉಪಕಾರೊನು ಮದಪುನ ಕೆಟ್ಟ ಗುಣ ಯೆನಡ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಯಾನ್ ರಾಜೆ ಆಪಿನವು ದೇವೆರ್ ಮೆಚ್ಚುನ ಸಂಗತಿಲ ಅತ್ತ.

ಅಪ್ಪೇ, ಇನಿತ ದಿನ ಈರ್ ಬತ್ತದ್, ಯೆನನ್ ಮಗೆ ಪಣ್ಣ ಲೆತ್ತರ್. ಯೆನ ಜನನೊದ ಗುಟ್ಟುನು ಪಂಡರ್. ಆಂಡ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಯೆನ ಕುಲ ತೆರಿಯಂದೆನೇ ಯೆನನ್ ಆದೆರ್ತದೆ. ಕುಲಹೀನೆ ಪಣ್ಣಿನ ಅಪಮಾನೊಡು ಕುಸ್ಕುದು ಪೋತಿನ ಯೆಂಕ್ ರಾಜನ ತಾನಮಾನೊದ ಗೌರವ ಕೊರ್ದೆ! ಎಡ್ಡೆ ಮನಸ್‌ಡ್, ಮೋಕೆಡ್ ಕಾತೊಂದಿನ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡು ಇನಿ ಈರ್ ಪಂಡರ್‌ಂದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಸೇರ್‌ಂಡ ಲೋಕ ಯೆಂಕ್ ‘ಛೇ!ಛೇ!’ ಪಣಂದೆ ಕುಲ್ಲುಂಡ? ಇತ್ತೆ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಿನ, ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪತ್ತುನ ಪಾತೆರೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ ಈರ್ ಇನಿ ಯೆನ್ನಡೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬತ್ತರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಯಾವು.”

ಕುಂತಿಗ್ ಬೋಡ್ತಿನಿಲಾ ಆತೇ! ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡದ್ ಕೊರ್ದಿನೆನ್ ಅಂಚನೇ ಪಂಡೊಲು.

“ಮಗಾ, ಈ ಒರ ಗುರಿ ಪತ್ತಿನ ಪಗರಿನ್ ನನೊರ ಗುರಿ ಪತ್ತುಜಿ ಪಣ್ಡ್ ಯೆಂಕ್ ಬಾಸೆ ಕೊರೊಡು”
ಕರ್ಣೆ ಅಮ್ಮೆರ್ ಸೂರ್ಯನ ಎಚ್ಚರೊದ ನುಡಿನ್ಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ, ಅಪ್ಪೆಗ್ ಬಾಸೆ ಕೊರ್ದಿನೆ!

* * *

ಸಾತ್ಯಕಿ ಸುರುಟೀ ಬತ್ತ್ದ ಸಂಧಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೋಯಿನೆನ್, ಯುದ್ಧದ ನಿಚ್ಚಯ ಆಯಿನೆನ್, ಕೃಷ್ಣ ಪಿರ ಬರೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ಪಾಂಡವರೆಗ್ ತೆರಿಪಾವೆ. ಆತಾನಗ ಕೃಷ್ಣಲಾ ಬತ್ತೆ. ಮೋನೆಡ್ ಆನಂದೊದನೇ ಅಲಂಕಾರ! ತೆಲೊಂದೇ ಪಾಂಡವರೆನ್ ತೂದು ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೌರವಡ ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನಿ ಬೂಮಿನ್. ಆಯೆ ನಂಕ್ ರಣಬೂಮಿನೇ ಕೊರೈ! ನಿಕಲ್ಲ ಪಗೆ ಕಾದುನ ಆಯಡ ‘ಸಾಮ’ ತಂತ್ರೊಡು ಪ್ರೇಜನ ಸೊನ್ನೆನೆ! ಆಯಗ್ ಪೊರುಂಬಾಟೊಡೇ ಮನಸ್. ಅಂಚ ಯುದ್ಧೋನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಆತ್ಂಡ್. ಯಾನ್ ನಡುಟು ತರೆ ಪಾಡುಜಿ. ಯೇತಾಂಡಲಾ ನಿಕುಲು ದಾಯಾದಿಲ್. ಮೆಗ್ಗ, ಪರಯನ ಜೋಕುಲು. ನಿಕುಲು ಲಡಾಯಿಲಾ ಮಲ್ಪುವರ್. ರಾಜಿಲಾ ಆದ್ ಒರಿಯನೊರಿ ತರೊಕ್ಕನುವರ್. ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ನಡುಟು ಬರೊಡು? ರಾಜಿದ ಪಂಚೆತಿಗೆಗ್ ಪೋಯಿನ ಯೆಂಕ್ ಕೌರವನ ಸಭೆಟ್ ಆಯಿನಿ ದಾದ? ಯೆನ ಮರ್ಯಾದಿಗ್ ಬಂಗ ಆಯಿನಿ ಆತೇ!”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್. ಕೃಷ್ಣಗ್ ದೊಗ್ಗು ಸೊಲೈಡ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಅಂಚ ಪಣಡ. ಯೆಂಕುಲು ಅಕ್ಕಸೊಗು ಕತ್ತಿಡ್ ಕುಯಿಂತ್ದ್ ಬಿಚ್ಚಾವುನಂದ? ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆಕ್ಲಾ ನಿನ ಕರುಣೆ ಮುಕ್ಯ. ನಿನ ಕೃಪೆನೇ ಮುಕ್ಯ. ಅವು ತತ್ತಂಡ ದಾದಲಾ ಒದಗುಜಿ. ಕರುಣಾನಿಧಿ ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೌರವೆರ್ನ ತಪ್ಪು ನಡಕೆಡಾಯಿನ ಅಪಮಾನೊನು ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ತೂದು, ಮದಪುಲ.”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ನಡಕೆ ಇಸ್ಪೊದನೆ!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಲಕ್ಶ್ಮಲ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ನಟ್ಟೊನೊಡ್ಡಿ. ಯಾನ್ ಅಪಮಾನೊನು ಮದತ್ದಾತ್ಂಡ್! ಆ ಕೌರವಗ್ ದೂರೊದ ಅಲಚನೆ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚ ತಪ್ಪು ಪಜ್ಜೆ ದೀವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅವು ಪೋವಡ್. ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧ ನಿಚ್ಚಯ ಆತ್ಂಡ್. ಕೌರವೆ ಅಮಸರೊಡುಲ್ಲೆ. ಆಯೆನೇ ಸುರೂಕು ನಿಕಲ್ ಮಿತ್ ಬೂರೈರೆ ಯಾವು.. ನಿಕುಲು ಯುದ್ಧದ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತದರ್ಲ ಬೇಗೊಡೇ ನಿಕಲ್ ಸೇನೆನ್ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಗು ಪಿದಡ್ಪಾಲೆ.”

ಭೀಮಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ರಾಯಭಾರ ಎಡ್ಡೆಡ್ ಮುಗಿಂಡಂದೇ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಆಪೊತ್ತುಡು ಈಯೆ ನಿನ ಸೇವಕಿರಾಯಿನ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಾನೊನು, ಪೆರಣೊನು ಕಾತೊನೊಡು. ಈಯೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಆಪೊತ್ತುಗಾಪಿನ ಬಂದು..! ಯುದ್ಧ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಾನ ಒರಿಪಾಯ. ಯಾನ್ ಸುರೂಟು ಮಾರಿದೇವತೆನ ಬಡವು ತೆಕ್ಕಾವೆ. ಯಮನ ನಗರೊನು ದಿಂಜಾವೆ. ಶಾಕಿನಿ, ಡಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ಸಲ್ಪಿತ ಆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ ಕರ್ಲದ ಮಾಲೆನ್ ನಗರೊದ ಬಾಕಿಲ್ಗ್ ತೋರಣ ಪಾಡ್ಡ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಪೊಗ್ಗುವೆ” ಇಂಚ ಬರಮ್ಮುಡು ಪಣೊಂಬೆ.

ಪಾಂಡವೆರಿತ್ತಿನ ಉಪಪ್ಪಾವ್ವ ನಗರೊಡು ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ಯುದ್ಧದ ಅಟ್ಟಣೆ ನಡತ್ತಂಡ್. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್

ಕೂಡುಪಾಡುನ ಬೇಲೆ ಬರಸ್‌ಡ್ ನಡತ್‌ಂಡ್. ರಾವುತೆರ್, ಕುದುರೆ ಸವಾರೆರ್, ಆನೆದ ಮಾವುತೆರ್ ಬಾರೀ ಗೆಲ್ಲನೆಟತ್ತೆರ್. ಮಿತ್ರರಾಜೆರೆಗ್ ಲೆಪ್ಪೋಲೆನ್ ಪತೊಂದು ರಾಯಸೊದಾಕುಲು ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ರಾಜೆರಾ ಅಮಸರೊಡೇ ಸೇನೆ ಪತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆ ಉಪಪ್ಲಾವ್ವ ನಗರೊಡ್ ಪಿದಾಡ್ಕದ ಗೌಜಿಗದ್ದಲ ಆತೀತತ್ತ್! ನಿಲೊನೇ ಪಡಾಯಿಲೆಕದವು! ಆದಿಶೇಷನೇ ಮಗ್‌ರಾವುಲೆಕದವು! ಆನೆ ಕುದುರೆ, ರಥ, ಕಾಲಾಳು. ಇಂಚ ರಾಜರಾಜೆರೆನ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆದ ಮರಣ್ಕದ ನೋಟೊನೇ ತೂದು ಮರಕಟ್ಟುನಂಚದವು! ಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯೆರ್ ಆನೆದ ಮಿತ್ತ್ ಮಿತ್ತಾರ್ಯೆರ್. ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನರೆಗ್ ಸೇನೆನ್ ತೂಪಿನನೇ ಕುಸಿ! ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸೆ, ಶಿಖಂಡಿ, ಚೇಕಿತಾನ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮುಕ್ಯೆರ್ ಸಾವಿರ ಸಂಕೆಡ್ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಬರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ದುಪದೆ ತನ ಮೂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡ್ಕಿತ್ತೆ. ವಿರಾಟೆ, ಶಂಖೆ, ಶತಾನೀಕೆ, ಶತಚಂದ್ರೆ ದುಂಬಾಯಿ ರಾಜೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆದ ಜತೆಟೇ ಇತ್ತೆರ್. ಗಂಧರ್ವ ರಾಜೆ ಅಂಗಾರವರ್ಮಲಾ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ರ ಆದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಜತೆಟಿತ್ತೆ. ಕರಿಕತ್ತಲೆದ ನಗರೊಗು ಚಂದ್ರ ತೋರಣ ಬಿಗಿತ್ತ್‌ದ್ ಅಯ್ಯ ಸಿಂಗಾರ ಮಲ್ತೆದರೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ, ಬೊಳ್ಳು ಕೋರೆ ಕೂಲಿದ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಕೂಟ ತೋಜೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್.

ಕೃಷ್ಣನ್ ಅಂಚಿನೇ ಆಪ್ತರಾಯಿನ ನಾಯಕೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಭೆ ಸೇರಾಯೆ. ಸಭೆಟ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿನ ಆಯ್ಕಿದ ಚರ್ಚೆ ನಡಪಾವೆ. ದುಪದನೇ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಆವಡ್ ಪಣ್ಣಿನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊದ ಜತೆಟ್ ವಿರಾಟೆ, ಘಟೋತ್ಕಚಿ, ಶಿಖಂಡಿಲೆನ ಪುದಾರ್ಲ ಕೇಣ್ಡ್ ಬತ್ತೆಂಡ್. ಕಡೇಕ್ ಅರ್ಜುನೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಪುದಾರ್ ಪಂಡಿಗಿನ, ಕೃಷ್ಣಲಾ ತನ ಒಪ್ಪಿಗೇನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಯೇರಾ ಅಡ್ಕ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಯಿಜೆರ್. ಮಾತೆರಾ ಒಪ್ಪಿಯೆರ್ ಅಂಚ ಗಡ್ಡೆಡೇ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್.

ಎಡ್ಡೆ ಮೂರ್ತೊಡೇ ಸೇನೆ ಉಪಪ್ಲಾವ್ವೊಡ್ ಪಿದಾಡ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಲೆಗ್ ಅಡ್ಕ ಅಡ್ಕಬೂರ್ಡ್, ಅಕಲಕಲ್ನ ರಥೊನು ಮಿತ್ತಾರ್ಯೆರ್.

ದುಂಬುಡು ದಾರುಕೆ ನಡಪಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಥ! ಅಯಿತ ಪಿರಾವುಡ್ ಧರ್ಮರಾಯನವು! ದತ್ತ ಬಲತ್ತ್‌ಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜೋಕುಲ್ನವು! ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ರಥೊಕುಲು! . ಇಂಚ ಪೋಪಿನ ನೋಟ ಮಿಗಿಲಾಯಿನನೇ! ಸೈನಿಕೆರ್ ಆಯುಧೊಲೆಗ್ ಮೆಂಚಿದ ರುಳಕ್ಕ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಸೈನಿಕೆರ್ ಗರ್ಜನೆ ಕಡಲ್ ಮೊರೆಸುಲೆಕದನೆ! ಸೇನೆದ ದುನ್ನೊಡು ಆದಿಶೇಷಗ್ ಬಂಗನೇ ಆಂಡ್! ದಿಗ್ಗಜೆರ್ ಮೊರಂಪು ಊರು ಆದೆರೊಂಡೆರ್! ಸೈನ್ಯ ಬುಡಾರ ಮಲ್ಪುನಲ್ಲ ಅರಮನೆಲ್, ಸೇನಾ ಗುಡ್ಡೆಲ್ ಪೊರುಡು, ಅನ್ನೂಲೊಗಾಪಿಲೆಕ ಸಜ್ಜಾದಿತ್ತೆಂಡ್. ಬುಡಾರೊದ ಆವರೊಡು ಕಲ್ಲೆದ ಕೋಟೆ. ಸುತ್ತುಮುದೆಲ್‌ಡ್ ಅಂಗಡಿಮುಂಗಟ್ಟೆಲ್! ಇಂಚ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊದಲ್ಲದ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಾಳಯೊಡು ಮಾತೆರಾ ಗೆಲ್ಲನೆಡೇ ಬೂಡು ಬುಡಿಯೆರ್.

* * *

ಛಲಸ್ಮರಣ

ಸೇನಾನಿ ಭೀಷ್ಮ

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೋಡು ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆ ಸಜ್ಜಾಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವಗ್ ಯುದ್ಧೋಗು ಲೆಪ್ಪುದ ಓಲೆ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರ್ಪೆ. ಕೌರವೆ ತಡ ಮಲ್ತ್‌ಜೆ. ಮಂತ್ರಿಲೆನ್, ಆಪ್ತೆರೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ಸಭೆ ಸೇರಾವೆ. ಭೀಷ್ಮ, ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಶಲ್ಯ, ದ್ರೋಣ, ಶಕುನಿ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಬತ್ತ್‌ದಿತ್ತಿನ ಸಭೆಟ್ ದುಂಬುದ ವ್ಯವಸ್ಥೆದ ಚರ್ಚೆ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೋಡು ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ನಿಲೆ ಆತ್‌ಂಡ್‌ಗೆ.. ಬಾರಿ ಸಂಕೆಡ್ ಸೇನೆ ಸೇರ್‌ಂಡ್‌ಗೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ದೂತೆರ್ ಬತ್ತ್ ತೆರ್ಪಾದೆರ್. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ಪಾಂಡವೆರ್ಗೆ ಈತೊಂಜಿ ಸೊರ್ಕು ಬಯ್ಲಿನಿ ಆ ನಂದಗೋಪನ ಮಗ್ಗೆ, ಚಾಡಿನುಡಿತ್ತ ಕೃಷ್ಣದಾದೇ! ಆಯಡಾದೇ ಪಾಂಡವೆರ್ಗೆ ಕಲಿತನೊದ ಬೆರ್ಮೆ ಪಾಪ! ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಪೊಡುಂಬೆರೆನ್ ಕೆರ್‌ಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬರ್ಪಿನೆತನೇ ಯೆಂಕ್ ಯೋಚನೆ! ದಾನೆ ಮಲ್ಪುಗ ಪಣ್ಣೆ.”

ಯೇರ್ಲಾ ಮನಿತಿಜೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನೇನೇ ದುಂಬರಿಪುವೆ.

“ಮಲ್ಲ ಸಂಕೆದ ಸೇನೆದ ಗುರ್ಕಾರೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆಗೆ! ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಸುದಾರ್ಪನು ಆ ಕೃಷ್ಣೆಗೆ! ಆಯನ್ ನಂಬುದು ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೂಮಿದ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಯುದ್ಧೋಗು ಬಯ್ಲೆರ್! ಬರಡ್! ಅಡ್ಡಿ ಇಜ್ಜಿ. ಯಮನ ಪರಿವಾರದಕ್ಲೆಗ್ ಬಂಜರ ವರ್ಣ್ ತಿಕ್ಕಡ್.! ನಾಡ್‌ದ ಮಾನ್ಯೆರೆನ್ ಕೂಡೊಂದು ನಂಕ್ ಯುದ್ಧೋಗು ಲೆಪ್ಪೋಲೆ ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ಕಾಡ್‌ಡ್ ಬದ್ಕೊಂದಿತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಕಿರೀಟೊಗು ತರೆ ಒಡ್ಡುನ ತೊಡು. ಅಕಲ್ ಕಲಿತನೊದ ಬೆರ್ಮೆ ಸಾಟಿ ಇಜ್ಜಾತ್‌ಂಡ್!”

ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣೆ ಲಕ್ಕುದುಂತುದು ಪಾತೆರುವೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಮಲೆವುನ ಆ ನಿತ್ರಾಣೆಲೆನ್ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡುನವು ಬಂಗದ ಬೇಲೆ ಅತ್ತ್. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ನಮ್ಮ ಶತ್ರು ರಾಜೆರ್ನ ಸಾಯ ತಿಕ್ಕುದುಪ್ಪು! ಆಂಡ ನಿನ ಕಡೆತ ಬಲಾಡ್ಯೆರೆಗ್ ಆಕುಲು ಎದುರತ್ತ್! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಕಡೆತ ಒಂಚೊಂಜಿ ಆನೆಲೆಗ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಕಡೆಟ್ ಒಂಚೊಂಜಿ ಸಿಂಗೊಲುಲ್ಲ! ಅಂಚ ತರೆ ಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ಪುನಾತ್ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ಸಿಂಗೊದಲೆಕದ ಯೆನನ್ ಸುರೊಟು ಕಡಪುಡ್ಡ ಯಾವು! ಯಾನ್ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಸುದೆನ್ ಕಲಡಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಯೆನ ಎದುರುಗು ಬರ್ಪಿನ ರಥಿಕೆರ್ನ ರುಂಡ ರಟ್ಟಾವೆ. ಮುಕ್ಯದಕಲ್ ರುಂಡೊನು ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಪಿದಯಿಡಿತ್ತಿನ ಶೂಲ ತಲೊಟು ಶೂಲೊಗು ಪಾಡ್ಪಾವೆ! ಯೆಂಕ್ ರಣಬೂಳ್ಳ ಕೊರ್ಪೆ.”

ದ್ರೋಣಗ್ ರಾಪು ಪಾತೆರುನಕುಲು ಪಂಡ ಸಸಾರೊನೆ! ಅತ್ತಾಂದೆ ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರೊಡು ಸುರೂತ ಸೇನಾನಿ ತಾನೇ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಿಣೊಂದು, ಕುರುಕುಸೆಲ್ ನುಡಿ ಪಂಡೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ನುಗನಾಯೆರ್‌ಡೇ ಪರ್ವತೊನು ಪುರೆಲ್ಪಾವುನಾಯೆ ಉಪ್ಪುನಗ ವಜ್ರಾಯುಧೊನು ದಾಯೆಗ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲ? ನಿನ ಪಗನಾಕ್ಲೆನ್ ಒತ್ತರೆ ಮಲ್ಪೆರೆಗ್ ಕರ್ಣೆ ಒರಿಯೇ ಯಾವತ್ತಾ? ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧ ನಿನ ಮುಟ್ಟ ಬರ್ಪಿನಾತ್ ಬಿಗುತವತ್ತ್! ಈ ಇತ್ತೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನಿ ಈತೇ. ಯುದ್ಧೋಡು ಕರ್ಣನೇ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ನಾಶ

ಮಲ್ಪುವೆ ಪಣ್ಡೆ ಊರೊರ್ದಡಿ ಡಂಗುರ ಸಾರ್ಡ್ ಪಣ್ಣ ಯಾವು! ಆಪೆಲೀಪೆಲ್ದ ರಾಜೆರೆನ್ನಾ ಸೇರಾಲ. ಕರ್ಣೆ ಅಕಲ್ದಲಾ ಕಾದ್ದೆ ಗೆಂದುವೆ. ಕೌರವಾ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆನ್ ಇಂಬ್ಯನೊಟ್ಟುಗು ಕಡಮಡ್ಲ. ಬೇಗ ಗೆಂದ್ದೆ ಬರಡ್!”

ತನ ಕುಸೆಲ್ದ ನುಡಿ ಕೌರವಗ್ಲಾ ತಾಂಟುಲೆಕ, “ಕೌರವಾ, ಕರ್ಣನವು ತರೆಕ್ ತಾಗ್ಂಡಲಾ ಬಗ್ಗಂದಿನ ತುಡಿಪು! ಇಂಬ್ಯನ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಂಡ ಕುರುಕುಲ ಅಪಕೀರ್ತಿಡ್ ಮುರುಂಡತ್ತ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಯೆಂಕ್ ಅನ್ಮಾನ! ದಾಯೆಗ್ಂದಂಡ ಕರ್ಣಗ್ ಪಿರಾವುಡು ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನನೇ ಅಬ್ಬೆಸ! ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಣೊಂಬಿನನೇ ಪೌರುಷ! ಇತ್ತೆದ ಆಯನ ಪಾತೆರ ಕೇಂಡತ್ತ? ಯುದ್ಧ ಮುಗಿದ್ ಪೋಂಡು ಬುಡು. ಈತ್ನೇಟನೇ ಕರ್ಣೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕೆರಾಂಡ್! ನನ ಯೇರೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡು?”

ಕರ್ಣನ ಚರಿತ್ರೆ ನಿಕ್ಕಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೇ! ಆ ಗಂಧರ್ವೆ ಚಿತ್ರಾಂಗದೇ ನಿನನ್ ಕಟ್ವೆಡ್ ಪಾಡ್ಲಗ ನಡತ್ತಿನ ಲಡಾಯಿಡ್ ನಿನನ್ ಬುಡ್ಪಾಯಿನಾಕುಲು ಯೇರ್ ಪಣ್? ಕರ್ಣೆನ? ಅತ್ತ ಅರ್ಜುನೆನ? ಆಯೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ್ಕೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಡೆಟ್ ಗಟ್ಟಿಗೇ ಇಜ್ಜೆರ್. ಕೃಷ್ಣ, ಇಂಬ್ಯನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಒರಿ ಗೊಲ್ಲೆ! ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್ಡೆ ಕೇನೆಕೆರೆಂಗ್ ತಿನೊಂದಿತ್ತಿನಕುಲು! ಅಕಲ್ ಕಡೆಟ್ ಬಯ್ದಿನ ರಾಜೆರ್ ಚಿರೆ ಬರ್ದಿದಕುಲು! ಆಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಗ ಯೆಂಕುಲು ದಾಯೆಗ್? ನಿನ ತಲ್ವಾರ್‌ದಾಕುಲು ಉಲ್ಲೆರತ್ತ ಆಕ್ಷೆನ್ ಕಡಮಡ್ಲೆಡ ಯಾವು! ರಾಜೆ ಈ ಸುಕೊಟು ರಾಜ್ಯೊನು ಅನ್ವೇಸೊಂದು ಉಪೊಲಿ!”

ಈಕ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ವ್ಯವಹಾರೊದ ಪಾತೆರೊನು ಸುರುಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಯೇರೇ ಆವಡ್, ಅಕಲ್ಚಿ ಗೋಚರ ದೀಜಿಡ ನಂಕೇ ಬಂಗ. ಪಗೆನಕಲ್ ಸೇನೆ ಪುರೈಕ ಪುಸ್ತಕ ಪಣ್ಡೆ ಗ್ರಯಿಪಡ. ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರದಕುಲು! ಆ ಶ್ರೀಹರಿನ ಸಗ್ಗಿದ ನಿಲೆ ನಂಕ್ ತೆರಿಯೆರೆಗೆ ಆವಂದ್! ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಪಂಡ, ನಂಕ್ ದೈವೊದ ಬಲ ಕಮ್ಮಿ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಅವು ಉಂಡು. ನಮ ಆಕ್ಷೆನ್ ಸಸಾರದಕುಲು ಪಣ್ಡೆ ಗ್ರಯಿತ್‌ಂಡ, ನಂಕ್ ಕೇಡಾಪಿನಿ ಕಂಡಿತ. ಅಂಚ ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ಸಲಹೆ ಕೊರ್ಪೆ.”

“ಆವು. ಪಣ್ಣೆ”

“ಆಕ್ಷೆಗ್ ಅಸುರಾಂತಕೆ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅಂಚನೇ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಪೂಜೈರಾಯಿನ ಗಂಗಾಪುತ್ರ ಭೀಷ್ಮರೆನ ಸಾಯ ಉಂಡು. ಆಯಿನೆಡ್ಪಾವರ ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪು. ಆ ಹೆರಿಯೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುನನೇ ಎಡ್ಲೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಪು, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಅಕಲ್ ಮೊಕಲ್ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯಡ ಆವಂದ್”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಸಲಹೆ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಗುರೂ, ಇರೆನ ಸಲಹೆ ಸರಿಯಾಯಿನನೇ. ಭೀಷ್ಮರೆನೇ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಆಪಿಲೆಕ ಒಪ್ಪಾಗ್” ಪಂಡ್‌ದ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಗಿಡ್ ದ್ರೋಣೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕಯ್ಲೆ ಕಡಮಡುವೆ.

ಅಪಗ ಬಯ್ಯದನದ ಪೊರ್ಪು.

ಸಭೆ ಮುಗಿತಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ತನ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್, ಆಪ್ತೆರ್ನ್ ಮಾತ ತನ ಇಲ್ಲಡ್ ಕೂಡಾವೊಂದು, ಒಟ್ಟುಡೇ ಕುಲ್ಲುದು ವಣಸ್ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಇರ್ಲೆಡೇ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಇಲ್ಲಡೆಗ್ ತಾನ್ಲಾ ಪೋಪೆ. ದಂಡಿಗಿಡ್ ಬತ್ತಿನ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೋನೆ ಬಾಡ್ಲೆ ಪೋದಿತ್ತಂಡ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅರಿಡೇ ಆಯನ್ ತರೊನುವೆರ್.

“ದಾನೆ ಕೌರವ! ಇಲ್ಲಾಡೇ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತತ್ತ, ದಾಯೆಗ್? ಪಂಡ್‌ದ್ ಕಡಪುಡ್ಡುವಡ ಯಾನೆ ಬಯ್ಯುವೆತ್ತೆ? ದಾದ ಜಂಬರ ಪಣ್ಣ.”

“ಅಜ್ಜೆರೇ, ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಕುರುಬೂಮಿಡ್ ಬುಡಾರ ಮಲ್ತೆದರ್. ಉಂದು ಮಾತ ಆ ಚಾಡಿಚಂಗಾಯಿದ ಕೃಷ್ಣನ ಕಿತಾಪತಿ! ಆಯೆ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಪಗೆನೇ ಪರ್‌ಂಬುಲೆಕ ಮಲ್ತೆದ್, ಆಸ್ತಿದ ಪಾಲ್‌ಗಾದ್ ಲಡಾಯಿಗೇ ಲೆತೊಂದು ಬಯ್ಲಿ! ಅಜ್ಜೆರೇ ಈರ್ ಈಶ್ವರಗ್ ಸಮಾನೆರ್. ಇರೆನ ಸಾಯ ಇತ್ತಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಯೇರ್ದಾ ಗೆಂದುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಮರ್ದೆನೆ!”

“ಓಹ್! ಪಾಂಡವೆರ್ ಲಡಾಯಿದ ಕಳೊಕು ಬತ್ತೆದ್ ನಿನನ್ ಲಡಾಯಿಗ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ? ನಿನ ಕಡೆತ ಕರ್ಣೆ, ಶಕುನಿನಂಚಿನ ಗುರ್ಕಾರ್ ದಾನೆ ಪಣ್ಣೆರ್? ದಾದ ಮಾತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತೆದರ್? ಆ ಪಾಂಡವೆರ್ ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರವಂಸೊಡು ಮಾನಾದಿಗೆ ಪಡೆತಿನಕುಲೇ! ಆಕುಲು ಪಾಲ್‌ಗ್ ಬತ್ತಂಡ ತಪ್ಪು ಆಪುಜಿ. ಅಕುಲಾಂಡಲಾ ನನ ಯೇತ್ ಕಾಲ ಅಡಿಮುದೆಲ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಕಸ್ತ ಬುಡೊಡು.? ಪಣ್ಣ.”

ಬೊಕ್ಕ ಪನೀತ್ ಪೊರು ಚಿಂತನೆಡ್ತೆದ್,

“ಕೌರವಾ, ಆ ಕೃಷ್ಣೆ ಲೋಕೊದ ಗುರು! ಮಾಮಲ್ಲ ಮೈಮೆದಾಯೆ! ಸಗುಣ, ನಿರ್ಗುಣ ರೂಪೊದ ಆ ಮಹಾಮಹಿಮಡ ಪಗೆ ಕಟ್ಟೊಂಡ ಗೆಂದುನಂದೆ? ಮಗಾ, ನಿನ ಯುದ್ಧ ನೀತಿನ ಬುದ್ಯಂತೆರ್ ಮೆಚ್ಚುನವತ್ತ! ಕೆಲವೆರ್ ಮದಮತ್ತೆರೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊಂದು ಈ ಕೇಡ್‌ದ ಕೋಡಿಗೇ ಪುರೆಲೊಂದುಲ್ಲ.”

“ಅಜ್ಜೆರೇ, ಇತ್ತೆ ಆ ಪಂಚಿತಿಗೆ ಬೊಡ್ಡಿ. ಈರ್ ಯೆನ ಜತೆಟ್ ಇತ್ತೆದ್ ಆದೆರ್ತೆರಡ ಯೆಂಕ್ ಕಂಡಿತ ಕೇಡ್ ಆಪುಜಿ. ಯಾನ್ ಎಲ್ಯ ಬಾಲೆ ಅತ್ತೆ. ಇರೆನ ಆರಬಾರೊದ, ಬೀರಬಿಂಕೊದ ಮಟ್ಟ ತೆರಿದಿನಾಯೆನೆ! ಇತ್ತೆ ಈರ್ ಸೇನಾಪತಿ ಆವೊಡು. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ಪರೈ ಜಾರಾವೊಡು! ಯೆನ ಸಂತೋಸುದ ಕಡಲ್‌ನ್ ಉರ್ದಾವೊಡು. ಈತೇ ಯಾನ್ ಕೇಣೊಂಬಿನಿ. ಅತ್ತೆ, ನಟ್ಟೊಂಬಿನಿ.”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೊಂದು,

“ದುರ್ಯೋಧನಾ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ದೈವೊದ ಬಲ ಉಂಡು. ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಅವು ಇಜ್ಜಿ. ಅಕುಲು ಐವೆರ್ದಾ ಧರ್ಮೋಡೇ ನಡಪುನಕುಲು! ಎಡ್ಡೆ ಗುಣೊತಕುಲು! ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಧರ್ಮೊಡು ನಡಪೊಡುಣ್ಣಿನ ಗೇನನೇ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕಲ್ನ ಗುಣ ನಡಕೆಲಾ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚುನವತ್ತ. ಅಂಚ ಜನೊಕುಲು ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಪುಗ್ಗಲ್ ಕೊರ್ದೆರ್. ನಿಕ್ಷೆಗ್ ನೆರ್ದೆರ್! ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ಅಕುಲು ನಿಕ್ಷೆಡ್ಲಾ ಐನ್ ಪಟ್ವೆ ಬೀರೊದಕುಲು. ಬೀರೊಡು ಅಕಲ್ನ ಎದುರುಡು ನಿಕುಲು ಅಲ್ಲೆರ್..”

ಕೌರವಗ್ ಉಂದು ದಿನೊಲಾ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಕತೆ.

“ಅಜ್ಜೆರೇ, ಇರೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡನೇ ಕರುಣೆ, ಮೋಕೆ. ಯೆನನ್ ಪೋಡಿಗಿದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರ್ದಾವೆರೆಗೇ ತೂಪರ್! ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದುನ ಯೆನ ಆಸೆನೇ ಮಣ್ಣ್ ಮಲ್ತೆರೆ ತೂಪರ್! ಈರ್ ಯೇಪೊಲ ನೀತಿ ಬೋದನೆಡೇ ಇತ್ತರ್ದ ಗೆಂದುನ ಯೆನ ಸಂಕಲ್ಪೊಗು ಸಾಯ ಆಪುಂಡೆ? ದಾದ ಮಲ್ಪುನು? ಯಾನೊರಿ ಬಾಗ್ಗಿಹೀನನೇ ಆದುಲ್ಲೆ!” ಪಣೊಂದು ಕುಸ್ತುದು ಕುಲ್ಪುವೆ.

ಭೀಷ್ಮರ್, “ಕೌರವಾ, ನಿಕ್ಕ್ ದಾನೆ ಪಣೊಡುಂದು ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಪಿರಯ ಪೋತಿನ ಯೆನ ಇಚಾರೊಲು ನಿಕ್ಕ್ ಇಸ್ಪ ಆಪುಜಿ. ಪೋವಡ್ ಬುಡು. ಕುಟಲ ಬುದ್ಧಿದಕಲ್ ಸಲಹೆನೇ ತರೊಂಬಿನ ನಿಕ್ಕ್ ಹಿತವಂದಿಗ್ಗೆರ್ ನುಡಿ ಸಯಿಸುಜಿ. ಆವು. ನಿನ ಇಚ್ಚೆದಂಚ ಯೆನನ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮಲ್ಪುಲ.”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಆಂಡ್.

ಆಯೆ ಪೋಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮರ್ ತನ ಉಡಲ್ಡೆ ಕೊದಿ ಅನ್ವೇಸಿಯೆರ್!

“ಇತ್ತೆ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಪುಲ್ಯಾಡ್ಲೇ ಆಯಿನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡತ್ತ? ಅಕಲ್ ಕಟುರ ಕದನ ಮಲ್ಪುನಾಂಡಲ ಯೆಂಚಿ? ಮಲ್ತಂಡಲ ಅಕ್ಷೆನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕಾತೊನುವೆನೆ! ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ಪಂದೆ ಪಿರ ಜಾರ್ಂಡ ಈ ಸರ್ಪದ್ವಜೆ ಕೌರವನ್, ಈ ಕಡು ಪೊಡುಂಬನ್ ಕಾತೊಂಬಿನಕುಲೇ ಇಚ್ಚಾಪುಂಡು. ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಒಂಜಿ ಸಾದಿ ತೋಜಿಂಡ್.

“ಯುದ್ಧೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆನ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ಪಾಂಡು ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕೆರ್ಪುಜಿ. ರಣ ರಂಗೊಡು ಬೀರ ಮೆರೆಪಾದ್ ಯೆನ ಉಡಲ್ನೇ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಮರಣ ಬಯಕುನೇ ಬರಿದಿನಿ. ಅಂಚೆನೇ ಮಲ್ಪುವೆ.”

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಮನಸ್‌ದ ಒಯ್ತಪತ್ತೊನು ಒಂಜಿ ಸಮನಿಲೆಕ್ ಕಣತ್‌ದ ನಿದೆರೆರೆ ಪೋಯೆರ್.

ಮನದಾನಿ ಕಾಂಡೆ ಕೌರವೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುನೆಕ್ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಲೆಪುಡಾವೆ.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ನೊಟ್ಟುಗೇ ಆಚಾರ್ಯನಕುಲು, ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ಬತ್ತೆರ್. ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟುನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪೊರ್ಪುಡೇ ಆಂಡ್. ಆರತಿ, ಉಪ್ಪಾರತಿ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ರಾಜೆರೆನ ಕಡೆತಕುಲು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರ್ಪೆರ್. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪೊರ್ಪಾಯಿನೆನ್ ತೂಯಿನ ಕೌರವೆ,

“ಈ ಗಂಗಾಪುತ್ರ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕೃಪೆಟ್ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಸೇನೆ ಶಿವಗ್ಲಾ ಪೋಡ್ಪುಜಿ. ನನ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊ ತಿಕ್ಕುನಾಂಡಲ ಯೆಂಚಿ? ಆಕ್ಷೆಗ್ ಕಾಡೇ ಗತಿ. ಈ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಎದುರುಂತುನ ಬಂಟೆರ್ ಅಕ್ಷೆಡ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?”

ಕೌರವೆ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಆತೊಂಜಿ ಮಿನ್ನತ್ ಕೊರ್ಪು ಪಾತೆರಿನವು ಕರ್ಣಗ್ ಹಿತ ಆಯಿಜಿ. ಆಯೆ ಆಯನ ನಿಲೆಟೇ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಗಹಗಹ ತೆಲ್ಲೆ. ಆ ತೆಲ್ಲೆದ ಬರಸ್‌ಡೇ,

“ಪ್ರಭೂ, ನಿಕ್ಕ್ ದಾದನಾ ಮರ್ಲ್! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕುರುಕುಲೊಕು ಹೆರಿಯೆರ್ ನಿಜ. ಧರ್ಮೊದ ಇಚಾರ ತೆರಿದಿನಾರ್ ನಿಜ. ಆಂಡ ಉಗ್ರ ರಣಬೀರೆರ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆಪಿನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧೊಡು ಈ ಪರಬೆರೆಗ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿನ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟೊಲಿಯೆ?” ಇಂಚ ಅಪಸೊರ ಲಕ್ಕಾಯೆ!

ಆತೆಟೇ ಮುಗಿಪಂದೆ, “ಪ್ರಭೂ, ಈ ಹೆರಿಯೆರೆನ್ ತೂಲ. ಮೋನೆಡ್ ಕೆನ್ನೆಲ್ ಬಚ್ಚಿದ್ ನೂರು ಪೋತುಂಡು. ಮುಡು ಜಾರ್ಂಡ್. ಮೆಯಿತ ಎಲ್ಕಟೆಲ್ ಮಿತ್ತೇ ತೋಜುಂಡು. ಮೀಸೆ ನರೆದ್‌ಂಡ್. ಕೂಲಿ ತಾಲ್ಡೆ ಪೋತುಂಡು. ಪಿರಯ ಸಂದ್‌ದಿನ ಜೂವ ಕುಸ್ಕುದು ಪೋತುಂಡು. ತರೆ ಸರ್ತ ಉಂತಂದೆ ತೂಂಕುಂಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪಿರಯ ಪೋತಿನ ಪರಬೆರೆನ್ ಯುದ್ಧೊಡು ದುಂಬು ಉಂತಾದ್ ಸೇನೆಲ್ ತೆಲ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವತ್ತ? ಕೌರವಾ, ನಮ್ಮ ಸೇನೆಡ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್, ರಾಮನ ಸೇನೆಡ್ ಜಾಂಬವಂತೆ ಮೊಕುಲೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್!”

ಬಾಕಿದಕ್ಕಲ್ಲ ಪೌರುಷ ನಿಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕೋಗೇ ಇಜ್ಜಿ. ಕೌರವಾ, ಅಮಸರ ಮಲ್ಪಡ. ನಿಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮನ್ ಕೆರೊಡುಂದು ಉಂಡುಡ ಯೆನಡ ಪಣ್ಣ. ಯಾನ್ ಯೆನ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಆರೆನ್ ಮುಗಿಪುವೆ. ಅವು ಬುಡ್ಡು ಪಾಪ ಪರಬೆರೆನ್ ರಣಕಣೊಕು ನೂಕುದು ಪಗೆನಕಲ್ಪ ದಾಯೆಗ್ ಕೆರ್ಪಾವೆ?”

ಈ ಪಾತೆರ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯೆಗ್ ಸಯಿಸೆರಾಯಿಜಿ. ಆರೆನ ಮೈಯಿ ಮಾತ ಉರಿಂಡ್.

“ಕರ್ಣಾ, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಲ. ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ನಿನ ಮಟ್ಟೊದ ನರಮಾನಿಂದ್ ಗ್ರಯಿತನ? ನಿಕ್ಕ ಕುರ್ಮತ್ನ್ ಗುರು ಪತ್ತುನ ಯೋಗಿತೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಕ ನಿನ ಅಲ್ಪ ಯೋಗಿತದೊಟ್ಟುಡು ಜವ್ವನೊದ ಸೊರ್ಕು ಸೇರೊಂದುಂಡು! ಅಲ್ಪ, ಈ, ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಸರಿಸಮನ? ಶ್ರೀರಾಮನ ಸೇನೆದ ಜಾಂಬವಂತನ ಬಗೆಕ್ಲಾ ಪಂಡತ್ತ? ರಾಮನಸೇನೆಗ್ ಹಾನಿ ಆವಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊಂದಿನಿ ಜಾಂಬವಂತೆ ಪಣ್ಣಿನ ಜಾನಗೇನ ನಿಕ್ಕ ಇಜ್ಜಿ. ನನೊರೈನ ಬಗೆಟ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಪಾತೆರುನೆಟ್ ನಿನನ್ ಮೀರುನಕುಲಿಜ್ಜೆರ್!”

ಕರ್ಣಗ್ ಅಪಮಾನೊದ ಬೆಟ್ಟೊಡು ಬುದ್ಧಿ ಮಂದ ಆಂಡ್. ಇಂಚ ಸಿಡಿನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ.

“ಆಚಾರ್ಯಾ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟೊದ ತರೆತ್ತ ಕಟ್ಟೊಂದು ಮೆರೆಪಿನ ಈ ಭೀಷ್ಮರ್ ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ್ ಮಿನಿ ಗೆಂದಿಯೆರ್ಡ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧಬೆಂದುನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ತಪಸ್ಸಗ್ ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಪೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಭೀಷ್ಮರ್ ಸೋತುದು ಪೋಂಡ ಅಪಗ ಯಾನ್ ಲಡಾಯಿದ ಕಳೊಕು ಜಪ್ಪುವೆ. ಆತ್ಮೇಟ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಯೆನ ಬಿರು ಪಗರಿ ಪತ್ತುಜಿ.”

ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಗರೊಡು ದಾಲ ತಡೆಯಿಜಿ.

“ರಾಧೇಯಾ, ನಿನ ಕುಲ ತೆರಿಯೊನಂದೆ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ. ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಲ್ಲಾದಿಗೆ ಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಯೋಧನನ ಬಗ್ಗಡ್ ನಿಕ್ಕ ಉಪ್ಪುನ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವೊಡು ಈ ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ. ನರಮಾನಿಲೆಡಾವಡ್, ದೇವದಾನವೆರಡ್ ಆವಡ್, ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಉಂತುನ ಕಲಿತನದಕುಲು ಯೇರ್ಲಾ ಇಜ್ಜೆರ್. ಉಂದು ನಿಕ್ಕ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಕ ಪಂಡ್‌ದಲಾ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ!”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಡ ಪಂಡೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಜಯದ್ರಥಾ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ದ್ರೋಣೆರೇ, ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ವಿಕರ್ಣಾ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಇಂಚಿ ಕೇಣ್ಣೆ. ಮಣಿಖಚಿತ ಮುಕುಟ ಪಾಡೊಂದುಪ್ಪುನ ಪತ್ತ್ ಸಾರ ರಾಜೆರೆನ್ ಯಾನ್ ದಿನ ನಿಚ್ಚಲಾ ರಣದೇವತೆಗ್ ಬಲಿ ಕೊರ್ಪೆ. ರಡ್ಡನೇದಾದ್ “ಚಕ್ರ ಪತ್ತುಜಿ” ಪಣ್ಣ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತದಿನ ಶ್ರೀಹರಿ ಚಕ್ರ ಪತ್ತುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ಹನುಮದ್ವಜಿ ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಪಿರ ಪೋಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತದ್ ಆ ಮಹಿಮೆ ಇರ್ಲೆ ನಡೆ ತಪ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ದೇವತೆಲ್, ನರಮಾನಿಲ್, ಉರಗೆರ್ ಯೇರೇ ಯೆನನ್ ನೋಚಾಯೆರ್ಲಲ ಅಕ್ಷೆನ್ ತಡೆಪುವೆನೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯೆನಡ ಕರ್ಣ ಗತ್ತ ಗದರ್ ಮೆರೆಯೆಡ, ದಾನೆ ಮಲ್ಪುವೆ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಛಿ! ಒಂಜಿ ಪುರೈ ಪುರಿನ್ ಕೆರೈ ಕುಡರಿ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ.”

ಮೊಕಲ್ಲ ವಾದ ವಾರ್ಜಿಕೊಡು ಸಭೆ ಅಂಚಿಂಚಿ ಆಂಡ್! ಕೆಲವೆರ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ್, ಬೊಕ್ಕ ಕೆಲವೆರ್ ಕರ್ಣನ್ ಪುಗಾರ್ಪೆರ್. ಕೌರವೆ ಗೊಂದಲೊಡು ಬೂರೈ! ಅಕೇರಿಗ್ ಭೀಷ್ಮರೆನೇ ನಟ್ಟೊಂದು ಸಮಾದಾನ ಆಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಮನದಾನಿ ಕೌರವೆ ಎಡ್ಡೆ ಮೂರ್ತೊಡೇ ಸೇನೆನ್ ಪಿದಾಡ್ಪಾವೆ. ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥೊತ ಸಾಲ್‌ಸಾಲ್! ಅಕ್ಕಸೊದ ಬಿತ್ತರೊಡು ರಾಜೆರ್ನ ಬೊಕ್ಕುಡೆಲ್! ಅವ್ವೆತ ಮಿರಿಮಿಂಚೊಂದು ಪಂದುನ ಝಲ್ಲರಿಲ್! ಸೇನೆದ

ಕಡಲೇ ದುಂಬರಿಯುನ ಗೌಜಿ ತೂವೊಡು! ಮೃದಂಗ, ಪಟಪ, ಕಹಳೆ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ವಾದ್ಯೊಲೆನ ದನಿ ಪತ್ತ ದಿಕ್ಕಲೆಡ್ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮನೇ, ವಿಲಯ ರುದ್ರೆ ಆಯೆನಾ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ದೂಲು ಲಕ್ಕದ್ ಅಕ್ಕಸೋಗೇ ರಚ್ಚೆಂಡ್. ಗಂಗನ್ ಸೇರ್ಂಡ್. ಪರ್ವತೊನು ಮುಚ್ಚೆಂಡ್. ನಿಸರ್ನ್ ಮಸ್ಕ ಮಲ್ತೆಂಡ್.

ಇಂಚ ಬಿರ್ಲೆಡ್ ಬತ್ತಿನ ಕೌರವನ ಸೇನೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊದ ಮುಡಾಯಿ ಮರ್ಗಿಲ್ಲ್, ಭೋಗವತೀ ಸುದೆತ ದಂಡೆಡ್ ಬುಡಾರ ಮಲ್ತೆಂಡ್. ಅಲ್ಪನೇ ರಾಜ ಭವನೊಲೆನ್ ನಿರ್ಮಿಯೆರ್. ಭೀಷ್ಮರ್ ಸೇನೆದ ಅಂದಾಜಿ ಪಾಡೊಂಡೆರ್. ರಾಜೆರ್ಚೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ತಾನೇ ವಯಿಸೊಂಡೆರ್. ಇಡೀ ಸೇನೆದ ಎಡ್ಡೆ ಪಡ್ಕೆ, ಬೋಡು ಬೊಡ್ಡಿ, ಮಾತೆಕ್ಲಾ ಗಮನ ದೀಯೆರ್. ಆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕ ಸೇನೆ ನಡತೆಂಡ್. ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಆರೇ ಒಂಜಿ ವಜ್ರ ಪಂಜರ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಮುತಾಲಿಕೆ ಆರೆನವು!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಈ ಕಡೆಟ್ ರಾಜೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಜೋಕುಲೆನ್ ನಿನೆತ್ತೊಂದು ಬುಲೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ಕಣ್ಣೆಡ್ ದಿಸ್ಪಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಜನ್ಮಿದಿನ ತನ ಜನ್ಮೊಗು ಧಿಕ್ಕಾರ ಪಣೊಂಡೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಜೋಕುಲು ದಾನೆ ಆಯೆರಾ ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆ.

ಆ ಪೊರುಡೇ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಸಮದಾನ ಪಂಡಿನ ಆರ್ ಸಂಜಯನ್ ಲೆಪುಡಾವೆರ್. ಆಯೆಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಈ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧೊದ ವೃತ್ತಾಂತೊಲು ನಿಕ್ಕೆ ಮುಲ್ಪನೇ ತೋಜಿ ಬರಡ್. ನಿಕ್ಕೆ ತೆರಿಯುನ ಮಾತ ನೋಟೊಲೆನ್, ನುಡಿಕ್ಲೆನ್ ಈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಬಣ್ಣನೆಡ್ ಪಣೊಡು” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಪರಮ ಮುನಿನ ಕರುಣೆದ ಮೈಮೆಡ್ ಸಂಜಯನ ಕಣ್ಣೆದುರುಡೇ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣಕಣೊಟು ನಡಪುನ ಯುದ್ಧೊದ ನೋಟೊಲು ತೋಜಿಯೆರೆ ಸುರುವಾಂಡ್. ರಣಕಣೊಟು ಪುಣೆವುನಕ್ಲೆನ ನುಡಿಲಾ ಕೇಣ್ಡ್ ಬತ್ತೆಂಡ್. ಆಯೆಗಾಯಿನ ಈ ದೂರದರ್ಶನೊದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಆಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಇತ್ತಿನೆನ್ ಇತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆ.

* * *

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ, ಕೌರವನ ಪಾಳಯೊಡ್ಡು ಭೀಷ್ಮರ್, ಶಕುನಿನ ಮಗೆ ಉಲೂಕನ್ ದೂತೆಯಾದ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಾಳಯೊಗು ಕಡಪುಡುವೆರ್. ಆಯೆ ಬತ್ತೆದ್,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಕೌರವೆರ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜತೆರ್. ನನ ದಾಯೆಗ್ ತಡೆ? ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಲಾಡಿಗಿ! ನಿಕುಲು ಯುದ್ಧೊಗು ಬತ್ತೆದ್ ಹಾಳಾಪರ್. ನಿಕಲ್ ಕಡೆಟ್ ಸೇರೊಂದಿನ ಬಂಜೆಲೆರ್ ರಾಜೆರ್, ಸೈನಿಕೆರ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಬೂಮಿನ್ ಗೆಂದೆದ್ ಕೊರ್ಪೆರ್? ಅವು ಆಕ್ಲೆಡ್ ಆಪಿನಪೋಪಿನನ? ತೂಲೆ, ಯುದ್ಧೊಡು ಸೇನೆಲ್ ಮಾತ ನಾಸ ಆಪುಂಡು. ನಿಕುಲು ಐವೆರೆನ ಒಗ್ಗಟ್ಟ್ ಬಿರಿಯುಂಡು. ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ಯುದ್ಧೊಗೇ ಬಯ್ದೆರ್. ಆಯನ್ ನಂಬುದು ಹಾಳ್ ಆಪರ್. ಕೌರವೆ, ಆ ರುದ್ರೆ, ಇಂದ್ರೆ ಅಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಲೆನೇ ಗೆಣ್ಣುಜೆ. ನಿಕುಲು ವಾ ಲೆಕ್ಕೊಗು?”

ದೂತೆ ಉಲೂಕನ ಅಜಕೆನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಭೀಮೆ,

“ಆ ನಾಯಿದ ಬಾಯಿನ್ ಸಿಗ್ತೆ ಪಾಡ್ಲೆ” “ಆಯನ ನೆತ್ತಿನ್ ಪುಡತ್ತೆ ಪಾಡ್ಲೆ” ಇಂಚ ಲೆತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ.

“ಏಯ್! ಮುಲ್ವ ನಾಯಿದ ನುಡಿ ಕೇಣನಕುಲಿಜ್ಜೆರ್. ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ನಿನ ದೊರೆ ಕೌರವಡ, ಭೀಮೆ ‘ಕುರುಕುಲ ಕಾಲಭೈರವೆ’ ಪಣ್ಣ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತೆಲಿಕೆನೆ!

“ಉಲೂಕಾ, ಯೆಂಕುಲು ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನೆನ್ ಮಲ್ತ ತೋಜಾವುನಕುಲು! ಆ ಕೌರವೆ ಬೋಡಾಂಡ ಪಣೊಂದು ಹಾಳಾವಡ್. ಮಲ್ತದ್ ಹಾಳಾವಡ್. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯೆತೆ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕುಲು ಮುರಾರಿನ ಮಿತ್ತ ನಂಬಿಕೆ ದೀವೊಂದ. ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧದ ಪಾರುಪತ್ಯ ಮುರಾರಿನನೆ!”

ಇಂಚ ಪಂಡದ್ ಉಲೂಕನ್ ಕಡಮಡ್ಡು ಕೊರೆ.

ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ ವಂಧಿಮಾಗದರೆನ ಜಯಘೋಷದೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಗಾರ್ಡ ರಥೊಟು ‘ಶ್ರೀಹರಿನ್ ಬರ್ವಾದ್, ಪಾದೊಗು ಅಡ್ಡ ಬೂರುವೆ. ಯುದ್ಧಬೂಮಿಗ್ ಕಡಮಡ್ಡುಗ್ ರಥೊತ ದುಂಬುಗು ರತ್ನ ಮಣಿಕ್ಲೆನ್ ಬಿರುಕುವೆ! ಶ್ರೀಹರಿ ರಥ ಯೇರ್ಕ್ಕಗ ವಾದ್ಯೊಲೆನ ಅಬ್ಬರ ಜೋರಾಂಡ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಸುತ್ತು ಬತ್ತೆ. ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡ್ಡೆ.

ತಂಕ್ಲೆನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ದಿಂಜಾವೊಂದು ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವರ್ ಅಕಲಕಲ್ಪ ರಥೊಕ್ಲೆನ್ ಮಿತ್ತಾರೈರ್.

ದ್ರುಪದೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ವಿರಾಟೆ ಮೊಕುಲು ಮಾತ ದುಂಬುಡು ನಡತೆರ್.

ಅವೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಅಪ್ಪಣೆದಂಚ ರಡ್ಡೆ ಕಡತ ಸೇನೆಲ್ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಯ. ಮೂಡಾಯಿದ ಕಡಲ್ ಪಡ್ಡಾಯಿದ ಕಡಲ್ಗ್ ತಾಂಟ್ಂಡ ಪಣ್ಣೆನಾತ್ ರಬಸೊದ ಗಟ್ಟಣೆ ಅವು! ಚತುರಂಗ ಸೇನೆದ ಗದ್ದಲ, ಸೈನಿಕರೆನ ಬೊಬ್ಬೆ, ವಾದ್ಯೊದ ಸೊರದನಿ ಬೆರೆಸುನಗದ ಬಯಂಕರ ಸಬ್ಬೊದ ಬಿರ್ನದ ಬಗೆನೇ ಒಂಜಿ ಬೇತೆ!

ಭೀಷ್ಮರ್ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ಯೆರ್ ಪರ್ವಯ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಮುಗಲ್ ಕೂಟೊಡು ಮೆಂಚಿ ಮೆಣ್ಣೆಲೆಕ ಆನೆದಳೊತ ನಡುಟು ಉಪ್ಪುನಾಯೆನೇ ಪಾಂಡವ ಸೇನಾಪತಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ. ಯುದ್ಧೊಡು ಬಿಗುಸೆರೆತ ಪಾಂಚಾಲ ವಂಶೊದ ದ್ರುಪದೆ, ದ್ರುಪದನ ಬಂದುಲು, ಸೃಂಜಯ, ಯುಧಾಮನ್ಯು ಉತ್ತಮಂಜಸ ಮಾತ ಅವುಲೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ವಿರಾಟರಾಜೆ. ಇಂಬ್ಯನ ಜತೆಟೇ ಉಂತುದುಂಡು ರಡ್ಡೆ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ. ಅಕಲ್ಪ ಅಂಚಿಡ್ ಕುಂತೀಭೋಜೆ, ಕೇಕೆಯೆರ್. ಆಕ್ಲೆನ ಜತೆಟ್ಲಾ ರಡ್ಡೆ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ. ಅಲ್ಪನೇ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜೆ, ಶಿಖಿಂಡಿ, ಸೋಮಕೆರ್. ಅಕಲ್ಪವು ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ. ಪಿರಾವುದ ದಳೊಟ್ ಪಂಚಪಾಂಡವೆರ್ನ ಕುಮಾರೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ತಾಂಗ್ಡ್ ಉಂತುದಿನಾಯೆ ವಿಳಯ ರುದ್ರನ ಪಿಸ್‌ರ್ದ ಪುಗತಂಚ, ತೆಡಿಲ್ದ ತೆಂಡೆದಂಚ ಉಂತುದಿನಾಯೆ ಘಟೋತ್ಕಚೆ. ಆಯನ ಬರಿಟ್ ಒಂಜಿ ಕೋಟಿ ರಕ್ತಸೆರ್ನ ಗುಂಪು. ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ಬೊಕ್ಕ ಯಮನ ಕೂಟದಂಚಿನಕುಲು!

ಆಕ್ಲೆನ ಕಯ್ತುಲೇ ಉಲ್ಲೆ ಪಗನಕಲ್ಪ ಪಾಲ್ಗ್ ಕಾಲಾಗ್ನಿಲೆಕದ ಅಭಿಮನ್ಯು! ಆಯಡಪ್ಪ ಉಂತುದಿನಿ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಚೇಕಿತಾನ, ಬೊಕ್ಕ ಮುಕ್ಯ ನಾಯಕೆರ್. ಅಕಲ್ಪವು ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆ! ಅಲ್ಪನೇ ಉಲ್ಲೆರ್, ಧೃಷ್ಟಕೇತು, ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನಾಕ್ಲು!

ಆ ಕಡೆಟ್ ತೂಲ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೊರುದಿನ ಆನೆದಂಚದ ಭೀಮಸೇನೆ. ಆಯಡಪ್ಪನೇ, ಸೇನೆದ ನಡುಟು ಉಲ್ಲೆ ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡೆ ಹನುಮದ್ವಜೊತ ಗಾಂಬಿರೊಡು

ಬಂಗಾರ್ಡ ತೇರ್‌ಡ್ ಮೆರೆಪಿನಾಯೆನೆ ಅರ್ಜುನೆ! ಆಯನ ರಥೊಟುಪ್ಪುನ ಸಾರಥಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಲ. ಯೇರ್‌ ರೋಮರೋಮೊಡು ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಕೋಟಿಲುಲ್ಲನ, ಯೇರ್ ಶ್ರುತಿವೇದೊಲೆಗ್ಲಾ ತಿಕ್ಕೊಂದಿಜ್ಜೆನ, ಆ ನಾರಾಯಣನ್ ತೂಲ. ಬಾರೀ ಸಂಕೆದ ಬೀರೆರ್ ಪೊರುಂಬುನ ಈ ಯುದ್ಧ ಮಾಮಲ್ಲ ಯುದ್ಧೊನೆ! ಯೇರ್ ಗೆಂದುವೆರಿಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ನಂಕ್ ಪೊಕ್ಕಡೆಗ್! ಕೌರವಾ ಅವ್ವನ್ ತೆರಿದಿನಾಯೆ ಮುರಾರಿ ಒರಿಯೇ ಆದುಲ್ಲೆ.”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಕೌರವಗ್ ತನ ಸೇನೆದ ಪರ್ವಯೊಲ್ಲ ಮಲ್ತುವೆರ್.

“ಕೌರವಾ, ಪಾಂಡವೆರ್ವು ಏಳ್ ಆಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆ ಆಂಡ ನಿನ್ನವು ಪತ್ತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆ. ಈ ಪದಿನೆಡ್ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ತ್ಯರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ ಒಂಜಿ ದಿನ, ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಮೂಜಿದಿನ, ಕರ್ಣಗ್ ಐನ್ ದಿನ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಒಂಜಿ ನಿಮಿಷ, ಅರ್ಜುನಗ್ ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಬೋಡಾಪುಂಡು.”

ಅಂಚೆಡ್, ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಾಕುಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜಾದ್ ಯುದ್ಧ ಉದಿಪನೊದ ಸನ್ನೆಗ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶತ್ರು ಬಲೊನ್ ಕೊಡಿಡ್ಡ್ ಕಡೆ ತೂವೊನುವೆ. ಲಡಾಯಿ ಸುರು ಆವೊಡಾಂಡನೇ ಭೀಷ್ಮಾದಿಲೆನ ಮನಸ್‌ನ್ ಬೇದ ನೀತಿಡ್ ಗೆಂದೊಡುಣ್ಣಿನ ಇರಾದೆಡ್ ಸೀದಾ ಭೀಷ್ಮೆರ್ವೆಡೆಗ್ ಪೋದು, ಗೌರವ ಸಂದಾದ್ ಕೇಣುವೆ.

ಅಜ್ಜೆರೇ ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯೊಗು ಹಕ್ಕದಕುಲು ಪಣ್ಡ್ ಇರೆಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಆಂಡಲಾ ಕೌರವೆರ್ ಬಗೆತರೊಟು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತೆರ್. ಕಸ್ತ ಕೊರಿಯೆರ್. ಅವ್ವನ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಸಯಿಸೊಂದು ಈರ್ ಮೆಚ್ಚುನಂಚ ಸತ್ಯೊದ ಸಾದಿಡೇ ನಡತ್ತದ. ಇತ್ತೆ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕರುಣೆಡ್ ತೂವೊಡು. ಯೆಂಕುಲು ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣೊಡು.

ಅಜ್ಜೆರೇ ಯುದ್ಧ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಗತ್ಯನೇ ಆದ್ ಪೋಂಡತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಗೆ ಪಕ್ಷೊದ ನಾಯಕೆರಾದ್ ಕಾಳಗ ಮಲ್ತರ್ಡ್ ಈ ಯುದ್ಧ ಬೇಗ ಮುಗಿಯುಂಡ? ಯೆಂಕುಲು ಗೆಂದುನಾಂಡಲ ಯೇಪ? ಯೆಂಚಿ?”

ಭೀಷ್ಮರ್, ತನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ಪು ಪುಡಾಡುನ ಪುಲ್ಲಿನ್ ದೆರ್ ಉಂತಾದ್,

“ಮಗಾ, ಯೆನ ಇಚಾರೊನು ಪಣೊಂಬೆ. ಕೇಣ್ಣಿ ದೊರೆ ಕೌರವನ ಹಂಗ್‌ಡುಪ್ಪುನ ಇರಸ್ತಿಗೆ ಯೆನ್ನವಾತ್‌ಂಡ್. ನನೊರ್ಯನ ಸೇವೆಡುಪ್ಪುನ ಯೆನನ್ ದಾಯೆಗ್ ಪಾತೆರ್ಪಾವ? ತೂಲ ಮಗಾ, ಈ ಲೋಕೊಡು ಹೆರಿಯೆರ್, ಸಜ್ಜನೆರ್, ಮಾನ್ಯೆರ್, ಯೇರೇ ಆವಡ್ ಆಕುಲು ಸಂಪೊತ್ತುದಾಕ್ಲೆನ ಸೇವೆಡೇ ಉಪ್ಪುಲೆಕದ ಸ್ಥಿತಿ! ಆಂಡ ಈ ನಮೂನೆದ ಸೇವೆಡ್ ಎಚ್ಚಲೆ ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ. ಅಭಿಮಾನೊಲ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಜೊ ಪಣೊಡಾಂಡ ಅಂಚಿನಕುಲು ತಿರ್ತ ಮಟ್ಟೊದ ಪುರುಷೆರೆ! ಯಾನ್ಲಾ ಕೌರವನ, ಸಂಪೊತ್ತುದ ಸಿರಿನ್ ತರೊಂದಿನಾಯೆನೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೈಯಿಗೋಡಿದ್,

“ಅಂಚೆತ್ತ ಅಜ್ಜೆರೇ, ಪಗೆನೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬುನ ಈ ರಣರಂಗೊಡು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗತಿ ಯೇರ್? ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಹೆರಿಯೆರ್ ಆದುಪ್ಪುನ ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಪಗೆ ಪತ್‌ಡ್ ಕಾದಿಯರ್ಡ ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆನ್ ಬುಡ್ಡೇ ಬುಡೊಡತ್ತೆ?”

ಧರ್ಮರಾಯನ ನುಡಿ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ನಾಟ್‌ಂಡ್.

“ಮಗಾ, ಮಾನನಿಧಿ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಯೆನ ಈ ಉಡಲ್ ಕೌರವಗ್ ಸೇರಿನವು. ಅಂಚ ಯಾನ್ ಆಯನ ಕಡೆಡ್ಡ್ ಕದನ ಕಾದುವೆನೆ! ಅವು ಯೆನ ಧರ್ಮಲಾ! ಆಂಡ ನಿಕ್ಕ್ ಇತ್ತೆನೇ ಯಾನ್ ದಾಲ ಪಣ್ಣಜಿ. ಯೆನ ಅಕೇರಿದ ಕಾಲೊಡು, ನಿಕ್ಕ್ ಈ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ಪಣ್ಣೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಪಿರ ಪೋಲ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನ್ನಾ ಆತೇ!

ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಆಚಾರ್ಯ ದ್ರೋಣೆರ್ನಡೆಗ್ ಪೋಪೆ. ಆರೆನ ಕಾರ್ ಪತ್ತ್ದ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಗುರು ಶಿಷ್ಯನ್ ದೆರ್ತ ತರೊಕ್ಕನುವೆರ್. ಯುದ್ಧದ ಪೊರ್ತುಡುಲಾ ತನ್ನಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಕೇಣುವೆರ್.

“ಗುರುಕುಲೇ, ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ದೈವ! ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಮರೊಡು ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಪ್ರಭುಲಾ ಈರೇ! ರಾಜ್ಯೊದ ಮೋಹೊಡಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ್. ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯ ಗೆಂದೊಡಾಂಡ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಡು?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ದಾಟಿಡೇ ಪಾತೆರ್ಯೆರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ ಕೇಣ್ಣ. ಯಾನ್ ಪಣವುಗಾದ್ ರಾಜ ಸೇವೆಗ್ ಸೇರ್ಪಿನಾಯೆ! ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕ್ ರಾಜನ ಹಂಗೆ ಉಂಡು. ರಾಜನ ಸೇವೆಡುಪ್ಪುನ ಯೆಂಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇಜ್ಜಿ.”

“ಆಚಾರ್ಯರೇ ಈರೇ ಇಂಚ ಪಂಡಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗತಿ ದಾನೆ? ಯೆಂಕುಲು ಯೆಂಚ ರಣ ಕಾದೊಡು? ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗೇಲ್ ಆಪಿನಾಂಡಲ ಯೆಂಚ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದಾವುನಕುಲೇರ್?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ಗೆಲೆಗಾಪಿನ ಸಂಗತಿದ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪೆರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ರಣೊತ ಒಸಯೊಡುಪ್ಪುನಗ ಯೆಂಕ್ ದಾದಾಂಡಲಾ ಅನಿಸ್ಪ ಸುದ್ದಿ ಕೇಣ್ಂಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಅವು ಯೆಂಕ್ ಮರಣಾಂತಿಕೊನೇ ಆಪುಂಡು. ಈ ನಿನ ಗೆಲೆದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಾಲ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪಡ.”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ದೈರ ಆಂಡ್. ಅವೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಪ ಆಚಾರ್ಯಗ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್ ಶಲ್ಯನಡೆಗ್ ಪೋದು, “ಮಾಮರೇ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಮಿಶ್ತ್ ದಯೆ ಉಪ್ಪಡ್. ರಣಬೂಮಿಡ್ ಈರ್ ಕರ್ಣನ ತೇಜಸ್ಸನ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪೊಂದೇ ಉಪ್ಪುಲೆ” ಪಣ್ಣೆ. ಶಲ್ಯ ಒಪ್ಪುವೆಲ!

ಇಂಚ ಪಗೆ ಪಕ್ಷೊದ ನಾಲ್ವೆರ್ ಬೀರೊದ ಬಲಾಡಿರೆನ ಮನಸ್ಸನ್ ತನ ನಡೆನುಡಿಟ್, ತಂಕ್ಲೆಗಾದ್ ಮೆದು ಮಲ್ಪಾವೊಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಿರತಿರುವೆ.

ಆತಾನಗ ಕೌರವರೆನ ಪಕ್ಷೊದ ಯುಯುತ್ಸು ಭೀಮಡ್ಡ್ ಕೌರವೆರ್ ನಾಶ ಆಪಿನಿ ಕಂಡಿತ ಪಂಡ್ ದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಪಕ್ಷಾಂತರೊಗು ದುಂಬಾಯೆ. ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಬತ್ತ್ದ್, ಆಯಡ ಅಭಯ ನಟೊಂದು, ಪಂಡ್ ಪುಡಾಡುನ ಯುಯುತ್ಸುನು ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆದಕುಲ್ಲಾ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ತೂಯೆರ್. ರಾಮನ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತಿನ ವಿಭೀಷಣಲೆಕ ತಾನ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಯ್ತಲ್ ಬಯ್ಲೆ ಪಣೊಂಡಿನಯನ್ ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವೊಡೇ ತನ ಪಕ್ಷೊಗು ಸೇರಾವೊನುವೆ.

ಅರ್ಜುನನ ವಿಷಾದಯೋಗೊ

ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲಾ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅನಂತವಿಜಯ ಪಣ್ಣಿನ ಶಂಖ ಉದ್ಭವೆ. ಭೀಮೆ ಪೌಂಡ್ರಕ, ನಕುಲೆ ಮಣಿ, ಸಹದೇವೆ ಪುಷ್ಪಕ ಪನ್ನಿನ ಶಂಖೋಲೆನ್ ಉದ್ಭವೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಚಜನ್ಯ, ಅರ್ಜುನೆ ದೇವದತ್ತ ಪನ್ನಿ ಶಂಖೋಲೆನ್ ಉದ್ಭವೆರ್.

ಕೃಷ್ಣ ರಥೊನು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣಜಾಲ್ಡ್ ಉಂತಾದ್,

“ಅರ್ಜುನಾ, ನಮ ಎದುರುಡು ಮಾಮಲ್ಲ ರಥಿಕೆರ್ ರಣಬೆಂದೈರೆ ಸಜ್ಜಾತೆರ್. ನಿನ ರಟ್ಟಿ ಬೊಕ್ಕ ಮನಸ್ ಗಟ್ಟಿ ಉಂಡತ್ತ? ಉಂದು ಬಜೀ ಗರಡಿದ ತಾಲೀಮು ಅತ್ತ. ಪಗೆನಾಕ್ಷಡ ಎದ್ರಬದ್ರ್ ಪೊರುಂಬುನ ಕಳ! ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ್ ಪುಡಿಬೀಲ ಪತ್ತುನ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾವುನ ಬೀರಬಿರ್ದೊಲಿ ಮೆರೆಪಿನ ಕಳ! ಯೆಂಚಾ? ನಿನ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಿಗು ಮಲ್ತೊಂದನ?” ಪಣ್ಣ್ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಲ್ತುವೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಸೋದ್ಯ.

“ಪ್ರಭೂ, ಉಂದು ಆತೊಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸೊದ ಸಂಗತಿಯೆ? ಮುಲ್ವ ಎದುರುಡು ಉಪ್ಪುನ ಪಗೆಸೇನೆ ಯೆಂಕ್ ಜಯ್ಪೆರೆಗಾವಂದಿನನ? ಉಪ್ಪಡ್, ಇತ್ತೆ ಪಗೆ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ತೆರೆನ್ ಪರ್ವಯ ಮಲ್ತರ್ಡ್ ಮಲ್ಲ ಉಪಕಾರ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಪರ್ವಯೊಗು ಸುರು ಕೊರ್ಲೆ.

“ಕಡಲ್ದಂಚದ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ನಡುಟು ಉಪ್ಪುನಾಯೆನೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ, ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಭೀಷ್ಮ! ಇಚ್ಛಾಮರಣೊದ, ದಿಂಜ ಆಯಿಸೊದ, ಛಲಬಲೊತ ಅಂಕಬಿಂಕೊದ ಬೀರೆ!

ಅರ್ಜುನಾ ಅಂಚಿ ತೂಲ. ಆಚಾರ್ಯೆ ದ್ರೋಣೆರ್. ಆರೆನ ಜತೆಟ್ ಪತ್ತೆಸಾವಿರ ರಾಜೆರ್. ಅಕುಲು ಮಾತೆರಾ ರಣಬೀರೊದಕುಲೆ! ನನೊಂಜಿ ಮೆಯಿಟ್ ಮದ್ರ ರಾಜೆ ಶಲ್ಯೆ. ಆಯನವು ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆನ್ ತೂಲ.... ಕಂಟಿಲ್ಡ್ ಕಪ್ಪುದಾರ, ನಿಸಲ್ಡ್ ಅಗ್ನಿನೇತ್ರದಾಯೆನೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ! ಕೃಪಾಚಾರ್ಯನವು ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆ ಉಂತುದುಂಡು ತೂಲ. ಅಂಚೆನೇ ಬಾಹ್ಲೀಕ ವಿದ್ಯೆರ್ ಒಂಜೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆಗ್ ನಾಯಕೆರಾತೆರ್.

ಈ ಕಡೆಟ್ ಮಾಳವ, ಕೊಂಕಣ, ಗುಜ್ಜರ, ಬರ್ಬರ, ಕೋಸಲ, ಹಮ್ಮೀರ, ಖೇಟಕ, ಕೇರಳ, ಸಿಂಹಳ, ಬೋಟಕ, ಚೀನಕ, ಮಾಗಧ, ದ್ರಾವಿಡ, ಗೌಳ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಕಾರಣೊಗಾದ್ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷೊಡು ಉಲ್ಲೆರ್. ಸೇವೆಗಾದ್ ಕೆಲವೆರ್, ಗೊಬ್ಬುದ ಮಿತ್ತೆರ್ ಕೆಲವೆರ್, ಪೊದ್ದೆರಾದ್ ಕೆಲವೆರ್, ಬಂದುಲಾದ್ ಕೆಲವೆರ್, ಲಡಾಯಿದ ಚಟತಕುಲು ಕೆಲವೆರ್.... ಇಂಚ ಮಾತ ಕೌರವನ ಸೇನೆಡ್ ಬರಿ ಆತೆರ್. ಓ ಅಲ್ಪ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಉಲ್ಲೆರ್. ಒಂತೆ ದೂರೊಡು ಜಯದ್ರಥೆ ಉಲ್ಲೆ. ನನೊರಿ ಪರ್ವತೊದಂಚಿ ಗತ್ತಡ್ ಉಂತುದಿನಾಯೆ ಭಗದತ್ತೆ. ನನೊರಿ ಭೂರಿಶ್ರವೆ. ಅಂಚೆನೇ ಕರ್ಣನ ಜೋಕುಲು, ಕೌರವೆರೆನ ಜೋಕುಲು ಉಂತೊಂದಿನೆನ್ ತೂಲ. ಅಕಲ್ಪ ಆಪೆಲ್ಡ್ ಕಲಿ ಕರ್ಣ ಉಲ್ಲೆ.

ಅರ್ಜುನಾ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸಾರಗಟ್ಟಿ ಬಿಂಕಬೀರೊದಕ್ಲೆಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ ನಿಕ್ಕ್ ಮಾತ್ರ ಆಪಿನಿ! ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ ಪರ್ವಯ ಕಿಂಚಿತ್ತಡೆ ಪಂಡೆ. ಯಾವು. ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರು ಕೊರ್ಲೆ. ಗಾಂಡೀವ ಬಿರುನು ದೆರ್ ಪತೊಂದು

ಪಗರಿ ಗೋಡಲ. ಇಂದ್ರನ ಮಗೆಯಾಯಿನ ಅರ್ಜುನನ, ನಿಕ್ಕಾದ್ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ಯರ್ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಓ.. ವಾಯುದೇವನ ಮಗೆ ಭೀಮನ ಮೆಗ್ಯಾ, ಅರ್ಜುನನ ಮಲೆವುನ ಪಗೆಸೇನೆದ ಮುಗಲ್ನ್ ಚಿಲ್ಲೆದ್ ರಟ್ಟಾಲ.

ಅರ್ಜುನನ ಪಗೆ ಸೇನೆದ ಕಡೆಕ್ ತೂಪೆ.

ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲಕನೇ ಆಯನ ಮನಸ್ಡ್ ದಾದನಾ ಬೇನೆದ ಒಸರ್ ಪರತ್ಂಡ್!

ನಿದಾನೊಡು ಉಳತ್ತುಳಯಿಡೇ ಸಂಕಡ ಕೊದಿಂಡ್!

“ಅತ್ತ್, ಒಂತೆ ಆಯಿಸೊದ ಈ ಬದ್ಕೆಗಾದ್ ಮೆಗ್ಯಪರಯನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಂಡ ಪಾತಕ ಬೆರಿ ಪತ್ತುಜ್? ಪರಿತಾಪೊಗು ಬಗೆ ಆಪುಜ್? ಪಗೆ ಸೇನೆಡುಪ್ಪುನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನಾಂಡಲಾ ದಾಯೆಗ್? ಅಕುಲೇರ್? ಮೆಗ್ಯಪರಯನಕುಲು, ಅಜ್ಜೆರ್, ಗುರುಕುಲು, ಮಾಮೆರ್, ಮೈತಿನೆ, ಅವ್ವದೆ, ಮಗೆ, ಪುಲ್ಲಿ. ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ! ರಾಜ್ಯೊದ ಅಂಗಲಾಪುಡು ಯಾನ್ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕೆರೊಡ್? ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರೊಡ್?”

ಈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನನ್ ಕೆರ್ಪಿನ ಕಜೊಡು ದುಂಬರಿಯೆರೆ ಬೆರಿ ಬೊಟ್ಟೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತ? ಇಂಬ್ಯಗ್ ಮದ ಮಿನಿ ಯೇರ್ಂಡ್? ಯೆಂಕ್ ಕಡುಕೆಟ್ಟ ಸಾದಿ ತೋಜಾವೊಂದುಲ್ಲೆನ್? ಘಾತಕ ಮಲೊಂದುಲ್ಲೆನ್? ಈ ಯದುವಂಶೊದಾಕ್ಲೆಗ್ ಒರಿಯಗೊರಿಯನ್ ಪತ್ತಪಾಡುನನೇ ಕಸುಬ್? ಕರುಣೆನೇ ಕಮ್ಮಿಯ? ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಈ ಮುರಾರಿನ ಮನಸ್ ಬಾರಿ ಕಟುರನೆ!

ಕೃಷ್ಣನ ರೀತಿಯೇ ವಿಚಿತ್ರ! ಇಂಬೈ ಇಹಪರ ಸುಕೊಕು ಬೊಡ್ಡಾಯಿನ, ನರಕ ಸಿದ್ಧಿಗಾಪಿನ ಪಾಪ ಕಜೊಡುಂಚಿನ ಯುದ್ಧೊಗು ಯೆನನ್ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ಪುನಾಂಡಲಾ ದಾಯೆಗ್? ಶಿವಶಿವಾ! ಪಾಪೊದ ಫಲ ಅನ್ನೇಸೆರೆ ಯಾನ್ ಬದೊಡ್?”

ಅರ್ಜುನನ ಚಿಂತೆ ಅಂತರಂಗೊಡು ಕಂತ್ಡ್ ಒಂಜಿ ಕಂಡಿತ ಅಲಚನೆಗ್ ಎತ್ತಾಂಡ್! ಆಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗ್ಡ್,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೋಪ ಮಲೊನೊಡ. ನಿಕ್ಕ್ ತತ್ವೊನು ತೆರ್ವಾವುನ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ವಂಶೊದ ವಿನಾಶೊನು ಬಯಕುಜಿ. ಯೆನ ಉಡಲ್ಡ್ ಕರುಣೆ ಉಂಡಾತ್ಂಡ್. ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪೆರೈನ್ ಯುದ್ಧೊಡು ತೋಜಾವುನ ಇಚ್ಚೆ ಇಜ್ಜಾವೊಂದುಂಡು. ಈ ಬೂಮಿದ, ಸಿರಿ ಸಂಪೊತ್ತುದ, ಐಬೋಗೊದ ಬೆರೈ ಜಾರೊಂದುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಾ, ಈಯೇ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ದಂಕ್ಡ್ ಬೂರ್ಂಡ, ರೋಗ ಪೀಡ್ ಕೊರುಂಡ, ಕಸ್ಪ ಬತ್ತಂಡ.... ಇಂಚದ ಕಾರಣೊಡು ಈ ಉಡಲ್ ಸೈಯೊಡು. ಅಂಚ ಸೈತ್ಡ್ ಸುಡ್ಡು ಪೋಪಿನ ಉಡಲ್ನ್ ನಂಬೊಂದು, ಸಮ್ತಂದದಾಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಸಾದನೆ ಮಲೊಡ್? ಈ ಪಾತಕ ಕರ್ಮೊಗು ಯಾನ್ ನರಕೊಡು ಬೂರೊಡ್?”

ಈತ್ ಪಂಡಿನ ಅರ್ಜುನ, ತನ ಗಾಂಡೀವೊನು ತಿರ್ತ್ ದೀಯೆನೆ! ಆಯನ ಅಂತರಂಗ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡ್ಲೆಂದೇ ಪಣೊಂದುಂಡು.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತೂಪೆ. ಉಳತ್ತುಳಾಯಿಡ್ ತೆಲ್ಪುವೆ!

“ಪಾಪ, ಇಂಬೈ ನನೊಲಾ ಎಲ್ಯ ಆಣ್! ಅದ್ವೈತ ವಿಚಾರ ತೆರಿದಿನವು ಯಾವುಜಿ. ಉಂದೆನೇ ನಿಮನ ಮಲೊಂದು ಇಂಬ್ಯಗ್ ಆತ್ಮ ತತ್ವೊದ ಬೋದ ಪುಟ್ಟಾವೊಡು..” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಅರ್ಜುನಡ ಕೇಣುವೆ.

“ದಾನೆ ಅರ್ಜುನ, ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಡ್ ಉಬ್ಬೆಸ ಸುರು ಆಂಡ್? ಅತ್ತ್, ನಾಟಕನ? ನಿಕ್ಕ್ ತ್ರಿಜಗ

ಚೌಪಟಮಲ್ಲೆ ಪಣ್ಡ ಬಿರುದು ಉಂಡತ್ತಾ? ಅಯಿಕ್ ದಕ್ಕೆ ಆಪುಜ? ನಿನ ಅಭಿಮಾನ ನಸ್ಸ ಆಪುಜ? ಪಗೆನಾಕ್ಲ ನಿನನ್ ತೂದು ತೆಲ್ಲುಚೆರೆ? ಮುಟ್ಟ ಬಯ್ಯಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಆಪುಜಿಂದ್ ಕೈ ಕಟ್ ದ್ ಕುಲ್ಲುವೆರೆ? ಗಾಂಡೀವೊನು ದಾಯೆಗ್ ದಕ್ಕಿಯೆ? ಸುರೂಟು ಅವ್ವೆನ್ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ತೊನ್ನ ಇಂಚ ತಾಕೀತ್ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಆಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನೆ ಪಂದುಜೆ.

“ಅತ್, ಅರ್ಜುನಾ, ಉಂದು ವಾ ಕ್ಷೇತ್ರೊದ ಧರ್ಮ? ನಿಕಲ್ ಚಂದ್ರವಂತೊದ ಒವ್ವ ನಂಬಿಕೆ ಉಂದು. ನಿನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಬೇತೆ ಒವ್ವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಡು ಪಣ್ಣ. ವೀರರ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪೋಡ್ಪುಚೆರ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆದ ನಿನ ನಡಕೆ ತೂಂಡ ಇಸ್ಮಯೊದನೆ!

ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ರೀತಿ ಯೆಂಚ? ನಿನಡ ಅವು ಒವ್ವುಲಾ ಇತ್ತೆ ತೋಜುಜಿ. ಕ್ಷತ್ರಿಯಗ್ ಮೆಯಿಟ್ ಗಾಯೊದ ಗುರು ಉಪ್ಪೊಡು. ಅವು ಇಜ್ಜಿ. ಮೆಯಿಟ್ ಪಗರಿದ ಅಜ್ಜಿಲ್ ಉಪ್ಪೊಡು. ಅವು ಇಜ್ಜಿ. ನಿಸೆಲ್ದ್ ಭಲ್ಲೆ ಕಂತ್‌ದಿನ ಕಲೆ ಉಪ್ಪೊಡು. ಅವು ಇಜ್ಜಿ. ತುತ್ತೊಡು ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಲೆ ಉಪ್ಪೊಡು, ಅವು ಇಜ್ಜಿ. ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡ್ ದುಂಬೇ ಬಿರುಪಗರಿನ್ ತಿರ್ತ್ ದೀತತ್ತ? ಛೇ! ಉಂದು ನಿನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಸರಿ ಅತ್.”

ಅರ್ಜುನೆ ಬಾಯಿ ಬರಂದಿನಂಚ ಉಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕೋಪ ಕೊದಿಂಡ್.

“ಓಹ್! ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಇತ್ತೆ ತೆರಿಂಡ್! ಕೆಲವರ್ ಪೊಂಚೊಲೆನ ಎದುರುಡು ಕತ್ತಿ ಬೀಜಾವೊಂದು, ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಮಿಗಿಲ್‌ಂದ್ ಕೊಚ್ಚುನುವೆರ್! ಆಂಡ ರಣ ಬೂಮಿಡ್ ಆನೆ ಕುದುರೆ, ಕತ್ತಿ, ಕಯ್ದುಲೆನ್ ತೂದೇ ಪಿರ ಪಾರುವೆರ್! ಅಕ್ಲೆಡ್ ಈಲಾ ಒರಿ!”

ಕೃಷ್ಣನ ಒವ್ವು ನುಡಿಲಾ ನಾಟಂದಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಬಂದುಲೆನ್ ಕೆರಿನ ಪಾತಕಿ ಆಪುಜಿಂದೇ ಪಣ್ಣ. ರಾಜಿಡ್ ರಾಜ್ಯ ತಿಕ್ಕಂಡ ತಿಕ್ಕಡ್. ಇಜ್ಯಾಂಡ ಬೊಡ್ಡಿ. ಯುದ್ಧ ಬೊಡ್ಡೇ ಬೊಡ್ಡಿಂತ್ ತರ್ಕ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಆತೆಕ್ ಬುಡ್ಡಿನಾಯೆನ?

“ಏಯ್! ಫಲ್ಲಣಾ, ನಿಕುಲು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನೆಟ್ ಅನ್ನೆಯ ಆಪುಜಿ. ನಿಕುಲು ಕೊರಿನ ಪಾತೆರದಂಚ ವನವಾಸ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಪಂಡ್ ಪದಿಮೂಜಿ ವರ್ಸೊಡು ಬರಂದಿ ಬಂಗ ಬತ್ತರ್. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ಕೇಂಡರ್. ರಾಜಿಡೇ ದೆತೊನೊಡುಂದು ಯೆನನ್ ರಾಜಿ ಪಂಚೆತಿಗೆಗ್ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡರ್. ಆಯೆ ದಾದ ಮಲ್ತೆ? ಯೆನನ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ನೆಂಪುಂಡೆ?

ಅರ್ಜುನಾ ಈ ಅಪಗಪಗ ಯೆಂಕ್ ಉತ್ತರಕುಮಾರನ ಪೌರುಷೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತೆ? ಅವ್ವೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ತೆಲ್ಲೊಂದುಲ ಇತ್ತತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಈ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಂದುಲ್ಲ? ಇತ್ತೆ ಈಯೇ ಆ ಉತ್ತರ ಕುಮಾರಗ್ ಗುರು ಆಯತ್ತೆ? ತೂಲ, ಅರ್ಜುನಾ, ಜನೊಕುಲು ನಿನನ್ ತೂದು ತೆಲಿಪುವೆರ್. ಅಂಚ ಆವಂದಿಲೆಕೆ ಕಡಕ್ಕಡೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೊಡು. “ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದ್‌ದೇ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಿರ ದೆತೊನೊಡು” ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನ ನಿನ ಪೌರುಷ ನುಡಿ ಇತ್ತೆ ಮದತ್ತ್ ಪೋಂಡೆ?”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುವಡ, ಬೇತೆ ಪರಾಕ್ರಮಿಲೆನ್ ಯೆನ ಎದುರುಡು ಉಂತಾಲ. ಅಪಗ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿರ ಜಾರಿಯೆಡ ನಿನ ಮೈತಿನೆನೇ ಅತ್! ಯೆನ ಅಳ್ಳೆ ಆತಂಕೊನು ಅರ್ತ ಮಲ್ಪೊನ್ನ. ಯೆಂಕ್ ಪೆಟ್ ದೀಪಿನೆಟ್ ಪೋಡಿಗ್ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ, ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಕೆರಿನಾಂಡಲ

ಯೆಂಚೆ? ಆಚಾರ್ಯರ್ ದ್ರೋಣೇರೆನ್ ಕಲುಮನಸ್‌ಡ್ ಕಡ್ಪುನೆಂಚೆ? ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆಡ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ ಪುಣೆವುನೆಂಚೆ? ಅಂಚೆನೇ ಯೇತೇತೋ ಬಂದುಲೆನ ಕೊಲೆ ಪಾತಕಿ ಆಪಿನೆಂಚೆ?

ಕೃಷ್ಣಾ ಮೆಂಚಿದ್ ಮಾಯಕ ಆಪಿನ ಸಂಪೊತ್ತುಗಾದ್, ಪಾಪಕಜ್ಜ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಜಲ್ಮಜಲ್ಮೊಡು ನರಲುನ ಪಾಡ್ ಯೇರೆಗ್ ಬೋಡು? ಅಂಚ ಮಲ್ಪುಲ ಪಣ್ಡ್ ಪಣ್ಣಿನವು ಪೊಡುಂಬೆರ್ ಬೋದನೆನೆ! ಅವ್ವೆನ್ ಯಾನ್ ನಡಪಾವುಜಿ. ಯುದ್ಧೊಗು ಮನ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಕೃಷ್ಣಾ ಉಂದೆಡ್ ಲಾಬ ದಾದವು? ಯೆಂಕುಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರಾದ್ ಭಲಬಲ ಒರೊನೊಡು. ಅಂಚೆನೇ ಅಲ್ಪೇಸಿಲಾದ್ ಕೆರ್ಪಿನ ಕಜ್ಜ ಮಲ್ಪುನವು ಎಡ್ಡೆ ಅತ್ತ್ ಪನ್ನಿನ ಅಕಲ್‌ಲ ನಂಕ್ ಬೋಡು. ಆವು ಬುಡ್ಡು ಬಂದುಲೆನ್, ಗುರುಕ್ಲೆನ್, ಮಾತ ಕೆರ್ಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನುಪ್ಪು ಉಣ್ಣಿನ ಬಯಕೆ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚಿತ್ತಿನ ರಾಜ್ಯೊದ ಸಿರಿ ಯೆಂಕ್ ಮೆಚ್ಚುಜಿ. ಕುಡಕುಡ ಪಣೊಂಬೆ, ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಯೇರೆನ್ಲಾ ಕೆರ್ಪುಜಿ.... ಕೃಷ್ಣಾ ಕೆರ್ಪುಜಿ.”

ಇತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣೆ ಗೀತೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಯೇರೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನಿ? ಸೈಪಿನಕ್ಲೆನ ಉಡಲ್‌ನ್ ಕೆರ್ಪನ? ಅಕಲ್ ಆತ್ಮೊನು ಕೆರ್ಪನ? ನೆತ್ತೆರ್ ಮಾಸೊದ ಉಡಲ್ ಪಂಚಭೂತೊಲೆಡ್ ಸೇರ್ಪ್ ಪೋಪಿನವು. ಆಂಡ, ಆತ್ಮ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಇತ್ತಿಲೆಕನೇ ಉಪ್ಪುನವು. ಉಡಲ್ ಒಂಜಿ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ನನೊಂಜಿ. ಒಂಚೊಂಜೆಡ್ ಎಲ್ಯಾದಿಗ್, ಜವನಾದಿಗ್, ಮುಪ್ಪು ಪಣ್ಣಿನ ಅವಸ್ಥೆಲ್ ಉಲ್ಲ. ಅಂಚೆನೇ ಎಡ್ಡೆ ಕರ್ಮೊಲು, ಕೆಟ್ಟ ಕರ್ಮೊಲು ಪಣ್ಣಿನೆತ ಸಮ್‌ದೊಲು ಉಲ್ಲ. ಆಂಡ ಉಂದು ಒವ್ವಲಾ ಆತ್ಮೊಗು ಅನ್ವಯ ಆಪುಜಿ. ಆತ್ಮೊದ ಬಗೆನೇ ಬೇತೆ! ಆತ್ಮ ಸೈಪುಜಿ, ಪುಟ್ಟುಜಿ. ಮೆರೆವುಜಿ, ದೆಂಗುಜಿ. ಉಡಲ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಆತ್ಮೊಗಿಜ್ಜಿ. ಅವು ಸಚ್ಚಿದಾತ್ಮಕ. ಆತ್ಮ ಇತ್ತ್‌ಂಡ ದೇಹ ಒರಿಯುಂಡು. ಇಜ್ಜಿಡ ದೇಹ ಬೂರ್ಡು ಪೋಪುಂಡು. ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ದೇಹೊಗು ಆತ್ಮ ಬೋಡು. ಆತ್ಮೊಗು ಕಳ್ಳಪಾಡ್ ಇಜ್ಜಿ.

ಅರ್ಜುನಾ, ಒಂಜಿ ತೆರಿಯೊಣ್ಣಿ. ಆತ್ಮ ನಿನಡ್ ಸೈಪುಜಿ. ಆತ್ಮೊಗು ಬೇನೆಲಾ ಆಪುಜಿ. ಅಕ್ಕಸೊಗು ಕತ್ತಿಡ್ ಕುಡತ್ತ್‌ಂಡ ಅವು ಪೋಡ್ಯುಂಡೆ? ಆಯಿನೆಟಾದ್ ನರಮಾನಿಗ್ ಯಾನೇ ಮಲ್ತಿನಿ ಪಣ್ಣಿನ ಹಾಂಕರ ಉಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಗೊಂದಲನೇ ಕೂಂತುದು ಕುಲ್ಲುದುಂಡು.

“ಅಂಚಾಂಡ, ಕೃಷ್ಣಾ, ಯುದ್ಧೊಡು ಎದುರು ಬತ್ತಿನ ಬಂದುಲೆನ್ ಅರ್ಜುನೆ ಕೆರಿಯೆ ಪಣ್ಡ್ ಎಲ್ಲೆ ಲೋಕ ಪಣೊಂಬುಜಿ? ಅಪವಾದೊಗು ತಿಕ್ಕುನಾಯೆನೆ ಅವೈದಿಕೆ ಪಣ್ಣೆರತ್ತೆ? ಈ ಅಪವಾದೊಗು ದಾನೆ ಗತಿ?”

“ಅರ್ಜುನಾ, ಪರತತ್ವಜ್ಞಾನೊಡು ನಂಬಿಕೆ ಉಪ್ಪುನಾಯನ ನಡೊಳ್ಳೆಡ್ ತಪ್ಪು ಉಪ್ಪುಜಿ. ಆಯಗ್ ಸತ್ಕರ್ಮ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಒವ್ವಲಾ ಅಂಟೊನುಜಿ. ‘ಯಾನೇ ಕೆರ್ಪೆ. ಅಂಚ ಯೆಂಕ್ ಪಾತಕಿ ಅಂಟುಂಡು’ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂದುಪ್ಪುನಯಡ ಅಹಂಕಾರ ಮಮಕಾರ ಒರಿದುಪ್ಪುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ‘ಯಾನ್ ಆತ್ಮ ಪುಟ್ಟು ಸಾವು ಇಜ್ಜಂದಿನ ಆತ್ಮ. ಯೆಂಕ್ ಒವ್ವೇ ಕುಂದುಕಲೆ ಅಂಟೊಂಬುಜಿ’ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣೊಂಡ, ಪಾಪ ಪತ್ತುಜಿ.”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಅಹಿಂಸೆನೇ ಪರಮಧರ್ಮ. ಅವ್ವೇ ಮಾತ ದರ್ಶನೊಲೆಗ್ ಸಾರೋದ್ದಾರ ಅತ್ತೆ? ಜನೊಕ್ಲೆನ್, ಬಂದುಲೆನ್ ಹಿಂಸೆಡ್ ಕೆರ್‌ಂಡ, ಕೆರ್ಪಿನಾಯನ ನೂತ್ಲೊಂಜಿ ಕುಲ ನರಕೊಡು ಮುರ್ಕುಜಿ?”

“ಅರ್ಜುನಾ, ಅಹಿಂಸೆನೇ ಪರಮಧರ್ಮ ನಿಜ. ಅಹಿಂಸೆದ ಬಗೆನ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣಿ. ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಆತ್ಮೊದ ವಿಚಾರ ತೆರಿಯಂದೆ, ಜಡ ಪಣ್ಡ್ ಎಣ್ಣಿನನೇ ಹಿಂಸೆ. ಅಹಿಂಸೆ ಪಂಡ ಈತೆ. ಪಂಚಭೂತೊಲೆನ, ಕರಣೇಂದ್ರಿಯೊದ

ಗೊಂಚಿಲ್ ಆಯಿನ ದೇಹೊಡು ಅತ್ಮ ಸೇರ್ದ್ಜಿ. ಆತ್ಮ ಸಯ್ಬಿ. ಅವ್ವೆನ್ ಕೆರಿಯೆ ಪಣ್ಣಿನ ಅಲಚನೆ ಸರಿಯತ್ತ್. ಆ ಬೆರೆ ಬುಡ್ ಪೋಂಡ ಪರಮ ಸ್ವರೂಪಿ ಆತ್ಮ ಉಪ್ಪುನವು ತೆರಿಯುಂಡು. ದೇಹ ಬೊಕ್ಕ ಆತ್ಮೊದ ಸ್ವರೂಪ ನಿಕ್ಯ ತೆರಿದಿಪ್ಪೊಡು ಆತೇ. ಅದೊಗ ಹಿಂಸೆ ಅಹಿಂಸೆದ ಗೇನ ಬರ್ಪುಂಡು.

ಇತ್ತೆ ಕರ್ಮೊದ ಬಗೆಕ್ ಪಣ್ಣೆ. ದೇಹೊನು ನಾಶ ಮಲ್ಪುನು, ಒರಿಪಾವುನು ಕರ್ಮೊನೆ! ಜೀವ ಬೆರೆದಕ್ಷೆನ್ ಕರ್ಮೊನೇ ದೆತ್ತದ್ ಪಾಡುಂಡು. ಆಯಿನೆಡ್ಲಾವರ ಕರ್ಮ ದಾದನೇ ಆದುಪ್ಪಡ್ ಅವ್ವೆನ್ ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್ಡ್ ಮಲ್ತಂಡ ಕರ್ಮೊದ ಫಲ ನಿಕ್ಯ ಪತ್ತುಜಿ.”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಅಂಚಾಂಡ ಸುರುಡ್ಲಿಂಚದ ಕರ್ಮಫಲ ಜೀವನ್ ಕೂಡೊಂದುಪ್ಪುಂಡು ಪಣ್ಣೆರ್. ಕರ್ಮೊದ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಲೆಲ್ ಕರ್ತೃಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಬಂಗ ಕೊರೊಡು? ಶಾಸ್ತ್ರೊಲು ಪಣ್ಣತ್ತೆ? “ಕೆರಿನೆಟ್ ಪಾಪ. ಉಪಕಾರೊದ ಪವಿತ್ರ ಕಚ್ಚೊಲೆಡ್ ಪುಣ್ಯ ಪಣ್ಣೆ?”

“ಅರ್ಜುನಾ, ಕಚ್ಚೊಲೆಡ್ ಎಡ್ಡೆ ಪಡ್ಕೆಲುಲ್ಲ ಪಣ್ಣತ್ತೆ? ಅವು ಜೀವಗ್ ಬಾದೆ ಕೊರಿನನೆ! ಮಾತ ಬಗೆತ ಅಹಂಕಾರೊಗು ಉಂದುವೇ ಮೂಲ ಬಿತ್ತ್! ಇಂಚದ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಡೆ ಕಚ್ಚೊಲು ಆತ್ಮೊಗ್ ಇಜ್ಜಿ. ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರಿನಾಯುಗ್ ತರೆ ತಿರುನಗ, ಲೊಕೊನೇ ತಿರೊಂದುಂಡು ಪಣ್ಣೆಂಡ ನಂಬೊಲಿಯಾ? ಫಲ್ಗುಣಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಚರಾಚರ ಲೋಕ, ಯೆನ ಲೀಲೆಡೇ ತೋಜುಂಡು. ಮಾಜುಂಡು. ಲೋಕೊಡು ಮಾತಲಾ ಯೆನ ನೇಮನಿಯಮದಂಚಿನೇ ನಡಪುಂಡು. ಲೊಕೊಡು ಯಾನೇ ಸುತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ಲೋಕ ಯೆನ್ನನೇ ಮಾಯೆ! ಯಾನ್ ತೋಜಾಂಡ ಉಂಡು. ಇಜ್ಜಾಂಡ ದೆಂಗುಂಡು.

ಆತ್ಮ ಪಣ್ಣಿನವು ಒಂಚೇ! ಅವು ಅನಂತ, ಅಚಲ, ಅಶೋಕ, ಅದ್ವಯ, ಅಮಲ! ಅಂಚಿನೇ ಅಮಿತ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಅಹತ, ಅಭ್ರಮ! ಮಾಯಾ ವಿಲಾಸೊನು ತೆರಿದಿನಾಯುಗ್ ಈ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಪುಂಡು. ಆಯಿನೆಚಾದ್, ಇತ್ತೆ ಈ ನಿನ ‘ಅಹಂಕಾರ’ ಬುಡ್ಡು ಗಾಂಡೀವೊನು ದೆರ್ತ್ ಪತೊನ್ನ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಇಂಗಿತ ತೆರಿಂಡ್. ಕೃಷ್ಣನ್ ಅರಿಡ್ ನಚ್ಚೊನುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ನರಮಾನಿನವು ಜಡ ಸುಬಾವು! ಯೇತ್ ಸರಿ ಪಂಡಲಾ ಆಯೆ ಮನಸ್ಡ ವಿಕಾರೊನು ಬುಡ್ಡುಜಿ. ಯಾನ್ಲಾ ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಯೆನೇ! ಅಂಚ ಯೆನಡ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊನಡ. ನಿನಡ ಸಲಿಗೆ ಇತ್ತಿನೆಚಾದ್ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಕೃಷ್ಣಾ, ದಯೆದೀದ್ ನಿನ ಆ ಅಂಗಸಿರಿನ್ ಪಣ್ಣೆಂಡ, ನಿನ ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ಯೆಂಕ್ ತೋಜಾವುನ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಈತ್ನೇಟ ಈ ಪಂಡಿನ ನಿರ್ಮಲ ಪರಮತತ್ವ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ದಾಯೆಗ್ಂದಂಡ, ಯಾನ್ ಜ್ಞಾನಿ ಅತ್ತ್. ನಿನ ಪರಮ ಭಕ್ತೆ. ನಿನ ಲೀಲೆದ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿನ್ ಯೆಂಕ್ ತೂವೊಡು.”

ತನ ಮೋಕೆದ ಭಕ್ತಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಕೃಪೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ತರ್ಕೊಗು ತಿಕ್ಕಂದಿನ ತನ ದಿವ್ಯ, ಭವ್ಯ ಆಕಾರೊನು ತೋಜಾವೆ. ಪಾರ್ಥನ ಜಾಣ್ಣೆಗ್ ಮೆಚ್ಚೊಡು.

ಆಯೆ ರೂಪ ಇಜ್ಜಂದಿ ದೇವೆರ್ ರೂಪೊನು ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗನ್ ನಚ್ಚೆದ್ ಪಡೆತೊನುವೆ! ಆ ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಈತ್ನೇಟ ಇತ್ತಿನ ಸಲಿಗೆ ಪೋದು, ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ನೆಗತ್ಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಯಾನ್ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸಂಗಡನೇ ಇತ್ತಂಡಲಾ ಅವ್ವೆನ್ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋಯೆತ್ತೆ? ಕೃಷ್ಣಡ ಬಾವನ ಸಮ್ಮಂದೊನೇ ಮನಸ್ಡ್ ದೀವೊಂದಿತ್ತೆನೇ! ಯದುವಂತೊದ ಕೃಷ್ಣೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬಂಧು, ಉಪಕಾರೊಗಾಪಿನಾಯೆ.. ಈತೇ ಬಾಮೊಡು ತೂಯೆನೇ!”

ಇತ್ತೆ ಆ ಸಮೃದ್ಧ ಮುಕ್ತ ತೋಜಿಜಿ. ಕೃಷ್ಣಗ್ಲಾ ತನ್ಕಲಾ ಯೇತೊಂಜಿ ಅಂತರ ಉಂಡುಣ್ಣಿನವು ತೆರಿಂಡ್. ತನ ಬಗ್ಗಡ್ ಬೇಜಾರ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಸಂಕಡಲಾ ಆಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಸ್ವರ್ಣಮಣಿನ್ ಕಲ್ಲಂಡ್ ತೆರಿಯೆನೇ! ದಡ್ಡೆರೆಡ್ ದಡ್ಡೆ ಆಯೆನೇ! ಕಾಮಧೇನುನ್ ಏರೆಗೋ ಮಾರುನಂಚಿನ, ಚಿಂತಾಮಣಿನ್ ಕಲ್ಲದ ಪರೆಲ್‌ಂದ್ ಅಡಕ್ಕುನಂಚಿನ ಬಡ್ಡೆ ಯಾನ್!

ಮುರಹರನ ಮೈತಿನೆ ಪಣ್ಣಿನ ಬರಮ್ಮು ಯೆನನ್ ಸೆಟ್ಟಾಂಡ್! ಯಾನ್ ಓಲು? ಮುರಹರೆ ಓಲು? ಯಾನೊಂಜಿ ಕಿರ್ಮಿಕಿಲೆಂಜಿ. ಆಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಗಿರಿ! ಯಾನ್ ಒಂಜಿ ಮೆಣ್ಣುರಿ. ಆಯೆ ಕೋಟಿಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆತಾಯೆ! ಯಾನ್ ಒರಿ ನೀಚ ನರಮಾನಿ! ಆಯೆ ಉನ್ನತ ಪರಮತತ್ವ!

“ಅಹಹಾ! ಯೆನ ಬೆರಂತ್‌ನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪನೊಲಿ? ಕೃಷ್ಣ ಯೆನ ಮಿತ್ರಗೆ! ಯೆನ ಬಾವೆಗೆ! ಯೆಂಕುಲು ರಾಜೆರ್‌ಗೆ! ಶ್ರೀಹರಿ ಯೆನ ಸಾರಥಿಗೆ!”

ಆನಂದೊಡು ಅರ್ಜುನನ ರೋಮ ನಿಮುರುಂಡು!

ಬಗ್ಗಿಡ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಧ ಮಿತ್ತ್ ಪುರಲೊಂದು,

ಮುರಹರ ಕಾತೊನುಲ

ಕರುಣಾಕರ ಕಾತೊನುಲ

ಲಕ್ಷ್ಮೀವರ ಕಾತೊನುಲ

ಧನುಜಾಂತಕ ಕಾತೊನುಲ

ಭಕ್ತಜನ ಪರಿಪಾಲಕ ಕಾತೊನುಲ

ದುರಿತ ಪರಿಹಾರಕ ಕಾತೊನುಲ

ಭವಹರ ಕಾತೊನುಲ.....

ಇಂಚ ನಟ್ಟೊಂದು ಸುಗಿಪುವೆ!

ವಿಶ್ವರೂಪೊದ ಪ್ರಭೆನ್, ತೇಜಿನ್ ತೂವೆರಾವಂದೆ ಕೃಷ್ಣಡ ನಟ್ಟುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ ನಿನ ನಿಜ ರೂಪೊನೇ ತೋಜಾಲ” ಇಂಚ ನಟ್ಟೊಂದು, ಕುಡಕುಡ ಸುಗಿಪುವೆ.

ದಿಂಜ ಪೊರುತ್ತೆ ವಿಶ್ವ ರೂಪೊನು ತೂವೆರಾವಂದಿನ ತನ ಸಗ್ಗಿದ ಮಿತಿನ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

ಬಾಲೆಗ್ ಮೇರು ಪರ್ವತೊದ ದುನ್ನ ದೆರೊನೆರೆಗಾಪುಂಡ?

ಉರೆತ ಕಿನ್ನಿಗ್ ಸಿಂಗದೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬೆರೆಗಾವ?

ಲತ್ತಚಿಗ್ ಬಳ್ಳಿ, ಮಾಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುನ ತೊಲೆಕಂಬ ಆವ?

ಪರಿದ ಮುಟ್ಟಿಗ್ ತೆಡಿಲ್ ದರ್ತಂಡ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವ?

ಪರಮ ತತ್ವೊದ ವಿಶ್ವರೂಪೊನು ಯೆಂಕ್ ತೂವೆರೆಗಾವ?

ವಿಶ್ವರೂಪೊಡು ಕೃಷ್ಣ ತನ್ಕ ಯೆಂಚ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ನಾ ಪಣೊಂಬೆ.

ವಿಶ್ವ ನಿನ್ನನೆ ಮಾಯೆ
 ವಿಶ್ವರೂಪಿ ಈಯಾದುಲ್ಲ
 ವಿಶ್ವ ನಿನ ಲೀಲೆಡೇ ತೋಜುಂಡು, ಮಾಜುಂಡು.
 ವಿಶ್ವವಲ್ಲಭೆ ಈಯೆ!
 ವಿಶ್ವ ಪಾಲಕೆ ಈಯೆ!
 ವಿಶ್ವ ಚೇಷ್ಟಕೆ ಈಯೆ!
 ವಿಶ್ವದಾಧಾರ ಈಯೆ!
 ಜಡಆತ್ಮನ್ ಯೆನನ್ ಕಾತೊನೊಡು ಈಯೆ.

ಅರ್ಜುನನ ಸುಗಿಪು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಇತ್ತೆ ಅರ್ತ ಆಂಡ್? ಸೇನೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನಾಯೆ ಈ ಅತ್ತತ್ತ? ಅಂಚೆನೇ ಕಾತೊಂಬಿನಿಲಾ ಈ ಅತ್ತತ್ತ? ಸಮ್ಮಂದದಾಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನವು ಸಮನಾ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ಯಾನ ಮಿನಿ ಒರಿದ್‌ಂಡ್? ಅಂಚ ಒರಿದ್‌ಂಡ ದಾಕಿಣ ದಾಂತೆ ಪಣ್ಣ.”

ವಿಶ್ವರೂಪೊದ ಕಣ್ಣಡ್ ಯೇಶ್ ಜಗತ್ಪಲ್, ಯೇಶ್ ಕೌರವೆರ್, ಪಾಂಡವೆರ್, ಭೀಷ್ಮದ್ರೋಣೆರ್, ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲದೆರ್ ಪಣ್ಣ ಅರ್ಜುನನ ಅನ್ವವೊಗು ಬಯ್ಯಿತ್ತಂಡ್. ಅಂಚ ಅನ್ಯಾನ, ದಾಕಿಣ ದಾದಲಾ ಇಜ್ಜಂದೆ, ಯುದ್ಧ ಸುರುಮಲ್ವುವೆ ಪಣ್ಣೆ.

ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ ತನ ತೆಲಿಕೆ ಮೋನೆದ ನಿಜ ರೂಪೊಗು ಬತ್ತದ್, ಕಡಿವಾಣ ಪತ್ತದ್, ಕುದುರೆಲೆನ್ ತಿರ್ಗಾವೆ. ಪಾರ್ಥನ ಮಿತ್ತ ಮಾಯೆನ್ ಪಸೆರ್ಡ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ವುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆ ಮಿತ್ತ ದಿಂಜ ಮೋಕೆ! ‘ಮಮಪ್ರಾಣಾ ಹಿ ಪಾಂಡವಾ’ ಪಣ್ಣ ಪಣ್ಣೆಲ! ಅತ್ತಾಂದೆ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲ ಇತ್ತಂಡತ್ತ? ಅಂಚ ಭಕ್ತ ಬಂಧು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣೆ ರಥೊನು ರಣಬೂಮಿಡ್ ದುಂಬು ದುಂಬು ನಡಪಾಯೆ!

* * *

ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊ

ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲ್ ಎದ್ರಾಬದ್ರ್ ಆದ್ ರಣ ಉರುಡು ಪುಣೆವೆರೆ ಪತ್ತುನಗ ‘ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧ’ ಸುರುವಾಂಡ್. ಒಂತೆ ಪೊರುಡೇ ರಣಬೀರೆರೆನ ಬೀರಬಿರೊಲಿಡ್ ರಣಬೂಮಿಡ್ ದೂಲು ದಿಂಜಿಂಡ್. ಆ ದೂಲು ದೇವಗಂಗೆಡ್ ಮೀದ್, ರಜತಾದ್ರಿಗ್ ಪೋದು ಶಿವನ ಪಾದೊಗು ಸೊಲೆ ಸಂದಾದ್, ಸೊರ್ಗ್ ಸೇರೊಂದು, ದೇವತೆಲೆನ ತರೆಕುಜಲ್‌ಡ್ ರಾವುದು ಕುಲ್ಲನ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆವೊಂಡು.

ಇಂಚಿಡ್ ಲಡಾಯಿ ಬಿಗು ಆವೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಸೈನಿಕೆರ್ ಕಡ್ಡೆಡ್ ಕಡ್ಡೊನ್ನೆರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಸೇನೆದ ಕಡಲ್ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ಕಡಲ್‌ಲಾ ಆಂಡ್! ಬಗತರೊತ ಕತ್ತಿಕಯ್ದುಲು ತಾಂಟೊಂಡ್! ಸೈನಿಕೆರ್ ಈಟಿಭಲ್ಲೆಡ್ ಎಡ್ಡೊಂಡೆರ್, ನುರು ನೋತೊಂಡೆರ್. ಆನೆಲ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಪಗೆಪಕ್ವದಕ್ಲೆನ್ ನುಗ್ಗುನುರಿ ಮಲ್ತ. ಗುಜ್ಜರ, ಮಾಳವ, ಕಾಶ್ಮೀರ, ಗೌಳವ, ತಿಗುಳ, ಸೇವುಣ ಮೊಕಲ್ನ ರಾವುತೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ್ ಒಂಚೇಲೆಕ ದರ್ತ್ ಪಾಡ್ಯೆರ್!

ಭೀಮ, ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಪಿರಾವುದ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪುಣೆಯಿನೆಟ್, ಆ ಸೇನೆ ಸೋತುದು ಸುಣ್ಣ ಆಂಡ್. ಸೈನಿಕರ್ ಕೌರವನಡೆಗೇ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯಿನಪಗ ಕೌರವನೇ ಭೀಮನ್ ತಡೆಪುವೆ.

“ಏಯ್! ಭೀಮಾ, ನಿಕುಲು ಮಲ್ತಿನಿ ದಾದ? ಐವರ್ ಪಾತೆರೊಂದು ದ್ರೌಪದಿನ್ ಪಟ್ಟೊಂಡಿನವು ಯಾವುಬ? ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನು ಪಟ್ಟೊಂಬಿನ ನೋಟೊಡುಲ್ಲರ? ಯಾನ್ ಛಲದಂಕೊಡು ಬಿಗುತ್ತಾಯೆ ಪಂಡ್‌ದ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ?” ಇಂಚ ಕೌರವೆ ತನ ಅಭಿಮಾನೊನು ಕೊಚ್ಚೊನ್ನಗ ಭೀಮೆ ಗರ್ವೊಡು ಗಗ್ಗಲೊಂದು,

“ಛಿ! ಕೌರವಾ, ಯಾನ್ ಬೂಮಿಡ್ ಪಾಲ್ ಬೋಡುಂದು ಕೇಜ್ಜಿನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನೇ ಬೋಡು. ಅಂಚಿನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬೋಡೆದಿ ದ್ರುಪದನ ಮಗಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ಯೇರಾಂಡಲ ಕಣ್ಣ್ ದೀಂಡ ಆಕ್ಲೆನ ಕಡ್ತಕೊಚ್ಚಿದ್ ದಕ್ಕೊಡಾಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ದುರ್ಯೋಧನ ಭೀಮನ್ ತಡೆಪುನ ಕಚ್ಚೊನ್ ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಬುಡ್ಡು ಕೊರ್ಪೆ. ಭೀಷ್ಮರ್ ಎಣ್ಣ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಭೀಮನ್ ಗೆಂದುವೆರ್. ಅಯಿನ್ ತೂದು ಪಾಂಚಾಲೆರ್, ಚೈದ್ಯರ್, ಮತ್ಸ್ಯ, ಸೃಂಜಯಿರ್ ಭೀಷ್ಮನ್ ಸುತ್ತುಕಟ್ಟುವೆರ್. ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಅಕುಲು ವಾ ಲೆಕ್ಕೊಗು? ಆಕ್ಲೆನ್ ಗಾಯಗಡಿತ ಬಿರ್ಡೆಡೆ ಪಿರ ಪಿಜಿರ್ಪಾಯೆರ್!

ಭೀಮನ ಬಿರೊಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ದುಂಬರಿಂಡ್! ಪಗನಾಕ್ಲೆನ ಸೇನೆನ್ ಲಗಾಡಿ ದೆತ್ತೊಂದೇ ಬತ್ತೆ. ಭೀಷ್ಮರಾ ತಿಕ್ಕಿನಾಕ್ಲೆಗ್ ಗಾಯೊದ ರುಚಿ ಪಟ್ಟೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತೆರ್. ಆತಾನಗನೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ರಥೊನು ಶಲ್ಯ ಮುಯಿತ್ ಪಾಡುವೆ. ಅಪಗ ಶಲ್ಯನ್ ತಡೆಪೆರೆ ಬತ್ತಿನ ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ಶಲ್ಯನ ಪಗರಿಗ್ ಜೂವ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಸಮರ ಸರಿಸಮ ದುಂಬರಿಂಡ್.

ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತ ಸೇನೆದ ನೆತ್ತೆರ್ ದಾರೆ ರಟ್ವೆಡ್ ಮಸ್ಕ ಆಯಿನ ತನ ಬಿಂಬೊನು ಕಡಲ್ಡ್ ದೆಕ್ಕೆರೆಗಾದ್ ಸೂರ್ಯ ಪಡ್ಡಾಯಿ ಕಡಲ್‌ಗ್ ಜಪ್ಪುವೆ.

ಸುರುತ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ಆಡೆಗ್ ಮುಗಿತಲ ಆದ್, ಸೈನಿಕರ್ ಅಕಲಕಲ್ನ ಪಾಳಯೊಗು ಪಿರ ಪೋಪೆರ್.

ತಂಕ್ಲೆನ ಕಯ್ತಲೆನ್ ಸರಿ ಮಲ್ತೊನುನ, ಗಾಯೊಲೆಗ್ ಮರ್ಡ್ ಪೂಜೊನುನ, ಪಗರಿದ ಮುನೆನ್ ಮೆಯಿಕ್ಕೆಯಿಡ್ ಒಯ್ತ ದೆತ್ತೊಂಬಿನ, ಊನ ಅಂಗ ಅಂಗೊಲೆಗ್ ಪೊಲಿಗೆ ಪಾಡ್ಪಾವೊಂಬಿನ, ಬಿಗ್ತ ಕಟ್ಟೊಂಬಿನ, ಆನೆ, ಕುದುರೆಲೆನ ಆನಪಾನೊದ ತುರುಡಿತ್ತೆರ್.

ಅಂಚಿಡ್ ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಡ್ ಇರ್ಲೆಡ್ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಯೆರೆನ, ಬೂತಗಣೊಕುಲೆನ, ಬೇತಾಳಕಾಳಿಯೆರ್ನ ಸಂಬುರೊನೆ ಸಂಬುರ್ದ!

ಮನದಾನಿದವು ನನೊಲಾ ಬಿಗುಸೆರೆತ ಯುದ್ಧೋನೇ! ನೆತ್ತೆರ್ ಬೊಳ್ಳನೇ ಪರತ್‌ಂಡ್! ಭೀಮನ ಬಿರ್ಡ್ ಮಿತಿ ಮೀರ್ನಗ, ಭೀಷ್ಮರೆ ಆಯನ್ ಅಡ್ಡಕಳ್ಳೆಡ್ ಪಗರಿ ಬುಡ್ಡಗನೇ ಭೀಮಗ್ ಅಜ್ಜೆರ್ನ ತಾಕತ್ತದ ಪೊಲಬು ಆಯಿನಿ. ಭೀಷ್ಮರ್ ಭೀಮನ್ ಬುಡ್ಡು ಸಾತ್ಯಕಿಡ ಪೊರುಂಬಿಯೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ಇಡೆಇಡೆಟ್ ಪತ್ತ ಸಾವಿರ ರಾಜೆರೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಜೆಪುಡಾಯೆರ್.

ರಡ್ಡನೇ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಂಡ್.

ಮೂಜಿನೆದಾನಿಲ ಭೀಷ್ಮರ್ ಸಾತ್ಯಕಿಡನೇ ಪೊರುಂಬುವೆರ್. ಭೀಷ್ಮರೊಟ್ಟುದ ಕಾಳಗ ಪಾಂಡವ ದಳೊಕು

ಬಂಗ ಆದ್, ಪಿರ ತಿರುಗನ ಮಟ್ಟೊಗು ಬನ್ನಗ, ಅರ್ಜುನನೇ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಎದುರುಡು ಕಾಳಗೊಗು ಉಂತೊಡಾಂಡ್. ಅರ್ಜುನ ದಿಕ್ಕುದಿಸೆತ ಗೋಚರ ಆವಂದಿಲೆಕ ಮಾಲೆಮಾಲೆ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಮುಚ್ಚಿನೆನ್ ತೂದು ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಪಗರಿಲೆನ್ ಸರ್ವೆಡ್ ಕಡ್ ಪಾಡ್ಯೆರ್!

ಆತಾನಗ ದುರ್ಯೋಧನೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಶಲ್ಯನಕುಲು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಬೆರಿಬಲೊಕು ಬತ್ತೆರ್. ಅಂಚ ಯುದ್ಧ ಕಡಕ್ ಆಂಡ್. ಪಾರ್ಥನ ಕುದುರೆ ಪೋಡ್ಯೆಂಡ್. ಸಾರಥಿ ಮುರಾರಿನ ತಿಗಲೆ ಪಂದ್‌ಂಡ್. ರಥೊತ ಚಕ್ರೊಲು ಮಿಡ್ಕಿನೆಟ್ ಧ್ವಜೊತ ಹನುಮೆಲಾ ಗಾಬ್ರಿ ಆಪೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಬಲ ಕುಸ್ಕುಂಡು. ಅಕ್ಕಸೊಡ್ಡು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನ ಪಕ್ಷಪಾತಿ ದೇವತೆಲೆಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಂಡ್.

ಆಂಡ ಅರ್ಜುನ ದಾನ್ನೆ ಬೀರೊಡು ಕಮ್ಮಿದಾಯೆನ? ಬಾಣ ರಾಪಾವುನೆಟ್ ಮೆಂಚಿಯೆನೆ! ಅಯಿತ ಪರ್ಮೊಡು, ಶಲ್ಯಗ್ ಗಾಯ! ದುಶ್ಯಾಸನೆ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕಿಯೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಬೇನೆ ತಿಂದೆ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಮೆಯಿನಿಲಿಕ್ಕ ಪಗರಿಲ್ ನಾಟ್‌ಂಡ್!

ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಕೋಪ ತಡೆಯಿಜಿ. ಭೀಷ್ಮೆ-ಪಾರ್ಥೆರೆಗ್ ಖಿಡಾಖಿಡಿ ಕಾಳಗ ಸುರು ಆಂಡ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ರಥೊನು ಬೆರಿಪತ್ತುನ ಚಲ ಕೃಷ್ಣನವು. ಅಂಚ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಕೃಷ್ಣಡಲಾ ಕೋಪ! ಮುರಾರಿನ ಅಂಸಾಣೆ ತಗ್ಗಾವುನನೇ ಸಂಕಲ್ಪ! ಅಂಚ ಆಯಗ್ಲಾ ಪಗರಿ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಕೆಂಪುರೆಂಕೆದ ತುಂಬಿ ತಾಮರೆಗ್ ಮುತ್ಸೊನುಲೆಕ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಪಗರಿಲ್ ಹರಿನ ಮೋನೆಗ್ ನಾಟಿಯ. ಅವ್ವನ್ ಒಯ್ತೆಪ್ಪುನಗ ಅರಿಯಿನ ನೆತ್ತೆರ್ ತೂದು ಕೃಷ್ಣಲಾ ಬಿಗು ಆಯೆ. ಕಣ್ಣ್ ಕೆಂಪಾಂಡ್, ಗರ್ವೊಡು ಕುದುರೆದ ಕಡ್ಯಣ ದಕ್ಕೊಡ್ ಚಕ್ರೊನು ಕೈಟ್ ದೆತೊನ್ನೆ. 'ಶಸ್ತ್ರ ಪತ್ತುಜಿ' ಪಣ್ಡ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ, ಇಂಚ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಲೋಕ ಉರಿಯಡ್. ದೇವತೆಲ್ ನಾಶ ಆವಡ್, ಮೇರು ಪರ್ವತ ಜರಿದ್ ಬೂರಡ್, ಬೂಮಿ ಪಾತಾಳೊಗು ಜಪ್ಪಡ್. ಯಾನ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಕೆರಂದೆ ಬುಡ್ಡುಜಿ. ಈಶ್ವೇಟ ದುಸ್ಸ ಬಲಾಡಿಗ ದಾನವೆರ್ನಾ ಯೆಂಕ್ ಈಶ್ ಗಾಯ ಮಲ್ತೆದಿಜೆರ್!”

ಇಂಚ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲೊದ ರುದ್ರಲೆಕ, ಕೃಷ್ಣ ಕೆಡಿ ಕಣ್ಣ್ ಮಲೆವುನಗ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊಡು, ಉಂದೊಂಚಿ ಎಣ್ಣಂದಿನ ತಿರ್ರಾಸ್ ಆದ್ ತೋಜಿದ್ ಅಚ್ಚಿರೊಡುಪ್ಪುವೆರ್.

“ಲೋಕೊನು ಕಾತೊಂಬಿನಾಯೆನೇ ಲೋಕೊದ ನಾಶೊಗು ದುಂಬಾಯೆನ? ಅಕಾಲ ಪ್ರಳಯ ಮಿನಿ ಆಪುಂಡ್?” ಇಂಚ ಪಾತೆರೊನುವೆರ್.

ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊನೇ ತಾಮರೆದಿರೆತ ಮಿತ್ತಾದ ಪನಿನೀರ್‌ದಂಚ ಪಂದ್‌ಂಡ್. ಕಡಲ್ಡ್ ನೀರೆ ಜಪ್ಪೆಲ್ ಜೋರಾಂಡ್. ಅವ್ವನ್ ತೂದು ಕೂರ್ಮನ ತಿಗಲೆ ನಡ್ಗಂಡ್! ಲೋಕೊದ ಗತಿ ದಾದ ಪಣ್ಡ್ ಬ್ರಹ್ಮೆ ಯೆತೆ ಆಂಡ್.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಚಕ್ರೊದ ತುದಿ ಮೆಂಚಿನೆಟ್ ಸೂರ್ಯಗ್ ಗ್ರಹಣ ಪತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ದುಸ್ಸ ದಾನವೆರೆನ್ ಕೆತ್ತಿನಪಗದ ನೆತ್ತೆರ್ಡ ಕಲೆ ಉಪ್ಪುನಂಚಿನ ಉಗ್ರ ಚಕ್ರೊನು ಕೃಷ್ಣ ತೂಪೆ. ಅವು ಸಾರ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆತ ಚಕ್ರ!

ಅವ್ವನ್ ಕಣ್ಣ್ ಜಶ್ತ್‌ದ ಯೆರ್ನಾ ತೂವೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಕಡಲ್‌ನ್ ಬಚ್ಚಾದ್, ಉರಿ ಪೊಯ್ಯೊಡು ಮಾಣಿಕೊಲೆನ್ ಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ಲುಲೆಕದ ತಾಪ ಅಯಿಕ್ ಇಶ್ತ್‌ಂಡ್.

ಅರ್ಜುನಗೇ ದಾಲ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ಅವು ರುದ್ರನ ನಿಸಲ್ ಕಣ್ಣ್‌ದ ಉರಿಯೇ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಕೃಷ್ಣ ಚಕ್ರನು ಪತನವಾಯಿತು. ರಥೋಡ್ಡು ತಿರ್ದ ಲಾಗಿಡ್, ಮೆಯಿತ ಶಾಲ್ನ್ ದೆತ್ತ್ ದಕ್ಕದ್, ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನಾಕ್ಲೆನ್ ದೊಂಕೊಂದೇ ನಡಪುವೆ. “ಪಗಿನ ವಂಶೊನು ಸುಡ್ಡೆ. ಭೀಷ್ಮನ್ ಕಡ್ಡೆಕೆರ್ದೆ ಬೂತಗಣೊಕು ವಣಸ್ ಬಳಸುವೆ. ತೂವೊಂದುಪ್ಪಲೆ. ಯೆನಡ ಸದರದ ಗೊಬ್ಬಾ?” ಪಣೊಂದು ದುಂಬೊತ್ತುನಗ, ಮಾತೆರ್ದಾ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಮರಕಟ್‌ದೇ ಪೋಯೆರ್.

ಈತಾಂಡಲಾ ಭೀಷ್ಮರ್ ಪೋಡ್ಯಂದೆ, ಬಗ್ಗಿಡ್ ಸುಗಿತೊಂದು ಮುರಾರಿನ ಪಾದೊನು ಪುಡಾಡೊಂದು

“ಆಣಲೆಕಂತಿನ ಯೆನ ಗುಣದೋಷೊಲೆನ್ ಗೆಣ್ಣುವನ? ದೇವಾ, ನಿಕ್ಕ ಕೋಪ ಬರ್ಪಾವುನಾತ್ ಮೇಲೆ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ? ನಮ ನಡುಟು ಕಿರಿಪುರಿಕ್ಲಾ ದೇವೆರೆಗ್ಲಾ ಉಪ್ಪುನ ಅಂತರ ಉಂಡು. ಯೆನ ಮಿತ್ತ ಕೋಪ ಬರ್ಪಿನಿ ಪಂಡ ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊಗು ಗೌರವ ಕೊರಿಲೆಕನೆ! ಮಿತ್ತಾದ್ ದೇವತೆಲ್‌ಲಾ ನಿನನ್ ತೂದು ಬೆಪ್ಪು ಕಟ್‌ದರ್. ನಿನ ಈ ಕಜ್ಜ ಒಂಬುಜಿ. ನಿನ ಮೈಮೆದ ಮಟ್ಟ ಒವ್ವು? ಇತ್ತೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಕಜ್ಜ ಒವ್ವು? ನಿಕ್ಕ ನಿನ ಮೈಮೆ ಮದತ್ ಪೋತಿನೆನ್ ತೂನಗ ಯೆಂಕ್ ತೆಲೆ ಬರ್ಪುಂಡು! ಪುರುಷೋತ್ತಮಾ, ಈ ಮನಿಪಂದೆ ಒರ ಮೈಯಿಮುರಿ ದೆತ್ತಂಡ ಸಾರಸಾರ ಬ್ರಹ್ಮೆರ್ ದಡ್ಡ ಬೂರ್ದರ್! ಅಂಚಿನ ಎಚ್ಚಲೆದ ನಿಕ್ಕ ಯಾನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯೆ? ಯೆನಲೆಕಂತಿನ ನರಮಾನಿ ಪುರಿತ ಮಿತ್ತ ಬೂರ್ದರೆ ಪಾರೊಂದು ಬರ್ಪಿನವು ನಿನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಸಮ ಅತ್ತ. ಉಂದೆತ ಫಲ ಎಣ್ಣೆಂಡ ಯೆಂಕ್ ನಾಚಿಗೆ ಆಪುಂಡು. ಉಂದೆತ ಕೇಡ್ ಕಾತೊಂದುಂಡು ಪಣ್ಣೆಲಾ ಎಣ್ಣುಂಡು.”

ಇಂಚ ತಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ ಎದುರುಡು ಎಲ್ಯಾಯೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ತೆರಪ್ಪದ್, ಅಕೇರಿಗ್,

“ದೇವಾ, ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ಇತ್ತೆ ಈ ಕಿರೈರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತಡಲಾ ಯಾನ್ ಸೈಪುಜಿ. ಯಾನ್ ಯೇರ್ ಗೊತ್ತುಂಡಾ? ಯಾನ್ ನಿನ ಪರಮ ಬಗ್ಗೆ. ನಿನ ಸುಗಿಪುದ ಪುದೆಪು ಯೆನನ್ ಕಾತೊಂಬುಂಡು. ಅಂಚ ಈ ಮುನಿಂಡಲಾ ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಯುಜಿ. ಪರಮಾತ್ಮನ್ ಸುಗಿಪುನಕ್ಲೆನ್ ಪರಮಾತ್ಮನೇ ಕಾತೊನಡತ್ತೆ?

ದೇವಾ, ನಿನಡ್ಡ ನಿನ ಬಗ್ಗೆರೇ ಮಲ್ಲೆ! ದಾಕಿಣ ದಾಂತೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಮಂಗಳ ರೂಪೊದ ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಹಂಗ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿನ ಪುದಾರ್ದ ಮೈಮೆನೇ ಯಾವು! ಅವು ಮುಕ್ತಿದ ಸಾದಿಡ್ ನಡಪಾವುನ, ಸೋಪಂದಿನ ಕಾರ್ದ ಗೆಜ್ಜೆದ ದನಿಮನಿ!”

ಮುರಾರಿನ ಮತ್ತ ಜರ್ರ ಜತ್ತದ್ ಪೋಂಡು. ನಾಚಿಗೇಡ್ ಚಕ್ರನು ಮುಚ್ಚಿದ್ ಪತನವಾಯಿತು, ಅರ್ಜುನನ ರಥೋತಂಚಿಗ್ ಪೋಪೆ. ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಪೆರ್ದಿ ಕಟ್‌ದಿನ ಸೇನೆಗ್ ದೈರ ಕೊರ್ದಿನ ಭೀಷ್ಮನ ಸೊಚ್ಚ ಬಗ್ಗಿನ್ ನಿನೆತ್‌ದ್ ತರೆ ಪಂದಾವೆ!

.. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ಅಯ್ಯಬ್ಬ! ಒಂಜಿ ಆಪಮೃತ್ಯು ತತ್ತಂಡ್. ಜಗತ್ತ ಸದ್ಯೊಗು ಒರಿಂಡ್! ದೇವನ ಮಿತ್ತ ಬರ್ಪಿನ ಮಲ್ಲ ಅಪವಾದ ಬರಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್.

ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊನು ಗಮನ ದೀದ್ ಮಿತ್ತಾದ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಬ್ರಹ್ಮೆ, ಇಂಚ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಅಹಾ! ಈ ಭೀಷ್ಮರ್ ಕಮಲನಾಭಗ್ ಸುರುಟು ಕೋಪ ಪುಟ್ಟಾದ್, ಕಡೇಕ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಸಲ್ಮಂತ ಮಲ್ತಿನವು ಪುಣೊದ ಬೇಲೆನೇ ಆಂಡ್.”

ಇಂಚಿಡ್ಡ ಅರ್ಜುನೆ ನಡ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಯನ್ ದುಂಬತ ತರೊಂದು, ಬೊಕ್ಕನೇ ಶ್ರೀಹರಿ ಕಡ್ಯಾಣ ಪತ್‌ದ್ ಕುದುರೆಲೆನ್ ನಡಪಾಯಿನಿ!

ಆತಾನಗ ಪಗೆಲ್ ಕರೀಂಡ್. ಕೃಷ್ಣೆ ಕುಡ ಮಿನಿ ಚಕ್ರೊನು ಕೈಯಿಕ್ ದೆತೊನುವೆನ ಪಣ್ಣಿನ ಪೋಡಿಗಡ್ ಸೂರ್ಯ ಕಂತಿಯೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಂಚ ಮೂಜಿದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ಮುಗೀಂಡ್.

ನಾಲ್, ಐನ್ ಆಜಿ, ಏಳ್, ಎಡ್ಡ, ಒರುಂಬ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧೊಲಾ ನಡತ್ಂಡ್. ಪರಾಪೊಡು, ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಡ್ ಬಾರೀ ಸಂಕೆಡ್ ಸೈನಿಕೆರ್ ಸೈತೆರ್. ಏಳನೇ ದಿನೊಡ್ಡಿಂಚ ಮಹಾರಥಿಕೆರೇ ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡ್ ರಣಬೂಮಿಡ್ ಲಕ್ಕಂದಿಲೆಕ ಚೆತ್ತೊಂಡೆರ್. ಎಡ್ಡನೆದ ದಿನ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕೆಲವೆರ್ ಸೈತೆರ್. ಒರುಂಬನೇ ದಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ಮೆಚ್ಚುಲೆಕ ರಣ ಬೂಮಿಡ್ ತನ ಬೀರೊನು ಮೆರೆಯೆರ್!

ಭೀಷ್ಮನ ಕಡೆಕಾಲೊ

ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧೊದ ಒರುಂಬನೇ ದಿನೊತ ಇರ್ಲೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ ಜತೆಟ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಯುದ್ಧ ನೀತಿಡಾದ್ ಆಯನ ಮನಸ್ಡ್ ಪೋಡಿಗಿದ ತಡಿಪತ್ತನೆ! ಅವ್ವೆನೇ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡೊನುವೆ...

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಭೀಷ್ಮೆರ್ ನಮ್ಮ ಸೇನೆದ ಅಡಿ ಪೂಜನೆಕೇ ಮನ ಮಲ್ತೆರೊಡೊ. ನಮ್ಮ ಮುಟ್ಲೆಗ್ ಉಗ್ರೇ ಆತೆರ್! ಅತ್ತಂದೆ ಆರೇ ಕೌರವಗ್ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಡ್ ಮಾಲೆ ಪಾಡ್ವಾಪುಲೆಕ ತೋಜುಂಡು! ನಮ್ಮ ಸೇನೆದ ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದುದುಂಡು. ಸೇನೆದ ಇರಸ್ತಿಗೆ ತೂಂಡ ಸೋತುದಿನ ಪಿಲಿತಲೆಕ! ದಾಡೆಲ್ ಪೊಲಿದ್ ಪೋಯಿನ ಆನೆದಲೆಕ, ಚಿತ್ತೊಡಿತ್ತಿನ ಸಿಂಗೊದಲೆಕ ಉಂಡು. ಯಾನ್ ದೂರೊಂದುಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊನಡ. ಕೃಷ್ಣಾ, ನಮ ಕಡೆತಕ್ಲೆನ ಮನಸ್ ಬೇತೆ, ಪಾತೆರ ಬೇತೆ ಉಂಡುಣ್ಣೆಲೆಕ ತೋಜುಂಡು. ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಪೆಟ್ ಬಂಜರ ಆತ್ಂಡ್. ಈತ್ನೇಟನೇ ನೂದು ಸಾರ ರಾಜೆರ್ ಸೈತ್ದೆರ್. ‘ಶತ್ರು ಸಾಗರ ಬಡಬಾಗ್ಗಿ’ ಬಿರುದುದ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಗೆಂದೈರೆ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ ಅತ್ತ? ಮುಕುಂದಾ, ದುಂಬುಗುಲಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಲೇ ಗತಿಯಾ?”

ಕೃಷ್ಣೆ ತೆಲಿಪುವೆ.

“ಓ.... ಪಾಂಡವೆರೇ, ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಅಂತರಂಗೊಡು ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ಲೆನೇ ಬಯಕುನಕುಲು! ಪಿದಾಯಿಡ್ ಯುದ್ಧೊನು ಬಯಕುನಕುಲು! ಆವಡ್. ಬೀರೊದ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಸೋಪಾವೆರೆಗ್ ರುದ್ರಗ್ಲಾ ಬಂಗನೆ! ಅಯಿಕ್ ಒಂಜಿ ‘ಸಾಮ’ ಉಪಾಯೊನೇ ನಾಡೊಡು. ದಂಡನೀತಿಡ್ ಪೊರುಂಬಾಟೊಗು ಬತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಅಕಲ್ ಎಡ್ಡೆ ನಡಕೆಡೇ ಬಗ್ಗಾವೊಡು. ಸುದೆತ ದಂಡೆಡ್ ಜೊಂಡುಲೆನ್ ತೂತರತ್ತಾ? ಸುದೆಟ್ ನೀರೆರ್ಕೆದ್ ಒಯ್ಲ ಜೋರು ಆನಗ, ಮಲ್ಲ ಮರೊಕುಲೆನ್ ಮರತ್ತ್ ಕೊಣೊಪುಂಡು. ಆಂಡ ಜೊಂಡುಲು ಬಗ್ಗಿಲೆಕ ಆಪ. ಆಂಡ ನೀರ್‌ದ ಒಯ್ಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕಂದೆ ಒರಿಯೊಂಬ. ಯುದ್ಧೊಡು ರುದ್ರಗ್ಲಾ ಬಗ್ಗಂದಿನ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಉಪಾಯೊಡು ಮರಪೊಡು.”

ಕೃಷ್ಣನ ತಂತ್ರ ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಸರಿ ತೋಚಿಂಡ್. ಆ ಇರ್ಲೆಡೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಟ್ ಗುಟ್ಟುಡೇ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತೆರ್. ಸೇವಕೆರ್ ಬತ್ತೆದ್ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿಪಾನಗ ಭೀಷ್ಮೆರ್,

“ಓಹ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಯ್ಲೆನ? ಅಂಚಾಂಡ ಕೌರವಗ್ ಕಡೆಕಾಲ ಬತ್ತೆಂಡ್‌ದೇ ಅರ್ತ” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಮಾತೆರೆನ್ಲಾ ಉಳಾಯಿ ಲೆಪುಡಾದ್, ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಗು ಪುಡಾಡುವೆರ್. ಕೃಷ್ಣೆ ಅರೆನ್ ದೆರ್ತೆದ್ ಗೌರವೊಡೇ ಪಾತೆರುವೆ.

ಭೀಷ್ಮರ್ ಅಂಚಿಂಚಿ ತೂವೊಂದು ಮೆಲ್ಲೊಡು,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕುಲು ಕೃಷ್ಣನ ಬೆರಿಬಲ ಉಂಡುಂದು ನಡು ಇರ್ಲ್ಡ್ ಪಗೆಪಾಳಯೊಗು ಬರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲೇ ಮುಲ್ಪ ಸುತ್ತು ತಿರೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಆಕುಲು ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಕೆ ತೆರಿಯೊನುನ ತಯಿರ್ತಾಳ್ಳೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ದುರುಳೆರ್. ಇಂಚಿ, ಈ ಪೊರುಡು ಪಗೆಪಾಳಯೊಡು ತಿರುಗನವು ಆಪೊತ್ತುಗು ಲೆಪ್ಪು ಪಣ್ಡ್ ರಾಜನೀತಿ ಪಣ್ಣುಂಡು. ಆ ನೀತಿನ ಮದಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ದಂಟೆರೆಗ್ಲಾ ಬಲ್ಲಿ. ಇತ್ತೆ ನಿಕುಲು ಬಯ್ಯಿನಿ ದಾದ ಜಂಬರೊಗು? ಬೇಗ ಪಣ್ಣೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಗ್ಗಬಗ್ಗದ್, “ಅಜ್ಜೆರೇ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಹಾಳ್-ಎಡ್ಡೆದ ಅಲಚನೆ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೃಷ್ಣನವು ಬೊಕ್ಕ ಈರೆನವು. ಯೆಂಕುಲು ತೆರಿದುಪ್ಪಡ್, ಮದಪಡ್, ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುನಾರ್... ಬಾಲೆಗ್ ದಾಲ ತೆರಿಯಂದೆ ಉಪ್ಪುಂಡು. ಆಂಡ ಅಪ್ಪೆ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಮದಪುವೊಲ? ಈರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ರಚ್ಚಣೆದ ಪೊದಿಕೆ! ಅಂಚಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗಿಂಚಿನೆತ ಬಯಬೀತಿ?

ಅಜ್ಜೆರೇ, ಯುದ್ಧದ ಬಗ್ಗಡ್ ಪಾತೆರುನಾಂಡ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗೆಲೈ ಯೆಂಚಿ ಆವೊಡು? ಯೆಂಕುಲು ಯೇತಾಂಡಲಾ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆದ ರಾಜಸ ಬುದ್ಧಿದಾಕುಲು. ಬೀರೊಡು ಯೇತಾಂಡಲಾ ಆತೆಕಾತೇ! ಆಂಡ ಈರ್ ಮೂಜಿ ಲೋಕ ಗೆಂದುನಂಚಿನ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆಂಕುಲು ಸೋತುದ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸೇನೆನ್ ಈರೇ ಸಕತ್ ಅರೆತೊಂದುಲ್ಲರ್! ಅಂಚಿ ಸೇನೆ ಮುಗಿಯೊಂದು ಬಯ್ಯೊಂಡ್. ಕೌರವನ ಸೇನೆದ ಸಂಕೆ ಮಿಗಿಲಾದ್ ಒರಿದೊಂಡ್!

ಅಪ್ಪೆ ಗಂಗೆನ ಪೇರ್ ಪರ್ಡ್ ಬುಳೆತಿನ ಈರೆಡ ಪೊರುಂಬುದು ಯೆಂಕುಲು ಗೆಂದುನಂದ? ಅಂಚಿ ಈರ್ ದಯೆದೀದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕುಡ ಕಾಡ್‌ಗೇ ಪೋವೆರೆಗ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ಲೆ.”

ಕೃಷ್ಣ ನಡುಟೇ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅಂಚಿ ತೂನಗ ರಡ್ಡ್ ಕಡತಾಕುಲ್ಲಾ ಇರೆನ ಪುಲ್ಯಾಡ್ಲೆ! ಇತ್ತೆ ಮೊಕಲ್ ಪೆರಣ ಇರೆನ ಕೈಯಿಟುಂಡು. ಮಾತೆರಾ ಈರೆನೇ ನಂಬುದೆರ್. ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಎಲ್ಯಿಡ್ಡಿಂಚಿ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗಿನಾರ್ ಈರೇ! ಇತ್ತೆ ಕಾತೊನುಜರ?”

ಕೃಷ್ಣ ಇಂಚಿ ಕೇಣ್ಣಗ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಕರುಣೆ ನೆಗತ್‌ಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್. ಆ ಬಾಮೊಡೇ ಇಂಚಿ ಪಣ್ಣೆರ್,

“ಯೆನ್ನ ಕಾಲ ಮುಗಿಯೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್! ಮಗಾ, ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ದಾಲಾ ಪೋಡ್ಯುನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಕೌರವೆ ಆನಿ ಕೃಷ್ಣನ ಬಗೆಕ್ ನಡತೊಂದಿನ ರೀತಿದೇ, ಗೆಲೈ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಕಟ್ಟೊದಿನ ಬುತ್ತಿ. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಲೆಕ್ಕ ದಾಂತಿನಾತ್ ರಾಜೆರೆನ್, ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಕೆರೆ! ಆಂಡ ನಿಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ಯೆಂಕ್ ಕೋಪೊನೇ ಇಜ್ಜಿ..”

ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದ್,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಎಲ್ಲೆದ ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊನು ತಡೆಪುವೆ. ಅಪಗ ಶಿಖಂಡಿನ ಯೆನ ದುಂಬುಗು ಕಡಪುಡ್ಯರ್ಡ್ ಯಾನ್ ಅಪಗನೇ ಯೆನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ದಕ್ಕದ್ ಯುದ್ಧ ಉಂತಾವೆ. ಮನಿಪಂದೆ ಉಂತೊಂಬೆ. ಆ ಪೊರುಡೇ ಅರ್ಜುನೆ ಯಾನ್ ಅಜ್ಜೆರಿನ್ನಿನ ಕಾರಣೊಗು ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲಂದೆ, ದಯೆದಾಕಿಣ ಮಲ್ಪಂದೆ ತನ ಪರ್ದೆದ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಯೆನನ್ ಬೂರ್ಪಾವಡ್. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ನಿಕುಲು ಕೌರವನ್ ಗೆಂದೈರೆ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಡ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಲೆರ್.

ಪಾರ್ಥ ಅಜ್ಜೆರ್ ಈ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣ್ಡೆ 'ಶಿವಶಿವಾ' ಪಣೊಂದು ಕೆಬಿ ಮುಚ್ಚೊನುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ದುಕ್ಕೊದ ಕಣನೀರ್ನ್ ಒರೆಸೊಂದು, ಮನಸ್ ದ ಬೇನೆಡ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಆವಡ್ ಪೂಜೆರೆ! ಯೆಂಕ್ ಜಯ ಆಂಡತ್ತ? ಯೆಂಕುಲು ಕೃತಾರ್ಥರ್! ಲೋಕೊಡು ಯೆನಲೆಕಂತಿನ ವೀರರ್, ಇರೆಲೆಕಂತಿನ ಪಗೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್!”

ಸಂಕಡೊಡು ಮುದ್ದೆ ಕಟ್ಟುವೆ! ಬೊಕ್ಕ ಪಿರಾವುದೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದು, ಕೃಷ್ಣಡ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡುರಾಜೆ ಶತಶೃಂಗ ಪರ್ವತೊಡು ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಯೆಂಕುಲು ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಮೋಕೆದ ಆಸರೆಡೇ ಬುಳೆಯ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಜೋಕ್ಲಾಟೆಗೆದ ಗೊಬ್ಬು ತೂವೊಂದೇ ಆರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಸಾಂಕ್ ಸಲಗ್ಯೆರ್.. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ರೆಂಕೆ ಬಲಶ್ತ್ಂಡ್ ಪಣ್ಣಿಗ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರ್ಪು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತೆರ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಹಾನುಭಾವೆರೆನ್ ಕೆರೈರೆ ಮನ ಮಲ್ಪುನಾಂಡಲಾ ಯೆಂಚೆ?

ಕೃಷ್ಣಾ, ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಕೆರ್ಂಡ ಲೋಕೊಡು ಪುದಾರ್ ಕೇಣೊಲಿ! ಆಂಡ ನಮ ಪುಣ್ಯೊನು ಆ ದರಿದ್ರ ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಾದ್ ದಾಯೆಗ್ ಸುಡೊಡು? ಅಂಚ ಕೆರಿನ ಯೆಂಕ್ ಧಿಕ್ಕಾರ ಉಪ್ಪಡ್! ಜನ ಯೆನ ಪುದಾರ್ ಕೇಂಡನೇ ಪಾತಕಿ, ಪಣೊಂದು ಇರುಲ್ಲೆರ್. ಭೀ! ಪಣ್ಣೆರ್!”

ಅರ್ಜುನನ ಆತ್ಮ ನಂದನೆನ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಒಪ್ಪಿಜೆರ್. ನಿದಾನೊಡು ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಯಾವು ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನವು ಪಾಪೊದ ಕರ್ಮ ಅತ್. ನಿಕ್ ಕ್ಷತ್ರ ಧರ್ಮೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ತೆರಿದಾಂಡ್. ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪಗೆನಾಯೆ ಅತ್. ನೀತಿ ಬಾಹಿರೆ ಅತ್! ಕೀರ್ತಿ, ಅಪಕೀರ್ತಿ ದ ಬಗ್ಗಡ್ ಪಣೊಂದುಲತ್ತ? ಉಂದು ವಿಧಿ ಆತೇ. ನಿನಡಾದ್ ಬರ್ಪಿನವತ್. ಈತೆಕ್ಲಾ ಕೆರೈರೆ ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್? ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಮಾತೆನ್ನಾ ನಡಪಾದ್ ಕೊರಿನ ಯಂತ್ರಿ ಒರಿ ಉಲ್ಲೆ. ಎಂಕುಲು ಮಾತ ಆ ಯಂತ್ರಿನ ಕೈಯಿತ ಗೊಂಬೆಲು. ಗೊಂಬೆಲ್ ನೋತೊಂದು ಕೆರೊಂಡಲಾ ಕೆರ್ಪಾಟೊದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಗೊಂಬೆದವತ್! ಯಂತ್ರಿನನೆ! ಆ ಯಂತ್ರಿ ಯೇರ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಆ ಯಂತ್ರಿ. ಯಾನ್, ನಿಕುಲು, ಈ ಸೇನೆಲ್, ಅಂಚೆನೇ ಮಾತ ಚರಾಚರೊಲು ಆ ಯಂತ್ರೊದ ರೂಪೊಲು! ಆಯಿನೆಡ್ವಾವರ ನಿಕುಲು ಯೇರ್ಲಾ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಡಿ.

ಅರ್ಜುನಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಮೂಜಿ ಮೋನೆದಾಯೆ. ಒಂಜಿ ಮೋನೆಡ್ ಲೋಕೊನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ನನೊಂಚೆಟ್ ಸಲಗುವೆ! ಬೊಕ್ಕೊಂಚೆಟ್ ನಿಸಲ್ ಕಣ್ಣಡ್ ಸುಡ್ಪು ಪಾಡುವೆ. ಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣೆನೇ ನಮನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕಾತೊಂಬಿನಿ! ಕೃಷ್ಣ ಮುನೀಂಡ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಮರಣೊನೆ! ಈತ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಕೃಷ್ಣ ಕೆರ್ಂಡಲಾ ನಮ್ಮ ಪಗೆನಾಯೆ ಅತ್. ಸಲಗುವೆಡಲಾ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ತ್ ಮೋಕೆ ಉಂಡುಂದು ಪಣ್ಯೆರಾಪುಜಿ. ಇತ್ತೆ ಪೋಲೆ. ನನ ಒವ್ವು ಪೋಡಿಗಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ. ಸುದ್ದ ಚಿತ್ತೊಡು ಯೆನಡ ನಂಬಿಕೆ ದೀವೊಂದು ಯಾನ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಮಲ್ಪುಲೆ..”

ಪಾಂಡವೆರೆನ ಮೋನೆ ಅರ್ಲಾಂಡ್. ಮನಸ್ ದ ಅನ್ಯಾನೊಲು ಮಾಜೆದ್, ಗೇಲ್ ದ ಗುಂಗುಡು ಒರಿಯೆರ್. ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದಿನ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್, ಆಶೀರ್ವಾದ ನಟ್ಟೊಂದು ತಂಕ್ಲೆನ ಪಾಳಯೊಗು ಬತ್ತೆರ್.

ಯುದ್ಧೊದ ಪತ್ತನೇ ದಿನ.

ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲ್ ಅರಬಟೆಡೇ ಎದುರೆದುರಾಯ.

ಆ ಸೇನೆದ ಕಡಲ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಂಡ ನಿಜವಾಯಿನ ಕಡಲ್ ಪೋಡಿಗೇ ಆವೊಡು!

ಕುರುಸೇನೆದ ಬಂಟ್ ಬಾರೀ ಜೋರು!

“ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಮನಸ್‌ದ ಆನಂದ ಪಣ್ಣಿ ಚಿತ್ರೊಗು ಇನಿಯೇ ಪುಗೆ ಪತ್ತುಂಡು.”

“ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲು ಇನಿಯೇ ಸೊರೊಗು ಸವಾರಿ ಬುಡ್ವೆರ್.”

“ಭೀಮನ, ಪಾರ್ಥನ ಪರಾಕ್ರಮೊತ ವಿಷೊಕು ಇನಿಯೇ ಗರುಡೆ ಕಬಿ ಬೂರುಂಡು.”

ಇಂಚ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಅರೆದೊಂದು ಸೇನೆದಕುಲು ಕುಸಿನ್ ಪಟ್ಟೊನುವೆರ್!

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ರಥೊತ ನಡುಟು ಇತ್ತೆದ್ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಕ್ಷೊದ ಬಲದಾಂತಿನ ಸೈನಿಕೆರ್ ದೂರ ಪೋವಡ್. ಪಾರ್ಥ, ಭೀಮ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಯುದ್ಧೊಗು ಬರಡ್. ಬೋಡಾಂಡ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯಸಕಾಯೊನ್ನಾ ದೆತೊನಡ್..”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ದ್ವಪದನಂಚಿನ ನಾಯಕೆರ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಒಂಜಿ ಕೋಡಿಗ್ ಒಂದಾಯೆರ್! ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಜತೆಟ್ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ಯೆರ್ ಸಾಲ್ ಕರ್ಚ್ಚೆದ್ ಉಂತಿಯೆರ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಎದುರಾದ್, ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ಯೆರ್ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊದ ಬರೊನ್ನೇ ದೊರೆರ್.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ದ್ರೋಣೆ ಮೊಕ್ಷೆನ್ ತೂದು ಮತ್ಸ್ಯರಾಜೆ,

“ಆಹಾ! ನಿಕ್ಷೆನ್ ಗೆಂದಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗವು ಗೇಲ್ ಅತ್ತೆ. ನಿಕ್ಷೆನ ರಾಪಾಟ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನನೇ! ಅರಸು ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಕಯ್ಯಲ್ ಲೆತ್ತಂಡ ಯಾವು, ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕ ಆಂಡ್‌ಂದ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಮದಪುವರ್! ಯೆಂಕುಲು ಅಂಚ ಅತ್ತೆ. ಗಿಡಿ ಕಕ್ಕಲೆನ್ ಲೆತ್ತೆದ್, ಪಗೆನಾಕ್ಷೆನ ಮಾಸೊದ ಸಮ್ಮನ ಮಲ್ಪುನಕುಲು. ಇತ್ತೆ ಇಡೆಗ್ ಬಯ್ಯಿನ ನಿಕುಲು ಯಮನಿಲ್ಲಗ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆರೆ ಸಜ್ಜಾಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ-ದ್ವಪದೆ, ಕೃಪೆ-ಸಾತ್ಯಕಿ, ಭೀಮೆ-ದ್ರೋಣೆ, ಕೌರವೆ-ಧರ್ಮರಾಯೆ... ಮೊಕುಲು ಎದ್ಬದ್ ಕಾಳಗ ನಡಪಾವೆರ್! ಅಭಿಮನ್ಯು ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಬರ್ಚೆ. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ತೆ ಬೂರೈರೆ ತೂಪೆ. ಭಗದತ್ತೆ ಬೊಕ್ಕ ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಮೊಕಲ್ನ ನಡುಟ್ ಕಡ್ವು ಕದನ ಸುರು ಆಂಡ್! ಮತ್ಸ್ಯರಾಜೆ-ಸುಶರ್ಮೆರ್ನ ಕಾದೊಂಡೆರ್! ಒರ ದ್ವಪದೆ-ದ್ರೋಣೆರ್ ತಾಂಟೊಂದು, ದ್ರೋಣೆರ್ನ ಕೈಯಿ ಮಿತ್ತಾನಗ ಅರ್ಜುನೆ ಎದುರು ಪೋದು,

“ಗುರುಕುಲೇ ಯಾನ್ ದ್ವಪದೆ ಅತ್ತೆ. ಅರ್ಜುನೆ! ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ತದೇ ಹಾಕ್‌ಲೆ. ಯಾನ್ ಬಿರುಬರವುದ ಗುಪಿತೊಲೆನ್ ಇರೆಡ್ಡೇ ಕಲ್ತೊಂದಿನಾಯೆ! ಅವ್ವೆನೇ ಇತ್ತೆ ಈರ್ನ ಎದುರುಡು ಒಪ್ಪಾವೆ! ಶಿಷ್ಯನ ಬಾಲೆಬಾಸೆನ್ ಸಯಿಸೊನ್ನೆ. ಯೆನಡ ಪಗೆಪತ್ತುನೆನ್ ಬುಡ್ಡೆಬುಡ್ಡೆ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಬಿರೊಲಿನ್ ಮೆರೆಪಾವೆ!

ದ್ರೋಣೆರ್ನಾ ಉಗ್ರ ಬಗೆಟೇ ಕಾದಿಯೆರ್.

ಆಂಡ ಗುರುನ ಪಗರಿಲೆನ್ ಶಿಷ್ಯೆ ಕತ್ತೆರ್ಡ ಪಾಡ್ಯೆ.

ಶಿಷ್ಯೆ ಬುಡ್ಡಿನ ಬಾಣೊಲು ಅಕ್ಕಸೊಗು ಸಂಕ ಕಟ್ಟಲೆಕ ತೋಜಿಂಡ್. ಸೂರ್ಯನ ರಥೊನು ಪತ್ತುನ ಕೇತುಲೆಕ, ಗಿರಿಕುಲೆಗ್ ತಾಂಟುನ ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧದಲೆಕ ಇತ್ತೆಂಡ್ ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊದ ಬಿರಾದಿಗ್!

ದ್ರೋಣೆರ್ ಆಯೆಸೊಡು ಉಂತಿಯೆರ್. ತನ ಅಮ್ಕೆರೆಗ್ ಆಯೆಸ ಆಯೆನೆನ್ ತೆರಿದ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಅರ್ಜುನನ ಎದುರುಗು ಬರ್ಪೆ! ಆಯೆನೊಟ್ಟುಡು ಶಕುನಿ, ಯವನರಾಜೆ, ಕಳಿಂಗ ರಾಜೆ, ಸುಕೇತು, ಭೂರಿಶ್ರವೆರ್ ಉಂತಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ನಲಾ ಕೈಯಿ ಸಾಗಂದೆ, ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊಡು ಗಾಯಗಡಿ ಆದ್, ಬೇನೆಡ್ ಪಿರ ಜಾರಿಯೆರ್.

ಅರ್ಜುನಡಾದ್ ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ದಿಂಜ ನಸ್ವ ಆಂಡ್. ಪತ್ತ್ ಸಾರ ಆನೆಲ್ ಸೈತ್ ಪೋಯ. ಪದ್ರಾಡ್ ಸಾರ ರಥೊಕುಲು ನಂಡ್ ಆಯೆ! ಕೋಟಿ ಸಂಕೆಡ್ ಸೈನಿಕೆರ್ ಪುಣ ಆಯೆರ್. ಆಂಡ ಕೌರವಡ ಸಂಕೆದ ಬಲ ದಿಂಜನೆ! ಕುಡಕುಡ ಮಲ್ಲ ಸಂಕೆಡೇ ಬತ್ತದ್ ಪೊರುಂಬುದು ಪಡ್ಡ ಆಪಿನನೇ ನಡತ್ಂಡ್!

ಅರ್ಜುನ ಬಿರೋಲಿಡ್ ಮೆಂಚೊಂದೇ ಉಲ್ಲೆ. ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೌರವೆ, ಸ್ಯಂಧವೆ, ಶಕುನಿ, ಕೃತವರ್ಮ.. ಮಾತೆರ್ನ ಒಟ್ಟಾದ್ ಬೂಮಿ ಬಾನೊನು ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್.

ಆಂಡ ಅಕಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನ ಅಗ್ಗಿಗ್ ಅರಕ್ಕ್ ತಾಂಟಲೆಕ ಆಂಡ್. ಎಲ್ಯ ಗಿರಿಬೊಟ್ಟುಲು ವಜ್ರಾಯುಧೊನು ತಡೆತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಕೌರವ ನಾಯಕೆರ್ ಗಾಯೊದ ಬೇನೆ ತಿನೊಂದು ಪಿರತ್ತಿಯೆರ್. ಸೋತಿನಕುಲು ಇಹಪರೊತ ಹಿತ ಚಿಂತನೆಡ್ ಬೂರೈರ್. ಬಂಗೊದ ರಾಸಿಡೇ ಪುರೈರ್. ತನ ಸೇನೆಗ್ ಈ ರೀತಿದ ಬಂಗ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಕೌರವಗ್ ಬೇಜಾರ್ ದಿಂಜಿಂಡ್.

“ಓ ಸಾರಥೀ, ನಮ ಸೇನೆಲ್ ಚಿಲ್ಲದೇ ಪೋಯತ್ತ? ಮಲ್ಲ ನಾಯಕೆರೇ ಪಿರ ತಿರಿಯೆರತ್ತ? ಛೀ! ದಾಯೆಗಿಂಚ ಆಂಡ್? ಆಕ್ಸೆನ್ ಮಾತಾ ಇಡೆಗ್ ಲೆಪುಡಾಲ. ದಾನೆ ಆಂಡ್ ಪಣ್ಣ ಕೇಣ್ಣ. ಅಲ್ಯ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ದ್ರೋಣೆರ್, ಶಲ್ಯೆ, ಕೃಪೆ ಮಾತೆರ್ನಾ ಇತ್ತುದೆರ್ಡ್ ಸೇನೆ ಇಂಚ ಕಂಗಾಲ್ ಆತುವಂದ್. ಸೇನೆದಕುಲು ದಾಯೆಗಿಂಚ ಬಲ್ಲೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ದೊರೆನ ಎಡ್ಡೆಪುದ ಅಲಚನೆನೇ ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಇಚ್ಚೊಡೊ? ಗೆಂದೊಡು ಪನ್ನಿನ ಭಲೊನೇ ಇಚ್ಚೊಡೊ? ವೀರಸೊರೊದ ಆಸೆಲಾ ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಇಚ್ಚೊಡೊ? ಗೆಂದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಒದಗದ್ ಬರಿನ ಗೌರವೊದ ಗೇನೊಲಾ ಇಚ್ಚೊಡೊ? ಶಿವಶಿವಾ! ದ್ರೋಣೆರ್ನಾ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬೈರಾಗಿ ಮಹಾನುಭಾವೆರ್?”

ಕೌರವಗ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಕಣ್ಣೆದುರುಡೇ ಆನೆಲ್ ಪಿರ ತಿರೊಂದಿತ್ತ. ಪಿರ ಜಾರುನ ಬೀರಬಂಟೆರೆನ್ ತೂನಗ ಉರು ಆಂಡ್.

“ಆಹಾ! ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರ್ನಾ ಕಾಮಧೇನುಲು! ಪಗೆಸೇನೆಗ್ ಪೇರ್ ಜಪುಡಾವುನಕುಲು! ಛೀ! ಛೀ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ನಪುಂಸಕೆರೆನ್ ನಂಬುದೇ ಯೆನ ಗತಿ ಹಾಳಾಂಡ್”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವೆ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಬರಿಕ್ ಬರ್ಪೆ. ಆರೆಡ ತನ ಕಡೆತಕಲ್ಲ ನಾಚಿಕೆದ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣಿನ ಇರಾದೆ ಆಯನವು.

“ಭೀಷ್ಮೆರೆ! ತೂಲೆ, ನಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕೆರ್ ಮಾತೆರ್ನಾ ಮೋನೆ ಮುಚ್ಚೊಂದು ಪಿರ ಬಲ್ಲೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಅಕಲ್ಲ ಅಬ್ಬರ ಬಿರೋಲಿ ಮಾತ ಪೊಕ್ಕಡೆದನೆ! ಈ ಬಂಜಲೆರ್ ಬಂಜರ ಉಂಡಿನ ಪರ್ಮೊಡು ಪಲಾಯನೊದ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್ ಪಯದಿನೆತ ಪೊರ್ನು ತೂಲೆ.”

ಭೀಷ್ಮೆರ್, “ದೊರೆ ಕೌರವಾ, ಉಂದೆಟ್ ದಾದ ತಪ್ಪು? ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಪಾರ್ಥಡ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದುನ ತಂಕದಕುಲು ನರಮಾನಿಲೆಡ್ ಇಚ್ಚೆರ್! ದೇವಲೋಕೊಡ್ಲಾ ಇಚ್ಚೆರ್. ರಕ್ತಸ ಲೋಕೊಡ್ಲಾ ಇಚ್ಚೆರ್! ಅಂಚಾದ್ ಮೊಕಲ್ಲ ಪಾಡ್ ಇಂಚ ಆವೊಡೇ ಅತ್ತ? ಯುದ್ಧ ನೀತಿದಂಚ ಸೋಪುನ ಆಪೊತ್ತುಡು, ಪಲಾಯನ ಸಾಜನೆ ಅತ್ತ? ಬೊಕ್ಕ ಸರಿಸಮಯ ತೂದು ಕಾದೊಡು.”

ಕೌರವಡ ಇಂಚಿನೆಕಾಪಿನ ಸಂದಾಯ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಭೀಷ್ಮರ್ ಯೇಪೋಲಾ ಬೇತೆಕ್ಲೆನ್ ಪುಗಾರುನಾರ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಆಯೆ ದುಂಬೇ ತೆರಿದಿತ್ತೆ. ಆಯೆ ಈತೇ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯಾನ್ ದಾದಲ ಪಣ್ಣುಜಿ. ಈರ್ ಪಂಡಿನನೇ ಸರಿ. ಈರ್ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡಲಾ ದಾದ? ಜಗತ್ತಡ್ ಪಾರ್ಥನೇ ಪರಾಕ್ರಮೋಡು ಮಿಗಿಲ್. ನಮ್ಮ ಕಡತಕುಲು ಪೋಡ್ಯೆಡ್ ಪಲಾಯನ ಮಲ್ತಿನನೇ ಯುದ್ಧ ನೀತಿ! ಆತೇ ಅತ್ತ? ನದು ಸುದೇಟ್ ನಮ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಓಡದ ಮುಲ್ಲೆನ್ ಕಡ್ತಂಡ ಅವು ನಮ ಬುಡುಗಡತ ಪುಣ್ಯಕಾಲ ಅತ್ತೆ?”

ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಭೀಷ್ಮರ್ ಸದು ಪಣ್ಣಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆರ್.

“ಸುಯೋಧನಾ, ಯಾನ್ ಪಂಡಿನೆಟ್ ನಿಕ್ಕೆ ಕೋಪ ಬಯ್ಂದಂಡ್. ನಮ್ಮಾಕುಲು ಪಲಾಯನದಕುಲು ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂದಿನೆನ್ ಬುಡ್ಲ. ನನ ದುಂಬುದ ಯುದ್ಧದ ಬಗೆನ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ” ಪಂಡೆರ್.

ಪದ್ಮಾಡ್ ಸಾರ ಬಿರು, ಬೇತೆ ಬಗೆತರೊತ ಕತ್ತಿಕಯ್ಯುಲೆನ್ ತದ್ಪಡಾಯೆರ್. ತನ್ನಲೆ ಕಡತ ಬೀರೆರಾಯಿನ ಸೈಂಧವೆ, ಶಲ್ಯ, ಕೃತವರ್ಮ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಭಗದತ್ತೆ, ಶಕುನಿ, ದುಶ್ಯಾಸನಿ, ದ್ರೋಣೆ ಮಾತೆರನ್ನಾ ಲೆಪುಡಾವೊಂದು ಪಣ್ಣೆರ್,

“ಅರ್ಜುನನ್ ಒರಿಯನ್ ಯೆನ ಕಯ್ತಲ್ ಬರಂದಿಲೆಕ ಯೆಂಚಾಂಡಲಾ ತಡೆಪುಲೆ. ಆಯಗ್ ದುಂಬು ಬರೈರೆ ಅವಕಾಸೋನೇ ಕೊರೊಡ್ಲಿ. ನಿಕುಲು ಯೇರಾ ಉಂತುದಿನಲ್ಪಡ್ಲ ಪಿರ ಪಜ್ಜೆ ದೆಪ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಅಂಚ ದೆತ್ತರ್ಲ ಪಾರ್ಥ ಆಯನ ‘ಶತ್ರುಬಲಮೃತ್ಯು’ ಆಪೆ! ನಿಕುಲು ಆಯನೊರಿಯನ ಕಾಟ ತಪ್ಪಾಂಡ ಯಾನ್ ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಶತ್ರುಸೇನೆನ್ ಯಮಪುರೊಕು ರಚ್ಪಾದ್ ಬುಡ್ಲೆ.”

ಅಕುಲು ಒಪ್ಪಿಯೆರ್. ಪಾರ್ಥನ್ ದೂರೊಗು ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆರ್. ಈ ಕಡೆಟ್ ಭೀಷ್ಮರ್ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲೊದ ರುದ್ರನ ನಿಸಲ್ ಕಣ್ಣೆಡ ತೂತಲೆಕ ನಿಗಿನಿಗಿ ಆಯೆರ್. ಪಾಂಡವ ಸೇನೆನ್ ಗಿಡತ್ತೊಂದೇ ದುಂಬರಿಯೆರ್! ರಾಜೀರೆನ್, ಅಭಿಮನ್ಯುನ್, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಹೈಡಿಂಬೆರೆನ್ ಸೊಲಬೊಡೇ ತಡೆತೆರ್! ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯಸಾಗರೊನೇ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತಂಡಲಾ, ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಪೋಡ್ಯೆಂದೆ ಅದುಬುತ ಬಗೆಟ್ ಕಾದಿನೆಟ್, ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ಪಗರಿಲೆ! ರಣಬೂಮಿಡ್ ಪುಣತೊನೇ ರಾಸಿ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಕೈಯಿತ ಚಾತುರೈಗ್ ಪಗೆಬಲೊತಕುಲು ಉಡಲ್ ಕೊರೈರ್. ಚತುರಂಗೊಲಾಯಿನ ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಭಟೆರ್ ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮೆರ್ಗ್ ಆಹುತಿ! ಭಟೆರ್ ಪುರೈಲ್ದ ಬೂರೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಪುಣೊತ ಮುಟ್ಟೆನ್ ದಂಟ್ ದ ಬೂರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ನೆತ್ತೆರ್ಲ ಸುದೇಟ್ ಮುರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ನೀಂದೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಈತೊಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಮುಟ್ಟೊದ ಹಾನಿ ಮಲ್ತಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಷ್ಮೆರ್,

“ಛೆ! ಛೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಈ ಸೇನೆನ್, ಆನೆ, ಕುದುರೆಲೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕಳೆವೊಂದುಲ್ಲೆ? ದೊರೆಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡೈರೆ ಆಪುಜ? ಭೀಮೆ, ಫಲ್ಲುಣೆರ್ ಯೆನ ಎದುರುಗು ಬರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಯೆ? ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ದುಂಬು ನೂಕುದು, ಅಕುಲು ಇರ್ವೆರಾ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕುಲ್ಲುದೆರೊಡೊ? ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಅಂಚ ನಡತೊನುಜಿ” ಪಣ್ಣ್ ತೆಲಿತೊಂದು ಪಂಡೆರ್. ಪಗೆನ ದಂಡ್ ದಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂದು,

“ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರಗ್ಲಾ ದೇವಲೋಕೊದ ಸೂಳೆಗೇರಿಗ್ ಪೋವೊಡು ಪಣ್ಣ್ ಬಯಕೆ ಉಂಡಾ? ನಿಕುಲು ಯೇತ್ ಜನ ಬೋಡಾಂಡಲಾ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣ್ ಪಾತೆರೊಡು ಕಿಣ್ಕೆಡ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಬುಡ್ಲೆರ್.

ಈ ಲೆಪ್ಪುಗು ಪಗೆಸೇನೆ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತಂಡ್..!

ಪೆಟ್ತ್ ತಿನೊಂದು, ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪಿರ ಪೋಂಡು.

ರಾಜೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ದುಂಬುಗು ಉಂತಿಯೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಹಾಕುನೆಕ್ ಖಡ್ಗ ದೆರೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್. ಅಂಚ ಬತ್ತಿನನೇ ಗೊತ್ತು. ಬೊಕ್ಕ ಸೈತಿನನೇ ಗೊತ್ತು.

ಆನಿದ ದಿನ ಪತ್ತ ಸಾರ ರಾಜೆರ್ನ ಮರಣೊದ ದಿನ ಆಂಡ್. ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದಿನೊಕು ಪತ್ತ ಸಾರ ರಾಜೆರೆನ್ ಕೆರಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ಈ ಪತ್ತ ದಿನೊಟ್ಟಾ ನಡಪಾಯೆರ್. ಆಂಡ ಲೆಕ್ಕ ಎಚ್ಚಿಕಮ್ಮಿ ಮಿನಿ ಆತ್ಂಡ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನೊಡು ಕುಡ ಪತ್ತ ಸಾರ ಎಚ್ಚೆಗನೇ ರಾಜೆರೆನ್ ಜೆಪುಡಾಯೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಕೆರಾಟೊದ ಒಸಯೊನು ಸಯಿಸೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ಸೈನಿಕೆರ್,

“ಈ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ನನ ಸಯಿಸೊನಯ. ಇಂಬೈರ್ ಕಾಲರುದ್ರನ ಪಡೆತೊಟ್ಟುಡು ಗೊಬ್ಬುದಿನಾರ್. ಇಂಬೈರ್ನ ಪಗರಿಗ್ ಯೇರಾ ತಿಕ್ಕೆದ್ ಬೂರಡೆ. ಗುಂಪುನು ಉಡೆತೊಂದು ಪಿದಾಯಿ ಬಲ್ಲೆ. ಬಲ್ತದ್ ತಪ್ಪಾವೊನ್ನೆ. ಸುರೂಟು ಇಂಬೈರೆಡ್ ಜೂವ ಒರೊನ್ನೆ! ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವ ದೊರೆನ್ ಒರೊನುಗ್ ಇಂಚಾಂದ್ ಲೆತ್ತ ಪಂಡರ್. ಶತ್ರುಬಲ ಪಣ್ಣಿ ಮುಗಲ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಪಗರಿಪೆಟ್ವೆದ ಗಾಳಿಗ್ ಚೆಲ್ಚೆಲ್ಚೆ ಆಂಡ್!

ಭೀಮೆ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಸೇನೆನ್ ಉಂತಾವೆರೆ ಆವಂದೆ ಪೋಡ್ಯಿದ್ ಪೋಪೆ. ಸಹದೇವೆ ಪಿರವುಡೇ ಒರಿಯೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ನಕುಲೆರ್, ದಾದ ಮಾತ ತಂತ್ರೊಲೆನ್ ನಿನೆಪು ಮಲ್ತೊನುವೆರ್. ಕಲಿ ಘಟೋತ್ಕಚಿಗ್ ರಕ್ತಸ ನಿಲೆತನೇ ಅಲಚನೆಲ್. ಪಾಂಚಾಲೆರ್, ಮತ್ಸ್ಯೆರ್ ಬಲ್ತ ಪೋಪಿನ ಸಾದಿನೇ ತರೊನುವೆರ್...

ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊಡು ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಕಡ್ತಗಾರ್ಚೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದೇವತೆಲ್,

“ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ದೈರ ದಿಂಜಾವುನಾಕುಲೇ ಇಜ್ಜಿ. ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರೇ ಬಲ್ತ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಗೆಂದುನ ಬಯಕೆ ಒರಿದೇ ಪೋಂಡತ್ತ? ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ನಾಶ ಮಲ್ತೇ ಬುಡ್ವೆರತ್ತ” ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡಿತ್ತೆರ್.

ಇಂಚೆಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ತೂಪೆ. ನಾಲ್ ದಿಕ್ಕೆಲೆಡ್ಲಾ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ಪಾರ್ಡ್ ಪಿರ ಜಾರೊಂದುಂಡು.. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಸೇನೆದ ತಿತಿಗತಿನ ಪಣೊಂಬೆ! ನಕುಲೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆನಂಚಿನಕುಲ್ಲ ಪಾರ್ಡ್ ಬತ್ತಿನವು ಸೋದ್ಯನೆ! ಅರ್ಜುನನ ಇಚ್ಚೆದಂಚ ಕೃಷ್ಣ ರಥೊನು ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ದುಂಬುಗೇ ಕೊಣಯೆ! ಅರ್ಜುನನ್ ತೂದು ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆತಿನ ಸೇನೆ ಒಟ್ಟಾದ್ ದೈರೊಡು ದುಂಬು ಬತ್ತಂಡ್. ಅರ್ಜುನೆ ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ,

“ಭೀಷ್ಮೆರೇ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸೇನೆಗ್ ನಾಯಕೆರ್ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡರ? ಎಲ್ಯ ಎಲ್ಯ ಸೇನೆಗ್ ಇರೆನ ಚಾತುರ್ಮೆ ಯಾವು! ಅಕಲ್ ಇರೆನ ಬಿರುಪಗರಿದ ಬಲ್ತೆ ಮೆರೆಪಾವೊಲಿ! ಆಂಡ ಇರೆನ ಕಸರತ್ತ ಯೆನಡ ಮಿನಿ ನಡಪಂದ್. ಒರ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದ್, ಗೆಂದ್ಲೆ. ಅಪಗ ಇರೆಗ್ ಬಿರುದುಲು ಬರುವ!”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ತೆಲಿಪುವೆರ್.

“ಮಗಾ! ಯಾನ್ ಪಿರಯ ಆತಿನ ಪರಬೆ. ಬಿರುದುಗಿರುದುಲು ಯೆಂಕ್ ದಾಯೆಗ್? ಈಯಾಂಡ ಜಕ್ಕಡ್ ಜವಣೆ! ಈಯೇ ಎದುರುಡುಪ್ಪುನಗ ನಿಕಲ್ ಸೇನೆಗ್ ನಾಯಕೆರ್ ಇಜ್ಜೆರ್ಂದ್ ಪಣ್ಣೆರೆ ಆಪುಂಡ? ನಿಕಲ್ ಸೇನೆನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುನಾತ್ ಮಿಗಿಲ್ ಮಟ್ಟೊಡು ಯಾನ್ ಉಲ್ಲೆನ?”

ಅರ್ಜುನನ ಪಣಿ.

“ಈ ಬಡ್ಡು ನುಡಿ ದಾಯೆಗ್? ಈರ್ ಪರಶುರಾಮಡ ಪೊರುಂಬುದಿನಾರತ್ತ? ಆ ರುದ್ರನ ಬುಜಬಲೊಕು ಇರೆನ ಬುಜಬಲ ಸಮ! ಯೆಂಕ್ ಕುಟಲ ಕೂಟುದು ಪಾತೆರೆರೆ ತೆರಿಯಂದ್. ಈರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್. ಅವ್ವೆನ್ ಯಾನ್ ಒಪ್ಪುವೆ! ಆಂಡ ಇರೆನ ಮಿತ್ತಲಾ ಕಂತ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುಲೆಕದ ಯೆನ ಬಾಣ ಯುದ್ಧ ಚಾತುರೈನ್ ಈರ್ ತೂವೊಡು!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಪರಶುರಾಮೆ ಮಾತ ಪಿರಾಕ್‌ದಕುಲು! ಆರೆನ್ ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚಾದಿನಿ ಅಂದ್. ಇತ್ತೆದಕುಲು ಬಾರೀ ಬುದ್ಧಂತೆರ್. ಪೊಸ ಬಲೈಡ್ ಪಗರಿ ಪಾರಾವುನಕುಲು! ಆಂಡ ಅಕುಲು ಯೆಂಕ್ ಎದುರುಂತುದು ಗೆಂದಯೆರ್.. ಆಂಡ ಈ ಉಲ್ಲತ್ತ! ಬಿರು ಬರವುಡು ಮಾಮಲ್ಲ ಪಂಡಿತೆನೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನಿನ ಎದುರುಗು ಯಾನ್ ಉಂತ್ಯೆರೆ ಆವೆ?”

“ಭೀಷ್ಮರೇ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರುವರ? ಅತ್ತ ಯುದ್ಧ ಮಿನಿ ಮಲ್ಪುವರ? ಪೊರು ದಾಯೆಗ್ ದೆಪ್ಪುವರ್? ಪಗರಿ ಪಣಿನ ಬಂಜಿನಾಲ್ ಬೇಗೊಡು ಪೆದ್ದುಲೆಕ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಅಪಗನೇ ಈರೆನ ಸಗ್ಗಿದ ಅಂದಾಜಿ ಆಪಿನಿ!”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡೆ ಭೀಷ್ಮರ್,

“ಅಂದ್! ಅಂದ್! ಅಪಗಾಂಡ, ಇಂದಾ ದೆತೊನು” ಪಣೊಂದು ಪಾರ್ಥನ್ ಪಗರಿದ ಮುಲ್ಲು ಮುಟ್ಟಿಡೇ ಮುರ್ಕಾಯೆರ್!

ಅರ್ಜುನನ ಅವ್ವೆನ್ ಮಾತೆನ್ನಾ ಮುಯ್ಯದ್,

“ಬಾರಿ ಪೊರುಡು ಪುಣೆಯರ್! ಹರಹರ! ಆಂಡ ಪರಶುರಾಮೆರೆನ್ ಮೆಚ್ಚಾಯಿನ ಪೊರು ಈತೆನ? ಉಂದೆಡ್ಡೆ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ಅತ್ತ ಭೀಷ್ಮರೇ! ನೀರ್ಡ ಕೇರೆದಂಚಿನ ಜನೊಕ್ಲೆನ್ ಗಿಡತ್ತಿಲೆಕ ಯೆನನ್ ಗಿಡಪ್ಪುವೆ ಪಣ್ಡೆ ಎಣ್ಣೊಂಡರ?” ಕೇಂಡೆ.

ಭೀಷ್ಮರ್ ಕೋಪೊಡು, “ಕಿರೀಟೀ, ಯೆನನ್ ಕಡೆ ಮುಟ್ಟಾವುನ ಬೇಲೆ ಆತ್ ಸೊಲಬ ಇಜ್ಜಿ. ನನೊರ್ಯನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುವು ನಿನ್ನಂಚಿನ ರಾಜಕುಲತಾಯಗ್ ಸರಿಯತ್ತ. ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮು, ಪೆರ್ಮೆಲೆನ್ ತೋಜಾವೆರೆಗ್ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲು ಉಲ್ಲತ್ತಾ? ಅಂಚ ಪಾತೆರ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುಲ. ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತುಲ. ರುದ್ರಡ ಪೊರುಂಬುದು ಗೆಂದದಿನ ಬೀರಬಂಟಿ ಈ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಅಸ್ತೊದ ಹೊಡ್ತೊನು ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಪುಂಡ ತೂಲ.”

ಭೀಷ್ಮರ್ನ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೊಲು ಪೊಸ ಬಗೆತವೇ! ಕಡಲ್ದ ಗಡು, ಮೀರ್ಡ ಪೋಪಿನಂಚಿ! ಪ್ರಳಯ ಕಾಲೊದ ಬರ್ದದಂಚಿ! ಬಾಣೊದ ಕೆಡಿ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಲೆಗ್ ರಟ್ಟುನಂಚಿ! ಪಳಪಳ ಮೆಂಚುನಂಚಿ! ಅಂಚಿತ್ತಿನವು ರಪ್ಪ ಬತ್ತದ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಕಟ್ಟೆದಲ ಆಂಡ್! ಕವಚೊನು, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣೊನು, ಪಾದೊದ ಪೊದಿಕೆಲೆನ್, ಮುಚ್ಚಿದಲ ಆಂಡ್. ಧ್ವಜೊತ ಹನುಮಂತಗ್ಲಾ ಪೆಟ್ಟೆ ಬೂರ್ಂಡ್. ಸಾರಥಿ ಕೃಷ್ಣಲಾ ಬೇನೆ ತಿನೊಂದು ಗರ್ವೊಡು ಮಸೆಲ್ದ ಉಂತಿಯೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಆತಿನ ಪೆಟ್ಟೆ ಜೋರುದನೆ! ಕುದುರೆಲ್ ತರೆ ಕಂತಾವೊಂದು ರಥೊನು ಕುಡ್ತದ್ ಬಲ್ ಪೋಪಿನ ನೋಟೊಡಿತ್ತೆ..!

ಆಂಡ ಅರ್ಜುನನ ದಾನೆ ಪುಕ್ಕಲೆನ? ಮೆಯ್ಯಿಡೀ ನೆತ್ತರ್ ಒಸರೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ, ಬಿಮ್ಮೊನು ತುಚ್ಚಿದ್, ಪುರು ಬಿಗ್ಗೊಂದು, ಪೊಸ, ಪರ್ರೆ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಮುರ್ಕಾದ್, ಪನಿಪಂದಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತ್ ಬುಡಿಯೆ!

ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಪಗರಿದ ಬರೊಡು ಆರೆಗ್ ಸುದಾರೊನೆರೆಗೇ ಬುಡ್ತುಜೆ! ಸರ್ಪೊಲು ಪುಂಚೊದುಲಾಯಿ ಪೋಪಿಲೆಕ, ಪಗರಿಲ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಉಡಲ್‌ದುಳಾಯಿ ಕಂತ್‌ಂಡ್. ಅಂಗಅಂಗೊಲೆಡ್, ತಿಗಲೆದ ಅಟ್ಟೆಡ್ ತಾಗ್‌ಂಡ್. ಕವಚ ಕದೆಲ್ದ ಬೂರುಂಡು. ಬಾಣೊಲು ಬನ್ನಗ ಅವ್ವೆನ್ ತಪ್ಪಾವೊನೆರೆ ಅಂಚಿಇಂಚಿ ಮಾಲೊಂದು ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ಆಯೆಸ ಎಚ್ಚಿಂಡ್. ಧ್ವಜೊತ ದಂಡ್ ತುಂಡಾದ್ ತಿರ್ತ್ ಬೂರ್‌ಂಡ್. ಸಾರಥಿನ ಜೂವ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಂಡು. ಕುದುರೆಲ್ ಪೆಟ್ವೆದ ರಬಸೊಗು ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂಡ!

ಆರೆನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬೆ ದೀಯೆರ್. ದ್ರೋಣೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ. ಮಾತ ಆರೆನ್ ಒರೊನುನ ತುರುನು ತೆರಿಯೊಂದು, ಬಾಕಿದಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂಡೆರ್. ಅಂಚ ಲೆಪ್ಪುನೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಗರ್ವೊಡು ಕುಂಬರೈರ್.

“ಛಿ! ಪೋಲೆ! ದೂರ ಪೋಲೆ! ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಸಾಯ ನಟ್ಟುನ ಹಂಗ್‌ದಾಯೆ ಈ ಭೀಷ್ಮೆ ಅತ್ತೆ. ಯಾನ್ ರುದ್ರನೇ ಗೆಂದುನಂಚಿನ ಬೀರೆ! ಅರ್ಜುನ ಯೆಂಕ್ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜೆ! ಈತ್ನೇಟ ಜೋಕುಲತ್ತಾ ಪಂಡ್‌ದ್ ಹದನಿದಾನೊಡೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದೆ! ಪಗೆ ಬುದ್ಧಿಲಾ ಇಜ್ಜಂದೆ ಇತ್ತೆ! ಆಯೆ ಯೆನನ್ ತೆರಿಯೊನಂದೆ ಯೆನಡ ಬಿಂಕ ತೋಜಾವೊಂದುಲ್ಲೆ!

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕುಡ ಲಡಾಯಿಗ್ ಜತ್ತೆರ್.

ಇರುವೆರ್ನ ನಡುಟ್ ದಿಂಜ ಪೊರು ಯುದ್ಧ ನಡತ್ತೆಂಡ್. ಅರ್ಜುನ ಉರಗ ಬಾಣೊನ್ ರಟ್ಟಾವನಗ, ಭೀಷ್ಮೆರ್ನು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರ! ಆರೆನ ಆಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರೊಗು ಅರ್ಜುನನ ವರುಣಾಸ್ತ್ರ! ಅಂಚಿನೇ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರೊಗು ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ! ತಿಮಿರಾಸ್ತ್ರೊಗು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ್ರ!

ಇರುವೆರ್ನಲಾ ಒಂಚೇ ನಿಟ್ವೆದ, ಒಂಚೇ ಮಟ್ಟೊದ ಚಾತುರ್ಮೆ! ಅಸ್ತ್ರೊಗು ಸರಿ ಪೋಪಿನ ಪ್ರತ್ಯಾಸ್ತ್ರ! ಒಂಚಿ ಬಿರು ತುಂಡಾದ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಕೈಯಿಕ್ ನನೊಂಚಿ ಬಿರು ಬತ್ತೆಂಡ್. ಅವ್ಲಾ ತುಂಡಾದ್, ಮೂಜನೆದೆನ್ ಪತ್ತಿಯೆರ್. ಅರ್ಜುನ ಧನುಸ್ಸುಲೆನ್ ಕತ್ತೆರೊಂದೇ ಪೋಯೆ. ಇಂಚ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಧನುಸ್ಸುಲೆನ್ ಕಳೇವೊಂದಿಪ್ಪುನಗ ಆರೆನ ಕೋಪ ಉರೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್! ಆರ್ ಶಕ್ತಿ ಅಸ್ತ್ರೊನ್ ರಟ್ಟಾಂಡ ಅರ್ಜುನ ಅವ್ವೆನ್ ತಡೆತ್ತ್‌ದ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತದೇ ಬುಡ್ಡೆ. ಅಂಚಿನೇ ಅರ್ಜುನನ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ತುಂಡರಿತ್ತೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್. ಪಗರಿನ್ ಬಿರುಕು ಗೋಡ್ಯನೆಡ್ ದುಂಬೇ ಕತ್ತೆರ್ ಪಾಡುನ ಬಿರಾದಿಗೇ ಇರುವೆರ್ಲಾ ಮೆರೆಯೆರ್!

ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಉರಿಬೀರೊದ ರಣರೀತಿನ್ ತೂಯಿನ ಕೌರವ ಆರೆಗ್ ಬೆರಿಬಲ ಆದ್, ದುಶ್ಯಾಸನ, ಭೂರಿಶ್ರವ, ಜಯದ್ರಥ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಲೆನೇ ಕಡಪುಡುವೆ. ಆಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಬತ್ತೆರ್ ಉಂತಿಯೆರ್.

ಉಂದೆನ್ ತೂದು, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವ ದಂಡ್‌ಗ್ ಸಮಬಲ ಆಪಿಲೆಕ, ಪಾಂಚಾಲ, ಮತ್ಸ್ಯ ಸೇನೆನ್, ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನು, ಸಾತ್ಯಕಿ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ಮೊಕಲೊಟ್ಟುಗೇ ಶಿಖಂಡಿಲಾ ಪಿದಾಡ್ಡೆ! ಪಗರಿಲೆನ್ ಬಿರೆಲ್ದ ತಿರಗ್ವೊಂದು ಗರ್ಜನೆದ ಅಬ್ಬರೊಡು ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಶಿಖಂಡಿ ಸೀದಾ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಕಯ್ಲೇ ಪೋದು ಎದುರುಡೇ ಉಂತಿಯೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ಬಾರೀ ಗತ್‌ಗದರ್‌ಡೇ ಬತ್ತಿನ ಶಿಖಂಡಿನ್ ಅರ್ಜುನ ತೂಯೆ. ಆಯನ್ ಗೌರವೊಡು ಎದೊಂದು, ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಡ್ ಪುಗಾರೊಂದು ತನ ಕಯ್ಲೆಗೇ ಲೆಪ್ಪುವೆ! ಭೀಷ್ಮೆರೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಲುಲ. ಪೋಡ್ಯೆರೆ ಬಲ್ಲಿ, ತಾನ್ ಜತೆಟ್ ಉಂತುವೆ ಪಣ್ಡ್ ಉಮೇದ್ ಪುಟ್ಟಾವೆ! ತಾನೇ ಸುರೂಕು ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಮಿತ್ತ ಪಗರಿ ರಟ್ಟಾಯೆ! ಬೊಕ್ಕ ಶಿಖಂಡಿಲಾ ಅಂಚಿನೇ ಮಲ್ತೆ.

ಭೀಷ್ಮರ್ ತೂಪೆರ್. ತನ ದುಂಬುಡು ತೋಜಿ ಬರಿನಿ ಶಿಖಂಡಿ! ಶಿಖಂಡಿಲಾ ತನ ಮಿತ್ತ್ ಬಾಣ ರಟ್ಟಾವೆರೆ ಸಜ್ಜಾದುಲ್ಲೆ! ಭೀಷ್ಮೆರೆಗ್ ದಾದ ಮಾತ ಎಣ್ಣೆಂಡ್! ಆಯಿಪೋಯಿನೆನ್ ಮನಸ್ ಕಾಯಿಕಡೆಂಡ್.. ಪಗೆನ ಪಗರಿಗ್ ಪ್ರತಿ ಪಗರಿದ ಚಲ ತೆಕ್ಕಂಡ್. ಪಗರಿ ದೆಪ್ಪೆರೆಗೇ ಮನಸ್ ಕೇಣೊಂದಿಜ್ಜಿ.

“ಅಯ್ಯೋ! ಶಿವಶಿವಾ! ಈ ನಪುಂಸಕನೊಟ್ಟುಗು ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಆಯೆನೇ ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಯುದ್ಧಗು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತ? ಆಯನ್ ದೂರ ದೀಲೆ” ಇಂಚಾಂದ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲೊಂದೇ ಭೀಷ್ಮರ್ ತನ ಧನುಸ್ಸುನು ತಿರ್ತ್ ದೀಪೆರ್! ಆರೆಗ್ ಅಪಗನೇ ವೈರಾಗ್ಯ ಸುರು ಆಂಡ್.

ಅಂಚಿಡ್ ಅರ್ಜುನ ಇಡೆಬುಡಂದೆ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಮಿತ್ತ್ ಅಸ್ತ್ರ ಸೆಡ್ಕೊಂದೇ ಉಲ್ಲೆ. ಭೀಷ್ಮರ್ ಅಪ್ಪೆಕ್ ಮೆಯಿ ಬಡ್ಕೊಂದೇ ತನ ಕಡತ ಶಲ್ಯ, ದ್ರೋಣ, ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೊಕ್ಷೆನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ತೂಲೆ, ಉಂದು ಒವ್ವಲಾ ಶಿಖಂಡಿನ ಪಗರಿಲತ್ತ. ಉಂದು ಮಾತ ಅರ್ಜುನನ ಪಗರಿಲೆ! ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನ ತ್ರಿಶೂಲೊದ ಗಾಯೊಡ್ಕುಲಾ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಗಾಯೊಲು ಆತ್ಂಡ್! ನನ ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಯಾನ್ ಈ ಬೇನೆನ್ ಸಯಿಸೊನಯೆ. ದೇವೇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧೊದ ಪೆಟ್ಟೆಲೆನ್, ಯಮದಂಡೊದ ಪೆಟ್ಟೆಲೆನ್ ಸಯಿಸುನ ಸಾಮರ್ಥಿಗದ ಯೆಂಕ್ ಈ ಪಾರ್ಥನ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆನ ಮುನೆ ನಾಟ್‌ದಿನ ಬೇನೆನ್ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವೊಂದಿಜ್ಜಿ.

ಅರ್ಜುನನ ಈ ಪೆಟ್ಟೆದ ಬೇನೆನ್ ಯೆಂಚ ಪಣೊಂಬಿನಿ? ಯಾನ್ ವಿಷ್ಣುನ ಕೌಮೋದಕೀ ಗದತ ಪೆಟ್ಟೆನ್ ಸೊಲಬೊಡು ಸಯಿಸೊನುವೆ. ಕುಲ ಪರ್ವತೊಲು ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರುಂಡಲಾ ಅಪ್ಪೆನ್ ಯೆನ ಉಗುರ್ದ ಕೊಡಿಟೇ ತಡೆಪುವೆ. ಆದಿ ವರಾಹಮೂರ್ತಿಯೇ ಬತ್ತದ್ ದಾಡೆನ್ ನುರುಂಡಲಾ ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಕುಜಿ. ಆ ನರಸಿಂಹನೇ ಬತ್ತದ್ ಉಗುರುಡು ಯೆನ ತಿಗಲೆನ್ ಬಗ್ಗಂಡಲಾ ಯಾನ್ ಗೆಣ್ಣುಜಿ.

ಆಂಡ ಈ ಅರ್ಜುನನ ಪಗರಿಪೆಟ್ಟೆನ್ ಎಣ್ಣೆಂಡನೇ ಪೋಡಿಗೇ ಆಪುಂಡು! ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊಲೆಗ್ ಯೆನ ಮೆಯಿತ ನೆತ್ತೆರ್ ಯಾವುಜಿ! ಅವು ಉಳಾಯಿ ಪೊಗ್ಗುದು ಯೆನ ಕರ್ಲನೇ ಕುಯಿಂತೊಂದುಲ್ಲ! ಯೆನ ಪರ್ದೆಡ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಬೆರಿಡ್ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲ. ಚೀರೊಲಿದ ಬೆರಿಡ್ ಪುಟ್ಟುನ ಚೀರೊಲಿದ ಕಿನ್ನಿದಲೆಕ ಅವು ತೋಜಿ ಬರಿನಿನ್ ತೂಲೆ! ಉಂದು ಒಂಜೊಂಜಿಲಾ ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊಲೇ, ಶಿಖಂಡಿನವತ್ತ. ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಯಾನ್ ನನ ಯುದ್ಧ ಉಂತಾವುನ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಬಯ್ಯೆ.”

ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ತೂಯೆರ್. ಅರೆನ ಇಡೀ ಮೆಯಿಟ್ ಪಗರಿಲೆ ದಿಂಜಿದ್ ಪೋದಿತ್ತಂಡ್. ರಟ್ಟೆ ತುಡೆ ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ನಾಟೊಂದಿನ ಪಗರಿಲೆ! ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಸಗ್ತಿ ಕಮ್ಮಿ ಆವೊಂದು ಪೋಯಿನೆಕ್ ಆ ಪಗರಿದ ರಾಸಿದ ಮಿತ್ತೇ ಭೀಷ್ಮರ್ ಜೆತ್ತೆರ್.

ಸಾರಥಿಗ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ತೂದು ದುಕ್ಕ ತಮೆಲ್‌ಂಡ್!

“ಅಯ್ಯೋ! ‘ವೀರಭಟರುದ್ರೆ’ ಭೀಷ್ಮರ್ ನಿಲೊಕು ಬೂರೈರೇ! ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವನ ಸಂಪೊತ್ತೇ ಲೂಟಿ ಆಂಡತ್ತ? ಪಗೆನಾಕ್ಲೆಗ್ ಗೇಲ್ ಆಂಡತ್ತ? ಅಯ್ಯೋ! ವಿಧಿ ಮುನೀಂಡ ಯೇರೆನ್ನಾ ಒರಿಪುಜಿ! ಶಿವಶಿವಾ” ಪಣೊಂದು ಒಂಜೇಲೆಕ ಬುಲ್ಲುವೆ!

ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಇತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ನ ಅಂದಿಗೆರ್, ಹಡಪಿಗರ್, ಸೀಗುರಿದಾಕುಲು, ಸತ್ತಿಗಿದಾಕುಲು, ಆಯುಧ ಬದಗಾವುನಾಕುಲು ಮಾತೆರಲ್ಲಾ ದುಕ್ಕ ಬುಡಿಯೆರ್. ತಂಕ್ಷೆನ್ ಸಾಂಕ್‌ದಿನ, ಗುರು ಆದಿತ್ತಿನ ಈ ಹೆರಿಯೆರೆಗ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅನ್ನೆಯ ಮಲ್ಲಿನೆನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು. “ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಸುಡ್ಕು ಬುಡೊಡು” ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಪೋಡಿಗನೆ! ನೋಟೊಲಾ ದುಕ್ಕೊದನೆ! ಕೌರವ ಸೇನೆ ಬಲ್ತ ಪೋಂಡು. ಕೌರವ ಕಡೆತ ರಾಜೆರಾ ಬಯಬೀತಿಡ್ ಮುಡಕಟಿಯೆರ್!

ಅಂಚಿಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಸಂತೋಸು! ಯುದ್ಧೊದ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ಗಮ್ಮತ್‌ಡ್ ಇತ್ತೆರ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಜೆತ್ತದಿನೆನ್ ತೂದು ಕೌರವಗ್ ಅಚ್ಚಿರನೇ ಎಚ್ಚಾಂಡ್! ದುಕ್ಕೊಲಾ ಉರುಂಟು. ತನ ತಿಗಲೆಗೇ ಬಾಣ ಕಂತಿಲೆಕದ ಬೇನೆಡೇ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಅವ್ವೊಂಜಿ ದುಕ್ಕದನೇ ನಿಲೆ! ಯೆತೆಸಿಂತೆದನೇ ಪೊರು!

“ನಮ್ಮ ಸಂಪೊತ್ತು ನಡುಟೇ ಜಾರ್ಡ್ ಪೋಂಡು. ಅಯ್ಯೋ! ನನ ದುಂಬುಗು ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಬಜೀ ಗೋಡೆದ ಮಿತ್ತ್ ನೇಲ್ವ ಪಾಡುನ ಚಿತ್ರಪಟತಂಚಿ ಆಪೆರತ್ತ? ಕುರು ವಂಶ ಅಂತಾರ ಆಪಿನ ಕಾಲ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ತೋಜುಂಡತ್ತಾ! ಶಿವಶಿವಾ?” ಇಂಚಿ ಎಣ್ಣೊಂದು ಬುಲ್ಪುನ ದುರ್ಯೋಧನನ ಸಂಕಡ ಆಯಗೇ ಗೊತ್ತು.

ದುಕ್ಕೊನೇ ಮಸೆಲೊಂದಿತ್ತಿನ ಆ ಜಾಗೆಡ್ ಆನೆ, ಕುದುರೆಲ್‌ಲಾ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾಯು! ಸಂಕಡೊಡು ಮೆಯಿ ಕುಡ್ಲೊಂಡ! ಸೈನಿಕೆರ್ ಕುಸ್ಕುದು ಕುಲ್ಲೊಂಡೆರ್. ಕೌರವನ ಕಡೆತ ಬಲೊನೇ ತಗ್ಗಿಲೆಕ, ಚಲಬಲೊತ ಉರಿಉಷ್ಣ ಚೌಲಿ ಆಯಿಲೆಕ ಮಾತೆರ್ದಲಾ ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ದೇ ಪೋಂಡು!

ಕೌರವೆಲಾ ಮೋನೆ ಕಂಗಾವೊಂದು ಬತ್ತದ್ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ ಪಾದೊಗು ಅಡ್ಡಬೂರೈ. ತಡೆಯೆರೆ ತೀರಂದೆ ದುಕ್ಕಿದುಕ್ಕಿದ್ ಬುಲೆ! ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಯಾಡ್ಲೆಲ ಬತ್ತದ್ ಉಂತಿಯೆರ್. ಕೌರವನ ಕಡೆತ ನಾಯಕೆರ್ ಅಕಲೆನ್ ಸೇರೊಂಡೆರ್. ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬತ್ತದ್ ಉಂತೊಂಡೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಭೀಷ್ಮೆರ್ದ ಮರ್ಗಿಲ್ ಪೋದು ಕೆನ್ನೆಗ್ ಕೈದೀದ್ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಆಯನ ಸಂಕಡೊನು ಪಣೈರೆಗೇ ತೀರಂದ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಯಾನ್ ಎಣ್ಣೊಂದಿನಿ ಯೆಂಚಿನ? ಮಲ್ತಿನಿ ಯೆಂಚಿನ? ಯೆನ ಪುಣ್ಯೊಗಾಯಿನ ಕೇಡನ್ ಯೆಂಚಿ ಪಣೊಂಬಿನಿ? ಪೂಜೈರಾಯಿನ ಭೀಷ್ಮೆರೇ, ಯೆನಡ್ ತಪ್ಪಾದ್ ಪೋಂಡು. ಧರ್ಮತತ್ವೊದ ಮೂಲ ಒವ್ವ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಯಂದೆ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಯಮನ ಹಂಗ್‌ಗ್ ಬೂರೈ!”

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಆಯನ ಸಂಕಡೊದ ನುಡಿ ಕೇಣೊಂಡೆರ್. ಮೆಲ್ಲೊಡು ಕಣ್ಣೆ ಜತ್ತೆರ್.

“ಮಗಾ! ದಾಯೆಗ್ ನಿಕ್ಕ ಸಂಕಡ ಆವೊಡು? ಲೋಕೊಡು ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಎಡ್ಡೆ ನಡಕೆದಾಯೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಕ್ಷತ್ರಿಯಗ್ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮೊಡು ನಡಪುನನೇ ಧರ್ಮ! ಅಂಚಾದ್ ನಿನಡ್ ಪಾತಕ ಆಶೆಜಿ. ನಿಕ್ಕ ಅಪವಾದ ಬರ್ಪುಜಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿಕ್ಕ ಎಡ್ಡೆ ಕರ್ಮೊಲೆಗ್ ಮಾತ ಕರುಣಾನಿಧಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಹೊಣೆ ಆದಿಪ್ಪುನಗ ದಾಯೆಗ್ ಪೋಡಿಗೇ?”

ಒಂತೆ ಪೊರು ಬೇನೆಡ್ ಪಾತೆರ್ದೆರ್. ಬೊಕ್ಕ, ಅರ್ಜುನನ್ ತೂವೊಂದು,

“ಮಗಾ, ಪಾರ್ಥಾ, ಈ ಪಗರಿ ಮಂಚಿ ಎಡ್ಡೆ ಉಂಡು. ಉಂದೆಕ್ ಆಪಿಲೆಕದ ಒಂಜಿ ತಲೆಂಬುನ್ಲಾ ಮಲ್ತ ಕೊರ್ದೆ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ತಲೆಂಬು ಮಲ್ತಕೊರೈ. ಅಯಿಟ್ ತರೆದೀದ್ ಜೆತ್ತಿನೆಟ್ ಒಂತೆ ಹಿತ ಆಂಡ್.

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಈ ಲೋಕೊದ ವ್ಯವಹಾರೊನು ಮಾತ ಮದತಿಲೆಕ ಜೆತ್ತದ್ ಬುಡಿಯೆರ್! ಅಂತರಂಗೊಡು

ಶ್ರೀಹರಿನ ರೂಪು ನಿಲಿ ಆಂಡ್. ಮೆಯಿಕ್ಕೆಯಿತ ಬೇನೆಡ್ ಮರ್ದ ಸಂಕಡ ಆಯಿಜಿ. ರಣಬೂಮಿಡ್ ಪಗರಿಮಂಚವುಡು ಆರ್ ಸಲಿತೊಡೇ ಜಿತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜಿಯೆರ್.

ಆಂಡ ದೇಹಧರ್ಮ ಉಪ್ಪುಂಡತ್ತ? ಪಗರಿ ಕಂತಿನೆಟಾದ್ ಮೆಯಿಡಿಲಾ ಗಾಯಗಡಿ! ಪಗರಿಲೆನ್ ಒಯ್ಯದೆತ್ತಿನಲ್ಲ ನೆತ್ತೆರ್ದ ಒಸರ್! ದೇಹೊದ ದಗೆಟ್ ಕಂಟೆಲ್ ಉಣ್ಣುದು ಪೋಂಡು! ಅಂಚ ದನಿಮನಿ ಮೆಲ್ಲ ಆಂಡ್! “ಜೋಕುಲೇ, ಪಾತೆರೈ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಬಾರೀ ಬಾಜೊಲು ಆವೊಂದುಂಡು” ಪಣ್ಣೆರ್.

ದುರ್ಯೋಧನೆ ಅಪಗನೇ ದೂತೆರೆಡ ಪಂಡ್ ಪಂಪು ನೀರ್ ಕಣಪಾವೆ. ಕಮ್ಮನೊದ ಪಾನಕೊನ್ನಾ ಕಣಪಾವೆ. ಅಂಚಿನೇ ಬಗೆಬಗೆತ ತಿಂಡಿತಿನಸ್ನಾ ಕಣಪಾವೆ. ಕೌರವನೇ ಗಿಂಡೆಡ್ ನೀರ್ ಪತೊಂದು ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಪರ್ಯವರೆ ಪೋಯೆ. ಆಂಡ ಆರ್ ಆ ನೀರ್ನ್ ಪರೈರೆ ಒಪ್ಪಿಜೆರ್. ಮೆಲ್ಲೊಡು ತೆಲ್ಲೊಂದೇ “ಕೌರವಾ, ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊದ ಗಾಯೊಡಾದ್ ಉಂಡಾತಿನ ಈ ಅಸರ್ನ್ ಈ ಕೊರ್ದಿನ ನೀರ್ ಅರಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ನೀರ್ ಯೆಂಕ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕೌರವಾ, ಪೊಡುಂಬೆರೆನ ಗುರು ಆದಿಪ್ಪುನ ಈ ಮುಲ್ಲುಡ್ ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣೆರ್. ಬೊಕ್ಕ, ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ತೂದು,

“ಅರ್ಜುನಾ. ಕಂಟೆಲ್ಲ ಪಸೆ ಆಜಿದ್ಂಡ್. ನಿನ ಚಾತುರೈಡ್ ಯೆಂಕ್ ಬೇಗೊಡೇ ನೀರ್ ಕೊರ್ದು ಅಸರ್ ಅರಪಾಲ” ಇಂಚ ಲೆತ್ತ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ತನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ನೀರ್ದ ಪಗರಿ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಆ ಪಗರಿನ್ ಬುಡ್ಡು, ಲೋಹ ಸತ್ತೊದ ಸುದ್ದ ಗಂಗಾ ಜಲೊನು ನಿಲೊತ ಗಾಂತ್ರೊಡ್ಡು ಮಿತ್ತ ರಟ್ಟಾದ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ ಅಂಗಾದಿನ ಬಾಯಿಗೇ ಬೂರುಲೆಕ ಮಲ್ಲುವೆ! ಭೀಷ್ಮರ್ ಬೋಡಾಯಿನಾತ್ ಪರ್ಡ್ ತನ ಬಾಜೆಲ್ ತಣಿತೊಂಡೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಸಲಿತೊಡು,

“ಯಾವು, ಯಾವು ಪಾರ್ಥಾ, ಯೆನ ಬಾಜೆಲ್ ಜತ್ತ್ ಪೋಂಡು. ಸಂತೋಸು ಮಿತಿ ಮೀರೊಂದುಂಡು”! ಪಂಡ್ ಪಂಡ್ ಅರ್ಜುನನ ಅಲಚನೆನ್, ಯುಗ್ತಿನ ಪುಗಾರ್ಡೆರ್. ಅರ್ಜುನನ್ ಪುಗಾರಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣುಗ ಕೌರವೆ ಚಿಂತೆಡ್ ಬೂರೈ.

ಅವ್ವೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಭೀಷ್ಮರ್,

“ಕೌರವೆಂದ್ರಾ, ಅರ್ಜುನನ ಸಗ್ಗಿದ ಪೊಲಬು ಆಂಡತ್ತ? ದ್ರೋಣೆ, ಕೃಪೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮೊಕುಲು ಉಂದೆನ್ ದುಂಬೇ ತೆರಿಯೊಂದೆರ್. ಇತ್ತೆ ಯೆನ್ನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣ. ಮಂದಮತಿ ಆವಡ. ಅಯಿಟ್ ನಿಕ್ಕೆ ಎಡ್ಡೆ ಆಪುಜಿ. ಈ ನನ ನಿನ ಉರುಂಟಿ ಬುದ್ಡಿ ಬುಡ್ಡು ಮಲ್ಲ ಮನಸ್‌ದಾಯೆ ಆವೊಡು. ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಲುಲ. ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕೆಲವೆರ್ ಈತ್ತೇಟನೇ ಸೈತ್ ಪೋತೆರ್. ನಿನ ಕಡೆಟ್ ಸೇರೊಂದು ಪೊರುಂಬಿನ ಯೇತೋ ರಾಜೆರ್ ಪೆರಣ ಬುಡ್ಡರ್. ಒರಿದಿನಕುಲು ಅರ್ಜುನೆ ಪಂಡ ಪೋಡಿಡ್ ನಡ್ಗುವೆರ್. ಬೋಡಾಂಡ ದ್ರೋಣನಕ್ತೆನ್ ಕೇಣ್ಣ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಈ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಇತ್ತೊಂದು ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣೊಡಾ?”

“ಪಣ್ಣೆ”

“ನನ ನಿಕಲ್ ನಡುಟು ಕಾಳಗ ಬೊಡ್ಡಿ. ರಾಜಿ ಮೆಲ್ಲೊಂದು ಸುಕೊಟು ಬದ್ಕಲೆ”

ದುರ್ಯೋಧನೆ ತಿಗಲೆ ಮರತ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಕೌರವೆಂದ್ರಾ, ಯೆನ ಪಾತೆರ ನಿಕ್ಕೆ ಕಯ್ಕೆಕಸ ಆದ್ ತೋಜಿದ್ ಬರು. ಆಂಡ ಉಂದು ಬಾಕಿದಕ್ತೆಗ್

ಇಸ್ವದನೇ! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಅಲಚನೆ ದಾದಂದ್ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪಡ. ಆಕುಲು ಯೆನ ಪಾತೆರ ಮೀರ್ಡ್ ನಡಪುಜೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ಕೌರವಾ ಸಾರಿದ್ ಪಣ್ಣೆ, ಕದನ ಪಂಡ ಕಸ್ವನಸ್ವ, ದುಕ್ಕ ದುರಿತೊನೆ! ಅಂಚಾದ್ ಕದನ ದುಂಬರಿಪುನ ಮೂರ್ಕ ಬುದ್ಧಿ ಬೊಡ್ಡಿ, ಕೌರವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿಕುಲು ರಾಜ್ಯೊನು ಪಾಲ್ ಪಟೊಂದು, ಅರಿಪಿರಿಡ್ ಬದ್ಕನನೇ ನಿಕುಲು ಯೆಂಕ್ ಮಲ್ಪುನ ಮಲ್ಲ ಉಪಕಾರ! ಪೊರ್ಲೊಡು ಬುಳೇದ್ ಬಯ್ಯಿನ ಕುರುಕುಲ ಪಣ್ಣಿನ ತೋಟೊಗು ತೂ ಪಾಡಡ, ಕೌರವಾ.”

ಈಶಾಂಡಲಾ ಕೌರವನ ಮನಸ್ ಬದಲಾಪುಜಿ.

“ಹೆರಿಯೆರೇ, ನಿಕುಲು ಪಟೊಂದುಪ್ಪುನ ಪಾತೆರ ಯೆಂಕ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಛಲದಂಕಮಲ್ಲೆ! ಉಂದುವೇ ಈತ್ನೇಟದ ಯೆನ ಕೀರ್ತಿ! ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಒರಿಪಾವೊಂಬಿನ ಆಸೆ ಉಂಡು. ಲೋಕೊಡು ಪುದಾರ್ ಪಡಪಿನ ಆಸೆಲಾ ಉಂಡು. ಉಂದುವೇ ಯೆನ ರೀತಿನೀತಿ. ಉಂದೆನೇ ಯಾನ್ ದುಂಬರಿಪುನಾಯೆ. ಉಂದೆಕ್ ತತ್ತ್ವದ್ ನಡತೆಡ ಯಾನ್ ಇರೆನ ಪುಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ತ್.

ಅಜ್ಜೆರೇ, ರಾಜಿದ ಪಾತೆರೊನು ಈರ್ ಸುರೂಟೆ ಪಣ್ಣಿತ್ತರ್. ಅವೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣಲಾ ಪಣ್ಣಿತ್ತೆ. ರುಸಿಕುಲುಲ ಉಂದೆನೇ ಪಣ್ಣೆರ್. ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಲಾ ಪಣ್ಣೆರ್. ವಿದುರಲಾ ಅಪಗಪಗ ಪಟೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಉಂದೆನೇ! ಮಾತೆರ್ನಲಾ ಆಸೆ ಉಂದುವೇ! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ ಒರಿಯಗ್ ಮಾತ್ರ ಯುದ್ಧೋಡೆ ಮನಸ್! ಉಂದು ಇನಿಕೋಡೆದ ಆಸೆ ಅತ್ತ್. ಸುರೂಡ್ಡಿಂಚಲಾ ಯಾನ್ ಉಂದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನ್ ಪಟೊಂದಿತ್ತೆ!

ಅಜ್ಜೆರೇ, ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನಿ ಒಂಜೇ ಪಾತೆರ! ಉಂದೆತ ದುಂಬುಪಿರವುದೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಂಡ್ ಪೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ರಾಜಿ ಮಲ್ತೊನೆರೆ ಆಪುಜಿ. ಈರಾ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತ್ ಪಣ್ಣೆ. ಇನಿ ಈರೆಗ್ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬರೈರೆ ಯಾನೇ ಕಾರಣ ಅತ್ತಾ? ಈರೆನ್ ಇಂಚ ಆಪೊತ್ತುಡು ಪಾಡ್ಡ್ ಆಯಿನೆಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಇತ್ತೆ ರಾಜಿ ಮಲ್ತೊನಡ? ಯೆನ ಜೂವ ಒರೊನೊಡ? ಈರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರೆನೇ ಬಲ್ಲಿ.

ಅಜ್ಜೆರೇ, ಯೆಂಕ್ ದಿಂಜ ಕಾಲ ಬದ್ಕನ ಬಯಕೆ ಇಜ್ಜಿ. ನರಮಾನಿನ ಬದ್ಕ ಯೇತ್ ಕಾಲದವು ಪಣ್ಣಿನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಯೇರೆಡಲ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಸಂಪೊತ್ತುಲಾ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಯಾನೇ ಮೃತ್ಯು ಪಣ್ಣಿ ಬಿರುದು ಯೆಂಕ್ ಬಯ್ಡೆಂಡ್. ಆ ಬಿರುದುನು ಯಾನ್ ಯೇಪೊಲಾ ಬುಡ್ಡು ಕೊರಯೆ!”

ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಈತ್ನೇಟ ಕೇಣೊಂದು, ತೂವೊಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುದಿತ್ತಿನ ಭೀಮೆ ಇತ್ತೆ ಒರಾನೆ ಕೌರವನ ಮಿತ್ತ್ ರೌಸು ತೋಜಾವೆ!

“ಏಯ್! ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಭೀಷ್ಮರೆನ ಪಾತೆರೊನು ಒಪ್ಪೊನ್ನ, ಬುಡ್ಡ, ರಾಜಿ ಮಲ್ತೊನ್ನ, ಜೂವ ಒರೊಂಬಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುಲ. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಮಾತ್ರ ಒಯಿಕ್ಲಾ ಒಪ್ಪುಜಿ. ನಿನ ಮೆಯಿತ ಎಲುತ ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿನ ಮುಯಿತ್‌ದೇ ಬುಡ್ಡೆ! ನಿನ ಮೆಗ್ಗನ ನೆತ್ತೆರ್ನ ಪರ್ದೇ ಬುಡ್ಡೆ! ಉಂದು ಭೀಮನ ಕಂಡಿತ ನುಡಿ. ಉಂದೆನ್ ಮದಪಡ!”

ಭೀಮೆ ನಡುಟು ಬಾಯಿ ಪಾಡ್ಡ್ ವಾತಾವರಣೊನು ಕಲಕಂಬುಲ ಮಲ್ತಿನವು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸರಿ ತೋಜುಜಿ. ಆಯೆ ಅಮಸರೊಡು ಭೀಮಗ್ ನೆರೆ.

“ಭೀಮಾ, ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುಲ. ನಂಕ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಇತ್ತೆ ಅಜ್ಜೆರ್ನ ನುಡಿಯೇ ಮುಕ್ಯ. ಆರ್ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪುನನೇ ಮುಕ್ಯ. ಈ ನಿನ ಒರಟು ನುಡಿಟ್, ಕುರಿ ಮಂದೆಡ್ಡ್ ದೂರ ಆಪಿನ ಒಂಟಿ ಕುರಿ ಆವಡ.”

ತನ ಪರಯೆನೇ ಮಾತೆರ್ಮ ಎದುರುಡು ಇಂಚ ಪಂಡಿನವು ಭೀಮಗ್ ಇಸ್ಸ ಆವಂದೆ, ಪರಯನ್ ಒರ ಕಣ್ಣ್ ಬುಳಾದ್ ತೂಪೆ. ಆಂಡ ಪರಯಗ್ ದಾಲ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಅಂಚ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಆ ಜಾಗೆಡ್ ದೂರ ಪೋಪೆ.

ಕೃಷ್ಣಗ್ಲಾ ಈ ಬಗೆತ ಪಾತೆರಕತೆ ಬೊಡ್ಡಾದ್ ಅವ್ವೆನ್ ಉಂತಾವುನ ಮನಸ್ ಆಂಡ್.

“ಯಾವು. ಬುಡ್ಲೆ. ಭೀಮೆ ಎಲ್ಯ ಜೋಕ್ಲೆಲೆಕ ಪಾತೆರುವೆ! ಈ ಭೂಪೆ ಕೌರವೆ ಮೂರ್ಕೆರೆಗ್ ಗುರು ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ನಡತೊನುವೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಅಕುಲು ನಮ್ಮ ಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರಡ್. ಸೈಯಡ್. ಅತ್ತಾಂಡ ಬದ್ಕಡ್! ಅಕಲ್ ಇಸ್ಪದಂಚ ಮಲ್ಪಡ್. ಬೀಷ್ಮೆರೇ ಈರ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣ್ಣರ್. ಸರಿಯಾಯಿನನೇ ಪಣ್ಣರ್. ಆತ್ ಯಾವು!”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಅಕೇರಿಗ್,

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಕೃಷ್ಣ ಪಣ್ಣಿನವುಲಾ ಸರಿಯಾದೇ ಉಂಡು. ನನ ಯಾವು. ಇತ್ತೆ ಮಾತೆರ್ಮ ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಪಾರ್ಥಾ ಈಲಾ ಪೋಲ. ಎಲ್ಲಿ ನಿಕ್ಷೆಗ್, ಯೆಂಕುಲು, ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತುದ ಆಸೆಡ್ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದನ ದಾನ್ನೆ? ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ಮಾನ ಬರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ ಅತ್ತ? ಆಯಿನೆಡ್ವಾವರ ಯಾನ್ ರಾಜಿದ ಪ್ರಯತ್ನೊನು ಅಕೇರಿ ಮುಟ್ಟೊಲಾ ಮಲ್ತದೆ! ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಗೇಲ್ ಆವಡ್. ಪೋಲೆ” ಪಣ್ಣರ್.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಮ ಪಿರಪೋಪೆರ್. ಭೀಷ್ಮರ್ ಮಾಧವನ್ ಮಾತ್ರ ಉಂತಾವೊಂದು, ಆಯನ ಶ್ರೀಪಾದೊಲೆನ್ ತರೊಂದು, ಆ ದೇವ ಮೂರ್ತಿನ್ ಪೂಜೊಂದು ಕಣ್ಣ್ ದಿಂಜಾವೊಂಬಿಲೆಕ ತೂಪೆರ್! ತೂವೊಂದು ಪರಮ ಆನಂದೊನು ಅನ್ವೇಸಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ಕಡಪುಡುವೆರ್.

ಅಕೇರಿಡ್ ಸುಯೋಧನನ್ನಾ ಕಡಪುಡ್ಲೆ ಕೊರೈರ್.

ಬಯ್ಯದನ ಆಂಡ್. ಸೂರ್ಯ ಪಡ್ಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕದ ಪರ್ವತ ಕಂಬೊಡು ಅರ್ದನ ತುಡರ್‌ದಂಚ ಮೆರೆಪೆ! ಕಡಕಾಲೊಡು ತುಡರ್ ಅರ್ದಾವುನ ಕ್ರಮ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅಯಿಕಾದೇ ಸೂರ್ಯ ಭೀಷ್ಮೆರ್ಮ ಕಡೇತ ಕಾಲೊಡು ತಾನೇ ತುಡರ್‌ದಂಚ ಬೆಳಗ್‌ದ ಮೆರೆವೊಂದು ನಿದಾನೊಡು ಕಂತಿಯೆ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿನ ಕಳೇವೊಂಡಿನ ಕೌರವೆರ್ ಬಾರೀ ಸಂಕಡೊಡೇ ಪಾಳಯೊಗು ಪೋಯೆರ್.

ಪಾಂಡವೆರ್ಮ ಆತೇ. ಬಾರೀ ಬೇಜಾರ್‌ಡೇ ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಬುಡ್ಲೆ ಪಿದಾಡ್ಲೆರ್.

ಭೀಷ್ಮರ್ ಬೇನೆಡ್ ಪಗರಿದಟ್ಟಿಡ್ ಜೆಪ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ತಿನ ದುಕ್ಕ, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಗೆಂದಿನ ಸಂತೋಸುನು ದೂರ ಮಲ್ತಂಡ್!

ಅಂಚ ಅಕುಲು ವೀರನಾರಾಯಣನ್ ನಿನೆತೊಂದೇ ಇರ್ಲೆ ಪುಲ್ಯ ಮಲ್ತೆರ್.

* * *

ದ್ರೋಣಪುರಾಣ

ಸೇನಾನಿ ದ್ರೋಣೆರ್

ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಶಸ್ತ್ರ ಸನ್ಯಾಸ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ರಣಕಣೊಟು ಒರೊಂಡಿನೆನ್ ಸಂಜಯೆ ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ. ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರಾಜ್ ಉಂದು ದುಕ್ಕೊದ ದಿನೊಕುಲೆ! ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರುನ ಸುದ್ದಿಲ್ ಒಂಜೆಡ್ಲೊಂಜಿ ಬೀಕರೊನೆ! ಹಟಮಾರಿ ಕೌರವೆ ಅಂಸಾಣೆಡ್ ಮೆರೆಯನೆತ ಫಲ ಉಂದುವೇ!

“ಮಾರಾಜಾ, ಪಣ್ಯೆರೆ ದಾದ ಉಂಡು? ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಇತ್ತೆ ನೆತ್ತೆರ್ ಕೆಂಪುದ ಪಗರಿಮಂಚೊಡು ಚೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಅರೆನವು ಲಕ್ಕರೆಗಾವಂದಿನ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ಇಂಚಿಡ್ ನಮ ನಾಶೊದ ನಡೆ ಸಾಗೊಂದೇ ಉಂಡು. ಅಯ್ತು ಅಬ್ಬರೊದ ಸಾರೊನು ಪನೀತ್ ಪಣ್ಡೆ ಬುಡ್ಡೆ. ನಿನ ಮಗನ ಅದೃಷ್ಟ ಎಡ್ಡೆ ಇಜ್ಜಿ! ಆಯೆ ಕಾರ್‌ದೀಪಿನಲ್ಪ ಕಡಲ್ ಬಚ್ಚಿದ್ ಪೋಪಿನಂಚಿನ, ನಿಲ ಉರಿಲಕ್ಕುನಂಚಿನ, ದುರದೃಷ್ಟ ಅಯನವು! ಆಯೆಗಿತ್ತೆ ಈ ಅಕ್ಕಸೊದ ಅಡಿಟ್ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲೆರೆಗ್ಗ ಇಡೆ ಇಜ್ಜಾತ್‌ಂಡ್. ನಿನ್ನಕ್ಕೆನ್ ಮತ್ತು ನೆಚ್ಚೊಂದೊಲು! ದ್ರೋಣೆರ್ ಪೊಕ್ಕಡೆದಾರ? ಬಾರಿ ಬಿಗುತಾರ್! ಐನ್ ದಿನೊಲ ಒಂಜೇಲೆಕ ಪೊರುಂಬುದು ಬೀರೊದೆಚ್ಚಿದ ಪಗೆಪಡೆನ್ ಮುಗಿತೆರ್. ಆಂಡ ದಾನೆ? ಅಕೇರಿಗ್ ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಯುದ್ಧರುದ್ರೆಲ ಮಿತ್ತ ಲೋಕೊಗು ಸಂದಿಯೆರ್!

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಉಂದು ಕೇಣ್ಯೆರಾವಂದಿನ ಸುದ್ದಿ. ಸಂಕಡೊಡು ನರೆಲೈ!

“ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಅರ್ಜುನನ ಬಾನೊದ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ನುರಿದ್ ರಣಕಣೊಡ್ಲು ದೂರ ಒರಿಯೆರ್‌ಂದ್ ಕೇಂಡಿನ ಬೆರಿಕೇ ದ್ರೋಣೆರ್ ಕಾಯ ಬುಡ್ಡಿನೆನ್ ಕೇಣೊಡಾಂಡತ್ತೆ? ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ವಿಧಿಯೇ” ಪಣೊಂದು, ಗಲ್ಲೊಗು ಅಂಗೈ ದೀವೊಂದು ಕುಲ್ಲುವೆ! ದುಕ್ಕೊದ ಒಸಯೊಡು ಮೆಯಿ ಮದತ್ತಿನಯನ್ ಸಂಜಯೆ ದಂಬಡಿತೆ.

“ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಇತ್ತೆ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ಈ ದುಕ್ಕ ಅಯಿತಾತೆಗೇ ಬಯ್ದಿನತ್ತೆ. ನಮನೇ ಬರ್ರಾವೊಂದಿನವು! ಮಲ್ತಿನೆನ್ ತಿನೊಡಾಪುಂಡು. ಅಕಲ್ ಅಡವು ದೀಡ್, ಮಗೆ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಮಂಡೆ ಆಡಾದ್ ದುರಂತೊನು ಈಯೆ ಲೆತ್ತೊಂದ! ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಜ್ಜಂದೆ ಬುಳೆತಿನ ನಿನ ಮಗೆ ಕಲ್ತೊಂದಿನೇ ಕುಹಕ ಕಚ್ಚೊಲೆನ್! ಬೀರೊಡು, ಬುದ್ಧಿಡ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಪಾಂಡೆವೆರೆಡ ಮಚ್ಚರೊಡು ಪಗೆ ಪತ್ತಂದೆ, ಒಪ್ಪತಪ್ಪೊಡಿತ್ತುದೆಡ ಈ ಸುದ್ದಿಲೆನ್ ಕೇಣ್ಯೆರಿತ್ತಂಡ?

ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿಲ ಪಣೊಡಾಪುಂಡು. ದುಸ್ತೆರ್, ದೂರು ದುರ್ಜನದಕುಲು, ಅಜಕೆದಕುಲು, ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ ನಿನ ಮಂತ್ರಿಲಾದ್, ಅಧಿಕಾರಿಲಾದ್ ಮೆರೆಯೆರ್! ಹಿತವಂತೆರೆನ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತ್ ದೂರ ದೀಪಿನನೇ ನಿಕಲ್ನ ಅಬ್ಬೇಸ ಆದಿತ್ತಂಡ್! ಅಂಚಾದೇ ಈ ಯುದ್ಧ! ಇಂಚಿನ ದುರಂತ ಸುದ್ದಿಲ್! ಪಗೆನಕುಲು ನಿನ್ನಕ್ಕೆನ್ ಮುತ್ತಾವುನ ಪೊರುಡು ಕಾತೊನುನಕುಲೇರುಲ್ಲೆರ್? ಎಡ್ಡೆ ಕಾಲ ಕರಿದಾಂಡ್. ನನ ದುರಿತದುರಂತೊಲೇ ದಿಗ್ಗಣ ಪಾಡುನ ಕಾಲ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮುರೆಡೊಂದುಪ್ಪಡ.”

“ಸಂಜಯಾ, ಮನಸ್‌ಡ್ ತಿಮಿತ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಮಗನ ಮಿತ್ತಲ ಮೋಕೆ ಇಜ್ಜಿ. ಉರಿಜಾಲೆದ ಗಾಯೊಗು ಸಾಸೆಮಿದ ಲೇಪ ಪಾಡೊಡ್ಡಿ. ನಿಕ್ಕಲ ದಯೆ ಇಜ್ಜಿ. ವಾಸುದೇವನ ಆಸರೆಡಾದ್ ಪಗೆನಕುಲು ನಂಕ್ ಬಗ್ಗುಚೆರ್‌ಂದ್ ಯಾನ್ ಯೇತ್ ಸರ್ತಿ ಯೆನ ಮಗಕ್ ಪಣ್ಣೆ? ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊನ್ಲ ಪಣ್ಣೆ

ಯೇತ್ ಸರ್ತಿ ರಂದ್‌ದೆ!? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪಗೆ ಬೊಡ್ಡಿ. ಅವು ದೈವೊಡ ಪಗೆ ಕಟೊಂಡಿನಂಚ ಪಣ್ಡ ಪಣ್ಣಾಚೆನ? ಬಂದುಲೆಡ ಪಗೆ ಕಟೊಂಡಡ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಂದ್‌ಂದ್ ಮಗಕ್ ಪಣ್ಣೆನೇ ಈಲಾ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಸಂಜಯಾ ಪೋವಡ್! ಇತ್ತೆ ಆ ಪಾತೆರ ಮಾತ ದಾಯೆಗ್? ಪಾಪ ಪುಣ್ಯೊದ ಇಚಾರೊಡು ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ನಮ ವಜ್ರಕೋಟೆಡ್ ಕಂಡಿ ಬುಡ್ಡಾಯಿನಿ ಯೇರ್? ದ್ರೋಣನ ಸಾವುದ ಸಂಗತಿಲ್ ಯೆಂಚಿನ? ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಪಣ್ಣೆ..”

ಸಂಜಯೆ ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಪೋಪೆ.

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಪಗರಿಮಂಚೊಡು ಚಿತ್ತದಿನ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಪಾತೆರ್ದಯಿನ ಕೌರವೆರ್, ಅಂಚೆನೇ ಪಾಂಡೆವೆರ್ ತಂಕ್ಷೆನ ಪಾಳೆಯೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್! ಕೌರವೆ, ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆಡ ತನ ಕಬಟ ಗೊಬ್ಬು ನಡಪುಜಿಣ್ಣಿನ ಬೇಜಾರ್‌ಡೇ, ಯುದ್ಧ ಗೆಂದೆರಾಪುಜಿಣ್ಣಿನ ಅಳ್ಳಡೇ, ಸಭೆ ಕೂಡಾಯೆ. ಕರ್ಣ ಸಭೆಕ್ ಬಯ್ಲೆ. ಅಂಚೆನೇ ಬರೊಡಾಯಿನ ಮುಕ್ಯೆರ್ ಮಾತಾ ಬತ್ತಿತ್ತೆರ್! ಕೌರವೆ ಕರ್ಣನ್ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆತ್ತೆದ್ ಇಂಚ ಪಂಡೆ!

“ಕರ್ಣಾ, ಕುರುಕುಲೊತ ಬಲಾಡಿಗಾ ಇಂಚಿ ಬಲ್ಲ, ಕುಲ್ಲುಲ!”

ತನ ದೊರೆನ ದುಕ್ಕೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಕರ್ಣನವು.

“ಕೌರವಾ, ಗಾಂಗೇಯೆ ತನ ರಣಬೀರೊನು ಉಂತಾಯಿನೆಕ್ ದುಕ್ಕಿವನ? ದಾಯೆಗ್? ಬಂಗಾರ್ ರಾಸಿಡ್ ಒಂಜಿ ಪಣವು ಪೋಂಡ ರಾಸಿ ಪೊಲ್ಪುಂಡ? ನಮ ಕಡೆಟ್ ರಣಕಣ ಪೊಡಿ ರಚ್ಚಾವುನಂಚಿನ ರಾಜೆರ್, ಜಗಜಟ್ಟಿಲ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಾತ್ ಉಲ್ಲೆರ್! ಅಕುಲು ಪಗೆನಕಲ್ ಮುಕುಟೊಲೆನ್ ಮಣ್ಣಾಪಾಲ್ ಮಲ್ಪುನ ತರಾತುರಿದೇ ಉಲ್ಲೆರ್!”

ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರೊಡಾದ್ ಸೇನೆಗ್ ಜೂವ ಕೂಡಿಲೆಕಾಂಡ್.! ಸೇನೆ ಒಂಜೇ ಸೊರೊಟು ಕರ್ಣನ್ ಲೆತ್ತೆಂಡ್. “ಕರ್ಣಾ, ಪರಮವೀರಾ, ದುಂಬು ಬತ್ತೆದ್ ಉಂತುಲ! ಶತ್ರುಸೇನೆದ ಸಾಗರೊಡು ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಬಡಬಾಗ್ಗಿನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಬುಡ್ಡ. ಅಂಕೊದ ಬೀರಾ, ಈಯೆ ಕುರುಸೇನೆದ ಕಂಟಿಲ್ಲ ಪದ್ವೆಯಿ ಆದುಪ್ಪುಲ!”

ಪತ್ತೆ ದಿನೊಡ್ಡಿಂಚಿ ಖಡ್ಗ ಪತ್ತಂದಿನ ಕರ್ಣ ಇತ್ತೆ ತನ ಚಲೊನು ಪಣೊಂಬೆ.

“ಪಗೆಸೇನೆನ್ ಸವುರ್ದೇ ಪಾಡುವೆ. ಅಕಲ್ ನೆತ್ತೆರಡೇ ಬೂಮಿನ್ ಮೀಪಾವೆ”

ಕರ್ಣ ಉಂದೆಡ್ ದುಂಬೇ ಭೀಷ್ಮರೆಡೆಗ್ ಪೋದು ಪಾತೆರ್ದ ಬಯ್ಲೆ.. ಅಯಗ್ ತಾನ್ ಭೀಷ್ಮರೆಡ ಅಜಕೆ ಪಾತೆರ್ದ, ಯುದ್ಧರಂಗೊಡ್ಲೇ ಪಿದಾಯಿ ಪೋತಿನೆತ ಬೇಜಾರ್ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಅಂಚಿ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ತೂವೊಡು, ಆಶೀರ್ವಾದ ದೆತೊನೊಡುಣ್ಣಿನ ಆಸೆ! ಅಯಿಡ್ವಾವರ ಭೀಷ್ಮರೆನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋಪೆ. ಪೋನಗ ಸಾದಿಡ್ ಕುದ್ಡೆಲ್, ನಾಯಿಲ್, ಬೂತೊಲು ಎದುರೆದುರು ಬರ್ಪ. ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ತುಂಡುಬಂಡ್ ಆಯುಧೊಲೆ! ರುಂಡಮುಂಡೊದ ಅಟ್ಟಿಲೆ! ಅಲ್ಪನೇ ಒಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್, ಪಗರಿದ ರಾಸಿಡ್ ಜೆಯ್ಲಿನ ಭೀಷ್ಮರೆನ ಬರಿಕ್ ಪೋಪೆ! ಅಯಗ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ ಪೌರುಷೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಗೌರವೊ ಉಕ್ಕುದು ತಮೆಲೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್. ಅರೆನ ಪಾದೊಲೆಗ್ ತರೆದೀದ್ ಸೊಲೆಲೆನ್ ಸಂದಾವೆ!

“ಗಾಂಗೇಯೆರೇ ಕರುಣೆ ಮಲ್ಪುಲೆ! ಯೆನ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರೊದ ದುಸ್ಸ ನಡಕೆನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲೆ.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಧ್ಯಾನೊಡು ಆನಂದೊಡ್ಡಿತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಕರ್ಣಾ, ದುಕ್ಕ ಮಲ್ಲಡ! ಈ ಕೌರವನ್ ಆದೆರ್ದುನ ಆನೆ! ವೈರಿಲೆನ ಮಂಡೆ ಸಿಗ್ಗುನ ಶೂಲ! ದಾಯೆಗ್ ಕಣನೀರ್ ಪಾಡುವ? ಕೌರವನ್ ಒರಿಪ್ಪಾವುನ ಜಂಬರ ನಿನ್ನವು. ಯುದ್ಧ ಜಯಿಪುನ ಕಜ್ಜ ನಿನ್ನವು. ನಿಕ್ಕ ಗೇಲ್ ಆವಡ್.”

ಕರ್ಣಗ್ ಪಸಿತಾಪೊದ ಬೇನೆ! “ಅಜ್ಜಾ, ಯೆನ ತಪ್ಪುಗು ಯೆಂಕ್ ಮಾಪು ಕೊರ್ರೆ. ಕೌರವನ ಬಂಟೆ ಪಣ್ಣಿನ ಕೆಟ್ಟ ಹಾಂಕರೊಡು ಇರೆಡಪ್ಪ ಲಡಾಯಿ ಮಲ್ತದೆ. ಈ ದುಸ್ಸ ನಡಕೆನ್ ಮಾತೆರ್ದ ದೂರುವೆರ್. ಅತ್ತಾವಂದೆ ಈರ್ ಸೇನಾನಿ ಆದಿಪ್ಪುನಗ ಯುದ್ಧೊಡು ಪಾಲ್ ದೆತೊನಂದೆ ಕಯಿಕ್ಕೊಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆ! ಇತ್ತೆ ತೆರಿಂಡ್ ಇರೆನ ಪೆರ್ರೆ! ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಈರ್ ನೀಲಮಣಿ. ಯಾನ್ ತರೆಕ್ ಕುತ್ತಾವುನ ಕಡ್ಡಿ!”

ಭೀಷ್ಮರ್ ಸಗ್ಗಿಡ್ ಎಂಚನಾ ಗುಣೊಟುಲ ಮೇಲ್ಚ್ಚೆದಾರೇ! ಆರ್ ಕರ್ಣನ ನಡಕೆಡ್ ತಪ್ಪು ನಾಡ್ಲೆಚೆರ್. “ಕರ್ಣಾ, ಯುದ್ಧೊಡು ಸೇನಾಪತಿ ಆಪೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಪರಾಕ್ರಮಿಲೆಗ್ ಸಾಜ ನಡಕೆನೆ. ಅಯಿಕಾದ್ ಯೆಂಕ್ ನಿನ ಮಿತ್ತ್ ಕೋಪ ಇಜ್ಜಿ. ನಿಜ ಪಣೊಡಾಂಡ ಕೌರವೆ ಬೇತೆ ಅತ್ತ, ಈಲ ಬೇತೆ ಅತ್ತ. ನಿಕ್ಕ ಎಡ್ಡೆ ಆವಡ್. ಯುದ್ಧೊಡು ಈ ಗೆಂದ್ಲ.”

“ಹೆರಿಯೆರೇ ಅವು ಇರೆನ ಹೆರಿತನೊದ ಪಾತೆರ. ಪೂಜ್ಯೆರೇ ಯಾನ್ ಇರೆಡ ಪಂತೊಗು ಜತ್ತಿನನೇ ಯೆನ ತಪ್ಪು ಈರ್ ಯೆಂಕ್ ಗುರು, ದೈವೊದ ಸ್ಥಾನೊಡಿಪ್ಪುನಾರ್. ಅವ್ವೆನ್ ಎಣ್ಣೊನಂದೆ, ಈರೆಡ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರ ತೋಜ್ವಾದ್ ಪಂತ ಕಟ್ಟಿನವು ಯೆನ್ನ ಮಾಮಲ್ಲ ತಪ್ಪು. ಈ ತಪ್ಪು ನಡಕೆದ ದುಸ್ಸನ್ ಈರ್ ದಯೆದೀದ್ ಮನ್ನಿಪೊಡು.”

“ಕರ್ಣಾ, ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಅಂಚ ಎಣ್ಣುಜಿ. ಕೃಷ್ಣನಾಜೆಗ್ಲಾ ಅಂಚ ಎಣ್ಣುಜಿ. ಯೆನ ಜಾವ ಕೌರವಗಾದ್ ಕರಗೊಂದುಂಡು! ಅಂಚಾದ್, ಆಯಗ್ ಮುಟ್ಟದಾಕ್ಲು ಯೇರುಲ್ಲೆರ ಅಕುಲು ಯೆಂಕಲ ಮುಕ್ಕೆರೇ! ಈ ಇಚಾರೊಡು ಅನ್ಯಾನ ಬೊಡ್ಡಿ! ಇತ್ತೆ ಈ ಕೌರವನ್ ಯೆಂಚ ಕಾತೊನೊಡುಣ್ಣಿನ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ!”

ಕೌರವನ್ ಕಾತೊಂಬಿನೆತ ಕಸ್ಸ ಕರ್ಣಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಕೌರವನ್ ಕಾತೊಂಬಿನಿ ಪಂಡ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕೆರ್ರಿನಿ! ಅವ್ವೇ ಚಿಂತನೆಡ್ ಪಣ್ಣೆ, “ಅಜ್ಜೆರೇ, ಈರ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆ. ಆಂಡ, ಎದ್ಲೊಣ್ಣೆಡ್ ಗಾಳಿ ಪಾಡೊಂಡ ಮುಗಲ್ ಸೆಲಿದ್ ಪೋಪುಂಡೆ? ಮೇಣ್ಣುರಿಕ್ ಕತ್ತಲೆ ಪೋಡ್ಯುಂಡೆ? ಸೀಸೊದ ಕಡ್ಡಿಡ್, ಗುಡ್ಡೆಬೊಟ್ಟುನು ಸಿಗ್ಗೆರೆಗಾಪುಂಡೆ? ಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆಡ್ ಉಪ್ಪುನಾಕ್ಲೆನ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ನರಮಾನಿಲ್ ದಾದ ಮಲ್ಲೆರೆಗ್ ಅವು ಪಣ್ಣೆ?”

ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಈ ಪಾತೆರ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್!

“ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರ! ಕರ್ಣಾ, ಈ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಜ್ಞಾನಿಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಈತ್ನೇಟ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋಂಡು! ಈ ನಿಜೊವಾದ್ಲ ಎಡ್ಡೆ ಕುಲೊತಾಯೆನೆ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತೆನೆ! ಈ ಇತ್ತೆ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನಿ ಈತೆ. ಕೌರವಡ ಪಾತೆರ್ದ ಪಾಂಡೆವೆರೊಟ್ಟುಗು ರಾಜಿ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನ ಪಾತೆರೊನು ಕೌರವೆ ಕಂಡಿತ ದೆತ್ತಪಾಡಯೆ!”

ಕರ್ಣಗ್ ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ತನ ಇತಿಮಿತಿ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್!

“ಅಜ್ಜೆರೇ, ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆದ ಪಾತೆರ ಯೆಂಕ್ ದಾಯೆಗ್? ಅವು ಯೆನ ತಾನಮಾನೊಗು ಒಪ್ಪುಜಿ. ಕೌರವೆ ಯೆಂಕ್ ಪ್ರಭು, ಆಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯಾನ್ ನಡಪೊಡು. ಅಯನ ಇಸ್ಪೊಗು ಅಡ್ಡಿಯಾದ್ ಯಾನ್ ಯೆಂಚಿನವುಲಾ ಮಲ್ಪುಜಿ! ಉಂದು ಯೆನ ನಿಚ್ಚಯ. ಅತ್ತಾದೆ ಯುದ್ಧ ಬೊಕ್ಕ ಸಂಧಿ ವಿಚಾರೊಲೆಡ್ ಯಾನ್ ಪಾತೆರುನು ಸರಿಯತ್ತ!”

ಭೀಷ್ಮರೆಗ್ ಈ ಪಾತೆರ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ್. ಕರ್ಣೆ ಅರೆಗ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾದ್ ಕೌರವನ ಸಭೆಕ್ ಬತ್ತದೆ..

ಸಭೆಟ್ ನನದುಂಬುದ ಸೇನಾಪತಿನ ಆಯ್ಕೆ ಆವರೆಗಿತ್ತಂಡ್. ಕೌರವೆ ಕರ್ಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಕೇಣುವೆ! “ಆಚಾರ್ಯದ್ರೋಣೆರ್ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಬೇತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುನನೇ ಬೊಡ್ಡಿ” ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಕರ್ಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನೇ ಮಾತೆರಾ ದೆರ್ ಪತ್ತಿಯೆರ್. ನನೊರಿಯನ ಗುಣೊಕು ಮಿನ್ನತ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಕರ್ಣನ್ ‘ಇಂಬೈ ಸತ್ಯಯುಗೊತ ಮಹಾನುಭಾವೆ’ ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಮೆಚ್ಚಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ.

ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ವಿಧ್ವಂಸವಾದ್ ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಆಂಡ್! ಮಾತೆರಾ ಬತ್ತದ್ ಗೌರವ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾಯೆರ್. ಕಾಣಿಗೇನ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಅಂಚ ತರೆತಗ್ಗುವುನ ರಾಜೆರೆನ ಕಿರೀಟೊದ ಕಾಂತಿಡ್, ಖಡ್ಗೊದ ಝಳಕೊದ ಮೆಂಚಿಡ್, ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೆನ ಗಾಂಬಿರೊದ ಮೋನೆ ಸೂರ್ಯ ತೇಜಸ್ಸಡ್ ಬೆಳಗಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಗೌರವೊನು ಕೊರ್ಪಿನೆಚಾದ್ ತಾನ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿಡ್ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಕೌರವಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನ ವರ ಕೊರ್ಪೆರೆ ಮನಮಲ್ತೆರ್. ಆಯೆ ಕೇಂಡಿನ ವರ ಈತೇ, “ಧರ್ಮಜನ್ ಕಟ್ವೆಡ್ ಕೊರ್ಪೆ.”

ಆಂಡ ವರ ಕೊರ್ಪುಗ ಮರಣಮಂತ್ರೊದ ಅನುಗ್ರಹ ಸರಿಯತ್ತಂಡ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ದ್ರೋಣೆರ್,

“ಕೌರವಾ, ಈ ಆವಂದಿನನೇ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲ. ಪಂಡಿ ಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪುನ ಅಬ್ಬೆಸ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಅಂಚ ಬೇತೆ..”

ಕೌರವೆ ನಡುಟೇ, “ಆಚಾರ್ಯರೇ, ಕೊರ್ಪಿನಾಂಡ ಉಂದೆನೇ ಕೊರ್ಪೆ! ವರ ಕೊರ್ಪೆ ಪಣ್ಣೆ, ಇತ್ತೆ ಅವ್ವತ್ತೆ, ಉಂದತ್ತ ಪಣ್ಣಿನವು ಇರೆನ ಘನತೆಗ್ ಸರಿಯಾವ? ಈರ್ ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊದಾರೊಂದ್ ಪಣ್ಣೆರ್. ಇತ್ತೆ ಇರೆನ ಪಾತೆರೊಗು ತೆಗಲ್ ಕೊಂಡಿಡ ಸರಿಯಾವ?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ತೆಲ್ಪೊಂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್!

“ಆವು ಕೌರವಾ, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪತ್ತದ್ ಕಟ್ವೆಡ್ ಪಾಡುವೆ! ಆಂಡ ಆ ಪಾರ್ಥೆ ಕಯ್ಲಿತ್ತಂಡ ಬಂಗನೆ! ಆಯೆ ದೂರೊಡು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ದಾದಾಂಡಲಾ ಯೋಜನೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಆವಡ್, ನಿನ ಪುಣ್ಯೊದ ಪ್ರಮಾಣೊದ ಪರೀಕ್ಷೆಲ ಮಲ್ತಬುಡ್!”

ಕೌರವೆ ಒಪ್ಪಿದ್, ದ್ರೋಣೆರ್ ಬಿರುಪಗರಿ ವಿದ್ಯೆಡ್ ಶಿವ ಸಮಾನೆರ್ಂದ್ ಪುಗರುವೆ. ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಬುಡಾರೊಲೆಗ್ ಕಡಪುಡುವೆ!

ಮನದಾನಿ ಪುಲೈದ ಪೊರುಡು, ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲಾ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾಂಡ್. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊಗೇ ಪಸೆರುನಾತ್ ಗೌಜಿಡ್ ರಣಕಹಳೆ ಕೇಣೊಂಡ್. ಕೌರವೆರ್ ‘ಮಂಡಲಾಕಾರವ್ಯೂಹ’ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಸರಿಯಾದ್, ಪಾಂಡೆವೆರ್ ‘ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ವ್ಯೂಹ’ ಒಡ್ಡಿಯೆರ್. ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊದ ರೀತಿ ಪಂಡ, ಮಾರಿಯೇ ಮುಸುಕು ದೆತ್ತದ್ ಮಾರ್ಗಕಜ್ಜೊನು ದುಂಬರಿತಿಲೆಕದನೆ! ಸೇನೆ ಜೂವೊದ ಹಂಗ್ ಬುಡ್ಡು ಪುಣೆವೆರೆ ಸಜ್ಜಾಂಡ್!

ದ್ರೋಣೆರ್ ರಬಸೊಡು ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆರ್. ಆರೆನ ಜತೆಟ್ ಸಾರಸಾರ ರಥಿಕೆರ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊರೊಂದು, ಅಂಚಿನೇ ಪಗೆ ಪಕ್ಷೊದ ಸಾಹಸಿಲೆಗ್ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರೊಂದು ಇತ್ತೆರ್. ನಡುನಡುಟು ರಣಕಣೊಡ್ಡು ಬಲ್ತ ಪೋಪಿನ ಹೇಡಿಲೆನ್ ಕೆರೊಡ್ಡಿ ಪಂಡ್ ಚೇಸ್ವೆಲ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ಪಾಂಚಾಲೆರೆನ್, ಮತ್ಸ್ಯರಾಜೆರೆನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪ್ಪುನೆಟೇ ದಾದನಾ ಅಣಕ ಇತ್ತಂಡ್!

ಅಂಚ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಬಿಗಡೆ!

“ಓಹ್! ಹಾಂಕರೊದ ಬೆರಣಾ, ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆ ಮುಟ್ಟೊಗು ಈ ದಾಯೆ ಪೋವೊಡು? ಯೆನ ಎದುರು ಬಲ್ಲ. ಯಾನೇ ನಿನನ್ ಕಡ್ತಾದ್ ರಣಬೂತೊಲೆಗ್ ಬಲಿಪಾಡುವೆ!”

ಆಂಡ ಕೋದಂಡ ರುದ್ರ ದ್ರೋಣರೆನ್ ಬಲಿಪಾಡುನವು ಆಯೆ ಎಣ್ಣಿನಾತ್ ಸೊಲಬನ? ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗ್ ದ್ರೋಣರ ಬಾಣೊದ ಬಿರ್ನ್ ದಾತ್‌ತತ್ತ್ಂಡ್! ದ್ರೋಣರ್ ಪಾಂಚಾಲೆರೆನ್ ಕೇರಜಾತಿಗ್ ಹೋಲಿಕೆ ಮಲ್ತಾದ್, ತನ ಪಗರಿದ ಪರ್ದೆಗ್ ಪೋಡಿದೇ ದಾತ್‌ತತ್ತ್ಂಡ್ ಬೂರುನಕುಲುಂದ್ ಕೋಂಗಿ ಕಟಿಯೆರ್! ಧರ್ಮರಾಯನ ರಟ್ಟಿದ ಬಲ ಏತ್‌ಂದ್ ತೂಪೆ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಎದುರು ಬರ್ದೆ.

“ಓ... ಅರಸು! ಉಂತುಲ ಪೋವೊಡ್ಡಿ! ಮುಲ್ಪ ಸಾಮದ ಸರಸ ನಡತೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಬಿರು ಪತ್ತ್ಲ! ಈ ಯೆನಡ ಕಾದುನಗ ಶಿವೆಲಾ ನಿನನ್ ಕಾತೊಂಬಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ” ಪಂಡ್ ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ದೈರೊಡೇ ಪೊರುಂಬೆರೆ ದುಂಬು ಬತ್ತಿಗಿನ ದ್ರೋಣರ ಕುಸೆಲ್ ಎಚ್ಚೊಂದೇ ಪೋಂಡು.

“ಶಿವ! ಶಿವಾ! ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಲ್ಪುಗು ಮೆಯಿ ಬೆಗಪ್ಪುಂಡಾ? ಅಂಚನೆ ಈ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪೆಟ್ತ್‌ಗ್ ಯೇರಾಂಡಲ ಬೆಗರ್ಡ್ ಪೋಪೆರ?”

ದ್ರೋಣರ್ ದುಂಬರಿಪುನ ರಬಸ ತೂದು, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇತ್ತೆನೇ ತಿಕ್ಕದ್ ಬುಡಿಯೆನಾ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್. ಅಪಗ ಸಾತ್ಯಕಿ, ಘಟೋತ್ಕಚ ಮೊಕುಲು ಗಾಬರಿಡ್, “ಅರೆರೆ! ದೊರೆ ತಿಕ್ಕದ್ ಬುಡಿಯೆ! ದೊರೆನ ದಂಡ್‌ದ ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಲು ಬೇತೆ ಬೇತೆ ದಿಕ್ಕಗ್ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯೆರ್!?” ಪಂಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಅರ್ಜುನಲ ಕೃಷ್ಣಲ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ದೆರ್! ವಿಷ ದಾಳಿನ್ ಶೂಲಿ ತಡೆತಿಲೆಕ, ದ್ರೋಣರೆನ ರಥಾನು ಅರ್ಜುನ ತಡೆತ್‌ದ ಉಂತಾಯೆ. ದ್ರೋಣರ್, ಕೌರವನ ಅದೃಷ್ಟ ಎಡ್ಡೆ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದು, ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಕ್ ತಿಕ್ಕಿಯೆರ್! ಆಂಡ ಕೌರವರೆಗ್ ದ್ರೋಣೆರ್ನ ಕ್ರಮ ಸರಿ ತೋಜಿಜಿ. ಸರಿಯತ್ತಂದ್ ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಶೂರರೆಡ್ ಶೂರೆ ದ್ರೋಣರ್ ಪಾರ್ಥಗ್ ಪೋಡೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಆಯೆ ದಾನೆ ಅಂಧಾಸುರೆನ? ತಾರಕಾಸುರೆನ? ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷೆನ? ಕೃಟಭೆನ? ಆಚಾರ್ಯೆರ್ನ ಎದುರುಡು ಅರ್ಜುನೇ ವಾ ಮಲ್ಲ ವಿಕ್ರಮಿ?”

ದ್ರೋಣರ್ ಅರ್ಜುನಡನೇ ಸಮರೊಗು ಸಜ್ಜಾಯೆರ್!

“ಏ ಪಾರ್ಥಾ, ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಸೋಪಾದೆ ಪಣ್ಣಿನ ನಿನ ಹಮ್ಮು ಯೆನಡ ನಡಪುಜಿ!” ಪಣೊಂದು ಬಾಣೊಲೆನ ಬರ್ಸೊನೇ ಬರ್ಪುವೆರ್! ಅರ್ಜುನೇ ಸುರುಟು ಅರೆನೊಟ್ಟುದ ನಾಲ್‌ಸಾರ ಸೇನೆಡಪ್ಪ ಪುಣೆದ್ ಆ ಬೀರೊದ ಪುಂಡುನೇ ಗಿರ್ತೊಡಪ್ಪುವೆ! ಅಕುಲು ಬಲ್ತ್ ಪಾರುನೆನ್ ತೂದು, ದ್ರೋಣರ್,

“ಏ ನಿತ್ರಾಣಿಲೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ನಿಕುಲು ಸರಿಗಟ್ಟುನಂದ? ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬಂಡಾಟ ದಾಯೆಗ್? ಬಲ್ತ್‌ಪೋದು ಬದ್ಕೊನ್ನೆ! ಸುರಪತಿನ ಮಗೆ ಅರ್ಜುನೇ ಅಂಕೊಡು ಗೆಂದುನಾಯೆನೆ!” ಇಂಚ ತನ ಜತೆತಕ್ಕನೇ ಜರೆವೊಂಡರ್.

ಕೌರವನ ಸೇನೆದ ಪಾಡ್ ಗಜಿಬಿಜಿತನೆ! ಪಾರ್ಥನ ಪಗರಿಲ್ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾಯ. ಅಯನ ಪಗರಿಲೆಗ್ ರೆಂಕೆ ಪುಟಿಲೆಕ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಲೆಗ್ ಪಾರ್‌ಂಡ್! ಇಂಚಿನೇ ಕಾಳಗ ದುಂಬರಿನಗ ಪೊರುತ್ತ ಕಂತಂಡ್! ಅಡೆಗ್ ಪತ್ತೊಂಜಿನೆ ದಿನೊತ ಕಾಳಗ ಮುಗೀಂಡ್!

ಆನಿಯೇ ಇರ್ಲೆಡ್ ಕೌರವನ ಸಭೆಟ್ ದ್ರೋಣರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಬೆರಿಪತೊಂದು ಪೋತಿನ ಪ್ರಸಂಗೊನೇ ಚರ್ಚೆಗ್ ಬತ್ತಂಡ್! ಕೌರವ ಕರ್ಣಡ ಯುದ್ಧದ ಕ್ರಮಾನು ಕೇಣೈರೆ ಬಯಕಿನೆಕ್ ಆಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿ!

“ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನಿ ಕೌರವಾ? ದ್ರೋಣೆರ್ ಕಾಡ್‌ದ ತೂ ರಾಪುಲೆಕನೇ ಪೊರುಂಬುದು, ಪಾಂಡವಪಕ್ಷೊದ ಕಡ್ಡೆದ ಬಂಟಿರೆನ್ ಜಡ್ತ್ ಬುಡಿಯೆರ್! ಶತುಸೇನೆ ನಡ್ಗ್‌ಪೋಂಡು! ನೀರ್ ಬಚ್ಚಿದ್ ಪೋತಿನ ಕಡಲ್ಡ್ ಮೀನ್‌ಲ್ ತುಲ್ಲರುಲೆಕ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ತುಲ್ಲರೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ದ್ರೋಣೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬೆರಿಪತ್ತಾದ್ ಪೋಯಿನಪಗ, “ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೆರೆತಿಕ್ಕಿಯೆ! ದ್ರೌಪದಿನ ಮುತ್ತೇಸಿ ಸಿರಿ ಕರಿದ್ ಪೋಂಡು!” ಪಂಡ್ ಸೇನೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್‌ಂಡ್. ಆ ಬೊಬ್ಬೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಪಾರ್ಥ್ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ! ಬೊಕ್ಕದವು ನಂಕ್ ಬೇಜಾರ್‌ನೇ ಬಗೆ! ನಮ ಕಡೆಟ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಲಾಡಿಗರ್ ಇತ್ತಂಡಲ ಪಾರ್ಥನ ಬೀರೊನೇ ಮರೆಂಡ್. ದೈವೇಚ್ಚಿದ ನಿಲೆ ಒವ್ವಾ?”

ಕರ್ಣೆ ಇಂಚ ಸೇಂಕೆಬುಡೊಂದು ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಸಭೆಕ್ ಸಭೆನೇ ಗಾಂಬೀರ ಆಂಡ್. ಅಪಗನೇ ರಣಬೀರೆರಾಯಿನ ತ್ರಿಗರ್ತ ರಾಜೆರ್, ಸಂಶಪ್ತಕೆರ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಉಂತುದು ಲೆತ್ತ ಪಣ್ಣೆರ್!

“ಸೇನಾಧಿಪತಿ ದ್ರೋಣೆರೇ ಕೇಣ್ಣೆ. ಕುರುಪತಿ ಕೇಣ್ಣೆ. ಕರ್ಣಾ ಕೇಣ್. ಮಾತೆರ್ಲ ಕೇಣ್ಣೆ. ಎಲ್ಲೆಡ್ಲಿಂಚಿ ಯೆಂಕುಲು ಅರ್ಜುನನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊದ ಸೂತ್ರೊಗು ಬರಂದಿಲೆಕ, ಯೆಂಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಬೇತೆನೇ ಕೋಡಿಡ್ ಅಂಕೊಡುಪ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವ! ನಿಕುಲು ಈ ಕಡೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪತ್ತಾದ್, ಬೋಡಾಂಡ ಕಟ್ಟಾದ್ ಪಾಡ್ಲೆ! ಬೊಡ್ಡಾಂಡ ಬುಡ್ಲೆ! ಆಂಡ ಎಲ್ಲೆಡ್ಲಿಂಚಿ ಅರ್ಜುನನ ಪೋಡಿಗಿ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಇಜ್ಜಿ!”

ಇಂಚ ತ್ರಿಗರ್ತೆರ್ ಶಪಥ ಪಾಡುವೆರ್. ಅತ್ತಾಂದೆ ತಂಕ್ಲೆನ ಸೇನೆದ ಬಿರ್ ಬಿರೊಲಿನ್ ಪಣೊಂಬೆರ್. ಸಂಶಪ್ತಕೆರಾಯಿನ, ಸತ್ಯರಥ, ಸುಶರ್ಮನಕಲ್ದ ಐವ ಸಾವಿರ ರಥೊಕುಲು ಉಪ್ಪುನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್, ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಆನಂದ ಆಂಡ್. ಶಿವೆನೇ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪತ್ತಾದ್ ಕಟ್ಟಾದೆ ಬುಡ್ಲೆ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಮನದಾನಿ ನಿಸರ್ ಉದಿಪುನೆಡ್ ದುಂಬೇ ತ್ರಿಗರ್ತೆರ್ ಪಾರ್ಥೊನ ಶಿಬಿರದಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್, “ಏ ಅರ್ಜುನಾ, ಲಕ್ಕಲ. ಆ ಗೊಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣಗ್ ದಾದ ಕೂಡುಂಡು? ಈ ನಿನ್ ಸಾಯೊಗು ಬೋಡಾಂಡ ಈಶ್ವರನೆ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ! ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ದೊಂದ್ಲಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ” ಇಂಚಾಂದ್ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್!

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಸವಾಲ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನನೆ! ಒಪ್ಪೊಂಡೆ! ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡ್ಯೆರೆ ದುಂಬು ಅರ್ಜುನೆ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆ! ನೀಲ, ಸತ್ಯಜಿತು, ಕೌಶಲ, ಶತಾನೀಕ, ಘಟೋತ್ಕಚ, ದ್ರುಪದ, ಬೊಕ್ಕ ಕೈಕಯೆರ್ ಮೊಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕಾತೊನೊಡು, ಭೀಮ, ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರ್ ದ್ರೋಣಡ ಕಾದೊಡು. ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಒಪ್ಪಾವೆ.

ಪೊರು ಮೂಡುಂಡು! ದ್ರೋಣೆರ್ ‘ಗರುಡವ್ಯೂಹ’ ನಿರ್ಮಿಯೆರ್. ಗರುಡನ ತರೆತ ಬಾಗೊಡು ದುರ್ಯೋಧನೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆರೆನ್ ಉಂತಾಯೆರ್! ಬಲತ ರೆಂಕೆಡ್ ಮದ್ರೇಶ್ವರ, ಭಗದತ್ತ, ಸುಬಾಹುಲೆನ್ ಉಂತಾಯೆರ್! ದತ್ತದ ರೆಂಕೆಡ್ ವಿದ್ಯು, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕರ್ಣನ ಜೋಕುಲು, ಕಾಂಬೋಜ ರಾಜೆ ಮೊಕುಲು, ಇಂಚ ಒಟ್ಟುಗು ರಡ್ಡ್ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆದ ಗರುಡ ವ್ಯೂಹ!

ಇಂಚಿದ ಪಕ್ಷೊಡು ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ‘ಅರ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹ’ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ತ್ರಿಗರ್ತವೀರೆರ್ ಪಣ್ಣಿ ಕಡಲ್‌ನ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬಚ್ಚಾವೊಂದುಲ್ಲೆ!

ದ್ರೋಣೆರೆನ ರಥ ಧರ್ಮರಾಯನಂಚಿ ಪಿದಾಡ್‌ಂಡ್! ಕಾಡ್‌ಡ್ ಉಂಡಾಯಿನ ಅಗ್ನಿ ಬೆದ್‌ದ್ ಪುಂಡೆಲ್‌ನ್ ಪೊತ್ತಾವುಲೆಕ ದ್ರೋಣೆರ್ ಶತುಸೇನೆನ್ ದೊಂಸ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಎದುರಾದ್ ಉಂತಿಯೆ! ಆಂಡ ಕಾಳಗೊಡೇ ಪೊರು ದೆಪ್ಪುನ ಇಚ್ಚೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ಆಯನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆನೇ

ಧರ್ಮರಾಯನಂಚಿ ಪೋನಗ, ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಬೀರೆರ್ ಬತ್ತದ್ ಅಡ್ಡ ಉಂತಿಯೆರ್! ಆಂಡ ದ್ರೋಣೆರ್ ಬೀರೊದ ಒಸಯೊಡು ಪಾಂಡವಸೇನೆನ್ ಕಲಂಕ್ದ್, ಧರ್ಮರಾಯನ ಮುಟ್ಟು ಪೋನಗ, ಶಿಖಂಡಿ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತದ್ ಉಂತುವೆ! ಆಯನ್ ಸೋಪಾದ್, ಶತಾನೀಕನಾಕ್ಲೆನ್ ದರ್ತ್ ಜೆಪುಡಾದ್, ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗೇ ಬತ್ತೆರ್!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಒಂಚಿ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ? ಕುಂತಿನ ಬಂಜಿದುಲಾಯಿ ಅತ್ತತ್ತ?” ಕೇಂಡೆರ್.

ಅಪಗನೇ ದ್ರುಪದೇ ಎದುರುಗು ಬರ್ಪೆ. ಪಂಚಕೃಕಯೆರ್, ಕುಂತಿಭೋಜ, ಯವನ, ಸಂವೀರ, ಸುಷೇಣಕ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ತಡೆ ಒಡ್ಡೊಂದು ಬತ್ತಿಗಿನ ಅಕ್ಲೆನ್ ಒಂಜೇಲೆಕ ನಾಶಮಲ್ತೊಂದು, ಕಾಲಭೈರವಲೆಕ ದ್ರೋಣೆರ್ ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿತೆರ್! ದ್ರೋಣೆರೊಟ್ಟುಗು ಮೊಕಲ್ನ ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ಗುಡ್ಡೆದ ಜೋಕುಲು ವಜ್ರಾ ಯುಧದೊಟ್ಟುಗು ಸರಸ ಗೊಬ್ಬಿಲೆಕನೇ ಆದ್‌ಪೋಂಡು! ಅಪಗ ಸಾತ್ಯಕಿ, ಭೀಮ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನ ದ್ರೋಣನ ಸಾಹಸೊನು ಮೆಚ್ಚೊಂದು ಕರ್ಣಡ “ತೂಲ ಕರ್ಣಾ, ದ್ರೋಣೆರ್, ದೈರ ಸಾದಗೊಡು ರುದ್ರಗ್ರ ಸಮವಾದೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಇತ್ತೆ ಯುಧಿಷ್ಟಿರ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದೆನೆ!” ಪಂಡ.

“ದೊರೆ ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಗೆಲೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಒಲ್ತು? ಕಂಡಿತ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರುಜೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆಸರೆದ ನಿರೆಲ್ ಉಪ್ಪುನೇಟ ನಿನ ಪಗೆನಕುಲು ನಿಕ್ಕ್ ತಿಕ್ಕುಜೆರ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಈ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊನು ತಗ್ಗಾಯೆರೆ ಪಂಡ್ಲೇ ಬತ್ತದುಲ್ಲೆತ್ತ? ಆಯನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ಬರಂದ್. ಅರೊಂದುಪ್ಪುನ ಅಗ್ನಿನ್ ಅರಕ್ಕಡ್ಡ್ ತೆಕ್ಕಾವೆರೆಗ್ ಆಪುಂಡ? ಕತ್ತಲೆಗ್ ನಿಸರ್ಡ್ ಸುಕ ಆಪುಂಡ? ಅಂಚನೆ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷಿಡಿತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಸೋಪಾವೆರೆಗ್ ಆಪುಂಡ?”

“ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತೆ ಮುಲ್ಪ ಇಜ್ಜೆ ಅತ್ತ?”

“ಕೃಷ್ಣ ಕಯ್ತಲ್ ಇತ್ತಂಡ ದಾನೆ? ದೂರ ಇತ್ತಂಡ ದಾನೆ? ತಾನ್ ಉಪ್ಪುನಲ್ಲಡ್ಲೇ ತನ್ನಾಕ್ಲೆನ್ ರಕ್ಷಣೆ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುವೆ! ಅಯನ ಕೃಪೆತ ರೀತಿಯೇ ಅಚ್ಚಿರದವು! ಅವು ಉಪ್ಪಡ್! ಇತ್ತೆ ತೂಲ ಭೀಮ, ಘಟೋತ್ಕಚ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಾತ್ಯಕಿಲು ಒಟ್ಟು ಸೇರೊಂದು ದ್ರೋಣನ ಮಿಶ್ತ್ ಬೂರ್ದೆರ್! ಆಚಾರ್ಯರೆನ ಸಾಯೊಗು ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಲ!”

ಕೌರವೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಜಯದ್ರಥೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಮಾದ್ರೇಶೆ, ಭಗದತ್ತನಕುಲು ಅಂಚಿ ಪೋಯೆರ್. ಆಂಡ ಭೀಮ ಕಡಲ್ದ ಸಿರೆಕ್ಲೆನ್ ತಡೆತ್ದ್ ಪೊಲಿಪುನ ‘ಮಂದರ’ ಪರ್ವತದಂಚಿ ಎದುರುಡು ಉಂತುವೆ! ಆಯನಂಚನೇ, ಅಭಿಮನ್ಯು, ಘಟೋತ್ಕಚ, ಸಾತ್ಯಕಿಲು ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಬತ್ತದ್, ಕಾಳಗ ನಡಪಾದ್ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಬೆದ್ತ್ ಸವುರಿನಂಚಿ ಸವುರೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್! ಕೌರವೆರೆನ ಬಲ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ದ್ರೋಣೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾದಿಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ತನ ಸೇನೆಗ್ ನೆರೊಂದು, ಜರೆವೊಂದು, ಕೌರವೆನೆ ಅಂಚಿ ಪೋಪೆ. ಅಪಗ ಭೀಮ ಕೌರವನ ಮಿಶ್ತ್ ಬೂರುಡು “ಎಲಾ! ದುರಾತ್ಮಾ ಜೂಜುದ ಲಂಪಟಾ... ಉಂತುಲ! ಉಂತುಲ!” ಪಣ್ಡ್ ಅರೆದೊಂದು ವ್ಯೂಹ ಪೊಗ್ಗುದು, ಕೌರವನ ರಥೊನು ಉಂತಾವೆ! ಅಪಗ ಕೌರವನಡೆಗ್ ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ವಿಕರ್ಣ, ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಬತ್ತೆರ್! ಬತ್ತಿನಕುಲು ಗುಡ್ಡೆಡ್ ರಾವುನ ಕ್ರಿಮಿಕ್ಲೆಲೆಕ ರಾವುದು ಬೂರ್ದೆರ್! ಆ ಪೊರುಡು ಆನೆಲ್ ಭೀಮನಂಚಿ ನುರೊಂದು ಬತ್ತಡಲ ಭೀಮ, ಬೂಮಿಗ್ ಬಯ್ತಿನ ಕಾಲಯಮನಂಚ, ಪಗೆದಂಡ್ ನುರಿಪುವೆ! ಭೀಮನ ಪೆಟ್ಟೆದ ಅನ್ನವೊಡು ಕುರುಸೇನೆ ಕುಂಬರ್ಂಡ್.

ಭಗದತ್ತ ವಧೆ

ಕೌರವರೆನ ಕಡತ ಭಗದತ್ತ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕಳ್ಳೆದ್ ಪಾಡುನ ಶಪಥ ದ್ರೋಣರೆನವು! ಆ ಆಸೆ ತೀರುನ ಸಂಗತಿ ಉಪ್ಪಡ್. ಇತ್ತೆ ಕುರುಕುಲಪತಿ ಕೌರವೆನೇ ಎಕ್ಕ್ ಒರಿತೊಂಬಿನ ಕಸ್ತ! ತನ ದೊರೆನ್ ಭೀಮೆ ಕಳ್ಳೆದ್ಪಾಡ್ಲೆ! ಶತ್ರುಲೆನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈರೆ ಉಂದುವೇ ಸಮಯ ಎಡ್ಲೆಂದ್ ಭಗದತ್ತಗ್ ತೋಜುಂಡು! ಪಾಗ್ಲೋತಿಷ ನಗರೊದ ಯವನಾಧಿಪತಿ ಭಗದತ್ತಡ 'ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ' ಬೊಕ್ಕ 'ಸುಪ್ರತೀಕ' ಪಣ್ಣಿನ ಆನೆ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ತನ ಆನೆ ಏರೊಂದು ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆ.

ಅವು ಬಾರೀ ಬಲಾಡಿಗ ಆನೆ! ಅಯಿಕ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ತುತ್ತೈತೊದ ಸಿಂಗಾರ! ಬಡಿಗ, ಅಂಕುಶ, ಕೊಡತಿ, ಕೈಪಾರೆಲೆನ್ ಗೋಡಿದಿತ್ತಂಡ್! ದೇವಗಂಗಾ ಸುದೆಕ್ ಕಾಲುವೆ ತೋಡೊಂದು ಪೋಯೆರ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಧ್ವಜವಸ್ತ್ರದೊಟ್ಟುಗೆ ಬಾರಿ ಪೊರ್ಲಿ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಯೋಧರ್ ಅವ್ವೆನ್ ಏರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್! ಜಯಘೋಷೊದ ರಬಸೊಡು ಭಗದತ್ತಲ ಏರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆ. ವಾದ್ಯ ಘೋಷೊದೊಟ್ಟುಗು ಆನೆ ದುಂಬರಿಂಡ್! ದೇವೇಂದ್ರ ಪರ್ವತೊನು ತರಿಪುನಗ, ಕುಲಗಿರಿತ ತೂ ಜೊಲ್ಯೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ, ವಿಷ್ಣುಪಾದೊಡ್ಡು ಜಪ್ಪುನ ಗಂಗಾ ಧಾರೆದಂಚ ಮದಮತ್ತ ಆನೆದ ನೆತ್ತಿಡ್ಲೆ 'ಮದದಾರೆ' ಜತ್ತೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಇಡೀ ಲೋಕೊನೇ ಜಿತ್ತಿನಪಗ ಮೆಯಿತಮಿತ್ತ್ ಬೂರುನ ಮುಗಲ್ದಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಎಣ್ಣಿ ದಿಕ್ಕದ ದಿಗ್ಗಜೊಲು ಒಂಜಾದ್ ಈ ಆನೆದ ರೂಪು ಪಡೆತಿಲೆಕ ಇತ್ತಂಡ್. ಬಾನೊಗು ಕೈಕಾರ್ ಮೂಡ್ಲಿಲೆಕದ ಮಾಮಲ್ಲ ಗಾತ್ರೊದ ಈ ಆನೆನ್ ತೂದು, ಪಾಂಡವರೆ ಸೇನೆ, "ಉಂದು ದಾದವು? ಗಜಾಸುರೆನ? ಮಹಿಷಾಸುರೆನ? ಮಾಯೊದ ಆನೆನ? ಭೀಮೆ ಫಲ್ಲುಣೆರ್ ಈ ಆನೆನ್ ಗೆಂದುಲೆಕ ಉಲ್ಲೆರ? ಉಂದು ದೇವತೆಲೆಗ್ಲೆ ಕಂಟಕ ಕಣಪಿನೇ!" ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂದೇ ಪದ್ವಾಡ್ ಪಾಡಿಯೆರ್!

ಆ ಆನೆ ಪಿಸ್‌ರ್ದೆ ಮಾರಿ! ನರಮಾನಿ ಸೇನೆದ ನಿರೆಲ್‌ನ್ಲ ನನೊಂಜಿ ಆನೆ ಪಣ್ಣಿ ಬೆರೆಡ್, ಗರ್ವೊಡು ಪಾರೊಂದೇ ಬರ್ಪುಂಡು. ಆನೆಡ್ಲಾವರ ಪಾಂಡವರೆ ಸೇನೆಗ್ ದಿಂಜ ನಸ್ಸ ಆಂಡ್. ಅವು ತಿಕ್ಕಿನ ಆನೆಲೆನ್ ತಿಗ್‌ತ್ತದೇ ಪಾಡುಂಡು. ನೇಪಾಳ ಕುದುರೆಲೆನ್ ತನ ಪಿರಾವುದ ಕಾರ್ಡೇ ತೊರ್ಪು ಪಾಡೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಒರ ತಾಂಟ್‌ಂಡ ಆಜಿ ಏಳ್ ರಥೊಕುಲು ಪೊಡಿಕಸನೆ! ಅಯಿತ ಮರ್ಲೆ ಗೊಬ್ಬುಡು ಸೈನಿಕೆರ್ ಸಯ್‌ತ್ತ್ ಯಮನ ಪಟ್ಟಣೊಗು ಒಕ್ಕೆಲ್ ಪೋಪಿನ ಪೊರ್ಲಿ ತೂವೊಡು! ಮಂದರಗಿರಿತ ಒಯ್ಪುಡು ಕಡಲ್ ಕಲೆಂಕಿಲೆಕ ಈ ಆನೆದ ಬೀರೊಡು ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆ ಚಿಪ್ಪುಡುಚೂರಾದ್ ಪೋಂಡು!

ಕೌರವರೆನ ದಂಡ್‌ದ ದಳವಾಯಿಲ್ ಆನಂದೊಡು ಪಣೊಂಡೆರ್. "ಈ ಆನೆ ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಸುಕ ಆಪಿಲೆಕ ಶತ್ರುಲೆನ್ ದೊಂಕೊಂದುಂಡು! ಇತ್ತೆ ದ್ರೋಣೆರ್ ಕಂಡಿತ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕಳ್ಳೆದ್ ಪಾಡುವೆರ್! ಸಾತ್ಯಕಿ, ನಕುಲೆ, ಭೀಮೆ ಯೇರೆಡ್ಲಾ ತಡೆಪೆರೆಗಾವಂದ್! ಅಕುಲ್ಲಾ ಬಲ್ ಪೋನಗ ಪಾರ್ಥನೇ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್."

ಅಪಗ 'ಚೌಪಟಮಲ್ಲ' ಬಿರುದುದ ಭೀಮೆ ದುಂಬು ಬರ್ಪೆ. ಅಯನ ಜತೆಟಿತ್ತಿನ ಪಾಂಡವ ಬಂಟೆರ್, ಅತಿರಥ ಮಹಾರಥೆರ್, ಆನೆನ್ ಮುತ್ತಿಯೆರ್! ಆಂಡ ಅಯಿಕ್ ನಾಟೊಡ? ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆದ ಪಗರಿ ಬರ್ಸೊಗು ಆನೆ ಅಂಡ್ಯಂಡ? ಪರ್ವತೊನು ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪೆರೆ ವಜ್ರಾಯುಧೊನೇ ಬೋಡತ್ತ? ಆ ಆನೆ ತಿಕ್ಕಿನಕ್ಲೆನ್ ಅರೆಪುನ ಒಸಯೊಡೇ ಉಂಡು!

ಸಂಜಯೆ ಈ ಕತೆನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ. "ಪ್ರಭೂ, ಆನೆ ಪೊಡಿ ಕುಟ್ಟುನ ಕಜ್ಜೊನೇ ದುಂಬರಿತೊಂದು ಪಜ್ಜೆ ದೀಂಡ್. ಅಪಗ ಸೈನಿಕೆರ್ ಯೆಂಚಿನ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆರ್ ಗೊತ್ತುಂಡ?"

“ಯೆಂಚಿನವು”?

“ಅತ್ತ, ಈ ಆನೆ ‘ಚೌಪಟಮಲ್ಲ’ಗೇ ಮಲ್ಲ ಸವಾಲಾಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾಡ್ ದಾದನ? ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಕಾದೊಡುಂದು ಆಸೆ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಉಡಲ್ಡ್ ಉಸುಲು ಬೋಡತ್ತ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ದೂರೋಡೇ ಉಂತುದು ಬುಡಿಯೆರ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ತೆಲಿಪುವೆ! ತನ ಸೇನೆಡ್ತಿನ ಆನೆದ ಸಾಹಸೊನು ಕೇಣ್ಣಿಗ ಕೆಬಿಕ್ ರಂಗ್ ಆಂಡ್!

ಸಂಜಯೆ, “ಆಂಡ.”

“ಆಂಡ?”

“ಅಂದ್ ದೂರೆ. ಆಂಡ ಪಾಂಡೆವೆರ್ ದೈವ ಬಲ ಇತ್ತಿನಕುಲತ್ತ? ಅಂಚ ಗೇಲ್ದ ಮೋನೆ ಅಕಲ್ನ ಕೋಡಿಗೇ! ಇತ್ತೆ ಕತೆ ದುಂಬರಿಪುವೆ ಕೇಣ್ಣಿ!

ಗೊಲ್ಲೆ ತನ ಕೋಲುಡೇ ಕಯ್ಯಂಜಿಲೆನ್ ಬಗ್ಗಾಯಿಲೆಕ, ಗುಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕಿ ಕಕ್ಕಲೆನ್ ಗಿಡಪುಲೆಕ, ಈ ಆನೆದ ಮೇಲಾಟ ನಡತ್ಂಡ್. ಉಂದೆತ ಎದುರು ಉಂತೆರಾವಂದೆ ದ್ರುಪದೆ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯೆ! ಭೀಮೆ ಬರಿಕ್ ತಿಲದ್ ಪೋಯೆ! ಒರಿನಾಕುಲು ಸಯ್ತ್ ಮರಕಟಿಯೆರ್! ಮಹಾರಥೆರ್ ಮಂಡೆ ಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಅಕುಲು ಆನೆಗ್ ತಾಂಟುನೆತ ಪರ್ಮ ಪಂಡ ನೀರುಲಯಿದ ಪರ್ವತೊಗು ಕಪ್ಪಲ್ ತಾಂಟ್ ಪೊಡಿಯಾಯಿನಂಚಿನೆ! ಸರ್ಪೊದ ರಕ್ಷಣೆಡ್ತಿನ ನಿಧಿತಂಚ ಆ ಆನೆದ ರಕ್ಷಣೆಡ್ತಿ ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತು, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ದಕ್ಕಂದ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್.”

ಸಂಜಯೆ ದುಂಬರಿಪುವೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿ ಅನೆಡ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಭಗದತ್ತೆಲ ಶತ್ತು ಸಂಹಾರಕ ಬಿರ್ಡಾಯೆನೆ! ಆಯೆ ಅರೆದೊಂದೇ ಆನೆನ್ ಭೀಮನೆದುರು ಕಣತ್ ಉಂತಯೆ. ಭೀಮೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಲೆ. ತನ ಬಿರುನ್ ದೂರ ದಕ್ಕಾದ್ ಗದನ್ ಪತ್ತೊಂಡೆ. ಬಲಪಾಡ್ ಪೆಟ್ಟೋದೀಯೆ. ಲಾಗ್ಯೊಂದೇ ಹಾಕ್ಯೆ! ಆನೆಗ್ ಪಿಸ್‌ರೇರ್‌ಂಡ್! ತನ ತರೆಕೇ ಹಾಕುನಯನ್ ಹದ ಮಲ್ಪಂದೆ ಬುಡುವ? ಅವು ಭೀಮನ ನಿರೆಲ್‌ನ್ಲ ಸಯಿಸಂದಿನವು! ಉಗ್ರ ಕೋಪೊಡು, ಸೊಂಡಿಲ್ ಬಿರ್ಡ್ ಬೀಜಾಂಡ್. ಭೀಮನ ಸೊರ ಕೇಣೊಂದೇ ಸುಯಿಂತೊಂದು ಬತ್ತದ್ ಸೊಂಡಿಲ್ ಪೀಂಟಾವುನ ರಬಸೊಡು ಭೀಮನ ಕತೆ ಮುಗಿಯೊಂದು ಬತ್ತಂಡೆಂದ್ ಬಗೆಯಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆಯನ ಸಾಯೊಗು ಬೀರೆನ್ ಕಡಪುಡುವೆ! ಆಂಡ ಆನೆಗ್ ಅಕುಲು ವಾ ಲೆಕ್ಕ?

ಭಗದತ್ತೆ ಬಾರಿ ಗತ್ತಡ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿ!

“ನಿಕಲ್ನ ರಾಪಾಟ ಯಾವು. ಆನೆದ ಬಲ ತೆರಿಯರತ್ತ? ನನ ದಾಯೆಗ್ ಕಾಳಗ? ಈ ಸುಪ್ರತೀಕ ಆನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬೆರೆ ಈಶ್ವರೆಲಾ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ನನ ನಿಕ್ಷೆನ ಪಾಡ್ ದಾನೆ? ನಿಕುಲು ಮುಲ್ಪಡ್ ದೂರ ಪೋಪಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ. ಆ ಕಿರೀಟಿ ಪಾರ್ಥನೇ ಇಡೆಗ್ ಲೆಪುಡಾಲೆ.” ಇಂಚ ಸಸಾರೊದ ದಾಟಿಡ್ ಪಾತೆರುವೆ. ಆಯೆ ಪಂಡಿನಿಲ ನಿಜೊನೆ! ತಿಮಿಂಗಿಲದೊಟ್ಟುಗು ತರುತಪ್ಪಟೆ ಮೀನ್‌ಲ್ ಪುಣೆವುನಂದ? ಆನೆದ ತೊರ್ಪಾಟೊದ ರಬಸೊಗು ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆಗ್ ಪಲಾಯನದನೇ ರಬಸ! ಅಂಚಿಡ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪತ್ತದ್ ಕಟ್ಟದ್ ಪಾಡುನ ಅಮಸರೊಡುಲ್ಲೆರ್!

ಪಾಂಡೆವೆರೆ ಸೇನೆಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಲಕ್ಕಂಡ್!

“ಈ ಆನೆದ ಹಿಂಸೆನ್ ತಡೆಪರೆಗ್ ಕಲಿ ಪಾರ್ಥ್ ಓಲು ಇತ್ತಂಡಲ ಬರೊಡು. ಆನೆಡ್ಲಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೇನೆ ನಿಲಸಮ ಆವೊಂದುಂಡು. ಸೈನಿಕರ್ ಪೋಡಿದ್ ಮುಡಕಟ್‌ದರ್. ಈ ಆನೆ ರಣಗಿಡ್ಲೆಗ್ ಅಟಲ್ ಅಡೊಂದುಂಡು!”

ಸೇನೆದ ಈ ಕಂಗಾಲ್‌ದ ಬೊಬ್ಬೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರುಂಡು! ಪರಶುರಾಮೆರ್ನ ಕೋರೊಗು ಕಡಲ್ ಬಾಯ್ ಬುಡಿಲೆಕ ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ಆನೆಗ್ ಪೋಡಿದ್, ಬುಲೊಂದು ಬಲ್ಪುನೆನ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ತೋಜಾಯೆ. “ನಮ ಇತ್ತೆನೇ ಆನೆದಡೆಗೇ ಪೋವೊಡು!” ಪಂಡೆ.

ಆಂಡ ಸಂಶಪ್ತಕರ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತಾದ್ ಅರ್ಜುನೆ ಪೋವಂದಿಲೆಕ ತಡೆಪುವೆರ್. ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಕರ್ಣ, ಶಲ್ಯೆರ್ಲಾ ಎದುರು ಬರ್ಪೆರ್. ಆಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನೆ ತಡ ಮಲ್ತಜೆ! ಅಡ್ಲಿದಕ್ಲೆನ್ ದರ್ತ್ ದೂರ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಆನೆದ ಬರಿಕ್ ಬರ್ಪೆ!

ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತಿನವು ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆಗ್ ಜೂವ ಕೂಡಾಂಡ್. ದೊಂಬುಡು ಬಾಡೊಂದಿತ್ತಿನ ತಾಮರೆ ಪೂಪುರೊಲೆಗ್ ಚಂದ್ರನ ಬೊಳ್ಳು ಒದಗಿಲೆಕಾಂಡ್! ದೈತ್ಯೆರೆನ ಕಾಟ ಅನ್ವೇಸುನ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ತಾಪತ್ರಯೊಲೆಡ್ ನರಲುನ ಭವಜೀವಿಲೆಗ್ ಸಾತ್ವಿಕ ಜೈತನ್ಯ ಒದಗಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಅರ್ಜುನೆ, ಭಗದತ್ತೆರ ನಡುಟು ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಭಗದತ್ತೆ ಅಂಕುಶೊಡು ಆನೆನ್ ಕುತ್ತೊಂದು ಅರ್ಜುನನ ರಥೊತ ಕಡೆಕೇ ಬರ್ಪೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪೊಕ್ಕಡೆ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುವೆನ? ಗೊಬ್ಬು ಗೊಬ್ಬಿಯೆ! ರಥೊತ ದಿಕ್ಕ್‌ನ್ ಬದಲ್ ಮಲ್ಪುವೆ! ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಭಗದತ್ತೆ, ಸುರುಟು ಈ ಅಜಕೆ ಗೊಬ್ಬುದ ಸಾರಥಿ ಕೃಷ್ಣನೇ ಮುಗಿಪ್ಪಾವುನ ನೋಟ ತೂಯೆ. ಅರ್ಜುನ ಸಂಹಾರ ಆವೊಡಾಂಡ ಸಾರಥಿನ್ ಕೆರೊಡೆ. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಐನ್ ಬಯಂಕರ ಪಗರಿಲೆನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ! ಆಂಡ ಅರ್ಜುನೆ ಅವ್ವೆನ್ ಕತ್ತೆರ್ಲಾ ಪಾಡಿಗಿನ, ಕೋಪೊಡು ಕೊದೊಂದು, ಭಗದತ್ತೆ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶೊನೇ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪೆ! ಘಟಸರ್ಪೊದ ಕೊಡಿ ನಾಲಾಯಿದಂಚದ ಈ ಬಾಣೊಗು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಎಲಾ, ಅಂಕುಶಾ! ಕಿರೀಟಿನ ನೆತ್ತೆರ್‌ನ್ ಪರ್ಲೆ! ಪಗೆನಾಯೆ ನಾಶ ಆವಡ್! ಕೌರವರಾಯೆನೆ ಬೂಮಿನ್ ಆಳೊಡು! ಕೌರವನ ಬಳಗದಾಕ್ಲೆಗ್ ಸಂತೋಸಾವಡ್. ಓ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶಾ, ನಿನನ್ ದಿಂಜ ಕಾಲೊಡ್ಲಿಂಚ ಉಪ್ಪಾಸ ಪಾಡ್ಲಿನವು ಯೆನ ತಪ್ಪು. ಅಯಿಕ್ ಕೋಪ ಮಲ್ಪಂದೆ ಇತ್ತೆ ನಿನ ಹಾರ ದೆತೊನ್ನ!”

ದಿವ್ಯಾಂಕುಶ ಪ್ರಯೋಗ ಆನಗ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ತನಡ್‌ತಾನೆ ಪಂದ್‌ಂಡ್. ಸೇನೆ ಸಂಕಡೊಡು,

“ಅಯ್ಯೋ! ನನ ದಾನೆ? ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಕಾಲ ಬತ್ತಂಡತ್ತೆ? ಭಗದತ್ತೆ ರುದ್ರನ ಸುಡುಕಣ್ಣೆಗ್ ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದೆ! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ರಾಜ್ಯ ಸುಕೊನು ಅನ್ವೇಸೆರೆಗಿಜ್ಜಾಂಡತ್ತೆ? ಅರ್ಜುನನ್ ಯೇರ್ ಕಾತೊನುವೆರ್?”

ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾದ್ ಪೋಂಡು! ಅಂಚನೆ ಆ ಕಾಳಗೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ದೇವತೆಲ್ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕೌರವಗೇ ಸೇರ್ಪ್ ಪೋಪುಂಡತ್ತಾ, ಪಂಡ್ ಅಕ್ಲಾಸ ಬುಡಿಯೆರ್!

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ಈ ಅಸ್ತೊದ ಪಾಡ್ ದಾದಾವು? ಯೆಂಚಿತ್ತಿನ ಕಂಟಕೊಲೆಡ್ ಮಾತ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬದ್ಲೆದರ್! ಅಕುಲು ಕೃಷ್ಣಭಕ್ತೆರಾಯಿನೆತ ಫಲ ಅವು. ಉದಲ್ ಪುರಿಕ್ಲೆಗ್ ಉರಿಗೆಂಡೊನು ತೆಕ್ಕಾವೆರೆಗಾವು?”

“ಉರಿಗೆಂಡ. ಉದಲ್‌ಪುರಿ. ಇಂಚ ಯೆಂಚಿನವು ಸಂಜಯ! ಬುಡ್ಲಾದ್ ಪಣಯನು?”

“ಅಂದ್, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ... ಭಗದತ್ತನ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶ ಕೆಡಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದು ಬನ್ನಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೋಗು ತನ ತಿಗಲೆನೇ ಒಡ್ಡಿಯೆ!”

“ಹಾಂ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ?”

“ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ, ಆ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ‘ಕೌಸ್ತುಭ’ ಮಣಿ ತನ ಬಾಲೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಪಂಡಾ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಕೃಷ್ಣನ ತಿಗಲೆಡ್ ಪದ್ದೆಯಿದಂಚ ಮೆರೆವೊಂದು, ಮೆಂಚೊಂದು ಉಂತುಂಡು! ಪಾಂಡವಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಬುಡುಗಡೆ ಆದ್ ಒರಾನೆ ಸಂತೋಸು ಪಸೆರ್ಂಡ್!”

“ಅಂಚ ಆಂಡ? ಬೊಕ್ಕ ದಾದಾಂಡ್,... ಸಂಜಯಾ!”

“ಆಂಡ ಅರ್ಜುನಗ್ ಈ ನೋಟ ಇಸ್ವ ಆಯಿಜಿ. ತನ ಪೌರುಷೋಗು ಸಾರಥಿ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆ ಪಣ್ಣಿನ ಪಿಸರ್! “ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಬವುಸ, ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಉರು ಆಂಡೊಡೊ? ನನ ಆಯೆನೇ ಕೌರವರೆಡ ಕಾಳಗ ಕೊರಡ್. ಯಾನ್ ಸಾರಥಿ ಆಪೆ” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಯೆಂಚಿನ ಮಲ್ಲೆ ಗೊತ್ತುಂಡಾ?”

“ಯೆಂಚಿನ?”

“ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಗಾಂಡೀವೊನು ದಕ್ಕದ್, ಯೆತೆಟ್ ಕುಲ್ಲುವೆನೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಉಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ! ಪಿರ ತಿರ್ದದ್ ತೂಪೆ, ಪಾರ್ಥನ ಪಾಡ್ ಇಂಚಿ! ಆಯೆ ತೂದು ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಅರ್ಜುನಾ. ಆನೆ ಕುಡ ಬರೊಂದುಂಡು! ನಿನ ಕಯಿಟ್ ಗಾಂಡೀವ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಯುದ್ಧೊಡು ಬೊಡಿ ಪೋಂಡ? ದಾಯೆ ಯೆತೆ ದೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲ? ದಾದಾಂಡ್? ಯೆನ್ನಾಜೆ. ಪಣ್ಣ.”

“ಅಂಚತ್ತ ಕೃಷ್ಣಾ. ನಿಜವಾದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನು ಈಯೇ. ಭಗದತ್ತನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊನು ತಡೆತ್ತಿನ್ ಈಯೇ! ಅಂಚಾಂಡ ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡು? ಕೃಷ್ಣಾ ಯಾನ್ ನನ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಸಾರಥಿ ಆದಿಪ್ಪುವೆ. ಯೆನ ಆಯುಧೋಲೆನ್ ಈಯೆ ದೆತೊನ್ನ. ಕಡಿವಾಣೊನು ಯೆನಡ ಕೊರ್ಲ.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತೆಲಿಪುವೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ನಿಜ ಸಂಗತಿನ್ ತೆರ್ಪಾವೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ. ಯಾನ್ ಉಂದೆನ್ ಪೂರ ಬಾಯಿಬುಡ್ಡು ಪಣ್ಣೆರಾವಂದ್. ಪಂಡೆಡ ಈ ಎಲ್ಯ ಆಪ! ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ದಿವ್ಯಾಂಕುಶೊದ ಬಗೆ ನಿಕ್ಕ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ಅವ್ವೆನ್ ಒರ ತೂಂಡಲ ಕಣ್ಣ್ ಪುಡಾವುಂಡು. ತಿಗಲೆ ಉಡೆವುಂಡು! ಅವು ನಿನ ಅಂಕೆಗ್ ಬರಿನ ಆಯುಧ ಅತ್ತ್! ಅವು ಇಡೀ ಲೋಕೊನೇ ನಾಶ ಮಲ್ಪುನಾತ್ ಬಿರ್ಲದವು! ಅವು ರುದ್ರಗ್ಲ ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ಅಸ್ತ್ರ! ದೇವತೆಲೆನ ದೈರ ತಗ್ಗುವುನ ಅಸ್ತ್ರ! ಅರ್ಜುನಾ ಈ ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತ್ತಿನ್ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಉಂದೆಡ್ ದುಂಬು ನಿಕ್ಕ ಉಪನಿಷತ್ತ್ದ ಸಾರ ಸರೊನು ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ನಿಕ್ಕ ಅವು ಪೂರ ಅರ್ತ ಆತ್‌ಜಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ? ನಿನ್ನವು ಕ್ಷತ್ರ ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿ! ನನಲಾ ಅವ್ವು ಬುಡ್ಡು ಪೋತುಜಿ! ಯಾನ್ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಪಣೊಡ? ಸಾತ್ವಿಕ ಭಕ್ತೆರೆಗ್, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆರೆಗ್, ನಿಷ್ಕಳಂಕೆರೆಗ್ ನಿರ್ಮಲ ಕಾಂತಿಡ್ ತೋಜಿ ಬರಿನ ಚಿನ್ಮಯ ರೂಪಿ! ಕಲ್ಪಾಂತ್ಯೊಡು ಬೂಮಿ ಕರಗಿನಪಗ ಯಜ್ಞವರಾಹ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತದ್ ಬೂಮಿನ್ ಮಿತ್ತ್ ದೆರಿನಾಯೆ ಯಾನೆ! ಅಪಗ ಬೂಮಿ ದೇವಿ ತನ್ಕೆ ಒರಿ ಆಣ್ ಮಗನ್ ಕರುಣಿಸಾವೊಡು ಪಂಡ್ ನಟ್ಟೊನುವಲ್! ಅಂಚ ಯೆನ ಕೃಪೆಟ್ ಪುಟ್ಟಿದಿನಾಯೆನೇ ನರಕಾಸುರೆ! ಆಯೆ ರಕ್ಕಸೆ ಆದ್ ದೇವತೆಲೆಡ್ ಮಿಗಿಲಾಯೆ. ಯಾನ್ ವರಾಹ ಅಬತಾರೊಡು ಬೂಮಿನ್ ದೆರುನಗ ಬೂಮಿ ದೇವಿನ ಆಸೆದಂಚ ಯೆನ ಒಂಜಿ ದಾಡೆನ್ ಕೊರಿನವು ಇಂಬ್ಯಡ ‘ವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರ’ ಆದ್ ಇತ್ತಿನವು ಕಾಲಪರಂಪರೆಡ್ ಇಂಬ್ಯನ ವಂಶೊದಾಯೆನೇ

ಆದುಪ್ಪನ ಈ ಭಗದತ್ತನ ಕೈಯಿಕ್ ಬಯ್ಯೆಂಡ್. ಈ ಅಸ್ತೊಡು ಶಿವ, ಬ್ರಹ್ಮನಕಲೆನ್ಲ ಗೆಂದೊಲಿ! ಯಾನ್ ಅತ್ತಾಂದೆ ಬೇತೆ ಯೇರೆಡ್ಲಾಲಾ ಉಂದೆನ್ ತಡೆಪೆರಾಪುಜಿ.. ನನ ಭಗದತ್ತನ ಸಗ್ತಿ ಆತೆಕಾತೆ! ಇತ್ತೆ ಗಾಂಡೀವೊನು ಕಯಿಕ್ ದೆತೊನ್ನ. ನಿನ ಮಹಾಸ್ತೊಲು ಪಿದಯಿ ಬರಡ್.”

ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಕಲ್ ಸೆಲಿಂಡ್. ಮುಗ್ಗಲೆಕ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸೊಲೆ ಸಂದಾವೊಂದು ಆಯನ ದೈರನುಡಿ ಕೇಣೊಂದು ಗಾಂಡೀವೊನು ದೆರ್ತ ಪತೊಂಬೆ. ಪಳಪಳ ಮೆಂಚುನ ಪರ್ದೆ ಪಗರಿಲೆನ್ ಆನೆದ ನೆತ್ತಿಗೇ ಗುರಿ ದೀಪೆ! ಈ ಪಗರಿ ಸುಪ್ರತೀಕ ಆನೆದ ನೆತ್ತಿಗ್ ನಾಟ್, ಆನೆ ದಾಡೆನ್ ಊರೊಂದು ಮಗರ್ಡ್ ಬೂರುಂಡು! ಕುಡ ಅರ್ಜುನೆ ನನೊಂಜಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತೊನು ದೆತ್ತದ್ ಭಗದತ್ತನ ತಿಗಲೆಗ್ ಗುರಿದೀಪೆ! ಭಗದತ್ತೆ ಪರ್ವತೊದ ನೆತ್ತಿಡ್ ಬುಳೆದಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಆಲದ ಮರ ಮಗರ್ಡ್ ಜಾರ್ಡ್ ಬೂರುನಂಚ ಬೂಮಿಗ್ ಬೂರ್ದೆ!

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ ತನ ಮಿತ್ತ್ ಯೇರೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಸುಬಲನ ಮಗನ್, ಅಂಚನೇ ಕೌರವನ ಜೋಕುಲೆನ್ ಕರ್ಡ್, ದ್ರೋಣೆರ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕರ್ಣ, ಮದ್ರೇಶ, ಜಯದ್ರಥನಕಲ್ಲ ಕಾದ್ದ್ ಗಾಯಗಡಿತ ಬೇನೆ ಪತೊಂದು ಅಕುಲು ಮಾತ ಪಿರ ಜಾರುಲೆಕ ಮಲ್ತೆ. ಇಂಚ ವೀರ ನಾರಾಯಣನ ಕರುಣೆಡ್ ಪಾಂಡೆವೆರ್ ಜಯಘೋಷ, ವಾದ್ಯ ಘೋಷ ಮಲ್ತೊಂದು ಪಾಳಯೊಗು ಪೋಪಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊ-ಅಭಿಮನ್ಯು ಪ್ರತಾವೊ

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನ ಪುಣ್ಯಫಲೊನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ನಿನ ಕಡೆತ ಇಸ್ಮೆಯೊದ ‘ಸುಪ್ರತೀಕ’ ಆನೆದ ಕತೆ ಮುಗೀಂಡ್! ನಿನ ಸೇನೆ ಪೊಡಿ ರಟ್ಂಡ್! ನಿನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆನ ದನಿಮನಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್! ಆ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ ಗೇಲ್ದ ಸಂಬುರ್ಮ್ ಧರ್ಮೊದ ಬಲ ಇತ್ತಿನೆಚಾದೇ ಅಂಚ. ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣ ದೊರೆ! ಕುರುರಾಯೆ ತನನ್ ಪೆದ್ದಿನ ಉಡಲ್ಗ್ ತಂಪು ಕೊರ್ದೆನ? ತಾಪ ಕೊರ್ದೆನ?”

ಸಂಜಯನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣೆರೆಗೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್. ದುಕ್ಕೊಡು, “ಯಾವು ಸಂಜಯ. ಕೇಣ್ಣೆರಾವಂದಿನ ಸಂಗತಿಲೆನ ಕತ್ತಿಡ್ ಯೆನ ಕಂಟಿಲ್ನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕುದ್ವವ? ಯಾನ್ ಅಕಲಿಜ್ಜಂದೆ ಮಲ್ತಿನೆತ ಫಲೊನು ಅನ್ವೇಸೊಡತ್ತ? ಯಾವು! ಯಾನ್ ನನ ಯೆಂಚಿನೆನ್ ಮಾತ ಕೇಣೊಡಾವ? ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಮಗ್ ಬೊಕ್ಕ ದಾದ ಮಲ್ತೆ? ಅಪ್ಪೆನ್ ಪಣ್ಣ.”

ಕೌರವೆ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಕಣ್ಣೆಬುಡ್ಡು ತೂಯೆ! “ಕರ್ಣಾ, ಜಯದ್ರಥಾ.. ನಿಕುಲು ಯೇರಾ ಕಮ್ಮಿದಕುಲತ್ತೆ! ದೈರೊಡೇ ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಪಿರ ದೊಂಕಿಯರ್. ಆಂಡ, ಆಚಾರ್ಯರ್ ಪಾಡ್ಲಿನ ಶಪಥ ಒರಿದೆ ಪೋಂಡತ್ತೆ? ಯಾನ್ ಆಚಾರ್ಯರೆಡ ದೀತಿನ ನಂಬಿಕೆಲ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಆಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ಮನಸ್ ಮಲ್ತೆರಡ ವಿಷ್ಣುಲಾ ಅರೆನ ಸಮೊಕು ಬರಯೆ! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ವಿಧಿ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಟ್ಟಲ್ಡ್ ಇಸ ದೊರೊಂದುಂಡು. ಅಯಿಟಾದೇ ನಮ ಪಾಡ್ ಇಂಚ ಆಂಡೊಡೊ? ತನ ಶಪಥೊಗಾದ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಅಡ್ಡಕಟ್‌ದಿನಿ ನಿಜ! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲ ಪಾಪಿಲ್! ನಮ ಕಡೆತ ಬಂಟೆರೆ ಸಯ್ತೆರ್! ನಮ ಕಡೆತ ಆನೆ ಕುದುರೆಲೇ ಜೂವ ಕೊರ್ದೆ! ಆ ಭೀಮೆ, ಪಾರ್ಥೆರೆನ್ ಮಟ್ಟ ಪಾಡುನಕುಲು ನಮ ಕಡೆಟ್ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಯೆಂಕ್ ಆಪೊತ್ತುಗಾಪಿನಕುಲು ಯೇರಾ ಇಜ್ಜಿ. ಯಾನ್ ಮುರೆಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ?”

ಈ ಪಾತೆರೊದ ಮುನೆ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ತುಚ್ಚಿಂಡ್! ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ತುಲಿತೊಂದು ಪಂಡರ್.

“ಅತ್ತ ಕೌರವಾ. ಉಗ್ರ ಇಸೊಕುಲ ಪರಮಗರುಡನ್ ಸುಡೈರಾವಂದ್! ಅಂಚೆನೆ ನಮ ಪ್ರಬಲ ಶಸ್ತ್ರೊಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಕೃಪೆತ ಪೊದಿಕೆನ್ ಪರ್ತ್ ಪಾಡೈರಾಪುಜಿ. ದೊರೆ ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಯಾನ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ನೋಚಾಯಿನಿ ನಿಜನೆ! ಆಂಡ ಮುರಹರನ ಮೈತಿನೆ, ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತದ್ ತಡೆತೆ! ದಾದ ಮಲ್ಪುಗೆ? ಮುಲ್ಪು ಕೇಣ್ಣ! ಇತ್ತೆಲಾ ಕಾಲ ಮೆಂಚಿದಿಜಿ! ಎಲ್ಲೆ ಅರ್ಜುನೆ ಎದುರು ಬತ್ತಿಚೆಡ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕಂಡಿತ ಕಟ್ಪದ್ ಪಾಡುವೆನೆ! ರುದ್ರೆ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಬುಡ್ಡುಜಿ! ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪುಡ! ಕೌರವಾ ಕೇಣ್ಣ. ಎಲ್ಲೆ ಯಾನ್ ನಿರ್ಮಿಪುನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗುನ ಪಗೆಬಂಟೆ ಪಿದಯಿ ಪೋಪುಜೆನೆ! ಅಂಚ ಮಿನಿ ತತ್ತದ್ ಪೋಯೆಡ ಯೆನ ‘ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾರುದ್ರ’ ಪಣ್ಣಿನ ಬಿರುದುನು ತ್ಯಾಗ ಮಲ್ಪುವೆ!”

ಸಂಶಪ್ತಕೆರ್ ಲಕ್ಕದುಂತಿಯೆರ್.

“ಕೌರವೇಂದ್ರಾ. ಎಡ್ಡೆನೇ ಆಂಡ್. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಶಪಥೊನು ಕೇಣ್ಣೆ. ಎಲ್ಲೆದ ದಿನ ಅರ್ಜುನನ್ ಯೆಂಕುಲು ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪ್ಪುವ. ಆಯೆ ಒವ್ವೇ ಕಾರಣೊಗು ಇಂಚಿ ಬರಂದಿಲೆಕ, ಯೆಂಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗೇ ಕಾಳಗೊಡಿಪ್ಪುಲೆಕ ರಣಸವಾಲ್ ಒಡ್ಡುವ. ನಿಕುಲು ನಿಕಲ್ಪು ಜಂಬರ ಒವ್ವುಂಡಾ ಅವ್ವೆನ್ ಸಾದನೆ ಮಲ್ತೊನುಲೆ!” ಪಂಡರ್.

ಕೌರವಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಕರ್ಪೂರ ಬೂಳ್ಳೊನು ಕೊರ್ಪಾಯೆ. ಸಭೆ ಮುಗಿಂಡ್.

ಮನದಾನಿ ವಾದ್ಯಘೋಷೊಡು ದ್ರೋಣೆರ್ನ ಮಾಮಲ್ಲ ದಂಡ್ ಪಿದಾಡ್ಂಡ್!

ಇಸಲ್ ಇಸಲಾದ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪದ್ಮವ್ಯೂಹೊನು ನಿರ್ಮಿಯೆರ್! ಪದ್ಮೊದ ಬಿದೆಕೋಶೊದಲ್ಲ ಕೌರವನ್ ಉಂತಾಯೆರ್! ಕೌರವನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಪದ್ಮಕೇಸರೊಡು ಉಂತಾಯೆರ್! ಪಿದಾಯಿದ ವಲಯೊಡು ರಾವುತೆರೆನ್, ಅಕಲ್ಪು ಪಿರಾವುಡು ಅಡ್ಡಡ್ಡ ಆದ್ ಗಜಸೇನೆನ್, ರಥದಳತಲ್ಪ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಯನಾಕ್ಷೆನ್ ಉಂತಾಯೆರ್. ದುಂಬುದ ಸೇನೆದ ಆದೆಯೆಗು ಪಿರಾವುಡೊಂಜಿ ಕಾವಲ್ ಸೇನೆನ್ ದೀಯೆರ್. ಅಲ್ಪನೇ ಬಾಹ್ಯಕ, ಕರ್ಣ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯನಕುಲು, ಬೊಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಬರಿಟ್ ಶಲ್ಯ ಶಕುನಿಲೆನ ಸೇನೆ. ಈ ಸೇನೆದ ಸುತ್ತೊಡ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ತಾನೇ ಉಂತಿಯೆರ್! ಮುಕಬಾಗೊಡು ಸೈಂದವೆ, ಅಯನ ಸುತ್ತೊಡು ಭೂರಿಶ್ರವನಕುಲು! ಪದ್ಮೊದ ಇಸಲ್ ಇಸಲ್ ರಾಜೆರ್ನ ದಳೊಕುಲು. ಇಂಚ ಯಮನ ಬಳಗೊಗು ವಣಸ್ ಬಳಸೆರೆಗಾದೇ ಪದ್ಮದಂಚಿನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ನಿಲೆ ಆಂಡ್! ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರುಂಡು.

ಆ ಕಡೆಟ್ ಸಂಶಪ್ತಕೆರ್ನ ದೂತೆರ್ ಅರ್ಜುನಗ್, “ಇನಿತ ಕಾಳಗೊಡು ಬದ್‌ಕ್‌ದ್ ಒರಿಯಡ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಬದ್‌ಕ್‌ದ್ ಒರಿವ” ಪಣ್ಣಿ ಸಂದೇಶೊನು ತೆರಿಪಾಯೆರ್! ಅರ್ಜುನೆ ಅಯಿಕ್ ಒಪ್ಪಿಯೆ! ಅಪಗನೇ ದ್ರೋಣೆರ್ಲಾ ಒಂಜಿ ಮಾಹಿತಿನ್ ಕಡಪುಡಿಯೆರ್!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಇನಿತ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗೆರೆಗ್, ಧರ್ಮಜ, ಭೀಮ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಘಟೋತ್ಕಚ, ಯೆರೆಗ್ಲ ಆಪುಜಿ! ಈಲಾ ಆತೆ! ಸದ್ಗತಿಗಾದ್ ನಿನ ಇಸ್ಸ ದೈವೊನು ನೆಚೊಣ್ಣ! ಶಿವಡ್ ಪಡೆತಿನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊನು ಪತೊಂದು ಬಲ್ಲ! ಗುರು ಮುನೀಂಡ ಬೇತೆ ಯೇರ್ ಒರ್ಪಾವೆರ್? ಇನಿ ಈಯೇ ಬತ್ತದ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಓಡೆಗ್ ಪೋವೊಡು ಪಂಡ್ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಸುಗಿತ್ತೊಂದು ಬರ್ಪಾವೊಂದು, ಆಯನ ಸಲಹೆ ಕೇಣುವೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಆಲಚನೆನೇ ಬೇತೆ ಬಗೆತವು! ಕೃಷ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಇಂಚ! ಅರ್ಜುನನ ಮಗೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಬಿತ್ತ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊಡು ಅತ್ತಾವಂದೆ ಬೇತೆ ಯೇಪೊಲ ಸಯ್ಪಿಲೆಕ

ಇಜ್ಜಿ. ಆಯನ್ ಬದ್ದೆರೆ ಬುಡುಂಡ ಕಲಿಯುಗೊಕು ಗತಿ ಇಜ್ಜಿ! ಅಯಿಡ್ಲಾವರ ಅಯಗ್ ಮರಣ ಬರೊಡು. ಮರಣ ಬರೊಡಾಂಡ ಯಾನ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಬೇತೆ ಕಡೆಕ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋವೊಡೆ.

ಇಂಚದ ಅಲಚನೆಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್, “ಅರ್ಜುನಾ.. ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚರ ಉಂಡ? ನಿನ ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಅಯಗ್ ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ಗೊಬ್ಬಿಲೆಕನೆ! ಸೂರ್ಯಗ್ ತುಡರ್‌ದ ವಣಸ್ ಯಾರಂದಿಣ್ಣಿಲೆಕ ಅಯಗ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಮಲ್ಲ ಸವಾಲ್ ಅತ್ತ್. ಈ ದಾಯೆಗ್ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ಪುವ? ಪೋಲ! ಸಮಸಪ್ತಕೆರೆಡ ಕದನ ಕಾದ್‌ಲ. ಯಾನ್ ಜೋಕುಲಾಟಿಕೆಗ್ ಪಣ್ಣಿನತ್ತ್! ನಿನ ಮಗೆ ಕುರುಸೇನೆದ ಅತಿರಥ, ಮಹಾರಥೆರೆನ್ ಗೆಂದುವೆ!”

ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿನೆನ್ ಅರ್ಜುನೆ ಒಪ್ಪೊಂದು, ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುದು ಸಮಸಪ್ತಕೆರೆನ ಕೋಡಿಗ್ ಪೋಯೆ! ಅಂಚಿಡ್ಲ ಕೌರವ ಪಡೆ ಸಜ್ಜಾತ್‌ಂಡ್. ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹದಡೆಗ್ ಪೋಂಡಲಾ ಅವ್ವೆನ್ ಪೊಗ್ಗುನ ಬಗೆ ತೆರಿಯಂದೆ ತರೆಬೆಚ್ಚೊಡುಂಡು! ಅಕಲ್ ಸ್ಥಿತಿ ತೂಯಿನ ಭೀಮೆ ಮಾಂಡಳಿಕೆರೆಡ ಬಂಟ್ ಪಾತೆರೊಂದು ತಾನೇ ದುಂಬು ಪೋದು ಪೊಗ್ಗೆರೆ ತೂಂಡ, ಅಯಗ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊದ ತರೆಮುದೆಲ್ ಅರ್ತ ಆಪುಜಿ. ಭೀಮೆಲ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ, ಉಂದು ‘ದುರ್ಭೇದ್ಯ ಕೋಟೆ’! ಆಯೆಲ ಪಿರತಿರಿಯೆ. ಅಯನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಕೌರವಸೇನೆ ಗೇಲಿ ಮಲ್ತಂಡ್!

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊದ ಪೊಲಬು ದುಂಬೇ ಉಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಜಯಿಪೆರೆಗ್ ಬಲರಾಮೆ, ಕೃಷ್ಣ, ಅರ್ಜುನಗ್ ಮಾತ್ರ ತೆರಿದಿಪ್ಪುನ ಸಂಗತಿಯಾ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಅಭಿಮನ್ಯುಲ ಅವ್ವೆನ್ ತೆರಿದಿನ ಸಾಹಸಿಂತ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯಗಿತ್ತೆ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಸವಾಲ್‌ನ್ ಎಂಚ ಮಿಂಚೆಸುನು ಪಣ್ಣಿನನೇ ಚಿಂತೆ! ಈ ಚಿಂತೆದ ಸುದ್ದಿ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರುಂಡು! ತನ ಭುಜಕೀರ್ತಿ, ಆಭರಣೊಲೆನ್ ಝಣ ಝಣಿತೊಂದು ಪೆರಿಯಮ್ಪೆರೆನಡೆಗ್ ಬರ್ಲೆ! ಸೊಲೆ ಸಂದಾವೆ! ಚಕ್ರವ್ಯೂಹಭೇದವಿದ್ಯೆ ತನ್ಕೆ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಕಾಳಗೊಗು ತನನ್ ಕಡಪುಡೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸರಿ ತೋಜಿಜಿ.

“ಬಾಲೇ. ಅಭಿಮನ್ಯೂ, ಶತ್ರು ನಿರ್ಮಿದಿನ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಕುಸಾಲ್ದ ವ್ಯೂಹ ಅತ್ತ್! ಅವ್ವೆನ್ ಕಾತೊಂದುಪ್ಪುನು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕರ್ಣ, ಭೂರಿಶ್ರವೆ, ಜಯದ್ರಥ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಲು. ಶಿವಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ಲೆ ಪೋಡ್ಯಂದಿನಕುಲು! ಅಂಚ ಅಕಲ್ ಕಾಳಗ ಕೊರ್ಪಿನಿ ಪಂಡ ಸೊಲಬ ಅತ್ತ್! ಎಲ್ಯ ಕುಮಾರೆ ನಿನನ್ ಅಕಲ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಕಡಪುಡುಜಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ನುಡಿ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ನಾಟೊಡತ್ತೆ? ಜವನಾದಿಗೆ ಅಂಚಿತ್ತಿನೆಕ್ ಜಗ್ಗೆರೆ ಕೇಣೊಡತ್ತೆ? “ಪೆರಿಯಮ್ಪೆರೆ ಬಾರೀ ಪೊರುಡೇ ಪಂಡರ್! ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪೋಡ್ಯುಜಿ. ಗಾಳಿ ಏಪೊಲ ಬೆಗರುಂಡ? ಅಗ್ನಿಗ್ ಮಯಿಂದ್ ಪೋಡ್ಯುಂಡ? ಉರಿದೊಂಬುದೊಟ್ಟುಗು ಮಯಿಂದ್ ಪುಣೆದ್ ಗೆಂದುಂಡ? ಯಾನ್, ಗಾಳಿ, ಅಗ್ನಿ, ದೊಂಬುದಲೆಕ! ಯೆನನ್ ನನೊಲ ಎಲ್ಯ ಬಾಲೆ ಪಣ್ಣೆ ಗ್ರಯಿಪೊಡ್ಲಿ. ದಯೆದೀದ್ ಯೆಂಕ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಪೊಗ್ಗುದು ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾವುನ ಎಡ್ಡೆ ನೋಟೊನು ಈರ್ ತೂಲೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ?

“ಅಂದ್ ಬಾಲೇ. ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಲಾಡಿಗ್! ಆಂಡ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ! ಪಗನಕುಲು ಈತ್ನೇಟನೇ

ಭೀಮನ ಗರ್ವೋನು ಮುಯ್ತದರ್. ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿಲೆನ್ ಕರುಣೆಡ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡಿಯೆರ್! ದ್ರುಪದ ಬೊಕ್ಕ ವಿರಾಚೆರೆನ ರಣರೌಸ್ ತಗ್ಗಾಯೆರ್! ಆಕ್ಲೆಗಿತ್ತೆ ಗೆಲೆದ ಹಮ್ಮು! ಇಂಚಿಪ್ಪುನಗ ಈ ಒರಿಯೆ ಪೋದು ಅಕಲ್ ಪುಣೆವುನವು ಸರಿಯತ್ತೆ.”

“ಪೆರಿಯಮ್ಮೇರೇ, ತುಂಬಿಲೆಗ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ಬಗೆತ ಪೂಪುರೊಲು ಇಸ್ಸ. ಆಂಡ ಸಂಪಗೆದ ಕಮ್ಮೆನೇ ಆಪುಜಿ, ಅತ್ತ? ಅಂಚನೆ ಈ ಶತ್ರುಲು ಭೀಮನಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದ್‌ದಿಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು. ಆಂಡ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಡ್ ಆಕುಲು ಯೆನ ತಂಟೆಗ್ ಮಿನಿ ಬತ್ತಂಡ ಬುದ್ಧಿ ಕಲ್ಪಾದೇ ಬುಡ್ಡೆ!”

ಏತ್ ಪಂಡಲ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕೇಣುನ ಮಟ್ಟೊಡಿಜ್ಜೆ. ಅಕೇರಿಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಪ್ಪೊಡಾದೇ ಬತ್ತಂಡ್! ಆಂಡ ಕಡೇತ ಒಂಜಿ ಎಚ್ಚರೆದ ಪಾತೆರೊನ್ನಾ ಪಣ್ಣೆ!

“ಬಾಲೇ, ಶಸ್ತ್ರದೊಟ್ಟು ಪಗೆನಕಲ್ ಬೀರ ಬಿಗುತ್ತವು! ಈ ಮಲ್ಲೊಡಾಯಿನಿ ಈತೇ. ನಿಕ್ಕ್ ವ್ಯೂಹ ಉಡೆಪುನ ತಂತ್ರ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಈ ಸುರೂಕು ವ್ಯೂಹೊದ ಬಾಕಿಲ್ ಜತ್ತ ಕೊರ್ಲ. ಅವ್ವೇ ಪೊರುಡು ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಬತ್ತದ್ ನಿನನ್ ಸೇರೋಣವ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಈ ಗರ್ವೊಡು, ಹಟೊಟು ದುಂಬರಿಯೆರೆ ಆವಂದ್. ನಿನನ್ ಈ ಕಾತೊನುಲೆಕ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ. ಅಂಚ ಮಲ್ತಂಡ ನಿನಡ್ಡಾದೇ ನಂಕ್ ಜಯ ಆಪುಂಡು.”

ಅಭಿಮನ್ಯು ಅವು ಪಣ್ಣೆ ಒಪ್ಪೊನುವೆ.

“ಪೆರಿಯಮ್ಮೇರೇ, ಪೋಡೊಡಿ. ಯಾನ್ ಮದ ಏರ್ದಿನ ಆನೆದಲೆಕ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗುದು ನುಗ್ಗನುರಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯೆನ ಬೀರೊದ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ ಪೊಡಿರಟ್ಟುನ ಪೊರುನು ಈರೇ ತಾಲೆ.”

ಅಭಿಮನ್ಯು ಯುದ್ಧಗು ದುಂಬಾಯಿನವು ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ. ಏತಾಂಡಲಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ಎಲ್ಯ ಆಣ್ ಮಗೆ. ಕೌರವ ಸೇನೆದಕುಲು ಯಮನಂಚಿನ ಮಹಾರಥಿಕೆರ್! ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಒರಿಯೆ ಪೊಗ್ಗನವುಲ ಸರಿ ಅತ್ತ. ಈ ಧರ್ಮರಾಜೆ ದಾಯೆಗ್ ಒಪ್ಪೊಡು? ಬಾಲೆನ್ ಬಲಿಕೊರ್ರು ರಾಜ್ಯ ಗೆಂದ್‌ಂಡ ಅವ್ವೆಂಚಿನೆತ ಗೇಲ್? ಅಯಿಟ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ತಿಂಗೊಲ್ ಬೊಳ್ಳುದಂಚಿನ ಪೊರು ಕಂಟ್ ಸುಕುಮಾರ ಕಾಡ್‌ದ ಗಮಲುನ ತೂಕು ತಿಕ್ಕರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷೊದ ಲತ್ತ ಚಿಗರ್‌ಗ್ ವಜ್ರಾಯುಧೊದ ಪೆಟ್ಟೆ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವ? ತಾಮರೆದ ದಂಟ್‌ಗ್ ಆನೆದೊಟ್ಟುಗು ಉರುಡೆರೆಗಾವ? ಈ ದಯೆ ಇಜ್ಜಂದಿ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಲತ್ತ ಪಿರಯೊದ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಕದನ ಕಳೊಕು ಕಡಪುಡುನವು ಸರಿಯೆ?”.. ಇಂಚ ಏತೇತೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊಲೆನ್ ಪಟೊಂಡೆರ್.

ಆಂಡ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ರಣ ಒಸಯೊನು ತಡೆಪುನೆಂಚಿ? ಎಲ್ಯಾಯೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ತೂದು ಹೆರಿಯೆರೆಗೇ ನಾಚಿಗೆ ಆಂಡ್! ಆಯೆ ಕುದುರೆಲೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಿ. ರಥೊಕು ಸುತ್ತು ಬತ್ತೆ. ಯುದ್ಧ ತುತ್ತೈತೊಡು ಸಜ್ಜಾದ್, ಧರ್ಮರಾಜೆ, ಭೀಮರೆನ ಆಶೀರ್ವಾದ ದೆತೊಂಡೆ. ನಕುಲ, ಸಹದೇವೆ... ಇಂಚ ಮಾತೆರೆಗ್ ಸೊಲ್ತೆ ಸಂದಾಯೆ. ಅಪಗ ಸಾರಥಿ ಶತ್ರುಲೆನ ಬಿಂಕಬೀರೊನು ಪಂಡೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣ್ಡ ತೆಲ್ತೊಂದು, ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಾರಥಿಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸಾರಥೀ, ಯೆನ ಯೋಗಿತೆ ನಿಕ್ಕ್ ತೆರಿಯಂದ್! ಆಂಡ ಅವ್ವೆನ್ ಯಾನ್ ಪಣೊಂಬಿನವುಲ ಸರಿ ಯತ್ತ. ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನ ಕ್ರಮ ಯೆಂಕ್ ಸೇರುಜಿ. ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಮೊಕುಲು ಯೇರ್ಲ ಯೆಂಕ್ ಸರಿಸಮ ಅತ್ತ! ಇತ್ತೆ ಯೆನ ನುಡಿನ ಕೇಣ್ಣ! ಕಾಳಗ ಆಂಡ, ಯಾನ್ ಈಶ್ವರನ ನೆಸಲ್‌ಡ್ ಬೆಗರ್ ಜಪ್ಪುಡಾವೆ! ದೇವೇಂದ್ರನ್ ದರ್

ಪಾಡುವೆ! ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಯೆನನ್ ಭಲೆಭಲೆ ಪಣ್ಡ ಪುಗಾರುಲೆಕ ಪೊರುಂಬುವೆ. ಯಮನ್ ಸೋಪಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಈ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪ, ಕರ್ಣಲೆಕಂತಿನ ನರಮಾನಿಲ್ ಯೆಂಕ್ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಚ್ಚೆರ್! ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ. ಒಂಜೇಳ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ, ಕೃಷ್ಣರೇ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತಿಯೆರ್ಡಲ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಗೆಂದುವೆನೆ! ದೈರೊಡು ರಥೊನು ದುಂಬರಿಪುಲ. ಯಾನ್ ಎಲ್ಯ ಆಣ್ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊನಡ. ನಮ ಪೋಯಿ, ಪಗಪಕ್ಷೊದ ಪಾಲ್ಗ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣೆ ಪಣ್ಣಿಂಚಿತ್ತಿನ ವೀರ ಅರ್ಜುನಗ್ ಜಯ ಆವಡ್.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೋದಂಡೊನು ಠೇಂಕಾರ ಮಲ್ತಾದ್ ಉಂತುವೆ! ಈ ಠೇಂಕಾರೊಡಾದ್, ಬಾನ ಅದರ್‌ಂಡ್! ಆದಿಶೇಷನ ಸಾವಿರ ಜಿಡೆ ನಡ್ಲೆಕಾದ್ ಪಾತಾಳೊಗು ಕುಸ್ಸಿಯೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಆ ರಥೊತ ಪೆರೈನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಅವು ಗಂಗೆ ರುದ್ರಲೆಕ, ಕಡಲ್‌ಗ್ ಅಗಸ್ತ್ಯಲೆಕ, ಸೂರ್ಯಗ್ ರಾಹುಲೆಕ ಆಂಡ್! ರಥ ಪೋನಗದ ದೂಲುಡು, ಸತ್ಯ, ರಜಸ್, ತಮೋ ಗುಣೊಕುಲೆಡ್ ಬಜೀ ರಜೋಗುಣೊನೇ ದುನಿತೊಂದಿತ್ತಂಡ್!

ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಆ ದೂಲುಲ ಅಚ್ಚರಿಗ್ ಕಾರಣ ಆಂಡ್.

“ಯೆಂಕ್ಲಿನ ಸೇನೆಸಾಗರೊನು ಕಬಿಯೊಂದುಪ್ಪುನ ಈ ದೂಲು ಯೆರೆನ ರಥೊತವಪ್ಪು..? ಈ ರಥ ನಡಪಾವುನು ರುದ್ರನ? ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನ? ಸುರೇಂದ್ರನ?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಸೌಬಲ, ಜಯದ್ರಥನಂಚಿನಕುಲು ರಥೊನು ಅಡ್ಡಕಟ್ಟೆರೆ ಬತ್ತೆರ್! ಆಕ್ಲೆಗ್ ದಿಂಜ ನಸ್ಸು ಮಲ್ತೊಂದು, ಕಸ್ತು ಕೊರೊಂದು, ಸಸಾರೊದ ನುಡಿ ಪಣೊಂದು, ಅಭಿಮನ್ಯು ದುಂಬೊತ್ತುವೆ! ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನ್ ಉಡೆತ್ತ್, ಉಳಯಿ ಪೊಗ್ಗನಗದ ಪರಾಕ್ರಮ ತೂವೊಡು! ‘ವ್ಯೂಹಭೇದಾಹವ ವಿಜಯ ವಿಜಯಾತ್ಮಕ’ ಬಿರುದುದ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಮಗೆ ಪಣ್ಣಿ ಮಾನಾದಿಗದ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ ಬತ್ತಂಡ್. ಆಯನ ಪೆಟ್ಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿನ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಗೆಣ್ಣುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ! ಅಂಚ ತಿಕ್ಕಿನಕ್ಲೆನ್ ಸವುರೊಂದು ನುರೊಂದು ದುಂಬರಿಯುನ ಈ ಜವಣನ ರಣ ಬೀರೊನು ತೂದು ಕೌರವೆ ಕಂಗಾಲಾಯೆ! ಕಾಳಗರಂಗ ಕಾಲಯಮನ ಗೊಬ್ಬುದ ಕಳ ಆಂಡ್. ಆಯನ ಬಾಣೊದ ಬಿರ್ಲ್, ಗುರಿ ಸಾಧನೆದ ಗೇಲ್ ಉಂದೆನ್ ತೂಯಿನಕುಲು ಅಚ್ಚರಿಡ್ ಪಣೊಂಡೆರ್, “ಉಂದು ವಾ ಗುರು ಕಲ್ಪಾದಿನ ಬರವೆ? ವಾ ಗರಡಿಡ್ ಕಲ್ಪಾದಿನ ವಿದ್ಯೆನ?”

ಅಭಿಮನ್ಯುಗ್ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೈನಿಕೆರ್ಡ ಯುದ್ಧ ಬೊಡ್ಡಾಂಡ್. ಆಯೆ ಅತಿರಥ, ಮಹಾರಥಿಕೆರಾಯಿನ ರಾಜೆರೆನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಬತ್ತಿನಕುಲು ಪತ್ತುನ ಸಾದಿ, ಸೀದಾ ಯಮಲೋಕದನೆ! ಪಗನಕಲ್ಚ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ ಮಿಳಿಮಿಳಿ ತೂಂಡ್! ಕಂಗಾಲಾಯಿನ ಕೌರವೆಲ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಕಣ್ಣೆದಿಂಜಾವೊಂಬಿಲೆಕ ತೂದು ಮೆಚ್ಚಿಡ್ ಎಣ್ಣೊಂಡೆ, “ಈ ಪಾರ್ಥಕುಮಾರಗ್ ಸರಿಸಾಟಿ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?” ಅಭಿಮನ್ಯುಡನೇ ಪಣೊಂಡೆ.. “ಅಭಿಮನ್ಯೂ, ಅಮ್ಮ ಮಗನ್ ಪಡೆತೊನುವೆ ಪಣ್ಣಿನವು ರೂಡಿದ ನುಡಿ.. ಆಂಡ ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಸುಭದ್ರೆ ನಿನನ್ ಪಡೆತೊನೆರೆಗ್ ಸಹಸ್ರಕಲ್ಪ ವ್ರತ ಮಲ್ತದಿಪ್ಪೊಡು! ನಿನ ಬಲೆಗೆಲೆದ ಪೊರ್ಣು, ಬಿರುಬರವುದ ಚಾತುರೈ ತೂನಗ ಆನಂದ ಆಪುಂಡು. ಮಗಾ, ಯೆನ ಉಡಲ್ ಪಗನ್ ಮದತ್ತದೇ ಬುಡ್ಡೆ! ನಿನ ಏಳ್ಗೆ ಯೆಂಕ್ಲಿನ ರಡ್ಡ್ ಕುಲೊತ ಪುಣ್ಯಸಿರಿ! ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಮಗನ್ ಪಡೆಯಿನ ಪಾರ್ಥ ಕೃತಾರ್ಥೆ!!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ದುರ್ಯೋಧನೆ, ತನ ಸೇನೆನ್ ದೂರೊಂದು, ತಾನೇ ಅಭಯಕೊರೊಂದು ಅಭಿಮನ್ಯುನ ರಥೊಕು ಎದುರಾದ್ ಉಂತುವೆ! “ಅಭಿಮನ್ಯೂ, ಈ ನನೊಲ ಬಾಲೆನೆ! ಯುದ್ಧೊಗು ಈತ್ ಅಮಸರೊಡು ಬರೈರೆ ಬಲ್ಲಿತ್ತಂಡ್.. ನನ ಆಂಡಲಾ ಪಿರ ಪೋಲ.”

ಅಭಿಮನ್ಯು ತೆಲಿಪುವೆ!

“ನಿಜ, ಯಾನ್ ಇರೆನ ಎದುರುಡು ಬಾಲೆನೇ! ಆಂಡ ಯಾನ್ ಬುಡ್ಡಿನ ಬಾಣೋಲು ಬಾಲೆಲತ್ತಾ!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬಾಣ ರಟ್ಟಾಯೆನೆ!

ಬೊಕ್ಕ ನಡತಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಕೌರವನ ರಥ, ಪನಿಪಂದಂದೆ ಉಂತಿನಲ್ಲನೆ ಉಂತುಂಡು! ಕವಚ ಪೋಳೀದ್ ಬೂರುಂಡು! ಮೆಯಿಟ್ ನೆತ್ತೆರ್ ದೋರೀಂಡ್! ಮಾತೆಡ್ಡಲ ಮಿಗಿಲಾದ್, ಕೌರವೊನ ಕಡೆ ತಗ್ಗಂಡ್. ಸೊಯ್ಕ ಪಿರಿಂಡ್! ಆಯನ ತಿತಿಗತಿ ತೂದು, ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಯನ ಸಾಯೋಗು ಕರ್ಣನಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡುವೆರ್! ಈ ಎಲ್ಯ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಕೆರ್ಂಡ ಭ್ರೂಣ ಹತ್ಯಾ ಪಾಪ ಆಪುಂಡುಂದು ಪೋಡ್ಲೊಂಡಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ವಿಧಿ ಇಚ್ಚಾಯೆ, ತಾನೇ ಪೋದು, ಎಂಚಾಂಡಲ ಒರೊಕು ಕೌರವನ್ ಒರ್ಪಾವೊಂಡೆರ್.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಯುದ್ಧೊದ ನಡೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಸಂಜಯೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ತಾರಕಾಸುರ ಸಂಹಾರಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಗ್, ಶಂಭರಾಸುರ ಸಂಹಾರಿ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನಗ್ ಹೋಲಿಕೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಶಲ್ಯ, ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ, ಬಾಹ್ಲಿಕ, ಶಕುನಿ, ಸೋಮದತ್ತ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾತ ಬೀರೆರ್ ಅಭಿಮನ್ಯುಡಾದ್ ಗಾಯಗಡಿತ ಬೇನೆ ಅನ್ವೇಸುವೆರ್! ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಪೆಟ್ಟೆಡ್ ಕರ್ಣನ ತಿಗಲೆಲ ನಡ್ಕುಂಡು! ಆಯೆ ಮತಿ ತತ್ತೆದ್ ಬೂರೈ! ಅಪೊಗ ಶಲ್ಯೆ ಎದುರು ಬರೈ. ಆಯೆಲ ತನನ್ ಬಾಲೆ ಪಣ್ಡೆ ಲೆತ್ತಿನೆಕ್ ಅಭಿಮನ್ಯು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜೆ.

“ಅತ್ತ ಶಲ್ಯಾ, ಜೋಕ್ಕಾಟಿಗೆ ಪಣ್ಣಿನವು ಮಲ್ಲ ಕೊರತೆನ? ರಾಜೆರ್ನಾಕ್ಲೆಗ್ ಪರಾಕ್ರಮೋನೇ ಪದ್ವೆಯಿಲತ್ತ? ವಿಪ್ರೆರ್ಗೆ ವಿಧ್ಯೆನೇ ಅಲಂಕಾರ ಅತ್ತ? ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪರಾಕ್ರಮೋನೇ ಮುಕ್ಯ! ಪಿರಯ ಮುಕ್ಯ ಅತ್ತ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಒಂಚಿ ಪಗರಿಡ್ ಶಲ್ಯನ ತಿಗಲೆನ್ ಕುಯಿಂತಿನೆಟ್ ಅಯಗ್ ದಾಲ ತೀರಂದಿಲೆಕಾದ್, ಅಯನ ಸಾರಥಿ ರಥೊನು ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ದೂರ ಪೋಯೆ! ಶಲ್ಯನ ಇರಸ್ತಿಗೆ ತೂದು, ಅಯನ ಮೆಗ್ಗೆ ಗರ್ವೊಡು ಬತ್ತ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಸವಾಲ್ ಪಾಡೊಂದು ತಾಂಟ್‌ದ್, ಅಪಗನೇ ಸೋತು ಪಿರ ಜಾರಿಯೆ!

ಕಾಲರುದ್ರನಂಚ ರಣರಂಗೊಡು ಅಭಿಮನ್ಯು ಮೆರೆಯಿನ ಬಿರಾದಿಗನ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆಡ ಪಣೊಂದು, ಪುಗರೊಂದಿಪ್ಪುನೆನ್ ಕೌರವ ಕೇಣೊಂಬೆ! ಅಭಿಮನ್ಯು ಎಲ್ಯಾಯೆ ಆದಿಪ್ಪುನೆಚಾದ್ ಮೊಕುಲು ಯೇರಲ್ಲಾ ಮನದೀದ್ ಕದನ ಮಲ್ಪಂದಿನವುಲ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ತಾನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡ್ಲಗ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಬತ್ತೆದ್ ತಡೆತೆದ್, ಆಯೆನೇ ಮಲ್ಲ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಅಭಿಮನ್ಯುಡ ಕಾಳಗೊಗು ಉಂತುವೆ! ಆಂಡ ಮಲ್ಲ ಸೇನೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಪರಾಕ್ರಮೊತ ಅಗ್ಗುಡೆಡ್ ಅರಕ್ಕದಂಚಿ ಕರದ್ ಪೋಂಡು! ದುಶ್ಯಾಸನೆ ತಿಗಲೆ ಮರತೊಂದು ದುಂಬು ಬನ್ನಗ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಅಯನ್ ಪಿರ ತಿರ್ಗದ್ ಪೋಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುನ ಶಪಥ ಪಾಡುವೆ. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಬಾಲೆ ಪಣ್ಣಿ ಕನಿಕರೊಡೇ ತೂವೊಂದು, “ಈ ಯೆನ ಎದುರು ಬರೊಡ್ಲಿ. ಭೀಮನ್ ಅತ್ತಡ ಪಾರ್ಥನ್ ಕಡಪುಡ್ಲ!” ಪಣ್ಡೆ ಪರಿಹಾಸ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಭಿಮನ್ಯು ಕೇಣುವೆನ?

“ದುಶ್ಯಾಸನಾ.. ಕೆಲವೆರ್ ಉಲ್ಲೆರ್. ಕೆಸರ್ ನೀರ್‌ಡ್ ಮುರೊಂದು ಲಕ್ಕೊಂದು, ಕೆಸರ್ ನೀರೇ ಎಡ್ಲೆ ಪಣ್ಣಿ ಬಾಮೊಡು, ಕಡಲ್‌ನ್ ಎಲ್ಯ ತುದೆ ಪಣ್ಣೆರ್! ಈಲಾ ಒರಿ ಆ ನಮೂನೆದ ಭಂಡೆ! ಸುರೂಟು ಎಲ್ಯಾಯೆ ಯೆನನ್ ಗೆಂದಾಲ. ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಗ. ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ನಿನನ್ ಸಿಗ್ತದ್, ನಿನ ಸೆಲಿ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ಅಪ್ಪೆ ದ್ರೌಪದಿನ ತರೆ ಸೂಡನ್ ನನೆಪುವೆ!”

ಯುದ್ಧ ಸುರು ಆಂಡ್. ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ದುಶ್ಯಾಸನೆ ವಾ ಲೆಕ್ಕ? ಆಂಡ ಅಯನ್ ತನ ಪಗರಿಲೆಗ್ ಬಲಿ ಕೊರ್ರೆ. ಭೀಮಸೇನನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನೆಂಪುಗು ಬತ್ತದ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಕೆರಂದೆ, ಗಾಯೊಗಡಿತ ಬೇನೆಡೇ ಪಿರ ಗಿಡತ್ತೆ. ಆತಾನಗ ಕರ್ಣನ ದುಂಬು ಬತ್ತೆ. ಒರ ಪಿರ ಪೋತಿನ ಕರ್ಣ ಕುಡ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೂದು ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಅಚ್ಚಿರ ಆಂಡ್.

“ಆಹಾ! ಕರ್ಣಾ! ಬೇಲಿಡುಪ್ಪುನ ಕೇರೆ ವಾಸುಕಿಗ್ ಉಡ್ಗಿರೆ ಕಡಪುಡುನಂಚ ಆಂಡ್!” ಪಣೊಂದು ಕಾಳಗೊಗೇ ಸುರು ಕೊರ್ರೆ. ಅವು ಉಗ್ರ ಕಾಳಗೊನೆ! ಇರ್ಲಾಡ್ ಮರೊಟು ಮೇಣ್ಬುರಿಲ್ ಮೆಂಚುಲೆಕ ಕರ್ಣನ ಬಾಣೊಲು ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮೆಯಿಕ್ ಮುತ್ತುಂಡು! ಗರ್ವೊಡು ಕರ್ಣನ್ ಕೆರೈರೆ ದುಂಬಾಯಿನ ಅಭಿಮನ್ಯು, ಅರ್ಜುನನ ಶಪಥೊನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊಂದು, ಅಯನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ತದ್ ಆತೆಟೇ ಪಿರ ತಿರಾಯೆ! ಆಂಡ ಅಪಗನೇ ಬತ್ತದ್ ತನನ್ ನೋಚಾಯಿನ ಕರ್ಣನ ಮಗನ್ ಕೆರ್ರೆ ಬುಡ್ಡೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಮೊಕಲ್ನ ಪಾಡ್ ಇಂಚಾದ್ ಪೋಂಡತ್ತೆ? ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಶಲ್ಯನ ಮಗೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತಿಯೆ! ಆಂಡ ‘ರಿಪುಕುಲಾಂತಕೆ’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಅಭಿಮನ್ಯುಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ಅಯಗ್ ಪುರಸಂದೆ, ಸಯ್ಯೆರೆಗೇ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಅಪಗನೇ ಸಯ್ತ ಪೋಯೆ! ಇಂಚನೇ ಆಂಡ್, ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ತಾಂಟೆರೆ ಬತ್ತಿನ ಬೀರ ಬಂಟೆರ್ದ ಪಾಡ್!

ಈ ಕಡೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನನೇ ಚಿಂತೆ! ‘ತೂವೊಂದು ಬಲ್ಲೆ’ ಪಂಡ್ಲಾ ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ದ್ರುಪದೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡಿಯೆ! ಆಂಡ ಅಕ್ಲೆನ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊದ ಬಾಕಿಲ್‌ದಲ್ಪನೇ ಸೈಂಧವೆ ತಡೆಪುವೆ. ಇನಿತ ದಿನ ಯುದ್ಧೊಡು ಕಲಿಪಾರ್ಥನ್ ಬುಡ್ಡು ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ಸೈಂಧವನ್ ಗೆಂದೈರೆಗಾಪುಜಿ ಪಣ್ಣಿನ ಈಶ್ವರನ ವರ ಸೈಂಧವಗಿತ್ತಿನೆಡ್ಲಾವರ ಇಂಚ ಆಂಡ್. ಅಂಚಾದ್ ವ್ಯೂಹದುಲಯಿಡ್ ಅಭಿಮನ್ಯು ಒರಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಯೆ. ಸೈಂಧವಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಿಲ ಅವ್ವೇ!

ವ್ಯೂಹದುಲಯಿಡ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಬಿರೊಲಿಲ್ ಒಂಜಿ ರಡ್ಡತ್ತ. ಪತ್ತ ಕೋಡಿಗ್ ರಥೊಟು ಪಾರೊಂದು, ಪದ್ವೆಡ್ಡ ಸಾರ ಆನೆ, ಐವ ಸಾರ ಕುದುರೆ, ಮುಪ್ಪ ಸಾರ ರಥಿಕೆರ್, ಒಂಜಿ ಲಕ್ಷ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಜೆಪುಡಾಯೆ! ತಂಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ರ ಶಲ್ಯ ಕುಮಾರನ್ ಕಳೆವೊಂಡಿನ ಯೆತೆಟ್, ಕೌರವನ ಜೋಕುಲು ಅಭಿಮನ್ಯುನ್ ಮುತ್ತುವೆರೆ ಬತ್ತೆರ್. ಆಕ್ಲೆನ ಬೆರಿ ಸಾಯೊಗು ಸೈನ್ಯ ಬಲ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಸರ್ಪೊಗೇ ಪೋಡ್ಯಂದಿನ ಮಗೆ ಪಂತಿದ ಪರಿಬಲ್ಲೆಗ್ ಪೋಡ್ಯವೆನ? ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ಮೊಕುಲು ಗೊಬ್ಬುಗಾಪಿನ ಗೊಂಬೆಲೇ! ದುರ್ಯೋಧನನ ಮಗೆ ಲಕ್ಷಣಕುಮಾರೆ, ಅಂಚನೇ ಬಾಕಿದಕಲೆನ್ ಅಭಿಮನ್ಯು ಬರಸ್‌ಡೇ ಮರತ್ತ ಪಾಡ್ಲೆ!

ಕೌರವಗ್ ಈ ಸುದ್ದಿ ತೇರಿದ್ ಬೊಬ್ಬೆನೇ ಪಾಡಿಯೆ! “ಅಯ್ಯೊ! ಜೋಕುಲೆನ್ ಬಲಿ ಕೊರ್ರು ಬುಡಿಯರತ್ತಾ? ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಲೇ.. ಈ ದ್ರೋಣನಂಚಿನ ನಾಯಕೆರ್ ಪೊಗ್ಗುದಿನ ಇಲ್ಲ ಹಾಳಾವಂದೆ ಪೋವ? ನಮ ದಂಡ್‌ದಕುಲೇ ಸಯ್ಪಿನತ್ತಂದೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಅಂತ್ಯ ಆತ್‌ಜಿ! ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪುಣ್ಯೊಗು ಸರಿಸಾಟಿ ಇಜ್ಜಿ!”

ಕೌರವನ ಕುಚ್ಚಣೊದ ಪಾತೆರ ಕೇಣೈರಾವಂದೆ ಕೌರವ ಕಡತ ಪರಮ ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್ ಪೂರ ಒಟ್ಟಾದ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನಡೆಗ್ ಪೋಯೆರ್. ‘ಷಡ್ರಥೆರ್’ ಪಣ್ಣಿನ ಹೆಗ್ಗಲಿಕೆದ ಕರ್ಣ, ಶಲ್ಯ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಕಟಕಾಚಾರ್ಯ ದ್ರೋಣೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ.... ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಅಯನ ಮಿತ್ರೇ ಬೂರೈರ್! ಬಯಂಕರ ಕದನ ಸುರು ಆಂಡ್! ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಯಂಕರ ಸಾಹಸ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತೆ! ಅಯಿಚಾದ್ ಕರ್ಣನ, ಶಲ್ಯನ, ಕೃಪನ, ಸೇನೆಲ್ ಸಯ್ತ ಸರಿಯಾದ್ ಕಕ್ಕೆ ಗಿಡಿ ಕುದ್ದೆಲೆಗ್ ಗಡ್ಡ್ ವಣಸಾಂಡ್!

ಇತ್ತೆ ಷಡ್ರಥೆರ್ ಒಟ್ಟುಗಾಯೆರ್. ಅಭಿಮನ್ಯುನು ತಡೆತೆರ್. ಅಯನ್ ಸೆರೆ ಪತ್ತುನನೇ ಜಂಬರ ಅಕಲ್ವು. ಆಂಡ ಆ ಜಂಬರ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಅಭಿಮನ್ಯು ಷಡ್ರಥೆರೆನ ಕೂಟೊನು ನಾಲೀಸ್ ಮಲ್ತ್ದ ಪಾತೆರುವೆ!

“ಓಹೋ! ನಿಕುಲಾ? ನಿಕುಲು ಬಿರುಬರವುನು ಒಲ್ಪ ಕಲ್ತೆದಿನಿ? ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ‘ಗೋಗ್ರಹಣ’ದ ಸಂದರ್ಪುಡು, ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಅರ್ಜುನಡೆ ಕಾದೆರೆಗ್ ಪುರೆಸಂದೆ ನಿದೆರುಲೆಕ ಮುಸ್ಸು ಪಾಡೊಂದು ಬದ್ಧ್ ದ್ ಬರಿದಿನಕುಲತ್ತ?”

ಇಂಚ ಪಂಡ್ ದ್ ಪೊರುಂಬಾಟೊಗೇ ದುಂಬಾಪೆ. ಅಕುಲ್ಲಾ ಅಯಗ್ ಮರ್ಮೊನು ತುಚ್ಚುನಂಚಿನ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಏ... ಅಭಿಮನ್ಯು. ನಿನ ಜೋಕ್ಲಾಟಿಗೆ ನನೊಲ ಮುಗಿದಿಜಿ. ದಿಂಜ ಪಾತೆರಡ. ಪಿರ ಪೋದು ನಿನ ಅಮ್ಮೆರೆನ್ ರಣಕಣೊಕು ಕಡಪುಡ್ಲ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಾಣೊಲೆಗ್ ಕೆರೈರೆಗ್ ನಾಚಿಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಎಲ್ಯ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಕೆರೈನವು ಪಾಪೊದ ಬೇಲೆ! ಅಂಚ ನಿನನ್ ಕೆರಂದೆ ಒರ್ಪಾದ!”

ಅಭಿಮನ್ಯು ಗಟ್ಟಿಡ್ ತೆಲಿಪುವೆ!

“ಆಹಾ! ನಿಕಲ್ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಮಟ್ಟೊಗು ಅರ್ಜುನೆ ದಾಯೆಗ್? ಕಡ್ತಕಾಳಗೊಗು ಆವಂದಿನ ನಿಕುಲು ಪೊಕ್ಕಡೆಗೆ! ‘ಸಮರವ್ಯರ್ಥಜೀವೆರ್’ ಪಂಡ ನಿಕುಲೇ! ಕೌರವನ ಸಂಪೊತ್ತುನು ತಿನಿಯೆರೆ ಪುಟ್ಟುದಿನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧಬೆಂದುನವು ಬೊಡ್ಡಾತ್ಂಡ್! ಸೊಂತ ಸಾಮರ್ತಿಗೆ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಸ್ವಾರ್ಥಿಲೇ, ನಿಕ್ಲೆನ್ ಯೆನ ಬಾಣೊದ ಬರೊಡು ಮುರ್ಪಾವೆ!”

ಕಟುನುಡಿ ತೊಟ್ಟುಗೇ ಕಟುರ ಯುದ್ಧೊಲ ನಡತ್ತಂಡ್! ಮದಯೇರ್ದಿನ ಆನೆಲು ಸಿಂಗೊದ ಕಿನ್ನಿಗ್ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡುನಂಚ ರಾಜೆರ್ನ ಕೂಟ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಸುತ್ತೊಡ್ಲ ಬತ್ತದ್ ಪರಾಕ್ರಮ ಮೆರೆಂಡ್! ಆಂಡಲ ಆಯೆ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಒರಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ ಪುಣೆವೊಂದು, ಅಕಲ್ ಅಸ್ತ್ರಶಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ತುಂಡುಬಂಡ್ ಮಲ್ತೆ!

ದೊರೆ, ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೇಣ್ಲಿ! ಅಭಿಮನ್ಯು ಪನೀತ್ಲ ಪೋಡ್ಯಂದೆ, ನರ್ಗಂದೆ, ಬೆರಿ ಪಾಡಂದೆ ಪೊರುಂಬಿಯೆನೇ! ಅಯನ ಈ ಏಕಾಕಿ ಪೊರುಂಬಾಟೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದ್ರೋಣೆರೆಗೇ ಬೆಕ್ಕಸ ಆಂಡ್!

“ಪೂತು! ಮರು! ಕುಮಾರ! ನಿನ ಬಿರು ಪಗರಿದ ಚಾತುರ್ಮೆಲ್ ಆ ‘ಭೂತನಾಥ’ಗ್ಲಾ ಇಜ್ಜಿ! ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ! ಈ ಪಿರತಿರ್ಗದ್ ಪೋಲ! ದಾಯೆ ಪಂಡ ನಿನನ್ ಸೋಪಾಂಡಲ ಅವು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಗೇಲ್ ಆಪುಜಿ! ಉರೆತಕಿನ್ನಿನ್ ಕೆರೈನವು ಮಲ್ಲ ಸಾಹಸ ಅತ್ತ್. ಬಾಲೇ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಪಿರತಿರ್ಗದ್ ಪೋಲ” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಅಭಿಮಾನೊದ ಪಾತೆರೊದ ಪರ್ರೆ ತೂವೊಡು!

“ಗುರುವರ್ಯೆರೇ, ಈ ನಯನಯ್ಮೆನೆದ ಪಾತೆರ ದಾಯೆಗ್? ಯಾನ್ ಇರೆನ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆಂದೇ ಎಣ್ಣೊಂದೆ. ಈರ್ ಯೆನ ಒಟ್ಟುಡು ಕಾದ್ ದ್, ಇರೆನ ಪ್ರತಾಪೊನು ಯೆಂಕ್ ತೋಜಾದ್, ಯಾನ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನೆನ್ ನಿಜ ಮಲ್ಪಲೆ. ಯೆನನ್ ಈರ್ ಜಯಿತರ್ದ ಯಾನ್ ನನ ದುಂಬುಗು ಶಸ್ತ್ರ ಪತ್ತುಜಿ. ಈರ್ ಇತ್ತೆ ಬಾಯಿಡ್ ಪಾತೆರೊಡ್ಲಿ. ಪಗರಿಡ್ ಪಾತೆರ್ದೆ.”

ಈತ್ ಪಂಡ್ ದ್ ಪಗೆಪಕ್ಷೊದ ಮಹಾರಥಿಕೆರೆನ್, ಅಂಚನೇ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಊನ ಮಲ್ಪುನ

ಬೇಲೆನೇ ಬೆಂದಿಯೆ! ಆಕ್ಲೆನ ಪೆರೆ ಅಡಗ್‌ಂಡ್. ಅಬ್ಬರ ಉಂತುಂಡು. ಆಂಡ, ಎಂಚನಾ ಸುದಾರೊಂದು, ಮಾತೆರ್ಲ ಒಂಜ್ಯಾದ್ ಬತ್ತೆರ್. ಕುಡಲ ಅನ್ವೇಸಿನ್ ಬಂಗೊನೇ! ಕೆಲವೆರ್ ಧಾತ್ ತತ್ತ್‌ದ್ ಬೂರೈರ್! ಈ ಗಂಡಾಂತೊಡು, ಗುರು ಪಿರ ಉಂತಿಯೆರ್. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರ್ ಸುರೂಡ್ಡಿಂಚ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜೆರ್. ಈತ್ನೇಟನೇ ಕರ್ಣೆ ಮೂಜಿ ಸರ್ತಿ ಧಾತ್ ತತ್ತ್‌ದ್ ಬೂರ್ದಿತ್ತೆ! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆಲ ದುಂಬುದ ಸಾಲ್ ಬುಡ್ಡು ಪಿರವುದೆಕ್ ಸೇರೊಂದೆ! ಅಲ್ಪಡ್ಲೇ ತನ್ನಕ್ಕೆಗ್ ನಾಟುಲೆಕ ಪಾತೆರೈ!

“ಆಹಾ! ಉಂದುವೇ ನಿಕಲ್ನ ಕದನ ಕಸರತ್ತ? ದ್ರೋಣೆರೇ, ಇರೆನ್ ಭಂಡೆರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಏತಾಂಡಲಾ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗುರು! ನನ ಬಾಕಿದಕ್ಕೆಗ್ ಯುದ್ಧ ದಾಯೆಗ್? ನಿಕುಲು ರಣಕಣೊಡ್ಡು ಪಿರ ಪೋಲೆ! ತುತ್ತೈತ ಬದಲ್ ಮಲ್ತೊಂದು ಪಗನಕಲ್ನ ದಂಡ್‌ದ ದಾಂಡಿಗೇರ್ ಬೊಡೆದಿಲ್ ಆಲೇ..”

ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊಡ್ಡಿನಕಲ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಕರುಣೆ ಪುಟ್ಟಾವುಲೆಕದನೇ! ಪಿರ ಪೋಂಡ ಕೌರವನ ನಂಜಿನುಡಿ! ದುಂಬು ಪೋಂಡ ರುದ್ರರೂಪೊದ ಅಭಿಮನ್ಯು! ಅಕುಲು ಯೆತೆ ದೆತ್ತೆರ್. ಪಣೊಂಬಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಸೇರೊಂದಿನಿ ತಂಕ್ಲೆನ ಒವ್ವಾ ಜನ್ನೊದ ಪಾತಕೊದ ಫಲ ಅನ್ವೇಸೆರ್‌ಂದೇ ಪಂಡ್ಲ ಗ್ರಯಿತೆರ್. ಒಂಚಿ ಪೋಂಡಲ ಸುಕ ಇಜ್ಜಿಂದ್, ಕಡೆಕ್ ಯುದ್ಧಮುಕೊಕೇ ದುಂಬರಿಯೆರ್. ಷಡ್ಧರೆನ ಪಾಡಲಾ ಪಂಡ್‌ದ್ ತೀರಂದ್. ಅಕುಲು ಕಾದೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಮತಿ ತತ್ತ್ ಬೂರೊಂದುಲಾ ಇತ್ತೆರ್. ಲಕ್ಕೊಂದು ಕುಡ ಕದನೊಡು ಮನ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಅಕಲ್ನ ತಿತಿಗತಿ ಪಂಡ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಪೋಣ್ಣನ ಸೆರಂಗ್ ಪತ್‌ದಿನಂಚದನೆ!!

ದ್ರೋಣೆರ್ ಇತ್ತೆ ಚುರೈಯೆರ್! ಕಂಟಕೊಗು ಕಡೆಕಟ್ಟೊಡತ್ತೆ? ಕರ್ಣನ್ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆತ್ತೆರ್.

“ಕರ್ಣಾ, ಅಭಿಮನ್ಯುನು ನಮ ಗೆಂದುನ ಬಗೆ ತೋಜುಜಿ. ಅಂಚಾದ್ ನಮ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕೌರವನ ಹಂಗ್‌ಡ್ ಇತ್ತಿಲೆಕ ಆತ್‌ಂಡ್. ನಮ ಚಲಬಲ ರಡ್ಡೆಲ ಸಿಮ ಕಟ್‌ದ್‌ಂಡ್! ಉಪ್ಪಡ್. ಯಾನಿತ್ತೆ ಬೇತೆನೇ ತಂತ್ರ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅವ್ವೆಂಚ ಪಂಡ, ಯಾನ್ ಅಭಿಮನ್ಯುಗ್ ಎದುರಾದ್ ಪೋಪೆ. ಯೆನ ದತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡೆ ಶಲ್ಯೆ, ಬಲತ್ತ ಮರ್ಗಿಲ್ಡೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ ಬರಡ್! ಕರ್ಣಾ ಈ ಯೆನ ಪಿರವುಡ್ಡ ಬತ್ತೆದ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬಿರುನು ತುಂಡು ಮಲ್ಪುಲ! ಬಿರು ತುಂಡಾಂಡ, ಬೊಕ್ಕ ನಂಕ್ ಬಂಗ ಇಜ್ಜಿ.. ಕಯಿಟ್ ಬಿರು ಇತ್ತೊಂಡ ಈಶ್ವರ ಬತ್ತೊಂಡಲಾ ಆಯನ್ ಗೆಂದೆರೆಗಾಪುಜಿ!”

ಕರ್ಣ ಕೇಣುವೆ, “ಯಾನ್ ಪಿರಾವುದ ಮರ್ಗಿಲ್ಡೆ ಬತ್ತೆದ್ ಬಿರು ಪೊಲಿಪೊಡ? ಅಂಚ ಮಲ್ಪುನವು ಪಾಪೊದ ಕಜ್ಜ ಆಪುಜ?”

“ಕರ್ಣಾ. ಅಂದ್, ಆಪುಂಡು, ಆಂಡ ಈ ಪೋಡ್ಯಡ! ಉಂದು ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯೊಗಾದ್‌ಂದೇ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ! ಈ ಗೊತ್ತಾವಂದಿಲೆಕ ಪಿರಾವುಡ್ಲೇ ಬತ್ತೆದ್ ಅಯನ ಕಯ್ತ ಬಿರು ರಟ್ಟಾಲ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಕೌರವೆ ಒರಿಯುಜೆ! ಕೌರವನ್ ಒರೊಂಬಿನ ನಿಲೆಟ್, ಉಂದು ನಿನ ಕರ್ತವ್ಯ ಕರ್ಮ!”

ಕರ್ಣ ಒಪ್ಪೊಡಾದೇ ಬತ್ತೆಂಡ್! ಆಂಡ ಆಕ್ಲೆನ ಈ ಕುತಂತ್ರ ಗ್ರಯಿತಿನ ಉಗ್ರ ಕೋಪಿ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬಾಣೊಲು ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಅರ್ಕುಮರ್ಕು ಮಲ್ಪುನಗ ಅಕುಲು ದೂರೊಂಡಿನಿ ಕರ್ಣನೇ! ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊದ ಉಳಯಡ್ ಪೋಪಿನ ಬೀರ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಬೊಡಿದ್ ಬಚ್ಚಿದ್ ಪೋಂಡು. ಅಯಿತ ನಡುಟೊಂಚಿ ಅನ್ನಾ! ಕರ್ಣ ಬೋಡುಂದೇ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬಿರು ಪೊಲಿಪಂದೆ ಉಂತುದೆನ? ಈ ಅನ್ಮಾನೊಡು ಕರ್ಣಗ್ ನನಲಾತ್ ನೆರೊಂಡೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆಲ ಕರ್ಣನೇ ಸಸಾರೊಡು ತೂಯೆ! ಕರ್ಣಗ್ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯ ಮುಕ್ಕನೇ.

ಆಯೆ ಅವ್ವೇ ಚಲೊಟು ಅಡ್ಡೊಡು ಬತ್ತದ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬಿರುನು ಮೂಜಿ ತುಂಡು ಮಲ್ಲೇ ಬುಡ್ಡೆ! ಈ ನೀಚ ಕಜ್ಜೊನು ತೆರಿದ್ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕರ್ಣನ್ ಮೂದಲಿಕೆದ ಸುದೇಟ್ ಮುರ್ದಮುರ್ದ ಲಕ್ಕಾಗಿನ ಆಯೆ ನಾಚಿಗೇಡ್, ಅಪಮಾನೊಡು, ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಪಿರ ತಿರುವೆ! ಅಪಗನೇ ಒರಿದಿನ ಸೇನೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ರಥೊನು, ಸಾರಥಿನ್, ಕುದುರೆಲೆನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾಂಡ್! ಆಂಡ ಅಭಿಮನ್ಯು ಪೊಕ್ಕಡೆ ಉಂತುವೆನ? ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಗ್ ಲಾಗಿದ್ ಖಿಡ್ಲ ಪತೊಂದು ಪಗೆ ಸೇನೆನ್ ಸವುರೊಂದು ಪೋಪೆ!

ಸಂಜಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ನಡತಿನೆನ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಆ ಬಾಲೆ ಮಗೆ ಖಿಡ್ಲ ಪತೊಂದು ರಣಕಾದುನ ಒಸಯೊನು ತೂದು ಕೌರವ ಸೇನೆ ಅಯನೇ ತೂವೊಂದು ಅಚ್ಚಿರ ಬುಡೊಂದು ಉಂತುವೆರ್. ಅಪಗ ಕೌರವೆ ಕುರುಕುಸೆಲ್ದ ನುಡಿಟ್ ತನ ಕಡೆತಕ್ಷೆನ್ ಕುಡಪುವೆ!

“ಮಾತೆರ್ದಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಅಭಿಮನ್ಯುನು ನಮ ಕಡೆತಕುಲು ಗೆಂದಿಯೆರ್. ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆ ಮಲ್ತಿನಕ್ಷೆಗ್ ಮಾನಾದಿಗೆ ಮಲ್ಪೊಡತ್ತೆ? ತಾಂಬೂಲ ತಟ್ಟಿಲೆನ್ ಕಣಲೆ! ಮಾತೆರೆಗ್ ಒಟ್ಟುಡೇ ಮರ್ಯಾದಿ ಮಲ್ಪುವೆ!”

ಕೌರವನ ಮರ್ಮೋಗೇ ನಾಟುನ ಮದಿಪು ಕೇಣೊಂಡಿನ ಬೀರೆರ್ ಕುಡ ರಥ ಕುದುರೆ ಯೇರೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಯೆರ್! ರೌಸುಡು ಕದನೊಗು ಸುರು ಕೊರೈರ್! ಆಂಡ ಕೆಲೆಂಜಿಲ್ ಇಸೊತ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಗ್ ಬೂರು ಬದ್ಕೆರಗಾವ? ಅಭಿಮನ್ಯುನ ರಣಬೀರೊಡು ಅಯನ ದುಂಬು ಪೋಯಿನಕುಲ್ ಬೂಮಿದ ರುಣ ತೀರ್ಂಡ್! ಕುದುರೆಲ್, ಸೈನಿಕೆರ್ ಯಮರಾಜ್ಯೋಗೇ ಸಂದಿಯೆರ್! ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಖಿಡ್ಲ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಡ್ ಮಯಿರ್, ಪಗೆ ಸೇನೆದ ಹಾಹಾಕಾರೊದ ತೆಡಿಲ್ ಕೇಣೊಂದು, ನೆತ್ತೆರ್ನೀರ್ದ ಬರ್ಸೊಡು ಮೀಯೊಂದು, ರಣಕಣೊತ ಬನೊಟು ನಲ್ತಂಡ್! ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಖಿಡ್ಲೊಗು ಸಲಿತ ಆಂಡ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಬಾಲೆಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನಕುಲೇ ಅಯನ ಖಿಡ್ಲೊದ ಪೆಟ್ಲೆಗ್ ಪೋಡಿದ್, ದೆಂಗದ್ ಕುಲ್ಯೈರೆ ನಿಲೆ ನಾಡೊಂದಿತ್ತೆರತ್ತಂದೆ ಎದುರೆದುರು ಪೋದು ಕಾದೆರೆಗ್ ಮನ ಮಲ್ತೆಚೆರ್! ತೆಡಿಲ್ ಹಾಕೊಂದೇ ಉಂಡಾ, ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನೇ ಲಕ್ಕೊಂದು ಬತ್ತೆನಾ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಈ ಆಣ್ ಬೀರ ಪೋವೊಂದುಂಡತ್ತಾ, ಪಣ್ಣೆ ಕೌರವೆಲ ಪಣೊಂಡೆ!

ಕರ್ಣ ಬೊಕ್ಕೊರ ಬತ್ತದ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಖಿಡ್ಲೊನು ತುಂಡು ಮಲ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ಅಭಿಮನ್ಯು ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಗದೇಟ್ ಹಾಕ್ದ ಕರ್ಣನ್ ಅಲ್ಪಡ್ಲೆ ಗಿಡಪ್ಪುವೆ! ಕರ್ಣ ಕುಡ ಬತ್ತದ್ ಬಾಣೊದ ಬರ್ದ ದೊರಪ್ಪುವೆ! ಅಯಿಟ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮೆಯಿನಿಲಿಕ್ಕೆ ಬಾಣ ಕಂತ್ಂಡ್! ಅವ್ವೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆನೇ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕರ್ಣನ್ ಹಾಕೈರೆ ಬನ್ನಗ ಕುಡ ಕರ್ಣನ ಬಾಣೊಲೇ ಅಯನ ಬಂಜಿದ ತಿರ್ತಗ್ ಕೊಲ್ತುಂಡು. ಅಂಚನೆ ಕರ್ಣ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ರಡ್ಡ್ ಕೈಯಿನ್ಲಾ ಬಾಣೊಡು ಕತ್ತೆರ್ದ ಪಾಡುವೆ! ಕೈ ತುಂಡಾದ್ ಬೂರು ಪೋಂಡಲಾ ವೀರೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಒಂತೆಲಾ ಜಗ್ಗಂದೆ “ಏಯ್. ಸೂತನ ಮಗಾ, ಮರ್ದಾ, ಯೆನ ಕೈ ತುಂಡಾಯಿನೆಟ್, ಯಾನ್ ಸೋತೆ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣಡೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಕಾರ್ಡ್ ರಥೊತ ಚಕ್ರೊಲೆನ್ ನೂಕುದು ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಯುದ್ಧೊನು ದುಂಬರಿಪುವೆ! ಇಂಚದ ಕರಕಸೊಡೇ ಕಾಳಗ ಕೊರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮಗೆ ಎದ್ರ್ ಬರ್ದೆ. ಇರ್ದೆರ್ದಾ ರಬಸೊಡು ಕಾದುವೆರ್! ಒರಿಯನೊರಿ ನೋಂತುದು ಅಕೇರಿಗ್ ಇರುವೆರ್ದ ಸಯ್ತ ಬೂರೈರ್!

ಅಡೆಗ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಬೀಜಿನ ಗಾಳಿ ಉಂತಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಆಂಡ್! ಇಂದ್ರಕುಮಾರೆ ಅರ್ಜುನನ

ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುಗು ರಣಬೂಮಿಡ್ ಮರಣ ಬತ್ತಂಡ್! ಆಯೆ ಸಯ್ತ್ ಬೂರ್ದಿನೆತ ನೋಟ ಎಂಚಿತ್ತಿನವು? ಗರ್ವೊಡು ಬಿಗ್ಲಿಕದ ಪುರುಲು! ಬುಳಾವೊಂದು ಮೆಂಚೊಂದಿತ್ತಿನ ಕಣ್ಣಲ್! ತೇಜಿ ಆಜಂದಿನ ಮೋನೆ! ಬಿರ್ಕ್ ಪೋತಿಲೆಕದ ತರೆಕುಜಲ್! ಬಾಣೊಲು ಕಂತ್‌ದಿನ ಮೆಯಿ! ನೆತ್ತರ್ ಜತ್‌ದಿನ ಉಡಲ್!!

ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಯುದ್ಧೊದ ಎಚ್ಚಲೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದೇವತೆಲ್ 'ಭೆ, ಭೆ' ಪಣೊಂಡರ್.

“ಭೆ! ಅಭಿಮನ್ಯುಗ್ ಮರಣೊದ ಪಿರಯನ? ಪಗನಕುಲು ಕೂಟ ಕಟೊಂದು, ಕಬಟೊಡು ಬಾಲೆಮಗನ್ ಕೆರೆತ್ತ?” ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಾರ ಕಣ್ಣಲೆಡ್ಲಾ ಕಣನೀರ್ದ ಉಜೆ ಪರತ್ ಜತ್‌ಂಡ್!

ಕೈಲಾಸೊಡ್ಲ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಗೌರಿದೇವಿಲ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಕೊಲೆ ಕಜೊಗಾದ್ ಮುರೆಡೊಲು. ತನ್ನೇ ಇಂಚಿ ಆವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಪೆದಿ ಅಪ್ಪೆ ಸುಭದ್ರೆಗ್ ಮಗನ ಮರಣೊದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಯೆಂಚಿ ಆವುಂದ್ ಯೆತೆ ದೆತ್ತೊಲು! ಅಪ್ಪರೆಲ್ ಬೂಮಿಗ್ ಜತ್ ಬತ್ತರ್. ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಆ ಲತ್ತ್ ಉಡಲ್‌ನ್ ಕೊಣೊದು ದೇವೇಂದ್ರನ ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಬರಿಟೆ ದೀಯೆರೆಗ್ ಸಜ್ಜಾಯೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಕಡೆಟ್ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷೊದಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಸೇರೊಂದು, “ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರ’ ನೇ ಗೆಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಯಮನ ಬಲ್ಲನೇ ಕಂಟೆಲ್ಡ್ ತಪ್ಪಾವೊಂಡಿಲೆಕ ಆಂಡ್.” ಇಂಚಿ ಪಣೊಂದು ಗೆಲೆದ ಬಾಮೋಡೇ ಬುಡಾರೊಗು ಪಿರಪೋಯೆರ್. ರಣಬೀರೊದ ಒಸಯೊಡು ನಂಡಾದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಬಾಲೆಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಪುಣೊನು ತೂದು ದುಕ್ಕೊನು ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಪಡ್ಡಾಯಿ ದಿಕ್ಕಡ್ ಜಾರೊಂದು ಪೋಯೆ!

ಆನಿದ ಯುದ್ಧ ಆತೆಕೇ ಮುಗೀಂಡ್!

ಈ ಮರಣ ಕೌರವನ ಗೇಲ್ ಅತ್ತಂದ್ ಪಣ್ಣಿನ ಆಸೆ ಸಂಜಯಗ್. ಉಂದೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಸಂತೋಸು ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಅವು ದಿಂಜ ಪೊರು ಒರಿಯುನವತ್ತಂದ್ ಸಂಜಯೆ ಸೂಚನೆ ಕೊರೆ.

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಪಾಂಡೆವೆರೆಗ್ ಸೋಲಾಂಡ್. ಆಂಡ ಅವು ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣಗಾತಿನ ಸೋಲು! ಆಯಿನೆಡ್ಲಾದ್ ದುಂಬುದ ದಿನ ಕೌರವನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಪ್ರಳಯ ಕಾಲ ಆಂಡ್! ವೀರನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತೆರೆಗ್ ಸೋಲು ಬರಂದತ್ತ?”

ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಮರಣ ವಾರ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೆಬಿಕ್ ವಜ್ರಾಯುಧೊದ ಪೆಟ್ಲೆದಲೆಕನೇ ಆಂಡ್! ಆಯೆ ಕುಲಗಿರಿ ಬೂರುನಂಚಿ ಮತಿ ತತ್ತದ್ ಬೂರ್ದೆ! ಈ ಸುದ್ದಿ ಪಾಳಯೊನು ನನಲಾತ್ ಅತಂತ್ರ ಮಲ್ತಂಡ್! ಸುದ್ದಿಲ್ ಗಜಬಜ ಆದ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತೀರ್ದ ಪೋಯೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಪರಂಬುಂಡು! ಇಡೀ ಪಾಳಯೊ ನಡ್ಗಂಡ್! ಕಳ್ಳೆರ್ ಉಂದುವೇ ಎಡ್ಲೆ ಪೊರುಂದು ಪಾಳಯೊಡು ಕಂಡ್ಯೆರೆ ದುಂಬಾಯೆರ್.

ಪುಣೊಗು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸುದ್ದಿದ ಪೆಟ್ಲೆಡ್ ಸಯ್ಲೆಜೆ. ಅಂಚಾದ್ ಕಂಡುನಕ್ಷೆನ್ ಅಪಗನೇ ಮಟ್ಟಿ ಪಾಡುನ ಬೇಲೆ ತುರುಡೇ ನಡತ್‌ಂಡ್! ಆತಂಕೊದ ಗೌಜಿಗದ್ದಲ ಉಂತುಂಡು! ಬೂರ್ದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಲಕ್ಶ್ ಕುಲ್ಲಿದು, “ಓಲುಲ್ಲೆ ಅಭಿಮನ್ಯು. ನಮ ಮೋಕೆದ ಆನೆ ಓಲುಂಡು?” ಇಂಚಿ ಮಾತ ಕೇಣೊಂದು, ಲೆತ್ತೊಂದು ಇತ್ತೆ! ಉಳತ್ತುಳಯಿ ಪೊತ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಮರೊತ ಕೊಡಿಟ್ ನೀರ್ ಒಸರುಲೆಕ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಣ್ಣಡ್ ಕಣನೀರ್ ಜತ್‌ಂಡ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ದುಕ್ಕೊಡು ಅಂಚನೇ ಅಲಚನೆಡ್ ಇತ್ತೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತದ್ ತನ ಮಗೆ ಓಲುಲ್ಲೆ ಪಂಡ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ ದಾದ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಪಗೆನಕುಲು ಕೆರಿಯೆರ್ಂಡ್ ಪಣೊಡ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ಯಾನೇ ಕೆರಿಯೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಣೊಡ? ಅಯಗ್ ಮಂಡೆ ಅಲಂಕಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಈ ಮರಣವಾರ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರು ಆಲ್ ತೂತ ಗೆಂಡೊಡು ಬಾರೆದ ಇರೆ ಪೊತ್ತಿಲೆಕ ಬೆಂಗ್ ಅನ್ನೇಸಿಯೊಲು. ಅರ್ಜುನನ ಬೊಡೆದಿ, ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಪೆದ್ದಿನ ಸುಭದ್ರೆ ಉಂದೆನ್ ಸಯಿಸೊಂಬಿನೆಂಚ? ಆಲ್ ಇಂಚ ಬುಲೊಂದು, ನಿಲೊಟು ಬೂರು ಪುರೆಯೊಲು! ತನ ಮಗನ್ ಯುದ್ಧಗು ಕಡಪುಡ್ಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ದೂರೊಂದು ಅಯನ ಕಣನೀರ್ ನಿಜ ಅತ್ತಂದ್ ಜರೆಯೊಲು!

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ಜನೊಕ್ಷೆನ್ ಮೆಚ್ಚಾವೆರೆ ಬುಲ್ಬುನ ನಾಟಕ ದಾಯೆಗ್? ಭೀಮಾ, ನಕುಲ ಸಹದೇವಾ, ನಿಕಲ್ ಇಂಗಿತೊಲಾ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಂಡ್! ನಿಕುಲು ಬಯಕಿನನೇ ಆಂಡತ್ತ? ಬುಲ್ಬುವರ್ ದಾಯೆಗ್? ಯೆನ ಮಗೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ, ಬದ್ಕದ್ ಒರಿಂಡ ನಿಕಲ್ ಜೋಕ್ಷೆಗ್ ಅಡಿ ಆಪೆ! ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಬುಡೊಡಾವು. ಉಂದುವೇ ಪೋಡಿಗಡ್, ಯೆನ ಮಗನ್ ಯುದ್ಧಗು ನೂಕುದರ್! ನಿಕಲ್ ಇಚ್ಚೆ ಗೆಂದ್ಂಡ್! ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಅಡಿ ಆದಿತ್ತಿನ ಯೆನ ಮಗೆ ರಣಬೀರ ಮೆರೆದ್ ಜೂವ ಕೊರಿಯೆ! ನಿಕುಲು ನಿಕಲ್ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಲೆತೊಂದು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋಲೆ!” ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಸುಭದ್ರೆ ದುಕ್ಕೊದ ಒಯಿಲ್ಡೇ ಬಲೊಂದಿತ್ತೊಲು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಬಾಲೇ. ಅಭಿಮನ್ಯೂ, ಯೆನ ಲೆಕ್ಕಂತಿನ ಪಾಪಿನ ಬಂಜೆಡ್ ದಾಯೆಗ್ ಪುಟ್ಟಿಯೆ? ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಭೀಮೆ, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಮಗೆಯಾದ್ ಪುಟ್ಟುದಿತ್ತಂಡ ಬದ್ಕದ್ ಒರಿದುವ ಅತ್ತ? ಅರ್ಜುನೆ ಮಹಾಪಾತಕಿ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ದುಕ್ಕೊದ ಕಟ್ಟಿ ಉಡೆಯಿಲೆಕ ಒಂಜೇಲೆಕ ಬುಲೊಲು!

ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಯ್ತಲ್ ಪೋದು, “ಅತ್ತ ಬಾವಾ, ಯೆನ ಮಗೆ ರಣಕಣೊಕು ಜಪ್ಪುನ ಪಿರಯದಾಯೆನ? ಬಾಲೆ ಮಗಕ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗುದು ಪಿರಬರ್ದಿನ ಸಾಮರ್ಥಿಗ್ ಇತ್ತಂಡ? ನಿಕುಲು ರಣಬೂಮಿಡ್ ದಾದ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತರ್? ನಿಕ್ಷೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಅಂಬಲ್! ಅಯಿಡ್ಲಾವರನೇ ಯೆನ ಮಗನ್ ಕಡಪುಡಿಂರ್! ಧರ್ಮರಾಜಾ, ಇರೆನ್ ದಯೆಯಿತ್ತಿನಾರ್ಂಡ್ ಪುಗಾರುವೆರ್. ದಯೊತ ಉಳಯಿಡ್ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕುದ್ವುನ ಕೆಡು ಬುದ್ಧಿಲ ಉಂಡುಂದು ಪುಗಾರುನಕ್ಷೆಗ್ ತೆರಿಯೊಡತ್ತ?” ಇಂಚಾಂದ್ ದುಕ್ಕೊದ ಬಿರ್ಲಡ್ ಪಣೊಂಬೊಲು!

ದುಂಬೇ ದುಕ್ಕೊಡು ಬೆಯ್ತ ಪೋದಿತ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸುಭದ್ರೆನ ಪಾತೆರೊದ ಸಾಣೆಡ್, ದುಕ್ಕ ಇಚ್ಚಡಿಯಾಂಡ್! ತಿಗಲೆಡ್ ತಂಕ ನಡ್ಗಂಡ್! ದುಕ್ಕೊದ ಜಾಲೆಗ್ ಗಾಳಿ ಬೀಜಿಲೆಕಾಂಡ್! ತಾನ್ ನನ ಬದ್ಕಲೆಕ ಇಚ್ಚಿ. ಸಯ್ತಂಡನೇ ಸರಿ ಪಣ್ಣಿನ ನಿಚ್ಚೆಯೊಗು ಬರೆ!

“ಭೀಮಾ, ನಕುಲಾ, ಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲೇ, ತಂಗಡಿನ ದುಕ್ಕೊನು ಉಂತಾಲೆ! ಅಲೆನ ಮಗೆ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯಿನೆಕ್ ಯೆನ ಮರಣ ಸರಿಯಾಪುಂಡು. ಸುಭದ್ರೆ ಪಾತೆರೊಡುಂದು ಇಚ್ಚಿ. ಶ್ರೀಹರಿನ ಕರುಣೆದ ಒಸರ್ ಬಚ್ಚಿಂಡ ಯೇರೆಡ್ ದಾನೆ ಮಲ್ವರೆಗ್ ಆವು? ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನಲೆಕ್ಕಂತಿ ಪಾಪಿಲ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?”

ಧರ್ಮರಾಯನ ದುಕ್ಕೊಗುಲಾ ಮಿತಿ ಇಚ್ಚಾಂಡ್.

ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೈಪಿನ ನಿಚ್ಚೆಯೊನು, ಸುಭದ್ರೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಒಯ್ಲನ್ ತಡಪುನಕಲೇರ್? ಯೋಗಸಮಾಧಿಡ್ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ತೆರಿಯೊಂದು, ವ್ಯಾಸಮುನಿಯೇ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್! ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರೊಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ್

ದೆರ್ದ್ “ಯುಧಿಷ್ಟಿರಾ. ದಾದಾಂಡ್? ಪ್ರಳಯೊದ ಆತಂಕನ? ಭೀಮನ ಸಂತೋಸುಗು ಅಡಿ ಆತ್ಂಡ? ನಕುಲಗ್ ದುಸ್ಥಿತಿ ಮಿನಿ ಬತ್ತದ್ಂಡ? ಸಹದೇವೆ ದುಕ್ಕೊಡುಲ್ಲೆನ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ಸುಭದ್ರೆ, ದ್ರೌಪದಿಯೆರೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಂದಿನವು ಮಿನಿ ನಡದ್ಂಡ?” ಇಂಚಾಂಡ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಮೌನೋಡೇ ಉಂತಿಯೆರ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಆಪೊತ್ತುಡು ದೈರೊಡಿಪ್ಪೊಡು. ಅವ್ವೇ ಬುದ್ಯಂತೆರ್ನ ಕ್ರಮ. ಗೊತ್ತಾಂಡ? ಬಾಲೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಕಳೆವೊಂಡಿನ ದುಕ್ಕ ನಿಕಲ್ನ ಉಡಲ್ ಪೊತ್ತಾವೊಂದುಂಡು. ಆಂಡ ಬುಲ್ತುಂಡ ಅಭಿಮನ್ಯು ಲಕ್ಕುವೆನ? ಮಾತೆರ್ಲ ಅಕಲಕಲ್ನ ಪಾಪ ಪುಣ್ಯೊಲೆದ ಫಲೊನು ಅನ್ವೇಷದೇ ತೀರೊಡು! ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಜಿಡ ಬಯಿಟ್ಲಾ ಸುಕ ಇಜ್ಜಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಪೂಜ್ಯೆರೇ ಪಾತೆರೊದ ಸಬ್ಬಲ್ಡ್ ಯೆನನ್ ನೋಪುನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಅಭಿಮನ್ಯು ಸಾದಾರ್ಲೆದ ಬಾಲೆನ? ರಣ ಸಾದಗೊಡು, ಗುಣೊಟು, ಅಯಗ್ ಸರಿಸಾಟಿ ಯೇರಿತ್ತೆರ್? ಆ ಮಾಣಿಕೊದಂಚಿನ ಬಾಲೆನ್ ಕಳೆವೊಂಡಿನ ಪಾಪಿ ಯಾನ್!”

ವ್ಯಾಸೆರ್ ನಿಧಾನೊಡು, “ಧರ್ಮಜಾ, ಪುಟ್ಟುನೆತ ಒಟ್ಟುಡೇ ಸಾವುಲ ಉಂಡು. ಮರಣೊಡೇ ಜನನೊದ ಬಿದಿ ಉಂಡು. ನೆತ್ತೆರ್ ಮಾಸೊದ ಗೂಡುದಂಚದ ಉಡಲ್ ಬಗ್ಗಡ್ ದಿಂಜ ಮೋಹ ಸರಿಯತ್ತೆ. ಪರಮಾತ್ಮನ ನೆಂಪು ದೀವೊಂದು, ಬಗ್ಗಿಡ್ತೊಂದು, ಲೋಕೊದ ಮೋಕೆ ಪಣ್ಣಿ ಬಂದನೊಡ್ಡು ದೂರ ಒರಿಯೊಡು. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ! ಹರನೊಟ್ಟುಗೇ ಕಾದ್ದಿನ ವೀರೆ ಅರ್ಜುನೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಅಮ್ಮೆ! ಲೋಕೊನೇ ನಡಪಾವುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಮಾಮೆ! ಆಂಡಲಾ ದಾನೆ ಆಂಡ್! ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ಇಂಚ ಆಂಡ್. ನನ ಸಾಮಾನ್ಯೆರೆನ ಪಾಡ್ ದಾದ ಪಣ್ಣಿ. ತೂಲ, ಧರ್ಮರಾಯಾ. ಅಭಿಮನ್ಯು ಪಂಡ ಈ ಜಡ ಉಡಲ್ ಅತ್ತೆ. ಅವು ಇನಿ ಬೂರ್ಡ್ ಪೋಂಡು. ಪೋವಡ್. ಜಡ ಉಡಲ್ ಯೇಪೊಲ ಸಾಸಿತ ಅತ್ತೆ.”

ವೇದವ್ಯಾಸರೆನ ತರ್ಕ ದುಂಬರಿಯುಂಡು!

“ಈ ಜೀವೊಗು ಬಂಗ ಬರ್ಪಿನೇ ‘ಯಾನ್, ಎನ್ನವು’ ಪಣ್ಣಿ ರಡ್ಡ್ ಬಾಮೊಲೆಡ್! ಆಂಡ ಆತ್ಮೊಗು ಬಂಗ ಪಣ್ಣಿನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಬಂದನೊಲ ಇಜ್ಜಿ! ಕನೊಟು ತೂಯಿನ ಬಂಗಾರ್ ಎಚ್ಚರಿಗ್ಡ್ ತೂವೆರೆ ತಿಕ್ಕುಂಡ? ದೈವೇಚ್ಚಿದ ಈ ಮರಣೊನು ತಡೆಪೆರೆಗ್ ಯೇರೆಡ್ಲಲಾ ಆಪುಜಿ.”

ತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ಸೊಸ್ಸ ಮಲ್ಪುನೆಕ್ ವ್ಯಾಸೆರ್ ಒಂಜಿ ಕತೆನೇ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಕೃತಯುಗೊಟು ಕಂಪನ ಪಣ್ಣಿ ರಾಜಿ ಒರಿ ಇತ್ತೆ! ಆಯನ ಮಗೆ ಹರಿ! ಆಯೆ ಮಲ್ಲೆ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಲ್ಪುವೆ! ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಸರ್ತಿ ಪಗನ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಆಯಗೇ ಸಾವು ಬರ್ಪುಂಡು. ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ತೆರಿದ್, ಕಂಪನ ರಾಜಿ ನಿನಲೆಕನೇ ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರುಕುವೆ. ಅಪಗ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತಿನ ನಾರದೆರ್, ಮರಣೊನು ಯೇರ್ಲಾ ಗೆಂದೈರಾಪುಜಿಂದ್ ಪಣ್ಣೆರ್! ಕಂಪನೆ ಅಚ್ಚಿರೊಡು, ಅಂಚಾಂಡ ಈ ಮೃತ್ಯು ಯೇರ್ಂದ್ ನಾರದೆರೆಡ ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಆರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಒರ ಬ್ರಹ್ಮಗ್ ಯೆಂಚಿನೆಕಾ ಕೋಪ ಬತ್ತದ್ ಆ ಕೋಪೊಡ್ಲಾವರ ರುದ್ರ ಪುಟ್ಟಿಯೆ! ಅಯಿಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕ ಮೃತ್ಯು ಪುಟ್ಟಿಯಲ್! ಅಲೆನ ಕಣನೀರೇ ರೋಗರುಜಿನೊಲು! ಅಂಚಿನೇ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರ, ಪಣ್ಣಿನ ಆಜಿ ವೈರಿಲೆಲ ಪುಟ್ಟೊಂಡ! ಆ ಮೃತ್ಯುಗು ಜನೊಕುಲೆನ ಕೊಲೆಕಜ್ಜ ಇಸ್ಸ ಆಂಡ್. ಆಲ್ ತನ್ನ ಬೋಡಾಯಿಲೆಕ ತನ ಸಾದನೊಲೆಡ್ ತಾನೇ ಈ ಕಜ್ಜ ಮಲ್ಪುವಲ್! ತಾನ್ ತೂಪಿನೆಕ್ ಕೆರೊಲು. ಅಂಚ ಈ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಲ ಅಲೆನ ಇಚ್ಚೆದಂಚಿನೇ ನಡತೊಂದುಂಡು...!”

ಇಂಚಿ ವ್ಯಾಸೇರ್ ಕಂಪನನ ಕತೆ, ಅಂಚಿನೇ ಪದಿನಾಜಿ ರಾಜೆರ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣಾ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ದಂಬಡಿಪುವೆರ್. ಭರತ, ಪೃಥು, ಪೌರವ, ಭಗೀರಥ, ಯಯಾತಿ, ಮರುತ್ತರಾಯ, ನಹುಷ, ಪುರೂರವ, ರಂತಿದೇವ, ಗಂಯ, ಅಂಬರೀಷ, ಪರಶುರಾಮ, ದಿಲೀಪ, ಮಾಂಧಾತ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮೊಕುಲುಲ ಮೃತ್ಯುನ ಬಾಯಿಗ್ ಬೂರ್ದೆರ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

ಆ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಸಾವುದ ಸುದ್ದಿ ತಿಕ್ಕಂಡ್! ಅವ್ವೆನ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜತ್ತೆ? ಯುದ್ಧದ ಕಜ್ಜಿಲೆನ್ ಮುಗಿತ್ತೆದ್ ಪಿರ ಪಿದಾಡ್ಕಗ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನನ್ ಮೀಯೆರೆಗ್ಂದ್ ಸಾದಿಡುಪ್ಪುನ ಮದಗೊಗು ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ! ಅರ್ಜುನೆ ನೀರ್ಡ್ ಮುರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಆಕಾಶವಾಣಿದಂಚ. “ಎಲಾ ಸುರೇಂದ್ರಕುಮಾರಾ, ನಿನ ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಕೌರವನ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪುಣೆವೊಂದು, ಕೌರವನ ನೂದು ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕೆರ್ಡ್, ಪಗನಕ್ಕೆಗ್ ದಿಂಜ ನಸ್ಸ ಮಲ್ತೆದ್ ಅಕೇರಿಗ್ ತಾನ್ಲಾ ತೀರಿಯೆ.”

ಇಂಚಾಂದ್ ಗಟ್ಟಿ ಸೊರೊಟು ಪಂಡೆ! ತಾನ್ ಕೇಂಡಿನೆನ್ ನಿಜ ಪಣ್ಣಾ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಅರ್ಜುನೆ ದಾಲ ಗೊತ್ತಿಂಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಉಂತೊಂದಿನ ಕೃಷ್ಣಗೇ ತಾನ್ ಕೇಂಡಿನ ಸುದ್ದಿನ್ ಪಂಡೆ! ಇರ್ದೆರ್ದಾ ಪಾಳಯೊದ ಕಡೆಕ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್!

ಮಗನ ಮರಣೊದ ಸುದ್ದಿ ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ಸಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ತೆದ್ಂಡ್! ಅಯಿಕ್ ಸರಿಯಾದ್ ಪಾಳಯೊಡುಲ ದನಿಮನಿ ಇಜ್ಜಂದಿನೆನ್ ತೂದು ಕಂಗಾಲಾಯೆ! ಉಬ್ಬೆಸೊಡೇ ಕೋಟೆನ್ ದಾಂಟ್ಡ್ ರಾಜಮಂದಿರೊಗು ಬನ್ನಗ ಅಲ್ಪಲಾ ಮಸಣ ಮೌನ! ಅತ್ತಾಂದೆ ಇಡೀ ಜಗತ್ತೆಡೇ ಮೌನ!

ಸುರನಗರಿ ನಡ್ಗಂಡ್! ಸುರರಾಜೆ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಹರನ್ ನಿನೆತೊನುವೆ! ಮೃತ್ಯುಲ ಮಹೇಶ್ವರನ ಆಸರೆಗ್ ಪೋಯೊಲು! ಬೀರೆರ್ ನಡ್ಗಿಯೆರ್! ರಾಜೆರ್ ಮೋನೆ ಮೋನೆ ತೂವೊಂಡೆರ್! ಎದ್ದೊಂಬಿನಕ್ಕೆನ್ ಆಯೆ ದೂರ ಕಡಪುಡ್ಕು, ಕೆಂಗುಡ ದಿಸ್ಪಿಡೇ ಅಂಚಿಂಚಿ ತೂವೊಂದು ರಥೊಟು ಜತ್ತೆ. ಇಂಬೈನ ಕೋಪೊದ ಬಲೆ ತೆರಿಯೊಂದು ಕೃಷ್ಣಲಾ ಯಾದವೆರೊಟ್ಟುಗು ತನ ಪಾಳಯೊಗೇ ಪೋಯೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಸೀದಾ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗೇ ಪೋದು, ಅಯನ ಮೋನೆದ ಚರೊಡೇ ತನ ಬಾಲೆದ ನಿಜೊನು ನಿಜ್ಜಯ ಮಲ್ತೊಂಡೆ. ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ಡ್ ಉಕ್ಕಿನ ಉರಿಕೋಪೊಡು ರುದ್ರನೇ ಆಯೆ! ಉಪಪಾಂಡವೆರೆ ಕಡೆಕ್ ದಿಟ್ಟಿ ದೀದ್ ಒರ ತೂಪೆ! ಪರಯಗ್ ಸೊಲೆ ಸಂದಾವೆ.....!

“ಯೆನ ಮಗನ್ ಬಲಿ ಕೊರ್ದು ಬುಡಿಯರ? ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರ್ ನಿಕುಲು ಎಡ್ಡೆ ಕಚ್ಚೊನೇ ಮಲ್ತ ಬುಡಿಯರ್!”

ಈತ್ ಪಣ್ಣಗನೇ ದುಕ್ಕ ಗಮೆಲ್ದ ಒಂಜೇಲೆಕ ಬುಲೆ!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅರ್ಜುನನ್ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ತುವೆ! ಬಯೊಟು ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಉಂತುವೆ! ಭೀಮಸೇನೆ ಅಲ್ಪನೇ ಚೆತ್ತದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಸಭೆ ತಲ್ಲಣ ಆಂಡ್! ಸುಭದ್ರೆ ಕಂಡನಿನ ಕಾರ್‌ದಲ್ಲ ಪುರೆಯೊಲು!

ಅರ್ಜುನೆ, “ಬಾಲೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಯೆನ ಮೋಕೆದ ಸಿಂಧು ಓಲುಲ್ಲೆ?” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಪಾತೆರ ಕಟಿಲೆಕಾದ್, ಸುಭದ್ರೆನ್, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂಪೆ.

“ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯಾ.! ನಿನ ಆಸ್ಥಾನ, ರತ್ನ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಪದಕದೊಲೆಕ ಉಂಡು. ಓಲುಂಡು ಯೆನ ಕುಮಾರರತ್ನ? ಯೆನ ಮಗೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಪಣ್ಣತ್ತೆ? ಯೆನ ಬಾಲೆ ಯಾನ್ ಬನ್ನಗನೇ ಪಾರೊಂದು ಕಯ್ತಲ್

ಬರೊಂದಿತ್ತೆ. ಯೆನ ರಥ ಮಿತ್ತೆರ್, ಮೆಯಿ ಪೂಜೆದ್, ಗಾಯೊಲೆನ್ ತೂದು ದುಕ್ಕ ಬುಡೊಂದಿತ್ತೆ! ಅಪಗ ಯೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಆಯೆಸ ಮಾಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಆಯೆ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜೆ! ಆಯೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಲೆಪ್ಪುಲ. ಯೆಂಕ್ ಅಯನ್ ತೂವೊಡು. ಯೆನ ಮಗನ ರಥ, ಕುದುರೆಲ್ ಓಲುಲ್ಲೆ? ರತ್ನ ಕಾಂತಿದ ಬೊಳ್ಳುಡೆ ಓಲುಂಡು? ಅಯನ ಬಿರು ಓಲುಂಡು? ಓ.. ಯೆನ ಮಗೆ ನನ ಇಡೆಗ್ ಬರುಜೆನ? ಆಯನ ಆ ಪೊರ್ನು ತೆಲಿಕೆದ ಮೋನೆ ತೂವಂದೆ ಇತ್ತೆಡ ಯೆನ ಗತಿ ದಾದವು?”

ತನ ದುಕ್ಕ ಕೊದಿದ್ ಉರುನಗ ಮಗನ್ ಲೆತ್ತೊಂದೆ ಇತ್ತೆ!

“ಬಲ್ಲ ಮಗಾ. ಯೆನ ಮನಸ್ಗ್ ಆನಂದ ಕೊರ್ಲ. ಬಲ್ಲ! ಪುಣ್ಯಮೆದ ಚಂದ್ರಲೆಕದ ಪೊರ್ನುದ ಬಾಲೆ ಬಲ್ಲ. ಪಗೆಕುಲೊನು ನುರಿಪುನ ಪೆರೆದ್ ಬಾಲೆ ಬತ್ತಾದ್ ಮೋನೆ ತೋಜಾಲ! ಶಿವ ಶಿವಾ! ಯೆನ ಕೆಟ್ಟ ಬಾಗ್ಗೆನೆ! ಯೆಂಕ್ ನಿನ ರುಣ ತೀರ್ಂಡ ಮಗಾ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡೊಂದೆ ನಡೆತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಭಿಮನ್ಯು ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗುದು, ಮದ ಏರ್ಪಿನ ಆನೆ, ಬಾರೆದ ಬಿತ್ತಿಲ್ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾಯಿಲೆಕ ಮಲ್ತದಿನೆನ್, ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ತತ್ತರ ಸವುರ್ಪಿನೆನ್, ಕೌರವನ ನೂದು ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಪಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ರಣಕಣೊಡ್ ತನ್ಕುಲು ಪಿರತ್ತಿರಿನಪಗ ಸೇನೆದ ಮಾನ ಒರಿತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಕೇರಿಗ್ ತಾನೆ ತೀರ್ಪ್ ಪೋಯಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ತನ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ನೆರ್ಡ್ ಜರೆಯೆ! ಕಡೇಕ್,

“ಇತ್ತೆ ಪಾತೆರ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಯಾನ್ ಇತ್ತಾದ್ಲ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕನೇ ಆಯೆ! ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಯೆನ ಮಗನ್ ಕೆರ್ಪಿನ ಪಗೆನಾಯೆ ಯೇರ್? ಅಯನ ಜೂವೊಗು ಸಂಚಕಾರ ದೆತೊನ್ನೆ!”

ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಹರನ ವರ ಇತ್ತಿನ ಜಯದ್ರಥೆ ತಂಕ್ಲೆನ್ ತಡೆತಿನೆನ್ ಬುಡ್ವಾದ್ ಪಣ್ಣೆಗ ಅರ್ಜುನಗ್ ಒರ ಸೊಯೆ ತತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಕುಡ ಧಡಕ್ಕ ಲಕ್ಕಾದ್, “ಪಣ್ಣ. ನನೊರ ಪಣ್ಣ! ಯೇರ್? ಜಯದ್ರಥೆ ಮಾರಿಡಪ್ಪ ಮೇಳ ಗೊಬ್ಬಿಯೆನ? ಎಲ್ಲೆ ಬಯ್ಯೆ ಆವೊಡಾಂಡ ಆಯನ್ ಸಿಗ್ ಪಾಡ್! ಉಂದು ಯೆನ ಪ್ರತಿಜ್ಜೆ! ಆಯೆ ಹರನ ಕೋಟೆಡ್ ದೆಂಗ್‌ದುಪ್ಪಡ್! ಪೇರ್‌ಕಡಲ್‌ಡ್ ಮುರುಡುಪ್ಪಡ್, ಇಜ್ಜಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕೈಯಿತ್ತ ಕಮಂಡಲೊಡು ದೆಂಗ್‌ದುಪ್ಪಡ್! ಸೂರ್ಯಡಪ್ಪ ಉಪ್ಪಡ್, ಅತ್ತ ಪಾತಾಳೊಡುಪ್ಪಡ್! ಸಾಗರೊಡು ಮುರುಡುಪ್ಪಡ್! ಎಲ್ಲೆ ಪಡ್ಡಾಯಿದಿಕ್ಕಡ್ ನಿಸರ್ ಕಂತೊಡಾಂಡ, ಯೆನ ಕಡುವೈರಿ ಸೈಂಧವೆ ಸಯ್ಯೋಡೇ. ಯಾನ್ ಆಯನ್ ಕೆರ್ಪೆನೆ! ಆಯೆ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷ ಬುಡ್ವು ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಅರಮನೆಟ್ ಆಸರೆ ದೆತೊಂಡಲ ಯಾನ್ ಆಯನ್ ಕೆರಂದೆ ಬುಡಯೆ! ಕೃಷ್ಣಗ್ ಶರಣ ಬತ್ತಂಡಲ ಬುಡಯೆ! ದೇವೇಂದ್ರೆ, ಯಮೆ, ಸೂರ್ಯೆ, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಯೇರ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಬುಡಂದೆ ಎಲ್ಲೆ ಪೊರ್ನು ಕಂತೊಡಾಂಡ ಆಯನ್ ಕೆರ್ಪೆನೆ!!”

ಉಸುಲು ಬಿಗಿತ್ತ ಪತೊಂದು ಪ್ರತಿಜ್ಜೆ ಮಲ್ತಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಕುಡಲಾ ಲೆತ್ತ ಪಣೊನುವೆ!

“ಅಣ್ಣಾ, ಎಲ್ಲೆ ಯಾನ್ ಆಯನ್ ಕೆರಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ಯೆಂಕ್ ಗುರುದೋಹ ಮಲ್ತಿನ, ವೇದನಿಂದೆ ಮಲ್ತಿನ, ಪರಸ್ತ್ರೀ ಸಂಗ ಮಲ್ತಿನ, ಶಿವವಿಷ್ಣುನ ನಡುಟು ಭೇದ ಉಂಡು ಮಲ್ತಿನ, ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚರ ತೋಜಾಯಿನ, ಹಿಂಸೆ, ಚಾಡಿದಂಚಿನ ಹೀನ ಬುದ್ಧಿದಕಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕುನ ನರಕ ತಿಕ್ಕಡ್! ಆತೆ ಅತ್ತ! ದುಸ್ಸನ, ನಾಸ್ತಿಕನ, ಕಂಡುನಯನ, ಕೃತಘ್ನನ, ಮಾನಹೀನನ, ಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪುನಯನ, ಯೋಗಿನಿಂದಕನ, ವಿಕಳವ್ರತನ ಗತಿ ಯೆಂಕ್ ಬರಡ್! ಆತೆ ಅತ್ತ, ಎಲ್ಲೆ ನೆಸರ್ ಕಂತೊಡಾಂಡ ಆಯನ್ ಕೆರಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ಯಾನೇ ಅಗ್ಗಿಗ್ ಬೂರ್ನು ಪೆರಣ ಬುಡ್ಡೆ..”

ಆತನು ಕೃಷ್ಣ ಬರಬೇಡಿ. ಅರ್ಜುನನ ಪೌರುಷೋದ ನುಡಿ ಕೇಳಿ, “ಶ್ರೀರಾಮುಗ್ ಒಂಜೇ ಪಾತೆರ! ಒಂಜೇ ಬಾಣ! ಈಲ ರಾಮನಂಚೆನೆ!” ಪಂಡ್ ಪುಗಾರ್ಡ್ ‘ಪಾಂಚಜನ್ಯ ಘೋಷ’ ಮಲ್ಲುವೆ! ಅರ್ಜುನೆಲಾ ತನ ‘ದೇವದತ್ತ’ ಶಂಖೊನು ಉರಿಪುವೆ! ಗಾಂಡೀವ ಧನುಸ್ಸು ಬಲ್ಲನ್ ಠೇಂಕಾರ ಮಲ್ಲುವೆ! ಅಪಗ ಪ್ರಳಯೊದ ತೆಡಿಲ್‌ದಲೆಕ ಪಸೆರಿನ ಬಯಂಕರ ದನಿ ಅಲೆ ಅಲೆಯಾದ್ ಕೌರವೆರೆ ಪರಿವಾರೊನು ನಡ್ಗಾಂಡ್! ಪಾಂಡೆವೆರ್ ಇರ್ಲಡೇ ಕಾಳಗೊಗು ಬರೈರೆ ಯಾವು ಪಣ್ಣಿ ಅನ್ಮಾನ ಬತ್ತದ್ ಅಕುಲ್ಲಾ ಕಾಳಗೊಗು ಸನ್ನಯ ಮಲ್ಲುವೆರ್! ಆಂಡ ಗುಪ್ತಚಾರೆರ್ ಬತ್ತದ್ ನಿಜ ಸಂಗತಿನ್ ತೆರಿಪಾವೆರ್! ಸೈಂಧವೆ ಪೋಡಿದ್, ತಾನ್ ದೇಸಾಂತ್ರ ಪೋಪೆ ಪಣ್ಣೆ! ಅಪಗ ಕೌರವೆ ದೈರ ಕೊರ್ದು ಉಂತಾವೆ. ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಯಗ್ ವಜ್ರ ಕವಚ ಆದಿಪ್ಪುವೆರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಯ್ಯಾ ಸೈಂಧವಾ.. ಗರುಡನ ಊರುದಾಕುಲು ನಾಗಗ್ ತನು ಮಯ್ಯುವೆರ್?” ಕೇಣುವೆ.

“ನಮ ರಕ್ಷಕರಾಯಿನ ಗುರು ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ವಾ ಲೆಕ್ಕೊಗು? ಆರ್ ಅರೆಗಳ್ಲೆಡೇ ನರನ ನುಡಿನ ಪೊಟ್ಟು ಕಟ್ಟಾವೆರ್..!” ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ಕೌರವೆ ಇರ್ಲಡೇ ಗುರುನಡೆಗ್ ಬಾವನ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯೆ! ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದ ಸಂಗತಿನ್ ತೆರಿಪಾವೆ! ನಿಜವಾದ್ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಕೆರಿನಾಯೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಮಗ್ ಆಂಡಲಾ ಕೊಲೆಕಟ್ಟೊನು ಸೈಂಧವನ ತರೆಕ್ ಕಟ್ಟ್‌ದನೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಅಯನ್ ಕಾತೊನೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ!

ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್!

“ಕೌರವಾ. ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ರಡ್ಡ್ ಕಬಕೆಲೆನ್ ಬೇದ ಎಣ್ಣೊಂದು ತೂಪಿನ ದುರ್ಗುಣ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ! ಯೆನ ಮಿತಿ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಅರ್ಜುನೆ ಎದ್ರ್ ಉಂತುಂಡ ಅಯಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ಯೆಂಕ್ ಆಪುಜಿ. ಕೌರವಾ, ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ ದಾನೆ ಪಂಡ ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ಕೆರಿನಾಯೆ ಅರ್ಜುನೆ ಅತ್. ಕಾಪುನಾಯೆಲ ಕೆರಿನಾಯೆಲ ಒರಿಯೆ. ಆಯೆನೇ ಕೃಷ್ಣ! ಆಂಡಲಾ ಜನ ತಂಕ್ಲೆನ ಹಾಂಕರೊಡು ಬೊಡ್ಡಾವಂದಿನೆನ್ ಮಲ್ತದ್ ಹಾಳಾದ್ ಪೋಪೆರ್!” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೊಂದು ದ್ರೋಣೆರ್ ಬಾಮೊದ ಮಟ್ಟೊಗು ಏರೈರ್!

“ತೂಲ ಕೌರವಾ. ಉಂದು ಮುರಾರಿನ ಲೀಲೆಗಾದ್ ಉಂಡಾತಿನ ಜಗತ್! ತನ ಗೊಬ್ಬುಡೇ ಆಯೆ ಒರಿಯನ್ ಕಾತೊನುವೆ! ಒರಿಯನ್ ಕೆರೈ! ಈ ಶಪಥ ಅರ್ಜುನನವು ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊನಡ! ಅವು ಮುರಾರಿ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಯೇ ಆದುಂಡು! ಆ ಮುರಾರಿನ ಬಲ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಅರ್ಜುನನ ನುಡಿ ಸುಳ್ಳಾಪುಜಿ!”

ಗಾಂಬಿರೊಡು ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವೆ ಕರ್ಣನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ತನ ಪಾತೆರೊಡೇ ಕುಡಪ್ಪುವೆ.. “ಕರ್ಣಾ. ಕೇಂಡನ? ನಮ ಇಡೆಗ್ ಯುದ್ಧೊದ ತಂತೊನು ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ತೆರೆ ಬತ್ತುದುಲ್ಲನ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಸತ್ಯೊದ ಗುಪಿತೊನು ಕೇಣೈರೆ ಬತ್ತದುಲ್ಲನ? ಕಾಳಗೊಡು ಗೆಲೈ ಸಾದನೆ ಮಲ್ತದ್ ಕೊರೈ ಪಂಡ್ ಕೇಣೊನ್ನೆರೆಗತ್ತ ನಮ ಬತ್ತಿನಿ? ಕರ್ಣಾ, ಈ ಆಚಾರ್ಯರೆನ ಪಾತೆರೊನೆ ಒಂಜೆಕೊಂಜಿ ಸೇರುಜಿ. ಗರಡಿ ಆಚಾರ್ಯರ್ ಮೇರ್ ಇತ್ತೆ ಮುನಿಯೇ ಆದ್ ಬುಡ್ಡೆರತ್ತ? ಈ ಮುನಿತನೊತ ಇಂಬೈರೆಡ್ ಯೆಂಚಿನ ರಣಸಾದನೆ ಆವು?”

ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನಂಜಿ ಮನಸ್‌ದ ಕುರುಕುಸೆಲ್ ಬೇಗ ಅರ್ತ ಆಪುಂಡು. ಆರ್ ತಿರ್ಗದ್ ಬೂರಿಯೆರ್!

“ಕೌರವಾ, ಈ ಕುಯಿಂತ್ರಿದ ಪಾತೆರ ದಾಯೆಗ್? ಅಂದ್ ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಯೆಂಕುಲು ವಿಪ್ರೆರ್! ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಬೀರೊಬಿರ್ದೊಲಿದ ಅಂಸಾಣಿ ಕಮ್ಮಿಯೆ! ಯೆಂಕುಲು ನಿಜ ಸಂಗತಿನ್ ಸೊಸ್ಪವಾದ್ ಪಣ್‌ಂಡ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಉಗ್ರ ಕೋಪ ಬರ್ಪುಂಡತ್ತ? ಆವಡ್! ಯಾನ್ ಮಲ್ಲುನೆನ್ ಪಂಡ್ಲೇ ಬುಡ್ಡೆ!”

“ಯೆಂಚಿನವು?”

“ಎಲ್ಲೆ ರುದ್ರೆ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಉಡೆಪೆರೆಗ್ ಆವಂದಿನ ಸೇನಾವ್ಯೂಹ ರಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಈ ಪೋಡೊಡ್ಡಿ! ಯಾನ್ ಪೊಸ ರೀತಿದನೇ ವ್ಯೂಹೊನು ರಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಷಡ್ಧೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಕೂಡೊಂದು ಒರಿಯಗೊರಿ ಸಾಯೊಗು ಉಂತಡ್! ಪುಲ್ಕೆ ಕಾಂಡನೇ ಯೆನ ಸಗ್ಗಿನ್ ತೋಜ್ಪಾವೆ! ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆನ್ ವಂಚನೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಮನಸ್‌ದ ಇಚ್ಛೆ ಯೆಂಚಿನವು? ಅವ್ವೆನ್ ಬೊಕ್ಕ ತೂವೊಣುಗ!”

ದ್ರೋಣೆರ್ನ ವ್ಯೂಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಕರ್ಣಗ್ ಇಸ್ಪ ಆಂಡ್.

“ಕೌರವಾ, ನನ ಈ ದಾಲ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ಪೊಡ್ಡಿ! ಪಿನಾಕಪಾಣಿ ರುದ್ರನೇ ಬತ್ತಂಡಲಾ ತಾಂಟ್‌ದ್ ತಡೆಪುನ ಸಗ್ಗಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಉಂಡು! ನನ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರೆನ ಪಾಡ್ ದಾನೆ? ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ! ಕಡುಕಡೆದ ಬೀರೆರಾದುಪ್ಪುನ ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಸೇರ್ಡ್ ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊನುಪನೆ!!”

ರಾಜನ ಸಭೆ ಮುಗಿತಲ ಆಂಡಲಾ ಸೈಂಧವಗ್ ಸೈಪೆನ, ಬದ್ಕುವೆನ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ಮಾನೊನೇ ಇತ್ತಂಡ್! ಮಾತೆರ್ದ ಅಕಲಕಲ್ಪ ಪಾಳೆಯೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್! ಈ ಸಂಗತಿನ ಕೇಂಡಿನ ವೀರನಾರಾಯಣೆ ಮುಗುರು ತೆಲ್ಪೊಂದು ಅರ್ಜುನಗ್ ಮಾತ ಸಂಗತಿನ್ ತೆರ್ರಾವೆ!

ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆರ್!

“ಜನಮೇಜಯಾ ಕೇಣ್ಣ! ಆ ಇರ್ಲೆಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಆಯುಧೊದ ಕೊಟ್ಟೆನ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಬಿರು, ಪಗರಿ, ಕೃಪಾಣ, ಪರಶು, ತ್ರಿಶೂಲ, ಮುದ್ದರ, ಚಕ್ರ, ಶಲ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ತೋಮರ, ಸವಗ, ಮೊಚ್ಚಯ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ದೆತ್ತದ್ ದೀಪೆ! ದುರ್ಗನ್ ಸುಗಿತ್ತದ್ ಆಯುಧೊಲೆಗ್ ನೆಯಿ, ಚರು, ನೆತ್ತೆರ್, ಮಾಸೊಲೆನ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ.

ನಡು ಇರ್ಲೆಡ್ ಈ ಪೂಜೆ ನಡೆತ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ ಸಾರಥಿ ದಾರುಕನ್ ಲೆತೊಂದು ಮನದಾನಿದ ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪೊಂದು ಅಡೆಗ್ ಬರೆ! ದ್ರೋಣೆರ್ ಬಲವಾಯಿನ ವ್ಯೂಹ ರಚನೆ ಮಲ್ಪುನೆಡ್ವಾರ ಅರ್ಜುನಗ್ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಒರ್ಪಾವೊನೆರೆಗ್ ಬಂಗ ಉಂಡು. ಅಯಿಕಾದ್ ಅರ್ಜುನನ್ ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ರುದ್ರನಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋದು ಶಿವಡ್ ಸಗ್ಗಿ ಕೂಡಾವೊಂದು ಪಿರ ಲೆತೊಂದು ಬರೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಎಚ್ಚರ ಆಯಿನಪಗ ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹ ಆತಿನ ಸಂಗತಿನ, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿನ್ ಶಿವೆ ಕನೊಟು ಬತ್ತದ್ ತೆರ್ರಾಯಿನೆನ್ ಕೃಷ್ಣ ಪಣೊಂಬೆ!

ಇರ್ಲೆ ಕರಿದ್ ಪುಲ್ಕೆ ಆಂಡ್! ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತ ಸೇನೆಲ್ ಕದನೊದ ಕಳೊಕು ಬತ್ತದ್ ಸಜ್ಜಾಯ. ದ್ರೋಣೆರ್ ಆಜಿ ಯೋಜನೆದ ಅಗೆಲೊಡು ಶಕಟವ್ಯೂಹೊನು ರಚನೆ ಮಲ್ತದ್ ವೀರೆರೆನ್ ಆಯಕಟ್ಟೆದ ನಿಲೆಟ್ ಉಂತಾಯೆರ್! ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಬಾಹ್ಲಿಕೆ, ಮಾಗಧನಕುಲು ಕಾವಲ್ ಉಂತಿಯೆರ್! ಈ ಶಕಟವ್ಯೂಹೊದ ಪಿರಾವುದ ಮೆಯಿಟ್ ಐನ್ ಯೋಜನೆ ಜಾಗೆಡ್ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹ! ಅಲ್ಪ ವಿಂದ, ಅನುವಿಂದ, ಕಾಂಬೋಜ, ಸಮಸಪ್ತಕೆರೆನ್ ಉಂತಾಯೆರ್! ಅಜಿಪತ್ತಾಜಿ ಕೋಟಿ ಕುದುರೆ, ಎಣ್ಣೆ ಲಕ್ಷ ಮದಮತ್ತ ಆನೆಲು, ಬೊಕ್ಕ ಗೆಣ್ಣೆರಾವಂದಿನ ಸಂಕೆದ ಸೈನಿಕೆರ್ ಇತ್ತಿನ ಮೂಜನೆದ ಹಂಸವ್ಯೂಹ ರಚನೆ ಆಂಡ್! ಈ ಮೂಜೇ ಅತ್ತಾವಂದೆ ಸಂವೀರ, ಸಿಂಹಳೆರ್ ಸೇರೊಂದಿನ ಗರ್ಭವ್ಯೂಹ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃತವರ್ಮ, ಸೋಮದತ್ತ, ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲಿತ್ತಿನ ಸೂಚೀವ್ಯೂಹ ರಚನೆಯಾಂಡ್! ಪದ್ಮವ್ಯೂಹ ಬೊಕ್ಕ ಸೂಚೀವ್ಯೂಹ, ಉಂದೆಕ್ಲೆನ ನಡುಟು ಸೈಂದವನ್ ಉಂತಾಯೆರ್.

ಇಡೀ ಸೇನಾಬಂಧ ಭದ್ರ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ಶಕಟವ್ಯೂಹೊದ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್ ಸುತ್ತ ತೂಯೆರ್. ತನ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಯುದ್ಧೋಗು ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಪೆರ್..!

ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೇನೆಲ ಸಜ್ಜಾದೇ ಬತ್ತಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೃಷ್ಣನ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತದ್,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಅರ್ಜುನ ಮಗನ ಮರಣೊದ ದುಕ್ಕೊಡು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ತೊಂದೆ. ಆಯೆ ಒರಿಯೆಡ ಯೆಂಕುಲು ಒರಿಯೊನುವ. ಆಯೆ ಒರಿಜೆಡ ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ಒರಿಯುಜ.” ಪಂಡಿಗಿನ ಕೃಷ್ಣ ದೈರ ಪಣ್ಣೆ. ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಸೇನೆಡ್ ಐನ್ನೊದು ಬಿರು ಅಂತರೊಡೆತ್ತೊಂದೇ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಮಂತ್ರೊನು ಜಪಮಲ್ತೊಂದು ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್‌ಡ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಲೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತುವೆ!

ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಕು ಸುರೂಕು ಎದುರಾಯಿನಿ ದುಶ್ಯಾಸನೆ! ಆಂಡ ಆಯನ್ ಕೆರಂಡ ಭೀಮನ ಶಪಥೊಗು ಊನ ಆಪುಂಡುಂದು, ಅರ್ಜುನೆ ಆಯನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಗಾಯ ಮಲ್ತದ್ ದೂರ ಕಡಪುಡುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಎದುರು ಬತ್ತಿನಿ ‘ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯಾರುದ್ರ’ ದ್ರೋಣೆರೆ! ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗ ನಡತ್‌ಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬೊಂದಿತ್ತಂಡ ಕಾಲ ಮೀರ್ಡ್ ಪೋಪುಂಡು ಪಣ್ಣಿನ ಅಲಚನೆಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಒಂಜಿ ಉಪಾಯ ಮಲ್ತುವೆ. ತನ ಬಿರುನು ತಿರ್ತ್ ದೀದ್, ಬತ್ತಳಿಕೆನ್ ದೆತ್ತ ದೀದ್, ರಥೊಡ್ಡು ಜತ್ತದ್ ದ್ರೋಣೆರ್ದೆಡೆಗ್ ಪೋದು ಸೊಲೆ ಸಂದಾದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಆಚಾರ್ಯೇ ಯೆಂಕುಲು ಐವೆರೆನ್ ಒರಿಪುನ ಅತ್ತಡ ಕೆರಿನ ಇಸ್ಸ ಇರೆನವು. ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಎಲ್ಯಿಡೇ ತೀರ್ಡ್‌ಪೋತೆರ್! ಗಾಂಗೇಯರೆನ ಕೃಪೆಡ್ಡಾವರ ಈರೆನ್ ಗುರುವಾದ್ ಪಡೆತೊಂದು ಯೆಂಕುಲು ಬದ್ಲೊಂದುಲ್ಲ! ಈರ್ ಚಲ ಪತ್‌ದ್ ಸೈಂಧವನ್ ಒರಿಪ್ಪಾವರ್‌ಂದಾಂಡ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಯುದ್ಧ ಉಂತಾದ್ ಪಿರ ಪೋಪೆ. ಈರ್ ಕೃಪೆ ಮಲ್ತಂಡ ಮಾತೊನೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತುವೆ! ಮಾತಲಾ ಈರೆನ ಚಿತ್ತೊಗು ಬುಡ್ಡೆ!”

ಆಪ್ತ ಶಿಷ್ಯ ಇಂಚ ನಟೊನ್ನಗ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡ್!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಈಲಾ ಯೆಂಕ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಲೆಕ ಮಗನೆ! ನಿನಡಾದೇ ಯೆನ ಕೀರ್ತಿ ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡ್ಲಾ ಮೆರೆವೊಂದುಂಡು! ಅಮ್ಮೆರ್ ಮಗಟ ಕೋಪ ಮಲ್ತುವೆರೆ? ನಿನ ಶಪಥ ನಡಪಡ್. ಈ ಯುದ್ಧೋಗು ಪೋಲ!”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಬೋಡಿತ್ತಿನಿ ಆತೇ! ಉಲ್ಲಾಸೊಡೇ ಪಿದಾಡಿಯೆ!

ಇಂಚ ನಡತಿನೆನ್ ಸಂಜಯೆ ಪಣೊಂದು, “ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ. ನಿನ ಪಕ್ಷೊಡು ಯೆಂಚಿಂಚಿನಕುಲು ಉಲ್ಲೆರ್ ತೂಲ! ಬಲೊಟು ಮಿಗಿಲಾಯಿನಕುಲು! ಬೀರೊಡು ಮೆರೆಪಿನಕುಲು! ಬರವುದ, ತಪಸ್ಸದ ಪೆರೆಡ್‌ಕುಲು! ಗುಣೊಟು ಎಡ್ಲೆಂಚಿನಕುಲು! ಆಂಡ ಪ್ರಭೂ ನಮ ದಂಡ್‌ದ ಸ್ಥಿತಿ ಉಸುಲುದಾಂತಿನ ಉಡಲ್‌ದಂಚ ಆತ್‌ಂಡ್! ಶ್ರೀಹರಿನ ಒಲುಮೆ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಇತ್ತಿನೆಡ್ಡಾವರ ಆಕುಲು ಗೆಂದುನ ಸಾದಿನೇ ಪತ್ತುವೆರ್!

ದ್ರೋಣೆರೆಡ ಪಾತೆರ್ಡ್ ಬತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊನು ಕೃಷ್ಣ ಗುರುಸೇನೆಗ್ ಗೊತ್ತಾವಂದಿಲೆಕ ಬಲಬಾಗೊಡ್ಡು ದುಂಬು ಪರಪಾವೆ. ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನೆಲ ದೈರೊಡೆ ಪಗೆಸೇನೆನ್ ಸವುರೊಂದುಪ್ಪುವೆ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಗ್ ನಸ್ಸನೇ ನಸ್ಸ! “ಎಲಾ! ದ್ರೋಣೆರ್ ಪ್ರಳಯ ರುದ್ರನಂಚಿನ ಅರ್ಜುನನ್ ತರೆ ಪೂಜಿದ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡಿಯೆರೆ? ಅನ್ಯಾಯ ಆಂಡ್! ಕೌರವೆರೆಗ್ ಆಪ್ತೆರೆಡನೇ ಇಂಚ ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹ ಆಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸರ್ವನಾಶ ಅರ್ಜುನಡ್ಲೇ ಆಪುಂಡು! ಆ ಪಾಪಿ ದ್ರೋಣೆರೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಕೊಲೆಗಾರೆ ಆಯೆರತ್ತ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂಬಿನ ಕೌರವ

ಸೇನೆಗ್ ಓಲು ತೂಂಡಲ ಅರ್ಜನೆನೇ ತೋಜೊಂದಿತ್ತೆ! ಸೇನೆ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾದ್, ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾದ್ ಪೋಂಡು! ಅರ್ಜನನ ಪ್ರತಾಪೊಗು ಮಿತ್ತಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್! ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ ನಾಶೊದ ಸಾದಿಡುಂಡು. ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರುತಾಯುಧೆ ಅರ್ಜನನ ದುಂಬುಗು ಬತ್ತದ್ ಉಂತಿಯೆ! ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದೇ, ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಸಾರಥಿ ಕೃಷ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಗದೆನ್ ದಕ್ಕುವೆ. ಯುದ್ಧೊಡು ಬಜಿ ಕೈಯಿಟುಪ್ಪುನಾಕ್ಷೆನ್ ಹಾಕ್ಂಡ ಅಕಲೇ ನಾಶ ಆಪೆರ್ಂದ್ ವರುಣನ ನುಡಿ ಉಂಡು. ಅಂಚನೇ ನಡತ್ಂಡ್. ಶ್ರುತಾಯುಧನ ಗದೆ ಪಿರ ಬತ್ತದ್ ಅಯನ ತಿಗಲೆಗೇ ದರಿನೆಟ್, ಆಯೆ ಸಯ್ತ್ ಬೂರ್ದೆ! ದೈವದ್ರೋಹಿ ಒರಿವೆನ?

ಬೊಕ್ಕ ಕಾಂಭೋಜರಾಜೆ ಎದುರು ಬತ್ತೆ. ಬೇಗೊಡೆ ಸಯ್ತೆ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಶ್ರುತಾಯುನ ಕಡತಕುಲು ಆಯುತಾಯು, ನಿಯತಾಯು, ಧೀರ್ಘಾಯು ಇಂಚಿತ್ತಿನ ದಿಂಜ ಕೌರವ ವೀರರ್ ಅರ್ಜನಗ್ ತಾಂಟ್ದ್ ಅಂಚಿಗೇ ಸಂದಿಯೆರ್..! ಇಂಚ ಚಕ್ರವ್ಯೂಹೊನು ನುರಿತ್ತದ್, ಅರ್ಜನೆ ಹಂಸವ್ಯೂಹೊನು ಪೊಗ್ಗುವೆ!

ಅರ್ಜನನ ಬಿರುತ್ತ ಸಬೊದ ತೆಡಿಲ್, ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜನರೆನ ತೇಜಸ್ಸದ ಮುಗಲ್, ಬಂಗಾರ್ಡು ತುಯಿತಂಚ ದೊರಿಯುನ ಬಾಣ ಬರೊದ ನಡುಟು ಹಂಸ ಬದ್ಕರೆಗುಂಡ? ಅರ್ಜನೆ ವಿಂದಾನುವಿಂದೆರೆನ್ ಕಿರಿಯೆ! ಸೈನಿಕೆರ್ ಮಗ್ಗಾರ್ಡು ಬೂರು ಮಾಸೊದ ಮುದ್ದೆ ಆಯೆರ್! ಬೊಡಿ ದಾಂತೆ ಬಲ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ಅರ್ಜನನ ಕುದುರೆಲ್ ಆಯೆಸೊಡು ಉಂತೊಂಡ. ಪಗರಿ ಕಂತ್ದ್ ಮೆಯಿ ಪೂರ ನಂಡಾತ್ಂಡ್! ಕುದುರೆಲೆನ್ ತೂದು ಅರ್ಜನಗ್ ಬೇಜರಾಂಡ್! ಆಂಡ ಯುದ್ಧ ಉಂತಾವುಲೆಕ ಇಜ್ಜೆ. ಪರ್ವಾಗ ಪಂಡ ನೀರಲ ಇಜ್ಜೆ. ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಲಿಂದ್ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಣ್ಣಗ ಅರ್ಜನೆ ರಥೊಡ್ ತಿರ್ತ್ ಬತ್ತದ್, ನೀರ್ಡು ಉಚಿತ ಜಾಗೊನು ನಾಡ್ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಚೌಕಾಕಾರೊಡು ಕುರೆಯೆ! ವರುಣ ಬಾಣೊನು ಬುಡ್ಡು ನೀರ್ ದಿಂಜಾವೊಡು ಪಣ್ಣಗನೇ ಶತ್ರುಲು ಬತ್ತದ್ ಮುತ್ತಿಯೆರ್!

ಸುರೂಕು ಆಕ್ಷೆನೇ ವರುಣಾಸ್ತ್ರೊಡು ದೂರ ರಟ್ಟಾಯೆ. ಒಂಜಿ ಕಿರೆ ನಿಲಿಕ್ಕೆ ನೀರ್ ದಿಂಜಾದ್ ಕುದುರೆಲೆಗ್ ನೀರ್ಡು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತದೇ ಬುಡಿಯೆ! ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣನೇ ಕುದುರೆಲೆನ್ ನೀರ್ಗ್ ಜಪ್ಪುಡಾಯೆ. ಬೊಕ್ಕ ಮೆಯಿತ ಗಾಯೊಲೆಗ್ ಮರ್ಡ್ ಪೂಜಿಯೆ! ಸನಕಾದಿ ಮುನಿನೆಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣಡ ಸೇವೆ ಮಲ್ತಾವೊಂಬಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ತಿಕ್ಕುಜಿ.. ಆಂಡ ಆ ಕುದುರೆಲೆಗ್ ಒದಗ್ಗದ್ ಬತ್ತಂಡ್! ಅವು ಆನಂದೊಡು ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ದೆರ್ತ್ದ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜನರ್ ಇರ್ದೆರ್ದಾ ನೀರ್ಗ್ ಜತ್ತೆರ್! ಈ ದೈವೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ದೇವತೆಲ್ ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆನ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್! ಈ ಕೃಷ್ಣನ ಲೀಲೆನೇ ಇಂಚೆ! ಮೆಚ್ಚಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿನೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಲ್ಪುವೆ! ಮುನಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡನೇ ಅಂತಾರ ಮಲ್ಪುವೆ! ಉಂದುಲ ನನೊಂಜಿ ಲೀಲೆ! ಇತ್ತೆ ನರಮಾನಿಯಾದ್ ನರಮಾನಿಲೆಕ ನಡತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಇಂಚ ಕೃಷ್ಣನ್ ಲೀಲಾಸಾಗರ ಪಂಡ್ ದೇವತೆಲ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತ್ ಪಣೊಂಡೆರ್!

ಪದ್ಮವ್ಯೂಹೊಡ್ಲಾ ಅರ್ಜನೆ ಮಿಂಚೊಂದು ಉಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕರ್ಣನಕ್ಲೆಗ್ ಜಬಕ್ಕಾಂಡ್! ಕೌರವೆ ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ ದ್ರೋಣರೆನ ಎದುರುಡೇ ಉಂತುವೆ.

“ಆಚಾರ್ಯರೇ, ಈ ಅರ್ಜನನ ಬಿರಾದಿಗಿನ್ ನಮ ಕಡತಕಲ್ನ ಸಾಧುಸುಬಾವುದ ಪೊರ್ದುನು ತೂಯರತ್ತ? ಜಗಭಂಡೆರಾಯಿನ ನಮ ವೀರರೆಗ್ ಮಹಾವೀರರ್ ಪಣ್ಣಿ ಬಿರ್ಡು ಬಾವಲಿಲ್ ದಾಯೆಗ್? ಅತ್ತ ಯುದ್ಧೊದ ಭೂಮಿಡೇ ಕಿರೆ ನಿರ್ಮಿದ್, ನಮ ಎದುರುಡೇ ಮುರುಡು ಮೀಯೊಂದು ಪೋಯೆರತ್ತ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಒಂಜೀತಲ್ ಗಣ್ಣೆಚೆರತ್ತ?” ಇಂಚ ಅಕ್ಲಾಸೊಡೇ ಪಣೊಂಡೆ.

ಅಯಗ್ ದ್ರೋಣರ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ?

“ಕೌರವಾ, ಮೃತಸಂಜೀವಿನಿ ಪಣ್ಣಿ ಮೂಲಿಕೆ ಕೈಟಿತ್ತಂಡ ರೋಗೋಲು ದಾನೆ ಮಲ್ವರೆ ಆಪುಂಡು, ಈಯೆ ಪಣ್ಣಿ! ಪಾಂಡವ ವೀರೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಭಯೋದ ಬಿಗು ಪೊದಿಕೆ ಉಂಡತ್ತ?”

“ಆಂಡಲಾ ಗುರುಕುಲೇ, ಶತ್ರುಲೆನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ಉಪ್ಪುನೆಟೇ ಇರೆನ ನಾಲಯಿಗ್ ಸಂತೋಸು ಆಪುಂಡೊಡೊ? ಇತ್ತೆ ಕಾಳಗೊಗು ಯೆನನ್ ಬುಡ್ಡು ತೂಲೆ!”

“ಆವಡಪ್ಪ! ನಿಕ್ಕ ಸೋಲು ಬರಂದೆ ಇತ್ತಂಡ ನಮ ಪುಣ್ಯ ಪಂಡ್ಡ ತೆರಿಯೋಣುವೆ! ತೂಲ. ನಿಕ್ಕ ತೊಂದರೆ ಆವಂದಿಲಿಕ ಯೆನ ಅನಾದಿ ಕವಚೊನು ನಿಕ್ಕ ರಕ್ಷೆಯಾದ್ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಉಂದು ಅಂಚಿಂಚದ ಕವಚ ಅತ್ತ! ವೃತ್ರಾಸುರನ ಕದನದಪಗ ಶಿವ ಉಂದೆನ್ ಇಂದ್ರಗ್ ಕೊರ್ದಿತ್ತೆ! ಆಯೆ ಆಂಗೀರಸಗ್ ಕೊರಿಯೆ! ಆಂಗೀರಸೆ ದೇವಗುರು ಬೃಹಸ್ಪತಿಗ್, ಅಯಡ್ಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಭರದ್ವಾಜೆರೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಆರ್ ಯೆಂಕ್ ಕೊರ್ದುಪ್ಪುನ ದಿವ್ಯ ಕವಚ ಉಂದು!”

ದ್ರೋಣೆರ್ ತನ ಕವಚೊನು ತಾನೇ ಕೌರವಗ್ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್. ಮಾತ ಅಂಗೊಗ್ಲಾ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರ್ದಿನ ಕವಚೊಡಾದ್ ದೈರ ದಿಂಜಾವೊಂಡಿನ ಕೌರವೆ ಅರ್ಜುನಡಪ್ಪ ಕಾದೆರೆ ಅಮಸರೊಡೇ ಪೋಯೆ! ಕೌರವಾರ್ಜುನ ಕಾಳಗ ಬಯಂಕರೊಡೇ ನಡತ್ಂಡ್. ಕಾಳಗದೊಟ್ಟುಡು ಒರಿಯನೊರಿ ಜರೆವೊಂಬಿನಲಾ ಜೋರುಡೇ ನಡತ್ಂಡ್!

ಆಂಡ ಅರ್ಜುನಗ್ ಇನಿ ಪೊರುತ್ತಲ ಮುಕ್ಕನೇ. ಪೊರುತ್ತ ದಂಡ ಮಲ್ವಲಿಕೆ ಇಜ್ಜಿ. ಕೌರವನ್ ತಾನ್ ಕೆರ್ದಿಲೆಕಲ ಇಜ್ಜಿ. ಆಯನ ಕತೆ ಭೀಮಡನೇ ಮುಗಿಯೊಡು. ಅಂಚ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತದ್, ಕಡೆಕ್ ಗಾಯಗಡಿಟೇ ಕೌರವೆ ದೂರ ಪೋಪಿನಂಚ ಮಲ್ತೆ! ಆಂಡ ಕೌರವನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಕು ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಂಡ್. ಆ ಕಡೆಟ್ ನಕುಲ ಸಾತ್ಯಕಿ ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೇಕಯೆರೆನ ಬಲೊನು ಒತ್ತರೆಡ್ ಮುಗಿತದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪತ್ತೆರೆ ಬತ್ತಂಡ್. ಸಾದಿಡ್ ಭೀಮನ್, ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಗೆಂದ್ ದುಂಬರಿತ್ತದ್ ಬತ್ತೆರ್! ಈ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಚಜನ್ಯೊನು ಉರ್ದಿನನ್ ತೂದು ಹನುಮೆಲಾ ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ತೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಬಿರ್ಲೆಡ್ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಸವುರೊಂದೇ ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆ!

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ರಕ್ಕಸೆರ್ ಮಾತೆರಾ ಬಲಾಡಿಗೇರೇ! ಆಂಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಅಕೇರಿಗ್ ಅಕುಲು ಸೋಪುವೆರೆ! ದೇವತೆಲ್ ಗೆಂದುವೆರೆ! ಮುಲ್ವಲಾ ಅಂಚನೆ! ನಮ ಕಡೆಟ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಲಿತ್ತಂಡಲ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದೊಂದುಪ್ಪುನು ವೀರನಾರಾಯಣನ ಭಕ್ತೆರ್ ಪಾಂಡವೆರೆ! ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಏಳ್ಳೆನೇ ಮುಕ್ಕ ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜೊನೆ!”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖನಾದ ಬಯ ಪುಟ್ಟಾವುನನೆ. ಅರ್ಜುನನ್ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಡಿನ ಆತೊಂಜಿ ಸಂಕೆದ ಸೈನಿಕೆರ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ವುವೆರೆ ಪಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್. ಒಂಜಿ ಚಣ, ಅರ್ಜುನೆ ತೀರೈನ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನೊಲ ಬತ್ತಂಡ್! ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿಯೊಂದು ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆ! “ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಂಚ ದಾದಾಂಡಲ ಆಂಡ ಯಾನ್ಲಾ ಬದುಕುಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಂಚ ದಾಲ ಆತ್‌ಜಿಂದ್ ತೆರಿದಿನ ಸಾತ್ಯಕಿ ಅನ್ನಾನೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ದೊರೆ, ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಮುಗ್ಗೆರ್‌ಲ್ ಬಲೆ ಪಾಡ್ಡ ದೀಂಡ ಆನೆ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರುಂಡ? ಅರ್ಜುನನ ಸಗ್ಗಿ ನಿಕ್ಕ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜ? ಅತ್ತಾವಂದೆ ಆಯನ ಜತೆಟೇ ಉಪ್ಪುನ ಕೃಷ್ಣ ಯೇರ್‌ಂದ್ ನಿಕ್ಕ ತೆರಿಯಂದ? ಆಂಡಲಾ

ನಿನ ಪಾತೆರೊನು ಯಾನ್ ಮೀರುಜಿ! ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ತೆರಿಯೊಂದು ಬರ್ಲೆ!” ಪಂಡ್ ಪೋದ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಪಿದಾಡಿಯೆ! ದಾರುಕೆ ರಥೊನು ನಡಪ್ಪಾಯೆ! ಸುರೂಕು ಆಯನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ತೋಜಿನಿ, ಗುರು ದ್ರೋಣೆರ್. “ಅರ್ಜುನಲೆಕ್ಕೊನೇ ವಂದನೆ ಸಂದಾದ್ ದುಂಬು ಪೋಲ. ಇಜ್ಜಿಂದಾಂಡ ಎನ್ನೊಟ್ಟುಗು ಕಾಳಗ ಮಲ್ಪುಲ.”

ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಸಾತ್ಯಕಿ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ವಂದನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ತಾನ್ ಬತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಸೊನು ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಕ್ಕ ದುಂಬು ಪೋನಗ, ಪಾರಸಿಕ, ನೇಪಾಳ, ಸಿಂಹಳ, ಬಾಹ್ಯಕನಕ್ತಿನ ಸೇನೆ ಎದುರಾದ್ ಬಿರ್ಲದ ಕಾಳಗೊನೇ ನಡತಂಡ್. ಸಾತ್ಯಕಿ ದಿಂಜ ರಾಜೀರೆನ್, ಸೈನಿಕೆರೆನ್, ಆನೆಲೆನ್ ಕೆರಿಯೆ! ಜಲಸಂಧ ರಾಜನ್ಲ ತಿರ್ತ್ ಮಗ್‌ರಾಯೆ! ಕೃತವರ್ಮ ಎದುರು ಬತ್ತೆ. ಆಯನ್ ಗಾಯೊದ ಬೇನೆಡೇ ಪಿರ ಉಂತಾದ್, ಹಂಸವ್ಯೂಹೊದ ಉಳಯಿ ಪೊಗ್ಗುವೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತೆರೆಗೇ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಅತಿರಥೆರ್ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಸಾದಿಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನ ತೊದು ಅತಿರಥೆರೆನ್ ದರ್ತ್ ಗಿಡತ್ತೆ!

ಅಂಚಿಡ್ ಸಾತ್ಯಕಿಗಾದ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಶಂಖನಾದ ಕೇಣ್ಡೆ ಮನಸ್ ಅಳ್ಳಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ಕಣನೀರ್! ಮಗನ್ ಕಳೇವೊಂಡಿನ ದುಕ್ಕೊಡು ಶಪಥ ಪಾಡ್ಡ ಪೋಯಿನ ಮೆಗ್ಗು ವ್ಯೂಹೊಲೆಡ್ ಬುಡ್ಡಾವೊನೆರೆ ಆವಂದೆ, ಆಯಗ್ ದಾದನಾ ಆದ್ ಪೋಂಡ ಪಣ್ಣಿನ ಚಿಂತೆ ಎಚ್ಚಿಂಡ್! ಭೀಮನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಅರ್ಜುನನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನ್ ತೂವೊಂದು ಬರ್ಲೆರೆ ಪಣ್ಣೆ! ಭೀಮ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕಾತೊನೆರೆಗ್ ವೀರ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಉಂತಾದ್ ತನ ವಾಯುದ್ವಜೊಕು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತಾದ್ ರಥ ಏರ್ಲ ಪಿದಾಡಿಯೆ! ಸಾತ್ಯಕಿನ ತಡೆತಿಲೆಕನೇ ಶತ್ರು ಸೇನೆ ಭೀಮನ್ಲ ತಡೆತಂಡ್. ಗದ್ದಲೊಡೇ ಯುದ್ಧ ನಡತಂಡ್! ದೂಲು ಲಕ್ಕಾದ್ ಸೂರ್ಯನ್ ಮದೆ ಮಲ್ತಂಡ್! ಕೈದುಕಡ್ಲೊಲೇ ಮೆಂಚೊಂದಿತ್ತಂಡ್!

ಪಾಂಡವಸೇನೆದ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರವಟಿಕೆಡ್ ಬಾಜೆಲ್ ಅರತೊನೆರೆಗ್ ಬೇತಾಳೊಲೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಲೆ ಪಣ್ಣೊಂದೇ ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಂಚಿಂಚಿ ಪೋವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಉಳಯಿ ಪೊಗ್ಗಂದಿಲೆಕ ಭೀಮನ್ಲ ತಡೆತೆರ್! ಆಂಡ ಭೀಮ ಸುರೂಕು ಮೆಗ್ಗನ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿಯೊಂದು ಬತ್ತಾದ್ ಬೊಕ್ಕ ಯುದ್ಧೊಗುಂತುವೆ ಪಣ್ಣೆ! ದುಂಬು ಪೋವೊಂಡಾಂಡ ಸೊಲೆ ಸಂದಾವೊಡು, ಅಪ್ಪಣೆ ದೆತೊನೊಡು ಪಂಡಿನೆಕ್, ಭೀಮ ಗದೆ ಪತೊಂದು ಸಾರಥಿನ್ ಕೆರ್ಲ ರಥೊತ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಕೆರ್ಲ ಉಂದುವೇ ತನ ಗುರುವಂದನೆ ಪಣ್ಣೊಂದು ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಗದೆಟ್ ಮರತ್ ಪಾಡೊಂದು ಪೋನಗ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಿರ ಉಂತುವೆರ್!

ಭೀಮ ಶತ್ರುಸೇನೆದ ನಡುಕು ಪೊಗ್ಗುದು ಆನೆದಲೆಕ, ಕಾಡ್ಕಿಚ್ಚಿದಲೆಕ ಶತ್ರುಸೇನೆನ್ ನೋತುದು ದರ್ತಾದ್, ವ್ಯೂಹೊಲೆನ್ ದಾಂಚೊಂದು ಪೋಯೆ. ಅಲ್ಪ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕಾಟ ಕೊರೈರೆ ತೂಯೆರ್. ಅಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕುಲೊತ ಮದ, ಜವಣೊದ ಮದ, ಬೀರೊದ ಮದ, ಅಸ್ತಶಸ್ತ್ರ ಗೇನೊದ ಮದ ಇತ್ತಿನಕುಲೆ! ಆಂಡ ಭೀಮನ ಎದುರುಡು ಅವು ಮಾತ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಂಡ್. ಲತ್ತ ಬಾರೆದ ಸುಳಿ, ಸೀಗೆದ ಮುಳ್ಳು ಪುದೆಲೊಟ್ಟುಗು ಸರಸ ಗೊಬ್ಬೆರೆ ಪೋಯಿಲೆಕ ಭೀಮನ ಪೆಟ್ಟೆಡ್ ಪೊಡಿ ಆಯೆರ್. ಭೀಮ ಶತ್ರು ಪಣ್ಣಿನ ಉರೆಕ್ಲೆಗ್ ಕಿರಾತೆನೇ ಆಯೆ!

ತನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ ಒದಗ್ ಬತ್ತದಿನ ಬಂಗೊನು ತೆರಿಯೊಂದು ಆಚಾರೈ ದ್ರೋಣೆರೇ ಭೀಮನ್ ಹದಪತ್ತೆರೆ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್! ರಣರಂಗೊಡು ಪೊಳಿದ್ ಬೂರ್ದಿನ ರಥ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಬಂಟೆರೆನ್ ತೂದೇ ಆರ್ ಭೀಮ ಉಪ್ಪುನ ಜಾಗೊದ ಗುರ್ದ ಪತ್ತಿಯೆರ್! ಆನೆ ಕಲಂಕದಿನ ಮಲ್ಲ ಕಿರೆತಂಚ ತನ ಸೇನೆ ಕಲಂಕದಿನೆನ್ ತೂವೊಂದು ಪೋಯೆರ್..

ಆಚಾರ್ಯರ ಕುಡ ರಣರಂಗೋಗು ಬತ್ತಿನೆನ್ ಭೀಮ ತೂಯೆ! ಮನಸ್ಸಡೇ ಆರೆನ ಪಾದೋಲೆಗ್ ಪುಡಾಡೊಂಡೆ.
“ಕುಡ ದಾಯೆಗ್ ಬಯ್ಯರ್?” ಕೇಂಡೆ!

ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಕೋಪೊಡು ದಾಲ ತೀರಂದ್!

“ಭೀಮಾ, ಪಿರ ತಿರ್ಗದ್ ಪೋಲ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕಬಟೊದ ನಡಕೆ ಯೆಂಕ್ ಮೆಚ್ಚುಜಿ.. ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕಲೆನ್ ಸೋಪಾದಿನ ಹಮ್ಮು ಯಾವು.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಪಗರಿದ ಬರ್ಸೊನೇ ದೊರೆರ್. ಅವ್ವೆನ್ ಪೂರ ಪೊಲ್ತುದು ಭೀಮ ತೆಲ್ತೊಂದೇ ಪಣ್ಣೆ!

“ಸ್ವಾಮೀ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ ಗುರು. ಯಾನ್ ಇರೆನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಡು! ಈರ್ ಯೆನ ನಡಕೆದ ಬಗೆಕ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್! ನಮ ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಡ್ಲಾ ಕೆಲವೆರ್ ಸಜ್ಜಂದಿಗರ್..! ಕೆಲವೆರ್ ಧೂರ್ತೆರ್! ಅರ್ಜುನೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ, ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕಲ್ನಂಚ ಯೆಂಕ್ ಈರೆಡ ದಿಂಜ ಗೌರವೊ ಇಜ್ಜಿ! ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆನ ರೀತಿಯೇ ಬೇತೆ! ಈರ್ ದೂರ ಪೋಪಿನವೇ ಸರಿ ತೋಜುಂಡು!”

ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಪಿಸರ್ ಯೇರ್ಂಡ್.!

“ಓ ಭೀಮಾ, ದುಸ್ಪ ಗ್ರಹ ಪೀಡೆನ್ ಉಂತಾವುನ ಬಗೆ ಮಂತ್ರವಾದಿಲೆಗ್ ತೆರಿದುಪ್ಪುಂಡು. ಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗ್ ಪುಟ್ಟಾಯಿನ ನಿನ ಕೊಬ್ಬು ಯೆನಡ ನಡಪಂದ್. ಜೋಕ್ಲೆಕದ ನಿಕಲ್ದ ಯೆಂಕ್ ಚಲ ದಾಯೆಗ್ಂದ್ ಯಾನ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಲ್ಲೆ. ಈ ನಿನನೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಾಯೆಂದ್ ಗ್ರಯಿತೊಂದು ಅಜಕೆ ತೋಜಾವ! ಯಾವು ನಿನ ರಾಪು! ಪಿರ ಪೋಲ!”

“ಗುರು ದ್ರೋಣರೆ, ಉಂತುಲೆ! ಯೆನ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಯಾನ್ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದಿಜಿ. ಅರ್ಜುನ ಸಾತ್ಯಕಿನಕಲ್ನಂಚ ಯೆಂಕ್ ತಗ್ಗಬಗ್ಗನೆಟ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆನಡ್ಲಾ ದಿಂಜ ಗೌರವೊನ್ನ ಬಯಕೊಡ್ಡಿ. ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಡು? ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಾರ್ಂದ್ ಪುಗರ್ತೆ ಪಡೇವೊಂದಿನ ಇರೆನ ಬಿಂಕೊನು ಪಿರ್ವಾದ್ ಆ ಕೀರ್ತಿನ ಸೆಟ್ಟಾಯಿನ ಕೀರ್ತಿ ಯೆಂಕ್ ಬರ್ಪುಂಡು. ಆತೆ!”

ಬರ್ಸೊಗು ಪೋಡ್ಯೆಂದೆ ಕೊಂಬುಲೆನ್ ಬಗ್ಗಾವೊಂದು ಗೋಣೆ ಎರು ಸದ್ರೊಂಗೊಗು ಬರ್ಪಿಲೆಕ ದ್ರೋಣರೆ ಪಗರಿದ ಬರ್ಸೊಗು ಭೀಮ ಸಡ್ಡಾ ಪಾಡೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಭೀಮ ಅರೆಗ್ ಖಡ್ಗೊಡು ಗಾಯ ಮಲ್ತೆ! ರಥೊನು ಉಂತಾಯೆ! ಕೈಟ್ ದೆರ್ತದ್ ಬೊಗೊರಿದಂಚ ಗಿರ ಗಿರ ತಿರ್ಗಾದ್ ಮಿತ್ತ್ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಅಪ್ಪು ಒಂಜಿ ಯೋಜನದಾತ್ ದೂರೊಗು ಪೋದು ನಿಲಟ್ ಬೂರ್ಂಡ್! ದ್ರೋಣರ್ ತೆಲಿತೊಂದು ಮೊರಂಪು ಊರ್ದು ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್! ರಥೊನು ರಾಪಾಯಿನೆತ ಪೊರ್ದು ತೂದು ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲ ಮೆಚ್ಚೆಂಡ್!

ದ್ರೋಣರ್ ನನೊಂಜಿ ರಥೊನು ಏರ್ಡ್ ಬತ್ತದ್ ಭೀಮನ್ ತಡೆತ್ದ್, ಆಯೆ ತರೆತಗ್ಗಾವುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ ಪಣೊಂದು ಶಕಟವ್ಯೂಹೊದ ಬಾಕಿಲ್ಲೇ ಉಂತಿಯೆರ್! ಇಂಬೈರೆನ್ ಕೆರಿನವು ಸರಿಯತ್ತಂದ್ ಭೀಮ ಕುಡ ರಥೊನೇ ದೆರ್ತದ್ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡಿಯೆ! ಭೀಮನ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಣ್ಣೇ ಭೀಮ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ಕೃಷ್ಣ ಪಾರ್ಥಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ ಭೀಮರೆನ್ ತೂದು ಪಾರ್ಥಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. ಅಂಚಿಡ್, ಸುದ್ದಿ ತೆರಿದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್ ಹಗುರಾಂಡ್!

ಇತ್ತೆ ಬಾರೀ ಸಂಕೆಡ್ ಭೀಮನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈರೆ ಬತ್ತಿನ ಕೌರವ ಕಡತ ಸೈನಿಕೆರ್ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಪೊಡಿಯಾದ್, ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕೊಂದು ಪಿರ ಜಾರಿಯೆರ್! ಭೀಮನ ಅಟ್ಟಿಸೊನು ಕೇಂಡಿನ ಕರ್ಣ, ಆಯನ್ ಕೆರ್ಡ್, ಬಲಿ ಕೊರ್ಪಿನ ಇಚ್ಚೆಡ್ ಎದುರು ಬರೆ. ಐನ್ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ಅಯನ ಬೀರೊಲು ತನಡ ನಡಪಂದ್‌ಂದ್ ಜರೆವೆ!

“ಕರ್ಣಾ, ದೇವದಾನವೆರ್ ಕಡತಕುಲೇ ಯೆನಡ್ ಪೊಡಿಪೊಡಿಯಾದುಪ್ಪುನಗ ಈ ಒವ್ವು ಲೆಕ್ಕೊಗಾಪಿನಾಯೆ! ಭೀಮಡ ನಿನ ಅಂಸಾಣಿ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾವು! ನಿನಲೆಕಂತಿನ, ತಂಕ್ಷೆನ ಬೆರಿನ್ ತಂಕುಲೇ ಬೊಟ್ಟೊಂಬಿನ ಬೀರೆರೆನ್ ಯಾನ್ ತೂದಾತ್‌ಂಡ್!” ಪಂಡ್ ಚೇಷ್ಟೆ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಭೀಮ ಕರ್ಣರೆನ ಯುದ್ಧ ಸಮಬಲತಕಲ್ವವತ್ತೆ? ಬಿರ್ಸ್ ಬಿರೊಲಿಡೇ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಭೀಮ ಕರ್ಣನ ರಥೊನು ಪೊಳ್ತಾದ್, ಸಾರಥಿನ್ ಕೆರೈ. ಕರ್ಣ ಪೊಸ ರಥೊನು ಯೇರೊಂದು ಬನ್ನಗ ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಬತ್ತ ಸೇರೊನುವೆರ್. ಯೇರ್ ಬತ್ತಂಡ ದಾನ್ನೆ? ತೆಡಿಲ್‌ಗ್ ಎದುರ? ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಭೀಮಗ್ ಸಾಟಿಯೆ? ಭೀಮ ಗದೆನ್ ದೆರ್ದಾದ್ ಆಕ್ಷೆನ್ ಮಾತಾ ಅರೆತ್ ಅರೆತ್ತಾದ್ ಕಿರಿಯೆ! ಸುಲೋಚನ, ಚಿತ್ರರಥ, ದುರ್ಮರ್ಷಣ, ಶತಾನೀಕ, ನೀಲಾಂಬರ ಮೊಕುಲು ಸೈತೆರ್. ಕರ್ಣ ಕುಡ ಭೀಮನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈ ರಥೊನು ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪಾವೊಂಡೆ! ಕೌರವೆ ತನ ಮೆಗ್ಗೆ ದುರ್ಜಯನ್ ಕಡಪುಡಿಯೆ! ದುರ್ಜಯೆ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಕರ್ಣ ನನೊಂಜಿ ರಥ ಏರ್ಡ್ ಭೀಮನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತಾದ್ ಒಂತೆ ಪೊರ್ತು ಪೊರುಂಬುದು, ಸೋತುದು ಪಿರತ್ತಿರಿಯೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ನಿನ ಜೋಕುಲೆಡ್ ಕೆಲವೆರ್ ಬತ್ತಾದ್ ಭೀಮಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತಿಯೆರ್. ನಿನ ಜೋಕುಲು ಯೆಂಚಿತ್ತಿನಾಕುಲು ಪಂಡ್ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಆಕುಲು ಬೀರೆರ್, ಬಿರೈರ್ ಪಣೊಂದು ತಿರುಗನಕುಲು ಆತೆ! ಬೀರ ಸೊನ್ನೆನೆ! ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಪೊರ್ಲಗಾವೆರ್. ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ ಆವಯೆರ್. ಇತ್ತೆ ಮಾರಿಮೋನೆದ, ದಯೆದಾಕಿಣ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಭೀಮನೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತುಂಡ ದಾದ ಆವೆರ್? ಭೀಮೆ ಅಕಲ್ ಗುಂಪುನೇ ಪುಂಟುದು ದಕ್ಕಿಯೆ! ದ್ರುಮ, ವಿಕರ್ಣ, ಸುಷೇಣ, ಚಾರುಕ್ರಮ, ವಿವಿತ್ನಕ, ವಜ್ರಬಾಹುಕ, ದಮನ, ದೀರ್ಘೋದರ, ಮಹೋದರ ಬೊಕ್ಕ ಕುಂಡದಾರುಕ ಮೊಕುಲು ಮಾತ ಒರಾನೆ ಸೈತೆರ್! ಭೀಮನ ಸಿಂಗೊದಂಚದ ಸೊರ ಕೇಣ್ಡ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

ಕರ್ಣ ನನೊರ ಬರೆ! ಇಂಚನೇ ಪದಿನೆಡ್ ಸರ್ತಿ ಬತ್ತಾದ್ ಭೀಮಡ ಸೋತುಂಡಲಾ ಬುಡಂದೆ ಬರೊಂದಿತ್ತಿನ ಕರ್ಣ ಇತ್ತೆ ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಕೊರ್ಪಿನ ಒಂಜಿ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಯೋಗೊಗು ಪಿದಡುವೆ.

“ಏಯ್! ಭೀಮಾ, ಗೆಂದಿನ ಚದಿ ತೋಜಾವಡ! ಗೇಲ್ ನಿಕ್ಕೇ ಪಣ್ಡ್ ಗ್ರಯಿಪಡ!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಭೀಮನ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ರಥೊನು ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪುವೆ! ಸಾರಥಿಗ್ಲಾ ಬಾಣೊಲು ಕಂತೆಂಡ್! ಭೀಮನ ಬಿರು ಪಗರಿಲೆನ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತಗಿನ ಆಯೆ ಕೋಪೊಡು ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಬತ್ತೆನೆ! ಅಪಗ ಕರ್ಣ ತೋಜಿಜೆ! ಗದಾಯುಧೊನು ಪತೊಂದು ಭೀಮೆ ಬನ್ನಗಲಾ ಕರ್ಣನ ಪತ್ತೆನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್! ಆಂಡ ನಡುನಡುಟು ತೋಜುನ, ತೋಜಂದಿಲೆಕದ ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಭೀಮೆ ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ತಿಕ್ಕಿನೆನ್ ಮಾತ ದೆತ್ತದೆತ್ತ ದಕ್ಕೊಂದು ಗುದ್ದೊಲಿ ಪೋಯೆ..!

“ಭೀಮಾ ಇತ್ತೆ ಮಾತಲ ಮುಗೀಂಡತ್ತೆ? ನನ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಕೈಯಿಕ್ ತಿಕ್ಕಿಲೆಕ್ಕನೆ! ಬದ್ಡುನ ಬಯಕೆ ಉಂಡುಡ ಪೋಲ. ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯೊನು ನಟ್ಟೊನುಲ. ಆಯೆ ಯೇತಾಂಡಲಾ ಮೈತಿನೆ ಅತ್ತಾ? ನಿನನ್ ಕಾತೊನೆರೆ

ಯಾವು? ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣ! ಪಾಂಚಾಲಿ ಕಂಡನೆರೆನ್ ಕಳೇವೊಂಬೊಲ? ಅಲೆನ ಮೂಂಕುಮುಸುನು ದೆಪ್ಪೊಡಾವ? ಈಯೆ ಪಣ್ಣ! 'ದುರ್ಯೋಧನನ ತುಡೆ ಪೊಳಿಪುವೆ' ಪಣ್ಣ ಕೊಚ್ಚೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ರೆ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಓಲುಂಡು ನಿನ ಪಾತೆರ? ದಾಯೆಗ್ ತರೆ ತಗ್ಗಾವ? ದುಕ್ಕ ಬುಡೊಡ್ಡಿ. ಆಪಿನನೇ ಆಪಿನಿ, ದುಂಬು ಬಲ್ಲ, ಕಾದಾಲ. ಓ.... ನಿನ ಬರಮ್ಮದ ನಿಲೆ ಪಂಡ ಅಡ್ಡಿಲ್ಲ ಅತ್ತ? ಪರ್ಂದ್, ತಿನಸ್, ನೆಯಿ, ಕೊಜಪು ತೂಂಡ ಜೊಲ್ಲೆ ಅರ್ರಾವುನ ನಿಕ್ಕ, ಜಟಾಪಟಿತ ಜಂಬರ ದಾಯೆಗ್? ಭೀಮಾ ಯಾನ್ ಯೆನ ಅಪ್ಪೆಗೊಂಜಿ ಪಾತೆರ ಕೊರೆ. ಆ ಪಾತೆರೊಗಾದ್ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ಬುಡೊಂದುಲ್ಲ! ಬದ್ಕಲ, ಪೋಲ" ಪಂಡ್ ಪಂಡ್ ಮನೀಪಂದೆ ಉಂತುವೆ! ಆ ಕಡೆಟ್ ಕೃಷ್ಣ ಭೀಮನ ಬಂಗೊನು ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನ್ ಅಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ರೆ! ಅರ್ಜುನ ಕರ್ಣನ್ ಅಲ್ಪಡ್ಡೆ ಗಿಡತ್ತ ಬುಡ್ಡೆ!

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ಕೇಣ್ಣ. ಕರ್ಣ ಅಂಚಿ ಪೋಯೆ! ಇಂಚಿಡ್ ಭೀಮೆ ಬಾರೀ ದುಕ್ಕೊಡು ಸಾತ್ಯಕಿನಡೆಗ್ ಬರ್ರೆ! ಈ ಕಡೆಟ್ ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಶಲ್ಯ, ಶಕುನಿ, ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಭೂರಿಶ್ರವೆ, ಕೃತವರ್ಮ, ಇಂಚ ಕೌರವಸೇನೆದಾಕುಲು ಬತ್ತಾದ್ ಅರ್ಜುನನ್ ಸುತ್ತುಪಾಡಿಯೆರ್! ಭೂರಿಶ್ರವೆ ಪತ್ತಸಾರ ರಥದೊಟ್ಟುಗು ಬನ್ನಗ ಸಾತ್ಯಕಿ ಎದುರು ಬತ್ತ ತಡೆಪುವೆ! ಇರುವೆರ್ದ ಬಾರಿ ಬಿರೊಲಿ ಪೋಪೆರ್! ಕಡೆಕ್ ಕತ್ತಿಕಾಳಗೊಡು ಪಾಕ ಪೊರು ಕಳೆಯೆರ್! ಅಕೇರಿಗ್ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಪೆಟ್ಟೆಗ್ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಹಟ ತಗ್ಗಂಡ್! ಒಂಜಿ ಮಜಲ್ಡ್, ಭೂರಿಶ್ರವೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಕತ್ತಿನ್ ರಟ್ಟಾದ್, ಜುಟ್ಟೊಯ್ತಾದ್, ಕಡೆಕಾರ್ಡ್ ದೊಂಕಿಯೆ! ಕತ್ತಿಡ್ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕಡೆರೆ ಪೋಪಿನೆನ್ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ತೋಜಾಯೆ!

“ಅರ್ಜುನಾ. ಇತ್ತೆ ಪಾತೆರೊಗು ಪೊರು ಇಜ್ಜಿ! ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಪತ್ತಲ! ನಿನ ಶಿಷ್ಯೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಪ್ರಾಣ ಒರಿಪಾವರೆಗ್ ಭೂರಿಶ್ರವನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಮುಗಿಪೊಡು!”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಉಂದು ಇಸ್ಪೊದ ಕಜ್ಜ ಅತ್ತ. “ಅತ್ತ ಕೃಷ್ಣಾ, ನಮ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನ ಈ ಧರ್ಮಯುದ್ಧದ ನಡುಟು ಈ ಇಂಚ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಒರಿಪುನವು ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯತ್ತ! ಆಂಡ ಯುದ್ಧದ ಸುರುಟು ನಮ ಮಲ್ತದಿನ ನಿಚ್ಚಯ ಬೇತೆನೇ ಉಂಡತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ತೆಲೆಕೆ! “ಅರ್ಜುನಾ, ಮರ್ಲ ಪಾತೆರಡ! ಆ ಕೌರವೆ ಧರ್ಮೊಡು ನಡತೊಂದೆನ? ಪಣ್ಣ. ಆಯನ ಕಡೆತ ಷಡ್ಧೆರ್ ಒಟ್ಟು ಸೇರ್ಡೆ ಒರಿ, ರಣಬೀರೆ ಬಾಲೆಮಗನ್ ಕೆರ್ಡೆ ಮುಗಿತಿಚೆರ?”

ಪಗೆಕೂಟೊದ ಕಬಟೊಡು ಸಯ್ದಿನ ಬಾಲೆ ಮಗನ ನೆಂಪು ಅರ್ಜುನನ ತಿಗಲೆಡ್ ಮಲಕ ಲಕ್ಕಾಂಡ್! ತಚ್ಚಣನೇ ಅಯನ ಬಿರುಡ್ಡು ಪಾರಿನ ಪಗರಿ ಭೂರಿಶ್ರವನ ಬಲತ್ತಕೈಯಿನ್ ಕತ್ತೆರ್ಡೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಒರಿಪ್ಪಾಂಡ್!

ಭೂರಿಶ್ರವಗ್ ಕತ್ತೆರ್ಡೆ ಬೂರ್ದಿನ ತನ ಕೈ ತೂದೇ ಉಂದು ಪಾರ್ಥನ ಪರಾಕ್ರಮ ಪಣ್ಣ ತೆರಿದ್, ತೆಲ್ತೊಂದು “ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆನೇ ಬೆಂದಿಯೆ! ಮಹಾ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆರ್ ನಿಕುಲು! ಅರ್ಜುನಾ. ಈ ಅಸ್ತ್ರೊನು ನಿಕ್ಕ ಕೊರಿನಾಕುಲು ಯೇರ್? ಶಿವೆನ? ಇಂದ್ರೆನ? ಕೃಷ್ಣೆನ? ದ್ರೋಣೆರ? ಆಹ! ನಿನ ಬೀರೊದ ಬಗೆನ? ನಿನ್ನಂಚಿನ ಬಿಲ್ಲುಗಾರೆರ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಈ ಬಗೆತ ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ಪಾಯಿನ ನಿನ ಗುರು ಯೇರ್? ಪಣ್ಣ” ಇಂಚಾಂದ್ ತನ ದತ್ತ ಕೈಯಿತ ಬಿರೆಲ್ ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ತೋಜಾವೆ! ಬೊಕ್ಕ ತಾನೇ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಇಂಚಿನ ವಿದ್ಯೆನ್ ಕೃಷ್ಣಡ್ಡೆ ಕಲ್ತನ? ಪಾಪ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್, ಇಂದ್ರಗ್ ಈ ಕಬಟ ವಿದ್ಯೆ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ! ಕೃಷ್ಣ ಆಂಡ ಅಡ್ಡಮುರಿ ದಂದೆಡೇ ಮದೆ ಮದೆಟ್ ರಕ್ಕಸೆರೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ತದೆ! ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಷೆನ್

ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ದೆತೊಂದೆ! ಆಂಡ ಈ ಕುಹಕೊದ ಕೃಷ್ಣದ್ವಾದ್ ನಿಕುಲು ಹಾಳಾದ್ ಪೋಯಿರ್! ಕೃಷ್ಣನ ಬಿರೊಲಿದ ಕತೆಕುಲು ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಯ? ಕೃಷ್ಣ ಪಲಾಯನ ಸೂತ್ರೊದ ತಂತ್ರೊಡು ಕಾಲಯವನನ್ ಕೆರಿನ ನೆಂಪುಂಡತ್ತ? ನಟ್ಟುನ ನಿಮನೊಡು ಕೈಟಭನ್ ಕೆರಿನ ನೆಂಪುಂಡ? ಮಾಗಧ, ಜರಾಸಂಧನಕ್ಲೆನ್ ಭೀಮದ್ ಕೆರ್ದಾದಿನತ್ತ? ನಿಕುಲು ಅಭಿಮಾನ ಇಜ್ಜಂದೆ, ಅಧರ್ಮಿ ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಟ್ ಸೇರೊಂದುಲ್ಲರ್! ಕೃಷ್ಣ ಗೊಬ್ಬಾವುಲೆಕ ಗೊಬ್ಬೊಂದುಲ್ಲರ್! ನಿಕುಲ್ಲಾ ದುಸ್ತೆರೆ! ಅರ್ಜುನಾ, ಕ್ಷತ್ರಿಯರೆಗ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುನ ಯಾದವ ಕುಲೊತ ಈ ಕೃಷ್ಣ ಕೊಲೆ ಕಟುಕೆ! ಸರ್ಪೊದ ಪುಂಚೊಡು ಬುಲೇತಿನ ಕದಿಕೆಪಂತಿದಂಚದ ನಡಕೆ ಇಂಬ್ಯನವು! ನನೊರೈನ ಬೊಡೆದಿನಕ್ಲೆಗ್ ಇಂಬ್ಯೆ ಕಂಡನಿ! ತಕ್ಕರೆನ ಗುರು ಇಂಬ್ಯನ್ ನಂಬುದಿನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆಕ್ ಸಂಚಕಾರನೆ!”

“ಭೂರಿಶ್ರವಾ. ಕೃಷ್ಣನ್ ನಂಬುನಾಕ್ಲೆಗ್ ಇಹಪರ ಚಿಂತನೆ ಇಜ್ಜಿ! ಈ ಬಜೀ ಮಂದಮತಿ! ಯಾನ್ ಮಲ್ತಿನವು ತಪ್ಪು ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಸಾತ್ಯಕಿ ಯೆನ ಶಿಷ್ಯ. ಅಯನ್ ಕಾತೊನುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಗುರುವಾಯಿನ ಯೆನ್ನವತ್ತ? ಆಯನ್ ಕೆರಿನೆನ್ ಯಾನ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪೊಡ? ಅತ್ತ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಕ್ಷೊಡಿತ್ತೊಂದು ಪುಣೆವುನಯನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಬಲಿ ಕೊರೊಡ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಧರ್ಮಯುದ್ಧೊದ ಬಗ್ಗೆ ಲೋಕೊಗೇ ತೆರಿಂದ್! ಅವ್ವೆನ್ ಈ ಪಣೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ! ಪೋಲ!”

ಮನಸ್ಸಡೇ ತೆಲ್ತೊಂದು ಭೂರಿಶ್ರವೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಪತ್‌ದಿನ ಕೈ ಸಡಿಲ್ ಬುಡ್ಡೆ.

“ಸಾತ್ಯಕೀ, ಅರ್ಜುನಡಾದ್ ಬದ್ಕೊಂಡ! ಪೋಲ!”

ಇಂಚ ಪಂಡ್‌ದ್ ರಣಬೂಮಿಡೇ ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಚಕ್ರಮುಟ್ಟಿ ಪಾಡ್, ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲೊಗು ದಿಸ್ಪಿ ದೀದ್ ಯೋಗಸಮಾಧಿಡ್ ಕುಲ್ಲವೆ! ಲೋಕೊದ ಚಿಂತನೆ ಬುಡ್ಡು ವೇದಾಂತೊದ ಗೇನೊಡಿತ್ತೆ. ಅಯನ್ ತೂದು ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಪೊಡು ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತಾದ್ ಒಯ್ತೆ. ಕೃಷ್ಣ, ಅರ್ಜುನೆ, ಬೊಡ್ಡಿ ಪಂಡಲ ಕೇಣಂದೆ ಅಯನ ರುಂಡ ಕಡ್ಡುವೆನೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ರಾಜಯುಷಿನ್ ಕೆರಿನೆಕ್ ಮಾತೆರ್ದಾ ಛೇ ಪಂಡರ್! ಸುರಲೋಕದಕುಲ್ಲಾ ಮೆಚ್ಚಿಚೆರ್. ಅಂಚಿಡ್ ಕೌರವೆರೆ ಕಡೆತಕುಲು ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರೆನೇ ಕುಚ್ಚೊಂಡೆರ್!

ಪೊರು ಕರಿಯೊಂದುಂಡು. ಸೈಂಧವನ್ ಕೆರಿಯೆರೆ ನನ ದಿಂಜ ಪೊರು ಒರಿದಿಜಿ ಪಂಡ್ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತಾದ್, ರಥೊನು ದುಂಬರಿತ್ತೊಂದು ಪೋಪೆ! ಸೂಚೀವ್ಯೂಹೊದ ಸುರುತ ಬಾಗೊಡು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಕರ್ಣ, ಶಲ್ಯ, ಸುಯೋಧನೆ, ಚಿತ್ರಸೇನೆರ್ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಬತ್ತಾದ್ ಅರ್ಜುನಡ ಕಾದಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನನ ಬೀರೊಡು ಅಕ್ಲೆಗ್ ದಾಲ ಸಾಧನೆ ಆಯಿಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ, ರಥಕುದುರೆಲೆನ, ಗಾಂಡೀವ ಧನುಸ್ಸದ, ಹನುಮ ಧ್ವಜೊತ ಒಟ್ಟು ಗೌಜಿಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ಹದ ಪತ್ತುನಗ, ಅಕಲ್ಮ ಗುಂಪು ದರೀಂಡ್! ಅರ್ಜುನೆ ಸೈಂಧವೆ ಇತ್ತಿನ ವ್ಯೂಹೊದುಲಯಿ ಪೊಗ್ಗಿಯೆ!

ಆಂಡಲಾ ಕೌರವ ಸೈನಿಕೆರ್ ದೈರೊಡಿತ್ತೆರ್. “ನಮ ಮಾತೆರ್ದ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ನನ ಒಂತೆ ಪೊರು ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊಂಡಡ ಅರ್ಜುನೆ ಸಯ್ತಿಲೆಕನೆ! ಮಾತೆರ್ದಾ ಯುದ್ಧೊಗು ಉಂತುಲೆ! ಇತ್ತೆನೇ ನಿಸರ್ ದಂಗೊಂದುಂಡು. ಒಂತೆ ಪೊರು ಅರ್ಜುನನ್ ತಡೆಪುಲೆ” ಇಂಚ ಲೆತ್ತ ಪಣೊನುವೆರ್! ಕೌರವೆರ್ ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ಈ ಒಂತೆ ಪೊರು ಪಣಿವೆನೇ ಉಲ್ಲಾಸ ಉರ್ಕಾಂಡ್. ಹಟ ಪತ್‌ದ್, ಅರ್ಜುನನ್, ಕೃಷ್ಣನ್, ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್! ಅರ್ಜುನೆಲ ಕೌರವೆ, ಕರ್ಣ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಬಾಣೊಡು ಗಾಸಿ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕೌರವ ಕಡೆತಕುಲು ಬೇನೆಡ್ ನನೊಲ ಹಟ ಕಟಿಯೆರ್. ಒಂಜಾದ್ ಬತ್ತೆರ್!

ಅರ್ಜುನನ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಡಿನ ಈತೊಂಜಿ ಸಂಕೆದ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಇನಿಕ್ ಮುಗಿಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊರು ಕಂತೆರೆಗಾಂಡ್! ಸೈಂಧವೆ ಕಣ್ಣೆಗ್ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ! ಕೃಷ್ಣ ಪಣೊಂಬೆ. “ಕೃಷ್ಣಾ, ನನ ಯೇತಾಂಡಲ ಆತೆ. ಅಗ್ನಿ ಕುಂಡ ಮಲ್ಪುನನೇ ಸರಿ. ಯಾನ್ ಅಗ್ನಿಗ್ ಆಹುತಿ ಆಪೆ!”

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಉಂಡತ್ತ? ಭಕ್ತನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ಒರೊನೆರೆ ಸಾಯ ಮಲ್ಪೊಡತ್ತ? ಕೃಷ್ಣ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರೊನು ಸೂರ್ಯನಂಚಿ ಕಡಪುಡ್ಡು ಸೂರ್ಯನ್ ಅರೆಗಳ್ಗೆ ಮದೆಮಲ್ತಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಒರಾನೆ ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಕತ್ತಲೆ ಕಬೀಂಡ್! ಕೌರವಸೇನೆ ಕುಸಿಟ್ ನಲ್ತಂಡ್! ಗಮತ್ತ್ಡ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಂಡ್! ವಾದ್ಯ ಕೊಂಬು ನಗಾರಿದ ಗೌಜಿಯೇ ಗೌಜಿ! ಅರ್ಜುನ ಅಗ್ನಿಗ್ ಆಹುತಿ ಆಪಿನೆನ್ ತೂಪಿನ ಉಮೇದೇ ಉಮೇದ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಸೆರೆಟ್ ತಿಕ್ತಾದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಪಿಲಿತಲೆಕ ಅರ್ಜುನ ತನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದ ಪಂಜರೊಡು ತಿಕ್ತಾದ್ ಬೂರಿಯೆ ಪಂಡ್ಡ್, ನಿನ ಮಗಲ್ ದುಶ್ಯಲೆನ ಕಂಡನಿ, ಸೈಂಧವೆ ಅರಬಟೆ ಕೊರೊಂದೇ ವ್ಯೂಹೊಡ್ಡು ಪಿದಯಿ ಬತ್ತಾದ್, ಅರ್ಜುನನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಯೆ! ಕೃಷ್ಣ ಚುರುಕು ಆಯೆ. ಅರ್ಜುನನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಜೋರುಡೆ ಪಂಡೆ, “ಸೈಂಧವನ ರುಂಡೊಗು ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊನು ಇತ್ತೆನೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಈ ಕಜೊಡು ಮನ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಏತಾಂಡಲ ಅವು ಸರಿಯತ್ತ ಪಂಡ್ಲೇ ತೋಜಿಂಡ್!

“ದೇವಾ! ನಿಸರ್ ಕಂತ್‌ದಾಂಡತ್ತ? ನನ ಈ ಪಗರಿ ರಟ್ಟಾದ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಅವು ಸರಿ ಅತ್ತ್. ದಾಯೆಗಂಚ ಪಣ್ಣ?”

“ಅರ್ಜುನಾ. ದಾಲ ಪೋಡೊಡ್ಡಿ! ಇತ್ತೆ ಬುಡ್ಪಾದ್ ಪಣ್ಯೆರೆಗ್ ಪುರೋತಿಜ್ಜಿ! ಬೇಗೋಡೇ ಬಾಣ ರಾವೊಡು.. ತಪ್ಪುಒಪ್ಪು ಎಣ್ಣೆಂದೆ ಬೇಗ ಈ ಸೈಂಧವನ್ ಮುಗಿಪುಲ! ಯಾನ್ ಸೂರ್ಯನ್ ಇತ್ತೆನೇ ತೋಜಾವೆ” ಪಣ್ಣೆ ದೈರ ಕೊರ್ದೆ.

ಅರ್ಜುನ ಮೊರಂಪು ಊರು ಕೆನ್ನೆದ ಮುಟ್ಟ ಬಿರುತ್ತ ಬಲ್ ಒಯ್ತಾದ್ ಬಾಣೊನು ಸೈಂಧವನ ಕಂಟಿಲ್ಲೇ ಗುರಿ ದೀದ್ ರಾಪಾವೆ. ಬಾಣ ಎಣ್ಣೆನಂಚಿನೇ ಬೆಂದ್‌ಂಡ್. ಸೈಂಧವನ ಕಂಟಿಲ್ ಕಡಿಂಡ್! ಕಿರೀಟದೊಟ್ಟುಗು ರುಂಡ ಅಕ್ಕಸೊಗೇ ಲೈತ್‌ಂಡ್! ಈ ರುಂಡ ಮುಂಡೊದ ನಡುಟು ನೆತ್ತರ್ದ ದಾರೆನೇ ನೆಗತ್‌ಂಡ್.

“ಬೂರ್ದ ಸೈಂದವಾ ಬೂರ್ದ! ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಕೊಲೆ ನಿನನ್ ಬದ್ದೆರೆ ಬುಡ್ಪುಂಡ?”

ಅರ್ಜುನ ಅರೆದುನಗ ಕೃಷ್ಣ ತಡೆಪುವೆ!

“ಅರ್ಜುನಾ. ನಿಕ್ ಅಕಲ್ ಸೆಟ್‌ದ್‌ಂಡ್? ಇಂಬ್ಯನ ರುಂಡೊನು ಯೇರ್ ಭೂಮಿಗ್ ಬೂರ್ದಾವೆರ, ಅಕಲ್ ಮಂಡೆ ಸಾರ ತುಂಡು ಆದ್ ಪೋವಡ್ ಪಣ್ಣೆ ಇಂಬ್ಯನ ಅಮ್ಮೆ ‘ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರ’ನ ಸಾಪ ಉಂಡು! ಇತ್ತೆ ಈ ಇಂಬ್ಯನ ರುಂಡೊನು ಅಯನ ಅಮ್ಮೆರ್ನ ಕೈಯಿತ ಮಿತ್ತೇ ಬೂರ್ದಾವೊಡು!”

ಅರ್ಜುನ ಅಪಗನೇ ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಗು ಅಂಚಿನೇ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ರಣಗಿಡಿ ಮಾಸೊನು ಕೋಕಯಿಡ್ ಪತೊಂದು ರಾವುಲೆಕ, ಆ ಅಸ್ತ್ರ ಸೈಂಧವನ ರುಂಡೊನು ಕೊಣೊದು ಜಲತರ್ಪಣ ಮಲ್ಪೊಂದಿತ್ತಿನ ವೃದ್ಧಕ್ಷತ್ರನ ಕೈಯಿಕ್ ಪಾಡ್‌ಂಡ್! ಅಯಗ್ ಸೋದ್ಯ! ದಾದ ಉಂದು ಅದುಬುತ ಪಣೊಂದು ಆಯೆ ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ಕೈ ಕುಡ್ಕೊನುವೆ! ಸಾಪ ಸುಳ್ಳಾಯಿಜಿ. ಅಯನ ಮಂಡೆನೇ ಸಾರ ತುಂಡುಲಾದ್ ಸೆಡಿಂಡ್! ಇಂಚಿಡ್ ಕೃಷ್ಣ ತೆಲ್ಪೊಂದು ಸುದರ್ಶನೊದ ಮದೆನ್ ದೆಪ್ಪುವೆ.

ಅರೆ! ಸೂರ್ಯ ನನೋಲ ಕಂತ್‌ದಿಜೆ. ಕಂತೊಂದುಲ್ಲೆ ಆತೇ!

ಕೌರವೆ ಪಿಸರ್ಡ್ ನೆರೊಂಡೆ. ಬಾಕಿದಕುಲು ಬೇಜರ್‌ಡ್, ನಾಚಿಗಡ್ ಮುಡಕಟಿಯೆರ್! ಸೂರ್ಯ ಕಂತಿ ಬೊಕ್ಕ ದಾದ ಬೇಲೆ? ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಕೊದೊಂದೇ ಪಾಳೆಯೊನು ಸೇರೊಂಬೆರ್!

“ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ದೈವಬಲ ಮಾತೆಟ್ಟ ಮಿಗಿಲ್” ಪಣೊಂದು ಸಂಜಯೆ ಯುದ್ಧಸಂಗತಿಲೆನ ಬಣ್ಣನೆನ್ ದುಂಬರಿಪುವೆ.

ಕರ್ಣ ಪಣೊಂಡೆ, “ದೈವಕೃಪೆ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಕ್ಲೆನ ಅಂಗೈಯಿಡ್ ಸ್ವರ್ಣಮಣಿ ದೀಂಡಲಾ ಅವು ಇಸ ಆಪುಂಡು!” ಕರ್ಣನ ನುಡಿನ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಒಪ್ಪಿಯೆರ್. ಕರ್ಣಗ್ ಸೋದ್ಯನೆ!

“ಅತ್ತ, ನಮ ಕಡತಕಲ್ಲು ಗೌಜಿ ಕಡಲ್ಲ ಸೊರೊನು ಮೀರುನನೇ! ದ್ರೋಣರೆನ ಅಚ್ಚಿಕ್ಕಡ್ ವ್ಯೂಹೊಲು ಯುಗಾಂತರೊಗ್ಲಾ ಸಲ್ಲುವೆ! ಆಂಡಲ ಸೈನ್ಯ ಚಿದರ್‌ಂಡ್. ಸೈಂಧವೆ ಸಯ್ತೆ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಆಂಡ್? ಯೆಂಕುಲು ಪಾಂಡೆವೆರೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದಿಜ್ಜನ? ದೈವೊಡನೇ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲನ?”

ಕರ್ಣ ದಾನೆ ಮಲ್ತೆರೆಗಾವು? ಮಾತೆರ್ಲ ಒಂಜೇ ಬಾಮೊಡುಲ್ಲೆರ್. “ಕೌರವಗಾದ್ ಯೆಂಕುಲು ಬತ್ತದ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪ್ರಾಣೊನ್ಲ ಅಯಗಾದ್ ಕೊರ್ಪ. ಅಂಚ ಚಿಂತೆ ದಾಯೆಗ್?”

ಆ ಕಡೆಟ್ ವೀರನಾರಾಯಣೆ ಸಂತೋಸುಡು ಪಾರ್ಥನ ರಥೊನು ಪಾಳೆಯೊದ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಲಾವೆ!

ಸೈಂಧವನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಬತ್ತಿನ ಪಾರ್ಥಗ್, ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಾಳೆಯೊಡು ಎದೊನುನ ಸಂಬುರ್ಲೆ!

ಈ ಸಂಬುರೊನು ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂತೋಸುನು ಪಂಡ್‌ದ್ ಪುರೆಸಂದ್! ಆನಂದೊದ ಕಣನೀರ್‌ಡೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಲೆನ್ ಪತೊನುವೆ! ಮೆಯಿ ಮದಪುನಂಚಿನ ಬಾಮೊದ ಒಸಯೊ ಆಯನವು! ಕೃಷ್ಣೆ ಮೋಕೆಡ್ ತರೊಂದು, ತನ ಆನಂದೊನ್ಲ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಅರ್ಜುನನ ಶಪಥೊಡು ಎಡ್ಡೆನೇ ಆಂಡ್. ಪುಣ್ಯೊಗು ಕಳಶ ದೀಯಿಲೆಕಾಂಡ್” ಇಂಚ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ನುಡಿ ಒಂಜೇ. “ಅವು ಮಾತ ನಿನ್ನನೇ ಕೃಪೆ.”

“ಯಾವು ಧರ್ಮಜಾ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪುಗರೊಂದಿತ್ತಂಡ ಆಪುಜಿ. ಶತ್ರುಸೇನೆಡ್ ಏಳ್ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆ ನಸ್ಸ ಆಯಿನಿ ಭೀರ್ಮಾಜುನೆರ್‌ಚಿನ ಬೀರೊದಕಲ್ಲನೆ!” ಕೃಷ್ಣನವು ಪುಗರ್ತೆದ ಮಾನಾದಿಗೆ!

ಕೌರವನ ಪಾಳೆಯೊಡು ಕೌರವನ ದುಕ್ಕ ದಿಂಜಿದಿನ ಮೋನೆನ್ ತೂನಗ, ಬಾಕಿದಕ್ಷೆಗ್ಗ ತಿಗಲೆ ಪೊತ್ತೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಕರ್ಣ ಕೋಪೊಡು ‘ಶತ್ರುಲೆನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಸೈಂಧವನಡೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಕಿರೀಟಿನ ಬೆರಿಡ್ಡ್ ಕರ್ಣನ್ ಒಯ್ತ ಬುಡ್ಡೆ! ಆಯೆ ಜಯದೃಢನ್ ವಂಚನೆಡೇ ಕೆರ್ತಿನಿ. ಆ ಅಧರ್ಮಿ ಅರ್ಜುನನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬುಡಯೆ. ಯಾನ್ ಅಯನ್ ಕೆರ್ತಿನೆನ್ ಈ ತೂವೊಂದು ನಿನ ಕಣ್ಣೆದ ಆಯೆಸೊನು ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ತೊನ್ಲ!”

ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಬಾಯಿ ಬೊಗಳೆ ಇಸ್ಸ ಆಪುಜಿ.

“ಆಹಾ! ಬೇಲಿಕೇರೆ ಗರುಡನ್ ಪತ್ಯೆರೆ ಪಿದಾಡ್ಡ್ ಪೋಯಿಲೆಕನೆ! ಯೇತಾಂಡಲಾ ಕರ್ಣ ಕೌರವನ ಬಳಗೊಡು ಬಾರಿ ಮಾನಾದಿಗೆದಾಯೆನೆ!! ನನ ದಾಯೆಗ್ ಯೋಚನೆ? ಕರ್ಣ ಯೆಂಕುಲು ತೆಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ ಪಣ್ಣೆ ಪೋಡ್ಡೆ! ಇತ್ತೆ ಪಂಡಿನೆಡ್ ಎಡ್ಡೆ ಪಟ್ಟೆ ಬಿಂಕೊದ ನುಡಿ ಪಣೊನ್ಲ. ಅಡ್ಡಿ ಇಜ್ಜೆ!”

ಕರ್ಣಗ್ ಕರಕರಿ ಆಂಡ್. “ಆಪ್ ಯೆಂಕ್ ದೂರುದುರ್ಜನೊದ ಪಾತೆರೊನ? ಈರ್ ದಾದ ಮಲ್ತದರ್? ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊನುವೆ ಪಣ್ಣರ್, ಆತೆ! ಬೇತೆ ಬೇತೆ ವ್ಯೂಹ ನಿರ್ಮಿದಿನತ್ತಾಂದೆ ದ್ರೋಣೆರ್ ದಾದ ಮಲ್ತರ್? ನಿಕುಲು ನಿಜವಾಯಿನ ಬಂಟೆರತ್ತ್! ಭಂಡೆರ್, ಜಗಭಂಡೆರ್! ಜನಕುಲೆನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಜರೆವುನ ಜಂಬರೊಡೇ ನಿಕಲ್ನ ಎಚ್ಚಲೆ!”

ತನ ಮಾಮೆರಾಯಿನ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆನ್ ಕರ್ಣೆ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಅಶ್ಚತ್ಥಾಮೆ ಬೆಚ್ಚ ಆಯೆ!

“ಎಲಾ, ಪಟಂಗ! ಮಾಮೆರೆನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುವನ? ನಿನ್ ನಾಲಾಯಿನ್ ಪರ್ತ್ ಪಾಡುವೆ!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕತ್ತಿ ಪತೊಂದು ಕರ್ಣನಂಚಿ ಪೋಯೆನೆ! ಕೌರವೆ ನಡುಕು ಬರೊಡಾಂಡ್!

ಇಂಚ ಕೌರವ ಕಡೆತಕಲ್ನ ಕಟಿಪಿಟಿ ಪಿದಯಿದ ಯುದ್ಧೊಡ್ಲ ದಿಂಜ ಪರ್ಮಾಮದನೆ. ಅಂಚಾದೇ ಕೌರವನ ಪಾಡ್ ಹಾಳಾಂಡ್ಂದ್ ಜನೊಕುಲು ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್.

ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಒಟ್ಟುಡು ಕೌರವೆ ಪಣ್ಣೆ. “ನಿಕುಲು ನಿಕುಲೇ ಕಂಟ್ರೊಂಬಿನವು ಸರಿಯತ್ತ್! ಉಂತಾಲೆ! ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಅದೃಷ್ಟೊಗ್ಲ ದೂರದಾಯೆನೆ! ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಮನ ಉಂಡುಂದಾಂಡ ಭೀಮನ್, ಪಾರ್ಥನ್ ಮುಗಿಸುಲೆ! ಇಜ್ಜಾಂಡ ರಣೊತ ಎಚ್ಚಿಡ್ ವೀರ ಸೊರೊಗ್ಲನು ಪಡೆತೊನುಲೆ! ಇಂಚದ ಪೊಡಿ ಲಡಾಯಿಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊನುವೆ ಪಣ್ಣಿನ ವಚನ ದಂಡೊಗಾಂಡ್! ಇತ್ತೆಲಾ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆ ಉಂಡುಂದಾಂಡ ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ಮುಗಿಸುಲೆ.. ಡೌಲು, ಬೂಟಾಟಿಕೆದ ಪೊರು ಉಂದತ್ತ್. ಬೀರ ಮೆರೆಪಿನ ಪೊರು. ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು, ನಿಕುಲು ಯೇರ್ಲಾ ಕಮ್ಮಿದಕುಲತ್ತ್..! ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ನಿಕುಲು ಬಿರೆರೆ! ಆಂಡ ಯೆನ ಅದೃಷ್ಟೊನೇ ಇಂಚ! ನಿಕುಲಾಂಡಲ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ತಾಳೆಡೇ ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ತುಲಿತ್ ತೂವೊನುವೆರ್..

“ದಯೆ ದೀದ್ ಯೇರ್ಲಾ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಲಿ ಒರಿಯಡೊರಿ ಕೋಪೊಡು ಕಂಟ್ರೊನೊಡ್ಲಿ ಸೈಂಧವನ್ ಕಾತೊಂಬಿನವು ನಮ ಸಾಮರ್ಥಿಗೆಗ್ ಮಿರ್ದಿನ ಸಂಗತಿ. ರುದ್ರಡ ಪಡೆತಿನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಅರ್ಜುನಡ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಆಯೆ ಅವ್ವನೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದೆ! ಅವ್ವನ್ ಮುಯಿಪುನಕುಲು, ಯೇರುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್ಣೆ! ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊದ ನನ ದುಂಬುದ ಪಜ್ಜೆಗಿತ್ತಿನ್ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪರಂಚೆಲ್ ಪಾತೆರೊಂಡ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಅರ್ಜುನನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ಯೇತ್ ಮಾತ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲುಲ್ಲನ? ಶಿವನ, ಇಂದ್ರನ, ಕುಬೇರನ, ಅಗ್ನಿನ, ವಾಯುನ, ಇಂಚ ಮಾತೆರ್ನ್ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ದಿಂಜಿದಿಪ್ಪು! ಆ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ಪ್ರಯೋಗ ಆಂಡ ನಂಕ್ ಅವ್ವನ್ ಕಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆರಾವಂದ್. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ನಮ ಗೆಂದೊಡಾಂಡ ಬಂಗನೆ!”

ಈತ್ ಪಂಡಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ಕೌರವನಂಚಿ ತಿರಿಯೆರ್!

ಘಟೋತ್ಕಚನ ಪರಾಕ್ರಮೊ

ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಂಡೆರ್, “ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಅರ್ಜುನನ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರೊನು ತಡೆತೊನುವು ಬಂಗನೇ! ಸದ್ಯೊಗ್ಲ ಹರನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಇಜ್ಜ ತ್ತ? ಒಂಜಿ ಯೋಜನೆ ಪಾಡ್‌ಗ! ಇನಿ ಇರ್ಲೆಡ್ಲ ಯುದ್ಧ ನಡಪಗ. ಯುದ್ಧೊದ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ಪುಗ. ಅಪಗ ಶತ್ರುಲು ಗಡಿಬಿಡಿಟೇ ಬರ್ಪೆರ್. ಶತ್ರುಲೆನ್ ಪುಂಟು ಪಾಡ್ಯೆರೆಗ್ ಸೊಲಬ ಆಪುಂಡು. ಇರ್ಲೆ ಯುದ್ಧೊಗ್ಲ ಬೋಡಿತ್ತಿನಾತ್ ಜೀಟಿಗೇಲ್ ಸಜ್ಜಾವಡ್.”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನತ್ತಾಂದೆ ದ್ರೋಣೆರ್, ಬಗೆತರೊತ ಕತ್ತಿ ಕಯ್ದುಲೆನ್ ತರುಡಾದ್, ಎಡ್ಡೆಂತಿನೆನ್ ಅಜತ್ತಾದ್, ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ಕೊರ್ಪು, ರಣಬೂಳ್ಳಿದೊಟ್ಟುಗು ರಣರಂಗೊಗು ಕಡಪುಡ್ಯರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್. ಜತೆಟ್ ಸೂಚನೆನ್, ಉಮೇದ್‌ದ ನುಡಿನ ಪಂಡೆರ್.

“ಸೈನಿಕೆರೇ ದುಂಬು ದೀತಿನ ಪಜ್ಜೆನ್ ಪಿರ ದೆಪ್ಪಡೆ. ಶಸ್ತ್ರಧಾರೆದ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥೊಡು ಲೌಕಿಕೊದ ಕುರೆನ್ ಮಾತೆನ್ಲಾ ದೆಕ್ಕೊನ್ಲೆ! ಜೂವೊದಾಸೆ ಬುಡ್ಲೆ! ಕುಲಕೀರ್ತಿನ್ ಕಾತೊನ್ಲೆ! ಸದ್ಗತಿನೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಲ್ತೊನ್ಲೆ!”

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ, ಕದನಕರ್ತುಲು ಮನಿಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವೆರೆ? ದುಂಬು ನುರೊಂದು ಪೋಯೆರೆ.

ದ್ರೋಣೆರ್ ಆತೆಕೇ ಉಂತಾವಂದೆ ಇರ್ಲಾದ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದೊಡೇ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆಪ್ಪು ಪೋಂಡು.

“ಓಹೋ! ಸೋತುದು ಪೋಯಿನಕುಲು ಕುಡ ಬತ್ತೆರೆ? ಬರಡ್ ಯುದ್ಧ ಗೆಂದುನ ಸಗ್ಗಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಡನೇ ಉಪ್ಪುನತ್ತೆ? ಅಕುಲು ಲೆಪ್ಪುನಗ ಪಿರ ಉಂತೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಕೌರವ ಕಡೆತಕುಲು ಬಾಯಿಡ್ ಬಿರೆರೆ, ಮನಸ್‌ಡ್ ಪೋಡಿಗ್ ಪುಕ್ಕಲೆರ್! ಕೌರವನಕುಲ್ಲಾ ಅಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ! ಪಲಾಯನ ಪಂಡಿತೆರೆ!”

ಪಾಂಡವ ಕಡೆತಕುಲ್ಲಾ ಸಜ್ಜಾದ್ ಬತ್ತೆರ್.

ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ಕತ್ತಲೆ! ಕೇಡಿಲೆನ ಮನಸ್‌ದ ಕತ್ತಲೆದಂಚ, ಗುಮ್ಮಲೆನ ಕಣ್ಣದ ಕಪ್ಪುದಂಚ, ಪ್ರಳಯಪೊರ್ತುದ ಕತ್ತಲೆದ ಬೀಜೊದಂಚ, ಕಪ್ಪುಕರಿ ಬೆಟ್ಟದಂಚ ಅಕ್ಕಸೊಡು ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿಂಡ್.

ಕದನ ಬಂಟೆರೆನ ಬೀರೊದ ಮಯಿರ್ ನಲ್ಲೆರೆಗಾಪಿಲೆಕ ರಣಕಣ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಕುಲ್ಲಾ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತೆರ್. ರಾಜೆರೆನ ಕಿರೀಟೊಲು ಪಳಪಳ ಮೆಂಚಿಂಡ್. ಅಂಚನೇ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲು ಸರಬರ ರಾವೆರೆ ಸುರಾಂಡ್!

ಅರೆಬರೆ ಬೊಳ್ಳುಡು ಸರಿಕಟ್ಟ್ ತೋಜಾಂದೆ ಒರಿಯಗೊರಿ ಎದುರಾನಗ ಒವು ಪಕ್ಷ ಪಣ್ಣ ಕೇಣೊಂದು ಬೊಕ್ಕನೇ ತಾಂಟೊನೊಡಾಂಡ್. ಆನೆಲೆಗ್ ಪತ್ತ್ ಬೊಂಬಾಳ ದೀಟಿಗಲು, ರಥಿಕೆರೆಗ್ ನಾಲ್, ಕುದುರೆಗ್ ರಡ್ಡ್, ಕಾಲಾಳ್‌ಗ್ ಒಂಜಿ, ಇಂಚ ದೀಟಿಗದ ದಾಮಾಶಯ ಇತ್ತಾಂಡ್. ಎಣ್ಣೆದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆಲೆನ್ ಅಲ್ಲು ದೀದಿತ್ತೆರ್! ಆಂಡ ಯೇತ್ ದೀಟಿಗ ಅರ್ಲಾಂಡಲ ಯುದ್ಧೊಗು ಯಾರುಜಿ. ಇರ್ಲಾ ಪಗೆಲ್‌ನ್ ಪೆದ್ದಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಾಂಡ್. ದೀಪ್ತಿಕೆ ಪಣ್ಣಿ ತುಂಬಿಲ್ ಕತ್ತಲೆನೇ ಕಕ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ!

ದ್ರೋಣೆರ್ ತನ ಕಡೆತಕ್ಲೆನ್ ಉಮೇದ್ ಉಲ್ಲಾಸೊಡೇ ಒರಿತೆರ್. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ, ಗಾಯಗಡಿ ಪತೊಂದು ಪಿರ ಕಾರ್ ದೀಯೆರೆ ತೂಯೆರ್. ಅಪಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಭಯಹಸ್ತ ಲಕ್ಕಾದ್ ತೋಜಿಂಡ್. ಅಯಗ್ ಕರುಣೆನೆ.

“ಉಂತುಲೆ! ಯೇರ್ಲಾ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋವೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಬಯಬೀತಿಲ ಬೊಡ್ಡಿ. ದೊಂದಿದೀಪೊಲೆನ್ ಅರ್ಲಾವೊಂದು ಬತ್ತಿನೆಟೇ ಕೌರವಸೇನೆಗ್ ಬಲ ಬತ್ತ ಸೇರುಜಿ. ಅಕುಲು ಬತ್ತಿನೆಕ್ ನಿಕುಲು ಬಲ್ಲುನ ಅಗತ್ಯ ಇಜ್ಜಿ.”

ಇರ್ಲಾದ ಈ ರಣ ನೋಟೊನು ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತೊಂದು, ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ತೂಲ ಜಯಮೇಜಯ.. ಯೇರೇ ಆವಡ್, ಎಡ್ಡೆನೇ ಪಾತೆರ್‌ಂಡ, ಅಭಯ ಕೊರ್‌ಂಡ ಜನೊಕುಲೆಗ್

ಉಲ್ಲೆಸ ಕೂಡು ಜನ್ಮಾಂತರೋದ ಪಾಪ ಪಣ್ಣಿ ತೂ ಪೊತ್ತುದೇ ಪೋಪುಂಡು! ನನ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಭಯ, ಮಧುರ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ ಎಂಚ ಆವು? ಸೈನಿಕೆರೆನ ಬಯ ದೂರ ಆಂಡ್. ಉಮೇದ್ ಉದ್ಕುಂಡು. ಅಕುಲು ದೈರ ಬೀರೊಡು ಕದನ ಕಳೊಟು ಮೆರೆಯೆರ್.

ಪಗೆಲ್ಡ್ ಕಾದ್ದೇ ಮಾತೆರಾ ಸೋತುಸುಣ್ಣ ಆದಿತ್ತೆರ್! ಆಂಡಲ ದ್ರೋಣೆರ್ ಇರ್ಲ್ಡ್ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತಾದ್ನ ಕುತಂತ್ರೊಗು ಕೃಷ್ಣನವು ಪ್ರತಿತಂತ್ರೊದ ಯೋಜನೆ!

ಇರ್ಲ್ಡ ಯುದ್ಧೊಗಾಪಿನ ಬಲಾಡಿಗೇರೆನ್ ಮಾತ್ರ ಲೆತ್ತಾದ್ ಘಟೋತ್ಕಚನ ನಾಯಕತ್ವೊಡು ಕಡಪುಡುನ ಕೃಷ್ಣನ ಸಲಹೆ ಭೀಮನಕ್ಲೆಗ್ಗ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಘಟೋತ್ಕಚಿ 'ಉಬ್ಬಣ' ಪಣ್ಣಿ ಮಲ್ಲ ಆಯುಧೊನು ಬೀಜಾವೊಂದು, ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾರ್ಡ್ ಮಲ್ಲ ಪಚ್ಚೆ ದೀವೊಂದು, ಗಾಂಬಿರೊಡು ಬತ್ತೆ. ಈ ಮಲ್ಲ ಜೂವೊದ, ಮುರಿಮೀಸೆ, ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣ್, ದಾಡೆಕೂಲಿದ ದಾನವೆ ಘಟೋತ್ಕಚಿ, ಬತ್ತಿನಾಯೆನೇ ತನ ಪೆರಿಯಮ್ತಡ ತನನ್ ದಾಯೆಗ್ ಲೆಪುಡಾಯೆರ್ಂದ್ ಕೇಂಡೆ.

“ಘಟೋತ್ಕಚಾ, ಪಗೆನಕುಲು ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡ್ಡೆರ್!- ಇರ್ಲ್ ಯುದ್ಧೊ...”

“ಹ ಹ್ಲ ಹ್ಲಾ! ಆತೆನ? ಅಂಚಾಂಡ ತಡ ದಾಯೆಗ್?” ಪಣೊಂದು ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಬೂಳ್ಳೊಗು ದತ್ತ ಕೈಯಿ ನೀಡ್ಡ್, “ಪೆರಿಯಮ್ತೆರೇ, ಕೇಣ್ಣೆ. ಯಾನ್ ದಾನವೆರೆಡ್, ಅಂಚನೇ ದೇವತೆಲೆಡ್ ಯೆನಡ್ಡ್ ಮಿಗಿಲಿಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ ಕಾದುವೆ” ಪಣೊಂದು ತನ ಸೇನೆದಂಚಿ ಮುಕುಡುವೆ! ಅಯನ ರಕ್ಕಸ ಕೂಟ ತೆಡಿಲ್ಡ ಅಬ್ಬರೊಡೇ ದುಂಬೊತ್ತುಂಡು! ಮಾತೆರೆನ ಕೈಯಿಟ್ ಅರುನ ದೀಟಿಗೇಲ್! ಅಯಿತ ಬೊಳ್ಳುಡು ಮೆಂಚುನ ಕಡ್ಗಕಯ್ತುಲು! ಆಕ್ಲೆನ್ ತೂನಗ ಕಾಳರಾತ್ರದ ದಂಡಾ? ಕಾಲರುದ್ರನ ಪಡೆನಾ? ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಸಂದೆಗ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

ದ್ರೋಣೆರ್ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯೊಡು ಕೌರವ ಸೇನೆ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಸೇನೆದ ಪಿರಾವುಡು ಕೌರವನಕುಲು ಉಂತಿಯೆರ್! ಘಟೋತ್ಕಚನ ಪಿರಾವುಡು ಭೀಮನಕುಲು ಉಂತಿಯೆರ್! ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಯುದ್ಧರಂಗೊನು ಪೊಗ್ಗಿಯೆ! ಆಯನ್ ತೂನಗ ನೀಲಪರ್ವತೊಗೇ ಕೈಕಾರ್ ಬುಳೇತಿಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಅಯನ ತರೆ ಅಕ್ಕಸೊದ ಎತ್ತರೊಗೇ ಮುಟ್ಟಿಲೆಕ!

ಕೌರವನೇ ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ಜರೆವೆ! “ಏಯ್. ರಕ್ಕಸಾ, ನಿನ ಗುರೈ ಬಂಜಿನ್ ತೋಜ್ವಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಪೋಡಿಪಾಯೆರೆ ಬಯ್ದನ? ನಿನ ಅಮ್ಮೆ ಭೀಮನ್ ಲೆಪ್ಪುಲ! ನಿಕಲ್ನ ನಿರಲೆದಂಚ ಉಪ್ಪುನ ಆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲ..”

“ಮರಾ, ಕೌರವಾ, ಈ ಪಂಡಿನವು ಸರಿ! ಆಂಡ ಜಡ ಜಂಗಮ ಆಯಿನೆಕ್ ಮಾತ್ರ ನಿರೆಲ್ ಉಪ್ಪುನು. ನಿಸರ್ಗ್ ನಿರೆಲ್ ಉಂಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಈ ಕೇಣ್ಣನ? ತೂವೊಂದನ? ಯಾನ್ ಯೇರೆಡ್ಡಲ ಸಾಯ ಬಯಕುಜಿ, ದೆತೊನುಜಿ. ಕೃಷ್ಣನ ಇಚಾರ ಮುಲ್ಲ ದಾಯೆಗ್? ಆಯೆ ದೈವ! ದೈವೊದ ಸುದ್ದಿಯೇ ಮುಲ್ಲ ಬೊಡ್ಡಿ!”

ಕೌರವೆ ತೆಲ್ತೊಂದು.. “ದಾನವನ ಗೇನ ಯೇತ್ಂದ್ ಲೋಕೊಗೇ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಪುಣೊಕುಲೆನ್ ನಾಡುನು, ನೆತ್ತೆರ್ ಪರಿನಿಕಾದ್ ಶಾಕಿನಿ ಡಾಕಿನಿಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಲಡಾಯಿಗುಂತುನು ಈತೇ! ನಿನ ಲೆಕ್ಕಂತಿನಾಕುಲು ರಣಬೂಮಿಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ವೀರಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಕೆಣ್ಕೆದ್ ಗೆಂದುನ ಸಂಗತಿನ್ ಯಾನ್ ಈತ್ನೇಟಿ ಪಿಣಯೆ! ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಬೊಕ್ಕ ಪುಣೊಕ್ಲೆನ್ ತಿನ್ನೆರೆ ಬರೊಡಾಯಿನಕುಲು ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್ ಬಯ್ದರ್?”

ಅಪಗ ಘಟೋತ್ಕಚಿ, “ಆಹಾ! ಕೌರವ. ನನೊರ್ಯ್ಗ ನೆರ್ದಿನನೇ ನಿನ ಬಿರಾದಿಗಿ! ನೆರಡೆಲೇ ನಿನ ಅಸ್ತ್ರೊಲು!

ಬೇತೆ ಬಾಣೊಲು ನಿನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡಿಜ್ಜ! ಯೆನ ಅಮೆರಿನ್ ಲೆಪ್ಪೊಡು ಪಂಡತ್ತ? ನಿನನ್ ಯಾನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬುಡುವೆನ್? ಸಿಂಗೊದ ಕುಜಲ್ಡ್ ಉಜ್ಜಾಲೆ ತೂಂಕೆರೆ ಬಯಕುನ ಈ ಬದ್ದೆರೆಗಾವ್?”

ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪೊರುಂಬಾಟೊಲ ಸುರುವೆ! ಕೌರವೆ ಅಯನ ಪೆಟ್ವೆಗ್ ಪೋಡಿದ್ ಪೋಯೆ. ಕೌರವನ ಸಾಯೊಗು ಅಯನ ಕಡೆತ ರಕ್ಕಸೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ಅಕುಲು ಬಕಾಸುರೆ, ಜಟಾಸುರೆ, ಕಿಮ್ಮೀರೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ರಕ್ಕಸೆರೆನ ಜೋಕುಲು. ಬೊಕ್ಕ ಹಿಡಿಂಬೆನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು. ಶಿಶುಪಾಲನ ಜೋಕುಲು. ಘಟೋತ್ಕಚಡ ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ಪಗೆ ಕಟೊಂದಿನಕುಲೇ! ಅಯಗ್ಲ ಅಕಲ್ಲ ಬಯಂಕರ ಕೋಪ! ಆ ಕೋಪೊಡೇ, “ಓ ರಕ್ಕಸ ಕುಲೊತಕುಲೇ, ರಕ್ಕಸೆರ್ ಪಂಡ ಲೋಕೊನೇ ಪೋಡಿದ್ ನಡ್ಗುಂಡು! ಅಂಚಿತ್ತಿ ಬೀರ ರಕ್ಕಸ ಕುಲೊತ ನಿಕುಲು ಈ ಉಮಿಲ್‌ದಂಚಿನ ಕೌರವನ ಆಸರೆಡ್ ಉಲ್ಲರತ್ತ?” ಕೇಣೊಂದು ದರೆರೆಗೇ ಸುರು ಕೊರೈ!

ಘಟೋತ್ಕಚೆ ಮಲ್ಲ ಮಲ್ಲ ತಿಮಿಂಗಿಲೊನೇ ತಿಗಿಪ್ಪುನಾಯೆ! ಅಯನ ಎದುರುಡು ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊದ ರಕ್ಕಸೆರ್ ಬಜೀ ತರುತಪ್ಪಟೆ ಮೀನ್‌ದಲೆಕ ಆದಿತ್ತೆರ್! ಘಟೋತ್ಕಚನ ಬಿರೊಲಿಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ದ ದಾರೆನೇ ಪರತ್‌ಂಡ್! ಬಕಾಸುರನ ಮಗೆ, ಹಿಡಿಂಬನ ಜೋಕುಲು, ಚೈದ್ಯ, ಮಾಗಧ, ನರಕ, ಕಿಮ್ಮೀರಕ, ಜಟಾಸುರನ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡಿಯೆ! “ಯೆನ ಎದುರುಗು ಬರ್ಪಿನಾಂಡ, ಕರ್ಣ, ದ್ರೋಣೆ, ಬರಡ್‌ಂದ್ ಕೌರವ ಕಡೆತಕಲ್ಲ ಪಂಡಿನೆಕ್, ಸೈನಿಕೆರ್ ಗರ್ವೊಡು ದುಂಬು ಬತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಘಟೋತ್ಕಚೆ ಅಕ್ಷೆನ್ ಗೆಣ್ಣೆಚೆ!

“ಪಾಪ! ಸೈನಿಕೆರ್ ನಿಕುಲು ಗಟ್ಟಿಗೊರಾದುಪ್ಪರ್. ಆಂಡ ಯಾನ್ ಕಾಲಾಳು ಸೈನಿಕೆರೆಡ ಕಾದುಜಿ. ಅಶ್ವದಳ, ಆನೆದಳ, ರಥಿಕೆರ್ ಯೆರೆಡ್ಲಾ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ದೈರ ಇತ್ತಂಡ ಕರ್ಣ, ದ್ರೋಣೆ ಬರ್ಡ್” ಪಂಡೆ.

ಈ ಘಟೋತ್ಕಚೆ ಇರ್ಲ ಯುದ್ಧದ ಮರ್ಮ ತೆರಿದಿನಾಯೆಂದ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಂಡ್! ಕೌರವ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಇತ್ತೆ ಗೊತ್ತಾಂಡ್! ಆಂಡಲಾ ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡ್ ಕೌರವ ಸೇನೆ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಮಿಶ್ತ್ ಬೂರ್‌ಂಡ್. ಆಂಡ ಮಾಯಾ ಯುದ್ಧ ತೆರಿದಿನ ಘಟೋತ್ಕಚಗ್ ಮೊಕುಲು ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ಇಜ್ಜಿ. ಶತ್ರು ಸೇನೆನ್ ಬಗೆತರೊತ ಕಯ್ತಕಡ್ಲೆಡ್ ಪೊಡಿಪೊಡಿ ಮಲ್ತೆ! ಅಯಿಡ್ಲಾ ಬೊಕ್ಕ ಮಾಯಾ ಯುದ್ಧೋಗೇ ಸುರುಕೊರೈ! ಮಾಯೊಡು ಪಿಲಿಯಾದ್, ಸಿಂಗ ಆದ್, ಭೈರವ ರೂಪಿಯಾದ್, ಪಗೆ ಪಡೆನ್ ಕಲಕಂಬುಲ ಮಲ್ತೆ! ಬಿರ್ನದ ಗಾಳಿಯಾದ್ ರಥೊಕ್ಷೆನ್ ಮಗ್ತ ಪಾಡಿಯೆ! ಕಾಡಾಗ್ನಿಯಾದ್ ಪೊತ್ತಾಯೆ! ಉಚ್ಚು ಆದ್ ಕುಡತ್ತೆ! ಕಡಲಾದ್ ಪರತ್ತೆ! ಪರ್ವತೊಲೆನ್ ದೆರ್ತ್ ಪಗೆನಕಲ್ ಮಿಶ್ತ್ ದಕ್ಕಿಯೆ! ತೆಡಿಲಾದ್ ಹಾಕಿಯೆ! ಮಂಚಿ ಆದ್ ಕಣ್ಣೆ ಕುತ್ತಿಯೆ! ಗರುಡಗ್ ತಿಕ್ಕಿನ ಉಚ್ಚುದಂಚನೇ ಆಂಡ್ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಗತಿ! ಸೇನೆ ಪೋಡಿಗಿಡ್ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಆಂಡ್! ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯೆರೇ ಪೋಡಿಯೆರ್! ಶಲ್ಯೆ ಕುಸ್ಕುದು ಪೋಯೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ದಂಗಾಯೆ! ರಕ್ಕಸನ ಮಾಯಾಯುದ್ಧದ ರಬಸೊನು ತೂದು ಕೌರವಸೇನೆಗ್ ಬಲ್ತ್ ಪೋಪಿನನೇ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್!

ಸೈನಿಕೆರ್ ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ಇಂಬ್ಯನ ಕೈಯಿಕ್ ತಿಕ್ಕುನೆಡ್ಲಾ ಪಾರ್‌ಪೋದು ದುರ್ಯೋಧನನ ಕೈಯಿಟ್ ಸಯ್ಪಿನನೇ ಎಡ್ಲೆ. ಬೊಕ್ಕ ತಂಕ್ಷೆನ ರಥ, ಕುದುರೆ ಆನೆಲೆನ್, ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಪೂರಾ ಬುಡ್ಡು ರಣಬೂಮಿಡ್ಲಾ ಕಾರ್ ಕಲೆಯೆರ್!! ಓಲು ತೂಂಡಲಾ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಸಾಯೊಗು ಲೆಪ್ಪುನಕುಲೇ! ಆಂಡ ಆರ್ ಓಲುಲ್ಲೆರ್? ನಿಯರ್ಯಾ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆತಿನಂಚ ಆರ್ಲಾ ಆ ಪೊರುಡು ಮಾಯೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆಲ ಅದೃಶ್ಯಾಂಜನ ಮುಟ್ಟಾವೊಂದು ಮಾಯೊನೆ! ನನ ಕೃಪ, ಶಲ್ಯ, ಕೃತವರ್ಮ್ ಮಾತೆರ್ದಾ ಪಿರ ಮುಕುಡ್ಪಿನಕುಲೇ! ಆಕೇರಿಡ್, ಸಮುದ್ರಮಥನದಪಗ, ಇಸೊತ ಉರಿ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ದೇವದಾನವೆರ್ ಮಾತೆರ್ದ ಶಿವಡ ರಕ್ಷಣೆ ನಟೊಂದಿಲೆಕ ಕೌರವಸೇನೆದ ರಾಜೆರ್ ಮಾತೆರ್ದ ಕರ್ಣನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆರ್, ದುರುಳನ ದೂರು ಪಣೊಂದು, ರಕ್ಷಣೆ ನಟೊಂಡೆರ್.

ಕರ್ಣಲಾ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಸಾಹಸೋನು ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ಅಯನ ಕಡ್ಡೆದ ಎಚ್ಚಲೆನ್ ಮೆಚ್ಚೊಂದಿತ್ತೆಲ!

“ಬೀರೊದ ಬಂಟಿರೇ, ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಒಂಜಿ ಲೆಕ್ಕೊಡು ಕೃತಾರ್ಥನೆ! ನಮ ಯೇರಾ ಇಂಬ್ಯನ ಮಟ್ಟೊಗು ಬರೈರಾವಂದ್. ಇಂಬ್ಯನ್ ಗೆಂದೆರೆಗ್ಗ ಆವಂದ್. ಆಂಡ ಇಂಬ್ಯನ ಗೇಲ್ ಇಂಬ್ಯನನೇ ಅತ್ತೆ. ಅವು ಕೃಷ್ಣನ ಗೇಲ್. ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಿತ ಗೊಂಬೆ ಈ ಘಟೋತ್ಕಚಿ. ಆಯೆ ಗೊಬ್ಬಾಯಿಲೆಕ ಗೊಬ್ಬವೆ. ಆತೇ! ಅಂಚಾದ್ ನಂಕ್ ಉಂದು ಸೋಲುದ ಕಾಲೋನೇ!”

ಕೌರವೆ ಬೇತೆನೇ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕರ್ಣಾ, ಯಾವು! ರಕ್ಕಸೆರೆನ್ ಈ ತಡೆಪೊಡೆ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೊರು ದಂಡ ಮಲ್ಲೊಡ್ಡಿ ಸೇನೆನ್ ದುಂಬೊತ್ತುಲೆಕ ನಡಪಾಲ. ಕರ್ಣಾ ನಮ ಕಡೆತ ರಾಜೆರೆನ್ ತೂಲ. ತೆಕ್ಕದಿನ ತೂತಲೆಕ ತೋಜುವೆರ್! ಅಕಲ್ ಕೀರ್ತಿದ ಬೊಳ್ಳು ಕರದ್, ಮೋನೆ ಕಂಗ್‌ದಂಡ್. ಬಯಬೀತಿ ಪೆರು ಕಟ್‌ದಂಡ್. ಮೊಕುಲು ಯುದ್ಧೊಗಾಪಿನಕುಲತ್ತೆ. ಚೀಪೆ ಪಾತೆರೊದ ಸೋಗಲೆರ್. ಸಫಲಿಗೆರ್‌ಂದ್ ಪಣೊಂದು ಬಂಗಾರ್ ಲೂಟಿನಕುಲು!”

ಕರ್ಣ ಕೌರವೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಒಪ್ಪಿಚೆ.

“ಅಂಚತ್ತೆ, ದೊರೆ. ನಡಪುನಗ ಪಟ್ಟದ ಆನೆ ದಂಟ್‌ಂಡ ಆನೆಗ್ ದರುನವು ಸರಿಯತ್ತೆ. ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಇರ್ಲದ ಯುದ್ಧ ನರಮಾನಿಲೆಗ್ ಅಪಾಯೋನೆ! ಅಂಚಿನೇ ರಕ್ಕಸೆರೆಗ್ ನಡು ಮದ್ದನದ ಯುದ್ಧ ಆಪುಜಿ. ನಮ ಕಡೆತಕುಲು ರುದ್ರಗ್ಲಾ ಪೋಡ್ಯಂದಿನಕುಲೇ! ಅಕ್ಲೆನ ನಿಂದನೆ ಸರಿಯತ್ತೆ.”

ದುರ್ಯೋಧನೆ ಕರ್ಣಡ ವಾದವಾರ್ಜಿಕೊಗು ಪೋಯಿಚೆ.. ಆಂಡ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ!

“ಕರ್ಣಾ, ಗಟ್ಟೊಲೆಗ್ ವಜ್ರಾಯುಧೊನು ಹಾಕುನ ಸಗ್ಗಿ ಇತ್ತೆದಂಡ, ಕಡಲ್‌ಗ್ ಪೋದು ದಾಯೆಗ್ ಬೂರೊಡು? ಪೋವಡ್, ಈ ಬಗೆಕ್ ಚರ್ಚೆ ಬೊಡ್ಡಿ.. ಇತ್ತೆದ ಇಚಾರೊನು ಚರ್ಚೆ ಮಲ್ಪುಗ! ಘಟೋತ್ಕಚನ ಬಿರೊಲಿ ಬಯಂಕರ ಆವೊಂದುಂಡು. ಸುರೂಕು ಅವ್ವೆನ್ ಉಂತಾಲ! ನಮ್ಮಕುಲು ಇತ್ತೆ ‘ದಂಡ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಯೋಗಿಲ್’ ಆತೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ಈಯೇ ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಬುಡ್ಲ!”

ಕರ್ಣಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ತನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡುಪ್ಪುನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದ್ ದೈತ್ಯನ ಕತೆ ಮುಗಿಪ್ಪಾವೊಡುಂದು ಕೌರವೆ ಬಯಕೊಂದುಲ್ಲೆಂದ್ ತೆರಿಂಡ್. ಆಂಡ ಅವ್ವೆನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೆರೆಗ್ ಕರ್ಣಗ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಿ! ಅವ್ವೆನ್ ಸೀದಾ ಪಣೊಂಬೆ!

“ಪ್ರಭೂ, ಪಾರ್ಥನ್ ಕೆರೈರೆಗ್‌ಂದ್ ಕಾತ್‌ದ್ ದೀವೊಂದಿಪ್ಪುನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊನು ಇತ್ತೆ ದೆತ್ತಂಡ ನನ ದುಂಬುಗು ಅರ್ಜುನೆ ಎನನ್ ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ದೆತೊನುಜೆ. ಆಂಡ ಬೇತೆ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆಗ್ ಈ ದೈತ್ಯೆ ಬಗ್ಗುಜೆ! ದಾದ ಮಲ್ಲೊಡುಂದು ಯೆಂಕೇ ತೆರಿಯುಜಿ.”

ಕೌರವಗ್ ಕರ್ಣನ ಸಬೂಬು ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ.

“ಕರ್ಣಾ ಈಯೆ ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ತ ತೂಲ. ನಮ ಸೇನೆಲು ಪೂರಾ ಇತ್ತೆ ಈ ದಾನವನ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಅಡಿ ಪೂಜೊಂದುಂಡು.! ಈ ರಕ್ಕಸನ್ ಇಂಚನೇ ಬುಡುಂಡ ನಮ ಮಾತೆರ್ದ ಮುಗಿದೇ ಪೋಪ! ನಮ ಇಜ್ಜಂದಿ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ ಯೇರೆನ್ ಕೆರ್ನಿ ಪಣ್ಣ! ಎದುರುಗಿತ್ತಿನ ಆಪೊತ್ತುನು ಕಡೆ ಮಲ್ಲೊನೊಡು. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕೊನೆ ದುಂಬುದ ಯೋಚನೆ. ಸುರೂಕು ಈ ಮರಣ ಮಾರ್ತಾಂಡನ್ ಕೆರ್ದ. ಅಯನ ಸಾವುಡೇ ನಂಕ್ ಸದ್ಯೊದ ಗೇಲ್! ಅರ್ಜುನಡ ಬರೈರುಪ್ಪುನ ಗಂಡಾಂತೊಗು ಬೊಕ್ಕ ಮರ್ಡ್ ಅರೆಪುಗ!”

ಕರ್ಣಗ್ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್!

“ಅಂಚಾಂಡ ಕೌರವಾ, ಈ ದೈತ್ಯನ್ ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ. ಆಯನ ಆ ಮಲ್ಲ ಜೂವೊದ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ದಿಕ್ಕ್ ದಿಕ್ಕಲೆನ್ ಚಂಡಿ ಮಲ್ತ್ ಬುಡ್ಲೆ! ಯೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ನಿಕುಲು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುದು ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲೆ!” ಇಂಚ ಪಂಡಿನಾಯೆ, ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ಲೆತ್ತೊಂದೇ ರಥೊಟು ದುಂಬು ಸಾಗುವೆ!

“ದೈತ್ಯಾ. ಈ ಕೋಡಿಗ್ ಬಲ್ಲ! ನಿನಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ಯಾನ್ ಕಾತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಕತ್ತಲೆಡ್ ಪೋಡಿಗ್ ಕಟ್ಟಾಡ್ ಗಿಡತ್ತಿನ ಗದರ್, ಯೆನಡ ನಡಪ್ಪುಜಿ! ನಿನ ಮೃತ್ಯು ಯಾನೇ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಬಲ್ಲ. ತಡ ದಾಯೆಗ್?”

ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ಸೇನೆಗ್ ಸೋದ್ಯ. ಆಂಡ ಘಟೋತ್ಕಚೆ ಸೀದಾ ಕರ್ಣನ ದುಂಬುಗೇ ಬತ್ತೆ.

“ಓಹೋ! ಈ ಒರಿ ಆಣ್ ಮಗೆನೆ! ಯೆನ ಎದುರುಗು ಮಲೆವೊಂದು ಬತ್ತಿನ ನಿನನ್ ಮೆಚ್ಚೊಡೇ! ಆಂಡ ಯೆನ ಸಗ್ತಿ ನಿಕ್ಕ್ ತೆರಿಯಂದ್. ಯೆಂಕ್ ದೇವತೆಲ್ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜೆರ್. ನನ ನರಮಾನಿಲೆನ ಪಾಡ್ ದಾದ್? ಆಂಡಲ ಈ ಬತ್ತದತ್ತ? ಎಡ್ಲೆ ಆಂಡ್. ಸೈತಂಡಲ ಯೆರಡ ಸಯ್ತಿನಿಣ್ಣಿನೆ ಕೀರ್ತಿದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಬತ್ತಿನೇ ಯೆಂಕ್ ಕುಸಿ. ಕಾದ್ಗ ಬಲ್ಲ.”

ಕರ್ಣ ಘಟೋತ್ಕಚನ್ ಪಾತೆರೊಡು ನೋಚಾವೆ!

“ಏ.... ದಾನವಾ. ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್ ತಂಕ್ಷೆನೇ ಪುಗರೊನುಜೆರ್.ಯಾವು!ಯಾವು! ನಿನ ರಕ್ತಸ ಪಿಸ್‌ರ್ನ್, ಭಂಡ ಬರವುನು ಬರಿಕ್ ದೀಲ! ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗಾಪಿನ ಪೊಸತ್ ಕಸರತ್ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಅಂಸಾಣಿಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಬಿರು ಪತೊನ್ನ. ನಿನ ಯೋಗಿತೆನ್ ತೊಜಿಪಾಲ.”

“ಆಹಾ! ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ಉಗ್ರ ನುಡಿತ ನಾಲಾಯಿನ್ ಮುದೆಲ್‌ಡ್ಲೇ ಕತ್ತೆರ್ಡ್ ಬುಡ್ಲೆ! ಕರ್ಣಾ ಯೆನಡ ಕಾದಿಯೆರ್ಡ್ ಇಂದ್ರೆ, ಯಮೆಲ ಒರಿಯುಜೆರ್! ಪೌರುಷ ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನಕಲ್ಲು ಹಾಂಕರೊದ ಇಸೊನು ಪಿರಾವುನ ಗರುಡ ಬರವು ಯೆನಡ ಉಂಡುಂದು ತೆರಿಯೊಣ್ಣ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಒಂಜೇಲೆಕ ಬಾಣ ಬುಡಿಯೆ! ಅಯಿತ ಬಿರ್ಸೆಡೇ ಕರ್ಣಗ್ ಆಯೆ ತನ್ಮ್ ಸರಿಮಿಗಿಲ್‌ದಾಯೆಂದ್ ಅಂದಾಜಿ ಆಂಡ್. ಈ ದಾನವೆ ಮುಸ್ತಿ ಯುದ್ಧೊಡು ಮಾತ್ರತ್. ಅಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗೊಡುಲ ಮಿಸ್ತೆನೇ ಪಣ್ಡೆ ತೆರಿಗಿನ ಕರ್ಣಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಕೆನೇ ಆಂಡ್. ಇರ್ವೆರಲ್ಲಾ ರಣ ಬಯಂಕರೆರಾಯೆರ್! ಆ ರಬಸೊಡು ಇರುವೆರಲ್ಲ ಕವಚೊಲು ಕದೆಲ್ದ ಮೆಯಿನಿಲಿಕೆ ಕಂತ್‌ದಿನ ಬಾಣೊಲು! ಘಟೋತ್ಕಚನ ಕದನ ಚಾತುರ್ಮನ್ ದೇವತೆಲ್‌ಲ ಮೆಚ್ಚೊಂಡೆರ್!

“ಆಹಾ! ಇಂಬ್ಯನ ಯುದ್ಧೊದ ಗಾಂಬಿರೊನೇ! ತಾರಕ, ಕೈಟಭ, ಮಹಿಷಾಸುರ, ಜಂಭ, ಕಾಲನೇಮಿ, ತಾರಕಾಕ್ಷ, ಕುಂಭಕರ್ಣ, ಮುರ, ಗುಹಾಸುರ... ಮೊಕಲ್ಲ ಪೌರುಷೊಲು ಮಾತ ಇಂಬ್ಯಡನೇ ಒಟ್ಟಾತ್‌ಂಡೊಡೊ?” ಇಂಚ ಪುಗರೊಂಡೆರ್!

ಈ ಯುದ್ಧೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಒರಿ ಬೀರೆ “ಘಟೋತ್ಕಚಗ್ ಕರ್ಣನೇ ಸರಿಸಾಟಿ!” ಪಣೊಂಡೆ.

ರಡ್ಡೆ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ಲೆ ಮೊಕಲ್ಲ ಯುದ್ಧೊದ ಬಿರ್ಸೆನ್ ತೂಪಿನನೇ ಕುಸಿ. ಸದ್ಯೆ ಅವ್ವೇ ಅಕಲ್ಲ ಬೇಲೆಲ ಆಂಡ್! ಘಟೋತ್ಕಚೆ ಶೂಲ ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರು ಕೊರೈ. ಕೆಡಿ ರಾಪಾವೊಂದು ಬರಿನ ಆ ಶೂಲೊನು ಕರ್ಣ

ತೆಲೊಂದೇ ಮೂಜಿ ಬಾಣೋಲೆಡ್ ನಂಡ್ ಮಲ್ಲೆ! ತನ ಪತ್ತ್ ಬಾಣೋಲೆಡ್ ಘಟೋತ್ಕಚನ ತಿಗಲೆ ಬಗಿತ್ತೆ! ಆಂಡ ಆಯೆ ಗೆಣ್ಣುವೆನ? ಕಣಿಟ್ ಉಚ್ಚಲು ಎಚ್ಚಾಯಡ ಗಟ್ಟೊಗು ಬಾದಕನ? ದಾನವೆ ನನಲಾತ್ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಉಂತೊಂಡೆ! ಅಯಗ್ ಗಾಯೊದ ಬೇನೆ ನನೊಲ ಅನ್ವವೊಗು ಬಯ್ದೆಜಿ. ಇತ್ತೆ ತನಡ ಇತ್ತಿನ ಪರಿಘಾಯುಧೊನು ಕರ್ಣಗ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ! ಉರಿಯೊಂದು, ಗರಗರ ತಿರೊಂದು ಬನ್ನಗ ತಡೆಪುನವು ಬಂಗನೆ! ಆಂಡ ಕರ್ಣಗ್ ಕಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ. ರಡ್ಡ್ ಬಾಣೋಲೆಡೇ ಆ ಪರಿಘಾಯುಧೊನು ಚಿಪ್ಪಡ್ ಚೂರು ಮಲ್ಪುವೆ! ಅಂಚೆನೇ ಘಟೋತ್ಕಚನ ಸಾರಥಿನ್, ಕುದುರೆನ್ ಕೆರ್ದ ರಥೊನ್ನ ಪೊಳಿತ್ತ್ ಪಾಡಿಯೆ! ಘಟೋತ್ಕಚನ ಸಮರಸಾಧನೊಲು ಕರವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಕೋಪೊದ ತೂ ಗಮೆಲ್ಂಡ್. ಬಾಣೊದ ಬರ್ಸೊ ದೊರಿಂಡ್! ಕರ್ಣ ಅಪ್ಪೆನ್ನಾ ಆಜಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಕರ್ಣನ ಪೌರುಷ ಘಟೋತ್ಕಚಗ್ ಇಸ್ಪ ಆದ್,

“ಧಾನೊನು ಗಾಳಿಡ್ ತೂಪುನಗ ಪೊಟ್ಟುಲು ರಟ್ಪೆದ್ ದೂರ ಪಾರುವ. ಆಂಡ ಯೆನ ಪರಿಘಾಯುಧೊನೇ ತಡೆತೊಂದು ಉಂತುದಿನ ನಿನ ಸಾಮರ್ಥಿಗೇ ಮಿಗಿಲಾಯಿನನೇ! ಭೇಷ್! ಕರ್ಣಾ, ನಮ ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಟ್ಲಾ ನಿಕ್ಕ್ ಸರಿಗಟ್ಟುನಕುಲು ಬೇತೆ ಯೇರ್ಲ ಇಜ್ಜೆರ್. ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆನೆ!” ಪಣೆ.

ಇಂಚ ಮೆಚ್ಚೊಂದೇ, ‘ಅಡಾಯುಧ’ ದೆತ್ತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ.

“ಅಯ್ಯಾ ಕರ್ಣಾ, ಈ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಅಂದ್. ಆಂಡ ಯೆನಡ ಕಾದಿಯಡ ಯಾನ್ ರಡ್ಡ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತ್ ಬುಡ್ಡೆನೆ. ನಿನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಲ! ದುರ್ಯೋಧನಡ ಕಾತೊನೆರೆ ಪಣ್ಣ. ಯೆನ ಈ ಆಯುಧೊಗು ನಿನ ನೆತ್ತರ್ ಪರಾವೊಂದುಲ್ಲೆ!”

ದಾನವನ ಆಯುಧೊದ ರಬಸ ತೂದು ಸೇನೆ ಪೋಡಿಂಡ್. “ಅಯ್ಯೋ! ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಕರ್ಣನಂಚಿನ ಸೂರ್ಯಗ್ ಇತ್ತೆ ದೈತ್ಯರಾಪುನ ಗಿರಣ ಪತ್ತುಂಡ? ಕರ್ಣಸೂರ್ಯನ ಕಾಂತಿ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡ?” ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆರ್.

ಆಂಡ ಕರ್ಣ ಅಯಿಕ್ ಪ್ರತಿ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತಿನೇ ತಟ್ತ್ ‘ಅಡಾಯುಧ’ ಓಲು ಅಡಂಗ್ಂಡ? ಯೇರ್ ತೆರಿದೆರ್?

ಘಟೋತ್ಕಚನ ದಿಪ್ಪಿ ಇತ್ತೆ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ದಳೊತ ಮಿತ್ತ್ ತಿರ್ಗೊಂಡ್. ಮರೊತ ಪುಡಿಯುಪ್ಪುನ ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಕಠಾರಿನ್ ಪತೊಂದು ಕೌರವಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತೆ. ಕರ್ಣನ ಬಾಣೋಲೆಡ್ ಆತಿನ ಗಾಯೊಡು ನೆತ್ತರ್ ಜತ್ತೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಮೆರೆವೊಂದುಪ್ಪುನ ಈ ರಣಬೀರೊದ ದಾನವನ್ ತೂದು ಸೈನಿಕೆರ್, ಇಂಬೈ ಯೇರ್? ಯೇರ್? ಕೇಣೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಇಂಬೈ ಭೀಮ ಮಗ, ಹಿಡಿಂಬೆನ ಮಗ, ಬಕಾಸುರ ಮಗ. ಇಂಚ ಮಾತ ಅನ್ಮಾನೋಡೇ ಇತ್ತೆರ್.

ದೈತ್ಯರಾಜೆ ಘಟೋತ್ಕಚಿ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ, ಅಂಚೆನೇ ಕೌರವಡ ಕಾದಿಯೆ! ದ್ರೋಣರೆನ್ ಕೇಣಿಯೆ. ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ಲೆ. ಕೃಪಾದಿಲೆನ್ ಗಿಡತ್ತೆ. ಇಂಚ ಒಂಜಿ ಮಂಡಲೊನು ಬೇಗೊಡು ಮುಗಿತ್ತೆದ್ ಕುಡಲಾ ಕರ್ಣಗೇ ಎದುರಾಪೆ! ಶತ್ರು ಸೇನೆಗ್ ಉಳತ್ತಳಯಿಡ್ ಪೋಡಿಗನೆ! ಕೆಲವೆರ್, “ಕರ್ಣಡ ರಕ್ಷಣೆ ಕೇಣ್ಡಾ ಬಯ್ದೆ. ಆಂಡ ಕರ್ಣ ರಕ್ತಸಡ ಬಜೀ ಪೊರುಂಬಾಟೋಡೇ ಉಲ್ಲೆ. ಕಿರ್ದಿನ ಅಂದಾಜಿ ತೋಜುಜಿ. ಕರ್ಣಡ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ ಉಂಡುಗೆ. ಅವು ಓಡೆಗ್ ಪೋಂಡು?”

ಇಂಚ ಗುಣಗುಣ ಪಾತೆರೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ನನ ಕೆಲವೆರ್, ಬೋಗಾರ್‌ದುಕ್ಕೊಡು, “ನಂಕ್ ಪುಣ್ಯೊದ ಆದೆರು ಇಜ್ಜಿ. ಕರ್ಣನ್ ದೂರುನು ದಾಯೆಗ್? ದೈರ ಕಮ್ಮಿದ, ಪೆಟ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಡ್ಯುನ ನಮ ಯೆರೆಗ್ಗ ದಾಲ ಪಣ್ಣಿನವು ಸರಿಯತ್ತ.” ಪಣೊಂಡರ್.

ಕರ್ಣನ್ ಜನೊಕ್ಲೆನ ಯೆತೆ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಘಟೋತ್ಕಚನ ಬಿರೊಲಿಗ್ ಗಡಿಮಿತ್ತ್ ಇಜ್ಜಿ. ಕರ್ಣ ತನ ಸೇನೆಗ್ ಅಭಯ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಚೆ. “ನನ ತಡ ಮಲ್ಪುಜಿ. ರಕ್ಕಸನ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕಾವೆ. ಅಯನ ಕರ್ಲ್ ಒಯ್ತ್ ದಕ್ಕುವೆ” ಪಣೊಂದು ‘ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ’ ಪಿಡಾಯಿ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಆ ಆಯುಧೊನು ತೂದೇ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಉಲ್ಲಾಸದ ಕಡಲ್, ಕೌರವೆರೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ ಸಿರ್ಕ್‌ದ್ ಎಲ್ಯ ಪಲ್ಲದಲೆಕ ಆಂಡ್. ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಪತೊಂದು ಕರ್ಣ್,

“ಘಟೋತ್ಕಚಾ, ನಿನನ್ ಕಾತೊನುನ ಸಗ್ಗಿ, ಕೃಷ್ಣಗ್ ಉಂಡುಡ ಆಯನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣ. ನಿಕ್ಕ್ ಬದ್ಧನು ಆಸೆ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ಇತ್ತೆನೇ ಭೀಮಡ, ಪಾರ್ಥಡ ರಕ್ಷಣೆ ಕೇಣ್ಣ. ಇತ್ತೆ ಆಯುಧೊನು ಬುಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿನನ್ ಕಾತೊಂಬಿನಕುಲು ಇತ್ತಂಡ ಬೇಗ ಲೆತ್ತೊನ್ಲೆ.”

ಕರ್ಣ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊನು ಬುಡೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತೀ, ಈ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊನು ತಡೆಪುನೇರ್? ಉಂದೆನ್ ಕರ್ಣಗ್ ಕೊರಿನಾಯೆ ದೇವೇಂದ್ರೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ರುದ್ರೆಗ್ಗ ಉಂದೆನ್ ತಡೆಪೆರೆಗಾಪುಜಿಂದ್ ಪಂಡ್‌ದೇ ಕೊರ್ಚೆ. ಈ ಬಯಂಕರ ಆಯುಧ ಕೆಡಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದು ಬಿರ್‌ಡೆ ಬತ್ತದ್, ಘಟೋತ್ಕಚನ ತಿಗಲೆಗ್ ಹಾಕ್‌ದ್, ದೇವೇಂದ್ರನಡೆಗೇ ಪೋನಗ, ರಕ್ಕಸೆ ಅರೆದೊಂದು ಪೆರಣ ಬುಡಿಯೆ! ಅಯನ ಪುಣ ಬೆಟ್ಟೊನೇ ಬೂರಿಲೆಕ ಬಡಾಲ ಬೂರ್‌ಂಡ್!! ಆಯೆ ಬೂರ್‌ಗ ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆದ ರಥ, ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ಸೈನಿಕೆರ್ ಅಡಿಕ್ ಬೂರು ನುಜ್ಜುಬಜ್ಜಿ ಆಯೆರ್.

ಪ್ರಭು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ರಕ್ಕಸನ ಮರಣ ನಂಕ್ ಗೇಲ್‌ಂದ್ ತೆರಿಯೊನಡ. ಅವು ಶತ್ರುಸೇನೆದ ಗೇಲ್! ಉಂದು ಕೃಷ್ಣನೇ ತಂತ್ರ! ಕೃಷ್ಣ ಆನಂದೊಡುಲ್ಲೆ. ಕಾರಣ ಕರ್ಣನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊಲಾ ಮುಗೀದ್ ಪೋಂಡು! ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಘಟೋತ್ಕಚ ಕುಮಾರನ ಮರಣೊಗು ಮುರೆಡೈರ್. ಕೃಷ್ಣನೇ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಸದು ಪಾತೆರ ಪಂಡೆ.

“ತೂಲ ಧರ್ಮರಾಯಾ. ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣ ಬಚ್ಚಿದ್ ಪೋಯಿಲೆಕ್ಕನೇ! ಅರ್ಜುನಗ್‌ಂದ್ ಒರೊಂದಿನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊದ ಕತೆ ಮುಗೀಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಆಯೆ ಇಸ ಇಜ್ಜಂದಿ ಉಚ್ಚು! ಪೊಕ್ಕಡೆ ‘ಬುಸ್ಸು’ ಪಣುವೆ ಆತೆ! ತೆರಿಂಡಾ?!”

ಸಂಜಯೆ ದುಂಬರಿಪುವೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೇಣ್ಣ. ಪಶ್ಚದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ಕರಿನಗ ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಪಗರಿಮಂಚೊಡು ಜಿತ್ತೆ ಬುಡಿಯೆರ್! ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಕರ್ಣ ಬೇರ್ ಮುಜಿದಿನ ಮರ ಆಯೆ! ನನ ದಾನೆ? ದುಂಬುದೆನ್ಲಾ ಪಣ್ಣ ಬುಡೆ. ಮಾಮಲ್ಲ ಸತ್ತೊದ ದ್ರೋಣೆಲಾ ಮರಣ ಆಪೆರ್! ಆ ಕತೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ. ಒಟ್ಟುಡು ತುಲಿತ ತೂನಗ ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊಂದುಪ್ಪುನವು ನಿಜೊನೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ಕೇಣ್ಣ! ನೀಲಗಿರಿತಂಚ ಘಟೋತ್ಕಚಿ ಬೂರ್‌ದಿತ್ತೆ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತ ದಂಡಲ ಉಂತಿನವುಲೇ ಉಂತುಂಡು! ಕತ್ತಲೆ ಕಡು ಆಂಡ್. ರಕ್ಕಸನ ಕಾಟ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಟ್ ನಮ ಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗೇ ಕರದ್ ಪೋಂಡು. ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಕೋಪೊಡು, ಕರ್ಣನ ಕರ್ಲ್ ದೆಪ್ಪುವ ಪಣೊಂದು ದುಂಬು ಬತ್ತೆರ್. ಇತ್ತೆ ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಗೆಂದುನ ಹಟ. ಕಾರ್ಡ್ ಉಮೇದ್, ಕೈಯಿಟ್ ಬಲ, ಕಣ್ಣೆಡ್ ಕೋಪ ಇತ್ತಂಡಲ ಮನಸ್‌ದ ಉಲ್ಲಸೊ ಆ ಕತ್ತಲೆಡಾದ್ ದಿಂಜ ಪೊರ್ತು ಒರಿಯಿಜಿ.

ಸೈನಿಕೆರ್ ನಿದೆರುಲೆಕದ ಚರ್ಯೆಲೆನ್ ಅರ್ಜನೆ ತೂಯೆ. “ಕತ್ತಲೆ ಕರೀದ್ ತಿಂಗೊಲ್ಲ ಬೊಳ್ಳು ಬರಮುಟ್ಟಿ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತುನು ಬೊಡ್ಡಿ” ಪಂಡೆ. ಸೇನೆಗವು ಸಂತೋಸುದ ಸುದ್ದಿ ಆಂಡ್. ಅಲ್ಲಲ್ಲನೇ ತರೆತಡಿಕ್ ಕೈ ದೀವೊಂದು ಚೆತ್ತೆರ್. ಆನೆ ಕುದುರೆಲೆಲ ನಿದೆರಿಯೆ! ಅಂಚಾದ್ ರಣರಂಗೊಡು ಮೌನನೆ! ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಕೆಲವೆರ್ ನಿದೆಡ್ ಕಲೊಂದಿತ್ತೆರ್!

ಕವಿನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್, ರುಸಿಕುಲೆನ ಮನಸ್ ತಂಪಾಪಿಲೆಕ, ಚಂದ್ರನ ಬೊಳ್ಳು ಪಸೆರ್ಡ್ ಲೋಕ ತಂಪಾಂಡ್. ಸೇನೆಲ್ ಎಚ್ಚರ ಆಯೆ. ಕುಡ ಯುದ್ಧ ಸುರು ಆಂಡ್. ಆಚಾರ್ಯ ದ್ರೋಣೆರ್ ತನ್ನಕ್ಕೆನ್ ಉಬ್ಬಾವೊಂದು, ರಣ ಬೂಮಿಡ್ ತಾನೇ ಅಡ್ಡಾಡೊಂದು, ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಯುದ್ಧಗು ಲೆತ್ತೆರ್. ದ್ರೋಣೆರ ಸಮೊಕು ರಣ ಕೊರ್ಪಿನಕುಲೆರ್? ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಕಲ್ನ ಎದುರುಡು ನಕ್ಷತ್ರದೆದುರುದ ರಾಹುಲು. ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿದ ಎದುರುದ ಉಣ್ಣೆಲ್ ಪಜಿರ್! ದ್ರೋಣೆರ್ ಕಡಲ್ದ ಸಿರೆನ್ ತೊರ್ಪುನ ಮಂದರ ಪರ್ವತೊದಂಚ, ಬಾರೆದ ಪಿತ್ತಿಲ್ ಪೊಗ್ಗುದಿನ ಮದ್ದಾನೆದಂಚ ಶತ್ರು ಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈರ್. ಬೆದ್ ಪುಂಡೆಲ್ಗ್ ತೂ ಬೂರು ಪೊತ್ತಿಲೆಕ ಪಗೆಸೇನೆ ಪೊತ್ತುಂಡು. ಅರೆನ ಪರಾಕ್ರಮೊತ ಬಗೆನೇ ಅದುಬುತ! ಸೇನೆದ ಸಾಲ್, ಸಾಲ್ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ಮುರುಡು. ಆರ್ ಮುಟುಂಡ ಉಡಲ್ ತುಂಡಾಪುಂಡು. ಮೋನೆ ತುಂಡನೇ ಪುಣ ಬೂರುಂಡು! ಬಡವುಡಿತ್ತಿನ ಪಿಲಿ ಉರೆತ ಗುಂಪುಗು ಪೊಗ್ಗಿಲೆಕ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಗೆಸೇನೆನ್ ಪೊಗ್ಗುದು, ನುರಿಪ್ಪುನ ಬಗೆ ತೂವೊಡು. ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಬಯಂಕರೊನೆ!

ನಡುನಡುಟು ಪಗೆನಕ್ಕೆನ್ ಜರೆವುನ್ಲ ಜೋರುಡೆ!

“ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಕ್ಷೇಮೊಡುಲ್ಲೆರ್? ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಾಲನೆ ಮಲ್ತುವೆ ಪಣ್ಣಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ ಪಾತೆರ ಒರ್ವಾವೊಂಬೆನ ತೂವೊಡು. ಅಕ್ಷೆನ್ ಲೆಪ್ಪುಲೆ” ಇಂಚ ಜರೆವೊಂದೇ ಪಗೆನಕ್ಕೆನ್ ಪೊಡಿ ರಕ್ಷಾಯಿನ ಬಗೆ ತೂವೊಡು. ಅರೆನ ಅಸ್ತವಿದ್ಯೆದ ಚಾತುರೈಡ್ ಸೈತಿನೆತ ಅಂದಾಜಿ ಪಟ್ಟಿ ಪಂಡ, ಆಜಿ ಸಾರ ಕುದುರೆಲ್, ನೂದು ಆನೆ, ಸಾರೊತ್ತ ಮುನ್ನೂದು ರಥೊಕುಲು, ಒಂಜಿ ಲಕ್ಷದಾತ್ ಸೈನಿಕೆರ್! ಗಾಯಗಡಿತಕುಲು ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ತಿಕ್ಕುಚೆರ್. ಪಾರ್ಡ್ ಪೋತಿನಕುಲು ಯೇತ?

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಣ್ಡ್, ಪಾಂಚಾಲ, ಸೃಂಜಯೆ, ಮತ್ಸ್ಯ, ಕೇಕಯೆರ್ ಬತ್ತೆರ್. ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಆ ಬೀರೆರೆನ್ ತೂದು ಆನಂದೊನೆ! “ಆಹಾ! ದ್ರುಪದ ಅತ್ತಾ? ಬಲ್ಲ. ಓಹ್! ರಾಜೆರ್! ದಾನೆ? ಇರ್ಲೆಡ್ ಕಳುವೆರೆನ ಜತೆಟ್ ಸೇರೊಂದಿನ ಮರ್ದೆರೆಲೆಕ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ನಿಕ್ಷೆನ್ ದುಂಬು ಕಡಪುಡ್ಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಿರವುಡು ಜಾರೊಂದೆರೆ?”

ದ್ರೋಣೆರ್ ದುಂಬು ಬರೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಅರೆನ ಮಿತ್ತ್ ಸುರೂಟು ಬೂರಿನಿ ಪಾಂಚಾಲ ನಾಯಕೆರ್. ಆಂಡ ಆ ಸೇನೆನ್ ಒಂಜಿ ಚಣೊಟೇ ಗುರುದ್ರೋಣೆರ್ ಒರೆಸ್‌ದ್ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಚದುರಂಗ ಬಲೊನು ಸವುರು ಪಾಡಿಯೆರ್. ವಿರಾಟ ರಾಜನ್ ಸೋಪಾದ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ದ್ರುಪದನ ಮಿತ್ತ್ ಬಾಣೊದನೇ ಬರ್ಸೊ! ಕೈಕಯೆರೆ ರಥೊಕುಲು ಪೊಡಿ ದೂಲು! ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ದುಂಬು ಬರಿನಿ, ಸೈತ್ ಮಗುರುನು. ಇಂಚಿನೇ ಏತೋ ಪೊರು ನಡತ್‌ಂಡ್!

ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ನಾಲ್ ಕೋಡಿಗ್ ಪೋವೊಂದು, ಅಕೇರಿಗ್ ದ್ರುಪದನಡೆಗ್ ಬತ್ತೆದ್ ಅಯನ್ ಜರೆಯೆರ್!

“ಏ, ಪಾಂಚಾಲ. ಸೇನೆನ್ ಮೃತ್ಯುಗು ಒಪ್ಪಾದ್ ನಿಕುಲು ಜಾರ್ಡ್ ಪೋವೆರೆ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆರ್?” ಪಂಡೆದ್ ಪಗರಿ ರಕ್ಷಾಯೆರೆ! ಆಂಡ ಪಾಂಚಾಲೆ ಅಂಚಿನಾಯೆ ಅತ್ತೆ ಅತ್ತೆ?

“ದ್ರೋಣೆರೇ ಈರ್ ಬ್ರಾಣೆ, ಪಾತೆರುನನೇ ಇರೆನ ಚಾಳಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ಲ ಈರೆಗ್ಲ ಎಂಚ ಸಾಟಿ?” ಪಣೊಂದು ಯುದ್ಧೋಗೇ ಉಂತಿಯೆ.

“ದ್ರುಪದಾ, ದುಂಬು ನಡತಿನೆನ್ ಮಾತ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನ್ನ. ಯೆಂಕುಲು ಯೇರಿಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ. ಆಂಡ ಅವು ಇತ್ತೆ ಮುಕ್ಯ ಅತ್ತ್. ಇತ್ತೆ ದಾದ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಲ. ನಿನ ಯೋಗಿತೆಗ್ ಒಂಜಿ ಬಾಣ ಯಾವು! ಒಂಜೇಳ್ಕೆ ನಿನ ಪೆರಣ ಒಂಜಿ ಬಾಣೊಡು ಕಡ್ಯಂದೆ, ನನೊಂಜಿ ಬಾಣ ದೆಪ್ಪುನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬತ್ತಂಡ, ನಿನ ಬಾಯಿದ ತಂಬುಲ ತಿಂದಿನಯನ ಪಾಡ್ ಯೆನ್ನವಾಪುಂಡು!” ಪಣೊಂದು, ಒಂಜೇ ಬಾಣೊಡು ದ್ರುಪದನ ಕಂಟೆಲ್ ಕಡ್ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಚಾಲೆರೆನ್ ತೂವೊಂದು, “ನಿಕಲ್ನ ರಾಜೆ ಸಯ್ತೆನ? ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿಲ್ ನಿಕುಲು, ಮನಿಪಂದೆ ತೂವೊಂದುಲ್ಲರ್! ದಾಯೆಗ್ ಉಂತುದರ್, ಪೋಲೆ” ಇಂಚ ಕುಸೆಲ್ ಮಲ್ತುವೆರ್.

ಅಪಗ ಪಾಂಚಾಲೆರ್ ಪದ್ರಾಡ್ ಸಾರ ಸಂಕೆಡ್ ಯುದ್ಧೋಗು ಉಂತಿಯೆರ್. ಆ ಪೊರುಗು, ವಿರಾಟರಾಜೆ ಬತ್ತೆ. ಪಾಂಚಾಲೆರೆನ್ ಪಿರ ಉಂತಾದ್ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ತಾನೆ ಎದುರುಂತಿಯೆ! ಆಂಡ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಆಯೆ ವಾ ಲೆಕ್ಕ? “ಗಟ್ಟೊನೇ ದಿಂಗುನಯಗ್ ಫಲ ಪರ್ಂದ್ಲ್ ತಿಕ್ಕಂದೆ ಇಪ್ಪುವನ? ಅಂಚಿತ್ತಿ ದ್ರುಪದನ ಹಾಡ್ಲಿ ಅಂಚ ಆನಗ ಇಂಚ್ಚೆ ಪೊಕ್ಕಡೆಗೆ ಆಪೆ!” ಇಂಚ ಸೈನಿಕೆರ್ ಅಕುಲಕುಲೇ ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್. ವಿರಾಟನ ಪಾಡ್ ದಾನೆ ಆವು ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಒರಿ ಸೈನಿಕೆ ನನವೊರಿಯಗ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ.

ಆತಾನಗ ಕುಂತೀಭೋಜೆ ಬತ್ತೆ. ಬಿರುಪಗರಿ ದೆತ್ತೆ ಪಣ್ಣಗನೇ ಸೈತ್ ಬೂರೈ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಸೃಂಜಯೆ, ಕೈಕಯಿರ್, ಚೈದ್ಯ ರಾಜೆ, ಮಾಗಧ, ಯಾದವ, ಮಾಳವೆರ್ ದ್ರೋಣೆರೆಡ ಕಾಳಗೊಗು ಬತ್ತೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಕುಲು ಮಾತೆರಾ ಬತ್ತಿನಂದ್. ಬರಿನ ರಬಸೊಗು ಕೆಂಪು ದೂಲು ರಟ್ಂಡ್. ಅಯಿಟ್ ಅಕುಲೇ ಮುಚಿದ್ ಪೋಯೆರ್. ದೂಲು ದೂರ ಆವೊಡಾಂಡ ಮೊಕಲ್ನ ಕತೆ ಮುಗಿದ್, ದ್ರೋಣೆರ್ ಒರಿಯೆ ಉಂತೊಂದೆರ್. ಏತಾಂಡಲ ಆರ್ ‘ಚಾಪಧೂರ್ಜಟಿ’ ಅತ್ತೆ?

ಸಂಜಯೆ ಒಂತೆ ಲಗು ದಾಟಿಡೇ ನಿರೂಪಣೆ ಮಲ್ತೆ!

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಮರಣೊ

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಬಿರೊಲಿಗ್ ಸಾಟಿಯೇ ಇಜ್ಜಿ! ಅರೆಡಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪಕ್ಷೊಡು ಏತೇತೋ ರಾಜೆರ್ ತೀರೈರ್. ರಾಜೆರ್ನ ಜೋಕುಲು.. ಮತ್ಸ್ಯ, ಪಾಂಚಾಲ, ಕೈಕಯ, ಚೈದ್ಯ, ಯಾದವ, ತುರುಕ, ಬರ್ಬರ, ಗೌಳ, ಮಾಗಧ, ಪಾರಿಯಾತ್ತೆರೆಡ್ ಸೈತಿನಕುಲೇ ದಿಂಜ. ಈತ್ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ನಡತ್ ದಿನ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊನು ತೂಪಿಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಪೊಳಿದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಸಮರ ಸರಕ್ಲ್! ಸೈತಿನ ಪುಣೊಕುಲು! ಸಯೊಂದಿಪ್ಪುನಕಲ್ನ ಲೆಪ್ಪುಲು! ಇತ್ತೆ ದ್ರೋಣೆರ್ನ ಕದನದೆಚ್ಚಿಡ್ ಆಯಿನ ನಸ್ಸೊನು ಗೆಣ್ಣುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ! ಇತ್ತೆ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷೊಡು ಉಲ್ಲಾಸ್ ಒರಿದ್ಂಡ್. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಾಡ್ ಆತೆಕಾತೆ! ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ಸೋಲುದ ಬಯ! ಉಂದೆನ್ ಮಾತಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆಲ ಬಾರಿ ಕುಸಿಟೇ ಉಲ್ಲೆ.

ಇರ್ಲೆ ಜಾರ್ಂಡ್. ಪುಲ್ಯ ಆಂಡ್. ಜತೆ ಅಗತ್ತಿನ ಬಾವಲಿಲ್ ಪಿರ ಬತ್ತ್ ಜತೆ ಆಯ! ತಾಮರೆನ್ ಅರಾಂವೊಂದು ಮೂಡಾಯಿ ಬಾನೊಡು ನಿಸರ್ ಮೂಡ್ತು ಬತ್ತಂಡ್.

ಇರ್ಲ ಯುದ್ಧೋಡು ಗೆಂದಿನೆತ ಕುಸಿಟ್ ಕೌರವೆ, ದ್ರೋಣೆರೆನ ಕೈಯಿತಲ್ ಬತ್ತದ್,

“ಗುರುಕುಲೇ, ಯುದ್ಧೋಡು, ಅಂಚನೆ ರಾತ್ರಿ ಯುದ್ಧೋಡು ನಮನೇ ಗೆಂದಿಯ. ಪಾಂಡವಸೇನೆಡ್ ಏತೋ ಮುಕ್ಕೇರೇ ಮುಗಿದ್ ಪೋಯೆರ್! ಗೆಲೈ ನಮ್ಮನೇ” ಪಂಡದ್ ಪುಗಾರೈ.. ಅಂಡಲಾ ಕೌರವೆ ತನನ ನಂಬುಜೆ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಇತ್ತಿನೆಡ್ಲಾತ್ರ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್,

“ಕೌರವಾ, ರಾಜೆರ್ ಏಪೊಲ ಕಣ್ಣೆಡ್ಲ ಕೆಬಿಕೇ ಎಡ್ಲೆ ಆಪಿನಕುಲು! ಕಣ್ಣೆಡ್ ತೂಯಿನೆನ್ ಅಕುಲು ನಂಬುಜೆರ್! ನನೊರಿ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೆಬಿಕೊಂಡೆ ಮಲ್ತ್ ಕೇಣುವೆರ್, ಅವ್ವೆನ್ ಅಂಚಿನೇ ನಂಬುವೆರ್! ಈ ಪಾತೆರೊನು ನಿಕ್ಕ ಪಣ್ಣೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಲೋಕೊಡಿತ್ತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೊಂದಲ್ಲೆ. ಆತೆ! ಯಾನ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷದಾಯೆ ಪಣ್ಣಿನ ದೂರು ನಿನ್ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರ್ಡಿಪ್ಪು! ಈ ಅವ್ವೆನ್ ನಂಬೊಂದಲ! ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಸರಿಟೆ ಪಣ್ಣೊಂದಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕುಲು ನಿನ್ನಕುಲೇ. ಉಂದೆನ್ ಎಲ್ಲೆದ ಕದನೊಡು ಈಯೆ ತೂದು ತೆರಿಯೊಣ್ಣ.”

ಕೌರವೆ ಅಲ್ಪಡ್ಲ ಪಿದಡುವೆ. ಅಯಗ್ ಯುದ್ಧೋಗಾಪಿನ ಅಟ್ಟಣೆ ಮಲ್ತೊಂಬಿನ ಗೇನೊಲ ಉಂಡು.

ಇನಿತ ಯುದ್ಧ ಸುರು ಆಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ಬಿರುನು ಬೀಜಾದ್ ಪಗೆಸೇನೆಗ್ ಪುಕ್ಕು ಪುಟ್ಟಾವೆರ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ಮೆಂಚಿದಲೆಕ, ತೆಡಿಲ್ಲಲೆಕ ರಂಗೊಡು ಬೀಸೊಡು ತಿರ್ಗಿಯೆರ್! ಓಲು, ಎದೊಗ, ಎಂಚ ಬರ್ಪೆರಿಣೆನೇ ತೆರಿಯಂದೆ ಪೋಂಡು. ದ್ರೋಣೆರೆನ ರಥೊತ ಕುದುರೆಲೆನ ಗೊರಸುದ ಸೊರ, ಅವು ಕೆನೆಪುನ ಸೊರ ಕೇಣೊಂದೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಅರೆನ ಬಾಣೊಲು ಪಂಡ ಕೆಯಿತಕಂಡೊಗು ಜಪ್ಪುನ ಯಮಗಿಳಿಕುಲೇ! ರಣ ಬೀರೊಡಾದ್ ಬಾನೊಡು, ನಿಳಿನಿಳಲ್, ಛಿಟಿಛಿಟಲ್, ಖಣಿಖಣಿಲ್ಲ್ದಂಚಿನ ಬಾರಿ ಗದ್ದಲನೇ! ಐನೂದು ಆನೆಲ್ ಸೈತ್ ಮಗ್ಗರ್ಯ್! ಪದಿನೈನ್ ಸಾರ ಕುದುರೆಲ್ ದಡಕ್ಕ ಅಡ್ಲ ಬೂರೊಂಡ. ಏಳ್ಳೂದು ರಥೊಕುಲು ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಯ! ಸೈತಿನ ಸೈನಿಕೆರೆನ, ರಾಜೆರೆನ ಲೆಕ್ಕ ತಿಕ್ಕಂದ್! ಮುಗಲ್ಲ ಮಿತ್ತ್ ಮಾರಿ ಮಲಕ ಬೀಜುನಂಚ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೇನೆನ್ ನುಗ್ಗುನುರಿ ಮಲ್ತಿನೆಟ್, ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಪನೀತ್ಲ ಒರಿಯಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್!

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಬೀರಬಿರೊಲಿಡ್ ಬೊಂಡು ಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ತೊಂಡಿನ ಸೈನಿಕೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಪಾರೊಂದೇ ಬತ್ತೆರ್. “ದೊರೇ, ಈರ್ ನನೊಲ ಮನೀಪಂದೆ ಉಲ್ಲರತ್ತ? ಇರೆನ ಮಾಮೆರ್, ದ್ರುಪದರೆನ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಕೆರ್ರೇ ಬುಡೈರ್. ಅಯಿಕ್ ಬಿಗಾಡ್ಲ ವಿರಾಟೆರ್ ಕೈಕಯೆರ್ ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗ ಕೊರಿಯೆರ್. ಆಂಡ, ಅಕುಲು ದೇವತೆಲೆನ ಲೋಕೊಗೇ ಸೇರ್ದ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ಇತ್ತೆದ ಸಂಗತಿ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ದ್ರೋಣೆರ್ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ ಸೆರಂಗ್ನ್ ಪತ್ತದೆರ್..”

ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಅಣ್ಣನ ಮೋನೆನೇ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ಮೇಲ್ ಮೇಲ್ಡ್ ತೋಜಂದೆ ಇತ್ತಂಡಲ ಉಳಯಿಡ್ ಪುಕ್ಕು ಪೊಗ್ಗುದಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆ. ಚಲ, ಬಲ, ದೈರ, ಮಾತಲಾ ತೋರ್ಪು ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುಲೆಕ ಉಳತ್ತುಳಯಿ ಕುಸ್ಕೊಂದುಪ್ಪುನ ಅಣ್ಣಗ್ ದೈರೊದ ಪಾತೆರ ಪಂಡದ್ ಯುದ್ಧೋನು ದುಂಬರಿಪೆರೆ ಲಕ್ಕದ್ ಉಂತಿಯೆ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಪೋಡಿಗಡೇ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಬಗುಲುನ ನಾಯಿಲೆನ್ ಸುರೂಕು ದರ್ತ್ತದ್ ಗಿಡಪ್ಪೊಡು. ಯುದ್ಧೋಗು ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್ ಸೈಯೈರೆ ಸಜ್ಜಾದಿಪ್ಪುವೆರ್. ಅಕುಲು ಕಯಿಟ್ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಪತೊಂದೆರೆ? ಅತ್ತೆ, ಅಕುಲು ಏಕದಂಡಿ ಸನ್ನೇಸಿಲ? ಅಣ್ಣಾ, ತರೆಬೆಚ್ಚ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಲಿ. ವೀರ ಮರಣೊಗು

ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಯಾನ್ ಇನಿತ ದಿನೊಟು ರುದ್ರನೇ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಪಗೆಪಡೆನ್ ದೊಂಸ ಮಲ್ತದೇ ಬುಡ್ಡೆ!”

ಈ ಪಾತೆರೊಗು ಸೇನಾಪತಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಉಂತುಲ ಅರ್ಜುನ. ಈಯೇ ಪೋವೊಡಾಪಿನಾತ್ ಬಯಂಕರ ಯುದ್ಧ ಉಂದತ್ತ. ಆ ಬೆರಣೆ ಸಾದಾರ್ನದಕ್ಷಿಣೆ ಕೆರ್ಡ್ ಮಲ್ಲ ಸಾದನೆ ಮಲ್ತಿನ ಬೆರ್ಮೆಡುಲ್ಲೆ! ಆಯನ ಯೋಗಿತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜ? ಅಯನವು ಮಾಯಮಂತ್ರೊದ ಗಾರುಡಿಗ ವಿಧ್ಯೆ. ಅಯಿಕ್ ನಮ ಪೋಡ್ಲೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಯಾನೇ ಪೋಪೆ..”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೊಟ್ಟುಗು ಸಾತ್ಯಕಿ, ಶ್ರುತಸೋಮ, ಶಿಖಂಡಿ, ಸೃಂಜಯ, ಚೇಕಿತಾನ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಹಾರಥೆರ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಡಿಯೆರ್. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆದ ಅಬ್ಬರ ದಾಲ ಕಮ್ಮಿದವತ್ತ!

“ಆ ಬೆರಣೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಸುಯೋಧನೆ ತೋಜುಜೆ! ರಾಧೇಯನ ಮಗೆ ಎದುರು ಬರುಜೆನ? ಗುರುಕುಮಾರೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಓಡೆ ಪೋಯೆನ? ದುಸ್ಸೆ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ದೆಂಗ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುದೆನ?” ಇಂಚ ಅರೆದೊಂದೇ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಎದ್ರಬದ್ರಾದ್ ಮಲೆದ್ ಉಂತುಂಡು.. ಸೇನೆನ್ ತೂದು ಅರೆಗ್ ತೆಲಿಕೆನೆ!

“ಆಹಾ! ನಿಕಲ್ನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪೊರ್ದೇ! ಓ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ರಣರುದ್ರಡ ಪೊರುಂಬುನ ಅಂಗಲಾಪು! ಆಂಡ ಮನ್ನಥನ ಎದುರುಡೇ ಉಂತ್ಯೆರೆಗಾವಂದೆ, ಮುಗ್ಗೇರಿದಲೆಕ ಪುದೆಲ್ದ ದೆಂಗುನ ನಿಕುಲು ಯೆನಡ ಕಾದುನು ಅಂದಾ? ಏ.. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ಯುದ್ಧೊದ ಕಸ್ತ ಅನ್ವೇಸೊಡಾಂಡನೆ ದ್ರುಪದೆ ಸಯ್ತ ಮಗ್ಗೆಯ್! ಅಯನ್ ದೂರುನು ಸರಿಯತ್ತ. ಈ ಸಮರರುದ್ರನ ಉರಿಬೀರೊನು ತೆರಿಯೊಂದು ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಬಲ್ಲ. ಅಪಗ ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚುವೆ.”

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪಣ್ಣೆ, “ಪೊಕ್ಕಡೆ ದಾಯೆಗ್ ಪರಂಚೆಲ್ ಪಾತೆರುವ? ಅವ್ವೇ ಈ ಕಲ್ತದಿನ ಬರವ? ಪಾತೆರೊಡು ಈ ಗೆಂದೊಲಿ. ನಿಕ್ಕ್ ಆತೇ ಆಪಿನಿ. ಯೆಂಕುಲು ಬಾಯಿದ ಬಲೊಟು ಗೆಂದುನತ್ತ ರಟ್ಟಿದ ಬಲೊಟು ಗೆಂದುನು! ಅಂಚ ಈಲಾ ಒಂತೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ತ್, ದೈರೊಡು ದುಂಬು ಬರೊಡಾಪುಂಡು.”

ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಈ ಪಾತೆರೊಲು ಜೀರ್ಣ ಆಯಿಜಿ. ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ಂಡ್!

“ದಾನೆ ಪಂಡ? ನನೊರ ಪಣ್ಣಿ. ಎನ್ನಾಚೆ, ಪಣ್ಣಿ. ಯೆನ ಎದುರುಗು ಉಂತುಂಡ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಗೇಲ? ಶಿವ! ಶಿವಾ? ಅಂದಪ್ಪ! ಅಂದ್!! ಸಾರಥೀ, ಈ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಣಯೆ. ಅಯಡ ನಿಜವಾಡ್ಲ ಸತ್ಯನುಡಿ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ಈ ತೆರಿದನ? ಇಂಬೈ ಸೇನಾಪತಿ! ಪಾಂಚಾಲಕುಲೊತ ದ್ರುಪದನ ಮಗೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಮೈತಿನೆ! ಓ ಆಯೆ ಯಾದವಕುಲೊತ ಸಾತ್ಯಕಿ. ನನೊರಿ ಶಿಖಂಡಿ! ಇತ್ತೆ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಬಯ್ತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಮಾನಾದಿಗದ ಬೀರೆರ್ ಮೊಕುಲೇ!” ಇಂಚ ಕುಸೆಲ್ದ ದಾಟಿಡ್ ಕೇಂಡೆರ್. ಪಂಡೆರ್. ತೆಲೆರ್!

ಸಮರ ಸುರು ಆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಕಡೆತಕುಲು ಬುಡುಬುಡು ಬೂರೊಂಡೆರ್. ದ್ರೋಣೆರೆನ ಚಾತುರೈನ್ ಪಣ್ಣಿನಿ ದಾದ? ಮಹಾರಥೆರ್ ಮಗ್ಗೆಯ್! ಪಾಂಚಾಲ ಸೇನೆ ಒಂಚೆಡೇ ಐನ್ ಸಾರ ಆನೆಲ್, ರಡ್ಡ್ ಸಾರ ಕುದುರೆಲ್. ಎಡ್ಡ ಸಾರ ರಥೊಕುಲು, ಒಂಜಿ ಲಕ್ಷ ಸೇನೆ ದೊಂಸ ಆಂಡ್! ಜತೆಟ್ ಸಾರಗಟ್ಟಿಡ್ ರಾಜೆರ್ ಬಲಿ ಆಯೆರ್!

ಆಂಡಲಾ ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಅಂಡ್ಯುಜಿ. ನಿಸರ್ಗ್ ಕಬಿಯುನ ಮಯಿಂದ್ಲೆಕ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಒಂಜಿ ಸರ್ತಿ

ಮುಸ್ಕುದು ಬುಡಿನೆಟ್, ದ್ರೋಣೆರ್ ತೋಜಂದೆ ಪೋಯೆರ್! ಆಂಡ ಒಂಜೇ ಚಣ! ಕುಡ ತೋಜಿ ಬತ್ತಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ರಣ ಮಾರ್ತಾಂಡನೇ ಆದ್ ಶತುಸೇನೆನ್ ಬಲಿ ದೆತೊಂಡೆರ್. ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದ ರಾಜೆರ್ ದೈರೊಡು ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆರ್. ದ್ರೋಣೆರೆನ ಎದುರುಡು ಅಕ್ಷೆಗ್ ಸತುಸಗ್ತಿ ಯಾರಂದೆ ಸೋತು ಸಿಕ್ಕಿಯೆರ್... ಈ ಮಹಾರಥಿಕೆರ್ಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಅಪಮಾನ ಈತ್ನೇಟ ಆತಿನೇ ಇಜ್ಜಿ!

ಭೀಮನಕ್ಷೆಗ್ ರಣರಂಗೊದ ಸುದ್ದಿ ಪೋಂಡು. ಅಪಗನೇ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಅಕಲೆನ್ ತೂದು, ಸಯ್ಯಂದೆ ಒರಿದಿನ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದಕ್ಷೆಗ್ ದೈರ ಬತ್ತಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ಲಾ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಸೇನೆನ್ ಸೈಯೆರೆ ಬುಡ್ಡು ಪಿರಾವುಡ್ಡು ತೂಪಿನವು ಸರಿಯಾ?” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದೇ ಅಕಲ್ ಕಾದಿಯೆರೆ ಸುರು ಕೊರಿಯೆರ್. ಅಕಲ್ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕತ್ತೆರಿಯೆರ್! ತನನ್ ಪತ್ತುನಾಕ್ಷೆ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ ರಣಕಣೊಟು ದ್ರೋಣೆರ್ ಉರಿಬೀರ ಮೆರೆಯೆರ್. ಅವ್ವೇ ಒಸಯೊಡು, ತನ್ನಕ್ಷೆಡ ಪಂಡೆರ್.

“ಕೌರವನ್ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣೆ. ಅಯನ ಪರವಾದ್ ನಡಪಾವುನ ಯೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಹೊಡ್ತೊನು ಆಯೆ ಬತ್ತದ್ ತೂವಡ್! ಆ ಬಾಯಿಬಡ್ಕರಾಯಿನ ಕರ್ಣ ದುಶ್ಯಾಸನೆರ್ಲಾ ಬತ್ತದ್ ತೂವಡ್. ನಮ ಕಡೆತ ಶಸ್ತ್ರವೀರೆರ್ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪೊರುಂಬುದು ಸತ್ಯೊನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ತೊನಡ್. ಯೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ತೂದು ತೆರಿಯೊನಡ್!”

ನಿಜೊವಾದ್ಲಾ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಮೀರುನಕುಲಿಜ್ಜಾಂಡ್. ಯೇರುನ ನಿಸರ್ದಂಚ ಆರ್ ಚಣೊಡ್ಲಾ ಚಣೊಕು ಸಗ್ಗಿಡ್ ಮೆರೆಯೆರ್! ಆರೆನ ವಿಕ್ರಮೊದ ಮೆರೆಪಾಟೊಡು ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ಲಾ ಸೋತುದು, ಅಪಮಾನೊಡು ಸೈತಲೆಕ ಆಯೆರ್! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕಾಳಗೊನು ಈತ್ನೇಟ ಯೇರ್ಲ ತೂದುಪ್ಪಯೆರ್! ನರರೂಪೊದ ಪರಬ್ರಹ್ಮೆಯಾದುಪ್ಪುನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ರಥೊನು ಪಿರ ತಿರ್ರಾವೊಂದು, ಪಣ್ಣೆ.

“ಭೀಮಾ, ಅರ್ಜುನಾ.. ಉಂತಾಲೆ. ದ್ರೋಣನ್ ಕೆರೈರೆ ನಿಕ್ಷೆಡ್ಲಾ ಆವಂದ್. ಆರ್ ಇನಿತ ದಿನ ಪಿರ್ಸೆರೈನ ರುದೈರೆ! ಗೊತ್ತಾಂಡಾ?”

ಅಪಗನೇ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮನ ಸೇನೆ ಬೀರೊದ ಒಸಯೊಡು ದ್ರೋಣೆರೆನ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರುಂಡು. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ಮೆ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಬಾನೊನು ದಿಂಜಾದ್ ದೀಯೆ! ದ್ರೋಣೆರ್ಗ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ತೆಲಿಕೆ.

“ಪಾಪ! ಈ ಜೋಕುಲು ಬಾಲೆಲ್ ಕತ್ತಿದ ಮುನೆಟ್ ತಿಗತ್ನೆಯಿತ ರುಚಿ ತೂವಡ್.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಕದನ ಕಾದೊಂದು ಮೆಂಚಿಯೆರ್. ಈ ಸರ್ತಿ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆನ್ ತನ ಸೇನೆದುಲಾಯಿ ಬರ್ದಿಲೆಕ ಮಲ್ತ್ದ ಅಲ್ಪನೇ ದೊಂಸ ಮಲ್ತೆರ್. ತೆಡಿಲ್ ಹಾಕಿಲೆಕಾಯಿನ ಪಾಂಡವ ದಂಡ್ ಪುರೆಲ್ದ ಬೂರ್ಂಡ್. ಕದನ ಮುಕೊಟಿತ್ತಿನಕುಲು ಪಿರ ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣನ ಜತೆಟ್ ಎದುರು ಬತ್ತಿನೆಟ್ ಆವೆರೆಗಿತ್ತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ನಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ.. ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಕಬಟ ಇಜ್ಜಂದೆ ಕಾದ್ಂಡ ನಿನ್ನಾಕುಲು ಗೆಂದುನಾಕುಲೆ. ಉಪ್ಪಡ್, ಯುದ್ಧೊದ ನಡೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಆನಂದ ಆಂಡ್. ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಸಿಂಗಾರಸಿರಿಟ್ ಕೌರವನ್ ಕಡಕಣ್ಣೆಡ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಲ್.

ಉಂದೆತ ಮಾತ ಗೋಚರ ದೀವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಧರ್ಮಜಾ, ಇನಿತ ದಿನೊಟು ಆ ಭೂತನಾಥ ರುದ್ರಗ್ಲಾ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಗೆಂದೈರೆಗಾಪುಜಿ. ನಮ ಸೇನೆ ಪಿರ ಜಾರೊಂದುಂಡು. ಇತ್ತೆ ನಮ ಗೆಂದುನ ಬಗೆ ಯೆಂಚಿನ?”

ಧರ್ಮರಾಯ್ ದಾದ ತೆರಿವು? ಆಯೆ ಗೆಂದುನ ಬಗೆ ನಾಡುನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಕೃಷ್ಣಗೇ ಕೊರ್ಪೆ! ಕೃಷ್ಣ ಒಂಜಿ ಬಗೆ ನಾಡೊಂದು, ಅಯಡ ಪಣ್ಣೆ.

“ಒಂಜೇ ಒಂಜಿ ಬಗೆ ಯೆಂಕ್ ತೋಚೊಂದುಂಡು. ಈ ಒಂಜಿ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತಡ ಮಾತ್ರ ನಮ ಗೆಂದೊಲಿ.”

“ಯೆಂಚಿನವು?”

“ಈ ಒಂಜಿ ಸುಳ್ಳು ಪಣೊಡಾಪುಂಡು.”

ಅರ್ಜುನೆ ನಡುಟು ಬಾಯಿ ಪಾಡುವೆ: “ದಾದಂದ್ ಸುಳ್ಳು ಪಣೊಡು?”

“ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ರಣಬೂಮಿಡ್ ಸೈತೆ ಪಣ್ಣೆ ದ್ರೋಣೆರೆಡ ಪಣೊಡು. ಅಳ್ಕೆ ಇಜ್ಜಂದೆ ಸೊಸ್ತವಾದ್ ಒರಾನೆ ಪಣ್ಣೆ ಬುಡೊಡು.”

ಈ ಯೋಜನೆನ್ ಕೇಣೈರಾವಂದೆ ಅರ್ಜುನೆ ಕೆಬಿ ಮುಚ್ಚೊನುವೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕುಡ ಕುಡ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒತ್ತೊನುವೆ! ಭೀಮಡ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಆಯೆ ಒಪ್ಪೊಂದು ಪಿದಾಡಿಯೆನೆ. ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ ಬೂರ್ಪು ಪುಣೆವೊಂದು, ಒರಾನೆ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಅರೆದೊಂದು ಪಣ್ಣೆ.

“ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊಡು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಸೈತ್ ಪೋದಾಂಡ್!”

ದ್ರೋಣೆರ್ ಕೆಬಿಕ್ ಈ ಭೀಮನುಡಿ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಕೆಬಿನ್ ಸುಡ್ವಿಲೆಕದ ಸುದ್ದಿ! “ಉಂದು ಯೆಂಚಿನವು? ಕುಮಾರನ್ ಕೆರಿನಿ ಯೇರ್? ಉಂದು ನಿಜನ?” ಪಣೊಂದು ಸೊರ ಬತ್ತಿ ಕಡೆಕ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನಾಯೆ ಭೀಮೆ. “ಈ ಭೀಮೆ ದುರಾತ್ಮೆ. ಸುಳ್ಳು ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಮಗೆ ಯೆಂಚಿತ್ತಿನಾಯೆ? ಶಿವನೊಟ್ಟುಗು ಸರಿಸಮ ಆದುಪ್ಪುನ ಬಿರ್ದದ ಬೀರೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಸೈತೆ ಪಣ್ಣಿನ ಪಾತೆರೊನೆ ಸುಳ್ಳು.” ಇಂಚ ಎಣೊಡು, ದಾದಲಾ ಆವಂದಿಲೆಕ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಯುದ್ಧೊಗೇ ದುಂಬಾಪೆರ್. ಭೀಮನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಆಯಗ್ಲಾ ಬಾಣೊಡು ಬೇನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಅಪಗ ಭೀಮನ ಬದಲ್ಗ್ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಎದುರುಗು ಬತ್ತದುಂತುವೆ. ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಪಿಸ್‌ರ್ ಯೆರ್ಕದೇ ಪೋಂಡು!

“ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ಯೇತ್ ಸರ್ತಿ ಬರ್ಪ್ಪೆ. ಯೇತ್ ಸರ್ತಿ ಬಲ್ತ್ ಪೋಪ? ನಿನ್ನಂಚಿನ ಭಂಡಡಪ್ಪ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಜಿ. ದೂರ ಉಂತುಲ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ನಾಡೊಂದು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್. ಅಪಗನೇ ಕೌರವನ ಸೇನೆಲಾ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಿತ್ತ ಬೂರ್ಪ್ಪೆ, “ತಿಕ್ಕಿಯೆ ಪಗೆ” ಪಂಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಂಡ್! ಆಂಡ ಪಾಂಡವಸೇನೆಲ ತುರುಡು ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ತಡೆತ್‌ದ್, ಸಾರಥಿನ್ ಪತ್‌ದ್, ಕುದುರೆಲೆಗ್ ಹಾಕ್‌ದ್, ರಥೊನು ಉಂತಾದ್, ಧ್ವಜದಂಡೊನು ಮುಯ್ತಂಡ್! ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಲಾ “ದ್ರೋಣೆ ತಿಕ್ಕಿದ್ ಬೂರಿಯೆ” ಪಂಡ್ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಎದುರುಗೇ ಬತ್ತೆ. ಅಪಗನೇ ಕರ್ಣೆ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯನಕುಲು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗ್ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡಿಯೆರ್.

ಆಂಡ ದ್ರೋಣೆರ್ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಪತ್ಯೆರೆ ತಿಕ್ಕಿಜೆರ್.. ಆರ್ ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗೊಡ್ತದ್, ಪಾಂಚಾಲ, ಯಾದವ, ದಂಡ್‌ದ ದಳವಾಯಿಲೆನ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಮಡುಟು ಮುರ್ಕಾವೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಒರಿಯೇ ಒರಿ ಸೂರ್ಯ ಕತ್ತಲೆನ್ ಗೆಂದುಲೆಕ ಒರಿ ಒಬ್ಬಂಟಿ ದ್ರೋಣೆರ್ ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ದರ್ತ್ ಪಾಡ್ಯೆರ್! ಅರ್ಜುನಗ್ ಗಾಯ ಆಂಡ್. ಭೀಮೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನಕುಲು ಪೆಟ್ಪೆಡ್ ಹದ ಆಯೆರ್! ಪಾಂಡವೆರ್ ಜೋಕುಲು ಪೋಡಿದ್ ಕಲ್ಪಿಯೆರ್!

ಬಾಕಿದಕನ್ನ ಪರಿಪಾಡ್ನ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಸೇನೆಲ್ ಸೈತಿಲೆಕ್ಕೋಗೇ! ಸೇನೆಗ್ ಸೇನೆನೇ ಬಲಿಬೂರಿಲೆಕದ ನೋಟೋಲು! ಐನ್ನೂದು ಮಹಾರಥೆರ್ ಒರಾನೆ ಆ ಲೋಕೋಗೇ ಸಂದಿಯೆರ್! ಮಿತ್ತ ಲೋಕೋಡು ಜಾಗೆ ಯಾರಂದಿನ ಅನಪತ್ತಡ್ ಯಮದೂತೆರೆಗ್ ಬಂಗ ಆಂಡ್. ಮೃತ್ಯು ದೇವತೆ ಡರ್ರ ಆರೆ ದೆತ್ತೋಲು!

ಸಂಜಯೆ ದುಂಬರಿಯೊಂದು, “ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ಅಪಗನೇ ಒಂಜಿ ಇಚಿತ್ತೊದ ಗಟನೆ ನಡತ್ತಂಡ್. ಭಸ್ಮ ಪೂಜೊಂದಿನ ಅತ್ತಿ, ಭರದ್ವಾಜ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗೌತಮ, ಕಣ್ವ, ಕಶ್ಯಪ, ವಸಿಷ್ಠ, ಅಂಗೀರಸ, ಭಾರ್ಗವ, ವಾಲಖಿಲ್ಯ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಋಷಿಗಳು ಬಾನೊಡ್ಡು ಜತ್ತ್ ಬತ್ತೆರ್! ಋಷಿಕ್ಲೆನ್ ತೂಯಿನ ದ್ರೋಣೆರ್ ಯುದ್ಧ ಮದತ್ತ್ ದ್ ಗೌರವೊಡು ತರೆತಗ್ಗಾವೆರ್. ನಮನ ಪಣ್ಣೆರ್.

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಭರದ್ವಾಜೆರ್. “ದ್ರೋಣಾ, ಮಹಾಪಾತಕೊನು ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ? ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಜೂವಹಿಸೆದ ಕಜ್ಜೊಲು ದಾಯೆಗ್? ಕ್ಷತಿಯೆರಾದ್ ಜನ್ನಿನಕುಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಾತ್ ಕಟುಮನಸ್‌ದಕುಲು ಆವಯೆರ್! ಯುದ್ಧೋಡು ಸೋತುಂಡ ದಾನೆ ? ಕೌರವೆ ಸೋತುಂಡ ನಿನ ಗುರುಪದವಿಗ್ ಕಳಂಕ ಬರ್ಪುಂಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂದನ? ಬ್ರಹ್ಮೋಪಜೀವಿ ಆವೊಡಾಯಿನ ನಿಕ್ಕ್ ಇಂಚಿನ ಶಸ್ತ್ರೋಪಜೀವನ ದಾಯೆಗ್? ದ್ರೋಣಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಲೋಕೋಡು ವರ್ಣಧರ್ಮ ನಡತ್ತೊಂದು ಬಯ್ಯಂಡ್. ನಮ ವೈದಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿದಕುಲು. ವೈದಿಕೋಡು ದಿಂಜ ತೆರಿದಿನಕುಲು! ನಮ ನಡಪೊಡಾಯಿನ ಸಾದಿ ಉಂದುವೆ. ಸಾದಿ ತತ್ತಾದ್ ನಡತ್ಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗ್ ತಿರ್ಗ್ ಬೂರ್ದಿನ ಜನೊಕುಲಾಪ! ಅಪಗ ಬಾಕಿದಕುಲು ನಂಕ್ ಬಿರೆಲ್ ತೋಜಾದ್ ಕೆಡುನುಡಿ ಪಣ್ಣೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ನಂಕ್ ಹಿತವಾದುಪ್ಪುನ ಕರ್ಮ ಬುಡ್ಡು ಹಿಸೆದ ಸಾದಿನ್ ತರೊಂದು, ಅಪಕೀರ್ತಿ ಪಡೆತೊನುವು ಸರಿಯತ್ತೆ.

ದ್ರೋಣಾ, ವೈದಿಕೆರಾದ್ ನಮ ಶ್ರುತಿಪಠಣ, ತರ್ಪಣಕ್ರಿಯೆ, ಅತಿಥಿ ಪೂಜೆ, ಭೂತಯಜ್ಞ ಅಂಚನೆ ಅಗ್ನಿ ಆರಾಧನೆ ಉಂದು ಐನೆನ್ ಮಾತ್ರ ಮಲ್ತೊಡು. ಯುದ್ಧ ಉಂದೆಟ್ ಬರ್ಪುಜಿ. ವೇದ, ವೇದಾಂತ ಸ್ಮೃತಿಲೆಡ್ ವ್ಯವಹರಿಸುನ ಪಂಡಿತ ಮಾರ್ಗೊನು ಬುಡ್ಡು ಮೂರ್ಕೆರೆನ ಸಾದಿಡ್ ನಡತಿನೆಟ್ ದಾದ ಎಡ್ಡೆ ಉಂಡು? ಮಗಾ, ಈತ್ನೇಟ ಈ ವೈದಿಕ ಮಾರ್ಗೊನು ಮೀರ್ಡ್ ನಡತ್ದ. ಇತ್ತೆ ಅವ್ವೆನ್ ಪಾತೆರ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನೀರ್ ಜತ್ತ್ ಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕ ಸಂಕ ಕಟ್ಟುನ ಯೋಜನೆಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ನನದುಂಬುಗು ಈ ಮಲ್ತೊಡಾಯಿನಿ ಈತೇ! ಸುರೂಟು, ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡೇ ಪಣ್ಣೆನ ನಿನ ಕೆಟ್ಟ ಹಟೊನು ಬುಡ್ಡು ಶಸ್ತ್ರಾಂಗ ಮಲ್ಪುಲ. ಸಮಾಧಿಯೋಗೊಡು ಕುಲ್ಲುದು, ನಿಜನಿಲೆನ್ ಸೇರೊನೊಡು. ಅಂಗ್‌ಆಸೆಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ವಿರಾಗಿ ಆವೊಡು!

ಮಗಾ, ಈ ಶರೀರೊದ ವಿಷಯೊನು ತೆರಿಲ. ಉಂದು ಭೂತೇಂದ್ರಿಯೊದ ನಿಲೆ! ಸುರಲೋಕ, ನರಲೋಕ, ತಿರ್ಯಲೋಕೋಡು ಮಾತೆರ್ಲ ಕರ್ಮಫಲೊಕು ಸರಿಯಾದ್ ಸುತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಈ ಶರೀರ ಬೊಕ್ಕ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯೊಲು ತಾನ್ ಅತ್ತಂಡ್ ತೆರಿಯೊಂಡ, ಆಸೆನ್ ಮೀರ್ದಿನ ಜ್ಞಾನರೂಪೊನೇ ಈ ಆದುಪ್ಪುವ! ಯೋಗ ಬೊಕ್ಕ ಗೇನೊಡು ಈ ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ.”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಅಂತಃಕರಣ ನಯ್ನೆ ಆಂಡ್! ರೋಮ ನಿಮಿರ್‌ಂಡ್! ಆನಂದೊದ ಕಣನೀರ್‌ಡ್ ನನೆಯೆರ್. ಒಂತೆ ಪೊರು ಕಣ್ಣೊಮುಚಿದ್ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಟಿತ್ತೆರ್. ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಂಡಿನವು ನಿಜ ಪಣ್ಣೆ ಒಪ್ಪಿಯೆರ್. ಅಮ್ಮೆರೆನ ಅಂಚನೇ ಮಾತ ಋಷಿನಕ್ಲೆನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ ದ್,

“ನಿಕ್ಲೆನ ಪಾದದರ್ಶನೊಡು ಯಾನ್ ಧನ್ಯೆ ಆಯೆ. ನನ ನಿಕುಲು ಪೋಲೆ” ಪಂಡಿಗಿನ ಅಕುಲು ಪೋಯೆರ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲೆನ್ ಕಣ್ಣೆ ಬುಳಾದ್ ತೂಯೆರ್.

ಆಂಡ, ಋಷಿಗಳು ಪಣ್ಣಿನ ನುಡಿ ಅಕಲ್ ಪಿರಾವುಡೇ ಪೋಯಿಲೆಕ, ದ್ರೋಣೆರ್ ಯುದ್ಧ ತುಡಿತೊದ ದ್ರೋಣೆರೇ ಆಯೆರ್! ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನೊದ ಪ್ರಭೆ ಮಾಜಿದ್ ಮದತ್ ಪೋಂಡು! ಲೌಕಿಕದ ಅಂಗಲಾಪುಲು ಧುನಿತ್‌ಂಡ್! ಮಗನ ಮೋಹ ಒರಿಂಡ್. ಮಗಕ್ ಮರಣ ಬತ್ತಿನೆನ್ ಭೀಮೆ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಅಯನ ಪಾತೆರೊನು ನಂಬುಲೆಕ ಇಚ್ಚೆ. ಅಂಚಾದ್ ಈ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯಡನೇ ಕೇಣ್ಡೆ ನಿಜ ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಆಯನ್ ತೂದು,

“ಅಯ್ಯಾ ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ನಿಜ ಪಣ್ಣ. ಯೆನ ಮಗೆ ಸೈತ್‌ದೆನ? ಭೀಮೆ ಪಂಡಿನ ಪಾತೆರ ಸತ್ಯೊನ? ಈ ಕಲುಕಬಟ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಸತ್ಯನುಡಿತಾಯೆ! ಐಡ್ವಾವರೊನೇ ನಿನನ್ ಕೇಣ್ಣೆರೆ ಬಯ್ಪೆ. ಪಣ್ಣ” ಇಂಚಾಂದ್ ಕೇಣುವೆರ್.

ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಪೋಡ್ಯಡ. ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆದ ನಡುಟಿತ್ತಿನ ‘ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ’ ಪಣ್ಣೆ ಪುದರ್ಡ ಆನೆ ಸೈತ್ ಪೋತಿನಿ ನಿಜ” ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ದುಂಬುಪಿರ ತೂವಂದೆನೆ, “ಅಂದ್ ಗುರುವಯೆರೇ, ಸೈತಿನಿ ನಿಜ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ.. ಪಣ್ಣಿನ ಆನೆ” ಇಂಚಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯನ ಸುರುತ ನುಡಿ ಮಾತ್ರ ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಸರಿಟ್ ಕೇಣ್‌ಂಡ್. ಆನೆ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಂಡಿನೆಟಾತ್ರ ಅವು ಕೇಣಂದೆ, ಆರ್ ತನ ಮಗೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಸೈತಿನಿ ನಿಜ ಪಣ್ಣೆ ನಂಬಿಯೆರ್! ಅರೆನ ಕೈಟಿತ್ತಿನ ಬಿಲ್ಲ ಬಾಣೊಲು ಜಾರ್ಡ್ ಬೂರುಂಡು. ಸಂಕಡೊಡು ಮತಿ ತಿರಿಲೆಕಾಂಡ್. ಆಂಡ ಕ್ರೋಧೊಲ ಗಮಲೆಂಡ್! ಕುಡ ಯುದ್ಧೋಗೇ ಉಂತಿಯೆರ್! ಬಲೆಟ್ ತತ್ತ್‌ದ್ ಕಣಿಕ್ ಬೂರ್ಲಿಲೆಕದ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಘೋರ ಯುದ್ಧೋಗೇ ದುಂಬಾಯಿನ ದ್ರೋಣೆರ್, ಭೀಮನ್, ಅರ್ಜುನನ್, ಧರ್ಮರಾಯನ ಸುತ್ತೊಡಿತ್ತಿನ ಬೀರೆರೆನ ಸಗ್ಗಿನ್ ತನ ಬಾಣೊದ ಬಿರ್ದೊಲಿಡ್ ಬಚ್ಚಾದ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಮೊಕ್ಷೆನ್ ಮಾತ ದರ್ತ್ ಮಗ್ಗೆರ್!

ತನ ಕಯ್ಲೆಡೇ ಇತ್ತಿನ ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ತೂದು, ಭೀಮೆ ಇಂಚ ಪಂಡೆನೆ.

“ಲೋಕೊಡು ಮಾತೆರಾ ಜೋಕ್ಷೆನ ಏಳ್ಗೆಗಾದ್ ದಾದಮಾತ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಜೋಕ್ಷೆಗಾದ್ ಸಂಪೊತ್ತು ಕೂಡಾವೆರ್. ಇರೆನ ಮಗೆ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯಿ ಬೊಕ್ಕೊಲ ಈರ್ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಇರೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಒಸಯೊನೇ ಪಿರಿಯುಜೊಡೊ? ಮಗನ ಮರಣೊಲ ಮನಸ್‌ಗ್ ನಾಟುಜೊಡೊ?”

ದ್ರೋಣೆರೆಗ್ ಭೀಮನ ನುಡಿ ನಾಟ್‌ಂಡ್. ಮಗನ ಸಾವುದ ದುಕ್ಕ ಉಡಲ್ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್. ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್! ಕೈಯಿಟಿತ್ತಿ ಬಾಣೊಲು ಬೂರ್ಪು ಕೈ ಕಾಲಿ. “ನನ ಈ ಉಡಲ್ ದಾಯೆಗ್?ಯಾವು” ಇಂಚಾಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡೆರ್. ದುಕ್ಕೊದ ದನಿಟೆ ಕೌರವ ಕರ್ಣನಕಲ್ಡ “ಮಗನ ಮರಣೊಡ್ವಾವರ ಯಾನ್ ಶಸ್ತ್ರತ್ಯಾಗ ಮೆಲ್ಲೊಂದುಲ್ಲೆ” ಪಂಡೆರ್.

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ತನ ರಥೊಟೆ ಪದ್ಮಾಸನ ಪಾಡ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಇಂದ್ರಿಯೊದ ಚಟುವಟಿಕೆಲೆನ್ ನಿಗ್ರಹ ಮೆಲ್ಲೊಂದು ದೇಹೊಡು ಮೂಲಾಧಾರ ಮಾರುತನ್ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮೆಲ್ಲೊನುವೆರ್. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರೆರ್ ಒಂಚಾಪಿಲೆಕ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಶುದ್ಧ ನಾಡಿಲೆಡ್ ವಾಯು ಬಂಧನ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಬಿಂದುನಾದಕಲಾತೀತ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಸಂದ್‌ದ್ ಬುಡಿಯೆರ್.

ಮೂಂಕುದ ಮಿಶ್ತ್ ದಿಸ್ಪಿ ದೀವೊಂದು ಉಸುಲು ಕಟೊಂಡೆರ್. ಸುಧಾಮೃತೊನು ಚಬಿತೆರ್. ಸುಷುಮ್ಮಾ ನಾಡೆರ್ ಸೇರ್ದಿನ ಪವನ ಸಮಾಧಿವಿಳಾಸೊಡು ಶಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಟತ್ತೆರ್. 'ಅಹಂ' ಇಜ್ಜಂದಿನ, ನಿತ್ಯ, ಅನನ್ಯ, ಅಮಲ, ಜ್ಞಾನರೂಪು ತಾನ್ ಪಣ್ಣಿನ ಸತ್ಯೊನು ತೆರಿಯೊಂಡೆರ್.

ಅಪಗ ಒಂಜಿ ಅದ್ಭುತೊನೆ ನಡಪುಂಡು. ಅರೆನ ನಡನೆತ್ತಿನ್ ಉಡೆತೊಂದು ಒಂಜಿ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆ ಸೂರ್ಯಮಂಡಲೊಗು ರಟ್ಟೆಂಡ್. ಆ ರಶ್ಮಿಡ್ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಲೆಗ್ ರಂಜನೆ ಆಂಡ್! ಆಂಡ ಆ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭೆನ್ ತೂಯಿನಕುಲು ಯೇರ್‌ಂದ್ ಪಂಡ ಮುನಿಕುಲು, ಅರ್ಜುನೆ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ! ಬಾಕಿದಕ್ಕೆಗ್ ಅವು ತೋಜಿದಿನೇ ಇಜ್ಜಿ!

ದೊರೆ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೇಣ್ಣ. ಅಡೆಗ್ ನಿನ ಮಗನ ಅಬ್ಬರ ಉಂತುದು ಪೋಂಡು. ಆಚಾರ್ಯರೆನ ಮರಣ ಆಂಡ್! ದೊರೇ, ನಂಕ್ ಆಪ್ತೆರ್ ನನ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್? ಯುದ್ಧೊಗು ನನ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್ ಪಣ್? ಪ್ರಭೂ, ಉಪ್ಪೆರೆಗ್ ನನೊಲ ಉಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಯೇರೆಡ್ಲೆಲಾ ದಾದಲಾ ಮಲ್ಲೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ದೈವೊನೇ ಮೆಚ್ಚೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಆಪಿನಿ ಇಂಚೆನೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭೂ, ಇಂಚಿತ್ತಿ ಯೋಗಸ್ಥಿತಿಚೇ ದ್ರೋಣೆರ್ ದೇಹೊನ್ ಬುಡ್ಡುಕೊರಿಯೆರ್. ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಕೌರವನ ವಿಧಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಅಪಜಯೊತ ಉಗ್ರಾಣೊನೇ ಆದ್ ಪೊಂಡತ್ತಾ? ನಮ ಕಸ್ತೊಲು ಈತೇ ಅತ್ತೆ. ನನೊಲಾ ಉಂಡು, ಕೇಣ್ಣ. ದ್ರೋಣೆರೆನ ಈ ಸುದ್ದಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೊನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರುಂಡು. ಆಯೆ ಖಡ್ಗೊನು ಬೀಜಾವೊಂದು, ದ್ರೋಣೆರೆ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತೆದ್, ತಪಸ್ಸಗ್ ಕುಲ್ಲುದಿನಂಚ ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಿತಿಟತ್ತಿನರೆನ ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತೆದ್ ಬಗ್ಗಾದ್, ಕಂಟೆಲ್ ಕಡ್ಡಾದ್, ಪರೈಗ್ ಎಡ್ಡುವೆ! ಬೆರಿಮುಳ್ಳು ಮುಯ್ಪುವೆ! ಪುಣೊನು ಇಸ್ಸೆ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ರಥೊಟು ಬಿರುವೆ! ಕೋಪೊದ ಒಸೆಯೊಡು ಕುಂಬರುನಯನ್ ಸಾರಥಿ ತೂಪೆ. ಅಯಗ್ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಯಿಜಿ.

“ಛಿ! ಪಾಪಿ! ಯೋಗನಿದ್ರೆಡಿತ್ತಿನರೆನ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡ್ಡ್ ಈಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಬನ? ಛೀ! ಯೇರಲ್ಲಾ ಇಂಚ ಮಲ್ಪುಜೆರ್! ಈ ಮಾರಾಜ ಕುಮಾರೆ ಅತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಸೈತ್‌ದಿನ ಸುದ್ದಿ ನಿಜ ಆಂಡ ಈ ಬದ್ಕುವ. ಒಂಜೇಳ್ಳೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಬದ್‌ಕದ್ ಒರಿದಿತ್ತಂಡ ನಿನ ವಂಶೊನೇ ನಾಶ ಮಲ್ಪುವೆ. ನಿನ ರುಂಡೊಡು ಚೆಂಡ್ ಗೊಬ್ಬುವೆ! ತೆರಿಯೊಣ್ಣ...”

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗ್ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿಜಿ. ಸಾರಥಿನ ಬಾಯಿಗ್ ಬಿಗ್ತಾದ್ ಒಂಜಿ ದೀಯೆ! ಆತೇ ಅತ್ತೆ. ದ್ರೋಣೆರೆನ ಸೇವೆದಕಲೆನ್, ಆಪ್ತೆರೆನ್, ಚಾಮರಭ್ರತಧಾರಿಲೆನ್ ಮಾತ ಸವುರು ಪಾಡಿಯೆ. ಮಂದ ಮತಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಈ ದುಷ್ಟ ನಡಕೆನ್ ತೂದು ಮಾತೆರಲ್ಲಾ “ಛೀ! ಇಂಬ್ಯನ್ ಸುಡೊಡೆ” ಪಣೊಂಡೆರ್!

ಪೆಟ್ಟ್ ತಿಂದಿನ ಸಾರಥಿ, ದ್ರೋಣೆರೆನ ಪುಣತ ಚೂರುಲೆನ್ ನಾಡ್ ನಾಡ್‌ದ್ ಗೋಡಿಯೆ. ರಥೊತ ಧ್ವಜ ದಂಡೊನ್ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ತಿಯೆ. ಕಡ್ಯಾಣ ಪತೊಂದು ಕುದುರೆಲೆನ್ ರಥೊಕು ಕಟ್‌ದ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಉಪ್ಪುನ ಜಾಗೊನು ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ತೂಪೆ. ಯೆಂಚಿನ ಸೋದ್ಯ! ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಸೇನೆ ತರೆಕಂತ ಪಾಡ್ಡೆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ಗೇಲ್‌ದ ಗೋಸಣೆಡುಂಡು. ಅಂಚಾಂಡ ಯೆರೆನ ಮರಣ ಆಂಡ್. ಅವ್ವು ಯೇರ್? ಸೇನಾಪತಿ ದ್ರೋಣೆರ್, ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್. ಉಂದು ದಾನೆ? ಅರೆನ ರಥ ಯೆನ್ನಡೆಗೇ ಬರೊಂದುಂಡತ್ತಾ? ಅಯ್ಯೋ! ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ದಾದಾಂಡಲ ಹಾನಿ ಆತ್‌ಂಡ? ಶಿವ! ಶಿವಾ”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನಂಚಿನೇ ಸಾರಥಿ, ರಥೊನು ಉಂತಾದ್, ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ತಚ್ಚಣನೆ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಪರಿವಾರೊದಕುಲು ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರೆಡ್ಯರ್. ಕಂಟಿಲ್ ಕಟ್‌ದಿನಂಚಿ ಸಾರಥಿ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಸ್ವಾಮೀ, ಇರೆನ ಅಮ್ಮೆರ್, ‘ಚಾಪವೇದ ಮುಕುಂದ’ ಬಯ್ಯೆರ್. ಈರೆನ್ ತೂಯೆರೆ ಪಂಡ್ಲೇ ಬತ್ತದುಲ್ಲೆರ್. ಆರೆನ್ ತರೊಂದು ಪಾತೆರಾಲೆ.”

ಮಗೆ ತೂಪೆ! ಚಂಪನ್ ಚೂರಾತಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ನು ಪುಣ! ದುಕ್ಕೊಡ ಉರೈಲ್‌ಡ್ ಒರಾನೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡಿಯೆ. ದಸಲ್ಲ ದೊರಿಂಡ್ ಕಣನೀರ್! ದಿಸ್ತಿ ಮಂದ ಆಂಡ್! ಅಮ್ಮೆರೆನ ಪೊಡಿ ಪುಣೊನು ತೂವೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಉಂದು ಮಾತ ಒಂತೆ ಪೊರು. ಬೊಕ್ಕ ಕಣ್ಣೆಲೆಡ್ ಉರಿ ಕೆಡಿ ಲಕ್ಕಂಡ್. ಅಯಗ್ ಯೇರಾ ತೋಜಿಚೆರ್. ಆಯನ ದುಕ್ಕೊಗು ಪಿರಿ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಕಡೆಕ್ ಆಯೆಸೊಡು ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲಿನಯಗ್ ನಿಲೊಟು ಪುರೆಯೊಂದುಪ್ಪುನ ಸಾರಥಿ ತೋಜುವೆ. ಆಯನ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿದ್ ದೆರ್ಪುವೆ. ಆಯಡನೇ ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ದಾನೆ ಮಾತ ನಡತ್ತಂಡ್ ಪಣ್ಣ್ ಕೇಣುವೆ. ಕೇಣೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಅಯನ ತಯಿರ್‌ತಾಳ್ಳೆ ಅಕಲ್ ಮಾತ ಮಾಜಿದ್ ಪೋದು, ದುಕ್ಕೊಡ ತಲೊಡ್ಡು ಕೋಪೊದ ಅಗ್ಗಿ ಅಡಿ ದೀಂಡ್! ರೌದ್ರ ಉಗ್ರ ಬಾಮೊಲು ದಿಂಜಿದ್ ಪೋಂಡು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಒರುವೇ ಬದಲಾಂಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ತೂಯಿನ ರಾಜೆರೈಕುಲು, ದೇವತೆಲು, “ಇಂಬೈ ಉಗ್ರ ರುದ್ರೆನ? ಲೋಕ ಸುಡ್ವಿನ ಮುಕ್ಕಣ್ಣೆನ?” ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕಣ್ಣೆಡ್ ಉರಿಕಾರೊಂದು, ಬಿಮ್ಮ ತುಚ್ಚೊಂದು, ತನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ವಿತ್ತಿನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರೊನು ದೆತ್ತದ್, ನಾರಾಯಣ ಮಂತ್ರೊನು ಮನಸ್ಸೆಡೆ ಜಪಿತೊಂಡೆ. ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಭೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ತೀರುನವತ್ತಾ! ಅಯಿತ ಪ್ರಭಾವೊಲ ಪ್ರಚಂಡನೆ!ಶಿವಶಿವಾ! ಪ್ರಳಯೊದ ಮುಗಲ್‌ನ್ ಉಡೆತೊಂದು ಬರ್ವಿನ ನಿಸರ್ವ ಕೋಟಿಕೋಟಿ ಕಿರಣದಂಚಿ, ಉಗ್ರ ನರಸಿಂಹೊನ ದಾಡೆದಂಚಿ, ಲೋಕೊಗೇ ಹಾಕುನ ಮೆಂಚಿದಂಚಿ ತೋಜಿಂಡ್. ಆ ಉರಿಜಾಲೆಡ್ ಕಡಲ್ವ ನೀರ್ ಕೊತಕೊತ ಕೊದಿಂಡ್! ಜಲಜೀವಿಲ್ ಬೆಯ್ತ ಪೋಯ. ಬೂಮಿ ಬೆಚ್ಚಿ ಏರ್‌ಂಡ್! ಪರ್ವತೊಲು ನಡ್ಗಿಯೆ! ಕಾಡಲ್ ಪೊತ್ತುದು ಪೋಯೆ! ದಿಗ್ಗಜೊಲೆನ ದಾಡಲ್ ಮುಜಿಂಡ್! ಆದಿಶೇಷೆ ಬಾರಿ ಬಂಗೊಡು ಬೂಮಿನ್ ತುಂಬೊನೊಡಾಂಡ್! ಪಾತಾಳೊಗುಲ ಉರಿ ಮುಟುಂಡು! ಗ್ರಹೊಕುಲೆನ ನಿಲೆ ತತ್ತಂಡ್! ಯುದ್ಧ ಕುದುರೆಲ್ ಧಗೆಟ್ ಮಿತ್ತ ತೂವೊಂದು ಬಾಯಿ ಅಂಗಾವೊಂದಿತ್ತ! ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲ ಕಂಗಾಲಾಂಡ್. ದೇವತೆಲ್‌ಲ ಉರಿ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ ಮುರೈ ಪಾಡ್ಯೆರ್!

ಈ ಕಸ್ತೊದ ನಡುಟುಲ ಕೌರವ ಸೇನೆ ಆನಂದೊಡಿತ್ತಂಡ್! ಪಾಂಡೆವೆರ್ ಪೋಡಿಡ್ ಪೋಯೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಕೋಪೊಗು ಕಾರಣ ಆಯಿನ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನೇ ಮಾತೆರ್ಲ ದೂರೊಂಡೆರ್. “ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ನಿನಡ್ಡ್ ಗುರುಹತ್ಯೆದ ಮಹಾಪಾತಕ ನಡತ್‌ಂಡತ್ತ? ಇತ್ತೆ ತೂಲ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಭಾವೊನು ತಡೆತೊನುನೆಂಚಿ? ತೂಲ, ಬರೊಂದುಂಡು. ಈಯೇ ಅವ್ವೆನ್ ನಾಶಮಲ್ಪೊಡು” ಪಂಡೆರ್. ಆಯೆ ತನನೇ ಇಂಚಿ ಸಮರ್ಥನೆ ಮಲ್ಪೊಂಡೆ.

“ಅತ್ತ, ದ್ರೋಣೆರ್ ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಗುರು? ಆಯೆ ಒರಿ ನೀಚಿ ಬೆರಣೆ! ಶಸ್ತ್ರ ಬರವುನು ಮಾರ್ಡ್ ಬದ್ಲೊಂದುಪ್ಪುನಾಯೆ! ಆಯೆ ದಾನೆ ಋಷಿಯೆ? ಇಂಚಿತ್ತಿ ದ್ರೋಣನ್ ಯಾನ್ ಕೆರ್‌ಂಡ ಅವು ಪಾತಕೊನ? ಇಂಬೈ ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರೆನ್ ಎಲ್ಯ ಪಿರಯೊಡೇ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತದಿತ್ತೆ. ಇಂಚಿನಯನ್ ಕೆರಿನೆಕ್ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೋಪ?”

ಸಾತ್ಯಕಿಗ್ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ತರ್ಕ ಸರಿ ತೋಜಿದಿಜಿ.

“ಛಿ! ದ್ರೋಣೇರೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಜರೆವ? ಆರ್ ತನ ಬಗ್ಗೆ ಯೇಪೊಲ ದಾಲ ಕೊಚ್ಚೊಂದುಜೆರ್! ಆರ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ. ನಂಕ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಗುರು. ಅಂಚಿತ್ತಿ ಮಹಿಮಾವಂತೆರೆನ್ ಸಸಾರೊಡು ಪಾತೆರುವ ಅತ್ತ? ಅವು ಸರಿಯತ್ತ. ಆರ್ ನಿಕ್ಕಲಾ ಗುರುವೆ! ಈ ಇಂಚ ಪಂಡಿನೆಟ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಬೇಜಾರಾತ್‌ಂಡ್. ಛಿ! ಶಿವಶಿವಾ! ಯೆಂಕುಲು ಯೇರಾ ಗುರುನಿಂದೆನ್ ಕೇಣೈರೆ ಬಯಕುಜ”

ಸಾತ್ಯಕಿ ರಡ್ಡ್ ಕೆಬಿನ್ನಾ ಮುಚ್ಚೊಣುವೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಗ್ ಉಂದೆನ್ ತೂದು ತಡೆಯಿಜಿ. “ಅಂದ್. ಯಾನ್ ಗುರುನು ಕೊಲೆ ಮಲ್ತಿನ ಪಾತಕಿ! ಆಹಾ! ಈ ಸಾತ್ಯಕಿ ಗುರುಸೇವೆನೇ ಮಲ್ಪುನಾಯೆ! ಸಾತ್ಯಕೀ, ಈ ವಿಷಯೊಡು ಪಾತೆರೆರೆ ನಿನ್ ಲೆತ್ತಿನಾಕುಲು ಯೇರ್ ಪಣ್?”

ಸಾತ್ಯಕಿಗ್ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರ್‌ಂಡ್.

“ಏಯ್! ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ! ನಾಲಾಯಿನ್ ಮಿತಿಟ್ ದೀವೊಣ್ಣ. ನಿನ್ ದುರ್ಬುದ್ಧಿನ್ ಎನಡ ತೋಜ್ಪಾವಡ. ಈಯೇ ಮಹಾಪಾಪಿ! ನಿನ್ ಇಂಚನೇ ಬುಡ್ಡುಜ್ಜಿ. ನಿನ್ ತೊರುದು, ಈ ಪುಟ್ಟುದಿನೇ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಮಲ್ತ್ ಬುಡ್ಡೆ” ಪಣೊಂದು, ಖಡ್ಗ ಪತ್ತಾದಂತುವೆ. ಪಾಂಡವರೆ ಸೇನೆಡ್ ಗಲಾಟೆ ಸುರುವಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿದ ಲಡಾಯಿ ಇಸ್ಸ ಆಪುಜಿ. ಆಯೆ ಗಟ್ಟಿ ಸೊರೊಟು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯೇರವುಲು? ಪತ್ತಲೆ. ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ದುಂಬು ಪೋವೆರೆ ಬುಡಡೆ. ಛಿ! ನಮನಮನೇ ಕಂಚೊಂಬಿನವು ಸಮನ? ಕೌರವನ ಪಡತಂಚ ನಮಲ ನಮನಮನೇ ದುಸ್ಸ ಚೇಷ್ಟೆಗ್ ಸುರುಮಲ್ತಂಡ ಯೆಂಚ? ಉಂತಾಲೆ!”

ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಭೀಮ ಪತ್ತದ್ ಉಂತಾಯೆ. ಆಯನ ಕೈಯಿಟ್ಟತ್ತಿನ ಖಡ್ಗೊನು ಒಯ್ತದ್ ದೆತೊಣುವೆ. ಈತೆಕ್ ಆಯೆ ಸಾತ್ಯಕಿನೊಟ್ಟುಗು ಸಮೋಟು ಉರಾಟ ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ್. ಆಂಡ ಲಡಾಯಿ ಉಂತುದಿಜಿ. ಇತ್ತೆ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಕತ್ತಿನ್ ದೆತ್ತದ್ ಎದುರು ಬತ್ತೆ. ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಉಂತಾವೊಂದಿನ ಭೀಮಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಭೀಮಾ... ಈ ಬಾಯಿಬಡ್ಕನ ಕೈಯಿಕ್ ಕತ್ತಿ ಕೊರ್ಪು ಯೆನ ಎದುರುಗು ಕಡಪುಡ್ಲ. ಏ ಸಾತ್ಯಕೀ, ನಿಕ್ ಕೃಷ್ಣೆ ನಿನ್ ಬಂಧು ಪಣ್ಣಿನನೇ ಅಂಸಾಣಿ! ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪೋಡೊಂದು, ಯಾನ್ ಮನೀಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವೆ ಪಣ್ಣಿನ ದೈರೊಡು ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬಗುಲ್ಪ ಅತ್ತ? ನಿನ್ ಆ ನಾಲಯಿನ್ ಕುತ್ತುಂಡನೇ ಎಡ್ಲೆ. ನನೊರಿಯಗ್ ಪಣ್ಣಿನ ಈ, ನಿನ್ ಅವಗುಣೊನು ಸುರುಟು ಸೋದನೆ ಮಲ್ಪೊನುಲ. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಭಂಡೆರೆನ್ ಯಾನ್ ಈ ಲೋಕೊಡೇ ತೂತಿಜಿ. ಕೋಡೆ ಈ ಯೆಂಚಿನ ಮಲ್ತದ ಪಣ್. ಶಸ್ತ್ರೊನು ದಕ್ಕದ್ ಬಜೀ ಕೈಯಿಟುಪ್ಪುನ ಭೂರಿಶ್ರವೆ ತಪಸ್ಸ ಮಲ್ಪೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಈ ಆಯನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ತ ಪಣ್. ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ಸುರುಕು ನಮ ನಮನೇ ಪರಿಕ್ಲೆ ಮಲ್ಪೊಂದು ಬೊಕ್ಕ ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಪಾತೆರೊಡು.”

ಸಾತ್ಯಕಿ ಗರ್ವೊಡು ಕೆಂಗುಡಲೆಕ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಮಿತ್ತ ಬೂರೈರೆ ಪೋಯೆ. ಆಂಡ ಭೀಮ ಬುಡೊಡತ್ತ? ಆಯನ್ ಉಂತಾಯೆ. ಆಂಡಲ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, “ಭೀಮಾ! ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಬುಡ್ಲ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಜ ಉಂಡು. ಈ ದುಸ್ಸನ ನೆತ್ತೆರ್‌ನ್ ಪರ್ದೆ ಬುಡ್ಲೆ. ಬಡಾಯಿ ಕೊಚ್ಚೊಂದುಪ್ಪುನ ಆಯೆ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಬರಡ್” ಇಂಚ ತುಚ್ಚುಲೆಕ ಪಾತೆರುವೆ.

ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಸಾತ್ಯಕಿನ್ ಈ ರೀತಿಡ್ ಜರೆಯನೆಕ್ ಯಾದವಸೇನೆ ಕತ್ತಿ ಪತೊಂದು ಕಾಳಗೊಗು ಉಂತಿಯೆರ್. ಅವ್ವೆನ್ ತೂಯಿನ ಪಾಂಚಾಲ ಸೇನೆಲಾ ಸಜ್ಜಾಂಡ್. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಈ ನೋಟೊನು ತೆಲಿತೊಂದೇ ತೂದು, “ಎಲಾ

ಪಾಪಿಲೇ, ಪೊಕ್ಕಡೆ ದಾಯೆಗ್ ಕಂಚೊನುವರ್? ಅಂಚೆಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ ಪಿದಾಡ್ಡೆಂಡ್. ನಿಕುಲು ಪೊಡಿ ಪೆಟ್ಟೆದ ಪಟ್ಟಾಂಗೊಡುಲ್ಲರ? ನಿಜವಾದ್ ಬಲಾಡಿಗೇ ರಾಂಡ ಅವ್ವೆನ್ ತಡೆಪುಲೆ. ಆ ಕಾಲಾಗ್ಗಿಡ ನಿಕಲ್ ಸತ್ವೊನು ತೋಜ್ವಾಲೆ” ಪಂಡ್ ಆ ಬಜೀ ಪಾತೆರೊದ ಗಜಬಜೊನು ಉಂತಾಯೆ.

ಆ ಕಡೆಡ್ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತೊದ ಅಬ್ಬರೊಡು ಜನಕುಲೆನ ಪಾಡ್ ತೂವೊಡು! ಉರಿಯೇ ಪರತೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ “ಪಗೆಸೇನೆನ್ ಆರ ದೆತೊನ್ಲ” ಪಣ್ಡ್ ಬುಡ್ಡಿನೇ ತಟ್, ಅಗ್ನಿಯೇ ಅರಂಚಿರೆ ಬತ್ತಿಲೆಕಾದ್, ಬೊಬ್ಬೆ ಬೂರುಂಡು! ಆಂಡ ಕೌರವಸೇನೆಗ್ ಇತ್ತೆ ಸಂತೋಸುದ ಗಳ್ಳೆ! ಪಾಂಡವಸೇನೆ, “ಹಾ! ಮುರಾಂತಕ ಕೃಷ್ಣ! ಹಾ! ಧರ್ಮರಾಯ ಪ್ರಭು! ಹಾ! ಭೀಮ! ಹಾ! ಅರ್ಜುನ! ಅಯ್ಯೋ ಮಗಾ, ಅಯ್ಯೋ ಅಮೆರೇ! ಓ ಯೆನ ಮೆಗ್ಯಾ.. ಹಾ! ಅಯ್ಯೋ! ಬೂಮಿ ಬಾಯಿ ಬುಡ್ಡುಂಡ ಆತು. ಕಡಲ್ ಕಯ್ತಲಾತ್ಂಡ ಆತು, ಯೆಂಚ ಈ ಅಸ್ತೊಡ್ ತಪ್ಪಾವೊಂಬಿನಿ? ಅಯ್ಯೋ...!” ಇಂಚ ದುಕ್ಕ ಸೊಲಕ ಲಕ್ಕಾಂಡ್! ಅಸ್ತೊದ ಕೆಡಿಟ್ ಸೈನಿಕರೆ ಮೀಸೆ, ಮೂಂಕುಲು ಕರ್‌ಂಟ್‌ಂಡ್! ಸೇನೆದ ಸುತ್ತೊಲಾ ಉರಿ ಗೆಂಡ! ಕಪ್ಪು ಪುಗಿ! ಸೇನೆಡ್ ಬೊಬ್ಬೆನೇ ಬೊಬ್ಬೆ! ಬಲ್ ಪಾರುನ ಆನೆಲೆನ ಫೀಳಾಟೊನು ಕೇಣುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಕುದುರೆಲ್ ರಾವುತೆರೆನ್ ತಿರ್ತ ದೊರುದು ಪಾರೊಂದುಲ್ಲ. ಸಾರಥಿಲ್ ನಿಲಟ್ ಪುಡೆಂಕುವೆರ್! ರಥೊಕುಲು ಅಡಿಮೇಲ್ ಆವೊಂದು ಪುರಲ್ಲ!

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಥೊಟಿತೊಂದೇ ಕೈಯಿ ದೆರ್ತದ್ ಸೇನೆಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸೈನಿಕೆರೇ, ಈ ಕಬಟ ತಂತ್ರೊಗು ಪೋಡೊಡ್ಡಿ. ಬೊಬ್ಬೆ ದೀಂಡ, ಅಸ್ತ ಪಿರ ಪೋಪುಂಡ? ದೈರ ಸೆಟ್ಟಾವೊನೊಡ್ಡಿ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆನ್ನವು. ಆಂಡ ನಿಕುಲು ಯಾನ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಮಲ್ತೊಡು. ನಿಕಲ್ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ನಿಲಕ್ ದಕ್ಕದ್ ಬುಡ್ಡೆ. ನಿಕುಲ್ಲಾ ನಿಲೊಟೀ ಉಂತೊನುಲೆ! ಬದ್‌ಕದ್ ಒರಿಯೊಡಾಂಡ ಉಂದು ಒಂಚೇ ಉಪಾಯ!”

ಮಾತೆರಾ ಅಂಚನೇ ಮಲ್ತೆರ್. ಕೈ ಮುಗಿದ್ ಉಂತಿಯೆರ್.

ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ ಬಯಂಕರ ಆದೇ ಬತ್ತಂಡ್. ಬಜೀ ನಿಲೊಟು, ಕೈಗೋಡಿದ್, ತರೆತಗ್ಗದ್ ಉಂತೊಂದಿನಕ್ಷೆನ್, ಬಜೀ ಭಂಡೆರ್‌ಂದೇ ಗ್ರಯಿತ್‌ದ್ ದೂರ ಪೋಂಡು. “ಓಲುಲ್ಲೆ ಆ ಧರ್ಮಜೆ? ಪ್ರತಾಪಿ ಅರ್ಜುನೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನಕುಲು ಓಲುಲ್ಲೆರ್?” ಇಂಚ ಕೇಣೊಂದು ನಾಡೊಂದು ಪೋಂಡು.

ಕೃಷ್ಣ ಸುರುಟೀ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆತ್ತ? ಅಂಚ ಧರ್ಮರಾಯಡ ಆಯುಧೊನೇ ಇತ್ತ್‌ಜಿ. ಮಾದ್ರೆಯೆರ್, ಶಿಖಂಡಿ, ಯುಯುತ್ತು, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಸೃಂಜಯೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಒರ್ದಡಿ ಸುತ್ತುಪಾಡಿನ ಆ ಅಸ್ತ, ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಂದೆ ಮನಿಪಂದೆ ಉಂತೊಂದಿನ ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಪೊಂಚೊವೆಗ್ ಸಮ ಪಣ್ಡ್ ಬಗೆದ್ ಅಕಲೆನ್ ಮುಟ್ಟುಜಿಂದ್ ಮುರಹರನ ಪಾದೊದ ಆಜ ಪಾಡ್‌ಂಡ್. “ಈ ಜನೊಕುಲೆಡ್ ಆಯುಧ ಪತೊಂದಿನಕುಲು ಯೇರಾಂಡಲ ಒರಿ ಮಿನಿ ಉಲ್ಲೆನ ಪಣ್ಡ್ ನಾಡೊಂದು ಕುಡ ಸುತ್ತುಸುತ್ತು ಬತ್ತಂಡ್. ಒರಿ ಇತ್ತೆ, ಆಯೆ ಭೀಮೆ. ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣ ಬುಡ್ಡೆನ? ರಪ್ಪ ಭೀಮನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ತೆನೆ! “ಭೀಮಾ, ಸುರೂಕು ರಥೊಡ್ಡು ಜಪ್ಪುಲ. ನಿನ ಆಯುಧೊನು ದಕ್ಕಲ. ಯೆಂಕುಲು ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಂದೆ ಉಂತುದಿನೆನ್ ತೂದಾಂಡಲ ಅಂಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮೆ ತನ ಮಟ್ಟೆ ಬುಡ್ಡುಜೆ. ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಅತ್ತ್, ಕೃಷ್ಣಾ ಈ ಉಡಲ್ ಸಾಸಿತನ? ಕೀರ್ತಿ ಸಾಸಿತನ? ನಿಕ್ ಇಸ್ಪ ಆಯಿನೆನ್ ಪಂಡಡಲ ಯಾನ್ ಅಂಚ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಯೆನ ಸುಬಾವು ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ವಂಚನೆಡ್

ಯಿಂಚಾಂಡಲ ಬದ್ಧನ ತೊಡುತಾಯಿ ಯಾನ್ ಅತ್ತ. ಧರ್ಮೋಡೇ ಬದ್ಧನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ಆ ಅಸ್ತ್ರೊನು ಯಿಂಚ ತಡಪುವೆ ತೂಲ.”

ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಭೀಮೆ ಅಸ್ತ್ರೊದ ಎದುರುಗೇ ಬತ್ತದ್ ಉಂತುವೆ. ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಗು ಬಾರಿ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಭೇಷ್ ಭೀಮ! ಮುಲ್ಪ ಸೇರುಪ್ಪುನ ಮಹಾಸೇನೆಡ್ ನಿಜವಾಯಿನ ಬೀರೆಬಂಟೆ ಈಯೆನೆ! ಬಾಕಿದಕುಲು ಮಾತ ಅಂಜೊಲೆನ ಯೇಸದಕುಲು! ಈ ಇತ್ತೆ ಯೆನಡ ಸೋತುಂಡಲಾ ಗೆಂದಿಲೆಕನೆ!” ಇಂಚ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ಆಯನಡೆಗೇ ಬತ್ತಂಡ್. ಭೀಮಗ್ ತಾಗ್ಂಡ್. ಒರಾನೆ ಪುಗತ ಪರ್ವತೋನೇ ಲಕ್ಂಡ್! ತೂತ ನಾಲಾಯಿ ಲೈತ್ ನೆಗತ್ಂಡ್!

ರಾಜೆರ್ ಮಾತಾ ಸೇರೊಂದು, “ಅಯ್ಯೋ, ಭೀಮಾ, ಅಗ್ನಿಗ್ ಆಹುತಿ ಆದ್ ಪೋಯತ್ತ?” ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆರ್. ಅರ್ಜುನಲ, “ಭೀಮಾ, ಅಯ್ಯೋ. ಹಾ!” ಪಂಡದ್ ದುಕ್ಕಿಯೆ. ಕೃಷ್ಣ ದುಕ್ಕಿದ್ ಕುಲ್ಲುದಿನ ಅರ್ಜುನಗ್ ನೆರ್ಡೆ ವರುಣಾಸ್ತ್ರೊನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೆರೆ ಅಮಸರ ಮಲ್ತಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನ ಅಂಚಿನೇ ಮಲ್ತೆ.

ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಕೋಪೊಡು ಭೀಮನ ರಥೊನು ಮುಚ್ಚಿದೇ ದೀಂಡ್. “ಓಹೋ! ಮೊಕುಲು ಭೀಮನ್ ದುಂಬುಡುಂತದ್ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆವೊಂಬಿನ ಪ್ರಯತ್ನದಕುಲು! ಇತ್ತೆ ಪಿರವುಡ್ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದ್ ಯೆನನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡುನ ಉಪಾಯದಕುಲು!” ಇಂಚಾಂದ್ ಎಣ್ಣೆಂಡ್. ವರುಣಾಸ್ತ್ರೊಡಾದ್ ಚಂಡಿಯಾಯಿನೆನ್ ಕುಡೊಂದು ಗೆಂಡೊದ ಬರ್ಸೊ ಬರ್ಪಾಂಡ್. ಬೊಕ್ಕ ಒಂತೆ ಪೊರುಡು ವರುಣಾಸ್ತ್ರೊದ ಮೈಮೆ ಮುಗಿದ್ ಪೋಂಡು. ನೀರ್ದ ಮುಕ ಆಜ್ಂಡ್. ನನ ಈ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಗು ಎದುರಿಜ್ಜಿ. ಮೃತ್ಯುದೇವತೆಲಾ ಭೀಮನ್ ಒಯೊನೆರೆ ಬತ್ತೊಲು!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಯಿಂಚಿತ್ತಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಆಂಡಲ ದಾನೆ? ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನೇ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಉಂತುದೆ ಅತ್ತ? ಆ ಅಸ್ತ್ರ ಉರಿ ಉಬ್ಬೊಂದು ಭೀಮನ ಮಿತ್ತೇ ಬನ್ನಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತದ್ ಭೀಮನ್ ನೂಕುದು ಅಯನ ಶಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಡೀವೊನು ಮಾತ ತಾನೇ ಒಯ್ತದ್ ನಿಲೊಕು ದಕ್ಕುವೆ.

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊದ ಕಡಿ ಚಪ್ಪೆ ಅರತ್ಂಡ್. ಮಹಾ ತೇಜಸ್ಸದ ಆ ಅಸ್ತ್ರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊಡು ಸೇರ್ಪೆ ಪೋಂಡು. ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆನ್ ಕಬಿದಿನ ಪೋಡಿಗಿದ ಮುಗಲ್ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ವಾದ್ಯ, ಕೊಂಬು, ನಗಾರಿದ ಆನಂದ ನಾದ ಸುರು ಆಂಡ್.

ಲೋಕೋಗೇ ಕುಡ ಜೂವ ಬತ್ತಂಡ್. ಪಾಂಡವರೆನ ಸಂತೋಸುನು ಪಂಡದೇ ತೀರಂದ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನ ಮಗೆ ಸಂಕಡೊದ ಕೆಸರ್‌ಗೇ ಬೂರೊಂಡೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಮೋನೆಡ್ ಗರ್ವೊ ನೆಗತ್ಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಮನಿಪಂದೆ ಅಲಚನೆಡ್ ಮುರ್ಚಿಯೆ!

“ನನ ಯಾನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಕೌರವಗ್ ಬಾಗ್ಗೆ ಇಜ್ಜಿ.. ಅಂಚಾದೇ ಕಾಮಧೇನು ಗೊಡ್ಡಾದ್ ಪೋಯಿಲೆಕಾಂಡ್! ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷ ಕಾಟ್ ಮರ ಆಯಿಲೆಕಾಂಡ್! ಕೌರವನ ಕಡೆಟ್ ಯೇರ್ ಇತ್ತಂಡ ದಾನೆ? ದೈವೊದ ಕೃಪೆ ಪಾಂಡವೆರ್ನ್ ಕಡೆಕೇ ಉಂಡತ್ತ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ತನ ಪಾಳೆಯೊದ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗದ್ ಪೋಯೆನೇ..

ಗುರುವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ಅರ್ಜುನನ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ದುಂಬುದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರ್ಪಾವೆರ್. “ಅಪೊಗ ಆಕುಲು ಇರ್ಲೆರ್ಲಾ ನರ, ನಾರಾಯಣ ಪಣ್ಣಿ ಋಷಿಕುಲಾದಿತ್ತೆರ್. ಅಕುಲೇ ಇತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರಾದ್ ಬೂಮಿದ ದುನೊನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನ ಕಚ್ಚೊಗಾದ್ ಬೂಮಿಡ್ ಜನ್ಮಿದೆರ್.”

ಬೊಕ್ಕ ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ ಅರ್ಜುನನಡೆಗ್ ಪೋಪೆರ್. ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್‌ದ ಬೆಸರ್‌ನ್ಲಾ ಅರಪುವೆರ್.. ಶಿವೆನೇ ಶೂಲೊನು ಪತ್ತಾದ್ ಕೌರವಸೇನೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತೆ ಪಣ್ಣಿ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿನ, ಹರನ ಕರುಣೆ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ತ್ ಉಪ್ಪುನೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್, ತನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಆನಿದ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧ ಮುಗೀಂಡ್. ಕತ್ತಲೆಯಾಂಡ್. ಆಯುಧೊಲೆನ್ ತಿರ್ತ್ ದಕ್ಕದಿತ್ತಿನಕುಲು ಸಂತೋಸುಡು ಪಾಳೆಯ ಸೇರೊನ್ನಗ, ಕೌರವೆರ್ ಬಯಬೀತಿಡೇ ಪಾಳೆಯದಂಚಿಗ್ ತಿರ್ಗಿಯೆರ್.

ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನಿಜವಾದ್ಲಾ ನಿನ ಪಕ್ಷೊಡು ಮಾತಲ ಉಂಡು. ಪರಾಕ್ರಮಿಲುಲ್ಲೆರ್. ಮಹಾಸ್ತೊಲುಲ್ಲ. ಆಂಡ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ನಿನ್ನಕುಲು ಅಧಿದೈವೊನು ಎದುರು ಪಾಡೊಂಡೆರ್. ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಅನುಗ್ರಹ ಉಂಡು. ಅಂಚ ಗೇಲ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡೆಕ್ ಆಪಿನೆಟ್ ದಾದ ಅಚ್ಚಿರ? ಪಣ್ಣ.

* * *

ಕರ್ಣ ಸವೂರ್

ಕರ್ಣ ಸೇನಾಧಿಪತಿ

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ, ದ್ರೋಣೇರ್ ತೀರ್ಥ ಪೋಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆದಕುಲ್ಲಾ ಅಕಲಕಲ್ನ ಪಾಳೆಯೊಗು ಪೋಯೆರ್. ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆ ಆನಂದೊಡಿತ್ತಂಡ್, ಕೌರವರೆನ ಸೇನೆಗ್ ದುಕ್ಕೊನೆ.

ಇಂಚೆಡ್ ಸಂಜಯೆ ದ್ರೋಣೇರ್ನ ಸಾವುದ ಸುದ್ದಿಣ್ಣಿನ ಕಾಳಿಂಗಸರ್ಪೊದ ಕುರುವೆನ್ ಕಣತ್ತ್ ದ್ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೆದುರು ಬುಡ್ಬಾಗಿನ, ಆಸ್ಥಾನೊಡು ಕಡು ದಿಗಿಲ್ ಪರತ್ಂಡ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕುಲ್ಲುದಿನವುಲೇ ಕುಂಬರ್ಯೆ! ತರೆಕ್ ಕೈ ದೀವೊನೈ! ಸಂಜಯೆ ದುಂಬುದೆನ್ನ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಈರ್ನಾಚೆ! ಕರ್ಣನಲ ಕತೆ ಮುಗಿಂಡ್! ಕಲಿ ಕರ್ಣ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣಕಣೊಟು ಬೂರು ಪೋಯೆ..”

ಸುದ್ದಿ ಕೇಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ತೆಡಿಲೇ ಹಾಕಿಲೆಕಾಂಡ್. ಆಯೆ ಅಡೇಗೆ ಮಗ್ಗೆಯ್! ಅಯನ್ ತೂದು ರಾಣಿಲ್ ಮಾತೆರ್ಲ ದುಕ್ಕಿದುಕ್ಕಿದ್ ಬುಲ್ತೆರ್. ಆಯನ ಮರ್ಮಲಾಡ್ ಇಂಚ ದನಿ ಕೊರೊಂಡೆರ್. “ಕೌರವರಾಯೆ ಓಲುಲ್ಲೆ ಮಾಮೆರೇ? ಬೀರೊದ ರಾಧೇಯೆ ಓಲುಲ್ಲೆ! ನಮ ನೂದು ಜೋಕುಲು ದಾನೆ ಆಯೆರ್?”

ಅಕಲ್ನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಣ ಮಂತ್ರಿಲ ದುಕ್ಕಿಯೆರ್. ಸಂಜಯೆನೆ ದುಂಬು ಬತ್ತೆದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕಣ್ಣೆ ಬರೆಸೆದ್, ಮೆಲ್ಲೊಡು ದೆರ್ದ್, ಬೆರಿಕ್ ತಲೆಂಬು ದೀದ್ ಒರಗಾದ್ ಕುಲ್ಲಾವೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಂಜಯೆಡ ಕೇಣುವೆ.

“ಪಣ್ ಸಂಜಯಾ, ನಮ ಬಾಗ್ಗದ ಬುಳೆಚ್ಚಿಲ್ ಪಯದಂಡ್? ಕರ್ಣ ದೇವಲೋಕೊಗು ಸಂದಿಯೆನ? ಪಣ್, ಒಪ್ಪೆ ಸುದ್ದಿನ್ ದೆಂಗಾವಡ, ಕುರುಪತಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ಮರಣ ಪಡೆಯೆನ? ಪಣ್. ದಾಲ ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಡಿ. ಸಂಜಯಾ, ಕರ್ಣನ ಮರಣವಾರ್ತೆ ಕೇಣ್ಣ ಯಾನ್ ಸಯ್ಪೆಂಡ್ ಎಣ್ಣೆಡ. ಯಾನ್ ನನೊಲ ಜೂವೊಡುಲ್ಲೆ. ಯೇರ್ ಸೈತ್ಂಡಲಾ ಯೆನ್ನಂಚಿನ ಕಟುರ ತಂಕತಿಗಲೆದಯಗ್ ದಾಲ ಆಪುಜಿ. ಯೆನ್ನವು ವಜ್ರದಂಚ ಗಟ್ಟಿ ಕುದಡ್! ಸಂಜಯಾ, ದಾದ ಮಾತ ಆಂಡತ್ತ? ಭೀಷ್ಮೇರ್ ಗಾಯೊಡು ಜೆತ್ತದೇ ಬುಡಿಯೆರ್! ದ್ರೋಣೇರ್ ಪ್ರಾಣೊನೇ ಬುಡಿಯೆರ್! ಕರ್ಣಲಾ ಲಕ್ಕೊಂದು ಪೋಯೆ! ಯೆನ ಮಗೆ ಕೌರವೆ ನನೊಲ ಒರಿದೆನ? ಆ ಹಟಮಾರಿನ ಬಗ್ಗಡ್ ಪಾತೆರುನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕಲಿಕರ್ಣಗ್ ಸಾವು ಬತ್ತಿನ ಬಗೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಣ್. ಅಯಗ್ ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಬೋಡಿತ್ತಿನ ಪಗರಿಲ್ ತಿಕ್ಕಂದೆ ಪೋಂಡ್? ಸಾರಥಿನ ಮಚ್ಚೆರೊಡು ಕೇಡಾಂಡ್? ರಥ ಪೊಳಿಂಡ್? ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಲು ನಸ್ಸ ಆಯೆನ? ಬಿರು ನಂಡಾಂಡ್? ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಪರ್ವತೊದಂಚಿನ ಆ ಸೂರ್ಯ ಕುಮಾರನ್ ಸೋಪಾಯಿನಿ ಯೇರ್? ಎಂಚ?”

ಸಂಜಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಕರ್ಣನ ರಥೊತ ಚಕ್ರ ರಣಕಣೊತ್ತ ಕೆಸರ್ಡ್ ಕಂತ್ಂಡ್! ಕರ್ಣನ ಸಾರಥಿ ಶಲ್ಯೆ, ಅಯನ್ ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತೆ! ಬೋಡಾಯಿನ ಪೊರುಡೇ ಪಗರಿಲ್ ಕೈ ಕೊರ್ಯ್! ಯೇತಾಂಡಲ ಆಯೆ ದೈವದ್ರೋಹಿಲೆನ

ಕಡೆತ್ತಾಯೆ ಅತ್ತೆ? ಅಯಿಡ್ಲಾವರ ಶತ್ರಲೆನ್ ಗೆಂದುನಾಂಡಲ ಎಂಚ ? ಕೌರವನಕಲ್ ಮನಸ್ಸಡ್ ಮಚ್ಚರೊದ ಕಯ್ಕಸರ್ಕೆನೇ ದಿಂಜಿದಾಂಡ್. ಅಂಚ ಕೌರವೆರ್ನ ವಂಶೊದ ನಾಶೊಗು ಕೌರವೆರೇ ಕಾರಣ ಆತಿನೆಕ್ ಆಯೆ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಲಿ?”

“ಸಂಜಯಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಜರೆವಡ. ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರ್ನಂಚ ಗುಣಧರ್ಮಿಲ್ ಅತ್ತಂದ್ ಗೊತ್ತೇ ಉಂಡು. ಕುಡಕುಡ ಅವ್ವೆನೇ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್ಣ? ಕರ್ಣನ ಕಾಳಗೊದ ಪೊರ್ಲನು ಪಣ್ಣ. ಆ ಕರ್ಣಾಮೃತೊನು ಕೆಬಿಕ್ ದಂಗಾಲ. ಯಾವು! ಅಯ್ಯೋ! ಯೆಂಕುಲು ಪಗೆನಕಲ್ ಗೇಲ್, ನಮ್ಮಕ್ಕೆನ ಸೋಲುದ ಸಂಗತಿನ ಕೇಣನಂಚಿನ ಪರಮಪುಣ್ಯ ಜೀವಿಲ್! ಈ ಇತ್ತಿನೆನ್ ಇತ್ತಿಲೆಕನೇ ಪಣ್ಣ ಸಂಜಯಾ.

ಸಂಜಯೆ ಪಣ್ಣೆ.

ದ್ರೋಣೆರೆನ ಮರಣ ಆಯಿನ ದಿನನೇ ಇರ್ಲಡ್ ಕೌರವೆ ಸಭೆ ಸೇರಾವೆ. ಆಂಡ, ಒರಿಯನ ಮೋನೆಡ್ಲ ಗೆಲವು ಇಜ್ಜಿ! ಕೌರವನ ಎದುರುಡು ಕುಲ್ಲೆರೆಗ್ ನಾಚಿಗಿಯಾದ್ ಕೈದೀಟಿಗಿದ ಮದೆಮದೆಟ್ ಮೋನೆ ಮುಚ್ಚೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್! ಕೌರವೆ ಅಂಚ ಅಂಡೊಂದು, ನಾಚಿದ್ ಕುಲ್ಲುದಿನಕಲೆನ್ ತೂಪೆ. ಇಡೀ ಸಭೆನೇ ದುಗುಡ ದಿಂಜಿದಿಲೆಕ ಮನಿಪುಜಿ! ರಾಜೆರ್ನಕುಲ್ಲಾ ತಂಕ್ಲೆನ ಬೇನೆಬೆಂಗಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಗಮಲುನ ಗರ್ವ! ಕೌರವೆ ಗಾಂಬಿರೊಡೆ ಕೇಣವೆ....

“ನಿಕುಲು ಅಂಡೊಂದು ಕುಲ್ಲದರ್ ದಾಯೆಗ್? ನನ ದುಂಬುಗುಲ ಯುದ್ಧ ಉಂಡತ್ತೆ? ಅವ್ವೆತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿಕಲ್ನನೆ! ಈ ಪೊರ್ತುಡು ನಮ ಬಾಗ್ಗಿದ ಬಿತ್ತಿಲ್ ಕರ್‌ಂಚಿದಾಂಡ್ ಆತೆ! ಉಂದೆಕ್ ನಮ ಸೇನಾನಿಲ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ನಮ ಕಡೆತ ಬೀರೆರ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಭೀಷ್ಮರ್, ದ್ರೋಣರ್, ಬಾರಿ ಕಡ್ಡೇ ರಣ ಬೆಂದೈರ್. ರಣಕಣೊಟು ಮೆರೆಯೆರ್!”

ಈತ್ ಪಂಡಲಾ ಸಭೆಟ್ ದನಿಮನಿ ಇಜ್ಜಿ..

ಕೌರವೆ ಸಿಂಹಾಸನೊಡ್ಲ ಜತ್ಬತ್ತ್ದ್ ಅಂಚಿಂಚಿ ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡೊಂದೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

‘ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಗರ್ಗಂಡ ಕತ್ತಲೆಲ ನಿಸರ್ದ ಎದುರುಗು ಉಂತುಜಿ. ಇತ್ತೆ ನಮ ಪಕ್ಷೊಗು ಕಬಿದಿನ ಕತ್ತಲೆನ್ ನನ ದುಂಬುಗು ನಮ ಸೇನಾನಿ ಆಪಿನ ಕರ್ಣನ ಆಯುಧೊಲು ಗಿಡಪ್ಪುವ. ಪೋಡಿಗಡ್ ಕಂಗದಿನ ನಿಕಲ್ ಮೋನೆನ್ ಅರ್ಲಾವ.’

ಕರ್ಣನ ಸೇನಾಧಿಪತ್ಯೊದ ಘೋಷಣೆ ಆ ಸಭೆಟ್ ಒಂಜಿ ಬರೋಸಾದ, ದೈರೊದ ಮೆಂಚಿನ ರುಳಕಾಂಡ್. ಬೀರೆರೆಗ್ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಉರ್ಕಾಂಡ್. ಮಾತೆರ್ನಲಾ ಪರವಾದ್ ಒರಿ ನಾಯಕೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸ್ವಾಮೀ, ಈರ್ ಪಂಡಿನಂಚಿನೇ ನಂಕ್ ಗೇಲ್ ಆಪುಂಡು. ದ್ರೋಣರ್, ಗಾಂಗೇಯೆರ್ ಇಜ್ಜಿಡಲ ನಮ ಸೇನೆಗ್ ಬೀರೊಡು ಬೀರೆ ರಾಧೇಯೆ ವಜ್ರಕೋಟೆ ಆದಿಪ್ಪುನಗ ನಂಕ್ ಪೋಡಿಗಿ ಇಜ್ಜಿ? ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ನಮ ಕರ್ಣನ ಎದುರುಡು ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಗೊಬ್ಬುಲು ಒವುಲಾ ನಡಪುಜಿ.”

ಕೌರವೆ ಗೌರವೊಡು ಮುಗುರು ತೆಲಿತೊಂದು ಕರ್ಣನ್ ತೂಪೆ. ಕರ್ಣನ ಸ್ನೇಹ, ಸಲಿಗೆ, ಗೌರವ ಕಮ್ಮಿದನ? “ಕೌರವಾ, ಯೆಂಕ್ ‘ಮಹಾಸೇನಾನಿ’ ಪಟ್ಟೊನ? ಆವು. ಒತ್ತೊನುವೆ. ಆಂಡ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣರ್ ಗೆಂದೆರಾವಂದಿನ ಯುದ್ಧೊನು ಸದರ್ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಬುಜಿ. ಯೆರೆನ್ನ ದೂರುಜಿ.”

ಕೌರವ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆನ್ ತೂಪೆ. ಆರ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

‘ಅಯ್ಯಾ, ಕೌರವಾ. ಕರ್ಣನ್ ಈ ತಾಂಕ್ದ್ ಸಲಗ್‌ದ. ಅಯಡ ಮಚ್ಚರ ದಾಯೆಗ್? ಆಯೆ ‘ಸೇನಾಧಿಪತಿ’ ಆಪಿನ ಯೋಗಿತೆದಾಯೆನೆ!’

ಕೌರವನ ದಿಸ್ಪಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗಂಡ್. ಆಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೌರವಾ, ಯೆನ್ನಂಚಿ ತೂಪಿನ ಅಗತ್ಯೋನೇ ಇಜ್ಜಿ.. ನಿನ ಮನಸ್ಸಗ್ ಬತ್ತಿನೆನ್ ಸಂತೋಸುಡೇ ಮಲ್ತುಲ. ಯೆನ ಸಂಕಡೊಡು ಯಾನುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಬಾಗ್ಗೆದ ಬುಳೆನೇ ಉಣ್ಣುದುಂಡು! ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣನೇ ನಮ ಸೇನಾನಿ! ಮಹಾರಥೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್, ರುದ್ರ ಸಮಾನೆರ್ ದ್ರೋಣೆರ್ ಶತ್ರು ಸೇನೆನ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ಗೇಲ್ ನಮಡ್ ದೂರೊನೇ ಉಂಡು. ಯೆನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರೊಲ ದಂಡ ಆಂಡ್! ಆವು, ದುರ್ಯೋಧನಾ ಕರ್ಣಗ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಲೆ..”

ಕರ್ಣಗ್ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ಆಂಡ್. ಕೌರವೆ, ಶಕುನಿ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ವಿಕರ್ಣೆ... ಇಂಚದ ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಸಂತೋಸು.

‘ತನ ಮಗೆ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಆಯೆ! ಅಯನ ಕಾಳಗೊನು ತೂವೊಡು’. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಸೂರ್ಯಲ ಉದಿಪನ ಆದ್ ಬತ್ತೆ. ಕರ್ಣನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ಸೇನೆದ ಸಂಬುರ್ಮ ಇಚ್ಚೆಡಿಯಾಂಡ್! ಭೂಮಿಯೇ ಉಡೆವುಲೆಕ್ಕೊದ ಗೌಜಿಗದ್ದಲ! ವಾದ್ಯ, ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ನಗಾಲೆನ ಅಬ್ಬರ! ದುಂಬೊತ್ತುನ ಗಡಿಬಿಡಿ!

ಇಂಚಿಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ಲಾ ‘ಅರ್ಧಚಂದ್ರವ್ಯೂಹೊ’ಡು ಸಜ್ಜಾದ್ ಉಂತ್ಯೆರ್.

“ಸೋತು ಪೋತಿನಕ್ಲೆಡ್ ಕುಡ ಜಯಘೋಷನ?” ಪಣ್ಣೆ ಕುಸೆಲ್ಡೆ ಕೇಣುವೆರ್.

ಸುರುಟು ನುರು ದುಂಬರಿನಿ ಭೀಮನೆ. ಅಪಗನೆ ಕ್ಷೇಮಧೂರ್ತಿ ಪಣ್ಣೆ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಬೀರನ ಮರಣ ಆಪುಂಡು. ಭೀಮನ ಮಿತ್ತ ಪತ್ತಸಾರ ರಾವುತೆರ್ ಏರ್ಲ ಪೋಯೆರ್. ಬತ್ತಿಲೆಕನೇ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಬಾಣೊಲೆಗ್ ಬಲಿ ಆಯೆರ್! ತನ ಎದುರು ಬತ್ತಿನ ಉಪಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆನೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಸಾತ್ಯಕಿನಂಚಿ ಪೋದು, ಚಿಟ್ಟಿ ಪಾಡೊಂದೆ “ಯಾದವೆರ್ನ ಬಡಪಾಯೀ, ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ ತೆಲ್ತೊಂದೇ ಲೆಪ್ಪುವೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ ಬರೊಡಾಂಡ, ಭೀಮನ್ ತೂವೊಂದು “ಇಂಚ್ಚಿನ ಕರ್ಲ ಬಗಿತ್‌ದ್ ಮಾರಿಗ್ ಮುಡ್ವಾವೊಡು” ಪಣ್ಣೊಂದು ಭೀಮನ್ ತಡೆತ್‌ದ್ ಉಂತಾವೆ. “ಭೀಮಾ ಯಾನ್ ದ್ರೋಣೆರೆ ಮಗೆ, ಪಗಿನಕಲ್ ಪಾಲ್‌ದ ರುದ್ರೆ.” ಪಣ್ಣೆ.

ಭೀಮೆ ದಾನೆ ಕೈ ಕಟೊಂಬೆನ? ಆಯನ ಬಾಣೊಲೆಗ್ ಎದುರಾದ್ ಇಂಚ್ಚಿನ ಬಾಣೊಲು ರಟ್ಟಿಯನೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಬೂಮಿ ಬಾನೊನು ಒಂಚಿ ಮಲ್ತಿನೆಕ್, “ಏಯ್! ಬೆರಣಾ, ನಿನ ಮಾಯಾಚಾಲೊದ ನಾಟಕ ಯಾವು” ಪಣ್ಣೊಂದು ಅವ್ವೆನ್ ತನ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಚೆಲ್ಲುವೆ! ಒರ ಭೀಮನ ಬಾಣೊದ ಹೊಡ್ಲೊಡು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮೆಯಿ ಮದತಿಲೆಕ ಬೂರು ಅಪಗನೇ ಲಕ್ಕೊನುವೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಭೀಮನ ನಾಲಯಿದ ಪಸೆನೇ ಆಜಿದ್ ಪೋಂಡು! ಆಯೆಲ ತರೆತಿರ್ಗ್ ಬೂರಿಯೆ!

ಭೀಮನ ಸಾರಥಿಗ್ ಪುಕ್ಕು ಪೊಗ್ಗುಂಡು. ಆಯೆ ನನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಗೆಂದಿಲೆಕನೇ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಭೀಮನ ರಥೊನು ದೂರ ಪತೊಂದು ಪೋಯೆ. ಆಂಡ ಯುದ್ಧ ಉಂತುಜಿ. ಬಿರು ಬೀಸೊಡೇ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಜೋಕುಲು ಶಲ್ಯನ್ ಕೇಣಕ್‌ದ್ ಸೋತು ಪೋಯೆರ್. ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೋಪೊಡು ಶಲ್ಯನ್, ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ್, ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕುಲು ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಇಂಚ ಮಾತ ಎದುರು ಪಾಡೊಂದು ಪುಣೆಯೆರ್.

ಸಹದೇವೆ “ಏಯ್! ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ನಿನನ್ ಇತ್ತೆ ಕೆರುಜಿ. ದಾಯೆ ಪಂಡ, ಯೆನ ಪರಯೆ ಭೀಮನ ಶಪಥೊಗು ಅಡಿ ಆಪುಂಡು.” ಇಂಚ ಪಣ್ಡ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಸಾರಥಿ, ರಥ, ಕುದುರೆ, ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಮಾತಾ ತುಂಡ್‌ಬಂಡ್ ಮಲ್ಪುನಗ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಪಿರ ಮುಕುಡ್ಡು ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಪೆ. ಆತಾನಗ ಕರ್ಣೆ ಸಹದೇವಡ, “ನಿನನ್ ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ” ಪಣೊಂದು ಕಯ್ತಲಾನಗ ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನ ಸಾಯೊಗು ಬರೆ!

ನನೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಅರ್ಜುನನ ರಣಪ್ರತಿಭೆ ಮೆರೆವೊಂದೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಯನ ರಣಬೀರೊಡು, ಇರ್ದತ್ತೆನ್ ಸಾರ ಕೌರವ ರಥಿಕೆರ್ ಬಿರ್ಕಡ್ ಪೋಯಿಲೆಕ ಆಯೆರ್. ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್ನ ಸೇನೆಲಾ ಸೆಟ್‌ದ ಉಂತುಂಡು. ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಕೌರವೆ ತನ ಸೇನೆನ್ ಒಟ್ಟು ಪಾಡೊಂದು, ಪಾಂಡವರೆಡ ಕದನೊಗು ದುಂಬಾಯೆ. ಒರಿಯನೊರಿ ನೆರೊಂಬಿನ, ಪಾತೆರೊಡು ನೋಚಾವುನವುಲ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಕಟುರ ಕ್ರಮೊಟು ಕದನ ಸಾಗ್‌ಂಡ್! “ನಿಕುಲು ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲು, ಪಾಂಡುನ ಜೋಕುಲತ್! ಛೇ! ಛೇ! ನಿಕುಲು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಮನ?” ಇಂಚದ ನುಡಿಲ ಕೌರವನ ಬಾಯಿಡಿತ್ತಂಡ್! ಬಾಯಿಪರೆದೊಟ್ಟು ಪೊರುಂಬಾಟೊಡು ಪೊರು ಪೋಯಿನನೇ ತೆರಿಯಿಜಿ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಗ್ ತಂಕುಲು ಇನಿ ಗೆಂದಿಯ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಕುಸಿ! ಆಂಡ ಅವು ನಿಜ ಆಯಿಜಿ. ಭೀಮನ ಗದರ್‌ಡ್, ನಿನ ಮಗನ ಬಿರುಪಗರಿ, ರಥ, ಸಾರಥಿ, ಕುದುರೆಲ್ ಮಾತ ಅಳಿಗೊಳಿ ಆಯಿನೆಕ್ ಕೌರವೆ ಖಡ್ಗ ಪತೊಂದು ತಿರ್ತ್ ಜಪ್ಪೊಡಾಂಡ್. ಕೌರವನ ಸೇನೆಡ್ ತಲ್ಲಣ ಸುರು ಆಂಡ್. ಅಪಗ ಕೃತವರ್ಮ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಸೌಬಲ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಶಲ್ಯ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಕೌರವನ ಸುತ್ತೊಡುಂತುದು ಕಾದಿಯೆರ್. ಇತ್ತೆ ಕೌರವ ಧರ್ಮರಾಯನ ನಡುಟು ಯುದ್ಧ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಆಂಡ, ಇರುವೆರ್ನಲಾ ಮನಸ್‌ದ ಕತ್ತಲೆದಂಚ, ಪೊರು ಕಂತ್‌ದ ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿಂಡ್. ಅಡೆಗ್, ಆನಿದ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಂಡ್.

ಅವು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದ ಪದಿನಾಜಿನ ದಿನ!

ಶಲ್ಯ ಸಾರಥಿ

ಆ ಇರ್ಲೆಡ್ ಕೌರವನ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆದ ಸಭೆಟ್ ಯುದ್ಧೊಡಾಯಿನ ಸರಿತಪ್ಪುದ, ಸೋಲು ಗೇಲ್‌ದ, ಇಸ್ಪನಸ್ಪೊದ ತುಲಿಪು ನಡತ್‌ಂಡ್. ಕೌರವೆ, “ನಿಕುಲು ಯೇತ್‌ಲಾ ಪಣ್ಣೆ, ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊಡು ಕುಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ಬಿರೊಲಿ ಬಾರಿ ಆಂಡ್!” ಪಂಡೆ.

ಕರ್ಣಗ್ ಈ ಪಾತೆರೊದ ಉಳಯದ ಅರ್ತ ಆಯಿಜಿ. ಆಯೆ ತನ ಮನಸ್‌ಡಿತ್ತಿನ ಒಂಜಿ ಇಚಾರೊನು ಪಣೊಂಬೆ. “ದೊರೇ, ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಆ ಪಾರ್ಥೆ ಯೆನ ಸಮೊಕು ಬರುಜೆ. ಆಂಡ ಆಯನ ಸಾರಥಿ, ಕೃಷ್ಣ ಉಲ್ಲೆ ಅತ್ತ? ಆಯನ ಎಂಟ್‌ಬಂಟ್‌ನ್ ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಯುದ್ಧೊಡು ಸಾರಥಿನ ಕೈಯಿತ ಚಾತುರ್ಮೆ ಮುಕ್ಯನೆ! ಯೆನಡ ಬಾರೀ ಪೆರೆದ ಬಿರು ಇತ್ತಂಡಲ, ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲು ಇತ್ತಂಡಲ, ಯೆನ ರಟ್ಟೆಡ್ ದಿಂಜ ಬಲ ಇತ್ತಂಡಲ, ಸರೀತ ಸಾದನೆ ಆವೊಂದಿಜ್ಜಿ! ಗುರಿ ಸಾದನೆಗಾಪಿನ ಸಾರಥಿನ ಕೊರತೆ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡು. ಸರೀತ ಸಾರಥಿ ಒದಗ್‌ಂಡ ರಣೊತ ರಂಗೊನು ಪುಣೊತ ಮಸಣ ಮಲ್ತುದುವೆ!”

ಕೌರವಗ್ ಒರಾನೆ ಉಲ್ಲಾಸ್ ದಿಂಚಿಂಡ್!

‘ಸರಿಯಾದೇ ಪಂಡ ಕರ್ಣ! ಸರಿಯಾಯಿನ ಸಾರಥಿ ಇತ್ತಂಡ ನಿನ ಎದುರು ಸರ್ತ ಉಂತುದು ಪೊರುಂಬೆರೆಗೆ ಯೇರೆಗೆ ಆವು? ಕರ್ಣಾ, ನಮ ಕಡತ ರಾಜೆರೆಡ್ ನಿಕ್ಯ ಯೇರ್ ಸಾರಥಿ ಆವೊಡು, ಪಣ್ಣ. ಅಕ್ಲೆನೇ ನಿಕ್ಯ ಸಾರಥಿ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಕರ್ಣ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಣ್ಣೆ. “ದೊರೇ, ನಮ ದೈವ ಗತಿಟ್ ನಮ ಎಣ್ಣಿನವು ಆಂಡ ನಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿನಡನೇ ಒರಿವೊಲು. ದೊರೇ, ಮಾದ್ರ ರಾಜೆ ‘ಶಲ್ಯ’ನ್ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಒಪ್ಪಾವೆರೆಗಾವ? ಅಂಚ ಆಂಡ ಶತ್ರುಲೆನ ರುಂಡೊಗು ಇತ್ತೆನೇ ಸಂಚಕಾರ ಕೊರೊಲಿ.”

ಕೌರವ್ ಹಿಗ್ಗೆ ಆಂಡ್. ಮೆಯಿ ಕೊಕ್ಕೆರಾಂಡ್! ರೋಮ ನಿದ್ದ ಉಂತುದು. ತಡ ಮಲ್ತಜೆ. ಅಪಗನೇ ಅರಮನೆಕ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆ. ಶಲ್ಯಗ್ ಲೆಪ್ಪು ಪೋದು, ಆಯೆ ಅಮಸರೋಡೇ ಬತ್ತೆ. ಕೌರವೆ ಆಯನ ಮನಸ್‌ಗ್ ಕುಸಿ ಆಪಿಲೆಕ ನಾಜೂಕುಡು ಪಾತೆರುವೆ.

‘ಮಾಮೆರೇ, ನಮ ಪುಣ್ಯೊದ ಬಗೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ನಮ ಸೇನೆಗ್ ಸೋಲುದ ಮಿತ್ತ ಸೋಲೇ ಆದ್ ಸೇನೆದ ದೈರ ಸಿರೊಂದುಂಡು. ಅಂಚಿನೇ ನಮ ಪಾಳಯೊಡು ಸಂತೋಸು ಸೊರಗ್‌ದಾಂಡ್. ಅಪಮಾನೊದ ನೆಂಪೇ ಮಗ್ಗೊಂದುಂಡು! ಯೆನ ಜೂವೊಗು ಜೂವ ಕೊರ್ಪಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಲೆನ ಪಾಡ್ ಇಂಚ ಆಂಡ್! ಉಂದು ಮಾತಾ ಇರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿನ ಸಂಗತಿಲೇ! ನಮ ಪಕ್ಷ ಯುದ್ಧ ಜಯಿಪುನ ಸೂಚನೆ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ. ತಳಮಳತನೇ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಂಚ ಆಯೆರ್! ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣ ಆ ತಳಮಳೊನು ಮೀರ್ದ್ ಯುದ್ಧದ ಚಲ ಕಟ್‌ದೆ! ಆಂಡ ಅಯಗ್ ಒಂಜೇ ಒಂಜಿ ಕೊರತೆ ಉಂಡು. ಆಯನ ರಥೊನು ಸರಿಯಾದ್ ನಡಪ್ಪಾವುನಾಕುಲು ತಿಕ್ಕಂಡ...”

ಶಲ್ಯಗ್ ಕೋಪ ಯೇರಾಂಡ್! “ಪೊಕ್ಕಡೆ ಸುತ್ತು ಪಾಡೊಂದು ಪಾತೆರಡ. ಡೊಂಬರಾಟೊದ ಬಗೆ ದಾಯೆಗ್? ಯೆಂಕ್ ಬೆನ್ನುನೆಟೇ ಮನಸ್. ಯೆನಡ್ ದಾದ ಆವೊಡು? ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ್ಣ, ಕೇಣ್ಣೆ ಎಂಚಿನಾಂಡ್ ಪಣ್..?”

“ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ; ಮಾಮಲ್ಲ ರಥಿಕೆ ಈರ್, ದೈರಸಾದಗೊನು ಮೆರೆಪಿನನೇ ಯೆಂಕ್ ಮಲ್ಲ ಸಾಯ!”

“ಒಂತೆ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಪಣ್ಣ ಕೌರವಾ!”

‘ದಾಲ ಇಜ್ಜಿ ಮಾಮೆರೇ. ಈರ್ ದಯೆದೀದ್ ಕರ್ಣಗ್ ಸಾರಥಿ ಆವೊಡು. ಅಯಿಡ್ಡಾವರನೇ ನಂಕ್ ಗೇಲ್! ಇರೆಡಾದೇ ಕೌರವ ವಂಶ ಒರಿಯುಂಡು..”

ಶಲ್ಯ ಉಂದೆನ್ ಕನಮನೊಟ್ಟಾ ಎಣ್ಣೆದಿಜೆ! ಕೋಪೊಡು ಕುಂಬರೈ! ನಾಲಾಯಿ ನುಂಗಿಲೆಕಾಂಡಲ ಇಂಚ ಕೇಣುವೆ:

“ಕೌರವಾ, ನಿನನ್ ಯೆಂಚಿನಾಯೆಂದ್ ಪಣ್ಣೊಡು? ನಿಕ್ಯ ಚೋಕ್ಲಾಟಿಗನ? ಅತ್ತೆ ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿಯ? ಅತ್ತೆ ಬಡ್ಡೆ ಮಂಡೆದ ಪೊಡುಂಬೆನ? ನಿಕ್ಯ ಪಿರಯ ಆತಿನಿ ದಂಡೊಗೆ! ಛಿ! ಛಿ! ನಿನಡ ಇಂಚಿನಲ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರನ? ತೂಕಾ, ನನ ಒರ ಪಣ್ಣ!.. ಆ ಸೂತನ ಮಗನ, ಕರ್ಣನ, ರಥೊಕು ಈ ಶಲ್ಯ ಮಾರಾಜೆ ಸಾರಥಿ ಆವೊಡ? ಶಿವ ಶಿವಾ!... ಅತ್ತೆ, ಕೌರವಾ, ನಿಕ್ಯ ತಾನಮಾನೊದ ಗೇನೊನೇ ಇಜ್ಜಾ? ಮಿತ್ತತಿರ್ತದ ಪೊಲಬೇ ಇಜ್ಜ? ಆ ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ಯಾನ್ ಯೇರ್! ಎಂಕುಲು ಒರಿಯಗೊರಿ ಸಮನ? ಇಡೆಗ್ ಈ ಬರ್ದಿನೆಡ್ ದುಂಬು ಯೇರೆಡಾಂಡಲ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತಾನಮಾನೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಕೇಣ್ಣೆ ತೆರಿದ್ ಬರೊಡಿತ್ತಂಡ್. ಕೌರವಾ, ನಿನ ಬುದ್ಧಿಗ್

ದಾದ ಪಣೊಡು? ಒರಿ ದುಸ್ಸನ್ ಅಮಸರೊಡು ಅಂಗ ರಾಜಿ ಆದ್ ಮಲ್ತಾ ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಈಲಾ ದುಸ್ಸೆನೇ, ಪೊಡುಂಬೆನೇ ಆವೊಂದುಲ್ಲ. ಉಂದೆಕೇ ಪಣಿ ನಿ ಸಜ್ಜನ ಸಂಗ ಎಡ್ ಪಣ್ಡ್!”

ಕೌರವೆ ಶಲ್ಯೆ ಪಾತೆರುನೆನ್ ತಡೆಪುಲೆಕ, “ಮಾಮೆರೇ ಇರೆಗ್ ಸರಿಸಮ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್? ಆಂಡ, ಯುದ್ಧದ ಪೊರುದ ತುರುಗಾದ್ ಇರೆನಡೆಗ್ ಬತ್ತದೆ. ತಾನಮಾನೊದ ಪೊಲಬು ಇತ್ತೆದಾಲಾ ಇಂಚ ನಟೊಂದುಲ್ಲೆ! ಒಪ್ಪಿಯಿರ್ದ ಯೆನ ಪುಣ್ಯ! ಮಾಮೆರೇ, ಸಾರಥಿ ಆಪಿನವು ಅಪಮಾನನ? ಅರುಣೆ ಸೂರ್ಯ್ ಸಾರಥಿಯಾದಿಜ್ಜೆನ? ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಾರಥಿಯಾದುಲ್ಲೆ ಅತ್ತ? ಅಸುರೆರೆಡ ಕಾದುನಗ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಈಶ್ವರನ ಸಾರಥಿಯಾತೆಗೆ!”

ಶಲ್ಯಗ್ ಉಂದು ಒವುಲ ತರೆಕ್ ಪೊಗ್ಗುಜಿ. ತನ ಪೆರೆದ ಮಟ್ಟೆ ಬುಡು ಕೊರುಜೆ!

“ಕೌರವಾ, ಈ ‘ಶ್ವೇತಚಕ್ರ’ ಪತ್ತೊಂದು ಉಂತುಲ. ಯಾನ್ ರಥೊನು ಗಿಡಪ್ಪುವೆ. ಕೌರವಾ, ಒಂಜಿ ವಿಚಾರ ಪಣ್ಣೆ. ನಿನ ಅದೃಷ್ಟೊನು ನಿನ ಕಾರ್ಡೇ ದೊಂಕೊಂದುಲ್ಲ! ಭೀಷ್ಮರೆಗ್, ದ್ರೋಣರೆಗ್ ಜಗ್ಗಂದಿನ ಪಾಂಡವರ್ ಕರ್ಣಗ್ ಪೋಡ್ಯುವೆರ್? ಬೆದರ್‌ನೇ ಸಿಗ್ಗುನ ಪಾಂಡವ ಕುರುವಾಯಿಲ್, ಲತ್ತ ಕರ್‌ಂಬುನು ಕುಯಿಂಪುಜನ?”

ಕೌರವೆ ಆತೆಟೇ ಬುಡುಜೆ!

“ಮಾಮೆರೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಉಲ್ಲೆ. ಈರ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸರಿಸಮನೆ! ನಮ ಕರ್ಣೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಮ! ಈರ್ ಕರ್ಣನ ರಥೊಟು ಉಂತುಲೆ. ಕೃಷ್ಣೆ ಗಾಡಿದೇರುನ ಕುಲತ್ತಾಯೆನ? ಈಶ್ವರನ ಸಾರಥಿಯಾತಿನ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾರಥಿ ಕುಲತ್ತಾಯೆ ಅತ್ತತ್ತ? ಮಾಮೆರೇ ಇತ್ತೆ ಕುರುವಂತೊಗೇ ಕೇಡ್ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅರ್ಜುನನ ಕೋಪಾಗ್ನಿಡ್ ಪೊತ್ತೊಂದುಂಡು! ಅಂಚಾದ್, ಇತ್ತೆ ಇರೆನ ಕರುಣೆದ ಪನಿ ಬರ್ಸೊನೇ, ಉಣ್ಣುದು ಕರ್‌ಂಟೊಂದುಪ್ಪುನ ಕೌರವ ಸೇನೆನ್ ತೆಗಲಾವೊಡು. ಕುರುಕುಲೊತ ಜೋಕ್ಷೆನ ಪುಣ ತೊದಾಂಡಲ, ಸಾರಥಿ ಆಪಿನೆಕ್ ಮನ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಇರೆನ್ ಬುಡುಂಡ ಕುರುಕುಲೊನು ಉದ್ಧಾರ ಮಲ್ಪುನಕುಲು ಬೇತೆ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವೆ, ಮಾಮೆರೆನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರು ಎಂಚಲ ಅಯನ್ ಒಪ್ಪಾವೆ!

ಒಪ್ಪೊಂಡಲ ಶಲ್ಯಗ್ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಉರಿಯೇ ಉಂಡು.

ಶಿವ ಶಿವಾ! ಕೌರವೆ ಪಂಡಿನಂಚ ಕೇಂಡಿನವು, ತುಂಬಿಲೆಗ್ ಅಮಲ್‌ವಾಸನೆ ಮೂಸಾಯಿಲೆಕ ಆಪುಂಡ? ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಈ ರಾಜೆರೆಗ್ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನನೇ ಕಡುಕಸ್ಪ! ಆಪಿನವು ಆವಡ್, ಒಪ್ಪಿನೆಕ್ ಸಾರಥಿ ಆಪೆ! ಇಂಚ ಮನಸ್‌ನ್ ಸಮದಾನ ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ದುರ್ಯೋಧನಡ “ಬ್ರಹ್ಮ ಶಿವಗ್ ಸಾರಥಿಯಾತಿನೆನ್ ಪಂಡತ್ತ? ಅವೆತ ವಿವರ ಕೊರ್ಲ” ಪಂಡಿನೆಕ್, ಆಯೆ, ‘ತ್ರಿಪುರದಹನ’ ದ ಕತೆನ್ ಪಣೊಡಾಪುಂಡು.

* * *

ತಾರಕಾಸುರಗ್, ತಾರಕಾಕ್ಷ, ಕಮಲಲೋಚನ, ಬೊಕ್ಕ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ ಪಣಿ ಮೂವೆರ್ ಜೋಕುಲು. ಮೊಕುಲು ಬೀರೊದಕುಲು ಅಂಚಿನೇ ತಾಪಸಿಲ್! ತಪಸ್ಸಡಾದೇ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಮೆಚ್ಚಾಯಿನಪಗ, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಎದುರುಡೇ ತೋಜಿ ಬತ್ತದ್, ದಾದ ಬೋಡುಂದು ಕೇಣ್ಯೆ! ಆಂಡ ದುರ್ಜನೆರೆಗ್ ಪುರುಷಾರ್ಥೊದ ಚಿಂತೆ ಉಪ್ಪುಂಡ? ಉಚ್ಚದ ಇಸ ಗಾಳಿಡ್ ಆಜಿದ್ ಪೋಪುಂಡ? ಅಸುರೆರೆಗ್ ಸುರೆರೆನ ಮಿತ್ತೇ ಕಣ್ಣೆ! ಅಕ್ಷೆನ್ ಲಗಾಡಿ ದೆಪ್ಪುನನೇ ಅಂಗಲಾಪು! ಅಂಚಾದ್ ಅಕುಲು ಬ್ರಹ್ಮಡ ಇಂಚ ನಟೊಣುವೆರ್..

“ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ‘ಅಮರತ್ವೊ’ನು ಕೆಸಸೂರೊಡು. ಮಾತೆರ್ದ ಯೆಂಕುಲು ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣೊಡು. ಯೆಂಕುಲು ‘ತ್ರಿಪುರ’ ರಚನೆ ಮಲ್ತೊಣುವ..” ಬ್ರಹ್ಮಗ್ ಗಾಬ್ರಿ ಆಂಡ್. “ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಈ ಸಗ್ಗಿನ್ ಕೊರ್ಂಡ ಶಿವ, ವಿಷ್ಣುನಕುಲ್ಲ ಮೊಕಲೆನ್ ಜಯಿಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಪಿಲಿಕ್ ದೈರ, ಸರ್ಪೊಗು ರೆಂಕೆ, ದುಸ್ಸೆರೆಗ್ ಸಂಪೊತ್ತು, ಕತ್ತಲೆಗ್ ಕಠಿನತೆ, ಪರ್ವತೊಗು ಚೈತನ್ಯ, ಕೊಲೆಪಾತಕಿಲೆಗ್ ಅಮೃತ ಕೊರ್ಂಡ ಆಕುಲು ದಾನೆ ಮಾತಾ ಮಲ್ತ್ ಬುಡುವೆರೆ?” ಇಂಚ ಅಲಚನೆಡ್ ಬ್ರಹ್ಮ ಆ ಮೂವರೆಡ ಪಣ್ಣೆ. “ತ್ರಿಪುರ ಕಟ್ಟೊಂದು ಸಾವಿರ ವರ್ಸೊ ಬದ್ಕಲೆ. ಆಂಡ, ಯೇರಾಂಡಲ ಒರಿ, ಒಂಜೇ ಬಾಣೊಡು ತ್ರಿಪುರೊಗು ಹಾಕ್ಂಡ ನಿಕಲ್ನ ಅಂತ್ಯ ಆಪುಂಡು. ಅಯಿಡ್ ದುಂಬು ನಿಕುಲು ಯೆಂಚ ಬೋಡಾಂಡಲ ಉಪ್ಪೊಲಿ. ಯೆರೆನ್ ಬೋಡಾಂಡಲ ಗೆಂದೊಲಿ.”

ರಕ್ತಸೆರ್ ಮೂವರೆಗ್ಲ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. “ಇರೆನ ಕೃಪೆ ಈತ್ ಇತ್ಂಡ ಯಾವು. ಯೆಂಕುಲು ದಾನೆ ಪೊಂಜೊಲ? ತ್ರಿಪುರೊನು ಒಂಜೇ ಬಾಣೊಡು ಹಾಕುನಾಯೆ ವಾ ಅಪ್ಪೆ ಬಂಜಿಡ್ಲ ಪುಟ್ಟಾಯೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಪಿದಡ್ಯೆರ್. ಶಿಲ್ಪಿ ‘ಮಯೆನ್’ ಲೆತ್ತ್ದ್ ಐಬೋಗೊದ ಮೂಜಿ ನಗರೊನು, ಬಂಗಾರ್, ಬೊಳ್ಳಿ, ಕರ್ಬೊಲೆಡ್ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಲ್ಪಾಯೆರ್. ಒಂಜೊಂಜಿ ನಗರೊಲಾ ನೂದು ಯೋಜನ ವಿಸ್ತಾರೊದವು. ಅಲ್ಲಡ್ಲ ಆಕುಲು ದೇವಲೋಕೊಗು ದಂಡ್ ಕೊಣೊದು ಗೆಂದಿಯೆರ್. ಸುರಪತಿನ ಭಂಡಾರ ಲೂಟಿಯೆರ್! ಇಂದ್ರಾಣಿ ಅಂಚನೇ ದೇವಲೋಕೊದ ಪೊಣ್ಣುಲು ಅಕಲ್ನ ಸೇವೆ ಮಲ್ತೊಡಾಂಡ್.

ದೇವತೆಲ್ ಇಂದ್ರನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ರಕ್ತಸೆರೆಗ್ ವರ ಕೊರ್ತಿನ ಬ್ರಹ್ಮಗ್ ನೆರೊಂದೇ, ಬ್ರಹ್ಮನ್ ತೂವೊಡು ಪಣ್ಣ್ ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಬ್ರಹ್ಮೆ ಬೊಕ್ಕ ದೇವತೆಲ್ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಈಶ್ವರನಡೆಗ್ ಪೊಂದು, ಪಂಡ್‌ಪುಡಾಡೊಂಡೆರ್. ಅಕ್ಲೆನ ಕಸ್ಪೊದ ಕತೆ ಕೇಣ್ಡ್ ಶಿವ ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಬ್ರಹ್ಮನ್ ಅಜಕೆಡ್ ನಿಕಲ್ನ ಪಾಡ್ ಹಾಳಾಂಡತ್ತ? ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ. ಪಶುಕುಲೆನ್ ಕಾತೊನುನ ಕರ್ತವ್ಯ ಪಶುಪತಿಗ್ ಉಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಣೆ. ದೇವತೆಲ್ ಸಂತೋಸುಡೇ ಶಿವಗ್ ತಂಕ್ಲೆನ್ ರಕ್ತಣ್ ಮಲ್ಪುನ ಪಟ್ಟ ಕೊರ್ಪೆರ್.

ಶಿವೆ ಅಕಲ್, “ಒಂಜಿ ರಥೊನು ನಿರ್ಮಿದ್ ಕೊರೆ. ಯೆನ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಆ ದೈತ್ಯೆರೆನ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ಪುಂಡು” ಪಂಡಿನಂಚ, ದೇವತೆಲ್ ಶಿಲ್ಪಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ್ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್ ರಥ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಆ ರಥ ಅಂಚಿಂಚಿನವತ್! ಜಗತ್ತೇ ರಥ ಆಂಡ್, ನಕ್ಷತ್ರೊಲೇ ಬಂಡಿದ ಪತಾಕೆಲಾಪ! ಕನಕ ಪರ್ವತೊನೆ ರಥೊತ ಛತ್ರಿ ಆಂಡ್. ಉದಯಶೈಲ ಅಧಿಷ್ಠಾನ ಆಂಡ್. ವಿಂಧ್ಯಗಿರಿ, ಹಿಮಗಿರಿಕುಲು ಪಲಾಯಿತಟ್ ಆಂಡ್. ಕಡಲ್‌ಲೇ ಗಾಡಿದ ಅಜ್ಜಿ ಆಂಡ್. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರೇ ಚಕ್ರೊಲು! ಗಂಗೆನಂಚಿನ ಸುದೆಕುಲೇ ಚಾಮರ ಪತ್ತುನಕುಲು! ನಾಲ್ ವೇದೊಲೇ ರಥೊತ ಕುದುರೆಲು! ಕಡಲ್‌ದ ರಂಗ್‌ರಂಗ್‌ದ ಸಿರೆಕುಲೇ ಬಾವುಟೊಲು! ಇಂಚ ಮಾಮಲ್ಲ ಮುಟ್ಟೊಡೇ ಸಜ್ಜಾಯಿನ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುದು, ಶಿವೆ ಪಿದಾಡ್ಕ ದೇವತೆಲ್ ಜಯಘೋಷ ಮಲ್ತೆರ್! ದೇವತೆಲೆನಂಚಿ ತಿರ್ಗದ್ ಶಿವೆ ಕೇಣುವೆ.

“ಈ ರಥೊಕು ಸಾರಥಿ ಯೇರ್? ಓಲುಲ್ಲೆ? ಸಾರಥಿ ಇಜ್ಜಾಂದೆ ಈ ರಥ ನಡಪುನೆಂಚ? ರಕ್ತಸೆರೆನ ನಾಶ ಆಪಿನಿ ಯೆಂಚ?”

ದೇವತೆಲ್ ಕಂಗಾಲಾದ್, ಕುಡ ಬ್ರಹ್ಮನಡೆಗ್ ಪಾರಿಯೆರ್! ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಬರೊಡುಂದು ರಂದ್‌ದ ಒಪ್ಪಾಯೆರ್!

ಮಾಮೆರೇ, ಇಂಚ ಬ್ರಹ್ಮೆ ಶಿವಗ್ ಸಾರಥಿ ಆತಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಮದ್ರಾಜೆ ಈರ್ ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣಗ್ ಸಾರಥಿ ಆದ್ ಬತ್ತೆರ್ದ ದೇವತೆಲೆಗಾಯಿನಂಚ ನಂಕಲ ಗೇಲೇ ಆಪುಂಡು! ಯೆನ ಆಸೆ ನಡಪುಂಡು.

ಮಾಮೆರೇ ತ್ರಿಪುರ ಪೊತ್ತಾಯಿನ ದುಂಬುದ ಕತೆ ಕೇಣ್ಣೆ.

ಬ್ರಹ್ಮೆ ಸಾರಥಿಯಾದಿಪ್ಪುನ ರಥೊನು ಶಿವೆ ಯೇರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲಿನಪಗ, ಆಯನ ದುನ್ನೊಗು ರಥ ನುರಿಲೆಕಾಂಡ್! ಕುದುರೆಲ್ ತರೆ ಬಗ್ಗಾಯೆ! ದೇವತೆಲ್ ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಪಂಡರ್! ಆಂಡ ಶಿವೆ 'ವೃಷಭ' ರೂಪೊಡು ರಥೊನು ಪುಗ್ಗೆಲ್ದ ದೆದ್ವುವೆ! ರಥ ಸರಿ ಉಂತುಗಿನ ಕುದುರೆಲೆಗ್ ಸುಕ ಆಂಡ್. ದೇವತೆಲೆಗ್ ದೈರ ಆಂಡ್. ಆ ಕುದುರೆಲೆನ ವೇದಪ್ರಣವ ನಾದೊಗು ರಕ್ತಸೆರ್ ನಡ್ಗುವೆರ್!

ಈ ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನ್ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಬಂಗ. ಸುರುಟು ರಕ್ತಸೆರ್ನ ಕೈಯೇ ಮಿತ್ತಾಂಡ್. ಶಿವನ ಈ ಇಸ್ಮಯೊದ ರಥೊಲ ನುರಿದ್ ಪೋಂಡು! ದೇವತೆಲ್ ಇತ್ತೆ ಇಂದ್ರಗೇ ನೆರಿಯೆರ್. ದೈತ್ಯೆರ್ ಗತ್ತಾಡ್, "ಆಹಾ! ಮುಗ್ಗೆರಿದ ಕಿನ್ನಿಲ್ ಕತ್ತಿ ಪತೊಂದು ಪಿಲಿಕ್ಕಿನ ಮಿತ್ತೆ ಲಾಗ್ಗೆರೆ ಬರೊಂದುಲ್ಲ!" ಪಣೊಂದು, ದುಂಬು ಬತ್ತದ್ ದೇವತೆಲೆನ ಬಂಜಿನೇ ಕೂಂತರ್! ಅಪಗ ಗಣೊಕುಲೆನ್ ಕೂಡಾವೊಂದು ನಂದೀಶೆನೇ ಶತ್ರು ಸಂಹಾರೊಗು ದುಂಬಾಪೆ. ಆಂಡ ರಕ್ತಸೆರ್ ಸಯ್ಬುಚೆರ್. ಶಿಲ್ಪಿ ಮಯೆ ನಿರ್ಮಿದಿನ ಅಮುರ್ತೊದ ಗುವೆಲ್ಗ್ ರಕ್ತಸೆರ್ನ ಪುಣೊಕುಲೆನ್ ಜಪುಡಾದ್ ಮಾತೆರನ್ನಾ ಬದ್ಕಾಯೆರ್! ಅಪಗ ವಿಷ್ಣು ಪೆತ್ತದ ರೂಪೊಡು, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಕಂಜಿದ ರೂಪೊಡು ಆ ಗುವೆಲ್ಗ್ ಜತ್ತಾದ್ ಅವ್ವೆನ್ ಬಚ್ಚಾವೆರ್! ಆತೇ ಅತ್ತೆ, ವಿಷ್ಣು ಬುದ್ಧ ಅಬತಾರೊಡು ಬತ್ತಲೆಯಾದ್ ಉಂತುದು ರಕ್ತಸೆರೆನ ತೇಜಸ್ಸನ್ ತಗ್ಗಾವೆ! ಅಕಲೆನ ಶಿವಭಕ್ತಿಗ್ ಅಡ್ಡಿ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಈತಾಯಿನೆ, ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಇರ್ದೆಲ್ಲಾ ಶಿವನ ಕೈಯಿತ್ಲೆ ಬತ್ತದ್ ದೇವತೆಲೆನ್ ಕಾತೊನೊಡುಂದು ನಟೊಂಬೆರ್! ದಯದೀದ್ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ಕೇಣೊಂಬೆರ್! ಅಪಗ ರುದ್ರೆ ಲೋಕೊದ ಎಡ್ಡೆಪುಗಾದ್, ತನ ಮೂಜಿನೇ ಕಣ್ಣೆ ಬುಡೊಂದು, 'ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊ'ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪಿಗಿನ ತ್ರಿಪುರೊಲು ಒರಾನೆ ಪೊತ್ತುದು ಬೊನ್ನೆ ಆಯ! ಆಂಡಲ ಶಿವನ ಉರಿಗಣ್ಣೆದ ಉರಿ ಕಮ್ಮಿ ಆವಂದೆ ಇಡೀ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊನೇ ಸುಡಿಯೆರೆ ಸುರು ಕೊರುಂಡು! ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಒಂಜೇ ದನಿಟ್ ಶಿವನ್ ನಟೊಂಡೆರ್.

"ಶಿವಶಿವಾ, ದ್ರೋಹಿಲ್ ಪೊಡಿದೊಲು ಆಯೆರ್. ಆಂಡ ಲೋಕೊದ ರೂಪು ಸೆಟ್ಟೊಂದುಂಡು. ಈಯೇ, ಕಾತೊನುಲ ದೇವಾ. 'ತ್ರಾಹಿ ಮದನಾಂತಕ ಪುರತ್ರಯದಾಹ. ಹರಶಂಕರ ಮಹೇಶ ತ್ರಾಹಿ. ಮೃತ್ಯುಂಜಯ ಪಿನಾಕಿ ತ್ರಾಹಿ. 'ಇಂಚ ಬಗೆತರೊಟು, ದೀನ ಮನೊಟು ದೇವತೆಲ್ ನಟೊನ್ನಗ, ಶಿವೆ ತನ 'ಆಜ್ಞಾಹಸ್ತ್ರೊ'ನು ದೆರೆದ್, ಉರಿ ತಗ್ಗಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ದೇವತೆಲ್ ಈಶ್ವರನ್ ಪುಗರ್ತೆರ್.'

ಈ ಕತೆನ್ ಪೊರ್ಲೊಡು ಪಂಡಿನ ಕೌರವೆ "ಮಾಮೆರೇ, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಸಾರಥಿ ಆಯಿನೆಟ್ ದೇವತೆಲೆನ ಉದ್ಧಾರ ಆಂಡ್. ಈರ್ ಸಾರಥಿ ಆದ್ ಕೌರವಬಲೊನು ಗೆಂದಾವೊಡು" ಪಂಡೆ. ಅಂಚಿನೇ ಶಲ್ಯಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಪಿಲೆಕ ಕರ್ಣನ ವೃತ್ತಾಂತೊನುಲ ಪಣೊಂಡೆ.

"ಮಾಮಾ, ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಈಶ್ವರಡ ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ತದೆರತ್ತ? ಅಪಗ ಈಶ್ವರೆ, "ಈ ವಿದ್ಯೆನ್ ಸತ್ತಾತ್ತೆರೆನೇ ನಾಡ್ಡೆ ಅಕಲೆಗ್ ಕಲ್ಪಾಲ" ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆರೆ. ಪರಶುರಾಮೆರ್ ದೇವತೆಲೆನ್ಲ ಮೆಚ್ಚಂದೆ, ಈ ಕರ್ಣನ್ ಲೆತ್ತದ್, ಆದರಿತ್‌ದ್, ತನ ಗರಡಿಡೇ ವಿದ್ಯೆ ಕಲ್ಪಾದೆರ್‌ಂದಾಂಡ, ಈ ಪ್ರತಾಪಿ ಕರ್ಣೆ ಅಧಮೆನ? ಕರ್ಣೆ ಪುಟುದಿನಿ ನೀಚ ಕುಲೊಟತ್ತೆ. ಇಂಬ್ಯನ್ ಸೂತೆ ತಾಂಕದಿನಂದ್. ಸ್ವಾತಿ ಬರ್ಸೊದ ಪನಿ ಮರುವಾಯಿದುಲಯಿಡ್ ಮುತ್ತು ಆಂಡ, ಆ ಮುತ್ತುನು ಮರುವಾಯಿಗ್ ಪುಟುದಿನವು ಪಣ್ಣ್ ಪಣ್ಣೆರೆ? ನಿಜ ಪಣೊಡೆ? ಕೇಣ್ಣೆ. ಕರ್ಣೆ ಸೂತೆ ಅತ್ತೆ."

ಕೌರವನ ಚದುರು ಪಾತೆರೊಗು ಶಲ್ಯ ತರಪಂದಾವೊಂದು, “ಕೌರವಾ, ಈ ಬಗೆತ ಕೆಟ್ಟ ಅಲಚನೆ ನಿನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಇತ್ತಂಡ ಯಾನ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ! ಕೋಗಿಲೆ ಕೈಪೆ ಬೇವುನೇ ಚೀಪೆ ಕುಕ್ಕುಂದ್ ಮೆಚ್ಚಂಡ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ? ಈತ್ನೇಟ ಪೊರುಂಬಿನ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರ್ ದಾನೆ ಆಯೆರ್? ನಿಕ್ಕ ಗೇಲ್ ಆಪಿನವು ಯೆನಡ್ ತತ್ತ ಪೋಂಡುಣ್ಣಿನ ಪುಕಾರ್ ಯೆಂಕ್ ಬರಿನಿ ಬೊಡ್ಡಿ, ಕರ್ಣನ್ ಲೆಪುಡಾಲ. ಯಾನ್ ಅಯಗ್ ಸಾರಥಿ ಆಪೆ” ಪಂಡೆ. ಆತೆತೇ ಉಂತಾವಂದೆ, “ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ.”

ಕೌರವೆ ಗಾಬರಿಡ್, “ಯೆಂಚಿನ ಪಣ್ಣೆ” ಕೇಣುವೆ.

“ತೂಲ! ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಕರ್ಣ ಯೆನ ಪಾತೆರ ಮೀರ್ಡ್ ಮಿನಿ ನಡತ್ತಂಡ ಯಾನ್ ಸಯಿಸೊನುಜಿ. ಕಡಿವಾಣ ದಕ್ಕದ್ ಪಿರತಿರ್ಗದ್ ಬರ್ದನೆ!”

“ಆವು” ಪಂಡದ್ ಕೌರವೆ ಕರ್ಣನ್ ಅಡೆಗೇ ಲೆಪ್ಪುಡಾದ್ ಕರ್ಣನ ಕೈ ಪತ್ತದ್ ಶಲ್ಯಗ್ ಒಪ್ಪಿಸಾವೆ. ಶಲ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಕರ್ಣ ಒಟ್ಟಾಯಿನೆನ್ ತೂದು ಆನಂದೊಡು, ಅಯನ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ಒಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಕಜೊಡು ಗೆಂದಿನಂಚದ ಅನ್ನೊವ ಆಂಡ್.

ಇರ್ಲಡ್ ಕರ್ಣ ಆಯುಧಶಾಲೆಡ್ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ಪೂಜೆ ಮಲ್ತೆ. ಸಾಲ್‌ದೀಪೊದ ಬೊಲ್ಪುಡ್ಚೆ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ ಕಾಂತಿ ಝಳಕಂಡ್! ಪೂಜೆದ ಪೊರುಡು ಬಲಿಪೂಜೆಲ ಆಂಡ್. ಬಲಿಹಾರ ಆನಗ ಗೌಜಿ ಗದ್ದಲ, ಅಬ್ಬರ ಜೋರಿತ್ತಂಡ್. ಕರ್ಣ ದರ್ಬಿದ ಮಿತ್ತೇ ಕುಲ್ಲುಡು ಇರ್ದಿಡೀ ಜಾಗರಣೆ ಮಲ್ತೆ. ಕೌರವನ ಪಾಳಯೊಡು ರಾಜೆರ್ ‘ಶಸ್ತ್ರೋತ್ತರ’ ಸಮಾರಾಧನೆ ನಡಪ್ಪಾಯೆರ್. ಮೂಡಾಯಿ ಕೆಂಪಾನಗನೇ ರಾಹುತೆರ್ನ ಕೇರಿಡ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಡುನನೇ ಗದ್ದಲ! ಯೋಧರೆಗ್ಗ ಬಾರಿ ಉಮೇದ್! ಪುಲ್ಯ ಆನಗ ರಣವಾದ್ಯಾಲೆನ ಗೌಜಿ. ನಿಸರ್ ಮೂಡುನಗ ಕರ್ಣ ತಾಮರೆಲ್ ಅರಳ್ಳಿನ ಸರೋವರೊತ ನೀರ್‌ಗ್ ಜಪ್ಪುವೆ. ಮಂಗಳ ಸ್ತುತಿ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ತನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಸೂರ್ಯನ್ ತೂವೊಂದು, ಬಂಗಾರ್‌ದ ಬಟ್ಟಲ್‌ಡ್ ಅರ್ಘ್ಯ ಕೊರ್ಪೆ. ಲಲಿತಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಲೆನ್ ಅಂಗೈಡ್ ದೀವೊಂದು ಬೆರಣೆರೆಗ್ ಪೆತ್ತ, ಬಂಗಾರ್, ರತ್ನ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಕೊರ್ಪೆ. ದಿನನಿಚ್ಚದಂಚ ಸುವರ್ಣದಾನ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಲಿ! ಆ ದಿನೊಟು ಕರ್ಣನ ಮನಸ್‌ದ ಸಂಕಲ್ಪ ದಾದನ? ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಯಿಜಿ. ಆಯನ ಶುಶ್ರುತೆಡೊತ್ತಿನ ಪದ್ಧೆಯಿಲ್ ಬಾನೊದ ದಾರಗಂದಂಚ ಮೆಂಚೊಂದಿತ್ತ. ಆಯನ ಶರೀರೊದ ಕಳೆಲಾ ಚಂದ್ರಮಂಡಲೊದಂಚ ಕೊಡಿಕಡೆ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್. ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಾಲೆನ್ ದಿಂಜಾವೊಂದು ರಥೊತ ಬರಿಟ್ ಉಂತುನಗನೇ ವಾದ್ಯ, ನಗಾರಿ ಕೊಂಬುಕಹಳೆಲು ಅಬ್ಬರೊದ ದನಿ ಕೊರ್ಪೆ!

“ಓಹೋ! ಸೇನಾಪತಿನ ಪ್ರಯಾಣೊದ ಡೌಲು ಜೋರುಂಡು!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಶಕುನಿ, ಕೃತವರ್ಮೆ, ಕೌರವೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆರ್.... ಮಾತೆರ್ಲ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ಕರ್ಣನ ಸನ್ನೆ, ಸೂಚನೆದಂಚನೇ ದುಂಬರಿಯೆರ್. ಘೋಷಣೆ ಆವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕರ್ಣ ರಥ ಯೇರುವೆ. ಶಲ್ಯ ತನ ಚಾತುರ್ಮೆಡ್ ಎಡತ್ತ ಬಲತ್ತೆಗ್ ರಥೊನು ರಬಸೊಡ್ ನಡಪ್ಪಾವೊಂದು ಪೋಯೆ! ಪ್ರಳಯೊದ ಕಡಲೇ ಮೀರೊಂದು ಬರೊಂದುಂಡಾ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಸೈನ್ಯೊದ ಸಾಲ್‌ಸಾಲ್ ಜೋರುಡೇ ದುಂಬರಿಂಡ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕಲಿಕರ್ಣ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಿನ ಉತ್ಪಾತೊಲು ಒಂಜಿರಡ್ಡತ್ತೆ. ಶಿವ ಶಿವಾ! ಕಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡ್, ಭೂಮಿ ನಡ್ಗಂಡ್, ಆಯುಧೊಲು ಕಿಡಿಕಾರ್‌ಂಡ್, ಆನೆಕುದುರೆಲ್ ಕಣ್ಣೀರ್

ಜಪುಡಾಯ. ಬರಿಂಕ, ಕುದ್ಲೆ ಕಲ್ಪಿಯ. ರಥೊತ ಕುದುರೆಲ್ ಕಾರ್ ದಂಟಿಯ. ಸೂರ್ಯಮಂಡಲ ಮಸ್ಕು ಆಂಡ್. ಬಿರುಗಾಳಿ ಲಕ್ಹದ್ ಸೈನ್ಯ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚುಲೆಕ ಮಲ್ತಂಡ್. ಕೌರವೆ ಉಂದೆನ್ ಮಾತಾ ತೂಯೆ! ಆಂಡ ಕರ್ಣೆ ಉಂದೆನ್ ಒವ್ವೆನ್ನ ಗೆಣ್ಣೆಚೆ! ಎಂಚಿನಾಂಡಲಾ ಕೌರವೆರ್ ದುಷ್ಕರ್ಮದ ಫಲೊಕು ಬದ್ದೆರತ್ತ? ಯೇರ್ ದಾನ್ನೆ ಮಲ್ತೆರೆಗಾಪುಂಡು? ಕರ್ಣೆ ಯುದ್ಧದ ಅಮಸರ! ತನ ಸೇನೆನ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೆ. ಸೇನೆದ ಅತಿರಥೆರ್ ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಸೇರಿಯೆರ್! ಬೊಕ್ಕ ಮಾತೆರೆಗ್ ಕೈಮುಗಿದ್,

“ಯೋಧೆರೇ, ನಮ ಯುದ್ಧೋಗು ಪಿದಾಡ್. ಪೋಡಿಗೇ, ಬಚ್ಚೆಲ್, ಉದೆಸಿನ ಮಾತ ಇತ್ತಿನಕುಲು, ನನೊರೈನ್ ದೂರುನಕುಲು, ಒಗ್ಗಟ್ಟ್ ಉಡೆಪುನಕುಲು ಮುಲ್ಪಡ್ಡೇ ಪಿರತಿರ್ಗದ್ ಪೋಲೆ. ಗಟ್ಟಿತಿಗಲೆದಕುಲು, ಬೀಸ ಪಜ್ಜೆದಕುಲು, ವೀರ ಸೊರ್ಗ, ಇಂದ್ರಪದವಿ ಬಯಕುನಕುಲು ಮಾತ್ರ ಯೆನ್ನೊಟ್ಟುಗು ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಕೋಪೊಡು ಪಣೊಂದಿಜ್ಜೆ ನಮ ಮಲ್ತೊಡಾಯಿನ ಕದನ ಬಾರಿ ಕಟುರದವು!! ನಮ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನವು ಸಮರಯಜ್ಜ! ಈ ಯಜ್ಜೊದ ಸಾರೊನು ಯೇರ್ ತೆರಿದೆರ್?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕರ್ಣೆ ‘ರಣಬೂಳ್ಳಿ’ ಕೊರೈರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆ.

ಸೈನಿಕೆರ್ ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್, “ಯುದ್ಧೊಡು ಸಾವು ಬರಡ್, ಅಡ್ಡಿ ಇಜ್ಜೆ. ನಮ ಈ ರಾಧೇಯನ ಗೌರವೊಗು ಸರಿಯಾದಿಪ್ಪೊಡು. ಇಜ್ಜೆಡ ನಮಲೆಕಂತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಇಹ-ಪರ ರಡ್ಡೆಲಾ ಇಜ್ಜೆ.”

ಅಕಲ್ಪ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ ಸಂತೋಸಾಯಿನ ಕರ್ಣೆ, “ಕೇಣ್ಣೆ ಸೈನಿಕೆರೇ. ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ತುಂಬೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಂಕ್ ಗೇಲಾ, ಸೋಲಾ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ವಿಧಿಯೇ ತೆರಿದುಪ್ಪು! ಪಗನಕ್ಲೆಗ್ ನಮ ಪರಾಕ್ರಮ ತೋಜಾಗ. ಇತ್ತೆ ಇಂಚಿ ತೂಲೆ, ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜಿಪಾಯಿನ ಯೋಧೆಗ್ ಈ ಪದಕೊನು, ಈ ವಜ್ರಮಾಣಿಕೊದ ಕಾರಕಡಗೊನು, ಮುತ್ತುದ ಮಾಲೆನ್, ಮಾತ ಬಲ್ಪನ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅರ್ಜುನನ್ ಯೆನ ಎದುರುಗು ಗಿಡತ್ತೊಂದು ಬರಿನ ಯೋಧೆಗ್ ನೂದು ಆನೆ, ಒಂಜಿಸಾರ ಕುದುರೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಬೋಡಾಂಡ ಇಂಚಿ ಕೊರ್ಪೆಂದ್ ಬರೆದಾಲ ಕೊರ್ಪೆ. ಸೈನಿಕೆರೇ, ಆ ಬೊಲ್ಪು ಕುದುರೆದ ಸರದಾರನ್, ‘ವಿಜಯ’ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ದಯನ್ ಸ್ವಾಮಿಕಾರ್ಯೊಂದೇ ಎಣ್ಣೊಂದು ಯೆಂಕ್ ತೋಜಾಲೆ! ಅಪಗನೇ ಅಯನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಶಾಕಿನಿಡಾಕಿನಿಯೆರೆಗ್ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಪಗ ನಿಕುಲು ಅಯನ ಬಂಡಾರೊನು ಸೂರೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ.

ಕೌರವೇಂದ್ರನ ಆಣೆ ದೀದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕ್ ಪಾರ್ಥಡ ಖಡಾಖಡಿ ಪುಣೆವೊಡು. ಆಯನ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಯೆನ ಉಡಲ್ ನಂಡಾವಡ್. ಯೆನ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆಡ್ ಅಯನ ಉಡಲ್ ಬಿಚ್ಚಡ್, ಇರುವೆರ್ಪಲ ಕರ್ಲಲ್ ಒಂಜಿಕೊಂಜಿ ತಿಕ್ಕೊನಡ್!! ಇರುವೆರ್ಪಲ ನೆತ್ತೆರ್ ಕೂಡೊನಡ್! ಯೆಂಕುಲು ಒರಿಯನ ಜುಟ್ಟು ಒರಿ ಪತೊನೊಡು! ಒರಿಯನ ಮೆಯಿತ ಗಾಯೊಗು ನನೊರಿಯನ ಮೆಯಿತ ಗಾಯ ತಾಗೊಡು! ಇರುವೆರ್ಪಲ ಖಡ್ಗೊಡು ಕಡ್ತೊಂದು ಅಡಿಮೇಲಿಣ್ಣಿಲೆಕ ಪುರೊಡು! ಇರುವೆರ್ಪಲ ಕೈ ಸೋಪುನಾತ್ ಗುದ್ಲೊನೊಡು! ಬಾಯಿ ಬಚ್ಚುನಾತ್ ಜರೆವೊನೊಡು! ಯೆಂಕ್ ಒಂಜೇ ಆಸೆ. ಅರ್ಜುನನೊಟ್ಟುಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಒಂಜೊಂಜಿ ಬಾಣೊದ ನೋಟೊಡ್ಲಾ ರೋಮ ಕೊಕ್ಕೊಡು. ನೆತ್ತೆರ್ಪ ಸುದೆ ಪರಪೊಡು. ಕರ್ಲದನೇ ಪೂಮಾಲೆ ಪಾಡೊನೊಡು. ವೀರರಣಾಭಿಷೇಕೊಡು ಶತ್ರುಗು ಗಾಯಗಡಿ ಮಲ್ತೊಂದೇ, ರಣತ ಎಚ್ಚಿಡ್ ಧನ್ಯೆ ಆವೊಡು. ಅಂಚಿ ರಣಬೀರ ಪೋಪಿನೆನ್ ಕೌರವೆ ತೂವೊಡು. ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಮೃತ್ಯುಗು ನೆತ್ತೆರ್ಪ ಓಕುಳಿ, ಪಗನಯನ ಪಜ್ಜಿಮಾಸೊದ ಬಾರಣೆ ಕೊರೈನೆನ್ ತೂದು, “ಈ ಕರ್ಣೆನ್ ಸಾಂಕ್ಸಲಗಿನವು ಸಾರ್ಥಕ ಆಂಡ್” ಇಂಚಿ ಕೌರವೆ ಎಣ್ಣೊನೊಡು..”

ಕರ್ಣೆ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ಶಲ್ಯೆ ಮಚ್ಚೆರೊಡೇ ಕೇಣೊಂದು, ಬಿರೆಲ್ಡ್ ಮೀಸೆತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಇಂಚಿ

ಪಣ್ಣೆ. 'ಕರ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜ್ಜಾವೆ! ಕೌರವನ ಆಣೆ! ಈ ಯೆಂಕ್ ದಾದ ಕೊರ್ದ ಪಣ್ಣೆ! ಹಾರ, ಖಡ್ಗ, ಕುದುರೆ, ಆನೆ, ಪೋಣ್ಣಲು. ಒವ್ವಲಾ ಕೊರೊಡ್ಡಿ, ಆಂಡಲ ಯಾನ್ ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜಾವೆನೆ! ಗರ್ವೊದ ಪಿಲಿತಂಚ ಮೆಯಿ ಪರುಂಕುನ, ಕಾಡಾನೆದಂಚ ಬೀರ ಪೋಪಿನ, ಮಹಾರಥರೆನ್ ಕೆರ್ದೆ ಜೆಪುಡಾವುನ, ನಿನ ಕರ್ದೆ ಕದೆಪುನ, ಪರ್ದೆ ಜಾರಾವುನ, ನಾಲಿ ಒತ್ತುನ ಆ ಅರ್ಜುನನ್ ಇತ್ತೆನೇ ತೋಜಾವೆ! ಸೈನಿಕರೆಗ್ ಕೊರ್ದೆ ಪಂಡಿನೆನ್ ಯೆಂಕೇ ಕೊರ್ದೆ. ಸೈನಿಕರೆಡ ದಾಯೆಗ್ ನಟ್ಟೊನುವ? ಕರ್ಣಾ, ಯೇರಾಂಡಲ ಕಾಲಾಗ್ನಿನ್, ಕಾಲಮೃತ್ಯುನು ನಾಡೊಂದು ಪೋಪೆರೆ? ಈ ದಾಯೆಗ್ ದುಡ್ಡೊಡು? ಯಾನೆ ತೋಜ್ಜಾವೆ! ಪಾರ್ಥೆ ಎಂಚಿನಾಯೆ ಗೊತ್ತುಂಡಾ? ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣ್ಣ! ಯೇರ್ ಒರ 'ಧನುಷ್ಪಂಕಾರ' ಮಲ್ತಂಡ ಶತ್ರುಲೆನ ತಿಗಲೆನೇ ನಡ್ಕಂಡಾ, ಯೇರ್ದೆ ಗರ್ಜನೆಡ್ ಶತ್ರುಲೆನ ದೈರೊದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ಕಂಕಣೆ ಬೂರುಂಡಾ, ಯೆರೆನ್ ತೂಂಡನೇ ಶತ್ರುಲೆಗ್ ಮರ್ದಸಂಕಡ ಆಪುಂಡಾ, ಯೆಂಚಿತ್ತಿನ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರೇ ಪಂಡ್ ಪುಡಾಡುನ ದೈವೊದಂಚಿನಾಯೆನೇ ಈ ಅರ್ಜುನ! ಆಯೆ ಬೋಡಾ! ತೋಜ್ಜಾವೆ ನಡಪುಲ.

ಅತ್ತ, ಕರ್ಣಾ. ಜೆತ್ತೆದುಪ್ಪುನ ಉಚ್ಚುನು ಕುಟ್ಟುದು ಲಕ್ಕಾವೆರೆ? ಬದ್ದೆರೆ ಬಯಕುನಕುಲು ಮಾರಿನ ಮುಸ್ಸು ದೆಪ್ಪುವೆರೆ? ಉಮಿಲ್, ತೂತ ಜತೆಟ್ ಗೊಬ್ಬಂಡ? ಒಂಚಿ ಕೇಣುವೆ. ನಿಕ್ಕಲಾ ಆಯಗ್ಗ ಒತ್ತು ಓಡೆಗ್? ಆಯೆ ಗರುಡೆ ಆಂಡ ಈ ಸೊರ್ದುದಿನ ಕೇರೆ! ಆಯೆ ಸಿಂಗ, ಈ ಕುದ್ದೆ! ಅಯಗ್ ಈ ಸಮ ಅತ್ತಣ್ಣಿನವು ಲೋಕೋಗೇ ಗೊತ್ತುಂಡು."

ಶಲ್ಯಗ್ ಕರ್ಣನ ಮೂದಲಿಕೆಡೇ ಮನಸ್! ಅಂಚ ಕುಡಲ ಪಣ್ಣೆ.

"ಅತ್ತ ಕರ್ಣಾ, ಈತ್ನೇಟ ಅರ್ಜುನೇ ನಿನಡ ಸೋತುದೆನ? ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜ್ಜಂಡ ದಾದ ಮಾತ ಕೊರ್ದೆಂದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ದುಂಬೊರ ನಡತಿನ ಘೋಷಯಾತ್ತೆಡ್ ಕೌರವನ್ ಗಂಧರ್ವೆ ಒಯ್ತ ಕೊಣೊಯಿನಪಗ, ರಾಣಿಲ್, ಮಂತ್ರಿಲ್, ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ನಟೊಂಡೆರತ್ತ? ಅಪಗ ಅರ್ಜುನನೇ ಬತ್ತೆಡ್ ಗಂದರ್ವೆರೆಡ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂಡಿನೆನ್ ಅಲ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಈಲಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ತೂದುಲ ಇತ್ತೆ ಇಂಚ ದರೊಡು ಪಾತೆರುವತ್ತ? ಪೋವಡ್, ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜಿಪಾಂಡ, ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಡುಂದುಲ್ಲ? ಕಪ್ಪೆ ಲಾಗಿಂಡ ಕುದ್ದೆ ಆವಂದತ್ತ? ಯುದ್ಧೊರಂಗೊಡು ಚಾಪರುದ್ದೆರಿಣ್ಣಿನ ಭೀಷ್ಮರ್, ದ್ರೋಣರ್ ದಾನೆ ಮಲ್ತೆರ್ ಪಣ್? ನಿಜ ಪಣೊಡ? ರಾಜೆ ದುರ್ಯೋಧನೇ ಭಂಡೆನ? ನಿಕ್ಕ ಸಾರಥಿಯಾದ್ ಬಯ್ಯಿನ ಯಾನೇ ಭಂಡೆನ? ಅರ್ಜುನಡ ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಾಡ್ತಿನ ಈಯೆ ಭಂಡೆನ? ಗೊತ್ತಾವೊಂದುಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಕ ಈ ಒರಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಣ್ಣಿನೆತ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ದ, ನಿನ ಬೆರಿನೇ ಬೊಟ್ಟೊಂಬಿನ ಅಜಕ್ಕೆಡುಲ್ಲ! ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆರೆಗ್ ಇಸ್ಸ ಇಜ್ಜಾಂಡಲ ನಿನ ಚಾಕ್ರಿದಾಕುಲು, ಭತ್ತಚಾಮರದಕುಲು ದಾಕೊಗಾದ್ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಯೇತಾಂಡಲ ಈ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಗುರ್ಕಾರೆ ಅತ್ತ?"

ಶಲ್ಯೆ ಮೀಸೆ ನಲ್ಲಾವೊಂದು ಇಂಚ ಮಾತ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಿಗ್ ಕರ್ಣಗ್ ಅಯನ್ ಅಪಗನೇ ಕಡ್ಡೆ ಕೆರಿನಂಚದ ಉಗ್ರ ಕೋಪ ಬರುಂಡು. ಕೆರಂಡ ತನ ಸೇನೆ ಕಂಗಾಲಾಪುಂಡು. ಅಯಗ್ ನೆರ್ದೆಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಉಂದು ಯೆಂಕ್ ಪರಶುರಾಮರೆನ ಸಾಪೊದ ಫಲ ಆದಿಪ್ಪು! ಇಂಚದ ಅಲಚನೆಡ್ ಕೋಪೊನು ಯೆಂಚನಾ ತಡತೊನುವೆ. ಆಂಡಲ ಶಲ್ಯನ ಅಪಲಾಪ ಉಂತಾವುನೆಕಾದ್ ಇಂಚೆ ಪಣ್ಣೆ.

"ಶಲ್ಯಾ, ಈ ಮಟ್ಟೊಡು ಅರ್ಜುನನ್ ಪುಗರುನು ದಾಯೆಗ್? ಯೆನ ದೊರೆ ಕೌರವೆ ನಿನನ್ ಆತೊಂಚಿ ನಂಬುದೆ ಅತ್ತ? ಆಯನ ಗತಿ ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿನವೇ ಯೆನ ಚಿಂತೆ! ಸುಡ್ಡಿನ ಸೀಸ ಸೂರ್ಯನ್ ತಾಂಟ್ಂಡ ದಾದ

ಆವು? ಅತ್ತ ಶಲ್ಯಾ, ಪಗನೆಯನ ಊನ ಪಣೊಂಬಿನೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಈ ಯೆನನೇ ತರೆತೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಈ ಯೇರ್ ಪಣ್ಣಿನವೇ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯುಜಿ. ಈ ಅರ್ಜುನನ ಸೈನಿಕನ? ಅತ್ತಾಡ ರಾಜೆ ಕೌರವಗ್ ಜಯ ಆವೆರೆಗೇ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣಿನ ಬಯಕೆದಾಯೆನ? ಯೆನನ್ ಜರೆವೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಪೆತ್ತ ಕಾಪುನಕ್ಲೆಗ್ ಕುಪ್ಪಿದ ಮಣಿ ಮಾತ್ರನೇ ಗೊತ್ತು, ರತ್ನಮಾಣಿಕೊದ ಪರ್ವಯ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಅಂಚನೇ ನಿಕ್ಯ ಅರ್ಜುನನ ಪರ್ವಯ ಉಂಡು. ಬವುಸ ಈ ಅರ್ಜುನನ ಓಲೆಕಾರೆ! ಈ ಅರ್ಜುನನೇ ಕೊಂಡಾಡುನೆನ್ ಮೆಚ್ಚೊನೆರೆಗ್ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ, ಅಶ್ವತಾಮೆ ಉಲ್ಲೆರತ್ತ? ಯಾವುಜ? ನಿಕಲ್ನನೇ ಒಂಜಿ ಗುಂಪು. ಒಂಜಿ ಗಾದೆ ಪಣ್ಣೆರತ್ತ? 'ಮಂಗ್ ಮೋನೆ ತೂವೊನೆರೆಗ್ ಕಾವೊಲಿಲ ಕನ್ನಡಿ ಆಪುಂಡುಗೆ!' ನಿನಲೆಕಂತಿನ ಸೋಂಬೇರಿಲೆಗ್ ಯಾನ್ ದಾನೆ ಪಣೊಲಿ? ಒಟ್ಟುಡು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಕೌರವನ ಪಕ್ಷೊಡು ಐನ್ ಜನ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷಪಾತಿಲುಲ್ಲೆರ್. ಪಾಂಡವರೆನ್ ಕೊಂಡಾಡೊಂದು ಕೌರವನ್ ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನನೇ ಅಕಲ್ನ ಜಂಬರ! "ವೃಧಾತ್ಮಕುಕ್ಷಂಭರೆ" ಪಣ್ಣಿಲೆಕದಕಲ್ನ ಬಾಯಿಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬಗೆಟ್ ಎಡ್ಡೆ ಪಾತೆರೊನೇ ಬರಂದ್! ಅಕ್ಲೆಡ್ ಇರ್ವೆರ್ ಇತ್ತೆನೇ ಪಿದಾಯಿಪೋತೆರ್. ನನ ನಿಕುಲು ಮೂಜಿ ಜನ ಒರೀದರ್.."

ಕೋಪ ಪಿರಿಯಂದಿನ ಕರ್ಣ ಪಾತೆರೊಂದೆ ಪೋಪೆ.

"ಯೆಂಕುಲು ಭಂಡೆರ್! ನಿಕುಲು ಯೋಗ್ಯೆರ್! ಯೆಂಕುಲು ಬಾಹಿರೆರ್! ನಿಕುಲು ಚತುರೆರ್! ನಿಕಲ್ನ ಶಕ್ತಿದ ಮಿತಿನೇ ತೆರಿಯಂದಿನ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಶಲ್ಯಾ, ಯೆನಡ ನಂಜಿನುಡಿ ಬೊಡ್ಡಿ! ಯೆನ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ಕೋಟಿ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನರೆನ್ನ ಲೆಕ್ಕೊಗು ದೆತೊಂಬುಜಿ! ದುರ್ಯೋಧನ ದ್ರೋಹಿಲೆಗ್ ಯಾನೇ ಮೃತ್ಯು! ಪಾಂಡವ ಮುಗಲ್ಗ್ ಯಾನೇ ಬಿರುಗಾಳಿ! ಯೆಂಕ್ ಕೋಪ ಬರ್ಪಾವಡ. ನಿನನ್ ನಿನ್ನಕ್ಲೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ತ್ ಬುಡ್ಡಿ! ಅಪಗ ನಿನನ್ ಕಾತೊನುನಕುಲೇರ್?"

ಶಲ್ಯಾ, ನಿನಡ್ಲೆ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೆರಾವು? ಅಕಲಕಲ್ನ ದೇಶೊದ ಸಂಸ್ಕಾರ ಆಕಲಕ್ಲೆಗ್! ಹಾಳ್‌ದೇಶ, ನೀಚ ವಂಶೊಲೆಡ್ ಪುಟ್ಟುನು ಪಂಡ ಬುದ್ಧಿದ ಬೇರ್ ಕಡ್ಡೊಂಡಿಲೆಕನೆ! ನಿನ ಮಾದ್ರ ದೇಶೊದಾಕುಲೇ ಅಂಚ! ನಿಕುಲು ಮಹಾಪಾಪಿಲ್! 'ಕ್ಷತ್ರ ತಿಮಿರ ವಿಕಾರ ಜಾತಿ ಸಂಭೂತೆರ್!' ನಿನ್ನಕ್ಲೆನ ಸಂಗತಿ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜು? ನಿನ ದೇಸೊನೇ ದುಸ್ವದುರ್ಜನೆರೆನ ದೇಸೊ! ವಿಕಾರಿಲೆನ ಬೂಡುದಂಚಿನ ಮಾದ್ರ ದೇಸೊಡು ಪುರುಬಾಲೆಡ್ಲೆ ಪರಬೆರೆ ಮುಟ್ಟಲ ಉಪ್ಪುನು ದುರ್ಗುಣೊಲೆ! ನಿಕಲ್ನ ನುಡಿತ ಜಾಡ್ಲ ಅಂಚಿತ್ತಿನನೇ! ಪರೊಂದು, ಕುಂಟಂಗಿದ ಗೇನ ಇಜ್ಜಂದೆ ನಲಿಪುನಕುಲು ನಿಕುಲು! ಜಾರಚೋರ ನಡಕೆಡ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ನಿಕುಲು ರಣಹೇಡಿಲ್! ಶಲ್ಯಾ, ಸರ್ಪನ ಇಸೊಕು ಗರುಡಮಂತ್ರೊಲುಲ್ಲ. ಆಂಡ, ದೂರುದುರ್ಜನೊದ ಇಸೊಕು ಒವ್ವು ಮಂತ್ರ?"

ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರೊಡು ಶಲ್ಯಗ್ ಉರಿಲಕೆಂಡ್!

"ಕರ್ಣಾ. ಎನನಾವಡ್ ಎನ ದೇಸೊನಾವಡ್ ಈ ದೂರೊಡ್ಲೆಂದ್ ಪಣಯೆ! ಯೇತಾಂಡಲ ಅರ್ಜುನನ ಬಾಣೊಗು ಮೀಸಲಾತಿನಾಯೆ ಅತ್ತ? ಅರ್ಜುನಗ್ ಸಾಟಿಂದ್ ಎಣ್ಣೊನಡ. ತಾಮರೆದ ಇಸಲ್‌ಡಿತ್ತಿನ ಪುರಿ ತುಂಬಿಯಾಪುಂಡ? ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆ ನಿಕ್ಲೆನ್ ಬಾಳೆ ತೋಟೊನು ಸವುರ್ಪು ಪಾಡುಲೆಕ ಪಾಡುವೆರ್! ಕರ್ಣಾ, ಹಂಸ-ಕಕ್ಕೆದ ಕತೆ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಲ! ಒಂಜಿ ಕಕ್ಕೆ ಬರ ಕಡಲ್ ಮಿತ್ತ ಪಾರೊಂದಿತ್ತಿನ ಹಂಸೊನು ತೂದು 'ಈ ಕಡಲ್ ಬಾರಿ ಮಲ್ಲೆನ? ನಿನಡ ಯಾನ್ ಪಂತ ಪಾಡೊಡ?' ಕೇಣ್ಲ, ರಪ್ಪ ಪೋದು ಕಡಲ್ಗೇ ಬೂರುಂಡೆಗೆ! ಕರ್ಣಾ, ನಿನ್ನವುಲಾ ಆ ಕಕ್ಕೆದ ಕತೆನ ಆವು! ನಿಕ್ಯ ಪಾರ್ಥನೊಟ್ಟುಗು ಕದನ ದಾಯೆಗ್? ಪಿರ ತಿರುನನೇ ಎಡ್ಡಿ!"

ಕರ್ಣಗ್ ಕೇಣ್ಲೆರೆಗೇ ಕಸ್ಸ ಆಂಡ್.

“ಶಲ್ಯಾ, ನಿಕ್ಕ ದಾದನ ಬೆರೆ. ಅಂಚಿನೇ ಪಕ್ಷಪಾತ! ನಿನ ಪಾತೆರ ಸರಿ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾರ್ಥನ ಪೆರೆ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು! ಆಯೆಲ ಯೆನನ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ! ನಿನಡ ಪಾತೆರುನೇ ಪೊಕ್ಕಡೆಗ್! ಯುದ್ಧೊಡು ಆ ಭೀಮ ಪಾರ್ಥರೆನ್ ಅಡ್ಡ ಜೆಪುಡಾದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ! ತೂಲ ಶಲ್ಯ! ಸೂರ್ಯನ ಸಿಕೆಕ್ ರಾಮ ಪೋಡ್ಯುವೆನ? ದೊಂಬುಗು ಮುಗಲ್ ಪೋಡ್ಯುಂಡ? ಭೀಮನ ಬಲೊಕು, ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣೊಗು ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಯುಜಿ. ಎನ ಸಂಕಡ ಬೇತೆನೇ! ಅವ್ವೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣ್ಣ.

ಯಾನ್ ಬೆರಣೆಂದ್ ಪಣೊಂದು ಪರಶುರಾಮೆರೆಡ ಬಿರುಬರವು ಕಲ್ತದೆ. ಅರೆಡ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಪಡೆತೊಂದೆ. ಆಂಡ ಆ ದೇವೇಂದ್ರನ ವಂಚನೆಗ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣೆನಿ? ಆಯೆ ಕಡಪುಡ್ಡಿನ ವಜ್ರಕೀಟ ಎನ ತುಡೆಕ್ ತುಚ್ಚಿಂಡ್. ಆ ಪೊರ್ತುಡು ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಎನ ತುಡೆಟ್ ತರೆದೀದ್ ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಅಯಿಕ್ರಾದ್ ಯಾನ್ ಬೇನೆನ್ ತಡೆತೊಂದು ಕೀಟೊನು ಗಿಡತ್ತಜಿ. ತುಡೆತ ಗಾಯೊಡು ನೆತ್ತೆರ್ ಪರತ್ತ್ ಆರೆಗ್ ಎಚ್ಚರೆ ಆಂಡ್. ಈತ್ ಬೇನೆ ತಡೆತೊಂದಿನ ಯಾನ್ ಬೆರಣೆ ಅತ್ತಂದೇ ಗ್ರಯಿತೆರೊಡೊ? ತಚ್ಚಣನೇ ಕೈದೆರ್ತ್ತ್, “ಬೆರಣೆಂದ್ ಸುಳ್ಳು ಪಂಡ್ ಬರವು ಕಲ್ಪುನಗ ಯೆನಡ ಪಡೆತೊಂದಿನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲು, ಯುದ್ಧೊಡ ಸಂದರ್ಪುಡು ನಿರರ್ಥಕವಾದ್ ಪೋವಡ್” ಪಂಡ್ ಶಾಪ ಕೊರಿಯೆರ್! ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಆ ಬಾಣೊಲು ಯೆನ ಸಾಯೊಗು ಬರುಜ. ಪಾರ್ಥನ್ ಕೆರ್ದಿನವು ಕಸ್ತ ಅತ್ತಡಲ ಕೌರವೆ ಪುಣ್ಯಹೀನೆಂದೇ ಪಣೊಡಾಪುಂಡು. ಉಂದುವೇ ಯೆನ ಮನಸ್ಸದ ಸಂಕಡ! ಉಪ್ಪಡ್! ಬೇತೆ ಅಸ್ತ್ರೊಲುಲಾ ಎನಡ ಉಂಡು. ರಾಜಗ್ ಏಳಿಗೆ ಆಪಿನ ಯೋಗ ಇತ್ತಂಡ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಅಯಿಟೇ ಜಯಿಪುವೆ!”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣ ಶಲ್ಯಗ್ ತೆಲಿಕೆ!

“ಆಹಾ! ಕೌರವ ಅರಸು ಪುಣ್ಯೊದ ಬಲೊಟು ಗೆಂದುನಾಂಡ ನಿನ ಹಂಗ್ ದಾಯೆಗ್? ಅಯನ ಭತ್ತಿದಕುಲ್ಲಾ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಕೆರುವೆರ್! ಪೋಲ! ಪೋಲ! ಪರಶುರಾಮೆರ್ ಸಾಪೊಗೆ! ನಿನನ್ ನಂಬುದು ಸಾಂಕ್ದಿನ ಕೌರವನೇ ಮರ್ದೆ! ಆತೆ! ಈ ಎನನ್ ‘ಮದ್ರ’ದೇಶದಾಯೆ ಪಂಡ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ತತ್ತ? ನಿನ ಅಂಗರಾಜ್ಯೊದ ಪೆರೆನ್ ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಣ! ನಿನ ದೇಶದಾಕುಲು ವೇದಕರ್ಮ ವಿರೋಧಿಲ್! ನನೊರೈನ್ ದೂರುನೆಟ್ ಮಿಸೆರ್! ಜಾತಿನೀತಿ ಬುಡ್ಡಿನಕುಲು! ಮಾತ ನಮೂನೆದ ಚಟ ಇತ್ತಿನಕುಲು! ಮೂಂಕು ಕುತ್ತುದು ಕನ್ನಡಿ ತೋಜಾವುನಕುಲು! ಬೆರಿಟ್ ಕಾದುನಕುಲು ಪಂಡ, ಕದನ ಕಳೊಕು ಬೆರಿ ಪಾಡುನಕುಲು! ಬಲ್ತಪೋಪಿನಕುಲು! ಅಕ್ಲಿನ ಆರಬೀರ ಮಾತ ಬೀದಿಲೆಡ್ ಪಾಪದಕ್ಲೆನ್ ನೋಂಪುನು ಆತೆ! ಕರ್ಣಾ, ನಿನನ್ ನೆರ್ಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ನಿಕ್ಕ ಸಾರಥಿ ಆವೆರೆ ಯಾನ್ ಒಪ್ಪಿದಿನನೇ ತಪ್ಪು. ಎಂಕ್ ಉಂದೆಡ್ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಮಂಡೆಬೆಚ್ಚದ ಬೇಲೆ ಒಪ್ಪುಂಡು?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿನ ಶಲ್ಯ, ಕೋಪೊಡು ಕಡಿವಾಣೊನು ದಕ್ಕದ್, ರಥೊಡ್ ಜತ್ತ್ ಪೋಯೆನೆ!

ಕರ್ಣಲ ಕೋಪೊಡು, “ಭಂಡಾ, ಪೋಪುಂಡ ಪೋಲ” ಪಣೊಂಡೆ. ಕೈಯಿತ ಖಡ್ಗೊನು ತಿರ್ರಾವೊಂದು,

“ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ಭೀಮನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಪಾರ್ಥನ ಕಪಾಲೊಡು ದಿಂಜಾವೆ. ಕೌರವನ ರಾಜಕಾರ್ಯೊಗು ಅಡ್ಡಿ ಆವೆರೆಗಾಂದ್ ಪಣ್ಣೆನಿಕಾದ್ ನಿನನ್ ಕೆರಂದೆ ಕಡಪುಡ್ಡೆ” ಪಂಡೆ.

ಕೌರವನ ಸೇನೆಡ್ ಗುಜುಗುಜು ಸುರಾಂಡ್! ಶಲ್ಯನ ಕಡೆತಾಕ್ಲು ಗರ್ವೊಡೆ ಉಂತಿಯೆರ್! ತನ ಸೇನೆದ ತಲ್ಲಣೊನು ತೆರಿದ್ ಕೌರವೆ ರಪ್ಪ ಬತ್ತದ್ ನಯ್ನೆದ ಪಾತೆರೊಡು ಶಲ್ಯಗ್ ಸದು ಪಣ್ಣೆ ಕುಡ ಕರ್ಣನ ರಥೊಕು ಮಿತ್ತೇರ್ಪವೆ! ಕರ್ಣಗ್ಲಾ, ರಡ್ಡ್ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ! ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯಗ್ ಸೊಲೆ ಸಂದಾವುಲೆಕ ಆಂಡ್. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಇರುವೆರ್ ಕಂಟೊನಂದೆ, ಒಂಚೇ ಮನಸ್ಸಡ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆವೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ!

ಆತಾನಗ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆ ರಬಸೊಡು ನುರೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್! ಅಂಚಿಡ್ಡ ಕರ್ಣಲಾ ಯುದ್ಧೊಗ್ಗು ಸಜ್ಜಾಯೆ. ಕೌರವನ ಕಡೆತ ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್, ಕಾಂಭೋಜೆರ್, ಬರ್ಬರೆರ್, ಚೀನೆರ್, ಬೋಟಕೆರ್, ಕುರುರಾಜನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು, ವೃಷಸೇನೆ, ಸುಷೇಣೆ, ಶಕುನಿ ಮಾತೆರ್ಲ ಯುದ್ಧೊದ ಕಳೊಕು ಜತ್ತೆರ್!

ಸಂಜಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ,

“ಪ್ರಭೂ, ಭೀಷ್ಮರೆನ ಮುತಾಲಿಕೆಡ್ ಕೌರವ ಸೇನೆ ದಿಂಜ ಸಮೇದಿತ್ತಂಡ್! ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೋಣೆರೆ ಸೇನಾಧಿಪತೊಡು ಸೇನೆದ ನಸ್ಸ ಆಶೆಜಿ! ಇತ್ತೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆನೇ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಅಂಚಿಡ್ಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ವ್ಯೂಹ ನಿರ್ಮಿತೆರ್. ಕೃಷ್ಣನೇ ಪಂಡಿಲೆಕ ದತ್ತೆಡ್ ಭೀಮೆ, ಬಲಶ್ವೆಡ್ ಪಾರ್ಥ, ನಡುಟು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೇನೆ! ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರೆ ಅಗ್ನಿಲೆಲೆಕ ಮೆರೆಪಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಎದ್ರುಗು ಕುರುಪತಿ! ಬಾರಿ ತೇಜಿದ ರಾಜೆ ಅತ್ತ ಕುರುಪತಿ?” ಪಣೊಂದು ಸಂಜಯೆ ನಂಜಿಡ್ ತೆಲಿಪುವೆ.

ಯುದ್ಧ ಸುರುವಾಂಡ್! ನೆತ್ತೆರ್ ರಟ್ಟೆಂಡ್. ರುಂಡೊಲು ಬೂರ್ಯ. ಮಂಡೆದ ಬೊಂಡು ಚಿಲ್ಂಡ್. ಕರ್ಣ ಜಾರ್ಂಡ್. ಮುಂಡೊಲು ಪುಡೆಂಕಿಯ. ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಬಯಂಕರ ನೋಟೊಲು! ಆತೆನ? ಸೇನೆದ ಅರಬಾಯಿ! ಜೂವ ತುಲ್ಲರುನ ಕಲ್ಯಾಟ! ನೆರೊಂಬಿನ ಅರಬಟೆ. ಅಟ್ಟಿಸೊದ ಗೌಜಿ. ಕಬಿದಿನ ಮುಗಲ್ಡ್ಡ ಬರ್ಸೊದಲೆಕ ದೊರಿಯುನ ಪಗರಿಲ್. ಭೀಮೆ ಆನೆದ ಗುಂಪುಗು ಪೊಗ್ಗನಗ ಕೌರವನ ಕಡೆಟ್ ಆಯನ್ ತಡೆಪುನಕುಲೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಆಯನ ಅರಬಟೆ ಕೇಣ್ಡ ಆನೆಲೆನ ದೈರ ದರಿಂಡ್. ಆಯನ ಗದತ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಆನೆಲ್ ಪೊಡಿ ಆಯ. ಕೌರವನ ಸೇನೆಗ್ ಭೀಮನ ಗುದ್ದೊಲಿನ್ ತೆಕ್ಕಾವೆರೆಗಾಯಿಜಿ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ಲಾ ಪುಣೆಡ್ ಸಾಕಾಂಡ್. ಕರ್ಣ ಪಾಂಚಾಲೆರೆಡ್ ಐವರೆನ್ ಕೆರಿಯೆ. ಕರ್ಣನ ಕೈ ಮಿಗಿಲಾಯಿನೆನ್ ತೂದು ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆದ ರಥಿಕೆರ್ ಆಯನ ಮಿತ್ತೇ ಬೂರೈರ್.

ಆಂಡ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಅಗ್ನಿದ ಸಂತೆಡ್ ಪಾಂತೆಲ್ ಮಾರ್ಡ್ ಪೋವಂದೆ ಒರಿದ್ ಪಿರ ಬರಿನಂದ? ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆಗ್ಲ ಬಾರೀ ನಸ್ಸ ಆಂಡ್! ಭೀಮೆ ಕರ್ಣನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ತಡೆತೆ. ಆಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲ ಸೇರ್ಡ್ ಭೀಮಗ್ “ಅಯ್ಯಾ, ಸೂರ್ಯನ ತೆತ್ತಿಲೆನ್ ತಡೆಪುನ ಕತ್ತಲೆ ಉಂಡ?” ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣಿಗ, ಈತ್ನೇಟ ಜೋಕುಲುಂದು ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿನ ಭೀಮೆ ಸರ್ತ ಉಂತಿಯೆ! ಸಮಾ ಹಾಕಿನೆಟ್ ಕರ್ಣನ ಮಗನ ಮರಣ ಆಂಡ್. ಕುರುಸೇನೆಗ್ ಪುಕ್ಕು ಪೊಗ್ಗಂಡು! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪ, ಶಕುನಿ, ಕೌರವೆ, ದುಶ್ಯಾಸನನಕುಲು ಭೀಮನಂಚಿ ಬನ್ನಗ, ಕರ್ಣ ಅಕ್ಷೆನ್ ದೂರ ಕಡಪುಡ್ಡು ತಾನೇ ದುಂಬು ಪೋಯೆ. “ಏಯ್! ಭೀಮಾ, ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕೆರ್ದಿನ ಪಾಪಿ” ಪಣೊಂದು, ಅಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತಿನಪಗ, ಭೀಮೆ, “ನಿನ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಸರೀಟಿ ತಡೆಪುಗ ಪಂಡ ಯಾನ್ ಹೀನ ಜಾತಿಡ್ ಪುಟ್ಟಿನಾಯೆ ಅತ್ತ” ಇಂಚ ಜಾತಿದ ಪಾತೆರ ದೆಪ್ಪುವೆ! ಕರ್ಣಗ್ ತಡೆವಂದೆ ದಿಂಜ ಪೊರ್ತು ಘೋರ ಯುದ್ಧೋನೇ ನಡತ್ಂಡ್. ಈ ನೋಟೊನು ಕೌರವೆ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ದಳಪತಿ ಕರ್ಣಗ್ ಬೆರಿಬಲೊಕು ಯೇರ್ಲ ಇಚ್ಚೆರತ್ತ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊನ್ನಗನೆ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಎದುರು ಬತ್ತೆಡ್ ಮಹಾರಥೆರೊಟ್ಟುಗು ಭೀಮನ್ ಕೆಣಕುವೆ! ಭೀಮೆ ಬುಡ್ಡೆನ?

“ಅಂದ್! ಅಂದ್! ಪಾಪ! ಕುರಿಕ್ ಪೋಡಿಡ್ ತೋಳ ಬಲ್ತ ಪೋಪುಂಡು! ಏಯ್! ದುಶ್ಯಾಸನಾ, ನಿನಲೆಕ್ಕ ಪರಂಚಿಲ್ ಪಾತೆರುನೆಟ್ ಯಾನ್ ಪಿರನೆ! ಕತ್ತಿಕಯ್ದಲೆಡ್ ಪಾತೆರುನನೇ ಯೆಂಕ್ ಹಿತ” ಪಂಡ್ ಪಗರಿ ರಟ್ಟಾವೆನೆ! ಕರ್ಣ ಅವ್ವೆನ್ ಕತ್ತೆರ್ಡ್ ಪಾಡಿಯೆಡಲ, ಕೌರವ ಕಡೆತ ಮಹಾರಥೆರೆಗ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಸೋಪುಲೆಕನೇ ಆಂಡ್. ಅಪಗ ಕೌರವೆ ತಾನೇ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಭೀಮನಕಲ್ನ ದುಂಬು ಬರ್ಪೆ. ಆಯನ

ಒಟ್ಟುಗೂ ಕರ್ಣನ ನನೋರಿ ಮಗೆ ಬತ್ತದ್ ಗಂಡಾಂತ್ರೊಡು ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರುವೆ! ಕೌರವನ ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಣ್ಡ ಕಲಿ ಕರ್ಣನೇ ಬರ್ಲೆ. ಮಗನ್ ದೂರ ಕಡಮಡ್ಡು ಬಾಣೊದ ಬಲೆ ನೇಯ್ ಭೀಮನ್ ಕಟ್ವದ್ ಪಾಡುವೆ. ಕೌರವೆರೆಗಿತ್ತ ಕುಸಿ ಆಂಡ್. “ಓಹ್! ನನ ಭೀಮನ ಕತೆ ಮುಗಿಲೆಕನೆ!” ಪಣೊಂಡರ್!

ಇಂಚಿಡ್ ಸಾತ್ಯಕಿ, ನಕುಲೆ, ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಚೇಕಿತಾನ, ಶಿಖಂಡಿ, ಸೃಂಜಯೆರ್ ಭೀಮನ ಸಾಯೊಗು ಬನ್ನಗ, ಕರ್ಣನ ಘೋಷಣೆ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಂಡ್!

“ಪಗೆ ಪಕ್ಷೊದಕ್ಷೆನ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಭೀಮನ ರೌಸುನು ಪುಡಪ್ಪುವೆ.”

ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಬಾಣೊಲುಲ ಬೆರಿಬೆರಿಯೆ ಬತ್ತದ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕಂತ್ಂಡೆ!

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ನಿನ ಕರ್ಣನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಯಾನೆಂಚ ಪಣೊಲಿ? ಷಣ್ಮುಖಿ ತಾರಕನ ಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ ಬೂರಿಲೆಕ, ವೃತ್ರ-ತಾರಕಾಕ್ಷರ ಜೋಡಿನ ಇಂದ್ರೆ ನಾಶಮಲ್ತಿಲೆಕ, ಕರ್ಣ ಪಾಂಡವ ಪಡೆಕ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಮಾರಿ ಆಯೆ. “ಕರ್ಣ, ಆ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರೊಂಚ ಅತ್ತ” ಇಂಚ ಪಣೊಂಡಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಒರಿಯಗೊರಿ ಬೆರಿಬಲ ಆದ್ ಉಂತಿಯೆರ್! ಆಂಡ ‘ಕಡಲ್ ಮಕರಂದ ಆಯಿನಪಗ ಬಡಬಾಗಿ ತುಂಬಿ ಆಪುಂಡು’ ಪಣ್ಣಿನ ಗಾದೆದಂಚ ಕರ್ಣ ಕೆರಿನ ಕಜ್ಜೊಡೇ ಇತ್ತೆ. ಪಾಂಡವ ಪಡೆ ಲೆಕ್ಕ ಇಜ್ಜಂದಿನಾತ್ ಆನೆ ಕುದುರೆಲೆನ ನಸ್ತ ಅನ್ವೇಸೆಂಡ್. ರಥಿಕೆರ್, ಸೈನಿಕೆರ್ಲ ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡೆ ಸೈತೆರ್. ಓಲು ತೂಂಡಲ ಪುಣೊಕುಲು! ತುಂಡು ಬಂಡ್ ಕತ್ತಿ ಕಯ್ಲು! ಈ ನಡುಟು ಶಲ್ಯಗ್ ರಥೊನು ನಡಪಾವುನನೇ ಬಂಗ ಆಂಡ್.

ಮನಸ್ಡ್ ಕಿರಿಕಿರಿ ಅನ್ವೇಸಿನ ಶಲ್ಯ “ಕರ್ಣ, ಈ ಕಾಡೆನ್ ಕಡ್ಡದ್ ಸಮಸರ್ಕೆದ ಬೆನ್ನಿದ ಬೂಮಿ ಮಲ್ತದ. ಈ ಕೆಸರ್ಡ್ ರಥ ನಡಪಾವುನೆಂಚನ? ಕರ್ಣ, ನಿಜವಾದ್ಲಾ ಈ ಸ್ವಾಮಿಭಕ್ತೆಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ತೆರೀಂಡ್! ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕ ಸರಿಗಟ್ಟುನ ಬಲಬೀರೆರ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?! ನನ ನಿನಡ ಯಾನ್ ಮಚ್ಚರ ಮಲ್ಪಯೆ!”

ಇಂಚ ಪುಗಾರ್ಡ್, ರಥೊನು ತೆಣ್ಣಾಯಿ ದಿಕ್ಕೆಗ್ ತಿರ್ಗಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯನಲ್ಲ ಉಂತಾವೆ. ಕರ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಿತ್ತ ಅಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುನಗ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಇತ್ತೆ ನಿನ ಸಾಯೊಗು ಯೇರಾ ಬರಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ” ಪಣ್ಣೆ.

ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ದರೊಡು, “ಕರ್ಣ, ಬಾಯಿಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಾತೆರಡ. ಯಾನ್ ನನೋರಿಯನ ಸಾಯೊನು ಬಯಕುಜಿ. ನಿಕ್ಕ ಯೆನನ್ ನೋಚಾವುನನೇ ನೀಚ ಬುದ್ಧಿ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಸುರುಕೊರ್ಕಗ ಕರ್ಣಗ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಗ್ಗಡ್ ಕನಿಕರನೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ಶಲ್ಯಡ, “ಶಲ್ಯಾ, ತೂಲ. ಈ ಯುಧಿಷ್ಟಿರೆ ಬಾರೀ ಉಮೇದ್ಡ್ ಆಲಿಕಲ್, ಬಾನೊದ ತೆಡಿಲ್ ಮಿತ್ತ ಬೂರಿಲೆಕ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ.” ಪಂಡೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಐವ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಕರ್ಣನ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಭ್ರತ-ಚಾಮರ, ಧ್ವಜ ದಂಡೊಲೆನ್ ಮಾತ ಒತ್ತರೆ ಮಲ್ತೆನೆ!! ಅತ್ತಾವಂದೆ ಕರ್ಣನ ತಿಗಲೆಗ್ ಬಾಣ ಕೊಲ್ಪುಲೆಕ ಮಲ್ತಿನೆಟ್, ಕರ್ಣ ನೆತ್ತೆರ್ಲ ನನೆದ್ ಪೋಯೆ! ಮತಿ ತತ್ತದ್ ಬೂರೈ! ಆಂಡ ಅಪಗನೆ ಮರ್ಡನೀರ್ ಮಂತ್ರೊದ ಉಪಚಾರೊಡು ಲಕ್ಕದ್ ಕುಲ್ಲುದು ಕೇಣುವೆ. “ಯೆನ ಕೋಪಮಾರಿದ ಮುಸುಕು ದೆತ್ತಿನಕುಲೇರ್?”

ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆ ಬಾರೀ ಸಂಕೆಡ್ ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಜತೆಟ್ ಉಂತಿನೆಟ್ ಕದನೊದ ರೀತಿ ಉಗ್ರ ಸರ್ಪೊದ ನಾಲಾಯಿನ್ ಕಿರೆತಿಲೆಕಾಂಡ್. ಕರ್ಣ ಕೇಣುವೆ, “ಓಹೋ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಜತೆಟ್ ಈತೊಂಜಿ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ? ನಿಕುಲು ಬತ್ತಿನವು, ಸೂರ್ಯನಿಲ್ಲಗ್ ಮೈಂದ್ ಕುದುರೆಲ್ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್! ಬಲ್ಲೆ...”

ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಅಕಲೆನ್ ಗಿಡತ್ತ್ದ, ಗಡಿಬಿಡಿಟೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬರಿಕ್ ಪೋಪೆ! ಕರ್ಣಗ್ ಅನ್ನಾನ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬಾಕಿದಕ್ಲೆನ್ ಎದುರುಂತಾದ್ ತಾನ್ ಪರಾರಿ ಮಿನಿ ಆಪೆನ ಪಣ್ಡ್. ಅಲ್ಪ ಸಾತ್ಯಕಿ, ಭೀಮೆ, ಸಹದೇವನಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಉಂತಿಯೆರ್! ಕರ್ಣ ತೆಲ್ತೊಂದು, “ಶಲ್ಯಾ, ಈ ಜಗಜಟ್ಟಿಲೆನ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಎದುರುಡೇ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡುವೆ ತೂಲ” ಪಂಡೆ. ರುದ್ರಾಗ್ನಿ ಜಾಲೆದ ಪಗರಿಲೆನ್ ರಾಪಾಯೆ! ಅವು ಮೆಂಚೊಂದು ಬನ್ನಗ ಕಣ್ಣ್ ಕಂತಿಲೆಕಾದ್ ಭೀಮೆ ಮೋನೆ ತಿರಗ್ಲೆ. ಸೇನೆದ ಪಾಡ್ ಪಂಡ್ ಪಕರ ಇಜ್ಜಿ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಇಡೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಉಂತಿಲೆಕನೇ ಆದ್, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೌರವನ ಕಡೆ ಸೇರುವೊಲ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಾಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗಡಿಬಿಡಿಟ್ ತಾನೇ ಕರ್ಣಡಪ್ಪ ಯುದ್ಧಗು ಉಂತಿಯೆ! ಕರ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಗೇಲಿ ಮಲ್ಪುವೆ. “ಧರ್ಮರಾಜೆರೇ ಈರೆಗ್ ಯೆಂಕುಲು ಪೊಡ್ತೊಂದುಲ್ಲ! ಸೇನೆದ ಪಂಜರೊಡಿತ್ತಿನ ಗಿಳಿತಂಚದ ಈರ್, ಇತ್ತೆ ಈ ಕರ್ಣಲೆಕಂತಿನ ಪುಚ್ಚೆದ ಎದುರುಂತುನವು ಸಮನ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಬರಮ್ತುಡೇ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ. ಕರ್ಣ ತೆಲಿಪುವೆ. “ಈರ್ ಪಾತೆರೊಡು ಬೀರೆರ್! ಆಂಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನಗ್ ಬಾಯಿದ ಬೊಬ್ಬೆಡ್ ರಟ್ಟಿದ ಬಲ ಮುಕ್ಯ ಪಣ್ಣಿನ ಅಕಲ್ ಬೋಡತ್ತ?”

ಬೊಕ್ಕೊದ ಪೊರುಂಬಾಟ ಬಯಂಕರದನೆ! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸರಿಕಟ್ಟೆದ ಆಯುಧೊಲು ತಿಕ್ಕಾಂದೆ, ಆಯೆನೇ ಕರ್ಣನ ಕೈಯಿಕ್ ತಿಕ್ಕುವೆ! “ಈ ಯೆಂಕ್ ತಿಕ್ಕಾದೇ ಬುಡಿಯತ್ತೆ? ನಿನ ಕಡೆತಕುಲು, ಸ್ವಾಮಿದ್ರೋಹಿಲ್, ನಿನನ್ ಬುಡ್ಡೇ ಪೋಯೆರತ್ತೆ? ಆ ಪುಕುನಾಸಿಲೆನ್ ನಂಬೊಂದು ಎಲ್ಯ ಗಿಳಿತಂಚಿನ ಈ ಯೆನಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ಬತ್ತತ್ತೆ?” ಈತ್ ಪಂಡೆಡಲ ಕರ್ಣ ತನ ಅಪ್ಪೆಗ್ ಕೊರ್ತಿನ ಪಾತೆರದಂಚ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಬುಡ್ಡೆ. “ಬೇತೆ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್, ಅಕ್ಷೆನ್ ಕಡಪುಡ್” ಪಣ್ಣೆ.

ಕೌರವ ಪಡೆಕ್ ಸಂತೋಸು. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆಡ್ ಸೋಲುದ ನಿರೆಲ್! ಉಂದೆನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಪಣ್ಣಿ ನಿಮನೊಡು, ಸಂಜಯೆ ಇಡೀ ಯುದ್ಧದನೆ ವಿವರ ಕೊರ್ಪೆ.

ದೊರೇ, ಯುದ್ಧದ ಸಂಗತಿ ಈತೆ! ಅವು ಜಯಿತಿನಕ್ಲೆನ್ ತೆಲಿಪಾವುಂಡು, ತೆಲ್ಪುನಕ್ಲೆನ್ ಬುಲ್ಪಾವುಂಡು. ಸೋತಿನಕುಲು ಗೆಂದುವೆರ್, ಗೆಂದಿನಕುಲು ಸೋಪುವೆರ್. ಇತ್ತೆ ಸಂತೋಸುದ ಪೆರ್ಗೆ. ಬೊಕ್ಕ ದುಕ್ಕೊದ ಕೊಪ್ಪರೆ! ಒವುಲ ಸ್ಥಿರ ಅತ್ತ್. ಅಂಚ ನಮ ಸಂತೋಸು, ದುಕ್ಕ ರಡ್ಡೆನ್ ಆತೆಕಾತೇ ದೀವೊನೊಡು. ನನ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಲಾ. ಅವು ಸಂತೋಸುಡಿತ್ತಿನ ನಿನ್ನಕುಲು ದುಕ್ಕೊದ ಮದಗೊಡು ಮುರುನ್ ಸಂಗತಿ!

ಭೀಮಗ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಪಾಡ್ ತಡತೊನೆರೆಗಾಯಿಜಿ. “ಅಯ್ಯೊ! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಗತಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತೆ? ಯೆಂಕುಲು ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ಇತ್ತ್ದಲ ಸೈತಿಲೆಕನೇ ಆಂಡತ್ತೆ? ಯೆನ ಕಣ್ಣೆದುರುಡೇ ರಾಜೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕರ್ಣನ ಕೈಯಿಕ್ ತಿಕ್ಕಿಯೆತ್ತೆ? ನನ, ಅರ್ಜುನೆ ಬತ್ತದ್ ಯೇತ್ ಕೋಪ ಮಲ್ತೊಣುವೆನ ದಾನ್ನೆ? ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಎನ ಪಾಡ್ ದಾದವು? ಅರ್ಜುನೆ ಕೋಪೊಡು ಯೆನನ್ ಜರೆವುಜೆನ? ಬುಡಾರೊಡು ಪೊಂಚೊಲು ಸಸಾರೊಡು ತೂಪುಜೆರ? ಯಾನ್ ಮುಲ್ಪನೇ ಇತ್ತ್ದ ಪರಯಗ್ ದಾಲ ಪ್ರೇಜನ ಆಯಿಜತ್ತೆ? ಪರಯಗ್ ಪನೀತ್ಲ ಕೇಡ್ ಆವಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊನುವೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಾತೆರ ಕೊರ್ಪು, ಇತ್ತೆ ಅಯನ್ ಪಗೆನಾಯೆ ಪತ್ತಿನಪಗಲ ದಾಲ ಮಲ್ತೆರಾವಂದೆ ಅಯನ ಸೋಲುನು ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತೆ? ಸೋಲು ಪಂಡ ಸಾವುಗು ಸಮ! ಛಿ! ಈ ಬಲಭೀಮನ ಬಿರೊಲಿ ಈತೆನ? ಛೀ!”

ಭೀಮೆ ಯೆತೆಸಿಂತೆದ ಒಯ್ಲೆಡ್ ಬಲ್ತೊಂದು, ಕರ್ಣನೀರ್ ಜಪುಡಾಯೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕೇಣ್ಣಾ, ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮನ ದುಕ್ಕೊದ ಬರಕ್ ಜತ್ತ್ಂಡ್. ಕೋಪೊದ ತೂ ರಾವುಂಡು! ಕೊಡಿಮೀಸೆ ನಲ್ತ್ಂಡ್. ದಮ್ಮುದ ಪುಗೆ ಲಕ್ಕ್ಂಡ್! ಮೆಯಿ ನಡ್ಗಂಡ್! ಪುರು ಬಿಗಿತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣೆ ಕೆಂಚಿ ಕಟ್ಂಡ್! ಬೀರೊದ ಎಚ್ಚೆಡ್ ಲಕ್ಕ್ಂಡ್ ಉಂತಿಯೆ! “ಕರ್ಣನ ಬೊಡೆದಿನಕ್ಕೆನ ಕಣನೀರ್ದ ಪರಪುಡು ಯೆನ ದುಕ್ಕೊದ ತೂ ತೆಕ್ಕಾವೊನುವೆ” ಪಣೊಂದು ರೌಸುಡು ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆ.

ಅಂಚ ಬರೊಂದುಪ್ಪನ ಭೀಮನ ರುದ್ರ ರೂಪೊನು ತೂಯಿನ ಶಲ್ಯೆ ಕರ್ಣಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕರ್ಣಾ, ಇತ್ತೆ ಭೀಮನ್ ತಡೆತಂಡ ನಿನ ಉಡಲ್ ಉಡೆದ ಪೋವು! ದಾಯೆಗ್ ಅಂಚ ಆವೊಡು? ನಿನ ಉಡಲ್ ನ, ಪೆರಣೊನು ಒರೊಂಬಿನೆಕ್ ಉಪ್ಪನ ಒಂಜೇ ಒಂಜಿ ಸಾದಿ ಪಂಡ ಬಲ್ತ್ ಪೋಪಿನೆ! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೊರು ದಂಡ ದಾಯೆಗ್? ನಮ ಬಲ್ತ್ ಪೋಯಾ?”

ಕರ್ಣ ಕೇಣೊಡತ್ತೆ? ರುದ್ರ ಭೀಮಡ ಯುದ್ಧೋಗೇ ಉಂತಿಯೆ! “ತಾಮಸ ಸಗ್ಗಿದ ಭೀಮನ್ ಕೆರ್ದ ಭೂತಪ್ರೇತೊಲೆಗ್ ಬಾರ್ಲೆ ಕೊರ್ದೆ” ಪಣ್ಣಿನ ಕರ್ಣಗ್ ಶಲ್ಯೆ, “ಅಂಚತ್ತೆ ಕರ್ಣಾ! ಈ ಪ್ರಚಂಡನೆ. ಯಾನ್ಲ ಒಪ್ಪುವೆ. ನಿನ ಸಾಧನೆಲ್ ದಾಲ ಕಮ್ಮಿದವತ್. ಆಂಡ ಇನಿತ ಭೀಮೆ ಈ ಎಣ್ಣೆಲೆಕ ಇಜ್ಜೆ. ಮೂಜಿ ಚಿರೆದ ಗಜ್ಜೆಯಿನ್ ಜೋಕುಲು ತಿಂದ್ ಕರತೊಂಬಿನಂದ? ಉಂದು ನಿನ್ನಾಚೆಗ್ಲಾ...”

ಈತ್ ಪಣ್ಣಗನೇ ಕರ್ಣ ತಡೆಪುವೆ.

“ಶಲ್ಯಾ, ಅರೆಗಳ್ಳೆ ಮನೀಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವನ? ನಿನ ಅಕಲಿಜ್ಜಂದಿನ ಕುಚ್ಚಣೊದ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣಗ ನಿನಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಡ, ಭೀಮಡನ ಪಣ್ಣೆ ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ಸುರೂಟು ಭೀಮನ ಬಂಡಾಟೊನು ಪಿರ್ವಾದ್ ನಿನ ಮೆಚ್ಚೆಗನ್ ಪಡೆತೊನುನ ನಿಚ್ಚೆಯ ಮಲ್ತದೆ.”

ಅಪಗನೇ ಕರ್ಣನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಬರಿಕ್ ನೂಕುದು, ಭೀಮೆ ಕರ್ಣನೆದುರುಗೇ ಬತ್ತೆ.

“ಏಯಾ! ಸೂತನ ಮಗಾ, ಯೆನ ಪರಯಡ ದಾದ ಪಣೊಂಡ? “ನಿನ ಕಡೆಟ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್ ಕೇಂಡನ? ಯಾನ್ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಗ್ರಯಿತನ? ಇತ್ತೆ ಯೆನಡ ನಿನನ್ ಯೇರ್ ಕಾತೊನುವೆರ್ ತೂವೊನುಗ.”

ಕರ್ಣಲ ರೌಸುಡು ಬತ್ತ್ ತಾಂಟುವನೆ! ಇರುವೆರ್ದ ಒಯ್ತಪತ್ತೊಡೇ ದಿಂಜ ಪೊರು ಪುಣೆಯೆರ್. ಇಂಚ ಇತ್ತಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಭೀಮೆ ತಿರ್ದ ಲಾಗ್ಯಿದ್ ಖಿಡ್ಲೊಡು ಕರ್ಣನ ರುಂಡ, ಇಜ್ಜಾಂಡ ನಾಲಾಯಿ ಕತ್ತೆರುನ ನೋಟೊಡಿತ್ತೆ. ಆವಂದಿನೆಕ್, ಕರ್ಣನ ತಿಗಲೆಗೇ ಪೆಟ್ಟ್ ದೀಪೆ! ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗಿಡ್ ಒರಾನೆ ಮೆಯಿ ಕೊಲ್ಪಿಂಡ್. ಕರ್ಣ ಬೂರ್ದಿನೆನ್ ತೂಯಿನ ಶಲ್ಯೆ, “ಭೀಮಾ ದೂರ ಪೋಲ! ಇಂಬ್ಯನ್ ಮುಟ್ಟಡ! ಅರ್ಜುನೆ ಪ್ರತಿಚ್ಚೆ ಮಲ್ತದಿನ ನೆಂಪುಂಡತ್ತೆ? ಅಮಸರೊಡು ಅಜಕೆಗ್ ದುಂಬಾವಡ. ಕರ್ಣನ್ ತಿರ್ದ ಬೂರ್ದಾಯತ್ತೆ? ಈತೇ ಯಾವು. ಪೋಲ” ಇಂಚ ಪಂಡೆ.

ಭೀಮಗ್ ಸಲಿತ ಆಯಿಜಿ.

“ಅಂಚತ್ತೆ ಮಾಮೆರೇ, ಇಂಬ್ಯೆನ ಕೆಡುನುಡಿಟಾದೇ ಅಣ್ಣೆ ಸೋತಿನಿ. ಅಯಿಡ್ವಾವರ ಈ ದುರುಂಡನ ಪರ್ದನಾಲಾಯಿನ್ ಸಿಗ್ತಂಡನೆ ಯೆಂಕ್ ಸಲಿತ. ಈರ್ ಮನಿಪೊಡ್ಡಿ..”

ಆಂಡಲಾ ಶಲ್ಯೆ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜೆ!

“ಭೀಮಾ, ಅರ್ಜುನನ ಪ್ರತಿಚ್ಚೆ ಪಣ್ಣೆ ಮರೊಕು ಈಯೆ ಕುಡರಿ ಆಪನ? ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಕುರುಸೇನೆದ

ಮಹಾರಥಿ ಕರ್ಣನ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬೆಂಗೆಬೇನೆಡ್ ಪಾಡಿಯತ್ತೆ? ಉಂದುಲ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾದಗೊನೆ! ಈಶ ಯಾವು” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಶಲ್ಯೆ ಭೀಮನ್ ರಥೊಡ್ ಪಿದಾಯಿ ನೂಕುವೆ. ಆತೇ ಅತ್ತಾವಂದೆ ಕರ್ಣನ್ ದಂಬಡಿಪುವೆ. ತಾಂಬೂಲೊಡು, ಮಂತ್ರಮರ್ಡ್ಡ್ ಕರ್ಣನ್ ಚೈತನ ದಿಂಜಾವೆ.

ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದಕುಲು ಧುನಿತೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಆಂಡ ಕೌರವ ಸೇನೆ ಬಾರಿ ದುಕ್ಕೊಡು ತರೆತಗ್ಗಾಂಡ್.! ಕರ್ಣನ ಜತೆಟಿತ್ತಿನಕ್ಷೆಗ್ ಆಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಪಿರ ಬಲ್ದಿನೆಕ್ ಇತ್ತೆ ಪಸಿತಾಪ ಆಂಡ್. ತಂಕ್ಷೆನೇ ಬಗೆತರೊಟು ನೆರೊಂಡೆರ್. ತಂಕ್ಷೆನ ಮೀಸೆನ್, ಸೈನಿಕ ಏಸೊನು ಭೀ ಪಣೊಂಡೆರ್. ತಂಕ್ಷೆನ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು ತಂಕ್ಷೆನ್ ಹೇಡಿಲ್‌ಂದ್ ಮಕ್ಕರ್ ಮಲ್ಪುನೆನ್ ಎಣ್ಣೆದ್ ನಾಚಿಯೆರ್. ಸೈತ್‌ಂಡ ವೀರ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕುದತ್ತೆ? ಪಣೊಂಡೆರ್. ತಂಕ್ಷೆನ್ ದೈವದೇವೆರ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆರ್‌ಂದ್ ದುಕ್ಕಿಯೆರ್.

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕುಡ ಕದನೊಡು ತೊಡು ಆಯಿಲೆಕ ದಾಳಿಗ್ ದುಂಬಾದ್, ಭೀಮನ್ ಪತ್ಯೆರೆ ತೂಯೆರ್. ಭೀಮೆ ಕರ್ಣನ್ ತಿಕ್ಕುನಾಯೆನ? “ಸಂಪಿಗೆ ತೋಟೊಗು ತುಂಬಿದ ಪುಂಡು ಮುತ್ತುಂಡ ದಾನೆ ಆವು?” ಪಣೊಂದು ಗತ್ತಾಡೇ ಉಂತಿಯೆ. ಆಂಡ ಕೌರವ ಕಡೆತಕ್ಷೆನ ಕೋಪೊಲ ಇಳ್ಳುನವತ್ತೆ.

“ಕರ್ಣನ ದ್ರೋಹಿ ಓಲುಲ್ಲೆ?” ಪಂಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು ಭೀಮನ್ ಮುತ್ತಿಯೆರ್!

“ಓಹ್! ಕರ್ಣದ್ರೋಹಿ ಭೀಮೆ ತಿಕ್ಕಿಯೆ! ಆಯನ ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಕರ್ಣಲೆ. ಆಯೆ ವಾ ಮಲ್ಲ ಜನ? ಆಯೆ ವಿಷ್ಣು ಅತ್ತೆ! ಪೂವೊಲ್ಲು ಪೂ ಇಜ್ಜಿ! ಶಿವೆಲಾ ಅತ್ತೆ! ನಿಸಲ್ಡ್ ಕರ್ಣ ಇಜ್ಜಿ! ಆಯನ್ ಪತ್ತಲೆ! ಆಯನ ನೆತ್ತೆರ್ ಮುಗತ್ತೆದ್ ಪರೆ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ನುರು ನೋಪೆರೆ ಬತ್ತಿನಪಗ ಭೀಮನ್ ಬುಡ್ಡಾಯೆರೆ ಪಾಂಚಾಲ, ಕೇಕಯ, ನಕುಲಸಹದೇವನಕುಲು ಬತ್ತೆರ್. ಕೌರವನ ಕಡೆಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪ, ಯವ್ವನೇಶ್ವರ, ಕಳಿಂಗ, ಕರೂಷ, ದುರ್ಯೋಧನೆ ರಣಕಣೊಕು ಜತ್ತೆರ್! ಕರ್ಣೆ ಲಕ್ಕೊಂದು ಕುಡ ರಣಬೀರ ಪೋಯೆ.

ಆಂಡ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ನಿನ ಸೇನೆಗ್ ಕಲಿಭೀಮೆ ಸಡ್ ಪಾಡ್ಯೆನೆ! ಬಲೆಕ್ ಪಕ್ಕಿಲ್ ಜಿಂಕೆಲ್ ತಿಕ್ಕೊನುನತ್ತಂದೆ ಕಾಡಾನೆ ತಿಕ್ಕೊನುಂಡೆ? ಭೀಮೆ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಮಹಾರಥಿಕೆರೆನ್, ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಪೊಡಿಕ್ಕುಟ್ಟುದು ಗಿಡತ್ತೆ. ರಥೊಡ್ ಜತ್ತದ್ ಗದೆಟ್ಟಾ ದರ್ತಪಾಡ್ಯೆ! ಕೌರವ ಸೇನೆ ಪಣ್ಣಿ ಕಡಲ್ ಕಲಂಕ್‌ದೇ ಪೋಂಡು. ಆಯನ ಮೆಯಿ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನನೆದ್ ಪ್ರಳಯರುದ್ರಲೆಕ ಬಯಂಕರ ಆದ್ ತೋಜಿಯೆ. ಆಯನ ಅಬ್ಬರೊಲಾ ಆತೀತತ್ತೆ. ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಕೌರವನ ಒಪ್ಪುಪುಟ್ಟಿನಕುಲು ಯಮಲೋಕೊಗೇ ಸಂದೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕರ್ಣನ್ ದಾಲ ತಡೆಯಿಜಿ. ಅಪಮಾನೊಡು, ಗರ್ವೊಡು ಕೊತಕೊತ ಕೊದ್ಯೊಂದಿತ್ತೆ. “ದೇವೆರೇ, ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ತೆದಾಲ ಭೀಮನ ಪೆಟ್ಟೆಡ್ ಯಾನ್ ತೊಪ್ಪುದಲೆಕ ಆಯೆನೇ! ಕೌರವ ಯೆನನ್ ಮೋಕೆಡ್ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗ್ಗೆ. ಆಂಡ ಯೆನಡ್ ಕೌರವಗ್ ಉಪಕಾರ ಆಯಿಜತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಸಂಕಡ ಅನ್ನೇಸಿಯೆ.

ಕರ್ಣನ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಶಲ್ಯೆ, “ಕರ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕ ದಾನೆ ಮರ್ಲೆ? ಆಶ ಸಂಕಡ ಆವೊಡು ದಾಯೆಗ್? ನಿನಡ ದಾದ ತಪ್ಪಾಂಡ್? ‘ಸೋಲ್-ಗೇಲ್’ ಪಣ್ಣಿನವು ದೈವೊದ ಇಚ್ಚೆ! ಯುದ್ಧೊಡು ಈ ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೋಡೇ ದಿಂಜ ಬೆಂದ್‌ದ! ನಿನ ರಣಕರ್ಮೊಡು ಕುಂದು ಆತಿಜಿ! ದೇವದಾನವೆರ್ ಯುದ್ಧೊಲೆಡ್ ಬಲಾಡಿಗೇರೆ ಪಿರ ಜಾರ್ಡೆರೆ? ಈ ಒವ್ವೇ ಯೆತೆ, ಅನ್ಮಾನ, ಅಳ್ಕ ಇಜ್ಜಂದೆ ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿಪುಲ” ಇಂಚ ದಂಬಡಿಪುವೆ.

ಕರ್ಣನ್ ಕುಡ ಚಲ ಬತ್ತೆಂಡ್. ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ದೈರ ಕೊರೊಂದು “ಆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಭೂತನಾಥನ

ಪಿರವುಡಿತ್ತೆಡಲ ಬುಡಯೆ” ಪಣೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ ಬೆರಿ ಪತ್ತುವೆ! ಕರ್ಣ ಕಾಲಯಮನಂಚ ದುನಿತೊಂದು ಬರ್ದಿನೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ಸೈನಿಕೆರ್ “ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಂಚಾಲಿನ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಕಾತೊನುನಕುಲೇರ್?” ಪಣೊಂದು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಕ ಭೀಮೆ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ದೆ! ಬೊಕ್ಕೊದವು ಬಯಂಕರ ಕಾಳಗೊನೆ! ಭೀಮನ ಬಿರ್ಸ್ನ್ ಗೆಣ್ಣಂದನೇ ಕರ್ಣನ ರಥ ಧರ್ಮರಾಯನ ಎದರ್ ಪೋಂಡು. “ಧರ್ಮಜಾ, ಯೆನ ಪೆಟ್ವೆಗ್ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಕಲಿತನ ತೋಜಾಲ” ಪಂಡಿನ ಕರ್ಣಡ ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಜೋರುಡೆ ಪೊರುಂಬಿಯೆ!

ಕರ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ ರಟ್ಟೆಡ್ ಬಾಣ ಊರಿಯೆ! ರಥೊತ ಕೀಲ್‌ನೇ ಪೊಳ್ಳೆ. ಕುದುರೆಲೆನ್ ದರ್ದೆ, ಧ್ವಜೊನು ಮುಯ್ತೆ! ಕಟುನುಡಿಟ್ ಮನಸ್‌ಗ್ಲ ಬೇನೆ ಮಲ್ತೆ! ಉಂದೆನ್ ತೆರಿದ್ ಭೀಮೆ ಕುಡ ಕರ್ಣನಡೆಗೇ ಬತ್ತದ್, “ಓಹ್! ಕರ್ಣ ಪಣ್ಣಿ ನಾಯಿ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಬಂಗ ಕೊರೊಂದುಂಡೆ? ಅವ್ವೆನ್ ಅಪಗನೇ ಕೆರೊಡಿತ್ತಂಡ್! ಶಲ್ಯನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡೆ ಬುಡ್ಡಿನನೇ ತಪ್ಪಾಂಡ್! ಆಂಡಲಾ ಮಲ್ಲೆ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ರುಂಡ ಕಡ್ತಂಡ ಆಂಡ್. ಅಯಿಕ್ ಯೇತ್ ಪೊರುತ್ತೆ?” ಪಣೊಂದು ದುಂಬು ಬನ್ನಗ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನ ಕೌರವ ಬೀರೆರೆನ್ ಮುಗಿತೊಂದೇ ದುಂಬೊತ್ಯೆ...

ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಕರ್ಣನ ನೋಟ ಧರ್ಮರಾಯನಂಚೇ ಇತ್ತಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೇನೆ ಓಡೆ ಪೋಂಡ ಅಡೆಗೇ ಕರ್ಣನ ರಥ ಪಾರ್ಂಡ್. ತಿಕ್ಕಿನಲ್ಲ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಜರೆವುನವುಲ ದುಂಬರಿಂಡ್.

“ಅಯ್ಯಾ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ದ್ರೋಣೆರ್ ನಿನನ್ ಸೆರೆಪತ್ತುವೆ ಪಣ್ಡ ಪಾತೆರ ಕೊರೈರಾತೇ! ಯಾನ್ಲಾ ಅಂಚನೇ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಯೊನಡ! ಕೌರವೆ ಎನನ್ ಲಾಬೊಗಾದ್ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗ್‌ದಂದ್ ಎಣ್ಣೊನಡ. ನಿನ ಜೀವೊದಾಸೆನ್ ಬುಡ್ಡೆ ಮಚ್ಚರ ಇಚ್ಚಾಂದೆ ಯೆನಡ ಕಾದಲ” ಪಣೊಂದು ಬಾಣೊಡು ಹಾಕೈರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆ!

“ಈ ಕರ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬೆರಿ ಬುಡೊಂದಿಜ್ಜೆ. ಇಂಬ್ಯನ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರ್ವಾವುನನೇ ಎಡ್ಡೆ.” ಪಣ್ಣಿನ ಅಭಿಮತೊಟು ಪಾಂಡೆವೆರ್ದ ಬೀರೆರ್ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಕರ್ಣಗ್ ಮುತ್ತಿಗೆ ಪಾಡುವೆರ್! ಆಂಡ ಕರ್ಣ ಬಗ್ಗುವೆನ? ಆಯನ ಪಗರಿದ ಹೊಡ್ಡ ಪಂಡ ಶಿವನ ಉರಿಕಣ್ಣೆದ ಪರ್ಮಾಮದನೆ! ಅವು ನಕುಲನಕ್ಲೆಗ್ ಲಕ್ಕೈರೆಗಾವಂದಿಲೆಕ ಮಲ್ತಿನ ಕರ್ಣ ಕುಡ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಜರೆವೊಂದೇ ಅಯನ ಬೆರಿ ಪತ್ತುವೆ!

“ಅರಸು ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಬಿರು ಪತೊನ್ನ. ಈ ಬೂಮಿಡ್ ನನ ದುಂಬುಗು ಇರುವೆರ್ ರಾಜೆರ್ ಬೊಡ್ಡಿ. ಕೌರವೆ-ಧರ್ಮರಾಯೆರೆಡ್ ಒರಿ ಮಾತ್ರ ಒರಿಯೊಡು. ಅಯಿಕಾದ್ ನಿನನ್ ಯಾನ್ ಬೂಮಿಡ್ ದೂರ ಕಡಪುಡುವೆ” ಇಂಚಿ ಗರ್ಜನೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಶಲ್ಯಗ್ ಕರ್ಣ ನಕುಲನಕಲೊಟ್ಟುಗು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತಿನವು ಸರಿತೋಜಿಜಿ. “ಕರ್ಣಾ ಈ ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮೆದು ಮನಸ್‌ದ ಸಾದುಲೆಡ ದಾಯೆಗ್ ಪೊರುಂಬುವ. ಅಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಿನವು ಮಲ್ಲ ಸಾಧನೆನ? ಕೆರಿನಾಂಡ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ಕೆರ್ರ. ಜೊಕ್ಲೆಡ ಪರಬೆರೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನು ಪಂಡ ಕರುಂಬುದ ಬಿತ್ತಲ್ಡೆ ಕುದ್ಡೆದ ಕಡ್ತಾಗ್ಗೆದಲೆಕನೆ! ನಿಕ್ಕಿ ಸಾದನೆದ ಮನಸ್ ಉಂಡುಡ ಭೀಮನ್ ಹದಪತ್ತಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಕರ್ಣ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಪೆ! “ಅಂಚಾಂಡ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ತೋಜ್ಜಾಲ! ನಡಪುಲ!”

ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ ಭೀಮನ ದಾಳಿ ಪಂಡ, ಬಾರೆದ ತೋಟೊಗು ಕಾಡಾನೆ ಪೊಗ್ಗಿಲೆಕನೆ! ಮುರಗ್ ಜಯ್ಪರೆ ಕಿರಾತೆರ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪೊಗ್ಗಿಲೆಕದನೆ! ಕರ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬೆರಿಪತ್ತಿನಪಗ ಭೀಮೆ ಕೌರವನ

ಬೆರಿಪತ್ತುವೆ! ಕೌರವ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಲೆಕಾಂಡ್! “ಅಯ್ಯೊ! ಮಾಯೊಡು ಕೌರವನ್ ಸೆರೆಪತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್, ಕಾತೊನ್ಲೆ” ಪಣ್ಣ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಯೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ದೂರದೂರೊನೇ ಉಂತಿಯೆರ್. ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಣ್ಣ್ ಶಲ್ಯೆ ಅಂಚಿಗ್ ಕೆಬಿ ಕೊರ್ಪೆ, ಸಹನೆ ತತ್ತ್ವದ್ “ಏಯ್! ಕರ್ಣಾ... ರಾಜೆ ಕೌರವೆ ಭೀಮನ ಕೈಯಿಟ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದೆ! ಆಯನ್ ಸುರೂಕು ಬುಡ್ವಾಲ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ರಥೊನು ಭೀಮನಂಚಿ ತಿರ್ಗಾವೆ!

ಸಂಜಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ದುಂಬುಗು ನಡತಿನೆನ್, ಕರ್ಣನ ಚರೈನ್ ಮಾತ ಬುಡ್ವಾದ್ ಪಣ್ಣೆ! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೂರೇ, ಕರ್ಣನ ಸೇವೆನ್ ಕೆಲವೆರ್ ದೂರೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಪೊಕ್ಕಡೆಗೆ. ಆಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಯುದ್ಧೊಡು ಆಯಗ್ ಯೇರ್ದ ಎದುರತ್ತ್! ಕೌರವಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನೆಕ್ಲೆನ ನಡುಕೆ ನುರೊಂದು ಪೋದು, ಭೀಮನ್ ಪುಡ್ಡು ನೂಕಿಯೆನೆ! ಸಿಂಗೊದ ಪತ್ತ್ವದ್ ಆನೆನ್ ಬುಡ್ವಾಯಿಲೆಕ, ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ಸುತ್ತುಪಾಡ್ತಿನ ಉಚ್ಚುನ್ ಒಯ್ತದ್ ದಕ್ಕಿಲೆಕ ಭೀಮಡ್ಡ್ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ವಾವೊಂದು ಬತ್ತೆನೆ!

ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಗಾಯ ಆತಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ನಕುಲಸಹದೇವೆರ್ ದೆರೊಂದು ಬತ್ತೆರ್! ಆಯಗ್ ನಾಟ್‌ದಿನ ಪಗರಿಲೆನ್ ಒಯ್ತದ್ ಗಾಯೊಲೆನ್ ದೆಕ್ಕದ್ ಮರ್ಡ್ ಮಂತ್ರ ಮಲ್ತೆರ್. ಆಂಡಲಾ ಧರ್ಮರಾಯನ ಗಾಯೊಡ್ಡು ನೆತ್ತೆರ್ ಒಸರೊಂದೇ ಉಂಡು. ಅಯನ ದೈರೊಲ ಕುಂದೊಂದುಂಡು. ಬೇನೆಡ್ ಮತಿ ಮಂದ ಆದ್ ಆಯೆ ನರೆಲುನೆನ್ ತೂಯಿನ ನಕುಲಸಹದೇವೆರ್, “ನನ ನಂಕ್ ಗೇಲ್ ಆಪಿನೆಂಚಿ? ರಥೊನು ಪಿರತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಪೋಯಿ! ನನ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಈ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ದಾಯೆಗ್? ಈ ರಾಜ್ಯ ಆ ಕುರ್ದನ ಜೊಕುಲೆಗೇ ಉಪ್ಪಡ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇಜ್ಜಿಡ ನಂಕ್ ರಾಜ್ಯ ದಾಯೆಗ್?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆರ್.

ಅಂಚಿಡ್ಡ್ ಕರ್ಣನ ರಣ ಒಸಯೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ನ ದಂಡ್ ದರಿಯೊಂದುಂಡು! ಕರ್ಣನ ಪರಾಕ್ರಮೊತ ಮುಗಲ್ ಕೌರವಗ್ ಸಂತೋಸುದ ಬರ್ಸೊ ಬರ್ಪಾಂಡ್. ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ರಥೊನು ನಡಪಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣ ಈ ಗೌಜಿ ಕೇಣ್ಣ್ ಅರ್ಜುನಡ ಇಚಾರ್ಪುನಗ ಆಯೆ ಮೋನೆ ಬಾಡಾವೊಂದು, “ಕೃಷ್ಣಾ, ನಮ ಸೇನೆ ಸೋತುದು ಪೋಯಿನೆಟ್ ಕೌರವನ ಸಂಕಡೊಲು ಆಜಿದ್ ಪೋಯಿಲೆಕ್ಕಾಂಡ್! ಹಸ್ತಿನಾವತಿಟ್ ಸಂಬುರ್ದೆ ಉಂಡಾತಿನೆಕ್ ಯೆಂಕ್ ಬೇಜಾರಿಜ್ಜಿ! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಎಂಚಿನನಾ ಆತ್‌ಂಡ್! ಅಣ್ಣನ ಮೋನೆಡ್ ದುಕ್ಕ ದಿಂಜಿದ್‌ಂಡ್. ಅಣ್ಣಗ್ ಪೆರಣಪುಂಟುನಂಚಿನ ಪೆಟ್ ಮಿನಿ ಆತ್‌ಂಡ್? ಒಂಜಿಲಾ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ! ಯೆನ ಅಣ್ಣೆ ಒರಿಯೊಡು. ಹಸ್ತಿನಾವತಿನ ಯಾನ್ ಗೆಂದ್‌ದ್ ಕೊರ್ಪೆ! ಒಂಜೇಳ್ಳ ಅಣ್ಣೆ ತೀರ್ದೊಪೋಂಡ ಅರೆಗಲ್ಲೆಲ ಯಾನ್ ಬದ್ಡಯೆ. ಕೃಷ್ಣಾ, ಇತ್ತೆನೇ ರಥೊನು ಆ ದಿಕ್ಕಿಗ್ ತಿರ್ಗಾವೊಡು! ಯೆನ ಮನಸ್ ಅಂಚೇ ಪಾರೊಂದುಂಡು.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಅಂಚಿಗ್ ರಥೊನು ತಿರ್ಗಾವನಗ ಸಂಶಪ್ತಕೆರ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆರ್! ಅರ್ಜುನೆ ಆಕ್ಲೆನ್ ಸೋಪಾದ್ ದುಂಬರಿನಗ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ರಥೊಟು ಬತ್ತ್ವದ್ ಅಡ್ಡ ಉಂತುವೆ!

“ಪಾರ್ಥಾ, ಉಂತುಲ. ಪೋವೊಡ್ಡಿ! ಯೆನ್ನಾಚೆ! ಭೀಷ್ಮೆ ದ್ರೋಣೆರೆಡ ನಿನ ವಂಚನೆ ನಡತ್‌ಂಡ್‌ಂದ್ ಯೆನಡ ಮಿನಿ ನಡಪಂದ್!”

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಅಡ್ಡ ಬರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಆಯೆ ಯೆಂಕ್ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜೆಡಲಾ, ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯನನೇ ಚಿಂತೆ! ಕೃಷ್ಣಾ ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಲಿ?” ಪಣೊಂದು, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ತನ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಕೈಕಾರ್ ಬುಡ್ವಾವೆ!! ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಕಾರ್ ಪಿರ ಕೆಲೆಪೆನ? “ಅರ್ಜುನಾ, ದೈರ ಉಂಡುಡ ನಿನ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ!” ಪಣ್ಣೆ. ಅಯನ ಬಾಣೊಲುಲ ಬಾನೊನು ಮುಚ್ಚಿಂಡ್!

ಅರ್ಜುನ ತೆಲಿಪುವೆ!

“ಆಹಾ! ಪಗರಿಲೆನ ಇಂದ್ರಜಾಲೊಗು ಈಯೇ ಗುರು ಅತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಯುದ್ಧ ಚಾತುರ್ಮೆ ತೋಜಾಂಡಲ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ದೂಜಿ ಕೋಲುಲೆನ್ ಕಂತಾದ್ ಗಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅರ್ಜುನ ಅಯನ ಕುದುರೆಲೆನ್, ಸಾರಥಿನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಖಿಡ್ಲ ಪತೊಂದು ಅಡ್ಡ ಉಂತುವೆ! ಪಿರಾವುಡ್ಡು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್, ಅಂಚನೇ ಕೌರವಸೇನೆ ಮಾತ ಬತ್ತದ್ ಉಂತುಂಡು!

ಅರ್ಜುನಗ್ ತನ ಅಣ್ಣನ್ ತೂವರೆ ವಿಧಿ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಂಡತ್ತ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಚಿಂತೆ! ಆಯೆ ಅಡ್ಡಿಲೆನ್ ಅಡ್ಡಪಾಡೊಂದು ದುಂಬರಿಯೆಡಲ, ಕೌರವಸೇನೆ ಕುಡಕುಡ ಬತ್ತದ್ ಅಡ್ಡ ತಡೆಪುಂಡು. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಭೀಮಡ ಕಾಳಗ ಕೊರ್ದಿನ ಪೊರುತ್ತನೇ ಕಾತ್‌ದ್, ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಪಾಳೆಯೊದ ದಿಕ್ಕ್‌ಗ್ ಪಾರ್‌ಂಡ್! ಅದೊಗನೆ ಕರ್ಣನ ರಥ ಅಡ್ಡ ಬರೊಡ? ಅರ್ಜುನಗ್ ತನ ಅಣ್ಣನ್ ತೂಪಿನ ತುರು. ಆಂಡ ಮೇಲ್‌ಡ್ಡ್ ಮೇಲ್ ಅಡತಡೆನೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಂಗೊನು ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಅರ್ಜುನ, ನಡುಮದ್ದೆನದ ಸೂರ್ಯಲೆಕ ಬಿರ್ಲೆಡೆ ದುಂಬು ಬರ್ದಿನ ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ತನ ಅಸ್ತೊನು ತಿರ್ತ್ ದೀಪೆ!

“ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆಂಕ್ ಧರ್ಮರಾಯನನೇ ಚಿಂತೆ. ಇತ್ತೆ ಈ ಕರ್ಣಡ ಯಾನ್ ಪುಣೆವುಜೆ! ಇಂಬೈ ಉಂತೊನಡ್. ನಮ ರಥೊನು ಪಾಳೆಯೊಗು ಪಿರತಿರಗ್ಗೊವೊಡು!” ಪಣ್ಣೆ ಕೃಷ್ಣ ರಥ ತಿರಗ್ಗೊವೊಂದು ಬೀಸೊಡು ಪೋನಗ ಸಾದಿಡ್ ಭೀಮನ್ ತೂಪೆ. ಅಯಡ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಗ್ಗಡ್ ಕೇಣೊಲಿ ಪಂಡ, ಪೊರುಂಬಾಟೊಡಿತ್ತಿನ ಅಯಗ್ ಪುರೋತು ಓಲುಂಡು? ಆಂಡಲ ಅರ್ಜುನ ಭೀಮಡ “ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊನು ದುಂಬರಿಪುವೆ. ಈ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾಳೆಯೊಗು ಇತ್ತೆನೇ ಪೋಲ” ಪಂಡೆ.

ಭೀಮಗ್ ಸರಿತೋಜಿಜಿ. ಗರ್ವೊಡು, “ಅರ್ಜುನಾ, ಬೀರೆ ಈ ಒರಿಯೆನ? ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ರಣಹೇಡಿಲ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದನ? ಅಣ್ಣನಡೆಗ್ ಈಯೆ ಪೋಲ. ಪಗಸೇನೆನ್ ಯಾನೆ ಸುದಾರ್ಪುವೆ” ಪಣ್ಣೆ ಪಾರ್ಥ, ಕೃಷ್ಣರೆನ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇತ್ತಿನೆಡೆ ಕಡಪುಡ್ಡು, ತಾನ್ ಸಾಗರೊಗು ಮಲೆಯಿನ ಅಗಸ್ತ್ಯಮುನಿಲೆಕ, ಪ್ರಳಯಕಾಲೊದ ರುದ್ರಲೆಕ, ಹಿರಣ್ಯಾಕ್ಷಗ್ ತಾಡಿನ ವರಾಹರೂಪಿಲೆಕ, ಬಯಂಕರ ಬೀರಬಿರೊಲಿ ಪೋಯೆ. ಬಾರೀ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಎದುರು ಬತ್ತಿನ ಕೌರವ, ಒರಿ ಸೈನಿಕಡ ಭೀಮಗ್ ಒಂಜಿ ಸಂದೇಶೊನು ಕಡಪುಡ್ಡೆ.

“ಭೀಮಾ, ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆನೆ! ದುಂದುಮಾರ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯ, ಭರತ, ಭಗೀರಥನಕಲ್ಲಂಚಿ ಬಾರಿ ಬಲಾಡಿಗೇ! ಕೌರವ ಕಡೆಟ್ ಮಾತೆರ್ದಾ ನಿನನೇ ಬಯಕುವೆರ್! ಇತ್ತೆ ಈ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಪೋದು, ಅರ್ಜುನ ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನ ಜತೆಟಿತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಸಮಾಧಾನ ಮಲ್ಪುಲೆ! ಯೆಂಕ್ ಇತ್ತೆ ನಿನಡ ಯುದ್ಧ ಬೊಡ್ಡಾತ್‌ಂಡ್.”

ಭೀಮಗ್ ಈ ಕಬಟ ಕುಚ್ಚಣಿಕೆದ ಪಾತೆರ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ಸಂದೇಶೊದಂಚಿ ಗೋಚರ ದೀವಂದೆ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗ್ ಅರ್ಜುನ ಉಲ್ಲೆಂದ್ ಗ್ರಯಿತ್‌ದ್, ಒಬ್ಬಂಟಿ ಆದೇ ಕೌರವ ಸೇನೆಡ ಕಾದೆರೆಗ್ ಮನಮಲ್ಪುವೆ. ಯುದ್ಧ ಪಣ್ಣಿ ಯಾಗೊಡು ಶತ್ರುಪಶು ಹಿಂಸಾಯಾಗೊನು ಮಲ್ತದ್ ತೋಜ್ಜುವುನ ಸಂಕಲ್ಪ ಮಲ್ತೊನುವೆ. ಕೌರವಗ್ ಕಾಣಿಕೆದೊಟ್ಟುಗು, “ಕೌರವೇಶ್ವರಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಜೂವೊದ ಆಸೆ ಉಂಡುಡ ರಾಜ್ಯೊನು ಬುಡುಕೊರ್ದೆ. ನಿನ ಭಲೊತ ಪಾತೆರ ನೆಂಪುಂಡುಡ ಯುದ್ಧೋಗೇ ದುಂಬು ಬಲ್ಲ. ನಿನ ಕಡೆತ ಸುಶರ್ಮ, ಶಕುನಿ, ದುಶ್ಯಾಸನ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪಿಜಿನ್‌ಲೆನ್ ಯೆನ ಎದುರುಗು ಕಡಪುಡ್ಡೆ” ಇಂಚ ಸಂದೇಶೊನು ಕಡಪುಡುವೆ.

ಬೊಕ್ಕ ಯುದ್ಧೋನೇ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್, ಇತ್ತೆ ಭೀಮನೇ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ಪಣೊಂದು ಯುದ್ಧೋಗು ಉಂತಿಯೆರ್! ಇರುವತ್ತೊಂಜಿಸಾರ ರಥಿಕೆರೆ ಜತೆಟ್ ಕೌರವೆ ಯುದ್ಧೋಗು ಉಂತುವೆ! ಆಂಡ, ವಿರಾಟ ನಗರೊಡು ಕೌರವೆರ್ ದಂಡ್ ಅರ್ಜುನಡ ಪೊರುಂಬುದು ಪೊಡಿಯಾಯಿನನೇ ಪಾಡ್ ಆಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಭೀಮನ ಕದನೊದ ಬಗೆ ಪಂಡ ಸೊರ್ದುದಿನ ಆನೆ ಕೆಲೆಂಜಿಲೆ ಗುಂಪುಗು ಪೊಗ್ಗಿಲೆಕ. ಉರಿಗೆಂಡ, ಕರ್ಪೂರೊದ ರಾಸಿಗ್ ಬೂರಿಲೆಕ! ಭೀಮೆ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಚ್ಚಿದೇ ಪಾಡುವೆ. ರಥಿಕೆರೆನ ಮತಿ ತಪ್ಪಾವೆ! ಸೇನೆನ್ ಲಗಾಡಿ ದೆಪ್ಪುವೆ! ಆನೆ, ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳುಲೆನ್ ಮರಣೊಗೇ ಮರಪ್ಪುವೆ. ರಣರಂಗೊಡು ಭೀಮನನೇ ಉಗ್ರ ನಲಿಕೆ! ಮಾತೆರೆಗ್ ಭೀಮನ ಪೆಟ್ವೆದ ರುಚಿ ತಿಕ್ಂಡ್! ಕೆಲವೆರ್ ಆ ರುಚಿನ್ ಚಬಿತೊಂದು ಪಿರ ಜಾರ್ಯೆರ್. ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ಭೀಮನ ಅಬ್ಬರೊನು ಪುಗರುನವುಲ ನಡತೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಸ್ತುತಿಪಾಠಕೆರ್ ದನಿ ಕೊರಿಯೆರ್. “ಪೂತು ಮರು! ಶತ್ರು ಮನ್ಮಥ ಭೂತನಾಥ! ಶತ್ರು ಗಿರಿವ್ರಜ! ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲತಿಲಕ! ಗದಾರುದ್ರ!”

ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂವೆರೆ ಬನ್ನಗ ಸಾದಿಡ್ ಅರ್ಜುನೆ ದುಕ್ಕಿಡ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಕೇಣುವೆ.

“ಮುರಹರ, ಯೆಂಕ್ ಅಣ್ಣನ ಕ್ಷೇಮೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ದಾದಾಂಡಲ ಪಣ್ಣ. ಯೆನ ಜೂವ ಅಯನ್ ತೂವೆರೆ ತುಲ್ಲರೊಂದುಂಡು.”

“ಅರ್ಜುನಾ, ಯೆಂಕ್‌ಲ ಆಯನ್ ಬೇಗ ತೂವೊಡುಂದಾಪುಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೇಡ್ ಬರ್ಪಿನಿ ಪಂಡ, ಕಲಿಯುಗ ಸುರುವಾಯಿಲೆಕ್ಕೊನೆ! ಆಂಡ ಅವು ಇತ್ತೆನೇ ಅತ್ತ! ಧರ್ಮೊದ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಒಂತೆಲಾ ಬಾದೆ ಆತ್‌ಜಿ. ಪೋಡ್ಯಡ.”

ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಪೋದು ಎತ್ತಿಯೆರ್. ಪಾರ್ಥನ್ ತೂದು ಬರಿಬರಿಕ್ ಪೋಪಿನ ಪುರಜನೊತ ಮೋನೆಡ್ ದುಕ್ಕೊನೇ ಉಂಡು. ಅಕುಲು ಗುಸುಗುಸು ದನಿಟೇ ಪಾತೆರೊನುವೆರ್. ಬಿಕೋ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ಬೀದಿಲ್. ದಾದನಾ ಸರಿ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ಪಣೊಂದೇ ಅರ್ಜುನೆ ರಾಜಮಂದಿರೊಡು ಯೋಧ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ದೆತ್ತ ದೀದ್, ತನ ಆಯೆಸೊನು ಗೆಣ್ಣಂದೆ, ಅಣ್ಣನ ಭವನೊಗು ಪೋಪೆ. ಮತಿ ತತ್ತದಿತ್ತಿನ ಅಣ್ಣನ್ ತೂದು ಕಂಗಾಲಾಪೆ. ಬಾಣೊಡಾತಿನ ಗಾಯೊಲೆಗ್ ವೈದ್ಯೆರ್ ಮರ್ದ್, ಎಣ್ಣೆ, ಲೇಪ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ದ್ರೌಪದಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ತರೆ ಪೂಜೊಂದಿತ್ತಲ್. ಬೇನೆಡ್ ಸಿರ್ಕೊದ್ ಸೋತಿಲೆಕ ಒರಗ್‌ದಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸುತ್ತೊಡು ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆದ ಮುಕ್ಕೆರ್ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುದಿತ್ತೆರ್. ಈ ನೋಟೊನು ತೂದು, ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ ಕರಗ್‌ಂಡ್. ಕಣ್ಣ ಪಸೆ ಆಂಡ್. “ಅಯ್ಯೋ! ಅಣ್ಣಾ, ವಿಧಿ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಮುನಿಂಡ್?” ಪಣೊಂದು, ಅಣ್ಣನ ಪಾದೊಗು ತರೆದೀದ್ ಬುಲೆ. ಅಣ್ಣಗ್ ಮತಿ ಬತ್ತದ್ ಆಯೆ ಪಾತೆರುನೆನ್ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗ್ ಕಾತೊಂದು ಕುಲ್ಲಿಯೆ.

ಕೃಷ್ಣ ಕರುಣೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ತೂದು, ಮೆಲ್ಲೊಡು ಅಯನ ಮೆಯಿ ಪೂಜುವೆ. ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಣ್ಣೆಜತ್ತದ್ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಜುನೆರೆನ್ ತೂಪೆ! ಕೃಷ್ಣ ಮೆಯಿ ಪೂಜಿನವೇ ಮಾಮಲ್ಲ ಬಾಗ್ಗೆ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಗಾಯಗಡಿ, ಬೆಂಗ್‌ಬೇನೆ ಮದತ್‌ದ್, ಮೆಲ್ಲ ಲಕ್ಕದ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಇಂಚ ಪಂಡೊನುವೆ..!

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಆಪೊತ್ತಗಾಪಿನ ಬಂಧು ಈಯೆನೆ! ಕೃಷ್ಣಾ, ಅರ್ಜುನೆ ಕ್ಷೇಮೊನ? ನಿಕುಲು ಆ ಸುಶರ್ಮನೊಟ್ಟುದ ಕಟುರ ಯುದ್ಧೋನು ಮಿಂಚೆಸ್‌ದ್ ಬತ್ತರತ್ತಾ, ಆತೇ ಯಾವು....”

ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನನ್ ತೂದು, “ಧನಂಜಯಾ, ಕೌರವ ಸೇನೆನ್ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಗ್ ಗಿಡತ್ತನ? ಕರ್ಣನ ಕಡೆದ

ಬಗೆ ಯೆಂಚಿನ? ಆಯೆ ನಿನನ್ ಜಡ್ಡೆನ? ಅತ್ತ ಆಯೆ ನಿನಡ ಕಾದ್ದ ಸೋತೆನ? ಆ ಸಂಶಪ್ತಕೆರೆಡ ಯೆಂಚ ಪೊರುಂಬಿಯ? ಕರ್ಣ ಅಕಲ್ಪಪ್ಪ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಟ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದುನವು ಕಸ್ಸ ಆವಂದ್. ಸುಶರ್ಮನಕಲ್ ಪೊರುಂಬುನಗನೇ ಕರ್ಣ ಎದುರು ಬತ್ತೆನ? ಅತ್ತ ಬೊಕ್ಕ ಮಿನಿ ಬತ್ತೆನ? ಆ ಸೂತನ ಮಗೆ ಮಲೆವೊಂದು ಯುದ್ಧೋಗು ಬತ್ತೆಡ ಗೆಂದುನವು ಬಂಗನೆ! ಈ ಅಯನ್ ಸೋಪಾಯನ? ಅತ್ತ ಸೈಪಾಯನ? ನಿಕ್ಕ ದಾಲ ಆತ್ ಜಿ ಅತ್ತ?" ಇಂಚಾಂದ್ ಕೇಂಡೆ!

ಮನಸ್ಡ್ ಅಳ್ಳ ಆತಂಕೊಡಿತ್ತಿನ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಣ್ಣನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಣಗ ರಗಳೆನೇ ಆಂಡ್.

“ಅಣ್ಣಾ, ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಡಿ ಕರ್ಣನ್ ಒರಾನೆ ಕೆರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಒರಿಪ್ಪಾದ್ ಬಯ್ಲೆ. ಇತ್ತೆ ರಣಬೂಳ್ಳ ಕೊರ್ದ. ಪೋದು ಅಯನ್ ಮುಗಿತ್ ದೇ ಬರ್ರೆ. ಕರ್ಣನ ಆಯಿಸ ತೀರ್ಂಡ್ಂದೇ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಅಣ್ಣಾ ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಈತ್ನೇಟನೇ ಮುತ್ತುವಂದಿನೆಕ್ ನಿನ ಮನಸ್ಗ್ ಈತೊಂಜಿ ಬೇಜಾರಾತ್ಂಡತ್ತ? ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದುರದ್ಯಷ್ಟೊನೆ! ಮಾರಾಜಾ, ಇರೆನ ಪಾದದಾಣೆ. ಯೆಂಕ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ದ! ಸುಯೋಧನನೊಟ್ಟುಗು ಆ ಕೌರವ ಸೇನೆ ಪಣ್ಣಿ ಕಡಲ್ ನ್ನಾ ಪರ್ಡ್ ಮುಕ್ಕಳಿತ್ತದ್ ಬುಡ್ಡೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅರ್ಜುನನ್ ಮೆಚ್ಚಿಜೆ.

“ಅಂಚಿತ್ತ ಅರ್ಜುನಾ, ಬಾಯಿಡ್ ಯೇಶಲ ಪಣೊಲಿ. ಆಂಡ ಕರ್ಣನ ದೂಜಿಕೋಲು ಕಂತ್ಂಡ ನಿನ ಹಮ್ಮು ಪಿರಿಯುಜ? ಕರ್ಣನ ಆಯಿಸ ಮುಗಿಂಡ್. ರಣಬೂಳ್ಳ ಕೊರ್ದ ಪಂಡ್ಂಡ ಆಂಡ? ಅವ್ವೆನ್ ಯಾನ್ ನಂಬೈರೆ ಆವ? ಇಂಚಿ ಕೇಣ್ಣ. ಕರ್ಣ ನಿನಡ ಸೋಪುನಾಯೆ ಅತ್ತ! ಆಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಆಯೆ ನಿಕ್ಕ ಪೋಡಿಡ್ ಉಂತುನಾಯೆಲ ಅತ್ತ. ನಿಕ್ಕ ಗೌರವೊ ಕೊರ್ದಿನಾಯೆಲ ಅತ್ತ! ಉಂದು ನೆಪುಡುಪ್ಪಡ್! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಈ ಅರಮನೆತ ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಎದುರುಡು ಬರಮ್ಮು ಪಾತೆರೈಡ ಕರ್ಣನ್ ಸೋಪಾವುನ ಸತ್ವ ಬತ್ತ ಸೇರೊನುಂಡ? ಜಂಭೆ, ರಾವಣೆ, ಕೈಟಭೆರ್, ನಮುಚಿ, ಕಾಲನೇಮಿ, ನಿಶುಂಭ, ಹಿರಣ್ಯಕೇಶಿ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಬತ್ತೆರ್ದಲ ಕರ್ಣಡ ಸೋತುದೇ ಪೋಪೆರ್! ಅಂಚಿನಯನ್ ನಿನ್ನಂಚಿನಾಯೆ ಗೆಂದುನಂದ?

ಯುದ್ಧೋದ ನಟನೆ ಮಲ್ಪುನ ದೋಣೆರೊಂಚಿ ಕರ್ಣ ಅತ್ತ. ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ನಮಡ ಕೊಂಡಡ ಇತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮರೊಂಚಲ ಅತ್ತ. ಕರ್ಣ ಪಂಡ ಸಮೋಟು ಸಾಣೆ ಪತ್ತಾದಿನ ಕತ್ತಿ! ಶತ್ರುನಾಶ ಸಂಕಲ್ಪೊದ ಬಲಬೀರೆ! ಆಯೆ ನಿನಲೆಕಂತಿನಯಗ್ ಅಳ್ಳುವೆನ? ನಿನಲೆಕಂತಿನಯಡ ಸೋಪುವೆನ? ಆಯೆ ಯೇರ್ಂಡ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಕರ್ಣ ನಿನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಗಾಳ! ಇಡೀ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ಆಯೆ ಒರಿಯೆ ಯಾವು! ಅಯಗ್ ಆಯೆನೇ ಸರಿಸಮ! ಬಾಕಿದಕುಲು ಯೇರ್ದ ಅತ್ತ! ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡು ಓಲು ತೂಂಡಲ ಕರ್ಣನೇ ತೋಜುವೆ! ಮಾತ ಕೋಡಿಡ್ಡ ಅಯನ ಧನುಸ್ಸದನೇ ಠೇಂಕಾರ! ಅಯನನೇ ಜಯಘೋಷ! ಆಯೆನೇ ಶತ್ರುಲೆನ ತಿಗಲೆನ್ ನಡ್ಗಾವುನು! ಕರ್ಣನ ಕದನಕ್ರಮೋನೇ ಅಲಾಯ್! ಸೋತಿನಕ್ಲೆನ್ ಆಯೆ ಸಂತ್ರೈಪುವೆ! ಕುಡ ಯುದ್ಧೋದ ತೊಡು ಪುಟ್ಟಾವೆ. ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ದಕ್ಕುನ ಅಯನ ರೌಸು ದಾನ್ನೆ? ರಥಿಕೆರೆನ್ ಬೆರಿ ಪತೊಂದು ಪೋದು ಮರಪ್ಪುನ ಪೊರ್ದು ದಾನ್ನೆ? ಅಂಚಿತ್ತಿ ರಣಬಯಂಕರ ಕರ್ಣನ್ ಈ ಗೆಂದುನಂದ? ಯಾನೇ ಅಯಡ ಪೆಟ್ಟು ತಿನೊಂದು ಬಯ್ಲೆ! ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮೆ ಅಯಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆ. ಅಯಿಡ್ಡ ಬೊಕ್ಕ ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರ್ ಅಯನ್ ತೂವೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಆ ಬೀರೊದ ಬಿತ್ತ ಕರ್ಣನ್ ಗೆಂದೆರಾಂಡ? ಯೆನ ಸುತ್ತೊಡಿತ್ತಿನ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟುದ ಸೇನಾಬಲೆನೇ ಪರಿದ್ ಪರ್ದಟ್ ಆಂಡತ್ತ? ನಿಕ್ಕ ಯೆನಡ ಆತ್ ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ತುದುಂಡ ಅಪಗನೇ ಬತ್ತದ್ ಯೆನನ್ ಕರ್ಣಡ ಕಾತೊಂದುವೊಡತ್ತ? ದಾಯೆ ಬತ್ತಜ? ಇತ್ತೆ ಇಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್ ದುಕ್ಕ ಬುಡೊಂದು, ಅಪಲಾಪ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಯಾವು, ಉಂತಾಲ!”

ಧರ್ಮರಾಯನ ನುಡಿಬೆತ್ತೊದ ಪೆಟ್ಲೆಡ್ ಧನಂಜಯಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಜಿದೇ ಪೋಂಡು. ಗರೊಡ್ಡು ಗಗ್ಗಲೊಂದೇ ಪಂಡೆ. “ಅಣ್ಣಾ, ಯಾನ್ ನಿನ ಆಪೊತ್ತುದ ಪೊರುಡು ನಿನ್ನಡೆಗ್ ಬನ್ನಗ, ಸುರುಟು ಸುಶರ್ಮಕ ಸೈನ್ಯ ಬೊಕ್ಕ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ತಡೆತೆರ್. ಈ ಕಾರಣೊನು ಯಾನಿತ್ತೆ ಪಂಡಂಡಲ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಆಂಡ ಯಾನ್ ಕೈಕಟ್ಟೆದ್ ಕುಲ್ಲುದಿಜಿ. ಕರ್ಣಡ ಪೊರುಂಬುನಗ ಅಯನ ರಥ, ಕುದುರೆ, ಸಾರಥಿ, ಬಿಲ್ಲ, ಮಾತೆನ್ನ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾದೆ. ಕರ್ಣೆ ಖಡ್ಗ ಪತೊಂದು ಬತ್ತಿನೆಕ್ ಖಡ್ಗ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದೆ. ಅಪಗ ಕೌರವನ ಮಾಮಲ್ಲ ಸೇನೆ ಯೆನ ಮಿತ್ತೇ ಆಕ್ರಮಣ ಮಲ್ತಂಡ್. ಅಂಚ...”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಮದನ ಆಯಿಜಿ. “ಅಹಾ! ಅರ್ಜುನಾ, ಗರುಡೆ ಉಚ್ಚಲೆಗ್ ದೀತಿ ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರೈ ಅತ್ತ? ಕೌರವಸೇನೆ ನಿನನ್ ತಡೆತ್ತಿನೆಟ್ ತಪ್ಪುದಾನೆ? ನಿನ ಬೀರೊಡು ಕುಂದು ಉಂಡು. ಇಜ್ಯಾಂಡ ಯೆನ ಆಪೊತ್ತುದಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಪಿರ ಒರಿದುವೆನ? ಉಂದು ನಿನ ತಪ್ಪು ಅತ್ತ. ಯೆಂಕ್ ಪುಣ್ಯ ಇಜ್ಜಿಂದೇ ಪಣೊಡು. ಘಟೋತ್ಕಚಿ, ಅಭಿಮನ್ಯು, ಭೀಷ್ಮರ್, ದ್ರೋಣರ್.... ಮಾತ ಇದ್ದುಂಡ ಯೆಂಕ್ ಇಂಚ ಗಾಯೊಲಾತುವ? ಯಾನ್ ಸೋತುದುವೆನ? ಅಕುಲು ಯೆನ ಸಾಯೊಗು ಬರಂದೆ ಇದ್ದುವೆರ? ನಿನನ್ ನಂಬುನೆಡ್ ಬೇತೆ ಯೇರೆನಾಂಡಲಾ ನಂಬುನನೇ ಎಡ್ಡೆ. ನಂಕ್ ಅರೆಗಾಲ, ವಸಂತಕಾಲೊದ ಆಸೆ ದಾಯೆಗ್? ಮರ್ಯಾಲನೇ ಯಾವು. ಬಲ ಇಜ್ಜಂದಿನ ನಂಕ್ ಕಾಡ್‌ದ ಬದ್ದೇ ಗತಿ. ಅರ್ಜುನಾ, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರಡ. ಕರ್ಣೆ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಕೌರವನ್ ಜಯಿಪೆರಾವಂದ್. ಕರ್ಣಲೆಕ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದೈರೆ ತೀರಂದಿನ ನಂಕ್ ರಾಜ್ಯ ದಾಯೆಗ್? ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಬುಡ್ಡು, ಪಗೆನಕಲೊಟ್ಟುಗು ಸೇರೊಂದು ಬದ್ಕಗ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ನಂಕ್ ಪೆರಿಯಮ್ಮನೇ ಅತ್ತ? ಒಂಚೇಳ್ಳಿ ನಿಕ್ಕ ಗೆಂದುನ ಆಸೆ ಉಂಡುಡ, ನಿನ ಬಿರುಪಗಿಲೆನ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಟ್ ಕೊರ್ರ. ಈ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸಾರಥಿ ಆಲ!”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಈ ಕಟುರನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಗರ್ವೊದೆಚ್ಚಿಡ್ ಲಕ್ಕದುಂತಿಯೆ. ಕೆಂಗುಡಲೆಕ ಉಗ್ರ ಅಬತಾರೊಡು ಕತ್ತಿ ಬೀಜಾವೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗೇ ಪೋನಗ, ಮಾತೆರಾ ‘ಹಾಹಾಕಾರ’ ಮಲ್ತೆರ್! ಅಲ್ಲನೇ ಇತ್ತಿನ ದ್ರೌಪದಿ, ಹಾ! ಹಾ! ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನ ಕತ್ತಿಗ್ ತನನೇ ಒಡ್ಡಾವೊನ್ನಗ ಕೃಷ್ಣ “ದೈವನಿಯಮೊನು ಮೀರುನಕುಲೇರ್?” ಕೇಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನ್ ಪತ್ತುವೆ!

ಅರ್ಜುನನ ಕೋಪ ಪಿರಿಯುಜಿ.

ಧರ್ಮರಾಯೆ “ಕೃಷ್ಣಾ, ಆಯನ್ ತಡೆಪೊಡ್ಡಿ. ದುಂಬು ಬರಡ್! ಆಯನ ಖಡ್ಗ ಯೆನನ್ ಬಲಿ ದೆತೊನಡ್. ಪಾಪ! ಮಾಮಲ್ಲ ರಾಜಕಜೊಗು ಪಿದಡ್ಡಿನಯಗ್ ಅಡಿ ಮಲ್ಪಡ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣೆ ಅರ್ಜುನನ್ ತಡೆತ್‌ದ್, “ಅರ್ಜುನಾ, ವಾರೆ. ವಾಹ್! ಗುರುಹತ್ಯಾ ಪಾಪೊಗು ದುಂಬಾಯನ? ಆಹಾ! ಭರತವಂಶೊದ ನಾಶೊಗು ಈ ಒರಿ ಪುಟ್ಟಲೆಕ್ಕಾಂಡತ್ತ? ಆ ದುಸ್ಸ ಕೌರವೆರ್ದಲ ನಿನ್ನಂಚಿನಕುಲಿಚ್ಚೆರ್. ಅಬ್ಬ! ಈ ದಾನೆಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದ? ಅತ್ತ, ಈ ಖಡ್ಗ ದೆರಿನಿ ಯೆರೆನ್ ಕೆರೈಗ್? ಧರ್ಮರಾಯನ? ದ್ರೌಪದಿನ? ನಕುಲನ? ಸಹದೇವನ? ಅತ್ತ ಯೆನನ? ಪಣ್. ಯೆನ ಆಜಿ, ಈ ಪಣೊಡೆ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಗರ್ವ ಪಿರಿಂಡ್, ಅಕಲ್ ಸೆಲಿಂಡ್. ಮೋಡೆ ಉಂತಿಲೆಕ ಉಂತೊಂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಬಯ ಪುಟ್ಟಾವಡ. ಯಾನ್ ಯೇಪೊಲ ಕೆಟ್ಟ ಕಜೊಗು ಜಪ್ಪುನಾಯೆ ಅತ್ತ! ಆಂಡ, ಈ ರಾಜನ ನುಡಿ ಕೇಂಡತ್ತ? ಅವು ಬದ್ಡನ? ನ್ಯಾಯೊದನ? ಅನ್ನೆಯೊನು ಅಂತಾರ ಮಲ್ಪುನನೇ ಯೆನ ಏಳಿಗದ ಸಾದಿ! ಅಯಿಟೇ ಯಾನ್ ಸೈತೆಡಲ ಅಡಿ ಇಜ್ಜಿ! ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆನ ಒಂಜಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ಈಲ ತೆರಿದತ್ತ?

“ಯೇರಾಂಡಲಾ ಯೆನಡ, ದೇವ ಧನುಸ್ಸು, ಗಾಂಡೀವ ಯೆಂಕ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಅವ್ವೆನ್ ಕೈ ಬುಡ್ಡ” ಪಂಡೆರ್ದ ಅಕಲ್ಲ ಜಾವ ದೀಪುಜಿಂದ್ ಪಣ್ಣಿಜೆನ? ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ನಿಕ್ಕ ಈ ಧನುಸ್ಸು ದಾಯೆ?” ಕೇಣ್ಣಿಗ ಯಾನ್ ಯೆನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ನಡಪಾವೊಡತ್ತ? ಅವು ಅನ್ನೆಯನ? ಈಯೆ ಪಣ್ಣಿ.”

ಅಂಚಾಂಡಲಾ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಕ್ಕುನೆನ್ ಬುಡ್ಡುಜೆ.

“ಅಂದ್! ಅಂದ್! ಪಾರ್ಥನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ನಡಪೊಡು! ಯಾನ್ ಸೈಪಿನೆಕ್ ಪೊಡ್ಡುಜಿ! ಕೃಷ್ಣಾ ಅಯನ್ ತಡೆಪೊಡ್ಡಿ. ಯೆಂಕ್ ಈ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಅತ್ತಾಂದೆ ಯೆನ ಜಾವೊದ ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ. ಅಯನ್ ಬುಡ್ಡ. ದೂರ ಪೋಲ.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಅರ್ಜುನಡನೇ ಕೋಪ. “ಅರ್ಜುನಾ ಮರ್ಲ್ ಕಟ್ಟಡ! ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುಲ. ಈ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕೆರ್ದ ನರಕೊಗು ಬೂರಡ! ನಿಕ್ಕ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರೊದ ತಿರ್ಲ್ ಆವಡ್, ಪರಮತತ್ವೊದ ಸುರ್ದ ಆವಡ್ ತೆರಿಯಂದ್! ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿ ನಿನನ್ ಬುಡೊಂದಿಜ್ಜಿ! ಅತ್ತ, ಧರ್ಮಪುತ್ರನ್ ಕೆರಿಯೆರೆ ಪಿದಾಡ್ಡಿನವು ನಿನ ಎಚ್ಚಲೆನ? ಕಲ್ಮನನಸ್ ದ ನಿಕ್ಕ ಹಿಂಸೆದನೆ ಸಂಕಲ್ಪೊನ? ನಿರ್ಮಲ ಧರ್ಮರಹಸ್ಯೊನು ನಿಕ್ಕ ಪಂಡಿನವುಲ ದಂಡ ಆಂಡ್. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರ್ಂಡ ಆಪುಜಿ. ಧರ್ಮೊದ ಮಹತ್ವೊನು ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಕೆಲವೆರ್ ಬಜೀ ಸತ್ಯೊನೇ ಪಣೊಂದು ನರಕ ತೂತೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಹಿಂಸಾಧರ್ಮವೃತ್ತಿಡ್ ಸೊರ್ದ ತೂತೆರ್. ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ತೆರಿಯೊಂದು, ಒಂತೆ ಹದನಿದಾನೊಡುಪ್ಪುಲ.”

ತಾನ್ ಪಂಡಿನೆತ ಸಮರ್ತನೆಗಾದ್ ಕೃಷ್ಣ ಒಂಜಿ ಕತೆ ಪಣ್ಣಿ!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಕೇಣ್ಣಿ. ಒಂಜಿ ಕಾಡ್ಡ್ ಕೌಶಿಕೆ ಪಣ್ಣಿ ರುಸಿ ಇತ್ತೆ. ತಪಸ್ಸುಡ್ ಸತ್ಯೊನೇ ಮಲ್ಲ ವ್ರತ ಪಣ್ಣಿ ನಂಬೊಂದಿತ್ತೆ! ಒರ ಕಳ್ಳೆರ್ ಬೆರಣೆರೆನ್ ಗಿಡತ್ತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್! ಕೌಶಿಕನಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಅಕುಲು ಓಲುಲ್ಲೆರ್ಂದ್ ಕೇಂಡೆರ್! ಸತ್ಯನಿಷ್ಠೆದ ಕೌಶಿಕೆ ಬೆರಣೆರ್ ಪಾರ್ಡಪೋಯಿನ ಸಾದಿನ್ ಪಣ್ಣಿ. ಕಳುವೆರ್ ಬೆರಣೆರೆನ್ ಪತ್ ದ್ ಕೆರ್ದ, ಅಕಲ್ಲ ಇತ್ತಿನೆನ್ ದೋಚಿಯೆರ್. ಕಾಲ ಕರಿಂಡ್, ಕೌಶಿಕ ರುಸಿ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯೆ! ಕಾಲದೂತೆರ್ ವಿವೇಚನೆ ಇಜ್ಜಾಂದೆ ಸತ್ಯ ಪಣ್ಣಿ ಬೆರಣೆರ್ನ ಕೊಲೆಕ್ ಕಾರಣ ಆಯಿನ ಪಾಪೊಗಾದ್ ಕೌಶಿಕನ್ ನರಕೊಗು ನೂಕಿಯೆರ್.

ಉಂದೆತ ಅರ್ತ ಸತ್ಯೊದ ತಿರ್ಲ್ಡನ್ ತೆರಿಂಡನೇ ಎಡ್ಡೆ ಫಲ ತಿಕ್ಕುನು.

ಅಂಚನೆ ನನೊಂಜಿ ಕತೆ ಕೇಣ್ಣಿ. ಒಂಜಿ ಕಾಡ್ಡ್ ‘ಬಲಾಕ’ ಪಣ್ಣಿನಾಯೆ ಒರಿ ಮುರ್ದ ಜಯಿತ್ ದೇ ಕುಟುಮೊನು ತಾಂಕೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಯಗ್ ಬೋಂಟೆ ಒಂಜಿ ಬುಡುಂಡ ಬೇತೆ ಬೇಲೆ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಾಂಡ್. ಆಯಗ್ ದಿಂಜ ಆಸೆ ಆವಡ್, ಲೋಬ ಬುದ್ಧಿ ಆವಡ್ ಇತ್ತಜಿ. ಆಯೆ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯಿಬೊಕ್ಕ ಯಮದೂತೆರ್, ಆಯೆ ತನ ಕುಟುಮೊನು ತಾಂಕುನ ತನ ಕರ್ತವ್ಯೊಗಾದ್ ಮಾತ್ರ ಹಿಂಸೆ ಬೆಂದೆ ಪಣ್ಣಿ ಸೊರೊಗು ಕಡಪುಡಿಯೆರ್!

ಅರ್ಜುನಾ, ಅಣ್ಣೆ ಪಂಡ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಸಮ ಪಣ್ಣಿ ತೆರಿದಿನಕುಲು ಪಣ್ಣೆರ್! ಈ ನಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗಾದ್ ಅಣ್ಣನ್ ಕೆರಿಯಡ ತಾಮರೆದ ದಂಟ್ ಗಾದ್, ನಿರ್ಮಿದಿನ ಕಿರೆನೇ ಉಡತ್ತಿಲೆಕ ಆಪುಜಿ? ಜನೊಕುಲು ಪಂಡಿ ಪಾತೆರ ಒರೊಂದಿನೆಕ್ ಗೌರವ ಕೊರುವೆರ್. ಆಂಡ ಅವ್ವೇ ಸರಿ ಪಣ್ಣಿಲೆಕಲ ಇಜ್ಜಿ. ಪಂಡಿ ಪಾತೆರ ನಡಪಾವನಗ ಸರಿತಪ್ಪುದ ಸೊಯ ದೀವೊನೊಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಹತ್ವೊದ ತತ್ವೊನು, ವೇದಶಾಸ್ತ್ರೊದ ತಿರ್ಲ್ಡನ್ ಈ ತೆರಿಯೊಂದತ್ತ?”

ಅಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸರಿತಪ್ಪುದ ಪ್ರಜೆ ಬರಂದಿನೆಕ್ ಕುಡ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ್ನವು ಈತೊಂಜಿ ಕಟುರ ಮನಸ್ಸೆಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಾಂಡ್! ಪರಯನ್ ಕೆರಿನವುಲ ಒಂಜಿ ಯೋಚನೆನ? ನಿಕ್ಕ್ ಬರವುಸರವು ಇತ್ತ್ದ್ ದಾದ ಪ್ರೇಜನ? ನಿನ ಜನ್ಮ ಸಂಸ್ಕಾರ ಈತೆನ?

ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿನವು ಅರ್ಜುನನ ಮರ್ಮೊಗು ತಾಗ್ಂಡ್! ಮಧುಸೂದನನ ‘ಸೂಕ್ತಿಸುಧಾರಸ’ ಅಂತಃಕರಣೊನು ಸೊಚ್ಚ ಮಲ್ತಂಡ್. ಕಣನೀರ್ಡ್ ಮೀಯೊಂದು, ಖಡ್ಗೊನು ಒರೆಟ್ ದೀದ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕುಲು ಅಪರಾಧಿಲ್! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗುಣದೋಷೊಲೆನ್ ದಾಯೆ ಗೆಣ್ಣೊಂದುಲ್ಲ? ಧರ್ಮನಿರ್ಣಯೊದ ಸೂಕ್ತುಮೊನು ಈಯೆ ಪಣ್ಣೊಡು. ಯಾನ್ ಪಂಡಿನಂಚ ನಡತೊನೊಡಾಂಡ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡು? ರಾಜನ್ ಕೆರಂದೆ ಬುಡೊಡಾಂಡ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡು? ದಯದೀದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಲ ನಿನ್ನವೇ ಅತ್ತ? ಯೆಂಕುಲು ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರ್. ಕುಲೊತ ಮದ, ಬಲೊತ ಮದ ಉಪ್ಪುನಕುಲು. ದಯದೀದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಾದಿ ತೋಜಾಲ.”

ಕೃಷ್ಣ ಅಕುಲು ನಡಪೊಡಾಯಿನ ಸಾದಿನ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅರ್ಜುನಾ, ಕೆರಿನವು ಸೊಲಬ! ಆಂಡ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುನವುಲ ಪರಮಹಿಂಸೆನೆ! ನಿಂದನೆಲ ತಿಗಲೆಗ್ ಕಂತಾವುನ ಪಗರಿಲೆ! ಕೆಡು ಪಾತೆರೊದ ಪೆಟ್ಟೆ ತಿನ್ನಿನವುಲ ಸೈತಿಲೆಕ್ಕೊನೆ! ಅಂಚಾದ್ ಈ ನಿನ ಪರಯನ್ ಕೆಡು ಪಾತೆರೊಡೇ ಕೆರಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಒರಿಯುಂಡು.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್! ಅಯನ ಬಾಯಿಡ್ಲೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ತಿಗಲೆಗ್ ತುಚ್ಚುನಂಚಿನ ಕೆಡುನುಡಿ ಪಿದಾಡುಂಡು!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ಮನಸ್ಡ್ ನಂಜಿ ದಿಂಜಿ ಪೋತುಂಡು. ಅಯಿಕ್ ಗರುಡರೂಪು ಕೊರೊಂದು ಚಂದ್ರವಂತೊದ ವೀರಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ ಸಾಲ್ಡ್ ಈ ಜನ್ಮಿದ. ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ನಿನ ಚರ್ಮೆ, ನಿನ ಸುರ್ದ ತೂದೇ ಕೌರವೆರ್ ಸಲೀಸ್ಡೇ ರಾಜ್ಯೊನು ಬಡ್ತೊಂಡೆರ್! ಯೆಂಕ್ ನೆರ್ದತ್ತ? ಯೆನನ್ ಕುಚ್ಚೊನುವತ್ತ? ಈ ವಾ ಮಟ್ಟೆದ ಬೀರೆ? ನಿನಡ್ಲೆ ಸಾರ ಪಾಲ್ ಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಯೆನನ್ ಕೆಡು ಪಾತೆರೊಡು ಕುತ್ಯೆರೆ ತೂಯತ್ತ? ನಿನ ತಿಗಲೆಡ್ ಆತೊಂಜಿ ದೈರನ? ಪೋವಡ್! ನಿನ ಜೂಜುದ ಮರ್ಲಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯ ಇಜ್ಜಾಂಡ್. ಪದ್ರಾಡ್ ವಸೂರ್ ನಿನಡಪ್ಪ ಕಾಡ್ಗುಡ್ಲೆಡ್ ಬದ್ಕೊಡಾಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಈ ಆಕ್ಲೆನೇ ಮಿತ್ತ್ ದೀದ್ ಪಾತೆರ್! ನಿಕ್ಕ್ ನಾಚಿಕೆ ಮಿನಿ ಉಂಡ? ಈಯೇ ಇಂಚ ಇತ್ತ್ಂಡ ಕೌರವೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಕೊರುವೆನ? ಯೆಂಕ್ ದಾದಲ ಬೊಡ್ಡಿ! ಈಲಾ, ನಿನನ್ ಮೆಚ್ಚುನ ಭೀಮಲಾ ಕೌರವನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ಬದ್ಕೆಲೆ! ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಕೆರ್ಡ್ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆತೊನುವೆರ್. ಈ ಶತ್ರುಲೆನ್ ಪುಗಾರ್ಡ್ ರಾಜ್ಯೊಗು ಅಂಗ್ ಬುಡ್ಡಿನಾಯೆ! ಆಂಡ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ! ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಉಂಡುಡ ಕರ್ಲೆಡೇ ಕಂಕಣ ಕಟ್ಟೊನೊಡು. ಮೆದುಳುಡೇ ಬಾಸಿಂಗ ಕಟ್ಟೊನೊಡು! ರಟ್ಟಿಲೆಡ್ ಗಾಯೊದ ಕಲೆನೇ ಭುಜಕೀರ್ತಿ ಆವೊಡು! ತುತ್ತೈತೊಲು ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನನೆವೊಡು! ಉಂದುವೇ ಯುದ್ಧ ಪಣ್ಣೆ ಮದಿಮೆಗ್ ಪೊರ್ದುದ ಪೆರೆ! ಆ ಪೆರೆ ಇಜ್ಜೆಡ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಿನನ್ ಮೆಚ್ಚುವೊಲ? ಅವು ಉಪ್ಪಡ್, ಇನಿತವು ಪದ್ವೇಳನೆ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧ. ಈ ಪದಿನಾಚಿ ದಿನೊಟು, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆರ್ ಕಾದಿನಪಗ ನಿಕ್ಕ್ ಒಂಜಿ ದಿನ ಆಂಡಲ ಪೆಟ್ಟೆ ಬೂರ್ದುಂಡ? ಆ ನಮೂನೆಡ್ ಯೆಂಕುಲು ನಿನನ್ ಕಾತೊಂದ. ಇನಿ ಒಲ್ಪಡ್ಲಾ ಒಂಜಿ ಬಾಣ

ನಾಟನೆಕ್ ಜೂವಪೋಯಿಲೆಕ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ನಿನ ಜಲೊಗು ತೂ ಪಾಡಡ್! ಅಂಚ ತೂಂಡ ಚಂದ್ರವಂತೊಗು ಈಯೆ ಕಂಟಕೆ! ನಿನನ್ ಇತ್ತೆ ಕೆರಂಡಲಾ ಪಾಪ ತಟ್ಟಂದ್!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನೆ ಕುಡ ಒರೆಡ್ಡ್ ಕತ್ತಿನ್ ದೆತ್ತದ್ ಉಂತುವೆ! ಆಂಡ, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಕೆರೈರೆಗತ್ತ, ತನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ನೇ ಕಡ್ತೊನೆರೆ ಪಿದಾಡಿಯೆ! ಪುಣೊಗು, ಅಲ್ಲನೇ ಇತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತದ್, ಕತ್ತಿನ್ ಒಯ್ದದ್ ದೆತ್ತೊಣುವೆ!

“ದಾನೆ ಅರ್ಜುನ? ದಾದ ನಿನ ಜಂಬರ?”

ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಉದೊದ ದಮ್ಮು ಬುಡೊಂದು,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ದಾದಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ! ದಾಯೆಗ್ ಈ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನಿ? ಸತ್ತೊಗು ತತ್ತ ನಡಪುನ ಯಾನ್ ದಾಯೆಗ್ ಬದೊಡು? ಕೆಡು ನುಡಿಟ್ ಅಣ್ಣನ್ ಕೆರಾಂಡತ್ತ? ಇಂಚಿತ್ತಿ ನೀಚ ಬೇಲೆ ಬಂದಿನ ಯೆನ ರುಂಡ ಬೇತೆ ಆಪಿನನೇ ಎಡ್ಡೆ ಅತ್ತ? ಅವ್ವೆನ್ ಕಡ್ಡದೇ ಬುಡ್ಡೆ. ಕತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲ. ಯೆನ ಬಾಯಿಡ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಪಾತೆರೊಲು ಬತ್ತಿನೆಕ್ ಉಂದುವೇ ಸರಿಯಾಯಿನ ಸಿಗ್ಗೆ!”

ಕಸ್ಪೊಲೆನ ಜಿಡ್ಡ್ ಬುಡ್ಡಾವುನೆಟ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ಮೀರುನಕುಲೇರ್? ಅರ್ಜುನನ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆನ್ ತಡೆತ್ದ, “ಏಯ್! ಮರಾ, ಈಶ್ವೇಟ ಕೆಟ್ಟ ನುಡಿಟ್ ಪರಯನ ತೇಜೋವಧೆ ಮಲ್ತಲೆಕನೇ ನಿನಲ್ಲಾ ಅವ್ವೇ ಕ್ರಮೊಟು ಕೆರೊನುಲ. ಕೆರ್ದಿನಿ ಪಂಡ ಶರೀರ ನಾಶ ಮಲ್ಪುನು ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ. ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊನ್ ಈಯೆ ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರೊಡು ಪಣೊಂಡಡ ನಿನನ್ ಈಯೆ ಕೆರೊಂಡಿಲೆಕನೆ! ಜನೊಕುಲೆನ್ ಜರೆವೊಂದು ನೆರ್ದಿನವು ಒಂಜಿ ಬಗೆತ ಹಿಂಸೆ. ಅಂಚನೆ ತನನ್ ತಾನೇ ಪುಗರೊಂದು, ತಡೆಬಿಡೆ ದಾಂತಿಲೆಕ ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನವು ನನೊಂಜಿ ಬಗೆತ ಹಿಂಸೆ. ಸುರುತವು ಕೆರ್ದಿನೆಕ್ ಸಮ. ರಡ್ಡನೆದವು ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಗ್ ಸಮ!”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್! ಅಪಗನೇ ಪರಯಡ ತನ ಎಚ್ಚಲೆನ್ ಬಾಯಿಬತ್ತಿಲೆಕ ಪುಗರೊನುವೆ! “ಅಣ್ಣಾ, ಯುದ್ಧೊಡು ಯೆನನ್ ಮೀರುನಕುಲು ನರಮಾನಿಲೆಡ್ ಇಜ್ಜೆರ್. ಆತೇ ಅತ್ತ ಯಾನ್ ದೇವತೆಲೆನ್ ಗೆಂದುನ ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೆಬಿಕೊಂಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಕೇಣ್ಣ. ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರೊಡು ರಾಜೆರೆನ್ ಮಾತಾ ಸೋಪಾದಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೇ ಅತ್ತ? ಅಗ್ಗಿ ಖಾಂಡವನ ಸುಡೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ಯೆನಡ ಕಾಳಗೊಗು ಬತ್ತಿನ ದೇವತೆಲೆನ ದಂಡನ್ ದೇಕ್ಷಕಡಿ ಪತ್ತಾದಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ಗೋಗ್ರಹಣ ಮಲ್ತದಿನ ಕೌರವೆರೆನ ಸೈನ್ಯೊನು ಅರ್ಕಾದ್ ಮುರ್ಕಾದ್ ಬುಡ್ಡಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ಈ ಮಹಾಯುದ್ಧೊಡು ಭೀಷ್ಮನ್ ಸೋಪಾದ್ ಗೆಂದಿನಾಯೆ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ದ್ರೋಣೆರ್ನ ಕೋಪಾಗ್ಗಿನ್ ತೆಕ್ಕಾದಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ನನ ದುಂಬುಗು ಕರ್ಣನ್ ಕೆರ್ದಿನಿ ಯೇರ್? ಯಾನೆ ಅತ್ತ? ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಬಂಟಗ್ ಕುರುಕುಸೆಲ್ ಮಲ್ಪುವನ?”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಒವ್ವುಲ ನಾಟುಜಿ. ಅಯನವು ದುಂಬುದನೇ ರಾಗ.

“ಅಂದ್ ಅರ್ಜುನಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಯೇರ್ದ ಸರಿಸಮ ಅತ್ತ! ದೇವತೆಲೆಡ್ ದಿಂಜ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಣ್ಣ್ ಈಯೆ ಪಣೊನೊಡು. ಬಾಕಿದಕುಲು ಪಣಯೆರ್. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೊಚ್ಚೊಂಬ ದಾಯೆಗ್? ಯೆಂಕುಲು ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಬಗೆನ್ ತೂತುಜನ? ಇತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣೊಡ್ಡಿ. ನಿನ ಅಸ್ತೊಡು ಯೆನ ಕಂಟಿಲ್ ಕಡ್ಡುಲ. ಭರತವಂತೊಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ತದೆ ಪಂಡತ್ತ? ಆಂಡ ವಿಧಿಯೇ ಅಂಚ ಉಂಡು. ಯೆನ ಕೋಪೊಡು ದಾದ ಆವು? ಈಯಾಂಡ

ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ. ಶತ್ರುಲೆನ್ ಮುಗಿತ್‌ದ್, ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನು ಗೆಂದ್‌ದ್ ಭೀಮಗ್ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ತ್‌ದ್, ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸುಕೊಟು ಬದ್‌ಕಲೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಪರಂಚೆಲ್ ಮುಗಿಯುಜಿ.

“ರಣಬೀರೊದ ಪಿರಯ ಕರಿದ್ ಪೋಂಡು. ತರೆ ನರೆದ್‌ಂಡ್! ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಕರ್ಣನ ಬಾಣೊಗು ಬಲಿಯಾತೆ! ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನ ಯೆನ ಪುಣೊನು ಈ ನಿನ ಪಾತೆರೊದ ಮುನೆಟ್ ಕೂಂತೊಂದುಲ್ಲ! ಪಗೆ ಪತ್ತುಲೆಕದ ಈ ಕ್ರಮ ದಾಯೆಗ್‌ಂದ್ ನಿಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಿ! ನಮ ಅಪ್ಪೆನ ಬಂಜಿಡ್ ಸುರೂಟು ಪುಟುದಿನ ಯೆಂಕ್ ಹೆರಿಯೆ ಪಣ್ಣಿನ ಮಲ್ಲಾದಿಗೆ. ನನ ಈ ಮಲ್ಲಾದಿಗೆ ಯೆಂಕ್ ಯಾವು. ಯಾನ್ ಒರಿ ಸೈತ್‌ಂಡ್ ದಾನ್ನೆ? ನಿಕುಲು ಒಟ್ಟುಗೆ ಅನ್ಯಮನ್ಯೊಡು ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಆಂಡ, ಅರ್ಜುನಾ ಈ ಭೀಮನೊಟ್ಟುಡು ಪೊರ್ರುಡುಪ್ಪುಲ. ಆಯೆ ಗರ್ವೊದ ಮಂಡೆ. ಈಯೆ ಆಯನ್ ಸುದಾರೊಂದು ನಡಪುಲ! ಅಂಚನೆ ನಕುಲಸಹದೇವನಕ್ಲೆನ್ ಮೋಕೆಡ್ ಕಾತೊನುಲ! ದ್ರುಪದ ಕುಮಾರಿಗ್ ಬೇಜಾರಾವಂದಿಲೆಕ ತೂವೊಣುಲ. ನಮ ಪರಿವಾರದಕ್ಲೆಡ ನಂಬಿಕೆಡ್ ಎಡ್ಡೆಡುಪ್ಪುಲ.”

ಇಂಚ ಪಣ್ಣ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಿಡ್ಲಿಲ್ ಕತ್ತಿನ್ ದೀವೊಂದು ಕಣನೀರ್ ಅರ್ಜುನಂದೇ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ! ಆಂಡ, ಎಂಚಿತ್ತಿನ ಸಂದರ್ಪುಡ್ ಅಯಡಪ್ಪನೇ ಇತ್ತಿನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಕಾಡ್‌ಗ್ ಪೋವೆರೆ ಬುಡ್ಡೆರ? ರಾಜೆನೇ ಇಚ್ಚಾಂದಿ ಬೊಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ದಾಯೆಗ್ ಪಡೆತೊನೊಡು? ಕುಂತಿ ಪಣ್ಣಿನಿಲ ಒಟ್ಟುಡುಪ್ಪುಲೇ ಪಣ್ಣ್. ಅಂಚ ನಕುಲೆ ಸಹದೇವೆರ್ ಅಣ್ಣನ ಪಿರಾವುಡ್ಲೇ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್! ದ್ರೌಪದಿ ಮನಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೊಲ? ಆಲ್ ದುಕ್ಕೊಡು ತರೆ ಕಂತ ಪಾಡೊಂದು ತನ ವಿಧಿಕ್ ನೆರೊಂಬೊಲು! ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಅಭಿಷೇಕೊಡು ತರೆಕುಜಲ್‌ನ್ ಬರೊಪ್ಪುನ ಅವಕಾಶ ತತ್ತಂಡತ್ತಾ ಪಣ್ಣ್ ಯೆತೆ ದೆತ್ತೊಲು. ಪೊರ್ರು ಕಂತಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ತಾಮರೆಗ್ ದಾದ ಬೇಲೆ ಪಣ್ಣೊಂದು ದ್ರೌಪದಿ ಜತೆ ಪೊಣ್ಣುಲೆಡಪ್ಪ ಅರಮನೆಡ್ಲೆ ಪಿದಾಡೊಲು! ಜತೆಟ್ ರಾಜೆರ್‌ನಾಕುಲ್ಲಾ ಪಿದಾಡಿಯೆರ್! ಪರಿವಾರೊಲಾ ಅಂಚನೇ ಮಲ್ತಂಡ್! ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ದುಕ್ಕೊನೆ!

ಅರ್ಜುನ ಮನಿಪಂದೆ ತೂವೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ಆಯಗ್ ಅಣ್ಣನನೇ ಚಿಂತೆ. ಕಡಲ್‌ಡ್ ಸೊರ್ಕಿನ ಸಿರೆಕ್ಲೆಡ್ ಮುರುಗುಕ್ಕುಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡು. ಎಂಚಲಾ ಆ ಅದ್ವನೊಡ್ಲೆ ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ರಾಜನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋದು, ಆಯನ ಕಾರ್‌ಗ್ ಬೂರ್ಪು ಜೋರುಡೆ ಬುಲೆ!

“ಅಣ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಪಾಪಿ! ಎನನ್ ಉದ್ಧಾರ ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆನನ್ ಕರುಣೆಡ್ ತೂಲ. ಯೆನ ತಪ್ಪುಲೆನ್ ಮನ್ನಿಪುಲ. ಯಾನ್ ದುಕ್ಕೊದ ಉರಿಮಾರಿಗ್ ಬಲಿಯಾವೊಂದುಲ್ಲೆ!”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಮನಸ್ ಮೆದು ಆಯಿಜಿ. ಅರ್ಜುನಡ, “ಲಕ್ಕಲಾ ಬಾಲೆ! ಕಿರೀಟಿ! ಎನ್ನಾಜೆ ಲಕ್ಕ! ಯಾವು! ಯಾವು! ಯೆಂಕ್ ನಮ ಈತ್ ವರ್ಸ ಬದೊಂದಿತ್ತಿನ ಕಾಡೇ ಮಲ್ಲ ಸಂಪೊತ್ತು. ನಿಕುಲು ನನಲಾ ಜೋಕುಲು! ಉಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕಾಲ! ಯಾನ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಣ್ಣಿನ ಕಾಳಸರ್ಪೊಗು ಪೋಡೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಮ ಅಮ್ಮೆರ್ ಮಿತ್ತೇ ಆಣೆ! ಈ ಪೋಲ! ದ್ವಾಪರ ಯುಗ ಮುಗಿದಿಜಿ. ಯುಗೊತ ಅಕೇರಿಡ್ ಯುದ್ಧ ನಡತೊಂದುಂಡು! ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆಡ್ ಯಾನ್ ಹಾಳಾವೊಡು ದಾಯೆಗ್? ಪಣ್ಣ.”

ಇಂಚ ಪಣ್ಣಗ, ರಾಜಿಗ್ ಕೃಷ್ಣನೇ ಬರೊಡಾಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾವು! ಅರ್ಜುನನ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣ್ಣ. ನಿನ ನಾಲ್ವೆರ್ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ನಿನ ನಿರಲೆಲ್

ಅತ್ತ? ನಿರಲ್‌ಗ್ ಸೊಂತಿಕೆ ಉಪ್ಪುಂಡ? ಅರಮನೆತ ಪೊಂಜೊವುಲು ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಡು! ನಿನ ಮೋಕೆದ ರಕ್ಷಣೆ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಬೋಡತ್ತ?" ಇಂಚ ಮಾತ ತರ್ಕ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಅರಮನೆಕ್ ಪಿದಾಡುಲೆಕ ಮಲ್ತ್! ಆಯ್ಗ್ ದುಕ್ಕ ಉಕ್ಕುಡು ಅರ್ಜುನನ್ ತರೊನುವೆ. ಮಾತೆರ್ಲ ಮುರೆಡ್ಯೆರ್. ಮುರಹರನ ಪಾತೆರೊದ ಮಂತ್ರೊಡು, ರಾಜನ ದುಕ್ಕೊಜರ ತಗ್ಗಂಡ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಮೆಯಿಸಾಲ್‌ಡ್ ಅರ್ಜುನನ ಮೋನೆ ಒರೆಸಿಯೆ. ಮಾತೆರ್ಲ ಅರಮನೆಕ್ ಬತ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಭೀಮನ್ ಒರಿಯನೇ ಶತ್ರುಲೆನ ನಡುಟು ಬುಡ್ಡಿನವು ಸರಿಯತ್ತಂದ್ ತೋಜಿದ್, ತನ ಕಡೆತ ಬೀರೆರೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಅಪಗನೇ ಒಂಜಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಲ್ಪುವೆ!

“ಅಣ್ಣಾ, ಕರ್ಣನ್ ಇನಿತ ದಿನ ಯಾನ್ ಕೆರ್ದಿಂದಾಂಡ, ಯೆಂಕ್, ದುಸ್ಪೆರ್, ಕ್ಕೂರಿಲ್, ಡಾಂಬಿಕೆರ್, ನಾಸ್ತಿರ್, ದೂರುದುರ್ಜನದಕುಲು, ಕಲ್ಪೆರ್, ಧರ್ಮಕಂಟಕೆರ್ ಪಡೆವುನ ದುರ್ಗತಿ ತಿಕ್ಕಡ್.”

ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಲಿತ ಆಂಡ್. ಮೆಗ್ಯನ್ ತರೊಂದು ದಿಂಜ ಪುಗರ್ಯೆ! ಅಯಗ್ಲ ಅಂಚೆನೇ ಬಾಕಿದ ರಣವೀರೆರೆಗ್ಲ ರಣಬೂಳ್ಳ ಕೊರೈ. ಮಾತೆರ್ಲ ಉಲ್ಲಾಸೋಡೇ, ಮಂಗಳ ವಸ್ತುಲೆನ್ ರಥೊಟು ದೀವೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಪಿದಡಿಂಯೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಬರ್ದಿನೆನ್ ತೆರಿದ್ ಭೀಮಗ್ಲಾ ಕುಸಿ. ಆಯೆ ತನಡಿತ್ತಿನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಸಾರಧಿಡ ಗೆಣ್ಣಾಯೆ. ಪದ್ರಾಡ್ ಸಾರ ಬಿರುಪಗರಿಲ್, ಐನೂದು ಅರ್ಧಚಂದ್ರ ಬಾಣೊಲು ಇಂಚ ಲೆಕ್ಕ ಕೊರ್ದಗ, “ಅಂದಾ! ಭೇಷ್! ಯುದ್ಧೊಡು ಉಂದೆನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೆರೆಗಾದ್ ಯೆನ ಕೈ ಕಿರಾಂಬೊಂದುಂಡು. ಕೌರವನ ನೆತ್ತಿಗ್ ಉಂದೆಟೇ ಹಾಕುವೆ! ಸದ್ಯ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸೋತುದುಲ ಕುಡ ಯುದ್ಧೊಡ ಉಲ್ಲಾಸೊಡುಲ್ಲೆ ಅತ್ತ? ಅವ್ವೇ ಮಲ್ಲ ಸಂತೋಸು” ಪಣೊಂದು ನಲ್ಪುವೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಅರ್ಜುನನ ಸೇನೆ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂದು ಕೌರವೆರ್ ಕಂಗಾಲಾಯೆರ್. ಇತ್ತೆನೇ ಭೀಮನ ಪೆಟ್ಟೆಲೆಡ್ ಪೆರ್ದಿ ಕಳೆದಿನಕುಲು ಅರ್ಜುನನ ಪೆಟ್ಟೆನ್ ಎಣ್ಣೆದೇ ಮುಡಕಟಿಯೆರ್!

ದುಶ್ಯಾಸನ ವಧೆ

ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಭೀಮನ ರಥೊತಡೆಗೇ ಬತ್ತಂಡ್. ಇರುವೆರ್ಲ ಲಡಾಯಿದ ನಡೆತ ಬಗ್ಗೆಡೇ ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್! ಭೀಮೆ ಶಕುನಿನ ಸೇನೆದಂಚಿ ಪೋವೊಂದು, ಸಿಂಗೊದಂಚಿ ಅರೆದುನಗ, ಪಗನಕಲ್ನ ತಿಗಲೆಡ್ ತೆಂಬರೆ ಬೊಟ್ಟಲೆಕಾಂಡ್! ಅಯನ ಉರಿಬೀರೊಡು ಕೌರವ ಕಡೆತಕುಲು ಪಿರಕಾರ್ ಕಲೆವೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂಯಿನ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ದೂರ ಒರಿಯೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಆಯೆ ಮಾಮೆ ಶಕುನಿನ ಸಾಯೊಗು ಬರೈ. ಅಯನ್ ತೂದು ಬದ್ಕಾದೊರಿದಿನ ಬಾಕಿದ ಕೌರವಕುಮಾರೆರ್ ಒರಿಯೊರಿಯೆ ಬತ್ತೆಡ್ ದುಶ್ಯಾಸನನೇ ಸೇರೊಣುವೆರ್! ದುಶ್ಯಾಸನನ ಸೇನೆದ ಡೌಲು ಬಾರೀ ಜೋರಾಂಡ್! ಅಟ್ಟಹಾಸೊದ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಕೃಷ್ಣಡ,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಪಾಂಡವ ಬಲಭೀಮಗ್ ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಬಯ್ಪೆಂದ್ ಪಣ್ಣ. ತ್ರಿಪುರಹರಶಿವನ್ ತಡೆಪುನಂಚಿನ ಜಗಜಟ್ಟಿ ಯಾನ್, ಭೀಮೆ ಪಣ್ಣಿನ ಆನೆದ ನೆತ್ತಿ ಪುಡಪೆರೆ ಬಯ್ಪೆಂದ್ ಪಣ್ಣ. ಯೆನ ಎದುರು ಬರ್ದಿನ ತಂಕ ಇತ್ತಂಡ ಇತ್ತೆನೇ ಬರಡ್..”

ಆತಾನಗನೇ, ಬಿರ್ದೆರ್ಲ ಬಿಲ್ಲದ ಬೀಸದಂಚೊಡು ಭೀಮೆ ಬತ್ತೆದಾಂಡ್. ಆಯನ ಅರಬಾಯಿಲ ದಮ್ಮು ದರಿಪುನನೇ! ಆಂಡ ಕೌರವನ ಒಪ್ಪುಪುಟುದಿನಕುಲು ಅವ್ವೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಭೀಮನ ಮಿತ್ತ ಬೂರ್ದೆರ್! “ಭೀಮನ್ ಯೆಂಕ್‌ಲು ಬುಡ್ಡುಜ! ಭೀಮನ ನೆತ್ತೆರ್ಲ ರುಚಿ ತೂಪನೆ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಭೀಮನ ರಥೊಕು ಮುಗಿ ಬೂರ್ದೆರ್. ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ ಪದಾತಿಲೆನ್ಲ ತಬೆರೊಂದು ದುಂಬುದುಂಬೇ ಬತ್ತೆರ್.

“ಹ ಹ್ಲ ಹ್ಲಾ ! ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿ ಭೀಮೆ, ಅದ್ರೋಣಿ ಮೀನ್, ನಮ ಮಾರಿಬಲೆಕ್ ತಿಕ್ಕ್ದ್ ಬೂರ್ಂಡ್! ಪುಡೆಂಕ್ದ್ ಬಲೆಪರೊಂದು ಪೋವಂದೆ. ಜೋಕೆ.”

ಕೌರವ ಕುಮಾರೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಗನೇ, ಸಿರೆಕ್ಲೆನ್ ರಾಪಾವೊಂದು ಕಡಲ್ ಉಡಲ್ ಪರ್ವತ ಲಕ್ಕೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಮುತ್ತಿಗೆದಿಡೆಟ್ಟೇ ಭೀಮೆ ಲಕ್ಕೊದುಂತುವೆ!

ಭೀಮನ ಬೀರದಚ್ಚಿನ್ ತೂಯಿನ ಅರ್ಜುನೆ ನಕುಲಗ್ ಪಣ್ಣೆ. “ಭೀಮನ ಸಾಯೊಗು ನಿಕುಲೇರ್ದ ಬೋಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಕತ್ತಲೆನ್ ಕರಪುನೆಕ್ ನಿಸರ್ಗ್ ಯೆರೆನ ಸಾಯೊಲ ಬೊಡ್ಚತ್ತೆ? ಅಂಚ ನಿಕುಲು ಪಿರಪೋಲೆ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಪಂಡಿಲೆಕ್ಕನೇ ಆಂಡ್! ಭೀಮೆ ತನ ಮಿತ್ತ್ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನ ಆನೆದಂಡಲೆನ್ ಕೊಚ್ಚಿದ್, ರಥೊತಕ್ಲೆನ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ದ್, ರಾಹುತೆರೆನ್, ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಜೆಪುಡಾವೊಂದು ದುಂಬರಿಯೆ. ರಡ್ಡ್ ಕೈಯಿಟ್ಟ್ಲಾ, ಗದೆ ಖಡ್ಗೊಲೆನ್ ಪತೊಂದು, ಒಂಜೇಲೆಕ ಹಾಕೊಂದು ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪಾಸಡಿಲೆನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪುವೆ. ಅಪಗ ಆಯನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಎದುರುಗು ಬರ್ಪೆರ್. ಭೀಮೆ ಉಂತುದು ಆಕ್ಲೆನ್ ಪೂರಾ ಸರೀಟಿ ತೂಪೆ!

“ಓಹೋ! ಕೌರವೆರ್! ದಾನ್ನೆ ಬತ್ತರ್? ಇನಿತ ‘ಗದೆಪರ್ಬ’ ತೂಪಿನ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಬತ್ತರ್? ಪರಯೆ ಕೌರವಗ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣರ್? ಪಿರ ಬರ್ಪಂದ್ ಪಣ್ಣಿಜರತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಕೇಣುನ ಭೀಮನ ಸೊರಲ ಸದರ್‌ದವತ್ತೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ ಕೇಣ್ಲ! ನಿನ ಜೋಕ್ಲು ಭೀಮಡಪ್ಪ ಪುಣೆಯಿನ ಪೊರುನು ಪಣ್ಣೆ ಕೇಣ್ಲ.

‘ಗಿಡಿ’ ಓಲು? ‘ಗಿಳಿ’ಕುಲು ಓಲು? ತೋಳ ಓಲು? ಟಗರ್‌ಲ್ ಓಲು? ಪ್ರಳಯತೆಡಿಲ್ಲಂಚಿನ ಆ ಭೀಮೆ ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ಬೆರಿಬುಡ್ಲೆ. ತಿಕ್ಕಿನಕ್ಲೆನ್ ದರ್ತ ಜೆಪುಡಾಯೆ! ಬತ್ತದ್ ಒಂತೆ ಪೊರುಡೇ ಇರುವ ಜೋಕುಲು ಅಂಚಿಗ್ ಸಂದ್‌ದಾಂಡ್! ಅಡೆಗ್ ನಿನ ನೂದು ಆಣ್‌ಜೋಕ್ಲೆಡ್ ಸೊಣ್ಣತ್ತೆಡ್ಡ ಯಮನ ದಾಕಲೆಗ್ ಸೇರೈರ್. ಇತ್ತೆ ಭೀಮಗ್ ಸೊಣ್ಣತ್ತೊರುಂಬದಯನ ಮಿತ್ತೇ ಕಣ್ಣೆ! ಅಂಚ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ! ಆಯೆಲ ಅಂಡ್ಯಂದೆ ಬತ್ತೆನೇ! ಭೀಮೆ ಆಯನ್ ತುರುಡು ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತಿನ ಸಾರಥಿನ್ ಸುರುಟು ಪುಗರುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ದುಶ್ಯಾಸನಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ದುಶ್ಯಾಸನಾ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ದಾಯೆ ಪೊರು ಕಳೇವೊಂದುಲ್ಲ! ನಮ ಪೊರುಂಬಾಟೊಗು ಸುರುಕೊರ್ಕ. ನಮ ಇರುವೆರೆ ಪೊರುಂಬುಗ. ನಮ ಸೇನೆಲ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪಡ್! ನಮಡ ಬಿರೈರೊಂದ್ ಅಕುಲೇ ತೆರಿಯೊನಡ್!”

ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಒಪ್ಪಿದ್, ತನ ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಸೈನಿಕೆರೇ ದೂರ ಉಂತುಲೆ! ಇಂಬೈ, ಪಂಡ ಈ ಭೀಮೆ, ಬಾರೆದಕುರೈಲೆನ್ ತೊರುಡೊಂಕುನ ಬೀರೆ! ಮುಗ್ಗಿರ್ದ ಬೋಂಟೆಡ್ ಬಾರಿ ಬಿರೈ!! ಉರೈಕ್ಲೆಗ್ ಹಾಕುವೆ! ಇಂಬೈನ ಕೀರ್ತಿದ ಕಮ್ಮೆನ ಪಂಡ ಕೇದಗೆದನೆ! ನಿಕುಲು ಮಾತೆರಾ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲೆ! ಕಾಳಗೊಡು ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ಇಂಬೈನ್ ತೂವೊನುವೆ!”

“ಭೇಷ್! ದುಶ್ಯಾಸನಾ! ದೈರ ಪಂಡ ಉಂದುವೆ! ಇಂಚನೇ ಉಪ್ಪೊಡು! ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗೆ ಪೊಟ್ಟು ಪಾತೆರೊದ ಬಂಟಿ ಅತ್ತತ್ತೆ? ಬೀರೊದಯನ ಬಗೆ ಉಂದುವೆ!”

ಇರೈರಾ ದಿಂಜ ಪೊರು ಉರೊಂಬೆರ್! ರಥೊಡ್ಡ ಜತ್ತದ್ ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿಲೆನ್ ಪತೊಂದು, ದಂಡೆ ಮಂಡಿಲೆಡ್ ಉಂತೈರ್! ಇರುವೆರೈಲಾ ನಡಪುನ ಗತ್ತ, ಹೊಡ್ಡೊದ ಬಿಗು, ಹಾಂಕರೊದ ನುಡಿ, ಕತ್ತಿ ಬೀಜುನ ಬಿರಾದಿಗೆ, ಮಾತಲ ತೂಪಿನಕುಲು ಮೆಚ್ಚಿದ್ ತರೆತೂಂಕುನನೇ! ಏತೇತೋ ಬಗೆತ ಕೈದುಲೆನ್ ಪತೊಂದು

ಕಾದಿಯೆರ್! ಈತಾಂಡಲ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ ಒಂಜಿಲಾ ಗಾಯ ಆವಂದಿನೆನ್ ತೂದು ಭೀಮೆ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ! ಕಡೆಕ್ “ನಂಕ್ ಆಯುಧೋಲು ದಾಯೆಗ್? ‘ಮಲ್ಲಕುಸ್ತಿ’ಡ್ ಸಗ್ಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಲ್ಪುಗನ?” ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ದುಶ್ಯಾಸನ ಕಡಕ್ಡೇ ಪಂಡೆ.

“ಭೀಮಾ, ಬಾರಿ ಕೊಚ್ಚೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಯಾವು. ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಒವ್ವೊವ್ವು ಆಯುಧೋಲೆಡ್ ಆಸೆ ಉಂಡಾ ಪಣ್ಣ. ಅವ್ವೇ ಆಯುಧೋಲೆದ ಬಾಯಿಗ್ ನಿನನ್ ಬೂರಾಪ್ಪಾ! ಅಯಿಡ್ ದುಂಬು ನಿಕ್ಕ್ ಜಟ್ಟಿ ಕಾಳಗೊಡು ತೊಡು ಉಂಡುಡ ಅಂಚನೇ ಮಲ್ಪುಗ. ನಿನ ಮಂಡೆದ ಬುರ್ದೆ ಅಯಿಟೇ ದರಿಯಡ್!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ದುಶ್ಯಾಸನ ಜಟ್ಟಿ ಕಾಳಗೋಗೇ ದುಂಬಾಪೆ! ಸರಿ. ಇರ್ದೆರಲ್ಲ ಚಲ್ಲಣ ಬಿಗಿತ್ತೊಂಡೆರ್! ಸೊಂಟಪಟ್ಟಿನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್! ಗರೊಡಿದೇವತೆಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಜೈಕಾರ ಮಲ್ತೊಂದು, ಕೈ ತಟ್ಟೊಂದು, ಜಟ್ಟಿಕಾಳಗೊಡ ಕಳೊತ್ತ ಮಣ್ಣಾನ್ ಬಿರೇಲ್ದ ದೆತ್ತದ್, ರಟ್ಟಿಲೆಗ್ ಬಿರೊಂಡೆರ್! ಇಂಚ ಈ ಜಗಜಟ್ಟಿಲ್ ಪಗ ಉರಾಪೊಂದು ಎದುರೆದುರು ಬನ್ನಗ, ಮಿತ್ತಡ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದೇವತೆಲೆಗ್ ಇರುವೆರೆನ್ನ ಪುಗರುನನೇ ಬೇಲೆ ಆಂಡ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಇರುವೆರಲ್ಲ ಸಮಸಮ ಹಾಕೊಂಡೆರ್. ಒಂಜಿಗ್ ರಡ್ಡ್, ರಡ್ಡೆಕ್ ನಾಲ್, ಇಂಚ ಗುದ್ದೊಂಡೆರ್! ಸುರುಸುರುಟು ದುಶ್ಯಾಸನನೇ ದಿಂಜ ಹಾಕೈ. ಆಂಡ ಅಕೇರಿಗ್ ಅಯನ ದಮ್ಮು ಪಿರಿಂಡ್. ತಂಕ ತಗ್ಗದ್ ಬಚ್ಚೆಲ್ದ ಸೇಂಕೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಅಯನ ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತಿನ ಭೀಮೆ, ತನ ಕಾರಮುದೆಲ್ ಒಯ್ತ್ ಪಾಡೊಂದು, ಮೂಂಕು ಮುಸಂಟುಗ್ ಗುದ್ದುನಗ ನೆತ್ತೆರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಅಂಗ್ ಅರಾಪೊಂದಿತ್ತಿನ ಭೀಮಗ್ ಒರಾನ ಒಸಯೊ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್. ನರಸಿಂಹ ಅಬತಾರೊಡು ಹರಿ ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುನು ತುಡೆಟ್ ಒಯ್ತ್ ಪಾಡೊಂದಿಲೆಕ, ಭೀಮೆ ನಿನ ಮಗನ್ ಒಯ್ತ್ ಪಾಡೊಂಡೆ.

“ಸ್ವಾಮಿ ದ್ರೋಹಿ, ಇತ್ತೆ ತಿಕ್ಕಿಯತ್ತ? ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಯೇಶ್ ಸೊರೈ ನಿಕ್ಕ್! ಆನಿ ಜೂಜುದ ಕಲಟ್ಟೆ, ದ್ರೌಪದಿನ ತರೆಸೂಡಿ ಒಯ್ತ್ ಬುಡ್ಪಾದನ? ಆಹ! ನಿನ ಕಡೆತ ಕುದೈರು ನಿನನ್ ಒರಿಯನೆ ಯೆನ ಕೈಕ್ ಕೊರೈ ಪೊರೈ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆರ್! ಆಕ್ಲೆಗ್ ಯೆನನ್ ತಡೆಪೆರೆಗಾಂಡ ಬರಡ್.”

ಭೀಮಗ್ ಆನಂದೊಡು ಮೈಯಿ ಕೊಕ್ಕೊಂದುಂಡು. ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಣ್ಣಡೇ ಪರಿಲೆಕ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆ!

“ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಆನಿ ಕಾಡ್‌ಗ್ ನೂಕುದರ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ನಿಕಲ್ ಗಾಡಿದ ಬೋರಿಲ್‌ಂದ್ ಗ್ರಯಿತರ? ಅಂಚಾಂದ್ ಬೀದಿ ಬೀದಿಲೆಡ್ ಕೋಂಗಿ ಕಟ್ ಪಣೊಂಡರ? ದ್ರೌಪದಿ ನಿಕಲ್ ‘ತೊತ್ತು’ ಅತ್ತ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ತೂಟು ಪೊತ್ತಾವೆರೆ ತೂಯರ? ಇಸೊಟು ಮುಗಿಪೆರೆ ಬಯಕಿಯರ? ನಿಕಲ್ ದುಂಬುದ, ಕಾಟ್‌ಕರ್ಮೊಲು ನೆಂಪುಂಡ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಯನ ಪರು ಕದೆತ್ತದ್, ತಿಗಲೆ ಬಗ್ಗದ್, ನೆತ್ತೆರ್ ಮುಕ್ಕುಳ್ಳೊಂದು, ‘ವಾಹ್! ಅಮುರೊಡ್ಪುಲ ರುಚಿ! ಕರ್ಣಾ, ಕೌರವಾ, ಶಕುನೀ, ಕೃಪಾ, ನಿಕುಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲೆ. ಒಂತೆ ರುಚಿ ತೂಲೆ! ಅತ್ತ! ಹೇಡಿಲೆಲೆಕ ಉಂತುದರತ್ತ? ಉಂದು ಸರಿಯಾ? ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಪಿಲಿತ ಬಾಯಿಗ್ ಪಾಡ್ಯರತ್ತ? ನಿಕುಲು ಆಣ ರೂಪೊದ ಪೊಣ್ಣುಲು! ಛೇ! ನಿಕ್‌ಲೆಗ್ ಧಿಕ್ಕಾರ!”

ಭೀಮನ ಬಿರೊಲಿದ ನೋಟೊಡೇ ಕೌರವನ ಕಡೆತಕುಲು ದನಿಮನಿ ದಾಂತಿನ ಒರುಕುಲಾಯೆರ್! ಅಕುಲು ಅಂಚ ಪನಿಪಂದಂದೆ ಉಂತುದಿಲೆಕನೇ ಭೀಮೆ, ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಓಕುಳಿಡ್ ಗೊಬ್ಬೊಂದಿತ್ತೆ! ಅಂಚಿನೇ ತೋಜಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಜರೆವೊಂದುಲ ಇತ್ತೆ. “ಎಲಾ! ಎಲಾ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಈಲಾ ನಿನ ಅಮ್ಹೆರ್ ಪರಮವೀರೊಂದ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತರತ್ತ? ಇತ್ತೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಒರೊನ್ನೆರೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ದುಂಬಾಯಿಜ? ಓ! ಕೃಪಾಚಾರ್ಯಾ, ಓ.

ಶಲ್ಯಾ, ಶಕುನೀ, ಬಾಹ್ಲೀಕಾ, ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಒಟ್ಟುಗಾದಲ ಬುಡ್ಡಾವೊನೆರೆಗಾಯಿಜ? ಓಹ್! ಕರ್ಣೆ! ನಿನ ಪ್ರಭು ಕೌರವಗ್ ಈಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಶೂರೆಗೆ! ಕೌರವನ ಹಿತ ಕಾಪುನಾಯೆ ಈಯೆಗೆ! ಕೌರವೆರ್ನ ಕುಲೊಕು ಈಯೆ ಕಣ್ಣೆಗೆ! ಈಯೆ ಗತಿಗೆ! ಈಯೆ ಮತಿಗೆ! ಇತ್ತೆ ತೂಂಡ ಇಂಚ! ಕೌರವನ ಮೆಗ್ಗೇ ಗತಿದಾಂತಿಲೆಕ ಆದ್ ಪೋಯಿನೆಟ್ ನಿನ ಪೆರೆಗ್ ಕುಂದು ಕೋರೆ ಆಂಡತ್ತೆ?”

ಭೀಮೆ ದುಶ್ಯಾಸನನಂಚಿ ತಿರುಂವೆ! ಏಯ್! ದುಶ್ಯಾಸನಾ. ಸಯ್ಯೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ? ಈ ಕಡೆಕಾಲೊಡು ನಿನ್ನಾಯೆ ಕೌರವನ್ ಲೆತ್ತೊಂಬನ? ನಿನ ಕಡೆಟ್ ಯೇರಾ ಇಜ್ಜಿರತ್ತೆ?”

ಭೀಮೆ ಅಂಚಿಂಚಿ ತೂಪೆ. ಕೌರವೆರ್ನ ಪಕ್ಷದಕ್ಷೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷದಕ್ಷೆಗ್ ಉಂದುವೇ ಸವಾಲ್ ಪಾಡುವೆ! “ಅಯ್ಯಾ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ಸಾತ್ಯಕೀ, ಶಿಖಂಡೀ, ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಆಪುಂಡುಂದಾಂಡ ಇಂಬ್ಯನ್ ಒರಿಪ್ಪಾವೊಣ್ಣೆ!”

ಕಡೆಕ್ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು, “ಮುರಾರೀ, ದಾನವವೈರೀ, ದುಸ್ವದಮನಕಾರೀ, ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕಲಾ ಯೆನ್ನೊಂಚಿ ಲೆಪ್ಪು ಉಂಡು! ‘ಕೌಮೋದಕೀ’ ಗದೆ ಪತೊಂದು ಇಂಬ್ಯನ್ ಬುಡ್ಡಾವರೆ ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ. ಕೃಷ್ಣಲಾ ಮನೀಪುಜೆ! ಭೀಮನ ಗರ್ವೊಗು ಉರುನನೇ ಆಂಡ್! ಅರ್ಜುನನ್ ತೂವೊಂದು, “ಫಲ್ಲುಣಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಡು ನಿನ್ ಮಿಂಚೆಸುನಕುಲಿಜ್ಜೆರೆ! ಈ ಪೆರೆನ್ ಒರೊನುನ ಆಸೆ ಇತ್ತಂಡ ಗಾಂಡೀವ ಪತೊಂದು ಈ ದುಸ್ವನ್ ಒರೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ದುಂಬು ಬಲ್ಲ.”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಒರಾನೆ ರೌಸು ಏರ್ಂಡ್! ರಥೊಡ್ಡ ಜತ್ತಾದ್, “ಅಂದ್! ಅಂದ್! ತಪ್ಪು ದಾನೆ? ಪಗೆನಾಯೆ ಆಂಡಲ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಯಾನ್ ಕಾತೊನುವೆ! ಯೆಂಕ್ ಮಿಸಿ ಕಟ್ಟುನ ಈಯೆ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಪಗೆ!” ಪಣೊಂದು ಬಿರು ಪತೊಂದು ಪಿದಡ್ಯೆನೆ! ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣೆ ಮುಟ್ಟಿ ಬತ್ತಾದ್ ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಡೀವ ಒಯ್ತ ದೆತೊಂದು, ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಅಂದ್‌ಯಾ, ಭೀಮನ್ ಗೆಂದುನಾಯೆ ಈಯೆನೆ! ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಬಯ ದಾದ ಗೊತ್ತುಂಡೆ? ಭೀಮೆ ಇತ್ತೆ ಭೀಮೆ ಆದ್ ಇಜ್ಜೆ. ಆಯೆ ಇತ್ತೆ ಒಂಜಿ ನಮೂನೆಡ್ ಕಾಲರುದ್ರೆನೆ! ಆಯನ್ ಸರೀಟಿ ತೂಲ, ಮಾರೊಡ್ಡದ ಮಾರಿಯಾದುಪ್ಪುನಯನ್ ಕುಡ ಕುಡ ತೂಲ.”

ಅರ್ಜುನೆ ಭೀಮನ್ ತೂಪೆ. ಆಯೆ ತ್ರಿಪುರಾರಿ ರುದ್ರಲೆಕನೇ ತೋಜಿಯೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಅಕಲ್ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್! “ಅಂದ್, ಈ ಭೀಮೆ ಬಯಂಕರೊನೆ! ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಪಂಡಿನನೇ ಸಮ. ಯಾನ್ ಪಿದಾಡ್ತಿನನೇ ತಪ್ಪಾಂಡ್?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರು ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ!

ಭೀಮೆ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಕ್ಷೆನ್ ಜರೆವೊಂದುಲಾ ಇತ್ತೆ. ದ್ಯೂತ ಸಭೆಟ್ ನಡತ್ತಾದಿನ ಅಪಮಾನೊದ ಉರಿನ್ ತೆಕ್ಕಾವೊಂಬಿನ ತುರುಡುಲ್ಲೆ. ಆಯನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯೊಲುಲ ಕುಸಿತ ಅನ್ನವೊಡುಲ್ಲ. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಕಲ್ಕುನವು ಕೆಬಿಕ್ ಹಿತ! ಉಡೆದ್ ಪೋತಿನ ಉಡಲ್ ನೋಟ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಹಿತ! ಉಡಲ್ ಬಗ್ಗುನ ಬೇಲೆಡ್ ಕೈಯಿಕ್ ಹಿತ! ನೆತ್ತೆರ್ ಮಾಸೊದ ಮೂರಿ ಮೂಂಕುಗ್ ಹಿತ! ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ಷಗ ನಾಲಯಿಗ್ ಹಿತ!

ಈ ರಣಕಣೊಟು ಆಯೆ ಗಾಳಿಡೇ ಬದ್ಕುನ ಸರ್ಪೊದಲೆಕ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಜೂವೊದ ಗಾಳಿಡೇ ಬದ್ಕೊಂದುಲ್ಲೆ. ದುಶ್ಯಾಸನನ ಬಂಜಿ ಬಗ್ತಾದ್, ಕರ್ಲ ಕಲೆದ್ ಚೆಂಡ್‌ದಲೆಕ ಕೈಯಿಟ್ ಪತೊನ್ನಗದ ಸಂತೋಸುಡು ಮೋನೆ ಅರ್ಲಂಡ್! ತುಂಡುಬಂಡ್ ಆಯಿನ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ತೂವೊಂದು ನಲ್! ಬೊಕ್ಕ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಅಡೆಗೇ ಲೆಪುಡಾವೆ. ಆಲ್ ಕಾರ್‌ದ ಗೆಜ್ಜೆದ ದನಿಕೊರೊಂದು, ಗಾಂಬಿರೊಡೆ ಬನ್ನಗ, ಭೀಮನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಬರೊಂದುಲ್ಲಲ್

ಪಂಡ್ಲ ಕೆಲವೆರ್ ಎಣ್ಣಿಯೆರ್! ನನ ಕೆಲವೆರ್ ಕೌರವರಾಯನ ಮರಣಸೂಚಕೋನೇ ಆದ್ ಬರೊಂದುಲ್ಲ ಪಂಡೆರ್!

ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನಡೆ ಬತ್ತದ್, ಪರಾಕ್ರಮದ ಅಗ್ಗಡೆನೇ ಆದಿಪ್ಪುನ ಭೀಮನ್ ದೂರೋಡೇ ತೂಯೊಲು. ಅಪಗ ಭೀಮೆ ಆಲೆನ್ ತಾನೇ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ. “ತೂಲ! ನಿನ ಬಯಕೆದಂಚೆನೇ ನಡತ್‌ದಾಂಡ್!” ಪಂಡೆ. ಆಂಡ ಅಲೆಗ್ ಅರ್ತ ಆಯಿಜಿ! ದುಶ್ಯಾಸನನ ಗುರ್ದಲ ತಿಕ್ಕಿಜಿ. ಭೀಮೆ ಅವು ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪುಣ ಪಂಡಿಗಿನನೇ ಗೊತ್ತಾಯಿನಿ. ಅಲೆಗ್ ಸಮದನ ಆಂಡ್. ಭೀಮನ ಕಯ್ಲೆ ಬರ್ಪಲ್.

ಕೋಪೊಡು ಆ ದುಸ್ವನ್ ಕಾರ್ಡ್ ತೊರ್ಪುಲೊಲು. ತನ್ನ ಬಾಸೆ ಕೊರ್ಟಿಲೆಕ ನಡತೊಂದಿನ ಭೀಮನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ತೂಪೊಲು. ಆಯನ್ ಪುಗರೊಂದು ಉಂತ್ಯಲ್! ಭೀಮೆ, “ದ್ರೌಪದೀ ಕುಲ್ಲುಲ. ಇಂಬೈನ ಕರ್ಲದ ಮಾಲೆನ್ ಪಾಡೋಣಲ! ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ಮೀಪಿನ ಆಸೆ ಇತ್ತಂಡ ಪಣ್ಣ!” ಪಣ್ಣೆ. ಬೊಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಅಂಗೈಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ ದೆತ್ತದ್ ತರೆಕುಜಲ್‌ಗ್ ಪಾಡ್, ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪರುತ ಬರ್ಚಣೆಡ್ ಬರ್ಪಿದ್, ಬಗ್ತಲೆ ದೆತ್ತದ್ ಪೊರ್ಪುಡೆ ಪೂಜುವೆ!

“ದ್ರೌಪದೀ ಆನಿದ ದಿನ ಈ ಪಣ್ಣಿನವು ನೆಂಪುಂಡ್?” ಕೇಣುವೆ.

“ತನ ತರೆತ ಸಿರಿಮುಡಿಕ್ ಕೈ ಪಾಡ್ತಿನ ದುಸ್ವನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಪೂಜಿದ್ ಭೀಮೆ ತರೆ ಬರ್ಚಂಡ ಮಾತ್ರ ಗಿರಿದ್ ಪೋಯಿನ ಯೆನ ತರೆಕುಜಲ್ ಕಟ್ಟೊನುವೆ” ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ನೆಂಪು ಮಲ್ತದ್, “ರಮಣೇ ನಿನ ಬಯಕೆ ತೀರ್‌ಂಡತ್ತ?” ಪಣ್ಣೊಂದು, ದುಶ್ಯಾಸನನ ಕರ್ಲದ ಮಾಲೆನ್ ಅಲೆಗ್ ಮುಡಿಪ್ಪಾವೆ! ಮುಂಡೊಗು ನೆತ್ತೆರ್ ಬೊಟ್ಟು ದೀದ್ ಅಲೆನ ಪೊರ್ಪು ತೂಪೆ! ಇರುವೆರೆಗ್ ಕುಸಿ! ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನ ದತ್ತದ ತುಡೆಟ್ ಕುಲ್ಲುವಲ್! ಆ ರಣಕಣೊಟು, ನೆತ್ತೆರ್ ಮಾಸೊದ ನಡುಟು ಮೊಕಲ್ನೇ ಒಂಜಿ ಅಪೂಪೊದ ನೋಟ! ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗ್ ಭೀಮನೊಟ್ಟಿಗೆ ಮದ್ಯೆ ನಡಪುಲೆಕದ ನೋಟ. ಆಂಡ ಅವು ಅಂಚಿಂಚಿನ ನೋಟ ಅತ್ತ! ತರೆತ ಓಡು ಗಳಿಗದ ಬಟ್ಟಲ್! ಸುತ್ತೊಡು ಬಿರ್ಕಾದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಬೊಕ್ಕುಡೆಲ್! ಮಾಸ ಮಜ್ಜೆದ ವಣಸ್! ತುಂಡಾತಿನ ಪಗರಿಲ್, ಕತ್ತಿಲು, ಗುರಾಣಿಲು, ಅಸ್ತೊಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕದ್ ಬೂರ್ದಿನ ಸೈನಿಕೆರ್ ಪುಣೊಕುಲು. ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ತೂನಗ ಯಮನ ಅಂಗಡಿಂಚ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಅಯಿತ ನಡುನಡುಟು ತೋಜುನ ಕಣ್ಣ ಪಾಪೆಲ್!

ಭೀಮೆ ತನ ಸಾರಥಿನ್ ಲೆತ್ತದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ತೂಲ, ದೊಂಡೆ ಆಜಿನಗ ಏತೇತೋ ಕಿರೆ, ಕೆದು, ಸುದೆತ ನೀರ್ ಪರೊಂದೆ. ಆಂಡಲಾ ಯೆನ ಕೋಪದ ಅಗ್ನಿ ಆಜಿದಿಜಿ. ಇತ್ತೆ ಒಂಜಿ ಮುಕ್ಕುಳಿ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರಿನೆಟ್ ಕೋಪಾಗ್ನಿ ತಂಪಾಂಡ್. ಯೆನ ಬಾಜೆಲ್, ಯೆನ ಅಸರ್ ಆಜಿಂಡ್. ಇಂಬೈನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ದಿನ ಬಾಸೆ ತೀರ್‌ಂಡ್. ಇಂಬೈನ ಪರಯೆ ಕೌರವನ್ ಒರಿಯನ್ ಬುಡ್ಡು ಮಾತ ಕೌರವೆರ್ನ್ ಕೆರ್ಪಾಂಡ್!”

ತಾನ್ ಬಾಸೆ ತೀರ್ಪಾಪೊಂಡಿನೆನ್ ಲೋಕೊದ ಸಮಸ್ತೆರ್ ಕೇಣೊಡುಂದುಲ ಪಣ್ಣೊಂಡೆ.

ದ್ರೌಪದಿ ಪಿರ ತಿಕ್ಕಿಯಲ್! ಭೀಮೆ ದತ್ತಕಾರ್ಡ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಪುಣೊನು ತೊರ್ಪುದು, ನೊರೆ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ತನ ಮುಂಡೊಗು ಬೊಟ್ಟು ದೀವೊಂದು ರಥತಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಅಲ್ಪನೆ ಕೈಕಾರ್ ದೆಕ್ಕದ್ ಸುದಾರೊಂದು ಕಸ್ತೂರಿ ಗಂಧಲೇಪನ ಮಲ್ತೊಂದು, ಪೊಸ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಪಾಡೊಂದು, ರಥ ಮಿತ್ತಾರೈ.

“ಯೆನ ಕಾಳಗೊಗು ಅಕೀರಿದಾಯೆ ಕೌರವೆನೆ. ಆಯೆ ಬತ್ತದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರೊಡು!” ಇಂಚ ಗಟ್ಟಿ ಪಣೊಂದು ಕೌರವನಡೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ!

“ಓ ರಣಹೇಡಿ ರಥಿಕೆರೇ, ಪುರುಷ ಪುದರ್ಪ ಪೊಂಜೊಲೇ, ಯೆನ ಎದುರು ಬಲ್ಲೆ! ಅಂಚೆನೇ ಕೌರವನ್, ಕಲಿಕರ್ಣನ್ ಲೆತೊಂದೇ ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ.”

ಗಿಂದಿನೆತ ಗತ್ತಡ್ ಭೀಮೆ ಅರಬಾಯಿ ಕೊರೈ! ಆಯನ್ ತೂದೇ ಪುಕ್ಕು ಪೊಗ್ಗಿನ ಪಗೆನಕುಲು ಕಡ್ಯಣ ತಿರ್ತ ಪಾಡಿಯೆರ್! ಯುದ್ಧ ಜಯಿಪುನ ಬಗೆ ತೋಜಂದೆ ಆಯುಧೊಲೆನ್ಲ ಅಡಕ್ಕಿನೆಟ್ ಆಯುಧೊಲೆನ ಗುಡ್ಡೆ ಬೂರು ಭೀಮಗ್ ರಥ ದುಂಬರಿಪೆರೆ ಬಂಗ ಆಂಡ್! ಸೇನೆ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲ್ ಆಯಿನತ್ತಂದೆ, ರಥಿಕ ರಾಜೆರ್ ತಂಕ್ಷೆನ ಬೊಳ್ಳುಡೆನ್, ಕೈಯಿತ ಕತ್ತಿಲೆನ್ ದಕ್ಕದ್, ಮೋನೆ ತಿರ್ಗಾವೊಂದು ಪಿರಪೋಯೆರ್! ಅಕ್ಷೆಗ್ ತಂಕ್ಷೆನ ಈತ್ನೇಟದ ಕೀರ್ತಿದ ನೆಂಪುಲ ಇಚ್ಚಾಂಡ್! ಜಗಜಟ್ಟಿಲ್ ಕೈಕಾರ್ ಬುಡಿಯೆರ್!

ಕರ್ಣನ ಮಗೆ ವೃಷಸೇನೆ ತನ ಕಡೆತಕ್ಷೆನ ಪರಿಪಾಡನ್ ತೂಪೆ. ಕಡಲ್ ಪಿರ ಮಗುರುನ ಸಿರೆತಲೆಕ ಸೇನೆ ಪಿರ ಪಾರೊಂದುಂಡು. ಬೀರೊಗು ಪುದರಾತಿನ ರಾಜೆರೇ ಮೋನೆ ಮುಚ್ಚೊಂದು ಪಿರಜಾರೊಂದುಲ್ಲೆರ್! ವೃಷಸೇನೆಗ್ ತೂದೇ ಉರು ಆಂಡ್. ಪಿಸ್‌ರ್ ಏರ್‌ಂಡ್! ಆಯೆ ದುಂಬುಪಿರ ಎಣ್ಣಂದೆ ರಪ್ಪ ಬತ್ತದ್ ಭೀಮನ ಎದುರುಡೇ ಉಂತುವೆ!

ಎಲ್ಯ ಪಿರಯದ ವೃಷಸೇನೆ ದುಂಬು ಬರ್ಯರೆ ಕಾರಣೊಲ ಉಂಡು! ಭೀಮೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಕೆರಿನ ಕ್ರಮೊಟು ಶತ್ರುಪಾಳೆಯೊನೇ ಕಂಗಾಲಾತ್‌ಂಡ್. ಕೌರವನ ಚದಿ ಜತ್ತದೇ ಪೋತುಂಡು! ಮಿತಿ ಮೀರಿತ್ತಿನ ಹಟ ಹದೊಕು ಬಯ್ಯೆಂಡ್. ಬಾಕಿದಕಲ್ ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮುದ ಕುಜಿಲ್ ದರಿದ್‌ಂಡ್! ಆತ್ಮಗೌರವೊಗ್ ಪೆಟ್ ಬೂರುಂಡು! ಈ ಪೊರುಡೇ ಭೀಮೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ಚಂಡಿಪುಂಡಿ ಆತಿನಂಚೆನೇ ಬತ್ತದ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಆಯೆ ಕಲ್ಕನೆನ್ ಕೇಣೈರೆಗೇ ಕಂಟಾಳ ಆವೊಂದುಂಡು. ಅಯನ ದೊಂಡೆ ಮುಚ್ಚಾವುನೆಂಚ ಪಣ್ಣಿನ ತರೆಬೆಚ್ಚ ಸೈನಿಕೆರೆಗ್. ಈ ತಿತಿಗತಿಟ್ ವೃಷಸೇನೆಗ್ ಮನಿಪಂದೆ ಉಂತ್ಯೆರಾವಂದಿನೆಕೇ ಆಯೆ ದುಂಬು ಬತ್ತಿನಿ.

“ಏಯ್! ನೆತ್ತೆರ್ ಪರಿನ ಭೀಮಬೂತಾ, ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್‌ನ್ ನಿನ ಮೂಂಕುಡ್ ಜಪ್ಪುಡಾವೆ! ನಿನ ಕಲುಮನಸ್‌ದ ಗೊಬ್ಬುಲು ಯೆನಡ ನಡಪಂದ್! ಯೆಂಕುಲು ಪೊಂಜೊಲುಂದು ಗ್ರಯಿತನ? ಕರ್ಣನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ಪುನ ಯೋಗಿತೆ ನಿಕ್ಕ ಉಂಡ? ನೆತ್ತೆರ್ ರಾವುಡು ಬೀರ ಪೋಪಿನ ನಿನ ತಿಗಲೆ ತಿಗ್ಗುನನೇ ಯೆನ ಬೆನ್ನಾಟ. ದುಂಬು ಬಲ್ಲ.”

ವೃಷಸೇನನ ನಡೆ ತೂಯಿನ, ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಜೂವ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್!

“ಸೇನಾಪತಿ ಕರ್ಣನ ಮಗೆ ದುಂಬು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಮ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಆಯನ ಜತೆಟ್ ಪೋಯಿ!” ಪಣೊಂದು ಆನೆ, ಕುದುರೆ, ರಥ, ಪದಾತಿ ಸೈನ್ಯೊಲು ಆಯನ ಬೆರಿಬಲೊಕು ಬತ್ತ.

ಆಂಡ ಭೀಮಗ್ ಯೇರ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ! “ಪಾಪ! ಬಾಲೆದ ಜತೆಟ್ ಸೇನೆದ ನಾಯಕೆರ್ ಜೂವ ಕೊರೈರೆ ಬಯ್ಯೆರ್!” ಇಂಚ ಕಲ್ಕೊಂದೇ ಉರಿಬೀರ ಪೋಯಿನೆಟ್, ಕೌರವ ಸೇನೆ ಮಣ್ಣದ ಬಾಜನೊಲು ದೊಣ್ಣೆದ ಪೆಟ್ ಪೊಡಿ ಆಯಿಲೆಕ ಪೊಡಿ ಆಂಡ್! ಆಂಡ ಈ ಸರಿ ವೃಷಸೇನನ ಬಿರೊಲಿಡ್ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಲ ಪೊಡಿ ಆಂಡ್. ಭೀಮೆ ವೃಷಸೇನನ್ ‘ಬೀರಬಲ್ಲೆದ ಬಾಲೆ’ ಇಂಚ ಲೆತ್ತೊಂದೇ ಅಯಡ ಕಾದರೆ ಬತ್ತೆ. ವೃಷಸೇನನ ಬಿರುಡ್ಡು ಬರಿನ ಪಗರಿಲ್ ಕಲ್ಪಾಂತೊದ ಉಜೆತಂಚ, ಕೆಯಿತ ಕಂಡೊಗು ರಪಕ್ಕ ರಾವೊಂದು

ಬದ್ಧನ ಗಿಳಿಪುಂಡುದಲೆಕ ಇತ್ತ! ಪಾಂಡವೆರ್ದ ಸೇನೆಡ್ ಹಾಹಾಕಾರ ಕೇಣ್ಂಡ್! ವೃಷಸೇನನ ಕದನ ತಂತ್ರೋಲು ಭೀಮನ ಬಿರೊಲಿದ ಪೆರ್ಮೆನ್ ಪುಡತ್ಂಡ್! ಭೀಮಗೇ ಬಂಗ ಆಂಡ್. ತನ ಪಗರಿಲ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪೊಟ್ಟು ಆದ್ ಪೋಪಿನೆನ್ ತೂದೇ ಅಯಗ್ ರಗಳೆ ಆಂಡ್. ಆಯಸೊಲ ಆಂಡ್!

ಭೀಮನ ಸ್ಥಿತಿನ್ ತೂದು ನಕುಲೆ ದುಂಬು ಬರೆ! “ನಕುಲಾ, ಅರ್ಜುನನ್ ತೋಜಾಲ. ನಿಕ್ಕ ಯೆನಡ ಕಾದರೆ ಆವಂದ್” ಇಂಚ ವೃಷಸೇನೆ ಪಂಡಂಡಲ ಕೇಣಂದೆ ನಕುಲೆ ಯುದ್ಧೋಗು ಉಂತುವೆ! ವೃಷಸೇನೆ ಬೇಗೊಡು ಅಯನ್ ಸೋಪಾದ್, ಭೀಮನನೇ ಬಿರಿಪತ್ತುವೆ! ಅಪಗ ಸಹದೇವೆ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆ! ಆಂಡ ಸೋತುದು ಪೋಯೆ! ಸೋಮಕೆ, ಕೃಕಯ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ವೃಷಸೇನನ್ ತಡೆಪರೆ ತೂಂಡಲ ದಂಡೋಗಾಂಡ್! ಆಕ್ಲೆನ್ ಮಾತೆರನ್ನಾ ಸೋಪಾದ್, ಬರಿಕ್ ಒಂದಾದ್, ವೃಷಸೇನೆ ಭೀಮನ ಎದುರುಗೇ ಪೋದು ಉಂತುವೆ.

“ಅಯ್ಯಾ. ಭೀಮಾ, ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಮುಕ್ಕುದತ್ತ? ಮುಕ್ಕಿನೆನ್ ಇತ್ತೆ ಕಕ್ಕಲ! ನನ ಯೇರೆನ ಬಂಜಿ ಬಗ್ಗೆರೆ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಭೀಮನ ರೂಪೋನೇ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಕವುಂತಿನೆನ್ ತೂದು ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ನಡೆಗೇ ಸುರು! ಭೀಮಗ್ ವೃಷಸೇನಡ್ಡಾವರ ಒದಗಿನ ಬಂಗೊನು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಯಗ್ ಅಚ್ಚಿರ. “ಅಂದಾ? ಯಾನ್ ಬಾಲೆ ಪಣ್ಣೆ ಎಣ್ಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಆ ವೃಷಸೇನಡ ಈತೊಂಜಿ ಪೌರುಷನ?” ಕೇಣೊಂದು ಅಯನ ಎದುರುಗೇ ಪೋಪೆ.

“ವೃಷಸೇನಾ, ನಿನ ಪೌರುಷೊನು ಯೆಂಕ್ ತೂವೊಡು” ಪಂಡಿನ ಅರ್ಜುನಗ್, “ಪೊಕ್ಕಡೆ ಬಾಯಿಡ್ ಪಾತೆರೊಂಬಿನೆಡ್ಡಲ ಪರೆದ ಪಗರಿಲೆಡೇ ಪಾತೆರೊನುಗ. ಯೇರ್ ಪೌರುಷೊಡು ಮಿಗಿಲ್ಂದ್ ಅಯಿಟೇ ತೆರಿಯೊನೊಲಿ” ಪಣ್ಣೆ ವೃಷಸೇನೆ ಕಾಳಗೊಗೇ ದುಂಬಾಯೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ವೃಷಸೇನನ ದೈರ, ಬೀರ ರಡ್ಡಲ ಇಸ್ಸ ಆಂಡ್! ಅಯನ್ ಮೆಚ್ಚೊಂದೇ ಪಗರಿ ಬರ್ಸೊನೇ ದೊರೆ! ವೃಷಸೇನೆ ಆ ಬರ್ಸೊಗು ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಅವ್ವನ್ ಉಂತಾಯೆನೆ!

“ಅಯ್ಯಾ ಅರ್ಜುನಾ, ಪರ್ವತೊಗು ಜಗ್ಗಂದಿನೆನ್ ಜಲ್ಲೊಡು ಜಾರವೆರೆ ತೂಪತ್ತ? ನಿನಡ ಈಶ್ವರೆ ಕೊರ್ದಿನ ಅಸ್ತ್ರೊಲುಲ್ಲಗೆ! ಅವ್ವನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲತ್ತ?” ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ ಕುಸಿ ಆಯಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣಡ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಸುಳ್ಳತ್. ನಮ ಕಡೆಟ್ ಅಭಿಮನ್ಯು! ಅಕಲ್ ಕಡೆಟ್ ವೃಷಸೇನೆ! ಈ ಇರುವೆರ್ ಜೋಕ್ಷೆನ ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ಮೂಜಿ ಲೋಕ ಮೆಚ್ಚುನಂಚಿನನೇ! ಬಾಲೆಲೆನ್ ಕೆರೈರೆ ಬಲ್ಲಿಂದ್ ಈತ್ನೇಟ ಮೆಲ್ಲೊಡೇ ಇತ್ತೆ. ಇತ್ತೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೊದ ಪೊರು ಬಯ್ಂದ್” ಪಣೊಂದು ಬಾಣ ರಟ್ಟಾಯೆನೆ! ಆಂಡ ವೃಷಸೇನನ ರೂಪು ತಗ್ಗುಜಿ. ಆಯನ ಪೌರುಷ ಮೆಂಚೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ದೇವತೆಲ್ ತೂಯೆರ್. ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮೊಕುಲೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ ಕಡೆಟ್ ಸಮರ ಸತ್ತ ತೋಜಾಯಿನಿ ವೃಷಸೇನನೇ ಪಣ್ಣೆ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಯುದ್ಧ ಜೋರಾಂಡ್. ಅಕೇರಿಗ್ ಅರ್ಜುನನ ಮಂತ್ರಸಗ್ಗಿದ ‘ವೈನಾಯಕಾಸ್ತ್ರ’ ವೃಷಸೇನನ ಕಂಟೆಲ್ ಕತ್ತೆರಂಡ್!

“ಹಾ...! ಕರ್ಣಕುಮಾರಾ, ಅಯ್ಯೋ!” ಪಣೊಂದು ಕೌರವ ಪರಿವಾರ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಂಡ್!

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಅರ್ಜುನನ ಸಗ್ತಿಯೇ ಅಂಚಿನವು! ಅವು ಜ್ವಲಿಪುನ ತೂ! ತೂತ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತಿನ ಪಾಂತೆಲ್ ಪಿರತಿರ್ದನಂದ? ಅರ್ಜುನಡ ಪುಣೆಯಿನ ಯೋಧೆರ್ದ ಬುಡೆದಿನಕುಲು ಮುತ್ನೇಸಿಲಾದ್ ಒರಿಯುನಂದ? ಪೊಸ ಸಂಪಿಗೆದ ತನಿರಸೊನು ತುಂಬಿಲ್ ತನ್ನುಲೇ ಪರಂದೆ ಕುಲ್ಲುವನ? ಅಂಚ ಜವನೆ ವೃಷಸೇನನ ಪೌರುಷ ಅರ್ಜುನಗೇ ಮಿಸೆಲ್ ಆಂಡ್! ಅರ್ಜುನನ ಸಾಣೆ ಪತ್ದಿನ ಬಾಣೊಲೆನ್ ತಡೆಪುನ ತಂಕದಕುಲು ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?

ಇತ್ತೆ ಕೌರವಸೇನೆದ ಸಗ್ಗಿ ನನಲಾತ್ ಕಮ್ಮಿಯಾಂಡ್. ಇಂಚ ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ಕರ್ಣ ತೂದು ತಡತೊನುನೆಂಚ? ಕೌರವನ ಗೆಂದುನ ಆಸೆ ತೀರೊಡುಣ್ಣಿನ ನಿಚ್ಚಯೊಡು, ಪಗೆ ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಘೋರಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬಾವೆ! ಯೆತೆಟ್ ಕುಸ್ಕುದಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಉಮೇದ್ ಪುಟ್ಟಾವೆ. “ಶತ್ರುಲೆನ್ ನಮ ದೊಂಸ ಮಲ್ಪೊಡೆ. ಮಾತೆರ್ಲಾ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಲೆ. ಇನಿತ ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನ್ ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮರೆನ ಕಣ್ಣೆಗಾಪಿನ ನೋಟೊದ ಗಡ್ಡ್ ವಣಸ್ ಪಾಡುವೆ! ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೋನೆಡಿತ್ತಿನ ದುಕ್ಕೊನು ದೂರ ಮಲ್ಪುವೆ!”

ಇಂಚ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಕಮ್ಮೆನೊದ ದ್ರವ್ಯೊಲೆನ್ ಶಲ್ಯಗ್ ಪೂಜುವೆ. ಪರಿವಾರದಕ್ಲೆಗ್ ಉಡ್ಗಿರೆ ಕೊರ್ದು ಗೌರವ ಸಂದಾದ್ ಬಾರಿ ಉಲ್ಲೆಸೊಡೇ ಕದನೊಗು ಸಜ್ಜಾಯೆ! ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊಡು ಕುಡ ದೈರ ಪರತ್ಂಡ್. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ಬೊಕ್ಕ ವ್ಯಷಸೇನೆ ಸೈತಿನ ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರುದಿನ ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣನ್ ತೂದು ಕುಡ ಚೈತನ ಕೂಡಾವೊಂಡೆ!

ಕರ್ಣ ರಥೊಕು ಸುತ್ತು ಪಾಡುವೆ. ಸೂರ್ಯಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕುದುರೆಲೆನ ಮೆಯಿ ಪೂಜುವೆ. ಶಲ್ಯಗ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆ. ಬೊಕ್ಕ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುದು ಬಿರುನ್ ದೆರ್ತ್ ಪತ್ತೊಂದು, “ಯೇರ್ ಬರ್ವರ್ ಯೆನ ಎದುರುಗು? ಭೀಮನ? ಅತ್, ಅರ್ಜುನನ?” ಕೇಣುವೆ. ಶಲ್ಯನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ಡ್.

“ಶಲ್ಯಾ, ಇನಿತ ದಿನ ಇಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ಯಮನಕುಲು ನಂಕ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುಡ್. ಇನಿ ಸುಯೋಧನೆ ಪುಣ್ಯವಂತೆನ ಅತ್ ಧರ್ಮರಾಯೆನ, ತೂದೇ ಬುಡೊಡು!” ಪಣ್ಣೆ.

ಯುದ್ಧ ಸುರುವಾಂಡ್!

ಕರ್ಣನ ಪ್ರತಾಪೊದ ದೊಂಬು ಕಟುರ ಆಯಿನೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬಾಡ್ಡ್ ಪೋಯಿಲೆಕ ಆಯೆರ್. ಕರ್ಣನ ಸೇನೆದ ಗರ್ಜನೆಲ ಗಡ್ಡದನೆ! ಅಂಚನೆ ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಡೀವೊದ ಸೊರಲ ತೆಡಿಲ್ದನೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಶ್ರೀಹರಿಗ್ ಕೈಮುಗಿದ್, ರಥೊತ ಕುದುರೆಲೆನ್ ಪೂಜುವೆ. ಪತಾಕೆದ ಹನುಮಂತಗ್ ತರೆ ತಗ್ಗಾವೆ. ದಿಕ್ಕಾದಿಕ್ಕಾದ ಪಾಲಕೆರೆಗ್, ಈಶ್ವರಗ್, ದೇವತೆಲೆಗ್ ವಂದನೆ ಸಂದಾವೆ. ಪಳಪಳಂದ್ ಮೆಂಚುನ ರಥ ರಬಸೊಡು ಕರ್ಣನ ದುಂಬು ಬತ್ತಂಡ್. ಕೌರವೆರ್ನ್ ದಂಡ್ ದರ್ಪೊಡು ಪಣೊಂದಿತ್ತಂಡ್, “ಇನಿ ಅರ್ಜುನನ ತರೆನ್ ತೆರಿಗೆ ಕೊರ್ದಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆಂಕಲ್ನೇ.”

ಕರ್ಣ, ಅರ್ಜುನನ್ ಅಕಲಕಲ್ನ ದಂಡ್‌ದಕುಲು ಕೊಂಡಾಡೊಂದಿತ್ತೆರ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರೆ ಕಾಳಗೊದ ಬಗೆಕ್ ಕೇಣುನ ಅಮಸರ. ಅವು ಕೆಬಿಕ್ ಇಸ್ಪದನ ಅತ್ ಕಸ್ಪದನ? ಆಂಡಲ ಕೇಣೊಡು ಪಣ್ಣಿನನೇ ತೊಡು. ಅಯಿಡ್ವಾವರ ಸಂಜಯಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಸಂಜಯಾ, ಪೋಡ್ಯಡ. ದಾನೆ ಆಂಡಂದ್ ಪಣ್ಣ. ಕುರುಕುಲ ಕರಿಸರ್ಪೊದ ನಿಲೆ ಆದಿತ್ತಿನ ಯೆನ ಬಂಜಿ ತಂಪಾದೇ ಉಂಡು. ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಸುದ್ದಿನ್ಲಾ ಸಯಿಸೊನುಂಡು!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರಾಜಾ, ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಕರ್ಣನ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಕುಲು ಎದುರೆದುರಾನಗ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊದಕುಲ್ಲಾ ತೂಪಿನಕುಲೇ ಆಯೆರ್. ಮಿತ್ತ ಲೋಕೊಡು ವಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮ, ಇಂದ್ರ, ದಿಕ್ಪಾಲಕೆರ್, ಪದಿನಾಲ್ ಮನುಕುಲು, ಆದಿತ್ಯೆರ್, ಭುಜಂಗರ್, ವಿಶ್ವವಸುಕುಲು, ನಿರೆಯೆರ್! ಅಂಚೆನೆ ಶಿವಲೋಕ, ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕೊದ ಸಭೆತಕುಲ್ಲಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆರ್. “ಕರ್ಣ ಮಿಗಿಲ್”, “ಅರ್ಜುನೆ ಮಿಗಿಲ್” ಇಂಚ ಅಕುಲ್ಲಾ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪಾಯೆರ್! ಪ್ರಕೃತಿ ಸಗ್ಗಿಲ್ಲೆಡ್ ಇಂಚೆನೇ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪಾಂಡ್! ಭರತ, ನಹುಷ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಪಾರ್ಥಡ ಪ್ರೀತಿ. ಮಹಿಷಾಸುರ,

ರಾವಣೆ, ತಾರಕೆ ಮೊಕಲ್ಪಂಚಿನಕ್ಕೆಗ್ ಕರ್ಣಡ ಪ್ರೀತಿ. ವೀರವಿಕ್ರಮ ಸಿದ್ಧಿವಿಭೂತಿ ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನೆ ಇಸ್ಸೆ ಆಂಡ, ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ದುರ್ನೀತಿ, ಕಲಿ, ಮದ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಕ್ ಕರ್ಣ ಇಸ್ಸೆ ಆಂಡ್. ಭೃಗು, ವಸಿಷ್ಠ, ಆಂಗೀರಸ, ದಕ್ಷಾದಿಲೆಗ್ ಅರ್ಜುನಡ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇತ್ತಂಡ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ಮರೀಚಿ, ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರ, ಗೌತಮೆರ್ ಕರ್ಣನ ಪಕ್ಷೋಪಾತಿಲ್! ಜಗತ್ತದ ಜೂವ ಬೊಕ್ಕ ಧಾತುಮೂಲ ಸಗ್ಗಿಲ್ಲೆಡ್ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೋಲಾಂಡ್! ಇಂಚ ಕರ್ಣ ಅರ್ಜುನೆರ್ನ ಕಾಳಗೊಡಾದ್ ಲೋಕೊಡೇ ಗಜಲ್ ತೋಚಿಂಡ್.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮಾರಾಜಾ, ಉಂದೆಟ್ ಪಕ್ಷಪಾತ ದಾಯೆಗ್? ಕರ್ಣ ಬಲೊಟು ಲೋಕೊಡೇ ಮಿಗಿಲ್! ಆಂಡ ಅಯಡ ಮಾತೆರೆಗ್ಗ ಮಚ್ಚರನೆ! ಉಂದೆಕ್ ಕಾರಣ ಇಂದ್ರೆನ? ಸೂರ್ಯೆನ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ಸಂಸಾರೊದ ತಪ್ಪು ಗ್ರಯಿಕೆನ? ಅರ್ಜುನೆ ಮಿಗಿಲ್, ಕರ್ಣ ಕಮ್ಮಿ ಪಣ್ಣಿನ ವಾದೊಲ ಸುರುವಾಂಡ್! ಇಂಚ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪಾದ್ ಲೋಕೊಡು ಗಡಿಬಿಡಿ ಎಚ್ಚಿದ್, ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರೆರೇ ಪಗೆ ಕಟೊನ್ನಗ ಬ್ರಹ್ಮದೇವೆರೇ ರಾಜಿ ಮಲ್ಪೊಂಡಾಂಡ್.

ಅವು ಉಪ್ಪಡ್, ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊದ ವಿಚಾರ ಪಣ್ಣೆ. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಲ್ಲಾ ಬಗೆಬಗೆತ ವಾದ್ಯ ಸೊರೊಕುಲು ಕೇಣ್ಂಡ್. ರಣಯೋಧೆರ್ ಗರ್ಜನೆಡೇ ಕಳೊಟು ದುಂಬರಿಯೆರ್. ಕರ್ಣನ ಆನೆ ಧ್ವಜೊಕು, ಅರ್ಜುನನ ಆಂಜನೇಯ ಧ್ವಜ ಮಲೆದ್ ಉಂತುಂಡು!

ಕರ್ಣ ಶಲ್ಯಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ! “ನಿಕ್ಕ ಕುದುರೆದ ಜಾನಗೇನನೇ ಇಚ್ಚೆ.”

“ನಿನ್ನವು ಕೊರುಂಗುದ ನುಡಿ” ಇಂಚ ಶಲ್ಯಲ ಸಟಕ್ಕ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ.

ಅರ್ಜುನೆಲ ಕರ್ಣಲ ಒರಿಯನೊರಿ ಬೋಡಿತ್ತಿನಾತ್ ಜರೆವೊಂಡೆರ್.

“ಸೂತಜಾತಿದ ನಿಕ್ಕ ಬಿರುಬರವು ಯೆಂಚಿ ಬತ್ತಂಡ್?”

“ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿಕುಲು ಪಾಂಡು ರಾಜಗೇ ಪುಟುದಿನಕುಲ? ದ್ರೌಪದಿಗ್ ನಿಕುಲು ಐವೆರ್ ಕಂಡನಿಲ? ನಿಕ್ಕ ಬ್ರಹ್ಮನ್ನಳೆ ಪಣ್ಣಿನ ಪುದರ್ ಉಂಡತ್ತ?”

“ಕರ್ಣಾ ಈ ಕೌರವನ ಮಡೆನುಪ್ಪುಗು ಬಾಯೊಡ್ಡುನ ನರಮಾನಿ.”

“ಅಂದ್ ಯಾನ್ ಕೌರವನ ಸೇವಕನೆ! ನಿಕುಲ್ಲಾ ವಿರಾಟರಾಜನ್ ಧನಿ ಪಣೊಂದು ಆಸರೆ ದೆತೊನುಜರ?”

ಇಂಚಿತ್ತಿ ನುಡಿ ಪೆಟ್ಪೊಡೊಟ್ಟುಗೇ ಅಸ್ತ್ರೊಲುಲಾ ಅಂಚಿಂಚಿ ರಬಸೊಡು ರಟ್ಟಿಯ!

“ಏಯ್ ಸೂತನ ಮಗಾ, ಕರ್ಣಾ, ಉಂದು ನೀರ್ ದಿಂಜಿದಿನ ಕಿರೆ ಅತ್ತ! ಮುಲ್ಪ ಮೀನ್ ಪತ್ತುನ ಕುರುವೆ, ಗಾಳ, ಬಲೆ ಒವ್ವಲ ಪ್ರೇಜನ ಇಚ್ಚೆ. ಉಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣಬೂಮಿ..! ಮುಲ್ಪ ಸೋಯಿ ತೂದು ತಂತ್ರ ಒಡ್ಡುನ ಜಂಬರ ನಡಪುಜಿ. ದಯೆದಾಕಿಣ ದಾಂತೆ ಬೀರಬಿರೊಲಿ ಪೋಪಿನನೇ ಪೊರ್ಪು!”

“ಅಂದ್ ಅರ್ಜುನ! ಈ ಪಣ್ಣಿನವು ನಿಜೊನೆ! ಬುಟ್ಟೆಡ್ ಮೀನ್ ಪತ್ತುವ. ಆಂಡ ಕೆಸರ್ ಮಡ್ಡಿಲೆನ್ ದಿಂಜಾವುಜ! ಅಂಚಿನೇ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿದ ಮುಂಗುಲಿಲೆನ್ ಕೆರ್ಪ. ಎನನ್ ಮೀನ್ ಬೋಂಟಿದಾಯೆಂದ್ ಪಂಡನ? ಅಂದ್! ನಿನ ಗುಂಡಿಗಿದ ಕಡಲ್ಪುಪುನ ಜೂವ ಪಣ್ಣಿನ ಮೀನ್ ಗ್ ಯಾನ್ ಬಲೆ ಪಾಡೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅರ್ಜುನಾ, ಎಚ್ಚರೊಡುಪ್ಪುಲ! ಈ ಈಶ್ವರಡ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ಪಡೆತೊಂದಗೆ! ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪುಸ್ಕುಟ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ರಟ್ಟಾವ?”

“ಆಹಾ! ಕರ್ಣಾ ನಿನ ಮಿತ್ತ್ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ ದಾಯೆಗ್? ಛೆ! ಛೆ! ಮುಗ್ಗರಿದ ಬೋಂಟೆಗ್ ಸಿಂಗೊನು ಗಳಸೊನುವೆರ? ಕೊಚ್ಚಿದ ನೀರ್ಗ್ ಹರಿಗೋಲು ಗಳಸೊನುವೆರ?”

“ಡಂಬಾಚಾರ ದಾಯೆಗ್ ಅರ್ಜುನ? ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊಗು ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರೊನೇ ಮಲ್ಲ ಪುದೆನೊಡೊ? ಆಂಡ ಜನೊಕುಲು ಪಣಿಲೆಕ್ಕೊಡು ನಿನ ಪಗರಿಲ್ ಶಂಬರಾರಿ ಮನ್ಮಥನ ಪೂಪಗರಿದಾತ್ ಗಟ್ಟಿದವು! ಅವು ಸುಳ್ಳತ್!”

“ಅಂದ್ ಕರ್ಣ! ನಿನ್ನಂಚಿನ ಆಣ್ ಏಸೊದ ಮದ್ಮಾಲ್ ಪೊಣ್ಣಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ ಮನ್ಮಥನ ಪೂ ಪಗರಿದಂಚಿನನೇ ಬೋಡಾಪಿನಿ. ಯಾನ್ ಪೂಪುರೊಡು ಕುಲ್ಲೊಂದು, ಯೆನ ಪೂತಂಚಿನ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಕನ್ಯಾಮಣಿ ನಿನಡ ಪೊರುಂಬುವೆ!”

ಇಂಚನೇ ಒರಿಯನೊರಿ ಪಾತೆರೊಡು, ಜತೆಟ್ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಹಾಕೊಂದಿತ್ತೆರ್! ತೂಪಿನಕ್ಲೆಗ್ ಕುಸಿತ ನೋಟ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೇ ಕರ್ಣನ ಅಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗೊದ ಕ್ರಮೊನ್ ತೂದು ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಮೆಚ್ಚಿಯೆ. ಕೌರವಡ ಪಣೊಂಡೆಲ. “ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಕರ್ಣಡ ಪೊರುಂಬೆರೆಗ್ ಅರ್ಜುನಗತ್ತ್, ಮುಕ್ಕಣ್ಣೆ ಈಶ್ವರಗಾವಡ್, ಕೈಟಭಸಂಹಾರಿ ವಿಷ್ಣುಗಾವಡ್, ಕಮಲಸಂಭವೆ ಬ್ರಹ್ಮಗಾವಡ್, ಕಸ್ತನೇ! ಗುಣೊಕು ಮಚ್ಚರ ಇಜ್ಜಂದಿನೆಟಾದ್ ಯಾನ್ ಇಂಚ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಿನ್ನಾಚೆ! ಯೆನ ಅಮ್ಮರ್ ದ್ರೋಣನಾಚೆ! ಕೌರವಾ, ಅರ್ಜುನನೇ ಹರಿಹರನಕ್ಲೆನ್ ಮೀರುನ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಕರ್ಣಲ ಆಯನ ಸರಿಸಮೋಕೇ ಉಲ್ಲೆ. ಒಂಜಿ ಗುರುಂಜಿದಾತ್ಲ ಕಮ್ಮಿ ಇಜ್ಜೆ! ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಲ ಪೊರುಂಬಾಟೊಡು ಮೆರೆದ್ಂಡ್! ಆಂಡ ನಮ ಪಕ್ಷೊನೇ ಒಂತೆ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಮೆರೆದ್ಂಡ್ಂಡ್ ಪಣೊಲಿ.”

ಕೌರವಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಬಯ್ತಿನ ಜಂಬರ ಬೇತೆನೆ! ಅವ್ವನ್ ನಿದಾನೊಡು ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೌರವಾ, ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಲುಲಾ ಸರಿಸಮ ಉಲ್ಲಣ್ಣೆನ ಸಮಾದಾನೊಡು ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಇತ್ತೆ ಯಾನೇ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆಪುಡಾದ್, ನಿನ ಎದುರುಡು ಉಂತಾವೆ. ಇರ್ದೆರೊ ಈ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನು ಸರಿಸಮ ಪಾಲ್ ಪಟ್ಟೊಂದು ಬದ್ಕಲೆ! ಕೌರವಾ, ಯಾನ್ ನಿಷ್ಕುರೊದ ನುಡಿ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಕೇಣ್ಣ. ಕರ್ಣನ್ ಹಾಳ್ ಮಲ್ಪಡ! ಸಯ್ಯೆರೆ ಬುಡಡ! ಕರ್ಪೂರೊನು ಗೆಂಡೊಗು ಪಾಡಡ!”

ಕೌರವೆ ಈ ಪಾತೆರೊಗು ಒಪ್ಪುನಾಯೆನ? ಆಂಡಲಾ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಆವೊಲಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಯುದ್ಧೊನೇ ಬೊಡ್ಡಿ. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಲ ಇತ್ತೆ ಸರಿಸಮ ಉಂಡುಂದು ಪಂಡತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರೊನು ಕೇಣ್ಣ! ಲಕ್ಷಣಕುಮಾರೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಟ್ ಸೈತ್ದೆ. ಅಕಲೆಟ್ ಅಭಿಮನ್ಯು! ನಮ್ಮ ಸೈಂಧವಗ್ ಅಂಚಿಡ್ ದುಪದೆ! ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರನ ಲೆಕ್ಕ ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಗ್ಲಾ ಸರಿಸಮ! ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಪಣ್! ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರಿನ ಗೊಬ್ಬದ ಅಬ್ಬರೊಗು ಆ ಕಡೆಟ್ ದಾದವು? ನಮ ವೃಷಸೇನನ ಮರಣೊಗು ಆ ಕಡೆಟ್ ಯೇರ್? ಇತ್ತೆನೇ ಸಂಧಾನೊದ ಸಂಗತಿ ಬೊಡ್ಡಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ. ಭೀಮನ ಕರ್ಲಡ್ ಯೆನ ಕರ್ಲಲ ಸೇರ್ಡ್ ಪೋವಡ್! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕನೇ ಸಂಧಿ!

ಅಶ್ತ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ರಡ್ಡ್ ಕಡೆತಕುಲ್ಲಾ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಭೀಮ ಕೆರಿನ ಬಗೆ ಸರಿಯತ್ತೆಂದ್ ಬೇತೆ ಬೇತೆ ರೀತಿಡ್ ಪಂಡೆರ್! ಆಂಡ ಭೀಮ ಕೇಂಡೆನ? ಯೆನ ಮೆಗ್ಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ದರ್ಲಡ್, ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ಲ, ಬೀರಬಿರೊಲ್ಲಿ ಪೋಯೆತ್ತೆ? ಅಂಚಿನಾಯಡ ಎಂಚಿನೆತ ಸಂಧಾನ? ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನ ಕರ್ಲ ಚಿಲ್ಲಾಡ್ಡಿನೆನ್ ಈ ತೂತತ್ತೆ? ‘ನಿಕುಲ್ಲಾ ರುಚಿ ತೂಯೆರೆ ಬಲ್ಲೆ’ ಪಣ್ಣೆ ನಿಕ್ಲೆನ್ನಾ ಕೈ ತೋಜಾದ್ ಲೆತ್ತೆ ಅತ್ತೆ? ಅಂಚಿನ ದುಸ್ಪಡಲ ಸಂಧಾನೊನ?”

ಕೌರವ್ ಕಂಟೆಲ್ ಕಟ್ವೆಂಡ್!

“ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಅವು ಮಾತ ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್? ಪಿರಾವುದ ಕೇಡಲೆನ್ ಎಣ್ಣೆಂಡ ದಾನೆ ಫಲ? ಇತ್ತೆ ನಮು ಮಾತೆರಾ ಪೊಂಜೊಲೆಕಾದ್ ಬುಡಿಯತ್ತೆ? ಸದ್ಯ ಆಯಿನೆನ್ ಮದಪುಗ. ಕರ್ಣನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ತೂಕ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ಮರಣ ಆಯೆರ್! ಯೆನ ಬಂದುಲು ಉಲ್ಲೆರ್. ಆಂಡ ಆಕುಲು ಇತ್ತೆಂಡಲ, ಇಜ್ಜಾಂಡಲ ಯೆಂಕ್ ಒಂಜೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಈ ಯೆಪೊಲ “ಕರ್ಣನ ಜೂವೊನೇ ಕೌರವನ ಜೂವ” ಇಂಚಂದ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಅಂಚಿನ ಕರ್ಣನ್ ತೂವೊಂದು ಬಾಕಿದಕಲ್ ಮರಣೊನು ಮದಪುಗ.”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ್ ಕರ್ಣನಲ ಕೌರವನಲ ಸ್ನೇಹಸಲಿಗಿದ ಪರ್ದಯ ಇತ್ತೆಂಡ್. ಆ ಕರ್ಣನ್ ತೂದೇ ಕೌರವೆ ಬೇತೆ ಮಾತೆರ್ದ ಮರಣೊನು ಮದತ್ತದೆ! ಆಯೆ ಕರ್ಣೆ ಒರಿಯಡನೇ ತನ ಬಂಧುಲೆನ್ ಮಾತ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ಯುದ್ಧೊಡು ಕರ್ಣನ್ ಕಳೇವೊಂಡ ದಾನೆ ಗತಿ, ಪಣ್ಣಿನನೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಚಿಂತೆ! ಅವ್ವೆನ್ ಕೌರವಡ ಪಣೊಂಬೆ.

“ಕೌರವಾ, ನಿನ ಜೂವೊಂದಂಚಿನ ಕರ್ಣನ ಮರಣ ಮಿನಿ ಆಂಡ, ಈ ಯೆಂಚ ಬದ್ಕುವ? ಅಯಿಡ್ಲಾವರ ಅರ್ಜುನಡ್ಲೆ ಅಯನ್ ಒರೊನ್ನ. ಸಂಧಿಗೇ ಮನ ಮಲ್ಪುಲ”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್ ಬತ್ತಿನ ಸಲಹೆಗ್ ಒಪ್ಪಂದೆ, ಕೌರವೆ ತನ ಇಸ್ಪೊನೇ ಪಣೊಂಬೆ!

“ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ನಿನ ಪಾತೆರೊನು ಯಾನ್ ಸಸಾರ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಆಂಡ ಕರ್ಣನ ಕಡಿರ್ದ ಮಗನ್ ಆ ಅರ್ಜುನನ ಬಂಜಿಡ್ಲೆ ದೆಪ್ಪೊಡಾಪುಂಡು! ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಆ ದುಸ್ತೆ ಭೀಮನ ಬಂಜಿಡ್ಲೆ ದೆಪ್ಪೊಡಾಪುಂಡು! ಇಂಚ ಮಲ್ತದ್ ಯೆನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ತೀರಾವೊನುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ನಿಕುಲು ಬದ್ಕದ್ ಒರಿಯುನ ಪಾಂಡವೆರ್.. ಧರ್ಮರಾಯೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗು ಸಂಧಿ ಮಲ್ತೊಣ್ಣೆ!”

ಈತ್ ಪಂಡದ್ ಕೌರವೆ ಮೋನೆ ತಿರಗ್ಗೊಂದು ಮೋಯೆ. ದ್ರೋಣಕುಮಾರೆ ಬಾರೀ ದುಕ್ಕೊಡೇ ಪಿರತ್ತಿರಿಯೆ! ಎಣ್ಣ ಬಂಡಿಲೆಡ್ ಪಗರಿಲೆನ್ ದಿಂಜಾವೊಂದು ಕೌರವೆ ಕರ್ಣನ ಸಾಯೊಗು ಉಂತುವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರೆನ ಕಾಳಗೊನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ! ಇರ್ದೆರ್ದಲ ಕೋದಂಡೊಲು ತೆಡಿಲ್ಲ ಸೊರದನಿ ಕೊರಿನವು ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಗ್ ಕೇಣ್ಂಡ್! ಅರ್ಜುನ-ಕರ್ಣರ್ ಒಂಜೆ ಅಪ್ಪನ ಗರೊಡು ಜನ್ಮಿದಿನಕುಲುಂದ್ ದೇವತೆಲ್ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಈ ಒಪ್ಪ ಪುಟುದಿನಕ್ಕೆನ ಒಯ್ತಪತ್ತೊನು ಬುಡು ಕಣ್ಣದ ಈ ದೇವತೆಲ್ ಕಣ್ಣ ಬಚ್ಚುನಾತ್ ತೂವೊಂಡೆರ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಮೊಕ್ಕನ ಕದನೊದ ಕರಕರಲಾ ಕೆಬಿ ಕೆಪ್ಪಾಪಿನನೇ! ಬಿರುತ, ಕುದುರೆದ, ವಾಯೊದ, ಕಹಳೆದ, ಜೈಕಾರೊದ ಕರಕರಿದ್, ಕದನ ಕಳ ಪಣ್ಣಿನವು ಸಬ್ಬಬ್ರಹ್ಮಮಯನೇ ಆಂಡ್! ಆತೆನ? ಅಕಲ್ಮ ಗರ್ವೊದ ಬಿತ್ತೆ ಪೆರೊನೇ ಆದ್, ಇತ್ತೆ ಒರಿಯನೊರಿ ಜರೆವೊಂಬಿನ ಪಾತೆರೊಡು ಪೂ ಆದ್ ದೊರಿಯೊಂದುಂಡು!

ದೊರೇ, ನಿನ್ನಾಜಿ! ಕರ್ಣನ ಕಡ್ಲೆದ ಬಗೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ!? ಕರ್ಣನ ಬಾಣ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ತಿಗಲೆಗಲಾ ಕೊಲ್ತೊಂಡು! ಕುದುರೆಲೆಗ್ ಗಾಯ ಆಂಡ್. ಆತಾನಗ ಧನಂಜಯೆ ದರ್ದಂದೆ ಕುಲ್ಲುವೆನ? ಅಯನವು ವಜ್ರಾಯುಧೊದಂಚಿನ ಪೆಟ್ಲೆ! ಅಯಿಟ್ ಕುಲಪರ್ವತೊಲು ಪಂದುಲೆಕ, ಕರ್ಣನ ರಥ ತಿರ್ರ ತಿರ್ರದ್, ಒಂಜಿ ಯೋಜನ ದೂರ ಪೋಂಡು! ಶಲೈ ಎಂಚಲಾ ರಥೊನು ಸರೀಟಿ ಉಂತಾಯೆ! ಕರ್ಣನ ಮಹಾಸ್ತೊಡಾದ್, ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಲಾ ಒಂಜಿ ಬಿರುತ ದೂರ ಪಿರತ್ತಿರೊಂಡ್! ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣನ್

ಬಾಯಿನಿಲಿಕ್ಕೆ ಪುಗರುವೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಬೇಜಾರ್ ಆದ್, ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಮೋಕೆನೊಡೊ? ಇಂಚ ಮನಸ್ಸಡೇ ಎಣ್ಣೊಂದು ಗಾಂಡೀವೊನು ತಿರ್ತ್ ದೀಪೆ! ಕೃಷ್ಣ ಕಾರಣ ಕೇಂಡಿನೆಕ್,

“ಕೃಷ್ಣಾ ಒಂಚೊಂಜಿ ಕಾಲೊಗುಲ ಒಂಚೊಂಜಿ ಗುಣ ಉಂಡೊಡೊ? ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಪೊರುಡು ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮ ಕಮ್ಮಿ ಆದ್, ಕರ್ಣನ ಸಗ್ಗಿ ದಿಂಜ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ! ಅತ್ತ್, ಯೆನ ಅಸ್ತೊಡು ಕರ್ಣನ ರಥ ಒಂಜಿ ಯೋಜನ ಪಿರ ಪೋತುಂಡು! ಆಂಡ ಆಯನ ಬಾಣೊದ ಬಿರ್ನ್ಡ್ ನಮ್ಮ ರಥ ಬಜೇ ಒಂಜಿ ಬಿರುತಾತ್ ಪಿರ ತಿರ್ನ್ಡ್! ಆತೆಕೇ ಈ ಕರ್ಣನ್ ಪುಗರೊಂದುಲ್ಲ! ಬವುಸ ಉಂದು ಕಾಲಗುಣೊನೇ!”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ತೆಲೆಕೆ! “ಅತ್ತ್, ಅರ್ಜುನಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಲೆನೇ ಯೆನ ಬಂಜಿಡ್ ದೀವೊಂದಿನಾಯೆ ಯಾನಾ! ರಥೊತ ಮಿತ್ತ್ ಉಪ್ಪುನು ಹನುಮಂತೆ! ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತಾಂಡ? ಇಂಚಿತ್ತಿ ದುನ್ನೊದ ರಥೊನು ಕರ್ಣನ ಬಾಣ ಒಂಜಿ ಮಾರ್ಪು ದೂರ ನೂಕುದುಂಡು ಪಂಡ ನಿಕ್ಷೆಡ್ ಯೆರೆನ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಸಗ್ಗಿ ಎಚ್ಚಿಗಿದವು? ಈಯೆ ಪಣ್ಣ!”

ಅರ್ಜುನಗ್ ತನ ತಪ್ಪು ತೆರಿಂಡ್! ಕೃಷ್ಣಗ್ ತರೆ ತಗ್ಗಾಯೆ! ಯುದ್ಧೊದ ಹೊಡ್ತ ದುಂಬರಿಯುಂಡು!

ಅಗ್ನೇಯಾಸ್ತ್ರೊಗು-ವರುಣಾಸ್ತ್ರ, ಮೇಘಾಸ್ತ್ರೊಗು ವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರ, ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರೊಗು ವಜ್ರಾಸ್ತ್ರ! ಇಂಚಿನೇ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಕರ್ಣ ಉರಗಾಸ್ತ್ರೊನು ಬುಡ್ಡಗ ಶತ್ರುಪಕ್ಷೊದ ಮಿತ್ತ್ ಉಚ್ಚುಲೇ ದೊರಿಂಡ್! ಅಪಗ ಅರ್ಜುನೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರೊಡು ತನ್ನಕ್ಕೆಗ್ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊರಿಯೆ!

ಇಂಚ ದಿಂಜ ಪೊರು ಯುದ್ಧೊದನೇ ಪೊರು ತೂದು, ಕಡೆಕ್ ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಎಚ್ಚರ ಪುಟ್ಟಾವೆ. “ದಾದಯಾ ಧನಂಜಯ? ಪಿಲಿತ ಎದುರುಡು ಉರೆತ ಕಿನ್ನಿ ಉಂತುದಿಲೆಕ ಆಂಡತ್ತ? ಕಿನ್ನಿಗ್ ಬದ್ಡೆರೆ ಅವುಕಾಸ ಕೊರಡ. ಆ ಸೂತನ ಮಗನ ತರೆತ್ತ ಓಡುದ ಬೆಸುಗೆ ಬುಡ್ಡಾವುನಂಚಿನ ಬಾಣ ಬುಡ್ಡ. ಬಾಕಿದೆನ್ ದಾಯೆಗ್ ದೆಪ್ಪುವೆ?”

ಅರ್ಜುನಗ್ ಭೀಮೆ ಪಂಡಿನವು ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್. ಕೃಷ್ಣಗ್ಲ ಸರಿ ತೋಜಿಂಡ್! ನನಲಾತ್ ಪಿಸರ್ಡ್ ಕೆಂಗುಡೆ ಆಯಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಕರ್ಣನ್ ತೂವೊಂದೇ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರೊನ್ ದೆತ್ತ್ತ್ ಕೈಯಿಟ್ ಪತೊಂದು.

“ಕರ್ಣಾ, ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ರಾಧೆ ಕಣನೀರ್ಡ್ ಮುರ್ಕಡ್! ಆಲ್ ಮಗನ್ ಕಳೇವೊಂದು ಮುರೆಡಡ್! ನಿನ ಸೇನೆದ ಕಾಯಿಲೆಗ್ ಮುರ್ಡ್ ಮೂಲುಂಡು” ಪಣೊಂದು ಆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ! ಅಪಗ ಬಾನೊಡು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿ ದೇವತೆಲ್ “ಹಾ! ಹಾ! ಉಂದು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರ! ಲೋಕೊಗೇ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುವು!” ಇಂಚಾಂದ್ ಪೋಡಿಗೇಡೇ ಪಣೊಂಡೆರ್! ಆಂಡ, ಕರ್ಣ ಪೋಡ್ಯೆಚೆ. ಪ್ರತಿ ಅಸ್ತ್ರ ಆದ್, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರೊನೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ! ರಡ್ಡ್ ಅಸ್ತ್ರೊಲುಲಾ ಒಂಚಿಕೊಂಜಿ ತಾಂಟೊಂದು ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪುಂಡು! ಗರ್ವೊಡು ಅರ್ಜುನೆ ರಾಪಾಯಿನ “ಜಾತಮನ್ಯು” ಅಸ್ತ್ರೊಗು ಕರ್ಣ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರೊಡು ಕಡೆ ಕಟ್ಟುವೆ!! ಇಂಚನೆ ಕೌಬೇರ-ವಾಯವ್ಯ, ನೈರುತ್ಯ-ಸೋಮವರ್ತಿ, ಸಾಮುದ್ರರೋಷಣ-ವಡಬಾಸ್ತ್ರ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಲೆದ ಗಟ್ಟಣೆಲ್ ನಡತ್ತಂಡ್! ಈ ಯುದ್ಧೊನು ತೂಪಿನಲಾ ಒಂಜಿ ಬಾಗ್ಗಿನೇ ಪಣಿಲೆಕ ಅಸ್ತ್ರ ಚಾತುರ್ಮೆರೆಂಡ್! ಕರ್ಣನ್ ಪುಗರಂದೆ ಕುಲ್ಲುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ, ಅಯಡಾದ್ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷ ನನೊಲ ಬಯಬೀತಿಡೇ ಉಂಡು. ಈ ಯುದ್ಧೊದ ಬಣ್ಣನೆ ಪಂಡ, ಅವು ಕರ್ಣರಸಾಯನನೇ! ಆ ಬಣ್ಣನೆನ್ ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನನಕುಲ್ಲಾ ಕೆಬಿಕೊಂಡೆ ಮಲ್ತ್ ಕೇಣೊಡು! ಅಂಚಿತ್ತಿನವು!

ಕರ್ಣ ಒಂಜಿ ಸರಿ ಕೃಷ್ಣನ ತೂದು, “ಮುರಾಂತಕಾ, ಯಾವು. ರಥೋಡ್ಡು ಜಪ್ಪುಲ! ಅರ್ಜುನನ ಧನುಸ್ಸು ಒಯ್ತೆ ದೆತೋಣ! ಈಯೆ “ಕೌಮೋದಕಿ” ಗದನ್ ಪತೊಂದು ದುಂಬು ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಡ, ಆಯಗ್ಲಾ ಬುಡ್ಡಿನ ಬಾಣೋಡು ಕೃಷ್ಣನ ಕವಚ ಪರಿಡ್ ತಿಗಲೆಡ್ ಗಾಯ ಆಂಡ್. ಕೃಷ್ಣನ ಉಡಲ್ ಪಂಡ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡೊದ ನಿಲೆ ಅತ್ತ? ಅವ್ವೆಕೇ ಗಾಯ ಮಲ್ಪುನವು ನಾಡಾಡಿಲೆನ ನಾಟಕ ಅತ್ತತ್ತ? ಕರ್ಣ ರಥೊತ ಧ್ವಜೊಟುಪ್ಪುನ ಹನುಮಂತನ ಮಿತ್ತಲ ಕೈ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕಡೆಕ್ ಅರ್ಜುನಡ, “ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ರುದ್ರನೊಟ್ಟುಗು ಪೊರುಂಬುದಿನ ರಣಧೀರೆ ಅತ್ತ?” ಕೇಣ್ಡ ಪರ್ರೆ ಪಗರಿ ಬುಡ್ಡೆ! ಈತ್ನೇಟದ ಕಾಳಗೋಡೇ ಅರ್ಜುನಗ್ ದಿಂಜ ಗಾಯೊಲಾದಿತ್ತ! ಅಂಚಿ ಬೇನೆಡ್ ಮಾಲೊಂದಿತ್ತೆ! ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಚೇಕಿತಾನೆ, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಶಿಖಿಂಡಿ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಕರ್ಣನ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಹದ ಆತಿನಕುಲೇ!

ಕೌರವ ಕಡೆಟ್ ಇತ್ತೆ ಸಂಬುರೊನೇ ಪಸೆರೊಂದುಂಡು. ಇಡೀ ಸೇನೆ ಕರ್ಣನ್ ‘ವೀರ ರಣ ನರಸಿಂಹ’ ಪಣ್ಡ ಪುಗರೊಂದು, ಗಟ್ಟಿಡ್ ಘೋಷಣೆ ಮಲ್ತೊಂದಿತ್ತಂಡ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆ ಕುಸಿಟೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ. ತೂತ ಬರ್ಸೊದಲೆಕ ದೊರಿಯುನ ಕರ್ಣನ ಅಸ್ತೊಲೆನ್ ತೂಪಿನನೇ, ತೂದು ಮೆಚ್ಚುನನೇ ಅಯನ ಕಸುಬಾಂಡ್! ತೂತ ಎದುರುಡು ಅರಕ್ಕದ ತೇರ್ ಉಂತ್ಯೆರೆಗಾವ? ಸೂರ್ಯಗ್ ಕತ್ತಲೆ ಕೋಟೆಕಟ್ಟಿರೆಗಾವ? ಕೌರವೆ ಕೃಪನ್, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ತೂದು ಇಂಚಿ ಪಣ್ಣೆ. “ನಮ ಕರ್ಣ ಪಂಡ ನಿಕಲೆಗ್ ಯೇರೆಗ್ಗೆ ಲೆಕ್ಕೊಗಿತ್ತಜಿ. ಮಾತೆರ್ದ ಪುಗರೊಂದಿತ್ತಿನಿ, ಭೀಮನ್, ಅರ್ಜುನನ್! ಇತ್ತೆ ತೂಲೆ! ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಪಣ್ಣರ್? ಪಾತೆರ್ರೆ! ದಾಯೆ ಮನೀಪಂದೆ ಉಲ್ಲರ್? ನಾಲಾಯಿದ ಪಸೆ ಆಜಿದ್ಂಡ? ಅಂಚಿಗ್ ತೂಲೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಮತಿ ತತ್ವದ್ ಮಗರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಭೀಮೆ ಪುಡೆಂಕೊಂದುಲ್ಲೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನರಕೊಂದುಲ್ಲೆ! ಅಲ್ಲ ತೂಲೆ! ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ್ ಬಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆರ್. ಪದಾತಿಲ್ ಪಣಂದೆ ಪಿರ ಪಿಜುರುನೆನ್ ತೂಲೆ! ಅಂಚನೆ ಅಕ್ಕಸೊಡು ದೇವೇಂದ್ರೆ ದುಕ್ಕಿದ್ ಉಂತುದಿನೆನ್ ತೂಲೆ. ದ್ರೋಣ್ ಭೀಷ್ಮರ್ ಮೆರೆಪಾವಂದಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಕರ್ಣ ಮೆರೆವೊಂದುಲ್ಲೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಯಾನ್ ಕಣ್ಣಡ್ ತೂಯಿನೆನ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಷಿಗುಂದು ಕಟುರ ನುಡಿಯಾದ್ ತೋಚಿರೆ ಯಾವು!”

ಮಾತೆರ್ಗ್ಲಾ ಕೌರವೆ ಪಂಡಿನನೇ ಸರಿ ಪಣ್ಡ ತೋಜುಂಡು!

“ಅಂದ್ ದೊರೇ, ಪಗೆಸೇನೆ ಕೈಕಾರ್ ಬುಡೊಂದುಂಡು! ಪಾಂಡವೆರೆನ ಬಂದುಬಳಗ ಮುರೆಡೊಂದುಂಡು! ಆಂಡ ಕೌರವಾ, ಇತ್ತೆ ಅರೆವಾಸಿ ಗೇಲ್ ನಮ ಕಡೆಕುಂಡು. ಒಂತೆ ಪೊರುಡು ಅಕುಲು ಗೆಂದುನ ಸಂಭವೊಲಾ ಉಂಡು! ಯುದ್ಧೊಡು ಉಂದು ನಡಪುನನೆ! ಅಂಚಿ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪಾತೆರ ಸುಳ್ಳಾವಂದೆಲ ಉಪ್ಪು. ಯೆಂಕುಲು ತಪ್ಪು ಮಿನಿ ಪಣ್ಣಿನಿ ಅಂದಾಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ನಾಲಾಯಿ ಕಡ್ಡೊನುವ!”

ಅಪಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, “ಕೌರವಾ, ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ನಂಬೈರಾಪುಜಿ. ಒರಿಯನ್ ತೂದು ತೆಲುವೊಲು. ನನೊರೈಡ ಪಾತೆರೊಲು! ಒರಿಯನ್ ತೂಪೊಲು, ನನೊರೈಡ ಸೇಲೆ ತೋಜಾವೊಲು. ಒರ ಒರ ಒರಿಯೊರಿಯಗ್ ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ಪುವೊಲು! ಯೇಪೊಲ ಒರಿಯಡಪ್ಪನೇ ಉಪ್ಪುಜೊಲು. ಆಲ್ ಮಲ್ಲ ಪತಿವ್ರತೆ ಪಣ್ಡ ನಂಬೊಂದು ರಾಪುನವು ಸರಿಯತ್ತ” ಪಣೊಂದು ತನ ಸೇನೆದಂಚಿ ಪೋಪೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಇಂಚಿಡ್ಡೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಎಚ್ಚರ ಆಂಡ್. ಕಣ್ಣ್ ಜತ್ವದ್, ಕಳತೊದ ನೀರ್ಡೇ ಮೆಯಿಟ್ ಅರಿದಿನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ದೆಕ್ಕೊಂದು, ಬೇತೆ ತುತ್ತೈತ ಪಾಡೊಂದು, ಬೂಳ್ಳೆ ತಿಂದ್ ಮೆಯಿಕ್ಡೊಂದು ಲಕ್ಕಾದುಂತುವೆ! ಕೃಷ್ಣೆ, ಹನುಮೆರ್ ತನಡ್ಡಾದ್ ಬಂಗ ಬರಿಲೆಕಾಂಡತ್ತ ಪಂಡಿನೆಕ್, ಕೃಷ್ಣಡ ಸದು ಪಾತೆರೊಲು

ಉಲ್ಲನೆ! “ಅರ್ಜುನಾ, ರಣರಂಗೊಗು ಬರ್ಪಿನಿ ಪಂಡ ಕಂಬುಡ ಬಿತ್ತಿಲ್ ಬತ್ತಿಲೆಕಂದ್ ತೆರಿಯೊಂದನ? ಯುದ್ಧೊಡು ಸೈಪಿನಿ, ಬೇನೆಡ್ ಬೆಯ್ಪಿನಿ ಇತ್ತಿನನೇ! ಅಯಿಕ್ ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಮಲ್ಪುನತ್. ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಕರ್ಣ್ ಬಾರೀ ಬಲಾಡಿಗ್ಗೆ ಇಂಬ್ಯನೊಟ್ಟುಡು ಬಲ, ಚಲ, ವಿವೇಚನೆಡೇ ಪೊರುಂಬೊಡು. ಇಂಬ್ಯನ್ ಗೆಂದುನು ಪಂಡ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾದಗೊನೆ!”

ಅರ್ಜುನ ಒಪ್ಪಿಯೆ! “ಅಂದ್ ಕೃಷ್ಣಾ, ಕರ್ಣನ ಎದುರುಗೇ ಪೋಯಿ. ನಮ ಸೇನೆಗ್ ಪೋಡಿಗ್ಗೆ ಪೊಗ್ಗುದುಂಡು. ಅಂಚ ಆಯಿನಾತ್ ಬೇಗ ಯೆನ ಬಾಣೊಡು ಕರ್ಣನ ಕಂಟೆಲ್ ಕತ್ತೆರ್ಂಡ್ ಸೇನೆಗ್ ದೈರ ಬರು. ಸುಕ ಆವು.”

ಕರ್ಣನ ರಥೊಕು ಸರಿಯಾದ್ ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಬಲ್ಲಿನೆನ್ ತೊದು ಪಾಂಡವ ಸೇನೆಗ್ ಜೂವೊ ಬತ್ತಂಡ್! ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರೆನ ರಣಬೀರ ಸುರು ಆಂಡ್! ಒರ ಅರ್ಜುನೆ ಬುಡ್ಡಿ ಬಾಣೊಲು ಕರ್ಣನ ಕವಚೊಡ್ಡು ನೂರು ಬಂಜಿಡ್ ಕಂತ್ ದ್ ಬೆರಿಟ್ ತೋಜಿಂಡ್! ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನನೆಯಿನ ಕರ್ಣ್ ಮತಿ ತತ್ತಾದ್ ಬೂರೈ! ಅರ್ಜುನೆ, ಕರ್ಣನ್ ಜರೆವೊಂದು, ಶಲ್ಯನ ಕೈಯಿತ ಕಡಿವಾಣೊನು ಕತ್ತೆರ್! ಅಂಚಿನೇ ಶಲ್ಯಗ್, ಕುದುರೆಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಕೌರವವೀರೆರೆನ್ ಹದ ಪತ್ತುವೆ! ಕೌರವನಂಚಿ ಪೋದು, ಕೌರವಗ್ ಕೋಟೆದಂಚಿ ಉಂತುದಿನ ಸೈನಿಕೆರೆನ್ ಸೋಪಾವೆ! ಅರ್ಜುನನ ಪರಾಕ್ರಮೊದ ಉರಿದೊಂಬುಡು ಕೌರವ ಸೇನೆದ ಬೀರೊದ ಕಿರೆ ಆಜಿಡ್ ಪೋಂಡು! ಬಲೆತ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ಬಂಚೆರೆನ್ ತೊದು ಅರ್ಜುನೆ, “ಅಂಚಿ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋವಡೆ! ಸೇನಾಪತಿನ ಪಾಡ್ ತೊದೇ ಪೋಲೆ. ಕೌರವನ ಮೂಂಕುನು ಮಾರಿಗ್ ಮಾರಿಯರ? ಯೆಂಕುಲು ದೆತ್ತೊನುಜ! ನಿಕುಲು ಇಂಚಿ ಪಲಾಯನ ಪಂಡಿತೆರಾಂಡ್ ಎಂಚಿ? ಆಚಾರ್ಯಕೃಪಾ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ನಿಕಲ್ಪ ಸೈನ್ಯೊದ ಹಾಡ್ಗತಿ ತೊಲೆ! ಕರ್ಣ್ ರಣರಂಗೊದ ಈ ಕವಡೆ ಗೊಬ್ಬುಡು ಸೋತುದಿನೆನ್ ತೊಲೆ! ನಿಕುಲ್ಲಾ ಒಂಜಿ ರಡ್ಡ್ ಮುಸ್ತಿ ಪಣ ದೀದ್ ಗೊಬ್ಬುಲೆ! ತೊವೊಣುವೆ!” ಇಂಚಿ ಸಸಾರೊಡು ಪಾತೆರುವೆ.

ಆತಾನಗ ಕರ್ಣಗ್ ಎಚ್ಚರಾಂಡ್! ಆಯೆಲಾ ಅರ್ಜುನಲೆಕನೇ ನೆತ್ತೆರ್ ಅರಿದಿನ ಮೋನೆ, ಕೈ ದೆಕ್ಕಾದ್ ಮೆಯಿ ಕುಡೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾವೆ! ಶಲ್ಯನ್ ಲಕ್ಕಾವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಜೂಜುದ ಪಣ ಪಣ್ಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್, “ಅರ್ಜುನಾ ಆ ಬೆರಣಡ ಪಣ ದೀಪಿನ ಸಂಗತಿ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್ಣ? ಅವು ನಿಕ್ಕಲಾ, ಯೆಂಕಲ ಸಮ್ಮಂದ ಆಪಿನವು. ಯೆನ ಎದುರುಡು ಕೈ ಪತ್ತಾದ್ ಉಂತುಲ! ಅಯ್ಯಾ ಬೋಡಿತ್ತಿನ ಪಣವುಲೆನ್ ದೊರುದು, ನಿನ ತಿಗಲೆನ್ ದರಿಪುವೆ! ದುಂಬು ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನೆ ದುಂಬು ಬತ್ತೆನೆ! ಅಂಚಿ ಬತ್ತಿನಯನ ಮೆಯಿಮೋನೆದ ಒರು, ಚರೈದ ಬಗ್ಗಡ್ ಕರ್ಣ್ ಕುರು ಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರುವೆ! “ಅಹಾ! ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು ನಲಿಕೆದ ರಂಗಾಭಿನಯ! ಅರ್ಜುನಾ, ಏತಾಂಡಲಾ ಈ ವೀರಾಟರಾಯನೊಟ್ಟುಗು ಕೂಲಿ ಬೇಲೆ ಬಂದಿನಾಯೆ ಅತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಈ ನಲಿಕೆ ದಾಯೆಗ್? ಉಂದು ರಣರಂಗ! ಮುಲ್ಲ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಅಂಗಮುದ್ರೆಲ್ ಬೋಡು. ಅವು ಮಿನಿ ಗೊತ್ತುಂಡುಡ ತೋಜಾಲ” ಪಣೊಂದು ಬಾಣ ಬುಡ್ಡಿ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೂಪತೀ, ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ! ಅರ್ಜುನನ ಶಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನ ಕಮ್ಮಿದನ? ಅವು, ಪರಶುರಾಮೆ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯೆ, ದಿಲೀಪೆ, ದುಂದುಮಾರೆ, ಭರತೆ, ನಹುಷೆ, ದಶರಥೆ, ನಳೆ, ರಾಮೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಣೆ. ಮೊಕಲ್ಪ ಶಸ್ತ್ರ ಜ್ಞಾನೊಗು ಸಮ. ದೇವತೆಲ್ ಇಂಚಿನೇ ಪಣೊಂದು ಅರ್ಜುನನ್ ಪುಗರಿಯೆರ್! ದೇವಗಣೊಕುಲು ಅರ್ಜುನನ್ ಪುಗರ್ಂಡ, ನನೊಂಚಿ ಪಕ್ಷೊದ ತಾರಕ, ಜಂಭ, ನಿಕುಂಭ, ತಾರಕಾಕ್ಷ, ಕಾಲನೇಮಿ, ಮಹಿಷಾಸುರ.. ಮೊಕುಲು

ಕರ್ಣನ್ ಪುಗರ್ಯೆರ್! ಈ ರಡ್ಡ್ ಗುಂಪುಲೆನ್ ಬುಡ್ಡ. ಅರ್ಜುನನ ರಥೊತ ಧ್ವಜೊಟುಪ್ಪುನ ಹನುಮಂತನೇ ಕರ್ಣನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಉಡಲ್‌ದಿಂಜ್‌ದ್ ಕೊಂಡಾಡ್ಲೆ!

“ಪೂತು! ಮರು! ಕರ್ಣಾ! ನಿನಡ ಉಪ್ಪುನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲು ದಾನೆ ಕಮ್ಮಿದನ? ನಿನ ಬಿರುತ ಬಿರಾದಿಗೆ ತೂನಗ, ಯೆಂಕ್ ಲಂಕೆಡ್ ಕಾಳಗ ಕೊರಿನ ಕಪಿಸೇನೆದನೇ ಕಡ್ಡೆ ನೆಂಪುಗು ಬರೊಂದುಂಡು. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಸಗ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥಿಗಿನ್ ಯಾನ್ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣರೆಡ್ಡ ತೂಯೆರಾತಿಜಿ.”

ಹನುಮಂತೆ ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿ ಪಣೊಂದು, ತಾನೇ ತರೆಗದ್ದಾವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ಸಂಕಡೊಡಿತ್ತಿನ ನಿನ ಸೇನೆ ಕುಡ ಲಕ್ಶ್ಮದ್ ಉಂತುಂದುಂಡು! ಆತೇ ಅತ್ತ್, ಸಂತೋಸುದ ಪೇರ್‌ಕಡಲ್‌ಡ್ ನೀಂದೊಂದುಂಡು! ನಿನ ಮಗೆ ಗೆಂದಿನ ಸಂಬುರೊಡುಲ್ಲೆ. ಶತ್ರುಲು ಮುಗಿದೇ ಪೋಯೆರ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂದೆ. ತಾನ್ ಗೆಂದಿನೆಕ್ ಗಡ್ಡ್ ವಣಸ್ ಪಾಡುನ ಅಲಚನೆಲಾ ಬರೊಂದುಂಡು. ಸೈನಿಕರ್ ಅಯಿಟ್ ಪಾಲ್ ಪಡೆಪಿನ ಕನ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆರ್....

ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊದ ಪ್ರಸಂಗೊ

ಕರ್ಣನ ರಣಬೀರೊನು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮನದೀದ್ ಕೇಂಡೆ! ಯೇತ್ ಕೇಂಡಲಾ ಯಾವಂದೆ,

“ಪಣ್ಣ ಸಂಜಯಾ, ಯೆನ ಪಗೆನಾಕ್ಲೆಗ್ ಆಯಿನ ಅಡ್ಡಿ, ಆತಂಕೊಲು ದಾದವು? ಅಕಲ್ ಅವುಂಟು ಅಂಸಾಣಿ ಪಿರಿಂಡ? ಕರ್ಣೆ ಗೆಂದಿಯೆನ? ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸಂಗತಿಲೆನೇ ಪಣೊಂದಿತ್ತಡ ಯೆಂಕ್ ನೆಮ್ಮದಿದ ಪರ್ದನೆ!” ಪಣೊಂದು ತೆಲಿಪುವೆ! ಸಂಜಯಗ್ಲಾ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಉಮೇದ್!

“ಅಂದ್ ದೊರೆ. ಸೇನಾಪತಿ ಕರ್ಣಗ್ ಗರ್ವೊಡು ತಾಮಸ ಬುದ್ಧಿ ಏರ್‌ಂಡ್! ತನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡಿತ್ತಿನ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊನು ಪಿದಾಯಿ ದೆಪ್ಪುವೆ! ಆ ಅಸ್ತ್ರೊದ ಇಸೊತ ಗಾಳಿಗ್ ಬಾನೊಡು ರಾವುನ ಪಕ್ಕಿಲ್ ಸುಡ್ಡು ಪೋಯೆ. ಆ ಇಸೊತ ಗಾಳಿದ ನಾತೊಡು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಯಾತನೆನೇ ಆಂಡ್! ಆ ಬಾಣೊನು ದೆಪ್ಪುನಗ ಕರ್ಣನ ಬಿರೆಲ್ಡೆ ಉರಿ ಲಕ್ಶ್ಮಂಡ್! ಗುಡ್ಡೆಲೆಡ್ ಉಣ್ಣೆಲ್ ಪುದೆಲ್ ತೂ ಪತ್ತ್‌ದ್ ಪೊತ್ತುಂಡು. ಪುಗೆ ಕಬಿ ಪೋಂಡು! ಕಯ್ತುಲಕುಲು ಮರಕಟ್ಟಿಯೆರ್! ರಥೊಕುಲು ಲಟಲಟಾಂದ್ ನಡ್ಡಿಯೆ! ಕುದುರೆಲ್ ಅರಬಾಯಿ ಕೊರೈ! ಶಲ್ಯೆ ಬೆಪ್ಪು ಕಟ್‌ದ್ ತೂಯೆ! “ಪುಷ್ಕರ ಆವರ್ತ” ಪಣ್ಣಿ ಮುಗಲ್ ಕಬಿದಿನಂಚಿನನೇ ಪರ್ಮಾ! ದೇವತೆಲೆಗೇ ದಮ್ಮು ಯಾರಂದಿನ ಇರಸ್ತಿಗೆ! ನಾಗಲೋಕೊಡು ಕಲಮಲಕಾಂಡ್! ತಕ್ಷಕೆರ್ ಭುಜ ಬೊಟ್ಟೊಂಡೆರ್! ಇಂದ್ರೆ ನಡ್ಡೊಂದು, ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೇಡಾವಂದಿಲೆಕ ಕಾತೊನ್ಲ ಪಣ್ಣ್ ಗರುಡನ್ ನಟೊಂಡೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಪೋಡಿಯೆರ್. ಭೀಮನಕುಲು ಪಿರ ತಿರ್ಗ್ ಪೋಯೆರ್! ಅರ್ಜುನಲ, ಕೃಷ್ಣಲ ಜಪ ಮಲ್ಲೆರ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ಕೌರವ ಸೇನೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಸಂಬುರೊನೆ!! “ಆಹಾ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕೌರವಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುವೆಗೆ! ಆಯೆ ಬೂಮಿನ್ ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪುವೆನ? ಅತ್ತ್, ಮಣ್ಣ್ ತಿನ್ನೆನ ತೂವೊಡು!” ಉಂದು ಕೌರವನ ಕುಸಲ್ ನುಡಿ! ಈತೇ ಅತ್ತ್, ಅಯಗ್ ಪಾತೆರುನೆಟ್ ಬೊಡಿಯೇ ಇಜ್ಜಿ. “ಅತ್ತ್, ಕರ್ಣೆ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ಬಾಣ ದೆಪ್ಪುನಗನೇ ಈತ್ ಗಂಡಾತ್ತೊಲಾಂಡ, ನನ ರಾಪಾಂಡ ದಾದ ಮಾತ ಆವು? ಕೃಪಾ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಮಾತೆರ್ಲ ಕೇಣ್ಣೆ. ಉಂದು ಮಹಾಸ್ತ್ರ! ಅವ್ವೆನ್ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲೆ! ಮುಲ್ಪಡ್ಡ್ ಬಲ್ ಪೋವಡೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವ ಕುಸಿಟ್ ನಲಿಪುವೆ!

ಆ ಬಯಂಕರವಾಯಿನ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ, “ಯೆಂಕ್ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊರ್ಲ! ಎನನ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಗುರಿ ದೀದೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ” ಪಣೊಂದುಂಡು.

ಕರ್ಣೆ ಬಾಣೊನು ಅರ್ಜುನನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ಸರಿಯಾದ್ ಗುರಿ ದೀಪೆ. ಬೊಕ್ಕ ಶಲ್ಯನ್ ತೂದು,

“ಕೌರವನ ಪುಣ್ಯೊದ ಬೂಡು ನಿಲೆ ಆಪಿನವು ನಿಕ್ಕ್ ಇತ್ತೆ ತೋಜಿದ್ ಬರು! ದಾನೆ ಸಾರಥೀ, ಈ ಬಾಣ ಪಾಂಡವರೆನ್ ಗೆಂದುಲೆಕ ಉಂಡತ್ತ? ಪಾರ್ಥನ ಬೊಡೆದಿ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ವಿಧವೆ ದೀಕ್ಷೆ ಕೊರ್ಪಿಲೆಕ ಉಂಡತ್ತ? ಉಂದೆನ್ ತಡೆಪುನಕುಲೇ ಇಜ್ಜೆರ್. ನಿಕ್ಕ್ ಇತ್ತೆ ಸಂತೋಸು ಆಂಡಾ! ಪಣ್!”

ಶಲ್ಯನ್ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊದ ಮೈಮೆ ತೆರಿದಿತ್ತಂಡ್! ಆಯಗ್ ಸಂತೋಸುಲ ಆದಿತ್ತಂಡ್! ಈ ರೌದ್ರಾಸ್ತ್ರೊನು ಪುಗರೊಂದೇ ಇಂಚ ಪಣ್!

“ಕರ್ಣಾ, ಕೌರವೆ ಈತ್ ದಿನ ನಿನ್ ಸಾಂಕ್ಸಲಗಿನೆಕ್ ಇತ್ತೆ ಎಡ್ಡೆ ಬೇಲೆನೇ ಬೆನೊಂದುಲ್ಲ. ಆಂಡ ಒಂಚಿ ಸಂಗತಿ.”

“ಅವು ದಾದವು? ಶಲ್ಯಾ.”

“ಅತ್ತ, ಈತ್ ದಿನೊಟು ಈ ಬಯಂಕರ ಬಾಣೊನು ಒಲ್ಪ ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀದಿತ್ತ? ಈ ಆವೊಲಿ ಕರ್ಣಾ, ಈ ಧನೈನೆ! ಆಂಡ..”

“ಬೊಕ್ಕ ಎಂಚಿನೆತ ಆಂಡ?”

“ದಾಲತ್ತ, ಅಸ್ತ ಎಡ್ಡೆನನೇ! ಉಂದು ಕೌರವನ್ ಗೆಂದಾವುನನೇ! ಆಂಡ ಈ ಬಾಣೊಗು ಗುರಿ ಗೋಡಿದಿನ ಬಗೆ ಯೆಂಕ್ ಒಪ್ಪಿಗ್ ಇಜ್ಜೆ! ಈ ಬಾಣೊಗು ಕುಡ ತಿರ್ಗ್ ಗುರಿ ಪತ್ತಲ. ಆ ಗುರಿಡ್ಡ್ ಕೌರವಗ್ ಕಂಡಿತ ಜಯ ಆಪುಂಡು!”

ಕರ್ಣಗ್ ಅರ್ತನೇ ಆತ್ಜಿ. “ದಾಯೆ? ದಾನೆ?” ಪಂಡ್ ಸೋದೊಡು ಕೇಣುವೆ.

“ಅಂಚತ್ತ, ಕರ್ಣಾ. ಇತ್ತೆ ಈ ಬಾಣೊನು ಅರ್ಜುನನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ಗುರಿ ದೀತ. ಒಂಚೇಳ್ಳ ಗುರಿ ಒಂತೆ ಜಾರ್ಂಡ, ಗುರಿ ತತ್ತದಿನ ಬಾಣ ಅರ್ಜುನನ ಕಿರೀಟೊಗು ತಾಗುಂಡತ್ತ?”

“ಅಂಚಾಂಡ.”

“ಅಯಿಕ್ವಾದ್ ಈ ಅರ್ಜುನನ ತಿಗಲೆಗ್ ಗುರಿ ದೀಲ! ಒಂಚೇಳ್ಳ ಗುರಿ ತತ್ತಂಡಲಾ, ಬಾಣ ಆಯನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ರಟ್ಟಾವುಂಡು. ಅಯಿಡ್ವಾವರ ತಿಗಲೆಗೇ ಗುರಿ ದೀಲ. ಅಪಗ ಕೌರವನ ಅರಸ್ತಾನ ಒರಿಯುಂಡು. ಯಾನ್ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಬೆಸರಂದೆ ಬೇಗ ಬೇತೆ ಗುರಿದೀಲ!”

ಕರ್ಣೆ ಕೇಣುವೆನ? ಅಯನ ಚಲ ಅಯಡ್ಡ್ ದುಂಬು! ಶಲ್ಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕದ ಗುರಿ ದೀಪಿನೆಕ್ ಅಯನ ಮನಸ್ ಒಪ್ಪಿಜಿ. ಅಂಚ ಶಲ್ಯಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್!

“ತೂಲ ಶಲ್ಯಾ. ಯೆಂಕ್ ನಾಲಾಯಿಡ್ ಒಂಚೇ ಪಾತೆರ! ಅಂಚನೇ ಒಂಚೇ ಸತ್ತಿ ಪಗರಿಗ್ ಗುರಿ ಪತ್ತುನು! ಯೇಪಾಂಡಲ ಎನಡ ಕಬಟ ಬುದ್ದಿನ್ ತೂತನ? ಅಧರ್ಮೊಡು ಪಜ್ಜೆ ಪಾಡ್ಡಿನೆನ್ ತೂತನ? ಗುರಿ ದೀಪಿನ ಕ್ರಮೊಲ ನಿಕ್ಕ್ ತೆರಿಯಂದಿನನ? ಒರ ಗುರಿ ದೀಂಡ ಬೊಕ್ಕ ದೆಪ್ಪುನವು ಸರಿಯತ್ತ! ನಿಕ್ಕ್ ಉಂದು ಮಾತ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜೊಡೊ? ಯೆಂಕ್ ಅಡಿ ಬರಡ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಗರ್ವೊಡೆ ಅಸ್ತ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಅಪಗದ ಗಂಡಾಂತ್ರೋಲೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಸರ್ಪಾಸ್ತೊದ ಉರಿ, ಬಾನೊಡು ಪಸೆರ್ದ್ ಮಿತ್ತದಕುಲು ಜಾಗೆ ಬುಡ್ಡು ಪಾರ್ಡ್ ಪೋಯೆರ್! ತಿಗತಪಟ್ವೆ ತೂತ ಕೆಡಿ ತಾಗಿಲೆಕ ಸರ್ಪಾಸ್ತ ನುರೊಂದು ಪೋಂಡು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಉಸುಲು ಕಟ್ಟಿಲೆಕ್ಕಾಂಡಲ, “ಬೊಕ್ಕ ದಾದಾಂಡ್?” ಕೇಂಡೆ!

ದುಂಬುಗು, ಪಾಂಡವೆರ್ ಚಪ್ಪೆ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್! ದೇವತೆಲೆಗ್ ದುರಂತೊದ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. “ಕೌರವೆ ಪಗೆ ಸಾದನೆಡ್ ಗೆಂದಿಯೆ. ನನ ಅರ್ಜುನೆ ಅಂಚಿಗ್ ಸಂದಿಲೆಕನೇ. ಈ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊಗು ತಡೆಪು ಇಜ್ಜಿ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ದೇವತೆಲ್ ಯೆತೆಟ್ ಕುಸ್ಸುದು ಪೋಯೆರ್.

ಪಾಂಡವಸೇನೆಡ್ ಹಾಹಾಕಾರ ಲಕ್ಕಂಡ್!

“ಹಾ! ವ್ಯಕೋದರ! ಹಾ ನಕುಲ! ಹಾ ಸಹದೇವ! ಹಾ ಧರ್ಮಜ! ಹಾ ಧನಂಜಯ! ನಿಕುಲು ಮಾತಾ ಸರ್ಪೊದ ಅಗ್ಗಿಕ್ಕುಂಡೊಗು ಹವಿಸ್ಸಾದ್ ಬೂರಿಯರತ್ತಾ? ಮಹಾದೇವಾ! ಶಸ್ತ್ರೊದ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ಸೈಪಿನವುಲಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಕುಲೊಕು ಬಂಗನೆ! ಹಾ ವಿಧಿಯೇ!”

ಇಂಚಾಂದ್ ಸೈನಿಕೆರ್ ಸಂಕಡ ಅನ್ವೇಸಿಯೆರ್. ಸೇನೆದ ಕುದುರೆಲ್ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಬುಡಿಯೆ! ಮದಮತ್ತ ಆನೆಲ್ ಸೊರ ದೆತ್ತ! ಇಸೊತ ಉರಿ ತಡೆತೊನೆರೆಗೇ ಬಂಗ ಆಂಡ್. ಇಸಗಾಳಿ ಸೋಂಕುದು ಅರ್ಜುನಗ್ ನಂಜಿ ಆಂಡ್! ಓಲು ತೂಂಡಲ ಗಂಡಾಂತ್ರೊದನೆ ಗಾಬು! ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಅಬ್ಬುದಿಬ್ಬು!

ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ‘ಗರುಡಪಂಚಾಕ್ಷರಿ’ ಮಂತ್ರ ಪಣೊಂಡೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಧ್ಯಾನ ಮುದ್ರೆಡ್ ಕುಲ್ಲಿಯೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ರಕ್ಷಾಮಂತ್ರ ತಂತ್ರೊಲೆಗ್ ಸುರುಕೊರೈರ್. ಕೆಲವೆರ್ ರತ್ನೊದ ಕರಜನೊಡ್ತಿನ ವಿಷನಾಶಕ ವಸ್ತುಲೆನ್ ಪಿದಾಯಿ ದೆತ್ತೆರ್! ಓಲು ತೂಂಡಲ ಸಂಕಡೊಡು ನರೆಲುನಕುಲೇ! ಪಾಂಡವೆರ್, ಪಾಂಡವ ನಾಯಕೆರ್, ಯೆರೆನ್ನಾ ಬುಡಂದೆ ಇಸಗಾಳಿ ಬಂಗ ಬುಡ್ಡಾಂಡ್! ಸೈನಿಕೆರ್ ಕೆಲವೆರ್ ಪಿರಾವುದ ಗಟನೆಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂಡೆರ್.

“ದುಂಬುಡು, ಭಗದತ್ತನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊಡು, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರೊಡು, ಗೋವಿಂದನ ಕರುಣೆಡ್ ಎಂಚನಾ ಬದ್ಕೆದ್ ಒರಿಯೆ. ಇನಿ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊಡು ಬದ್ಕನ ಬಗೆ ಎಂಚನ? ಆ ಗೋವಿಂದಗೇ ತೆರಿದುಪ್ಪೊಡು..” ಇಂಚಂದ್ ಪಣೊಂಡೆರ್!

ಅರ್ಜುನೆ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ ಮೊಕುಲು ಮಾತ ತಂಕ್ಷೆನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲೆಡ್ ಆ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊನು ತಡೆಪೆರೆ ತೂಯೆರ್. ಆಂಡ ಅವು ಪೂರ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊಗು ಆಹುತಿಯಾಂಡ್. ನೆಯಿತ ಧಾರೆಗ್ ಉಗ್ರ ಆಪಿನ ಅಗ್ಗಿದಂಚ ಅವು ಉಗ್ರ ಆವೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಆ ದುಸ್ಸ ಸವಾಲ್ದ ಅಸ್ತ್ರೊನು ಉಂತಾವುನ ಬಗೆ ದಾದನ? ಸೈನಿಕೆರ್, “ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಉಂದು ಕೌರವನ್ ಗೆಂದಾವುನನೇ. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಸಂಕಡೊನು ಯೇರೆಡ ಪಣೊಂಬಿನಿ? ಭೀಮನ, ಪಾರ್ಥನ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಬಾರೆದ ಕುರೈನ್ ಬೂರ್ಪಾಯಿಲೆಕ ಬೂರ್ಪಾವುನ ಉಂದೆನ್ ಯೇರಪ್ಪಾ ತಡೆಪುನು?”

ಈ ಹಾಹಾಕಾರೊದ ಪೊರುಡೇ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಅರ್ಜುನನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಸರಿಸಮೊಕು ಬತ್ತಂಡ್!

ಆಂಡ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೇಣ್ಣ! ಯೇತ್ ಸರಿ ಪಾಂಡವೆರ್ ಗಂಡಾಂತ್ರೊಡ್ ಬದ್ಕೆದ್! ಎಂಚೆಂಚಿನ ಆಯುಧೊದ ಪೆಟ್ವೆಲೆಡ್ ಒರಿಯೊಂದೆರ್! ಯೇತ್ ಸರಿ ಮೃತ್ಯು ಬತ್ತೆದ್ ಪಿರಪೋತುಂಡು! ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣನ ವಜ್ರಪಂಜರೊಡುಪ್ಪುನ ಅರಗೀಣೆ! ಅವು ಪುಚ್ಚೆಗ್ ಪೋಡ್ಪುಜಿ!

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮನೀಪಂದೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಅಂಚಿಡ್ಲೆ ಕೌರವಸೇನದ ಅಟ್ಟಿಸ! ದೇವತೆಲ್ ನಡ್ಗವೆರ್! ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದಕುಲು ಅರ್ಜುನೆ ಒರಿಯೊಡುಂದು ನಟ್ಟುವೆರ್! ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ನನ ದಾನೆ ಅರ್ಜುನನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಕಡ್ಪುಂಡು ಪನ್ನಗ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ರಥೊನು ಐನ್ ಅಂಗುಲದಾತ್ ಬೂಮಿಡ್ ಕಂತಾಯೆ! ಅಪಗ ಪಾರ್ಥನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಗುರಿ ತತ್ತಾದ್, ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಕಿರೀಟೊಗು ತಾಗ್ ದ್ ಕಿರೀಟೊನು ಬೂರ್ಪಾಂಡ್!!

ಆಂಡ ಈ ಸಂಗತಿ ಯೇರೆಗ್ಲ ತೆರಿದಿನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಭೀಮನಕುಲು ಅರ್ಜುನಗಾದ್ ಮುರೆಡ್ಕೆರ್!

“ಅಯ್ಯೊ! ಅರ್ಜುನನ ರುಂಡ ಬೂಮಿಗ್ ಬೂರು ಪೋಂಡ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಉದ್ದೇಸ ಮುರುಡು ಪೋಂಡ? ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೌರವನ ಕಡೆಕೇ ಆಯೊಲ? ದ್ರೌಪದಿ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಸೋಲುದ ಸುದ್ದಿನ್ ಯೆಂಚ ಕೇಣುವೊಲ? ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂಪೊತ್ತು ಓಲುಂಡು? ನಮ ಜಾವ ನನೊಲ ಒರಿದ್ಂಡತ್ತೆ?”

ದ್ರೌಪದಿ ದುಕ್ಕ ತಡೇವಂದೆ ಇಸೊತ ಕರಜನ ಪಿದಾಯಿ ದೆಪ್ಪುವಲ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಡ್ಗ ದೆರುವೆ! ಆ ಪೊರುಗೇ ದೂತೆರ್ ಬತ್ತಾದ್ ಗಟ್ಟಿಡೆ ಅರೆದೊಂದು, “ದೊರೇ, ಧರ್ಮಪುತ್ರಾ, ಅರ್ಜುನಗ್ ಕೇಡಾತ್ ಜಿ. ಕಿರೀಟೊದ ಬೆಸ್ಗೆ ಬುಡ್ಪುಂಡು, ಆತೆ! ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ರಥೊನು ಬೂಮಿಡ್ ಕಂತಾಯಿನೆಟಾದ್ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರದ ಗುರಿ ತತ್ತಾಂಡ್!” ಪಣೆರ್....

ಘೋಷಣೆ ಕೇಣ್ಲೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪರಿವಾರೊಗು ಪೋಯಿನ ಜಾವ ಬತ್ತಿಲೆಕಾಂಡ್! ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆ ವಾದ್ಯ ಘೋಷ ಮಲ್ತಾಂಡ್.

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊಗು ಸೋದ್ಲೆ! “ಹಾ! ಕಿರೀಟಿನ ತರೆ ಒರಿಂಡ?” ಪಣೊಂದು, ಪರು ತುಚ್ಚೊಂದು, ಕರ್ಣನಡೆ ಪಿರ ಪಾರೊಂದೇ ಬತ್ತಾಂಡ್! ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊಗು ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತಲ ಕೋಪ ಕೊಡೊಡುಂಡು!

“ಛಿ! ಕರ್ಣಾ! ದಾದ ಮಲ್ತೆ? ಸರೀಟಿ ಗುರಿ ದೀವಂದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯೊಗು ಕೇಡ್ ಮಲ್ತನ? ಗುರಿ ದೀಪಿನೆತ ಬಗ್ಗಡ್ ಅಪಗನೇ ಶಲ್ಯೆ ಸೊಸ್ಪವಾದ್ ಪಂಡಿಚೆನ? ಕೇಣಂದೆ ಕುಲ್ಲಿಯತ್ತ. ದಾಯೆಗ್? ಪೋವಡ್ ಬುಡು.. ಇತ್ತೆ ಯೆನನ್ ನನ ಒರ ಗುರಿ ದೀದ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ! ಈ ಸರ್ತಿ ಅರ್ಜುನೆ ಪದ್ಮಾಲ್ ಲೋಕೊಡು ಒಲ್ಪ ದೆಂಗ್ ದಿತ್ತಂಡಲಾ ಬುಡಂದೆ ಕಿರೀನೆ! ಶಿವಡ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯೆಡಲ ಬುಡಯೆ! ಇಂದ್ರ ರಾಜ್ಯೊಡು ದೆಂಗಿಯೆಡಲ ಬುಡಯೆ! ಪಾತಾಳೊಗು ಜಪ್ಪಡ್, ಕಡಲ್ಡ್ ಕಂತಡ್, ಯಮನ ಬರಿಟೇ ಉಪ್ಪಡ್, ಯಾನ್ ಬುಡಂದೆ ಬೆರಿಪತ್ ದ್ ಪಾರ್ಥನ್ ಕಿರೀನೆ!”

ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಪಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಲೆ ಕರ್ಣ “ಓ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರಾ, ಯಾನ್ ಬುಡ್ಪಿನ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ದುಂಬೇ ಪೋಪಿನತ್ತಂದೆ ಪಿರ ಮುಕುಡುಜ. ಕುಡ ಗುರಿ ದೀದ್ ಬುಡ್ಲ ಪಣ್ಣುಜ. ಈ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನ ಸಂಗತಿ ಯೆಂಕ್ ಪೊಸತ್ತೆ! ಅಯ್ಯೊ! ಈ ಯೇರ್ ಪಣಾ!”

“ಕರ್ಣಾ, ಕಾಡ್ ದ ‘ಕಾಳಕೂಟ’ ಇಸೊನೇ ಯಾನ್! ಯೆನ ಕತೆ ಕೇಣ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಒರಿ ಸರ್ಪರಾಜೆ. ಇಂದ್ರನ ಖಾಂಡವನೊನು ಅರ್ಜುನೆ ಸುಡ್ಗ ಯಾನ್ ಆ ಬನೊಟೇ ಇತ್ತೆ. ಯಾನ್ ಬನೊಡ್ಲೆ ತಪ್ಪಾವೊಂದು ಪೋಯೆರೆ ಅರ್ಜುನೆ ಬುಡ್ಪಿಚೆ! ಅತ್ತಾವಂದೆ ಎನನ್ ತುಂಡು ಕಡ್ಲೆ! ಐಡ್ಲಾವರ ಯಾನ್ ಅಯಡ ಪಗೆ ಪತ್ತಾದೆ! ಯೆಂಕ್ ಪಗೆ ಸಾದನೆ ಆವೊಡೆ. ಇತ್ತೆನೇ ಯೆನನ್ ಕುಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ. ಯೆನ ಪಗೆ ಅರ್ಜುನೆ ಒವ್ವೇ ಕೋಡಿ ಮುಲ್ಲೆಡ್ಲೆಡಲ ಅಯನ ತರೆ ಕತ್ತೆರ್, ಕರ್ಣ ನಿಕ್ಕೇ ಕೊರ್ಪೆ. ತಡ ಮಲ್ಪಡ. ಗುರಿ ಪತ್ತಲ.”

ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊದ ಒತ್ತಾಯ ಕರ್ಣಗ್ ಸಲಿತೆ ಆತ್ ಜಿ! ಅಯಗ್ ತನ ಸತ್ಯೊದ ಸೀಮೆಡ್ಲೆ ಪಿದಾಯಿ ಪಚ್ಚಿ ದೀಯೆರೆ ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ.

“ಅಯ್ಯೋ! ಸರ್ಪಾಸ್ತಾ, ಈ ಇಂಚಿತ್ತಿನಾಯೆ ಪಣ್ಡ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದಿತ್ತಜಿ! ಯೆನ ಸುಬಾವು ನಿಕ್ ತೆರಿಯಂದ್! ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಸಾಯಸಕಾಯೊಡು ಯಾನ್ ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಮುಗಿಪುನಾಯೆ ಅತ್ತ! ನಿನನ್ ನನ ಒರ ಗುರಿ ದೀದ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಕಂಡಿತೊಗ್ಗ ಯಾನಂಚ ಮಲ್ಪುಜಿ.”

ಕರ್ಣನ ಹಮ್ಮು ನುಡಿ ಶಲ್ಯಗ್ ಸಯಿಸೆರಾಯಿಜಿ. ಅಂಚನೆ ದುಕ್ಕೊಲಾ ಆಂಡ್!

“ರಾಧೇಯಾ, ನಿನ ಸ್ವಾಮಿ ಕೌರವನ್ ಈಯೆ ಕೆರವನ? ಕರ್ಣಾ, ಸರ್ಪಾಸ್ತಾನು ಇತ್ತೆನೇ ನನ ಒರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ. ಶತ್ರುನ ತರೆ ಕಡ್ಡಾದ್ ಕಣಪೆಂದ್ ಸರ್ಪಾಸ್ತಾನೇ ನಿನಡ ಪಣೊಂದುಂಡತ್ತ? ಓಹೋ! ಈ ಕೌರವನ ದೊರೆತನ ಬಯಕಂದೆ ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ದೊರೆ ಆವೊಡುಂದು ಬಯಕುನಾಯೆನ? ಪಗನಕಲ್ಪ ಸುರುಟೆ ಮಿನಿ ಪಾತೆರೊಂದನ? ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಈ ಕೇಣಂದೆನೇ ಉಲ್ಲ! ಉಪಕಾರೊದ ನೆಂಪು ದೀವಂದಿನ ನಿನನ್ ಕೌರವೆ ಸಲಗ್‌ದಿನಿ ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾಂಡ್! ಕರ್ಣಾ, ಸೂತನ ಮಗೆ ಆಯಿನ ನಿನನ್ ಕೌರವೆ ಲೋಕೋಗೇ ಅರ್ತ ಆಪಿಲೆಕ ರಾಜೆ ಪಣ್ಡ ಮಲ್ತೆ. ಅಯನ ಜತೆಟೀ ತಾನಮಾನೊದ ಗೌರವ ಕೊರೈ! ಮೋಕೆಡ್ ಸಾಂಕ್‌ಸಲಗಿನಕ್ಲೆಗ್ ಯೆಂಚಿತ್ತಿನಾಯೆಲ ಉಪಕಾರ ಆಪೆ. ಆಂಡ ಈ ಇಂಚ ಮಲ್ಪೊಲಿಯು? ಮೋವಡ್. ನಿನ ಈತ್ನೇಟದ ಕೀರ್ತಿದ ಬೊಳ್ಳು ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪುಜ? ಕೌರವನ ಪಾಡ್ ಓಡೆಗ್ ಬತ್ತಂಡ್, ತೂಲ. ಆಯೆ ದಿಂಜ ನಂಬೊಂದಿತ್ತಿನ ಭೀಷ್ಮ ಪಗನಕಲ್ಪ ಪಗರಿಗ್ ತನ ಉಡಲ್ ಒಡ್ಪೊಂಡೆ. ಮಗನ ಮರಣ ಆಂಡಂದ್ ದ್ರೋಣೆ ಧ್ಯಾನೊಡು ಮನದೀದ್, ಪೆರಣ ಬುಡೈ! ಇತ್ತೆ ತನನ್ ನನ ಒರ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ ಪಣ್ಡ ಸರ್ಪಾಸ್ತ ನಟ್ಟೊಂಡಲ, ಈ ಆಪುಜಿಂದೇ ಪಣೊಂದುಲ್ಲ. ಒಟ್ಟುಡು ನಿಕುಲು ಮೂವೆರನ್ನಾ ನಂಬುದು ಕೌರವರಾಯೆ ಹಾಳಾದ್ ಪೋಯೆ!”

ಕರ್ಣಗ್ ತನ ಇಕ್ಕಟ್ಲೆದ ಸ್ಥಿತಿನ್ ಶಲ್ಯಡ ಪಣೊಂಬಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ! ಮನಸ್‌ಡೇ ಪಣೊಂಡೆ. “ನಿನ ಜೋಕುಲು ಐವೆರೆಡ್ ಯೇರ್ ಯೆನ ಎದ್ರ್‌ಗ್ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಆಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಪುಜಿ” ಪಣ್ಡ ಅಪ್ಪೆ ಕುಂತಿಗ್ ಬಾಸೆ ಕೊರೆ. “ಒವ್ವೇ ಬಾಣೊನು ರಡ್ಡ್ ಸರಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪಡ” ಪಣ್ಡ ಕೇಂಡಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪೊಂದೆ. ಪಂಡಿಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಅಂಚ ಮಲ್ಪುನೆಡ್ ಪಾರ್ಥನ ಪಗರಿಲೆಡ್ ಯಾನೇ ಸಯಿನವು ಎಡ್ಡೆ!”

ಆಂಡ ಇತ್ತೆ, ಶಲ್ಯಗ್ ದಾದಾಂಡಲಾ ಪಣೊಡತ್ತ? ನಿಜ ಸಂಗತಿನ್ ಮನಸ್‌ಡೇ ದೀವೊಂದು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ! “ಅಯ್ಯಾ, ಮದ್ರಾಜಾ, ನಿಕ್ ದಾದನ ಮರ್ದೆ! ಪಿರತಿರ್ಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬಾಣೊನು ಯಾನ್ ಕುಡ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಜಿ. ಈ ಒಂತೆ ತಯಿರೊನ್ನ.”

ಆಂಡ ಶಲ್ಯ ಕರ್ಣನ ಪಾತೆರ ಕೇಣುನ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಇತ್ತಿಜೆ! “ಆವಡಪ್ಪ! ಕರ್ಣಾ, ಕೌರವೆ ಮೆಚ್ಚಿಲೆಕನೇ ಆವಡ್! ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಯಾನೆ ಮರ್ದೆ! ನಿಕ್ ಪಣ್ಡ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಕುಲಹೀನಡ ಗುಣ ನಾಡುನನೇ ಸರಿಯತ್ತ!”

ಈಶ್ ಪಂಡಿನ ಶಲ್ಯ ರಥೊಡ್ಡು ದುಡುಮ್ಮ ತಿರ್ತ ಲಾಗಿಡ್ ಪಿದಾಡ್ಡೇ ಪೋಯೆ!

ಅಪಗನೇ, ಸರ್ಪಾಸ್ತಲ ಕರ್ಣನ್ ರಂದ್‌ದ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿಂದ್, ತನ ಸಾಮರ್ಥಿಗನೇ ನಂಬೊಂದು, ಕೋಪೊಡು ಅರ್ಜುನನಂಚಿ ರಟ್ಟುಂಡು.

ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಇಂಬೈ ‘ಚಕ್ಷುಶ್ರವ’ ಪಣ್ಣಿನ ಸರ್ಪೆ! ತಕ್ಷಕ ಪಣ್ಣಿನಯನ ಮಗೆ! ಖಾಂಡವವನ ಸುಡ್ಡಗ ನಿನ ಬಾಣೊಡು ತುಂಡು ಕಡಿದ್ ಒರಿದಿನಾಯೆ! ಇಂಬೈ ನಿನಡ ಪಗಪತ್ತೆಡ್, ಕರ್ಣನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ಸೇರೊಂದಿನಾಯೆ!

ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣ ರಡ್ಡನೇ ಸತ್ತಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಜಿ ಪಂಡಿನೆಕ್ ತಾನೇ ನಿನಡ ಪಗೆ ಸಾದಗೊಗು ಬರೊಂದುಲ್ಲೆ! ಈಯೇ ಆಯನ್ ಇಚಾರೊನ್ನೆ.”

ಸುರುತ ಸತ್ತಿ ಕರ್ಣನ ಬಲ, ಸಗ್ಗಿ, ತೇಜಸ್ವಡಾದ್ ಈ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಮಿಗಿಲಾದಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಅವು ಇಜ್ಜಾಂದೆ ಬಜೀ ಇಸ ಜಂತು, ಆತೇ! ಅರ್ಜುನೆ ಉಂದೆಕ್ ಪೋಡ್ಯುನಾಯೆನ? ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಐನ್ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರನು ಕಡ್ತಪಾಡುವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒಂತೆ ಪೊರು ಮನಿಪುಜೆ!

ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆ ಗೆಂದುನ ಅವುಕಾಸ ಆ ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರದ ಒಟ್ಟುಗೇ ಕರಿದ್ ಪೋಂಡು. ನನ ದಿಂಜ ಪಂಡ್ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ದುಂಬುದೆನ್ ಕೇಣ್ಣ! ದುಂಬುದವು ಕರ್ಣಾಮೃತ ಪಣ್ಣಿಂಚಿನ ಕಾಳಗ ಅತ್ತ! ಅಂಚಿತ್ತಿನ ಮರ್ಯಾಲ ಕರಿದ್, ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣನೀರ್ದ ಮರ್ಯಾಲ ಸುರು ಆಯಿಲೆಕನೆ!

ನನ ದುಂಬುದ ಸಂಗತಿಲ್ ನಮ ಪಾಲ್ಗ್ ಬಾಡ್ಡ್ ಬೂರೊಂದುಪ್ಪುನ ಪೂತ ಕಮ್ಮೆನದಂಚ. ಕಂತುನ ನಿಸರ್ದ ದೊಂಬುದಂಚ. ಅರೆಗಾಲೊದ ಸುದೆತಂಚ. ಕಬಿಯುನ ಮುಗಲ್ದಂಚ. ಮಾಜುನ ಇಂದ್ರಬಿರುತಂಚ. ಜವ್ವನ ಜರಿಯುನಪಗದ ಮೋಕೆಸೂಕೆದಂಚ. ನನೊಡ್ಡು ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊಡು ಗೆಂದುನ ಸಂಬುರ್ಮ ಜಾರೊಂದುಪ್ಪುನೆತನೇ ಸಂಗತಿಲ್.

ಸಂಜಯ್ಗ್ ಕರ್ಣನ ಸೋಲು ಪಂಡ ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊದ ಕಡೇತ ಮಜಲ್! ಅವ್ವನೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ! “ಪ್ರಭೂ, ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ದಂಡ ಆಯಿನಪಗನೇ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮಾತೆರ್ದ ಕೌರವನ ಕೈ ಬುಡ್ಡೆರಂದೇ ತೆರಿಯೊಣೊಲೆ! ಅಪ್ಪೆಗ್ ಕೊರಿನ ಪಾತೆರೊನು ಒರ್ವಾವೊಂದು ತನ ಸತ್ಯಸ್ಥಿತಿ ಕಾತೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ಯುದ್ಧೊರಂಗೊದ ತನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಕರ್ಣ ಬುಡ್ಡೇ ಬುಡಿಲೆಕಾಂಡ್.

ಕರ್ಣನ ಮರಣೊ

ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ದಂಡ ಆಂಡಲಾ ಕರ್ಣನ ಪೌರುಷ ದಂಡ ಆತ್ಜಿ. ದೈವ ಮುನಿಯುಚಿಡ ಆಯನ್ ಜಯಿಪುನಕುಲೇರ್? ಸಾರಥಿ ಇಜ್ಜಾಂಡಲ ಕರ್ಣ ಅರ್ಜುನಡ ಒಂಚೇಲೆಕ ಕಾದಿಯೆ! ಕುದುರೆಲೆಗ್ ಹಾಕ್ದ್, ಅರ್ಜುನನ ರಥೊತ ಧ್ವಜೊಟಿತ್ತಿನ ಹನುಮಂತನ್ ಬೇನೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕನಿಕರ ತೋಜಾಯಿಲೆಕ “ಅಯ್ಯಾ! ಹನುಮಂತಾ, ರಾಜ್ಯೊದಾಸೆಡ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಬಯ್ಯಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೈಪಿನಿ ಕಂಡಿತ! ಆಕಲ್ ಸಂಕಡೊದ ಪೊರುಡು ಕಾತೊನುನ ಕೃಷ್ಣಲ ಒರಿವೆನಾ ಇಜ್ಯಾ? ಆಯೆ ದಾದಾಂಡಲ ಆವಡ್. ಈ, ಫಲ ಪರ್ಂದ್ ತಿನೊಂದು ಮೊಕ್ಷೆನ ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕೊಂದು ನರಕೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ನಿನ ಸ್ಥಿತಿನ್ ಎಣ್ಣೆದೇ ಯೆಂಕ್ ಸಂಕಡ ಆಪುಂಡು” ಪಣ್ಣೆ.

ಅರ್ಜುನಗ್ ಬಾರೀ ಕೋಪ ಬರುಂಡು!

“ರಾಧೇಯಾ, ಬಾಯಿಡ್ ಬಡಬಡ ಪನ್ನಿನ ನಿಕ್ಕಿ ಏತೊಂಜಿ ಮದ! ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರ ಸೈತಿನೆತ ಸೂತಕ ನಿಕ್ಕಿ ಉಂಡತ್ತ? ಅಯಿಕಾತ್ರ ಸುರೂಟು ನಿಕ್ಕಿ ಮೀಪಾವೊಡು. ಆಂಡ ಈ ರಣಕಣೊಟು ನೀರ್ ಓಲುಂಡು? ಅಂಚ ನೀರ್ದ ಬದಲ್ಗ್ ನಿನ ನೆತ್ತೆರ್ದ ಕೆದುಕೇ ನಿನನ್ ಜಪುಡಾವೆ! ನಿನ ಅಪ್ಪೆನ ಬಂಜಿಲಾ ನಿಕ್ಕಿ ಆಸರೆ ಕೊರಂದ್.

ಬೊಕ್ಕ ಈ ಬದ್ಧನಾಂಡಲ ಯೆಂಚೆ? ಈ ಸೈಪಿನೆನ್ ಕಣ್ಣೆ ನಿಲಿಕ್ಕೆ ತೂವೆರೆಗಾದ್ ನಿನ ಕೌರವರಾಜೆ ಬರಡ್! ಆಯನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಲೆತ್ತೊನ್ನೆ!”

ಕುಡ ಕಾಳಗ ಬಿರಾಂಡ್. ಅರ್ಜುನನ ಅಸ್ತೋಲೆನ್ ಕರ್ಣ, ಕರ್ಣನೆನ್ ಅರ್ಜುನೆ ಕಡ್ ಪೊಡಿ ಮಲ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಇರುವೆರೆಗ್ಗೆ ಆಯಿನ ಗಾಯಗಡಿಕೆ ಲೆಕ್ಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಅಕ್ಲೆಗ್ ಗೋಚರಲಾ ಇಜ್ಜಿ!

ದೊರೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೌರವನ ಅರಸ್ತಾನೊಗು ಆದೆಯ್ದ ಮೂಲ ಕಂಬದಂಚ ಇತ್ತಿನ ಕರ್ಣ ಸೋತಿನ ಬಗೆನ್ ಪಣೊಡೆ? ಕರ್ಣನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ತೂನಗ ಅರ್ಜುನಗ್ ಸೋಲು ಅವೊಡೆ. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ದೈವೊನು ಮೆಚ್ಚಾದ್ ಬುಡ್ಡೆರ್. ಅಂಚಾದ್ ಬೂಮಿ ದೇವಿಲಾ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಪೆದಮ್ಮ ಮಲ್ತೊಲು.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಅರ್ತ ಆಪಿಲೆಕ ಸಂಜಯೆ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ನಡತೊಂದುಪ್ಪನೆನ್ ನಿದಾನೊಡೇ ಪಣ್ಣೆ. “ಪ್ರಭೂ, ಬೂಮಿದೇವಿ ಮಲ್ತಿನಿ ಈತೇ! ಪದಿನೇಳ್ ದಿನೊಟು ಯುದ್ಧ ನಡತಿನ ಬೂಮಿದ ತಿತಿಗತಿನ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ. ನೆತ್ತೆರ್ದನೇ ಪರಪುಡು ಕೆಸರ್ ಲಕ್ಕದಿನ ಕಳೊಟ್ ಕರ್ಣನ ರಥೊತ ಚಕ್ರೊಲು ಕಂತ್‌ದ್ ಪೋಯೆ! ಕೆಸರ್ಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂದು ಲಕ್ಕೆರೆ ಕೇಣುಜ. ಕಟಕಟ ಸಬ್ಬ ಮಲ್ತೊಂದು ಇತ್ತಿನಲ್ಲನೇ ತಿರುಗನ ರಥ ಕರ್ಣನ ಸಾದಗೊಗು ಅಡ್ಡಿ ಆಂಡ್! ಉಂದು ಕರ್ಣಗ್ ಬೂಮಿ ಮಲ್ತಿನ ಅನ್ನೆಯನೆ! ಕೆಸರ್ಡ್ ತಿಕ್ಕೊಂದಿನ ರಥೊತ ಚಕ್ರೊಲು ತತ್ತೆದ್ ಬೂರೈರೆ ಸುರಾಂಡ್. ಕುದುರೆಲ್ ಲಕ್ಕಾವೆರೆ ಪುಣೆದ್ ಸೋತು ಪೋಯೆ. ಅಂಚ ಒಯ್ತ್ ಲಕ್ಕಾವುನಗ ಮೋನೆ ತಗ್ಗಾವೊಂದು ನಿಲಕ್ ಬೂರು ಪೋಯೆ. ಆಂಡಲಾ ರಥ ಪನೀತ್‌ಲ ಪಂದುಜಿ. ಉಂದೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವ ಪಡೆ ಪಿರ ಜಾರ್ಗ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸೇನೆ ಕುಸಿಟ್ ಸೊರ ಲಕ್ಕಾದ್ ನಲ್ತೆಂಡ್!”

ಕರ್ಣ ಕಿರೀಟ ಪಂದಾವೊಂದು, ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಉಂತುವೆ! ರಥೊತ ಗತಿ ತೂದು ಅಯಗ್ ತನ ಬಗ್ಗಡ್ ಅಲಚನನೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್! “ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವಾ. ನಿನ ದುರದೃಷ್ಟನೆ! ನಿಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯ ಕಳೆವೊಂಬಿನ ತಿತಿಗತಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತೆ? ಉಂದು ದಾದನಾ ವಿಧಿ? ಗುಪಿತ ವಿಧಿ! ಕುರುವಂಶ ವಜ್ರೊನು ಕುರೆವುನ ವಿಧಿ!” ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕ ಬುಡ್ಡೆ. ಅಯನ ಮನಸ್ ಮುಕ್ಕೆ ಕಟ್‌ಂಡ್! ಮಾತಲಾ ತಂಕ್ಲೆಗ್ ಬೊಡ್ಡಾಪಿಲೆಕನೇ ನಡತೊಂದುಂಡತ್ತೆ? ಪಣ್ಣಿನ ಸಂಕಡೊಡು ತನಡ್‌ತಾನೇ ಪಾತೆರೊನುವೆ!

“ಅಯ್ಯೋ! ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯೇರ್ ಉಲ್ಲೆರ್? ಶಿವನ್ ನಂಬೊನುಗನ? ಶಿವೆ ಅಕಲ್ನೇ ಕಡೆ! ಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನೆಪುಗನ? ಆಯೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಥೊತ ಸಾರಥಿ! ಇಂದ್ರೆ ಅರ್ಜುನನ ಅಮ್ಮನೇ! ಕೌರವನ ಅದೃಷ್ಟ ಹಾಳಾದ್ ಆಯನ ಹಕ್ಕೆದ ರಾಜ್ಯೊಲ ತಿಕ್ಕುನ ಬಗೆ ತೋಜುಜಿ.”

ಕರ್ಣ ಮನೀಪಂದೆ ಕುಲ್ಲುಜೆ. ಬಿರುಪಗರಿಲೆನ್ ರಥೊಟು ದೀದ್, ದೋತ್ರೊನ್ ದೆರ್ತ್ ಬಿಗ್ತ್ ಕಟ್ಟೊಂಡೆ! ರಥೊಡ್ಡು ಜಪ್ಪುವೆ! ಚಕ್ರೊಲೆನ್ ಪಂದಾದ್ ತೂಪೆ! ಅವು ಪಂದುಜಿ! ಪಾರ್ಥನಂಚಿ ತೂದು ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆಡ್,

“ಓ.... ಪಾರ್ಥಾ, ಅರೆಗ್ಲೆ ಉಂತುಲ. ಸುರುಟು ಈ ರಥೊನು ಮಿತ್ತೆ ಲಕ್ಕಾದ್ ಬೊಕ್ಕ ನಿನಡ ಕಾದುವೆ. ಅಪಗ ಯಾನ್ ಪೊರುಂಬುನ ಬಗೆನ್ ತೂಲ! ಯುದ್ಧದ ಕ್ರಮನಿಯಮೊಲೆನ್ ತೆರಿದಿನ, ಯುದ್ಧ ಶಾಸ್ತ್ರೊನು ಮೀರಂದಿನ, ಇಹಪರ ಗೇನ ಇತ್ತಿನ ನಿಕ್ಕೆ ಉಂದೆನ್ ಪಣೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ವಾಹನ ಇಜ್ಜಂದಿನಕ್ಲೆಗ್, ಶಸ್ತ್ರ ಇಜ್ಜಂದಿನಕ್ಲೆನ ಮಿತ್ತೆ ಕೈಮಲ್ಪಿರಾವಂದೆಂದ್ ಈಲ ತೆರಿದಿನಾಯೆನೆ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ರಥೊನು ದೆರೊಂದುಲ್ಲೆ.” ಇಂಚ ಪಂಡೆದೇ ಕರ್ಣ ರಥೊತ ಕೀಲ್‌ದಚ್ಚಿಗ್ ಮುಂಗೈ ಕೊರು ಮೊರಂಪು ಊರು, ರಣ ಕೆಸರ್ಡ್ ಕಂತ್‌ದಿನ ರಥೊನು ಮಿತ್ತೆ ದೆರೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಕರ್ಣನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣೆ ಚಮಟಿಕೆಡ್ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಅರ್ಜುನನ್ ಕುತ್ತುವೆ!

“ಅರ್ಜುನಾ, ಕರ್ಣನ ಇರಸ್ತಿಗೆನ್ ತೂವೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ?”

“ಅಂದ್, ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆ!”

“ತೂದು ಕೈಕಟ್ವೆಡ್ ಕುಲ್ಲೊಂಬಿನತ್ತೆ. ಇತ್ತೆನೇ ಅಯನ ಕತೆ ಮುಗಿಪೊಡು.”

“ಛೆ! ಛೆ! ಕರ್ಣ ಆಪೊತ್ತುಡುಲ್ಲೆತ್ತೆ?”

“ಮರಾ, ವೈರಿಲ್ ಆಪೊತ್ತುಡುಪುನಗನೇ ಕೆರ್ಡ್ ಬುಡೊಡು. ಅವ್ವೇ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ ಧರ್ಮ. ಇತ್ತೆ ಅಂಚ ಇಂಚದ ಚರ್ಚೆ ಬೊಡ್ಡಿ. ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊನು ಇತ್ತೆನೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ.”

“ದಾಯೆಗ್!”

“ದಾಯೆಗ್ ಪಂಡ, ಈ ರುದ್ರ ಬಯಂಕರೆ ಕರ್ಣ ರಥೊನು ದೆರೊಡಾಂಡ ಆಯನ ಎಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕೊಡು. ರಥೊನು ದೆರೊಡಾಂಡ ಅಯನ ಮರಣ ಆಜಿಂದಾಂಡ ಬೊಕ್ಕ ಮಾರ್ತಾಂಡ ಶಿವಗ್ಲಾ ಕರ್ಣನ್ ಜಯಿಪೆರಾಪುಜಿ.”

ಕೃಷ್ಣೆನೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಂಡ ಅರ್ಜುನೆ ದಾನೆ ಮೆಲ್ಲೊಡು? ಮನಸ್ಡ್ ಬೇನೆದ ಮಲಕ ಲಕ್ಕಂಡ್! ಕಣ್ಣೆಡ್ ಧಾರೆಕಟ್ವೆಡ್ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ಅಯಗ್ ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕನೇ ಕರ್ಣಡ ಬಂಧುಬಾಮ ಪುಟ್ಟೊಂದುಂಡು! ಕರುಣೆ ತೋಜಿಂಡ್! ಕೃಷ್ಣೆ ಪಂಡಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುಜಿ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಗಾಂಡೀವೊನು ರಥೊಕು ತಾಂಗ್ಡ್ ದೀಯೆ. ಬಾರೀ ನಾಜೂಕುಡು ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಅಲ್ಪನೆ ಒಪ್ಪೊಡು ಗೋಡಿವೆ. ಅಯನ ಮೋನೆ ಕಪ್ಪು ಕಟ್ವೆಡ್ ಪೋದಿತ್ತಂಡ್!

ಉಂದೆತ ಗೋಚರ ಇಚ್ಛಾಂದಿನ ಕೃಷ್ಣೆ ಅರ್ಜುನನ್ ತೂಪೆ. ಆಯೆ ಕರ್ಣನ್ ಮುಗಿಪುನ ನೋಟೊಡಿಚ್ಚೆಂದ್ ತೆರಿಂಡ್. ಅರ್ಜುನನ ಅಬತಾರೊಲ ಯುದ್ಧವೀರನವತ್ತೆ! ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಡ್ ಯೋಧೆ ಇಂಚ ಉಪ್ಪುವೆನ? ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಅರ್ಜುನಡನೇ ಕೇಂಡೆ. ಕೈಯಿಟ್ ಮಾಲೆ ಪತೊಂದನ? ಕೆನ್ನೆಗ್ ಕಸ್ತೂರಿ ಪೂಜೊಂದನ? ಕದನ ಕಳೊಟು ಈ ಒಯ್ಯಾಲೆನ? ಉಂದು ಇಚ್ಛೆ ಆಂಡ್” ಪಂಡೆ.

ಕೃಷ್ಣೆ ಇಂಚ ಶೃಂಗಾರ ಪರಿಬಾಸೆಡ್ ಪಾತೆರೈರೆ ಕಾರಣ ಉಂಡು! ಅರ್ಜುನನ ಕಣನೀರ್ದ ಪನಿ ಮುತ್ತುದಲೆಕ ಜತ್ತೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಅವ್ವು ಕೃಷ್ಣೆಗ್ ಮುತ್ತುದ ಮಣಿಮಾಲೆದಂಚ ತೋಜಿಂಡ್. ಮೋನೆದ ರಂಗ್ ಕಪ್ಪು ಕಸ್ತೂರಿದನೇ ಆದ್ ತೋಜಿಂಡ್! ಉಂದೆನ್ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅರ್ತ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾದ್,

“ದಾನೆಯಾ, ಅರ್ಜುನ, ಉಂದು ಕಣನೀರ್ದ ಮಾಲೆನ? ಕೆನ್ನೆಡ್ ಕಸ್ತೂರಿಯು?” ಕೇಂಡೆ.

ಹಾರ, ಗಂಧ ಕಸ್ತೂರಿ ರಣಬೂಮಿಗ್ ತಕ್ಕಂತಿನವತ್ತೆ. ಅವು ಶೃಂಗಾರೊದ ಸೊತ್ತುಲು. ರಣಬೂಮಿಡ್ ರಣವೀರಲೆಕ ಉಪ್ಪೊಡಾಯಿನ ಈ ದಾಯೆಗಿಂಚ ಉಲ್ಲ. ಉಂದು ಸರಿಯತ್ತಂಡ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರ್ಪಿನನೇ ಕೃಷ್ಣನ ಉದ್ದೇಸ!

ಆಂಡ ಅರ್ಜುನಗ್ ಅವು ಒವ್ವುಲಾ ಕೆಬಿಕ್ ಪೋವೊಂದಿಚ್ಚೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ಕರ್ಣನ್ ತೂನಗ ಕನಿಕರ ಉರೊಂದುಂಡು! ಬಂದುಬಾಮೋನೇ ಎಚ್ಚೊಂದುಂಡು! ದಾಯೆಗಂಚಂದ್ ಅಯಗೇ ಗೊತ್ತಾಪುಜಿ. ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾವಂದಿನೆಕ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ದೇವಾ, ದಾಯೆಗಾ ದಾನ್ನೆ, ಯೆಂಕ್ ಕರ್ಣ ಪಗೆ ಪಣ್ಣೆ ಆವೊಂದಿಚ್ಚೆ. ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಯೆಂಕ್ ಈ

ಬಿರುನ್ ದೆರೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಯೆನ ಕೈಯೇ ಬಿರು ಪತ್ತೆರೆ ಕೇಣುಜಿ. ಆತೇ ಅತ್ತ, ಇಂಬ್ಯನ್ ತೂನಗ ಯೆನ ಜೂವ ಕರಗೊಂದುಂಡು. ಈತೇಟ ಇಂಬೈ ಯೆನ ಪರಮ ಶತ್ರು ಪಣ್ಣೇ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಆ ಬಾಮೋನೇ ಬರುಜಿ. ಇಂಬೈ ಯೆನ ಬಂದುವಾದ್, ಮಿತ್ತೆ ಆದ್ ತೋಚೊಂದುಲ್ಲೆ! ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಜ ಪಣ್ಣ.. ಈ ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ಈ ಪಣೊಡೆ!! ದಾಯೆಗಿಂಚ ಯೆನ ಮನಸ್ ಕರಗೊಂದುಂಡು! ಕರ್ಣಡ ಈತೇಟ ಬಲಿರೊಂದಿತ್ತಿನ ಪಗೆ ಇತ್ತೆ ದಾಯೆಗ್ ಇಜ್ಜಾಂಡ್? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಈ ಪರಮ ವೈರಿನ್ ಕೆರೊಡುಣ್ಣಿನ ಸಂಕಲ್ಪ ದಾಯೆಗ್ ದರಿಯೊಂದುಂಡು? ಇಚಿತ್ರ ಪಂಡ ಇಂಬ್ಯನ್ ತೂನಗ ಯೆಂಕ್ ಅಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯಡ್ಲ ರಡ್ಡ ಪಾಲ್ ಗೌರವ ಎಚ್ಚಿಗೆ ಆವೊಂದುಂಡು! ದಾಯೆಗಿಂಚ? ನಿಜ ಪಣ್ಣ ಕೃಷ್ಣಾ. ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ಯೇರ್?”

ಕೃಷ್ಣ ಕೇಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಪಣ್ಣುಜೆ. ಅರ್ಜುನಗ್ ತಡೆವಂದೆ, “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಕರ್ಣಡ ಪಗೆ ಪೋದು, ಮೋಕೆ ಪುಟ್ಟೊಂದುಪ್ಪುನೆಟ್ ದಾದಾಂಡಲ ವಂಚನೆ ಉಂಡ? ನಿನ ಮೈಮೆಡಾದ್ ಇಂಚನ? ಕೃಷ್ಣಾ, ಸೊಸ್ಸ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಕರ್ಣ ಯೆನ ಪಗೆ ಅತ್ತ. ಅಯಡ ಯೆಂಕ್ ಒವ್ವೇ ಪಂತೊಡು ಮನಸ್ ಇಜ್ಜಿ. ಹಟಸಾದಗೊದ ಚಲ ಇಜ್ಜಿ. ಅಯಡ ಯೆಂಕ್ ಗೌರವ ಎಚ್ಚೊಂದುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಮಾತಲಾ ತೆರಿಯೊಂದಿನಾಯೆ! ಮೈಮೆದಾಯೆ! ದಯೆದೀದ್ ಪಣ್ಣ! ಈ ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ‘ಕಾಲಯವನ’ನ್ ಈ ಉಪಾಯೋಡೇ ಮುತ್ತಾದ! ಜರಾಸಂಧನ್ ಭೀಮಡ ಕೆರಾದ! ನಿನ ತಂತ್ರ, ಮಾಯೆ, ಮೈಮೆಲೆಗ್ ಲೆಕ್ಕ ಉಂಡ? ಅವ್ವೆನ್ ಪಂಡ್ ದ್ ತೀರುನವ? ಮಾಯ ಮೈಮೆದ ಕೃಷ್ಣಾ, ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಕರುಣೆ ದೀದ್, ಕರ್ಣ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣ.”

ಅನ್ಮಾನೋಡೇ ಅರ್ಜುನೆ ನಿಜ ಸಂಗತಿದ ಮುಟ್ಟ ಬತ್ತೆನೇ!

“ಕೃಷ್ಣಾ ದಾಯೆಗ್ ಮಣಿಪುಜ. ನಿಜ ಪಣೊಡ? ಯೆನ ಅಲಚನೆ ಇಂಚ ಉಂಡು! ಈ ಕರ್ಣ ಋಷಿಕುಲೆನ ವರೊಡ್ಲಾದ್ ಯೆನ ಅಪ್ಪೆ ಕುಂತಿನ ಬಂಜಿಡೇ ಪುಟ್ಟಿದಿನಾಯೆನ? ಈ ಬಾಯಿ ಬುಡೊಂದಿಜ್ಜ! ದಾಯೆ ಪಂಡ ಈ ಕಬಟ ನಾಟಕ ಸೂತ್ರಧಾರಿ! ಅಸುರ ವೈರಿ! ನಿನ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಸೋನೇ ಈ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನವು! ಯಾನ್ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದಾಲಾ ಪಣೊಂದಿಜ್ಜ! ಯೆಂಕ್ ಉದ್ದೇಗ ಆವೊಂದುಂಡು. ದಾಯೆಗ್‌ಂದ್ ಗೊತ್ತಾವೊಂದಿಜ್ಜ! ಕೃಷ್ಣಾ, ಸತ್ಯ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ಯೆಂಕ್ ಸತ್ಯೊನು ತೆರಿಯೊನೊಡು. ಬೇತೆ ಒವ್ವಲಾ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿಜ ಪಣೊಡ? ಇಡೀ ರಾಜ್ಯೋನೇ ಕುರುಪತಿಗ್ ಬುಡ್ಡು ಕೊರ್ಪ. ಕಾಡ್‌ಗೇ ಪೋಪ. ಕಾಡ್‌ಡ್ ನಿನನ್ ಸುಗಿತೊಂದುಪ್ಪುವ. ಸಾಸಿತ ಅತ್ತಾಯಿನ ರಾಜ್ಯಸಿರಿನ್ ಪಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ಒಪ್ಪ ಪುಟ್ಟುದಿನ ತಗೆ ಕರ್ಣನ್ ಕೆರೊಡ? ಕೃಷ್ಣಾ, ಕರುಣೆ ಮಲ್ಪುಲ. ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿನ ಪಣ್ಣ. ಕರ್ಣ ಯೇರ್? ಕೃಷ್ಣಾ ಯಾನ್ ನಿನನ್ ವಾ ಕಾರಣೊಗ್ಲಾ ದೂರುಜಿ! ಕೈಯಿ ಗೋಡಿದ್ ನಟ್ಟೊನುವೆ. ಯಾನ್ ಯೆನ ಮನಸ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ಪಣ್ಣ ಬುಡ್ಡೆ! ಯೆಂಕ್ ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಪಗೆ ಪುಟ್ಟೊಂದಿಜ್ಜ! ಆಯೆ ಯೆನ ತಗೆ ಪಣ್ಣೇ ಆಪುಂಡು! ಅಂಚ ಈ ಯೇತ್ ಪಂಡಡಲ ಯಾನ್ ಅಯನ್ ಕೆರುಜಿ. ಕೆರೆರೆ ಯೆಂಕ್ ಆಪುಜಿ. ಎನನ್ ನಂಬುಲ ಕೃಷ್ಣಾ, ಕರ್ಣಡ ಯೆಂಕ್ ಸೊರ್ದಯೊದ ಬಾಮೋನೇ ಬರೊಂದುಂಡು. ಈತ್ ಮಾತ ಪಣ್ಣ! ಇತ್ತೆ ಆಂಡಲಾ ನಿಜ ಪಣ್ಣ! ಕರ್ಣ ಯೇರ್?”

ಕೃಷ್ಣ ಮನೀಪಂದೆ ಅರ್ಜುನನ ಚಡಪಡಿ ಕೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯುದ್ಧದ ಬಂಟೆ, ಕರುಣೆಡಿಪ್ಪುನೆನ್, ಮಂದ ತೆಲಿಕೆಡಿಪ್ಪುನೆನ್ ತೂವೊಂದು ತನ ಮೋನೆನ್ ಗಂಟ್‌ಪಾಡ್ ಜೋರುಡೆ ನೆರೆ.

“ಛಿ! ಅರ್ಜುನಾ, ದಾದವು? ಈ ಒರಿ ಭೃಷ್ಣೆ! ನಿನ ಕುಲಘನತೆನ್ ಬುಡ್ಡ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ನಿನ ವಂಶ ಬವ್ವು? ಈ ಸೂತನ ಮಗೆ ನಿಕ್ಕ್ ಸಮ್ಮಂದನ? ಛಿ!”

“ಅಂಚತ್ತ್ ಕೃಷ್ಣ!”

“ಅರ್ಜುನಾ, ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಣ. ದಾನೆ ಆಂಡ್ ನಿಕ್ಕ್? ದಾನೆ ಆಂಡ್ ನಿನ ದೈರ? ಓಡೆ ಪೋಂಡು ನಿನ ಭಲ? ಈ ಪೊಂಜೊವು ಮಿನಿ ಆದ್ ಬದಲಾಯನ? ಅವ್ವಲಾ ಯುದ್ಧೊದ ಬೂಮಿಡ್ ಇಂಚ ಲಿಂಗ ಪರಿವರ್ತನೆನ? ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮ ಬಜೀ ಬಣ್ಣನೆಗೇ ಆಂಡ್. ಪೋವಡ್! ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಬಂಟೆ ಪಣ್ಣ್ ಪುದರಾತಿನ ಈ ಈತ್ ಚಪ್ಪೆ ಕಳ್ಳೆಡ್ ಪೋಯತ್ತ? ಛೆ! ಛೆ! ಶಿವೆನೇ ಗತಿ! ಈತ್ಲೇಟ ದೋಷ ಇಜ್ಜಂದಿನ ನಿನ ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಇತ್ತೆ ಒರಾನೆ ದೋಷ ತೋಜೊಂದುಂಡು!”

ಕರುಣೆದ ಉಚೆ ಆಜಂದಿನ ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಚೇ ಅನ್ನಾನ ದೀವೊಂದು,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಯುದ್ಧಬೂಮಿಡ್ ಬಿರು ಕಳೇವೊಂಡಿನಯನ್, ತರೆತ ಜಿಡೆ ಬುಡು ಪೋತಿನಯನ್, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಉಂತೊಂದಿನಯನ್, ಗತಿಹೀನನ್, ಶರಣು ಬತ್ತಿನಯನ್, ಜೂವ ಬೋಡುಂದು ನಟ್ಟೊಂಬಿನಯನ್, ಮರೊಟು ಕುಲ್ಲುದಿನಯನ್, ನೀರ್ಡ್ ಮುರುದಿನಯನ್, ಪುಂಚೊದ ಮಿತ್ತ ಉಂತುದಿನಯನ್, ಕೆರಿನವು ಧರ್ಮ ಅತ್ತಂದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಈ ಯೆಂಕ್ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನವು ಪೊಸ ನೀತಿದೇ ತೋಜುಂಡತ್ತ?”

ಅರ್ಜುನೆ ತನಡನೇ ಅನ್ನಾನ ದೀವೊಂಡಿನವು ಕೃಷ್ಣಗ್ ಇಸ್ವ ಆಯಿಜಿ. ಪೆದಮ್ಮ ಪಾತೆರುವೆ..

“ದಾದ ಪಂಡ? ನನ ಒರ ಪಣ್! ಧರ್ಮೊದ ಇಚಾರೊನೇ ಯೆಂಕ್ ತೆರಿಯುಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಆವಡ್, ಇತ್ತೆ ನಿನ ಬಾಯಿಡ್ಲೇ ರಾಜಧರ್ಮ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಕೇಣ್ಗ! ಈ ಕರ್ಣ ಯೇರ್ಲ ಗೆಂದೆರಾವಂದಿನಾತ್ ಪರಾಕ್ರಮಿಯ? ಆಹಾ! ಯೆನ ಅಮ್ಮರ್ ವಸುದೇವನಾಚೆಗ್ಲಾ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಈ ರಣರಂಗೊಡು ಅಪ್ರತಿಮ ವೀರೆ ಈಯೆನೆ!! ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ ಕ್ರಮೊಟು ಧರ್ಮಶ್ರವಣ ಮಲ್ಪಾಯೆರೆ ಬತ್ತೆದುಲ್ಲತ್ತ? ನಿನ ಅಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಎದುರುಡು ಈ ಪಾಡ್ಡಿನ ಶಪಥ ಪೊಕ್ಕಡೆದನ? ಯೇಪೊಲ ನಿನ ಶಪಥೊಲು ಪೊಕ್ಕಡೆಗಾತ್ ಜ. ಇತ್ತೆ ಬಜೀ ಪಾತೆರೊಂಬಿನತ್ತ, ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುಲ! ರಾಜಕಾರ್ಯೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ನಿಕ್ಕ್ ಉಪ್ಪುನ ಅಜ್ಞಾನೊನು ಬೊಕ್ಕೊನೇ ನಿವಾರಣೆ ಮಲ್ಪುವೆ! ಪೋಡೊಡ್ಲಿ! ಸುರೂಕು ಕರ್ಣನ ರುಂಡ ಕತ್ತೆರ್.”

ಈಶಾಂಡಲಾ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಡಿಲೆಕ ಕೇಣುನ ಮನಸ್ ಅರ್ಜುನಗಿಜ್ಜಿ. ಆತೇ ಅತ್ತ, ಕೃಷ್ಣಗ್ ತಂಕ್ಲೆಡ ಉಳತ್ತುಳಯಿಡ್ ಪಗೆ ಮಿನಿ ಉಂಡಾ ಪಣ್ಣಿನ ಅನ್ನಾನೊಲ ಬತ್ತೆದ್ ಅವ್ವೆನ್ ಪಣೊಂಡೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಪನೀತ್ ಕರುಣೆಲಾ ಇಜ್ಜಾ? ಯೆನಡ ಈ ಪಾಪ ಕಸುಬುನು ದಾಯೆ ಮಲ್ಪಾವೊಂದುಲ್ಲ? ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು ಯೆಂಕುಲು! ಗೇಲ್ ಬಯಕೊಡಾಯಿನ ಯೆಂಕೇ ಈ ರೀತಿಡ್ ಹತ್ತೆ ಮಲ್ಪುನೆಟ್ ಇಸ್ವ ಇಜ್ಜಂದಿನಪಗ, ಈ ದಾಯೆ ಈತೊಂಜಿ ಒತ್ತಾಯೊ ಮಲ್ಪುವ? ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ದಾದವುಲಾ ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ! ನಿನ್ನವು ಯಾದವ ವಂಶ. ಯೆಂಕ್ಲೆನವು ಕುರುವಂಶ! ಯೆಂಕ್ ತೆರಿದಿನಂಚ ನಮ ವಂಶೊದ ನಡುಟು ಪಗೆ ಮಚ್ಚರ ಇಜ್ಜಿ! ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಈ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಣಗ ಅನ್ನಾನ ಆಪುಂಡು. ಕೃಷ್ಣಾ ಯೆಂಕ್ ಕರ್ಣನ್ ಕೆರೈರೆಗ್ ಮನಸೇ ಬರುಜಿ. ಅಂಚಂದ್ ಯಾನ್ ಬಜೀ ಮೆದು ಮನಸ್‌ದಾಯೆ ಅತ್ತ. ಇಂದೆಡ್ ದುಂಬು ದ್ರೋಣೆರೆಡ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುನಗ, ಭೀಷ್ಮೆರೆನ್ ಪಗರಿಮಂಚೊಡು ಜೆಪುಡಾನಗ, ಸೈಂಧವನ್ ಕೆರೈಗ, ಕೃಪ, ಶಲ್ಯ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಲೆಡ ಪೊರುಂಬುನಗ ಯೆಂಕ್ ಇಂಚ ಆತ್ ಜಿ. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ಕರ್ಣನ ಎದ್ರಡ್ ಮನಸ್ ಮೆದುಮೆತ್ತನೆ ಆತ್ಂಡ್.. ದಾಯೆಗ್ ಇಂಚ ಆಂಡಂದ್ ತೆರಿಯುಜಿ. ಕೃಷ್ಣಾ, ಯಾನ್ ಕಂಡಿತ ಕರ್ಣನ್ ಕೆರುಜಿ!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಅರ್ಜುನನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಇಂಚಾಂಡ, ಕರ್ಣನ ಬಗೆಟ್ ಭೀಮನಕಲ್ನ ಮನಸ್‌ಡ್ಲ ಅನ್ಮಾನ ಕುರೆಂಡ್! ಕರ್ಣನ್ ಕೆರೊಡ, ಬೊಡ್ಡಾ ಪಣ್ಣಿನ ಸಂದೆಗ, ಅರ್ಜುನರ್, ಧರ್ಮರಾಯಗ್, ಅಂಚೆನೇ ದ್ರೌಪದಿಗ್ಲ ಇತ್ತಂಡ್! ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷೊಡ್ಲಾ ಯುದ್ಧೊದ ಉಮೇದ್ ತಗ್ಗಿಲೆಕ, ಒವ್ವೆ ಗದ್ದಲ ಇಜ್ಜಂದೆ ದುಕ್ಕ ಬುಡೊಂದಿತ್ತೆರ್!

ರಣರಂಗ ಚಪ್ಪೆ ಅರತೊಂದುಪ್ಪುನಗ, ಕೃಷ್ಣ ಅರ್ಜುನಗ್ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣ್ಣೆ! ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಉಂತುದಿನಯನ್ ಪಾತೆರೊಡೇ ಕಿಣ್ಣವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಅಯಡನೇ ವಾದ ಮಲ್ತೆ. ಆಂಡ ಕಡೇಕ್ ಕೃಷ್ಣನ ಬಾಯಿ ಮೇಲ್ ಆಪುಂಡು.

“ಅರ್ಜುನಾ, ನಿಕ್ಕಲ್ನ ನಡುತ ಸಮ್ಮಂದ ಯೆಂಚಿನವು? ಈ ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಸುಕುಮಾರೆ! ಕರ್ಣ ಕುಲೊಟು ಹೀನೆ! ಇಂಬೈ ನಿಕ್ಕ ಸಮನ? ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ. ತನನ್ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಮಾರೊಂದು, ಬಂಜಿದ ಗುಜರ್ಮೆಗ್ ಕೌರವನ ಮಡೆಕ್ ಕೈ ಒಡ್ಡುನ ಈ ಕರ್ಣ ನಿಕ್ಕ ಬಂದು ಆಪಿನೆಂಚೆ? ಆತೆ ಅತ್ತ, ಈ ಕರ್ಣ ಮಲ್ತದಿನ ನೀಚ ಕಜ್ಜೊಲು ಕಮ್ಮಿದನ? ಕೇಡ್‌ದ ಕಿಡಿ ಪೊತ್ತಾದ್ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಬೋಂಟೆ ಮಲ್ತದಿನಿ ಇಂಬೈನೆ! ಕಬಟ ಜೂಜುಡು ನಿಕ್ಕಲ್ನ ರಾಜ್ಯ ಬಡ್ಡೊಂದಿನ ಕೂಟೊಡು ಇಂಬೈಲ ಒರಿ! ಆತೇ ಅತ್ತ! ಯಾನ್ ಸಂದಾನೊಗು ಪೋದುಪ್ಪುನಗ ಯೆನ ಬಂದನೊಗು ಮನ ಮಲ್ತದಿನ ಕೂಟೊಡು ಇಂಬೈಲ ಒರಿ! ಆಹಾ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಕರ್ಣ ನಿಕ್ಕ ಇತ್ತೆ ಹಿತಬಂದು ಆದ್ ತೋಜುವೆನ?”

ಕೃಷ್ಣ ಪಾತೆರುನೆನ್ ಉಂತಾಯಿಜೆ.

“ತೂಲ ಅರ್ಜುನಾ, ನಿನ ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯುನು ಕೆರಾದಿನಿ ಇಂಬೈನೇ ಅತ್ತ? ನಿನ ರಥೊತ ಧ್ವಜೊಟಿತ್ತಿನ ಮಾರುತಿನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ ಒಯ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತದಿನಿ ಇಂಬೈನೇ ಅತ್ತ? ಅರ್ಜುನಾ, ನಿಕ್ಕ ಸೊಯ ಇಜ್ಜ? ಇಂಚಿತ್ತಿನ ನೀಚೆ ನಿಕ್ಕ ಬಂದುವೆ?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಕೃಷ್ಣ ಒಂಚೇಲೆಕ ಕರ್ಣನ್ ದೂಷಣೆ ಮಲ್ತಂಡಲಾ ಅರ್ಜುನನ ಮನಸ್ ತಿರಗಿಂದಿನೆಕ್ ಕೃಷ್ಣ ದಾನೆ ಮಲ್ತೆಂದ್ ಗೊತ್ತುಂಡ ಪ್ರಭೂ?

“ದಾನೆ ಮಲ್ತೆ?”

“ತನ ಮಾಯೊದ ಬಲೊಟು ಅರ್ಜುನನ ಮೋಕೆದ ಮೆದು ಬಾಮೊನು ಮಾಜಾದ್, ಕರ್ಣಡ ಪಗೆ ದುನಿಪುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ! ಅರ್ಜುನೆ ಬೇತೆನೇ ಆಯೆ. “ಕೃಷ್ಣಾ ಪಾಪಪುಣ್ಯೊದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಯೆಂಕ್ ದಾಯೆಗ್? ಯೆನ ಸುಬಾವುದ ಎಡ್ಡೆಪಡ್ಕೆ ಮಾತ ನಿನ್ನವೇ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಗಾಂಡೀವೊನು ಕೈಯಿಟ್ ದೆರೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾದ್ ಕರ್ಣನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ!

ಆ ಪೊರುಗು ಕರ್ಣ ರಥ ದೆರ್ದೆದಾತ್‌ಂಡ್! ರಥೊನು ಸಮಸ್ಥಿತಿಟ್ ಉಂತಾದ್, ಕೈಕಾರ್ ದೆಕ್ಕೊಂದು “ಅಯ್ಯೋ! ಈ ಬೂಮಿ ಯೆಂಕ್ ಮಲ್ತಿ ಉಪಕಾರ ಲೋಕೊಗೇ ತೆರಿಂಡ್. ಆವಡ್, ಕುಂತಿನ ಜೋಕುಲು ಬದ್ಕುದುಪ್ಪಡ್” ಪಣೊಂದೇ ಕಾಳಗೊಗು ಉಂತುವೆ. ವಾದ್ಯ ಕಹಳೆಲ್ ಸೊರ ಲಕ್ಕಾಯ! ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಅಯಿತ ಹೊಡ್ಡೊನು ತೂದು ವಂದಿ ಮಾಗದೆರ್, “ಭಾಪು! ಪಾಂಡವಬಲ ದಿಶಾಪಟ” ಪಂಡ್ಲೆ ಪುಗರಿಯೆರ್!

ಸಂಜಯೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಡ ಪಣ್ಣೆ. ಜೂಜುಡು ಗೆಂದಿನ ಸಂಬುರ್ಮೆ, ಬಯ್ಯದನಗದ ತಾಮರೆದ ತೆಲಿಕೆ, ಸಜ್ಜನೆರ್ ಕೋಪ, ಪೊಣ್ಣಲೆನ ಸ್ನೇಹ, ಪರಮ ಯೋಗಿನ ಲೀಲೆ, ಅಂಚನೆ ಕೌರವನ ಗೆಲೆದ ಬಗೆ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಬಾನೊದ ‘ಅಜ್ಜಬಿರು’ಕು ಹೋಲಿಕೆ ಮಲ್ತೊಲಿ. ಒರ ತೋಜಿದ್ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಅಪಗನೇ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಪಿನವು! ದೊರೇ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರ್ ಸರಿಸಮ ಯುದ್ಧ ಬೆಂದೈರ್! ತೂಪಿನಕ್ಷೆಗ್ ಯೇರ್ ಗೆಂದುವೆರ್‌ಂದ್ ಪಣ್ಣೆರೆಗ್ ಆಯಿಜೆ!

ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಸಂಜಯಗ್ ಒಂತೆ ಕಸಿವಿಸಿ ಆಂಡ್! ಕರ್ಣನ ಕತೆನೇ ಬಾಮೊನು ಉರ್ದಾದ್ ತಮೆಲಾವುನವು! ಸಂಜಯಗ್ಲಾ ಅಂಚಿನೆ ಆಂಡ್. ಕಂಟಿಲ್ ಕಟಿಲೆಕಾಂಡ್.

ದುಂಬುದೆನ್ ಪಣ್ಯೆರೆಗ್ ಅಂಚಿನೇ ಕೇಣ್ಯೆರೆಗ್ ಕಸ್ತನೇ! ಉಂದು ಕರ್ಣ ಕತೆ ಅತ್ತ್, ಕರ್ಣ ಯೆತೆ! ಕರ್ಣಾರ್ಜುನೇರ್ ಕರಿನ ಕಾಳಗ ಮಲ್ತೆರ್. ಒರ ಅರ್ಜುನೇ ಕರ್ಣನ ರಥೊನು, ಧ್ವಜೊನು ಪೊಳ್ತ ಪಾಡ್ಯೆ. ಅವ್ವೆನ್ ತೂದು ಶಕುನಿ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪಾ. ಮೊಕುಲು ಪುಗಿ ಪತ್ತಾದಿನ ಚಿತ್ರಪಟತಂಚ ಆಯೆರ್! ರಣೊತ ಎಚ್ಚಿಡುಪ್ಪುನ ಕರ್ಣಗ್ಲಾ ಅಂತರಂಗೊಡು ಕರುಣೆನೇ ಒಸರ್ಂಡ್! ಆಂಡ ಕೌರವಗ್ ಎಡ್ಡೆ ಆವೊಡುಣ್ಣಿನ ಚಿಂತನೆಡ್ ಕರುಣೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ತೊಂಡೆ! ಕೌರವನ ಸುತ್ತುಡೇ ಅಯನ ಅಲಚನೆ ಪರ್ಂಬೊಂದಿತ್ತಂಡ್.

“...ಪಾಪ ಕೌರವೆ! ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರ್ ನಂಬಿಯೆ. ಅಕಲ್ ಕತೆ ಮುಗಿಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಎನನ್ ನಂಬೊಂದುಲ್ಲೆ! ಈ ಕೃಷ್ಣ ಯೆನ ಜನನೊದ ಗುಪಿತೊನು ಪಂಡ್ ದ್ ಯೆನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲೇ ಕತ್ತೆರೈ! ಯೆನನ್ ಸಾದಿ ತಪ್ಪಾದ್ ತಾನ್ ‘ಪಾಂಡವಪ್ರಾಣ’ ಪಣ್ಣಿ ಪಾತೆರೊನು ಒರ್ದಾವೊಂದೆ! ಇತ್ತೆ ಕೌರವಗಾಪಿನಕುಲು ಯೇರ್ದಾ ತೋಚೊಂದಿಚ್ಚೆರ್.”

ಕರ್ಣಗ್ ಕೌರವನ್ ಎಣ್ಣೊನ್ನಗ ಕೌರವನ ಮಲ್ಲ ಮನಸ್, ಅಯನ ಘನತೆ, ಸೊರ್ದಯೊನೇ ನೆಂಪಾಪುಂಡು. ಮಾತೆರ್ದ ತನನ್ ಕುಲಹೀನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿಗ, ಕೌರವೆ ತನ್ಕ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಲ್ತದೆ! ಆ ನೋಟ ಕಣ್ಣೆದುರುಗೇ ಬರೊಂದುಂಡು! ತನ ಕುಲಮೈಲೆನ್ ದೆತ್ತದ್ ಕೌರವಕುಲತೊಟ್ಟುಗೇ ತನನ್ ಸೇರಾವೊಂದಿನ ಮಹಾಶಯೆ ಸುಯೋಧನಗ್ ಇತ್ತೆ ಆಪ್ತರೇ ಇಚ್ಚಾದೇ ಪೋಂಡತ್ತ. ಪಣ್ಣ್ ದುಕ್ಕಿವೆ! ಕೌರವೆ ಕೊರ್ದಿನ ಗೌರವ ಪ್ರೀತಿ ಕಣ್ಣೆದುರುಡುಂತುಂಡು! ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಪ್ರಭು ಕೌರವೆ! ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಮಿತ್ತೆ ಕೌರವೆ! ತನನ್ ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ತೂಪಿನನೇ ಅಯಗ್ ಸಂತೋಸು! ದಿನನಿಚ್ಚಲಾ ತಂಕ್ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊರುಂಡನೇ ಅಯಗ್ ಸಮಾದಾನ! ಯೆನಡಪ್ಪ ಗೊಬ್ಬುಂಡನೇ ಅಯಗ್ ಹಿತ!ಯುದ್ಧೊಡು ಪಗಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಅರೆಪ್ಪರೆ ಆವಂದನೇ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರ್ ಅಯಗ್ ಪ್ರೇಜನ ಆಚೆರ್.! ತಾನ್ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನುಲ ಅವ್ವೆನೇ ಪಣ್ಣಿನ ದುಕ್ಕ ಕರ್ಣನವು!

“...ಪಾಪ ಕೌರವೆ! ತನ ಜೋಕುಲು ಸೈತಿನಪಗ ಮೆಗ್ಯನಕ್ಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ದುಕ್ಕ ಸಯಿಸೊನುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತೆ! ಮೆಗ್ಯನಕ್ಲೆನ ಮರಣೊದಪಗ ಯೆನನ್ ತೂದು ದುಕ್ಕ ಮದತ್ತೆ! ಇತ್ತೆದ ಕಾಳಗೊಡು ಸಾವು ಯೆನನ್ ಸುತ್ತು ಪಾಡೊಂದುಂಡು. ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವಗ್ ನನ ಯೇರ್ದಾ ಆಪ್ತ ಅಂದಿಗೇ ಇಚ್ಚೆರತ್ತೆ?”

ಯುದ್ಧೊಡು ಕರ್ಣನ ಮನಸ್ ಎಕಮುಕ ಆಪುಜಿ. ತನ ಕಡೆಕಾಲದ ಚಿಂತನೆನೇ ಮೇಲೊಡ್ಡುದು ಬರ್ಪುಂಡು. “ಯೆಂಕ್ ಈತೇ ಮುಕ್ಯ. ಯೆನನ್ ಮೋಕೆಡ್ ತಾಂಗ್ತರೊಂದು ಸಾಂಕ್ ಸಲಗ್ ದಿನ ಯೆನ ದೊರೆ ಕೌರವನ ರುಣೊಕು ಯೆನ ತರೆನ್ ಒಪ್ಯಾವುನವೇ ಒಂಜಿ ಪುಣ್ಯೊದ ಫಲ. ರಡ್ಡನೆದಾದ್ ಮರಣೊದ ಪೊರುಡು ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಪಿನ ಬಾಗ್ಗೆ ಯೇರೆಗ್ ತಿಕ್ಕುಂಡು? ಈತೆಟೇ ಯಾನ್ ಧನ್ಯೆ!”

ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದೇ ಒಂಜಿ ಮೂರ್ತೊಡು ಯುದ್ಧ ಉಂತಾದ್, ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂವೊಂದೇ ಒರಿಯೆ! ಅಚ್ಚಿರ ಪಂಡ, ಅಯನ ಅಂತರಂಗೊದ ಹೃದಯ ತಾಮರೆದ ನಡುಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ನಿಲೆ ಆತೆ! ಎದುರುಡು ತೂನಗ ಅರ್ಜುನನ ರಥೊಟು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ! ...ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಉಳಯಿಡ್ ತೂನಗ ಅಂತರಂಗೊಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ! ಇಂಚ ಕರ್ಣಗ್ ಉಳಯಿಡ್, ಪಿದಯಿಡ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ತೋಜಿದ್ ಬಗ್ಗಿ ಬಾಮೊನೇ ಉರ್ದೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಅಂಚಾದ್ ಕರ್ಣನವು ‘ಎಚ್ಚರ ಸಮಾಧಿ’ದ ಸ್ಥಿತಿ ಆಂಡ್!

ದೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣಿ. ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ, ನಿಕ್ಷೆನ ವಂಶೊದಾಕ್ಷೆನ್ ಕೆರ್ದಿನಾಕುಲು ಆ ಭೀಮೆಲ ಅತ್ತ್, ಪಾರ್ಥಲ

ಅತ್ತ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಅಕಲ್ಮ ಕೆರಾಯಿನಿ! ಇತ್ತೆಲಾ ಆತೇ! ಕರ್ಣನ ರುಂಡ ಕತ್ತೆರೆರೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಅರ್ಜುನೇ ಅಮಸರ ಮಲ್ಪಂದಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನಡನೇ ಪಿಸ್‌ರ್ ತೋಜಾವೆ.

“ಛಿ! ಅರ್ಜುನಾ, ನನೊಲ ನಿನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಕರ್ಣಗಾದ್ ಕನಿಕರ ಉಂಡುಡ, ಈ ಕಾಳಗೊದ ಕಳೊಟ್ಟ್ ಉಂತಡ. ದೂರ ಪೋಲ. ಯಾನ್ ಭೀಮನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ಆಯನ್ ಕೆರಾವೆ! ಯಾನ್ ಬಾರೀ ಕಟುರ ಸುಬಾವುದಾಯೆಂದ್ ಎಣ್ಣಡ. ಒಂಜೇಳ್ಳ ಭೀಮಲಾ ಆಪುಜಿಂದ್ ಪಂಡೆಡ ಯಾನೇ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ಬುಡ್ಡು ಕರ್ಣನ್ ಕೆರ್ರೆ! ಯೆಂಕ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಅರಸ್ತಾನ ಸ್ಥಾಪನೆ ಆಪಿನನೇ ಮುಕ್ಯ ಪೋಡಿಗಿದಾಯೆ ಈ ಮುಲ್ಪಡ್ಡ್ ಪಿದಾಡ್ಡ್ ಪೋಲ!”

ಉಂದು ನಿಜವಾದ್ಲ ನಿಸ್ಪುರೊದ ಪಾತೆರನೆ! ಅರ್ಜುನಗ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜಿ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಈತೊಂಜಿ ಪಗೆ ದಾಯೆಗ್ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಆಯಗೊಂಜಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಂಡ್! ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ತನ ಮಗನ್ ಕೆರ್ರಿನೆತ ಬೊಕ್ಕ ತಂಕ್ಷೆಡ ಕರ್ಣಗುಪ್ಪುನ ಪಗೆತ ಬಗ್ಗಡ್ ಕೋಪ, ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಅಂತರಂಗೊಡು ಕರ್ಣನ ಬಗ್ಗಡ್ ಪುಟ್ಟುನ ಕರುಣೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕ್ರೋಧ, ಕರುಣೆದ ಬುಡು-ಪತ್ತ್ ದ ನಡುಟು ಅರ್ಜುನೇ ಅರೆತ್ತಾಣೆ ಆಪೆ! ಅಕೇರಿಗ್ ಕರ್ಣನ್ ಒರಿಪ್ಪುನ ಆಸೆ ಬುಡ್ಡುಬುಡ್ಡೆ. ‘ಅಂಜಲಿಕಾ’ ಅಸ್ತೊನು ದೆಪ್ಪುವೆ. ಉಂದು ಈಶ್ವರೆ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಕೊರ್ರಿನ ಸಂದರ್ಪುಡು ಪಾರ್ವತಿ ಕೊರ್ರಿನವು! ಈತ್ನೇಟ ಯೇರ್ದಾ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪಂದಿನ ಈ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರ ಉರಿಕೆಡಿ ರಟ್ಟಾವೊಂದು ಪೋದು ಕರ್ಣನ ತಿಗಲೆಡ್ ಊರು ಕುಲ್ಲುಂಡು! ಆಂಡ, ಕರ್ಣನ ಜೂವೊಗು ದಾದಲ ಆತ್‌ಜಿ! ಉಂದೆತ ಮರ್ಮೊನು ತೆರಿದಿನ ಕೃಷ್ಣೆ, ದೇವೇಂದ್ರಗ್ ಪ್ರೇರಣೆ ಕೊರು ಆಯೆ ಬೆರಣ ಯೇಸೊಡು ಕರ್ಣನಡೆಗ್ ಬರ್ಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಯುದ್ಧ ಬೂಮಿಗ್ ಬತ್ತಿನ ಬೆರಣನ್ ತೂದು ಕರ್ಣಗ್ ಅಚ್ಚಿರ ಆಂಡಲ ಗೌರವೊಡೇ ಇಂಚ ಕೇಣುವೆ! “ಪೂಜ್ಯರೇ ಈ ಕಾಳಗೊದ ಕಳೊಕು ದಾನೆ ಬತ್ತರ್?”

“ಕರ್ಣಾ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ತ್ಯಾಗಿಗೆ! ದಾನಗುಣೊತ್ತಾಯೆಗೆ! ಜನೊಕುಲು ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ನಿನಡ ನಟ್ಟೆರೆಗ್ ಬಯ್ಲೆ!”

“ಅಂದಾ, ಯಾನೆಂಚಿನ ದಾನ ಕೊರೊಡು? ಪಣ್ಣೆ.”

“ಮಿತ್ತಲೋಕೊಡು, ಮಿತ್ತಮಟ್ಟೆದ ತಾನಮಾನೊನು ಬಯಕುವಡ ಈ ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಕೊರೊಡಾಪುಂಡು. ಕೊರೊಡ ನಿಕ್ಕ್ ಮುಕ್ತಿ ತಿಕ್ಕುಂಡು.”

ಬೆರಣನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಡ್ ಕರ್ಣಗ್ ತೆಲಿಕೆ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಬೆರಣಾ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಸಿಂಹಾಸನೊದ ಮಿತ್ತಡ್ ಇಜ್ಜಿ. ಕೇಂಡಿನೆನ್ ಕೊರ್ರಿನ ತ್ಯಾಗಿ ಆಪಿನೆಂಚಿ? ಈ ರಣರಂಗೊಡುಪ್ಪುನ ಯಾನ್ ದಾದ ಕೊರೊಲಿ. ಆಂಡಲಾ ಕೇಣ್ಣೆ. ಇರೆಗ್ ದಾದ ಬೋಡು?”

ಬೆರಣಲ ತೆಲ್ಪೊಂದೇ, “ನಿನ ಕಿಬಿಟ್ ‘ರತ್ನಕುಂಡಲ’ ನೇಲೊಂದುಂಡತ್ತ? ಅವ್ವನೇ ದಾರೆ ಮಯ್ತ ಕೊರ್ರ.”

ಕರ್ಣ ‘ಕರ್ಣಕುಂಡಲ’ ಕೊರ್ರೆರೆ ದುಂಬಾಯೆ. ಆಂಡ ದಾರೆ ಮಯ್ತೆರೆ ನೀರ್ ಓಲುಂಡು? ಸುತ್ತೊಲಾ ತೂಪೆ. ಅಪಗ ಬೆರಣೆ ತೆಲಿಪುವೆ!

“ಪಿದಾಯಿಡ್ ಒಲ್ಪಂದ್ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲ ? ನಿನ ಉಡಲ್ಲೇ ಉಂಡತ್ತಾ ಆ ಅಮೃತಕಲಶ!? ಅಯಿಟಿತ್ತಿನ ಗಂಗಾಜಲೊನೇ ದಾರೆ ಮಯ್ತಡ್ ಕೊರ್ರ! ನಿಕ್ಕ್ ಮುಕ್ತಿದ ಆಸೆ ಉಂಡುಡ ಅಂಚನೇ ಕೊರ್ರ.”

ಈ ಮಾಯೊದ ಬೆರಣೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಕರ್ಣೆ ಒಂಜಿ ಬಾಣೊಡು ತನ ತಿಗಲೆನ್ ತಿಗ್ತ್ತ್ವೆದ್ 'ದಸ್ಲ್ಲ್'ಂದ್ ತಮೆಲುನ ಪವಿತ್ರ ನೀರ್ಡ್ ತನ ರಡ್ಡ್ ಕೆಬಿತ ರತ್ನಕುಂಡಲೊನು ದಾರೆಮಯ್ಯೆದ್ ಕೊರ್ಪೆ! ಅಂಚ ಕೊರ್ಪುಗ ಅಯನವು ಪರಮ ಸಂತೋಸುದ ಮನಸೇ! ಅವ್ವೆನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ದೇವತೆಲ್ ಜಯಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಕರುಣಾಸಿಂಧು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕರ್ಣಗ್ ತನ ನಿಜರೂಪೊನು ತೋಜಾದ್ ಮುಕ್ತಿ ಕೊರ್ಪೆ!

ಇಂಚೆಡ್ ಅರ್ಜುನಡ ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ತ್ ಬಾಣ ಬುಡ್ಲೆಂದ್ ಅಮಸರ ಮಲ್ಪುವೆ!

ಕೃಷ್ಣನ ರೀತಿ ದೇವಗಣೊಕುಲಾ ಸೋದ್ಯದನೆ!

ಅರ್ಜುನ 'ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ'ದ ಜತೆಟೀ ತಿಕ್ದಿನ 'ಅಂಜನಾಸ್ತ್ರ' ದೆಪ್ಪುವೆ! ಪಾರ್ವತಿನ ಪಾದೊಲೆನ ಧ್ಯಾನೊಡೇ ಕರ್ಣನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಗ್ ಗುರಿದೀದ್ ರಟ್ಟಾವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದೊರೇ, ಕೇಣ್ಣ, ಕರ್ಣನ ಉಡಲ್ಡ್ ಒಂಜಿ ಮಿರಿಮಿರಿತ ಬೊಳ್ಳು ಮಿತ್ತ್ ಲಕ್ಕದ್ ಸೂರ್ಯ ಮಂಡಲೊದ ನಡುಕು ಸೇರುಂಡು! ಉಂದೆನ್ ಹನುಮಂತೆ ತೂವೊಂದು,

“ಅರರೆ! ಭಾಪುರೆ! ಕರ್ಣ! ಮರು! ಭಾಪುರೆ! ಭಟಾಗ್ರಣಿ! ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರಯುಗೊಟು ನಿಕ್ಕ್ ಸರಿಯಾದುಪ್ಪನಯನ್ ಯಾನ್ ತೂತಿನೇ ಇಜ್ಜಿ!” ಪಣೊಂಡೆ. ಕರ್ಣನ ಮರಣ ತೂಯಿನ ದೇವತೆಲ್‌ಲಾ ಕರ್ಣನ್ ಪುಗರೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್! “ಆಹಾ! ಸತ್ಯ ನಡಕೆಡ್ ಈ ಕರ್ಣಗ್ ಸರಿಯಾಯಿನಕುಲೇರ್? ಕರ್ಣ ತನ ಪಾತೆರದಂಚ ನಡತೊಂಡೆ. ಸರ್ಪಾಸ್ತ್ರೊನು ಕುಡತಿರ್ಗ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತದ್‌ಜೆ! ತಾನೇ ರಾಜಿ ಆಪಿನ ಅವಕಾಸೊನ್ಲ ಬುಡ್ಡು ಪಾಂಡವೆರೊಟ್ಟುಗು ಸೇರಂದೆ, ಕೌರವನೊಟ್ಟುಗೇ ಕಡೆಮುಟ್ಟ ಉಂತಿಯೆ!”

ಕರ್ಣನ ಸಾಹಸ, ಬಿರೊಲಿ, ಪೆರೈ, ಉಂದೆನ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ಪಣೊಂಬಿನಕುಲೇ. “ದತ್ತ ಮೆಯಿಟ್ ಮಲ್ಲ ಬಿರು, ತಿಗಲೆಡ್ ಕಂತ್‌ದಿನ ಪಗರಿನ್ ಒಯ್ತ್ ದೆತ್ತದ್ ನಿದ್ದ ತೋಜುನ ಬಲತ ರಟ್ಟೆ, ಮೊರಂಪು ಊರು, ಮೆಂಚುನ ಉಡಲ್ಡ್ ಬಗ್ಗಾವೊಂದಿನ ದೇಕಿ, ದುರ್ಯೋಧನನ ಬೊಳ್ಳುಡೆನೇ ತಿರ್ತ್ ಬೂರ್ಲಿಲೆಕ ಉಂಡು, ಕೌರವ ಕುಲೊತ ಐಬೋಗೊಡ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆನೇ ನಿಲಕ್ ಬೂರ್ಲಿಲೆಕ ಉಂಡು” ಪಣೊಂಡೆರ್. ಕರ್ಣನ ಕತ್ತೆರ್ ಬೂರ್ಲಿನ ರುಂಡೊಡು ತೆಲಿಪುನ ಮೋನೆ! ಗಂಟ್ ಪಾಡೊಂದಿಲೆಕದ ಪುರು! ಬುಳಾದ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕದ ಕಣ್ಣೆಲ್! ಮೆಂಚೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೂಲಿಲ್!

ಈ ನೋಟೊನು ತೂಪಿನ ಕೌರವನ ಸ್ಥಿತಿ ಕರುಣೆ ಪುಟ್ಟಾವುನನೇ!

“ಕರ್ಣಾ! ಹಾಹಾ! ಯೆನ ಆನೇ.. ಹಾ! ಹಾ! ನಿನ ಬದ್ಕಡೇ ಕುರುಕುಲೊತ ನಿರ್ಣಯ! ಅಯ್ಯೋ! ಕರ್ಣಾ. ನಿಕ್ಕ್ ಮರಣ ಬತ್ತಂಡತ್ತಾ?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವ ರಥೊಡ್ಡು ದೊಪ್ಪಂದ್ ನಿಲಕ್ ಬೂರ್ಪೆ!

ಪರಿವಾರದಕಲ್ನ ದುಕ್ಕಸಂಕಡೊಲುಲ ಮಿತಿ ಇಜ್ಜಂದಿನವೆ! ಕೈಯಿಟಿತ್ತಿನ ಕತ್ತಿಲೆನ್ ದಕ್ಕದ್, ದುಕ್ಕೊಡು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡ್ಯೆರ್!

“ಹಾ! ರಾಧೇಯ! ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊದ ಆನೇ, ಬಲ್ಲಾ. ಕೌರವಗ್ ಮತಿ ತತ್ತದಂಡ್. ಈ ಬಲ್ಲ. ಆಯನೆದುರು ಬತ್ತದ್ ಆಯಗ್ ಚಯ್ತನ ಕೊರ್ಪೆ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೌರವ ಸೇನೆ ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ದ ಮುರುದೇ ಪೋಂಡು! ಅಕುಲು ಮಾತ್ರ ಅತ್ತ, ಆನೆ ಕುದುರೆಲ್ಲ ಕಣನೀರ್ ಪಾಡ್ಯ! ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷದಕುಲ್ಲಾ ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದಿಲೆಕ ಆದ್ ದುಕ್ಕಿಯೆರ್!

“ಅಯ್ಯೋ! ಕಲ್ವವ್ವಕ್ಷೋನೇ ದೆತ್ತ ದಕ್ಕಿಯೆರತ್ತಾ? ಕಾಮಧೇನುನೇ ನೋತುದು ಬುರಾಯೆರತ್ತ? ಸ್ವರ್ಷಮಣಿನ್ ಕೈದೆರ್ತ್ ಕೊರೈರತ್ತ? ನನ ಭಾರತ ಯುದ್ಧ ಮುಗಿಲೆಕ್ಕೊನೆ! ಅಯ್ಯೋ! ಮೃತ್ಯು ಇಂಚ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತಂಡತ್ತ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂಡೆರ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ದುಕ್ಕೊದ ಕೊಪ್ಪರಿಗೆ ದಿಂಜೊಂದು ಬತ್ತಂಡ್. ಆಯೆ ಒಂಚೇಲೆಕ ಬುಲೆ! ದುಕ್ಕೊದ ಬರಕ್ ತಗ್ಗುನೇಟ ಕಾತಿನ ಸಂಜಯೆ,

“ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಬಾನೊಡ್ಡು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶಿವೆ, ಬ್ರಹ್ಮೆ ಮೊಕುಲು ಮಾತೆರ್ದಾ ಕರ್ಣನ ಸತ್ಯ ನಡಕೆನ್ ಕೊಂಡಾಡಿಯೆರ್! ಆ ಕಡೆಟ್ ಅರ್ಜುನೆ ಬಾರೀ ದುಕ್ಕೊಡು ಪಾಳೆಯೊಗು ತಿರ್ಗ್ಗದ್ ಪೋಯೆ! ಮತಿ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಕೌರವನ್ ದೆರೊಂದೇ ಪಾಳೆಯೊಗು ಬತ್ತೆರ್! ಆ ಪಾಳೆಯ ಪಂಡ ಒಂಜಿ ನಮೂನೆದ ಕಡುಕೆಟ್ಟ ಇರಸ್ಸಿಗೆದ ಮೇಳನೆ!

ಸೂರ್ಯೆ ಬಾನೊನು ಬುಡ್ಡು “ಯೆನ ಮಗೆ ಮರಣ ಪಡೆಯೆನ?” ಪಣೊಂದು ಕಡಲ್ದ ಕೋಡಿಗ್ ನಿದಾನೊಡು ನಡತೆ!

ವೈಶಂಪಾಯೆರ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಕರ್ಣನ ಮರಣೊದ ಬಗೆನ್ ಪಂಡ್‌ದ್ ಅಕೇರಿಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್:

“ಜನಮೇಜಯಾ ಕೇಣ್ಣ! ಸೂರ್ಯೆ, ಕರ್ಣಸೂರ್ಯನ ಜತೆಟೇ ಮುರ್ಮಿಯೆ! ಅಂಚಿಡ್ಡ್ ತಾಮರೆದ ಪೂ, ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಕೌರವನ ಮೋನೆ ಪಣ್ಣಿ ತಾಮರೆ ಬಾಡ್ಡೆಪೋಂಡು! ಲೋಕೊಡು ಕತ್ತಲೆ, ಅಂಚನೇ ಸೇನಾಲೋಕೊಡು ದುಕ್ಕೊದ ಕತ್ತಲೆ ಕಬಿಂಡ್. ನಿಸರ್ ಕಂತಿನಪಗ ಚಕ್ರವಾಕ ಪಕ್ಕಿಲು ಒಂಚೆನೊಂಜಿ ಅಗತ್ತ ಪೋಯೆ. ಕೌರವನ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಗ್ ಅಯನ್ ಅಗತ್ತ ಪೋಪಿನ ಪೊರು ಬತ್ತಂಡ್!

* * *

ಶಲ್ಯಕವೊಂ

ಶಲೈ-ಧರ್ಮರಾಯೆರ್ನು ಯುದ್ಧೊ

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಯುದ್ಧ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನ ಸಂಜಯೆ ಶಲೈ ಸೈತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಮರ್ರಾ, ಸಂಜಯಾ, ಬಿರ್ದದ ಗಾಳಿಗ್ ಕುಲಪರ್ವತೊದ ಮುದೆಲೇ ಕದೆಲ್ಲಗ ಎಲ್ಯ ಗುಡ್ಡೆಲ್ ಸರ್ದ ಉಂತೊನುವನ? ಕರ್ಣನ ಪೌರುಷ ಉಂತಿಬೊಕ್ಕ ಕೌರವನ ಸ್ಥಿತಿನ, ಶಲೈನ ಮರಣೊನು ಕಟ್ಟೊಂದು ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ಉಪ್ಪಡ್! ಕೌರವಕುಲ ಅಳಿಗೊಳಿ ಆಂಡ? ಯೆನ ತಿಗಲೆ ಇಂಚಿತ್ತಿ ದುಕ್ಕೊದ ತೂಟುಲ ಪೊತ್ತಂದೆ ಒರಿದ್‌ಂಡತ್ತ? ಕರ್ಣೆ-ಕೌರವೆರ್ ಸೈತಿ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಬದ್ಕರೆ ಬಯಕುನ ಯಾನ್ಲಾ ಒರಿ ಅಮ್ಮೆನ? ಮೃತ್ಯುಲ ಯೆನ್ನಂಚಿನ ನತದೃಷ್ಟನ ಕೈತಲ್ ಬರಯೊಲು! ಯಾನ್ ಆಯಿಸ ಮುಗಿಯಂದಿನಾಯೆ! ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ್ಲಾ ಸೋಪಾವುನ ತಂಕದಾಯೆ!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಜೂವಸಂಕಡೊಡು ಬೂರೊನುವೆ! ಸಂಜಯೆ ಸೇವೆಮಲ್ತದ್, “ಲಕ್ಕಲ ದೊರೇ. ಈ ಬಿತ್ತದಿನ ಇಸೊತ್ತ ಬಿತ್ತ, ಮುಂಗ ದೀದ್, ದೈ ಆದ್, ಮರ ಆದ್, ಫಲ ಕೊರುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಅನ್ನೇಸೊಡತ್ತ? ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಜೋಕುಲು ಪಣ್ಣೆ ಮಹಾ ಸಂಪೊತ್ತುನೇ ಈ ಕಳೇವೊಂದುಲ್ಲ! ನಿನ ವಂತೊದ ಸಿರಿ ಬಿತ್ತನೇ ಭೀಮಗ್ ಮಾರ್ಡ್ ಬುಡ್ಡ್” ಪಣೊಂದು ಆಯನ ಕಣನೀರ್ ಪೂಜಿದ್, ದಂಬಡಿತೊಂದು, ನಿದಾನೊಡು ಜೆಪುಡಾವೆ!

“ಪೊತ್ತುದೇ ಪೋತಿನ ತಿಗಲೆ ಕುಡ ಪೊತ್ತುದು ಪೋವೆರೆ ದಾದ ಉಂಡು? ಸಂಜಯಾ ಪಣ್ಣ, ಕರ್ಣೆ ಸೈತಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕ ದಾದ ಮಾತ ಆಂಡ? ಯೆಂಕ್ ಕೇಣೊಡು. ಯೆನ ಮನಸ್‌ನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊಣುವೆ. ಪಣ್ಣ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕರ್ಣನ ಮರಣ ತೂಯಿನ ಕೌರವೆ ದುಕ್ಕದೆಚ್ಚಿಡ್ ಬೂರೊನುವೆ! ಸಾರಥಿ ರಥೊನು ತಿರ್ಗಾವೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಅಯನ್ ದೆರುಪ್ಪನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪುನಗ, ಕೌರವೆ ಅಕಲಿಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಕರ್ಣಡನೇ ಪಾತೆರೊಂದುಪ್ಪುವೆ. “ಕರ್ಣಾ, ಕತ್ತಲೆ ಆಂಡ! ಸೇನೆನ್ ಪಿರದೆಪ್ಪುಲ.”

ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕನೇ ಅಯಗ್ ಧಾತ್ ತಪ್ಪುಂಡು!

ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊದ ನಾಯಕೆರ್ ಪೂರ ಬತ್ತದ್ ಸೇರಿಯೆರ್! ಶಕುನಿ, ಕೃಪ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃತವರ್ಮ, ಸುಕೇತು, ಸುಶರ್ಮ, ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್, ಶಲೈ, ಸುಬಾಹು, ಸುನಂದ, ಚಿತ್ರರಥೆರ್, ದಳಪತಿಯೋಧೆರ್, ಮಾತೆರ್ರಾ ಸುತ್ತೊಡು ಉಂತಿಯೆರ್! ಚಿಂತೆಡ್ ಮುರುದಿತ್ತಿನ ಅಕಲ್ಯ ಸ್ಥಿತಿ ಮೈಂದ್ ಬೂರ್ದಿನ ತಾಮರೆದನೆ! ಸೋತುದಿನ ಬೇಜರ್ದ ಸೇರ್ದ್ ಮಾತೆರ್ಮ ಮೋನೆಲ ಕಂಗ್‌ದೇ ಪೋತುಂಡು. ಅಕ್ಷೆನ್ ತೂದು ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ ತನ ಜಂಬರೊನು ಪಣೊಂದು, ಕೌರವನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲಾವೊನುವೆ.

“ದೊರೇ, ಕರ್ಣನ ಮರಣೊಡು ನಿನ ಜಯಲಿಕ್ಕಿ ದೂರ ಒರಿದೊಲಂದ್! ಆಂಡ ಅವ್ವೆನೇ ಮನಸ್‌ಡ್ ದೀವೊಂದು ಯೆತೆ ದೆಪ್ಪೊಡ್ಲಿ. ನಿನ ರಟ್ಟಿದ ಬಲ ಕಮ್ಮಿದನ? ಅವ್ವೆತ ಸಗ್ಗಿಡೇ ಗೆಂದ್‌ಲ. ದ್ರೋಣೆ ಕರ್ಣರಿಜ್ಜಂದನೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪಟ್ಟೊನು ಒರೊನುಲ. ಕರ್ಣಗಾದ್ ಯೆತೆ ದೆತ್ತದ್ ನಿನ ಉಡಲ್ ಸಗ್ಗಿನ್ ಹಾಳ್ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಲಿ..”

ಕೌರವೆ ಎಚ್ಚರೊಡು ಕೇಣೊಂದೇ ಉಪ್ಪುವೆ!

“ಆ ಭೀಮೆ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನಡ ದುಶ್ಯಾಸನಗ್ಲಾ, ಕರ್ಣಗ್ಲಾ ದಿಂಜ ಪಗೆ ಇತ್ತ್ಂಡ್! ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆನ್ ಕರ್ಣ ಕೆರೆ ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆಡಿತ್ತೆ! ಇತ್ತೆ ಆಯೆನೇ ಸೈತ್‌ದ! ನನ ಆ ಬಗ್ಗೆದ ಯೆತೆ ಬೊಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲೆದ ದಿನ ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಜಪ್ಪುವೆ! ಯೆನ ಪರಾಕ್ರಮ ತೋಜಾವೆ! ಅಯಿಡ್ಲ ಬೊಕ್ಕೊನೇ ಕರ್ಣನ ಪುಣ ತೂಪೆ. ಅದಮುಟ್ಟ ಯಾನ್ ಯೆನ ಬಾಯಿಡಿತ್ತಿನ ತಾಂಬೂಲೊಲ್ಲ ಉಬ್ಬುಜಿ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಈ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಆವೊಡು.”

ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಒಪ್ಪಿಯೆಡಲ ಸೇನೆದ ಪಟ್ಟೊನು ಒತ್ತೊನುಜೆ!

“ಕೌರವಾ, ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟೊನು ಆ ಮದ್ರರಾಜೆ ಶಲ್ಯಗೇ ಕಟ್ಟಲ! ನಮ್ಮ ಕಡೆಟ್, ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಸರಿಮಿಗಿಲಾಯಿನ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಪಂಡ ಶಲ್ಯನೇ! ಶಲ್ಯ ಸೇನಾಪತಿ ಆಂಡ ಗೆಂದುನು ನಮನೆ. ಪಾಂಡವರೆಗ್ ಸೋಲು ನಿಚ್ಚಯೊನೆ!”

ಶಲ್ಯಗ್ಲಾ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ ನಂಬಿಕೆ ದಿಂಜ. ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಅಯನ್ ಸೇನಾಪತಿ ಆವೊಡುಂದು ಕೇಣ್ಡೆ ಆತ್‌ಂಡ್. ಸೇನಾಪತಿ ಆಪಿನೆಕ್ ಪಂತೊಗುಂತುನವು ಸರಿಯತ್ತ್ ಪಣ್ಣಿನ ಅಲಚನೆಡ್ ಒರಾನೆ ಒತ್ತೊನುಜೆ!

“ಛೆ! ಛೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೆನ ಮಗೆ ಈ ಉಪ್ಪುನಗ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರುಪ್ಪುನಗ ಯಾನ್ ಸೇನಾಪತಿ ಆಪಿನವು ಸರಿಯತ್ತ್. ನಿಕುಲು ಇರ್ದೆಲ್ಲಾ ಮಹಾ ತೇಜಸ್ಸದ ಬೀರೆರ್. ಯೆಂಕ್ಲ ಆ ಮಟ್ಟೊದಕುಲತ್ತ್!” ಪಣ್ಣೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಈ ಪಾತೆರೊಡಾದ್, ಶಲ್ಯಡ ಗೌರವ ಎಚ್ಚಿಗೇನೇ ಆಂಡ್.

“ಅಂಚತ್ತ್ ಮಾದ್ರೇಶಾ, ಮಮಾಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಆದ್ಲ ಹಮ್ಮು ಇಜ್ಜಂದಿನ, ನನೊರೈನ ಗುಣೊನು ತೆರಿಯೊಂದು ಕೊಂಡಾಡುನ ಈಯೇ ಸೇನಾಪತಿ ಆಪಿನೆಕ್ ಸರಿಯಾಯಿನ ಸುಬಾವುದಾಯೆ. ಅಂಚಾದ್ ಆ ಪಟ್ಟೊಗು ನಿನನೇ ಯಾನ್ ಸೂಚನೆ ಮಲ್ಪುವೆ” ಪಂಡೆ. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯಲ ಶಲ್ಯನೇ ನಾಯಕಪಟ್ಟೊಗು ಯೋಗ್ಯೆಂದ್ ಸೊಸ್ಪ ಅಭಿಮತ ಕೊರ್ಚಿ ಕೌರವಗ್ ಇಕ್ಕಟ್ಟೆದ ಸ್ಥಿತಿ! ಕೃಪನಂಚಿ ತಿರ್ಗ್ಂಡ್, “ತೂಲೆ ಗುರುಕುಲೇ, ‘ತ್ರಿಕೂಟಾಚಲ’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕದ ನಿಕುಲು ಮೂವೆರ್, ನಿಕ್ಷೆಡ್ ಒರಿಯನ್, ನಿಕುಲೇ ಸೇನಾಪತಿ ಮಲ್ಪಲೆ!”

ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರ್, “ಕೌರವಾ, ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣರ್ ಉಂತುದು ಯುದ್ಧ ನಡಪಾದಿನ ತಾನಮಾನೊಗು ಇತ್ತೆ ಶಲ್ಯನೇ ಸರಿ! ನಿನ ಈ ಕಸ್ಸ ಕಾಲೊಡು ಜಯ ಸಾದನೆಗಾದ್, ಶಲ್ಯನೇ ಸೇನಾಪತಿ ಮಲ್ಪುಲ.” ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೌರವೆ ಒತ್ತೊಂಡೆ. ಅಯನ ಇಚ್ಚೆಲಾ ಅಂಚನೇ ಇತ್ತಂಡ್. ಅಪಗನೇ ಮಂಗಳ ವಸ್ತುಲೆನ್ ತರುಡಾದ್ ಶಲ್ಯಗ್ ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟೊಡು ಅಭಿಷೇಕ ಮಲ್ಪುವೆ! ವಾದ್ಯ ಭೇರಿ, ಕಹಳೆಲು ತೆಡಿಲ್ಲಂಚ ಸೊರ ಕೊರ್ಚಿ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆದ ಬರ್ಸೊನೇ ಬೂರ್‌ಂಡ್! ಮಣಿರತ್ನದ ಕಿರೀಟ ಏರಾವೊಂದಿನ ರಾಜೆರ್ ಮಾತ ಅಯಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಕಿರೀಟೊಲೆನ ಪಳಪಳೊಟು ಕತ್ತಲೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್! ಸೇನೆದ ಬಂಟೆರ್ ಶಲ್ಯಗ್ ಕಾಣಿಕೆ ದೀದ್ ಸೊಲೈ ಪಂಡೆರ್. ಜಯಘೋಷ ಮಲ್ತೆರ್.

ಸಂಜಯೆ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ದುಂಬರಿಪುವೆ.... “ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಒಂಜೇ ಪಾತೆರೊಡು ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ನಿನ ಮಗೆ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಗೆಲೈದ ದಿಕ್ಕಡೇ ದುಂಬು ಪೋಯೆ! ಶಲ್ಯಗ್ ಕೌರವನ ಮಿತ್ತ್ ಗೌರವೊನೇ ಉರ್ಕಾರೊಂದಿತ್ತ್ಂಡ್. ತನ್ಕ ತಿಕ್ಕಿನ ತಾನಮಾನೊದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಸಂತೋಸುಲ ಆಂಡ್.

“ಕೌರವಾ, ಈ ಯೆಂಕ್ ದಿಂಜ ಗೌರವ ಕೊರೊಂದುಲ್ಲ! ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಕಲ್ ನಡುಟು ‘ಶತ್ರುವಿನಾಶಕ’ ಪಣ್ಣೆ ಯೆಂಕ್ ಮನ್ನಣೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾವೊಂದುಲ್ಲ! ಯಾನ್

ನಿಕ್ಕ ವಂಚನೆ ಮಲ್ಪಂದೆ ಮನದೀದ್ ಪೊರುಂಬುವೆ. ಪಾಂಡವೆರೆಡ ಪುಣೆದ್ ನಿನನೇ ಗಿಂದಾವೆ!” ಪಂಡಿನೆನ್ ಕೇಣ್ಡ್ ಕೌರವಗ್ ಸಂತೋಸಾಂಡ್!

ಈ ಸುದ್ದಿನ್ ಗುಪ್ತಚಾರಕರ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಇರ್ಲೆದ ಜಾಮೋಡೇ ಪಾಂಡವೆರೆ ಪಾಳೆಯೊಗು ಪೋದು ಧರ್ಮರಾಯಡ ಪಣ್ಣೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬುಡಾರೊಗು ಪೋದು, ಜೆಯ್ವಿನಯನ್ ಲಕ್ಕಾದ್,

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಕೌರವೆ ಶಲ್ಯನ್ ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟೊಡು ಕುಲ್ಲಾದೆಗೆ! ತಾನ್ ರಣಕಳೊಟು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಸೋಪಾದ್, ಕೌರವನೇ ಗಿಂದಾವೆ ಪಣ್ಡ್ ಶಲ್ಯ ಕೌರವಗ್ ಪಾತೆರ ಕೊರೆಗೆ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಪಾಂಡುರಾಜನ ಬಾವೆ ಆಯಿನ ಈ ಶಲ್ಯಡ ಯೇರ್ ಪೊರುಂಬೊಡುಂದು ಈಯೆ ಪಣೊಡು. ಭೀಮ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ ಮೊಕುಲ? ಅತ್ತ ಯಾನೆನ? ಯೇರ್ಂದ್ ಈಯೆ ಪಣೊಡು.”

ಅಡೆಗೇ ಬತ್ತಿನ ನಾಲ್ ಜನ ಪಾಂಡವೆರೆ “ಯಾನ್, ಯಾನ್,” ಪಂಡೆರ್. ಕೃಷ್ಣಡ ತಂಕ್ಲೆನೇ ಕಡಪುಡ್ಲ ಪಣ್ಡ ರಂದಿಯೆರ್! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆಡ್, “ಉಂದು ಅರ್ಜುನಡ್ಲ ಆಪಿನ ಬೇಲೆ ಅತ್ತ, ಭೀಮನ ಬಲ ಮುಲ್ಪ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನಕುಲ ಸಹದೇವೆ ಇರುವೆರೆಗ್ಲ ಉಂದು ಪುರೆಸಂದಿನ ಬೇಲೆ! ಅಂಚಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಶಲ್ಯನ್ ಸೋಲುಡು ಪಾಡ್ಯೆರೆ ನಿಕ್ಕ ಮಾತ್ರ ಆಪಿನಿ. ನಿನನ್ ಎಲ್ಲೆ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟುನಕ್ಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ತಪ್ಪಂದ್!” ಪಣ್ಣೆ!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಪ್ಪಿಯೆ. “ಕೃಷ್ಣಾ, ಈ ಪಣ್ಣಿನೇ ಸರಿ! ಶಲ್ಯೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನಕುಲು ಈತ್ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧೊಡು ಕಾದ್ಕಾದ್ ಆಯೆಸೊಡುಲ್ಲೆರ್. ಅಂಚ ಎಲ್ಲೆದ ಯುದ್ಧೊಡು ಯಾನೇ ದುಂಬು ಪೋಪೆ. ಗೆಂದುವೆ! ಎನ್ನವು ನಳ, ನಹುಷ, ಭರತ. ರಾಜೆರ್ನ ವಂಶ ಅತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಕುಸಿ ಆಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಕುಂತಿನ ಮಗೆ ಅತ್ತ? ನಿಕ್ಕಲ್ನ ಅಪ್ಪೆ ಕುಂತಿ, ಲೋಕೋಡೇ ಬೀರೆರಿನ್ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆನ ಅಪ್ಪೆ! ಈಲ ಅಲೆನ ಪೇರೇ ಪರಿನ ಮಗೆ, ಮಹಾ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆ!” ಇಂಚಾಂದ್ ಪುಗರೊಂದು, ಪೂ ಪನ್ನೀರ್ ತರುಡಾದ್ ದೇಸೆ ಪಾಡ್ಲ, ಅಯನ್ ತರೊಕ್ಕುನುವೆ!

ದೊರೇ, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊದ ಪದಿನೇಳ್ ರಾತ್ರಿ ಕರೀಂಡ್! ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ನೆಮ್ಮದಿಡ್ ನಿದ್ರೆ ಮಲ್ತಂಡ್! ನಿನ್ನಾಕುಲು ಕರ್ಣನ ಮರಣೊದ ದುಕ್ಕೊಡು ನಿದ್ರೆ ಕಚೆರ್ಯೆರ್. ಒಟ್ಟಾದ್ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಉಂದು ಮಾತಲ ಕೃಷ್ಣನ ಗೊಬ್ಬುಲೆ! ಶಿಖಂಡಿನ್ ತೋಜ್ವಾದ್, ಭೀಷ್ಮನ್ ಪಗರಿಮಂಚೊಡು ಚೆಪುಡಾಯೆ! ಸುಳ್ಳು ಪಾತೆರೊದ ಎಂಟ್ಡ್, ದ್ರೋಣನ್ ಬೇಗೋಡೇ ಮಿತ್ತ ಕಡಪುಡಿಯೆ! ಪುಟ್ಟುದ ಗುಟ್ಟುನು ಪಂಡ್ಡ್ ಕರ್ಣನ್ ಕಡೆ ಎತ್ತಾಯೆ! ಆ ವೀರನಾರಾಯಣಗ್ ತನ ಭಕ್ತೆರೆಡ ಮೋಕೆನೇ ಮೋಕೆ!

ಸಂಜಯೆ ಇತ್ತೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಕೌರವನ ತಿತಿಗತಿನ ಬುಡ್ವಾದ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕೌರವೆ ತೂಪಾಟಕೆಗ್ ತೆಲ್ಪೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆಂಡ ತಿಗಲೆಡ್ ದಗದಗ ಪೊತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಅಯಗ್ ತನ ಸೋಲುದ ಮೂರಿ ತಿಕ್ಕದಾತ್ಂಡ್!

ಪುಲ್ಯ ಆಂಡ್! ವಾದ್ಯ ಸೊರ ಕೇಣ್ಂಡ್. ಶಲ್ಯೆ ಕುರುಸೇನೆದ ಸಂಬುರೊನು ತೂಪೆ! ಆಂಡ ಕುರುಸೇನೆ ಸಂಕೆಡ್ ಬಾರಿ ಸಿರ್ಕ್ಕದಿನೆನ್ ತೂನಗ ಬೇಜಾರಾಂಡ್. ಆಂಡ ಒರಿದಿನಕುಲು ಉಮೇದ್ಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಕೌರವೆ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತಿಸಾತ್ಗ್ ತಚ್ಚಣನೇ ಅಬ್ಬರೊಡೇ ಬತ್ತೆರ್. ಕಹಳೆ, ಡಿಂಡಿಮ, ಮುರಜ, ಗೋಮುಖವಾದ್ಯ, ಪಟಕ, ಜರ್ಝರ, ಕರಡೆ, ಪಣವ, ಮೃದಂಗ, ಡಮರುಗ, ಢಕ್ಕೆ, ಡವುಡೆದ ದನಿಮನಿ ದಿಕ್ಕದಿಕ್ಕಗ್ ಪಸೆರ್ಂಡ್. ಈತ್ ದಿನೊತ ಯುದ್ಧೊಡು ಕೌರವನ ನಾಲ್ ಬಗೆತ ದಂಡೆಲೆಗ್ ಬಾರಿಬಾರಿ ನಸ್ಸ ಆದ್ ಗೆಂಡ ಮಾಜಿದಿನ

ಮಜ್ಜಿದಂಚ ತೋಜೊಂದುಂಡು. ಪತ್ತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಣೀ ಸೇನೆದ ಇನಿತ ಲೆಕ್ಕಚಾರ ಈತೇ. ಪತ್ಸಾರೊದ ಏಳ್ಗುತ್ತಜಿಪ ಆನೆಲ್, ಪತ್ತೊಂಜಿ ಸಾರೊದಾತ್ ರಥೊಕುಲು, ರಡ್ಡ್ ಲಕ್ಷೊದಾತ್ ಕುದುರೆಲ್, ಮೂಜಿ ಕೋಟಿ ಕಾಲಾಳು ಸೈನಿಕೆರ್! ಸಾಗರೊದಂಚ ಇತ್ತಿನ ಸೇನೆ ಬಚ್ಚೆಡ್ ಅಲ್ಪಲ್ಪ ಕೆಸರ್ ಕೆದುತಂಚ ಶಲ್ಯಗ್ ತೋಜಿಂಡ್! ಪಾಂಡೆವೆರೆ ಸೇನೆಲ ಬಚ್ಚೆದ್ಂಡ್. ಅಲ್ಪ ಆಜಿಸಾರ ರಥೊಕುಲು, ಮೂಜಿಸಾರ ಆನೆಲ್, ಪತ್ಸಾರ ಕುದುರೆಲ್, ಒಂಜಿ ಕೋಟಿ ಸೈನಿಕೆರ್.

ಶಲ್ಯನ ಸೇನೆ ಸಜ್ಜಾಂಡ್! ಒಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಶಕುನಿ ಬೊಕ್ಕ ಆಯನ ಸೇನೆಲ್! ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್! ನನೊಂಜಿ ಕಡೆಟ್ ಕೃತವರ್ಮ, ಕೃಪೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆರೆ ಪಡೆ! ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ ಕೌರವನ ಸೇನೆ! ಅಪಗನೇ ಅಪಶಕುನೊದಂಚ ಸುಳಿಗಾಳಿ ಬೀಜಿಂಡ್! ಆನೆಲು ಕಾರ್‌ದಂಟಿಯ. ಧ್ವಜ ನಡ್‌ಗಾಂಡ್! ಕುದುರೆಲೆನ ಪಚ್ಚಿ ತತ್ತಂಡ್! ಸೈನಿಕೆರೆನ ಪೊದ್ಕೆದ ತುತ್ತೈತೊಲೆಗ್ ಆಯುಧೊದ ಕೆಡಿ ಬೂರ್‌ಂಡ್. ಕುರುಬಲೊಕು ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಇಚಿತ್ತೊಲು ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡಲಾ ಗಾಬು ಮಲ್ತೊನಂದೆ ದುಂಬರಿಯೆರ್.

ಆ ಕಡೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಎದುರುಡು ಸ್ತುತಿಪಾಠಕೆರ್! ಅಕಲ್ಪಪ್ಪ ಈಟಿಭಲ್ಲೆದ ಬೀರೆರ್. ಪಿರವುಡು ಕುದುರೆಲೆನ ದಂಡ್. ಅಯಿಡ್ಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಆನೆಲ್. ರಥೊಕುಲೆಡ್ ರಾಜೆರ್. ನಡುಟು ಧರ್ಮರಾಯೆ! ಆಯನ ದತ್ತ ಮೆಯಿಟ್ ಸೋಮಕ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಸೃಂಜಯ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಬೀರೆರೆನ ಗುಂಪು! ಬಲತ್ತಡ್ ಪಾಂಡೆವೆರೆ ಜೋಕುಲು! ಅಕಲ್ಪ ಜತೆಟ್ ಭೀಮೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಶಿಖಿಂಡಿ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಚಾಲ ಪರಿವಾರ!

ರಡ್ಡ್ ಸೇನೆಲ್ ಎದುರುಬದುರಾಯ. ನಾಯಕೆರ್ ಕೈಬೀಜಿದ್ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಕಾಳಗ ಸುರುವಾಂಡ್! ಸಬಳಿಗರ್, ರಾವುತೆರ್, ರಥಿಕೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲಾರೆರೆನ ರಾಪು ಜೋರಾಂಡ್. ದಾಳಾಧೂಳಿಡ್ ರಣರಂಗ ಉಗ್ರ ಆಂಡ್. ಅಂಚೆನೇ ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ನಿಗ್ರ ಆಂಡ್! ನಕುಲೆ ಸಹದೇವನ ಜೋಡಿರಥ ಶಲ್ಯನ ಬರಿಕೇ ಬತ್ತಡ್ ಉಂತಿನೆನ್ ಶಲ್ಯ ತಾಯೆ. “ಯೇರ್ ಮೊಕುಲು? ಓಹೋ! ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕುಲು! ಬಲ್ಲೆ! ನಿಕುಲು ಬಾರೀ ಯೋಧೆರ್! ಗುರುದ್ರೋಣೆರೆನ ಮೋಕೆದ ಶಿಷ್ಯೆರ್!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಆಕ್ಲೆಡ ಕದನ ಕಡೆಗ್ ಸುರು ಕೊರೆ.

ಅರ್ಜುನ ಅಕಲ್ಪ ಬೆರಿಯೆ ಇತ್ತೆ. ಪಾಂಚಾಲ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗು ಭೀಮೆಲಾ ಬರೆ. ವಾದ್ಯ ಕಹಳೆದ ಗದ್ದಲೊಡು ಧರ್ಮರಾಯೆಲ ಅಡೆಗೇ ಬರೆ. ದತ್ತ ಬಲತ್ತಡ್ ಯುಯುತ್ನು, ಶಿಖಿಂಡಿ, ಸೃಂಜಯೆ ಉಂತುವೆರ್! ಆತೇ ಅತ್ತ, ಸೇನೆಗ್ ಸೇನೆನೇ ಶಲ್ಯನ ಮಿತ್ತ ರಬಸೊಡು ಏರೊಂದು ಬತ್ತೆರ್.

ಈ ಕಡೆಟ್ ಶಲ್ಯನ ಜತೆಟಿತ್ತಿನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪೆ, ಸುಬಲಮಗೆ ಶಕುನಿ ರಣ ಬಯಂಕರೆರೇ ಆದ್ ಕಾದಿಯೆರ್! ದುರ್ಯೋಧನೆಲಾ ದುಂಬು ಬತ್ತಡ್ ರಣರಂಗೊನು ನೆತ್ತೆರ್ಡ ರಂಗ ಮಲ್ಪುವೆ. ರಡ್ಡ್ ಕಡತಕುಲ್ಲಾ ದರ್ಪೊಡು, ಗರ್ವೊಡು ಪೊರುಂಬಾಟ ಮಲ್ತೆರ್. ಸುಶರ್ಮನ ಬೀರೊದ ರಥಿಕೆರ್ ಅರ್ಜುನನ್ ತನ್ನಲೆನ ಕಡೆಕ್ ಒಯ್ತೊನುವೆರ್! ಕೌರವೆ ಭೀಮಡ ಕಾದುವೆ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಸಾತ್ಯಕಿನ ರಥೊನು ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಮುಚ್ಚುವೆ! ಕೃಪೆ, ನಕುಲನ್ ಜಾಗೆ ಬುಡ್ಡಾವೆ!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಲ್ಯನ್ ನೂದು ಪಗರಿಲೆಡ್ ಬೆರಿಪತೊಂದು ಪೋಪೆ! ಆಂಡ ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಬಾರೀ ತೆಡಿಲ್‌ಗ್ಲಾ ಪೋಡ್ಯೊಂದಿನ ಪರ್ವತೊದಂಚ ಶಲ್ಯನ ಬಾಣೊಲು ಅವ್ವೆನ್ ಎದ್ದೊಂಡ್! ಶಲ್ಯನ ಕಣ್ಣೆಲೆಡ್ ಕೋಪೊದ ಕೆಡಿ ರಚ್ಚೆಂಡ್. ಯಮಅಬ್ಬರೊಡು, “ಯೆನ ಉರಿ ಪಗರಿದ ಪೆಟ್ಟೆದ ರುಚಿ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ” ಪಣೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಿತ್ತ ಆಕ್ರಮಣ ಮಲ್ತೆ! ಸಾಲ್‌ಸಾಲಾದ್ ಪಗರಿಲ್ ರಬಸೊಡು ಬೂರೊಂದಿತ್ತ.

ಪಾಕ ಪಗರಿಲ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ತಿಗಲೆದ ಪರೆಕವಚೊನು ಪರ್ತ ಪೊಗ್ಗಿಯ. ಶಲ್ಯನ ಬಾಣೊದ ಬರ್ಸೊಗು ಕೊಡೆ ಪತ್ತುಲೆಕದ ತುರುಗಾದ್ ಪಾಂಚಾಲ ಸೇನೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬರಿಕ್ ಬತ್ತಂಡ್!

ಶಲ್ಯ ಪಾಂಚಾಲರಾಜನ್ ತೂದು, “ಭಲೇ! ಪಾಂಚಾಲ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಸ್ತೊಗು ಪರಿಹಾರ ನಾಡೊಂದುಲ್ಲನ? ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಹಿತ ಆದಿಪ್ಪೊಡತ್ತೆ?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಯನ ಸೇನೆನ್ ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟುವೆ.

ಆತಾನಗ ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ ಶಲ್ಯನಂಚಿಗೇ ಬತ್ತೆರ್! ಶಲ್ಯಗ್ ತನ ಮೆಗ್ಗಿನ ಈ ಜೋಕುಲೆನ ಬಗ್ಗಡ್ ದುಂಬುಡ್ಡಿಂಚಲ ಇತ್ತಿನ ಕನಿಕರೊಡು, “ನಕುಲಾ, ಸಹದೇವಾ, ನಿಕುಲು ಜೋಕುಲು! ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಕಾಳಗೊದ ಅಜಕೆ ದಾಯೆಗ್? ಯುದ್ಧೊನು ಜೋಕ್ಲಾಟಿಕೆಂದ್ ಬಗೆಯರೆ? ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪಿರಾವುಡೇ ಬುಡ್ಡು ನಿಕುಲು ದುಂಬು ಬಯ್ಲರತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಒಂಜಿ ಬೇಲೆ ಮಲ್ಪುಲೆ. ಇತ್ತೆನೇ ಪೋದು ಧರ್ಮರಾಯನ್ ದುಂಬು ಕಡಪುಡ್ಡೆ. ನಿಕುಲು ಪಿರ ಉಂತುಲೆ! ಒಂಜೇ ಬಾಣೊಡು ಆಯನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಭೀಮಾರ್ಜುನರೆಗ್ ಗಡ್ಡ್ ವಣಸ್ ಪಾಡುವೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಅಕ್ಲೆನ್ ದಾಂಟೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಪೋಯೆನೆ!

ಶಲ್ಯನ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ರಬಸೊಡು ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಪರಂಟುಲೆಕ ಆಂಡ್. ಶಲ್ಯನ ಬಾಣೊಲು ಬರ್ಪಿನ ಬಿರ್ಸಲ ಬಯಂಕರನೆ! ಸೇನಾಪತಿನ ಕಡ್ಡಗಾರ್ಚೆನ್ ತೂಪಿನನೇ ಕೌರವಗ್ ಕುಸಿ! ಆ ಕುಸಿಟೇ ತನ ಕಡೆತಕ್ಲೆಗ್ ಉಮೇದ್ ದ ನುಡಿ ಪಣೊಂದಿತ್ತೆ! ಸೇನೆಲಾ ಒರಿಯಗೊರಿ ಸಲಹೆ ಕೊರೊಂದು ತಂಕ್ಲೆನ ಸಗ್ತಿ ಮೀರ್ಡ್ ಕಾದಿಯೆರ್. ವಂದಿಮಾಗಧರೆನ ಬಾಯಿಗ್ಲ ಬೇಲೆನೇ ಬೇಲೆ!

ಶಲ್ಯನ ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಧರ್ಮರಾಯನ ಸೇನೆ ಕಂಗಾಲಾಂಡ್. ಯೋಧೆರ್ನ ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿಲ್ ತುಂಡುಬಂಡ್ ಆಂಡ್. ರಥೊಕುಲುಲ ಪೊಡಿಪೊಡಿಯೆ! ಬಿಗು ಪರೆದ ಪಗರಿಲ್ ಒಂಜೆದ ಬೆರಿಟ್ ನನೊಂಜಿ ಬರ್ಪಿನೆಕ್ ಪುರೋತೇ ಇಜ್ಜಿ! ಈ ಹೊಡ್ತೊಡು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ತಿಕ್ಕ್ದ್ ಬೂರುವೆ! ಮದ್ರರಾಜನ ಜೋಕುಲು ಪೆಟ್ತ್ ತಿನೊಂದು ಬಲ್ತಪೋಯೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ದಿಕ್ಕ್ ತೋಜಾಂದಿನ ಇರಸ್ತಿಗೆಡ್ ಉಂತಿನವುಲೇ ಉಂತೊಂಡೆ! ಅಯನ ಸೇನೆದ ನಾಯಕೆರೆನ ಹಾಡ್ಗತಿಲ ಅವ್ವೇ! ರಣರಂಗೊದ ಈ ಕಲಮಲಕೊನು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ದೈರ ಕೊರ್ಪಿನೆಕಾದ್, ರಥೊನು ಅಡೆಗೇ ಗಿಡತ್ತಾದ್, ಅರ್ಜುನನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಬುಡ್ಡೆ. ಶಲ್ಯಗ್ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನಾಕ್ಲೆನ್ ಕೌರವೆ ಬುಡ್ಡೆನ? ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಲೆಪ್ಪು ಕೊರ್ಪು ತನ್ನೆಕ್ಲೆನ ಯುದ್ಧೊದ ಬಿರ್ಸ ಬಚ್ಚಂದಿಲೆಕ ತೂವೊನುವೆ!

“ತೂಲೆ! ತೂಲೆ! ಹನುಮದ್ವಚೊತ ಅರ್ಜುನನ ರಥ ಪಳಪಳಾಂಡ್ ಮೆಂಚೊಂದು ಬರೊಂದುಂಡು! ಶಲ್ಯೆ ಬಿರಾದಿಗೆಡ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಇತ್ತೆನೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪನಕುಲು ಶಲ್ಯನ ಬೆರಿಬಲ ಆದ್ ಬರಡ್! ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್ನ ಸೇನೆಲ ಇಡೆಗೇ ಬರಡ್! ಕರ್ಣನ ಮಗಲ ಶತ್ರುಲೆನ್ ನಾಶಮಲ್ತಾದ್ ಬುಡಡ್!” ಇಂಚ ಸೇನೆನ್ ಉಬ್ಬಾವೊಂದು ಐನ್ನೂದು ರಥೊಕುಲೆನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆದಂಚಿ ಕಡಪುಡುವೆ!

ದೊರೆನ ಲೆಪ್ಪುಗು ಓಕೊಂಡಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆ ತುರುಡೇ ಶಲ್ಯನ ಕೋಡಿಗ್ ಬತ್ತಂಡ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ, ಕೃಪನಕುಲು ಆಯಕಟ್ಟದ ಜಾಗೆಡ್ ಉಂತಿಯೆರ್. ಪ್ರಳಯದಪೊಗದ ತೆಡಿಲ್ಲಲೆಕ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಮಂಡಲ ನಡ್ಕುಲೆಕ ಭೇರಿ, ಕಹಳೆದ ದನಿ!

ಶಲ್ಯನ ಸಗ್ತಿ ಲೆಕ್ಕೊಗೇ ಇಜ್ಜಿಣ್ಣಿಲೆಕ ಭೀಮ ಆನೆ ಏರೊಂದು ದುಂಬು ಬತ್ತೆ. ಸಾತ್ಯಕಿನ ರಥೊಲ ಎದ್ ಬತ್ತದ್ ಉಂತುಂಡು! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಜೋಕ್ಲೆನ ರಥೊಕುಲುಲ ಕಯ್ತಲ್ ಬತ್ತೆ. ಸೇನೆದ ನಾಯಕೆರ್ ದುಂಬುದುಂಬೇ

ಬತ್ತೆರ್. ಇಂಚ ಇಡೀ ಸೇನೇನೇ ಶಲ್ಯಗ್ ಎದುರಾಂಡ್. ಆಂಡ ಶಲ್ಯೆ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಒಸಯೊಡು ಧುನಿತೊಂದೇ ಇತ್ತೆ. ಮುತ್ತಿಗೆದ ಪಾಂಡವ ಪದಾತಿಲೆನ್ ಕಡ್ತಾದ್ ಪಾಡ್ಯೆ! ಬಲೊಂದುಪ್ಪುನ ಕುದುರೆಲೆನ ಕಾರ್ಗೇ ಹಾಕುವೆ! ಆನೆ, ಕುದುರೆಲೆನ ಗಾಯಗಡಿತ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರತ್ದ್ ಗಟ್ಟಿ ಕಟ್ಂಡ್. ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದ ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್ ಒರಿಯೊರಿಯೆ ಅಂಚಿಗೇ ಸಂದಿಯೆರ್.

ಅರ್ಜುನ ಶಲ್ಯನ ಸಗ್ಗಿನ್, ಚಾತುರ್ಮೆನ್ ಗಮನ ದೀದ್ ತೂಯೆ. ಆಯನ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗೊಡು ಭೀಷ್ಮೆರ್ ಕ್ರಮ ಇತ್ತಂಡ್. ದ್ರೋಣೆರ್ ಚಮತ್ಕಾರ ಇತ್ತಂಡ್. ಕರ್ಣನ ಬಿರಾದಿಗೆ ಇತ್ತಂಡ್. ತಾನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು, ಧರ್ಮರಾಯನ ರಕ್ಷಣೆದ ಯೋಜನೆ ಪಾಡೊಂಡೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ, ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಭೀಮ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಒಟ್ಟುಗಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಉಂತಾದ್, ತಾನೇ ಶಲ್ಯಗ್ ಎದ್ರಬದ್ರ ಕಾಳಗ ಕೊರ್ರೆ.

ಸಂಜಯೆ ಪಾರ್ಥನಲಾ ಶಲ್ಯನಲಾ ಕಾಳಗೊದ ಬಗೆನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ತುವೆ.

ದೊರೇ, ಶಲ್ಯೆ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನಿರ್ ಅಸ್ತ ಯುದ್ಧ ಬಾರಿ ಬಿಗುಬಲತನೆ! ಅಕಲ್ಯ ಕೈಯಿತ ಚುರು, ಪ್ರಯೋಗ ಚಾತುರ್ಮೆ, ಒರಿಯನೊರಿ ಪಾತೆರೊಡು ಕಿಣ್ಣೊಂಬಿನ ಕುಸೆಲ್, ಅಸ್ತೊಲೆನ ಮೆಣ್ಣಾಟ, ರಣರಂಗೊಗು ಕಳೆ ದಿಂಜಾಂಡ್. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯುದ್ಧ ಬಗೆನ್ ಯಾನ್ ಈತ್ನೇಟ ತೂತುಜಿ. ಅವ್ವೊಂಜಿ ಅದ್ಭುತ ನೋಟನೆ! ಎಂಚೆಂಚಿ ಸಗ್ಗಿದ ಬಾಣೊಲೆನೇ ಆವಡ್, ಒರಿಯನೆನ್ ಒರಿ ತಡೆತ್ದ್ ತುಂಡು ಕಡ್ತೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್!

ಕೌರವಗ್ ಈ ಕಾಳಗೊದ ನೋಟೊಡೇ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಎಚ್ಚೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಶಲ್ಯಾರ್ಜುನಿರೆನ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಬಗೆನೇ ಅಂಚಿನವು! ಕೌರವೆ ಅವ್ವೆನ್ ಮೆಚ್ಚೊಂದು ಬಾಕಿದಕ್ಲೆನ್ ಭಂಡೆರ್, ದಂಡೆಡ್ ದಂಡೊಗುಪ್ಪುನಕುಲು ಪಣ್ಡೆ ಜರೆಯೆ! “ನಮ ಸೇನೆ ಈ ಕಡೆಟ್ ನುರೊಂದು ಬರಡ್! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಇತ್ತೆನೇ ಅರ್ಜುನಡ ಕಾದೊಡು, ಸುಶರ್ಮ, ಭೋಜ, ಕೃಪಾನಕುಲು ಅಯಡಪ್ಪನೇ ಪೋವಡ್! ಮಾತ ಸೈನಿಕೆರ್ಲ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾದೇ ಉಪ್ಪೊಡು. ಇತ್ತೆ ನಮ ಮಾತೆರ್ಲ ಒಂಜಾದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡೆಕ್ ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ಜುಟ್ಟು ಪತ್ತಾದ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬರೊಡು” ಇಂಚ ಗರ್ಜನೆಡೇ ಪಣ್ಣೆ.

ಶಲ್ಯಗ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಜತೆ ಆಯೆರ್. ಪಾರ್ಥನ ಪಗರಿ ಬರ್ಸೊದ ಬಿರ್ ಆಜಾದ್, ಪನಿ ಕಡಿತೆರ್. ಅರ್ಜುನ ಶಲ್ಯನ್ ತೂವೊಂದು, “ಪಾಪ! ನಿನ ಕಡೆತ ಪೊಟ್ಟು ಪೆರ್ದೆದಕುಲು ಪೋಡಿರೆರ್. ಯುದ್ಧೊದ ಸಂಕಡೊಡು ಬಾಡ್ ಪೋತೆರ್. ಅಕುಲು ಅಂಚನೇ ಉಪ್ಪಡ್. ಇತ್ತೆ ಈ ಯೆನ ಪಗರಿದ ಪೆಟ್ವೆನ್ ತಯಿರೊಲ್ಲ” ಪಣೊಂದು, ತನ ಬಾಣೊಡು ಶಲ್ಯನ ಬಾಣೊಲೆನ್ ದಂಡ ಮಲ್ತೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಸಾರಥಿನ್ ಕೆರೆ! ಸಂಸಪ್ತಕೆರ್ಲ ಆಯಡ ಸೋತು ಪೋಯೆರ್! ಆತೆಕೇ ಬುಡಂದೆ, ಕೌರವಗ್ ಗಾಯ ಮಲ್ತೆ. ಕೌರವಸೇನೆ ಸೆಡಕ್ಕಡ್ ಅರ್ಜುನನ ಮಿತ್ತ್ ದಾಳಿಗ್ ದುಂಬಾಂಡ್!

ಶಲ್ಯಗ್ ಧರ್ಮರಾಯಡನೇ ಕಣ್ಣೆ! ಅಯನೇ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತಾದ್ ಕೇಡ್‌ಗಾಪಿನ ಬಾಣೊಲೆನೇ ರಟ್ಟಾದ್, ಇಂಚ ಜರೆವೆ! “ಧರ್ಮರಾಯಾ ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಬೂಮಿದ ಆಸೆ ಉಂಡೊಡೊ? ಆಂಡ ಆಲ್ ಇತ್ತೆನೇ ನಿನ ತಗೆ ಆಯಿನ ದುರ್ಯೋಧನನ ರಾಣಿಯಾದುಲ್ಲೊಲು? ನಿಕುಲು ಬೂಮಿ ದೇವಿನ್ಲಾ ಅಯ್ವೆರ್ ಪಾಲ್ ಪಟ್ಟೊಂಬಿನಕುಲತ್ತೆ? ಅಂಚ ಆಲ್ ನಿಕ್ಲೆನ್ ಮೆಚ್ಚುನೆಂಚಿ?”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಲ್ಯನ ಪಗರಿಲೆನ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತಾದ್ ಆಯನ ಬಾಸೆಡೇ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ರೆ.

“ಮಾಮೆರೇ, ಈರೆಗ್ ದಾಯೆಗ್ ಈ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ? ಯೆಂಕುಲು ಕೌರವನ ಜತೆಕ್ ರಾಜ್ಯೊನು ಪಟ್ಟೊನುಜ.

ಇತ್ತೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಏಕಾಧಿಪತ್ಯೋದಾಲ್! ಆಲ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನಾಲ್! ಈರ್ ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರ್ಡ್ ಪೊರು ದೆಪ್ಪುನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಯುದ್ಧ ಬೆಂದುನೆಟ್ ಇರೆನ ಸಗ್ಗಿನ್ ತೋಜಾಲೆ. ಯಾವು.”

ಶಲ್ಯಗ್ ಬಾರಿ ಗರ್ವ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈಲಾ ಬಾಯಿದ ಅಬ್ಬರೊನು ಬುಡ್ಲ. ನಿನಡಲಾ ಸಾಹಸ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ತೋಜಾಲ. ದ್ರೌಪದಿಲೆಕ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ಲಾ ನಿಕುಲು ಪಟ್ಟೊಂದು ಬಾಳುನಕುಲೆ! ಅಂಚ ನಿಕುಲು ಅಲೆನ್ ಆಸೆ ಮಲ್ತರ್ದಲ ಆಲ್ ನಿಕ್ಷೆನ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೊಲು. ಕೌರವಗ್ ರಾಜ್ಯ ದಕ್ಕುಜಿ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಎಂಚ ಪಣ್ಣ? ಅತ್ತ, ನಿಕ್ಕಲ ರಾಜೆ ಆಪಿನ ಕನನ? ನಿಕ್ಕಲ ಪಟ್ಟೊನ? ಯಾಪೊಡ್ಡಿಂಚ ಈ ಪಟ್ಟೊದ ಅರಸು? ಇತ್ತೆನ? ಎಲ್ಲೆಡ್ಡಿಂಚನ?”

ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಶಲ್ಯನ ಬಿಗುತ್ತ ಬಾಣೊಲೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಉಗ್ರ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ. ಶಲ್ಯೆ ಸಾರಥಿನ್, ಕುದುರೆಲೆನ್ ನೋಪುವೆ! ಪೊರುಂಬಾಟ ಉಗ್ರ ಮಟ್ಟೊಡೇ ಸಮಸಮ ಸಾಗ್ಂಡ್! ಒರ ಶಲ್ಯೆ ಗೆಂದಿಲೆಕ, ನನೊರ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗೆಂದಿಲೆಕ ಆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದ ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ನಕುಲೆ, ಸೃಂಜಯೆರ್, ಅಂಚನೆ ಪಾಂಚಾಲ ದಳ ಮಾತ ಕೂಡೊಂದು ಕೌರವಪಡತಂಚಿ ನುರೊಂದು ಬರಿನಿನ್ ಕೌರವ ತೂಯೆ. ತನ ಕಡೆತಕ್ಲೆಡ “ನಿಕುಲ್ಲಾ ಶಲ್ಯನೊಟ್ಟುಗಾವೊಂದು ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ದರ್ತ್ ಚೆಪುಡಾಲೆ” ಪಣ್ಣೆ. ಅಕುಲು ಶಲ್ಯನ ರಥೊತ ಸುತ್ತುಡು ಪಗೆನಕ್ಲೆಗ್ ಅಡ್ಡ ಉಂತಿಯೆರ್. ರಡ್ಡ್ ಕಡೆಲ ಚಲಬಲ ಕೂಡಾದ್ ಕಾದ್ಂಡ್. ಪರ್ಮೊಡು ನೆತ್ತೆರ್ಡ್ ತುದೆನೇ ಪರತ್ಂಡ್! ಶಲ್ಯೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇರ್ಪೆರ್ ಮಾತ್ರ ಬದ್ಕಾದ್ ಒರಿವೆರಾ ದಾನೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಸೇನೆದಕುಲು ಸೈತ್, ಸೈತ್ ಬೂರ್ಪೆರ್!

ಶಲ್ಯೆ, ಧರ್ಮರಾಯನೇ ನಾಡೊಂದು ಪೋಯೆ! ಒವ್ವೇ ವಂಚನೆ ಇಜ್ಜಂದೆನೇ ಕಾಳಗ ಕೊರ್ಪೆ. ಆಯನ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ಧರ್ಮರಾಯನ ಮೆಯಿಟ್ ದಿಂಜ ನೆತ್ತೆರ್ ರಟ್ಟಾಯ. ಆಂಡ ಅವ್ವೆನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನ ಪರ್ದೆ ಪಗರಿಲೆನ್ ಶಲ್ಯನ ಮೆಯಿನಿಲಿಕೆ ಕಂತಾಯೆ! ಇಂಚನೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ-ಶಲ್ಯೆರ್ ಸರಿಸಮ ಕಾದಿಯೆರ್. ಅಕ್ಷೆನ ಸಾಯೊಗು ರಡ್ಡ್ ಪಕ್ಷದಕುಲ್ಲಾ ಕುಡಕುಡ ಬರೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್. ಬತ್ತಿನಕುಲು ಅಂಚಿಗ್ ಸಂದೊಂದೇ ಇತ್ತೆರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಲತ್ತಡ್ ಭೀಮೆ ಉಂತಿಯೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ, ನಕುಲೆರ್, ಪಾಂಚಾಲೆರ್ ದತ್ತಡ್, ಅರ್ಜುನೆ ನನೊಂಜಿ ಮರಿಲ್ಡ್, ಪಾಂಡವೆರ್ಡ್ ಜೋಕುಲು ಬೊಕ್ಕೊಂಜಿ ಕೋಡಿಡ್ಡ್ ಶಲ್ಯನ ಮಿತ್ತ್ ಆಕ್ರಮಣ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ತತ್ತ ಪಾತೆರಿನೆಕ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ರೌಸುಡು ಅರ್ಜುನನ ಮಾತ ಅಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ತುಂಡು ಕಡ್ತೆ. ಅರ್ಜುನೆ ತೆಲಿತೊಂದು, “ಆಹ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ರಣಪ್ರವೀಣಾ, ಇಂದಾ, ಯೆನ ಈ ಒಂಜಿ ಬಾಣೊನು ದಾದ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾವು ತೂಲ” ಪಣೊಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ. ಇತ್ತೆ ಅರ್ಜುನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆರೆನ ಕಾಳಗೊನೇ ಕಟುರ ಆಂಡ್.

ಈ ನಡುಟು ಅರ್ಜುನಗ್ ಆಯಾಸ ಆಂಡ್ಂದ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಭೀಮೆ, ಸಾತ್ಯಕಿನಕುಲು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಎದುರುಗು ಬರ್ಪೆರ್. ಭೀಮನ್ ತೂಯಿನ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಪಿರ ಉಂತೆರೆಗೇ ಆವಂದೆ ತನ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗೇ ಆಯನಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ. ಕೃತವರ್ಮ, ಕೃಪನಕುಲ್ಲಾ ಕೌರವ ಜತೆಟೀ ಬರ್ಪೆರ್. ಆತಾನಗ ಸುಶರ್ಮನಕುಲ್ಲಾ ಬತ್ತ ಸೇರೊಂಡೆರ್. ಮಾತೆರ್ಡ್ ಪುಣೆವುನ ಪೊರುಡು ಭೀಮಗ್ ಆಯಾಸ ಆಂಡ್. ಭೀಮನ್ ತೂದು, ಸೇನೆ ಗಲಿಬಿಲಿ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಪಾಂಚಾಲೆರ್ ಬುಸುಕಟೊಂದು ಕೌರವಸೇನೆದ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರ್ಪೆರ್. ಅರ್ಜುನೆಲ ಅಡೇಗೆ ಬತ್ತದ್ ಬಾಣೊದ ಬರ್ಸೊನೇ ದೊರ್ಪಿನೆಟ್, ಕೌರವ ಬಲ ಜಗ್ಗದ್ ಜಡ ಆಂಡ್!

ಇಂಚಿಡ್ಲ ಶಕುನಿ ಮಲ್ಲ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗೆ ಬೀಸೊಡು ಬತ್ತೆಡಲ ಭೀಮನ ಪರಾಕ್ರಮೊಡು ಅವು ಬೇಗೊಡೆ ಕರಂಡ್. ಭೀಮನ ಪೆಟ್ಟೆದ ಹೊಡ್ತೊಡು, ಐನ್ನೂದು ಆನೆಲು, ಸಾರ ಕುದುರೆಲ್, ಮೂಜಿ ಸಾರ ರಥೊಕುಲು, ಎಣ್ಣೆ ಲಕ್ಷ ಯೋಧೆರ್ ಪೊಡಿ ಪೊಡಿ! ಉಂದೆನ್ ತೂಯೆರಾವಂದೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಅಡ್ಡ ಬತ್ತೆದ್ ಭೀಮನ ಹೊಡ್ತೊನು ಎಡ್ಡೆ ಬಾಣೊಲೆಡೇ ಹದೊಕು ಕಣಪೆ. ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕ್ಲೆನ ಬೀರೊನ್ಲ ಉಂತಾವೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಐವ್ವ ಬಾಣೊಲೆಡ್ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲಾವೆ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಇರುವ ಬಾಣೊಲು ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀಯ. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಸೇನೆದ ಆನೆಲ್ ದಿಂಜ ಸಂಕೆಡ್ ಸೈತ್ ಪೋಯಿ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಒಂಜೊಂಜಿ ಬಾಣೊಲುಲ ದಿಂಜ ಬಲಿ ದೆತೊಂಡ. ಆಯನ ಬಾಣೊಲೆನ ಬಿರೊಲಿಡ್ ರಣರಂಗ ಪುಣರಾಸಿದ ಮಸಣ ಆಂಡ್! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ರುದ್ರ ರೂಪೊನು ತೂದು ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ನಡ್ಗದೇ ಪೋಂಡು! ಆಂಡಲಾ ದಾಳಿನ್ ದುಂಬರಿತ್ಂಡ್. ಅವು ಒಂತೆಂಚೆನೇ ಬಿರಾದ್ ಕಡೆಕ್ ಉಗ್ರ ಮಟ್ಟೊಗೇ ಪೋಯಿನೆನ್ ಗ್ರಯಿತ್ತಿನ ಶಲ್ಯೆ ಚುಕ್ಕಾಯೆ! ಉಂದು ಇಂಚೆನೇ ದುಂಬರಿಂಡ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆರ್ ನಡಪಾದಿತ್ತಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆಗೇ ಅಪಮಾನ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊಂದು, ತಾನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಬತ್ತೆ. ಬನ್ನಗ ತನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್, “ನಿಕುಲು ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದ್ರೋಣೆರ್ ಕದನ ಕಡೆನ್ ತೂದಿತ್ತರತ್ತೆ? ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಕದನೊದ ಬಗೆನ್ ತೂಲೆ. ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಅಚ್ಚಿರ, ಆನಂದ ಆಪುಂಡು” ಪಂಡೆ. ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್ಗ ದಿಂಜ ದಾನ ಕೊರೈ!

ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಲೆತ್ತೆದ್, “ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೊಗುಂತುನಕುಲೇರ್? ಧರ್ಮರಾಯೆನ? ಪಾರ್ಥೆನ? ಭೀಮನ? ಅತ್ತೆ, ಬೇತೆ ಯೇರ್ದ ಬರ್ರೆರ್? ಯೇರೇ ಬಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಸಜ್ಜಾದೇ ಉಲ್ಲೆ. ನಿಕುಲು ಯೆನ ಕಡೆತ ಬೇತೆ ಯೇರೆಡಲ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಕೌರವನ ಆಜೆ! ಪೋಡ್ಯೊಡ್ಲಿ ದುಂಬು ಬಲ್ಲೆ” ಪಣ್ಣೆ.

ಶಲ್ಯನ ಪೌರುಷೊದ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಂಡಿನ ಕೌರವ ಸೇನೆ ಶಲ್ಯನ್ ಕೊಂಡಾಡ್ಂಡ್! “ಈ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣರಂಗ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಕರ್ಣನಕುಲು ಪೊರುಂಬುದಿನ ಪವಿತ್ರ ಬೂಮಿ! ಮುಲ್ಪ ಅಂಚೆನೇ ಕಾಳಗ ಕೊರೈರೆ ಶಲ್ಯಗ್ ಮಾತ್ರ ಆಪಿನಿ” ಪಣೊಂಡೆರ್. ಸಾತ್ಯಕಿ, ಸೋಮಕನಕುಲ್ಲಾ ಶಲ್ಯನ ದೈರ, ಗರ್ವ, ಬೀರ ಮಾತೆನ್ಲ ಪುಗರೈರ್. ‘ಶಲ್ಯಗ್ ಶಲ್ಯನೇ ಸರಿಸಾಟಿ’ ಇಂಚಲ ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಶಲ್ಯ ಪಾಂಡವಸೇನೆನ್ ತಡೇತ್ ಉಂತುವೆ. ಗಟ್ಟಿಡ್ ಲೆತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ. “ತೂಲೆ! ನಿಕ್ಲೆನ ಗುರಿಕಾರೆ ಓಲುಲ್ಲೆ? ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ದಾ ಒಟ್ಟುಗು ಸೇರ್ದೆ ಬತ್ತೆಂಡಲಾ ಯಾನ್ ಪೋಡ್ಯೊನಾಯೆ ಅತ್ತೆ! ಆತೇ ಅತ್ತೆ! ಬೇತೆ ಯೇರೆನ ಮಿತ್ತಲಾ ಯಾನ್ ಖಿಡ್ಲ ದೆರ್ದುಜೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಒರಿಯನ್ ಮಾತ್ರ ತೂವೊನುವೆ. ಆಯೆ ಬರಡ್. ದುರ್ಯೋಧನೆ ಒರಿಯೆನೇ ಸಾಮ್ರಾಟಿ ಪಂಡ್ಲ ಯಾನ್ ಸಾರಿದ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲೆ. ಉಂದೆನ್ ಯೇರ್ದಾ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಲ್ಪುನಂಚ ಇಜ್ಜಿ! ಅಂಚೆನೇ ಆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಣ್ಣೆ! ಆಯೆನೇ ಯೆನ ಎದುರುಗು ಬರಡ್. ಯೆನಡಪ್ಪ ಪೊರುಂಬಡ್.”

ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷದ ವಂಧಿಮಾಗಧೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಸುಗಿತ್ದ್, “ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ! ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಮುಕುಟಮಣಿಲಾದಿತ್ತಿನ ಬುಧ, ಪುರ, ಆಯು, ನಹುಷ, ಯಯಾತಿ ಮೊಕಲ್ಲಂಚ ಪೆರೈಡ್ ಮೆರೆಪಿನ ರಾಜೆ! ಕೌರವ ಜೂಜುಡು ಅನ್ನೊಡು ಗೆಂದೆದಿನ ರಾಜ್ಯೊನು ಇತ್ತೆ ಸಗ್ಗಿಡ್ ಗೆಂದುನ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆ!” ಪಣ್ಣೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಲ್ಯ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಒಪ್ಪಿದ್, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಅಸ್ತವಿದ್ಯಾಗುರು ದ್ರೋಣೆರೆನ್ ಮನಸ್ಸೆಡೇ ನಿನೆಪುವೆ! ಸಾರಥಿಗ್ ಉಮೇದಾದ ನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ, ರಥ ಯೇರ್ದ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಯೆ. ಆಯನ ದತ್ತ ಬಲತ್ತೆಡ್ ಭೀಮೆ, ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ ನಕುಲು ಉಂತಿಯೆರ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶಲ್ಯನ ದುಂಬುಗೇ ಬತ್ತಾದ್ ಉಂತುವೆ! “ಮಾಮೆರೇ, ನಿಜ ಪಣ್ಣೆ! ಈರೆಗ್ ಹಿಂಸೆ ಮಲ್ಪುನ ಆಸೆ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಇಜ್ಜಿ! ಆಂಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಜಾತಿದ ಜೀವನಧರ್ಮ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅವು ಬಾರಿ ಕಸ್ಸದವು! ವೈರಿಲೆನ್ ಕೆರಂದೆ ಕುಲ್ಲುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ಈರ್ ಇತ್ತೆ ಯೆನ ಬಾಣೊದ ಪೆಟ್ವೆನ್ ದೆತೊನೊಡಾಪುಂಡು.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಯುದ್ಧೋಗು ಸುರು ಕೊರೈ. ಶಲ್ಯೆಲಾ ಅವ್ವೇ ದಾಟಿಡ್ ಪಾತೆರುವೆ!

“ಅಂದ್ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ ತಮ್ಮಲೆ! ಆಂಡ ಆ ಸಮ್ಮಂದೊದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ! ನಮ ಕೋಪೊಡುಪ್ಪುನವುಲ ಧರ್ಮ ಅತ್ತ! ನಿಕ್ಕ ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಜಯಧ್ಯಥೆಲಾ ಸಮ್ಮಂದದಕುಲೇ ಅತ್ತಾ? ಪಾಪ! ನಿಕ್ಕ ಇತ್ತೆ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷತ್ರಿಯನ ಯುದ್ಧ ಧರ್ಮೊದ ಹಿಂಸೆ ಎಣ್ಣೊಂದುಂಡು! ಆ ಹಾಂಕರೊದ ಪೆರೆಡ್ ಪಾತೆರೊಲು ಇತ್ತೆ ದಾಯೆ?”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ ಕೇಣ್ಣ. ಶಲ್ಯೆ-ಧರ್ಮರಾಯನ ನಡುಟು ನಡತ್ತಿನ ಯುದ್ಧ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣ, ಕರ್ಣ, ಅರ್ಜುನ, ಭೂರಿಶ್ರವ, ಕೌರವ, ಭೀಮ, ವೃಷಸೇನ, ಅಭಿಮನ್ಯು ಮೊಕಲ್ನ ಯುದ್ಧೋಗು ಮದಪ್ಪುನಂಚಿನವು! ಕಾಳಗದೊಟ್ಟುದ ನುಡಿ ಕಾಳಗೊಲ ಬಿರಾದಿಗದನೆ! ಶಲ್ಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಒಪ್ಪಿಯೆ ಧರ್ಮರಾಯಾ. ಈಯೆನೇ ರಾಜೆರೆಡ್ ದಿಂಜ ದೈರೊದಾಯೆ! ಈಯೆನೇ ಜಗಜಟ್ಟಿ! ನಿಕ್ಕ ಬಿರು ಬರವು ಕಲ್ಪಾದಿನಿ ಯೇರ್‌ಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ಆಂಡ ಈ ನಿನಡ್ ಮಿತ್ತಾದ ಪೌರುಷ ತೋಜಾವೆರೆ ಪೋವಡ. ಅವು ಪೊಕ್ಕಡೆಗೇ ಪೋವು. ಈ ಪಿರ ಉಂತುಲ. ಯೆನಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನೇ ಕಡಪುಡ್ಡ.”

“ಮಾಮೆರೇ, ಯೆನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆಡ ಕಾದುನ ಸಗ್ಗಿ ಉಂಡುಣ್ಣಿನ ಬೆರೆನ್ ಬುಡ್ಡು, ಇತ್ತೆ ಎನ್ನ ಈ ಅಪ್ರೊಪೊದ ಬಾಣೊನು ಕತ್ತೆರುನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ತೋಜಾಲೆ. ಯೆಂಕ್ ಅವ್ವೆನ್ ತೂವೊಡು.”

ಇಂಚೆನೇ ಕಾಳಗ ದುಂಬರಿಂಡ್. ಶಲ್ಯನ ಸಾಹಸ ಮೆಚ್ಚುಲೆಕ್ಕಂತಿನನೆ! ಆಯೆ ಧರ್ಮರಾಯನ ಪೊಸಬಗೆತ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಕತ್ತೆರೊಂದೇ ತನ ಬಾಣೊದ ರುಚಿ ತೋಜ್ಜಾವೆ! ಅಕಲ್ನ ಪಗರಿ ಪ್ರಯೋಗೊದ ಬಿರ್ದೆಡ್ ಪರ್ವತೊಲೇ ನಡ್ಕೊಡು! ಒರಿಯನ ಬಾಣೊಗು ನನೊರ್ದಡ ಪ್ರತಿಬಾಣೊಲು ಉಲ್ಲನೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ರಣ್ಣಾದಿನ ಒಂಜಿ ಬಾಣ ಶಲ್ಯನ ತಿಗಲೆದ ಸೀಸಕವಚೊನ್ ನುರ್ದೊಂದು ಉಳಮೆಯಿಟ್ ಕಂತ್‌ದ್ ಬೆರಿಟ್ ಬತ್ತೆಂಡ್! ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ನೆತ್ತೆರ್ದ ದಾರೆ ದೊರಿಂಡ್! ರಥೊಟಿತ್ತಿನ ಶಲ್ಯೆ ಪ್ರಳಯಕಾಲೊದ ಬಿರ್ದದ ಗಾಳಿಗ್ ತಿಕ್ಕಿನ ಪರ್ವತೊದಲೆಕ ಉಂತಿನವುಲೇ ಕುಂಬರೈ! ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಬೂರ್ದಿನಯಗ್ ಸೊಯ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಆಂಡ ಒಂಜೇ ಗಳಿಗೆ ಅಂಚಿ! ಬೊಕ್ಕ ಎಂಚನಾ ಸುದಾರೊಂದು ಕಣ್ಣ ಜತ್ತಾದ್ ಅಂಚಿಂಚಿ ತೂಪೆ! ತನ ಮೆಯಿಟ್ ನಾಟ್‌ದುಂತುದಿನ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಒಯ್ತ ದೆತ್ತಾದ್ ಗಾಯೊಲೆಗ್ ಮರ್ದ್ ಪೂಜೊನುವೆ. ನೆತ್ತೆರ್‌ನ್ ದೆಕ್ಕ ದೆಕ್ಕಾದ್ ಒರೆಸೊಣುವೆ! ಪೊಸ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಪಾಡೊಂದು, ತಂಬುಲ ತಿನೊಂದು, ಮೋನೆ ಅರ್ರಾವೊಂದೇ ಯುದ್ಧೋಗು ಉಂತುವೆ! ತಾನ್ ಪೆಟ್ವೆಡ್ ನುರಿದಿನಪಗ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಂತೋಸು ಆಂಡೊಡೊ? ಇಂಚದ ಅಲಚನೆ ಬತ್ತೆಂಡಲ ಯುದ್ಧೋಡು ಜಯ ಅಪಜಯ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ಉಂಡುಂದು ಸಮದಾನ ಮಲ್ತೊಂದು, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತನ ಬಾಣೊಡು ಗಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಶಲ್ಯನ ಪಗರಿ ಪಾರಾವುನ ಬಗೆನೇ ಇಸ್ಮಯದವು! ಬಾಣೊಲು ಚುಟತವು. ಅಂಚ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾಯಿಜಿ. ಅಯನ ಕವಚೊಲ ದರೀಂಡ್! ಎಣ್ಣ ಬಾಣೊಲು ಒರಾನೆ ತಿಗಲೆಗ್ ನಾಟ್‌ಂಡ್!

ಗರುಡನ ಕುಡಪುಗು ಸರ್ಪೊದ ಜಿಡೆ ಉಡವುಲೆಕ ತಿಗಲೆಡ್ ಗಾಯೊಲಾಯ. ಅಯಗ್ ಯುದ್ಧೊದ ಆಸೆ ಕಡ್ಡುನಗನೇ ಮತಿಲ ತತ್ತ್ ಪೋಂಡು! ಕೌರವಸೇನೆಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು! “ಪಾಂಡವ ದೊರೆ ಬೂರೈ! ಕೌರವ ದೊರೆ ಗೆಂದಿಯೆ!” ಇಂಚ ಕಲ್ಕದೇ ಪಣೊಂಡರ್. ನನ ಚಿಂತೆ ಇಜ್ಜೆಂದ್ ನಲ್ಲೆರ್! ಶಲ್ಯಗ್ ಸಾದನೆದ ಆನಂದ. “ಅಯ್ಯೋ! ಪಾಪ ಪಾಂಡವೆರ್ ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರ್ಚಿಯೆರತ್ತ? ಆ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರೆಗ್ ದಮ್ಮು ಮಿನಿ ಒರಿದ್ಂಡ ಕುಡ ಕದನೊಗು ದುಂಬಾವಡ್” ಪಣ್ಣ್ ಲೆತ್ತ ಪಂಡೆಲ.

ಆಂಡ ಯುದ್ಧೊದ ನಡೆ ನಮ ಎಣ್ಣುನಂಚ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒಂಜೇ ಚಣೊಟು ಎಚ್ಚರಾಯೆ. ಸೇವೆದಕುಲು ಗಾಯೊಲೆಗ್ ಮರ್ಡ್ ಪೂಜಿಯೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆಲಾ ಪೊಸ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಪಾಡೊಂದು ಪೊಸ ಚಯ್ತನೊಡು ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಪೆ! ಅಯನ್ ಅಂಚ ತೂಯಿನ ಶಲ್ಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಹಾ! ಧರ್ಮರಾಯಾ! ನಿನ ಭೀಮಾರ್ಜುನೆರ್ ನಿನ ಸಕಾಯೊಗು ಬತ್ತೆಚೆರತ್ತಾ? ನನ ನಿಕ್ಕ ಯುದ್ಧ ದಾಯೆಗ್? ಪೋವಡ್! ನಿಕ್ಕ ಬಿರುಬರವುದ ಗೇನ ಆತೆಕಾತೆ! ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಬುಡೊಂದುಪ್ಪನೆತ ಬಗೆ ತೂಲ. ಈ ಪೆಟ್ಲೆಲೆನ್ ತಡೆತೊನುಲ” ಪಣೊಂದು ಎಣ್ಣು ಪಗರಿಲೆನ್ ಒರಾನೆ ಬುಡ್ಡು ಧ್ವಜ, ರಥ, ಕುದುರೆ, ಸಾರಥಿ ಮಾತೆನ್ನ ಒಟ್ಟುಡೆ ಹಾಕುವೆ! ನೆತ್ತೆರ್ ರಟ್ಟುನೆನ್ ತೋಜಾದ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಸನ್ಯಾಸಿಯಾದಿತ್ತಿನಾಯೆ! ತಪಸ್ಸದ ಸಗ್ಗಿ ಇತ್ತಿನಾಯೆ! ನಿನ್ನಂಚಿನಕುಲು ಜಪ, ತಪ, ಮನನ, ಶ್ರವಣ, ನಿಯಮ, ಆಸನ, ಸಮಾಧಿ, ಧ್ಯಾನೊಲೆಡ್ ಮನ ದೀವೊಡು. ಯುದ್ಧೊದ ಜಂಬರ ನಿಕ್ಕ ದಾಯೆಗ್?”

ಶಲ್ಯೆ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಅಯನ ಬಾಣೊಲು ಬಿರ್ಲದನೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಿರು ಪೊಳಿದ್ ಪೋಂಡು! ಸಾರಥಿಗ್ ಪೆಟ್ಲೆಡ್ ಮತಿ ಮಂದ ಆಂಡ್! ರಥ ಪೊಡಿಪೊಡಿಯಾಂಡ್! ಕುದುರೆಲೆನ ಮೆಯಿನಿಲಿಕ್ಕೆ ಗಾಯೊಲೆ! ಪಾಂಡವ ಸೇನೆ ಪೆರ್ಚಿ ಕಟ್ಂಡ್! ಆಂಡಲಾ ಧರ್ಮರಾಯೆ ದೈರ ಒರೊಂದು, ನನೊಂಜಿ ರಥೊತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಶಲ್ಯಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಸಜ್ಜಾಯೆನೆ! ಅಯನ್ ತೂದು ಸೇನೆಲಾ ಚುರ್ಚಾಂಡ್. ದೊರೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಕಂಡಿತ ಗೆಂದುವೆನೆ ಪಣೊಂದು ದುಂಬು ಬತ್ತೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯನ ಕ್ಷಾತ್ರ ತೇಜಸ್ ತೂನಗ ದೈರೊಲ ಕೂಡ್ಡು ಬತ್ತೆಂಡ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಅಯ್ಯಾ, ಮಾದ್ರೇಶ! ನಿನನ್ ಒರೊನೆರೆಗ್ ಇಡೀ ಕೌರವ ಬಲೊನೇ ಲೆತ್ತೊನುಲ. ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಬುಡೊಂದುಪ್ಪುನ ಬಾಣೊನು ನಿನ ಅರ್ವತ್ತನ ಕಾನಿಗೆ ಪಂಡ್ ಎಣ್ಣೊನುಲ. ನಿನ ಕಡೆತಕ್ಕೆನ್ ಬೇಗ ಬರೈರೆ ಪಣ್ಣ. ಉಂದೆನ್ ತಡೆಪೆರೆ ನಿಕ್ಕ ಆವಂದ್” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮುನ್ನೂತ್ಯೆನ್ ಬಾಣೊಲೆನ್ ಬುಡ್ಡು ಸಾರಥಿ, ಕುದುರೆ, ರಥೊಕುಲೆಗ್ ಕೇಡ್ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕುದುರೆಲ್ ಓಡೆ ಪೋಯನ? ರಥ ಪೊಡಿ ದೂಲು! ಸಾರಥಿನ ಮಂಡೆದ ಬೊಂಡು ಪೀಂಕಂಡ್!

ಶಲ್ಯನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ಕೋಪೊದ ಕೆಡಿ ರಟ್ಟೆಂಡ್. ತನ್ನಕ್ಕೆಗ್ ದೈರ ಪಣೊಂದು, ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿಲೆಡ್ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಹದ ಪತ್ತಿಯೆನೆ! ಸಾರಥಿ ರಥೊನು ಇಚಿತ್ತ ಗತಿಟ್ ತಿರ್ಗಾಯಿನೆಟ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಒರಿಯೊಂಡೆ! ಕೋಪೊದ ಒಸಯೊಡು ಶಲ್ಯೆ ಪಾಂಡವ ಸೇನೆನ್ನ ಒಂಜಾತ್ ದೊಂಸ ಮಲ್ಲೆ! ಅಡ್ಡ ಬತ್ತಿನ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ಪೋಡೊಂದು ಪಿರ ಬಲ್ ಪೋಯೆ! ಸೃಂಜಯೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸೆರ್ ಪಾರ್ಡ್ ಪೋದು ಬದ್ಕೊಂಡೆರ್! ಚತುರಂಗ ಬಲೊಕುಲಾ ಬಾರಿ ನಸ್ಸ ಆಂಡ್. ನಕುಲ, ಶಿಖಿಂಡಿಲೆನ್ ದಿಕ್ಕ ತಪ್ಪಾದ್ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗೇ ಕಣತ್ತೆ ಉಂತಾದ್, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪಾತೆರೊಡು ಪರ್ಂಕುವೆ!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಯಂಕ್ಷೆಗ್ ಕವಚ ಇಜ್ಜಿ! ರಥ ಇಜ್ಜಿ! ಕತ್ತಿ ಗುರಾಣಿ ಮಾತ್ರ ಉಂಡು! ನಿಕ್ಕ್ ಆಪುಂಡುಡ ಅವ್ವೆನ್ನ ಕೊಚ್ಚಿದ್ ಪಾಡ್ಲ! ನಿನ ಈತೇ ಪೌರಷೋಗು ನಿಕ್ಕ್ ‘ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿರುಗಾರೆ’ ಬಿರುದು ಕೊರ್ವೆರತ್ತ? ನಿಕ್ಕ್ ಪೆರಣ ಒರಿತೊನೊಡುಂದು ಆಸೆ ಉಂಡುಡ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆಗುಪ್ಪುನ ರಣಪಲಾಯನೊದ ಅವುಕಾಸ ನಿಕ್ಕ್ಲ ಉಂಡು. ನಿಜವಾದ್ಲ ಕಾದುನನೇ ಮುಕ್ಯ ಆಂಡ ತಡ ದಾಯೆಗ್? ದುಂಬು ಬಲ್ಲ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಕುರುಬಲ ಬಾಕಿದ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪಾತಕೆರ್ಂದ್ ಜರೆಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅವು ಇಸ್ಪ ಆಯಿಜಿ. ಆಯೆ ರೌಸುಡು ರಾವೊಂದು ಬತ್ತಿಲೆಕ ಬತ್ತಾದ್ ಶಲ್ಯನ ಕತ್ತಿನ್ ತುಂಡು ಮಲ್ತಲ ಆಂಡ್! ಶಲ್ಯಗ್ ಉಂದು ಎಣ್ಣಂದಿನನೆ! ಆಯೆ ಭೀಮನಂಚಿ ತಿರುಗ್ವೆ.. “ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದ ಭೀಮಾ, ಪಾಂಡವೆರೆಡ್ ಪ್ರಚಂಡಾ, ದಾನ್ನೆ? ಅಣ್ಣೆರೆಗ್ ದೊರೆ ಪಟ್ಟೊದ ಆಸೆಡುಲ್ಲನ? ಆವಡ್. ಎಡ್ಡೆ ಆಸೆಡೇ ಉಲ್ಲ” ಇಂಚ ಜರೆದ್, ಪೊಸ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲೊಂದು ಕೌರವನಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್ ಆಯಗ್ ದೈರೊದ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಯ್ಯಾ ಕೌರವಾ, ಪೃಥೆನ ಜೋಕುಲು ಪಾಂಡವೆರವು ಪೊಕ್ಕಡೆದ ಪರಾಕ್ರಮ! ನಿಕ್ಕ್ ದ್ರೋಣೆ, ಕರ್ಣೆ ಮೊಕಲ್ನ ಮರಣೊದ ದುಕ್ಕ ಕಮ್ಮಿ ಆಪಿಲೆಕ ಇತ್ತೆ ಆ ಪಾಂಡು ಮಗನ್ ಮುಗಿಪುವೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು, ಅಂಚಿಡ್ಲ ಧರ್ಮರಾಯನ್ನಾ ಜರೆವೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇತ್ತಿನಡೆಗೇ ಪೋದು ಎದ್ಬದ್, ಆದ್ ಉಂತುವೆ! ಒಂಚೇ ರಬಸೊಡು ಪಗರಿ ರಟ್ಟಾದ್, ಕದನ ಗೆಂದುನ ರುಪು ತೋಜಾವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಶಲ್ಯ-ಧರ್ಮರಾಯನಕಲ್ನ ಯುದ್ಧೊಲ ಕರ್ಣಾರ್ಜುನರೆ ಯುದ್ಧೊದಂಚನೇ ದುಂಬರಿಂಡ್! ಇರ್ದೆರಾ ಸರಿಸಮತಕುಲೇ. ಸಮಬಲೋಟೇ ಕಾದಿಯೆರ್! ಆಂಡಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ನಿನ ಕೌರವ ಬಲೊಕು ದೈವಬಲ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅನುಗ್ರಹ ತಿಕ್ಕೊಂದೇ ಉಂಡತ್ತ? ಇತ್ತೆಲಾ ಅವ್ವೇ ಆವೊಂದುಂಡು! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಪಣ್ಣೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿನ ಬತ್ತಳಿಕೆಡ್ ‘ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ’ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅವ್ವೆನ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುನ ಕಾಲ ಬಯ್ಯೆಂಡ್!”

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಂಡ್!

ಯುದ್ಧ ದುಂಬರಿತೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತನಡುಪ್ಪುನ ದಿವ್ಯ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧೊನು ದೆಪ್ಪುವೆ. ಅವ್ವೊಂಜಿ ಮಹಾ ಆಯುಧೊನೆ! ಅಯಿಟ್ ಬಂಗಾರ್ಲ ಗೀಟ್, ದನಿಮನಿತ ಗಂಟೆ, ಎಣ್ಣೆ ಲೇಪೊದ ಕಾಂತಿ, ಕೆಂಪು ಗರಿ, ಪರ್ದೆದ ಬಾಯಿ, ಮಲ್ಲ ಗೊಂಡೆ ಇತ್ತಂಡ್! ಅವು ಪಗನೆಯನ ಪುಗೆ ತೂವೆರೆ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಆ ಶಕ್ತಿ ಆಯುಧೊನು ಶಲ್ಯನ ಮಿತ್ತ್ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ! ಅವ್ವೆನ್ ತಡೆವೆರೆ ಶಲ್ಯೆ ಬುಡ್ತಿನ ಬಾಣೊಲು ಅಪಗನೇ ಪೊತ್ತುದು ಬೊನ್ನೆ ಆಂಡ್! ಉರಿ ಜಾಲೆ ಎಚ್ಚಾವೊಂಡಿನ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧ ಕೌರವ ಸೇನಾಪತಿ ಶಲ್ಯನ ತಿಗಲೆಗ್ ಕೊಲ್ಲುಂಡು! ಶಲ್ಯೆ ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕೊಂದು ಧಡಾಲ ಬೂಮಿಗ್ ಬೂರೈ! ನೆತ್ತೆರ್ದ ದಾರೆ ಪರತ್ಂಡ್. ಶಲ್ಯನ ಪೆರಣ ಪಾರ್ಲ ಪೋಂಡು! ಕೌರವದಳೊಟು ಬೊಬ್ಬೆನೇ ಬೊಬ್ಬೆ!

ಸೇನಾಪತಿ ಶಲ್ಯೆ ಸೈತ್ ನಿಲಟ್ ಬೂರ್ದೆ. ಕರ್ಣೆ, ದ್ರೋಣೆರ್ದ ಸಾಲ್ಗ್ ಶಲ್ಯೆ ಸೇರೊಂಡಿನೆನ್ ತೂದು ಕೌರವ ಸೇನೆ ದುಕ್ಕೊದ ಕಡಲ್ಡ್ ಮುರುಕ್ಕುಂಡು. “ನನ ನಮ ಕಡೆಟ್ ಯುದ್ಧ ಬೀರೆರ್ ಯೇರುಲ್ಲೆರ್?” ಪಣ್ಣಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಲ ಬುಳೆವೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಆಂಡ ಅಲ್ಲನೇ ಇತ್ತಿನ ಶಲ್ಯನ ಮೆಗ್ಗೈ ಅಬ್ಬರ ಮಲ್ತೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯನ

ಎದ್ರ್ ಬತ್ತ್ ಪರಯನ ಮರಣೊದ ಪ್ರತೀಕಾರೊಗಾದ್ ಪೊರುಂಬುವೆ. ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಯಿನ್ಲಾ ಪರಯನ ಮರಣೊದ ಸಾದಿಡೇ ಕಡಪುಡ್ಲೆ! ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಸೋಡ್‌ಪಾಡ್‌ದ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ದುಂಬು ಬತ್ತಿನ ಸಾಳ್ವ ರಾಜಗ್‌ಲಾ ಅವ್ವೇ ಗತಿ ಆಂಡ್!

ಮಾದ್ರಪತಿ ಶಲ್ಯನ ಮರಣೊಡ್ಲಾವರ ಕೌರವಗ್ ಗತಿ ಸೆಟ್ಲೆಲೆಕನೇ ಅನ್ಲವೊ ಆಂಡ್! ಸಂಕಡದೊಟ್ಟುಗು ಕೋಪ ಕೂಡೊಂಡಿನ ಒಸಯೊಡು ತನ ಸೇನೆನ್ ಒಟ್ಟು ಮಲ್ತೊಂದು ಪಾಂಡೆವೆರೆ ಮಿತ್ತ್ ಯುದ್ಲೊಗು ಪೋಯಿ! ಎದುರು ಬತ್ತಿನಕ್ಲೆನ್ ಬಾಯಿಗ್ ಬತ್ತಿಲೆಕ ಜರೆಯೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ್ ಪೊಡಿಕ್ಕುಟ್ಟಿಯೆ! ಉಪಪಾಂಡೆವೆರೆನ್ ಸೋಲ್ತಾವೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಪಿರ ಗಿಡಪ್ಪುವೆ! ಪಗನಕ್ಲೆನ್ ಪೊಡಿರಟ್ಟಾವುನ ಆಯನ ರೌಸುನು ತೂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ, “ಅರ್ಜುನಾ, ನಮ್ಮ ಸೇನೆದ ಪಾಡ್ ಹಾಳಾವೊಂದುಂಡು. ದುರ್ಯೋಧನನ ಪ್ರತಾಪ ಮೆಂಚೊಂದುಂಡು. ಆಯೆ ಮಾತೆರೆನ್ಲಾ ಜರೆವೊಂದು ಯುದ್ಲೊಗು ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ! ಅಯನ್ ತಡೆಪಂದೆ ಬಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ಪಾರ್ಥಾ, ಪತ್ಲ ಧನುಸ್ಸು. ಯುದ್ಲೊಗು ಸುರುಕೊಲ್ಲೆ.”

ಕೃಷ್ಣೆ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅರ್ಜುನೆ ಒಪ್ಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವೆನ? ಗಾಂಡೀವ ಪತ್‌ದ್ ಸಜ್ಜಾಯೆನೆ!

* * *

ಗೂಢಪುರಾಣ

ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರೋಟ್ಟು

ಸಂಜಯೆ, ಕೌರವಗ್ ದಾನೆ ಆಂಡೆಂದ್ ತೆರಿಯೆರೆಗಾದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ್ ಬುಡ್ಡು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ರಣರಂಗೊಗು ಬರ್ಪೆ. ಅಲ್ಲ ಅಯಗ್ ಆಪೊತ್ತು ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್. ದಾದ ಪಂಡ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ ಆಯನ್ ಕೆರೊಡುಂದು ಸಾತ್ಯಕಿಡ ಪಣ್ಣಿತ್ತೆ! ಕಾರಣ ಕುರುಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ರಣವಾರ್ತೆ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನ ಸಂಜಯೆ ಕೌರವ ಕಡೆತ್ತಾಯೆನೇ ಪಣ್ಣಿನ ಅಂದಾಜಿ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನವು. ಸಾತ್ಯಕಿ ಸಂಜಯನ್ ಕೆರೈ ತೂಯೆಲ. ಆಂಡ ಆ ಕೊಲೆನ್ ವ್ಯಾಸೆರ್ ಬತ್ತ ತಡೆತೆರ್. “ಆಹಾ! ಸಾತ್ಯಕೀ ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ಬೇಲೆಗ್ ಪಿದಾಡ್? ಈ ಸಂಜಯೆ ಯೆನ ಶಿಷ್ಯೆ! ಆಯನ್ ದಾಯೆಗ್ ಕೆರೈ ದುಂಬಾಯೆ?” ಕೇಣ್ಡ್ ಅಯನ ಆಯುಧೊನು ಒಯ್ ದೆತ್ತೊಂಡೆರ್! ಸಾತ್ಯಕಿಗ್ ತನ ತಪ್ಪು ತೆರಿಂಡ್. “ದೇವಾ, ಈ ಸಂಜಯೆ ಈರೆನ ಶಿಷ್ಯೆಂದ್ ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತಿತ್ತಿಜಿ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪಂಡಿನೆಕ್ ಕೆರೈ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತಿನಿ. ಕೃಷ್ಣನ ಆಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲೆ” ಪಣ್ಡ ದುಕ್ಕಿದ್ ನಟ್ಟೊಂಡೆ.

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಸಂಜಯನ್ ದೈರೊದ ನುಡಿಟ್ ದಂಬಡಿತ್ ದ್ ಬದರಿಕಾ ಆಶ್ರಮೊಗು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್!

ಸಂಜಯೆ ಒರಿಯೆ ಕೌರವನ್ ನಾಡೊಂದು ಪಿದಾಡಿಯೆ! ತೂನಗ, ಆ ಜನಮಾನಿಲ್ ಇಜ್ಜಂದಿನ ಜಾಗೆಡ್ ಯೇರಾ ಒರಿ ನಡತೊಂದು ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಆಯೆ ಸೀದಾ ನಡತೊಂದಿಜ್ಜೆ. ರಣ ರಂಗೊಡು ನಡಪುನ ಅಯನ ಕಾರ್ಗ್ ರಣೊಟ್ಟು ಪುಣ ಆತಿನೆಕ್ಲೆನ ಕರ್ಲ ಅಡ್ಡಿ ಆವೊಂದುಂಡು. ಕುರಿಯೊಂದುಪ್ಪುನ ಮಾಸ, ಮಜ್ಜೆ, ಬೊಂಡುದ ನಿಗ್ರೊಡು ಕಾರ್ ಜಾರೊಂದುಂಡು. ಆನೆದ ರಾಸಿಡ್ ಮಿತ್ತೆರೊಂದು ಜತ್ತೊಂದು, ನೆತ್ತೆರ್ ಗುಂಡಿಲೆಡ್ ಬೂರ್ಪು, ಲಕ್ಕೊಂದು ಬಾರೀ ಬಂಗೊಡು ದುಂಬು ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ! ಸಾದಿಡ್ ಬೂರೊಂದಿನ, ಎಕ್ಕೆ ತೆಕ್ಕಂದೆ ಜೂವ ಮರೊಡು ಪಂದೊಂದುಪ್ಪುನ ಸೈನಿಕೆರೆಗ್ ತನ ಗದೆಟ್ ಹಾಕ್ ದ್ ಅಂಚಿಗೇ ಸಂದುಲೆಕ ಮಲ್ಪುವೆ. ತನ ಬೇಲೆಗ್ ತಾನೇ ಪಸಿತಾಪೊಡು ಸೇಂಕುವೆ! ಅಲ್ಲಲ್ಲ ತೋಜುನ ಕಕ್ಕೆ, ಕುದ್ಯೆ, ರಣಗಿಡಿಕ್ಲೆಗ್ ಇಂಬೈ ಗದೆ ಬೀಜಾವೆ. ಆಂಡ ಅವು ಪನಿ ಪಂದುಜ! ಪುಣ ತಿನ್ನಿನ ಪಿಶಾಚಿ, ಭೂತ, ಬೇತಾಳ ಪುಂಡುನು ತೂವೊಂದು ಉಂತುವೆ! ಬೊಕ್ಕ ಪುಣ ಕುರಿಯುನ ಮೂರಿ ತಡೆತೊನೆರೆಗಾವಂದೆ, ಉಸುರು ಕಟ್ಟೊಂದು, ದುಂಬು ಪೋಪೆ! ತುಂಡು ನಂಡ್ ಆಯುಧೊಲೆನ ಮಿತ್ತೆ ಎಚ್ಚರೊಡೇ ಕಾರ್ ದೀವೊಂದು ನಡಪುನಗ ತನ ದುರ್ವಿಧಿಕ್ ನೆರೊಂದಿತ್ತೆ. ಭೂತ ಭೇತಾಳೊನು ತೂದು, ಪಾಂಡವೆರಿಣ್ಣಿನ ಬೆರೆಡ್ ಅಳ್ಕದ್ ಬೂರೊಂದುಲ ಇತ್ತೆ.

ಸಂಜಯೆ ಆಯನ ನಡೆನೇ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುವೆ! ಆಯೆ ಕೌರವನಂಚನೇ ತೋಜೊಂದುಲ್ಲೆ! ಗದೆ ಮಾತ್ರ ಪುಗ್ಗೆಲ್ಡುಂಡು. ರಾಜಗುರುಗಾಪಿನ ಭತ್ತಚಾಮರೊಲು ತೋಜೊಂದಿಜ್ಜೆ! ಇಂಬೈ ರಾಜೆನ? ಇಜ್ಜಾಂಡ ಸೇವೆದಾಯೆನ? ಗೊತ್ತಾವಂದೆ ಸಂಜಯೆ ಆಯನ ಕಯ್ಲೆ ಪೋದೇ ಗುರ್ರ ಪತ್ತುವೆ! ಬೊಕ್ಕ, “ಕೌರವಾ, ದಾದ ಉಂದು? ನಿನ್ನ ನಯ್ನೆದ ಉಡಲ್ಗ್ ಈ ಉಗ್ಗನಿಗ್ ರಣ ಮಸಣೊಡು ಸುತ್ತುನಂಚಿನ ದುರ್ಗತಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಈ ಒರಿಯೆ ದಾಯೆಗಿಂಚ ನಡತೊಂದುಲ್ಲ? ನಿನ ಇಡೆಪುಡೆತ್ತ ಸೇವೆದಕ್ಲೆನ್ ಓಲು ಬುಡ್ಡು ಬಯ್ಲೆ? ಉಂದು ಮಾತ ಸಾರ್ವಭೌಮಚಕ್ರವರ್ತಿಗ್ ಪೆರೆಡ್ ಸಂಗತಿಯೆ? ನಿನ ಪತ್ತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆದ ಸರ್ಪ ನಾಯಕತ್ವ ಓಡೆಪೋಂಡು? ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥೊಕುಲು ಓಡೆಪೋಂಡು? ಒರಿಯೆ ದಾಯೆಗ್

ರಣರಂಗೊಡು ಸುತ್ತೊಂದುಲ್ಲ? ನಿನ ಪೌರುಷೊದ ಅಬ್ಬರ ದಾದ ಆಂಡ್? ದರೊದ ನಡಕೆಗ್ ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಈ ಸೋಲುದ ಗತಿ ದಾದೆಕ್ ಬತ್ತಂಡ್? ಪೋವಡ್, ನಿನ್ನಾಕುಲು ಮಾತ ಓಡೆಗ್ ಪೋಯೆರ್? ಪರಶುರಾಮೆರೆನೇ ಗೆಂದುನಂಚದ ಭೀಷ್ಮರ್, ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷೊದ ಮಹಾರಥಿಕೆರೆನೇ ಮರತ್ತ್ ಪಾಡ್ಡಿನ ದ್ರೋಣೆರ್, ಪಾರ್ಥನ ತರೆನೇ ಕಡ್ಡುರೆ ಪಿದಾಡ್ಡಿನ ಕರ್ಣ.... ಇಂಚಿತ್ತಿ ಸಾದಕೆರೆನ್ ಕಳೆವೊಂದು, ಅಕೇರಿಡ್ ಈ ಒರಿಯೆ ಇಂಚ ಬಲಿಬರೊಂದುಲ್ಲನ? ನಿನ ಪಗನಕುಲು ಪಾಂಡವೆರ್ ಐವೆರ್ ಬದ್ ಕದೆರ್! ಕೌರವೆರೆಡ್ ಈ ಒರಿಯೆ ಒರಿಯೊಂದ! ನಿನ ಜೋಕುಲುಲಾ ಯಮಲೋಕೊಗೇ ಸಂದಿಯೆರ್..

ಅಯ್ಯಾ, ಕೌರವಾ, ಉಂದು ಮಾತಾ ಆಯಿನಿ ದಾಯೆಗ್ ಗೊತ್ತುಂಡ್? ದೈವೊನು ದಂಟ್ ದ ನಡತಿನೆಟೇ ನಿಕ್ಕ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಗತಿ ಬತ್ತಿನಿ. ನಿಕ್ಕ್ ಯಾನ್ ದಾದಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ನಿನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಡೆಗ್ ಪೋದು ಯಾನ್ ದಾದಂದ್ ಪಣೆನಿ? ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆ ಗೆಂದೆ ಪಣ್ಣಿ! ಸೋತುದು ತರೆದೆಂಗಾವೊಂದುಲ್ಲ ಪಣ್ಣಿ? ನಿನ ಅಪ್ಪೆಗ್, ನಿನ ರಾಣಿಯೆರೆಗ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೆನಿ?

ಗಾಂಧಾರಿ ಯೆನಡ ಕೇಣುವಲ್! “ಸಂಜಯಾ, ಯೇರ್ ಒರಿದೆರ್? ಯೇರ್ ಸೈತೆರ್? ದಾದ ಸಂಗತಿ? ಶಕುನಿ ಯುದ್ಧೊಡು ದಾನೆ ಮಲ್ತೆ?” ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣಿಗ ಯಾನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ ಕೌರವಾ? ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿ ದ್ರೌಪದಿನ ಸಭೆಕ್ ಒಯ್ತ ಕಣಪಾದ್, ಮಾನದ ಮದೆ ದೆಪ್ಪಾವೆರೆ ತೂಯ. ಅಲೆನ್ ತೊತ್ತು ಪೋಣ್ಣೊಂದು ಅಪಮಾನ ಮಲ್ತದ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬತ್ತದ್ “ಐನ್ ಗ್ರಾಮೊಲೆನ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಕೊರ್ಲ” ಪಣ್ಣಿ ಕೇಣ್ಣಿಗ ಆಯೆಗೇ ಬೊಡ್ಡಾವಂದಿನ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಿ. ಯುದ್ಧೊನೇ ಆವಡೆಂದ್ ಚಲ ಪತ್ತಿಯೆ! ಇತ್ತ ಯುದ್ಧೊಡು ನಿನ ಅಂದ್ಬಂದುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೈತ್ ದ್, ನಿನ ನಿರೆಲ್ ಮಾತ್ರ ಒರಿದೆಂಡ್ ಆತೆ!”

ಕೌರವಗ್ ಅಂದ್ ಪಣೆಲೆಕ ಆಂಡೊಡೊ? ಸಂಜಯಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಿ!

“ಸಂಜಯಾ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೂರ್ವಪುಣ್ಯೊದ ಬುಳೆತ್ತ ಕಂಡ ಉಣ್ಣುದು ಪೋತಿನೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಣೊಂದು ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಭುಜಪದೆಯೆಡ್ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಜಾರ್ಡ್ ಪೋತಿನೆನ್ ಪಣೊಂಡ ದಾನೆ ಸುಕ? ನನೊಂಜಿ ಸಂಗತಿ, ವಿಧಿ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಹಣೆಬರವುನು ತಿರ್ಗಮುರ್ಗ ಬರೇದಿತ್ತೆಂಡ ದಾನೆ ಮಲ್ತೊಲಿ?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದತ್ತಿಲೆಕನೇ ಕೌರವೆ ಒರಾನೆ ಗರ್ವೊಡು ಗಗ್ಗೆಲೈ!

“ಅಯ್ಯಾ ಸಂಜಯಾ, ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರ್ಲೆ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ನಡತ್ತ ಪೋಯಿನೆನ್ ಪಂಡೆಡ್ ಈ ಯೆನನ್ ಜರೆವುನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಆ ಭೀಮೆ ಯೆನ ಮೆಗ್ಯನ್ ಬಗ್ತದ್ ತಿನೊಂದು ಆರಿಗೆ ಬುಡೆತ್ತಾ? ಆ ದುಸ್ಸನ ಬಂಜಿಡ್ ಯೆನ ಮೆಗ್ಯನ್ ಪಿದಾಯಿ ಒಯ್ತದ್ ದೆತ್ತಜಿಡ ಕೇಣ್ಣಿ! ಯೆನ ಆ ಸಾದನೆನ್ ಈಯೇ ತೂಲ! ಆತೇ ಅತ್ತ! ಅರ್ಜುನನ ಬಂಜಿನ್ ಸಿಗ್ತದ್ ಕರ್ಣನ್, ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಸಿಗ್ತದ್ ಶಲ್ಯನ್, ನಕುಲಸಹದೇವನಕ್ಲೆಡ್ ಶಕುನಿ, ಉಲೂಕೆರೆನ್, ಪಿದಾಯಿ ದೆತ್ತದೇ ಬುಡ್ಡಿ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತೆರ್ಲಾ ಯುದ್ಧೊಗು ಬರಡ್! ಬೋಡಾಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಆಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನ್ನೆರೆ ಬರಡ್. ಯಾನ್ ತೂವೊನುವೆ. ಯೆನ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಪೊರುನು ಈ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ! ಅಗ್ನಿಗ್, ಸೂರ್ಯಗ್ ಕತ್ತಲೆ ಕಳೆವೆರೆಗ್ ಬೇತೆಕ್ಲೆನ ಸಾಯ ಬೊಡ್ಡತ್ತ? ಇಂಚ ಯೆನಡ ಈ ಗದೆ ಉಪ್ಪುನಗ ಕುಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆಗ್ ಪೋಡ್ಯುನ ಪ್ರಶ್ನೆನೇ ಇಜ್ಜಿ. ಸಂಜಯಾ, ಈ ಮನಸ್ಸೆಡೇ ಎಣ್ಣೊಂದುಪ್ಪೆರೆ ಯಾವು. ಸೇನಾಧಿಪತಿಲ್ ಬೂರೈರ್. ನಾಯಕೆರ್, ಸೈನಿಕೆರ್ ಮಾತ ತೀರೈರ್. ನನ ಒರಿದಿನಿ ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ಪಣ್ಣಿ! ಆಂಡ ಒಂಜಿ, ಯಾನ್ ಒರಿಯೆನೇ ಯೇರ್ನ ಸಾಯ ಬಯಕಂದೆ ಪೊರುಂಬುವೆ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯಾನ್ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಪುಟುದಿನ ಮಗನೇ ಅತ್ತ!

ಸಂಜಯಾ, ಯೆನ ಕೋಪ ನನೊಲ ತೆಕ್ಕುಜಿ. ದೈರ ಆಜುಜಿ. ಸಗ್ಗಿ ಕುಂದುಜಿ. ಅಪಮಾನೊದ ನಾಚಿಕೆಡ್ ಕುಸ್ಸುಜಿ. ಆತೇ ಅತ್! ಧರ್ಮರಾಯನಕ್ಲೆಡ ಪಗೆ ಮಾಜುಜಿ. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ಈ ದಾಯೆ ಪರಂಚೆಲ್ ಪಾತೆರುವ. ಪಗೆ ಸಾದನೆನೇ ಯೆನ ಕೀರ್ತಿ. ಯೆಂಕ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆ ಇಜ್ಜಿ!”

“ಕೌರವಾ, ಈ ಪಂಡಿಲೆಕ ಇತ್ತೆ ಬುಲ್ಲುದು ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಅಪಗ ದ್ರೋಣೆರ್, ಭೀಷ್ಮೆರ್, ವಿದುರೆರ್ ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡಿನೆಕೇ ಕೆಬಿ ಕೊರಂದಿನ ಈ, ಇತ್ತೆ ಯೆನ ನುಡಿನ ನಡಪಾವನ? ಆವಡ್! ಆ ಇಚಾರೊಲು ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ ಕೌರವಾ, ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋವೊಡು. ಅರಮನೆಡ್ ನಿನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರ್ ಕೇಣುನಗ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಯಾನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಡು? ಅಪ್ಪೆನ್ ಈಯೇ ಪಣ್ಣೆ ಬುಡ್ಲೆ!”

“ಸಂಜಯಾ, ಆವು. ಪಣ್ಣೆ, ಕೇಣ್ಣ! ಮುಲ್ತನೇ ಕಯ್ತಲ್ದ ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರ ಉಂಡು. ಯಾನ್ ಅಡೆಗ್ ಪೋದು ಒಂಜಿ ದಿನೊತ ಮಟ್ಕೆಗ್ ಆ ನೀರ್ಡ್ ಮುರೊಂದು ಕುಲ್ಲುವೆ! ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕನೇ ಕುಂತಿನ ಜೋಕ್ಲೆಡಪ್ಪ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ಯಮಲೋಕೊಗು ಕಡಪುಡುವೆ! ಉಂದು ಗುಪಿತ ಸಂಗತಿ! ಉಂದೆನ್ ಯೆನ ಅಪ್ಪೆ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಗುಟ್ಟುಡೇ ತೆರ್ಪಾವೊಡು!”

ಸಂಜಯಾ, ಈ ನನೊಂಜಿ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಡು! ಯೆನ ಪಾಳೆಯೊಡ್ತಿನ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ! ರಾಣಿಯೆರೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿದ ಅರಮನೆಕ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ! ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಕರ್ಣ, ಮಾತೆರ್ನ ರಾಣಿನಕಲ್ದ ದಂಡಿಗೇಲೆ ಅರಮನೆಕ್ ಪಿರ ಪೋವಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದಿಯೆರ್ ಪಣ್ಣಿನ ಸುದ್ದಿನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಪಣೊಡ್ಲಿ! ರಾಣಿ ಭಾನುಮತಿಡ ವಿಶ್ವಾಸೊಡೇ ಪಾತೆರ್ಲ ಸಮದಾನ ಮಲ್ಪುಲ. ಇತ್ತೆ ಈ ಯೆನ ಜತೆಕ್ ಸರೋವರ ಮುಟ್ಟ ಬಲ್ಲ.”

ಸಂಜಯನ ಜತೆಟೇ ಕೌರವ ಸರೋವರೊತ ಬರಿಕ್ ಬರೆ! ಅಲ್ಲದ ತಂಪುದ, ಕಮ್ಮೆನೊದ ಗಾಳಿಡ್ ಅಯನ ಮನಸ್ಗ್ ಮುದ ಆಪುಂಡು. ಕೋಪ ಅರಪುಂಡು. ಚಿಂತೆ ಕಮ್ಮಿ ಆಪುಂಡು.

ಆಂಡ, ಆಯೆ ದೆಂಗ್ಡ್ ಕುಲ್ಲುನ ಜಾಗೆ ಒವ್ವುಂದು ಭೀಮನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಮರುತಗ್ ತೆರಿಂಡ್!

ಆ ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರ ಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿನ ಸಿಂಹಾಸನದಂಚನೇ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಕುಹುಕುಹೂ ಸೊರೊತ ಕೋಗಿಲೆಲೇ ಓಲಗೊದ ಪಾಠಕೆರ್! ಜೇಂಕಾರೊದ ತುಂಬಿಲೇ ಗಾಯೆಕೆರ್! ಹಂಸೊಲೇ ಸೈನಿಕೆರ್! ಸಾರಸ ಪಕ್ಕಿಲೇ ದ್ವಾರಪಾಲಕೆರ್! ಅರಳುನ ತಾಮರೆಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ಸೇವೆಡ್ ಮೆಚ್ಚಾವುಲೆಕ ತೋಜೊಂದಿತ್ತಂಡ್!

“ಇನಿತ ಇರ್ಲೆಡ್ ಯಾನ್ ಶಾಂತ ಆದಿಪ್ಪುನ ಈ ಸರೋವರೊಡು ಉಪ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕನೇ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಗೆಂದೆಡ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಬರೆ! ಯಾನ್ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಪೂರಾ ಯೆನ ಅಪ್ಪೆಗ್ಲ ಅಮ್ಮೆರೆಗ್ಲ ತೆರ್ಪಾಲ” ಈತ್ ಪಂಡೆಡ್ ಕೌರವ ನೀರ್ಗ್ ಜಪ್ಪುವೆ!

ಸಂಜಯಗ್ ಕೌರವನ ಇತ್ತೆದ ಅಂಚನೇ ಈತ್ಲೆಟದ ನಡಕೆನ್ ತುಲಿಪುನಗ ಕಂಟಾಳ ಆಂಡ್.

“ಅಯ್ಯೋ! ಕೌರವನ ವಿಧಿಯೇ! ಮೆದುಮೆತ್ತನೆದ ಐಬೋಗೊದ ಪಲ್ಲಂಗೊಡು ಜೆತ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವೆ ಇತ್ತೆ ಬಜೀ ನೀರ್ಡ್ ಜೆತ್ತೊಂದುಪ್ಪುವೆತ್ತ?” ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂದು ಸಂಕಡೊಡು ಮುರೆಡುವೆ! ಕೌರವನೇ ಆಯನ್ ದಂಬಡಿಪುವೆ. “ಸಂಜಯಾ, ಈ ಇಂಚ ಮಾತ ಎಣ್ಣೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಬುಲೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಯಾನ್ ದೆಂಗ್ಡಿನ ಜಾಗೆ ಪಗೆನಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಾವೆರೆಗೇ ಆವಂದ್. ಅಯಿಕಾದ್ ಈ ಮಾತೆನ್ನ ಮದತ್ತ್ ದ್ ಯೆನ ಸೇನೆನ್ ಅಲ್ಲಡ್ಲೆ ದೆಪ್ಪಾವ್ ಬುಡ್ಲೆ! ಪೊಂಜೊಲೆನ್ ಪಿರ ಕಡಪುಡ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಇತ್ತೆನೇ ಸರೋವರೊದ ಉಳಯಿ

ಪೋಪೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೌರವೆ ತನ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್ ಸರಿ ಮಲ್ತೊಂದು ತಾನ್ ಕಲ್ತದಿನ ಜಲಸ್ತಂಭನ ವಿದ್ಯೆನ್ ಗೇನೊಗು ದೆತೊಂಬೆ! ಕೈಕಾರ್ ದೆಕ್ಕೊಂದು ಆಚಮನಮಲ್ತದ್ ಅಂಗನ್ಯಾಸ ವಿಧಿತೊಟ್ಟುಗು ಪ್ರಣವಮಂತ್ರ ಪಣೊಂದು ವರುಣ ಮಂತ್ರಾಕ್ಷರ ಜಲಸ್ತಂಭನ ಜಪ ಮಲ್ಪುವೆ. ಬೊಕ್ಕ ಸೂರ್ಯಗ್ ಅಂಚೆನೇ ಮಾತ ದೇವೆರೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತದ್ ಧ್ಯಾನೊಡು ವರುಣನ್ ಹೃದಯೊಡು ನಿಲೆ ಮಲ್ತೊನುವೆ! ಸುತ್ತೊಲಾ ತೂವೊಂದು ಯೇರಾ ಇಜ್ಜಂದಿನೆನ್ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂದು, ನೀರ್ಗ್ ಜಪ್ಪುವೆ! ತುಡೆ, ಸೊಂಟ, ಮೋನೆ, ಮಂಡೆ ಮುಟ್ಟದ ನೀರ್ಡ್ ನಡತ್ ಪೋದು ಸರೋವರೊತ ನಡುಟು ಜೆತ್ತ್ ಬುಡಿಯೆ.

ಸಂಜಯೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿದಂಚಿ ಪಿದಾಡಿಯೆ. ಮನಸ್ಡ್ ಸಾತ್ಯಕಿನ ಪೋಡಿಗೇನೇ ಇತ್ತ್ಂಡ್. ಸಾದಿಡ್ ಭೂತ ಪಿಶಾಚಿಲೆನ ಪೋಡಿಗೇಲಾ ದಿಂಜಿನೆಕ್ ಗುರುಧ್ಯಾನೊಡೇ ದುಂಬೊತ್ತಿಯೆ.

ಕೌರವೆ ಪಂಡಿ ಬೇಲೆನ್ ಬೇಗೊಡು ಮುಗಿತ್ದ್ ಬರೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಸಾದಿಡ್ ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆರ್ ಎದುರಾಪೆರ್! ಸದ್ಯೊಗು ಮೊಕುಲು ಶತ್ರುಪಕ್ಷೊದ ಮಹಾರಥಿಕೆರತ್ತ್ ಪಣ್ಣಿನೇ ಸಮದನ! “ಒಂಜೇ ಆದಿತ್ತಿನ ಭರತವಂಶ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೌರವರೆಡ್ಲಾದ್ ರಡ್ಡ್ ಕಬಕಿಲಾಂಡ್! ಇತ್ತೆ ಮೊಕ್ಲೆಡ್ ಒಂಜಿ ಕಬಕೆಗ್ ಮಾತ್ರ ಜಯ ಆದ್, ಕುಡ ಒಂಜೇ ಒರಿಯುಂಡು” ಇಂಚ ತನಡ್ ತಾನೇ ಪಣೊಂದು, ದುಂಬು ಪೋಯೆ.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮೆ ಮೂವೆರಾ ಸಂಜಯೆ ಇತ್ತಿನೆಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆರ್! ಸಂಜಯನ್ ತರೊಂದು, “ಅಯ್ಯಾ ಸಂಜಯಾ, ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಪುಣ್ಯೊಡು ಪಗೆನಾಕ್ಲೆನ ನಡುಟು ತಿಕ್ಕ್ದ್ ಬೂರ್ದುಲ ಪ್ರಾಣ ಒರಿಂಡತ್ತೆ? ಸಂಜಯಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಕೌರವೆ ಶಕುನಿನ ದಳೊಟಿತ್ತಿನವು ಗೊತ್ತುಂಡು. ಅಯಿಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕೊದ ಸಂಗತಿ ತೆರಿಯಂದ್. ಬೊಕ್ಕ ಕಾಳಗೊದ ನಡೆ ಯೆಂಚಿನಾಂಡ್?” ಪಣ್ಣ್ ಇಚಾರ್ಪೆರ್!

ಸಂಜಯೆ, ತ್ರಿಗರ್ತೆರ್, ಶಕುನಿ, ಸುಶರ್ಮ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಪಾಂಡೆವೆರ್ ಕೆರಿನೆನ್, ನೂದು ಆನೆಲೆನ್ ಭೀಮೆ ದೊಂಸ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ತನನ್ ಸಾತ್ಯಕಿ ಕೆರೈರೆ ಬತ್ತಿನಪಗ ವ್ಯಾಸೆರ್ ತನನ್ ಕಾತೊಂಡಿನೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ. ಕೌರವನ್ ತಾನ್ ತೂತಿನ ಸಂಗತಿನ್ಲಾ ಪಣೊಡಾಂಡ್.

ಕೌರವೆ ನೀರ್ಡ್ ಮುರುದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೆರಿದ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ಲ ದುಕ್ಕ ಆಂಡ್.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ “ಆಹಾ! ಕೌರವಕುಲೊನು ನಾಶ ಮಲ್ಪೊಡುಣ್ಣಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಸೆ ನಡಪುಲೆಕನೇ ಆದ್ ಪೋಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯೆ ದಾದನಾ ಮಾಯೆ ಮಾಟೊದ ಅಥರ್ವಣ ಮಲ್ಪಾದೆ! ಅಯ್ಯೊ! ದುರ್ಯೋಧನನ ದುರ್ವಿಧಿಯೇ” ಇಂಚ ಸಂಕಡೊಡು ಪಣೊಂಬೆ. ಸಂಜಯೆನೇ ಸದು ಪಣೊಂದು ಸಂಧಿಯಾವೊಡು ಪಣ್ಣಿನ ಆಕೇರಿದ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಲಚನೆ ಮಲ್ಪೊಡ್ಲಿ ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಪೊಂಚೊಲೆನ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೇ ಕಡಪುಡುನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಲ್ಪೊಡಾತ್ಂಡ್. ಯಾನ್ ಪೋವೊಂದುಲ್ಲೆ! ನಿಕುಲು ಸರೋವರೊತ ದಂಡೆಡ್ ಯೇರೆಗ್ಲಾ ತೋಜಂದಿಲೆಕ ಉಂತೊಂದು ದುರ್ಯೋಧನನ್ ಪಾತೆರ್ದಾಲೆ! ಯೆಂಚಾಂಡಲಾ ಮಲ್ತದ್ ಆಯನ್ ಸಂಧಿಗ್ ಒತ್ತೊನುಲೆಕ ಮಲ್ಪುಲೆ.”

ಸಂಜಯೆ ತನ ಬುಡಾರೊಗು ಬತ್ತ್ದ್ ಮಂತ್ರಿಲೆನ್ ಲೆಪುಡಾದ್ ನಡತ್ತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಕಾಳಗೊಡು ಸೇನೆಲ್ ಸೋತುದಿನ ಅಂಚನೆ ರಣವೀರೆರ್ ಪಲಾಯನ ಮಲ್ತದಿನ ಸಂಗತಿನ ತೆರಿಯೊಂದು ಭಾನುಮತಿ ಬಾಕಿದಕ್ಲೆಗ್ ತೆರ್ದಾವೊಲು. ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಪೋಡಿಗೇ ದಿಂಜಿಂಡ್. ಗೊಂದಲ ಆಂಡ್. ಪಾಳೆಯ ಗಿದ್‌ರಾಂಡ್! ಜನೊಕುಲು

ಗಡಿಬಿಡಿ ಮಲ್ಲೊಂಡೆರ್. ಅಂಗಡಿ ಮುಂಗಟ್ಟುಲೆಡ್ ಬೇರೊನು ಉಂತಾಯೆರ್. ಭಾನುಮತಿನ ಪಾಸಡಿಡ ಪೊಂಜೊಲು, ಕರ್ಣ, ಸೈಂಧವ, ದುಶ್ಯಾಸನನಕ್ಷೆನ ರಾಣಿಯೆರ್ ದುಕ್ಕೊಡು ಮುರುಕ್ಕುದೇ ರಥ ಮಿತ್ತೆರೈರ್. ರಥೊಕುಲು, ದಂಡಿಗಲ್, ಸರಕು ಗಾಡಿಲ್, ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪಿದಾಡ್ಂಡ್. ಯೆರೆಗ್ಲಾ ಗೆಲವಿಜ್ಜಿ. ಕಣನೀರ್ ಮಾತ್ರ ಸುದೆನೇ ಆಂಡ್. ಪೋಡಿಗೇನೇ ಪರಂಬುಂಡ್!

ಒಟ್ಟುಗೇ ಬತ್ತಿನ ಸಂಜಯೆ ಆಕ್ಷೆನ್ ಪೂರಾ ಕಡಪುಡ್ಡು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆ! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪುಡೆಂಕುನ ಮನಸ್ಥಿತಿಟ್ ಸುದ್ದಿಗಾದ್ ಕಾತೊಂದಿತ್ತೆ! ಸಂಜಯೆ ಬತ್ತಿನೆನ್ ತೆರಿದ್, “ದಾಯೆ ಕಡೆಸ್ಂಡ್ ಸಂಜಯೆ? ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡು ಪೋಯೊಲ? ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಶಕುನಿನ ಕತೆ ಯೆಂಚಿನಾಂಡ್!” ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣಿಗ ಸಂಜಯೆ ಸರ್ವನಾಶೊದ ಸಂಗತಿನ್ ಬುಡ್ಡಾವ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಸರೋವರೊದ ಬರಿಕ್ ಪೋಪಿನಡೆ ಮುಟ್ಟೊದ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ದುಂಬುದೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಬಿನ ಉಮೇದ್.

ಸಂಜಯೆ ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆ!

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ, ಕೃತವರ್ಮೆರ್ ರಥ ಕುದುರೆಲೆನ್ ದೂರೊಡೇ ಮದೆಟ್ ಉಂತಾದ್ ದುರ್ಯೋಧನನ್ ನಾಡೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ತಂಕ್ಷೆನ ಪುದರ್ ಪಂಡ್ಡ್ ದುರ್ಯೋಧನನ್ ಲೆತ್ತೆರ್. ಆಯೆ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಲಕ್ಕೊಂದು ಬತ್ತೆ. ಅಯಗ್ ಮೂವೆರ್ಡಲಾ ಮನಸ್ ಮುಜಿದ್ಂಡ್. ಅಕ್ಷೆನ್ ಜರೆದೇ ಪಾತೆರುವೆ!

“ಆಹಾ! ಬರ್ಡ್ಡ್ ಒಂದಿರತ್ತಾ? ಭೀಮೆ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಗದತೆ ರುಚಿ ತೋಜ್ಪಾದಿಜೆ ಅತ್ತಾ? ಓಹ್! ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಷೆನ್ ತಾಂಕ್‌ದಿನಾಯನ ಸಕಾಯೊಗು ಬರೊಂದುಲ್ಲರ್? ಯುದ್ಧೊಡು ಶಕುನಿ, ಸುಶರ್ಮನಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಷೆನ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೆರೈಗ ನಿಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಲ್‌ಂದ್ ಪಣೊಂಬಿನಕುಲು ಉಂತೊಂದು ತೂಯರ್? ದಾದ ಮಲ್ತರ್ ಪಣ್ಣೆ?”

ಮೂವೆರೆಗ್ಲಾ ಬಾರಿ ಬೇಜಾರಾಂಡ್!

“ಪ್ರಭೂ, ಯೆಂಕ್ಷೆಡ ದಾಯೆಗ್ ಕೋಪ? ಆ ಕೃಷ್ಣನ ಬುದ್ಧಂತಿಕೆಡಾದ್ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಗೆಲೈ ಕೈ ತತ್ತಂಡ್! ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಸೇನೆ ಸೋತುದು ಪೋಂಡು! ಅವ್ವೆನ್ ಇತ್ತೆ ಪಣ್ಣೆ ದಾನೆ ಪ್ರೇಜನ? ದ್ರೋಣೆ, ಭೀಷ್ಮೆ, ಕರ್ಣೆ, ಶಲ್ಯೆ, ಸೈಂಧವೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ನಿನನ್ ಕಾತೊಂದೆರ ಪಣ್ಣೆ? ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕುಲು ಪೊರುಂಬುವ ನಿನನ್ ಕಾತೊನುವ. ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯೆಂಕುಲ್ಲಾ ಅಪರಾಧಿಲೇ ಆಪ!”

ಮೂವೆರ್ಲ ಪೊರುಂಬುನ ಚಲೊನು ದೀವೊಂದು, ಕೌರವಡ ಪಣೊಂಬೆರ್.

“ಪ್ರಭೂ, ಪಿದಾಡ್ಲೆ. ಯೆಂಕುಲು ಭೀಮನ, ಪಾರ್ಥನ ಕರ್ಣನ್ ಭೂತೊಲೆಗ್, ಪಿಶಾಚಿಲೆಗ್ ಪಾಡ್ಲೇ ಬುಡ್ಡ! ಈ ಮನೀಪಂದೆ ತೂವೊಂದು ಇತ್ತಡ ಆಂಡ್. ನಿನ್ನಂಚಿನ ಗೌರವೊದ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆ, ರಾಜೆ, ನೀರ್‌ಡುಪ್ಪೆರೆ ಆವಂದ್! ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಮಹಾಕೀರ್ತಿ ನೀರ್‌ಡ್ ಮುರುಕ್ಕನವು ಸರಿಯತ್ತ! ಅಯ್ಯಾ, ಕೌರವಾ ಲಕ್ಕಲ! ಪಾಂಡುಚೋಕುಲು ಪಣ್ಣೆ ಆನೆಲೆಗ್ ಸಿಂಗೊಲಾದ್ ಮುಲ್ಪ ಉಂತೊಂದಿನ ಯೆಂಕ್ಷೆನ್ ತೂಲ! ಕರ್ಣೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಅಂಚಿತ್ತಿನಕ್ಷೆಡ್ ಜಾರ್‌ಪೋಯಿನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿನ್ ಕಣತ್ತದ್ ನಿನ ಕೈಯಿಟ್ ಕೊರ್ಪ. ನನ ಓಡೆಗ್ಲಾ ಪೋವಂದಿಲೆಕ ಪಣ್ಣ. ಈ ಲಕ್ಕಲ್ ಮಿತ್ತಬತ್ತದ್ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಜತೆಟ್ ಬರೊಡು.”

ಕೌರವಗ್ ಒಂತೆಲಾ ಕುಸಿಯಾಯಿಜೆ!

“ಜವಣಲೆಕದ ಭೀಷ್ಮರೆಗೇ ಜಗ್ಗಂದಿನ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪರಬೆರ್ಮಂಚಿನ ನಿಕಲ್ ಪೌರುಷೊನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಪಿರವುಡು ಬರೊಲ್? ಇಜ್ಜಿಜ್ಜಿ! ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಒಂಟಿಯಾದುಲ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಒಲ್ಪನಾ ಒಂಜಿ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದೆ! ಆ ತಪ್ಪುನು ಇಂಚ ಜಲಸ್ತಂಭನೊಡಿತ್ತ್ವದ್ ಸರಿ ಮಲ್ತೊಂದು ಎಲ್ಲೆನೇ ಮಿತ್ತ್ ಬರ್ಪೆ! ನಿಕುಲು ದಯೆದೀದ್ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಲೆ!”

“ಅಯ್ಯಾ ಪ್ರಭೂ, ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ಮಹತ್ವೊದ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲು ಉಲ್ಲ! ಮಹಾಧನುಸ್ಸು ಉಂಡು! ನಿನ ರಾಜ್ಯೊದ ಎಡ್ಡೆಪುಗಾಪಿನ ಮಂತ್ರೊದ ಅಸ್ತ್ರೊಲು ಉಲ್ಲ! ಈ ಮಿತ್ತ್ ಬಲ್ಲ. ಯೆಂಕುಲು ಮೂವೆರ್ ಮಹಾರಥಿಕೆರೆಡ್ ಒರಿಯಗ್ ಸೇನಾಪತಿ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟ್ಲೆ! ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯೊನಾ, ಅತ್ತ್, ಮಿತ್ತ ಮಿರಿಲೋಕೊನಾ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಒರಿದಿನಾಕುಲು ಮನೀಪಂದೆ ತೂವೊಂದುಪ್ಪಡ್!”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನೆಟ್ ಕೌರವನ್ ನೀರ್ಡ್ ಮಿತ್ತ್ ಬರ್ಪಾವೆರೆಗಾಂಡ್.

ಕೌರವೆ ಲಕ್ಕದ್ ಬತ್ತದ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಯಾನ್ ಭೀಷ್ಮರೆನ್ ಸೇನಾಪತಿ ಮಲ್ತದ್ ದೇಸೆದರಿ ಬಿರ್ಕದೆ! ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಗುರು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರ್ ತನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ಒರೊಂಡೆರೆ? ಇಜ್ಜಿ. ಪೋವಡ್, ಆ ಕರ್ಣನ್ ಯಾನ್ ಯೇತ್ ಬಗೆಟ್ ಗೌರವೊಡು ದೀಯೆ! ಆಂಡ ಆಯೆ ದಾನೆ ಮಲ್ತೆ? ಆ ಮಾದ್ರಪತಿ ಶಲ್ಯೆ ದಾದ ಮಲ್ತೆ? ಚಾರ್ಡ್ ಪೋಯೆ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಈತ್ ಮಾತ ಆಂಡ್! ಉಂದು ಪೂರ ದೈವಬಲ ತತ್ತಿನೆತ ಫಲ! ಉಂದೆಕ್ ನಿಕ್ಷು ದಾನೆ ಮಲ್ಪುವರ್?”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ತಾಳೆಡ್ ಮಾತಲಾ ಕೇಣೊಂದು ಕೌರವಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ಈ ಒರ ಲಕ್ಕೊಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನೊಟ್ಟುಗು ಬತ್ತದ್ ತೂಲ! ಆ ಭೀಷ್ಮರೆನ ರಡ್ಡ್ ಪಾಲ್ ಬೀರಬಿರೊಲಿನ್ ಯಾನ್ ತೋಜಿಪಾವೆ! ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ದ್ರೋಣೆರೆಡ್ ರಡ್ಡ್ ಪಾಲ್ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಮೆರೆಪ್ಪಾವೆ! ಕರ್ಣಡ್ ಮೂಜಿ ಪಾಲ್, ಮಾದ್ರರಾಜಡ್ ನಾಲ್ ಪಾಲ್, ಸುಶರ್ಮ ಶಕುನಿಲೆಡ್ ಐನ್ ಪಾಲ್ ಸಗ್ಗಿ ಸತ್ತೊಲೆನ್ ತೋಜ್ಪಾವೆ.. ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲ!”

ಕೌರವೆ ತಟ್ಟ ಸಂದಾಯ ಕೊರೆ!

“ಅಂದ್! ನಿಕುಲು ಇರುವೆರ್ ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಗುರುಕುಲು! ನಿಕ್ಷೆಡ್ ಕುಂದು ಇಜ್ಜಿಂದೇ ಪಣೊಲಿ! ಕೃತವರ್ಮ ಯೆಂಚಲಾ ಯಾದವಶ್ರೇಷ್ಠೆ! ನಿಕುಲು ಯೆಂಚಿನಾಂಡಲಾ ಕಾಳಗೊಗು ಪೋವಂದೆ ಕುಲ್ಲುನ ವೀರೆರತ್ತ! ಅಂಚ ತೂಂಡ ಯಾನೇ ಅರೆವಾಸಿ ಬೇಲೆ ಬೆಂದಿನಾಯೆ! ದೋಷ ನಿಕಲ್ ಇಜ್ಜಿ. ಯೆಂಕ್ ಗೆಂದುನ ಬಾಗ್ಗೆ ಇಜ್ಜಿ.”

“ಪ್ರಭೂ, ಬಾಗ್ಗೆನ್ ದೂರೊಡ್ಡಿ. ಈ ನನೋಲ ಕೋಪೊಡೇ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ! ಅಂಚ ಪಾತೆರೊಡ್ಡಿ ನಮ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಒಟ್ಟುಗು ಪೋಯಿ! ಅಲ್ಪದ ಕೋಟಿಲೆನ್ ಗಟ್ಟಿ ಮಲ್ತೊನುಗ. ಶತ್ರುಲು ಬತ್ತಂಡ ಪೊರುಂಬುಗ. ನಂಕ್ ಒರಿದಿನಿ ಅವೊಂಜೇ ಸಾದಿ!”

ದುರ್ಯೋಧನೆ ಒಪ್ಪಿಜೆ. ನಿಚ್ಚೆಯೊದ ಸೊರೊಟೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಂಚಿತ್ತ್, ಯಾನ್ ನೀರ್ಡುಲಾಯಿ ಉಪ್ಪುನು ಒಂಜೇ ದಿನ. ಅಂಚ ಉಪ್ಪುನೆಟೇ ಯೆನ ಗೆಲೆಗ್ ಸಾದಿ

ಉಂಡು. ಎಲ್ಲೆದ ದಿನ ಮದ್ದೆನ ಆವೋಡಾಂಡ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಗೆಂದ್ ಬುಡ್ಡೆ! ಉಂದುವೇ ಯೆನ ನಿಚ್ಚಯ! ಉಂದೆನ್ ಬುಡ್ಡು ರಣಬೂಮಿಡ್ಡ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಪೋದು ಪೊಂಚೊಲೆಡಪ್ಪ ಉಪ್ಪೊಡ? ಅವು ಮಾತ ಆಪಿನ ಪೋಪಿನ ಸಂಗತಿ ಅತ್ತೆ! ನಿಕುಲು ಇತ್ತೆ ಪೋಲೆ! ದಾಯೆ ಪಂಡ ಭೀಮಗ್ ಗುಪ್ತಚಾರೆರ್ ಮಿನಿ ಪಂಡೆರ್ಡ್ ಆಯೆ ಇಡೆಗ್ ಬರುವೆ! ನಿಕುಲು ಮುಲ್ಪ ಉಪ್ಪುನೇ ಬೊಡ್ಡಿ!”

ಸಂಜಯೆ ದುಂಬರಿಪುವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ. ಕೇಣ್ಣ.. ದೈವಯೋಗೊನು ಮೀರೈರೆ ಯೇರೆಗ್ ಆವು? ದಾನೆ ಆಂಡ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ಭೀಮ ಮಾಸ ಕಣವೆರೆಗ್ ಕಿರಾತೆರೆಗ್ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆ. ಆಕುಲು ಮಾಸೊದ ಪುದೆ ತುಂಬೊಂದು, ಆಯೆಸೊಡು, ಅಸರ್ ತಣಿಪೆರೆ ಅವ್ವೇ ಸರೋವರದಡೆಗ್ ಬರೊಡ? ನೀರ್ ಪರೊಂದುಪ್ಪುನಗ್ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಅಶ್ಚತ್ಥಾಮನಕುಲು ಪಾತೆರುನ ಸೊರ, ಅಂಚೆನೇ ನೀರ್ಡ ಉಳಾಯಿಡ್ಡ್ ಬರ್ಪಿನ ಸೊರ ಕೇಣೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಆಕ್ಲೆಗ್ ಬಾರೀ ಅಚ್ಚಿರ! ಜತೆಟ್ ಓಂಗೆರ್ಡ್ ಕೇಣುನ ಉಮೇದ್! ಮದೆಟ್ ಉಂತುದು ಕುರುಪತಿ ಅಕ್ಲೆಡ ಪಣೊಂಡಿನೆನ್ ಸರೀಟೆ ಕೇಣೊಂಡರ್. ಆಕ್ಲೆಗಾಯಿನ ಸಂತೋಸು ಆತೀತತ್ತೆ.

ಅಯಿಟ್ ಒರಿ ಪಣ್ಣೆ! “ಆಹಾ! ಉಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ದೊರೆ ಭೀಮದೇವೆರೆಗ್ ಬೋಡಾಯಿನನೇ! ಕುರುರಾಯೆ ಮುಲ್ಪನೇ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಗೆ ಪಣ್ಣಿನ ಎಡ್ಡೆ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಾವ್ಡ್ ಯೆಂಕುಲು ದಿಂಜ ಸಂಪೊತ್ತುನ್ ಪಡೆತೊನೊಲಿ. ಆಹಾ! ಓ ಸರೋವರದ ಅಪ್ಪೇ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಮೋಕೆದ ಅಪ್ಪೆ! ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಈರೇ ಬಾಗ್ಗೆ ದೇವತೆ!”

ಅಕುಲು ಮಾಸ ತುಂಬೊಂದು, ಸಂಪೊತ್ತುದ ಕನ ತೂವೊಂದು ಪಿದಾಡಿಯೆರ್!

* * *

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ. ಈ ಕಡೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಂಸಪ್ತೆಕೆರೆನ್ ಮುಗಿತ್ತದ್, ಶಕುನಿನ್ ಕೆರ್ಡ್ ಕೌರವನ್ ನಾಡೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆಯೆ ಒಲ್ಪಲಾ ತೋಜುಜೆ! ಬುಡಾರೊಡುಲ ಇಜ್ಜೆ. ಓಡೆ ಪೋಯೆ? ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ದೂತೆರೆನ್ ಕಡಪುಡ್ಡು ಕೊರಿಯೆರ್! ಬೇತೆ ನಾಲ್ ಕೋಡಿಗ್ಲಾ ಜನ ಪೋಯೆರ್. ಮಾತೆರ್ಡ್ ಕೌರವನ್ ನಾಡಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಯೆರೆಗ್ಲಾ ಅಯನ ಪತ್ತೆನೇ ತಿಕ್ಕೆಜೆ! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ದುಕ್ಕೊನೇ ಬತ್ತಂಡ್. ಭೀಷ್ಮನಂಚಿನೆಕ್ಲೆನ್ ಗೆಂದ್‌ದಾಲ ಕೌರವನ್ ಗೆಂದೆರಾಯಿಜೆ. ಆಯೆ ಓಡೆ ಪೋಯೆನ? ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ್ ಜಾರ್ಡ್ ಪೋಯಿಲೆಕನೇ ಆಂಡ್. ಪಣೊಂದು ಕುಸ್ಸುದು ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಕಿರಾತೆರ್ ಮಾಸೊದ ಪುದೆ ತುಂಬೊಂದು ಭೀಮನಡೆಗೇ ಬತ್ತೆರ್! ಭೀಮಲ ದಾದನ ಯೆತೆಟಿತ್ತಿಲೆಕ ತೋಜಿಯೆ. ಅಕುಲು ಆಯನ ಯೆತೆತ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಇಚಾರೊಂದು, ತಂಕ್ಲೆಡ ಒಂಜಿ ಗುಟ್ಟುದ ಸುದ್ದಿ ಉಂಡುಂದು ಪಂಡ್‌ದ್ ಅವ್ವೆನ್ ಗುಟ್ಟುಡೇ ಭೀಮಗ್ ತೆರ್ಪಾವೆರ್. ಅಕುಲು ತೂತಿನೆನ್, ಕೇಣ್ಣಿನೆನ್ ಪಣ್ಣಗ, ಭೀಮಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸಾಂಡ್! ಕಿರಾತೆರೆಗ್ ಎಡ್ಡೆನ ತುತ್ತೈತೊಲೆನ್, ಬೊಳ್ಳಿದ ಕಾರ್ಕಡಗ, ಕೆಬಿಕ್ ಬಂಗಾರ್ಡ ಒಂಟಿ, ಬಿರೆಲ್‌ಗ್ ಉಂಗಿಲ, ಮುತ್ತುದ ಮಾಲೆ ಇಂಚ ಮಾತ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರ್ಪೆ. ಬೊಕ್ಕ ಕುಸಿಟೆ ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋದು, “ಅಣ್ಣಾ, ಮೊಕ್ಲೆಗ್ ಉಡ್ಡಿರೆ ಕೊರ್ಪೆ! ಮೊಕುಲು ಎಡ್ಡೆ ಸುದ್ದಿ ಕೊಣ್ಣಿಯೆರ್! ಕೌರವ ದ್ವೈಪಾಯನ ಸರೋವರೊತ ನಡುಟು ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಗೆ! ಅತ್ತಾಂದೆ ದಂಡೆಡ್ ಉಂತೊಂದಿನಾಕ್ಲೆಡ ಪಾತೆರೆಗೆ! ನನ ದುಂಬುದ ಬೇಲೆ ಎಂಚದವು ಪಣ್ಣ್ ಈಯೆ ನಿಚ್ಚಯ ಮುಲ್ಪಲ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ದುಕ್ಕೊಲ ದೂರ ಆಂಡ್! ದಡಕ್ಕ ಲಕ್ಕುವೆ!

“ಅಂದಾ?! ಅಂಚಾಂಡ ಮುಕುಂದನ್ ಲೆಪುಡಾಗ. ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಬರಡ್. ಶಿಖಿಂಡಿ, ದ್ರುಪದೆ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ಸೃಂಜಯೆ ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಬರಡ್! ನಮ ಸೇನೆನ್, ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥೊಕುಲೆನ್ ಪಿದಡ್ಪಾಲೆ. ನಮಲಾ ಪಿದಾಡ್ಲ ಪಣ್ಡ್ ತಾನ್ಲಾ ಸಜ್ಜಾಯೆ!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಪಾಂಡವೆರೆ ಸಂಬುರ್ಮ ಸೇನೆದ ಅಬ್ಬರೊನು, ಗೋಸನೆದ ಗೌಜಿನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ?! ಈ ಗೌಜಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕ್ಲೆನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರಂದೆ ಉಪ್ಪುಂಡ?

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಕೌರವನ ಗುಟ್ಟುರಟ್ಟಾದ್ ಪೋಂಡೊಡೊ? ಶಿವಾ! ಶಿವಾ! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿ! ಆಯುಗ್ ತೆರಿಯಂದಿನ ಸಂಗತಿಲ್ ಒವ್ವುಂಡು?” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಪಗನೇ ಮೂವರಾ ಸರೋವರತಡೆಗ್ ಪೋದು ಕೌರವಡ, “ಕುರುಪತೀ, ಲಕ್ಶ್ಮಲ. ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆ ಇಂಚಿಗ್ ಬರೊಂದುಂಡು! ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕ್ಲು ನಿಕ್ಯ ಯುದ್ಧೊಡು ಸಾಯಸಕಾಯ ಮಲ್ಪುವ! ನೀರ್ಡ್ ಪಿದಾಯಿ ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಡ್ ಲೆಪ್ಪುವೆರ್!

ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಒಪ್ಪುಜೆ.

“ಛೆ! ಛೆ! ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ಬರುಜಿ. ಈ ಸರೋವರೊಡು ಉಪ್ಪುನ ಯೆನನ್ ದೇವಗಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷನಕುಲ್ಲಾ ದಾಲ ಮಲ್ಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ! ನನ ಈ ನರಮಾನಿಲ್ ದಾನೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್.? ‘ಜಲಸ್ತಂಭನ’ ವಿದ್ಯೆದ ಮೈಮೆಡ್ ಯಾನ್ ಪಾತಾಳೊಡುಪ್ಪುವೆ! ನಿಕುಲು ಮುಲ್ಪಡ್ ಪೋಲೆ! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯೆನನ್ ದಾಲಾ ಮಲ್ಪುಯೆ!” ಇಂಚ ಪಂಡ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡುವೆ!

ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರೊತ ಸುತ್ತಮುತ್ತೊಡು ಸಂಬುರ್ಮನೇ ನೆಗತ್ಂಡ್. ಓಲು ತೂಂಡಲ ಸೈನಿಕೆರ್ ದಟ್ಟಣೆ! ಆನೆ ಕುದುರೆಲೆನ ಗೌಜಿ! ವಾದ್ಯೊಲೆನ ಸೊರ! ಪಗನಾಯೆ ತಿಕ್ಕಿಯೆ ಪಣ್ಣಿನ ಕುಸಿತ ಕರಕರಿ! ಪರ್ವತೊಲೆಡ್ ಪಿರ ರಟ್ಟುನ ಗೌಜಿ ಗದ್ದಲೊದ ಮಾರ್ದನಿ! ಮಾತೆಲ್ಲ ಕೇಣೊಂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ಪಿರತ್ತಿರಿಯೆರ್! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಮನಸ್ಸಡೇ ಇಂಚ ಪಂಡೊನುವೆ.

“ಅಯ್ಯೋ! ದೈವೋಲೀಲೆನೇ ನಡತೊಂದುಂಡತ್ತ? ದೊರೆ ಕೌರವನ ಐಬೋಗ, ನಲಿಕೆದ ಪೋಣ್ಣಲೆನ ಐಬೋಗದಂಚನೇ ಆಂಡ್! ಸಾಸಿತ ಆಯಿಜಿ! ವೀರನಾರಾಯಣನ ಕರುಣೆಡ್ಡಾವರ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒವ್ವೊಂಜಿ ದೋಷೊಲಾ ಬೆರಿಪತ್ತುಜಿ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಇಂಚಿಡ್ ಸೇನೆದ ಅಬ್ಬರ ಜೋರಾಂಡ್! ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಐವ್ವೆರ್ ಉಪಪಾಂಡವೆರ್ ಮಾತ ಬತ್ತೆರ್! ಐನ್ನೂದು ಆನೆ, ಐನ್ ಸಾರ ರಾವುತೆರ್, ಎಣ್ಣು ಸಾರ ಯೋಧೆರ್, ರಡ್ಡ್ ಸಾರ ರಥೊಕುಲು, ಮಾತ ಬತ್ತೆ ಸೇರೊಂದಾತ್ಂಡ್.

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಿತ್ತಲ್ ಬರೆ!

“ದೇವಾ, ಈ ಕುರುಪತಿನ ಮಾಯೊದ ಬಗೆನ್ ತೂಲೆ! ‘ಜಲಸ್ತಂಭನ’ ವಿದ್ಯೆನ್ ಕಲ್ತ್ದ ನೀರ್ಡ್ ಮುರೊಂದುಲ್ಲೆ. ಆಯೆ ಕುಲ್ಲುದಿನಲ್ಪಡ್ ಉಸುರುದ ಗುಳ್ಳೆಲ್ ಮಿತ್ತ ಲಕ್ಕೊಂದುಪ್ಪುನೆನ್ ತೂಲೆ! ಇತ್ತೆ ನಮ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನಿ ದಾದವು? ಈಯೇ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪಣೊಡು!” ಪಣ್ಣೆ.

ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ ರಾಜನೀತಿದಲೆಕ ಮುಳ್ಳುಡ್ಡೇ ಮುಳ್ಳುನು ದೆಪ್ಪೊಡು! ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಲೆನ್ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಲೆಡ್ಡೇ

ಎದ್ದೊನೊಡು. ವಿಷೊಕು ಪ್ರತಿವಿಷೊಡ್ಡೇ ಪರಿಹಾರ! ಮಾಯಗಾರರೆಗೆ ಮಾಯೊಡೇ ಮರಣ ಬರ್ಪಾವೊಡು. ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪುನ ಕತೆನ್ ಕೇಣ್ಡರತ್ತಾ? ಯೇಪೊಗ್ಲಾ ನರಮಾನಿಡ ಮರಣ ಬರಂದಿಲೆಕದ ವರ ಪಡೆತಿನ ಉರಿಬೀರೊದಯನ್ ವಿಷ್ಣು ನರಸಿಂಹ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತದ್ ಕೆರ್ತೆಜೆನ? ಕಾಲನೇಮಿನ್ ವಿಷ್ಣು ಚಕ್ರೊಡು ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತದಿಜೆನ? ಜಂಭಾಸುರ, ವೃತ್ರ ಮೊಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಿನ ರೀತಿನ ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುಲ. ಆಕುಲು ಉಪ್ಪಡ್! ಈಶ್ವರಡ್ ವರ ಪಡೆಯಿನ ಭಸ್ಮಾಸುರೆ ಈಶ್ವರನೇ ಸುಡ್ಯರೆ ಪೋನಗ ವಿಷ್ಣು ಪೊಣ್ಣ ರೂಪೊಡು ಬತ್ತದ್ ರಕ್ತಸೆ ತನನ್ ತಾನೇ ಭಸ್ಮ ಮಲ್ತೊನುಲೆಕ ಮಲ್ತೆಜೆನಾ? ರಾವಣನ್ ವಿಷ್ಣು ನರರೂಪೊಡೇ ಬತ್ತದ್ ಕೆರ್ತೆಜೆನ? ಯಾನೇ ಕಂಸನ್, ಶೃಗಾಲ ವಾಸುದೇವನ್, ಕಾಲಯವನನ್, ದಂತವಕ್ರನ್, ಸಾಲ್ವನ್, ಮಾಗಧನ್, ನರಕಾಸುರನಾಕ್ಲೆನ್ ಮಾಯೊಡು ನಾಶ ಮಲ್ತದಿಜೆನ? ಮೋಸ, ವಂಚನೆದ ಮಾಯಾಗಾರರೆನ್ ಆಕ್ಲೆನ ವಿದ್ಯೆಡೇ ಮುಗಿಪಾಂಡ ಅಯಿಟ್ ದೋಷೊನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಈ ಕೌರವೆಲಾ ಇತ್ತೆ ಮಾಯಾವಿ ಆದುಲ್ಲೆ! ನಿಕುಲು ಕೌರವಡ ಜೂಜುಡು ರಾಜ್ಯೊನು ಸೋತುದಿನ್ಲ ಮಾಯೊದ ವಿದ್ಯೆಡಾದೇ! ಅತ್ತಾಂದೆ ಇಂಬೈ ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನೊದ ಮದೆ ದೆಪ್ಪಾವೆರೆಗೆ ದುಂಬಾತಿನ ದುಸ್ಸೆ!”

ಕೃಷ್ಣನ ಪಾತೆರೊಡು ಧರ್ಮರಾಯ್ಗೆ ಸಮದನ ಆತ್‌ಜಿ!

“ಕೃಷ್ಣಾ, ರಾಜ್ಯೊದ ಅಂಗಲಪ್ಪುಡು ಕೌರವನ್ ವಂಚನೆಡ್ ಕೆರ್ಂಡ ಪಾಪ ತಟ್ಟುಜ್?” ಕೇಂಡೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಅಯನ ಅನ್ನಾನ ದೆಪ್ಪೆರೆಗಾದ್ ನೀರ್ದಡಿಟ್ ದೆಂಗ್‌ದಿನ ಕೌರವಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಕೌರವಾ, ಲಕ್ಕಲ. ಈ ದಾನೆ ನೀರ್‌ಡುಪ್ಪುನ ಕೇರೆನ? ನಿನ್ನಂಚಿನ ಬೀರೆ, ರಾಜೆ, ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುವೆನ? ಪೆರೆದಿ ಚಂದ್ರವಂಶೊಗೇ ನಿನಡ್ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಬತ್ತಂಡತ್ತ? ಲಕ್ಕದ್ ಬಲ್ಲ. ನಿನ ಅಂದ್‌ಬಂದುಲು, ಇಸ್ವಮಿತ್ತೆರ್, ಪಕ್ಷದಕುಲು ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಯುದ್ಧೊಡು ಬಲಿಕೊರ್ಪು, ಇತ್ತೆ ಈ ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಂಗೊಂದು ಬದ್ಧುನ ಆಸೆಡುಲ್ಲನ? ಉಂದು ವಾ ಯೋಗಿತೆದ ಬೇಲೆ?”

ಕೃಷ್ಣನ ನುಡಿಕ್ ಸರೋವರೊಡ್ಡು ದಾಲ ಚಲನೆ ತೋಜಿಜಿ.

ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಲೆಪ್ಪುವೆ.

“ಕೌರವಾ, ನಮ್ಮ ಚಂದ್ರವಂಶೊಡ್ಡಾದ್ ನಂಕ್ ಕೀರ್ತಿ ಬಯ್ಯಂಡ್. ಇತ್ತೆ ಈ ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಂಗ್‌ಕುಲ್ಲದಿನೆಟ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಹಾಳ್ ಪುದರೇ ಬರ್ಪುಂಡು. ಜನೊಕುಲು ಬಾಯಿಬತ್ತಿಲೆಕ ಪಾತೆರೊನುವೆರ್!”

ರಾಜ್ಯೊಡು ಪಾಲ್ ಕೊರ್ಪುಜೆಂದ್ ಈ ಪಣ್ಣಿಗ ಯೆಂಕುಲು ಐನ್ ಊರುನಾಂಡಲಾ ಕೊರ್ಲಂದ್ ಕೇಣ್ಣೆತ್ತ! ಆಂಡ ಈ ದೂಜಿಮುನೆತಾತ್‌ಲ ಬೂಮಿ ಕೊರ್ಪುಜಿ ಪಣ್ಣ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ದೂರ ದೀಯ! ಅಂಚಿತ್ತಿನಾಯೆ ಇತ್ತೆ ರಾಜ್ಯೊನು ಬುಡ್ಡು ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲದತ್ತಾ? ಓಡೆ ಪೋಂಡು ನಿನ ಚಲ?

ಭೀಷ್ಮ ವಿದುರನಕುಲು ನಿನ ಎಡ್ಡೆಪುನೇ ಬಯಕೊಂದು ಬುದ್ಧಿ ಪಂಡಿನೆನ್ ಧಿಕ್ಕಾರ ಮಲ್ತದ್, ಪತ್ತೊಂಚಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆನ್ ಕೂಡಾದ್ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಬಯ್ಯ. ಇತ್ತೆ ನೀರ್‌ಡ್ ದೆಂಗ್ ಕುಲ್ಲೆರೆಗೆ ನಿಕ್ಕ್ ಯೇರ್ ಪಂಡಿನಿ? ಗೋಗ್ರಹಣ ಸಂದರ್ಪುಡು ಪಲಾಯನ ಪಂಡಿತೆ ಉತ್ತರಕುಮಾರನ್ ಯೆಂಕ್ಲ ತೂದಿತ್ತ! ಪಲಾಯನೊಡು ಈ ಅಯಡ್ಲಲ ಬಿಗುತಾಯೆ! ಉತ್ತರಕುಮಾರೆ ನಿನ್ನಂಚ ನೀರ್‌ಡ್ ಮುರ್ಪುದುಜೆ!

“ಪಾಂಡವೆರೆಗೆ ಕಾಡೇ ಬದ್ಧುನ ನಿಲೆ. ಆಕ್ಲೆಗ್ ನಾಡ್ ಕೊರ್ಪುಜಿ” ಇಂಚ ಅಂತಃಪುರೊಟು

ಪೊಂಜೊಲೆನೆದುರುಡು ಗತ್ತ್‌ಡ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಆ ಗತ್ತ್ ಮದತ್ತ್‌ಡ್ ನೀರ್‌ಡ್ ಮುರುಡು ದೆಂಗುನ ನಿಕ್ಕ್, ಪೊಂಜೊಲು ಮಸ್ಕಿರಿ ಮಲ್ಪುಚೆರ? ಪೋವಡ್! ನಿನ್ನಾಯೆ ಕರ್ಣನ್ ಕಳೆವೊಂದುಲ ಈ ಒರಿಯೊಂದ! ಶಕುನಿ, ಸ್ಯಂಧವೆ, ದುಶ್ಯಾಸನೆ, ಅಂಚಿತ್ತಿನಕುಲು ಸ್ಯೆತ್‌ಂಡಲ ಈ ಒರಿಯೊಂದ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಹೇಡಿ ಬದ್ಡ್ ದಾಯೆಗ್? ನೀರ್‌ಡ್ ಅಡಂಗುನವುಲ ಮಲ್ಲ ಪೆರೆನೆ? ಯಾವು, ಬೇಗ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತ್‌ಡ್ ಕಡ್ಲ ಪತ್ತ್‌ಲ. ನಮ ಉಡಲ್ ದಾನೆ ಸಾಸಿತನ? ಈ ಓಲು ದೆಂಗಿಯಡಲ ಯೆಂಕುಲು ಬೆರಿಪತ್ತ್‌ಡ್ ಹಾಕುವನೆ! ಬಲ್ಲ. ಮುಲ್ಪನೇ ಕಾಳಗ ನಡಪಡ್.

ಭರತ, ನಹುಷ, ಯಯಾತಿ, ನಳ, ಸಂವರಣ, ಸಗರ, ದಿಲೀಪ, ನೃಗ, ರಘು, ದುಂದುಮಾರ, ಭಗೀರಥನಂಚಿನ ರಾಜೆರ್ ಯುದ್ಧೋಡೆ ಶೌರ್ಯ ಮೆರೆತಿನಕುಲತ್ತಂದೆ ನೀರ್ಡ್ ದೆಂಗ್‌ದಿನಕುಲತ್ತ! ಈಲಾ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತ್‌ಡ್ ಬೀರ ಮೆರೆದ್ ಇತ್ತೆ ಬತ್ತಿನ ಕಳಂಕೊನು ಕಳೆವೊನ್ನ. ನಿನ ಕಡೆಟ್ ಗೆಣ್ಣೆರಾವಂದಿನಾತ್ ಕ್ಷತ್ರಿಯೆರೆನ ಸಾವು ಆತ್‌ಂಡ್. ಆ ಅಪಕೀರ್ತಿದ ಕೆಸರ್‌ನ್ ದೆಕ್ಕೊನ್ನ. ಬಲ್ಲ. ಕಡ್ಲ ಪತ್ತ್‌ಲ.”

ಧರ್ಮರಾಯನ ಹಿತನುಡಿಲ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ನಾಟ್‌ಜಿ. ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಸಾತ್ಯಕಿ, ಅರ್ಜುನ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಮಾತೆರಾ ಇಂಚನೇ ಪಣೊಂದು ಲೆತ್ತೆರ್! ಆಂಡ ಕೌರವೆ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತ್‌ಜೆ!

ಇತ್ತೆ ಭೀಮನೇ ಪಾತೆರೈ.

“ಓ... ಅನ್ನೆಯೊದ ಕೌರವಾ, ನಿನ ಅನ್ನೆಯೊಲು ಯೇಶ್‌ಂದ್ ಪಟ್ಟಿ ಮಲ್ಪುವೆ. ಯೆಂಕ್ ಇಸ ಪಾಡಿಯ, ಉಚ್ಚುಲೆಡ್ ತುಚ್ಚಾಯ, ನೀರ್‌ಡ್ ಮುರ್ಕಾಯ, ಉಂದು ಮಾತ ಎಲ್ವಿದ ಅನ್ನೆಯೊಲು! ಆಂಡ ಮಲ್ಲೆ ಆದಲ ಈ ಮಲ್ತಿನಿ ಅನ್ನೆಯೊಲೆನೇ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಅರಕ್ಕದ ಇಲ್ಲಡ್ ಪೊತ್ತಾವೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತ. ಬೊಕ್ಕೊಲ ನಿನ ಮಚ್ಚರ ಮದೆ ಆವಂದಿನೆಕ್ ಪಗನೇ ಕಟೊಂಡ. ಈ ಭೀಮೆ ಅವ್ವೆನ್ ಮದತ್‌ದೆ ಪಣ್ಡೆ ಗ್ರಯಿತನ? ಎಲಾ ಕೌರವಾ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಟ್ಟೊದರಾಣೆನ ಸೀರೆನ್ ಒಯ್ಯಾದಿನ ಆ ದರ್ಪ ಇತ್ತೆ ಓಡೆಗ್ ಪೋಂಡು? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲಗದ ಮದ, ಆ ಹಾಂಕರ ಇತ್ತೆ ಓಡೆಗ್ ಪೋಂಡು? ಆ ಗಂಧರ್ವ ಚಿತ್ರಸೇನೆ ನಿನನ್ ಅಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಿ ಕಟ್ಲೆದ್ ಒಯ್ಯೊಂದು ಪೋನಗ ಬುಡ್ಪಾಯಿನಿ ಯೇರ್‌ಂದ್ ನೆಂಪುಂಡತ್ತ? ಭೀಮೆ ಪಣ್ಣಿ ಪುದರ್ ಕೇಂಡನೇ ಗರ್ವೊಡು ಲಾಗೊಂದಿತ್ತ. ಇತ್ತೆ ಆ ಗರ್ವ ಓಡೆ ಪೋಂಡು? ‘ಪಾಂಡವ ಪಗೆ’ ಪಣ್ಣಿ ಬಿರುದುಡು ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಆ ಬಿರುದು ಮದತ್ ಪೋಂಡು? “ಭೀಮೆ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಕಾಡಾಗ್ನಿ ಯಾನ್”, “ಭೀಮಭಾಸ್ಕರಗ್ ರಾಹು ಯಾನ್” ಇಂಚ ಮಾತ ಕೊಚ್ಚೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಯಾನ್ ಲೆತ್ತೊಂದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಪಾಲ್‌ದ ಅಗ್ನಿ ಆದ್, ರಾಹು ಆದ್ ಬರಂದೆ ದೆಂಗ್‌ದುಪ್ಪನ ನಿಕ್ಕ್ ಯೆನ ನುಡಿ ಕೇಣ್ಣಗ ಸಂಗೀತ ಕೇಂಡಲೆಕ ಆವೊಂದುಂಡೆ?

ದುರ್ಯೋಧನಾ, ಯಾನ್ ಯೇರ್‌ಂದ್ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡತ್ತ? ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರಿನಿ ಯಾನೇ! ನಿನ ಒಪ್ಪಪುಟ್ಟುದಿನ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಯಮಲೋಕೊಗು ಕಡಪುಡ್ಲಿನಿ ಯಾನೇ! ಇತ್ತೆ ಈ ಕಿರೆಟುಪ್ಪನ ನಿನನ್ನಾ ಕೆರಿನಿ ಯಾನೇ! ನಿಕ್ಕ್ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಜರ ಬತ್ತ್‌ದುಪ್ಪು. ಆಂಡಲ ಯಾನ್ ಬುಡ್ಪುಜಿ. ನೀರ್‌ಡ್ ದೆತ್ತ್ ಪಾಡ್ಡ್ ಯುದ್ಧೊಡು ನಿನ ತುಡೆನ್ ದರ್ ಪಾಡುವನೆ!

ಏ... ಕೌರವಾ, ನೀರ್ಡ್ ಮುರುಡಿನಯನ್ ಕೆರೆರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣಿನ ರಣಶಾಸ್ತ್ರೊನು ನಂಬುದು ಈ ಸರೋವರೊಡು ಕುಲ್ಲುದಿಪ್ಪೊಡು. ಆಂಡ ನಿನನ್ ಕೆರಿನ ಸಂದರುಡು ಯಾನ್ ವಾ ಶಾಸ್ತ್ರೊಗುಲ ಬಿಲೆ ಕೊರುಜಿ. ಗೊತ್ತಾಂಡ?

ಕೌರವಾ.... ಈ ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? “ಯೆಂಕ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಿತ್ತ್ ಪಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ನಕುಲೆ ಸಹದೇವೆರ್

ಬಾಲಕಿರ್, ಅಕಲ್ಲ ಕೋಪ ಇಜ್ಜಿ. ಅರ್ಜುನೆ ಅರ್ದ ಶತ್ರು ಆದಲ್ಲೆ. ಆಂಡ ಯೆನ ನಿಜ ಶತ್ರು ಭೀಮನೇ! ಭೀಮನ್ ಕೆರ್ದ ಅಯನ ಮಾಸಮಜ್ಜೆಡ್ ರಣಪಿಶಾಚಿಲೆಗ್ ವಣಸ್ ಪಾಡ್, ಬೊಕ್ಕೋನೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಒಟ್ಟುಗು ರಾಜಿ ಮಲ್ತೊನುವೆ.” ಇಂಚ ಈಯೇ ಪಂಡ್ ಅತ್ತೆ ಈಯೇ ಇಂಚ ದೆಂಗ್ ಕುಲ್ಲನೆಕ್ ಅರ್ತ ಉಂಡ? ಈ ಭೀಮನ್ ಕೆರ್ದೆಗ್ ಲಕ್ಹದ್ ಬರೊಡತ್ತ?”

ಜಲ ಸ್ತಂಭನೊಡ್ತಿನ ಕೌರವಗ್ ಕೋಪ ಕೊದಿಂಡ್! ಮೆಯಿತ ರೋಮ ಕೊಕ್ಕಿರ್ಂಡ್! ಕೋಪೊಡು ಉಡಲ್ಡ್ ಉರಿ ಲಕ್ಹಂಡ್. ಮತಿ ಮಂದ ಆದ್, ಜಪಮಂತ್ರ ಉಂತುದು ಪೋಂಡು! ಮನಸ್ ತಿಮಿತ ತತ್ತಾದ್, ಆ ತಂಪು ನೀರ್ಡ್ ಕುಲ್ಲೊಂದುಲಾ ಆಯೆ ಬೆಗರೈ! ಅಯನ ಉಡಲ್ಡು ಉರಿಉಷ್ಣೊಡು ವೈಶಂಪಾಯನ ಕಿರೆತ ನೀರೇ ಕೊದ್ದಿಂಡ್. ಉಸುರು ಜೋರಾದ್, ನೀರ್ಡ್ ಗಾಳಿಗುಳ್ಳೆಲ್ ಲಕ್ಕಿಯ. ಭೀಮನ ಪೆರಟ್ಟ್ ಪಾತೆರೊಲೆನ್ ಕೇಣ್ಡ ಕೋಪ ತಮೆಲುನಗ ಅಕಲ್ ಪಿರ ಒರಿಂಡ್. ಯುದ್ಧೊದ ತರಾತುರಿಡ್ ರೌಸುಡು ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತೆನೆ! ಆಯೆ ಬತ್ತಿನೆತ ಬಗೆ ಪಂಡ, ಜಲಸಮಾಧಿಡ್ತಿನ ಬಡಬಾಗ್ನಿಯೇ ಬತ್ತಿಲೆಕ! ಕೆಡಿಕಣ್ಣದ ಕೆಂಗುಡೆ ಆದ್, ಗದೆ ಪತೊಂದು ಉಂತುದಿನ ಆಯನ ಗತ್‌ಗರ್ವೊಲ ಬಯಂಕರನೆ!

ಕೌರವನ್ ತೂದು ಧರ್ಮರಾಯನ ದುಗುಡ ದೂರ ಆಂಡ್! ಭೀಮನ ಸಂತೋಸುಗು ನಿಲೆನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಪಾರ್ಥ್, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜೋಕುಲು, ಶಿಖಿಂಡಿ, ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ ಮಾತೆರ್ದಾ ಒರಿಯನೊರಿ ತೂವೊಂದು ಕುಸಿನ್ ಪಟೊಂಡೆರ್.

ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ಭೇರಿ ವಾದ್ಯೊಲು ಸೊರ ಮೇಳೊಡ್ತೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಸರೋವರೊತ ದಂಡೆಡ್ ಉಂತಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಶತ್ರುಲೆನ್ ತೂಯೆ! ಅಕಲ್ ಸಂತೋಸುನು ತೂದು ಅಯನ ಕೋಪ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಯೇರ್ಡ್ ಕೂಲಿ ಅಗ್ಯೊದಿತ್ತೆ. ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಆಯನ ಮಿತ್ತ್ ಅಭಿಮಾನ ಉಂಡಾಂಡ್. ಆಯೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ. “ಭೇಷ್, ಕೌರವಾ, ಯೇತಾಂಡಲ ಈ ಪೆರ್ದೆದ ಕುರುವಂತೊಡು ಕೊಡಿತ್ತಿನಾಯೆನೇ ಅತ್ತಾ? ಸದ್ಯ ನೀರ್ಡ್ ಮಿತ್ತ್ ಬತ್ತೆದ್ ಅಪಕೀರ್ತಿಡ್ ಬುಡುಗಡೆ ಪಡೆವೊಂದಿನವು ಮೆಚ್ಚೊಡಾಯಿನ ಸಂಗತಿಯೆ! ಸುಯೋಧನಾ, ಇಂದಾ ದೆತೊನ್ನ. ಕವಚ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣ, ರೇಶ್ಮೆದ ತುತ್ತೈತ, ಮಾತೆನ್ನ ದೆತೊನ್ನ. ಬೊಡ್ಡಿ ಪಣಡ.”

ಕೌರವೆ ಮಾತೆಕ್ಲಾ ಕೈ ಒಡ್ಡಿಯೆ. ಕಸ್ತೂರಿನ್ ಪೂಜೊನುವೆ. ಗಾಯೊಲೆಗ್ ಲೇಪ ಪಾಡೊನುವೆ. ತಾಂಬೂಲ ತಿನೊಂದು, ತನ ಬಯಂಕರ ಗದೆನ್ ತಿರ್ರಾವೊಂದು ದುಂಬು ಬತ್ತೆ.

“ಯಾನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾದುಲ್ಲೆ. ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ನಿಕಲ್ ಚತುರಂಗ ಸೇನೆನೇ ಯುದ್ಧೊಗು ಬರಡ್. ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಈ ಬೋಡಾಂಡ ಬಿರು ಪತ್ತೊಂದು ಬಲ್ಲ. ಭೀಮೆ ಗದೆ ಪತ್ತೊಂದು ಬರಡ್! ಪಾರ್ಥ್, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ದೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಪಾಂಚಾಲರಾಯೆ ಯೇರ್ ಬೋಡಾಂಡಲಾ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾದ್ ಇಜ್ಯಾಂಡ ಒಂಟಿಲಾದ್ ಬಲ್ಲೆ! ಯಾನ್ ಒರಿಯೆ ನಿಕಲ್ ಕಾದುವೆ.”

ರಾಜಪರಿವಾರದಕುಲು ಕೌರವನ ದೈರೊನು ಮೆಚ್ಚೊನುವೆರ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಕೌರವಾ, ನಿಜವಾದ್ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಜಗಜಟ್ಟಿ! ಬಾರಿ ತಂಕೊದ ಒಂಟಿ ಬೀರೆ! ಅಂಚೆನೇ ಕಡೆಮುಟ್ಟೊಲ ಚಲ ಬುಡಂದಿನ ರಾಜೆ ಈ ಒರಿಯೆ! ಪುಟ್ಟಿನಾಕುಲು ಸೈಪೆರ್. ಆಂಡ ಚಲೊಟು ನಿನ್ನನೇ ಪುದರ್ ಲೋಕೊಡು ಒರಿಯುಂಡು. ಚಲನೇ ನಿನ ಗುಣಸುಬಾವು! ನಿನ ಚಲತಂಚನೇ ಆವಡ್. ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆಂಕುಲು ಐವೆರ್ ಉಲ್ಲ. ಯೆಂಕ್ಲೆಡ್ ಯೇರೆನಾಂಡಲಾ ಒರಿಯನ್ ಅಜತೊಂದು ಅಕ್ಲೆಡ

ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ. ಇರುವೆರೆಡ್ ಯೇರ್ ಗೆಂದುವೆರ ಅಕ್ಲೆಗೇ ರಾಜ್ಯ! ಉಂದುವೇ ಒಪ್ಪಂದ! ಈ ಸೋತುಂಡ ಯೆಂಕುಲು ರಾಜ್ಯೊದ ಅರಸ್ತಾನ ಮಲ್ಪುವ. ಆಂಡ ಯೆಂಕ್ಲೆಡ್ ಒರಿ ನಿನಡ ಸೋತುಂಡಲ ಮಾತೆರ್ಲಾ ನಿನ ಸೇವಕೆರಾದುಪ್ಪುವ! ಈಯೆ ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ರಾಜೆ ಆದ್ ಮರೆಲ.”

ಕೌರವೆ ತೆಲಿಪುವೆ!

“ಯುಧಿಷ್ಟಿರಾ, ನಿನಡ ಯೆಂಕ್ ಚಲ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಅರ್ಜುನೆ ಉಲ್ಲೆತ್ತ ಅಯಡಲ ಯೆಂಕ್ ಪಗೆ ಇಜ್ಜಿ. ಜೋಕುಲಾಟಕಿದ ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನ ಮಿತ್ತ ಯಾನ್ ಕತ್ತಿ ದೆರ್ಪುಜಿ. ಆಂಡ ಈ ಭಂಡೆ ಭೀಮೆ ಉಲ್ಲೆತ್ತಾ, ಒಂಟಿ ಆನೆದಲೆಕ ಸೊರ್ದುದು ಮಲೆವೊಂದುಲ್ಲೆತ್ತ? ಅಯಡ ಯೆಂಕ್ ಪಗೆ ಉಂಡು. ಆಯನ ಬಂಟ್ ಪಿರಾವುನ ಚಲ ಉಂಡು. ಅಂಚ ಆ ಭೀಮನೊಟ್ಟುಗೇ ಯೆನ ಪೊರುಂಬಾಟ! ಆಯೆ ಒರಿಯೆ ಯುದ್ಧೊಗು ಬರಡ್! ಈ ಇಚಾರ ನಿಕ್ಷೆಗ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಆಜಿಡ ಸೇನೆದೊಟ್ಟುಗೇ ಯೆನಡ ಕಾದೊಲಿ. ಯಾನ್ ಪಿರ ಮುಕುಡುನಾಯೆ ಅತ್ತ. ನಿಕ್ಷೆನ ಇಸೊನೆ ಯೆನ ಇಸ್ಸೆ!”

ಅಪಗ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅಲಚನೆ ಪುಟ್ಟುಂಡು! ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಲೆತ್ತೆಡ್ ಗುಟ್ಟುಡು ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕ್ಕ ಮರ್ಲಾ? ಕೌರವೆ ಯೇತ್ ಬಲಾಡಿಗೇ ಪಣ್ಣೆ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜಂದೆ, ನಿಕುಲು ಐವೆರೆಡ್ ಒರಿಯನ್ ಅಜತೊಂದು ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪುಲ ಪಂಡತ್ತ? ನಿಕ್ಕ ಅಯಡ ಪೊರುಂಬುದು ಮಿಂಚೆಸೆರೆಗಾವ? ಅರ್ಜುನಗಲ ಅಯಡ ಪೊರುಂಬೆರೆ ಪುರೆಸಂದ್! ಆಹಾ! ಐವೆರೆಡ್ ಯೇರೆನ್ ಕೌರವೆ ಗೆಂದಂಡಲಾ ಮಾತೆರ್ಲ ಅಯನ ಸೇವೆಕೆರ್ ಆಪರತ್ತ? ಇಂಚ ಯೆಂಚ ಪಣೊಂಡ? ನಿಕ್ಕ ಅಯನ ಸೇವೆ ಸಾಧ್ಯನ? ಅರ್ಜುನೆ ಅಯನ ಸೇವೆ ಮಲ್ಪುನಂದ? ನಕುಲ, ಸಹದೇವೆರೆನ್ ಆ ದುಸ್ಸನ ಸೇವೆಗ್ ಉಂತಾವನ? ದಾದನಾ ನಿಕಲ್ಪ ಪುಣ್ಯ! ಕೌರವೆ ಭೀಮನೇ ಅಜತೊಂಡೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಣ್ಣೆ ಬುಲಾದ್ ತೂಯಿನೆಕ್ಕಾಂಡ್! ಆಂಡಲಾ ಕೌರವನ ಎದುರುಡು ಭೀಮನ ಪ್ರತಾಪೊನ್ನ ನಂಬುಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೇಲ್ದ ಮೋನೆ ಒಂಚಿ ತಿರುಗುಂಡು ಪಣ್ಣಿನೇ ಯೆಂಕ್ ಪೋಡಿಗಿ!”

ಅಪಗ ಭೀಮೆ ದುಂಬು ಬತ್ತೆಡ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಮುರಾಂತಕ ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿನಡ ಯೆನ ಪ್ರತಾಪೊನು ಕೊಚ್ಚೊನ್ನೆರೆ ಬಯಕುಜಿ! ಆಂಡ ನಿನ ಮೋಕೆದ ವಜ್ರ ಕೋಟೆ ಯೆಂಕ್ ಉಂಡತ್ತಾ? ಅಯಿಟಾದ್ ದುರ್ಯೋಧನನ ನಿಸಲ್ದ ಬರವುನು ಯೆನ ಗದೆಟ್ ಮಾಜದ್, ಗದೆತ ಕೊಡಿಟ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಬಿರುದುಲೆನ್ ಬರೆಪೆ!”

ಈ ಪಾತೆರೊನು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಕೊಂಡಾಡಿಯೆರ್! ಭೀಮೆ ಗದೆನ್ ಪತೊಂದು ಕೌರವನ ಎದ್ರೆಡ್ ಉಂತುವೆ! ದತ್ತ ಬಲತ್ತೆಡ್ ಬಾಕಿದ ಪಾಂಡವೆರ್. ಸುತ್ತೊಡು ಚತುರಂಗ ಸೇನೆ! ಬಾನೊದ ಬೀದಿಡ್ ದೇವತೆಲೆನ ಗುಂಪು!

ಭೀಮ-ದುರ್ಯೋಧನೆರ್ ಒರಿಯನೊರಿ ತೂವೊಂದುಂತಿಯೆರ್! ಪುರ್ವು ಗಂಟ್‌ಪಾಡೊಂದು ಕಟುಪಾತೆರೊಡು ಜರೆವೊಂಡೆರ್! ಆತಾನಗನೇ ಋಷಿಕ್ಷೆನ ಜತೆಟ್ ಬಲರಾಮೆ ಬತ್ತೆ. ಪುಗ್ಗಲ್ಡ ನುಗ ಆಯುಧ! ನೀಲಿರಂಗ್‌ದ ತುತ್ತೈತೊದ ಬಲರಾಮನ್ ಮಾತೆರ್ಲ ಅಚ್ಚಿರೊಡು ತೂಪೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೋನೆ ಗೆಲೆನ ಆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಂಡೊಂದು ಕೃಷ್ಣನ ಪಿರವುಡು ಉಂತಿಯೆರ್!

* * *

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿತೊಂದು ಋಷಿನಕ್ಷನ ಒಟ್ಟುಗು ಪಿರ ಬತ್ತಿನ ಬಲರಾಮ್‌ಗೆ ಧರ್ಮರಾಯನಕುಲು ಕಾಣಿಕೆ ಅರ್ಪಣೆ ಮಲ್ತದ್ ಸೊಲ್ಮೆ ಸಂದಾವೆರ್! ಇಂಚಿಡ್ಲೆ ಕೌರವೆಲಾ ಬತ್ತೆ! ದುಕ್ಕೊದ ಮೋನೆ, ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್‌ದ ಒಸರ್! ಪುಗೆಲ್ದ ಗದೆ! ಆಯೆ ಬಲರಾಮನ ಪಾದೊಗು ತರೆದೀದ್ ಪುಡಾಡುವೆ. ಆನೆ ಕುದುರೆ ರಥೊಟಿತ್ತಿನಕುಲ್ಲಾ ತಿರ್ತ್ ಜತ್ತ್‌ದ್ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ಗೌರವ ಸಂದಾವೆರ್. ಬಲರಾಮೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸೇನೆದಂಚಿ ತೂಪೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೇರ್ ಮಾತ ಒರೀದೆರ್‌ಂದಾಲ ತೂಪೆ! ಕೌರವ ಕಡೆಟ್ ಕೌರವೆ ಒರಿಯೆ ಒರಿದಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊನುವೆ! ಗುರು ದ್ರೋಣೆ ಇಜ್ಜೆ ರ್! ಅಜ್ಜೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆ ಇಜ್ಜೆರ್! ಶಲ್ಯೆ ಇಜ್ಜೆ! ಕರ್ಣೆ, ಸೈಂಧವೆರ್ಲಾ ಇಜ್ಜೆರ್! ಕೌರವನ ಒಪ್ಪುಪುಟ್ಟುದಿನಕ್ಲೆಡ್ ಒರೀಲಾ ಇಜ್ಜೆರ್! ಜೋಕುಲ್ಲಾ ಇಜ್ಜೆರ್. ಇಸ್ಸಮಿತ್ತೆರ್‌ಲ ಇಜ್ಜೆರ್! ದುರ್ಯೋಧನನ ಕಡೆಟ್ ರಣಗೆಂದುನ ಲಕ್ಷಣನೇ ಇಜ್ಜೆ.

ಬಲರಾಮನ ಮನಸ್ ಬೆಸರ್, ಶಿವಾ! ಶಿವಾ! ಪಣೊಂಬೆ. ಕೌರವ ಪಕ್ಷೊದ ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ಕಾರಣ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊಂದು, “ಆಹಾ! ಕೃಷ್ಣಾ.. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧೊಡು ‘ಪಾಂಡವೆರೇ ಯೆನ ಪ್ರಾಣ’ ಇಂಚ ಪಣೊಂದಿತ್ತತ್ತ? ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಮಲ್ತತ್ತ? ನಿಕ್ಯ ಬೋಡಾಯಿನ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಒರೊಂದ! ನಿನ ಎಂಟ್‌ಡ್ ಯೆನ ಶಿಷ್ಯ ಕೌರವನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಒಂಟಿ ಆನೆದನೇ! ನಿಕ್ಯ ಬೋಡಾಯಿನಿಲ ಆತೇ ಅತ್ತ?”

ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪರಯನ ಪಾತೆರೊಡಿತ್ತಿನ ಕುಚ್ಚಣ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. ಬಾರಿ ಎಚ್ಚರಿಗೆಡೇ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ! “ಅಣ್ಣಾ, ಒಂತೆ ತೂದು ಕೇಣ್ಡ ಪಾತೆರೆ. ಈರ್ ಯೇಪೊಲ ಧರ್ಮ ಪಕ್ಷಪಾತಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಗೆಂದ್‌ದಿನಿ ಧರ್ಮೊದ ನಡಕೆಡಿತ್ತೊಂದೇ. ಕೌರವೆ ಈರೆನ ಶಿಷ್ಯೆ ಅಂದ್, ಭೀಮೆಲಾ ಈರೆನ ಶಿಷ್ಯೆನೇ ಅತ್ತ? ಅಕಲ್ಲ ಇರೆಗ್ ಪಕ್ಷಪಾತ ಇಜ್ಜತ್ತ?”

ಬಲರಾಮೆ ನಡುಟು, “ಆಹಾ! ದಾನೆ ಪಣೊಡು ಕೃಷ್ಣಾ! ಈ ಪಾಂಡವೆರೆ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದಿಪ್ಪುನವು ಸುಳ್ಳು, ಯಾನ್ ಕೌರವ ಪಕ್ಷಪಾತಿಯಾದಿಪ್ಪುನವು ಬದ್ಧ! ಅವ್ವೇ ಅತ್ತಾ, ನಿನ ಪಾತೆರೊದ ಅರ್ತ? ಅವುಪ್ಪಡ್, ಇತ್ತೆ ಆ ಚರ್ಚೆ ಬೋಡ್ಲಿ. ಯೆಂಕ್ ಭೀಮೆ-ಕೌರವೆ ಇರ್ಬೆಲ್ಲಾ ಬೋಡಾಯಿನಕುಲು! ಯಾನೇ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಗದಾಯುದ್ಧ ಕಲ್ಪಾದಿನಾಯೆ! ಇತ್ತೆ ಅಕುಲು ಇರ್ಬೆರೆಗೇ ಗದಾಯುದ್ಧ ನಡಪಡ್ ತೂಕ!”

ಜನಮೇಜಯೆ ವೈಶಂಪಾಯನೆರೆಡ ಕೇಣುವೆ!

“ಅತ್ತ ಪೂಜ್ಯೆರೇ, ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಆತಿನ ಪಂಚಿತಿಗೆದಂಚಿ ಬಲರಾಮೆ, ಕೃತವರ್ಮೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಯಾದವೆರ್ ಪೂರ ಕೌರವನ ಕಡೆಕ್. ಕೃಷ್ಣೆ ಒರಿ ಮಾತ್ರ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕಡೆಕ್! ಜತೆಟ್ ಸಾತ್ಯಕಿ! ಈ ಒಪ್ಪಂದ ಅಂಚನೇ ನಡತೊಂದು ಬಯ್ಯೊಂಡತ್ತ? ಅಂಡ ಬಲರಾಮೆ ಕೌರವೆರೆ ಕಡೆಟ್ ದಾಯೆಗ್ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ತದ್‌ಚೆ? ಉಂದು ಯೆಂಕ್ ಅರ್ತ ಆಪುಜೆ!”

ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸಂಗತಿನೆ ಬುಡ್ಡಾದ್ ಪಣ್ಣೆರ್!

“ಜನಮೇಜಯಾ, ನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸರಿಯೆ. ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೌರವನ್ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪಾವೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತದ್ ಸೋತುದು ಪಿರತಿಗ್ಗದಿತ್ತೆ ಅತ್ತಾ? ಬೊಕ್ಕ ಬಲರಾಮೆ ಯಾದವೆರೊಟ್ಟುಗು ಉಪಪ್ಪಾವ್ವ ನಗರೊಗು ಬತ್ತದ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಅಭಿಪ್ರಾಯೊನು ತೆರಿಯೊನ್ನಗ ಆಯಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್. “ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಕೌರವ-ಪಾಂಡವೆರೆ ಮಿತ್ತ ಸರಿಸಮಾನ ಅರಿಪಿರಿ ಉಂಡು! ಅಂಡ ಈ ಕೌರವನ್ ನಾಶ ಮಲ್ಪುನ ಬೊಕ್ಕ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಗೆಂದಾವುನ ಸಂಕಲ್ಪೊಡುಲ್ಲ! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಪಾತೆರೊಡು ದಾಯೆ? ಯಾನ್ ನಿನಡಪ್ಪ ಲಡಾಯಿಗ್ ಬರ್ಪುಜೆ! ನಿನ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷೊಡು ಉಂತುಜೆ. ಅಂಚ ಯಾನ್ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಮೋಪೆ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬಲರಾಮೆ ದಾನ, ಕರ್ಮ ಮಾತ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ರುಸಿನಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗ್ ಪಿದಾಡ್ಯೆನೆ! ಆನಿ ಪುಷ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರೊದ ದಿನ. ದ್ವಾರಕೆಡ್ ಸುರು ಆಯಿನ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ನಲ್ಲತ್ತರಡ್ ದಿನ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಈ ಮಲ್ಲ ಸುತ್ತಾಟೊಡು ತೂಯಿನ ಮಾತ ಕ್ಷೇತ್ರೊಲೆನ ಮೈಮೆ ತೆರಿಯೊಂದೇ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ನಡತ್‌ಂಡ್. ಶ್ರಾವಣ ನಕ್ಷತ್ರೊದಾನಿ ಪಿರ ಬತ್ತಿನಕುಲು ವೈಶಂಪಾಯನ ಸರೋವರೊತ ಬರಿಕೇ ಬರ್ಪೆರ್. ಭೀಮ ದುರ್ಯೋಧನರೆನ ಗದಾಯುದ್ಧೊದ ನಿಚ್ಚಯ ಆಕಿನ ಬಲರಾಮೆ ಅವ್ವೆನ್ ತೂವೆರೆಗ್ ಕುಲ್ಲುವೆ.

ಗದಾಯುದ್ಧೊ

ಗದಾಯುದ್ಧೊಗು ಸಜ್ಜಾಯಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಪಾರ್ಥಾ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ನಕುಲ, ಸಹದೇವ, ಶಿಖಂಡಿ, ಸೃಂಜಯನಕುಲೇ, ವೀರಬಂಟೆರೇ ಮಾತೆರಾ ಕುಲ್ಲೊಂದುಪ್ಪುಲೆ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗದಾಯುದ್ಧೊದ ರಬಸೊನು, ಪಾದಗತಿಲೆನ್, ಓರೆಕೋರೆನ್ ಮಾತ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುಲೆ! ಬಲರಾಮ ಈಲಾ ತೂಲ! ಪಾಂಡವ ರಕ್ಷಕೆಂದ್ ಪಣೊಂಬಿನ ಕೃಷ್ಣಾ ಈಲಾ ತೂಲ! ಬಾಕಿದಕುಲ್ಲಾ ಇಂಚಿಗ್ ತಿರ್ಗ್‌ದ್, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗದಾಯುದ್ಧೊನು ತೂಲೆ!”

ಭೀಮೆ ಝಾಪುಡು ಕೇಣ್ಣೆ, “ಆಹ! ಯುದ್ಧ ರಂಗೊಡ್ ಬಲ್ತ್ ಪೋದು ನೀರ್ಡ್ ಮುರೊಂದ! ನಿಕ್ಕ್ ಮಾನ ಅಪಮಾನೊದ ಅರ್ತನೇ ಗೊತ್ತುಜ್ಜಿ. ರಥೊಡ್ ಜತ್ತ್‌ಬತ್ತಿನ ಹೇಡಿಗ್ ಪಾದಗತಿ, ಓರೆಕೋರೆ ಪಜ್ಜೆಲ್ ದಾಯೆಗ್? ಬಾಯಿಡ್ ಬಗುಲುನು ದಾಯೆಗ್? ಆಕುಲು ಮಾತೆರಾ ತೂವೊಂದುಲ್ಲೆರ್! ತೂಲೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಣೊಡುಂದು ಇಜ್ಜಿ. ನಿಕ್ಕ್ ಸತ್ತ್ ಮಿನಿ ಉಂಡುಡ ಯುದ್ಧೊಡು ತೋಜಾಲ. ಪೆರಟ್ ಪಾತೆರೊಡತ್ತ್.

ದುರ್ಯೋಧನೆ, “ಭೀಮಾ, ಈಲಾ ನಾಟಕ ಗೊಬ್ಬುದಾಯೆ! ಬಾಯಿದ ಭಂಡೆ! ಯಾನ್ ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಮಲ್ಪುವೆ ಪಂಡ್ ಗೊತ್ತುಂಡ? ನಿನ ಪುಣೊದ ತೋಟೊನು ಪೊಡಿ ಮಲ್ತ್‌ದ್ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಐವೆರೆಗ್ಲ ಯಮಲೋಕೊದ ಕಡಿಬಾಕಿಲ್ ತೋಜಾವೆ! ಜೂಜಾಟದಪಗ ಬಾರಿ ರೌಸು ತೋಜಾದಿತ್ತ! ಅಪಗೊದ ಬೊಬ್ಬೆ ಇತ್ತೆ ಓಡೆಗ್ ಪೋಂಡು?”

“ಓಹ! ಕೌರವಾ. ಶಕುನಿ ಕಲ್ಪಾದಿನ ಕಬಟ ಬುದ್ಧಿ ಮದತ್ ಪೋಂಡ? ಯೆಂಕುಲು ಆನಿ ಪಣೆನೆನ್ ಇತ್ತೆ ಕುಡ ಪಣೊಂಬೆ. ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರೈ! ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಒರಿಯನ್ನಾ ಬುಡಂದೆ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡ್ಯೆ! ಯೆನ ಈ ಸಾದನೆಲ್ ಇತ್ತೆನೇ ಲೋಕೊಗು ತೆರಿದಾತ್‌ಂಡ್.”

“ಏಯ್ ಭೀಮಾ, ಉಂದೊಂಜಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಸಾದನೆನ? ಯುದ್ಧೊಡು ಬೀರೆರ್ ಸೈಪಿನವು ಮಲ್ಲ ಸಂಗತಿಯ? ನಮ ಉಡಲ್ ಚಂದ್ರಸೂರೈರ್ ಉಪ್ಪುನೇಟ ಒರಿಯನವ? ವಿಧಿ ಬರೆತಿನಾತ್ ಆಯಿಸ ತೀರ್ಪುಗ ಮಾತೆರಾ ಸೈಪಿನಕುಲೇ! ಕೆರೈರೆ ಈ ಯೇರ್? ವಿಧಿ ಮುನೀಂಡ ಈ ಕಾತೊನುವನ? ನಿಕ್ಕ್ ಕಾತೊನ್ನೆರೆಗಾವ? ಅಂಚನೇ ವಿಧಿತ ರಕ್ಷಣೆ ಇತ್ತಂಡ ಈ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕೆರೈರೆಗಾಪುಂಡ? ದೈವೇಚ್ಚೆನ್ ನಿನ್ನನೇ ಸಾದನೆ ಪಣ್ಣ್ ಪಣೊಂದುಲ್ಲನ?”

“ಏಯ್ ಕೌರವಾ, ನಿನ ಕೌರವ ಕುಲೊತ ಶಿಕ್ಲೆಗ್ ರಕ್ಷೆಗ್ ಪಿದಾಯಿದ ದೈವ ಒಲ್ಲು ಬರೊಡು? ಇತ್ತೆ ಯಾನೆ ನಿನ ದೈವ! ನಿನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ ತರೆ ಕಡ್ ಪಾರಾಯಿನ ದೈವೊಲ ಯಾನೇ! ನನ ಅರ್ಧ ಗಳ್ಳೆಡ್ ನಿನನ್ ದರ್ತ್ ಚೆಪುಡಾವುನ ದೈವೊಲ ಯಾನೆ!”

ಗದೇಟ್ ಹಾಕೊಂಬಿನೆಕ್ ಸುರು ಕೊರೈರ್.. ಒರಿಯನ ಪೆಟ್ವೆನ್ ನನೊರಿ ತಪ್ಪಾವೊಂದು, ಪಜ್ಜೆದ ಚುರುಡು ಒರಿಯನೊರಿ ವಂಚನೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಪೊರುಂಬಿಯೆರ್. ಇರೈರ್ಲ ಗದೇಟ್ ಗಟ್ಟಿಗರೆ. ಅಕಲ್ಲ ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ತೂದು ಮೆಚ್ಚುನೆನೆ! ಸುರಲೋಕೊದಕುಲ್ಲಾ ತೂವೊಂದು ಬೆಕ್ಕಸ ಪೋವೊಂದಿತ್ತೆರ್!

ಯುದ್ಧದ ಮಾತಾ 'ಪಟ್ಟಿ'ಲೆನ್ ತೆರಿದಿನಕುಲತ್ತ? ಗದಾಯುದ್ಧದ ಚಾರಿ, ಚಾಪಳ, ಪದಗತಿ ತೆರಿದಿನಕುಲತ್ತ? ಹೊಡ್ತ ಪ್ರತಿ ಹೊಡ್ತೊಡು ಮೆಂಚಿಯೆರ್! ಬವರಿ, ಮತ್ತೊದ್ದತಿ, ವಿಲಂಘನ, ವರಾಹಮತ, ಸಂಪ್ಲವನ, ಪಾರಿಷ್ಪವ, ಲಘುವಿನೈಸ್ತ, ವಿಧಾನೊಲೆಡ್ ಕಾದಿಯೆರ್! ನೂಕೊಂದು ನುರೊಂದು, ದುಂಬು ಪಿರ ಲಾಗೊಂದು, ದರೊಂದು, ಒತ್ತೊಂದು, ಕುತ್ತೊಂದು, ಉರೊಂದು ಮೆರೆಯೆರ್! ಆಕ್ಲೆನ ಗದತ ಗಟ್ಟನೆಡ್ ತೂತ ಕೆಡಿಕುಲು ರಟ್ಟೊಂದಿತ್ತೆಂಡ್! ಆಕ್ಲೆನ ಗರೊದ ದಿಟ್ಟಿ, ನಿಂದನೆದ ನುಡಿ, ಒಂಜೇಲೆಕದವು! ಕಾದುನ ಕಡೆ ಪಂಡ, ಶತಮನ್ಯು- ಜಂಭರ ಮೊಕಲ್ಲುಂಚಿನನೆ!

ಇರುವೆರ್ಲ ಒರಿಯಡೊರಿ ಪೆಟ್ವೆ ತಿನೊಂದು ನೆತ್ತೆರ್ ಕಕ್ಕಿಯೆರ್! ಸುಳಿಗಾಳಿದಂಚ ತಾಂಟೊಂಡೆರ್! ಗರುಡಲೆಕ ಸುತ್ತೊಂಡೆರ್! ಆನೆದಲೆಕ ತಾಡೊಂಡೆರ್! ತೆಡಿಲ್ದಂಚ ಹಾಕೊಂಡೆರ್! ಮಚ್ಚರೊಡು ಮಲೆಯೆರ್! ಯುದ್ಧೊಡು ಒರಿಯಡ್ಲೆಚ್ಚ ಒರಿ ಬುದ್ಯಂತಿಕೆನ್ಲ ತೋಜಾಯೆರ್! ಈ ಕಡುಕಟುರ ಬೀರಬಿರೊಲಿಡ್ ಆಕ್ಲೆನೇ ಅಕುಲು ಮದತ್ತಿಲೆಕ ಇತ್ತೆರ್! ನಡು ನಡುಟು ತಾಂಬೂಲೊದ, ಆರಾಮುದ ನೆಂಪುಲಾ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕದ ಉಗ್ರ ಕದನ ನಡತ್ತೆಂಡ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಈ ಉರಿಮೋನೆದ ಸಮರ ಬಯಂಕರೆರ್ ಗದೇಟ್ ಗುದ್ಡೊಂಬಿನ ಬರಸ್ಡ್ ಬೂಮಿ ಅದರ್ಂಡ್! ತೂವೊಂದಿತ್ತಿನೆಕ್ಲೆನ 'ಮರು, ಭಾಪು, ಭಾಪು' ಇಂಚದ ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿಕ್ ಒಡಿಯೇ ಇಜ್ಜಾಂಡ್! ಬಲರಾಮನೇ ಬಾರಿ ಮೆಚ್ಚೊಂಡೆ! ಕೃಷ್ಣ, ಧರ್ಮರಾಯೆ ಇರುವೆರ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಡ್ ತರೆ ಗದ್ದಾಯೆರ್! ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಕೊಂಡಾಡಿಯೆ! ಸೈನಿಕರ್ ಕಣ್ಣದ ಇಮೆ ಮುಚ್ಚಂದೆ ತೂವೊಂದು ಪಂತೊದ ಪಂಚಿತಿಗೆಡಿತ್ತೆರ್. ಒರ ಕೌರವೆ ಭೀಮನ ದತ್ತ ಬಾಗೊಗು ತಿರೈ ಪೆಟ್ವೆ ದೀಯೆ! ನನೊರ ಭೀಮನ ಮುಸುಂಟುಡು ನೆತ್ತೆರ್ ಅರೀಂಡ್! ಗದೆ ಕೈ ತತ್ತೆಡ್ ಬೂರುಂಡು! 'ಹಾ ಹಾ' ಪಂಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಂಗಾಲಾಯೆರ್! ಆಂಡ ಭೀಮ ರೊಯ್ಯ ಗದನ್ ದೆರೊಂದು, ನಿಲೊನು ತೊರೊಂದು, ಕೌರವನ ಮಿತ್ತ ಲಾಗಿಡ್ ತರೆಕ್ ಪೆಟ್ವೆ ದೀಯೆ! ಕೌರವೆ ಮೃತ್ಯುನಿಲ್ಲಗ್ ಪೋಪಿನ ಚೀಟಿ ಪಡೆಯಿಲೆಕ ಮುರ್ಚಂಡೆ ಆದ್ ಬೂರೊಂಡೆ! ಆಂಡ ಒಂಜೇ ನಿಮಿಸೊಡು ಎಂಚನಾ ಲಕ್ಕಾದ್ ಭೀಮಗ್ ಬಲಪಾಡ್ಡ್ ಹಾಕುವೆ. ಇಂಚನೇ ಪಾಕ ಸುತ್ತಲೆಡ್ ಭೀಮ ಕೌರವೆರ್ ಒಂಜೇಲೆಕ ಕಾದಿಯೆರ್!

ಬೊಕ್ಕೊರ ಕೌರವೆ ಭೀಮನ ನಡುಕು ಗದೇಟ್ ಪೆಟ್ವೆ ದರೆ! ಭೀಮ ಕುಲಗಿರಿ ಮಗ್ಗಲೆಕ ಬೂರಿಯೆ! ಬಾಯಿಡ್ಲೆ ನೆತ್ತೆರ್ ಜತ್ತೆಡ್ ಒಂಜಿ ಮರಿಲ್ ಚಂಡಿ ಆಂಡ್! ಆಂಡ ಅರೆಗಳೆಗೆಡ್ ಬೂರ್ದಿನಾಯೆ ಲಕ್ಕೊಂದು, ಕೌರವನ ಸಗ್ಗಿನ್ ಪುಗರೊಂದೇ ಅಯನ ತಿಗಲೆಗ್ ಸಗ್ಗಿದ ಪೆಟ್ವೆ ದೀದ್ ಮಗ್ಗರೈಯೆ! ಚಣೊಡ್ಲ ಚಣ ಗದಾಯುದ್ಧದ ಬಿರ್ಲ ಜೋರಾಂಡ್! ಭೀಮನ ಪೆಟ್ವೆನ್ ತಪ್ಪಾವೊಂದು ಕೌರವೆ ಅಯನ ನೆತ್ತಿಗ್ ಹಾಕಿನೆಟ್ ಕುಡ ಭೀಮಗ್ ಮತಿ ತತ್ತೆಂಡ್. ಬಾಯಿಡ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಜತ್ತೆಂಡ್! ಗದಲಾ ರಟ್ಟೆಡ್ ಪೋಂಡು.

ದುರ್ಯೋಧನೆ ಭೀಮನ ಆ ಇರಸ್ತಿಗೆಡ್ ಅಯನ ಮಿತ್ತ ಕೈ ಮಲ್ತೆಜೆ! ಪಾಂಡವೆರೆ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ಗದ್ ಗದೆ ಬೀಜಾವೊಂದೇ ಇಂಚ ಪಣೆ!

“ಯಾನ್ ತಿರ್ತ್ತ ಬೂರ್ದಿನಯಗ್ ಹಾಕೈರೆ ಪೋಪುಜಿ. ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ಇತ್ತೆ ಮಹಾಸ್ತ್ರೊನು ಪತೊಂದು

ಬಲ್ಲ. ಧರ್ಮರಾಯೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನಕುಲು ಬಿರುಪಗರಿಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ. ಸಾತ್ಯಕಿ, ಶಿಖಿಂಡಿ, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೇರೆ ನಿಕುಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಷೇನ ಭೀಮನ ದುರವಸ್ಥೆನ್ ತೂಲೆ! ನಿಕ್ಷೇಗ್ ಭೀಮಡ ಮೋಕೆ ಉಂಡುಡ ಯೆನಡ ಯುದ್ಧೋಗು ಬಲ್ಲೆ!”

ದೇವತೆಲ್ ಯಕ್ಷೆರ್, ಕಿನ್ನರೆರ್, ಪಿಶಾಚೆರ್, ರಕ್ತಸೆರ್, ಮಾತೆರಾ ಕೌರವನ ಪರಾಕ್ರಮೊನು ಕೊಂಡಾಡಿಯೆರ್! ಕೌರವನ ಮಿತ್ತ ಪೂತ ಪನಿಬಸೊರ್ನ್ ತಲೆರ್! ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಡೆತಾಕುಲು ಮಾತೆರಾ ತರೆತಗ್ಗಾಯೆರ್! ಪಾಂಡವೆರ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನೇ ತಂಕ್ಷೆನ ದುಕ್ಕೊನು ಪಣೊಂಡೆರ್.

ಅರ್ಜುನ ಕೋಪೊಡು ತನ ಬಿರುತ ಬಲ್ಲೆನ್ ಈಸಿಯೆ! ನಕುಲ, ಸಹದೇವನಕುಲು ಆಯುಧೋಲೆನ್ ಪತೊಂದು ಉಂತ್ಯೆರ್! ಪಾಂಡವೆರ್ ಜೋಕುಲು ಮುರೆಡೆರ್!

“ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮಲ್ತದಿನ ಸುರುತ ಯುದ್ಧ ಘೋಷಣೆನ್ ಇತ್ತೆ ಬುಡ್ಡು ಬುಡೊಲಿ. ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಪ್ರಭು ಭೀಮ ಮತಿತತ್ತಾದ್ ಬೂರುಪ್ಪುನಗ ಅವ್ವ ಮಾತ ಲೆಕ್ಕೊಗಿಜ್ಜಿ” ಪಣೊಂದು ಭೀಮನ ಸೇನೆ ಯುದ್ಧೋಗು ದುಂಬು ಬತ್ತಂಡ್! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬಲರಾಮನ್ ತೂಪೆ! ಅಪಗ ಬಲರಾಮೆ ಇಂಚ ಪಣೆ!

“ತೂಲ ಕೃಷ್ಣಾ, ಉಂದು ಯುದ್ಧ! ಯುದ್ಧೋದ ಸುರುಟೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮ ಮಲ್ತೊಂದುಂಡು. ನನ ಆಂಡಲ ಪಗೆ ಬುಡ್ಡು, ಕೌರವೆ ಸಂಧಿಗ್ ಒಪ್ಪೊನಡ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪಣೊಂದಿನ ರೀತಿಡೇ ನಡತೊನುಲೆ.”

ಉಂದು ಮಾತ ನಡತೊಂದುಪ್ಪುನಗನೇ ಅರ್ಜುನ ಭೀಮನ ಮುಟ್ಟ ಪೋದು ಭೀಮನ ಮೂಂಕುದೆದುರು ಬಿರೆಲ್ ದೀದ್ ಉಸುರು ಉಂಡಾ ತೂಪೆ! ಉಂಡು! ಆಯೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಗುಟ್ಟುಡೇ ಪಣೆ!

“ಭೀಮನ ಉಡಲ್ಡೆ ಉಸುರು ಆಡೊಂದುಂಡು. ಉಂತುಜಿ. ಗದತ ಪೆಟ್ಡೆಡ್ ಆಯೆಸೊಡುಲ್ಲೆ ಆತೆ. ಇತ್ತೆ ಲಕ್ಕಾದುಂತುವೆ. ಅಯಗ್ ಕೌರವನ್ ಯೆಂಚ ಕೆರೊಡುಂದು ಪಣ್ಣ. ಕೌರವೆ, ಅಪಗಪಗ ಭೀಮನ ಪೂವೊಲುಗು, ತುಡೆಕ್ ಗದೆಟ್ ಹಾಕ್‌ದಿತ್ತೆ. ಭೀಮೆ ಅಂಚ ಮಲ್ತಾದೆಚೆ! ಮಾಯಾವಿನ್ ಮಾಯಾವಿ ವಿದ್ಯೆಡೇ ಕೆರಿನವು ರಾಜಮಂತ್ರೊದ ಕ್ರಮ ಪಂಡ್ಡ್ ಈ ಧರ್ಮರಾಯೆಡ ಪಣ್ಣತ್ತ? ಭೀಮೆ ಧಾತ್ ತತ್ತಾದುಲ್ಲೆ! ಯೆಂಕ್ಲ ಮಾತಾ ಪೋಡಿಗಡುಲ್ಲೆ! ಜತೆಟ್ ದೇವತೆಲ್ ಕೌರವನ್ ಪುಗಾರೊಂದು ಪೂ ಪನಿಬಸೊನು ತಲ್ತಾದ್ ಕೊಂಡಾಡೊಂದುಲ್ಲೆರ್! ಈಯೆ ಪಣ್ಣ! ನಮ ಪೆರೆ ಒರಿಯುನೆಂಚ? ನಮ ಗೇಲ್‌ದ ಸಾದಿ ಒವ್ವು? ಈಯೆ ಪಣೊಡು. ಇತ್ತೆನೇ ಭೀಮೆ ಗರ್ವೊಡು ಲಕ್ಕಾದುಂತೊಡು, ರಾಜಸಬೆತ ನಡುಟು ಕೌರವನ ಅಟ್ಟಹಾಸೊನು, ಭೀಮೆ ಮಲ್ತದಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ನೆಂಪು ಪುಟ್ಟಾವೊಡು! ಆತೆ ಯಾವು! ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮೆನೇ ಗೆಂದುವೆ.”

ಕೃಷ್ಣೆ ದಾಲ ಪಾತೆರುಜೆ! ಮನೀಪಂದೆ ವಾಯುನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತೊನುವೆ. ವಾಯುದೇವೆ ತನ ಮಗೆ ಭೀಮನ ಅಂಗಾಂಗೊಲೆಡ್, ನರನಾಡಿಲೆಡ್ ಪರಪುವೆ! ಮೂಲಾಧಾರೊನು ಚೇತರಿಕೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಪರ್ಮಾಡು ಭೀಮನ ತ್ರಾಣ ಇಚ್ಚಡಿ ಆಂಡ್! ಬಗ್ಗದಿನ ಬೆರಿ ನಿಧ್ಧ ಆಂಡ್! ಕಣ್ಣೆಲ್ ಗಮೆಲುನ ಗೆಂಡೊಲಾಂಡ್! ತನ ಗದೆ ಬೂರು ಪೋಂಡತ್ತ? ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಬಿರಾದಿಗೆ ಪೊಟ್ಟು ಆಂಡತ್ತ? ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು ಯೆತೆ ಆಂಡಲ ಸಮಾದಾನ ಮಲ್ತೊಂದು ಲಕ್ಕಾದುಂತುವೆ! ಮೆಯಿತ ದೂಲು ಕುಡೊನುವೆ. ಅರಿದಿನ ನೆತ್ತೆರ್ನ್ ಒಚ್ಚೊನುವೆ! ಕರ್ಪೂರ ತಾಂಬೂಲ ಬಾಯಿಡ್ ದೀವೊಂದು ಸುತ್ತೊಲಾ ತೂಪೆ! ಅಪಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತನ ತುಡೆನ್ ತಟ್ಪದ್ ತೋಜಾವೆ. ಭೀಮನ ಕೋಪ ಬಗ್ಗ ಪೊತ್ತುಂಡು. ಕೈಯಿಡ್ಡ್ ತತ್ ಬೂರಿನ ಗದೆನ್ ಪತೊಂದು ಕೌರವನ ತುಡೆಕ್ ಬಲಪಾಡ್ಡ್ ದರ್ಪುನ ಅಂದಾಜಿ ಪಾಡೊನುವೆ!

ಇಂಚಿಡ್ಲೆ, ಕೌರವೆ ಎಣ್ಣೊಂದಿತ್ತೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಕೊರ್ದಿನ ಪಾತೆರೊಗು ತಪ್ಪುಜೆರ್. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನೆಟಾದ್, ಆಯೆ ಅಡ್ಡ ಅಲಚನೆ, ಒವ್ವೇ ಪೋಡಿಗೇ ಇಜ್ಜಂದೆ ತನ ತುಡೆನ್ ಮುಚ್ಚಿದ್ ದೀವಂದೆನೇ ಭೀಮನ ಎದ್ರೆಡ್ ಉಂತುವೆ!

“ಭಲಾ! ಭೀಮಾ, ನಿಕ್ಯೆ ಧಾತ್ ಬತ್ತಂಡಾ? ಬರಡ್. ಈ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಿ, ದಿಂಜ ಸಯಿಸೊನುನ ಸಗ್ಗಿದಾಯೆ! ನಿನ ಸಗ್ಗಿನ್ ಯಾನ್ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಭೀಮಡ ಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಬರ್ಲೆ. ಕೌರವನ ಕಾಳಗೊದ ಗತಿಟ್ ಮಿತ್ತ್ ಎತ್ತರೊಗು ಲಾಗ್ತಿನವುಲ ಉಂಡು. ಆಯೆ ಅಂಚನೆ ಭೀಮಡ್ಲೆ ಮಿತ್ತ್ ಎತ್ತರೊಗು ಲಾಗ್ತಿದ್ ಭೀಮಗ್ ಗದೇಟ್ ದರ್ತದ್ ತಿರ್ತಜಪ್ಪುವೆ! ಅಪಗ ಆಯನ ತುಡೆಕುಲು ಮಿತ್ತ್ ಎತ್ತರೊಡಿತ್ತಿನೆಡ್ಲಾವರ ಭೀಮೆ ಗದೇಟ್ ಸಟಕ್ಕ ಕೌರವನ ತುಡೆಕ್ ಹಾಕಿಯೆ! ಅವು ರಬಸೊದ ಪೆಟ್ಟೆ! ಭೀಮಬಲೊತ, ಭೀಮ ಗರೊದ ಆ ಪೆಟ್ಟೆ ಕೌರವನ ತುಡೆನ್ ಮುಯಿತ್ಂಡ್. ಎಲು ಎಣ್ಣೊದಾಯಿನ ಗಾಯೊಡು ನೆತ್ತೆರ್ ಸರ್ರ ರಟ್ಟೆಂಡ್! ಕೌರವರಾಯೆ ಧಡಾಲ ಬೂರಿಯೆ! ತುಡೆ ಮುಜಿದ್ ಬೂರ್ದಗ ಕೌರವನ ಮುತ್ತುದ ಮಾಲೆಲ್, ಕೆಬಿತ ಓಲೆಲ್ ಪೊಡಿ ಪೊಡಿಯಾದ್ ರಟ್ಟೆಂಡ್! ಆಯೆ ಬೂರ್ದಿನಲ್ಲ ನೆತ್ತೆರ್ ಕೆದು ಆಂಡ್.

ಪ್ರಭೂ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಪಾಂಡವಸೇನೆ ಒರಾನೆ “ಜೈ ಭೀಮಾ. ಮರು! ಮರು!” ಪಣೊಂದು ‘ಕೇಕೇ’ಡ್ ಅರೆದ್ಂಡ್. ಕೊಂಬು ಕಹಳೆ ಭೇರಿ ವಾದ್ಯೊಲೆನ ಗದ್ದಲನೇ ಗದ್ದಲ! ದೊರೇ, ನಿನ ಮಗೆ ತುಡೆ ಮುಜಿದ್ ಬೂರಿಯೆ! ನನ ದಾದವು? ನಿನ ದಾಯಾದಿಲ್ ಮಿತ್ತ್ ಬೂರೈರ್! ಕೌರವೆ ಜೂಜುಡು ಗೆಂದಿನೆತ ಫಲ ಉಂದುವೆ! ಸಂಧಾನೊಗು ಕೃಷ್ಣೆ ಬತ್ತಿನಪಗ ಕೌರವೆ ಚಲಪತ್ತಿನೆತ ಫಲ ಉಂದುವೆ! ನಿನ ಮಗೆ ಕೌರವೆ ಇಂಚ ನಂಡ್ ಆದ್ ನೆತ್ತೆರ್ ಪಲ್ಲೊಡು ಬೂರ್ದಿಪ್ಪನಗ ಭೀಮಗ್ ಒಂತೆ ಆಂಡಲಾ ಕರುಣೆ ಇದ್ದುವೊಡತ್ತೆ? ಆಯನ ಗರೊನು, ದರೊನು, ಬರಮ್ಮನು ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ?

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಸಂಜಯನ ಪಾತೆರೊದ ದಾಟಿಡ್ ಬೆಸರ್ ಬತ್ತಂಡ್.

“ಸಂಜಯಾ, ದಾಯೆಗಪ್ಪ ಇಂಚ ಪಾತೆರೊಂದುಲ್ಲ? ದುರ್ಯೋಧನೆ ನಿನನ್ ಈತ್ ದಿನ ಸಾಂಕದಿನೆಕ್ ಈ ಇಂಚ ಮಲ್ಪುವು ಸರಿಯೆ? ಯೆನ ಮನಸ್‌ಗಾತಿನ ಗಾಯೊನು ಕುಡಲಾ ಕೂಂಪುನ ಬೇಲೆ ಮಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ಉಂದು ಸರಿಯೆ? ಅಲ್ಲ ಬಲರಾಮೆ ಇತ್ತಿಜೆನ? ಪೋವಡ್ ಬುಡು! ಕೌರವೆ ಬೂರ್ದಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಭೀಮೆ ಮನಿಪಂದೆ ಇತ್ತಿಜೆನ? ಭೀಮಗ್ ದಾನೆ ಗರ್ದ? ಮಾಯಾವಿ ಕೃಷ್ಣನ ಕರುಣೆಡ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಗೆಂದೆದೇ ಒರಿಯೆರತ್ತೆ? ಆವಡ್. ದುಂಬುಗು ನಡತ್ತಿನೆನ್ ಪಣ್!”

ಸಂಜಯೆ ದುಂಬರಿಪುವೆ!

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಆ ಭೀಮನ ಗದತ ಪೆಟ್ಟೆಗ್ ಕೌರವೆ ತಿಕ್ಕೊಂಡೆ! ಅಕ್ಕಸೊಡಿತ್ತಿನಕುಲು ಕೌರವನ ಶೌರೊನು ಪುಗರೈರ್. ಆಂಡ ದಾನೆ? ಛಲನಿಧಿ ಕೌರವೆ ಬೂಮಿಗ್ ಬೂರ್ದು ಲಕ್ಕೆರೆಗಾವಂದೆನೇ ಒರಿಯೆ! ಆ ಬೂಮಿಗ್ ನೆತ್ತೆರ್ ನಿಸಲ್‌ಬೊಟ್ಟು, ಆದ್ ತೋಜಿಯೆ! ಅಯ್ಯೋ! ನಮ ಭಾನುಮತಿನ ಮುತ್ತೇಸಿತನ ಒರಿಯುಜತ್ತೆ? ಅಯ್ಯೋ! ‘ರಾಜಸೂರ್ಯ’ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ್ಕಂತಿನ ನಿನ ಮಗನ ಕಡೆಕಾಲೊಡು ನಡತ್ತಿನೆನ್ ಯಾನೆಂಚ ಪಣ್ಣಿನಿ?

ದೊರೇ, ಪ್ರಕೃತಿಡ್ ದುಕ್ಕ ಸೂಚನೆಲಾಂಡ್! ಬೂಮಿ ನಡ್ಗಂಡ್! ತೆಡಿಲ್ ಹಾಕ್‌ಂಡ್! ಕಲ್ಲೆ ಬಂಡೆಲ್ ದರೀಂಡ್! ಇತ್ತಿತ್ತಿಲೆಕ್ಕೊನೇ ಕಿರೆ,ಕೆದು,ಸುದೆಕ್ಕೆಡ್ ನೀರ್ದ ಬರಕ್ ಆಂಡ್! ಗಾಳಿ ಬೀಜಂದೆನೇ ಮಲ್ಲ ಮರೊಕುಲು

ಮಗ್‌ರೈ! ಬೊಕ್ಕ ಬೀಜಿನ ಬಿರುಗಾಳಿದ ಸುಯಿಂಪು ಜೋರುದನೆ! ಕತ್ತಲೆಲ ಕಬಿಂಡ್. ದಾರಗೆಲ್‌ಲ ತೋಜಿಯಿ! ಪಗೆಲ್ಲೇ ಉಲ್ಲೆಲ್ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್! ಮುರೊಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡಿಯಿ! ಸೇನೆದಕ್ಲೆನ ಕೈತ ಕತ್ತಿಲ್ ಜಾರ್ಡ್ ಬೂರಿಯಿ! ಆನೆ ಕುದುರೆಲ್ ಕಣನೀರ್ ಪಾಡಿಯಿ! ಧ್ವಜೊಕುಲು ತುಂಡಾದ್ ಬೂರಿಯಿ! ಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ತಿಗಲೆಡ್ ಉರಿಲಕಂಡ್. ಬೀತಿ ಪೊಗ್ಗುಂಡು. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ಶಿಖಂಡಿ, ಸೃಂಜಯೆ, ಯುಧಾಮನ್ಯು, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಉಪಪಾಂಡೆವೆರ್, ಸೋಮಕ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲ್ಲಾ ಕೇಡ್‌ದ ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಕೆಪ್ಪುಮುಪ್ಪಾದ್ ಉಂತಿಯೆರ್! ಆಕ್ಲೆನ ದತ್ತ ಬುಜೊಕುಲು, ದತ್ತ ಕಣ್ಣೆಲ್ ನಡ್‌ಗಂಡ್!

ಈ ಕಡೆಟ್ ಭೀಮ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಬತ್ತದ್, ಬಾರಿ ಬಿಂಕೊಡು, “ದಾನೆಯಾ, ಕೌರವಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಕೊರ್ಪತ್ತೆ? ದಾನೆ ಪಾತೆರುಜ? ನಾಚಿಕೆನ? ಯೆಂಕುಲು ಐನ್ ಊರುಲೆನ್ ನಟ್ಲೊಂಡ ಕೊರಂದೆ, ದೂಜಿಮನೆತಾಶಲ ಬೂಮಿ ಕೊರ್ಪುಜಿಂದ್ ಚಲೊತ ಚದಿ ತೋಜಾದ! ದುರ್ಯೋಧನಾ, ದ್ರೌಪದಿ ತುತ್ತುದಿನ ಒಂಟಿ ಸೀರೆನೇ ಮೆಗ್ಗಡ ಒಯ್ವಾವನಗದ ಮರ್ಲ್ ಮನಸ್ ಇತ್ತೆ ಸೊತ್ತ ಕುಲ್ಲುದುಂಡೆ? ತುಡೆ ತಟ್ಟೊಂದು ತೆಲ್ತದಿನ ಸೊರ್ಕು, ತುಡೆ ಮುಜಿಗಿನ ಪಿರಿಂಡೆ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾಡ್‌ಗ್ ಗಿಡತ್ತದ್, ಪೋನಗ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾಡ್‌ದ ಎರುಕುಲುಂದು ಬಿರೆಲ್ ತೋಜಾದ್ ಕುರುಕುಸೆಲ್ ಪಾತೆರಿಯ. ಕಾಡ್‌ಡುಪ್ಪುನಗಲ ಏತೊಂಜಿ ಬಗೆಟ್ ಬಂಗ ಕೊರ್ಪೆರೆ ತೂಯ. ಅವ್ವು ಉಪ್ಪಡ್! ಇತ್ತೆ ಮುಲ್ಕ ಈ ಕಲ್ಟನಿಲಟ್ ಬೂರೊಂದಿನ ದೊರೆ ಕೌರವಾ, ನಿಕ್ಕ ನಿಲ ಕಂತುಂಡೊಡೊ? ದುರ್ಯೋಧನಾ ಜೆಪ್ಪುಲ. ಯಾನೇ ಬೊಟ್ಟುದು ಜೆಪುಡಾವೊಡ? ಇಂದ್ರಪ್ರಸ್ಥೊಡು ಮಯೆ ನಿರ್ಮಿದಿನ ಅರಮನೆಟ್ ಈಯೆ ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿಲೆಕ ಆದ್ ಬಂಗೊಡು ಬೂರೈ! ಅಪಮಾನ ಅನ್ವೇಸಿಯ. ಆ ಗರೊಡು ಯೇಶ್ ಮಾತ ತಂತ್ರೊಡು ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಬಂಗ ಬರ್ಪಾಯೆ? ಅಯಿಡ್ ದುಂಬು ಅರಕ್ಕದ ಇಲ್ಲಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಪೊತ್ತಾವುನ ಯೋಜನೆ ಪಾಡ್ಯ. ನಿನ ದುಸ್ಸು ಗೊಬ್ಬುಲು ಒಂಜಾ? ರಡ್ಡಾ? ಕೃತಿಮೆಡ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಹಿಂಸೆ ಕೊರ್ಪಿನೆತ ಫಲ ಇತ್ತೆ ತಿಕ್ಕಂಡಾ? ಇಸೊತ ಬಿದೆ ಬಿತ್ತದ, ಅಯಿತ ಫಲ ತಿನೊಂದುಲ್ಲ. ಮಲ್ತಿನೆನ್ ತಿನೊಡೇ ಅತ್ತೆ? ದಾಯೆಗ್ ದುಗುಡ? ದಾಯೆಗ್ ಬೋಗಾರ್‌ದುಕ್ಕೆ? ಮೋನೆ ಬಾಪಾವೊಂದು ಕುಲ್ಲದ ದಾಯೆಗ್? ಪಾತೆರ್ಲ. ಮಾರಾಯಾ.

ಯಾನ್ ಆನಿದ ದಿನ ಸಭೆಟ್, ಪಣೊಂದಿನೆನ್ ಮಾತ ಮಲ್ತ್ ತೋಜಾದೆ. ನೂದು ಜನ ಕೌರವೆರೆನ್ ಕೆರೆ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆ. ಅಂಚನೇ ಮಲ್ತದೆ. ದುಶ್ಯಾಸನನ್ ಕೆರ್ತ ಆಯನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ಪೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿಲೆಕನೇ ನಡತದೆ! ಯೆನ ಗದೆಟ್ ನಿನ ತುಡೆ ಮುಯ್ಪವೆ ಪಣ್ಣೆ ಮುಯ್ತದೆ!”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಭೀಮ ಕೌರವನ ಕಿರೀಟೊದ ಮಿತ್ತ ದತ್ತಕಾರ್‌ನ್ ದೀದ್ ದೊಂಕು ದೊಂಕಿನೆಟ್ ಕಿರೀಟ ಪೊಡಿಯಾದ್ ಮಣಿಕುಲು ರಟ್ಟಿಯಿ! ಆತೆಟೇ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಆವಂದಿನೆಕ್ ಆಯೆ ಮಲ್ತದಿನ ದುಸ್ಸು ಬೇಲೆಲೆನ್ ಪಣೊಂದು ಕುಡಕುಡ ದೊಂಕೊಂದೇ ಇತ್ತೆ! ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಮಸ್ಕಿರಿ ಮಲ್ತಿನೆನ್ ಪಣೊಂದು ಮೋನೆಗೇ ಗುದ್ದುದ್ ಕೂಲಿ ಕದೆಪುವೆ!

ಭೀಮನ ಈ ಕೋಪೊದ ಅಬತಾರ ತೂಪಿನಕ್ಲೆಗೇ ತಪ್ಪುಂದು ತೋಜಿಂಡ್. ಅಯ್ಯೋ! ಶಿವ! ಶಿವಾ! ಉಂದು ಕೌರವನ ವಾ ಜನೊಡ ಪಾಪೊದ ಫಲನಾ? ಪಣೊಂಡೆರ್. ದೇವತೆಲ್ ಭೀಮನ್ ನಿಂದನೆ ಮಲ್ತೆರ್. ಕೌರವನ ಚಲಗುಣೊನು ಕೊಂಡಾಡ್ಯೆರ್!

ದೊರೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಉಂದು ಒವ್ವುಲಾ ಸರಿ ಪಂಡ್ ತೋಜಿಜಿ!

“ಭೀಮಾ, ಹಾ! ಉಂದು ಸರಿಯತ್ತೆ! ಈ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದ್‌ದ. ಆತೇ ಯಾವು! ಕೌರವಡಲ ಪುಗರೆಗಾಪಿನ

ಯೋಗಿತೆಲುಲ್ಲ. ಆಯೆಲಾ ಲೋಕೊಡು ಮಾನ್ಯೆನೇ! ಮರ್ಲ್ ಕಟ್ಟೊಡ್ಡಿ. ದೂರ ಉಂತುಲ” ಪಣೊಂದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಭೀಮನ್ ದೂರೊಗು ನೂಕುದು ಕೌರವನ ಪುಡೆಕ್ ಬರೆ!

“ಭೀಮಾ, ಈ ಕೌರವೆ ಪತ್ತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ಸೇನೆದ ಗುರ್ಕಾರೆ! ರಾಜೆರೆಡ್ ರಾಜೆ. ಅಂಚಿತ್ತಿನಯನ್ ತುಡೆ ಮುಯ್ಯದ್, ಇತ್ತೆ ತರೆಕ್ ತೊರ್ಪುವು ಸಮನ? ದೂರ ಪೋಲ. ಪಾಪ ಆಯೆ ತನ ಮೆಗ್ಗನಕ್ಲೆನ್ ಮಾತ ಕಳೆವೊಂದೆ. ಮಾಮೆ, ಮೈತಿನೆ, ಗುರು, ಅಜ್ಜೆರ್, ಮಿತ್ತೆರ್, ಬಂದುಲು ಮಾತೆರೆನ್ಲ ಕಳೆವೊಂದೆ. ಇತ್ತೆಲ ಆಯೆ ಅರ್ಧ ರಾಜ್ಯೊದ ಅಧಿಪತಿ. ಅಯಗ್ ಬೇನೆ ಮಲ್ಪಡ. ಅಪಮಾನ ಮಲ್ಪಡ. ಅವು ಸರಿಯತ್ತ. ಭೀಮಾ, ಈ ಇಂಚಿ ಮಲ್ತಂಡ ಯಾನ್ ವಾ ಮೋನೆಡ್ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರೆನಡೆಗ್ ಪೋದು ಪಾತೆರುನು? ದುಕ್ಕೊಡುಪ್ಪುನ ಪೆರಿಯಪ್ಪೆನ್ ಯೆಂಚಿ ದಂಬಡಿಪುನು? ರಾಣಿನೆಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಅಗ್ಗಿನ್ ಯೆಂಚಿ ತೆಕ್ಕಾವುನು? ಪೊಂಜೊಲು ನಂಕ್ ಯೇತ್ ಬಗೆಟ್ ಸಾಪ ಪಾಡುವೆರೆ? ದಾದ ಮಾತ ನೆರೊಂದುಲ್ಲೆರೆ?”

ನಂಕ್ ಕಸ್ಪನಸ್ಪ, ದುಕ್ಕದುರ್ಜನ ಆತ್ಂಡಂದ್ ಇತ್ತೆ ಒರಿಒಂಟಿಗೆ ಕೌರವನ್ ಹೀನೊಡು ತೂಪಿನವು ಸಮನ? ನಮ ದಾನೆ ಪಿದಾಯಿದಕುಲ? ನಮ ಒಂಜೇ ಕುಟುಮದಕುಲು. ದಾಯಾದಿಲಾದ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಪಾಲ್‌ಪಟ್ಟಡ್ ಲಡಾಯಿಗ್ ಉಂತುಂಡಲ, ಬಾಕಿದೆಟ್ ನಂಕ್ ಲಡಾಯಿ ದಾಯೆಗ್? ಭೀಮಾ, ಯಾವು ನಿನ ಬರಮ್ಮು. ಯಾವು ನಿನ ಪೆದಮ್ಮು. ಇತ್ತೆ ಮುಲ್ಪಡ್ ದೂರ ಪೋಲ. ಪೋ.”

ಈತ್ ಪಂಡದ್ ಭೀಮನ್ ದೂರೊಗು ನೂಕುದು ಬುಡಿಯೆ! ಆಂಡಲಾ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಸಲ್ಮಿತ ಆಯಿಜಿ. ಕೌರವನ ಕಯ್ಲ ಪೋಪೆ. ತಾನ್ ತಪ್ಪು ಮಲ್ತದೆ ಪಣ್ಣಿನ ಬಾಮೋಡೇ ಪಾತೆರೆರೆ ಸುರುಮಲ್ಪುವೆ!

“ಕೌರವಾ, ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತಪ್ಪುಲೆನ್ ಮಾಪು ಮಲ್ಪುಲ. ಉಂದು ಪೂರ ನಿನ ಪಿರವುದ ಕರ್ಮ ಫಲೋನೇ ಆದಿಪ್ಪು!”

ಈತ್ ಪಣ್ಣಿಗನೇ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕಣ್ಣಡ್ ದಳದಳ ನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ದುಕ್ಕೊದ ಕೆಸರ್ಡ್ ಮುರ್ದಿನಯಗ್ ಪಾತೆರೆಗೇ ಆಯಿಜಿ.!

ಬಲರಾಮೆ ಭೀಮನ ಬಿರೊಲಿನ್ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಕೌರವನ ತರೆತ ಮಿತ್ತ ಕಾರ್‌ದೀದ್ ದೊಂಕಿನೆನ್ ತೂಯಿನ ಬಲರಾಮಗ್ ಕೋಪೊನು ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾಯಿಜಿ.

“ಪಾಂಡವೆರ್ ನಿಕುಲು ಪಣ್ಣಿನ ಸತ್ಯ ಬಾಸೆಗ್ ತತ್ತದರ್. ಯೆಂಕುಲು ತೂವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ, ಅನ್ನೆಯೊಡು ಕೌರವನ ತುಡೆಕ್ ಹಾಕ್‌ದ್ ಮುಯ್ಯ ಪಾಡ್ಯರ್. ಆತೇ ಅತ್ತ, ಹಿಂಸೆದ ಬೆರಿಕ್ ಹಿಂಸೆ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಕೌರವನ ಕಿರೀಟೊದ ಮಿತ್ತಲಾ ಕಾರ್ ದೀದ್ ದೊಂಕುದರ್. ಉಂದು ನ್ಯಾಯೊನ?” ಕೇಣೊಂದು, ತನ ನುಗ ಆಯುಧ ಪತೊಂದು ದುಂಬು ಬತ್ತೆನೆ! ಅಯನ ಅಬತಾರೊನು ತೂಯಿನ ಸೇನೆ ಕುಂಬರ್ಡ್ ಬೂರೊಂಡು. ಪಾರ್ಥ ಬಿರು ಪತೊಂದುಂತುವೆ! ಭೀಮೆ ಗದೆನ್ ದೆರ್ಪುವೆ! ನಕುಲ ಸಹದೇವೆರ್ ಕಾದುನ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೆರ್. ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಬಯಬೀತಿದ ಇಡೆಟ್‌ಲ ಗೆಂದುನ ಆಸೆ!

ಆಂಡ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಕಡ ಬೇತೆನೇ! ಬಲರಾಮೆ ಕೋಪೊಡು ಯುದ್ಧೊಗು ಮಿನಿ ಬತ್ತೆಡ ಹಾನಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗೇ. ಇಂಬ್ಯನ್ ಗೆಂದಂಡಲ ಆ ಗೇಲ್‌ಗ್ ಅರ್ತ ಇಜ್ಜಿ. ಗೆಂದುನವು ಸೊಲಬೊಲ ಅತ್ತ. ಕೃಷ್ಣ ತನ ಪರಯನ ವಿರುದ್ಧ ಪೋಪುಜೆ. ಅಂಚಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಗತಿ ಮುಗಿಲೆಕನೇ. ಇಂಚಾಂದ್ ಯೆತೆಟೇ ಇತ್ತೆ.

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಬಲರಾಮನ ಕೋಪ, ಪಾಂಡವ ಸೇನೆದ ಚೇಷ್ಟೆಲ್, ಭೀಮಾರ್ಜುನ,

ನಕುಲೆಸಹದೇವನಕ್ಲೆನ ಮರ್ಲ್ ನಡಕೆ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಯೆತೆಸಿಂತೆ ಮಾತೆನ್ನಾ ತೂವೊಂದು, ಅಕೇರಿಗ್ ತಾನೇ ಎದುರು ಬತ್ತಾದ್ ಬಲರಾಮನ ಬಲತ್ತ ಕೈ ಪತ್ತುವೆ. ಮೆಲ್ಲೊಡು ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಣ್ಣೆರೇ! ಯಾನ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣ್ಣೆ. ಪೊಕ್ಕಡೆ ಕೋಪ ಮಲ್ಪಡೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪೊರುಡು, ಸಜ್ಜನೆರ್ನ ಸಾದಿಡ್ ನಡಪೊಡು. ಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದು ದುಂಬರಿಯೊಡು! ಈ ಕೌರವೆ ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ದುಸ್ಸೆ ಕಬಟಿ ಪಣ್ಣಿನವು ಈರೆಗ್ ಗೊತ್ತಿಜ್ಜು? ಕೋಪೊನು ಕಡಮೆ ಮಲ್ತಂಡ ಯಾನ್ ಪೂರಾ ಇಚಾರೊಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆ!”

ಬಲರಾಮಗ್ ಕೇಣನಾತ್ ಸಹನೆ ಒರಿದಿಜಿ!

“ಯೆಂಚಿನ ಪಾತೆರುವ ಕೃಷ್ಣ ನಿನ್ನಾಕುಲು ಶಾಸ್ತ್ರೊದಂಚ ನಡತ್ದೆರೆ? ಗದಾಯುದ್ಧೊಗು ದುಂಬು ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯುದ್ಧೊದ ಕ್ರಮೊನು ಶಾಸ್ತ್ರೊಕ್ತವಾದ್ ಪಣ್ಣೆತ್ತ? ಸೊಂಟೊದ ಮಿತ್ತೇ ಹಾಕೊಡು ಪಂಡ್ ನಿಬಂಧನೆ ಇತ್ತಂಡತ್ತ? ಉಂದೆನ್ ಗೇನೊಗು ಗೆತೊನಂದೆ ಭೀಮ ಕೌರವಗ್ ಅನ್ನೆಯೊಡು ಹಾಕ್ದೆ. ಉಂದೆನ್ ಯೆಂಕುಲು ಸಹಿಸೊನೊಡ? ಆ ದುರಂಹಕಾರಿ ಭೀಮನ ಸಗ್ಗಿ, ಬಲ ಯೇತುಂಡುಂದು ಯಾನೇ ತೂದು ಬುಡ್ಡೆ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಬಲರಾಮೆ ತನನ್ ಪತೊಂದಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಕೈಯಿನ್ ಕುಡ್ಕೊನುವೆ. ಆಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಬುಡೊಡತ್ತ? ಆಯೆ ಅಮಸರೊಡು ಬಲರಾಮನ ತುತ್ತೈತೊಡೇ ಪತ್ತಾದ್ ಉಂತಾವೆ.

“ಕೌರವೆ ಧರ್ಮೊಗು ಹಾನಿ ಬರಂದಿಲೆಕ ನಡತ್ದೆನೆ? ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಬಟ ದ್ಯೂತೊಡು ಸೋಪಾದ್‌ಚೆನೆ? ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಟ್ಟೊದರಾಣಿ ದ್ರೌಪದಿನ ಸೀರೆನ್ ಒಯ್ಯಾದ್‌ಚೆನೆ? ಕೌರವನ ನೀಚ ಬೇಲೆಲೆನ ಪಟ್ಟಿ ಮಲ್ಲೆನೆ! ದುಂಬುಡು ದುರ್ಯೋಧನೆ ಮೈತ್ರೇಯೆ ಋಷಿನ್ ಕೇಣಕ್ದೆ! ಅಯಿಕ್ ಆ ಋಷಿ ‘ಈ ತುಡೆ ತುಂಡಾದ್ ಸೈಪ’ ಇಂಚ ಸಾಪ ಕೊರೆರೆ! ಅಣ್ಣೆರೇ, ಈರ್ ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ತಾದ್ ತೂಲೆ! ಋಷಿ ವಚನ ತಪ್ಪುಂಡ? ಆತೆ ಅತ್ತ! ಅಯಿತೊಟ್ಟುಗು ದ್ರೌಪದಿಲಾ ಸಾಪ ದೀತೊಲು. ಅಲೆನ ಸೀರೆ ಒಯ್ಯುನಗ ದುರ್ಯೋಧನೆ ತುಡೆ ತಟ್ಟೊಂದು ತೆಲ್ತದೆ. ಅಪಗ ಭೀಮ ಗರ್ವೊಡು ತುಡೆ ಮುಯ್ಯುವೆ ಪಣ್ಣೆ ಬಾಸೆ ಕೊರೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಒರೊನ್ನೆರೆಗ್ ತುಡೆ ಮುಯ್ಯದೆ. ಆಯೆ ಇಂಚ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನೆಕಾದೇ ಮಲ್ತದೆ.”

ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ನಸೆನಯ್ಯನೆದ ಪಾತೆರೊಡು ಬಲರಾಮನ ಮನಸ್ ಒಂತೆ ಹಗುರ ಆಂಡ್. ಆಂಡಲಾ ಸಂಕಡ ಬೀಂಡ್. ಆಯೆ ಅಲ್ಪಡ್ಡೆ ಊರುಗು ಪಿದಾಡ್ಡೆ ಪೋಯೆ!

“ಸದ್ಯ ಬತ್ತಿನ ಗಂಡಾಂತ್ರ ತತ್ತಂಡತ್ತ? ಯಾವು!” ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ಕೌರವನಡೆಗ್ ಬತ್ತಾದ್, ಅಲ್ಪ ಇತ್ತಿನ ಪಾಂಡವೆರೆಡ, “ಈತ್ ದಿನೊತ ಪೊರುಂಬಾಟೊದ ಆಯೆಸೊಡುಲ್ಲರ್. ಗದಾಯುದ್ಧೊಡು ನಿಕುಲು ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿ ಬುಡ್ಡೆರ್‌ಂದ್ ತೆರಿನಾಕುಲು ಪಣ್ಣೆರ್! ಕೌರವನ ಕಿರೀಟೊನು ತೊರು ತಿರ್ತ ಪಾಡಿನವುಲಾ ತಪ್ಪು ನಡಕೆ. ಉಂದು ನಿಕಲ್ ಚದಿತ ಫಲೊನೇ!”

ಈ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣೆ ಧರ್ಮರಾಯೆ ತರೆತಗ್ಗಾವೆ! ಆಯನ ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್! ಅರ್ಜುನೆಲ ಮನಿಮುಗುಡೆನೇ ಆಯೆ! ಕೃಷ್ಣ ಏಪೊಲ ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಕ್ಷೆಗ್ ಒದಗುನಾಯೆನೇ. ಅಂಚ ಇತ್ತೆ ಅಕ್ಷೆನ್ ಸಮದನ ಮಲ್ಲೆರೆಗಾದ್, ದುರ್ಯೋಧನನ ದೂರುದುರ್ಜನೊಲೆನ್, ದುಸ್ಸಕಜ್ಜೊಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಕೇಂಡಿನ ಕೌರವೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಸಮೋಟು ದೂರುವೆ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಕುರುವಂತೋದ ಕೌರವ-ಪಾಂಡವೆರ್ಮ ನಡುಟು ಪಗೆತ ಬಿತ್ತ ಬಿರ್ಕ್ಕದಿನಾಯೆ ಈಯೆನೇ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ನಡುಟು ಪಗೆತ ಪುಗೆ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕೆರಾಯಿನಾಯೆಲ ಈಯೆನೇ! ನಿನನ್ ಪೆದ್ದಿನಿ ಒರ್ರಿ. ಮಿರೆಪೇರ್ ಪರಾಯಿನಿ ಒರ್ರಿ. ಯೇರೇರೋ ಪೊಂಜೊಲೆನೊಟ್ಟುಡು ಕೈಕಂಜಿ ಮೇಪಾವೊಂದಿತ್ತಿನ ನಿಕ್ಕೊ, ಕಂಡುನ ಬೇಲೆಡೇ ಇಸ್ಸ, ಕೆರ್ರಿನನೇ ನಿನ ಜಂಬರ! ಇತ್ತೆಲಾ ಈ ಮಲ್ತೊಂದುಪ್ಪುನು ಅವ್ವೆನೇ! ಅಂಚ ತೂಂಡ, ಈ ಭೀಮೆ ಅರ್ಜುನೇರ್ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೆರತ್ತ. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧೊಡು ನಿನ್ನನೇ ಕಾರ್ಣಿಕೊಲು ನಡತ್‌ದಿನಿ! ಅಕಲ್ನ ರಣಸಾದನೆದ ನಡುಟು ನಿನ್ನನೇ ಇಂದಾಪತ್ತ ನಡತ್‌ದಿನಿ! ಪಾಪ! ಗೊಡ್ಡು ಧರ್ಮೊಡು ನಿಷ್ಠೆ ದೀತಿನ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ನಿನ ಮಾಯೊದ ನಡಕೆ ಅರ್ತನೇ ಆಪುಜಿ! ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನ ನಿಮನೊಡು, ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಡನೇ ಪಗೆ ಪತ್ತಾಯ! ರಾಜೆರೆನ ತಾಮಸ ಗುಣ ಬಲಿರುಲೆಕ ಮಲ್ತ! ನಿನ್ನ ಈ ಕಬಟ ಬೋಂಟೆದ ಬಿರಾದಿಗೆ ನಿಕ್ಕೇ ಪೊರ್ದು!

ಕೃಷ್ಣಾ, ಯೆಂಕ್ ಈಯೆ ಪಗೆ! ಆ ಭೀಮೆ ಅತ್ತ! ಉಂದು ಮಾತ ಪಾಪಕರ್ಮೊದ ಸಂಕಡ! ಗೋತ್ರನಾಶೊದ ಉರಿತಾಪ ನಿಕ್ಕೇ ತಾಗುಂಡು! ಯೆನ ಸಂಗತಿಲ್ ಮಾತೆರಗ್ಲಾ ಗೊತ್ತುಂಡು! ರಣರಂಗೊಡು ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಧರ್ಮೊಡೇ ನಡತೊಂದೆ! ಶಾಸ್ತ್ರ ನೀತಿ ತಪ್ಪಂದನೇ ದುಂಬರಿದೆ! ಯಾನ್ ‘ವೀರವೃತ್ತಿ’ನ್ ಸರಿಯಾದೇ ತೆರಿಯೊಂದೆ! ಅಯಿಟ್ ಪನೀಶಲ ತತ್ತ ಪೋತುಜಿ! ಆಕೇರಿದ ಈ ಪೊರುಡುಲ ಜೂವೊದಾಸೆ ದೀವೊನಂದೆ, ಶರಣು ಪಣಂದೆ, ತರೆತಗ್ಗಾವಂದೆ ಮರಣೊನು ತರೊನ್ನೆರೆ ಮನ ಮಲ್ತದೆ! ಗೊತ್ತಾಂಡಾ?”

ಕೌರವೆ ಇಂಚ ಪಣೊಂದುಪ್ಪುನಗ ದೇವಗಣೊಕುಲು ಅಯನ ತರೆಕ್, ಮಿತ್ತಡ್ ಪೂ ಪಾಡಿಯೆರ್! ಮುಸ್ಸಿ ಬಿಗಿತ್ತದ್ ಕೌರವೆ ಕೃಷ್ಣನಂಚಿ ಮೋನೆ ಪಾಡ್ಡ ತೂವೊಂದುಪ್ಪುವೆ! ಅಪಗನೇ ಒಲ್ಪಡ್ಲೊ ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್, ಸ್ತುತಿಪಾಠಕೆರ್ ಅಡೆಗ್ ಬತ್ತ ಸೇರಿಯೆರ್! ಆಕ್ಲೆನ ಗಟ್ಟಿ ಸೊರೊಟು ಕೌರವನ ಸ್ತುತಿ ಕೇಣ್‌ಂಡ್! ಅವು ಪತ್ತಕೋಡಿಗ್ ಪಸೆರ್‌ಂಡ್!

ಕೃಷ್ಣೆ ಪಾಂಡವೆರೆ ಸೇನೆದ ಕಡೆಕ್ ತಿರ್ದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಸೈನಿಕೇ, ನಿಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ಕಾಳಗೊದ ಆಯೆಸೊಡುಲ್ಲರ್. ಆನೆ ಕುದುರೆಲುಲ ಬೇನೆಡುಲ್ಲ. ನಿಸರ್ ಕಂತೆರೆಗಾಂಡ್. ಆಯಿನಾತ್ ಬೇಗೊಡೇ, ಪಾಂಡವೆರ್, ರಾಜೆರ್, ಪಾಂಚಾಲ, ಸೃಂಜಯಾ ಮಾತೆರ್ದಾ ಪೋದು ಚೆಪ್ಪುಲೆ! ಪಾಂಡವೆರ್ಮ ಜೋಕುಲು ನಿಕುಲ್ಲಾ ಪಿದಾಡ್ಲೆ! ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಶಿಖಂಡಿ ನಿಕುಲ್ಲಾ ಪಿದಾಡ್ಲೆ! ವಾದ್ಯ, ಕಹಳೆ ಭೇರಿದಕುಲ್ಲಾ ಪೋಲೆ! ಪಾಳಯೊಡು ಆಯೆಸ ಅರತೊನುಲೆ”

ಯುಧಿಷ್ಠಿರಲ ಅಂಚನೇ ಸನ್ನೆಡ್ ಸೂಚನೆ ಕೊರೈ. ಸೇನೆದಕುಲು ಪಿದಾಡ್ಲೆರ್. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ, ಉಪಪಾಂಡವೆರ್, ಮೊಕುಲ್ಲಾ ಪಾಳೆಯೊಗು ಪಿರ ತಿರ್ರಿಯೆರ್! ಕೃಷ್ಣೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಲೆತ್ತದ್ “ಕೌರವೆರೆನ ಪಾಳೆಯೊನು ತೂವೊಂದು ಬರೊಡು!” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಅಕುಲು ಕೌರವನ ಕಾಲಿ ಬೂರ್ದಿನ ಶಿಬಿರೊನು ಪೊಗ್ಗಿಯೆರ್! ಅಲ್ಪ ಕೌರವ ನಾಯಕೆರೆನ ಕಾಲಿ ಇಲ್ಲಲೆನ್ ತೂದು ಧರ್ಮರಾಯೆ ದುಕ್ಕಿಯೆ. ಬೊಕ್ಕ ಮಾತೆರ್ದಾ ರಥೊಡ್ಡು ತಿರ್ದ ಜಪ್ಪುವೆರ್! ಸುರೂಟು ಜತ್ತಿನಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಾರಥಿ! ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯೆ! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಭೀಮೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವೆ, ಮೊಕಲ್ನ ಜೋಕುಲು ತಿರ್ದ ಜತ್ತೆರ್! ಅರ್ಜುನೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ಸುರೂಕು ಜಪ್ಪೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ! ಕೃಷ್ಣೆ ಅರ್ಜುನನೇ ಸುರೂಟು ಜಪ್ಪೊಡು ಪಣ್ಣೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗ್ ಗೌರವ ಕೊರೊಂದು ಸುರುಟು ಅಯೆನೇ ಜಪ್ಪೊಡುಂದು ರಂದಿನೆಕ್, ಕೃಷ್ಣೆ ಇಂಚ ಪಣೊಡಾಪುಂಡು.

“ಏಯ್ ಅರ್ಜುನಾ, ಯಾನ್ ಸುರೂಕು ಜತ್ತಂಡ, ಈ ಒರಿವನಾ? ನಿನ ಬಿಂಕೊದ ನುಡಿ ಬೊಡ್ಡಿ!

ಸುರೂಕು ಜಪ್ಪುಲ!”

ಅರ್ಜುನ ರಥೊಡ್ ತಿರ್ತ ಜಪ್ಪುವೆ! ಕೃಷ್ಣನಾ ಜಪ್ಪೊಡುಂದು ನಟ್ವಂಡ ಕೃಷ್ಣ ತೆಲಿಪುವೆ! ಅಪಗ ಒಂಜಿ ಅಚ್ಚಿರ ನಡತ್ಂಡ್! ಕೃಷ್ಣ ಜತ್ತಿ ಪೆಟ್ವೆಗೇ ರಥೊಟು ‘ಭಟ ಭಟ’ ಕೆಡಿ ಲಕ್ವೆದ್ ರಥ ಪೊತ್ತುದು ಭಸ್ಮ ಆಂಡ್. ಧ್ವಜೊತ ಹನುಮಂತೆ ಲಾಗ್ವಿದ್ ಪೋಯೆ! ರಥ ಪೊತ್ತುನ ನೋಟೊನು ತೊವೊಂದಿತ್ತಿನ ಮಾತೆರ್ಲ ನಡ್ಲಿಯೆರ್!

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಉಂದು ದಾದವು? ರಥ ಪೊತ್ತುದೇ ಪೋಂಡತ್ತಾ? ದಾಯೆ ಇಂಚಾಂಡ್?”

“ಅಯ್ಯೋ ಅರ್ಜುನಾ, ಈ ರಥ ಯಾಪೊನಾ ಸುಡ್ ಪೋದಿತ್ತಂಡ್! ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆ, ಕರ್ಣರೆನ ದಿವ್ಯಾಸ್ತ್ರಾಲೆಡ್ ಈ ರಥ ಒರಿದುಪ್ಪುವೆ? ಯೆನಡ್ವಾವರ ಅಂಚನೆ ಇತ್ತಂಡ್. ಅಕಲ್ ದೈವಿಕ ಅಸ್ತ್ರಾಲೆನ ಮೈಮೆ ಇತ್ತೆ ಆಂಡಲಾ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಗೊತ್ತಾಂಡತ್ತೆ?”

ಅರ್ಜುನಗ್ ನಿಜ ಗೇನ ತೆರಿದ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡ ಬೂರಿಯೆ! “ದೇವಾ ಈರ್ ಮೈಮೆದಾರ್! ಯೆಂಕುಲು ಮಾಯೊದ ಬಲೆಟ್ ತಿಕ್ಕೊಂದಿನಕುಲು. ದಾಲ ತೆರಿಯಂದಿನಕುಲು. ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊಂಬಿನ ಬಂಧು ಈರೇ!” ಪಣ್ಣೆ!

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬೀರಬಿರೊಲಿ

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಇಂಚಿಡ್ಡ್ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ, ಕೃತವರ್ಮರ್ ರಥೊಟು ಬರ್ವೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ದೊರೆ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ದಾದ ಆಂಡ್ ಪಣ್ಣೆನೇ ಯೆತೆ! ಕತ್ತಲೆ ಕಬೀಂಡ್! ಇತ್ತೆನೇ ಆಯನ್ ನಾಡೊಡುಂದು ಕೌರವೆ ಅಡಂಗ್‌ದಿನಡೆಗ್ ಬರ್ವೆರ್. ಅಪಗನೇ ಕೌರವನ ಗರ್ಜನೆ ಕೇಣ್ಣ ಬರ್ಪುಂಡು! ನರಿ, ಗುಮ್ಮೆ, ಕಕ್ಕಲು, ಕೌರವನಲ್ಲ ಮುಗಿ ಬೂರ್ಲ! ಕೌರವೆ ಲಕ್ಕೆರೆಗಾವಂದೆ ಜೋರುಡು ಅರೆದುನಗ ಅಯಿಕ್ಲು ಪಾರ್ಡ್ ಪೋವೊಂದಿತ್ತೆ! ಈ ಸ್ಥಿತಿಟ್ ಕೌರವನ್ ತೂವೆರೆಗಾವಂದೆ ಅಕುಲು ಮೂವೆರ್ಲ ಧಡ್ಡ ಬೂರೈರ್! ಆ ನೋಟೊಲ ಅಂಚನೇ ಇತ್ತಂಡ್. ತುಡೆ ಪೊಳಿದ ತುಂಡಾದಿತ್ತಂಡ್! ಸುತ್ತೊಡು ನೆತ್ತೆರ್ಲ ಪರಿಪು. ಭೀಮೆ ದೊಂಕುದು ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಾದಿನ ಕಿರೀಟೊದ ತುಂಡುಲು. ಬೇನೆಡ್ ನರೆಲುನ ಕೌರವೆ, ಕೈಯಿಟ್ ಕಲ್ ಪತೊಂದು ಜೋರುಡು ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು ಕುದ್ದೆರೆಗ್, ಗುಮ್ಮೆಲೆಗ್ ದಕ್ಕೊಂದಿತ್ತೆ. ಮೂವೆರೆಗ್ಲಾ ಉಂದೆನ್ ತೂವೆರೆ ಆವಂದೆ ದುಕ್ಕೊಡು ಬೊಬ್ಬೆನೇ ಪಾಡೈರ್. ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬೊಟೊಂದು ಬುಲೆರ್! ಮನಸ್‌ಡ್ ಕೊದೈರ್. ಉಂದೆನ್ ಮಾತಾ ಕೌರವೆ ತೂವೊಂದಿತ್ತೆ! ಆಯೆನೇ ಲೆತ್ತ ಪಂಡೆ.

“ಯಾವು. ಬುಲೊಡ್ಡಿ. ಲಕ್ಕಲೆ! ನನ ದಾದ ಆವೆರೆ ಉಂಡು? ದೈವೊದ ಕೋಪೊನೇ ನಂಕ್ ಈ ಯೆತೆ ಆಡ್ ಬಯ್ವೆಂಡ್! ಯೆನ ಕಾಲ ಮುಗೀಂಡ್! ಎಲ್ಲೆ ಪುಲ್ಯ ಆನಗ ಯಾನ್ ಈ ಉಡಲ್ ಬುಡ್ಡು ಪೋಪೆ. ನಿಕುಲು ನಿಕಲ್ನ ಸಾದಿ ಪತ್ತಲೆ.”

ಕೌರವೆ ಇಂಚ ಪಂಡಿನೆಟ್ ಅಕಲ್ ಮನಸ್‌ದ ಕೊದಿ ಒಂತೆ ಅರತ್ಂಡ್. ಬೇತೆ ಒವ್ವೆ ಸಂಗತಿದ ನೆಂಪು ದೆತ್ತಜೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಎದರ್ ಬತ್ತದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಕೌರವಾ, ಇತ್ತೆ ಯೆನನ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಕಡಪುಡ್ಲ! ಈ ಯೆನನ್ ತಾಂಕೆದಿನೆತ ಬದಲ್‌ಗ್ ಯಾನ್ ನಿಕ್ಕ ದುಸ್ಸ ಪಾಂಡವರೆನ ಐನ್ ರುಂಡೊಲೆನ್ ಕಡ್ಡ್ ಕಣತ್ ಒಪ್ಪಾವೆ!”

ಕೌರವೆ ಸಂಕಡೊಡು ಇಂಚಾಂಡ್ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಯ್ಯೋ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ದಾದ ಮರ್ಲ ಪಾತೆರುವ? ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮರೇ ಈ ಮರ್ದನ ನುಡಿ ಕೇಂಡರ? ಪಾಂಡವರೆನ ರುಂಡೊಲು ಯೆನ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಬೂರೈರೆ ಸಾಧ್ಯ ಉಂಡ? ಬಕಪಕ್ಕಿದಲೆಕ ಆ ದೇವಕಿನ ಮಗೆ ಏಕದಿಟ್ಟಡ್ ಅಕ್ಷೆನ್ ಕಾತೊಂದೇ ಉಲ್ಲೆ! ಆ ಕೃಷ್ಣೆ ಮಾಯೊಡು ಮಿಗಿಲಾಯಿನಾಯೆ! ಆಯನ ಎಂಟ್‌ಬುದ್ಧಿ ಯೇರೆಗ್ ತೆರಿಯುಂಡು?”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಈ ಪಾತೆರೊನು ಒತ್ತೊನುಜೆ.

“ಅಂಚ ದಾಲಾ ಇಜ್ಜಿ! ಬೋಡಾಂಡ ಆ ಕೃಷ್ಣೆ ತನ ಜತೆಟ್ ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮನಕ್ಷೆನೇ ಕೂಡೊಂದು ಪಾಂಡವರೆನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಬರಡ್. ಇನಿತ ಇರ್ಲ್ ಪಗಲಾವೊಡಾಂಡ, ಪಗೆ ಪಾಂಡವರೆನ ಐನ್ ರುಂಡೊಲೆನ್ ಯಾನ್ ಕಡ್ ಕಣತ್ ಒಪ್ಪಾವೆನೆ! ಬೋಡಾಂಡ ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮರ್ ಮುಲ್ಪನೇ ಇತ್ತೊಂದು ತೂವೊಂದುಪ್ಪಡ್! ಯೆನ ಈ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆನ್ ನಡಪಾಜಿಡ ಯಾನ್ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯನ ಮಗೆನೇ ಅತ್ತ್!”

ಕೌರವಗ್ ನಂಬಿಕೆ ಇಜ್ಜಾಂಡಲಾ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಆವಡ್ ಪೋಲ! ಆಂಡ ಒಂಜಿ ಪಾತೆರ. ಪಾಂಡವರೆ ತರೆ ಕಡ್ಡುನ ಬೇಲೆ ನಿಕ್ಲೆ ಪುರೆಸಂದ್. ದಾಯೆ ಪಂಡ ಕೃಷ್ಣನ ಬುದ್ಧಿದ ಮಾಯೊದ ಜಿಂಕೆ, ನಿನ ಪಾತೆರೊದ ಬಲೆಕ್ ಬೂರಂದ್! ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿಂದ್ ಪಣ್ಣೆಂಡಲಾ ಸರಿ ಆವಂದ್. ವಿಧಿ ಯೇರೆನ್ ಯೆಂಚ ದೀಪುಂಡ ಅಂಚನೇ ಆವಡ್.

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಇತ್ತೆ ಈಯೇ ಯೆನ ಸೇನಾಧಿಪತಿ! ಕೃಪಾ, ಕೃತವರ್ಮರೇ ನಿಕುಲೇ ಇಂಬ್ಯನ ಸೇನೆ!”

ಮೂವೆರಾ ಕೌರವನ್ ಬುಡ್ಡು ರಥ ಯೇರೊಂದು ಪಾಂಡವರೆ ಪಾಳಯೊಗು ಬತ್ತೆರ್! ಕತ್ತಲೆಡ್ ಮನಸ್ಸನ್ ಚುರು ಮಲ್ತೊಂಡೆರ್. ಆ ಜಾಗೆಡೊಂಜಿ ಮಲ್ಲ ಗೋಳಿದ ಮರ! ಅಷ್ಟೆನ್ ತೂದು ಅಲ್ಪನೆ ರಥೊನು ಉಂತಾಯೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ನಮ ಈ ಜಾಗೆಡೇ ಉಂತೊನುಗ. ಶತುಲೆನ ಪಂಚಿತಿಗೆನ್ ಮುಲ್ಪಡ್ ಕೇಣೊಲಿ.”

ಅಲ್ಪನೇ ಮರೊತ ತಿರ್ತ ಕಲ್ದ ನಿಲೊಟು ಎರಿಯೆರ್! ಆಯೆಸೊಡಾದ್ ಕೃಪೆ ಬೇಗ ನಿದೆರೈ! ಕೃತವರ್ಮಲ ಬಾಯಿ ಅಂಗಾದ್, ಅಂಗಾದ್ ಒಂತೆ ಪೊರುಡೇ ನಿದ್ವೆಗ್ ಜಾರಿಯೆ! ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮಾತ್ರ ತನ ಇಸ್ಸ ಸಾದನೆದ ಚಲೊಟು ಎಚ್ಚರೊಡೇ ಇತ್ತೆ! ನಡು ಇರ್ಲಡ್ ಒಂಜಿ ಗುಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕಿ ಮರೊಟಿತ್ತಿನ ಕಕ್ಕಿದ ಪಟ್ಟೆಗ್ ಹಾಕ್‌ದ್ ಕಕ್ಕೆಲು ಒರಾನೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಎದುರುಗೇ ಬೂರಿಯ. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ತಟ್ಟನೆ ಒಂಜಿ ಅಲಚನೆ ಬತ್ತಂಡ್. ಗುಮ್ಮೆ, ಈ ಕಕ್ಕಿದ ಪಟ್ಟೆಗ್ ಹಾಕಿಲೆಕ್ಕನೇ ತಾನ್ ಪಾಂಡವರೆನ ಪಾಳಯೊನು ಪೊಗ್ಗುದು ತನ ಜಂಬರ ಜಯಿಪೊಡು. ಇಂಚ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಆಯೆ ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತಿನಕ್ಷೆನ್ ಲಕ್ಕಾಯೆ! ಕೃಪನ್ ತೂವೊಂದು “ಮಾಮಾ! ತೂಲ! ಕಕ್ಕೆಲೆನ ಗುಂಪುನು ಗುಮ್ಮೆ ಕತ್ತಲೆಡೇ ಹಾಕ್‌ದ್ ಕೆರ್ದ ಪಾಡ್‌ಂಡ್! ನಮಲಾ ನಡುಇರ್ಲಡೇ ಪಾಂಡವರೆ ಸೇನೆನ್ ಕಗ್ಗೊಲೆ ಮಲ್ತಂಡ ತಪ್ಪುದಾನೆ?” ಕೇಣುವೆ!

ಆಂಡ ಕೃಪಗ್ ಉಂದು ಸರಿ ತೋಜಿಜಿ. ಕೃತವರ್ಮಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಕೃತವರ್ಮಾ, ಉಂದು ಎಡ್ಡೆ ಅಲಚನೆನೆ! ಉಂದೆತ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪುದ ಬಗೆಕ್ ನಮ ಚಿಂತೆ ಮಲ್ತೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ! ದಾಯೆ ಪಂಡ ಇರ್ಲದ ಕೊಲೆಕಜ್ಜೊಗು ನಮ ಕೌರವನ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡತೊಂದೇ ಬಯ್ಯ. ಆಂಡ ನಮ ದಾನೆ ಮಲ್ತಂಡಲ ಪಾಂಡವರೆಗ್ ದಾಲಾ ಆಪುಜಿ! ಆಕ್ಷೆಗ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆ ಉಂಡೇ ಉಂಡು! ಯೆಂಕುಲು ಆಕ್ಷೆನ್

ಕೆನ್ನ ಸೋತುಪೋಂಡ ಅಪಕೀರ್ತಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗೇ ಬರುಂಡತ್ತ? ಉಂದುವೇ ಯೆನ ಚಿಂತೆ!”

“ಅಂಚಿತ್?”

“ಯೆಂಚಾಂಡಲಾ ಆತೇ ! ಯೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಲಿ! ಭೀಷ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯೆನ? ಆಯೆ ಈಶ್ವರೆ ಭೈರವ್ ಸಮ ಮಟ್ಟೊದ ಪರಾಕ್ರಮಿ! ಭೀಷ್ಮನೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ಗೆಂದಿಯೆರತ್ತ? ದ್ರೋಣೆರ್ ಭೀಷ್ಮೆರ್ಗೆ ಸರಿಮಿಗಿಲ್ದಾರೆ! ಆರ್ ದಾನೆ ಆಯೆರ್? ಅತಿರಥೆ, ಮಹಾರಥೆರಾಯಿನ ಕರ್ಣೆ, ಕೌರವೆ, ಶಲ್ಯೆ ಮೊಕುಲು ದಾನೆ ಆಯೆರ್ ಪಣ್? ಉಂದು ಮಾತಾ ಆ ಕೃಷ್ಣನೇ ಗೊಬ್ಬು!”

“ಅಂದ್, ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ, ಆ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಪಾಳಯೊಡ್ಲ ದೂರ ಓಡೆಗಾಂಡಲ ಕಡಪುಡ್ಲಪೈರೆ ಯಾವು. ಒಂಜೇಳ್ಳಿ ಇತ್ತೆರ್ದಲಾ ಈ ಆಕ್ಲೆನ್ ಕೆಂದಿಲೆಕ ಚಕ್ರೊಡು ತಡೆಮವೆನೆ! ಕೃಷ್ಣ್ ತನ್ನಾಕ್ಲೆಡ ದಿಂಜ ಮೋಕೆ. ಇರ್ಲಪಗಿಲ್, ನಾಡ್ಕಾಡ್, ಕಡಲ್ ಪರ್ವತ ಓಲಾಂಡಲಾ ಅಕ್ಲೆನ್ ಕಾತೊನುವೆನೆ!”

“ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ. ನಿದೆರುನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಿನವು ಧರ್ಮ ಅತ್. ಮೆಯಿ ಮದತ್ ಉಪ್ಪುನಗಲಾ ಕೆರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಆಂಡ ನಮ ಈ ಸಾದಿಡೇ ಪಜ್ಜೆ ದೀದಾಂಡ್. ನನ ಸಾದನೆಡೇ ಧನ್ಯತೆ ಪಡೆತೊನೊಡು. ಆಂಡ ನಮ ಸಾದಿಡ್ ಸಾರ ಅಡ್ಲಿ ಬರೈರೆ ಯಾವು!”

ಕೃತವರ್ಮೆ ಹೂಂ ಗುಟ್ಟುವೆ! ತೆಲೊಂದೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ್ ಪಣ್ಣೆ.

“ಅಂದ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ. ಕೃಪಾಚಾರ್ಯರೆನ ಪಾತೆರ ಸುಳ್ಳತ್! ನಮ ದೈವೊನು ನಂಬೊಂದು ಎಡ್ಲೆ ಕಜೊಲೆನೇ ಮಲ್ಪುಗ! ನಡುಇರ್ಲಡ್ ಕಳ್ಳೆರ್ ಕದನ ಮಲ್ಪುನುಗೆ! ನಮ ಅಂಚ ಕಬಟ ಯುದ್ಧ ಮಲ್ಪೆರೆಗಾವಂದ್! ಅವು ಶಾಸ್ತ್ರೊಗು ಅಪಚಾರ ಮಲ್ತೆಲೆಕ! ಆತೇ ಅತ್! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯೆಂಚಿತ್ತಿನ ಕಬಟೊಡ್ಲ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊನುವೆ!”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪಾತೆರೊಲು ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ. ಕೋಪೊನೇ ಬತ್ತಂಡ್!

“ಅಂಚಾಂಡ ನಿಕಲ್ ಪಾತೆರೊಂದು ಬಾಯಿ ಬಚ್ಚಾವೊನೊಡು ದಾಯೆಗ್? ನಿಕುಲು ಮುಲ್ಪನೇ ಉಪ್ಪುಲೆ! ಯೆಂಕ್ ಜನನಿಂದನೆದ ಪೋಡಿಗೇನೇ ಇಜ್ಜಿ!” ಇಂಚ ಪಣೊಂದೇ ಸಾರಥಿನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ! ಬೇತೆ ವಿಧಿ ದಾಂತೆ ಕೃಪ ಕೃತವರ್ಮೆರ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನೊಟ್ಟುಗು ರಥ ಮಿತ್ತೇರುವೆರ್!

ಪೋಯಿನಕುಲು ಪಾಳಯೊದ ಪಿದಾಯಿ ಉಂತುವೆರ್. ಕೋಟೆದ ಒಂಜಿ ಮರ್ಗಿಲ್ಲ ಗೋಡೆನ್ ದರ್ತದ್ ಪೋಡಿಮಲ್ಪುವೆರ್! ಬಾಕಿಲ್ಲ ಬಂಟಿರ್ ನಡಕೆದ ಚುರು ಕಮ್ಮಿ ಆಪಿನೇಟ ಕಾತ್ ಕುಲ್ಲುವೆರ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ್ ಇರ್ಲಡ್ ಮಾರ್ಲೆ ಹೋಮ ಮಲ್ಪುನೇ ಮಂಡೆಡ್! ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮೆರೆನ್ ರಡ್ಲ ದಿಕ್ಕೊದ ಬಾಕಿಲ್ಡ ಉಂತಾದ್ ತಪ್ಪಾಡ್ ಬಲ್ಪುನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರೊಡುಂದು ಪಣ್ಣೆ! ರಾಜೆರ್ನಾಕ್ಲೆನ್ ತಾನೇ ಕೆರ್ದ ಪಾಡುವೆ ಪಂಡ್ ದ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲುವೆ!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಆಯೆ ಇಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆ ಪಾಳಯೊದಂಚಿ ಬಿರುಬೀಸೊಡು ಬನ್ನಗ ಒಂಜಿ ಅದ್ಭುತೊನೇ ನಡತ್ತಂಡ್!

“ಅದ್ಭುತನ? ದಾದವು?”

ಆ ನಡು ಇರ್ಲೆಡ್, ಮಾರ್ಗೊದ ನಡುಟು ಬೂಮಿ ಅಕ್ಕಸೊಗು ಕೀಲ್ಪಾಡ್ಡೆರೋ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಒಂಜಿ ಭೂತ ತೋಜಿ ಬತ್ತಂಡ್! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ತೂಪೆ! ನಿಸಲ್ಡ ಉಗ್ರ ಕಣ್ಣೆ! ಜಿಡ್ಡೆ ಜಿಡೆ! ಬೆಚ್ಚನೆದ ಉಸುರು! ತಿಗಲೆದ ಪರೈಡ್ ಉಚ್ಚು ಗಗ್ಗರೊದ ಅಬ್ಬರ! ಆ ಮಾಮಲ್ಲ ಭೂತ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಪೋಡಿಪ್ಪಾಯೆರೆ ತೂಂಡು! ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಪೋಡ್ಯಂದೆ, ಸಾರ ಪಗರಿಲೆನ್ ಆ ಭೂತೊದ ಮಿಶ್ತ್ ರಟ್ಟಾಯೆ! ಆಂಡ ಅವು ಭೂತೊದ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣೆದ ಕೆಡಿಟ್ ಪೊತ್ತುದು ಕರಿ ಆಂಡ್. ಕೋಪೊಡು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರೊನು ಬುಡುಂಡ, ಆ ಅಸ್ತ್ರೊದೇವತೆ ಭೂತೊಗೇ ಸೊಲೈ ಸಂದಾದ್ ಉಂತುದು ಬುಡೊಡ? ಆಯೆ ಒಂತೆಲಾ ಪೋಡ್ಯಂದೆ ಖಿಡ್ಲೊಡು ಹಾಕುನಗ ಅವು ಕೈ ತತ್ತ ತಿರ್ತ್ ಬೂರೊಡ?

ಆತಾನಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಸುತ್ತೊಡು ಬೇತೆ ಭೂತೊಲುಲ ನಲ್ಲೆರೆ ಸುರುಮಲ್. ಕಕ್ಕೆ, ಮಯಿರ್, ಟೀಂಟಿ ಪಕ್ಕೆ ಹಂಸ, ಚಕ್ರವಾಕ, ಗುಮ್ಮೆ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಒರುಮೋನೆದ ಭೂತೊಲು! ಬೇತೆಬೇತೆ ಮುರ್ರಮೋನೆದ ಭೂತೊಲು! ಅಪಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಉಂದು ವಿರೂಪಾಕ್ಷನ ಮನಕ್ಷೋಭೆದ ಸುರೊಲುಂದು ಅರ್ತ ಆಂಡ್! ಆಯೆಲಾ ಯೋಗಸಾಧಕೆನೇ ಅತ್ತಾ? ತನ ಬಂಜಿಡ್ಡೇ 'ಗಾರ್ಹಪತ್ಯ', 'ಅಹವನೀಯ', 'ದಕ್ಷಿಣ' ಪಣ್ಣಿಂಚಿತ್ತಿ ಮೂಜಿ ಅಗ್ನಿಲೆನ್ ಉಂಡು ಮಲ್ಪುವೆ! ಇಂಚಿತ್ತಿ ಶಿವಯೋಗೊಗು ಆಯನ ಉಡಲ್ದ ನರಂಬುಲೇ ದರ್ಭೆ! ಮೆದುಳೇ ಚರು! ಕಪಾಲನೇ ಬಾಜನ! ಬಿರೆಲ್ದ ಎಲು ಸಮಿಧೆ! ಮಜ್ಜೆ ಮಾಸೊಲು ಆಜ್ಜ ಆಂಡ್! ಮೆಯಿತ ನೆತ್ತೆರಾಡ್ಡೆ ಆಜ್ಜಾಹುತಿ ಮಲ್ತ್ದ ಮಂತ್ರೊಕ್ತವಾದ್ ತನನೇ ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಗ್ ಸಜ್ಜು ಮಲ್ತೊನುವೆ!

ಈಶ್ವರೆ ಮೆಚ್ಚಿದ್, ಪೂರ್ಣಾಹುತಿಡ್ಡೆ ದುಂಬೇ ಆಯನ್ ತಡೇತ್ತಾದ್, ಆಯನ ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರೊಲೆನ್ ಪಿರ ಕೊರ್ಪು, ಉಡಲ್ ದಿಂಜಿದ್, ಮೆಚ್ಚಿ ನುಡಿ ಪಣೊಂದು ಪುಗರುವೆ! ಅಂಚಿನೇ "ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ಪುನ ಕಜೊದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಅರ್ಜುನನ ಸಾರಥಿ ಆದಿಪುನೇಟಾದ್ ಆ ದುನ್ನ ಯೆನ ಮಿಶ್ತ್ ಉಂಡು. ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಕ್ಷಣೆದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಯೆಂಕ್ ಬಯ್ಯಂಡ್. ಆಂಡ ಇತ್ತೆ ನಿನ ಬಗ್ಗಿಗ್ ಮೆಚ್ಚಿದಿನ ಯಾನ್ ಆ ರಕ್ಷಣೆದ ಕಜೊಲೆನ್ ಉಂತಾದೆ! ಈ ಇತ್ತೆ ಶತ್ರುರಾಜೆರೆನ ಮಾರಣಹೋಮ ಮಲ್ತೊಣ್ಣಿ ಪೋಲೆ!"

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಬಾರೀ ಸಂತೋಸು! ಈಶ್ವರನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರ್ಪು, ಶಿವನ ರಡ್ಡನೆದ ಅಬತಾರದಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪಾಳೆಯೊನು ಪೊಗ್ಗಿಯೆ! ಸಾದಿಡ್ ಆಯಗ್ ಸುರೂಟು ತೋಜಿನಿ ಧರ್ಮರಾಯನ ರಾಜ ಮಂದಿರ. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಲ್ಪ ಉಪ್ಪುವೆರ ಪಣ್ಣಿನೆಟ್ ಅನ್ಯಾನ ಆಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಬೊಕ್ಕ ತೂವೋಣುಗ. ಸುರೂಕು ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ್ ಕೆರೊಡು. ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಆಯನ ಪಾಳೆಯೊದಂಚಿ ಪಚ್ಚೆ ಪಾಡುವೆ. ಬತ್ತದ್ ತೂನಗ ರಡ್ಡೆ ಕಡೆಟ್ಲಾ ದೊಂದಿ, ದೀಟಿಗೆ ಅರೊಂದಿತ್ತಂಡ್. ಪಲ್ಲಂಗೊಡು ಸುಕನಿದ್ರೆಡಿತ್ತಿನ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ್ ತೂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಪಿಸ್‌ರೆರ್ಕ್ದ್, ದತ್ತಕಾರ್ಡ್ ತೊರ್ಪು ಬುಡ್ಡೆ! ಎಚ್ಚರಾಯಿನ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ "ಯೇರಾಯೆ, ದುಸ್ಸೆ ಪಟಿಂಗ್? ಯೆನನ್ ತೊತ್ತಿನಯನ್ ಕಡ್ಡದೇ ಸುದ್ದೆ!" ಪಂಡ್ಡೆ ತನ್ನಕ್ಕೆನ್ ಲೆತ್ತಾದ್, ಲಕ್ಕ್ದ್ ತೂನಗ ಎದುರುಡೇ ಪ್ರಳಯ ಭೈರವನಂಚದ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ! ಆಂಡಲಾ ಪೋಡ್ಯಂದೆ "ಯೆನ ಖಿಡ್ಲ, ಗುರಾಣಿಲೆನ್ ಕಣತ್ ಕೊರ್ಲೆ" ಪಂಡ್ಡೆ ಸೇವೆದಕ್ಕೆನ್ ಲೆತ್ತಂಡ ಆಕುಲು ಓಲುಲ್ಲೆರ್? ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಅಕ್ಷೆನ್ ಕೆರ್ಡೆ ಚೆಪುಡಾದೆ! ಲೆತ್ತಿನೆಕ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆನೇ ಬತ್ತದ್ ಆಯನ ಮುಂದಲೆನ್ ಪಪ್ಪದ್ ನಿಲೊಕು ದರ್ತದ್, ಬಿರುತ ಬಲ್ಲಡೇ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನನ ಕೆಕ್ಕಿಲ್‌ನ್ ಬಿಗ್ತ ಕಟ್ಟುನಗ ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ಪೋಡಿದ್, ಪಾತೆರೈರೆ ಆವಂದಿನೆಕ್ ಕೈಸನ್ನೆಡೇ ನಟ್ಟೊಂದಿತ್ತೆ!

"ಯೆನನ್ ಕಂಟೆಲ್‌ಗ್ ಬಲ್ಲೆ ಬಿಗ್ತದ್ ಕೆರಡ. ಶಸ್ತ್ರೊಡು ಕೆರ್ರ. ಯೆಂಕ್ ವೀರ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕುಲೆಕ ಮಲ್ಪುಲ" ಇಂಚ ನಟ್ಟೊಂಬಿನ ಸನ್ನೆಲ್ ಬೀರೊದ ಒಸಯೊಡಿತ್ತಿನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್! ಅಂಚನೆ ಕೋಪೊಲಾ

ಉಗ್ರ ಮಟ್ಟೋಗೇರ್‌ಂಡ್.

“ಏಯ್! ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ, ಗುರುನೇ ಕೊಲೆ ಮಲ್ತಿದಿನ ಪಾತಕೀ, ನಿಕ್ಕ್ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕೊಡ? ನಿಕ್ಕ್ ಸೊರ್ಗ ತಿಕ್ಕರೆಗೇ ಬಲ್ಲಿ. ಒಂಜೇಳ್ಕೆ ದೇವಗಣೊಕುಲು ನಿನನ್ ಸೊರ್ಲೊಗು ಸೇರಾವೊಂಡೆರ್ಡೆ ಯಾನ್ ಸೊರ್ಗ ಲೋಕೊನೇ ಸುಡ್ಡುಬುಡ್ಡೆ! ನಿಕ್ಕ್ ತಿಕ್ಕೊಡಾಯಿನಿ ಸೊರ್ಗ ಅತ್ತೆ, ಗರ್ಗಾಸ್‌ಡ್ ಕುದ್ವುನ ಕುಂಭೀಪಾಕ ಪಣ್ಣಿ ನರಕೊಡು ನಿಕ್ಕೊಂಜಿ ಅರಮನೆ ಆವೊಡು. ಶಸ್ತ್ರೊಡು ಸೈನಿ ಯೆನಲೆಕಂತಿನಕುಲು, ನಿನ್ನಂಚಿನಕುಲತ್ತೆ!”

ಬಿರುತ ಬಲ್ಲೆ ಬಿಗ್ತೆ ಕಾಯಿಂಡ್. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನಾ ಉಸುಲು ಕಟ್ಟಿನೆಟೇ ಸೈತ್ ಪೋಯೆ!

ಅಲ್ಪಡ್ಡೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಶಿಖಂಡಿನ ಅರಮನೆಕ್ ಬರ್ಪೆ! ನಿದೆರುನಯನೇ ಕೆರ್ಡೆ ಪಾಡಿಯೆ.

ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತಮೌಂಜಸ, ಯುಧಾಮನ್ಯುಲೆನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕೆರ್ಡೆಪಾಡಿಯೆ!

ನಿದ್ರೆಡ್ತಿನ ಸೃಂಜಯೆ, ಬೊಕ್ಕ ಬಾಕಿದ ವೀರರ್ ಗೌಜಿ ಕೇಣ್ಡೆ ಲಕ್ಕಿಯೆರ್. ಅಕುಲ್ಲಾ ಇಂಚನೇ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಗರೊಗು ಬಲಿ ಆಯೆರ್! ಕತ್ತಲೆಡೇ ಬೀರಪೋವೊಂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ನಾಡೊಂದು ದ್ರೌಪದಿನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬರ್ಪೆ! ಬಾಕಿಲ್‌ಗ್ ತೊರುದು, ಬಾಕಿಲ್ ಕಾಪುನಕ್ಲೆನ್ ಕೆರ್ಡೆ ಪಲ್ಲಂಗೊಡು ಜೆತ್ತೆದಿತ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ ಮಗ್ಗೆ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯನ್ ದೊಂಕುವೆ. ಎಚ್ಚೆರ್ಗೆ ಆಯಿನ ಪ್ರತಿವಿದ್ಯೆ ಖಡ್ಗ ಪತ್ತೊಂದು ಯುದ್ಧೊಗುಂತಿಯೆ. ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಯುದ್ಧೊಗು ಪುರೋತು ಓಲುಂಡು? ತಿಕ್ಕಿನಕ್ಲೆನ್ ಎಕ್ಕತೆಕ್ಕಾವುನನೇ ಅಯನ ಜಂಬರ. ಪ್ರತಿವಿದ್ಯನ್ ಕೆರ್ಡೆ ಪಾಡುವೆ! ಬೊಕ್ಕ, ದ್ರೌಪದಿನ ಬಾಕಿ ಜೋಕುಲು ಶ್ರುತಸೋಮ, ಶ್ರುತಕೀರ್ತಿ, ಶತಾನೀಕ, ಶ್ರುತಸೇನೆರೆನ್ ಕೆರ್ಪೆ!

ಆಂಡ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಬೀರೊದ ಬರಸ್‌ಡ್ ಬೆರ್ಮೆನೇ ಮಿತ್ತಾಂಡ್. ಕತ್ತಲೆಲ ಬೆರ್ಮೆಗ್ ಸಾಯ ಮಲ್ತಂಡ್. ತಾನ್ ಪಾಂಡವೆರೆನೇ ಕೆರ್ಪಿನಿಂದ್ ತಪ್ಪು ಎಣ್ಣೊಂದು, ಐವೆರ್ಮಲಾ ತರೆನ್ ಕಡ್ಡೆ ತನ ರಥೊಟು ದೀವೊನುವೆ! ತಾನ್ ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರೆನ ತರೆ ಕಡ್ಡಿನ ಬೆರ್ಮೆಡೇ ಆನಂದೊಡ್ತೆ! ಬೊಕ್ಕೊಲ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲೆಗ್ ಪೊಗ್ಗುದು ಸೋಮ, ಪ್ರಬುದ್ಧಕ ಇಂಚಿತ್ತಿನ ರಾಜೆರೆನ್ ಕತ್ತಲೆಡೇ ಕೆರ್ಡೆಪಾಡುವೆ! ಬಾರಿ ಸಂಕೆಡ್ ಕಗ್ಗೊಲೆ ನಡಪಾದ್ ಈ ಕಾಲಭೈರವೆ ಬೀದಿಬೀದಿಲೆಡ್, ಕೇರಿಕೇರಿಲೆಡ್ ಸುತ್ತುಪಾಡೊಂದು ದುಂಬರಿತೆ!

ಸೈನಿಕೆರೆನ ತಿತಿಗತಿನ ಪಣ್ಣಿನನೇ ಬೊಡ್ಡಿ ಗಡ್ಡಿ ನಿದೆರೊಂದಿತ್ತಿನ ಆಕುಲು ಗೌಜಿ ಕೇಣ್ಡೆ ಲಕ್ಕಾದ್, ದಾದಂದ್ ತೆರಿಯಂದೆ, “ನೋಪುಲೆ, ದರ್ಪುಲೆ” ಪಂಡ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು, ಬಾಯಿ ಅಂಗಾವೊಂದು, ಕುಡ ಜೆತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಕೆಲವೆರ್ ಖಡ್ಗೊಲೆನ್ ದೂರ ದಕ್ಕಾದ್ ಅಯಿತ ಒರೆನ್ ಕೈಟ್ ಪತ್ತೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಕೆಲವೆರೆಡ ಬಿರು ಇಜ್ಜಿ, ಬತ್ತಳಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಡು. ಕೆಲವೆರೆಡ ಬಿರು ಇತ್ತಂಡಲ ಪಗರಿ ಇಜ್ಜಿ! ನಿದ್ರೆದ ಅಮಲ್‌ಡಿತ್ತಿನಕುಲು ಕೆಪ್ಪಾಮುಪ್ಪಾದಿಪ್ಪುನಗ ಅಕುಲಕುಲೇ ಹಾಕೊಂಡರ್! ಈ ನಡುಟು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಕೊಲೆಕಜ್ಜ ಸರಾಗ ನಡತ್‌ಂಡ್! ಅಯಿಡ್ಡೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಯನ ಗರೊದ ಬಿರ್ಡೆಗ್ ಲಾಯೊಡಿತ್ತಿನ ಆನೆ, ಕುದುರೆಲ್ ಬಲಿ ಆಯೆ! ಆಯೆಗ್ ಕೆರ್ಪಿನನೇ ಗೊಬ್ಬು ಆಂಡ್! ಬೇಜರ್, ದಯೆದಾಕಿಣ ಒವ್ವಲಾ ಇಜ್ಜಾಂಡ್!

* * *

ಆತಾನಗ, ಒಂಜಿ ಬೆರಣೆರ್ ಗುಂಪು ಪಾಂಡವೆರೆನ ಶಿಖರೊಗು ಬತ್ತಂಡ್! ಅಯಿಟ್ ಒರಿ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ, “ದೊರೆಕ್ಲೆಗ್ ದಾನೆ ಆಂಡ್? ಅಯ್ಯೋ! ಮುಲ್ಲ ಉಂದೆಂಚಿನ ಕೊಲೆಕಜ್ಜ? ಯೆಂಚ ನಡತ್‌ಂಡ್? ಪಾಂಡವೆರ್,

ಸಾತ್ಯಕಿ, ಕೃಷ್ಣ ಮೊಕುಲು ಯೇರಾ ಮುಲ್ವ ಇತ್ತಿಜೆರ? ಅಯ್ಯಬ್ಬಾ! ನೊಟೊನೇ?! ಉಂದು ರುದ್ರನ ಕೋಪೊದ ಫಲನ? ಯಮನ ವಿಕೃತಿಯ? ಈತೊಂಜಿ ಕೊಲೆ ಆಯಿನೆಕ್ ದಾದ ಕಾರಣ?”

ಮಾತೆರಾ ಉಂತುದು ತೂಯೆರ್. ತೂಪಿನೆಂಚಿನ! ಶಿಬಿರೊಲೆಗ್ ತೂ ಬೂರುಂಟು! ಬಲ್ತ್ ಪಾರುನ ಜನೊಕುಲುಲ ಬಾಣೊಲೆನ ಪೆಟ್ಡ್ ಪಡ್ಡ! ಶಿಬಿರೊಡ್ಡು ತಪ್ಪಾವೊಂಡಿನಕ್ಲೆನ್, ಮುಕಬಾಕಿಲ್‌ದಲ್ವ ಕೃಪ, ಕೃತವರ್ಮೆ ಕೆರ್ಡ್‌ಪಾಡೊಂದಿತ್ತೆರ್! ಆ ಏಳ್ ಅಕ್ಷೋಹಿಣೀ ದಳೊಟು ಸೈಯಂದೆ ಒರಿದಿನಾಕುಲು ಪಂಡ ಪೊಂಜೊಲು, ಬೆರಣೆರ್, ಸೂತೆರ್, ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್ ಇಂಚಿತ್ತಿನಕುಲೇ!

ಆತಾನಗ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಕೃಪಾನಕಲ್ಡೆಗ್ ಬರೆ! ಮೆಯಿ ಇಡೀ ನೆತ್ತೆರ್! ಕೆಕ್ಕಿಲ್‌ಡ್ ಕರ್ಡೆದ ಮಾಲೆಲ್! ಪಿಸ್‌ರ್ದ ಅಬತಾರೊಡು, ಪರು ಕಡೆವೊಂದು, ಪಗೆನಾಶೊದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆತೊಂದಿನ, ಬೀರೊದ ಒಸಯೊಡ್ಡಿನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಬರ್ದಿನೆನ್ ಕೃಪಾನಕುಲು ಅಚ್ಚಿರೊಡೇ ತೂಪೆರ್! ಅಯನ ಅಬತಾರೊನು ಬಣ್ಣನೆ ಮಲ್ಪುಲೆಕನೇ ಇಜ್ಜಿ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ನಡತ್ತಿನ ಗಟನೆಲೆನ್, ತನ ಖಡ್ಗ ಬಲಿದೆತೊಂಡಿನ ಬಗೆನ್ ಪಣೊಂಬೆ!

ಮಾತೆರೆನ್ ಬಲಿ ದೆತೊಂದುಲ ನಿಜವಾಯನ ಪಗೆ ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ತೂವೆರೆಗ್ಲಾ ತಿಕ್ಕಂದಿನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಅಕುಲು ಪಾತೆರೊಂಡೆರ್. ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ಷಿಡ್ಡಿನ ಪಾಂಡವೆರ್ ಆತ್ ಸೊಲಬೊಡು ಪತ್ತೆರೆಗ್, ಬಲಿ ಕೊರೈರೆಗ್ ತಿಕ್ಕುವೆರ್?

ಮೂವೆರ್ದ ರಥ ಯೇರೊಂದು ಮಲ್ಲ ಸಾದನೆ ಮಲ್ತಿನ ಮದೊಟು ಕೌರವನಡೆಗ್ ಬರೆರ್.

ಕೌರವನ ಸ್ಥಿತಿ ದಿಂಜ ಹಾಳಾದಿತ್ತಂಡ್! ಸೊಯ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕದ, ಅಂಗೊಲೆಡ್ ಚಲನೆ ಇಜ್ಜಂದಿಲೆಕದ ಪಾಡ್! ಉಸುಲುಲಾ ಬಂಗೊಡು ಆಡೊಂದಿತ್ತಂಡ್! ಬೇನೆಡ್ ನರೆಲೊಂದು ಸೈಯೆರೆ ಮುಟ್ಟ ಆದಿತ್ತೆ!

ತಂಕ್ಷಿನ ಗೆಲೆದ ಕುಸಿಟ್ಟಾ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಕೌರವನ ಪಾಡ್ ತೂದು ಕಣನೀರ್ ಜತ್ತಂಡ್! ಪಗೆ ಪಾಂಡವೆರ್ ಪಣ್ಣಿ ಆನೆಲೆನ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಸಿಂಗೊದಲೆಕ ಇತ್ತಿನ ಕೌರವನ ಗತಿ ಇಂಚ ಆಂಡತ್ತಾ ಪಣೊಂದು ದುಕ್ಕಿಯೆರ್! ಆಂಡಲಾ ಸುದಾರೊಂದು ಕೌರವನ್ ಕೊಂಡಾಡೈರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್!

“ಗಂಡುಗಲಿ ಕೌರವಾ ಎಚ್ಚರ ಆಲ.

ವೈರಿಬಲ ಮಾರ್ತಾಂಡಾ ತೂಲ.

ಕುರುಕುಲ ಸೂರ್ಯಾ ಕೇಣ್ಲ.”

ಇಂಚ ಗಟ್ಟಿಡ್ ಪಣೊಂದು ಆಯನ್ ಲಕ್ಕಾಯೆರ್! ಕೌರವೆ ಮೆಲ್ಲೊಡು ಕಣ್ಣ್ ಜಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ದಿಸ್ತಿ ಮಯಮಯನೇ! ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕ್ಲೆನ್ ತೂದು ಇಂದ್ರಿಯೊಲು ಒಂತೆ ಚುರ್ಚಾಂಡ್! ಬೇನೆದ ಮಟ್ಟ ಪನೀತ್ ಕಮ್ಮಿ ಆಂಡ್. ನಿದಾನೊಡು ಉಸುಲು ದೆತೊಂದು, ಕಸ್ಸೊಡು ಮೋನೆ ಮಿತ್ತ ದೆರ್ತ ತೂದು, “ಉಂದು ಯೇರ್?” ಕೇಣುವೆ.

“ಯೆಂಕುಲು ನಿನ್ನಕುಲೇ. ಯಾನ್ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೆನ ಮಗೆ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ. ಇಂಬೈರ್ ಯೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ನ ಬಾವೆ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯ. ಇಂಬೈರ್ ಕೃತವರ್ಮೆ. ಯೆಂಕುಲು ಮುಲ್ಪಡ್ ಪೋಯಿನಕುಲು ಮಲ್ತ್ ಬಯ್ದಿನ ಕಜ್ಜೊದ ಬಗ್ಗೆ ಪಣ್ಣ. ಈ ಕೇಣೊಡು!”

“ಅಂದಾ..? ಪಣ್ಣೆ!”

“ಮಾಮಾ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯಾ, ಯೆಂಕ್ ಆತ್ಮಸ್ತುತಿ ಇಸ್ಸ ಆಪುಜಿ. ಯೆನ ಸಾಧನೆದ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಈಯೇ ಪಣ್ಣ!”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಒತ್ತಾಯೊಗು ಒಪ್ಪಿನ ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆ ಪಣ್ಣೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆ, ಪಾಂಡವರೆನ ಜೋಕುಲು, ಸೃಂಜಯೆ, ಶಿಖಂಡಿ, ದುಂಬಾಯಿನ ಪಗೆನಕ್ಲೆನ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಕೆರ್ಡ್ ಪಾಡಿಯೆ! ಆ ಕೆರ್ಪಾಟೊದ ಬಗೆನ್ ದಾನೆಂದ್ ಪಣ್ಣಿನಿ? ಗರುಡನ ರಬಸೊನು ಉಚ್ಚುಲು ತಡೆತೊಂಬನ? ಪಾಂಚಾಲೆರ್ ಪಣ್ಣಿ ಕಾಡ್ನ್ ನಿನ ‘ಆನೆ’ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ನಿಲಸಮ ಮಲ್ತೆ! ಆಂಡ ದೈವೊದ ಬಲ ಇಜ್ಜಾಂದೆ ಪಂಚಪಾಂಡವರೆನ ತರೆ ಕಡ್ವೆರೆಗ್ ಆಯಿಜಿ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಬೊಕ್ಕ ಸಾತ್ಯಕಿ ಶಿಬಿರೊಡು ಇತ್ತಿಜೆರ್! ಬಾಕಿದ ಮಾತೆರ್ಲಾ ನಾಶ ಆದ್ ಪೋಯೆರ್!”

ಕೌರವಗ್ ಅರ್ತ ಆಂಡ್.

“ಕೃಪಾಚಾರ್ಯೆರೇ ಯೆನ ಪಗೆನಕುಲು ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ಬದ್ಕಾದೆರ್! ಅಪ್ಪು ಯೆಂಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು! ದಾಯೆ ಪಂಡ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷೆ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಉಂಡು! ಪೋವಡ್. ಪಾಂಡವರೆನ ಸೇನೆ, ಪಾಂಡವರೆನ ಜೋಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೈತೆರಾ? ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಾಯೆನೇ! ಭೀಷ್ಮೆ, ದ್ರೋಣೆ, ಕರ್ಣೆ. ಮಲ್ಪಂದಿನೆನ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಒರಿಯೆ ಮಲ್ತೆ!”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ತನ ಪುಗರ್ತೆ ಕೇಣ್ಡೆ ಹಿತ ಆಂಡ್! ಕೈಯಿ ಗೋಡಿದ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ!

“ಪ್ರಭೂ, ಯೆನ ಸೇವೆ ಸಂದ್ಂಡಾ? ಯೆಂಕ್ ಆತೆತೇ ಹಿತ ಆಂಡ್. ಪಾಂಡುಜೋಕುಲು ಬದ್ಕಡ್. ಇತ್ತೆ ನಮ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಪ್ರಯಾಣ ಮಲ್ಪುಗ. ನಿನ ಆರೋಗ್ಯ ಸುದಾರೊಡು. ಈ ಬದ್ಕಡ್ ಒರಿಯೊಡು. ಆ ಪಾಂಡು ಜೋಕ್ಲೆನ ರುಂಡ ಮಾಲೆನ್ ಯಾನ್ ನಿನ ಸಿಂಹಾಸನೊಗು ಅಕ್ಕಡ್ ಪಾಡುವೆ!”

ಕೌರವೆ ಉಂದೆನ್ ಮಾತಾ ಕೇಣುನ ಮನಸ್ಥಿತಿಟ್ ಇತ್ತೆಚೆ!

“ಯಾವು. ಆ ಪಂಚತಿಗೆ ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ. ನಿಜ ಪಣ್ಣಿನಾಂಡ ಪಗೆನಕಲ್ಲ ಪಗೆ ತೀರಾವೊಂಬಿನ ಗುಟ್ಟೇ ತೆರಿಯಂದಿನ ದಡ್ಡೆರೆಂಕುಲು! ಇತ್ತೆ ಕಾಲ ಮೀರ್ಂಡ್. ನನ ಪಾತೆರ್ಡ್ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಸೈನಿಕೆಗ್ ಮಲ್ಪೊಡಾಯಿನ ಕರ್ಮೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪೊಡು. ಯೆನ ಕಡೆತಾಕ್ಲೆಗ್ ಅವ್ವೆನ್ ತೆರಿಪ್ಪಾಲೆ! ಆ ಪುಣ್ಯಾದಿಗರ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ! ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಅಮ್ಮೆರ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರೆ, ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಮೊಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕ ದೂರ ಮಲ್ಪುನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ಪಾಲೆ! ಯಾನ್ ನನ ಬರ್ತೆ!”

ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಮೆಲ್ಪೊಡು ಕಣ್ಣೆ ಮುಚ್ಚುವೆ! ಆಯನ ಶ್ವಾಸ ಅಡೇಗೆ ಉಂತುಂಡು! “ಅಯ್ಯೋ! ರಾಜೆ ತೀರ್ಡ್ ಪೋಯೆತ್ತಾ?” ಪಂಡ್ಡ್ ಮೂವೆರ್ಲಾ ಕೆನ್ನೆ ಬೊಟ್ಟೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಬುಲ್ತೆರ್! ಬೊಕ್ಕ ಮೂವೆರ್ ಮಹಾರಥಿಕೆರ್ಲಾ ತಂಕ್ಲೆನ ಆಯುಧೊಲೆನ್ ಅಡಕ್ಕಾದ್, ಬಜಿ ಕೈಯಿಟ್ ಪಿದಾಡ್ ಪೋಯೆರ್!

* * *

ಇರ್ಲೆ ಕರೀಂಡ್. ಪುಲ್ಕ ಆಂಡ್! ಧರ್ಮರಾಯೆ ಲಕ್ಕಾದ್ ಮುಕುಂದನ್ ತೂದು, ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ಲೊಟ್ಟುಗು ಪಾಳಯೊದಂಚಿಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ! ಜೋಕ್ಲೆನ್, ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನೆನ್ ಮಾತ ತೂಪಿನ ಆಸೆಡಿತ್ತೆ. ಅಪಗನೇ ಪೊಂಜೊಲು ದುಕ್ಕೊಡು ಬೊಟ್ಟೆ ಪಾಡೊಂದು, ಬಂಜಿಗ್ ಹಾಕೊಂದು, ಹಾಹಾಕಾರ ಮಲ್ಪೊಂದುಪ್ಪುನವು ತೋಜಿಂಡ್. ಅಕಲ್ಲಪ್ಪ ದ್ರೌಪದಿಲ ಇತ್ತೊಲು. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಸೋದ್ಯೆ! “ಯೆಂಚಿನಪ್ಪಾ?” ಪಣ್ಣೊಂದು ತಾನೇ ಪಾರ್ಡ್ ಬತ್ತದ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಕೈಪತ್ತದ್ ಕಣ್ಣೆದ ನೀರ್ ಒರೆಸುವೆ! ದಾದಾಂಡ್ ಕೇಣುವೆ.

“ಅಯ್ಯೋ! ಯೆನ ಐವ್ವೆರ್ ಜೋಕುಲೆಗ್ಲಾ ಮರಣ ಬತ್ತಂಡ್! ಯೆನ ಪರಯೆಲ ತೀರ್ದ್ ಪೋಯೆ!” ಪಣೊಂದು ಒಂಜೇಲೆಕ ಬುಲೊಲು. ಭೀಮೆ ಇರ್ಲಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಮರ್ದಲೆಕ ಬೀರ ಪೋತಿನೆನ್ ತೆರಿಯೊಂಡೆ.

“ಕೊಲೆ ಆಯಿನ ಐವ್ವೆರ್ ಜೋಕುಲೆನ ತರೆಕ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ತರೆನೇ ಹೊಣೆ!” ಇಂಚಾಂದ್ ಪಂಡ್ ದ್ರೌಪದಿನ್ ದಂಬಡಿತೆ. ಬೊಕ್ಕ ರಥ ಯೇರ್ಡ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ನಾಡೊಂದು ಪೋಯೆ! ಉಂದು ಗಾಂಬಿರೊದ ಪ್ರಸಂಗ! ಭೀಮೆ ಒರಿಯಡ್ಲೇ ಆಪಿನ ಬೇಲೆ ಅತ್ತಂಡ್ ಅರ್ಜುನೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಕೃಷ್ಣೆ ಮಾತೆರಾ ಭೀಮನ ಪಿರಾವುಡೇ ಪೋಯೆರ್! ಭೀಮೆ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ತಡೆತ್ತದ್, “ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾ, ಉಂತುಲ. ಯೆಂಕ್ಲೆಡ ನಿನ ಪಾರುವ ಪ್ರದರ್ಶನೊನ? ನಿನ್ನಂಚಿನ ಕ್ಷುದ್ರ ಜೀವಿಗ್ ಯೆಂಕುಲು ಬಗ್ಗುವನ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಐವ್ವೆರ್ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಪಿರ ಕೊರ್ದ. ಈ ಯೇಶ್ ಬಲಾಡಿಗೇ ಆಂಡಲಾ ಇತ್ತೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಕರುಣೆಡ್ ಮಾತ್ರ ಬದ್ಲೊಲಿ” ಪಣ್ಡ್ ಜರೆವೆ!

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೇರ್ಂಡ್! “ಏಯ್! ಭೀಮಾ, ಕೌರವೆ ತೀರ್ದ್ ಪೋಯಿನಪಗನೇ ಯಾನ್ ಶಸ್ತ್ರ ಸನ್ಯಾಸ ಮಲ್ತದ್ ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಂದೆ ಉಲ್ಲೆ. ಯಾನ್ ಸ್ವಾಮಿ ಕಾರ್ಯಾನು ಕೋಡೆದ ಇರ್ಲಡೇ ಮುಗಿತದೆ! ನಿನ್ನಾಕ್ಲೆನ್ ಕೆರಿಯೆ! ನಿಕುಲು ಪೋಡಿಗೇಡ್ ಒಲ್ವನಾ ದೆಂಗ್‌ದಿತ್ತಿನೆಟ್ ನಿಕಲ್ನ ಜೂವ ಒರೀಂಡ್! ಒಂಜೇಳ್ಳೆ ನಿಕುಲು ಇತ್ತುದರ್ದ ಕೆರ್ದೇ ಬುಡ್ತುವೆ” ಪಂಡೆ.

ಅಪಗನೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನಕುಲು ಅಡೆಗ್ ಬರ್ದೆರ್. ಕೃಷ್ಣೆ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ದ್ರೋಣ ಕುಮಾರಾ, ನಿಕ್ ದಾದನಾ ಮರ್ಲೆ! ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಎದುರುಡು ನಾತೊದ ನುಡಿ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತೆ? ಸಿಂಗೊದ ಎದುರುಡು ಕುದ್ಡುಗ್ ಯೇರಾಂಡಲ ಪೋಡ್ಯವೆರ? ಉಂದು ಕೌರವನ ಆಸ್ಥಾನ ಅತ್ತೆ! ಮುಲ್ಪ ನಿನ ಅಬ್ಬರ, ಅವುಂಟು, ಅಂಸಾಣಿ ನಡಪುಜಿ. ನಿಕ್ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ ಯುದ್ಧದ ದುಂಬುಪಿರ, ಉಳಗುಟ್ಟು ತೆರಿಯೊನೆರೆಗಾವಂದ್!”

ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಗ್ ಕೃಷ್ಣನ ಮಿತ್ತ ಬಯಂಕರ ಕೋಪ ಬತ್ತಂಡ್. ಕೈಯಿಟ್ ಶಸ್ತ್ರ ಇಜ್ಜಾಂಡತ್ತೆ? ದಾದ ಮಲ್ಪುನುಂದು ತೆರಿಯಂದೆ, ಕಡೆಕ್ ಒಂಜಿ ನುಂಗೆಲ್‌ಕಡ್ಡಿನ ಪೆಜ್ಜಿದ್, ಕೈಯಿಟ್ ಪತೊಂದು ಮಂತ್ರ ಪಣೊಂಡೆ! ಬೊಕ್ಕ “ಕೃಷ್ಣಾ, ನಿಕ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಕಾತೊನೆರೆ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಯಾನ್ ಆಯುಧ ಇಜ್ಜಂದೆ ಉಲ್ಲೆ. ಆಂಡಲಾ ಈ ಯಾನ್ ಜೂವೊಡುಪ್ಪುನಗ, ಪಾಂಡವೆರೆನೊಟ್ಟುಗು ಹಸ್ತಿನಾವತಿಕ್ ಪೋಪೆಂದ್ ಬಿಂಕ ತೋಜಾವಡ. ನಿಕ್ ಪೋವೆರೆಗಾಪುಜಿ. ಇತ್ತೆ ತೂಲ! ಪಾಂಡವೆರೆನ ರಕ್ಷಕೆ ಪಣ್ಡ್ ಕೊಚ್ಚೊಂಬಿನ ಈ, ಇತ್ತೆ ಯೆನ್ನ ಈ ಪಜಿರ್ ಕಡ್ಡಿದ ಮಂತ್ರ ಅಸ್ತ್ರಾನು ತಡೆತೊನುಲ” ಪಣ್ಡ್ ಮಂತ್ರದೊಟ್ಟುಗೇ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ಪುವೆ.

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ದಾನೆಂದ್ ಪಣೊಲಿ? ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಆ ಪಜಿರ್ ಕಡ್ಡಿನ ಪ್ರಯೋಗ ಮಲ್ತೆತ್ತೆ? ಅವು ಮೂಜಿ ಲೋಕೊಗ್ಲಾ ಬೆಚ್ಚ ಮುಟ್ಟಾಂಡ್! ಬಿರ್‌ದ ಗಾಳಿ ಆದ್, ತೂತ ಕಡಿ ಆದ್, ಪುಗೆತ ಪುದೆಪು ಆದ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸುತ್ತ ಕಬೀಂಡ್! ಈ ಮಹಾವೈಷ್ಣವಾಸ್ತ್ರೊಗು ಯೆಂಚಿತ್ತಿ ತ್ರಾಣೊನ? ಪಾಂಡವೆರ್ ನಡ್ಗಿಯೆರ್! ಆ ಅಸ್ತ್ರ ದುಂಬು ದುಂಬೇ ಪೋದು ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಬೊಡೆದಿ ಉತ್ತರೆನ ಗರ್ದೊಗು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ರೂಪೊಡು ಸೇರೊಂದು ಗರ್ದ ನಾಶ ಮಲ್ಪೆರೆಗಿತ್ತಂಡ್!

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣೆ ಮನೀಪಂದೆ ಉಪ್ಪುವೆನ? ಅಕೇರಿಗ್ ಒರಿದಿನ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸಂತೇಸಿನೇ ಮುಗಿಪುನ ಆ ಬಾಣೊನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣೆ ತನ ಚಕ್ರೊಡು ತಡೆಪುವೆ! ಕೃಷ್ಣನ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ಪಂಡ ಜಗತ್ತನ್ ಉಂಡುಮಲ್ಪುನ ಅಂಚನೆ ಪದಿನಾಲ್ ಲೋಕೊದ ಜೂವಜಂತುಲೆನ್ ಆದೆರ್ಪುನ, ಚೈತನ್ಯ ಕೊರ್ದಿನ ಮಹಾ ಚಕ್ರ! ಅವು ತನ

ಸಹಸ್ರಧಾರೆದ ಪ್ರಕಾಶೊಡು ಉತ್ತರನ ಗರೊನು ಕಾತ್ಂಡ್!

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಯೇರ್ ಪಂಡ್ಡ್ ನಿಕ್ಕ್ ಗೊತ್ತುಂಡು? ಆಯೆ ಮೃತ್ಯುನ ಕಂಟಿಲ್ಡ್ಡ್ ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯನ್ ಒಯ್ತ್ ಒರೊಂದಿನಾಯೆ! ಭಗಧತ್ತನ ನಾರಾಯಣಾಸ್ತೊಡ್ಡು ಅರ್ಜುನನ್ ಒರೊಂದಿನಾಯೆ! ಅಂಚನೆ ಇತ್ತೆ ಈ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ಮಂತ್ರಾಸ್ತೊಡ್ಡು ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಕೊಡೆನ್ ಕರುಣೆಡ್ ಕಾತೊನುವೆ!

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣಲ, ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಲ ಒರಿಯಗೊರಿ ಸಮಾ ನೆರೊನುವೆರ್! ಸಾಪ ದೀವೊನುವೆರ್! ತನ ಐವ್ವೆರ್ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕಳೆವೊಂದಿನ ದ್ರೌಪದಿನ ಉಡಲ್ದ ದುಕ್ಕೊದ ಗೆಂಡೊನು ತೆಕ್ಕಾವೆರೆಗ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮೆ ಪಣ್ಣಿ ನೀರೇ ಬೋಡುಂದು ಎಣ್ಣೊಂಡಿನ ಭೀಮಾರ್ಜುನೇರ್ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಪತ್ತಾದೇ ಬುಡಿಯೆರ್! ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಪಂಡ್ಡ್ ಕಡಪುಡಿಯೆರ್!

ಆಂಡ, ದ್ರೌಪದಿನ ಚಿಂತನೆದ ಬಗೆ ಬೇತೆನೆ!

“ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಇಂಬೈ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಮಗೆ! ಗುರುನ ಮಗನ್ ಕೆರಿನವು ಧರ್ಮ ಅತ್ತ! ಅಯ್ಯೋ.. ಯಾನ್ ಇಂಬ್ಯನ್ ಕೆರಂಡ, ಅಯನ ಅಪ್ಪೆ ಕೃಪೆಗ್ ದುಕ್ಕ ಆಪುಂಡು. ಕೃಪೆಲಾ, ಯಾನ್ಲಾ ಇರುವೆರ್ಲಾ ಪೊಂಜೊಲು. ಜೋಕುಲೆನ್ ಕಳೆವೊಂದು ಇರುವೆರ್ಲಾ ದುಕ್ಕಿಲಾಪ. ಆಲೆಗ್ ಪುತ್ತ ಶೋಕ ತಟ್ಟುನು ಬೊಡ್ಡಿ. ಆಯನ್ ಕೆರೊಡ್ಡಿ!” ಪಣ್ಣೊಲು!

ದೊರೇ, ದ್ರೌಪದಿ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಅಕುಲು ಮಲ್ಪೊಡಾಂಡ್. ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಬುಡಿಯೆರ್. ಆಂಡ ಅಯನ ತರೆ ಕಡ್ಡ ಕಣಪಿನ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದಂಚ ಅಯನ ಕಿರೀಟೊದ ಮಾಣಿಕೊನು ದರ್ತ್ ದೆತ್ತ ಪತೊಂದು ಪಿರಬತ್ತೆರ್. ಅಕ್ಲೆಗ್ ‘ಯದುಕುಲತಿಲಕ’ ಆಯಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ರಕ್ಷಣೆ, ಅನುಗ್ರಹ ಉಂಡೇ ಉಂಡತ್ತಾ?

ಮುಗಿತಲೊ

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ಕತೆನ್ ದುಂಬರಿಪುವೆರ್...

ಜಯಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ ! ಕುರುಪತಿನ ಮರಣೊದ ಸುದ್ದಿ ಸರ್ಪೊದ ಇಸೊತಂಚ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಡ್ ಪಸೆರ್ಂಡ್! ಪ್ರಜಾಜನೊಕುಲು ದುಕ್ಕೊಡು ಪಾತೆರಕತೆ ಮದತೆರ್! ಮಾತೆರ್ನ್ ಮೋನೆಲಾ ಕಂಗ್‌ದೇ ಪೋಂಡು! ಮನಸ್‌ಡ್ ದುಗುಡ ದಿಂಜಿದ್ ಪೋಂಡು!

ಆ ಪೊರುಡು ವೇದವ್ಯಾಸೇರ್ ಅಡೆಗ್ ಬರ್ಪೆರ್! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಆರೆನ ಪಾದೊಗು ಬೂರೊಂದು ಪುರೆಲ್ಯೆ! ಅಯನ್ ಲಕ್ಕಾದ್ ಕುಲ್ಲಾಯೆರ್. ಅಂಚಿನೇ ಗಾಂಧಾರಿನ್, ಅಂತಃಪುರೊತ ಪೊಂಜೊಲೆನ್ ಮಾತ ಒಟ್ಟುಡು ಕುಲ್ಲಾವೊಂದು ವ್ಯಾಸೇರ್ ಧರ್ಮೊದ ಸೂಕ್ರಮೊನು ಪಂಡ್‌ದ್ ತೆರ್ಪಾವೆರ್. ವೈದಿಕ ವಿಧಿವಿಧಾನೊಲೆನ್ ಪಣ್ಣೆರ್. ಬೊಕ್ಕ,

“ತೂಲ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ನಿನ ಮಗೆ ಕಬಟ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು ನಿನ ಮೆಗ್ಯನ ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಸೋಪಾಯೆ. ನಿನ ಪಾತೆರೊನಾವಡ್, ವಿದುರನ ಸಲಹೆನಾವಡ್ ಆಯೆ ಕೇಣ್ಣೆಜೆ! ನಿನ ಮಗೆ ಹಟಮಾರಿ ಪಣ್ಣಿನವು ಇಡೀ ಲೋಕೊಗೇ ಗೊತ್ತುಂಡು. ಈ ನಿಟ್ಪೆಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತೂಲ. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಸೀರೆನ್ ಒಯ್ಪುನ

ಪ್ರಯತ್ನೋಡಿಪ್ಪನಗಲ ಆಕುಲು ತಯಿರೊಂದು ಕುಲ್ಲದಿತ್ತೆರ್! ಅಯಿಡ್ಲಾಲಾ ದುಂಬು ಅರಕ್ಕದ ಇಲ್ಲಡ್ ಆಕ್ಲೆನ್ ಪೊತ್ತಾವುನ ಪ್ರಯತ್ನೋನ್ನ ಆಕುಲು ಸಯಿಸೊಂದೆರ್! ಕೌರವನ ಪಗೆಮಚ್ಚರೊದ ಅಬತಾರೊನು ತೆರಿದಾಲಾ ಅಕುಲು ಸಂಧಿನ್ ಬಯಕಿಯೆರ್! ಯುದ್ಧೊನು ಬಯಕಿನಿ ನಿನ ಮಗೆನೇ ಅತ್ತ? ಈಯೇ ಪಣ್ಣ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೆಂಚಿನಕುಲು? ಅಕುಲು ಸಜ್ಜನೆರ್, ನೀತಿವಂತೆರ್! ಅಯಿಡ್ಲಾವರೊನೇ ಮಾಧವೆ ಆಕ್ಲೆನ ರಕ್ಷಣೆಗ್ ಉಂತಿಯೆ! ಈಶ್ವರೆ ಅರ್ಜುನಗ್ ಗೌರವ ಕೊರ್ದು ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರೊನು ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ತೆ! ಯುದ್ಧೊದಪಗ ಉತ್ತಮೆರ್ ಮಾತ ಆಕ್ಲೆನ ಕಡೆಕೇ ಪೋಯೆರ್. ನಿನ ಕಡೆಟ್ ಬತ್ತ ಸೇರೊಂದಿನಿ ದುಸ್ಸ ಸಾಹಸೊದಕುಲೇ!”

ದುಕ್ಕೊಡಿತ್ತಿನ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಇಂಚಿತ್ತಿ ಟೀಕೆದ ಪಾತೆರೊಲು ಇಸ್ಸ ಆಯಿಜಿ. ಆಂಡ ತೋಜಾಯಿಜೆ!

“ಅಂದ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಮಹಾಗುಣಶಾಲೆ! ಭೀಮನಕುಲು ಮಾಮಲ್ಲ ಬೀರೊದಕುಲು! ದಾಯೆ ಪಂಡ ಆಕ್ಲೆಗ್ ಕೃಷ್ಣೆ ಶಿವೆ ಮೊಕುಲೇ ಅನುಗ್ರಹ ಮಲ್ತೆದೆರ್! ಯೆನ ಮಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಲ್ಲ ಕುಹಕಿ! ವಿದುರೆ, ಸಾತ್ಯಕಿ ಮಾತ ಸತ್ಯದಕುಲು. ಆಕುಲು ಅಂಚಿನೇ ಉಪ್ಪಡ್! ಇತ್ತೆ ಯೆಂಕುಲು ದಾನೆ ಮಲ್ಪೊಡು ಪಂಡ್ ದಯೆದೀದ್ ಪಣ್ಣೆ.”

ವ್ಯಾಸೆರ್ ತಾನ್ ಪಣೊಡಾಯಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆರ್!

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಧರ್ಮ ಇತ್ತಿನಲ್ಲ ಜಯ ಉಂಡು! ಸತ್ಯಕರ್ಮೊಲು ಇತ್ತಿನಲ್ಲ ಸಂಪೊತ್ತು ಉಪ್ಪುಂಡು! ಹರಿಹರಬ್ರಹ್ಮಾದಿಲ್ ಸದ್ಧರ್ಮ ರಕ್ಷಕೆರ್! ನಿನ ಮಗೆ ಧರ್ಮೊಡ್ಲ ದೂರ ಪೋಯೆ! ಸತ್ಯಕರ್ಮಲೆನ್ ಮಲ್ಪಂದೆ ಅಕ್ರಮೊಡು ದುಂಬರಿಯೆ. ಆ ಸಾದಿಡೇ ಬೂರು ಪೋಯೆ!”

ಈ ಪಾತೆರೊನು ಕೇಣೊಂದು ಕೇಣೊಂದೇ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಸಿಂಹಾಸನೊಡ್ಲ ತಿರ್ತುಪುರೆಲ್ದ ಬೂರೈ! ದಾಯೆ ಪಂಡ ವ್ಯಾಸರೆನ ಪಾತೆರೊನೇ ಪಗರಿದಲೆಕ ಆಯನ ತಿಗಲೆಗ್ ಕಂತ್‌ಂಡ್! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಧಾತ್ ತತ್ತದ್ ಬೂರ್ದಿನೆನ್ ತೂದು ಮಾತೆರಾ ದುಕ್ಕೊಡು ಬುಲ್ತೆರ್! ಅರಮನೆತ ಈ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡೀ ಊರುಡು ಪರತ್‌ಂಡ್! ಜನೊಕ್ಲೆನ್ ಸಮದನ ಮಲ್ಪುನಾಕುಲು ಯೇರ್? ವೇದವ್ಯಾಸೆರ್ದ ದುಕ್ಕಿಯೆರ್! ಪರಿವಾರದಕುಲು ಬತ್ತದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ್ ದೆರ್ತು ಕುಲ್ಲಾದ್, ಕಣನೀರ್ ಒರೆಸ್‌ದ್, ಪನ್ನೀರ್ ತಲಿಪುವೆರ್! ಎದ್ಲೊನ್ನೆಡ್ ಗಾಳಿ ಪಾಡಿಯೆರ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಮನಸ್‌ನ್ ಚೇತರಿಕೆ ಮಲ್ತದ್ ರುಸಿವ್ಯಾಸೆರ್ ತನ ಪಾತೆರೊನು ದುಂಬರಿತೆರ್.

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ಯಾನ್ ಪಣೊಂದಿತ್ತಿನಿ ದಾದ ಪಂಡ, ಧರ್ಮನಿಧಿನ್ ಈ ಮದತ್‌ದೇ ಬುಡ್ಲೆ! ಯೆನ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಣಿಗ, ನಿನ ಮನಸ್‌ಡ್ ಗಲಿಬಿಲಿ ಮಲ್ತೊನಡ. ಗಾಂಧಾರಿಗ್, ಅಂಚಿನೇ ಮರ್ಮಾಲ್ ಭಾನುಮತಿಗ್ ಈಯೇ ಸಮಾಧಾನ ಪಣೊಡು. ಬದ್ಲಾದ ವಿಧಿಗತಿ ಪದ್ಮಾಲ್ ಲೋಕೊದ ಜೂವೊಲೆಗ್ಲಾ ಉಪ್ಪುನವೇ! ವಿಪೊತ್ತುಗು ವಿವೇಕೊಡೇ ಪರಿಹಾರ ನಾಡೊನೊಡು. ಬುಲ್ತುಂಡ ಪ್ರೇಜನ ಇಜ್ಜಿ. ಶೋಕೊದ ಅಗ್ನಿಡ್, ಧರ್ಮವ್ಯಕ್ತೊದ ಬೇರ್ ಸುಡ್ಲು ಪೋವು! ಒಂತೆ ಯೋಚನೆ ಮಲ್ಪುಲ! ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿದಕುಲು ಪುಟ್ಟುಂಡ ಅಕ್ಲೆನ್ ಜೋಕುಲು ಪಂಡ್ ಪಣ್ಣೆರ್? ಸರೀಟಿ ತೂಂಡ ಕೌರವನೇ ನಿನ ಪಗೆ! ನಿಕ್ಲೆ ಇಹಪರ ಸುಕ ಬೋಡಾಂಡ ಈ ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಸರೆಡುಪ್ಪುಲ.”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಮನಿಪುಜೆ!

ವ್ಯಾಸರೆನ ಪಾತೆರೊನು ದುಂಬರಿಪುಲೆಕ ವಿದುರೆ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಾ, ವ್ಯಾಸೆರ್ ಪಂಡಿನೆನ್ ಈ ಕೇಣೊಡಾಪುಂಡು. ವಿಧಿವತ್ತಾದ್ ಅಪರಕರ್ಮಲೆನ್

ಮಲ್ವಾಲ! ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಜಲತರ್ಪಣ ಆವೊಡು. ಮಾತಲಾ ಮುಗಿದ್ ಪೋತಿನ ಈ ಪೊರುಡು, ಚಿತ್ತೊಡು ತಾಮಸ ದೀವೊನಂದೆ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಆಸರೆ ಪಡೆತೊನುಲ.”

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಗಾಂಧಾರಿಡ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಗಾಂಧಾರೀ, ಸಮದನ ಮಲ್ತೊಣ್ಣಿ! ನಿನ ಜೋಕುಲು ಆಯಿಸ ತೀರ್ಲ್ದ ದೇವಲೋಕೊಗು ಸಂದಿಯೆರ್ಂದ್ ಎಣ್ಣೊನುಲ. ವಿಧಿತ ಇಚ್ಛೆ ನಡಪೊಡೇ ಅತ್ತೆ? ನಿನ ಕಂಡನಿಡ ಪಣ್ಣಿ! ಆಯೆ ರಾಣಿವಾಸೊದ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸಮಾದಾನೊದ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಡ್. ಆಕ್ಲೆಗ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ದುಕ್ಕೊದ ಬಾಗಿನ ಕೊರ್ಪಾಲ!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಯುದ್ಧರಂಗೊಗೇ ಪಿದಾಡುವೆ! ರಾಣಿವಾಸದಾಕುಲ್ಲಾ ದುಕ್ಕೊಡೇ ಆಯನ ಪಿರಾವುಡು, ಇತ್ತಿನ ತುತ್ತೈತೊಡೇ ಪಿದಾಡ್ಯೆರ್. ತರೆಕುಜಲ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂದೆರ್. ಬಂಜಿಗ್ ಹಾಕೊನುವೆರ್. ಇಂಚ ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಸಂಕೆಡ್ ಪೊಂಚೊಲು ಪೋಯೆರ್. ಅಯಿಟ್, ವ್ಯಾಪಾರಿ, ಶಿಲ್ಪಿ, ಇಂಚ ಮಾತ ವರ್ಗದಕುಲ್ಲಾ ಇತ್ತೆರ್! ಬೇತೆಬೇತೆ ರಾಜ್ಯೊದ ರಾಜಿರ್ನ್ ಬೊಡೆದಿನಕುಲ್ಲಾ ಇತ್ತೆರ್. ತೂಂಡನೇ ಕರ್ಲ್ ಪೊಜೆಂಕಿಲೆಕ ಆಂಡ್. ಗಾಳಿ, ದೊಂಬು ಒಯಿತಲಾ ಗೇನ ದೀವೊನಂದೆ ಪೊಂಚೊಲು ದುಂಬುದುಂಬೇ ಪೋಯೆರ್.

ಇಂಚ ಪೋವೊಂದುಪ್ಪುನಗ ಎದುರುಡು ಬರೊಂದಿತ್ತಿನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಕುಲು ತೂಯೆರ್. “ಅಯ್ಯೋ!” ಪಂಡೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗೆಂದಿನೆಕ್ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತೆ ಬ್ರಹ್ಮಗ್ ನೆರೊಂಡೆರ್. ತಂಕ್ಲೆನ ಸಾದನೆನ್, ಶಸ್ತ್ರ ಸನ್ಯಾಸೊದ ಸಂಗತಿನ, ಕಡೆಕಾಲೊಡು ದುರ್ಯೋಧನನ ಮನಸ್ಥಿತಿನ ಮಾತ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಂಡೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಸಾದಿ ಪತ್ತೆರ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಪೊಂಚೊವು, ಕೌರವಸೇನೆದಕಲ್ ಬೊಡೆದ್ಯಾಡ್ಲೆ ಬುಲ್ತೊಂದೇ ಒಂಜಿ ನಿರೆಲ್ದ ಕೋಡಿಡ್ ಸೇರಿಯೆರ್. ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಮೊಕುಲು ಬತ್ತಿನ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿಂಡ್! ಈ ಕಡೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರ್ನ್ ಕಡೆತ ಬೀರೆರೆ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು ಬುಲ್ತೊಂದು ಬತ್ತೆರ್. ಅಕಲ್ ಬಟ್ಟುಗು ದ್ರೌಪದಿಲಾ ಬತ್ತಲ್! ಸುಭದ್ರೆ, ಅಂಚಿನೇ ಯಾದವೆರೆನ ಅರಸಿನಕುಲ್ಲಾ ಬತ್ತೆರ್. ಅಪಗ ವ್ಯಾಸೆ ಬೊಕ್ಕ ವಿದುರೆರೇ ಮಾತ ಕಡೆಕ್ಲ ಪೋದು ಸಮದನ ಪಣೊಡಾಂಡ್!

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಧರ್ಮರಾಯೆಗ್ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್.

“ಯುಧಿಷ್ಠಿರಾ, ಇತ್ತೆನೇ ಈ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ್ ತೂದು ಪಾತೆರೊಡು. ಅಯನ ದುಕ್ಕೊದ ಅಗ್ನಿನ್ ಈಯೇ ತೆಕ್ಕಾವೊಡು. ಉಂದು ರಾಜಧರ್ಮ.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಉಂದೆಕ್ ಸಜ್ಜಾದೇ ಇತ್ತೆ.

“ಅಂದ್ ಪೂಜ್ಯರೆ. ಉಂದೆಟ್ ಅನ್ಯಾನೊಗು ಅವಕಾಸೊನೇ ಇಜ್ಜಿ! ದಯೆದೀದ್ ಯೆನನ್ ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರೆನಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಲೆ! ಆಕ್ಲೆಡ ಯಾನ್ ಪಾತೆರುವೆ. ಸಂತಯಿಕೆ ಮಲ್ಪುವೆ. ಆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಭು ತನ ಪಾದೊಲೆಡ್ ತೋಜಾಯಿನೆನ್ ಯಾನ್ ಯೆನ ತರೆಟ್ ತುಂಬೊನುವೆ!” ಪಣ್ಣೆ.

ಈ ವಿನಯೊದ ಪಾತೆರ ಕೇಣ್ಡ್ ವ್ಯಾಸೆರೆಗ್ ದಿಂಜ ಸಂತೋಸಾಂಡ್.

ವ್ಯಾಸೆರ್, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಸಂತೋಸಾಂಡ್. ನಿನ ಮನಸ್ ಯೇಪೊಲ ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡೇ ಉಂಡತ್ತಾ?” ಪಣ್ಣೆರ್. ಆಯನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕಯ್ತಲ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋದು,

“ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, ಧರ್ಮರಾಯ ಯೆನ ಒಟ್ಟು ಬಯ್ಯೆ. ಈ ಇತ್ತೆ ಇಂಬ್ಯನೇ ಮಗೆ ಪಣ್ಡ ತೆರಿಯೊಣ್ಣ. ಧರ್ಮರಾಯನ ಆಸರೆಡೇ ಇತ್ತಾದ್ ಬದ್ಕ ನಡಪಾಲ. ಧರ್ಮರಾಯಡ ಪಾತೆರ್ಲ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಐವ್ವೆರ್ಲ ಎಡ್ಡೆನಕುಲು. ಅಕಲ್ ಎಡ್ಡೆಡೇ ಪಾತೆರ್ಲ. ನಿನ ಜೋಕುಲು ಮಲ್ತದಿನ ಅನ್ನೆಯೊನು ಅಕುಲು ನೆಂಪು ದೀಪುಚೆರ್! ದುಸ್ಸ ಕಜೊಗು ಕೆಟ್ಟ ಫಲೋನೇ ತಿಕ್ಕುನು ಪಣ್ಡ ತೆರಿಂಡತ್ತ? ಇಹಪರ ರಡ್ಡೆಕ್ಲಾ ಧರ್ಮೋನೇ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುನು. ಧರ್ಮೋನೇ ಐಸಿರಿ ಪಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ!” ಪಂಡಿನೆಕ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಒಪ್ಪಿಲೆಕ ನಟನೆ ಮಲ್ಪುವೆ!

“ಪೂಜ್ಯೆರೇ ಒಪ್ಪಿಯೆ. ನಿಕಲ್ ಚಿತ್ತೊಡ್ತಿನನೇ ಮಲ್ಪುಲೆ! ಅನ್ಮಾನ ದಾಯೆಗ್? ಪಾಂಡುನ ಜೋಕ್ಲಲ ಯೆನ್ನ ಜೋಕುಲೇ ಅತ್ತಾ? ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಇತ್ತೆ ದಾನೆ ಆವೊಡು? ಯೆನ ಜೋಕುಲು ದುಸ್ಸೆರ್, ಕುರೆ ಮನಸದಕುಲು! ಅಕುಲು ಪೂರಾ ಸೈತ್‌ದ್ ಪೋತೆರತ್ತ? ಇತ್ತೆ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಂಟಕೊಲು ಇಜ್ಜತ್ತ?”

ಜನಮೇಜಯಾ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಪಿದಾಯಿಡ್ ಇಂಚ ಪಂಡಿನಿ ನಿಜ. ಆಂಡ ಅಯನ ಉಡಲ್‌ಡ್ ಬೇತೆನೇ ಇತ್ತಂಡ್! ಉಂದು ವ್ಯಾಸೆರೆಗ್ ಆವಡ್, ವಿದುರಗ್ ಆವಡ್ ತೆರೀಜಿ. ಅಕುಲು ಪಾಂಡವೆರೆ ಪಾಳೆಯೊಗು ಬರೆರ್! ಅಕುಲು ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ್ ಒಪ್ಪಾದಿನ ಬಗ್ಗೆಡ್ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಅನ್ಮಾನನೇ ಇತ್ತಂಡ್! ಆಯೆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ್ ಬರಮಲ್ಪಾದ್ ಉಕ್ಕು ಲೋಹೊಡು ಭೀಮನ ರೂಪೊನು ಮಲ್ಪಾಯೆ! ವ್ಯಾಸೆರೆನ ಒಟ್ಟುಗೇ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕಯ್ಲೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬತ್ತೆ.

ಸುರೂಕು ಧರ್ಮರಾಯೆ ವಿನಯೊಡು ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರೆಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತೆ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ, “ಮಗಾ ಬಲ್ಲ. ಕುರುರಾಜವಂತೊದ ಶಿರೋಮಣಿ ಬಲ್ಲ. ಸತ್ಯನಿಧಿ ಬಲ್ಲ. ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲಕ ಬಲ್ಲ” ಪಣೊಂದೇ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ದೆರ್ತ್ತದ್ ಮೋಕೆಡ್ ತರೊಕ್ಕುವೆ!

ಬೊಕ್ಕ ಕಲಿಭೀಮನ್ ಎದೊಕ್ಕುವೆ. “ಬಲ್ಲ, ಬಾಲೇ ಬಲ್ಲ” ಪಣ್ಡ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಮನ್ ಲೆಪ್ಪುವೆ!

ಆಂಡ ಕೃಷ್ಣನ ಸೂಚನೆದಂಚ ಭೀಮನ ಬದಲ್‌ಗ್ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ನಿರ್ಮಿದಿನ ರೂಪುನು ಕುರುಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಎದುರುಡು ಉಂತಾವೆರ್. ಜನಮೇಜಯಾ, ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಕೌರವನ ಮಿಶ್ತ್ ಯೇತ್ ಮೋಕೆನಾ, ಆತೇ ವೈರ ಭೀಮಡ ಇತ್ತಂಡ್. ಮಗನ್ ಎಣ್ಣೊಂದು, ಅಯನ ಪಗೆ ಈ ಭೀಮನ್ ಬಿಗ್ಗೆ ತರೊಂಡಿನೆಟ್, ಭೀಮನ ಲೋಹೊದ ರೂಪು ಸಟಸಟಂದ್ ಪೊಡಿ ಆಂಡ್. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಭೀಮನೇ ಪೊಡಿ ಮಲ್ತೆ ಪಣ್ಡ ಎಣ್ಣೊಂದು, “ಅಯ್ಯೋ ಮಗಾ, ಭೀಮಾ. ನಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಾಂಡ? ಯೆನಡ್ಡ ಕೇಡಾಂಡ?” ಇಂಚದ ಕಬಟನುಡಿ ಪಣ್ಣೆ.

ಉಂದೆಕೇ ಕಾತೊಂದಿತ್ತಿನ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದುಂಬು ಬತ್ತಾದ್, “ಛೆ! ಛೆ! ಅಂಚ ದುಕ್ಕ ಮಲ್ಪೊಡ್ಲಿ. ಈರೆನ ಮಗೆ ಭೀಮಗ್ ದಾದಲ ಆತ್‌ಜಿ. ಇತ್ತೆ ಪೊಡಿ ರಟ್ಟಿನಿ ಇರೆನ ಪಗೆಮಚ್ಚರೊದ ಪೆರ್ಗೆ! ಆತೇ” ಪಣೊಂದು ತೆಲ್ಪುವೆ! ಭೀಮಡ, “ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ಮಗನ ಮೋಹೊಡು, ಪಗೆ ಮಚ್ಚರೊದ ಬಾಮ ಕೊಡ್ಪಿದ್ ಅಯನ ತ್ರಾಣ ಇರ್ಮಡಿ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಅಯಿಟಾದೇ ಆಯೆ ಬಲಪಾಡ್ಡ ತರೊಕ್ಕುಗ ಲೋಹೊದ ರೂಪು ಪೊಡಿ ಆಯಿನಿ! ನನ ಪೋಡಿಗೇ ಇಜ್ಜಿ! ಭೀಮಾ ಪೋಲ. ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರಗ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುಲ.”

ಉಂದೆನ್ ತೂದು ಭೀಮಗ್ ಪೋಡಿಗೇ ಆದಿತ್ತಂಡ್. ಆಂಡ ಆಯೆ ವಾಯುದೇವನ ಮಗೆ ಅತ್ತೆ? ದೈರೊಡು ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರೆನ ಪಾದೊಗು ಬೂರೈ! ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ಕುಡಲಾ ಭೀಮನ್ ಗಟ್ಟಿಡೆ ತರೊಕ್ಕುವೆ. ಆಂಡ ಸುರುತ್ತ ರೋಷ ಇತ್ತೆ ಇತ್ತಜತ್ತ? ಅಂಚ ಭೀಮಗ್ ದಾಲ ಆಯಿಜಿ.

ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ ಅರ್ಜುನೆ, ನಕುಲೆ ಸಹದೇವೆ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ತರೊಂದು ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ತ್ದ್ ಆಸನೊಡು ಕುಲ್ಲ್ಯರೆ ಸನ್ನೆ ಮಲ್ತ್ದ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆ.

“ಯುಧಿಷ್ಟಿರಾ, ಕುರುರಾಜೆ ನಮ ವಂಸೊದ ಸುರುತ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ! ಆಯನ ಕುಲಪರಂಪರೆತ ಮಹತ್ತ್ವ್ ಸುಯೋಧನನಕ್ಲೆಡ ಕೇಡ್ ಆವೊಂದಿತ್ತಿಲೆಕನೇ, ಆಕುಲು ನಾಶ ಆಯೆರ್! ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಇತ್ತೆ ಈಯೇ ಭರತಕುಲೊನು ಉದ್ಧಾರ ಮಲ್ಪೊಡು. ಸುಯೋಧನನಕ್ಲೆನ ದುಸ್ಸ ಕಜ್ಜೊಲೆನ್ ಮದತ್ತ್ದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಈಯೇ ಸಲಗೊಡು.”

“ಛೆ! ಛೆ! ಪೆರಿಯಮ್ಮೆರೇ ಈರ್ ಅಂಚ ಪಣಡೆ. ಕೌರವೆರ್ನ್ ಯಾನ್ ಯೇಪೊಲ ದೂರುಜಿ. ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪೂರ್ವಜನೊದ ಪಾಪಕರ್ಮೊದ ಕುರೆಕರಂಕ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಅಂಟೊಂದು ಬಯ್ಲೊಡ್. ಅವ್ವೆನ್ ಅನ್ವೇಸೊಡೇ ಅತ್ತೆ? ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಬದ್ಕದ ಬೆಂಗ್‌ಬೇಗೆಗ್, ಕಸ್ಸನಸ್ಸೊಗು, ದುರ್ಯೋಧನೆ ಬಜೀ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾತ್ರ, ಮೂಲ ಕಾರಣ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಕರ್ಮಫಲೊನೇ ಪಣ್ಣ್ ಎಣ್ಣೊಂದೆ. ಯುದ್ಧೊಡಾಯಿನ ಗೇಲ್‌ಲ ಆ ಪೂರ್ವಜನೊದನೇ ಕರ್ಮಫಲ ಪಣ್ಣ್ ತೆರಿಯೊಂದೆ!”

ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ ದುಂಬುಗು ಮಲ್ಪುರೆ ಇತ್ತಿನೆನ್ ಪಣ್ಣೆ!

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಗಾಂಧಾರಿನ ದುಕ್ಕೊಗು ಮಿತಿ ಇಜ್ಜಿ. ಅಲೆಗ್ ತನ ನೂದು ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಕಳೆವೊಂಡಿನ ದುಕ್ಕೊನು ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ದುಕ್ಕೊದ ಜತೆಟ್, ಕೋಪೊಲ ಸೇರೊಂದಿನ ಅಲೆಡ ಪಾತೆರ್ಲ ದುಕ್ಕೊದ ಬೆಂಗ್‌ನ್, ಕೋಪೊದ ಉಗ್ರತೆನ್ ಅರಪಾಲ. ನಿನ್ನೊಟ್ಟುಗು ವ್ಯಾಸ ವಿದುರೆಲ್ಲ ಇತ್ತ್ದ್ ಅಲೆಗ್ ವಿವೇಕೊದ ನುಡಿ ಪಣಡ್.”

ಆಕುಲು ಅಂಚನೇ ಮಲ್ಪುವೆರ್. ಗಾಂಧಾರಿನಡೆಗ್ ಪೋನಗ ಆಲ್ ಕೆನ್ನೆಗ್ ಕೈ ದೀವೊಂದು ಮುಡಕಟ್‌ದ ಕುಲ್ಲುಡಿತ್ತೊಲು. ಕಣ್ಣ್ಡ್ ಕಣನೀರ್ದ ಪರಪು!

ವ್ಯಾಸೆರೇ ದುಂಬುಬತ್ತ್ದ್ ಪಂಡೆರ್.

“ಗಾಂಧಾರೀ, ದುಕ್ಕ ಮಲ್ತೊನಡ. ಜೋಕ್ಲೆನ ಮೋಹೊಡು ಮನಸ್ ಗೊಂದಲೊಡುಪ್ಪುನವು ಸಾಜನೆ! ಆಂಡ ಜೋಕ್ಲೆಡ ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿ ಇತ್ತ್ಂಡ ಅಕಲ್ ಅಪ್ಪೆಗ್ ದುಕ್ಕ ಕಟ್‌ದೀತಿನನೇ! ಅಂಚ ಈ ಆ ಜೋಕ್ಲೆನ ದುಸ್ಸ ಕಜ್ಜೊಲೆನ್ ನಿನೆತೊಂದು ಅಯಿತ ಫಲೊನೇ ಉಂದುಂದು ಎಣ್ಣೊಂದು, ಮನಸ್‌ನ್ ಬಿಗು ಮಲ್ತೊನುಲ.”

ಆಂಡಲಾ ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಆಪುಜಿ.

“ಗಾಂಧಾರೀ ಕೋಪ ಮಲ್ಪಡ. ಉಂದು ಪೂರಾ ನಿನ ಮೆಗ್ಗೆ ಶಕುನಿನ ಬೇಲೆ! ಆಯನ ಪಗಡೆದ ಕಾಯಿಲೇ ನಿನ ಜೋಕ್ಲೆಗ್, ಬಂಧುಲೆಗ್, ಇಸ್ವಮಿತ್ತೆರೆಗ್, ಬಳಗದಕ್ಲೆಗ್, ನಿಕಲ್ ಕಡೆತ ಮಾತ ರಾಜೆರೆಗ್ ಕಂಟಕ ಕಣತಿನಿ. ಮಾತೆರೆನ್ನ ಪಗೆನಕಲ್ ಪಗರಿದ ಸುಡ್ಲೆಡ್ ಸುಡ್ಲೆಪಾಡಿ ನಿ. ಇಂಚ ಉಪ್ಪುನಗ ದುಕ್ಕಿದ್ ದಾನೆ ಆವು? ಕೋಪೊಡು ದಾನೆ ಆವು? ಸೈತಿನಕ್ಲೆಗ್ ಮುರೆಡ್‌ಂಡ ಲಕ್ಕ್‌ದ್ ಬರ್ಪೆರೆ? ನನ ದುಂಬುದೆನ್ ಚಿಂತನೆ ಮಲ್ಪೊಡು. ನಿನ ಜೋಕುಲು ದೇವಗಣೊತೊಟ್ಟುಗು ಮಾನ್ಯರಾಪಿಲೆಕ ಮಲ್ಪೊಡತ್ತೆ? ಅಯಿಕ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ಪಣ್ಣೆ.”

ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಗಾಂಧಾರಿ ಗಾಂಬೀರೊಡೇ ಇತ್ತೊಲು.

ವ್ಯಾಸೇ, “ಗಾಂಧಾರೀ, ಪಾಂಡವೆಲ್ಲಾ ದುಕ್ಕೋಡೇ ಉಲ್ಲೆರ್. ಅಕುಲು ಐವ್ವೆರೆನ್ನ ನಿನ್ನಡೆಗೆ ಲೆಪುಡಾವೊಂದು ಸೊರ್ದಯೊಡು ಅಕ್ಕಿನ ಕ್ಷೋಭೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ಪುಲ. ನಿನ ಜೋಕುಲು ದೇವಲೋಕೊಡು ಸಾಂತಿಸುಕೊಟು ಉಪ್ಪುಲೆಕದ ಕಿರಿಯಕರ್ಮೊಲೆನ್ ಮಲ್ಪುಲ. ಈ ಪೊರುಡು ದೂರು ದುರ್ಜನದಕ್ಕಿನ ಪಾತೆರೊಗು ಕೆಬಿ ಕೊರೈರೆ ಬಲ್ಲಿ.”

ಇತ್ತೆ ಗಾಂಧಾರಿ ಬಾಯಿ ಬುಡಿಯಲ್.

“ಮಾಮೆರೇ, ಪ್ರಜ್ಞೆನೇ ಕಣ್ಣಾದುಪ್ಪುನ ಯೆನ ಕಂಡನಿನ ಕಯ್ತಲ್ಗ್ ಮಾತೆರೆನ್ನ ಲೆತೊಂದು ಪೋಯಿರ? ಅರೆನ್ ದಂಬಡಿತ್ ಬತ್ತರ? ಯೆನ ಕಂಡನಿನ ನಿರೆಲ್ ಯಾನ್! ಆರ್ ಸೈತ್ಂಡ ಯಾನ್ಲಾ ಸೈಪೆ. ಆರ್ ದುಕ್ಕಿಂಡ, ಯೆಂಕಲಾ ದುಕ್ಕೊನೆ! ಯೆಂಕ ಪಾಂಡವೆರೆ ಮಿತ್ತ ಕೆಟ್ಟ ಬಾಮೋಲೇ ಇಜ್ಜಿ.”

ವ್ಯಾಸರೆಗೆ ಕುಸಿ.

“ಅಂಚನಾ? ನಿನ ಮನಸ್ ಸುದ್ದ ಉಂಡು” ಪಣ್ಡ ಪುಗರೈರ್.

ಬೊಕ್ಕ ಧರ್ಮರಾಯಡ, “ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಗಾಂಧಾರಿನಡೆಗೆ ಪೋದು ಆಲೆನ ಕೋಪೊದ ಉಗ್ರ ಉರಿಜಾಲೆನ್ ನಿನ ಸಮಚಿತ್ತೊದ ಸದು ಪಾತೆರೊಡು ತಗ್ಗಾವೊಡು. ಅಲೆನ ದುಕ್ಕೊದ ಕೊದಿನ್ಲಾ ಅರಪಾವೊಡು. ಗಾಂಧಾರಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಪತಿವ್ರತೆ! ಆಲೆನ ಕೋಪೊಡು ದಾದಲಾ ಆವು! ಯೆಂಕ ಅಷ್ಟೇ ಪೋಡಿಗೆ!” ಪಣ್ಡೆರ್.

ವ್ಯಾಸೆರೊಟ್ಟುಗು ಕೃಷ್ಣೆ, ವಿದುರೆ, ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಭೀಮೆ, ನಕುಲೆ, ಸಹದೇವನಕುಲು ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೈಯಿತ್ತಲ್ ಬರೈರ್. ತಗ್ಗಬಗ್ಗದ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆರ್! ಸುರೂಟು ಕಾರ್ಗ್ ಬೂರಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಗಾಂಧಾರಿ ಅರಿಪಿತ್ತಿಡೇ ದೆರ್ದುವಲ್. ಅಲೆನ ಬಗ್ಗಡ್ ಪೋಡಿಗೆ ಇತ್ತಿನೆಚಾದ್ ಬಾಕಿದಕುಲು ತರೆ ತಗ್ಗದೆ ಉಂತೊಂಡೆರ್. ಗಾಂಧಾರಿಯೇ “ಜೋಕುಲೇ, ಯೆಂತಾಂಡಲಾ ನಿಕುಲು ರಾಜೆರ್. ಯೆಂಕುಲು ಪ್ರಜೆಕುಲು! ನಿಕುಲು ದಾಯೆಗೆ ಪೋಡೊಡು? ಯಾನ್ ಪೊಂಜೋವು. ಕಣ್ಣ ಪಟ್ಟಿದ ಕುರುಡಿ! ನನ ನಿಕಲ್ನ ನುಪ್ಪುನೇ ಯೆಂಕುಲು ಉಣೊಡಾಯಿನಕುಲು. ಈ ಬೆಂಯ್ತ ಪೋತಿನ ಬಂಜಿನ್ ಹಂಗ್‌ದ ನುಪ್ಪುಡು ದಿಂಜಾವೊಂದು ಬದೊಡಾಯಿನಕುಲು!” ಪಂಡೊಲು.

ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯೆ, “ಅಪ್ಪೇ ಕೋಪ ಮಲ್ಪಡೆ. ನಂಕ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿ! ಆರ್ ಕೊರ್ದಿನ ನುಪ್ಪು, ಕುಂಟು ಉಂದೆಟೇ ಯೆಂಕುಲು ಬದ್ಕುವ! ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗೆ ಕುಂತಿಲೆಕ್ಕನೇ ಅಪ್ಪ! ಕರುಣೆದೀದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ್ ಈರ್ ಸಲಗೊಡು” ಪಣ್ಣೆ.

“ಮಗಾ ಧರ್ಮರಾಯಾ, ನಿಕುಲು ಧರ್ಮೊಡು ನಡಪುನಕುಲು. ಯೆಂಕ್ಲೆನವು ಬಜೀ ವಿಕರ್ಮ ಆತೇ! ಯೆನ ಜೋಕುಲು ದುಸ್ಸ ಬುದ್ಧಿದಕುಲು. ಅನ್ನೆಯೊದ ಸಾದಿಡ್ ನಡತಿನಕುಲು. ದುರ್ಜನೆರ್. ಆಂಡ ನಿಕುಲು ಪಂಚ ಪಾಂಡವೆರ್ ಅಂಚತ್ತ! ನಿರ್ಮಲ ಮನಸ್‌ದಕುಲು. ಧರ್ಮೊದ ಸಾದಿಡ್ ನಡಪುನಕುಲು. ಲೋಕೊನೇ ಮೆಚ್ಚುಲೆಕದ ಸಜ್ಜನೆರ್” ಇಂಚ ಪುಗರೊಲು.

ಭೀಮಲ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ತದ್, “ಅಪ್ಪೇ ಧರ್ಮ, ಅಧರ್ಮೊದ ಸಂಗತಿ ಇತ್ತೆ ಬೊಡ್ಡಿ ಯೆನ ಕೋಪೊಡ್ಲ ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಬೇನೆ ಆದ್ ಪೋಂಡು! ನಿರ್ಮಲ ಅಂತಃಕರಣೊದ ಈರ್ ಈ ದುಕ್ಕೊನು ಸಯಿಸೊನೊಡುಂದು ಕೇಣೊನುವೆ.”

ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ತನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರಿನ ಭೀಮನ್ ತೂದು ಕೋಪೊನೇ ಬಿಗಿ ಆಂಡ್.

“ಲಕ್ಕಲ! ಪೊಕ್ಕಡೆ ಮನಸ್‌ಗ್ ಹಿಂಸೆ ಕೊರಿನ ಪಾತೆರ ಪಣಡ. ದುಕ್ಕೊನು ಸಯಿಸೊನೆರೆ ಪಣೊಂದುಲ್ಲತ್ತ? ಯಾನ್ ಸಯಿಸೊಂಡ ದಾನೆ? ಇಚ್ಚಾಂಡ ದಾನೆ? ಯಾನ್ ಕೋಪೊಡಿತ್ತೆಡಲ ಯೆನ ಕೋಪೊಡು ನಿಕ್ಲೆಗ್ ದಾದ ಕೇಡ್ ಆವು? ಪಣ್ಣ.”

ಭೀಮೆ ತನ ತಪ್ಪುನು ಒತ್ತೊನುವೆ. “ಅಪ್ಪೇ, ಯೆನ ಮಿತ್ತ್ ಅಪವಾದ ಬಯ್ಲೆಂಡ್. ಗದಾಯುದೊಡು ಪೂವೊಲ್ಲ ತಿರ್ತ್ ಪೆಟ್ಟಪಾಡ್ಯರೆ ಬಲ್ಲಿ ಪಣ್ಣಿ ನಿಯಮ ಉಂಡುಂದು ತೆರಿದ್ಲಾ ಈ ಅನ್ನೆಯ ಯೆನಡ ನಡತ್ ಪೋಂಡು! ಇಂಚಿತ್ತಿ ತಪ್ಪುಗು ಮೂಲ ಆಯಿನ ಕಾರಣೊನು ಪಣ್ಣೆ. ಕೇಣೊಡು.

ಅರಕ್ಕದ ಅರಮನೆ ಇತ್ತಂಡತ್ತಾ? ಅಪ್ಪೇ ಯಜ್ಞಕುಂಡ! ಯೆಂಕುಲು ಐವ್ವೆರ್ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯಜ್ಞಾಹುತಿದ ಸಮಿತ್ತುಲಾಯ. ಕೌರವೆ ಯಾಗ ಮಲ್ತದ್, ಅಯಿತ ಫಲವಾದ್ ರಾಜ್ಯಸುಕೊನು ಅನ್ನೇಸಿಯೇ. ಅವು ಕೌರವೆ ಮಲ್ತಿನ ಅನ್ನೆಯ ಅತ್ತ? ಕಬಟೊದ ಜೂಜುಡು ರಾಜ್ಯೊನು ಬಡ್ಡೊಂಡಿನವು ಅನ್ನೆಯ ಅತ್ತ? ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನೊಗು ಕುಂದು ಕಣಪಿನ ಪಾತೆರ ಅನ್ನೆಯೊದವತ್ತ? ಒಂಟಿ ಕುಂಟುಡಿತ್ತಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಜುಟ್ಟು ಪತ್‌ದ್ ಸಭೆಕ್ ಒಯ್ತೊಂದು ಬತ್ತಿನವು ಅನ್ನೆಯ ಅತ್ತ? ಪಟ್ಟೊದರಸಿ, ದ್ರೌಪದಿನ ಸೀರೆ ಒಯ್ತಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಅನ್ನೆಯೊದವತ್ತ? ಈತ್ ಮಾತ ಮಲ್ತಿನಕುಲು ಬಾರಿ ಸಜ್ಜನೆರ್! ಯುದ್ಧೊಡಾಯಿನ ಒಂಜಿ ತಪ್ಪುಗಾದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ದುಸ್ವರಿಣ್ಣಿನ ಅಪವಾದ ಸರಿಯ? ಈರ್ ಉಂದೆನ್ ತೆರಿಯೊಂದು ಯೆಂಕ್ಲೆನ ತಪ್ಪುನು ಮಾಪು ಮಲ್ತೊಡು.”

ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ಸಹನೆ ತತ್ತಂಡ್! “ಆಹಾ! ಭೀಮಾ, ನಿಕ್ಕ್ ಯುದ್ಧೊಡು ಗೆಂದ್‌ದಿನ ಅಮಲ್ ತರೆಕ್ ಏರ್ಲೆಂಡ್! ರಣರಂಗೊಡು ನಿನ ಮೆಗ್ಗೆ ದುಶ್ಯಾಸನನ ನೆತ್ತೆರ್ ಪರ್ಲೆ ಮೆರೆತಿನ ನಿನಡ, ಪಾತೆರುನ ಇಸ್ಸ ಯೆಂಕ್ ಇಜ್ಜಿ. ಈ ಯೆನ ಎದುರುಡು ಉಂತಡ. ದೂರ ಪೋಲ! ದಾದ ಇತ್ತಂಡಲ ಯಾನ್ ಧರ್ಮರಾಯಡ ಪಾತೆರುವೆ” ಪಣ್ಣೊಲು.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಗಾಂಧಾರಿನ ಕಟುರ ನುಡಿ ಕೇಂಡಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಪೋಡಿದ್, ಅಲೆಡ ಬಾರಿ ನಯನಯನೆಡ್ ಪಾತೆರುವೆ.

“ಅಪ್ಪೇ, ಈರ್ ನಿರ್ಮಲವಾಯಿನ ಕುರುವಂಶೊದ ಅಪ್ಪೆ! ಯಾನ್ ನಿಜವಾದ್‌ಲ ಸಾಪೊಗು ಸರಿಯಾದುಲ್ಲೆ. ಯೆಂಕುಲು ಮಾತೆರ್ದ ಅಪರಾಧಿಲೇ! ಈರ್ ದಯೆದೀದ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಸಾಪ ಕೊರೆ. ಅದೊಗ ಇರೆನ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಆಪುಂಡು. ಬಂಧುಲೆನ್ ಕೆರಿನ ದೋಷ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ತಟ್ಟಡ್! ಈರ್ ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ! ಇರೆನ ಕೋಪಾಗ್ಗಿನ್ ಜೂವೊಲೆನ್ ಸುಡ್ಡಿನ ಸಗ್ಗಿ ಉಂಡು. ಅಯಿಟ್ ಯೆನನ್ ಸುಡ್ಡೆ. ಅದೊಗ ಇರೆನ ಕೋಪ ಕಮ್ಮಿ ಆಪುಂಡು.”

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಗಾಂಧಾರಿನ ದುಂಬುಗು ಬತ್ತದ್ ಉಂತುವೆ! ಗಾಂಧಾರಿನ ಅಂತಃಕರಣ ಜೋಕ್ಷೆನ ಮರಣೊದ ನೆಂಪುಡು ಕರುಣರಸೊಟು ದಿಂಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ಆಂಡ ಕೋಪ ನೆಗತ್‌ದ್ ದುಕ್ಕ ಮಾಜಿಂಡ್! ಜನಮೇಜಯಾ, ತಾಮಸಗುಣ ದಿಂಜಿದಿನ ಆ ಗಾಂಧಾರಿ, ತನ ಕಣ್ಣದ ಪಟ್ಟಿನ್ ಸಡಿಲ್ ಮಲ್ತ್ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕೈಯಿತ ಉಗುರುಲೆನ್ ತೂಪೊಲು. ಅಪಗ ಧರ್ಮರಾಯನ ಉಗುರು ಪೊತ್ತುದು ಪುಗೆ ಲಕ್ಕಂಡ್! ಭೀಮನಕುಲು ಪೋಡಿದ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಿರಾವುಡು ದೆಂಗ್‌ದ್ ಕುಲ್ಲುವೆರ್! ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಕೈ ದೆರ್ಲದ್ ಮಾತೆರೆಗ್ಲ ದೈರ ಕೊರೆ! ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೋಪೊದ ತೂ ತೆಕ್ಕಂಡ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಂಚ ಭೀಮನ ರೂಪನು ಪೊಡಿ ಮಲ್ತ್ದ್ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರನ ಕೋಪ, ಧರ್ಮರಾಯನ ಉಗುರು ಪೊತ್ತಾದ್ ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೋಪ ಮಾಜಿದ್ ಪೋಂಡು. ಇತ್ತೆ ಗಾಂಧಾರಿ, ತಾನೇ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಪಣ್ಣೊಲು, “ಕೋಪ ಮಲ್ತೊನೊಡ್ಡಿ ಜೋಕುಲೇ. ಧರ್ಮೋಗು ದೂರ ಆದ್ ಬದ್ಧಿನ ಕುಲಘಾತಕ ಬುದ್ಧಿದ ಕೌರವೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ದುಸ್ಸ ಕಜ್ಜೊಡಾತೇ ಮರಣ ಲೆತ್ತೊಂಡೆರ್. ನಿಕುಲು ಧರ್ಮೋಡು ರಾಜ್ಯಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪುಲೆ! ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ, ರಣರಂಗೊಡು ಮರಣ ಪಡೆತಿನ ಬಂಧುಬಳಗದಕ್ಲೆಗ್ ಜಲತರ್ಪಣ ಕೊರ್ರೆ!”

ಇತ್ತೆ ಪಾಂಡವೆರೆಗ್ ಹಿತ ಆಂಡ್. ಮಾತೆರಾ ಗಾಂಧಾರಿಗ್ ತರೆತಗ್ಗಾದ್ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಲ್ಪುವೆರ್! ಕಣ್ಣೆಡ್ ನೀರ್ ತೊಲಂಕಾವೊಂದೇ ಗಾಂಧಾರಿ ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ತರೊನುವೊಲು.

“ಧರ್ಮರಾಯಾ, ಆ ದ್ರೌಪದಿಲ ಜೋಕ್ಲೆನ್ ಕಳೆವೊಂದಿನ ದುಕ್ಕೊಡು ದಾತ್ ಇಜ್ಜಂದೆ ಉಲ್ಲೊಲತ್ತ? ಆಲೆನ್ ದಂಬಡಿತ್ ದ ಯೆನ್ನಡೆಗ್ ಲೆತೊಂದು ಬಲ್ಲೆ! ಅಂಚೆನೆ ಭಾನುಮತಿನಕ್ಲೆನ ದುಕ್ಕೊನ್ನಾ ಅರಪಾವೊಡು! ನಮಡ ನನ ಪಗೆ ಬಾಮೊಲು ಒರಿಯೆರೆಗೇ ಬಲ್ಲೆ.”

ಧರ್ಮರಾಯ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಲೆತೊಂದು ಬರ್ರೆ. ತನ ಕಾರ್ಗ್ ಅಡ್ಡಬೂರ್ದಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ದೆರ್ತಾದ್ ಗಾಂಧಾರಿ, “ದ್ರೌಪದೀ, ನಂಕ್ ಮಾಮಿ, ಮರ್ಮಾಲೆನಕ್ಲೆಗ್ ಪುತ್ರತೋಕ ಪಣ್ಣಿನವು ಒಂಜೇ ಮಟ್ಟೊದವು. ಸಮಾಧಾನ ಮಲ್ತೊಣ್ಣ. ನನೊಂಜಿ ಪಾತೆರ. ನಂಕ್ ಇರ್ದೆರೆಗ್ಲ ಈ ಸರಿಸಮ ದುಕ್ಕ ಬರ್ರೆರೆಗ್ ಕಾರಣ ಉಂಡು. ನಮನಮ ಉಳಯಿಡೇ ಪಗೆ ಪುಟ್ಟಾದ್, ಪಕ್ಷ ಕಟ್ಟಾದ್, ಸರ್ದ ರಾಜೆರೆನ ಚತುರ್ಬಲ ಸೇರಾದ್ ಸಂಹಾರ ಮಲ್ತಿನಾಯೆ ಒರಿ ಬೇತೆನೇ ಉಲ್ಲೆ. ಆಯೆನೇ ಕಬಟನಾಟಕೊದ ಸೂತ್ರ ಪತೊಂದಿನ ವೀರನಾರಾಯಣೆ” ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಕೃಷ್ಣನಂಜಿ ಕೈ ತೋಜಾಯೊಲು.

ಬೊಕ್ಕ ತನ ಆಂತರ್ಯದ ಕೋಪತಾಪೊದ ಅಗ್ನಿನ್ ದೆಂಗಾದ್, ಕಾಳಗ ಪಣ್ಣಿ ಸರ್ಪೊದ ಇಸೊಟು ಸೈತ್ ದಿನ ರಾಜವರ್ಗೊನು ತನ್ಕ ತೋಜಾವೊಡುಂದು ಕೃಷ್ಣನ್ ನಟ್ಟೊನುವೊಲು. ಆಂಡ ಅಲೆನ ಪಾತೆರೊಡು ಕುಚ್ಚನೊಲ ಇತ್ತ್ಂಡ್.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊಡು ಈತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೇನೆದ ಸಾವು ನಿನ ಮಾಯೊದ ಗೊಬ್ಬುದ ಬುಳೆಸಿರಿಯೇ ಅತ್ತ? ಯೆಂಕಲ್ಕುಕಲ್ ಪಗೆ ಪುಟ್ಟಾವೊಂದಿನ ಬೀರೆರೆನ್ ಯೆಂಕ್ ತೋಜಾಲ.”

ಆಲ್ ಕಣನೀರ್ ಜಪುಡಾವೊಂದು ಕೇಣ್ಣಗಲ ಕೃಷ್ಣನವು ಮುಗುರು ತೆಲಿಕೆದ ಸಂದಾಯ!

“ಅಪ್ಪೇ, ಗಾಂಧಾರೀ, ಮನಸ್ಡ್ ಕೊದಿ ದೀವೊನಡ. ಪೂರ್ವಜನ್ಮೊದ ಕರ್ಮಫಲ ಉಂಡುಣ್ಣಿನೆನ್ ಮದಪಡ. ಈ ಪ್ರಪಂಚೊನೇ ಇಂಚ! ಬೀರೊದ ಬಂಟೆರ್ ಯೇಪಾಂಡಲಾ ಸೈಯೊಡತ್ತ.”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಗಾಂಧಾರಿನ ಕೈ ಪತೊಂದು ಕೃಷ್ಣ ರಣರಂಗೊಗು ಲೆತೊಂದು ಬರ್ರೆ! ಸೈದಿನ ರಾಜೆರೆನ, ಸೈನಿಕೆರೆನ ಪೊಂಚೊಲುಲ ಗಾಂಧಾರಿನ ಬೆರಿಯೆ ಬರ್ರೆರ್! ಬಿರ್ಕಡ್ ತರೆತ ಪೊಂಚೊಲು ಬಂಜಿಗ್ ಹಾಕೊಂದು, ಬೊಬ್ಬೆ ಪಾಡೊಂದು, ಕಂಡನಿನಕ್ಲೆನ್, ಮಗನಕ್ಲೆನ್, ತಗನಕ್ಲೆನ್ ಲೆತ್ತೊಂದು, ಯುದ್ಧಬೂಮಿಡ್ ಪುಣೊಕ್ಲೆನ ರಾಸಿಡ್ ಅಕ್ಲೆನ್ ನಾಡೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಆನೆ ಕುದುರೆಲೆನ ಇಡೆಟ್, ರಥೊತ ನಡುಟ್ ನಾಡುನಗ ಪುಣ ತಿಕ್ಕಂಡ, ಪುಣೊತ ಮಿತ್ತೇ ಬೂರ್ದು ತರೆಮಂಡೆ ದರೊಂದು ಮುರೆಡೊಂದಿತ್ತೆರ್. ಕೆಲವೆರ್ ಕಂಡನಿನ ರುಂಡೊನೇ, ಮುಂಡೊನೇ ತರೊಂದು ಬುಲ್ಪುನ ನೋಟ ತಾವೆರಾವಂದಿನನೆ!

ಗಾಂಧಾರಿ ಸಾದಿಡ್ ಬೂರ್ದಿನ ಪುಣೊಕುಲೆನ ರಾಸಿಡ್, ನೆತ್ತೆರ್ದ ನಡುಟು, ಜಾರೊಂದು, ಬೂರೊಂದು,

ಮುರೆಡೊಂದು, ಲಕ್ಕೊಂದು ನಡಪುವಲ್! ಭಗಧತ್ತೆ ಆನೆದ ಕೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಿತ್ ಕುಲ್ಲೊಂದೇ ಸೈತ್ ಪುಣ ಆತಿನೆನ್ ಭಗದತ್ತನ ರಾಣಿಲೆಗ್ ತೋಜಾದ್ ಬುಲ್ಲೊಲು. ಸೈತಿನಕುಲು ಒವ್ವು ಪಕ್ಷೊದಕುಲು? ಅವು ಮುಕ್ಯ ಆಯಿಜಿ. ಕಾಂಬೋಜ, ಪಾಂಚಾಲ, ವಿರಾಟ, ಪಂಚಕೇಕಯೆರ್, ಪಾಂಡ್ಯ, ಸೋಮಕ, ಸೃಂಜಯ, ಭೂರಿಶ್ರವ, ಕರ್ಣ ಮೊಕಲ್ ಬೊಡೆದಿನಕ್ಷೆನ ದುಕ್ಕೊದೆಚ್ಚಿಗ್ ಪಿರಿಯೇ ಇಜ್ಜಿ. ಕರ್ಣನ ಮಿತ್ ಪುರೆಲೊಂದುಪ್ಪುನ ಅಯನ ಬೊಡೆದಿ, ಕೌರವೆರ್ ನೂದು ಜನೊತ ಬೊಡೆದಿನಕುಲು, ಶಲ್ಯನ ಬೊಡೆದಿ, ಮಾತೆರ್ದಲಾ ದುಕ್ಕ ಒಂಜೇ ಬಗೆತವು. ದುಕ್ಕೊಗು ಪರಬೇದ ಇಜ್ಜತ್ತ? ಸೈಂಧವನ ಬೊಡೆದಿ ದುಶ್ಯಳೆನ ಬುಲ್ಲಾಟ ತೂದು ಅಪ್ಪೆ ಗಾಂಧಾರಿನ ಕರ್ಡ್ ನೆಯ್ತಂಡ್!

“ಸೈಂಧವನ್ ಸುಳ್ಳು ಕತ್ತಲೆಡ್ ಈಯೇ ಕೆರೈತ್ತ?” ಇಂಚ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಪಾತೆರೊಡು ಕುತ್ತುವೊಲು. ಅಲ್ವಡ್ ನನಲಾತ್ ರಾಜೆರೆನ ಪುಣೊಕ್ಷೆನ್ ಕಡತೊಂದು, ಅಕೇರಿಗ್ ಕೌರವೆ ಬೂರ್ದಿನ ಜಾಗೆಗ್ ಬರೊಲ್ಲೊ. ಅಲ್ಲೊದ ನೋಟೊನು ತೂದು ತಡೆತೊನ್ನೆರೆಗಾಯಿಜಿ.

“ಕೃಷ್ಣಾ, ಇಂಚಿ ತೂಲ. ಯೆನ ಕೊಂಡಾಟೊದ ಆನೆದ ಕಿನ್ನಿನ್ ತೂಲ. ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ರಾಜೋತ್ತಮನ್ ತೂಲ. ಯೆನ ಬಾಲೆ, ಪತ್ತೊಂಜಿ ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿಸೇನೆದ ಗುರ್ಕಾರೆ, ದುರ್ಯೋಧನೆ ಮುಲ್ವ ಬೂರೊಂದುಲ್ಲೆ ತೂಲ! ರಾಜಸಭೆಟ್ ಮೆರೆವೊಂದಿತ್ತಿನ ಕೌರವನ ಪಾಡ್ ತೂಲ. ಆಯನ ಸುತ್ತ ಪರಿವಾರ ಇಜ್ಜಿ. ಗುಮ್ಮೆಲ್ ಗೂರುವ. ಕಕ್ಕೆಲ್ ಕಲ್ಕುವ. ಕುದೈರು ಸುತ್ತು ಪಾಡುವ. ತೂಲ.”

ಜನಮೇಜಯಾ ಕೇಣ್ಣ. ಇಂಚಿಡ್ ಕುಂತಿ ಕರ್ಣನ ಪುಣೊತ ಮಿತ್ ಪುರೆಲೊಂದು ದುಕ್ಕೊಡು ಬೊಬ್ಬೆಪಾಡೊಂದು ಬುಲ್ಲೊಂದುಲ್ಲೊಲು.

“ಅಯ್ಯೋ! ಮಗಾ. ಕರ್ಣಾ! ಧರ್ಮರಾಯನಕುಲು ನಿನ ತಗೆನಕುಲು ಮಗಾ. ಈ ಮಾಯಾವಿ ಮಧುಸೂದನೆ ಈ ಸಂಗತಿನ ಗುಟ್ಟುಡೇ ದೀವೊಂದು ನಿನನ್ ಕೆರೈದ್ ಬುಡೈತ್ತ?”

ಕುಂತಿನ ಬುಲ್ಲಾಟೊದ ನುಡಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರನ ಕೆಬಿಕ್ ಬೂರುಂಡು!

“ಅಪ್ಪೇ, ದಾದ ಪಣೊಂದುಲ್ಲರ್? ಕರ್ಣ ಯೆಂಕ್ಷೆನ ಪರಯೆನ? ಕೃಷ್ಣನೇ ಈ ಸಂಗತಿನ ಗುಟ್ಟುಡು ದೀವೊಂದು ಕರ್ಣನ್ ಕೆರೈಯೆನ? ಛಿ! ಯುದ್ಧೊದ ಬಗೆನೆ! ಗುರುಜನೊತ ಕೊಲೆ! ಬಂಧುಜನೊತ ಕೊಲೆ! ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ರಾಜೆರೆಡ್ ಪರಯನ ಕೊಲೆನ? ಅಪ್ಪನೇ ಗುಟ್ಟು ಮಲ್ತದ್ ಇಂಚ ಆಂಡತ್ತ? ಯುದ್ಧ ಬೆಂದಿನವು ದಂಡೊಗಾಂಡತ್ತ?”

ಇಂಚ ಪಣೊಂದು ಅಕ್ಲಾಸೊಡ್ತಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ್ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದುಂಬುದ ಸಂಸ್ಕಾರ ವಿಧಿಕ್ಲೆಗ್ ಗಮನ ಕೊರೈರೆ ಪಣೆ! ಮಾತೆರ್ದಾ ಸೇರ್ದ ಸಂಸ್ಕಾರೊದ ವಿಧಿಕ್ಲೆನ್ ನಡಪಾಯೆರ್! ಪುಣೊಕ್ಷೆನ್ ಪೊತ್ತಾಯೆರ್. ಮಾತ ಕ್ರಿಯೆಲ್ ವಿಧಿ ಪ್ರಕಾರ ನಡತ್ಂಡ್! ಅಯಿಡ್ ಬೊಕ್ಕ, ಧರ್ಮರಾಯೆ, ಅಂಚಿನೇ ಮಾತಾ ಪೊಂಜೊಲುಲ ಗಂಗೆಡ್ ಮುರುದು ಮೀಪೆರ್! ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ದುಂಬು ಉಂತುದು ಗಂಗೆಡೇ ಪ್ರೇತೊಲೆಗ್ ಜಲತರ್ಪಣ ಕೊರೈ. ಪ್ರಜಾಜನೊಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಕಾಣಿಗೆ ಕೊರೈ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆರ್! ಕಡೇಕ್ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡೆವೆರೆನ್ ಮಾತೆರೆನ್ನಾ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಲೆತೊಂದು ಪೋಪೆ!

* * *

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ಕತೆನ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಪಣೊಂದೇ ಪೋಯೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಇಡೀ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಕುಲು, ಅಂಚಿನೇ ಚ್ಯವನ, ಮುದಗಲ, ಕಣ್ಣ, ಕಠ, ಭಾರ್ಗವ, ಭರದ್ವಾಜ, ಆಂಗೀರಸ, ಗಾಲವ, ಪುಲಸ್ತ್ಯ, ರಮಣ, ಗೌತಮ, ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ, ಧ್ರುವ, ವಿಭಾಂಡಕ, ಗಾರ್ಗ್ಯ, ಅಗಸ್ತ್ಯ, ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ, ಇಂಚಿತ್ತಿನ ರುಸಿಕುಲು ಧರ್ಮರಾಯನಡೆಗ್ ಬತ್ತ್ದ ತೂಯೆರ್! ಈ ನಡುಟು ಧರ್ಮರಾಯನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೊದ ಪೊರುಡು, ಭಾಷ್ಪಲ ಪಣ್ಣಿನಾಯೆ ಎದುರು ಬತ್ತ್ದ ಧರ್ಮರಾಜೆ ಕುಲೊನೇ ಕೊಲೆ ಮಲ್ತದೆ ಪಂಡ್ ದಿಕ್ಕಾರ ಪಂಡೆ. ಆಕೇರಿಗ್ ಋಷಿಕುಲು ಗೇನೊದ ದಿಟ್ಟಿಡ್, ಆಯೆ ಕೌರವನ ಮಿತ್ರ ಚಾರ್ವಾಕಿ ಪಂಡ್ ತೆರಿಯೊಂದು, ಬಜೀ ಹೂಂಕಾರ ಮಂತ್ರೊಡೇ ಆಯನ್ ನಾಶಮಲ್ಪುವೆರ್!

ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕ ನಡತ್ತಂಡ್! ಭೀಮಗ್ ಯುವರಾಜ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಯೆರ್. ಅರ್ಜುನೆ ಸೇನಾಪತಿ ಆಪೆ. ವಿದುರೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಪೆ. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಯುಯುತ್ಸುನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಮಲ್ಪುವೆ! ಕೌರವನ ಸಂಪುಟೊದ ಮಂತ್ರೀ ಧರ್ಮರಾಯನ ಸಂಪುಟೊಡು ಒರಿವೆರ್. ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೊಡು ಪಾಲ್ ಪಡೆತಿನ ರಾಜೇಗ್, ಮುನಿಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಮ್ಮನಬಲ್ತನ ಮಲ್ಪುವೆ! ಪ್ರಜಾಜನೊಕುಲು ಮಾತೆರ್ಲಾ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಲ್ಪುವೆರ್!

ಧರ್ಮರಾಯೆ ಸಂಬುರೊಡೆ ದುರ್ಯೋಧನನ ಅರಮನೆಟ್ ಒಕ್ಕಲಾಪೆ. ಭೀಮಗ್ ದುಶ್ಯಾಸನನ ಇಲ್ಲೆ, ಅರ್ಜುನಗ್ ಕರ್ಣನ ಇಲ್ಲೆ. ನಕುಲ ಸಹದೇವನಕಲೆಗ್ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೆಗ್ಗನಕಲ್ನ ಇಲ್ಲೆ. ಯುಯುತ್ಸು ತನ್ನನೇ ಅರಮನೆಕ್ ಪೋಪೆ. ಧರ್ಮರಾಯನ ವಂದಿಮಾಗಧೆರ್ ಭೀಷ್ಮ ದ್ರೋಣೆರೆನ ಇಲ್ಲೆಲೆಡ್ ಉಪ್ಪುವೆರ್.

ಒಂಜಿ ದಿನ ಧರ್ಮರಾಯೆ ಭೀಷ್ಮರ್ ಜೆತ್ತೊಂದಿತ್ತಿನ ಪಗರಿಮಂಚದಡೆಗ್ ಬರೆ! ಆರೆಡ್ ರಾಜಧರ್ಮೊದ ರಹಸ್ಯೊಲೆನ್ ತೆರಿಯೊನುವೆ! ಧರ್ಮರಾಯನ ಅರಸ್ತಾನ ನಳ ನಹುಷ ಭರತ.. ನಕ್ಷೆನ ಅರಸ್ತಾನೊನು ನೆಂಪು ಪುಟ್ಟಾಪುಲೆಕ ಪೊರುಡು ನಡತ್ಂಡ್.

ವೈಶಂಪಾಯನೇರ್ ಇತ್ತೆ ಕೃಷ್ಣಸ್ತುತಿ ಮಲ್ಪುರೆ ಸುರುಮಲ್ತೆರ್!

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕೇಣ್ಣ! ಸುರುತ ಯುದ್ಧೊಡು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ತಾನೇ ರಕ್ತಸೆರೆನ್ ಕೆರೈ. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊಡು ಬೇತೆ ಬೇತೆ ವೀರರೆಡ ದುಸ್ವದುರ್ಜನೆರೆನ್ ಕೆರ್ವಾದ್ ಬೂಮಿದ ದುನ್ನೊನು ಕಮ್ಮಿ ಮಲ್ತೆ. ಪಾಂಡವರೆಗ್ ತಾನ್ ಕೊರಿತಿನ ಪಾತೆರದಂಚ ನಡತೊನುವೆ. ಗಂಗೆನ ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮನ್ ಪರಮಾನಂದ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಮುಟ್ಟಾಯೆ!

ಅಕೇರಿಗ್ ಸಂತೋಸುಡೇ, ಸಲ್ಮಂತೋಡೇ, ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಪಿದಾಡಿಯೆ! ಪಿದಾಡೈರೆ ದುಂಬು ಪಾಂಡವೆರೆನ್ ಮೋಕೆಡ್ ತರೊನುವೆ. ದ್ರೌಪದಿನ್ ದಂಬಡಿಪುವೆ. ವಿದುರನ್ ಮೆಚ್ಚಿದ್ ಪುಗರೈ. ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸೇರೊಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಗೌರವೊಡೇ ಕಡಪುಡ್ಲ ಕೊರೈರ್! ಬಾನೊಡು ದೇವದುಂದುಭಿದ ಸೊರ ಕೇಣ್ಂಡ್. ದೇವತೆಲು ಪೂತ ಪನಿಬಸೊನು ದೊರೆರ್. ಪ್ರಜೆಕುಲು ಜಯಘೋಷ ಮಲ್ತೆರ್.

ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಎತ್ತುನಗ ಅಲ್ಪ ವಸುದೇವೆ, ದೇವಕಿ, ರುಕ್ಮಿಣಿ. ಮಾತೆರ್ಲಾ ಸಂತೋಸುಡು ಎದೊನುವೆರ್.

ಜನಮೇಜಯಾ, ಕಾಲಚಕ್ರೊದ ಚಲನೆಡ್ ಬದ್ಕಾದ ದುಕ್ಕದುರಿತೊಲೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆ ಬಯಕುನಕುಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಸ್ಮರಣೆ ಮಲ್ಪುವೆರ್!

.....

ಕತೆ ಮುಗೀಂಡ್! ಜನಮೇಜಯಿ ವೈಶಂಪಾಯನೇರೆಗ್ ಕೈ ಗೋಡಿದ್ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ. ಕನಕ, ಪದ್ವೆಯಿ, ಗೋವು, ಬೂಮಿ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆನ್ ಬೆರಣೆರೆಗ್ ದಾನ ಕೊರೈ.

ನೈಮಿಷಾರಣ್ಯೊಡು ಈ ಕತೆನ್ ಶೌನಕಾದಿ ಮುನಿಜನೊಕ್ಲೆಗ್ ಪಂಡಿನ ಸೂತ ಮುನಿ ಇಂಚ ಪಣ್ಣೆರ್! “ಈ ಕತೆನ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಕೇಣ್ಣಿನ ಜನಮೇಜಯಿಗ್ ಸರ್ಪಯಾಗೊಡ್ಡಾವರ ಅಂಟ್ತ್ ಬತ್ತಿನ ಸಾಪ ನಿಮುರಿಯಾಂಡ್. ಜನಮೇಜಯನಂಚ ಒವ್ವೇ ರಾಜೆರ್ ಈ ಕತೆನ್ ಕೇಣುವೆರ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಇಂದ್ರಪದವಿ ಒದಗುಂಡು.

ಈ ಕಥಾಮೃತೊನು ಕೇಣುನ ಜನೊಕುಲೆಗ್,

ವೇದ ಪಾರಾಯಣೊದ ಫಲ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಗಂಗೆದಂಚಿನ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥೊಡು ಮೀತಿನ ಫಲ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಕೃಚ್ಚದಂಚಿನ ಯಾಗೊದ, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಠೋಮಯಾಗೊದ ಫಲ ತಿಕ್ಕುಂಡು.

ಭೂಮಿದಾನೊದ ಪುಣ್ಯಫಲ ಒದಗುಂಡು.

ವಸ್ತ್ರದಾನೊದ ಪುಣ್ಯಫಲ ಒದಗುಂಡು.

ಕನ್ಯಾದಾನೊದ ಪುಣ್ಯಫಲ ಒದಗುಂಡು.

ಭಕ್ತಿಶ್ರದ್ಧೆಡ್ ಈ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಒಂಜಿ ಅಕ್ಷರ ಕೇಂಡಲ ಮಾತ ಫಲೊಕುಲು ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಆಪುಂಡು.

* * *

ಉಂದು ಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸೆ ಬರೆತಿನ ಕಾವ್ಯೊದ ಕತೆ. ಈ ಕತೆನ್ ಓದಿನ, ಕೇಂಡಿನ, ಸಾತ್ವಿಕ ಜನೊಕುಲು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ ಸುಗಿತೊಂಡೆರ್ದೆ ದಿವ್ಯ ಫಲೊನೇ ಅನ್ನೇಸುವೆರ್.

|| ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

* * *

ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೋ - ಒಂಜಿ ಉಳನೋಟೊ

ಮಾನ್ಯರಾಯಿನ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆನ 'ತುಳು ಮಹಾಭಾರತ' ಒಂಜಿ ಮಾಮಲ್ಲ ಗ್ರಂಥ ಆದ್ ಪ್ರಕಟ ಆವೊಂದಿಪ್ಪುನವು ದಿಂಜ ಸಂತೋಸುದ ಸಂಗತಿ. ಉಂದು ಮಹಾಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ 'ಕರ್ನಾಟ ಭಾರತ ಕಥಾಮಂಜರಿ' ಕಾವ್ಯೊದ ಬೊಕ್ಕ ಅವ್ವೆತ ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯಾನುವಾದ, ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಮಿತ್ರರೆನ 'ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ ಕಥಾಮೃತ' ಕೃತಿತ ಆದೊಡು ಬರೆತಿನ ಭಾವಾನುವಾದ ಕೃತಿ. ಅಂಚ ಉಂದುಲಾ ಒಂಜಿ ರೀತಿಡ್ ಭಾರತ ಕಥಾಮೃತೊನೆ. ಈ ತುಳು ಮಹಾಭಾರತೊಡು ಯಾನ್ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊದ ಬಗ್ಗಡ್ ಬರೆತಿನ ಸಮೀಕ್ಷೆನ್ ಸೇರಾವೊನೊಡುಂದು ಶ್ರೀ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರ್ ಬಯಕಿನೆಕ್ ಯಾನ್‌ಸಂತೋಸುಡು ಒಪ್ಪೊಂದೆ.

ಈ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಆದಿಪರ್ವೊಡು ನೇಮಿಷಾರಣ್ಯೊದ ಶೌನಕ ಮುನಿನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಸೂತಮುನಿ ಬರೆರ್. ಅಪಗ ಆಶ್ರಮೊದ ತಪಸ್ವಿಲ್ ಆರೆಡ ಒಂಜಿ ಸ್ವಾಸದ ಕಥಾಮೃತೊನು ಪಣೊಡುಂದು ಕೇಣುವೆರ್. ಅಯಿಕ್ ಒತ್ತೊಂಡಿನ ಸೂತಮುನಿ, "ಜನಮೇಜಯರಾಜೆ ಸರ್ಪಯಾಗ ನಡಪಾಯಿನಪಗ ಯಾನ್ ಕೇಣ್ವಿನ ಕತೆನೇ ಪಣ್ಣೆ. ಅವ್ಲೊಂಜಿ ಪೊಸ ಬಗೆತ ಕತೆ. ಅವ್ವೆನ್ ಸುರುಟು ಪಣ್ಣಿನಾರ್ ವ್ಯಾಸೆರ್‌ಗೆ." ಪಣ್ಣೆರ್. "ಅಪಗಾಂಡ ಅವು ದುರಿತೊಲೆನ್ ದೂರ ಮಲ್ಪುನನೇ. ಅವ್ವೆನೇ ಈರ್ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ಪಣೊಡು." ಇಂಚ ಆಶ್ರಮೊದ ತಾಪಸಿಲ್ ರಂದುವೆರ್. "ವೇದವ್ಯಾಸೆರೆಗ್ಲಾ, ಚಂದ್ರವಂಶೊದ ಜನಮೇಜಯಗ್ಲಾ ಸಮ್ಮಂದ ಉಂಡು. ಜನಮೇಜಯೆ ನಾಗ ದೋಷೊಗು ತಿಕ್ಕೊಂಡಿನಪಗ, ಆ ದೋಷ ಪೂಜೆ, ಶಾಂತಿ, ಇಂಚಿತ್ತಿನೆಟ್ ಕಡೆ ಆಪುಜಿಂತ್ ತೆರಿಯೊಂಡಿನ ವ್ಯಾಸೆರ್ ತನ ಶಿಷ್ಯ ವೈಶಂಪಾಯನನ್ ಲೆತ್ತಾದ್ ಈ ಪೊಸ ಬಗೆತ ಕತೆನ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಕೇಣ್ವಾದ್ ಆಯನ ನಾಗದೋಷೊನು ಪರಿಹಾರ ಮಲ್ಪುಲ ಪಂಡೆರ್. ತಾನ್ ಬರೆತಿನ ಈ ಕತೆತ ಗ್ರಂಥೊನ್ಲಾ ಕೊರಿಯೆರ್. ಈ ಕತೆ ಜನಮೇಜಯ ರಾಜನ ವಂಶೊದ ಮೂಲದಕಲ್ಪನೇ ಕತೆಗೆ! ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಜನಮೇಜಯ ರಾಜಗ್ ಪಣ್ಣಿಗ ಯಾನ್ ಕೇಂಡಿನೇ ಇತ್ತೆ ನಿಕ್ಲೆಗ್ ಪಣ್ಣೆ." ಇಂಚ ಪಂಡಿನ ಸೂತಮುನಿ ಶೌನಕಮುನಿ ಬೊಕ್ಕ ಆಶ್ರಮೊದ ತಾಪಸಿಲೆಗ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣೆರೆ ಸುರು ಮಲ್ಪುವೆರ್.

ವ್ಯಾಸೆರ್ ತನ ವಂಶೊದಕಲ್ಪ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ದಿಂಜ ಪಂಡ್‌ದಿತ್ತೆರ್. ಆಂಡ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸೆ ತನ ಕಾವ್ಯೊಡು ದುಂಬುದಕಲ್ಪ ಸಂಗತಿಲೆನ್ ಒಂತೆ ಕಮ್ಮಿಡೇ ಪಂಡ್‌ದ್, ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಕತೆನ್ ಬೇಗೊಡೇ ಸುರು ಮಲ್ತಲೆಕ ಉಂಡು. ಪರೀಕ್ಷಿತರಾಜನ ಮಗೆ ಜನಮೇಜಯೆ ನಾಗನ್ ನೋತುದು ಕೆರ್ಡ್ ನಾಗದೋಷೊಗು ತಿಕ್ಕೊನುವೆ. ಒಯಿಟ್ಲಾ ಪರಿಹಾರ ಆವಂದಿನವು ಆಯನ ವಂಶದಕಲ್ಪ ಕತೆ ಕೇಂಡಿನೆಟ್ ಪರಿಹಾರ ಆವೊಡು. ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆಲಾ, ಮಾತ ಮಹಾಕಾವ್ಯೊಲೆಕ ಮೂಲೊಡು ಒಂಜಿ ಹಿಂಸೆದ ಗಟನೆಡ್, ಮುರ್ಗ ಬೋಂಟೆದ ಗಟನೆಡ್ ಸುರು ಆಪುಂಡು. ಸಂತನು ಮಾರಾಜೆ ಬೋಂಟೆ ಜಯ್ಪೆ ಪೋಪೆ. ಅಲ್ಪ ಆಯೆ ಸತ್ಯವತಿನ್ ತೂಪೆ. ಅಲೆನ್ ತೂಯಿನನೇ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆಕ್ ಮೂಲ ಆಪುಂಡು. ಸಂತನು ಸತ್ಯವತಿನ್ ಮದ್ದೆ ಆವೆರೆ ಬಯಕುವೆ. ಆಂಡ ಅಡ್ಡಿಲ್ ಅಡ್ಡ ಬರ್ಪ. ಸಂತನುನ ಸುರುತ ಮಗೆ ಭೀಷ್ಮಗ್ ಪಟ್ಟ ತಿಕ್ಕೆರೆ ಬಲ್ಲಿ. ಸತ್ಯವತಿಗ್ ಪುಟ್ಟಿನ ಜೋಕ್ಲೆಗೇ ಪಟ್ಟ ತಿಕ್ಕೊಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಅಡ್ಡಿಲ್ ಭೀಷ್ಮಡಾದೇ ಕಡೆ ಆದ್, ಸಂತನುನ ಮದ್ದೆ ಆಪುಂಡು. ಆಂಡ ಸತ್ಯವತಿಗ್ ಪುಟ್ಟಿನ ಜೋಕುಲು ವಿಚಿತ್ರವೀರ್ಯೆ ಬೊಕ್ಕ ಚಿತ್ರಾಂಗದೆ ಮೊಕುಲು ಇರುವೆರ್ಲಾ ಬದ್ಕಾದ್ ಒರಿಚೆರ್. ಪಟ್ಟೊದ ಪ್ರಶ್ನೆಗ್ ಬೇತೆನೇ ಬಗೆಟ್ ಪರಿಹಾರ ನಾಡೊನೊಡಾಪುಂಡು.

ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊದ ಸುರುತ ಐನ್ ಪರ್ವೊದ ಕತೆನ್ ವೈಶಂಪಾಯನೆರ್ ಜನಮೇಜಯಗ್ ಪಂಡಿಲೆಕನೇ ಸೂತ ಮುನಿ ಪಣ್ಣೆರ್. ತಾಪಸಿಲ್ ಕೇಣುವೆರ್. ಬೊಕ್ಕೊದವು ಪಂಡ, ಯುದ್ಧೊದ ಐನ್

ಪರ್ವೊದ ಕತೆನ್ ಸಂಜಯೆ, ತಾನ್ ದೂರದಿಸ್ಪಿಡ್ ತೂದು, ಕುರುಡೆ ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ್ ಪಣ್ಣೆನೆನ್ ಕೇಣಲೆಕ ಕೇಣುವೆರ್. ಮಹಾಭಾರತೊಡು ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಪುಟ್ಟು ಬಲಕೆದ ಬೊಕ್ಕ ಅಕಲ್ನ ನಡುಟು ಪಗೆತ ಬಿತ್ ಬೂರು, ಕೊಡಿದ್, ಬುಳೆಯಿನೆತ ಸಂಗತಿಲ್ ಮುಕ್ಯನೆ. ಮೆಗ್ಯ-ಪರಯನ ಜೋಕ್ಲೆನ ನಡುಟು ಉಂಡಾಯಿನ ದಾಯಾದಿ ಮಚ್ಚರ ಏರೊಂದೇ ಪೋಂಡು. ಅಯಿತ ಪರಾಮೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್ ಸೇರುಲೆಕಾಂಡ್. ಅರಮನೆಟ್ ಅಕ್ಲೆಗ್ ಪರಿಹಾರ ತಿಕ್ಯಜಿ. ಬಂದುಲೆಡ ಪರಿಹಾರ ತಿಕ್ಯಜಿ. ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಯಿನೆಟ್ ಪರಿಹಾರ ತಿಕ್ಯಂಡ್. ಕಾಡ್ಗ್ ಪೋಪಿನೆಡ್ ದುಂಬು ಪಾಂಡವೆರ್ ಬಜೀ ಹೀನ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಮುಟ್ಟುನೆನ್ನಾ ತೂವೊಲಿ. ಅಕುಲು ಕಾಡ್ಡಿಪ್ಪುನಗನೇ ಏಳೆದ ಸತ್ತ ಪಡೆತೊನುವೆರ್. ನಾಡ್ಡಿತ್ತಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಎಣ್ಣೆನವು ಮಣ್ಣ್ ಆಪುಂಡು. ನರಮಾನಿಲೆನ ಉದ್ಧಾರೊಗು ಅರಮನೆಡ್ ದೂರ ಪೋಂಡನೇ ಎಡ್ಡೆಣ್ಣೆನೆನ್ ಮಹಾಭಾರತೊದ ಕತೆಲ ತೆರಿಯೊನೊಲಿ.

ಸಭಾಪರ್ವ, ಬೆಚ್ಚ ನೆತ್ತೆರ್ದ ಜವಣೆರೆಡ್ ನಡಪುನಂಚಿನ ಕೇಡ್ ಕತೆ ಪಣ್ಣುಂಡು. ಹಮ್ಮು ಹಾಂಕರೊಡಾದ್ ನರಮಾನಿ ಯೇತ್ ತಿರ್ದ ಮಟ್ಟೊನು ಮುಟ್ಟುವೆ ಪಣ್ಣಿನ ಬಿಗುತ ಕತೆ ಉಂದೆಟುಂಡು. ಆದಿ ಪರ್ವೊಡು ಸುರು ಆಯಿನ ದಾಯಾದಿಲೆನ ನಡುತ ಪಗೆತ ಮೂರಿ ಪಸೆರೊಂದೇ ಪೋದು ದುರಂತೊದ ಕೊಡಿ ಎತ್ತುನು ಸಭಾ ಪರ್ವೊಡೇ! ಯೇರೆಡ್ಲಾ ತಪ್ಪಾವೆರೆಗಾವಂದಿನಂಚದ, ಮಾತೆರಾ ಕಣ್ಣಾಡ್ ತೂವೊಂದು, ಕೈ ಕಟ್ಟೊಂದು ಕುಲ್ಲಲೆಕದ ಗಟನೆ ನಡಪುಂಡು. ದುಶ್ಯಾಸನೆ ದ್ರೌಪದಿನ ಸೀರೆ ಒಯ್ಪುನ ಪೊರುಡು ಸಭೆಟ್ ಒರಿಯೊರಿಯನ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಒಂಚೊಂಜಿ ಬಗೆತವು! ಪೊಂಚೊಲು ಆಂಚೊಲೆನ್ ತೂವೆರೆ ಬಲ್ಲಿಣ್ಣೆನ ಇರಸ್ತಿಗಡೇ, ಋತುಚಕ್ರೊದ ಮೈಲಿಗಡೇ ದ್ರೌಪದಿ ಆಂಚೊಲೇ ದಿಂಜಿದುಪ್ಪುನ ಸಭೆತ ನಡುಟು ಉಂತುದೊಲು. ತನ ಮಾನ ಕಾತೊನೊಡಾಯಿನ ಪೊಂಚೊಲೇ ಸಭೆಟ್ ಮಣಿಪಂದೆ ಕುಲ್ಲದೆರ್! ಅಲ್ಪ ಕುಲ್ಲದಿನ ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಆಲೆನ ಬಂಗೊನು ತೂವೆರೆಗಾವೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಆಂಡ ಮನಸ್ಡೇ ಬೆಯ್ಯೊಂದು, ಕೈಕಟ್ಟಾದ್, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ ಕುಲ್ಲೊಡಾಯಿನ ಸ್ಥಿತಿ!

ವ್ಯಾಸೆರ್ ಮುಲ್ತನೇ ಧರ್ಮ ಪಂಡ ದಾದವು? ಎಂಚ ಉಪ್ಪುಂಡು? ಪಣ್ಣಿನೆತ ಪ್ರಶ್ನೆನ್ ದುಂಬು ದೀಪೆರ್. ದ್ರೌಪದಿ ದಿಂಜಿದಿನ ಸಭೆತಕ್ಲೆಡ ಅವ್ವೇ ಪ್ರಶ್ನೆನ್ ಕೇಣುವಲ್. ದಿಂಜ ಜನ ಕೊಡಿನಲ್ಪ ಒವ್ವೇ ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿ ಸರಿಕಟ್ಟಾದ್ ತೀರ್ಮಾನ ಆಪುಜಿ. ಆ ಸಭೆಟ್ಲಾ ರಡ್ಡ್ ಬಗೆತ ಕೇಡ್ ನಡಪುಂಡು. ಒಂಜಿ ತಾನ್ ಸೋತುದು ಆಯಿನೆಡ್ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ಜೂಜು ಗೊಬ್ಬುದು, ಬೊಡೆದಿನ್ ಪಣ ದೀಡ್ ಸೋಪುನ ಧರ್ಮರಾಯನವು. ಧರ್ಮರಾಜೆ ಧರ್ಮೊದ ಮರ್ಮ ತೆರಿದಿನಾಯೆನೇ. ಆಂಡ ಜೂಜುದ ಅಂಗಲಾಪ್ಪುಡು ಬಲ್ಯೊಂದು ಪೋಪಿನಾಯೆನೇ. ಅವ್ವೇ ಆಯನ ಕೇಡ್ ಮೂಲ ಆಪುಂಡು. ಆಯನ ಜೂಜುದ ಚೆಟೊಟಾದ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನೊದ ಮದೆ ದೆಪ್ಪುನಂಚಿನ ಬಲಾತ್ಕಾರೊದ ಕೇಡ್ಲಾ ನಡಪುಂಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕಾಲಕಸ್ತೊದ ಸಂದರ್ಪುನು ಉಂಡು ಮಲ್ತಿನ ವ್ಯಾಸೆರ್, ನರಮಾನಿನ್ ಕೈಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಾದ್ ಕುಲ್ಲನ ಸ್ಥಿತಿಕ್ ಎತ್ತಾವೆರ್. ಈ ಸಂದರ್ಪುಡು ಧರ್ಮೊಲಾ ಪರಿಹಾರ ಕೊರ್ಪುಜಿ. ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನ ಪೋಪಿನ ಈ ಪೊರುಡು, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸೆ ದ್ರೌಪದಿನೇ ಇಂಚ ಪಣ್ಣಾವೆ. “ಯೆನನ್ ಮಾರ್ಡ್ ಯೆನ ಕಂಡನಿಯೆರ್ ತಂಕ್ಲೆನ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿನ್ ಒರೊಂಡೆರ್.” ಅಪಗಾಂಡ ಧರ್ಮೊದ ನಿಜಸುರ್ದ ದಾದವು? ದುರ್ಯೋಧನ, ದುಶ್ಯಾಸನನಕ್ಲೆಗ್ ದ್ರೌಪದಿನ ಮಾನೊಗು ಕುಂದು ಕಣಪಿಲೆಕ ಆಯಿನನೇ ಇಸ್ಪೊದ ಅದೃಷ್ಟ! ಅಂಚಾದೇ ದುರ್ಯೋಧನೆ, “ಇಂಬಳ್ ಯೆಂಕ್ಲೆನ ಪುಣ್ಯೊಡಾದೇ ಇನಿ ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ತಿಕ್ಕಿಯೊಲು.” ಪಣೊಂದು ಆನಂದೊಡು ತೆಲಿಪುವೆ! ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ಐವೆರಾ ಬೊಡೆದಿನ್ ಸೋತುದು ಕುಲ್ಲದೆರ್. ಅಕಲ್ನ ಕೈ ಕಟ್ತೆಂಡ್. ಬೊಡೆದಿನ ಬಂಗೊಗು ಒದಗುಲೆಕಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ತೂಪಿಲೆಕಲಾ ಇಜ್ಜಿ. ಭೀಷ್ಮೆರ್, ದ್ರೋಣೆರ್, ವಿದುರೆ -ಇಂಚದ ಹೆರಿಯೆರಾ ನೀತಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಿಲೆಕ ಇಜ್ಜೆರ್. ಅಕಲ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ತೆಂಡ್. ಕೌರವನ ಬೊಡೆದಿ ಭಾನುಮತಿ ಆವಡ್, ಗಾಂಧಾರಿ ಆವಡ್ ಬಾಯಿ ದೆಪ್ಪುಲೆಕ ಇಜ್ಜೆರ್.

ದ್ರೌಪದಿನ ಅಪಮಾನೊದ ಪ್ರಯತ್ನೊಡು ಕುಟುಮೊದೊಳಯಿದ ಪಗೆಮಚ್ಚರೊದ ಬಗೆ, ಅಧಿಕಾರೊದ ಮದಮತ್ತ್, ಉಳತ್ತುಳಯಿದ ಜಿಡ್ಡ್, ಚದಿ, ಹಟ, ಮಾತಲಾ ಮುರೆತೊಂದುಂಡು. ದ್ರೌಪದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಭೆಟ್ ಸಂದಾಯ ತಿಕ್ಕುಜಿ. ಆಲೆನ ಬಂಗೊಗು ಅಲ್ಪ ಸಾಯ ತಿಕ್ಕುಜಿ. ನರಮಾನಿಲೆನ ಸಮ್ಮಂದೊಡು ತಿಕ್ಕುನ ಸಾಯೊಗು ಅಯಿತನೇ ಮಿತಿ ಉಂಡು. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಕಾಲಕಸ್ವೊಗು ಸಮ್ಮಂದೊದ ಮಿತಿ ಮೀರ್ದಿನಲ್ಲಡ್ಲೇ ಸಾಯ ಒದಗೊಡು. ದುರಂತೊದ ತಳೊಟಿತ್ತಿನ ದ್ರೌಪದಿನ್ ಕಾತೊಂಬಿನಿ ಸಭೆಟಿತ್ತಿನ ಸಮ್ಮಂದದಕುಲತ್ತ್. ಆಲ್ ಬಗ್ಗಿಡ್ ನಟೊಂಡಿನಪಗ ಕಾತೊಂಡಿನಿ ದೈವೊನೇ! ವ್ಯಾಸೆರ್ ಈ ಮಾನಬಂಗೊದ ದುರಂತೊನು ಸಭಾ ಪರ್ವೊಡೇ ಕಣತ್‌ದಿನೆಕ್ಲಾ ಕಾರಣ ಉಂಡು. ನರಮಾನಿ ದಿಂಜ ತೆರಿದಿಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ನರಮಾನಿಲೆನ ಕೂಟೊಗು ಒಂಜೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಉಪ್ಪುಜಿ. ಧರ್ಮ ಸೂಕುರ್ಮೊದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಭೆಟ್ ಸಂದಾಯ ತಿಕ್ಕಂದ್. ಅಯಿಲ್ಲಾ ಅರಮನೆತ ಸಭೆಟ್ ದಾದಲಾ ನಡಪೆರೆಗೆ ಯಾವು! ಲೋಕೊದ ಎಡ್ಡೆಪುಗಾಪಿನನ? ಅತ್ತ್ ಕೇಡ್‌ಗಾಪಿನನ? ರಡ್ಡಲಾ ನಡಪು. ಪಾಂಡವೆರ್ ಅರಮನೆಟ್ ಆಯಿನ ಅಪಮಾನ, ಸಂಕಡೊಲೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಪಡೆತೊಂಬಿನಿ ಕಾಡ್‌ಡಿಪ್ಪುನಗನೇ! ನರಮಾನಿಲ್ ನಾಡ್‌ಡ್ ಉಂಡು ಮಲ್ತೊಂಬಿನಿ ಕಸ್ವೊದ ಜಿಡ್ಡಲೆನೇ. ಅವ್ವೆನ್ ಬುಡ್ಡಾವೊಂಬಿನಿ ನಾಡ್‌ಡತ್ತ್. ಪ್ರಕೃತಿದ ಮಟ್ಟೆಲ್‌ಡ್!

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್‌ಡ್ ಪೋಯಿನೆಟ್ ದುರ್ಯೋಧನಗೆ ತನ ದಾಯಾದಿಲ್ ಕಡೆ ಆಪೆರಿಣೆನೇ ಕುಸಿ. ಆಂಡ ನರಮಾನಿ ಎಣ್ಣುನೊಂಜಿ, ಆಪಿನಿ ನನೊಂಜಿ! ನರಮಾನಿನ ಅಲಚನೆಗೆ ಮಿತಿ ಉಂಡೇ! ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್‌ಡ್ ತಂಕ್ಲೆಗೆ ಯೇರ್‌ಲಾ ಸಾಯ ತಿಕ್ಕಂದ್‌ಂದ್ ಎಣ್ಣೊಂಡಿನಿ ಅಂದ್. ಆಂಡ ಆಯಿನಿ ಬೇತೆನೇ! ಕಾಡ್‌ಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಸಗ್ಗಿ ಕಮ್ಮಿ ಆಯಿಜಿ. ಮಿಗಿಲೇ ಆಂಡ್. ಅಂಚ ಮಹಾಭಾರತ ಕತೆಟ್ ಒಂಜಿ ರಾಜಮನೆತನದಕ್ಲೆನ ಪಗೆಮಚ್ಚರೊದ ಕತೆ ಮನುಕುಲೊತ ಕತೆ ಆದೇ ಬುಳೇವೊಂದು ಪೋಪುಂಡು. ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆಡ್ಲಾ ಉಂದು ತೆರೀದ್ ಬರ್ಪುಂಡು. ನರಮಾನಿಗ್ ಅಕಲ್ ಮುಕ್ಯ. ಸರಿತಪ್ಪುದ ಗೇನ ಮುಕ್ಯ. ಅಕಲ್ ಇಜ್ಜಾಂಡ ಯೇತೇ ಬಲಾಡಿಗೇ ಆಂಡಲಾ ದಂಡೊಗೇ! ಮಹಾಭಾರತೊದ ಅರಣ್ಯ ಪರ್ವೊದ ಅಕೇರಿದ ಗಟನೆ ಯಕ್ಷಪ್ರಶ್ನೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಬಲಾಡಿಗೇರಾಂಡಲಾ ಕುಡಕುಡ ತಪ್ಪು ಪಜ್ಜೆಲೆನೇ ದೀಪೆರ್. ಜೂಜುಡು ಸುರು ಆಯಿನ ಈ ತಪ್ಪು ಪಜ್ಜೆ ಕಡೆ ಆಪಿನಿ ಯಕ್ಷ ಪ್ರಶ್ನೆದಪಗನೆ! ಕಾಡ್‌ಡ್ ಧರ್ಮರಾಯಗ್ ಅಸರ್ ಅರತೊನುನ ತುರ್ಪು. ನೀರ್ ಕಣವೆರೆಗಂದ್ ನಾಲ್ವೆರ್ ಮೆಗ್ಯನಕ್ಲೆನ್ ಕಡಪುಡುವೆ. ಅಕುಲು ಯಕ್ಷನ್ ಗೆಣ್ಣಂದೆ, ಯಕ್ಷನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂದಾಯ ಕೊರಂದೆ, ನೀರ್ ಪರ್ವೆರ್. ಕಿರೆತ ಬರಿಟೇ ಮಗ್‌ರ್ದೆರ್. ಅಕ್ಲೆಡ ಸಗ್ಗಿ ಉಂಡು. ಆಂಡ ಸಂಯಮ ಕಮ್ಮಿ. ಅಮಸರ ದಿಂಜ. ಅಕೇರಿಗೆ ಧರ್ಮರಾಯೆನೇ ಪಿದಾಡುವೆ. ನೀರ್ ಪರಂದೆನೇ ಯಕ್ಷನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರೀಟಿ ಸಂದಾಯ ಕೊರ್ಪೆ. ಅಂಚ ಮಲ್ತಿನೆಟೇ ಮೆಗ್ಯನಕ್ಲೆನ್ ಒರೊನುವೆ.

ಅರಣ್ಯ ಪರ್ವೊಡ್ಲಾ ಪೊರ್ಪುದ ಕತೆ ವಿರಾಟಪರ್ವೊದವು. ಉಂದು ಹಳ್ಳಿದಕ್ಲೆಗ್ಲಾ ಇಸ್ಪದವು. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತೊಡು ಹಳ್ಳಿದಕುಲು ಸುರೂಟು ಕೇಣೈರೆ ಬಯಕುನು ಉಂದುವೇ ಪರ್ವೊದ ಪದ್ಯೊಲೆನ್. ಕೌರವ ಕಡತಕುಲು ಗೋವುಲೆನ್ ಬಲಾತ್ಕಾರೊಡು ದೇರೊಂದು ಪೋನಗ ಅರ್ಜುನೆ ಪೊರುಂಬುದು ಬುಡುಗಡೆ ಮಲ್ತೊಂದು ಬರ್ಪಿನ ಈ ಸ್ವಾರಸದ ಕತೆನ್ ಹಳ್ಳಿದಕ್ಲೆಗೆ ಕೇಂಡಿನಾತ್ ಕುಸಿ. ಜನೊಕ್ಲೆಗೆ ಅರ್ಜುನಡ ಗೌರವ ಉಂಡಾತಿನ ನನೊಂಜಿ ಕಾರಣ ಪಂಡ, ಆಯೆ ವಿರಾಟರಾಜನ ಮಗಲ್ ಉತ್ತರೆನ್ ತನ ಶಿಷ್ಯಲೆಕನೇ ತೂವೊಂದು, ಆಳೆನ್ ತನ ಮಗೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಮದ್ದೆ ಆವಡಂದ್ ಪಣ್ಣಿನವು. ಆ ಮದ್ದೆ ಆಪಿನಿಲಾ ಉಂದುವೇ ಪರ್ವೊಡು. ಆ ಮದ್ದೆಲಾ ಮುಕ್ಯನೇ. ಅವು ಮಹಾಭಾರತೊಡಾಪಿನ ಅಕೇರಿದ ಮದಿಮೆ! ಅಭಿಮನ್ಯು ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರೆಗೆ ಪುಟ್ಟುನ ಮಗನೇ ಪರೀಕ್ಷಿತ್. ಇಂಬ್ಯನ ಮಗನೇ ಜನಮೇಜಯೆ.

ವಿರಾಟಪರ್ವೊಡು ನನೊಲ ರಡ್ಡ್ ಸಂಗತಿಲುಲ್ಲ. ಒಂಜಿ ಕೀಚಕನ್ ಕೆರ್ದಿನವು. ನನೊಂಜಿ ಈ ಪರ್ವೊದ ಅಕೇರಿಡ್ ಪಾಂಡವೆರೆಗೆ ದೈವೊದ ಸಾಯ ಒದಗಂದ್ ಬರ್ಪಿನವು. ಮುಲ್ಪನೇ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯುದ್ಧೊನು

ಬಯಕಂದೆ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ್ ರಂದ್‌ದ್, ರಾಜಿ ಪಂಚಿತಿಗೆಗ್ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಗ್ ಕಡಪುಡುವೆರ್. ಕೃಷ್ಣ ಪಾಂಡವೆರ್‌ಡೆಗ್ ಬರಿನೆಟ್‌ಲಾ ಒಂಜಿ ಪೊರ್ನು ಉಂಡು. ಆದಿ ಪರ್ವೊಡು ಕೃಷ್ಣ ದ್ರೌಪದಿನ ಸ್ವಯಂವರೊಗು ಪೋದು ರಾಜೆರ್‌ನಡುಟೇ ಕುಲ್ಲುದಿಪ್ಪುವೆ. ಧೃಷ್ಟದ್ಯುಮ್ನ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಆಯನ್ ಪರ್ವಯ ಮಲ್ಪುನಗ, “ಯದು ಭೂಪೋತ್ತಮೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂಲ. ಕೃಷ್ಣಗ್ ಸರಿಸಮ ಯೇರ್ಲ ಇಜ್ಜೆರ್. ರೂಪೊಡು ಪೊರ್ಲೆ. ಕೀರ್ತಿಡ್ ಮಲ್ಲೆ. ಮನಸ್‌ಗ್ ಮೆಚ್ಚಿಂಡ ಇಂಬ್ಯಗೇ ಪೂಮಾಲೆ ಪಾಡೊಲಿ” ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ಕೃಷ್ಣಡ ಬಗ್ಗಿ ಬಾಮೋನೇ ಉರುಂಟತ್ತಂದೆ ಬೇತೆ ದಾಲ ಅತ್ತ. ಆ ಬಗ್ಗಿಡ್‌ಲ ಆಲೆಗ್ ಆಯೆ ಪರಯೆ ಆದೇ ತೋಜುವೆ.

ಪಾಂಡವೆರ್ ಕಾಡ್‌ಡಿಪ್ಪುನಗ ದೂರ್ವಾಸೆರ್ ತನ ಶಿಷ್ಯೆರೊಟ್ಟುಗು ಅಕಲ್ನ ಆಶ್ರಮೊಗು ಬಿನ್ನೆ ಆದ್ ಬತ್ತಿನಪಗ ದ್ರೌಪದಿ ತಂಕ್ಷೆನ ಕಸ್ತೂಗಾಪಿನ ಪರಯೆ ಕೃಷ್ಣನ್ ನಿನತೊನುವೊಲು. ಕೃಷ್ಣ ಬರ್ದನೆ..! ಅಪಗ ದ್ರೌಪದಿ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣನ ನಡುತ ಪಾತೆರಕತೆತ ಸ್ವಾರೆಸಲಾ ದಿಂಜನೇ. “ಯೆಂಕ್ ಬಡವುಡು ಬಂಜಿ ಮುರೆಡುಂಡು. ದಾದಾಂಡಲ ಕೊರ್ಲತ್ತ”. ಕೃಷ್ಣ ಇಂಚ ಕೇಣ್ಣಗ ದ್ರೌಪದಿಗ್ ದಾದ ಮಲ್ಪೊಡುಂದು ತೆರಿಯುಜಿ. ತಾನ್ ಉಂಡಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಅಕ್ಷಯಬಾಜನೊಡು ದಾಲ ದೆಪ್ಪೆರೆ ಬರುಜಿ. ಕಂಗಾಲ್‌ಸ್ಥಿತಿಟೇ ಆಲ್ ಬಾಜನೊಡು ಒರಿದಿನ ಪನೀತ್ ಪಾಕೊನೇ ಕಣತ್ತ ಕೊರ್ಲೊಲು. ಅವ್ವನೇ ತಿಂದ್‌ದ್ ಕೃಷ್ಣ ಆರಿಗೆ ದೆಪ್ಪುವೆ. ಆತೆಟೇ ಸುದೆಕ್ ಮೀಯೆರೆ ಪೋತಿನ ದೂರ್ವಾಸೆರ್‌ಗ್, ಆರೆನ ಕೂಟದಕ್ಲೆಗ್ ಬಂಜಿ ದಿಂಜಿಲೆಕಾದ್ ಅಕುಲ್ಲಾ ಆರಿಗೆ ದೆಪ್ಪುವೆರ್! ಆಡೆಗ್ ಮುನಿನ ಕೋಪ ತಗ್ಗಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್‌ಗ್ ಸುಕ ಆಂಡ್. ದ್ರೌಪದಿ ತನ ಕಸ್ತೂಗಾನಗ ನಿನತೊನುನು ಕೃಷ್ಣನೇ. ಆಪೊತ್ತುಗಾಪಿನ ಬಂದು ಆಯೆನೇ ಪಣ್ಣಿನ ನಂಬಿಕೆ. ಆಯೆ ಬತ್ತದ್ ಸಾಯ ಮಲ್ಪುನುಲಾ ಆಲ್ ತನ ತಂಗಡಿ ಪಣ್ಣಿನ ಬಾಮೋಡೇ. ಪಾಂಡವೆರ್ ಆಲೆನಂಚ ಕೃಷ್ಣನ್ ತಂಕ್ಷೆನ ಕಸ್ತೂಗು ಲೆತ್ತೊನುಜೆರ್. ವಿರಾಟಪರ್ವೊಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕನೇ ಅಕಲ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಗಟ್ಟಿ ಆವೊಂದು ಪೋಪಿನಿ.

ವಿರಾಟಪರ್ವೊಡು ಪಾಂಡವೆರೆನ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿನೆಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಕೃಷ್ಣ ಅಕ್ಷೆನಡೆಗ್ ಬರಿನೆಟೇ ಒಂಜಿ ಪೊಸ ಬಗೆ ಉಂಡು. ಧರ್ಮರಾಯೆ ಅಭಿಮನ್ಯು ಬೊಕ್ಕ ಉತ್ತರೆನ ಮದ್ದೆದ ಸಂಗತಿನ ತೆರ್ಪಾವುನ ಓಲೆ ಬರೆದ್ ದ್ವಾರಕೆಗ್ ಕಡಪುಡ್ಲೆ. ಅಯಿಟ್ ಈ ಮದ್ದೆದ ನಿಮನೊಡು ನಿನ ಶ್ರೀಪಾದೊನು ಯೆಂಕ್ಲೆಗ್ ತೋಜಾ ವೊಡುಂದುಲಾ ಬರೆಪೆ. ಅಂಚ ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವೊಡು ಪಾಂಡವೆರ್ಲಾ ತಂಕ್ಷೆನ ಸಗ್ಗಿಡ್ಲೆ ಎಚ್ಚ ಕೃಷ್ಣನ ಸಗ್ಗಿಡ್ ನಂಬಿಕೆ ದೀವೊನುವೆರ್. ಕೃಷ್ಣಡ್ಲೆ ಮಿಗಿಲಾಯಿನಕುಲು ಇಜ್ಜಿರಿನ್ನಿನೆಲ್ಲಾ ತೆರಿಯೊನುವೆರ್. ನರಮಾನಿನ ಸಗ್ಗಿಗ್ ಮಿತಿ ಉಂಡೇ. ಆಯಗ್ ದೈವೊದ ಸಾಯ ಬೋಡಾಪುಂಡೇ. ಆದಿಪರ್ವ, ಸಭಾಪರ್ವ, ಅರಣ್ಯಪರ್ವ ಉಂದೆಟ್ ಮಾತ ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರ್ ಒರಿಯಡ್ಲೊರಿ ಮಿತ್ತಿಣ್ಣಿಲೆಕ ನಡತೊನುವೆರ್. ಕೌರವೆ ಬೊಕ್ಕೊಲಾ ನರಮಾನಿನ ಸಗ್ಗಿನೇ ನಂಬೊಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಗು ಜಪ್ಪುವೆ. ಆಂಡ ಪಾಂಡವೆರ್ ದೈವೊನು ನಂಬೊಂದು, ಸುಗಿತೊಂದು, ಪುಡಾಡೊಂದೇ ಯುದ್ಲೊಗು ದುಂಬಾಪೆರ್. ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವೊಡ್ಲೆ ಬೊಕ್ಕ ಕೌರವ ಪಾಂಡವೆರ್ ಯೇರ್ಲಾ ಮುಕ್ಯ ಆಪುಜೆರ್. ಕೃಷ್ಣನೇ ಮುಕ್ಯ.

ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವೊಡು ದಿಂಜ ಗಟನೆಲ್ ನಡಪುವ. ಕೃಷ್ಣ ವಿದುರಡಪ್ಪ ತೋಜಾವುನ ಮಾನವೀಯ ನಿಲೆತ ಬಾಮೊಲು, ದುರ್ಯೋಧನಗ್ ಅಪಮಾನ ಆಪಿನಿ, ಪಾಂಡವೆರೆಗಾದ್ ಸಂಧಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣಿನಿ, ಸಭೆಟ್ ಕೃಷ್ಣ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋಜಿಪಾವುನು. ಸರೀಟಿ ತೂಂಡ ಕೃಷ್ಣಗ್ಲಾ ಸಂಧಿ ಬೊಡ್ಲಾತ್‌ಂಡ್. ಪಾಂಡವೆರ್ ಸಂಧಿ ಬಯಕಿಯೆರ್ಲಾ ದ್ರೌಪದಿ ಯುದ್ಲೊನೇ ಬಯಕ್‌ದೊಲು. ತಾನ್ ಅನ್ವೇಸೆದಿನ ಅಪಮಾನೊದ ತೂ ಆಳೆನ ಉಡಲ್ಡ್ ಅರೊಂದೇ ಉಂಡು. ಅಂಚ ಕೃಷ್ಣ ದ್ರೌಪದಿಡ, “ಕಾಳಗೊನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತ್ ಬರೆ” ಇಂಚ ಪಂಡೆದೇ ಬಯ್ಲೆ. ಇಂಚ ತೂನಗ ಒರಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ನರಮಾನಿಡ್ಲೆ ವಿಶ್ವರೂಪೊದ ಮಟ್ಟೊಗ್ಲಾ ಬುಳೆದ್ ಮುಟ್ಟುನ ಕೃಷ್ಣನೇ ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವೊದ ನಾಯಕೆ. ಸುರೂಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಆದ್ ವಿರಾಟನ ಗುಡ್ಡಿಲ್ಲ್‌ಗ್ ಬರೆ. ಹಸ್ತಿನಾವತಿತ ಪಿದಯಿಡ್, ಸುದೆ ಬರಿಟ್ ಉಪ್ಪುನ ವಿದುರನಿಲ್ಲ್‌ಗ್ ಕೃಷ್ಣ ಬರಿನೆಟ್ ಸ್ನೇಹೊದ ಎಚ್ಚಲೆನೇ

‘ಮಹಾಭಾರತ’ ಪಣೊಂದುಂಡು. ಅರಮನೆತ ತಮ್ಮನೊನು ಬುಡ್ಡು ವಿದುರನಡೆಗ್ ಬರ್ಪಿನೆಕ್ ರಡ್ಡ್ ಕಾರಣೊಲುಲ್ಲ. ಒಂಜಿ ಪಾಂಡವರೆನ ರಾಯಭಾರಿಯಾದ್ ಬತ್ತಿನೆಡ್ಡಾವರ ಕೌರವನಿಲ್ಲಗ್ ಬಿನ್ನೆಯಾದ್ ಪೋಪಿಲೆಕ ಇಜ್ಜಿ. ರಡ್ಡನೆದವು, ದೇವರೆ ಆದಿಪ್ಪುನ ಕೃಷ್ಣಗ್ ಭಕ್ತೆರ್ ಜತೆಟಿಪ್ಪುನನೇ ಇಸ್ಪ. ಅಂಚ ತನ ಇಲ್ಲಗ್ ಬತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು ವಿದುರೆ ಭಕ್ತಿದ ಒಸಯೊಡು ನಲಿಪುವೆ! ಆ ಒಸಯೊಡೇ, ಸಂತೋಸು ಉರುಕುನೇ ಆಯೆ ತನ ಗುಡ್ಡಿಲ್ಲದ ಮಾಡ್ನ್ ಒಯ್ತ ಒಯ್ತ ಪಾಡುವೆ. ವಿದುರನ ಈ ಆನಂದೊದ ಎಚ್ಚಿನ್ ತೂದು, ಕೃಷ್ಣ, “ಯಾನ್ ಬಡವುಡು ಬತ್ತದೆ. ಈ ಇಂಚ ನಲ್ತೊಂದುಲ್ಲ. ತೂನಗ ಯೆಂಕೇ ನಾಚಿಕೆ ಆವೊಡು. ಉಳಯಿ ಬಲ್ಲ.” ಪಣ್ಣೆ. ದೂರ್ವಾಸ ಪ್ರಸಂಗೊಡು ದ್ರೌಪದಿಗ್ ತನ ಬಡವುನು ನೆಂಪು ಮಲ್ತಲೆಕ ವಿದುರಗ್ಲಾ ನೆಂಪು ಮಲ್ಪುವೆ. ವಿದುರೆ ಒಂಜಿ ಬಟ್ಟಲ್ ಪೇರ್ ಕಣತ್ ಕೊರ್ಪೆ. ಕೃಷ್ಣ ಕುಸಿಟಿ ಪರ್ಪೆ. ಆತೇ ಅತ್ತ. ತಂಕ್ಷೆನ ನಡುತ ಸೊರ್ದಯೊದ ಸುದೆನೇ ಪರಪಾವುಲೆಕ ಪೇರ್ಪೆ ಬೊಳ್ಳೊನೇ ಪರಪಾವೆ. ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಪವಾಡೊನು ಮನದಾನಿಲಾ ಕೌರವನ ಸಭೆಟ್ ತೋಜಿಪಾವೆ. ಕೌರವಗ್ ಒರ ಸಾಮಾನ್ಯಲೆಕ, ನನೊರ ಬಾರೀ ಮಿತ್ತ ಮಟ್ಟೊದಾಯಲೆಕ ತೋಜಿಬರ್ಪೆ. ಕೃಷ್ಣ ಆಸ್ತಾನೊಗು ಬನ್ನಗ ಭೀಷ್ಮ, ದ್ರೋಣೆರ್ನಂಚಿನಕುಲೇ ಗೌರವೊಡು ಲಕ್ಕದುಂತುವೆರ್. ದುರ್ಯೋಧನೆ ಒರಿ ಮಾತ್ರ ತೂದುಲಾ ತೂವಂದಿಲೆಕ ತನ ಪೀತೊಡು ಗತ್ತಡೇ ಕುಲ್ಲುದುಪ್ಪುವೆ. ಕೃಷ್ಣ ತನ ಕಾರ್ದ ಬಿರೆಲ್ದ ಬೂಮಿನೇ ಒತ್ತಿನೆಟ್ ಪೀತೊದ ಕೀಲ್ ಕದೆಲ್ದ ಆಯೆನೇ ಪುರೆಲ್ದ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊದಲ್ಪನೇ ಬತ್ತ ಬೂರೊನುವೆ!

ಕೃಷ್ಣ ಸಭೆಟ್ ರಾಯಭಾರಿಲೆಕನೇ ನಡತೊನುವೆ. ರಾಜಕಾರಣೊದ ತನ ಜವಾಬ್ದಾರಿನ್ ಪಂಡೊನುವೆ. ಸಾಮ, ದಾನ, ಭೇದ, ದಂಡೊದ ಬಗೆನ್ ಪಂಡ್, “ಸಾಮನೀತಿಯೇ ಸರಿಯಾಯಿನ ರಾಜನೀತಿ. ಉಂದು ರಾಜ್ಯೊದ ಶಾಂತಿಗ್, ಸುಕೊಕು ಆಪಿನಂಚಿನವು. ಜನೊಕ್ಷೆನ್ ಪೊರ್ಪುಡು ಪಾಲನೆ ಮಲ್ಪುನಕ್ಲೆನ ಮಂತ್ರೊನೇ ಈ ಸಾಮನೀತಿ. ರಾಜೆರ್ನ ಕೀರ್ತಿಗ್, ಐಬೊಗೊಗು ಉಂದುವೇ ಬೊಡಾಪಿನಿ. ಸಾಮನೀತಿ ತತ್ತದ್ ಪೋಂಡ ಪಗೆ ಗಮೆಲುಂಡು. ಯುದ್ಧೊಗು ಕಾರಣ ಆಪುಂಡು. ದಂಡನೀತಿ ಯೇಪೊಗ್ಲಾ, ಯೇರೆಗ್ಲಾ ಎಡ್ಡೆ ಅತ್ತ. ಅವು ದುಕ್ಕ ದುರಿತೊಲೆಗ್ ಮೂಲ” ಇಂಚ ಮಾತ ಬುದ್ಧಿ ಪಾತೆರ ಪಣ್ಣೆ. ಆಂಡ ಉಳತುಳಯಿಡ್ ಬಯಕೊಂದಿತ್ತಿನಿ ಯುದ್ಧೊನೇ! ದುರ್ಯೋಧನೆ ಒರ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆದಂಚೆದ ಪಾತೆರೊನ್ಲಾ ಪಣ್ಣೆ- “ಯಾನ್ ರಾಜ್ಯೊದ ಆಸೆಗಾದ್ ಬದ್ಕೊಂದಿಜ್ಜಿ. ಯುದ್ಧೊನು ಬಯಕುನ್ಲಾ ಕೃಷ್ಣನ್ ನೋಚಾವೆರೆಗಾದೇ. ಯೆಂಕ್ ಸಾಮನೀತಿ ಬೊಡ್ಡಿ. ದಂಡನೀತಿಯೇ ಇಸ್ಪ.”

ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವೊದ ನನೊಂಜಿ ಕತೆ ಅವು ಕರ್ಣಗ್ ಸಮ್ಮಂದ ಆಯಿನವು. ಕರ್ಣನ ಪುಟ್ಟು ಬಲಕೆ, ಬದ್ಕದ ಸಂಗತಿಲ್, ಆಯನ ಮನಸ್ಸದ ಗಟ್ಟಿತನ ಮಾತಲಾ ಮುಲ್ಪ ತೆರಿಯುಂಡು. ರಾಜಿ ಪಂಚೆತಿಗೆಗ್ ಪೋಯಿನ ಕೃಷ್ಣ ಯುದ್ಧೊನೇ ನಿಚ್ಚಯ ಮಲ್ತೊಂದು ಪಿರಪಿದಡುವೆ. ಪಿದಾಡ್ಕಗ ತನ ರಥೊತ ದುನ್ನೊನು ಸರಿ ಮಲ್ತೊನ್ನೆರೆಗಾದ್ ಒಂತೆ ದೂರ ಕರ್ಣನ್ ರಥೊಟು ಕುಲ್ಲಾವೊಂಬೆ. ಅಪಗನೇ ಕರ್ಣಗ್ ಈತ್ಲೇಟಿ ತೆರಿಯಂದಿನ ಆಯೆ ಜನ್ನಿದಿನ ಕತೆನ್ ಪಣ್ಣೆ. ಆಯೆ ತನ ಬಂದುನ್ನಿಲೆಕ ದಿಂಜ ಸಲಿಗೆ ತೋಚಾವೆ. ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಕ್ಷೊಗು ಬರ್ಪೆರೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಲ್ಪುವೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗೊಲಾ ಜಿಡ್ಕದನೆ! ಕರ್ಣಗ್ ಅಂಚಿಲಾ ಅತ್ತ. ಇಂಚಿಲಾ ಅತ್ತ. ಆಯೆ ದುರ್ಯೋಧನೆ ತನಡ ಎಂಚ ನಡತೊಂದಿತ್ತೆ ಅವ್ವನೇ ಪಣೊಂಬೆ. ಪಂಪನ ಕರ್ಣ ದುರ್ಯೋಧನನ ಬೊಡೆದಿ ಭಾನುಮತಿನೊಟ್ಟುಗು ತಾನ್ ಪಗಡೆ ಗೊಬ್ಬೊಂದಿತ್ತಿನ ಸಲಿಗೆನ್ ಪಣೊಂಡೆಡ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕರ್ಣ ದುರ್ಯೋಧನನ ಮೋಕೆ, ಅಭಿಮಾನ, ತಾನ್ ತೀರಾವೊಡಾಯಿನ ರುಣ ಉಂದೆನ್ ಮಾತ ಪಂಡ್, ತಾನ್ ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷ ಸೇರೊನ್ನೆರೆ ಸಾದ್ಯೊನೇ ಇಜ್ಜಿಂದ್ ತನ ನಿಚ್ಚಯೊನು ಕಡಾಕಂಡಿತ ಪಣ್ಣೆ. ಆಯೆ ಕೊರ್ಪಿನ ಕಾರಣೊಲು ಮಾತ ರಾಜಕೀಯೊಗು ಸಮ್ಮಂದವಾಯಿನನೇ.

ದುರ್ಯೋಧನೆಲಾ ಅರ್ಜುನೆಲಾ ಕೃಷ್ಣನ ಸಾಯ ಕೇಣೆರೆ ಬರ್ಪಿನ ಸಂಗತಿಡ್ಲಾ ಸ್ವಾರಸ ಉಂಡು. ಅರ್ಜುನೆ ಜಿತ್ತದಿತ್ತಿನ ಕೃಷ್ಣನ ಪಾದೊದ ಮುದೆಲ್ದ ಕಾತ್ ಕುಲ್ಲುವೆ. ದುರ್ಯೋಧನೆ ತರೆತ ಕೋಡಿಡೇ ಕುಲ್ಲುವೆ. ನಿದೆರ್ಡೆ

ಲಕ್ಹೆಡ್ ಕುಲ್ಲಿನ ಕೃಷ್ಣೆ ಸುರುಟು ಅರ್ಜುನಡನೇ ಪಾತೆರ್ದಾವೆ. ಅರ್ಜುನೆ ಬಯಕಿನಂಚಿನೇ ಆಯನ ರಥೊತ ಸಾರಥಿ ಆವೆರೆಗೆ ಒಪ್ಪುವೆ. ಇಂಚ ಒಪ್ಪುನೆಟ್ಟಾ ಒಂಜಿ ಸಂಗತಿನ ಗ್ರಯಿಪೊಲಿ. ಯುದ್ಧೊದ ಒಸಯೊಡು ಪಗೆನಕಲ್ ನಡುಟೇ ಪಗೆ ಉಪ್ಪೊಡುಂದಿಜ್ಜಿ. ಮಿತ್ರೇರ್, ಬಂದುಲೆನ ನಡುಟ್ಟಾ ಪಗೆತ ಪುಗೆ ಉಂಡಾವು. ಅಕುಲ್ಲಾ ಎದ್ರಬದ್ರ್ ಆದ್ ಪಗೆಪತ್ಯೆರೆ ಯಾವು. ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರೊಡು ಅಂಚಿನೇ ಆಂಡ್ಲ! ಧರ್ಮರಾಯಗ್ಲಾ ಅರ್ಜುನಗ್ಲಾ ನಡುಟು ತಪ್ಪು ಬಾಮೊಡು ಲಡಾಯಿ ಸುರು ಆಪುಂಡು. ಅವ್ವೆನ್ ಕಡೆಮಲ್ದ್ ಹದೊಕು ಕಣತಿನಿ ಕೃಷ್ಣನೇ. ಇಂಚ ಕೃಷ್ಣೆ ಯುದ್ಧರಂಗೊಡು, ಒಟ್ಟುಡೇ ಇತ್ತಿನೆಟ್ ಪಾಂಡವೆರೆನ ಯೇತೇತೋ ಕಸ್ಸೊದ ಮುಗಲ್ ರಟ್ಡ್ ಪೋತುಂಡು.

ಮಹಾಭಾರತೊದ ಒಟ್ಟು ಕತೆತ ನಡೆಟ್ ವಿರಾಟಪರ್ವ ಬೊಕ್ಕ ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವ ಬಾರೀ ಮುಕ್ಯ. ಅಂಚಿನೇ ಸ್ವಾರಸೊಡ್ಲಾ ಮುಕ್ಯೋನೇ. ದುಂಬುದ ಬಾಗೊಡು ಯುದ್ಧೊದನೇ ನಡೆ. ಐನ್ ಪರ್ವೊಲೆಡ್ಲಾ ಸೂತ್ರ ಪತೊಂದು ಗೊಬ್ಬನು, ಮೆರೆವುನು ಕೃಷ್ಣನೇ. ಆಯನ ನಿಚ್ಚಯೊದಂಚಿನೇ ಮಾತಲಾ ನಡಪುನು. ಅಯಿತ ಅರ್ಥ ದೈವೊದ ಇಚ್ಚೆಡೇ ಲೋಕ ನಡಪುನು. ಮಹಾಭಾರತ ಯುದ್ಧೊಡು ದಿಂಜ ಗಟನೆಲ್ ನಡಪುವ. ಅಭಿಮನ್ಯುನ ಸಾವು, ಕರ್ಣನ ಸಾವು. ತೊಂಡ ಯುದ್ಧೊಡು ಎಲ್ಯ ಪಿರಯದಕುಲ್ಲಾ, ಮಾಮಲ್ಲ ಬಿಂಕಬೀರೊದಕುಲ್ಲಾ ಬಲಿ ಆಪೆರಿಣ್ಣಿನೆಕ್ ಸಾಕ್ಷಿ ತಿಕ್ಕುಂಡು. ಯುದ್ಧ ಪಂಡ ಕೇಡ್‌ಗ್, ದುಕ್ಕೊಗು ಲೆಪ್ಪು ಪಣ್ಣಿನವುಲಾ ನಿಜೊನೇ. ಯುದ್ಧೊಡು ಆವೆರಾವಂದಿನವುಲಾ ನಡಪುಂಡು. ಕೌರವಗ್ ಸಲಿತ ಆವೊಡುಂದು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮ ಇರ್ಲೆಡೇ ಪಾಂಡವೆರ್ನ ಪಾಳೆಯ ಪೊಗ್ಗುದು, ಪಾಂಡವೆರ್‌ಂದ್, ಪಾಂಡವೆರೆನ ಜೋಕ್ಷೆನ ತರೆಕಡ್ ಕಣಪೆ. ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರೆನ ಮಗನೇ ಈ ಕಡು ಪಾಪೊದ ಕಜ್ಜ ನಡಪಾವೆ ಪಂಡ ಅಚ್ಚಿರೆನೆ! ಮನಸ್‌ದ ಪಗೆನೇ ಕತ್ತಲೆಡ್ ಆಯನ ಕಣ್ಣೆಕಟ್ಟಾಂಡ್. ಯುದ್ಧೊನೇ ಅಂಚಿ! ಎಂಚಿತ್ತಿನ ಪಾಪೊದ ಗಾಂತ್ರೊಡ್ಲಾ ಕಂತಾವುಂಡು.

ಅಯಿಡ್ಲಾ ದುಂಬುದ ಗಟನೆಲಾ ಮನ ಮುಟ್ಟುನನೇ. ಜೋಕ್ಷೆನ ತರೆಕಡ್ಲಿನ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನ ತರೆಕಡ್ಲೆರೆಗ್ ಅರ್ಜುನೆ ದುಂಬಾನಗ ದ್ರೌಪದಿಯೇ ತಡೆಪುವೊಲು. ಜೋಕ್ಷೆನ್ ಕಳೆವೊಂದು ಯೆನ ಬಂಜಿ ಉರಿಲೆಕನೇ ಅಸ್ವತ್ಥಾಮನ್ ಕಳೆವೊಂದು ಆಯನ ಅಪ್ಪೆ ಕೃಪೆನ ಬಂಜಿ ಉರಿಯುನು ಬೊಡ್ಡೊದ್ ಪಣ್ಣೊಲು. ಆಂಡ ಉಂದುವೇ ದ್ರೌಪದಿ ತನ ಮಾನೊದ ಮದೆ ದೆಪ್ಪೆರೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತದಿನ ದುರ್ಯೋಧನೆ ಬೊಕ್ಕ ದುಶ್ಯಾಸನನಕ್ಷೆನ್ ಭೀಮಡ ಕೆರ್ದಾದ್, ಆ ಹಿಂಸೆನ್ ಸಲಿತೊಡು ತೊಪೊಲು. ಯುದ್ಧ ಮುಗಿನಪಗ “ಲೋಕೊಡು ಮಾತ ಪೊಂಚೊಲೆನ ದುಕ್ಕೊಲು ಒಂಜಿ” ಪಣ್ಣೊಲು. ಯುದ್ಧೊದ ಪರ್ಮೊಡು ದ್ರೌಪದಿನ ಮನಸ್‌ಲಾ ಬದಲಾತ್‌ಂಡ್. ಆಲ್‌ಲ ಯುದ್ಧೊಡು ಪಾಠ ಕಲ್ತೊಲು. ಅಂಚ ತೊಂಡ ಇಡೀ ಮಹಾಭಾರತೊನೇ ಮನುಕುಲೊಕು ಒಂಜಿ ಪಾಠ. ಲೋಕೊದ ಬದ್ಕಡ್ಲಿನವು ಮಾತ ಮಹಾಭಾರತೊಡು ಉಂಡುಣ್ಣಿನವು ನಿಜೊನೆ. ಮಹಾಭಾರತೊಡು ನಡಪುನ ದುರಂತ ಗಟನೆಲ್ಲಾ ಲೋಕದಕಲ್ ಬದ್ಕಡ್ ನಡಪುನಂಚಿನನೇ. ಅವು ಪಣ್ಣೊಂದುಪ್ಪುನುಲಾ ಬದ್ಕೆಗಾಪಿನನೇ. ಅಂಚ ಆ ಕತೆ ಭಾರತೊಡು ಬೇತೆಬೇತೆ ಒರುಟು ತೋಜಿಬರುಂಡು.

ಇಂಚಿತ್ತಿನ ಮಾಮಲ್ಲ ಕತೆನ್ ತುಳುಬಾಸೆಡ್ ಬರೆಪಿನ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಲ್ತದಿನ ಮಾನ್ಯರಾಯಿನ ದೇವೇಂದ್ರ ಪೆಜತ್ತಾಯೆರೆಗ್ ಅಂಚಿನೇ ಈ ಮಾಮಲ್ಲ ಕೃತಿನ ಓದುನಕ್ಷೆಗ್ ಎಡ್ಡೆಪುನು ಬಯಕೊಂದು ಮಾತೆರೆಗ್ಲಾ ಸೊಲೈ ಸಂದಾವೆ.

ಮೂಲ : ಡಾ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹನೂರು
ಮೈಸೂರು

ತುಳು ತರ್ಜುಮೆ : ಎಮ್. ಜಾನಕಿ ಬ್ರಹ್ಮಾವರ.

